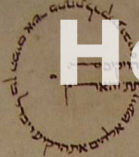

Hebrew Bible תנ"ך

היבשה ויהי כן ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קוה
מיסוד אלהים כי טוב ואמר
אלהים תרשאה ארץ ורשא עשב
ועץ ויהי עשה פרו

Special Version in Rashi Script

בראשית ויהי ערב ויהי בקר
ויקרא אלהים ליה ויהי ערב ויהי בקר
ויקרא אלהים ליה ויהי ערב ויהי בקר

ויאמר אלהים יהי מארת ברוקע
השמים להכריל בין הזים ובין
הקילה והויל את ולמיערם
ולמים ושנים והיו למארת

ברוקע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את המאור

הגדול למשלח היום ואת
המאור הקטן למשלח הלילה
ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים

ברוקע השמים להאיר על
הארץ ולמשלח ביום ובליילה
ולהכריל בין האור ובין החשך

ויקרא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר ויסרביע

מחפת על פני המים ואמר
אלהים יהי אור ויהי אור וירא
אלהים את האור כי טוב ויברך
אלהים בין האור ובין החשך ז

ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד

ויאמר אלהים יהי רוקע בתוך
המים ויהי מברל בין מים למים
ויעש אלהים את הרוקע ויברך

בין המים אשר מתחת לרוקע עובין
המים אשר מעל לרוקע ויהי כן
ויקרא אלהים לרוקע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני

ויאמר אלהים יקוה המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה

מגילת
התורה
לפי
פרקי
התורה

מגילת
התורה
לפי
פרקי
התורה
לפי
פרקי
התורה
לפי
פרקי
התורה

והארץ אור אתם והארץ הנבילה והארץ השמחה ועבודתה והארץ תעשה את הדג והארץ תעשה את החיה ויעש אלהים את כל אשר אמר ויהי ערב ויהי בקר ויסרביע

Hebrew Tanakh תנ"ך

*Special Version
in Rashi Script*

© 2013 JesusSpokeAramaic.com

All Rights Reserved

If you are interested in bulk use or distribution of this PDF eBook, such as when it is used by lots of people during a seminar or classroom situation, then we offer some *extremely* generous distribution terms that you will be very happy with. As each situation is slightly different, please contact us directly via the JesusSpokeAramaic.com web site.

Jesus Spoke Aramaic Edition of the Hebrew Bible in Rashi Script

About This Book

THIS EDITION of the Hebrew Bible is based on the main Edition of the Hebrew Bible produced by the Bible Manuscript Society.

Other than the removal of Hebrew Vowels (*Nikud*) and the Hebrew Accents (*Te'amim*, or Cantillation marks), and the use of Rashi script, the format of this Hebrew Bible is the same as the main Edition of the Hebrew Bible, as described above. The features therefore include:

- The Hebrew text is that of the Leningrad Codex.
- The Hebrew order of books has been used.
- Chapter numbers are highlighted.
- Verse numbers are highlighted in pale yellow.
- *Kethiv* and *Qere* variants are marked in different shades of green.
- Chapter numbers are highlighted in dark blue.
- *Petucha* and *Stuma* paragraph markers are highlighted in dark and light orange.

In this edition, however, the Vowels (*Nikud*) and Accents (*Te'amim*) have been removed and Rashi script has been used. This serves several purposes:

- It allows you to learn or practice reading Rashi script, an important Hebrew script in Jewish circles which is traditionally used for Rashi's commentaries on the Tanakh and the Talmud.
- It allows you to either learn or practice your sight-reading of the Hebrew Bible, using a Hebrew text which you are (hopefully) familiar with.
- It allows you to 'test' your knowledge of the text of the Tanakh by trying to read the Hebrew text in a clean format, i.e. without the aids to understanding that vowels and accents provide.
- Since synagogue scrolls do not have vowels or accents, this edition lets you practice reading the unadorned text in synagogue scrolls, and thus allows you to check whether you are able to do this.

About JesusSpokeAramaic.com

JesusSpokeAramaic.com is a high-quality video website, dedicated to teaching and promoting Aramaic and leading Bible believers everywhere back to a more authentic, Bible-based Christianity. We offer a large and growing library of online audio-visual lessons about all aspects of Aramaic and the Holy Scriptures, helping you to understand Aramaic and how it can benefit your study of the Bible. We have fascinating online videos explaining the history and background of Aramaic, and amazing step-by-step videos introducing you to every single letter of the Aramaic Alphabet and how to write it.

Our online video lessons explain the Aramaic Peshitta New Testament, Biblical Aramaic, the Targums and the Peshitta Old Testament. We explain, step by step, why an understanding of the Aramaic Peshitta helps explain and

resolve literally hundreds of problems and conflicts in the text of the Greek New Testament. If you long for a deeper love and knowledge of the Holy Bible, JesusSpokeAramaic.com is everything you have been searching for.

A knowledge of Aramaic is the key that will enrich your understanding of the New Testament and the Bible, and JesusSpokeAramaic.com provides the foundation needed to open up the rich and fascinating world of Aramaic to everyone.

Copying This Book

WE HAVE spent an *immense* amount of time formatting this Hebrew Bible to make it as attractive as it is, and we are sure that many others will enjoy this edition.

We have made this book available as a high-quality PDF, making it accessible to anyone with any sort of computer – a laptop, desktop, an Apple Mac, a Linux PC, a NetBook, an eBook Reader, or just about anything else. Since you have paid for this PDF eBook, we want to protect your investment. We do not believe in Digital Rights Management, and we have therefore made this PDF completely *unsecured* and *unprotected*, allowing you to back it up as you see fit.

If you like this edition, we strongly encourage you to visit JesusSpokeAramaic.com and see what else might be of interest.

By the way, if you would like a printed copy of this Hebrew Bible, the cheapest way is to go to Lulu and use the PDF to produce your own personal book. That way, you will get it in colour or black and white, at the cheapest possible price.

Acknowledgements

The BWHEBB TrueType font used in this book is Copyright © 1994-2006 BibleWorks, LLC. All rights reserved. This Biblical Hebrew font is used with permission and is from BibleWorks, software for Biblical exegesis and research.

JesusSpokeAramaic.com

Rashi Script

For those learning the Rashi Script, the following table shows the traditional Hebrew square letters aligned with the equivalent in Rashi Script:

א	ח
ב	צ
ג	ג
ד	ד
ה	ה
ו	ו
ז	ז
ח	ח
ט	ט
י	י
כ	כ
ך	ך
ל	ל
מ	מ
ם	ם
נ	נ
ו	ו
ס	ס
ע	ע
פ	פ
ף	ף
צ	צ
ץ	ץ
ק	ק
ך	ך
ש	ש
ת	ת

תורה

Genesis 1 זראשית זרא אלהים את השמים ואת הארץ: **2** והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: **3** ויאמר אלהים יהי אור ויהי-אור: **4** וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: **5** ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-צוקר יום אחד: **6** ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים: **7** ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי-כן: **8** ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-צוקר יום שני: **9** ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד ותראה היבשה ויהי-כן: **10** ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: **11** ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו-בו על-הארץ ויהי-כן: **12** ותולא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו למינהו וירא אלהים כי-טוב: **13** ויהי-ערב ויהי-צוקר יום שלישי: **14** ויאמר אלהים יהי מארת זרקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאחת ולמועדים ולימים ושנים: **15** והיו למאורת זרקיע השמים להאיר על-הארץ ויהי-כן: **16** ויעש אלהים את-שני המארת הגדלים את-המאור הגדל לממשלת היום ואת-המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: **17** ויתן אתם אלהים זרקיע השמים להאיר על-הארץ: **18** ולמשל ציום וזלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי-טוב: **19** ויהי-ערב ויהי-צוקר יום רביעי: **20** ויאמר אלהים ישראו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על-הארץ על-פני רקיע השמים: **21** ויצרא אלהים את-התנינם הגדלים ואת כל-נפש החיה הרמשת אשר שראו המים למינהם ואת כל-עוף כנף למינהו וירא אלהים כי-טוב: **22** ויצרך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים צימים והעוף ירצ בארץ: **23** ויהי-ערב ויהי-צוקר יום חמישי: **24** ויאמר אלהים תולא הארץ נפש חיה למינה ורמש וחיית-ארץ למינה ויהי-כן: **25** ויעש אלהים את-חית הארץ למינה ואת-הבהמה למינה ואת כל-רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי-טוב: **26** ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו דגת הים ובעוף השמים ובהמה ובעל-הארץ ובעל-הרמש הרמש על-הארץ: **27** ויצרא אלהים את-האדם בצלמו וירא אלהים זרא וזכר ונקבה זרא אחס: **28** ויצרך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את-הארץ וכבשה ורדו דגת הים ובעוף השמים ובעל-חיה הרמשת על-הארץ: **29** ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את-כל-עשב זרע זרע אשר על-פני כל-הארץ ואת-כל-העץ אשר-בו פרי-עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: **30** ולכל-חית הארץ ולכל-עוף השמים ולכל רמש על-הארץ אשר-בו נפש חיה את-כל-ירק עשב לאכלה ויהי-כן: **31** וירא אלהים את-כל-אשר עשה והנה-טוב מאד ויהי-ערב ויהי-צוקר יום השישי: **Gen 2** ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: **2**

ויכל אלהים ציוס השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ציוס השביעי
 מכל-מלאכתו אשר עשה: **3** ויברך אלהים את-ציוס השביעי ויקדש אתו כי צו
 שבת מכל-מלאכתו אשר-צברא אלהים לעשות: **פ** **4** אלה תולדות השמים והארץ
 בהצבראם ציוס עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: **5** וכל שיח השדה טרם יהיה
 בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על-הארץ ואדם
 אין לעצד את-האדמה: **6** ואד יעלה מן-הארץ והשקה את-כל-פני-האדמה: **7**
 וייצר יהוה אלהים את-האדם עפר מן-האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
 האדם לנפש חיה: **8** ויטע יהוה אלהים גן-צעדן מקדס וישם שם את-האדם אשר
 יצר: **9** ויצמח יהוה אלהים מן-האדמה כל-עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
 החיים צתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: **10** ונהר יצא מעדן להשקות את-הגן
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: **11** שם האחד פישון הוא הסבב את כל-ארץ
 החוילה אשר-שם הזהב: **12** וזה הארץ הוא טוב שם הצלח ואבן השהם: **13**
 ושם-הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל-ארץ כוש: **14** ושם הנהר השלישי חדקל הוא
 ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרס: **15** ויקח יהוה אלהים את-האדם וינחהו
 בגן-עדן לעבדה ולשמרה: **16** ויצו יהוה אלהים על-האדם לאמר מכל עץ-הגן אכל
 תאכל: **17** ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ציוס אכלך ממנו מות תמות:
18 ויאמר יהוה אלהים לא-טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו: **19** ויצר יהוה
 אלהים מן-האדמה כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים ויצא אל-האדם לראות
 מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה הוא שמו: **20** ויקרא האדם שמות
 לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו: **21** ויפל
 יהוה אלהים תרדמה על-האדם וישן ויקח אחת מלעמיתו ויסגר צמר תחתה: **22**
 ויצן יהוה אלהים את-הצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויצאה אל-האדם: **23**
 ויאמר האדם זאת הפעם עמס מעממי וצמר מצברי לזאת יקרא אשה כי מאיש
 לקחה-זאת: **24** על-כן יעוצ-איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:
25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: **Gen 3** והנחש היה ערום מכל
 חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל-האשה אף כיי-אמר אלהים לא
 תאכלו מכל עץ הגן: **2** ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן נאכל: **3** ומפרי העץ
 אשר צתוך-הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו צו פן-תמתו: **4** ויאמר
 הנחש אל-האשה לא-מות תמתו: **5** כי ידע אלהים כי ציוס אכלכם ממנו ונפקחו
 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: **6** ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם-לאישה עמה
 ויאכלו: **7** ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
 חגרת: **8** וישמעו את-קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרות היום ויתחבצו האדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים צתוך עץ הגן: **9** ויקרא יהוה אלהים אל-האדם ויאמר
 לו איכה: **10** ויאמר את-קלך שמעתי בגן ואירא כי-עירם אנכי ואחבצו: **11** ויאמר
 מי הגיד לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתך לבלתי אכל-ממנו אכלת: **12**
 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה-לי מן-העץ ואכלו: **13** ויאמר יהוה
 אלהים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכלו: **14** ויאמר יהוה

אלהים אל-הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל-הצממה ומכל חית השדה על-גמחך תלך ועפר תאכל כלימי חייד: **15** ואיצה אשית צינך וצין האשה וצין זרעך וצין זרעה הוא יסופך ראש ואתה תשופנו עקב: **16** אל-האשה אמר הרצה ארצה עלצונך והרנך בעצב תלדי צנים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך: **17** ולאדם אמר כי-שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעצורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייד: **18** וקוץ ודרדר תלמיח לך ואכלת את-עשב השדה: **19** בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-עפר תשוב: **20** ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כלימי: **21** ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: **22** פ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פני-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: **23** וישלחו יהוה אלהים מגן-עדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם: **24** ויגרש את-האדם וישכן מקדם לגן-עדן את-הכרבים ואת להטו החרצ הממהפכת לשמר את-דרך עץ החיים: **Gen 4** **א** והאדם ידע את-חווה אשתו ותהר ותלד את-קין ותאמר קניתי איש את-יהוה: **2** ותספך ללדת את-אחיו את-הבבל ויהי-הבבל רעה לאן וקין היה עבד אדמה: **3** ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: **4** והבבל הביא גם-הוא מזבחות לאנו ומחלבהן וישע יהוה אל-הבבל ואל-מנחתו: **5** ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: **6** ויאמר יהוה אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: **7** הלא אם-תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל-בו: **8** ויאמר קין אל-הבבל אחיו ויהי צהיותם בשדה ויקם קין אל-הבבל אחיו ויהרגהו: **9** ויאמר יהוה אל-קין אי הבבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: **10** ויאמר מה עשית קול דמי אחיך נעקים אלי מן-האדמה: **11** ועתה ארור אתה מן-האדמה אשר פתחה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידך: **12** כי תעבד את-האדמה לא-תספך תת-כחה לך נע ונד תהיה בארץ: **13** ויאמר קין אלי-יהוה גדול עוני מנשא: **14** הן גרשת אחי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-מלאי יהרגני: **15** ויאמר לו יהוה לכן כלי-הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-מלאו: **16** וינא קין מלפני יהוה וישב בארץ-נוד קדמת-עדן: **17** וידע קין את-אשתו ותהר ותלד את-חנוך ויהי צנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: **18** ויולד לחנוך את-עירד ועירד ילד את-מחויאל ומחויאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-למך: **19** ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית זלה: **20** ותלד עדה את-יבבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: **21** ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תפיש כנור ועוגב: **22** וזלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וצרול ואחות תובל-קין נעמה: **23** ויאמר למך לנשיו עדה וזלה שמען קולי נשי למך האונה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחצרתי: **24** כי שבעתים יקם-קין ולמך שבעים ושצעה: **25** וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא את-שמו שת כי שת-לי אלהים זרע אחר תחת הבבל כי הרגו קין: **26** ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: **Gen 5** **א** זה ספר תולדת אדם ציוס צרא אלהים אדם צדמות אלהים עשה

אָתּוּ: 2 זכר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁמֶם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה: **פ** 3 וַיְחִי
 אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צְדָמוֹתוֹ לְכָלֵמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁמוֹ שֵׁת: 4 וַיְהִי יָמֵי־אָדָם
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 5 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי אָדָם
 אַשְׁרֵי־חַי תִּשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 6 וַיְחִי־שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאָת שָׁנָה
 וַיּוֹלֵד אֶת־אֲנוֹשׁ: 7 וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֲנוֹשׁ שְׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה
 וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 8 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי־שֵׁת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 9
 וַיְחִי אֲנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־קִיִּן: 10 וַיְחִי אֲנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קִיִּן חֲמֵשׁ
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 11 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי אֲנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים
 וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 12 וַיְחִי קִיִּן שְׁבַע־עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־מֵהֶלְלָאֵל: 13 וַיְחִי
 קִיִּן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֵהֶלְלָאֵל אַרְבַּע־עֶשְׂרִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת:
 14 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי קִיִּן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 15 וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ
 שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־יִרְדָּ: 16 וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יִרְדָּ שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 17 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ וּתִשְׁעִים
 שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 18 וַיְחִי־יִרְדָּ שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
 אֶת־חֲנוּךְ: 19 וַיְחִי־יִרְדָּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת:
 20 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי־יִרְדָּ שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 21 וַיְחִי חֲנוּךְ
 חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־מֵתוֹשֶׁלַח: 22 וַיְתֵּלֵךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־מֵתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 23 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים
 שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאֹת שָׁנָה: 24 וַיְתֵּלֵךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאִינְנוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים: **פ**
 25 וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח שְׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־לָמֵךְ: 26 וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לָמֵךְ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 27
 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי מֵתוֹשֶׁלַח תִּשְׁעַ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 28 וַיְחִי־לָמֵךְ
 שְׁתֵּים וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן: 29 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ
 מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִמַּעֲבֹנוּ יְדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה: 30 וַיְחִי־לָמֵךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּחֲמֵשׁ מֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד צִיִּים וּבְנוֹת: 31 וַיְהִי כְלֵי־יָמֵי־לָמֵךְ
 שְׁבַע וּשְׁבַע־עֶשְׂרִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת: **פ** 32 וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
 נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת: **Gen 6** וַיְהִי כִּי־הִחַל הָאָדָם לָרֹצַע עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבְנוֹת
 יָלְדוּ לָהֶם: 2 וַיִּרְאוּ צִיִּי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים
 מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֵאמֹר רָחִי בָאָדָם לְעַלֵּם בְּשָׂגֹם הוּא בָשָׂר וְהִיוּ
 יָמָיו מֵאָה וְעֹשְׂרִים שָׁנָה: 4 הַנְּפִלִים הֵיוּ בָאָרֶץ צִיִּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יִבְאוּ
 בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וַיָּלְדוּ לָהֶם הַמַּנְהֵגִים אֲשֶׁר מְעוֹלִם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם: **פ**
 5 וַיֹּרָא יְהוָה כִּי רָבָה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וּכְלֵי־יָרַ מִחֲשַׁבְתָּ לָבוֹא רַק רַע כְּלֵי־הַיּוֹם: 6
 וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ: 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה
 אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאִיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמַתִּי כִּי עָשִׂיתֶם: 8 וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: **פ** 9 אֱלֹהִים תּוֹלַדַת נֹחַ נֹחַ
 אִישׁ נָדִיק תָּמִים הָיָה צְדָתוֹ אֶת־הָאֱלֹהִים הַתְּהַלֵּךְ־נֹחַ: 10 וַיּוֹלֵד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בְּנִים
 אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת: 11 וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וְתִמְלֹא הָאָרֶץ חֲמָס: 12

וירא אלהים את-הארץ והנה נשחמה כיי-השחית כל-בשר את-דרכו על-הארץ: **ס** ¹³
 ויאמר אלהים לנח קץ כל-בשר בא לפני כיי-מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
 משחיתם את-הארץ: ¹⁴ עשה לך תבת עצי-גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה
 מבית ומחוץ בכפר: ¹⁵ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: ¹⁶ נהר תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה
 מלמעלה ופתח התבה צדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ¹⁷ ואני הנני מביא
 את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-צו רוח חיים מתחת השמים כל
 אשר-בארץ יגוע: ¹⁸ והקמתי את-צריתי אתך וצאת אל-התבה אתה וזניך ואשתך
 ונשי-בניך אתך: ¹⁹ ומכל-החיי מכל-בשר שנים מכל תביא אל-התבה להחית אתך
 זכר ונקבה יהיו: ²⁰ מהעוף למינהו ומן-הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו
 שנים מכל יבאו אליך להחיות: ²¹ ואתה קח-לך מכל-מאכל אשר יאכל ואספת
 אליך והיה לך ולהם לאכלה: ²² ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: **ס**
Gen 7 ויאמר יהוה לנח בא-אתה וכל-ציתך אל-התבה כיי-אתך ראיני נדיק לפני
 בדור הזה: ² מכל הבהמה הטורה תקח-לך שבעה שבעה איש ואשתו
 ומן-הבהמה אשר לא טורה הוא שנים שנים איש ואשתו: ³ גם מעוף השמים שבעה
 שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על-פני כל-הארץ: ⁴ כי לימים עוד שבעה אנכי
 ממטיר על-הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את-כל-היקום אשר עשיתי
 מעל פני האדמה: ⁵ ויעש נח ככל אשר-צוהו יהוה: ⁶ ונח צן-שש מאות שנה
 והמבול היה מים על-הארץ: ⁷ ויבא נח וזניו ואשתו ונשי-בניו אתו אל-התבה מפני
 מי המבול: ⁸ מן-הבהמה הטורה ומן-הבהמה אשר איננה טורה ומן-העוף וכל
 אשר-רמש על-האדמה: ⁹ שנים שנים באו אלי-נח אל-התבה זכר ונקבה כאשר צוה
 אלהים את-נח: ¹⁰ והיו לשבעת הימים ומי המבול היו על-הארץ: ¹¹ בשנת
 שש-מאות שנה לחיי-נח בחדש השני בשבעה-עשר יום לחדש ציוס הזה נבקעו
 כל-מעינת תהום רבה וארצת השמים נפתחו: ¹² והיו הגשם על-הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה: ¹³ בעלם היום הזה בא נח ושם-וחם ויפת בני-נח ואשת נח ושלשת
 נשי-בניו אתם אל-התבה: ¹⁴ המה וכל-החיה למינה וכל-הבהמה למינה וכל-הרמש
 הרמש על-הארץ למינהו וכל-העוף למינהו כל נפור כל-כנף: ¹⁵ ויבאו אל-נח
 אל-התבה שנים שנים מכל-הבשר אשר-צו רוח חיים: ¹⁶ והבאים זכר ונקבה
 מכל-בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ¹⁷ והיו המבול ארבעים
 יום על-הארץ וירצו המים וישאו את-התבה ותרם מעל הארץ: ¹⁸ ויגזרו המים
 וירצו מאד על-הארץ ותלך התבה על-פני המים: ¹⁹ והמים גזרו מאד מאד
 על-הארץ ויכסו כל-ההרים הגבוהים אשר-תחת כל-השמים: ²⁰ חמש עשרה אמה
 מלמעלה גזרו המים ויכסו ההרים: ²¹ ויגוע כל-בשר הרמש על-הארץ בעוף
 ובבהמה ובחיה ובכל-השרץ השרץ על-הארץ וכל האדם: ²² כל אשר נשמת-רוח
 חיים באפיו מכל אשר בחרצה מתו: ²³ וימח את-כל-היקום אשר על-פני האדמה
 מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים וימחו מן-הארץ וישאר אך-נח ואשר
 אתו בתבה: ²⁴ ויגזרו המים על-הארץ חמשים ומאת יום: **Gen 8** ויזכר אלהים את-נח
 ואת כל-החיה ואת-כל-הבהמה אשר אתו בתבה ויעזר אלהים רוח על-הארץ

וישבו המים: ² ויסכרו מעינת תהום וארצת השמים ויכלא הגשם מן-השמים: ³
 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ⁴ ותנח
 התצה צחדש השביעי בשבעה-עשר יום לחדש על הרי אררט: ⁵ והמים היו הלוך
 וחסור עד החדש העשירי צעשירי צאחד לחדש נראו ראשי ההרים: ⁶ והי מקץ
 ארבעים יום ויפתח נח את-חלון התצה אשר עשה: ⁷ וישלח את-הערב ויאל יוא
 ושוב עדי-צבת המים מעל הארץ: ⁸ וישלח את-היונה מנחו לראות הקלו המים
 מעל פני האדמה: ⁹ ולא-מצאה היונה מנוח לכף-רגלה ותשב אליו אל-התצה
 כי-מים על-פני כל-הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל-התצה: ¹⁰ ויחל
 עוד שבעת ימים אחרים ויסקף שלח את-היונה מן-התצה: ¹¹ ותבא אליו היונה לעת
 ערב והנה עלה-זית טרף צפיה וידע נח כי-קלו המים מעל הארץ: ¹² ויחל עוד
 שבעת ימים אחרים וישלח את-היונה ולא-יסקפה שוב-אליו עוד: ¹³ והי צאחת
 ושש-מאות שנה צראשון צאחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את-מכסה
 התצה וירא והנה חרבו פני האדמה: ¹⁴ וצחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש
 יצשה הארץ: **ס** ¹⁵ וידבר אלהים אל-נח לאמר: ¹⁶ לא מן-התצה אתה ואשתך
 וצניך ונשי-צניך אתך: ¹⁷ כל-החיה אשר-אתך מכל-בשר צעוף וצבהמה
 וצכל-הרמש הרמש על-הארץ **היואל** אתך ושראו צארך ופרו ורבו
 על-הארץ: ¹⁸ ויאל-נח וצניו ואשתו ונשי-צניו אתו: ¹⁹ כל-החיה כל-הרמש
 וכל-העוף כל רומש על-הארץ למשפחתיהם יואו מן-התצה: ²⁰ ויצן נח מזבח
 ליהוה ויקח מכל הצהמה הטורה ומכל העוף הטור ויעל עלת צמזבח: ²¹ וירח
 יהוה את-רית הניחח ויאמר יהוה אל-לצו לא-אסף לקלל עוד את-האדמה צעבור
 האדם כי יאר לצ האדם רע מנעריו ולא-אסף עוד להכות את-כל-חי כאשר
 עשיתי: ²² עד כלימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא
 יצתו: **Gen 9** ויצרך אלהים את-נח ואת-צניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את-הארץ:
² ומוראכם וחתכם יהיה על כל-חית הארץ ועל כל-עוף השמים צכל אשר תרמש
 האדמה וצכל-דגי הים צידכם נתנו: ³ כל-רמש אשר הוא-חי לכם יהיה לאכלה
 כירק עשב נתתי לכם את-כל: ⁴ אך-בשר צנפשו דמו לא תאכלו: ⁵ ואך את-דמכם
 לנפשתיכם אדרש מיד כל-חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את-נפש
 האדם: ⁶ שפך דם האדם צאדם דמו ישפך כי צלם אלהים עשה את-האדם: ⁷
 ואתם פרו ורבו שראו צארך ורבו-צבה: **ס** ⁸ ויאמר אלהים אל-נח ואל-צניו אתו
 לאמר: ⁹ ואני הנני מקים את-צבתי אתכם ואת-זרעכם אחריכם: ¹⁰ ואת כל-נפש
 החיה אשר אתכם צעוף צבהמה וצכל-חית הארץ אתכם מכל יואי התצה לכל
 חית הארץ: ¹¹ והקמתי את-צבתי אתכם ולא-יכרת כל-בשר עוד ממני המצול
 ולא-יהיה עוד מצול לשחת הארץ: ¹² ויאמר אלהים זאת אות-הצבתי אשר-אני נתן
 ציני וציניכם וצין כל-נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם: ¹³ את-קשתי נתתי צענן
 והיתה לאות צבתי ציני וצין הארץ: ¹⁴ והיה צענני ענן על-הארץ ונראתה הקשת
 צענן: ¹⁵ וזכרתי את-צבתי אשר ציני וציניכם וצין כל-נפש חיה צכל-בשר
 ולא-יהיה עוד המים למצול לשחת כל-בשר: ¹⁶ והיתה הקשת צענן וראיתה לזכר
 צבתי עולם צין אלהים וצין כל-נפש חיה צכל-בשר אשר על-הארץ: ¹⁷ ויאמר

אלהים אל-נח זאת אות-הצבית אשר הקמתי ציני וצין כל-צשר אשר על-הארץ: **פ** **18** ויהיו צני-נח היצאים מן-התצב שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: **19** שלשה אלה צני-נח ומאלה נפלה כל-הארץ: **20** ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: **21** וישת מן-היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: **22** וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני-אחיו צחוק: **23** ויקח שם ויפת את-השמלה וישמו על-שכס שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: **24** וייקץ נח מיינו וידע את אשר-עשה-לו בנו הקטן: **25** ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: **26** ויאמר צרוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: **27** יפת אלהים ליפת וישקן באהלי-שם ויהי כנען עבד למו: **28** ויחי-נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: **29** ויהיו כל-ימי-נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: **פ** **Gen 10** ואלה תולדת צני-נח שם חם ויפת ויולדו להם צנים אחר המבול: **2** צני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: **3** וצני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: **4** וצני יון אלישה ותרשיש כתיס ודדניס: **5** מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: **6** וצני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: **7** וצני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא וצני רעמה שבא ודדן: **8** וכוש ילד את-נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: **9** הוא-היה גבר-ציד לפני יהוה על-כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: **10** ותהי ראשית ממלכתו צבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: **11** מן-הארץ ההוא יצא אשור ויצן את-נינוה ואת-רחבת עיר ואת-כלח: **12** ואת-רסן צין נינוה וצין כלח הוא העיר הגדלה: **13** ומצרים ילד את-לודים ואת-ענמים ואת-להבים ואת-נפתחים: **14** ואת-פתרסיס ואת-כסלחיס אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: **ס** **15** וכנען ילד את-צידן צכרו ואת-חת: **16** ואת-היבוסים ואת-האמרי ואת הגרגשי: **17** ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסיני: **18** ואת-הארודי ואת-האמרי ואת-החמתי ואחר נפלו משפחות הכנעני: **19** ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד-עוה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד-לשע: **20** אלה צני-חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: **ס** **21** ולשם ילד גס-הוא אבי כל-צני-עבר אחי יפת הגדול: **22** צני שם עילס ואשור וארפכשד ולוד וארס: **23** וצני ארס עון וחול וגתר ומש: **24** וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר: **25** ולעבר ילד שני צנים שם האחד פלג כי צימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: **26** ויקטן ילד את-אלמווד ואת-שלף ואת-חזרמות ואת-ירח: **27** ואת-הדורס ואת-אחול ואת-דקלה: **28** ואת-עובל ואת-אצימאל ואת-שבא: **29** ואת-אופר ואת-חווילה ואת-יוצב כל-אלה צני יקטן: **30** ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: **31** אלה צני-שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: **32** אלה משפחת צני-נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: **פ** **Gen 11** ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים: **2** ויהי בנסעם מקדם וימצאו צקעה בארץ שנער וישבו שם: **3** ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאצן והחמר היה להם לחמר: **4** ויאמרו הבה נבנה-לנו עיר ומגדל עיר ומגדל וראשו צשמים ונעשה-לנו שם פן-נפוך על-פני כל-הארץ: **5** וירד יהוה לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו צני האדם: **6** ויאמר

יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא-יצר מהם כל אשר יזמו לעשות: **7** הבה נרדה ונצלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: **8** ויפץ יהוה אחס משם על-פני כל-הארץ ויחדלו לבנת העיר: **9** על-כן קרא שמה בצל כיי-שם צלל יהוה שפת כל-הארץ ומשם הפיץ יהוה על-פני כל-הארץ: **10** **פ** אלה תולדת שם שם בן-מאת שנה ויולד את-ארפכשד שנתיים אחר המצול: **11** ויחיי-שם אחרי הולידו את-ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בניים וצנות: **12** **ס** וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את-שלח: **13** ויחי ארפכשד אחרי הולידו את-שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בניים וצנות: **14** **ס** ושלח חי שלשים שנה ויולד את-עצר: **15** ויחיי-שלח אחרי הולידו את-עצר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בניים וצנות: **16** **ס** ויחיי-עצר ארבע ושלשים שנה ויולד את-פלג: **17** ויחיי-עצר אחרי הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בניים וצנות: **18** **ס** ויחיי-פלג שלשים שנה ויולד את-רעו: **19** ויחיי-פלג אחרי הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בניים וצנות: **20** **ס** ויחי רעו שתיים ושלשים שנה ויולד את-שרוג: **21** ויחי רעו אחרי הולידו את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בניים וצנות: **22** **ס** ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את-נחור: **23** ויחי שרוג אחרי הולידו את-נחור מאתיים שנה ויולד בניים וצנות: **24** **ס** ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את-תרח: **25** ויחי נחור אחרי הולידו את-תרח תשע-עשרה שנה ומאת שנה ויולד בניים וצנות: **26** **ס** ויחיי-תרח שבעים שנה ויולד את-אברם את-נחור ואת-הרן: **27** ואלה תולדת תרח תרח הוליד את-אברם את-נחור ואת-הרן והרן הוליד את-לוט: **28** וימת הרן על-פני תרח אציו בארץ מולדתו באור כשדים: **29** ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת-אברם שרי ושם אשת-נחור מלכה בת-הרן אצי-מלכה ואציו יסכה: **30** ותהי שרי עקרה אין לה ולד: **31** ויקח תרח את-אברם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-צנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו וילאו אחס מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויצאו עד-חרון וישבו שם: **32** ויהיו ימי-תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: **ס** **Gen 12** ויאמר יהוה אל-אברם לך-מארץ וממולדתך ומצית אציק אל-הארץ אשר ארץ: **2** ואעשך לגוי גדול ואצרכך ואגדלה שמך והיה צרכה: **3** ואצרכה מצרכיך ומקללך אחר ונצרכו בך כל משפחת האדמה: **4** וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן-חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: **5** ויקח אברם את-שרי אשתו ואת-לוט בן-אחיו ואת-כל-רכושם אשר רכשו ואת-הנפש אשר-עשו בחרן וילאו ללכת ארצה כנען ויצאו ארצה כנען: **6** ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: **7** וירא יהוה אל-אברם ויאמר לזרעך אתן את-הארץ הזאת ויצן שם מוצח ליהוה הנראה אליו: **8** ויעתק משם ההרה מקדם לציית-אל ויט אהלה ציית-אל מיס והעי מקדם ויצן-שם מוצח ליהוה ויקרא בשם יהוה: **9** ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה: **ס** **10** ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כיי-כבד הרעב בארץ: **11** ויהי כאשר הקריב לצוא מצרימה ויאמר אל-שרי אשתו הנה-נא ידעתי כי אשה יפת-מראה את: **12** והיה כיי-ראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: **13** אמרי-נא אחתי את למען ייטב-לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך: **14** ויהי

כבוא אצרים מצרימה ויראו המצרים את-האשה כי-יפה הוא מאד: **15** ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל-פרעה ותקח האשה בית פרעה: **16** ולאצרים היטיב בעבודה ויהיו-לו לאן-וצקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: **17** וינגע יהוה את-פרעה נגעים גדלים ואת-ביתו ועל-דבר שרי אשת אצרים: **18** ויקרא פרעה לאצרים ויאמר מה-זאת עשית לי למה לא-הגדת לי כי אשתך הוא: **19** למה אמרת אחתי הוא ותקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: **20** ויזו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת-אשתו ואת-כל-אשר-לו: **Gen 13** ויעל אצרים ממצרים הוא ואשתו וכל-אשר-לו ולוט עמו הנגזה: **2** ואצרים כדד מאד במקנה בכסף ובהב: **3** ויך למסעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום אשר-היה שם **(אחלה)** **[אחלו]** בתחלה בין בית-אל ובין העי: **4** אל-מקום המזבח אשר-עשה שם בראשנה ויקרא שם אצרים בשם יהוה: **5** וגם-ללוט ההלך את-אצרים היה לאן-וצקר ואהלים: **6** ולא-נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי-היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: **7** ויהי-ריב בין רעי מקנה-אצרים ובין רעי מקנה-לוט והכנעני והפריזי אז ישב בארץ: **8** ויאמר אצרים אל-לוט אל-נח תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי-אנשים אחים אנחנו: **9** הלא כל-הארץ לפניך הפרד נח מעלי אם-השמאל ואימנה ואם-הימין ואשמאלה: **10** וישא-לוט את-עיניו וירא את-כל-כנר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את-סדם ואת-עמרה כגן-יהוה כארץ מצרים באכה נער: **11** ויצטר-לו לוט את כל-כנר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: **12** אצרים ישב בארץ-כנען ולוט ישב בערי הכנר ויאהל עד-סדם: **13** ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: **14** ויהוה אמר אל-אצרים אחרי הפרד-לוט מעמו שא נח עיניך וראה מן-המקום אשר-אתה שם לפנה ונגזה וקדמה וימה: **15** כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד-עולם: **16** ושמתי את-זרעך כעפר הארץ אשר אם-יובל איש למנות את-עפר הארץ גם-זרעך ימנה: **17** קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: **18** ויאהל אצרים ויצא וישב באלני ממרא אשר בחצרון ובין-שם מזבח ליהוה: **Gen 14** **פ** ויהי צימי אמרפל מלך-שנער אריון מלך אלסר כדרלעמר מלך עילס ותדעל מלך גוים: **2** עשו מלחמה את-צבוע מלך סדם ואת-ברשע מלך עמרה שנאח מלך אדמה ושמאצר מלך **(צביים)** **[צבויים]** ומלך צלע היא-נער: **3** כל-אלה חזרו אל-עמק השדים הוא ים המלח: **4** שתיים עשרה שנה עבדו את-כדרלעמר ושלש-עשרה שנה מרדו: **5** ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את-רפאים בעשתרת קרניס ואת-הזוים בהם ואת האימים בשוה קריתים: **6** ואת-החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על-המדבר: **7** וישבו ויצאו אל-עין משפט הוא קדש ויכו את-כל-שדה העמלקי וגם את-האמרי הישב בחנןן תמר: **8** ויאה מלך-סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך **(צביים)** **[צבויים]** ומלך צלע הוא-נער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: **9** את כדרלעמר מלך עילס ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריון מלך אלסר ארבעה מלכים את-החמשה: **10** ועמק השדים בארת חמר וינסו מלך-סדם ועמרה ויפלו-שמה והנשארים הרה נסו: **11** ויקחו את-כל-רכש סדם ועמרה ואת-כל-אכלס וילכו: **12** ויקחו את-לוט ואת-רכשו בן-אחי אצרים וילכו והוא ישב בקדם: **13** ויצא

הפליט ויגד לאזרם העברי והוא שכן בצלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי צרית-אזרם: ¹⁴ וישמע אזרם כי נשצה אחיו וירק את-חניכיו ילידי ציתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד-דן: ¹⁵ ויחלק עליהם לילה הוא ועדיו ויכס וירדפס עד-חוצה אשר משמאל לדמשק: ¹⁶ וישצ את כל-הרכש וגם את-לוט אחיו ורכשו השיצ וגם את-הנשים ואת-העם: ¹⁷ ויצא מלך-סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את-כדר-לעמר ואת-המלכים אשר אתו אל-עמק שוה הוא עמק המלך: ¹⁸ ומלכי-צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ¹⁹ ויצרכהו ויאמר צרוך אזרם לאל עליון קנה שמים וארץ: ²⁰ וצרוך אל עליון אשר-מגן צריך צידך ויתן-לו מעשר מכל: ²¹ ויאמר מלך-סדם אל-אזרם תן-לי הנפש והרכש קח-לך: ²² ויאמר אזרם אל-מלך סדם הרימתי ידי אל-יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: ²³ אם-מחוט ועד שרוך-נעל ואם-אקח מכל-אשר-לך ולא תאמר אני העשרתי את-אזרם: ²⁴ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אחי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: **Gen 15** ^א אחר הדברים האלה היה דברי-יהוה אל-אזרם במחזה לאמר אל-תירא אזרם אנכי מגן לך שכך הרצה מאד: ² ויאמר אזרם אדני יהוה מה-תתן-לי ואנכי הולך עריירי וצן-משק ציתי הוא דמשק אליעזר: ³ ויאמר אזרם הן לי לא נתתה זרע והנה צן-ציתי יורש אחי: ⁴ והנה דברי-יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: ⁵ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים אם-תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: ⁶ והאמן ציהוה ויחשבה לו לדקה: ⁷ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה: ⁸ ויאמר אדני יהוה צמה אדע כי אירשנה: ⁹ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועו משלשת ואיל משלש ותר וגזול: ¹⁰ ויקחו את-כל-אלה ויצתו אתם צתוך ויתן איש-צתו לקראת רעהו ואת-הנצר לא צתו: ¹¹ וירד העיט עלי-הפגרים וישצ אתם אזרם: ¹² והי השמש לבוא ותרדמה נפלה על-אזרם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: ¹³ ויאמר לאזרם ידע תדע כי-גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: ¹⁴ וגם את-הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי-כן יצאו ברכש גדול: ¹⁵ ואתה תבוא אל-אצתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ¹⁶ ודור רביעי ישבו הנה כי לא-שלם עון האמרי עד-הנה: ¹⁷ והי השמש צאה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ¹⁸ ציוס ההוא כרת יהוה את-אזרם צרית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנהר הגדל נהר-פרת: ¹⁹ את-הקיני ואת-הקניזי ואת הקדמוני: ²⁰ ואת-החתי ואת-הפרזי ואת-הרפאים: ²¹ ואת-האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרגשי ואת-היבוסים: **Gen 16** ^א ושרי אשת אזרם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: ² ותאמר שרי אל-אזרם הנה-נא עזרני יהוה מלדת צא-נא אל-שפחתי אולי אצנה ממנה וישמע אזרם לקול שרי: ³ ותקח שרי אשת-אזרם את-הגר המצרית שפחחה מקץ עשר שנים לשבת אזרם בארץ כנען ותתן אתה לאזרם אישה לו לאשה: ⁴ ויצא אל-הגר ותהר ותרא כי הרמה ותקל גברתה בעיניה: ⁵ ותאמר שרי אל-אזרם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי צחיקך ותרא כי הרמה ואקל בעיניה ישפט יהוה ציני וציניך: ⁶

ויאמר אברהם אל-שרי הנה שפחתך צדק עשי-לה הטוב צעינך ותענה שרי ותצרח מפנייה: **7** וימנאה מלאך יהוה על-עין המים צמדבר על-העין צדרך שור: **8** ויאמר הגר שפחת שרי אי-מוזה צאת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי צרחת: **9** ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל-גברתך והתעני תחת ידיה: **10** ויאמר לה מלאך יהוה הרצה ארצה את-זרעך ולא יספר מרצ: **11** ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי-שמע יהוה אל-עניך: **12** והוא יהיה פרא אדם ידו בכל יד כל צו ועל-פני כל-אחיו ישכן: **13** ותקרא שם-יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: **14** על-כן קרא לצאר צאר לחי ראי הנה צין-קדש וצין צרד: **15** ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם שם-צנו אשר-ילדה הגר ישמעאל: **16** ואברהם בן-שמונים שנה ושש שנים צלדת-הגר את-ישמעאל לאברהם: **Gen 17 p** ויהי אברהם בן-תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל-אברהם ויאמר אליו אני-אל שדי התהלך לפני והיה תמים: **2** ואתנה צריתי ציני וצינך וארצה אתך צמאד מאד: **3** ויפל אברהם על-פניו וידבר אתו אלהים לאמר: **4** אני הנה צריתי אתך והיית לצב המון גוים: **5** ולא-יקרא עוד את-שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אצ-המון גוים נתתיך: **6** והפרתי אתך צמאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יאפו: **7** והקמתי את-צריתי ציני וצינך וצין זרעך אחריך לדרתם לצריית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: **8** ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל-ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: **9** ויאמר אלהים אל-אברהם ואתה את-צריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: **10** זאת צריתי אשר תשמרו ציני וציניכם וצין זרעך אחריך המול לכם כל-זכר: **11** ונמלתם את צער ערלתכם והיה לאות צריית ציני וציניכם: **12** ובן-שמונת ימים ימול לכם כל-זכר לדרתיכם יליד צית ומקנת-כסף מכל בן-נכר אשר לא מזרעך הוא: **13** המול ימול יליד ציתך ומקנת כסף והיתה צריתי בצשרכם לצריית עולם: **14** וערל זכר אשר לא-ימול את-צער ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את-צריתי הפר: **p 15** ויאמר אלהים אל-אברהם שרי אשתך לא-תקרא את-שמה שרי כי שרה שמה: **16** וצרכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וצרכתי והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: **17** ויפל אברהם על-פניו ויחוק ויאמר בלבו הלבן מאה-שנה יולד ואם-שרה הצת-תשעים שנה תלד: **18** ויאמר אברהם אל-האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: **19** ויאמר אלהים אצל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את-שמו יחוק והקמתי את-צריתי אתו לצריית עולם לזרעו אחריו: **20** ולישמעאל שמעתך הנה צרכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו צמאד מאד שנים-עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: **21** ואת-צריתי אקים את-יחוק אשר תלד לך שרה למועד הזה צשנה האחרת: **22** ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: **23** ויחוק אברהם את-ישמעאל צנו ואת כל-ילידי ציתו ואת כל-מקנת כספו כל-זכר צאנשי צית אברהם וימל את-צער ערלתם צעם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: **24** ואברהם בן-תשעים ותשע שנה צהמלו צער ערלתו: **25** וישמעאל צנו בן-שלש עשרה שנה צהמלו את צער ערלתו: **26** צעם היום הזה נמול אברהם וישמעאל צנו: **27** וכל-אנשי ציתו יליד צית ומקנת-כסף מאת בן-נכר נמלו אתו: **Gen 18 p** וירא

אליו יהיה באלני ממרחא והוא ישב פתח-ההאל כחם היום: ² וישא עיניו וירא
 והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח ההאל וישתחו ארצה: ³
 ויאמר אדני אס-נא מנאחי תן בעיניך אל-נא תעבר מעל עזדך: ⁴ יקח-נא
 מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ⁵ ואקחה פת-לחם וסעדו לצבם אחר
 תעברו כי-על-כן עזרתם על-עזדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: ⁶ וימחר
 אצרהם האלהה אל-שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ⁷
 ואל-הצקר רץ אצרהם ויקח צן-צקר רך וטוב ויתן אל-הנער וימחר לעשות אמו: ⁸
 ויקח חמאה וחלב וצן-הצקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא-עמד עליהם תחת העץ
 ויאכלו: ⁹ ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באלה: ¹⁰ ויאמר שוב שוב
 אליך כעת חיה והנה-צן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח ההאל והוא אחריו: ¹¹
 ואצרהם ושרה זקנים באים צימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ¹² ותנחק שרה
 בצקרה לאמר אחרי בלתי הית-לי עדנה ואדני זקן: ¹³ ויאמר יהיה אל-אצרהם
 למה זה נחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: ¹⁴ היפלא מיהוה דבר
 למועד שוב אליך כעת חיה ולשרה צן: ¹⁵ ותכחש שרה לאמר לא נחקתי כי
 יראה ויאמר לא כי נחקת: ¹⁶ ויקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ואצרהם
 הלך עמם לשלחם: ¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאצרהם אשר אני עשה: ¹⁸
 ואצרהם היו יהיה לגוי גדול וענוס ונצרכו צו כל גוי הארץ: ¹⁹ כי ידעתי למען
 אשר ינוה את-צניו ואת-ציתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות נדקה ומשפט למען
 הביא יהוה על-אצרהם את אשר-דבר עליו: ²⁰ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
 כי-רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ²¹ ארדה-נא ואראה הכלעקתה הבאה אלי עשו
 כלה ואס-לא אדעה: ²² ויפנו משם האנשים וילכו קדמה ואצרהם עודנו עמד לפני
 יהוה: ²³ ויגש אצרהם ויאמר האף תספה נדיק עס-רשע: ²⁴ אולי יש חמשים
 נדיקם צתוך העיר האף תספה ולא-תשא למקום למען חמשים הנדיקים אשר
 בצקרה: ²⁵ חללה לך מעשת כדבר הזה להמית נדיק עס-רשע והיה כנדיק
 כרשע חללה לך השפט כל-הארץ לא יעשה משפט: ²⁶ ויאמר יהוה אס-אמנא
 בסדם חמשים נדיקים צתוך העיר ונשאתי לכל-המקום בעצורם: ²⁷ ויען אצרהם
 ויאמר הנה-נא הואלתי לדבר אל-אדני ואנכי עפר ואפר: ²⁸ אולי יחסרון חמשים
 הנדיקים חמשה התשחית בחמשה את-כל-העיר ויאמר לא אשחית אס-אמנא שם
 ארבעים וחמשה: ²⁹ ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימלאון שם ארבעים ויאמר
 לא אעשה בעצור הארבעים: ³⁰ ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אולי ימלאון
 שם שלשים ויאמר לא אעשה אס-אמנא שם שלשים: ³¹ ויאמר הנה-נא הואלתי
 לדבר אל-אדני אולי ימלאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעצור העשרים: ³²
 ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אף-הפעם אולי ימלאון שם עשרה ויאמר לא
 אשחית בעצור העשרה: ³³ וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל-אצרהם ואצרהם שב
 למקמו: **Gen 19** ויצאו שני המלאכים קדמה צערב ולוט ישב בשער-סדם וירא-לוט
 ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ² ויאמר הנה נא-אדני סורו נא אל-צית
 עזדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב
 נלין: ³ ויפנר-בם מאד ויסרו אליו ויצאו אל-ציתו ויעש להם משתה ומנות אפה

ויאכלו: ⁴ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי קדם נכזו על-הצית מנער ועד-זקן
 כל-העם מקצה: ⁵ ויקראו אל-לוט ויאמרו לו היה האנשים אשר-באו אליך הלילה
 הוציאם אלינו ונדעה אתם: ⁶ ויא' אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: ⁷ ויאמר
 אל-גא אחי תרעו: ⁸ הנה-גא לי שתי צנות אשר לא-ידעו איש אוציא-הנא אתהן
 אליכם ועשו להן כטוב צעייכם רק לאנשים האל אל-תעשו דבר כי-על-כן באו
 כל קרתי: ⁹ ויאמרו גש-הלחה ויאמרו האחד צא-לגור וישפט שפוט עתה נרע לך
 מהם ויפצרו באיש צלום מאד ויגשו לשצר הדלת: ¹⁰ וישלחו האנשים את-ידיים
 ויצאו את-לוט אליהם הציתה ואת-הדלת סגרו: ¹¹ ואת-האנשים אשר-פתח הצית
 הכו בצנורים מקטן ועד-גדול וילאו למצא הפתח: ¹² ויאמרו האנשים אל-לוט עד
 מילך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר-לך צעיר הוצא מן-המקום: ¹³ כי-משחיתים
 אנחנו את-המקום הזה כי-גדלה לעקתם את-פני יהוה וישלחנו יהוה לשחיתה: ¹⁴
 ויא' לוט וידבר אל-חתניו לקחי צנתי ויאמר קומו נאו מן-המקום הזה
 כי-משחית יהוה את-העיר והי כמנחק צעיני חתניו: ¹⁵ וכמו השחר עלה ויאצו
 המלאכים צלום לאמר קום קח את-אשתך ואת-שתי צנתיך הנמצאת פן-תספה צעון
 העיר: ¹⁶ ויתמהמה ויחזקו האנשים צידו וציד-אשתו וציד שתי צנתי צחמלת יהוה
 עליו ויאחזה וינחהו מחוץ לעיר: ¹⁷ והי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט
 על-נפשך אל-תציט אחריו ואל-תעמד בכל-הכר ההרה המלט פן-תספה: ¹⁸
 ויאמר לוט אלהם אל-גא אדני: ¹⁹ הנה-גא מצא עבדך חן צעיניך ותגדל חסדך
 אשר עשית עמדי להחיות את-נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן-תדבקי
 הרעה ומתי: ²⁰ הנה-גא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא
 שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ²¹ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה
 לצאתי הפכי את-העיר אשר דברת: ²² מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
 עד-צאך שמה על-כן קרא שם-העיר זווער: ²³ השמש יא' על-הארץ ולוט בא
 צערה: ²⁴ והוה המטיר על-סדם ועל-עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן-השמים: ²⁵
 ויהפך את-הערים האל ואת כל-הכר ואת כל-ישיבי הערים ונמת האדמה: ²⁶
 ותצט אשתו מאחריו ותחי נציב מלח: ²⁷ וישכם אצרהם בצקר אל-המקום
 אשר-עמד שם את-פני יהוה: ²⁸ וישקף על-פני סדם ועמרה ועל-כל-פני ארץ הכר
 וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכשן: ²⁹ והי צשחת אלהים את-ערי הכר
 ויזכר אלהים את-אצרהם וישלח את-לוט מתוך ההפכה צהפך את-הערים
 אשר-ישב בהן לוט: ³⁰ ויעל לוט מנוער וישב צהר ושתי צנתי עמו כי ירא לשבת
 צווער וישב צמעה הוא ושתי צנתי: ³¹ ותאמר הצכירה אל-הנעירה אצינו זקן
 ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל-הארץ: ³² לכה נשקה את-אצינו יין ונשכבה
 עמו ונחיה מאצינו זרע: ³³ ותשקין את-אציהן יין צלילה הוא ותצא הצכירה
 ותשכב את-אציה ולא-ידע בשכבה ובקומה: ³⁴ והי ממחרת ותאמר הצכירה
 אל-הנעירה הן-שכבתי אמש את-אצני נשקנו יין גס-הלילה וצאי שכבי עמו ונחיה
 מאצינו זרע: ³⁵ ותשקין גם צלילה ההוא את-אציהן יין ותקם הנעירה ותשכב עמו
 ולא-ידע בשכבה ובקמה: ³⁶ ותהרין שתי צנות-לוט מאציהן: ³⁷ ותלד הצכירה צן
 ותקרא שמו מואב הוא אציו-מואב עד-היום: ³⁸ והנעירה גם-הוא ילדה צן ותקרא

שמו בן-עמי הוא אבי בני-עמון עד-היום: **Gen 20 p** ויסע משם אברהם ארצה הגג
 וישב בן-קדש ובין שור ויגר בגרר: **2** ויאמר אברהם אל-שרה אשתו אחתי הוא
 וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את-שרה: **3** ויצא אלהים אל-אבימלך בחלום
 הלילה ויאמר לו הנך מת על-האשה אשר-לקחת והוא בעלת צעל: **4** ואבימלך לא
 קרב אליה ויאמר אדני הגוי גס-צדיק תהרג: **5** הלא הוא אמר-לי אחתי הוא
 והיא-גם-הוא אמרה אחי הוא בתם-לצבי וצנקין כפי עשיתי זאת: **6** ויאמר אליו
 האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם-לצבך עשית זאת ואחשך גס-אנכי אותך
 מחטו-לי על-כן לא-נתתיך לנגע אליה: **7** ועתה השב אשת-האיש כי-צדיק הוא
 ויתפלל בעדך וחיה ואם-אינך משיב דע כי-מות תמות אתה וכל-אשר-לך: **8** וישכם
 אבימלך בצקר ויקרא לכל-עבדיו וידבר את-כל-הדברים האלה באזניהם וייראו
 האנשים מאד: **9** ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-עשית לנו ומה-חטאתי לך
 כי-הבאת עלי ועל-ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא-יעשו עשית עמדי: **10**
 ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראת כי עשית את-הדבר הזה: **11** ויאמר אברהם
 כי אמרתי רק אין-יראת אלהים במקום הזה והרגוני על-דבר אשתי: **12** וגם-אמנה
 אחתי בת-אבי הוא אך לא בת-אמי ותהי-לי לאשה: **13** והי כאשר התעו אחי
 אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל-המקום אשר
 נבוא שמה אמר-לי אחי הוא: **14** ויקח אבימלך כסף וצקר ועבדים ושפחת ויתן
 לאברהם וישב לו את שרה אשתו: **15** ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב
 בעיניך שב: **16** ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא-לך כסות עינים
 לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: **17** ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים
 את-אבימלך ואת-אשתו ואמהתיו וילדו: **18** כי-עצר עזר יהוה צעד כל-רחם לבית
 אבימלך על-דבר שרה אשת אברהם: **Gen 21 p** ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר
 ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: **2** ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד
 אשר-דבר אתו אלהים: **3** ויקרא אברהם את-שם-בנו הנולד-לו אשר-ילדה-לו שרה
 יצחק: **4** וימל אברהם את-יצחק בנו בן-שמנת ימים כאשר נוא אתו אלהים: **5**
 ואברהם בן-מאת שנה צהולד לו את יצחק בנו: **6** ותאמר שרה צחק עשה לי
 אלהים כל-השמע יצחק-לי: **7** ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה
 כי-ילדתי בן לזקניו: **8** ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
 את-יצחק: **9** ותרא שרה את-בן-הגור המנרית אשר-ילדה לאברהם מצחק: **10** ותאמר
 לאברהם גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה הזאת עס-בני
 עס-יצחק: **11** וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: **12** ויאמר אלהים
 אל-אברהם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע
 בקלה כי ציחק יקרא לך זרע: **13** וגם את-בן-האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא:
14 וישכם אברהם בצקר ויקח-לחם וחמת מים ויתן אל-הגור שם על-שכמה
 ואת-הילד וישלחה ותלך ותתע צמדבר באר שבע: **15** ויכלו המים מן-החמת ותשלך
 את-הילד תחת אחד השיחים: **16** ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי
 אמרה אל-ארהא במות הילד ותשב מנגד ותשא את-קלה ותבך: **17** וישמע אלהים
 את-קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל-הגור מן-השמים ויאמר לה מה-לך הגר

אל-תיראי כי-שמע אלהים אל-קול הנער באשר הוא-שם: **18** קומי שאי את-הנער והחזיקי את-ידך זו כי-לגוי גדול אשימנו: **19** ויפקח אלהים את-עינייה ותרא באר מים ותלך ותמלא את-החמת מים ותשק את-הנער: **20** ויהי אלהים את-הנער ויגדל וישז במדבר ויהי רבה קשת: **21** וישז במדבר פארן ותקח-לו אמו אשה מארץ מצרים: **22** **פ** ויהי צעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר אלהים עמן בכל אשר-אתה עשה: **23** ועתה השבעה לי באלהים הנה אס-תשקר לי ולניי ולנכדי כחסד אשר-עשיתי עמן תעשה עמדי ועס-הארץ אשר-גרתה זה: **24** ויאמר אברהם אנכי אשבע: **25** והוכח אברהם את-אבימלך על-אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: **26** ויאמר אבימלך לה ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגס-אתה לא-הגדת לי וגס אנכי לה שמעתי בלתי היום: **27** ויקח אברהם לאן וצקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: **28** ויצא אברהם את-שבע כצפת הנאן לצדק: **29** ויאמר אבימלך אל-אברהם מה הנה שבע כצפת האלה אשר הצפת לצדנה: **30** ויאמר כי את-שבע כצפת תקח מידי צעבור תהיה-לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת: **31** על-כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: **32** ויכרתו ברית בבאר שבע ויקס אבימלך ופיכל שר-צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים: **33** ויטע שלל בבאר שבע ויקרא-שם צסם יהוה אל עולם: **34** ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: **22 Gen** **פ** ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: **2** ויאמר קח-נח את-בנתך את-יחידך אשר-אהבת את-יחחק ולך-לך אל-ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: **3** וישכס אברהם בצקר ויחצט את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יחחק בנו ויצקע עזי עלה ויקס וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: **4** ציוס השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק: **5** ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עס-החמור ואני והנער נלכה עד-כה ונשתחוו ונשזבה אליכם: **6** ויקח אברהם את-עזי העלה וישם על-יחחק בנו ויקח צידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: **7** ויאמר יחחק אל-אברהם אציו ויאמר אציו ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השז לעלה: **8** ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השז לעלה בני וילכו שניהם יחדו: **9** ויצאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויצן שם אברהם את-המוצח ויערך את-העצים ויעקד את-יחחק בנו וישם אתו על-המוצח ממעל לעצים: **10** וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו: **11** ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: **12** ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנתך את-יחידך ממני: **13** וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נחזו בצקן בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: **14** ויקרא אברהם שם-המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום צהר יהוה יראה: **15** ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: **16** ויאמר צי נשבעתי נאס-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנתך את-יחידך: **17** כי-צרך אצרך והרבה ארצה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער אציו: **18** והתצרכו צורעך כל גויי הארץ עקב

אשר שמעת בקלי: **19** וישצ אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישצ
 אברהם בבאר שבע: **פ 20** והי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
 ילדה מלכה גס-הוא צנים לנחור אחיך: **21** את-עוך זכרו ואת-בזו אחיו ואת-קמואל
 צבי ארם: **22** ואת-כשד ואת-חזו ואת-פלגש ואת-דילקף ואת-בזואל: **23** ובזואל ילד
 את-רצקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: **24** ופילגשו ושמה ראומה
 ותלד גס-הוא את-טבח ואת-גחם ואת-תחש ואת-מעכה: **Gen 23** **ק** והיו חיי שרה מאה
 שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: **2** ותמת שרה בקרית ארבע הוא חצרון
 בארץ כנען ויצא אברהם לספד לשרה ולזכתה: **3** ויקם אברהם מעל פני מתו
 וידבר אל-בני-חת לאמר: **4** גרו-ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת-קבר עמכם
 ואקברה מתי מלפני: **5** ויענו בני-חת את-אברהם לאמר לו: **6** שמענו אדני נשיא
 אלהים אתה בתוכנו בזמנך קברינו קבר את-מתך איש ממנו את-קברו לא-יכלה
 ממך מקבר מתך: **7** ויקם אברהם וישתחו לעם-הארץ לבני-חת: **8** וידבר אתם לאמר
 אם-יש את-נפשכם לקבר את-מתי מלפני שמעוני ופגעו-לי בעפרון בן-נחר: **9**
 ויתן-לי את-מערת המכפלה אשר-לו אשר בקנה שדהו בכסף מלא יתננה לי
 בתוככם לאחזת-קבר: **10** ועפרון ישצ בתוך בני-חת ויען עפרון החתי את-אברהם
 באזני בני-חת לכל צאי שער-עירו לאמר: **11** לא-אדני שמעני השדה נתתי לך
 והמערה אשר-צו לך נתתיה לעיני בני-עמי נתתיה לך קבר מתך: **12** וישתחו
 אברהם לפני עם הארץ: **13** וידבר אל-עפרון באזני עם-הארץ לאמר אך אם-אתה
 לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את-מתי שמה: **14** ויען עפרון
 את-אברהם לאמר לו: **15** אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל-כסף ציני וצינך
 מה-הוא ואת-מתך קבר: **16** וישמע אברהם אל-עפרון וישקל אברהם לעפרון
 את-הכסף אשר דבר באזני בני-חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: **17** ויקם
 שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר-צו וכל-העץ
 אשר בשדה אשר בכל-גבלו סביב: **18** לאברהם למקנה לעיני בני-חת בכל צאי
 שער-עירו: **19** ואחרי-כן קבר אברהם את-שרה אשתו אל-מערת שדה המכפלה
 על-פני ממרא הוא חצרון בארץ כנען: **20** ויקם השדה והמערה אשר-צו לאברהם
 לאחזת-קבר מאת בני-חת: **Gen 24** **ק** ואברהם זקן בא צימים ויהוה ברכ את-אברהם
 בכל: **2** ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נח ידך תחת
 ירכי: **3** ואשציעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא-תקח אשה לבני
 מצנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב: **4** כי אל-ארצי ואל-מולדתי תלך ולקחת
 אשה לבני לינחק: **5** ויאמר אליו העבד אולי לא-תאצה האשה ללכת אחרי
 אל-הארץ הזאת ההשצ אשיב את-צנך אל-הארץ אשר-ינחת משם: **6** ויאמר אליו
 אברהם השמר לך פן-תשיב את-בני שמה: **7** יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית
 צבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-לי ואשר נשבע-לי לאמר לזרעך אתן את-הארץ
 הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: **8** ואם-לא תאצה האשה
 ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את-בני לא תשצ שמה: **9** וישם העבד את-ידו
 תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על-הדבר הזה: **10** ויקח העבד עשרה גמלים
 מגמלי אדניו וילך וכל-טוב אדניו צידו ויקם וילך אל-ארם נהרים אל-עיר נחור:

11 ויצרך הגמלים מחוץ לעיר אל-צאר המים לעת ערב לעת הצאת השאבת: **12**
 ויאמר יהוה אלהי אדני הצרהם הקרה-נח לפני היום ועשה-חסד עם אדני
 הצרהם: **13** הנה אנכי נצב על-עין המים וצנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: **14**
 והיה הנער אשר אמר אליה הטי-נח כדך ואשתה ואמרה שמה וגם-גמליך אשקה
 אתה הכחת לעצדך ליצחק וזה אדע כיי-עשית חסד עם-אדני: **15** ויהי-הוא טרם
 כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לצפואל בן-מלכה אשת נחור אחי
 הצרהם וכדה על-שכמה: **16** והנער טצת מראה מאד צפולה ואיש לא ידעה ותרד
 העינה ותמלא כדה ותעל: **17** וירץ העצד לקראתה ויאמר הגמייאני נח מעט-מים
 מכדך: **18** ותאמר שמה אדני ותמהר ותרד כדה על-ידיה ותשקהו: **19** ותכל להשקתו
 ותאמר גם לגמליך אשאב עד אס-כלו לשחת: **20** ותמהר ותער כדה אל-השקת
 ותרץ עוד אל-הצאר לשאב ותשאב לכל-גמליו: **21** והאיש משתאה לה מחריש
 לדעת ההללית יהוה דרכו אס-לח: **22** והי כאשר כלו הגמלים לשחות ויקח האיש
 נוס זהב צקע משקלו ושני צמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם: **23** ויאמר צת-מי
 את הגידי נח לי היש צית-אציק מקום לנו ללין: **24** ותאמר אליו צת-צפואל אנכי
 בן-מלכה אשר ילדה לנחור: **25** ותאמר אליו גס-תבן גס-מספוא רב עמנו גס-מקום
 ללון: **26** ויקד האיש וישתחו ליהוה: **27** ויאמר צרוך יהוה אלהי אדני הצרהם
 אשר לא-עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי צדך נחני יהוה צית אחי אדני: **28**
 ותרץ הנער ותגד לצית אמה כדצרים האלה: **29** ולרבקה את ושמו לצן וירץ לצן
 אל-האיש החונה אל-העין: **30** והי כראת את-הנוס ואת-הצמידים על-ידי אחתו
 וכשמעו את-דברי רבקה אחתו לאמר כה-דבר אלי האיש ויצא אל-האיש והנה
 עמד על-הגמלים על-העין: **31** ויאמר צוא צרוך יהוה למה תעמד צחוץ ואנכי
 פניתי הצית ומקום לגמלים: **32** ויצא האיש הציתה ויפתח הגמלים ויתן תבן
 ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: **33** **(וייסס)** **[ויוסס]**
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אס-דצרתי דצרי ויאמר דבר: **34** ויאמר עצד
 הצרהם אנכי: **35** ויהוה צרך את-אדני מאד ויגדל ויתן-לו לאן וצקר וכסף וזהב
 ועצדס ושפחת וגמלים וחמרים: **36** ותלד שרה אשת אדני צן לאדני אצרי וצנתה
 ויתן-לו את-כל-אשר-לו: **37** וישצעני אדני לאמר לא-תקח אשה לצני מצנות הכנעני
 אשר אנכי ישב בצארנו: **38** אס-לח אל-צית-אצני תלך ואל-משפחתי ולקחת אשה
 לצני: **39** ואמר אל-אדני אלי לא-תלך האשה אחרי: **40** ויאמר אלי יהוה
 אשר-התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצלית דרכך ולקחת אשה לצני
 ממשפחתי ומצית אצני: **41** אז תנקה מאלתי כי תצוא אל-משפחתי ואס-לח יתנו לך
 והיית נקי מאלתי: **42** ואצא היום אל-העין ואמר יהוה אלהי אדני הצרהם
 אס-ישך-נח מצלית דרכי אשר אנכי הלך עליה: **43** הנה אנכי נצב על-עין המים
 והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני-נח מעט-מים מכדך: **44** ואמרה
 אלי גס-אתה שמה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר-הכית יהוה לצן-אדני: **45**
 אני טרם אכלה לדבר אל-לצני והנה רבקה יצאת וכדה על-שכמה ותרד העינה
 ותשאב ואמר אליה השקיני נח: **46** ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שמה
 וגם-גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: **47** ואשאל אתה ואמר צת-מי את

ותאמר צת-צחואל בן-נחור אשר ילדה-לו מלכה ואשם הנזם על-אפה והנמדיים
 על-ידיה: **48** ואקד ואשתחווה ליהוה ואצרך את-יהוה אלהי אדני אצרהם אשר
 הנחני צורך אמת לקחת את-צת-אחי אדני לצנו: **49** ועתה אס-ישכס עשים חסד
 ואמת את-אדני הגידו לי ואס-לא הגידו לי ואפנה על-ימין או על-שמאל: **50** ויען
 לצן וצחואל ויאמרו מיהוה יא' הדצר לא נוכל דצר אליך רע או-טוב: **51**
 הנה-רצקה לפניך קח ולך ותהי אשה לצן-אדניך כאשר דצר יהוה: **52** והי כאשר
 שמע עצד אצרהם את-דצריהם וישתחו ארצה ליהוה: **53** ויוצא העצד כלי-כסף
 וכלי זהב וצגדים ויתן לרצקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: **54** ויאכלו וישתו הוא
 והאנשים אשר-עמו וילינו ויקומו בצקר ויאמר שלחני לאדני: **55** ויאמר אחיה ואמה
 תשצ הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: **56** ויאמר אלהם אל-תאחרו אחי ויהוה
 הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: **57** ויאמרו נקרא לנער וגשאלה את-פיה: **58**
 ויקראו לרצקה ויאמרו אליה התלכי עס-האיש הזה ותאמר אלך: **59** וישלחו
 את-רצקה אחתם ואת-מנקתה ואת-עצד אצרהם ואת-אנשיו: **60** ויצרכו את-רצקה
 ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רצבה ויירש זרעך את שער שנאיו: **61** ותקם
 רצקה ונערתיה ותרכבנה על-הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העצד את-רצקה
 וילך: **62** וינחק צא מצוא צאר לחי ראי והוא יושב צאריך הנגב: **63** ויא' ינחק
 לשוח צשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים צאים: **64** ותשא רצקה
 את-עיניה ותרא את-ינחק ותפל מעל הגמל: **65** ותאמר אלי-העצד מי-האיש הלוה
 ההלך צשדה לקראתנו ויאמר העצד הוא אדני ותקה הנעיף ותתכס: **66** ויספר
 העצד לינחק את כל-הדצרים אשר עשה: **67** ויצאה ינחק האלהה שרה אמו ויקח
 את-רצקה ותה-לו לאשה ויאבה וינחם ינחק אחרי אמו: **Gen 25** **ד** ויסף אצרהם
 ויקח אשה ושמה קטורה: **2** ותלד לו את-זמרן ואת-יקסן ואת-מדן ואת-מדין
 ואת-ישצק ואת-שוח: **3** ויקסן ילד את-שבא ואת-דדן וצני דדן היו אשורים ולטושים
 ולאמים: **4** וצני מדין עיפה ועפר וחנק ואצידע ואלדעה כל-אלה צני קטורה: **5**
 ויתן אצרהם את-כל-אשר-לו לינחק: **6** ולצני הפילגשים אשר לאצרהם נתן אצרהם
 מתנת וישלחם מעל ינחק צנו צעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם: **7** ואלה ימי שני-חיי
 אצרהם אשר-חי מאת שנה ושצעים שנה וחמש שנים: **8** ויגוע וימת אצרהם צשיצה
 טובה זקן ושצע ויאסף אל-עמיו: **9** ויקברו אתו ינחק וישמעאל צניו אל-מערת
 המכפלה אל-שדה עפרן בן-נחר החחי אשר על-פני ממרא: **10** השדה אשר-קנה
 אצרהם מאת צני-חת שמה קבר אצרהם ושרה אשתו: **11** והי אחרי מות אצרהם
 ויצרך אלהים את-ינחק צנו וישצ ינחק עס-צאר לחי ראי: **ס** **12** ואלה תלדת
 ישמעאל בן-אצרהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאצרהם: **13** ואלה
 שמות צני ישמעאל צשמחם לתולדתם צכר ישמעאל צבית וקדר ואדצאל ומצשם:
14 ומשמע ודומה ומשא: **15** חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: **16** אלה הם צני
 ישמעאל ואלה שמחם צחצריהם וצטירחם שנים-עשר נשיאם לאמתם: **17** ואלה שני
 חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושצע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: **18**
 וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים צאכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל:
פ **19** ואלה תולדת ינחק בן-אצרהם אצרהם הוליד את-ינחק: **20** והי ינחק

בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-צחואל הארמי מפקדן ארם אחות לבן
 הארמי לו לאשה: **21** ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו
 יהוה ותהר רבקה אשתו: **22** ויתרצו הצנים בקרבה ותאמר אס-יך למה זה אנכי
 ותלך לדרש את-יהוה: **23** ויאמר יהוה לה שני (גייס) [גויס] צבטנך ושני לאמים
 ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורצ יעזד נעיר: **24** וימלאו ימיה ללדת והנה
 תומם צבטנה: **25** וינא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: **26**
 ואחרי-יכן ינא אחיו וידו אחות בעקצ עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
 בלדת אחס: **27** ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ניד איש שדה ויעקב איש תם
 ישב אהלים: **28** ויהב יצחק את-עשו כיי-ניד צפיו ורבקה אהבת את-יעקב: **29** ויזד
 יעקב ניד וינא עשו מן-השדה והוא עיף: **30** ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא
 מן-האדם האדם הזה כי עיף אנכי על-יכן קרא-שמו אדום: **31** ויאמר יעקב מכרה
 כיום את-צברתך לי: **32** ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי זכרה: **33**
 ויאמר יעקב השזעה לי כיום וישזע לו וימכר את-צברתו ליעקב: **34** ויעקב נתן
 לעשו לחם ונוזיד עדשים ויאלל וישת ויקס וילך ויצו עשו את-הזכרה: **Gen 26** ויהי
 רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה צימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך
 מלך-פלשתים גררה: **2** וירא אליו יהוה ויאמר אל-תדד מנרימה שכן בארץ אשר
 אמר אליך: **3** גור בארץ הזאת ואתה ואתה עמך ואברכך כיי-לך ולורעך אתן
 את-כל-הארצת האל והקמתי את-השזעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: **4** והרציתי
 את-לורעך ככוכבי השמים ונתתי לורעך את כל-הארצת האל והתצרכו בזרעך כל
 גויי הארץ: **5** עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מנתי חקותי ותורתי: **6**
 וישב יצחק בגררה: **7** וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר
 אחתי פן-יהרגני אנשי המקום על-רבקה כיי-טובת מראה היא: **8** ויהי כי ארכו-לו
 שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מנחק את
 רבקה אשתו: **9** ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
 אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן-אמות עליה: **10** ויאמר אבימלך
 מה-זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והצאת עלינו אשם: **11** וינו
 אבימלך את-כל-העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: **12** ויזרע יצחק
 בארץ ההוא וימנא בשנה ההוא מאה שערים ויצרכהו יהוה: **13** ויגדל האיש וילך
 הלך וגדל עד כיי-גדל מאד: **14** ויהי-לו מקנה-צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
 אתו פלשתים: **15** וכל-הצארת אשר חפרו עבדי אצוי צימי אברהם אצוי סתמוס
 פלשתים וימלאום עפר: **16** ויאמר אבימלך אל-יצחק לך מעמנו כיי-עלמת-ממנו
 מאד: **17** וילך משם יצחק ויתן בנחל-גרר וישב שם: **18** וישב יצחק ויחפר
 את-צארת המים אשר חפרו צימי אברהם אצוי וסתמוס פלשתים אחרי מות
 אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר-קרא להן אצוי: **19** ויחפרו עבדי-יצחק בנחל
 וימלאו-שם צאר מים חיים: **20** ויריצו רעי גרר עס-רעי יצחק לאמר לנו המים
 ויקרא שם-הצאר עשק כי התעסקו עמו: **21** ויחפרו צאר אחרת ויריצו גס-עליה
 ויקרא שמה שטנה: **22** ויעתק משם ויחפר צאר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
 רחבות ויאמר כיי-עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: **23** ויעל משם צאר שזע: **24**

וירא אליו יהוה זלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל-תירא כי-אתך
 אנכי וברכתך והרציתי את-זרעך בעבור אברהם עבדי: **25** ויבן שם מזבח ויקרא
 בשם יהוה ויט-שם אהלו ויכרו-שם עבדי-יחזק באר: **26** ואבימלך הלך אליו מגרר
 ואחות מרעהו ופיקל שר-צבאו: **27** ויאמר אלהם יחזק מדוע באתם אלי ואתם
 שגאתם אתי ותשלחוני מאתכם: **28** ויאמרו ראו ראינו כי-יהיה יהוה עמך ונאמר
 תהי נא אלה זינותינו זיינו וזינך ונכרתה ברית עמך: **29** אס-תעשה עמנו רעה
 כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק-טוב ונשלמך בשלום אתה עתה ברוך
 יהוה: **30** ויעש להם משחה ויאכלו וישתו: **31** וישכימו בצקר וישבעו איש לאחיו
 וישלחם יחזק וילכו מאתו בשלום: **32** והי זיוס ההוא ויצאו עבדי יחזק ויגדו לו
 על-אדות הצר אשר חפרו ויאמרו לו מנאלנו מים: **33** ויקרא אתה שבעה על-כן
 סס-העיר צר שבע עד היום הזה: **34** **ק** והי עשו בן-ארבעים שנה ויקח אשה
 את-יהודית בת-צבארי החתי ואת-בשמת בת-אילן החתי: **35** ותהיין מרת רוח ליחזק
 ולרבקה: **Gen 27** **פ** והי כי-זקן יחזק ותכהין עיניו מראת ויקרא את-עשו בנו הגדל
 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: **2** ויאמר הנה-נח זקנתי לא ידעתי יום מותי: **3**
 ועתה שא-נח כליך תליך וקשתך ואל השדה וזודה לי **(צידה)** **[7]**: **4** ועשה-לי
 מטעמים כאשר אהבתי והציאה לי ואכלה בעבור תצרכך נפשי צטרם אמות: **5**
 ורבקה שמעת בדבר יחזק אל-עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להציא: **6**
 ורבקה אמרה אל-יעקב צנה לאמר הנה שמעתי את-אביך מדבר אל-עשו אחיך
 לאמר: **7** הציאה לי ציד ועשה-לי מטעמים ואכלה ואצרככה לפני יהוה לפני
 מותי: **8** ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצוה אתך: **9** לך-נח אל-הצאן וקח-לי
 משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: **10** והצאת
 לאביך ואכל בעבר אשר יצרכך לפני מותי: **11** ויאמר יעקב אל-רבקה אמו הן
 עשו אתי איש שער ואנכי איש חלק: **12** אולי ימשני אבי והייתי צעינו כמתעתע
 והבאתי עלי קללה ולא ברכה: **13** ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי
 ולך קח-לי: **14** וילך ויקח ויצא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אציו: **15**
 ותקח רבקה את-בגדי עשו צנה הגדל החמדת אשר אתה צבית ותלבש את-יעקב
 צנה הקטן: **16** ואת ערת גדיי העזים הלבישה על-ידיו ועל חלקת צואריו: **17** ותמן
 את-המטעמים ואת-הלחם אשר עשתה ציד יעקב צנה: **18** ויצא אל-אציו ויאמר אבי
 ויאמר הנני מי אתה בני: **19** ויאמר יעקב אל-אציו אנכי עשו בצרך עשיתי כאשר
 דברת אלי קוס-נח שצה ואכלה מצידי בעבור תצרכני נפשך: **20** ויאמר יחזק
 אל-צנו מה-זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: **21** ויאמר
 יחזק אל-יעקב גשה-נח ואמשך בני האתה זה בני עשו אס-לח: **22** ויגש יעקב
 אל-יחזק אציו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיס ידי עשו: **23** ולא הכירו
 כי-היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויצרכהו: **24** ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
 אני: **25** ויאמר הגשה לי ואכלה מצידי בני למען תצרכך נפשי ויגש-לו ויאכל ויצא
 לו יין וישת: **26** ויאמר אליו יחזק אציו גשה-נח ושקה-לי בני: **27** ויגש וישק-לו
 וירח את-ריח צגדיו ויצרכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר צרכו יהוה: **28**
 ויתן-לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורצ דגן ותירש: **29** יעבדוך עמים

[וישמחו] לך לאמים הוה גביר לאחיק וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומזרכיך צרוך: **30** ויהי כאשר כלה ינחק לצרך את-יעקב ויהי אך ינא ינא יעקב מאת פני ינחק אציו ועשו אחיו צא מנידו: **31** ויעש גס-הוא מטעמים ויצא לאציו ויאמר לאציו יקס אציו ויאכל מנידו צנו בעבור תזרכני נפשך: **32** ויאמר לו ינחק אציו מי-אתה ויאמר אני צנך צכרך עשו: **33** ויחדד ינחק חרדה גדלה עד-מאד ויאמר מי-אפוא הוא הלא-ניד ויצא לי ואכל מכל צטרס תצוא ואזרכהו גס-צרוך יהיה: **34** כשמע עשו את-דברי אציו ויעקב נעקה גדלה ומרה עד-מאד ויאמר לאציו צרכני גס-אני אציו: **35** ויאמר צא אחיך צמרמה ויקח צרכתך: **36** ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את-צכרתי לקח והנה עתה לקח צרכתי ויאמר הלא-אללת לי צרכה: **37** ויען ינחק ויאמר לעשו הן גביר שמתי לך ואת-כל-אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתי ולכה אפוא מה אעשה בני: **38** ויאמר עשו אל-אציו הצרכה אחת הוא-לך אציו צרכני גס-אני אציו וישא עשו קלו ויצך: **39** ויען ינחק אציו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: **40** ועל-חרבך תחיה ואת-אחיק תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: **41** וישטס עשו את-יעקב על-הצרכה אשר צרכו אציו ויאמר עשו צלצו יקרצו ימי אצל אציו ואהרגה את-יעקב אחי: **42** ויגד לצרכה את-דברי עשו צנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב צנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: **43** ועתה בני שמע צקלי וקוס צכח-לך אל-לבן אחי חרנה: **44** וישצת עמו ימים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך: **45** עד-שוב אף-אחיק ממך ושכח את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גס-שניכס יוס אחד: **46** ותאמר רבקה אל-ינחק קצתי צחיי מפני צנות חת אס-לקח יעקב אשה מצנות-חת כאלה מצנות הארץ למה לי חיים: **Gen 28** ויקרא ינחק אל-יעקב ויצרך אתו וינאוה ויאמר לו לא-תקח אשה מצנות כנען: **2** קוס לך פדנה ארס ציתה צתואל אציו אמך וקח-לך משם אשה מצנות לבן אחי אמך: **3** ואל שדי יצרך אתך ויפרך ויצרך והיית לקהל עמים: **4** ויתן-לך את-צרכת אצרהס לך ולזרעך אתך לרשתך את-ארץ מגריך אשר-נתן אלהים לאצרהס: **5** וישלח ינחק את-יעקב וילך פדנה ארס אל-לבן בן-צתואל הארמי אחי רבקה אס יעקב ועשו: **6** וירא עשו כי-צרך ינחק את-יעקב ושלח אתו פדנה ארס לקחת-לו משם אשה צצרכו אתו וינו עליו לאמר לא-תקח אשה מצנות כנען: **7** וישמע יעקב אל-אציו ואל-אמו וילך פדנה ארס: **8** וירא עשו כי רעות צנות כנען צעיני ינחק אציו: **9** וילך עשו אל-ישמעאל ויקח את-מחלת צת-ישמעאל בן-אצרהס אחות נציות על-נשיו לו לאשה: **ס 10** וינא יעקב מצאר שצב וילך חרנה: **11** ויפגע צמקוס וילן שס כי-צא השמש ויקח מאצני המקוס וישס מראשתיו וישכב צמקוס ההוא: **12** ויחלס והנה סלס מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים צו: **13** והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אצרהס אצין ואלהי ינחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אחננה ולזרעך: **14** והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגצה ונצרכו צך כל-משפחת האדמה וצזרעך: **15** והנה אנכי עמך ושמרתך צכל אשר-תלך והשבתיך אל-האדמה הזאת כי לא אעוצך עד אשר

אס-עשיתי את אשר-דברתי לך: **16** וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: **17** ויירא ויאמר מה-נורא המקום הזה אכן זה כי אס-צית אלהים וזה שער השמים: **18** וישכם יעקב בצקר ויקח את-האבן אשר-שם מראשתי וישם אתה מצבה וינק שמן על-ראשה: **19** ויקרא את-שם-המקום ההוא צית-אל ואולם לזו שם-העיר לראשונה: **20** וידר יעקב נדר לאמר אס-יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרכך הזה אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל ונגד ללבש: **21** ושצתי בשלום אל-צית אבי והיה יהוה לי לאלהים: **22** והאבן הזאת אשר-שמתי מצבה יהיה צית אלהים וכל אשר תתן-לי עשר אעשרנו לך: **Gen 29** וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני-קדם: **2** וירא והנה צאר בצדה והנה-שם שלשה עדרי-צאן רבצים עליה כי מן-הצאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על-פי הצאר: **3** ונאספו-שמה כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי הצאר והשקו את-הצאן והשיבו את-האבן על-פי הצאר למקמה: **4** ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: **5** ויאמר להם הידעתם את-לבן בן-נחור ויאמרו ידענו: **6** ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל צתו צאה עס-הצאן: **7** ויאמר הן עוד היום גדול לא-עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: **8** ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי הצאר והשקינו הצאן: **9** עודנו מדבר עמם ורחל צאה עס-הצאן אשר לצדיה כי רעה הוא: **10** והי כאשר ראה יעקב את-רחל צת-לבן אחי אמו ואת-צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את-האבן מעל פי הצאר וישק את-צאן לבן אחי אמו: **11** וישק יעקב לרחל וישא את-קלו ויבך: **12** ויגד יעקב לרחל כי אחי צדיה הוא וכי בן-רבקה הוא ותרוץ ותגד לצדיה: **13** והי כשמע לבן את-שמע יעקב בן-אחיתו וירץ לקראתו ויחבק-לו וינשק-לו ויביאהו אל-ציתו ויספר ללבן את כל-הדברים האלה: **14** ויאמר לו לבן אך עצמי וצשרי אתה וישב עמו חדש ימים: **15** ויאמר לבן ליעקב הכי-אחי אתה ועצדתי חנם הגידה לי מה-משכרתך: **16** וללבן שתי צנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: **17** ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת-תאר ויפת מראה: **18** ויאהב יעקב את-רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: **19** ויאמר לבן טוב תמי אתה לך מתמי אתה לאיש אחר שבה עמדי: **20** ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והיו צעיניו כימים אחדים צאהצתו אתה: **21** ויאמר יעקב אל-לבן הבה את-אשתי כי מלאו ימי ואצואה אליה: **22** ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משתה: **23** והי צערב ויקח את-לאה צתו ויצא אתה אליו ויצא אליה: **24** ויתן לבן לה את-זלפה שפחתו ללאה צתו שפחה: **25** והי בצקר והנה-הוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברחל עצדתי עמך ולמה רמיטני: **26** ויאמר לבן לא-יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הצבירה: **27** מלא שבע זאת ונתנה לך גס-את-זאת צעדה אשר תעבד עמדי עוד שבע-שנים אחרות: **28** ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן-לו את-רחל צתו לו לאשה: **29** ויתן לבן לרחל צתו את-צלה שפחתו לה לשפחה: **30** ויצא גס אל-רחל ויאהב גס-את-רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות: **31** וירא יהוה כי-שנאה לאה ויפתח את-רחמה ורחל עקרה: **32** ותהר לאה ותלד בן

ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי-רעה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: ³³ ותהר
 עוד ותלד בן ותאמר כי-שמע יהוה כי-שנואה אנכי ויתן-לי גם-את-זה ותקרא שמו
 שמעון: ³⁴ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי-יילדתי לו
 שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי: ³⁵ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה
 את-יהוה על-כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: **Gen 30** ותרא רחל כי לא ילדה
 ליעקב ותקנא רחל באחיתה ותאמר אלי-יעקב הבה-לי בנים ואס-אין מתה אנכי: ²
 ויחראף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן: ³ ותאמר
 הנה אחתי בלהה בא אליה ותלד על-צרכי ואצנה גם-אנכי ממנה: ⁴ ותתן-לו
 את-בלהה שפחתה לאשה ויצא אליה יעקב: ⁵ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ⁶
 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-כן קראה שמו דן: ⁷ ותהר
 עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ⁸ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
 עס-אחתי גם-יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ⁹ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
 את-זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ¹⁰ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן:
¹¹ ותאמר לאה **(73)** **[בא]** **[7ג]** ותקרא את-שמו גד: ¹² ותלד זלפה שפחת לאה בן
 שני ליעקב: ¹³ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את-שמו אשר: ¹⁴ וילך
 ראובן בימי קציר-חטים וימנא דודאים בשדה ויצא אתם אל-לאה אמו ותאמר
 רחל אל-לאה תנינא לי מדודאי בנך: ¹⁵ ותאמר לה המעט קחתך את-אישי
 ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ¹⁶
 ויצא יעקב מן-השדה בערב ותנא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר
 שכרתך דודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: ¹⁷ וישמע אלהים אל-לאה ותהר
 ותלד ליעקב בן חמישי: ¹⁸ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי
 ותקרא שמו יששכר: ¹⁹ ותהר עוד לאה ותלד בן-ששי ליעקב: ²⁰ ותאמר לאה
 זבדני אלהים אחי זבד טוב הפעם יזבדני אישי כי-יילדתי לו ששה בנים ותקרא
 את-שמו זבולון: ²¹ ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה: ²² ויזכר אלהים את-רחל
 וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה: ²³ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
 את-חרפתי: ²⁴ ותקרא את-שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: ²⁵ ויהי כאשר
 ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן שלחני ואלכה אל-מקומי ולאראי: ²⁶
 תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את-עבדתי
 אשר עבדתיך: ²⁷ ויאמר אליו לבן אס-נא מנאחתי תן בעיניך נחשתי ויזכרני יהוה
 בגלך: ²⁸ ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ²⁹ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר
 עבדתיך ואת אשר-היה מקנך אחי: ³⁰ כי מעט אשר-היה לך לפני ויפרך לרב
 ויזרך יהוה אתך לרגלי ועמה מתי אעשה גם-אנכי לביתי: ³¹ ויאמר מה אתך-לך
 ויאמר יעקב לא-תתן-לי מאומה אס-תעשה-לי הדבר הזה אשובה ארעה לאנך
 אשמר: ³² אעבר בכל-לאנך היום הסר משם כל-שה נקד וטלוא וכל-שה-חוס
 בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: ³³ וענתה-כי לדקתי ציוס מחר כי-תבוא
 על-שכרי לפניך כל אשר-איננו נקד וטלוא בעזים וחוס בכשבים גנוז הוא אחי: ³⁴
 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ³⁵ ויסר ציוס ההוא את-התישים העקדים והטלואים
 ואת כל-העזים הנקדות והטלואים כל אשר-לבן צו וכל-חוס בכשבים ויתן ציד-בניו:

36 וישם דרך שלשת ימים זינו וזין יעקב ויעקב רעה את-זאן לזן הנותרת: **37**
 ויקח-לו יעקב מקל לבנה לח ולוח וערמון ויפצל זבחן פללות לבנות מחשף הלזן
 אשר על-המקלות: **38** וישג את-המקלות אשר פלל צרהטים בשקתות המים אשר
 חבאן הזאן לשמות לנכח הזאן ויחמנה בזאן לשמות: **39** ויחמו הזאן אל-המקלות
 ותלדן הזאן עקדים נקדים וטלאים: **40** והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הזאן
 אל-יעקב וכל-חוס בזאן לזן וישת-לו עדרים לבדו ולא שחם על-זאן לזן: **41** והיה
 בכל-יחם הזאן המקשרות ושם יעקב את-המקלות לעיני הזאן צרהטים ליחמנה
 במקלות: **42** ובהעטיף הזאן לא ישם והיה העטפים ללזן והקשרים ליעקב: **43**
Gen 31 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי-לו זאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:
 וישמע את-דברי בני-לזן לאמר לקח יעקב את כל-אשר לאזינו ומאשר לאזינו
 עשה את כל-הכבד הזה: **2** וירא יעקב את-פני לזן והנה אינו עמו כחמול שלשום:
3 ויאמר יהוה אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: **4** וישלח
 יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל-זאנו: **5** ויאמר להן ראה אנכי את-פני אביכן
 כי-אינו אלי כחמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי: **6** ואחנה ידעתן כי בכל-כחי
 עבדתי את-אביכן: **7** ואביכן התל צי והחלף את-משכרתי עשרת מנים ולא-נחמו
 אלהים להרע עמדי: **8** אם-כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל-הזאן נקדים
 ואם-כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל-הזאן עקדים: **9** ויאל אלהים את-מקנה
 אביכם ויתן-לי: **10** והי צעת יחס הזאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים
 העלים על-הזאן עקדים נקדים וצרדים: **11** ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום
 יעקב ואמר הנני: **12** ויאמר שא-נא עיניך וראה כל-העתדים העלים על-הזאן
 עקדים נקדים וצרדים כי ראיתי את כל-אשר לזן עשה לך: **13** אנכי האל בית-אל
 אשר משחת שם מנזה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום לא מן-הארץ הזאת ושוב
 אל-ארץ מולדתך: **14** ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה צבית
 אזינו: **15** הלא נכריות נחשבונו לו כי מכרנו ויאכל גס-אכול את-כספנו: **16** כי
 כל-העשר אשר הציל אלהים מאזינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
 אליך עשה: **17** ויקם יעקב וישא את-צניו ואת-נשיו על-הגמלים: **18** וינהג
 את-כל-מקנהו ואת-כל-רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בצדן ארם לבוא
 אל-יחק אביו ארצה כנען: **19** ולזן הלך לגוז את-זאנו ותגנז רחל את-התרפים
 אשר לאזניה: **20** ויגנז יעקב את-לז לזן הארמי על-צלי הגיד לו כי צרח הוא: **21**
 ויצרח הוא וכל-אשר-לו ויקם ויעזר את-הנהר וישם את-פניו הר הגלעד: **22** ויגד
 ללזן ביום השלישי כי צרח יעקב: **23** ויקח את-אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת
 ימים וידבק אחרו צהר הגלעד: **24** ויצא אלהים אל-לזן הארמי בחלום הלילה
 ויאמר לו השמר לך פן-תדבר עס-יעקב מטוב עד-רע: **25** וישג לזן את-יעקב
 ויעקב תקע את-אהלו צהר ולזן תקע את-אחיו צהר הגלעד: **26** ויאמר לזן ליעקב
 מה עשית ותגנז את-לצבי ותנהג את-צנתי כשציות חרב: **27** למה נחצאת לצרח
 ותגנז אתי ולא-הגדת לי ואשלחך בשמחה וצשרים צתף וצנור: **28** ולא נטשתי
 לנשק לצני ולצנתי עתה הסכלת עשו: **29** יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
 אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עס-יעקב מטוב עד-רע: **30** ועתה

הלך הלכת כִּי-נכסף נכספתה לבית אציק למה גנבת את-אלהי: ³¹ ויען יעקב
 ויאמר ללֶבֶן כִּי יראתי כִּי אמרתי כִּי-תגול את-צנותיך מעמי: ³² עם אשר תמצא
 את-אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר-לך מה עמדי וקח-לך ולא-ידע יעקב כִּי רחל
 גנבתם: ³³ ויצא לֶבֶן צאהל יעקב וצאהל למה וצאהל שמי האמתה ולא מצא
 ויצא מאלה למה ויצא צאהל רחל: ³⁴ ורחל לקחה את-התרפים ותשמש זכר
 הגמל ותשב עליהם וימשש לֶבֶן את-כל-האהל ולא מצא: ³⁵ ותאמר אל-אביה
 אל-יחר צעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כִּי-דרך נשים לי ויחפש ולא מצא
 את-התרפים: ³⁶ ויחר ליעקב וירצ צלֶבֶן ויען יעקב ויאמר ללֶבֶן מה-פשעי מה
 חטאתי כי דלקת אחרי: ³⁷ כִּי-מששת את-כל-כלי מה-מצאת מכל כלי-ציתך שים
 כה נגד אחי ואחייך ויוכיחו צין שנינו: ³⁸ זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועוין
 לא שכלו ואילי לאנך לא אכלתי: ³⁹ טרפה לא-הצאתי אליך אנכי אחטונה מידי
 תצקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: ⁴⁰ הייתי ציוס אכלני חרצ וקרה זלילה ותדד
 שנתי מעיני: ⁴¹ זה-לִי עשרים שנה צציתך עצדתך ארבע-עשרה שנה צשתי צנתיך
 ושש שנים צלאנך ותחלף את-משכרתי עשרת מניס: ⁴² לולי אלהי אבי אלהי
 אצרהס ופחד יחוק היה לי כי עתה ריקס שלחתי את-עניי ואת-יגיע כפי ראה
 אלהים ויוכח אמש: ⁴³ ויען לֶבֶן ויאמר אל-יעקב הצנות צנתי והצנים צני והלאן
 צאני וכל אשר-אתה ראה לִי-הוא ולצנתי מה-אעשה לאלה היום או לצניהן אשר
 ילדו: ⁴⁴ ועתה לכה נכרתה צרית אני ואתה והיה לעד ציני וצינך: ⁴⁵ ויקח יעקב
 אֶבֶן וירימה מצבה: ⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אצנים ויקחו אצנים ויעשו-גל
 ויאכלו שם על-הגל: ⁴⁷ ויקרא-לו לֶבֶן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ⁴⁸ ויאמר
 לֶבֶן הגל הזה עד ציני וצינך היום על-כן קרא-שמו גלעד: ⁴⁹ והמלפפה אשר אמר
 יִצְחָק יהוה ציני וצינך כי נסתר איש מרעהו: ⁵⁰ אס-תענה את-צנתי ואס-תקח נשים
 על-צנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ציני וצינך: ⁵¹ ויאמר לֶבֶן ליעקב הנה
 הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ציני וצינך: ⁵² עד הגל הזה ועדה המצבה
 אס-אני לא-אעצר אליך את-הגל הזה ואס-אתה לא-תעצר אלי את-הגל הזה
 ואת-המצבה הזאת לרעה: ⁵³ אלהי אצרהס ואלהי נחור ישפטו צינינו אלהי אביהם
 וישבע יעקב צפחד אציו יחוק: ⁵⁴ ויצח יעקב וצח צהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם
 ויאכלו לחם וילינו צהר: **Gen 32** וישכס לֶבֶן צצקר וינשק לצניו ולצנותיו ויצרך
 אתהם וילך וישצ לֶבֶן למקומו: ² ויעקב הלך לדרכו ויפגע-ו צו מלאכי אלהים: ³
 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שס-המקום ההוא מחנים: **ד** ⁴
 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ⁵ ויאו אתם
 לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עס-לֶבֶן גרתי ואחר
 עד-עתה: ⁶ ויהי-לי שור וחמור לאן ועד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא-חן
 בעיניך: ⁷ וישצו המלאכים אל-יעקב לאמר צאנו אל-אחייך אל-עשו וגם הלך
 לקראתך וארבע-מאות איש עמו: ⁸ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחן את-העס
 אשר-ראתו ואת-הלאן ואת-הצקר והגמלים לשני מחנות: ⁹ ויאמר אס-יצוא עשו
 אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ¹⁰ ויאמר יעקב אלהי
 אבי אצרהס ואלהי אבי יחוק יהוה האמר אלי שצו לארנך ולמולדתך ואיטיבה

עמך: **11** קטנתי מכל החקדים ומכל-האמת אשר עשית את-עבדך כי צמקלי עברתי
 את-הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: **12** הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי-ירא
 אנכי אתו פן-יצוא והכני אם על-צנים: **13** ואתה אמרת היטב אטיב עמך ושמת
 את-זרעך כחול הים אשר לא-יסקר מרוב: **14** וילן שם צלילה יהוא ויקח מן-הצבא
 בידו מנחה לעשו אחיו: **15** עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים
 עשרים: **16** גמלים מניקות וצניהם שלשים פרות ארבעים ופריס עשרה אתנת
 עשרים ועירס עשרה: **17** ויתן ציד-עבדיו עדר עדר לצדו ויאמר אל-עבדיו עברו
 לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: **18** וילו את-הראשון לאמר כי יפגשך עשו
 אחי ושאלך לאמר למי-אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: **19** ואמרת לעבדך
 ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם-הוא אחרינו: **20** וילו גם את-השני
 גם את-השלישי גם את-כל-ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון
 אל-עשו צמנאכס אתו: **21** ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי-אמר אכפרה
 פניו צמנחה ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו אולי ישא פני: **22** ותעבר המנחה
 על-פניו והוא לן צלילה-הוא צמנחה: **23** ויקס צלילה הוא ויקח את-שתי נשיו
 ואת-שתי שפחתיו ואת-אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: **24** ויקחם ויעברם
 את-הנחל ויעבר את-אשר-לו: **25** ויותר יעקב לצדו ויאבק איש עמו עד עלות
 השחר: **26** וירא כי לא יכל לו ויגע בצק-ירכו ותקע כף-ירך יעקב בהאבקו עמו:
27 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם-צרכתי: **28** ויאמר אליו
 מה-שמך ויאמר יעקב: **29** ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם-ישראל כי-שרית
 עם-אלהים ועם-אנשים ותוכל: **30** וישאל יעקב ויאמר הגידה-נא שמך ויאמר למה
 זה תשאל לשמי ויצרך אתו שם: **31** ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי-ראיתי
 אלהים פנים אל-פנים ותנצל נפשי: **32** ויורח-לו השמש כאשר עבר את-פניאל והוא
 צלע על-ירכו: **33** על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה אשר על-כף הירך
 עד היום הזה כי נגע בצק-ירך יעקב צגיד הנשה: **Gen 33** וישא יעקב עיניו וירא
 והנה עשו צב ועמו ארבע מאות איש ויחך את-הילדים על-לאה ועל-רחל ועל
 שתי השפחות: **2** וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-לאה וילדיה אחרנים
 ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים: **3** והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים
 עד-גשתו עד-אחיו: **4** וירך עשו לקראתו ויחזקהו ויפל על-צוארו וישקהו ויצבו: **5**
 וישא את-עיניו וירא את-הנשים ואת-הילדים ויאמר מי-אלה לך ויאמר הילדים
 אשר-חנן אלהים את-עבדך: **6** ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: **7** ותגש
 גם-לאה וילדיה וישתחו ויחזק נגש יוסף ורחל וישתחו: **8** ויאמר מי לך כל-המנחה
 הזה אשר פגשתי ויאמר למנא-חן צעיני אדני: **9** ויאמר עשו יש-לי רב אחי יהי לך
 אשר-לך: **10** ויאמר יעקב אל-נא אם-נא מנאתי חן צעיניך ולקחת מנחתי מידי כי
 על-כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרנני: **11** קח-נא את-צרכתי אשר הבאת לך
 כי-חנני אלהים וכי יש-לי-כל ויפאר-צו ויקח: **12** ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
13 ויאמר אליו אדני ידע כי-הילדים רכים והנאן והבקר עלות עלי ודפקוס יום
 אחד ומתו כל-הנאן: **14** יעבר-נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאנטי לרגל

המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר יאבא אל-אדני שעירה: **15** ויאמר עשו
אליה-נה עמך מן-העם אשר אתי ויאמר למה זה אמנא-תן צעיני אדני: **16** וישב
ציוס הוא עשו לדרכו שעירה: **17** ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה
סכת על-כן קרא שם-המקום סכות: **18** ויצא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ
כנען בצאו מפתן ארם ויחן את-פני העיר: **19** ויקן את-חלקת השדה אשר נטו-שם
אהלו מיד בני-חמור אבי שכם במאה קשיטה: **20** ויצא-שם מוצח ויקרא-לו אל
אלהי ישראל: **Gen 34** ואתא דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות צבנות
הארץ: **2** וירא אתה שכם בן-חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישב אתה ויענה:
3 ותדבק נפשו צדינה בת-יעקב ויאהב את-הנער וידבר על-לב הנער: **4** ויאמר שכם
אל-חמור אביו לאמר קח-לי את-הילדה הזאת לאשה: **5** ויעקב שמע כי טמא
את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו בשדה והחרש יעקב עד-צאס: **6** ויצא חמור
אבי-שכם אל-יעקב לדבר אתו: **7** ובני יעקב באו מן-השדה כשמעם ויתעצבו
האנשים ויחר להם מאד כי-ינבלה עשה בישראל לשבט את-בתי-יעקב וכן לא
יעשה: **8** וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בצתכם תנו נא אתה לו
לאשה: **9** והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו-לנו ואת-צנתינו תקחו לכם: **10** ואתנו תשבו
והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחוזו זה: **11** ויאמר שכם אל-אביה
ואל-אחיה אמנא-תן צעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: **12** הרצו עלי מאד מהר
ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו-לי את-הנער לאשה: **13** ויענו בני-יעקב
את-שכם ואת-חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: **14** ויאמרו
אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את-אחתנו לאיש אשר-לו ערלה
כי-חרפה הוא לנו: **15** אך-בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמל לכם כל-זכר: **16**
ונתנו את-צנתנו לכם ואת-צנתים נקח-לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: **17**
ואס-לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את-צנתנו והלכנו: **18** וייטבו דבריהם צעיני
חמור וצעיני שכם בן-חמור: **19** ולא-אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ צבת-יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו: **20** ויצא חמור ושכם בנו אל-שער עירם וידברו
אל-אנשי עירם לאמר: **21** האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו
אתה והארץ הנה רחבת-ידיים לפניהם את-צנתם נקח-לנו לנשים ואת-צנתנו נתן
להם: **22** אך-בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו
כל-זכר כאשר הם נמלים: **23** מקנהם וקנינם וכל-צבהמתם הלא לנו הם אך נאותה
להם וישבו אתנו: **24** וישמעו אל-חמור ואל-שכם בנו כל-ינאי שער עירו וימלו
כל-זכר כל-ינאי שער עירו: **25** והי ציוס השלישי צהייתם כאבים ויקחו
שני-בני-יעקב שמעון ולוי אתי דינה איש חרבו ויצאו עלי-העיר בטח ויהרגו
כל-זכר: **26** ואת-חמור ואת-שכם בנו הרגו לפי-חרב ויקחו את-דינה מבית שכם
ויצאו: **27** בני יעקב באו על-התללים ויצו העיר אשר טמאו אחותם: **28** את-לאנס
ואת-בקרם ואת-חמריהם ואת אשר-צעיר ואת-אשר בשדה לקחו: **29** ואת-כל-חילם
ואת-כל-טפם ואת-נשיהם שבו ויצו ואת כל-אשר צבית: **30** ויאמר יעקב אל-שמעון
ואל-לוי עכרתם אתי להבזיאתי ציבץ הארץ בכנעני וצפרוי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וציתי: **31** ויאמרו הכוונה יעשה את-אחותנו: **Gen 35**

ויאמר אלהים אלי-יעקב קום עלה בית-אל וש-שם ועשה-שם מוצח לאל הנראה
 אליך בצרתך מפני עשו אחיך: **2** ויאמר יעקב אל-ביתו ואל כל-אשר עמו הסרו
 את-אלהי הנכר אשר בתכם והטהרו והחליפו שמלתיכם: **3** ונקומה ונעלה בית-אל
 ואעשה-שם מוצח לאל הענה אחי זיוס נרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: **4**
 ויתנו אלי-יעקב את כל-אלהי הנכר אשר בידם ואת-הנומים אשר באזניהם ויעמן
 אחס יעקב תחת האלה אשר עס-שכס: **5** ויסעו ויהי תחת אלהים על-הערים אשר
 סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: **6** ויבא יעקב לזה אשר בארץ כנען הוא
 בית-אל הוא וכל-העם אשר-עמו: **7** ויצן שם מוצח ויקרא למקום אל בית-אל כי
 שם נגלו אליו האלהים בצרחו מפני אחיו: **8** ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר
 מתחת לבית-אל תחת האלון ויקרא שמו אלון זכות: **9** וירא אלהים אל-יעקב
 עוד בצאו מפקדן ארם ויצרך אתו: **10** ויאמר-לו אלהים שמך יעקב לא-יקרא שמך
 עוד יעקב כי אם-ישראל יהיה שמך ויקרא את-שמו ישראל: **11** ויאמר לו אלהים
 אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלניך ילאו: **12**
 ואת-הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את-הארץ:
13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר-דבר אתו: **14** ויצא יעקב מנצה במקום
 אשר-דבר אתו מנצה אבן ויסך עליה נסך ויזק עליה שמן: **15** ויקרא יעקב
 את-שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית-אל: **16** ויסעו מצית אל ויהי-עוד
 כצרת-הארץ לצוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: **17** ויהי בהקשחה בלדתה
 ותאמר לה המילדת אל-תיראי כי-גס-זה לך בן: **18** ויהי בצאת נפשה כי מתה
 ותקרא שמו בן-ראוי ואביו קרא-לו בנימין: **19** ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה
 הוא בית לחם: **20** ויצא יעקב מנצה על-קצרתה הוא מנצח קצרת-רחל עד-היום:
21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל-עדר: **22** ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
 וילך ראובן וישכב את-בלהה פילגש אביו וישמע ישראל **פ** ויהיו בני-יעקב שנים
 עשר: **23** בני לאה זכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: **24** בני
 רחל יוסף ובנימין: **25** ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: **26** ובני זלפה שפחת לאה
 גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו-לו בצפון ארם: **27** ויבא יעקב אל-יצחק אביו
 ממרא קרית הארבע הוא חזרון אשר-גר-שם אברהם ויצחק: **28** ויהיו ימי יצחק
 מאת שנה ושמונים שנה: **29** ויגוע יצחק וימת ויאסף אל-עמיו זקן ושבע ימים ויקברו
 אתו עשו ויעקב בניו: **פ Gen 36** ואלה תלדות עשו הוא אדום: **2** עשו לקח את-נשיו
 מבנות כנען את-עדה בת-אילון החתי ואת-אהליזמה בת-ענה בת-צפון החוי: **3**
 ואת-צשמת בת-ישמעאל אחות נביות: **4** ותלד עדה לעשו את-אליפז וצשמת ילדה
 את-רעואל: **5** ואהליזמה ילדה את-**יעיש** **יעוש** ואת-יעלם ואת-קרח אלה בני
 עשו אשר ילדו-לו בארץ כנען: **6** ויקח עשו את-נשיו ואת-צניו ואת-צנתיו
 ואת-כל-נפשות ביתו ואת-מקנהו ואת-כל-בהמתו ואת כל-קנינו אשר רכש בארץ
 כנען וילך אל-ארץ מפני יעקב אשר רכש רכש ארץ: **7** כי-היה רכוש רב משבת יחדו ולא יכלה
 ארץ מגוריהם לשאת אחס מפני מקניהם: **8** וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: **9**
 ואלה תלדות עשו אביו אדום בהר שעיר: **10** אלה שמות בני-עשו אליפז בן-עדה
 אשת עשו רעואל בן-צשמת אשת עשו: **11** ויהיו בני אליפז תימן אומר נפו וגעתם

וקנו: ¹² ותמנע היתה פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ¹³ ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ¹⁴ ואלה היו בני אהליבמה בת-ענה בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את-**יעיש** **יעיש** ואת-יעלם ואת-קרח: ¹⁵ אלה אלופי בני-עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף כפו אלוף קנו: ¹⁶ אלוף-קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ¹⁷ ואלה בני רעואל בן-עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מוזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ¹⁸ ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת-ענה אשת עשו: ¹⁹ אלה בני-עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: **ס** ²⁰ אלה בני-שעיר החרי ישי הארץ לוטן ושוכל וצבעון וענה: ²¹ ודשון ואזר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ²² והיו בני-לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ²³ ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ²⁴ ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו את-החמרים לצבעון אציו: ²⁵ ואלה בני-ענה דשן ואהליבמה בת-ענה: ²⁶ ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וחרן: ²⁷ אלה בני-אזר צלהן וזעון ועקן: ²⁸ אלה בני-דישן עוך וחרן: ²⁹ אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: ³⁰ אלוף דשן אלוף אזר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: **פ** ³¹ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל: ³² וימלך באדום בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: ³³ וימת בלע וימלך תחתיו יוצב בן-זרח מבצרה: ³⁴ וימת יוצב וימלך תחתיו חשם מארץ החימיני: ³⁵ וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן-דדד המכה את-מדן בשדה מואב ושם עירו עוית: ³⁶ וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: ³⁷ וימת שמלה וימלך תחתיו שאל מרחבות הנהר: ³⁸ וימת שאל וימלך תחתיו בעל חנן בן-עכבור: ³⁹ וימת בעל חנן בן-עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד בת מי זהב: ⁴⁰ ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתם: ⁴¹ אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: ⁴² אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: ⁴³ אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אצו אדום: **פ** **Gen 37** וישב יעקב בארץ מגורי אציו בארץ כנען: ² אלה תלדות יעקב בן-שבע-עשרה שנה היה רעה את-אחיו בצאן והוא נער את-בני בלהה ואת-בני זלפה נשי אציו ויצא יוסף את-דבתם רעה אל-אציהם: ³ וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו כי-בן-זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ⁴ ויראו אחיו כי-אתו אהב אציהם מכל-אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ⁵ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו: ⁶ ויאמר אליהם שמעו-נא החלום הזה אשר חלמתי: ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם-נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ⁸ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו חס-משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על-חלמתי ועל-דבריו: ⁹ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר

הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: ¹⁰
ויספר אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ¹¹ ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר
את-הדבר: ¹² וילכו אחיו לרעות את-נאן אציהם בשכם: ¹³ ויאמר ישראל אל-יוסף
הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ¹⁴ ויאמר לו לך-נא
ראה את-שלוש אחיך ואת-שלוש האלן והשני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
שכמה: ¹⁵ וימנאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה-תבקש: ¹⁶
ויאמר את-אחי אנכי מבקש הגידה-נא לי איפה הם רעים: ¹⁷ ויאמר האיש נסעו
מזה כי שמעתי אמרים נלכה דמינה וילך יוסף אחר אחיו וימנאם דתן: ¹⁸ ויראו
אתו מרחק וצטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ¹⁹ ויאמרו איש אל-אחיו
הנה בעל החלמות הלזה בא: ²⁰ ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו באחד הצרות
ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה-יהיו חלמתי: ²¹ וישמע ראובן וילכהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש: ²² ויאמר אלהם ראובן אל-תשכר-דם השליכו אתו
אל-הצור הזה אשר במדבר ויד אל-תשלתו-בו למען הציל אתו מידם להשיבו
אל-אביו: ²³ והי כאשר-בא יוסף אל-אחיו ויפשיטו את-יוסף את-כתנתו את-כתנת
הפסים אשר עליו: ²⁴ ויקחהו וישלכו אתו הצרה והצור רק אין צו מים: ²⁵ וישבו
לאכל-לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וזרי ולט הולכים להוריד מצרימה: ²⁶ ויאמר יהודה אל-אחיו
מה-בצע כי נהרג את-אחינו וכסינו את-דמו: ²⁷ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו
אל-תהי-בו כי-אחינו צטרנו הוא וישמעו אחיו: ²⁸ ויעזרו אנשים מדינים סחרים
וימשכו ויעלו את-יוסף מן-הצור וימכרו את-יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו
את-יוסף מצרימה: ²⁹ וישב ראובן אל-הצור והנה אין-יוסף בצור ויקרע את-בגדיו:
³⁰ וישב אל-אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני-בא: ³¹ ויקחו את-כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו את-הכתנת דם: ³² וישלחו את-כתנת הפסים ויביאו
אל-אציהם ויאמרו זאת מנאנו הכר-נא הכנת בןך הוא אס-לא: ³³ ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ³⁴ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק
במתניו ויתאבל על-בנו ימים רבים: ³⁵ ויקמו כל-בניו וכל-בנותיו לנחמו וימאן
להתנחם ויאמר כי-ארד אל-בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: ³⁶ והמדנים מכרו
אתו אל-מצרים לפוטיפר פרים פרעה שר הטבחים: **פ Gen 38** והי צעת ההוא וירד
יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עדלמי ושמו חירה: ² וירא-שם יהודה צת-איש כנעני
ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ³ ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו ער: ⁴ ותהר עוד
ותלד בן ותיקרא את-שמו אונן: ⁵ ותסף עוד ותלד בן ותיקרא את-שמו שלה והיה
בכויב בלדתה אתו: ⁶ ויקח יהודה אשה לער צכורו ושמה תמר: ⁷ והי ער צכור
יהודה רע צעיני יהוה וימתהו יהוה: ⁸ ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיך
ויבם אתה והקם זרע לאחיך: ⁹ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אס-בא
אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבתתי נתן-זרע לאחיו: ¹⁰ וירע צעיני יהוה אשר עשה
וימת גס-אתו: ¹¹ ויאמר יהודה לתמר כלתו שני אלמנה צית-אצין עדי-יגדל שלה
בני כי אמר פן-ימות גס-הוא כאחיו ותלך תמר ותשב צית אציה: ¹² וירבו הימים

ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גוזי לאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה: **13** ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגו לאנו: **14** ותסר
בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותחלף ותשז צפתח עיניס אשר על-דרך
תמנתה כי ראתה כי-גדל שלה והוא לא-נתנה לו לאשה: **15** ויראה יהודה ויחשבה
לזונה כי כסתה פניה: **16** ויט אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אצוא אליך כי לא
ידע כי כלתו הוא ותאמר מה-תתן-לי כי תצוא אלי: **17** ויאמר אנכי אשלח
גדי-עזים מן-האלן ותאמר אס-תתן ערבון עד שלחך: **18** ויאמר מה הערבון אשר
אתתן-לך ותאמר חתמך ופחילך ומטך אשר צידך ויתן-לה ויצא אליה ותהר לו: **19**
ותקם ותלך ותסר עטיפה מעליה ותלצש בגדי אלמנותה: **20** וישלח יהודה את-גדי
העזים ציד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: **21** וישאל
את-אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא צעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה
קדשה: **22** וישז אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה
בזה קדשה: **23** ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה
לא מצאתה: **24** והי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם
הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוויאחיה ותשרף: **25** הוא מוצאת והיא שלחה
אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר-נא למי החתמת
והפחילים והמטה האלה: **26** ויכר יהודה ויאמר נדקה ממני כי-על-כן לא-נתתיה
לשלה בני ולא-יסק עוד לדעתה: **27** והי צעת לדתה והנה תאומים צבטנה: **28** והי
בלדתה ויתן-יד ותקח המילדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה ינא ראשנה: **29** והי
כמשיב ידו והנה ינא אחיו ותאמר מה-פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **30**
ואחר ינא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח: **Gen 39** ויוסף הורד מנרימה
ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה: **2** והי יהוה את-יוסף והי איש מצליח והי צבית אדניו המצרי: **3**
וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר-הוא עשה יהוה מצליח צידו: **4** וימצא יוסף חן
בעיניו וישרת אתו ויפקדו על-ביתו וכלי-יש-לו נתן צידו: **5** והי מאז הפקיד אתו
צביתו ועל כל-אשר יש-לו ויצרך יהוה את-צבית המצרי בגלל יוסף והי צרכת
יהוה בכל-אשר יש-לו צבית וצדעה: **6** ויעזב כל-אשר-לו ציד-יוסף ולא-ידע אתו
מאומה כי אס-הלחם אשר-הוא אוכל והי יוסף יפה-תאר ויפה מראה: **7** והי
אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עיניה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי: **8**
וימאן ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אחי מה-צבית וכל אשר-יש-לו נתן
צדי: **9** אינו גדול צבית הזה ממני ולא-חשך ממני מאומה כי אס-אותך באשר
את-אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת ותטחתי לאלהים: **10** והי כדברה
אל-יוסף יוס יוס ולא-שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: **11** והי כהיום הזה
ויצא הציתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הצית שס צבית: **12** ותתפשהו בצגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב צגדו צידה וינס וינא החוזה: **13** והי כראותה כי-עזב
צגדו צידה וינס החוזה: **14** ותקרא לאנשי ציתה ותאמר להם לאמר ראו הציה לנו
איש עברי לחק בנו צא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: **15** והי כשמעו
כי-הרימתי קולי ואקרא ויעזב צגדו אללי וינס וינא החוזה: **16** ותנת צגדו אללה

עד-צוא אדניו אל-ציתו: **17** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא-אלי העבד
 העברי אשר-הצאת לנו לנחק צי: **18** והי כהרימי קולי ואקרא ויעזב צגדו אללי
 וינס החולה: **19** והי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים
 האלה עשה לי עזדך ויחר אפו: **20** ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל-צית הסהר
 מקום אשר-**אסורי** **אסירי** המלך אסורים והי-שם צצית הסהר: **21** והי יהוה
 את-יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו צעיני שר צית-הסהר: **22** ויתן שר צית-הסהר
 ציד-יוסף את כל-האסירים אשר צצית הסהר ואת כל-אשר עשים שם הוא היה
 עשה: **23** אין שר צית-הסהר ראה את-כל-מאומה צידו באשר יהוה אתו
 ואשר-הוא עשה יהוה מלליח: **Gen 40** **פ** והי אחר הדברים האלה חטאו משקה
 מלך-מזרים והאפה לאדניהם למלך מזרים: **2** ויקף פרעה על שני סריסיו על
 שר המשקים ועל שר האופים: **3** ויתן אתם צמשמר צית שר הטבחים אל-צית
 הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: **4** ויפקד שר הטבחים את-יוסף אתם וישרת אתם
 והיו ימים צמשמר: **5** ויחלמו חלום שניהם איש חלמו צלילה אחד איש כפתרון
 חלמו המשקה והאפה אשר למלך מזרים אשר אסורים צצית הסהר: **6** ויצא
 אליהם יוסף צצקר וירא אתם והנס זעפים: **7** וישאל את-סריסיו פרעה אשר אתו
 צמשמר צית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: **8** ויאמרו אליו חלום חלמנו
 ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו-נא לי: **9** ויספר
 שר-המשקים את-חלמו ליוסף ויאמר לו צחלומי והנה-גפן לפני: **10** וצגפן שלשה
 שריגס והיא כפרחת עלתה ננה הצשילו אשכלתיה ענבים: **11** וכוס פרעה צידי
 ואקח את-הענבים ואשחט אתם אל-כוס פרעה ואתן את-הכוס על-כף פרעה: **12**
 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: **13** צעוד שלשת ימים
 ישא פרעה את-ראשך והשיצך על-כנך ונתת כוס-פרעה צידו כמשפט הראשון
 אשר היית משקהו: **14** כי אס-זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית-נא עמדי חסד
 והזכרתני אל-פרעה והולאתני מן-הצית הזה: **15** כי-גנב גנבתי מארץ העברים
 וגס-פה לא-עשיתי מאומה כי-שמנו אתי צצור: **16** וירא שר-האפים כי טוב פתח
 ויאמר אל-יוסף אף-אני צחלומי והנה שלשה סלי חרי על-ראשי: **17** וצכל העליון
 מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן-הסל מעל ראשי: **18** ויען יוסף
 ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: **19** צעוד שלשת ימים ישא פרעה
 את-ראשך מעליך ותלה אותך על-עץ ואכל העוף את-צשרך מעליך: **20** והי ציום
 השלישי יום הלת את-פרעה ויעש משתה לכל-עצדיו וישא את-ראש שר המשקים
 ואת-ראש שר האפים צתוך עצדיו: **21** ויצא את-שר המשקים על-משקהו ויתן הכוס
 על-כף פרעה: **22** ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: **23** ולא-זכר
 שר-המשקים את-יוסף וישכחהו: **Gen 41** **פ** והי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה
 עמד על-היאר: **2** והנה מן-היאר עלת שצב פרות יפות מראה וצריאת צשר
 ותרעינה צאחו: **3** והנה שצב פרות אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה
 ודקות צשר ותעמדנה אלל הפרות על-שפת היאר: **4** ותאכלנה הפרות רעות
 המראה ודקת הצשר את שצב הפרות יפת המראה והצריאת וייקץ פרעה: **5** ויישן

ויחלם שנית והנה שזע שזלים עלות זקנה אחד זריאות וטבות: ⁶ והנה שזע שזלים דקות ושדופת קדים זמחות אחריהן: ⁷ ותזלענה השזלים הדקות את שזע השזלים הזריאות והמלאות וייקז פרעה והנה חלום: ⁸ ויהי זקקר ותפעס רוחו וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מזרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה: ⁹ וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני מזכיר היום: ¹⁰ פרעה קקף על-עזדיו ויתן אחי זמשמר זית שר הטבחים אחי ואת שר האפים: ¹¹ ונחלמה חלום זלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ¹² ושם אחנו נער עזרי עזד לשר הטבחים ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש כחלמו פתר: ¹³ ויהי כאשר פתר-לנו כן היה אחי השיז על-כני ואחו תלה: ¹⁴ וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ויריאהו מן-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויצא אל-פרעה: ¹⁵ ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אחו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אחו: ¹⁶ ויען יוסף את-פרעה לאמר זלעדי אלהים יענה את-שלוס פרעה: ¹⁷ וידבר פרעה אל-יוסף זחלמי הנני עמד על-שפת היאר: ¹⁸ והנה מן-היאר עלת שזע פרות זריאות זשר ויפת תאר ותרעינה זאחו: ¹⁹ והנה שזע-פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות זשר לא-ראיתי כהנה זכל-ארץ מזרים לרע: ²⁰ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שזע הפרות הראשנות הזריאת: ²¹ ותזאנה אל-קרזנה ולא נודע כיי-זאו אל-קרזנה ומראיהן רע כאשר זחמלה ואיקז: ²² וארא זחלמי והנה שזע שזלים עלת זקנה אחד מלאת וטבות: ²³ והנה שזע שזלים זנמות דקות שדפות קדים זמחות אחריהם: ²⁴ ותזלען השזלים הדקת את שזע השזלים הטבות ואמר אל-החרטמים ואין מגיד לי: ²⁵ ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: ²⁶ שזע פרת הטבת שזע שנים הנה ושזע השזלים הטבת שזע שנים הנה חלום אחד הוא: ²⁷ ושזע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שזע שנים הנה ושזע השזלים הרקות שדפות הקדים יהיו שזע שני רעז: ²⁸ הוא הדבר אשר זברתי אל-פרעה אשר האלהים עשה הראה את-פרעה: ²⁹ הנה שזע שנים זאות שזע גדול זכל-ארץ מזרים: ³⁰ וקמו שזע שני רעז אחריהן ונסכח כל-השזע זארץ מזרים וכלה הרעז את-הארץ: ³¹ ולא-יודע השזע זארץ מפני הרעז ההוא אחרי-כן כיי-זכד הוא מאד: ³² ועל השנות החלוס אל-פרעה פעמים כיי-נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשות: ³³ ועתה ירא פרעה איש נזון וחכם וישיתהו על-ארץ מזרים: ³⁴ יעשה פרעה ויפקד פקדים על-הארץ וחמש את-ארץ מזרים זשזע שני השזע: ³⁵ ויקצו את-כל-אכל השנים הטבת הזאת האלה ויזכרו-זר תחת ידי-פרעה אכל זערים ושמרו: ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשזע שני הרעז אשר תהיין זארץ מזרים ולא-תכרת הארץ זרעז: ³⁷ וייטב הדבר זעיני פרעה וזעיני כל-עזדיו: ³⁸ ויאמר פרעה אל-עזדיו הנמלא זזה איש אשר רוח אלהים ז: ³⁹ ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אין-נזון וחכם כמוך: ⁴⁰ אתה תהיה על-זיתי ועל-פיך ישק כל-עמי רק הכסא אגדל ממוך: ⁴¹ ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-ארץ מזרים:

42 ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אותה על-יד יוסף וילבש אתו בגדי-שש
 וישם רבד הזהב על-זוארו: **43** וירכב אתו צמרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו
 בצרף ונתון אתו על כל-ארץ מצרים: **44** ויאמר פרעה אל-יוסף אני פרעה
 ובלעדיך לא-אירס איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ מצרים: **45** ויקרא פרעה
 שם-יוסף נפנת פענח ויתן-לו את-חסנת צת-פוטוי פרע כהן און לאשה ויאח יוסף
 על-ארץ מצרים: **46** ויוסף בן-שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך-מצרים ויאח
 יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים: **47** ותעש הארץ שבע שני השבע
 לקמנים: **48** ויקבץ את-כל-אכל שבע שנים אשר היו בצרף מצרים ויתן-אכל
 בערים אכל שדה-העיר אשר קציצתיה נתן צתוכה: **49** ויאצר יוסף בר כחול היס
 הרבה מאד עד כי-חדל לספר כי-אין מספר: **50** וליוסף ילד שני בניו צטורס תבוא
 שנת הרעב אשר ילדה-לו חסנת צת-פוטוי פרע כהן און: **51** ויקרא יוסף את-שם
 הזכור מנשה כי-נשני אלהים את-כל-עמלי ואת כל-צית אצי: **52** ואת שם השני
 קרא אפרים כי-הפרני אלהים בצרף עניי: **53** ותכלינה שבע שני השבע אשר היה
 בצרף מצרים: **54** ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והי רעב
 בכל-הארצות וכל-ארץ מצרים היה לחס: **55** ותרעב כל-ארץ מצרים ויאעק העס
 אל-פרעה ללחס ויאמר פרעה לכל-מצרים לכו אל-יוסף אשר-יאמר לכם תעשו: **56**
 והרעב היה על כל-פני הארץ ויפתח יוסף את-כל-אשר צהס וישצר למצרים ויחזק
 הרעב בצרף מצרים: **57** וכל-הארץ באו מצרימה לשצר אל-יוסף כי-חזק הרעב
 בכל-הארץ: **Gen 42** וירא יעקב כי יש-שצר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו:
2 ויאמר הנה שמעתי כי יש-שצר במצרים רדו-שמה ושצרו-לנו משס ונחיה ולא
 נמות: **3** וירדו אחי-יוסף עשרה לשצר בר ממצרים: **4** ואת-צנימין אחי יוסף
 לא-שלח יעקב את-אחיו כי אמר פן-יקראנו חסון: **5** ויבאו בני ישראל לשצר צתוך
 הזאים כי-היה הרעב בצרף כנען: **6** ויוסף הוא השליט על-הארץ הוא המשציר
 לכל-עס הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחו-לו אפים ארצה: **7** וירא יוסף את-אחיו
 ויכרס ויתנכר אליהס וידצר אתס קשות ויאמר אלהס מאין צאתס ויאמרו מארץ
 כנען לשצר-אכל: **8** ויכר יוסף את-אחיו והס לא הכרהו: **9** ויזכר יוסף את החלמות
 אשר חלס להס ויאמר אלהס מרגלים אתס לראות את-ערות הארץ צאתס: **10**
 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשצר-אכל: **11** כלנו בני איש-אחד נחנו כניס
 אנחנו לא-היו עבדיך מרגלים: **12** ויאמר אלהס לא כי-ערות הארץ צאתס לראות:
13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחיס אנחנו בני איש-אחד בצרף כנען והנה הקטן
 את-אצינו היום והאחד אינו: **14** ויאמר אלהס יוסף הוא אשר דצרתו אלכם לאמר
 מרגלים אתס: **15** צואת צצחנו חי פרעה אס-תלאו מזה כי אס-צבוא אחיכס הקטן
 הנה: **16** שלחו מכס אחד ויקח את-אחיכס ואתס האסרו ויצחנו דצריכס האמת
 אתכס ואס-לא חי פרעה כי מרגלים אתס: **17** ויאסף אתס אל-משמר שלשת ימים:
18 ויאמר אלהס יוסף ציוס השלישי זאת עשו וחיו את-האלהים אני ירא: **19**
 אס-כניס אתס אחיכס אחד יאסר צצית משמרכס ואתס לבו הציאו שצר רעבון
 צתיכס: **20** ואת-אחיכס הקטן תציאו אלי ויאמנו דצריכס ולא תמותו ויעשו-כן: **21**
 ויאמרו איש אל-אחיו אכל אשמים אנחנו על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו

בהתחננו אלינו ולא שמענו על-כן בזה אלינו הנרה הזאת: ²² ויען ראובן אתם
 לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל-תחטאו צילד ולא שמעתם וגם-דמו הנה
 נדרש: ²³ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ²⁴ ויסב מעליהם ויבך
 וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את-שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ²⁵ וינו
 יוסף וימלאו את-כליהם צר ולהשיב כספיהם איש אל-שקו ולתת להם זדה לדרך
 ויעש להם כן: ²⁶ וישאו את-שצרים על-חמריהם וילכו משם: ²⁷ ויפתח האחד
 את-שקו לתת מספוא לחמרו צמלון וירא את-כספו והנה-הוא צפי אמתתמו: ²⁸
 ויאמר אל-אחיו הושב כספי וגם הנה באמתתמי ויאל לבם ויחרדו איש אל-אחיו
 לאמר מה-זאת עשה אלהים לנו: ²⁹ ויצאו אל-יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו
 את כל-הקרת אתם לאמר: ³⁰ דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו
 כמרגלים את-הארץ: ³¹ ונאמר אלינו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: ³² שנים-עשר
 אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את-אבינו בארץ כנען: ³³ ויאמר
 אלינו האיש אדני הארץ בואת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי
 ואת-רעבון צתיכם קחו ולכו: ³⁴ והביאו את-אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא
 מרגלים אתם כי כנים אתם את-אחיכם אתן לבם ואת-הארץ תסחרו: ³⁵ ויהי הם
 מריקים שקיהם והנה-איש נרור-כספו צשקו ויראו את-נרות כספיהם המה
 ואביהם וייראו: ³⁶ ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון
 איננו ואת-בנימין תקחו עלי היו כלנה: ³⁷ ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני בני
 תמיית אם-לא אביאנו אליך תנה אתו על-ידי ואני אשיבנו אליך: ³⁸ ויאמר לא-ירד
 בני עמכם כי-אחיו מת והוא לבדו נשאר וקרואו חסון בדרך אשר תלכו-בה
 והורדתם את-שיבתי ציגון שאולה: **Gen 43** והרעב כבד בארץ: ² ויהי כאשר כלו
 לאכל את-השצר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שצרו-לנו
 מעט-אכל: ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני
 בלתי אחיכם אתכם: ⁴ אם-ישך משלה את-אחינו אתנו נרדה ונשצרה לך אכל: ⁵
 ואם-אינך משלה לא נרד כי-האיש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁶
 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם את: ⁷ ויאמרו שאל
 שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח וגד-לו על-פי
 הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את-אחיכם: ⁸ ויאמר יהודה
 אל-ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם-אנחנו
 גם-אתה גם-טפנו: ⁹ אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם-לא הביאתיו אליך והנצתיו
 לפניך ותטאתי לך כל-הימים: ¹⁰ כי לולא התמהמהנו כי-עתה שצנו זה פעמים: ¹¹
 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם-כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
 והורידו לאיש מנחה מעט זרי ומעט דבש נכאת ולט בטינים ושקדים: ¹² וכסף
 משנה קחו צידכם ואת-הכסף המושב צפי אמתתתיכם תשיבו צידכם חולי משגה
 הוא: ¹³ ואת-אחיכם קחו וקומו שובו אל-האיש: ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
 האיש ושלח לכם את-אחיכם אחר ואת-בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ¹⁵ ויקחו
 האנשים את-המנחה הזאת ומשנה-כסף לקחו צידם ואת-בנימין ויקמו וירדו מצרים
 ויעמדו לפני יוסף: ¹⁶ וירא יוסף אתם את-בנימין ויאמר לאשר על-ביתו הבא

את-האנשים הזימה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים צ'הרים: **17** ויעש
 האיש כאשר אמר יוסף ויצא האיש את-האנשים ציחה יוסף: **18** וייראו האנשים כי
 הוצאו ציח יוסף ויאמרו על-דבר הכסף השב צ'מתחתינו צ'חלה אנחנו מוצאים
 להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו: **19** ויגשו
 אל-האיש אשר על-ציח יוסף וידברו אליו פחה הזיח: **20** ויאמרו צי אדני ירד
 ירדנו צ'חלה לשבר-אכל: **21** ויהי כ-יצ'אנו אל-המלון ונפתחה את-אמתחתינו והנה
 כסף-איש צפי אמתחתו כספנו צ'משקלו ונשב אתו צידנו: **22** וכסף אחר הורדנו
 צידנו לשבר-אכל לא ידענו מי-שם כספנו צ'מתחתינו: **23** ויאמר שלום לכם
 אל-תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון צ'מתחתיכם כספכם צ'א אלי
 ויוצ'א אלהם את-שמעון: **24** ויצ'א האיש את-האנשים ציחה יוסף ויתן-מים וירחצו
 רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: **25** ויבינו את-המנחה עד-צ'וח יוסף צ'הרים כי
 שמעו כ-שם יאכלו לחם: **26** ויצ'א יוסף הזיחה ויציו לו את-המנחה אשר-צידם
 הזיחה וישתחוו-לו ארצה: **27** וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
 אמרתם העודנו חי: **28** ויאמרו שלום לעבדך לאצינו עודנו חי ויקדו **(וישתחו)**
[וישתחו]: **29** וישא עיניו וירא את-צ'נימין אחיו צ'ן-אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
 אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יתן צ'ני: **30** וימהר יוסף כ-ינכמרו רחמיו
 אל-אחיו ויצקש לצכות ויצ'א החדרה ויצ'ן שמה: **31** וירחץ פניו ויאלץ ויתאפק
 ויאמר שימו לחם: **32** וישימו לו לצדו ולהם לצדם ולמזרים האכלים אתו לצדם
 כי לא יוכלון המזרים לאכל את-העצרים לחם כ-יתועבה הוא למזרים: **33** וישבו
 לפניו הצ'כר כצ'כרתו והאצ'יר כצ'ערתו ויתמהו האנשים איש אל-רעהו: **34** וישא
 משאת מנחת פניו אלהם ותרצ משאת צ'נימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו
 עמו: **Gen 44** ויצ'א את-אשר על-ציחתו לאמר מלץ את-אמתחת האנשים אכל כאשר
 יוכלון שאת ושים כסף-איש צפי אמתחתו: **2** ואת-גביעי גביע הכסף תשים צפי
 אמתחת הקטן ואת כסף שצ'רו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: **3** הצ'כר אור והאנשים
 שלחו המה וחמריהם: **4** הם יאלצו את-העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר
 על-ציחתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה חמת
 טובה: **5** הלוא זה אשר ישתה אדני צו והוא נחש ינחש צו הרעתם אשר עשיתם: **6**
 וישגם וידבר אלהם את-הדברים האלה: **7** ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים
 האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: **8** הן כסף אשר מלצ'נו צפי אמתחתינו
 השיצ'נו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מצ'ית אדניך כסף או זהב: **9** אשר ימלץ אתו
 מעבדיך ומת וגם-אנחנו נהיה לאדני לעבדים: **10** ויאמר גס-עתה כדצ'רכם כן-הוא
 אשר ימלץ אתו יהי-אלי עבד ואתם תהיו נקים: **11** וימהרו ויורדו איש
 את-אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: **12** ויחפש צ'גדול החל וצ'קטן כלה וימלץ
 הגביע צ'מתחת צ'נימן: **13** ויקרעו שמלחם ויעמס איש על-חמרו וישצו העירה: **14**
 ויצ'א יהודה ואחיו ציחה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: **15** ויאמר להם
 יוסף מה-המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כ-ינחש ינחש איש אשר כמני: **16**
 ויאמר יהודה מה-נאמר לאדני מה-נדבר ומה-נצ'טדק האלהים מלץ את-עון עבדיך
 הננו עבדים לאדני גס-אנחנו גס אשר-נמלץ הגביע צידו: **17** ויאמר חלילה לי

מעשות זאת האיש אשר נמנע הגזיע צידו הוא יהיה-לי עבד ואחס עלו לשלום אל-אזיכס: **פ 18** ויגש אליו יהודה ויאמר צי אדני ידבר-נא עבדך דבר באזני אדני ואל-יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: **19** אדני שאל את-עבדיו לאמר היש-לכם אז חו-אח: **20** ונאמר אל-אדני יש-לנו אז זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **21** ותאמר אל-עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: **22** ונאמר אל-אדני לא-יוכל הנער לעזב את-אביו ועזב את-אביו ומת: **23** ותאמר אל-עבדך אס-לא ירד אחיכס הקטן אחכס לא תספון לראות פני: **24** והי כי עלינו אל-עבדך אבי ונגד-לו את דברי אדני: **25** ויאמר אבינו שבו שצרו-לנו מעט-אכל: **26** ונאמר לא נוכל לרדת אס-יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי-לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: **27** ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה-לי אשתי: **28** וינא האחד מאחי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עדה-נה: **29** ולקחתם גס-את-זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את-שיצתי צרעה שאלה: **30** ועתה כבאי אל-עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: **31** והיה כראותו כי-איך הנער ומת והורידו עבדך את-שיצת עבדך אבינו ציגון שאלה: **32** כי עבדך ערב את-הנער מעם אבי לאמר אס-לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל-הימים: **33** ועתה יש-צנא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עס-אחיו: **34** כי-איך אעלה אל-אבי והנער איננו אחי פן אראה צרע אשר ימנע את-אבי: **Gen 45** ולא-יכל יוסף להתאפק לכל הננצבים עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אתו בהתודע יוסף אל-אחיו: **2** ויתן את-קלו בצכי וישמעו מנרים וישמע צית פרעה: **3** ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא-יכלו אחיו לענות אתו כי נצהלו מפניו: **4** ויאמר יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכס אשר-מכרתם אחי מנרימה: **5** ועתה אל-תעצבו ואל-יחר צעיניכס כי-מכרתם אחי הנה כי למחיה שלחתי אלהים לפניכס: **6** כי-זה שנחיס הרעצ בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין-חריש וקציר: **7** וישלחתי אלהים לפניכס לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: **8** ועתה לא-אתם שלחתם אחי הנה כי האלהים וישמני לאצ לפרעה ולאדון לכל-ציתו ומשל בכל-ארץ מנרים: **9** מהרו ועלו אל-אבי ואמרתם אליו כה אמר צנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל-מנרים רדה אלי אל-תעמד: **10** וישבת בארץ-גשן והיית קרוב אלי אתה וצניך וצני צניך ולאךן וצקרך וכל-אשר-לך: **11** וכלכלתי אתך שם כי-עוד חמש שנים רעצ פן-תורש אתה וציתך וכל-אשר-לך: **12** והנה עיניכס ראות ועיני אחי צנימין כי-פי המדבר אליכס: **13** והגדתם לאבי את-כל-כבודי במנרים ואת כל-אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את-אבי הנה: **14** ויפל על-צוארי צנימן-אחיו ויצך וצנימן צכה על-צואריו: **15** וישק לכל-אחיו ויצך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: **16** והקל נשמע צית פרעה לאמר צאו אחי יוסף וייטב צעיני פרעה וצעיני עבדיו: **17** ויאמר פרעה אל-יוסף אמר אל-אחיקן זאת עשו טענו את-צעירכס ולכו-צאו ארצה כנען: **18** וקחו את-אזיכס ואת-צתיכס וצאו אלי ואחנה לכם את-טוב ארץ מנרים ואכלו את-חלב הארץ: **19** ואתה ציתה זאת עשו

קחו-לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אזיכם וצאתם: ²⁰
ועינכם אל-תחם על-כליכם כי-טוב כל-ארץ מצרים לכם הוא: ²¹ ויעשו-כן בני
ישראל ויתן להם יוסף עגלות על-פי פרעה ויתן להם נדה לדרך: ²² לכלם נתן
לאיש חלפות שמלת ולצנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ²³ ולאציו
שלת כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת צר ולחם ומזון
לאציו לדרך: ²⁴ וישלח את-אחיו וילכו ויאמר אלהם אל-תרגזו בדרך: ²⁵ ויעלו
ממצרים ויבאו ארץ כנען אל-יעקב אציהם: ²⁶ ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי
וכי-הוא משל בכל-ארץ מצרים ויפג לבו כי לא-האמין להם: ²⁷ וידברו אליו את
כל-דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אתו
ותחי רוח יעקב אציהם: ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות: **Gen 46** ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויצא בצרה שבע ויזבח וצחיס לאלהי
אציו יצחק: ² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני: ³ ויאמר אנכי האל אלהי אציק אל-תירא מרדה מצרימה כי-לגוי גדול
אשימך שם: ⁴ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם-עלה ויוסף ישית ידו
על-עיניך: ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני-ישראל את-יעקב אציהם ואת-טפם
ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה לשאת אתו: ⁶ ויקחו את-מקניהם ואת-רכושם
אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל-זרעו אתו: ⁷ בני ובני בניו אתו
בנתיו וצנות בניו וכל-זרעו הביא אתו מצרימה: **ס** ⁸ ואלה שמות בני-ישראל הבאים
מצרימה יעקב ובניו בבר יעקב ראובן: ⁹ ובני ראובן חנוך ופלוז וחזרון וכרמי: ¹⁰
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין ואחר ושאל בן-הכנעני: ¹¹ ובני לוי גרשון
קהת ומררי: ¹² ובני יהודה ער ואון ושלה ופרץ ורחם וימת ער ואון בארץ כנען
ויהיו בני-פרץ חזרון וחמול: ¹³ ובני יששכר תולע ופיה ויוז ושמרון: ¹⁴ ובני זבולן
סרד ואלון ויחאלל: ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בצדן ארם ואת דינה
בתו כל-נפש בניו וצנותיו שלשים ושלש: ¹⁶ ובני גד לפיון וחגי שוני ואזבן ערי
וארודי ואראלי: ¹⁷ ובני אשר ימנה וישוה וישוי וצריעה ושרח אחתם ובני צריעה
חבר ומלכיאל: ¹⁸ אלה בני זלפה אשר-נתן לבן ללאה בתו ותלד את-אלה ליעקב
שש עשרה נפש: ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן: ²⁰ ויולד ליוסף בארץ מצרים
אשר ילדה-לו אסנת בת-פוטו פרע כהן אן את-מנשה ואת-אפרים: ²¹ ובני בנימן
זלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: ²² אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל-נפש ארבעה עשר: ²³ ובני-ידן חשים: ²⁴ ובני נפתלי יחאלל
וגוני וינר ושלם: ²⁵ אלה בני זלפה אשר-נתן לבן לרחל בתו ותלד את-אלה
ליעקב כל-נפש שבעה: ²⁶ כל-הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי
בני-יעקב כל-נפש ששים ושש: ²⁷ ובני יוסף אשר-ילדו במצרים נפש שנים
כל-הנפש לבית-יעקב הבאה מצרימה שבעים: **פ** ²⁸ ואת-יהודה שלח לפניו אל-יוסף
להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ²⁹ ויאמר יוסף מרכבתו ויעל לקראת-ישראל
אציו גשנה וירא אליו ויפל על-צואריו ויבך על-צואריו עוד: ³⁰ ויאמר ישראל
אל-יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את-פניך כי עודך חי: ³¹ ויאמר יוסף

אל-אחיו ואל-צית אציו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי וצית-אציו אשר
 בארץ-כנען צאו אלי: ³² והאנשים רעי לאן כיי-אנשי מקנה היו ולאנס ובקרים
 וכל-אשר להם הציאו: ³³ והיה כיי-יקרא לכם פרעה ואמר מה-מעשיכם: ³⁴
 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד-עתה גס-אנחנו גס-אציתנו בעבור
 תשבו בארץ גשן כיי-תועצת מנרים כל-רעה לאן: **Gen 47** ויצא יוסף ויגד לפרעה
 ויאמר אציו ואחיו ולאנס ובקרים וכל-אשר להם צאו מארץ כנען והנס בארץ גשן: ²
 ומקנה אחיו לקח חמשה אנשים ויאנס לפני פרעה: ³ ויאמר פרעה אל-אחיו
 מה-מעשיכם ויאמרו אל-פרעה רעה לאן עבדיך גס-אנחנו גס-אציתנו: ⁴ ויאמרו
 אל-פרעה לגור בארץ צאנו כיי-אין מרעה ללאן אשר לעבדיך כיי-כבד הרעב
 בארץ כנען ועתה יש-בונא עבדיך בארץ גשן: ⁵ ויאמר פרעה אל-יוסף לאמר
 אצין ואחין צאו אליך: ⁶ ארץ מנרים לפניך הוא צמיטב הארץ הושב את-אצין
 ואת-אחין ישבו בארץ גשן ואס-ידעת ויש-צם אנשי-חיל ושמחם שרי מקנה
 על-אשר-לי: ⁷ ויצא יוסף את-יעקב אציו ויעמדהו לפני פרעה ויצרך יעקב
 את-פרעה: ⁸ ויאמר פרעה אל-יעקב כמה ימי שני חיין: ⁹ ויאמר יעקב אל-פרעה
 ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את-ימי
 שני חיי אצתי צימי מגוריהם: ¹⁰ ויצרך יעקב את-פרעה ויצא מלפני פרעה: ¹¹
 ויושב יוסף את-אציו ואת-אחיו ויתן להם אחזה בארץ מנרים צמיטב הארץ בארץ
 רעמסס כאשר צוה פרעה: ¹² ויכלכל יוסף את-אציו ואת-אחיו ואת כל-צית אציו
 לחם לפי הטף: ¹³ ולחם אין בכל-הארץ כיי-כבד הרעב מאד ותלה ארץ מנרים
 וארץ כנען מפני הרעב: ¹⁴ וילקט יוסף את-כל-הכסף בארץ-מנרים ובארץ
 כנען בשבז אש-רהם שצרים ויצא יוסף את-הכסף ציתה פרעה: ¹⁵ ויתם הכסף
 מארץ מנרים ומארץ כנען ויצאו כל-מנרים אל-יוסף לאמר הבה-לנו לחם ולמה
 נמות נגדך כי אפס כסף: ¹⁶ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם צמיטב
 אס-אפס כסף: ¹⁷ ויצאו את-מקניהם אל-יוסף ויתן להם יוסף לחם צקוסים
 וצמקנה האלן וצמקנה הצקר וצחמרים וינהלם צלחם בכל-מקנהם צשנה הוא: ¹⁸
 ותתם השנה ההוא ויצאו אליו צשנה השנית ויאמרו לו לא-נכחד מאדני כי
 אס-תתם הכסף ומקנה הבהמה אל-אדני לא נשאר לפני אדני צלתי אס-גוינתו
 ואדמתנו: ¹⁹ למה נמות לעיניך גס-אנחנו גס אדמתנו קנה-אנתנו ואת-אדמתנו צלחם
 ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן-זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תתם:
²⁰ ויקן יוסף את-כל-אדמת מנרים לפרעה כיי-מכרו מנרים איש שדהו כיי-חזק
 עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ²¹ ואת-העם העביר אתו לערים מקנה
 גבול-מנרים ועד-קנהו: ²² רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
 ואכלו את-חקם אשר נתן להם פרעה על-יכן לא מכרו את-אדמתם: ²³ ויאמר יוסף
 אל-העם הן קניתי אתכם היום ואת-אדמתכם לפרעה הא-לכם זרע וזרעתם
 את-האדמה: ²⁴ והיה צתצות ונתתם חמישית לפרעה וארבע יהיה לכם
 לזרע השדה ולאכלכם ולאשר צציתכם ולאכל לטפכם: ²⁵ ויאמרו החיתנו נמא-חן
 צעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ²⁶ וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה על-אדמת
 מנרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לצדם לא היתה לפרעה: ²⁷ וישב ישראל

בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו זה ויפרו וירבו מאד: ²⁸ ויחי יעקב בארץ מצרים
 שבע עשרה שנה ויהי ימי-יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ²⁹
 ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אס-נא מצאתי חן בעיניך
 אס-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ³⁰
 ושכנתי עם-אבותי ונשאתני ומצרים וקברתני ויאמר אבני לעשה כדברך:
³¹ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה: **פ Gen 48** ויהי אחרי
 הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אצרך חלה ויקח את-שני בניו עמו את-מנשה
 ואת-אפרים: ² ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב
 על-המטה: ³ ויאמר יעקב אל-יוסף אל שדי נראה-אלי בלחן בארץ כנען ויצרך
 אתי: ⁴ ויאמר אלי הנני מפרך והרציתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ
 הזאת לזרעך אחריו אחזת עולם: ⁵ ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים
 עד-בא אליך מצרימה ל-יהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהו-לי: ⁶ ומולדתך
 אשר-הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ⁷ ואני בבאי מפדן
 מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך צעוד כבדת-ארץ לבא אפרתה ואקברה שם
 בדרך אפרת הוא בית לחם: ⁸ וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-אלה: ⁹ ויאמר
 יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן-לי אלהים בזה ויאמר קח-נא אלי ואזכרם: ¹⁰
 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם:
¹¹ ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פיך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
 את-זרעך: ¹² ויואל יוסף אתם מעם זרכו וישתחו לחפיו ארצה: ¹³ ויקח יוסף
 את-שניהם את-אפרים ואת-אפרים ואת-מנשה ואת-מנשה ואת-מנשה ואת-מנשה
 ויגש אליו: ¹⁴ וישלח ישראל את-ימינו וישת על-ראש אפרים והוא הצעיר
 ואת-שמאלו על-ראש מנשה שכל את-ידיו כי מנשה הצעיר: ¹⁵ ויצרך את-יוסף
 ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויחזק האלהים הרעה אתי
 מעודי עד-היום הזה: ¹⁶ המלאך הגאל אתי מכל-רע יצרך את-הנערים ויקרא
 בהם שמי ושם אבותי אברהם ויחזק וידגו לרב בקרב הארץ: ¹⁷ וירא יוסף
 כ-ישיבת אביו יד-ימינו על-ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד-אביו להסיר אתה
 מעל ראש-אפרים על-ראש מנשה: ¹⁸ ויאמר יוסף אל-אביו לא-כן אבי כי-זה
 הצכר שים ימינך על-ראשו: ¹⁹ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם-הוא
 יהיה-לעם וגם-הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו ורעו יהיה מלח-הגוים: ²⁰
 ויצרכם ביום ההוא לאמור בך יצרך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
 וכמנשה וישם את-אפרים לפני מנשה: ²¹ ויאמר ישראל אל-יוסף הנה אבני מת
 והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל-ארץ אבותיכם: ²² ואני נתתי לך שכר אחד
 על-אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרצו ובקשתו: **פ Gen 49** ויקרא יעקב אל-בניו
 ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר-יקרא אתכם באחרית הימים: ² הקבצו ושמעו
 בני יעקב ושמעו אל-ישראל אביכם: ³ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר
 שאת ויתר עז: ⁴ פחו כמים אל-תותר כי עלית משכבי אצרך אז חללת יצועי עלה:
פ ⁵ שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: ⁶ בן-אדם אל-תבא נפשי בקהלם אל-תחד
 כבדי כי באפס הרגו איש וצרכנס עקרו-שור: ⁷ ארור אפס כי עו ועברתם כי

קשמה אחלקס זיעקב ואפינס זישראל: **ס** 8 יהודה אמה יודוך אחיך ידך זערך
אזיך ישחוו לך זני אזיך: **ט** 9 גור אריה יהודה מטרך זני עליה כרע רבך
כאריה וכלזיא מי יקימנו: **י** 10 לא-יסור שבט מיהודה ומחקק מזבין רגליו עד
כי-יבא **[שילה]** **[שילון]** ולו יקהת עמים: **יא** 11 אסרי לגפן **[עירה]** **[עירון]** ולשקה זני
אחנו כבס זיין לבשו וזדס-ענזים **[סוטה]** **[סותון]**: **יב** 12 חכלילי עינים מיין ולבן-שנים
מחלב: **יג** 13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על-זיין: **יד** 14
ישכר חמר גרס רבך זיין המשפטים: **טו** 15 וירא מנחה כי טוב ואת-הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס-עבד: **טז** 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: **יז** 17 יהידן
נחש עלי-דרך שפיין עלי-ארח הנשך עקזי-סוס ויפל רכבו אחור: **יח** 18 לישועתך
קויתי יהוה: **יט** 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: **כ** 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן
מעדני-מלך: **כא** 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי-שפר: **כב** 22 זן פרת יוסף זן פרת
עלי-עין זנות לעדה עלי-שור: **כג** 23 וימררהו ורבו וישטמהו זעלי חנים: **כד** 24 ותשב
זאיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אזיר יעקב משס רעה אבן ישראל: **כה** 25 מאל
אזיך ויעורך ואת שדי ויברך זכרת שמים מעל זכרת תהום זכרת תחת זכרת
שדים ורחס: **כו** 26 זכרת אזיך גברו עלי-זכרת הורי עד-תאות גבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: **כז** 27 זנימין זאב יטרף זבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל: **כח** 28 כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם אזיהם
ויברך אותם איש אשר כזכרתו זרך אחס: **כט** 29 ויזו אותם ויאמר אלהם אני נאסף
אל-עמי קצרו אחי אל-אחתי אל-המערה אשר זשדה עפרון החתי: **ל** 30 זמערה
אשר זשדה המכפלה אשר על-פני-ממרא זארך כנען אשר קנה אזיהם
את-השדה מאת עפרן החתי לאחות-קבר: **לא** 31 שמה קצרו את-אזרהם ואת שרה
אשתו שמה קצרו את-יזחק ואת זבקה אשתו ושמה קצרתו את-ללה: **לב** 32 מקנה
השדה והמערה אשר-זבו מאת זני-חם: **לג** 33 ויכל יעקב לזות את-זניו ויאסף רגליו
אל-המטה ויגוע ויאסף אל-עמיו: **Gen 50** ויפל יוסף על-פני אביו ויבך עליו וישק-לו:
2 ויזו יוסף את-עבדיו את-הרפאים לחנט את-אביו ויחנטו הרפאים את-ישראל: **3**
וימלאו-לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אהו מזרים שבעים יום: **4**
ויעברו ימי זכיתו וידבר יוסף אל-זבית פרעה לאמר חס-נא מזאתי חן זעיניכס
זברו-נא בזוני פרעה לאמר: **5** אזי השזיעני לאמר הנה אנכי מת זקברי אשר
כריתי לי זארך כנען שמה תקברני ועמה אעלה-נא ואקברה את-אזי ואשובה: **6**
ויאמר פרעה עלה וקבר את-אזיך כאשר השזיעך: **7** ויעל יוסף לקבר את-אזי
ויעלו אהו כל-עבדי פרעה זקני זיתו וכל זקני ארץ-מזרים: **8** וכל זית יוסף ואחיו
וזית אביו רק טפס ולאנס וזקרם עזבו זארך גשן: **9** ויעל עמו גס-רכב גס-פרשים
ויהי המחנה כזד מאד: **י** 10 ויבאו עד-גרן האטד אשר זעבר הירדן ויספדו-שם
מספד גדול וכזד מאד ויעש לאזיו אכל שבעת ימים: **יא** 11 וירא יושב הארץ הכנעני
את-האכל זגרן האטד ויאמרו אכל-כזד זה למזרים עלי-כן קרא שמה
אכל מזרים אשר זעבר הירדן: **יב** 12 ויעשו זניו לו כן כאשר נוס: **יג** 13 וישאו אהו
זניו ארזה כנען ויקברו אהו זמערת שדה המכפלה אשר קנה אזיהם את-השדה
לאחות-קבר מאת עפרן החתי על-פני ממרא: **יד** 14 וישב יוסף מזרימה הוא ואחיו

וכל-העלים אמו לקבר את-אביו אחרי קברו את-אביו: ¹⁵ ויראו אחי-יוסף כי-מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשז ישיב לנו את כל-הרעה אשר גמלנו אמו: ¹⁶ ויצו אל-יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: ¹⁷ כה-תאמרו ליוסף אנה שא נא פשע אחיך וחטאתך כי-רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף צדצדס אליו: ¹⁸ וילכו גס-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ¹⁹ ויאמר אלהים יוסף אל-תיראו כי התחת אלהים אני: ²⁰ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עס-רבי: ²¹ ועתה אל-תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת-טפכם וינחם אותם וידבר על-לבים: ²² וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ²³ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן-מנשה ילדו על-צרכי יוסף: ²⁴ ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן-הארץ הזאת אל-הארץ אשר נשבע לאברהם ליעקב: ²⁵ וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמתי מזה: ²⁶ וימת יוסף בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אמו ויישם צהרון במצרים:

Exodus 1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו צאו: ² ראובן שמעון לוי ויהודה: ³ יששכר זבולן ובינימן: ⁴ דן ונפתלי גד ואשר: ⁵ ויהי כל-נפש יצאי ירך-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: ⁶ וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ ובני ישראל פרו ושרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אדם: ⁸ ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ⁹ ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועזום ממנו: ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף גס-הוא על-שנאינו ונלחס-בנו ועלה מן-הארץ: ¹¹ וישומו עליו שרי מסיס למען ענחו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס: ¹² וכאשר יענו אמו כן ירבה וכן יפרץ ויקפו מפני בני ישראל: ¹³ ויעבדו מצרים את-בני ישראל צפרך: ¹⁴ וימררו את-חיייהם בעבדה קשה צחמר ובלבנים ובל-עבדה צשדה את כל-עבדתם אשר-עבדו בהם צפרך: ¹⁵ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ¹⁶ ויאמר צילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אס-צן הוא והמתן אמו ואס-צת היא ותי: ¹⁷ ותיראן המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינ את-הילדים: ¹⁸ ויקרא מלך-מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינ את-הילדים: ¹⁹ ותאמרן המילדת אל-פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כיתחיות הנה צטרס תצוא אלהן המילדת וילדו: ²⁰ וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ²¹ ויהי כיתיראו המילדת את-האלהים ויעש להם צתים: ²² ויצו פרעה לכל-עמו לאמר כל-הבן הילוד היארה תשליכו וכל-הבת וכל-הבת תחיון: **Exo 2** וילך איש מצית לוי ויקח את-צבת-לוי: ² ותהר האשה ותלד בן ותרא אמו כיתוב הוא ותצפהו שלשה ירחים: ³ ולא-יכלה עוד הצפיו ותקח-לו צבת גמא ותחמרה צחמר וצפת ותשם צה את-הילד ותשם צקוף על-שפת היאר: ⁴ ותתנצ אמו מרחק לדעה מה-יעשה לו:

5 ותרד צת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתיא הלכת על-יד היאר ותרא את-הצבה
 בתוך הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה: 6 ותפתח ותראה את-הילד והנה-נער
 צבה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אחתו אל-צת-פרעה
 האלך וקראתי לך אשה מיינקת מן העברית ותינק לך את-הילד: 8 ותאמר-לה
 צת-פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד: 9 ותאמר לה צת-פרעה
 הילכי את-הילד הזה והינקו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה הילד
 ותינקו: 10 ויגדל הילד ותצאחו לצת-פרעה ויהי-לה לכן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן-המים משיתהו: 11 והי צימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו
 וירא בקבלתם וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו: 12 ויפן כה וכה וירא כי
 אין איש ויך את-המצרי ויטמנהו בחול: 13 ויצא ציוס השני והנה שני-אנשים
 עברים נאים ויאמר לרשע למה תכה רעך: 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט
 עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את-המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע
 הדבר: 15 וישמע פרעה את-הדבר הזה ויצקס להרג את-משה ויצרח משה מפני
 פרעה וישצ בארץ-מדין וישצ על-הצאר: 16 ולכהן מדין שצע צנות ותצאנה
 ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות לאן אציהן: 17 ויצאו הרעים ויגרשום
 ויקס משה ויושען וישק את-לאנס: 18 ותצאנה אל-רעואל אציהן ויאמר מדוע
 מהרתן צא היום: 19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם-דלה דלה לנו
 וישק את-הלאן: 20 ויאמר אל-צנתיו ואיו למה זה עוצתן את-האיש קראן לו
 ויאכל לחם: 21 ויואל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה צמו למשה: 22 ותלד
 צן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: **פ** 23 והי צימים
 הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה ויזעקו ותעל
 שועתם אל-האלהים מן-העבדה: 24 וישמע אלהים את-נאקתם ויזכר אלהים
 את-צרותיו את-אצרהם את-יצחק ואת-יעקב: 25 וירא אלהים את-צני ישראל וידע
 אלהים: **Exo 3 p** ומשה היה רעה את-לאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את-הלאן
 אחר המדבר ויצא אל-הר האלהים חרבה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת-אש
 מתוך הסנה וירא והנה הסנה צער צאש והסנה איננו חכל: 3 ויאמר משה אסרה-נא
 ואראה את-המראה הגדל הזה מדוע לא-יצער הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל-תקרב
 הלם של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא: 6
 ויאמר אנכי אלהי אצין אלהי אצרהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו
 כי ירא מהציט אל-האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר צמרים
 ואת-נעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את-מכאציו: 8 וארד להצילו מיד מצרים
 ולהעלתו מן-הארץ ההוא אל-ארץ עוצה ורחבה אל-ארץ צבת חלב ודבש
 אל-מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיצוסי: 9 ועתה הנה נעקת
 צני-ישראל צאה אלי וגם-ראיתי את-הלחץ אשר מצרים לחצים אחס: 10 ועתה
 לכה ואשלחך אל-פרעה והוא את-עמי בני-ישראל ממצרים: 11 ויאמר משה
 אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי אצוץ את-צני ישראל ממצרים: 12
 ויאמר כי-איהו עמך וזה-לך האות כי אנכי שלחתיך צהויאך את-העם ממצרים

תעצדון את-האלהים על ההר הזה: **13** ויאמר משה אל-האלהים הנה אנכי בא אל-בני ישראל ואמרתם להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמר-לי מה-שמו מה אמר אלהים: **14** ויאמר אלהים אל-משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: **15** ויאמר עוד אלהים אל-משה כה-תאמר אל-בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה-שמי לעלם וזה זכרי לדור דור: **16** לך ואספת את-יוקני ישראל ואמרת אלהים יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת-העשוי לכם צמרים: **17** ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי אל-ארץ זבת חלב ודבש: **18** ושמעו לקלך וצאת אתה ויוקני ישראל אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה-נא דרך שלשת ימים צמדצר ונצבחה ליהוה אלהינו: **19** ואני ידעתי כי לא-יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ציד חזקה: **20** ושלחתי את-ידי והכיתי את-מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחר-יכן ישלח אתכם: **21** ונתתי את-חן העם-הזה צעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם: **22** ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי-כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על-בניכם ועל-בנותיכם ונללתם את-מצרים: **Exo 4** ויען משה ויאמר והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא-נראה אליך יהוה: **2** ויאמר אליו יהוה **[מנה]** **[מנה-זה]** צידך ויאמר מטה: **3** ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: **4** ויאמר יהוה אל-משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: **5** למען יאמינו כי-נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: **6** ויאמר יהוה לו עוד הבא-נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מורעת כשלג: **7** ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו והנה-שבה כבשרו: **8** והיה אם-לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: **9** והיה אם-לא יאמינו גם לשי האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן-היאר והיו לדם ציבשת: **10** ויאמר משה אל-יהוה צי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל-עצדך כי כד-פה וכד לשון אנכי: **11** ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מיישום חלם או תרש או פקה או עור הלא אנכי יהוה: **12** ועתה לך ואנכי אהיה עם-פיך והוריתיך אשר תדבר: **13** ויאמר צי אדני שלח-נא ציד-תשלח: **14** ויחר-אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי-דבר ידבר הוא וגם הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: **15** ודברת אליו ושמת את-הדברים בפיו ואנכי אהיה עם-פיך ועם-פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: **16** ודבר-הוא לך אל-העם והיה הוא יהיה-לך לפה ואתה תהיה-לו לאלהים: **17** ואת-המטה הזה תקח צידך אשר תעשה-בו את-האתם: **פ** **18** וילך משה וישב אל-יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אחי אשר-צמרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: **19** ויאמר יהוה אל-משה צמדין לך שב מצרים כי-מתו כל-האנשים המבקשים את-נפשך: **20** ויקח משה את-אשתו ואת-בניו וירכסו על-החמר וישב

ארצה מצרים ויקח משה את-מטה האלהים צידו: ²¹ ויאמר יהוה אל-משה בלכתך
 לשוב מצרימה ראה כל-המפתים אשר-שמתי צידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
 את-לבו ולא ישלח את-העם: ²² ואמרת אל-פרעה כה אמר יהוה בני צברי
 ישראל: ²³ ואמר אליך שלח את-בני ועבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את-צבך
 בכרך: ²⁴ והי צורך צמלון ויפגשו יהוה ויצקש המיתו: ²⁵ ותקח נפרה נר
 ותכרת את-ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן-דמים אתה לי: ²⁶ וירף ממנו
 אז אמרה חתן דמים למולת: **פ** ²⁷ ויאמר יהוה אל-אהרן לך לקראת משה
 המדברה וילך ויפגשו בזה האלהים וישקלו: ²⁸ ויגד משה לאהרן את כל-דברי
 יהוה אשר שלחו ואת כל-האמת אשר נהו: ²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו
 את-כל-זקני בני ישראל: ³⁰ וידבר אהרן את כל-הדברים אשר-דבר יהוה אל-משה
 ויעש האמת לעיני העם: ³¹ ויאמן העם וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל וכי
 ראה את-עניים ויקדו וישתחוו: **Exo 5** ואחר צאו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה
 כה-אמר יהוה אלהי ישראל שלח את-עמי ויחגו לי צמדד: ² ויאמר פרעה מי
 יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יהוה וגם את-ישראל לא
 אשלח: ³ ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נח דרך שלשת ימים צמדד
 ונזבחה ליהוה אלהינו פן-יפגענו צדד או צחר: ⁴ ויאמר אלהם מלך מצרים
 למה משה ואהרן תפריעו את-העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ⁵ ויאמר פרעה
 הן-רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ⁶ ויזו פרעה ציוס ההוא
 את-הנגשים צעם ואת-שטריו לאמר: ⁷ לא תאספון לתת תבן לעם ללצן הלצנים
 כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ⁸ ואת-מתכנת הלצנים אשר הם עשים
 תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי-נרפים הם עליכן הם נעקים לאמר
 נלכה נזבחה לאלהינו: ⁹ תכבד העבדה עלי-האנשים ויעשו-צב ואל-ישעו
 צדדי-שקר: ¹⁰ ויאלו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל-העם לאמר כה אמר פרעה
 איני נתן לכם תבן: ¹¹ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
 מעצדכתם דבר: ¹² ויפץ העם בכל-ארץ מצרים לקשש קש לתבן: ¹³ והנגשים אינם
 לאמר כלו מעשיכם דברי-יום ציומו כאשר צהית התבן: ¹⁴ ויכו שטרי בני ישראל
 אשר-שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללצן כתמול שלשם
 גם-תמול גם-היום: ¹⁵ ויצאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל-פרעה לאמר למה תעשה
 כה לעבדיך: ¹⁶ תבן אין נתן לעבדיך ולצנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים
 וחטאת עמך: ¹⁷ ויאמר נרפים אתם נרפים עליכן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה:
¹⁸ ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן לכם ותכן לצנים תתנו: ¹⁹ ויראו שטרי בני-ישראל
 אתם צרע לאמר לא-תגרעו מלצניכם דברי-יום ציומו: ²⁰ ויפגעו את-משה
 ואת-אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ²¹ ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם
 וישפט אשר הבאתם את-ריתנו צעיני פרעה וצעיני עבדיו לתת-חרב צידם להרגנו:
²² וישב משה אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתי: ²³
 ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והאל לא-הצלת את-עמך: **Exo 6**
 ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ציד חזקה ישלחם וציד
 חזקה יגרשם מארצו: **ס** ² וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: ³ וארא

אל-אזרהם אל-ינחק ואל-יעקב צאל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם
 הקמתי את-צרייתי אתם לתת להם את-ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-גרו זה: 5
 וגם אני שמעתי את-נחמת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר
 את-צרייתי: 6 לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים
 והצאתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם צורוע נטויה וצשפטים גדלים: 7 ולקחתי
 אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
 מתחת סבלות מצרים: 8 והוצאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה
 לאזרהם לינחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן
 אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה מקצר רוח ומעבדה קשה: פ 10 וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: 11 צא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-ישראל מארצו:
 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
 ואני ערל שפתים: פ 13 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויאום אל-בני ישראל
 ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים: ס 14 אלה ראשי
 בית-אבות בני ראובן זכר ישראל חנוך ופלוז חזרון וקרמי אלה משפחת ראובן:
 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין ויחר ושאלו בן-הכנענית אלה משפחת
 שמעון: 16 ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע
 ושלשים ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמעני למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם
 ויהר וחזרון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי
 ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את-יוכבד דדתו לו לאשה ותלד
 לו את-אהרן ואת-משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: 21 ובני יהר
 קרח ונפג וזכרי: 22 ובני עזיאל מישראל ואלנפן וסרתי: 23 ויקח אהרן את-אלישבע
 בת-עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את-נדב ואת-נחביה ואת-אלעזר
 ואת-איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואזיחסף אלה משפחת הקרחה: 25 ואלעזר
 בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות
 הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני
 ישראל מארץ מצרים על-צאתם: 27 הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא
 את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ציוס דבר יהוה אל-משה בארץ
 מצרים: פ 29 וידבר יהוה אל-משה לאמר אני יהוה דבר אל-פרעה מלך מצרים
 את כל-אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך
 ישמע אלי פרעה: ד Exo 7 ויאמר יהוה אל-משה ראה נתתיך לאלהים לפרעה ואהרן
 אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל-אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה
 ושלח את-בני-ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את-לב פרעה והרציתי את-אתתי
 ואת-מופתי בארץ מצרים: 4 ולא-ישמע אלכם פרעה ונתתי את-ידי במצרים
 והוצאתי את-מצרתי את-עמי בני-ישראל מארץ מצרים צשפטים גדלים: 5 וידעו
 מצרים כי-אני יהוה צנטתי את-ידי על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם: 6
 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן-שמונים שנה ואהרן
 בן-שלש ושמנים שנה צדברם אל-פרעה: פ 8 ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן
 לאמר: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל-אהרן קח

את-מטון והשלך לפני-פרעה יהי לתנין: **10** ויצא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן
 כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את-מטוה לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: **11**
 ויקרא גס-פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גס-הם חרטומי מצרים בלטיהם כן: **12**
 וישליכו איש מטוה והיו לתנינם ויצלע מטה-אהרן את-מטותם: **13** ויחזק לב פרעה
 ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **פ** **14** ויאמר יהוה אל-משה כדבר לב פרעה
 מאן לשלח העם: **15** לך אל-פרעה בצקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו
 על-שפת היאר והמטה אשר-נהפך לנחש תקח צידך: **16** ואמרת אליו יהוה אלהי
 העברים שלחני אליך לאמר שלח את-עמי ויעבדני במדבר והנה לא-שמעת
 עד-כה: **17** כה אמר יהוה בואת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה
 אשר-צידתי על-המים אשר ציאר ונהפכו לדם: **18** והדגה אשר-ציאר תמות וצאש
 היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן-היאר: **ס** **19** ויאמר יהוה אל-משה אמר
 אל-אהרן קח מטון ונטה-ידיך על-מימי מצרים על-נהרתם על-יאריהם ועל-אגמיהם
 ועל כל-מקוה מימיהם ויהיו-דם והיה דם בכל-ארץ מצרים ובעצים ובעצבים: **20**
 ויעשו-כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירס במטה ויך את-המים אשר ציאר
 לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל-המים אשר-ציאר לדם: **21** והדגה אשר-ציאר
 מתה ויצאש היאר ולא-יכלו מצרים לשתות מים מן-היאר ויהי הדם בכל-ארץ
 מצרים: **22** ויעשו-כן חרטומי מצרים בלטיהם ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה: **23** ויפן פרעה ויצא אל-ציתו ולא-שת לבו גס-לואת: **24** ויחפרו
 כל-מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: **25** וימלא
 שבעת ימים אחרי הכות-יהוה את-היאר: **פ** **26** ויאמר יהוה אל-משה צא אל-פרעה
 ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את-עמי ויעבדני: **27** ואם-מאן אתה לשלח הנה
 אנכי נגף את-כל-גבולך בצפרדעים: **28** ושרץ היאר צפרדעים ועלו וצאו צציתך
 וצחדר משכבך ועל-מטתך וצצית עבדיך ובעמך וצתנוריק וצמשארותיך: **29** וצכה
 ובעמך וצכל-עבדיך יעלו הצפרדעים: **Exo 8** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן
 נטה את-ידיך במטון על-נהרתם על-יארים ועל-האגמים והעל את-הצפרדעים
 על-ארץ מצרים: **2** ויט אהרן את-ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס
 את-ארץ מצרים: **3** ויעשו-כן החרטומים בלטיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ
 מצרים: **4** ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמרו העתירו אלי-יהוה ויסקר הצפרדעים
 ממני ומעמי ואשלחה את-העם ויצחו ליהוה: **5** ויאמר משה לפרעה התפאר עלי
 למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומצחיק רק ציאר
 תשארנה: **6** ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי-איך כיהוה אלהינו: **7** וסרו
 הצפרדעים ממך ומצחיק ומעבדיך ומעמך רק ציאר תשארנה: **8** ויצא משה ואהרן
 מעם פרעה ויצעק משה אלי-יהוה על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה: **9** ויעש
 יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הצחית מן-החזרת ומן-השדת: **10** ויצרו
 אתם חמרם חמרם ותצאש הארץ: **11** וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו
 ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **ס** **12** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן
 נטה את-מטון והך את-עפר הארץ והיה לכנס בכל-ארץ מצרים: **13** ויעשו-כן ויט
 אהרן את-ידו במטוה ויך את-עפר הארץ ותהי הכנס באדם וצבהמה כל-עפר

הארץ היה כניס בכל-ארץ מצרים: **14** ויעשו-כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכניס ולא יכלו ותהי הכנס בחדם ובצהמה: **15** ויאמרו החרטמים אל-פרעה אכזב אלהים הוא ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **16** ויאמר יהוה אל-משה השכס בצקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעצדני: **17** כי אס-חינך משלח את-עמי הנני משלח בך ובעצדיך ובעמך ובצחיק את-הערב ומלאו צחי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר-הם עליה: **18** והפליתי ציוס ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות-שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: **19** ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: **20** ויעש יהוה כן ויצא ערב כבד ציתה פרעה ובית עצדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: **21** ויקרא פרעה אל-משה ולאחרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: **22** ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים ליהוה ליהוה אלהינו הן נזבח את-תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: **23** דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: **24** ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא-תרחיקו ללכת העתירו צעדי: **25** ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל-יהוה וסר הערב מפרעה מעצדיו ומעמו מחר רק אל-יסקר פרעה התל לבלתי שלח את-העם לזבח ליהוה: **26** וינא משה מעס פרעה ויעתר אל-יהוה: **27** ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעצדיו ומעמו לא נשאר אחד: **28** ויכבד פרעה את-לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את-העם: **Exo 9 פ** ויאמר יהוה אל-משה זח אל-פרעה ודברת אליו כה-אמר יהוה אלהי העצרים שלח את-עמי ויעצדני: **2** כי אס-מאן אתה לשלח ועודך מחזיק צם: **3** הנה יד-יהוה הויה במקנך אשר צדה בסקוסים צחמרים צגמלים בצקר וצנאן דבר כבד מאד: **4** והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל-לבוני ישראל דבר: **5** וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: **6** ויעש יהוה את-הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני-ישראל לא-מת אחד: **7** וישלח פרעה והנה לא-מת ממקנה ישראל עד-אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את-העם: **8 פ** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אחרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כצנן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: **9** והיה לאבק על כל-ארץ מצרים והיה על-האדם ועל-הבהמה לשחין פרח אצבעת בכל-ארץ מצרים: **10** ויקחו את-פיה הכצנן ויעמדו לפני פרעה וזרקו אתו משה השמימה והי שחין אצבעת פרח בחדם ובצהמה: **11** ולא-יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כ-יהיה השחין צחרטמס ובכל-מצרים: **12** ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל-משה: **13** ויאמר יהוה אל-משה השכס בצקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה-אמר יהוה אלהי העצרים שלח את-עמי ויעצדני: **14** כי בפעם הזאת אני שלח את-כל-מגפתי אל-לבך ובעצדיך ובעמך צעבור תדע כי אין כמני בכל-הארץ: **15** כי עתה שלחתי את-ידי ואך אותך ואת-עמך בדבר ותכחד מן-הארץ: **16** ואולם צעבור זאת העמדתיך צעבור הראתך את-יחי ולמען ספר שמי בכל-הארץ: **17** עודך מסתולל צעמי לבלתי שלחם: **18** הנני ממטייר כעת מחר

צרד כצד מאד אשר לא-היה כמהו צמזרים למן-היום הוסדה ועד-עתה: **19** ועתה
 שלח העז את-ממקנך ואת כל-אשר לך צסדה כל-האדם והצמה אשר-יימצא צסדה
 ולא יאסף הציתה וירד עלהם הצרד ומתו: **20** הירא את-דצר יהוה מעצדי פרעה
 הניס את-עצדיו ואת-מקנהו אל-הצחיס: **21** ואשר לא-שם לצו אל-דצר יהוה ויעזז
 את-עצדיו ואת-מקנהו צסדה: **פ 22** ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-השמים
 ויהי צרד צכל-ארץ מצרים על-האדם ועל-הצמה ועל כל-עשב השדה צארץ
 מצרים: **23** ויט משה את-מטוהו על-השמים ויהוה נתן קלת וצרד ותהלך אש ארצה
 וימטר יהוה צרד על-ארץ מצרים: **24** ויהי צרד ואש מתלקחת צתוך הצרד כצד
 מאד אשר לא-היה כמהו צכל-ארץ מצרים מאז היתה לגוי: **25** ויך הצרד
 צכל-ארץ מצרים את כל-אשר צסדה מאדם ועד-צמה ואת כל-עשב השדה הכה
 הצרד ואת-כל-עץ השדה צצר: **26** רק צארץ גשן אשר-שם בני ישראל לא היה
 צרד: **27** וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה
 הצדיק ואני ועמי הרשעים: **28** העתירו אלי-יהוה ורצ מהית קלת אלהים וצרד
 ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: **29** ויאמר אליו משה כלאתי את-העיר אפרש
 את-כפי אלי-יהוה הקלות יחדלון והצרד לא יהי-עוד למען תדע כי ליהוה
 הארץ: **30** ואתה ועצדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: **31** והפשתה
 והשערה נכתה כי השערה צציב והפשתה גצעל: **32** והחטוה והכמת לא נכו כי
 אפילת הנה: **33** ויאל משה מעם פרעה את-העיר ויפרש כפיו אלי-יהוה ויחדלו
 הקלות והצרד ומטר לא-נתך ארצה: **34** וירא פרעה כי-חדל המטר והצרד והקלת
 ויסף לחטא ויכצד לצו הוא ועצדיו: **35** ויחזק לצ פרעה ולא שלח את-צני ישראל
 כאשר דצר יהוה ציד-משה: **פ Exo 10** ויאמר יהוה אל-משה צא אל-פרעה כי-אני
 הכצדתי את-לצו ואת-לצו עצדיו למען שתי אתתי אלה צקצבו: **2** ולמען תספר
 צאזני צנך וצן-צנך את אשר התעללתי צמצרים ואת-אתתי אשר-שמתי צס וידעתם
 כי-אני יהוה: **3** ויצא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי
 העברים עד-מתתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעצדני: **4** כי אס-מאן אתה לשלח
 את-עמי הנני מציא מחר ארצה צגצנך: **5** וכסה את-עין הארץ ולא יוכל לראת
 את-הארץ ואכל את-יתר הפלטה הנשאת לכס מן-הצרד ואכל את-כל-העץ
 הנמח לכס מן-השדה: **6** ומלאו צתיך וצתי כל-עצדיך וצתי כל-מצרים אשר
 לא-ראו צצתיך ואצות אצתיך מיום היותם על-האדמה עד היום הזה ויפן ויאל
 מעם פרעה: **7** ויאמרו עצדי פרעה אליו עד-מתתי יהיה זה לנו למוקש שלח
 את-האנשים ויעדו את-יהוה אלהים הטרם תדע כי אצדה מצרים: **8** ויושב
 את-משה ואת-אהרן אל-פרעה ויאמר אלהם לכו עצדו את-יהוה אלהיכם מי ומי
 ההלכים: **9** ויאמר משה צנערינו וצוקנינו נלך צצנינו וצצנותנו צצאננו וצצקרנו נלך
 כי חגי-הוה לנו: **10** ויאמר אלהם יהי קן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם
 ואת-טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: **11** לא קן לצונא הגברים ועצדו את-יהוה כי
 אתה אתם מצקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: **פ 12** ויאמר יהוה אל-משה נטה
 ידך על-ארץ מצרים ויעל על-ארץ מצרים ויאכל את-כל-עשב הארץ את
 כל-אשר השאיר הצרד: **13** ויט משה את-מטוהו על-ארץ מצרים ויהוה נהג רוח

קדים בצרף כל-היום ההוא וכל-הלילה הצקר היה ורוח הקדים נשא את-הארצה:
14 ויעל הארצה על כל-ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כד מאל לפניו
לא-היה כן ארצה כמוה ואחריו לא יהיה-כן: **15** ויכס את-עין כל-הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את-כל-עשב הארץ ואת כל-פרי העץ אשר הותר הצרד ולא-נותר
כל-ירק צען ובעשב השדה בכל-ארץ מצרים: **16** וימהר פרעה לקרא למשה
ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: **17** ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את-המות הזה: **18** וינא מעם פרעה ויעתר
אל-יהוה: **19** ויהפך יהוה רוח-ים חזק מאל וישא את-הארצה ויתקעו ימה סוף
לא נשאר ארצה אחד בכל גבול מצרים: **20** ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא שלח
את-בני ישראל: **פ** **21** ויאמר יהוה אל-משה נטה ידך על-השמים ויהי חשך-אפלה
על-ארץ מצרים וימש חשך: **22** ויט משה את-ידו על-השמים ויהי חשך-אפלה
בכל-ארץ מצרים שלשת ימים: **23** לא-ראו איש את-אחיו ולא-קמו איש מתחתיו
שלשת ימים ולכל-בני ישראל היה אור צמוצתם: **24** ויקרא פרעה אל-משה ויאמר
לכו עזבו את-יהוה רק לאנכם וצרכם יג גס-טפכם ילך עמכם: **25** ויאמר משה
גס-אתה תתן צידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: **26** וגס-מקננו ילך עמנו לא
תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את-יהוה אלהינו ואנחנו לא-נדע מה-יעבד
את-יהוה עד-צאנו שמה: **27** ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא אצה לשלחם: **28**
ויאמר-לו פרעה לך מעלי השמר לך אל-תסוף ראות פני כי ציוס ראתך פני
תמות: **29** ויאמר משה כן דברת לא-אסף עוד ראות פניך: **פ** **Exo 11** ויאמר יהוה
אל-משה עוד נגע אחד אביא על-פרעה ועל-מצרים אחרי-כן ישלח אתכם מזה
כשלאו כלה גרש יגרש אתכם מזה: **2** דבר-נא צאוני העם וישאלו איש מאת רעהו
ואשה מאת רעותה כלי-כסף וכלי זהב: **3** ויתן יהוה את-תן העם צעיני מצרים גם
האיש משה גדול מאד בצרף מצרים צעיני עזדי-פרעה וצעיני העם: **4** **ס** ויאמר
משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: **5** ומת כל-בכור בצרף
מצרים מבכור פרעה הישב על-כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחיס וכל
בכור בהמה: **6** והיתה לעקה גדלה בכל-ארץ מצרים אשר כמוהו לא נהיתה וכמהו
לא תסף: **7** ולכל בני ישראל לא יחרף-כלב לשנו למאיש ועד-בהמה למען תדעון
אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: **8** וירדו כל-עבדיך אלה אלי והשתחווי-לי
לאמר נא אתה וכל-העם אשר-בגלך ואחר-יכן אצא וינא מעם-פרעה בחרי-אף:
9 **ס** ויאמר יהוה אל-משה לא-ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בצרף
מצרים: **10** ומשה ואהרן עשו את-כל-המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
את-לב פרעה ולא-שלח את-בני-ישראל מארצו: **פ** **Exo 12** ויאמר יהוה אל-משה
ואל-אהרן בצרף מצרים לאמר: **2** החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
לחדשי השנה: **3** דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לצית-אצת שה לצית: **4** ואסי-מעט הצית מהית משה ולקח הוא ושכנו
הקרצ אל-ציתו במקסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על-השה: **5** שה תמים זכר
בן-שנה יהיה לכם מן-הכבשים ומן-העזים תקחו: **6** והיה לכם למשמרת עד ארבעה
עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת-ישראל בין הערבים: **7** ולקחו

מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על הצמים אשר-יאכלו אתו זהם: ⁸
 ואכלו את-הבשר זלילה הזה עלי-אש ומנות על-מריס יאכלהו: ⁹ אל-תאכלו
 ממנו נא ובשל מבשל צמים כי אס-עלי-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרבו: ¹⁰
 ולא-תותירו ממנו עד-צקר והנתר ממנו עד-צקר באש תשרפו: ¹¹ וככה תאכלו אתו
 מתניכס חגרים נעליכס זרגליכס ומקלכס צידכס ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
 ליהוה: ¹² ועברתי בצרף-מנרים זלילה הזה והייתי כל-זכור בצרף מנרים
 מאדם ועד-בהמה וכל-אלהי מנרים אעשה שפטים אני יהוה: ¹³ והיה הדם לכם
 לאת על הצמים אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עלכס ולא-יהיה צכס נגף
 למשחית זהכתי בצרף מנרים: ¹⁴ והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג
 ליהוה לדתיכס חקת עולם תחגהו: ¹⁵ שבעת ימים מנות תאכלו אך ציום הראשון
 תשציתו שאר מבתיכס כי כל-אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום
 הראשון עד-יום השבעי: ¹⁶ וציום הראשון מקרא-קדש וציום השביעי מקרא-קדש
 יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה זהם אך אשר יאכל לכל-נפש הוא לדו יעשה
 לכם: ¹⁷ ושמתם את-המנות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכס מארץ
 מנרים ושמתם את-היום הזה לדתיכס חקת עולם: ¹⁸ צראשון בצרבעה עשר יום
 לחדש צערב תאכלו מנת עד יום האחד ועשרים לחדש צערב: ¹⁹ שבעת ימים
 שאר לא ימצא בצתיכס כי כל-אכל מחמנת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
 צגר ובחזרה הארץ: ²⁰ כל-מחמנת לא תאכלו בכל מושבתיכס תאכלו מנות: ²¹ פ
 ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם נאן למשפחתיכס
 ושחטו הפסח: ²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם צדס אשר-בצקף והגעתם
 אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בצקף ואתם לא תלאו איש מפתח-ציתו
 עד-צקר: ²³ ועבר יהוה לנגף את-מנרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי
 המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא יתן המשחית לצא אל-צתיכס לנגף: ²⁴ ושמתם
 את-הדבר הזה לחק-לך ולזניך עד-עולם: ²⁵ והיה כי-יתצאו אל-הארץ אשר יתן
 יהוה לכם כאשר דבר ושמתם את-העבדה הזאת: ²⁶ והיה כי-יאמרו אליכס
 צניכס מה העבדה הזאת לכם: ²⁷ ואמרתם זבת-פסח הוא ליהוה אשר פסח
 על-צתי צני-ישראל צמנרים צנגפו את-מנרים ואת-צתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
²⁸ וילכו ויעשו צני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן כן עשו: ²⁹ ק והיה
 צחצי הלילה ויהוה הכה כל-זכור בצרף מנרים מצבר פרעה הישב על-כסאו
 עד צכור השצי אשר צצית הצור וכל צכור בהמה: ³⁰ ויקס פרעה לילה הוא
 וכל-עצדיו וכל-מנרים ותהי צעקה גדלה צמנרים כי-איין צית אשר איין-שם מת: ³¹
 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו נאן מתוך עמי גס-אתם גס-צני ישראל
 ולכו עצדו את-יהוה כדצרכס: ³² גס-צאנכס גס-צקררכס קחו כאשר דצרתם ולכו
 וצרכתם גס-אתי: ³³ ותחזק מנרים על-העם למהר לשלחם מן-הארץ כי אמרו כלנו
 מתים: ³⁴ וישא העם את-צנקו טרס יחמץ משאתם צררת צשמלתם על-שכמס: ³⁵
 וצני-ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממנרים כל-כסף וכלי זהב ושמלת: ³⁶ והיה
 נתן את-תן העם צעיני מנרים וישאלו וינלו את-מנרים: ³⁷ פ ויסעו צני-ישראל
 מרעמסס סכתה כש-מאות אלף רגלי הגצרים לצד מטף: ³⁸ וגס-ערב רב עלה

אחס ונאן ובקר מקנה כד מלד: ³⁹ ויאפו את-הצנץ אשר הוילאו ממצרים עגת
 מצות כי לא חמץ כייגרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם-צדה לא-עשו להם:
⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ⁴¹ ויהי
 מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי צעמס היום הזה ילאו כל-צבאות יהוה
 מארץ מצרים: ⁴² ליל שמרים הוא ליהוה להוילאם מארץ מצרים הוא-הלילה
 הזה ליהוה שמרים לכל-בני ישראל לדרתם: **פ** ⁴³ ויאמר יהוה אל-משה ואהרן
 זאת חקת הפסח כל-בן-נכר לא-יאכל זו: ⁴⁴ וכל-עבד איש מקנת-כסף ומלתה אמו
 אז יאכל זו: ⁴⁵ תושב ושכיר לא-יאכל-זו: ⁴⁶ צבית אחד יאכל לא-תוילא מן-הצבית
 מן-הבשר חוזה ועמס לא תשצרו-זו: ⁴⁷ כל-עדת ישראל ישו עמו: ⁴⁸ וכייגור
 אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח
 הארץ וכל-ערל לא-יאכל זו: ⁴⁹ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ⁵⁰
 ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן כן עשו: **ס** ⁵¹ ויהי
Exo 13 **פ** ¹ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² קדש-לי כל-צבור פטר כל-רחם צבני ישראל
 בחדם ובצהמה לי הוא: ³ ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר ילאתם
 ממצרים מצית עצדים כי בחזק יד הוילא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ⁴
 היום אתם ילאים בחדש האביב: ⁵ והיה כייציאתך יהוה אל-ארץ הכנעני והחתי
 והאמרי והחוי והיצוסי אשר נשבע לאצתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועצדת
 את-העבדה הזאת בחדש הזה: ⁶ שבעת ימים תאכל מצת וציום השביעי חג ליהוה:
⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר
 כל-גבלך: ⁸ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
 ממצרים: ⁹ והיה לך לאות עלי-ידך ולזכרון צין עיניך למען תהיה תורת יהוה
 בפין כי ציד חזקה הולאתך יהוה ממצרים: ¹⁰ ושמת את-החקה הזאת למועדה
 מימים ימימה: **ס** ¹¹ והיה כייצאתך יהוה אל-ארץ הכנעני כאשר נשבע לך
 ולאצתיך ונתנה לך: ¹² והעצרת כל-פטר-רחם ליהוה וכל-פטר שגר צהמה אשר
 יהיה לך הזכרים ליהוה: ¹³ וכל-פטר חמר תפדה צשה ואס-לא תפדה וערפתו
 וכל צבור אדם צבניך תפדה: ¹⁴ והיה כיישאלך צנך מארץ מצרים ואתה תאמר
 אליו בחזק יד הוילאנו יהוה ממצרים מצית עצדים: ¹⁵ ויהי כיי-הקשה פרעה
 לשלחנו ויהרג יהוה כל-צבור צארץ מצרים מצבר אדם ועד-צבור צהמה עלי-כן
 אני זבח ליהוה כל-פטר רחם הזכרים וכל-צבור צני אפדה: ¹⁶ והיה לאות
 עלי-ידכה ולטוטפת צין עיניך כי בחזק יד הוילאנו יהוה ממצרים: **ס** ¹⁷ ויהי צשלח
 פרעה את-העם ולא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר
 אלהים פן-ינחם העם צראתם מלחמה ושבו מצרימה: ¹⁸ ויסב אלהים את-העם
 דרך המדבר יס-סוף וחמשים עלו צני-ישראל מארץ מצרים: ¹⁹ ויקח משה
 את-עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את-צני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
 אתכם והעליתם את-עצמותי מזה אתכם: ²⁰ ויסעו מסכת ויחנו צאתם צקנה המדבר:
²¹ והיה הלך לפנייהם יומם צעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה צעמוד אש להאיר
 להם ללכת יומם ולילה: ²² לא-ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני

העם: **Exo 14 פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל וישבו ויחנו לפני
 פי החירת צין מגדל וצין הים לפני צעל צפן נכחו תחנו על-הים: **3** ואמר פרעה
 לבני ישראל נככים הם בארץ סגר עליהם המדבר: **4** וחזקתי את-לב-פרעה ורדף
 אחריהם ואכזבה צפרעה וכל-חילו וידעו מצרים כי-אני יהוה ויעשו-קן: **5** ויגד
 למלך מצרים כי צרה העם והפך לבצ פרעה ועבדיו אל-העם ויאמרו מה-זאת
 עשינו כי-שלחנו את-ישראל מעבדנו: **6** ויאסר את-רכבו ואת-עמו לקח עמו: **7** ויקח
 שש-מאות רכב צהור וכל רכב מצרים ושלשם על-כלו: **8** ויחזק יהוה את-לב פרעה
 מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ציד רמה: **9** וירדפו
 מצרים אחריהם ושיגו אותם חנים על-הים כל-סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
 על-פי החירת לפני צעל צפן: **10** ופרעה הקריב וישאו בני-ישראל את-עיניהם והגה
 מצרים נסע אחריהם ויראו מאד וינעקו בני-ישראל אל-יהוה: **11** ויאמרו
 אל-משה המצלי אין-קצרים צמנרים לקחתנו למות צמדבר מה-זאת עשית לנו
 להוציאנו ממצרים: **12** הלא-זה הדבר אשר דברנו אליך צמנרים לאמר חדל ממנו
 ונעבדה את-מצרים כי טוב לנו עבד את-מצרים ממתנו צמדבר: **13** ויאמר משה
 אל-העם אל-תיראו התיצבו וראו את-ישועת יהוה אשר-יעשה לכם היום כי אשר
 ראיתם את-מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד-עולם: **14** יהוה ילחם לכם
 ואתם תחישון: **פ 15** ויאמר יהוה אל-משה מה-תנעק אלי דבר אל-בני-ישראל
 ויסעו: **16** ואתה הרם את-מטך ונטה את-ידיך על-הים ובקעהו ויצאו בני-ישראל
 בתוך הים ביבשה: **17** ואני הנני מחזק את-לב מצרים ויצאו אחריהם ואכזבה
 צפרעה וכל-חילו צרכבו וצפרשיו: **18** וידעו מצרים כי-אני יהוה צהכבדי צפרעה
 צרכבו וצפרשיו: **19** ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך
 מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: **20** ויצא צין מחנה מצרים
 וצין מחנה ישראל והי הענן והחשך ויאר את-הלילה ולא-קרב זה אל-זה
 כל-הלילה: **21** ויט משה את-ידו על-הים ויולך יהוה את-הים צרות קדים עזה
 כל-הלילה וישם את-הים לתרבה ויצקעו המים: **22** ויצאו בני-ישראל בתוך הים
 ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: **23** וירדפו מצרים ויצאו אחריהם כל
 סוס פרעה רכבו ופרשיו אל-תוך הים: **24** והי צאשמרת הצקר וישקף יהוה
 אל-מחנה מצרים צעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: **25** ויסר את אפן
 מרכבתיו וינהגהו צכצת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
 צמנרים: **פ 26** ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידיך על-הים וישבו המים על-מצרים
 על-רכבו ועל-פרשיו: **27** ויט משה את-ידו על-הים וישבו המים לפנות צקר לאיתנו
 ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את-מצרים בתוך הים: **28** וישבו המים ויכסו
 את-הרכב ואת-הפרשים לכל חיל פרעה הצאים אחריהם צים לא-נשאר צהם
 עד-אחד: **29** ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם
 ומשמאלם: **30** ויושע יהוה ציום ההוא את-ישראל מיד מצרים וירא ישראל
 את-מצרים מת על-שפת הים: **31** וירא ישראל את-הייד הגדלה אשר עשה יהוה
 צמנרים ויראו העם את-יהוה ויאמינו ציהוה וצמשה עבדו: **Exo 15 פ** אז ישר-משה
 ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי-גאה גאה

קוס ורכבו רמה צים: ² עזי וחמרת יה ויהי-לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: ³ יהוה איש מלחמה יהוה שמו: ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה צים ומצחר שלשיו טבעו צים-סוף: ⁵ תהמת יכסימו ירדו צמולת כמו-אבן: ⁶ ימינך יהוה נאדרי בכת ימינך יהוה תרעץ אויב: ⁷ וברצ גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: ⁸ וצרות אפיך נערמו מים נצבו כמו-נד נולים קפאו תהמת צלצים: ⁹ אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי חריק חרבי תורישמו ידי: ¹⁰ נשפת צרוחך כסמו ים ללוו כעופרת צמים אדירים: ¹¹ מי-כמכה צאלס יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: ¹² נטית ימינך תבלעמו ארץ: ¹³ נחית בחסדך עס-זו גאלת נהלת צעוך אל-נוה קדשך: ¹⁴ שמעו עמים ירגוזן חיל אחז ישבי פלשת: ¹⁵ אז נצהלו אלופי אדום אלי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: ¹⁶ תפל עליהם חימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד-יעבר עמך יהוה עד-יעבר עס-זו קנית: ¹⁷ תצאמו ותטעמו צהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: ¹⁸ יהוה ימלך לעלם ועד: ¹⁹ כי צא קוס פרעה צרכבו וצפרשיו צים וישצ יהוה עלהם את-מי הים וצני ישראל הלכו ציבשה צתוך הים: ²⁰ פ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את-התף צידה ותצאן כל-הנשים אחריה צתפיס וצמחלת: ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה כי-גאה גאה קוס ורכבו רמה צים: ²² ק ויסע משה את-ישראל מים-סוף ויצאו אל-מדבר-שור וילכו שלשת-ימים צמדבר ולא-מצאו מים: ²³ ויצאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על-כן קרא-שמה מרה: ²⁴ וילנו העם על-משה לאמר מה-נשתה: ²⁵ ויצעק אל-יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל-המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסו: ²⁶ ויאמר אס-שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר צעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל-חקיו כל-המחלה אשר-שמתי צמצרים לא-אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ²⁷ ק ויצאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם על-המים: **Exo 16** ויסעו מאילס ויצאו כל-עדת צני-ישראל אל-מדבר-סינן אשר צין-אילס וצין סיני צחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ² **[ויילינו]** כל-עדת צני-ישראל על-משה ועל-אהרן צמדבר: ³ ויאמרו אלהם צני ישראל מייתן מותנו ציד-יהוה צארץ מצרים צשצתנו על-סיר הצצר צאכלנו לחם לשבע כי-הוצאתם אתנו אל-המדבר הזה להמית את-כל-הקהל הזה צרעב: ⁴ ק ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ציומו למען אנסנו הילך צתורתי אס-לא: ⁵ והיה ציום הששי והכינו את אשר-יצאו והיה משנה על אשר-ילקטו יום יום: ⁶ ק ויאמר משה ואהרן אל-כל-צני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי **[תלנו]** **[תלינו]** עלינו: ⁸ ויאמר משה צחת יהוה לכם צערב צצר לאכל ולחם צצקר לשבע צשמע יהוה את-תלנתיכם אשר-אתם מליגס עליו ונחנו מה לא-עלינו תלנתיכם כי על-יהוה: ⁹ ויאמר משה אל-אהרן אמר אל-כל-עדת צני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ¹⁰ והי כדבר אהרן אל-כל-עדת צני-ישראל ויפנו אל-המדבר והנה כבוד יהוה נראה צענן: **פ** ¹¹ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹² שמעתי את-תלונת צני ישראל דבר

אלהם לאמר צין הערצים תאכלו זשר וצבקר תשזעורלחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: **13** ויהי צערצ ותעל השלו ותכס את-המחנה וצבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: **14** ותעל שכבת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק ככפר על-הארץ: **15** ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: **16** זה הדבר אשר נזה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר צאלו תקחו: **17** ויעשורין בני ישראל וילקטו המרצה והממעיע: **18** וימדו בעמר ולא העדיף המרצה והממעיע לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו: **19** ויאמר משה אלהם איש אל-יותר ממנו עד-צבקר: **20** ולא-שמעו אל-משה ויותרו אנשים ממנו עד-צבקר וירס תולעים ויצאש ויקצף עליהם משה: **21** וילקטו אתו צבקר צבקר איש כפי אכלו וחס השמש וגמס: **22** ויהי ציום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויצאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: **23** ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שצתון שצת-קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תצלו צלו ואת כל-העדף הניחו לכם למשמרת עד-הצבקר: **24** ויניחו אתו עד-הצבקר כאשר נזה משה ולא הצאיש ורמה לא-היתה צו: **25** ויאמר משה אכלהו היום כי-שצת היום ליהוה היום לא תמלאהו צדה: **26** ששת ימים תלקטוהו וציום השביעי שצת לא יהיה-צו: **27** ויהי ציום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: **28** ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: **29** ראו כי-יהוה נתן לכם השצת על-כן הוא נתן לכם ציום הששי לחם יומים שצו איש תחתיו אל-יצא איש ממקומו ציום השביעי: **30** וישצתו העם ציום השביעי: **31** ויקראו צית-ישראל את-שמו מן והוא כורע גד לצן וטעמו כצפיחת צדצש: **32** ויאמר משה זה הדבר אשר נזה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתים למען יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם צמדבר צהוצאי אתכם מארץ מצרים: **33** ויאמר משה אל-הרן קח נננת אחת ותן-שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתים: **34** כאשר נזה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: **35** וצני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-צאם אל-ארץ נושצת את-המן אכלו עד-צאם אל-קצה ארץ כנען: **36** והעמר עשרית האיפה הוא: **Exo 17 פ** ויסעו כל-עדת בני-ישראל ממדבר-סין למסעיהם על-פי יהוה ויחנו צרפידים ואין מים לשחת העם: **2** וירצ העם עס-משה ויאמרו תנו-לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה-תריצון עמדי מה-תנסון את-יהוה: **3** ויצא שם העם למים וילן העם על-משה ויאמר למה זה העליחנו ממצרים להמית אתי ואת-צני ואת-מקני צנמא: **4** ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: **5** ויאמר יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח אתך מוקני ישראל ומטך אשר הכית צו את-היאר קח צידך והלכת: **6** הנני עמד לפניך שם על-הנור צחרצ והכית צנור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: **7** ויקרא שם המקום מסה ומריצה על-ריצ בני ישראל ועל נסתם את-יהוה לאמר היש יהוה צקרבנו אס-חין: **8 פ** ויצא עמלק וילחם עס-ישראל צרפידם: **9** ויאמר משה אל-יהושע צחר-לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומטה האלהים צידי: **10** ויעש יהושע

כאשר אמר-לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: **11** והיה
 כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: **12** וידי משה
 כבדים ויקחו-אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד
 ומזה אחד והיה ידיו אמונה עד-בא השמש: **13** ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו
 לפי-חרב: **פ 14** ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע
 כי-מחה אמתה את-זכר עמלק מתחת השמים: **15** ויצן משה מוצח ויקרא שמו
 יהוה נסי: **16** ויאמר כי-יד על-כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: **פ Exo 18**
 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל-אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו
 כי-הוציא יהוה את-ישראל ממצרים: **2** ויקח יתרו חתן משה את-תלפחה אשת משה
 אחר שלוחיה: **3** ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
 נכריה: **4** ושם האחד אליעזר כי-אלהי אבי בעזרי וילני מחרב פרעה: **5** ויבא
 יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים:
6 ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו בן אליך ואשתך ושני בניה עמה: **7** ויבא משה
 לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האלה: **8** ויספר
 משה לחתנו את כל-אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את
 כל-התלחה אשר מצאתם בדרכך וילס יהוה: **9** ויחד יתרו על כל-הטובה
 אשר-עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: **10** ויאמר יתרו ברוך יהוה
 אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם מתחת יד-מצרים:
11 עתה ידעתי כי-גדול יהוה מכל-האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: **12** ויקח
 יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל-לחם
 עם-חתן משה לפני האלהים: **13** והי ממחרת וישב משה לשפט את-העם ויעמד
 העם על-משה מן-הבקר עד-הערב: **14** וירא חתן משה את כל-אשר-הוא עשה לעם
 ויאמר מה-הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל-העם נצב
 עליך מן-בקר עד-ערב: **15** ויאמר משה לחתנו כי-יבא אלי העם לדרש אלהים: **16**
 כי-יהיה להם דבר בן אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את-חקי האלהים
 ואת-תורתיו: **17** ויאמר חתן משה אליו לא-טוב הדבר אשר אתה עשה: **18** נבל תבל
 גס-אתה גס-העם הזה אשר עמך כי-כבד ממך הדבר לא-תוכל עשהו לבדך: **19**
 עתה שמע בקלי איעזך והי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת
 אתה את-הדברים אל-האלהים: **20** והזהרתה אתהם את-החקים ואת-תורת והודעת
 להם את-הדרך ילכו בה ואת-המעשה אשר יעשון: **21** ואתה תחזה מכל-העם
 אנשי-חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות
 שרי חמשים ושרי עשרת: **22** ושפטו את-העם בכל-עת והיה כל-הדבר הגדל יביאו
 אליך וכל-הדבר הקטן ישפטוהם והקל מעליך ונשאו אתך: **23** אם את-הדבר הזה
 תעשה וכוך אלהים ויכלת עמך וגם כל-העם הזה על-מקמו יבא בשלום: **24** וישמע
 משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: **25** ויבחר משה אנשי-חיל מכל-ישראל ויתן
 אתם ראשים על-העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: **26** ושפטו
 את-העם בכל-עת את-הדבר הקשה יביאון אל-משה וכל-הדבר הקטן ישפטו הם:
27 וישלח משה את-חתנו וילך לו אל-ארצו: **פ Exo 19** בחדש השלישי ללכת

בני-ישראל מארץ מצרים ציוס הזה באו מדבר סיני: **2** ויסעו מרפידיים ויבאו
 מדבר סיני ויחנו במדבר ויתן-שם ישראל נגד ההר: **3** ומשה עלה אל-האלהים
 ויקרא אליו יהוה מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: **4**
 אחם ראיכם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: **5**
 ועתה אס-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-צרייתי והייתם לי סגולה מכל-העמים
 כי-לי כל-הארץ: **6** ואחם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר
 תדבר אל-בני ישראל: **7** ויבא משה ויקרא לוקני העם וישם לפנים את
 כל-הדברים האלה אשר לוהו יהוה: **8** ויענו כל-העם יחדו ויאמרו כל אשר-דבר
 יהוה נעשה וישז משה את-דברי העם אל-יהוה: **9** ויאמר יהוה אל-משה הנה אנכי
 בא אליך בעצ הענן בעבור ישמע העם דברי עמך וגם-בך יאמינו לעולם ויגד
 משה את-דברי העם אל-יהוה: **10** ויאמר יהוה אל-משה לך אל-העם וקדשתם היום
 ומחר וכבסו שמלתם: **11** והיו נכנים ליום השלישי כי ציוס השלישי ירד יהוה
 לעיני כל-העם על-הר סיני: **12** והגבלת את-העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
 בהר ונגע בקצהו כל-הנגע בהר מות יומת: **13** לא-תגע צו יד כי-סקול יסקל
 אורייה יירה אס-בהמה אס-איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: **14** וירד
 משה מן-ההר אל-העם ויקדש את-העם וכבסו שמלתם: **15** ויאמר אל-העם היו
 נכנים לשלשת ימים אל-תגשו אל-אשה: **16** ויהי ציוס השלישי בהית הבקר והי
 קלת וצרכים וענן כבד על-ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל-העם אשר במחנה:
17 ויולא משה את-העם לקראת האלהים מן-המחנה וימיצבו בתחתית ההר: **18** והר
 סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
 כל-ההר מאד: **19** והי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו
 בקול: **20** וירד יהוה על-הר סיני אל-ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר
 ויעל משה: **21** ויאמר יהוה אל-משה רד העד צעם פן-ייהרסו אל-יהוה לראות
 ונפל ממנו רב: **22** וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה יתקדשו פן-יפרץ בהם יהוה: **23**
 ויאמר משה אל-יהוה לא-יוכל העם לעלת אל-הר סיני כי-אתה העדתה צנו
 לאמר הגבל את-ההר וקדשתו: **24** ויאמר אליו יהוה לך-רד ועלית אתה ואהרן
 עמך והכהנים והעם אל-יהרסו לעלת אל-יהוה פן-יפרץ-בם: **25** וירד משה
 אל-העם ויאמר אליהם: **Exo 20** וידבר אליהם את כל-הדברים האלה לאמר: **2**
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מצית עזדים: **3** לא יהיה-לך
 אלהים אחרים על-פני: **4** לא תעשה-לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים ממעל
 ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: **5** לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על-בנים על-שלשים ועל-רבעים לשנאי:
6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: **7** לא תשא את-שם-יהוה אלהיך
 לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא: **8** זכור את-יום השבת
 לקדשו: **9** ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: **10** ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנך-ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
 בשעריך: **11** כי ששת-ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ את-הים
 ואת-כל-אשר-בם וינח ציוס השביעי על-כן צרך יהוה את-יום השבת ויקדשהו: **12**

כבד את־אבין ואת־אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר־יהוה אלהיך נתן
 לך: **ס 13** לא תרנח: **ס 14** לא תנאף: **ס 15** לא תגנב: **ס 16** לא־תענה דרעך עד
 שקר: **ס 17** לא תחמד בית רעך לא־תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו
 וכל אשר לרעך: **פ 18** וכל־העם ראים את־הקולת ואת־הלפידים ואת קול השפר
 ואת־ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: **19** ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו
 ונשמעה ואל־ידבר עמנו אלהים פן־נמות: **20** ויאמר משה אל־העם אל־תיראו כי
 לבעבור נקות אתכם צא האלהים ובעבור תהיה יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו:
21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל־הערפל אשר־שם האלהים: **פ 22** ויאמר יהוה
 אל־משה כה תאמר אל־בני ישראל אתם ראייתם כי מן־השמים דברתי עמכם: **23**
 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: **24** מוצח אדמה תעשה־לי
 וצחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־נאנך ואת־צקרך בכל־המקום אשר אזכיר
 את־שמי אצוה אליך וזכתיך: **25** ואס־מוצח אצנים תעשה־לי לא־תצנה אתהן גזית
 כי חרצך הנפת עליה ותחללה: **26** ולא־תעלה צמעלת על־מוצחי אשר לא־תגלה
 ערותך עליו: **פ Exo 21** ואלה המשפטים אשר תשים לפנים: **2** כי תקנה עבד עברי
 שש שנים יעבד וצבעת יא־ לחפשי חנם: **3** אס־צגפו יבא צגפו יא־ אס־צעל אשה
 הוא ויא־ה אשתו עמו: **4** אס־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו צנים או צנות האשה
 וילדיה תהיה לאדניה והוא יא־ צגפו: **5** ואס־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני
 את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי: **6** והגישו אדניו אל־האלהים והגישו אל־הדלת
 או אל־המוזזה ורצע אדניו את־אזנו צמרצע ועבדו לעלם: **ס 7** וכי־ימכר איש
 את־צחו לאמה לא תצא כצאת העבדים: **8** אס־רעה צעיני אדניה אשר־**(לא)** **[לו]**
 יעדה והפדה לעם נכרי לא־ימשל למכרה בצגדו־ציה: **9** ואס־לצנו ייעדנה כמשפט
 הצנות יעשה־לה: **10** אס־אחרת יקח־לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: **11**
 ואס־שלש־אלה לא יעשה לה ויא־ה חנם אין כסף: **ס 12** מכה איש ומת מות יומת:
13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: **ס 14**
 וכי־יזד איש על־רעהו להרגו צערמה מעם מוצחי תקחנו למות: **ס 15** ומכה אביו
 ואמו מות יומת: **16** וגנב איש ומכרו ומנא־ צידו מות יומת: **ס 17** ומקלל אביו ואמו
 מות יומת: **ס 18** וכי־יריבן אנשים והכה־איש את־רעהו צאצן או צאגרף ולא ימות
 ונפל למשכב: **19** אס־יקום והתהלך צחוך על־משענתו ונקה המכה רק שצחו יתן
 ורפא ירפא: **ס 20** וכי־יכה איש את־עבדו או את־אמתו צצצט ומת תחת ידו נקם
 ינקם: **21** אך אס־יוס או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: **ס 22** וכי־ינאו אנשים
 ונגפו אשה הרה ויא־ו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו צעל
 האשה ונתן צפללים: **23** ואס־אסון יהיה ונתחה נפש תחת נפש: **24** עין תחת עין שן
 תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: **25** כויה תחת כויה פלע תחת פלע חצורה
 תחת חצורה: **ס 26** וכי־יכה איש את־עין עבדו או־את־עין אמתו ושחתה לחפשי
 ישלחנו תחת עינו: **ס 27** ואס־שן עבדו או־שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו:
פ 28 וכי־יגח שור את־איש או את־אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את־צשרו
 וצעל השור נקי: **29** ואס שור נגח הוא מתמל שלשם והועד צצעליו ולא ישמרנו

והמיית איש או אשה השור יסקל וגם-צעליו יומת: **30** אס-כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר-יושת עליו: **31** אר-צן יגח אר-צת יגח כמשפט הזה יעשה לו: **32** אס-עצד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: **33** וכי-יפתח איש צור או כי-יכרה איש צר ולא יכסנו ונפל-שמה שור או חמור: **34** צעל הצור ישלם כסף ישיצ לצעליו והמת יהיה-לו: **35** וכי-יגף שור-איש את-שור רעהו ומת ומכרו את-השור החי וחזו את-כספו וגם את-המת יחלון: **36** או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו צעליו שלם שור תחת השור והמת יהיה-לו: **37** כי יגנז-איש שור אר-שה וטבחו או מכרו חמשה צקר ישלם תחת השור וארבע-אלף תחת השור: **Exo 22** אס-צמחרת ימאל הגנז והכה ומת אין לו דמים: **2** אס-זרחה השמש עליו דמים לו שלם אס-אין לו ונמכר צגנצתו: **3** אס-המאל תמאל צידו הגנזה משור עד-חמור עד-שה חיים שנים ישלם: **4** כי יבער-איש שדה אר-כרם ושלה את-**[צעירה]** **[צעירון]** ובער צדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: **5** כי-תאל אש ומנאל קנים ונאלל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את-הבערה: **6** כי-ייתן איש אל-רעהו כסף אר-כלים לשמר וגנז מבית האיש אס-ימאל הגנז ישלם שנים: **7** אס-לא ימאל הגנז ונקרב צעל-הבית אל-האלהים אס-לא שלח ידו צמלכת רעהו: **8** על-כל-דצר-פשע על-שור על-חמור על-שה על-שלמה על-כל-אצדה אשר יאמר כי-הוא זה עד האלהים יצא דצר-שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: **9** כי-ייתן איש אל-רעהו חמור אר-שור אר-שה וכל-צהמה לשמר ומת אר-נשצר אר-נשצה אין ראה: **10** שצעת יהוה תהיה צין שניהם אס-לא שלח ידו צמלכת רעהו ולקח צעליו ולא ישלם: **11** ואס-גנז יגנז מעמו ישלם לצעליו: **12** אס-טרף יטרף יצאהו עד הטרפה לא ישלם: **13** וכי-ישאל איש מעם רעהו ונשצר אר-מת צעליו אין-עמו שלם ישלם: **14** אס-צעליו עמו לא ישלם אס-שכיר הוא צא צשכרו: **15** וכי-יפתח איש צחולה אשר לא-ארשה ושכצ עמה מהר ימהרנה לו לאשה: **16** אס-מאן ימאן אציה לתמה לו כסף יסקל כמהר הצחולת: **17** מכשפה לא תחיה: **18** כל-שכצ עס-צהמה מות יומת: **19** צח לאלהים יחרס צלחי ליהוה לצדו: **20** וגר לא-תונה ולא תלחצנו כי-גרים הייתם צארץ מצרים: **21** כל-אלמנה ויתום לא תענון: **22** אס-ענה תענה אהו כי אס-צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: **23** וחרה אפי והרגתי אתכם צחרצ והיו נשיכם אלמנות וצניכס יתמים: **24** אס-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשך: **25** אס-חבל תחבל שלמת רעך עד-צא השמש תשיצנו לו: **26** כי הוא **[כסותה]** **[כסותו]** לצדה הוא שמלתו לערו צמה ישכצ והיה כי-יצעק אלי ושמעתי כי-חונן אני: **27** אלהים לא תקלל וגשיא צעמך לא תאר: **28** מלאתך ודמעך לא תאחר צכור צניך תתן-לי: **29** קן-תעשה לשרך ללאנך שצעת ימים יהיה עס-אמו ציום השמיני תתן-לי: **30** ואנשי-קדש תהיון לי וצצר צדה טרפה לא תאכלו לכלצ תשלכון אהו: **Exo 23** לא תשא שמע שוא אל-תשת ידך עס-רשע להיות עד חמס: **2** לא-תהיה אחרי-רצים לרעת ולא-תענה על-רצב לנטת אחרי רצים להטת: **3** ודל לא תהדר צריצו: **4** כי תפגע שור איצך או חמרו תעה השצ תשיצנו לו: **5**

כִּי־תֵרָאֶה חֲמוּר שְׂנֵאֵךְ רִבְּךָ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחִלַּלְתָּ מַעֲזָו לֹו עֲזָב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: **ס 6** לֹא
 תִּטֶּה מִשְׁפֵּט אֲצִינְךָ צְרִיבּוֹ: **7** מִדְּצִרְשֵׁקֶר תִּרְחַק וּנְקִי וְנָדִיק אֲל־תִּהְרַג כִּי לֹא־אֲצִינְךָ
 רִשְׁעִי: **8** וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד יַעֲזֹר פִּקְחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים: **9** וְגַר לֹא
 תִלְחָץ וְאַחַס יַדְעָתָם אֲת־נִפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֵייתָם בְּאַרְץ מִנְרִים: **10** וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
 אֲת־אַרְצְךָ וְאַסְפֹּת אֲת־תְּצֹאֲתָהּ: **11** וְהַשְׂבִּיעַתָּ תִשְׁמְטֶנָּה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲצִינֵי עִמְךָ
 וַיִּתְרַם תֹּאכַל חֵית הַשָּׂדֶה כִּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְיֹוִתְךָ: **12** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ
 וַצִּיּוּם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁבַּח לַמַּעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ וַיִּנְפֹּשׁ צֶן־אֲמַתְךָ וְהַגֵּר: **13** וְכָל
 אֲשֶׁר־אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עֲלֵי־פִיךָ: **14**
 שְׁלֹשׁ רְגָלִים תַּחַג לִי בַשָּׁנָה: **15** אֲת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמַר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת
 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֲצִיב כִּי־צוּ יֵאָחַז מִמִּנְרִים וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי רִיקִם: **16** וְחַג
 הַקָּצִיר צְבוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסְף צֹאֲתָהּ הַשָּׁנָה בְּאֶסְפְךָ
 אֲת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה: **17** שְׁלֹשׁ פַּעֲמַיִם בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כְלִי־זִכְרוֹךְךָ אֲל־פָּנַי הַאֲדָן יְהוָה:
18 לֹא־תִזְבַּח עֲל־חֹמְךָ דֶס־זֹבְחֵי וְלֹא־יִלִּין תִּלְבַּחֲגֵי עַד־צִבְקָר: **19** רִאשִׁית צְבוּרֵי
 אֲדַמְתְךָ תִּצִּיא בֵית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִצְבֵּל גְּדֵי צִחְלָצַ אֲמוֹ: **ס 20** הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח
 מִלְּאֵךְ לִפְנֶיךָ לְשַׁמְרֵךְ צִדְרָךְ וְלְהַצִּיאֵךְ אֲל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי: **21** הַשְׁמַר מִפְּנֵי
 וְשִׁמַּע בְּקִלּוֹ אֲל־תִּמְרָו צוּ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ: **22** כִּי אִם־שָׁמַע
 תִּשְׁמַע בְּקִלּוֹ וְעִשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִצְבִּיתִי אֲת־אִצְבִּיךָ וְנִרְתִּיתִי אֲת־צִרְרִיךָ: **23** כִּי־יִלְךְ
 מִלְּאֵכִי לִפְנֶיךָ וְהַצִּיאֵךְ אֲל־הָאֲמָרִי וְהַחֲתִי וְהַפְרֹזִי וְהַכְנַעֲנִי הַחַוִּי וְהַיְצוּסִי וְהַכְחַדְתִּיו:
24 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי הִרַם תִּהְרַם
 וְשָׂר תִּשָּׂר תִּשְׂבַּר מִצְבָּחֵיהֶם: **25** וְעַדְתָּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְצִדְקָתְךָ לֹא־תִלְחָץ וְאֵת־מִימֶיךָ
 וְהַסְרִיתִי מִחַלְה מִקְרָבְךָ: **26** לֹא תִהְיֶה מַשְׁכְּלָה וְעַקְרָה בְּאַרְצְךָ אֲת־מִסְפַּר יָמֶיךָ
 אֲמַלֵּא: **27** אֲת־אִימְתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ וְהַמְתִּי אֲת־כְּלֵי־הַעַם אֲשֶׁר תִּצָּא בָהֶם וְנִתְּתִי
 אֲת־כְּלֵי־אִצְבִּיךָ אֵלֶיךָ עֶרְף: **28** וְשַׁלַּחְתִּי אֲת־הַנְּרַעָה לִפְנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֲת־הַחַוִּי
 אֲת־הַכְנַעֲנִי וְאֲת־הַחֲתִי מִלִּפְנֶיךָ: **29** לֹא אֲגַרְשֶׁנוּ מִפְּנֶיךָ בַּשָּׁנָה אַחַת פְּוִן־תִּהְיֶה הָאֲרֶץ
 שְׁמִמָּה וְרִבָּה עֲלֶיךָ חֵית הַשָּׂדֶה: **30** מַעֲט מַעֲט אֲגַרְשֶׁנוּ מִפְּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנַחֲלַת
 אֲת־הָאֲרֶץ: **31** וְשָׁחִי אֲת־גִּבְלֶךָ מִיִּם־סוּף וְעַד־יַם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָר עַד־הַנְּהַר כִּי אֲתָן
 בִּידְכֶם אֵת יִשְׂרָאֵל הָאֲרֶץ וְגִרְשָׁתֶמוּ מִפְּנֶיךָ: **32** לֹא־תִכְרַת לָהֶם וְלֹא־לֵהֵימָם צְרִית: **33**
Exo 24 פ וְאֲל־מִשָּׁה אָמַר עֲלֵה אֲלֵי־הוָה אַחַת וְאֶהְרַן נָדָב וְאַבְיָהוּא וְשַׁבְעִים מִזִּקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחַק: **2** וּגִשָּׁה מִשָּׁה לְצִדּוֹ אֲלֵי־הוָה וְהֵם לֹא יִגְשׁוּ וְהֵעַם לֹא
 יַעֲלוּ עִמּוֹ: **3** וַיִּצָּא מִשָּׁה וַיִּסְפַּר לָעַם אֵת כְּל־דְּבָרֵי יְהוָה וְאֵת כְּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן
 כְּל־הָעַם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כְּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה: **4** וַיִּכְתַּב מִשָּׁה אֵת
 כְּל־דְּבָרֵי יְהוָה וַיִּשְׂכַּס צִבְקָר וַיִּצֵּן מִזֹּבַח תַּחַת הַהָר וְשָׁחִים עֲשָׂרָה מִצְבָּח לְשָׁנִים
 עֶשֶׂר שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: **5** וַיִּשְׁלַח אֲת־נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֲלֵת וַיִּזְבְּחוּ זֹבְחִים שְׁלָמִים
 לַיהוָה פְּרִים: **6** וַיִּקַּח מִשָּׁה חֲזִי הַדָּם וַיִּשַׁם בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְחֲזִי הַדָּם זָרַק עֲל־הַמִּזְבֵּחַ: **7**
 וַיִּקַּח סֹפֶר הַצְּבָרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעַם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: **8**
 וַיִּקַּח מִשָּׁה אֲת־הַדָּם וַיִּזְרַק עֲלֵי־הָעַם וַיֹּאמַר הִנֵּה דֶס־הַצְּבָרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
 עַל כְּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: **9** וַיַּעַל מִשָּׁה וְאֶהְרַן נָדָב וְאַבְיָהוּא וְשַׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: **10**

ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעס השמים לטהר:
11 ואל-אזילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את-האלהים ויאכלו וישתו: **ס 12**
 ויאמר יהוה אל-משה עלה אלי ההרה והיה-שם ואתנה לך את-לחם האזן
 והתורה והמנוחה אשר כתבתי להורתם: **13** ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה
 אל-הר האלהים: **14** ואל-הזקנים אמר שז-לנו צוה עד אשר-נשוב אליכם והנה
 אהרן וחור עמכם מי-צעל דברים יגש אלהים: **15** ויעל משה אל-ההר ויכס הענן
 את-ההר: **16** וישכן כבוד-יהוה על-ההר סיני ויכסוהו הענן ששת ימים ויקרא אל-משה
 ביום השביעי מתוך הענן: **17** ומראה כבוד יהוה כאש אכלת זראש ההר לעיני בני
 ישראל: **18** ויצא משה בתוך הענן ויעל אל-ההר והי משה צהר ארבעים יום
 וארבעים לילה: **פ Exo 25** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל
 ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: **3** וזאת התרומה
 אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: **4** ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: **5**
 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: **6** שמן למאור צמנים לשמן המשחה
 ולקטרת הסמים: **7** אבני-שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: **8** ועשו לי מקדש ושכנתי
 בתוכם: **9** ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל-כליו וכן
 תעשו: **ס 10** ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
 קמתו: **11** ופית אהו זהב טהור מצית ומחוך תכפנו ועשית עליו זר זהב סביב: **12**
 וינקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על-ללעו האחת
 ושתי טבעת על-ללעו השנית: **13** ועשית כדי עצי שטים ופית אחס זהב: **14** והבאת
 את-הזדים בטבעת על ללעת הארון לשאת את-הארון צהם: **15** בטבעת הארון יהיו
 הזדים לא יסרו ממנו: **16** ונתת אל-הארון את העדת אשר אתן אליך: **17** ועשית
 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: **18** ועשית שנים כרבים
 זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: **19** ועשה כרוז אחד מקצה מזה
 וכרוז-אחד מקצה מזה מן-הכפרת תעשו את-הכרבים על-שני קצותיו: **20** והיו
 הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים זכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו
 אל-הכפרת יהיו פני הכרבים: **21** ונתת את-הכפרת על-הארון מלמעלה ואל-הארון
 נתן את-העדת אשר אתן אליך: **22** ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת
 מזין שני הכרבים אשר על-ארון העדת את כל-אשר אצוה אותך אל-בני ישראל:
פ 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: **24** ופית
 אהו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: **25** ועשית לו מסגרת טפה סביב ועשית
 זר-זהב למסגרתו סביב: **26** ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את-הטבעת על
 ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: **27** לעמת המסגרת תהיין הטבעת לזחים לזדים
 לשאת את-השלחן: **28** ועשית את-הזדים עצי שטים ופית אתם זהב ונשא-צם
 את-השלחן: **29** ועשית קערתי וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור
 תעשה אתם: **30** ונתת על-השלחן לחם פנים לפני תמיד: **פ 31** ועשית מנרת זהב
 טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: **32**
 וששה קנים יאיש מנדיה שלשה קני מנרה מזדה האחד ושלושה קני מנרה
 מזדה השני: **33** שלשה גבעים משקדים זקנה האחד כפתר ופרח ושלושה גבעים

משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן-המנרה: ³⁴ וצמנרה
 ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ³⁵ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
 תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת-שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים
 מן-המנרה: ³⁶ כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ³⁷ ועשית
 את-נרתיה שבעה והעלה את-נרתיה והאיר על-עצר פניה: ³⁸ ומלקחיה ומחתתיה
 זהב טהור: ³⁹ ככר זהב טהור יעשה אתה את כל-הכלים האלה: ⁴⁰ וראה ועשה
 בתבניתם אשר-אתה מראה זה: **Exo 26** **ק** ואת-המשכן תעשה עשר יריעת שש משור
 ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ² ארך היריעה האחת
 שמונה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת: ³
 חמש היריעת תהיין חצרת אשה אל-אחתה וחמש יריעת חצרת אשה אל-אחתה: ⁴
 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחצרת וכן תעשה בשפת
 היריעה הקילונה במחצרת השנית: ⁵ חמשים ללאת תעשה זיריעה האחת וחמשים
 ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחצרת השנית מקבילת הללאת אשה
 אל-אחתה: ⁶ ועשית חמשים קרסי זהב וחצרת את-היריעת אשה אל-אחתה בקרסים
 והיה המשכן אחד: **פ** ⁷ ועשית יריעת עזים לאל על-המשכן עשתי-עשרה יריעת
 תעשה אתם: ⁸ ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
 האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ⁹ וחצרת את-חמש היריעת לצד ואת-שש
 היריעת לצד וכפלת את-היריעה הששית אל-מול פני האהל: ¹⁰ ועשית חמשים
 ללאת על שפת היריעה האחת הקילונה בחצרת וחמשים ללאת על שפת היריעה
 החצרת השנית: ¹¹ ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את-הקרסים ללאת וחצרת
 את-האהל והיה אחד: ¹² וסרח העדף זיריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח
 על אחרי המשכן: ¹³ והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה
 סרוח על-ידי המשכן מזה ומזה לכסו: ¹⁴ ועשית מכסה לאהל ערת אילם
 מאדמים ומכסה ערת חמשים מלמעלה: **פ** ¹⁵ ועשית את-הקרשים למשכן עצי שטים
 עמדים: ¹⁶ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: ¹⁷ שתי
 ידות לקרש האחד משלבת אשה אל-אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ¹⁸ ועשית
 את-הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ¹⁹ וארבעים אדני-כסף תעשה
 תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים
 תחת-הקרש האחד לשתי ידתי: ²⁰ וללעלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש:
²¹ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
 האחד: ²² ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ²³ ושני קרשים תעשה
 למקלעת המשכן זירכתים: ²⁴ והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על-ראשו
 אל-הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקלעת יהיו: ²⁵ והיו שמונה קרשים
 ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
 הקרש האחד: ²⁶ ועשית זריחם עצי שטים חמשה לקרשי ללע-המשכן האחד: ²⁷
 וחמשה זריחם לקרשי ללע-המשכן השנית וחמשה זריחם לקרשי ללע המשכן
 לירכתים ימה: ²⁸ והזריח התיכון בתוך הקרשים מזרח מן-הקצה אל-הקצה: ²⁹
 ואת-הקרשים תלפה זהב ואת-טבעתיהם תעשה זהב צתים לזריחם ולפית

את-הבריחם זה: **30** והקמת את-המשכן כמשפטו אשר הראית צהר: **ס 31** ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרצים: **32** ונתתה אתה על-ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על-ארבעה אדני-כסף: **33** ונתתה את-הפרכת תחת הקרקס והבאת שמה מצית לפרכת את ארון העדות והדלילה הפרכת לכס צין הקדש וצין קדש הקדשים: **34** ונתת את-הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: **35** ושמת את-השלחן מחוץ לפרכת ואת-המנרה נכח השלחן על אלע המשכן תימנה והשלחן תתן על-אלע לפון: **36** ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקס: **37** ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וינקת להם חמשה אדני נחשת: **Exo 27** ועשית את-המוצח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רצוע יהיה המוצח ושלש אמות קמתו: **2** ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: **3** ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומורקתיו ומזלגתיו ומחאתיו לכל-כליו תעשה נחשת: **4** ועשית לו מכבד מעשה רשת נחשת ועשית על-הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: **5** ונתתה אתה תחת כרכב המוצח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המוצח: **6** ועשית צדים למוצח צדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: **7** והוצאת את-צדיו צטבעת והיו הצדים על-שתי אלעת המוצח בשאת אתו: **8** נצוב לתת תעשה אתו כאשר הראה אתך צהר כן יעשו: **ס 9** ועשית את חצר המשכן לפאת נגב-תימנה קלעים קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: **10** ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **11** וכן לפאת לפון בארך קלעים מאה ארך **(ועמדו)** **[ועמודיו]** עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **12** ורחב החצר לפאתים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: **13** ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: **14** וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **15** ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **16** ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקס עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: **17** כל-עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: **18** ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים צחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: **19** לכל כלי המשכן בכל עצדתו וכל-יתדתיו וכל-יתדת החצר נחשת: **ס 20** ואתה תצוה את-צני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כחית למאור להעלת נר תמיד: **21** באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדת יערך אתו אהרן וצניו מערב עד-צקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת צני ישראל: **ס 28 Exo** ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-צניו אתו מחוץ צני ישראל לכהנו-לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר צני אהרן: **2** ועשית בגדי-קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: **3** ואתה תדבר אל-כל-חכמי-לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנו-לי: **4** ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשצן מנפת ואצנט ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך ולצניו לכהנו-לי: **5** והם יקחו את-הזהב ואת-התכלת ואת-הארגמן ואת-תולעת השני ואת-השש: **ס 6** ועשו את-האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה

חשב: **7** שתי כתפת חזרת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחזר: **8** ומשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: **9** ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: **10** ששה משמטם על האבן האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן השנייה כתולדתם: **11** מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים על-שמט בני ישראל מסבט משבטות זהב תעשה אתם: **12** ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל וגשא אהרן את-שמטם לפני יהוה על-שתי כתפיו לזכרן: **ס** **13** ועשית משבט זהב: **14** ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבט: **ס** **15** ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו: **16** רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: **17** ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וזרקת הטור האחד: **18** והטור השני נפך ספיר ויהלם: **19** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: **20** והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבטים זהב יהיו צמלואתם: **21** והאבנים תהיין על-שמט בני-ישראל שמים עשרה על-שמטם פתוחי חתם איש על-שמו תהיין לשני עשר שבט: **22** ועשית על-החשן שרשט גבלת מעשה עבת זהב טהור: **23** ועשית על-החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני קצות החשן: **24** ונתתה את-שתי עבתת הזהב על-שתי הטבעת אל-קצות החשן: **25** ואת שתי קצות שתי העבתת תחן על-שתי המשבטות ונתתה על-כתפות האפד אל-מול פניו: **26** ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד ביטה: **27** ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחזרתו ממעל לחשב האפוד: **28** וירכסו את-החשן **(מטבעתו)** אל-טבעת האפד בצחיל תכלת להיות על-חשב האפוד ולא-יזח החשן מעל האפוד: **29** וגשא אהרן את-שמט בני-ישראל צחשן המשפט על-לבו צבאו אל-הקדש לזכרן לפני-יהוה תמיד: **30** ונתת אל-חשן המשפט את-האורים ואת-התמים והיו על-לבו אהרן צבאו לפני יהוה וגשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו לפני יהוה תמיד: **ס** **31** ועשית את-מעיל האפוד כליל תכלת: **32** והיה פי-ראשו צתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה חרג כפי תחרא יהיה-לו לח יקרע: **33** ועשית על-שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב צתוכם סביב: **34** פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על-שוליו המעיל סביב: **35** והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו צבאו אל-הקדש לפני יהוה וצבאתו ולא ימות: **ס** **36** ועשית לין זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: **37** ושמת אתו על-פתיל תכלת והיה על-המזנפת אל-מול פני-המזנפת יהיה: **38** והיה על-מנח אהרן וגשא אהרן את-עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל-מחנת קדשיהם והיה על-מנחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: **39** ושבטת הכתנת שש ועשית מזנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקס: **40** ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: **41** והלבשת אתם את-אהרן אחיק ואת-בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את-ידים וקדשת אתם וכהנו לי: **42** ועשה להם מכנסי-בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד-ירכים יהיו: **43** והיו על-אהרן ועל-בניו צבאם

אל-אהל מועד או בגשתם אל-המוצח לשרת בקדש ולא-ישאו עון ומתו חקת עולם
 לו ולרעו אחריו: **Exo 29** **ק** וזה הדבר אשר-תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח
 פר אחד צן-בקר ואילם שנים תמימים: **2** ולחם מצות וחלת מצות זלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן סלה חטים תעשה אתם: **3** ונתת אותם על-סל אחד
 והקרבת אתם בסל ואת-הפר ואת שני האילם: **4** ואת-אהרן ואת-בניו תקריב
 אל-פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: **5** ולקחת את-הבגדים והלבשת את-אהרן
 את-הכתנת ואת מעיל האפד ואת-האפד ואת-החשן ואת-החשן ואת-החשן ואת-החשן: **6**
 ושמת המנפנת על-ראשו ונתת את-נור הקדש על-המנפנת: **7** ולקחת את-שמן
 המשחה וינקת על-ראשו ומשחת אתו: **8** ואת-בניו תקריב והלבשתם כתנת: **9** וחרגת
 אתם אצנט אהרן ובניו וחצשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת
 יד-אהרן ויד-בניו: **10** והקרבת את-הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו
 את-ידיהם על-ראש הפר: **11** ושחטת את-הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: **12**
 ולקחת מדם הפר ונתתה על-קרנת המוצח באצבעך ואת-כל-הדם תשפך אל-יסוד
 המוצח: **13** ולקחת את-כל-החלב המכסה את-הקרב ואת היתרת על-הכבד ואת
 שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן והקטרת המוצחה: **14** ואת-בשר הפר ואת-ערו
 ואת-פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: **15** ואת-האיל האחד תקח וסמכו
 אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: **16** ושחטת את-האיל ולקחת את-דמו וזרקת
 על-המוצח סביב: **17** ואת-האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על-נתחיו
 ועל-ראשו: **18** והקטרת את-כל-האיל המוצחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה
 ליהוה הוא: **19** ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש
 האיל: **20** ושחטת את-האיל ולקחת מדמו ונתתה על-תנוך און אהרן ועל-תנוך און
 בניו הימנית ועל-צהן יד הימנית ועל-צהן רגל הימנית וזרקת את-הדם
 על-המוצח סביב: **21** ולקחת מן-הדם אשר על-המוצח ומשמן המשחה והיית
 על-אהרן ועל-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי
 בניו אתו: **22** ולקחת מן-האיל החלב והחליה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן ואת שוק הימין כי איל
 מלאים הוא: **23** וכבר לחם אתם ואתם לחם שמן אתם ורקיקי אחד מסל המצות
 אשר לפני יהוה: **24** ושמנת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה
 לפני יהוה: **25** ולקחת אתם מידם והקטרת המוצחה על-העלה לריח ניחוח לפני
 יהוה אשה הוא ליהוה: **26** ולקחת את-החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת
 אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: **27** וקדשת את חזה התנופה ואת שוק
 התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: **28**
 והיה לאהרן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה
 מאת בני-ישראל מוצחי שלמיהם תרומתם ליהוה: **29** ובגדי הקדש אשר לאהרן
 יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא-בם את-ידם: **30** שבעת ימים ילכשם הכהן
 תחתיו מבניו אשר יבא אל-אהל מועד לשרת בקדש: **31** ואת איל המלאים תקח
 ובשלת את-בשרו במקם קדש: **32** ואכל אהרן ובניו את-בשר האיל ואת-הלחם אשר
 בסל פתח אהל מועד: **33** ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את-ידם לקדש אתם

וזר לא-יאכל כיי-קדש הם: **34** ואס-ייתר מזבז המלאים ומן-הלחם עד-הבקר
 ושרפת את-הנוותר צאש לא יאכל כיי-קדש הוא: **35** ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל
 אשר-צויתי אחכה שצעת ימים תמלא ידם: **36** ופר מטאת תעשה ליום על-הכפרים
 ותטאת על-המוזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: **37** שצעת ימים תכפר
 על-המוזבח וקדשת אתו והיה המוזבח קדש קדשים כל-הנגע צמוצח יקדש: **ס** **38** וזה
 אשר תעשה על-המוזבח כצשים צני-שנה שנים ליום תמיד: **39** את-הכבש האחד
 תעשה צבקר ואת הכבש השני תעשה צין הערבים: **40** ועשרן סלת צלול צשמן
 כחית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: **41** ואת הכבש השני תעשה
 צין הערבים כמנחת הצבקר וכנסכה תעשה-לה לריח ניחח אשה ליהוה: **42** עלת
 תמיד לדרתכס פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר אועד לכס שמה לדבר אליך
 שם: **43** ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: **44** וקדשתי את-אהל מועד
 ואת-המוזבח ואת-אהרן ואת-בניו אקדש לכהן לי: **45** ושכנתי צחוך בני ישראל
 והייתי להם לאלהים: **46** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לשכני צחוכס אני יהוה אלהיהם: **פ** **Exo 30** ועשית מוצח מקטר קטרת עזי
 שטים תעשה אתו: **2** אמה ארכו ואמה רחבו רצוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
 קרנתיו: **3** ופית אתו זהב טהור את-גגו ואת-קירתיו סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זר
 זהב סביב: **4** ושתי טבעת זהב תעשה-לו מתחת לזרו על שתי זלעמיו תעשה
 על-שני זדיו והיה לצתים לצדים לשאת אתו צהמה: **5** ועשית את-הצדים עזי
 שטים ופית אתם זהב: **6** ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-אָרְחַן העדת לפני
 הכפרת אשר על-העדת אשר אועד לך שמה: **7** והקטיר עליו אהרן קטרת סמים
 צבקר צבקר צהיטיו את-הנרת יקטירנה: **8** וזהעלת אהרן את-הנרת צין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתכס: **9** לא-תעלו עליו קטרת זרה ועלה
 ומנחה ונסך לא תסכו עליו: **10** וכפר אהרן על-קרנתיו אחת צשנה מדם חטאת
 הכפרים אחת צשנה יכפר עליו לדרתכס קדש-קדשים הוא ליהוה: **פ** **11** וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: **12** כי תשא את-ראש בני-ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר
 נפשו ליהוה צפקד אתם ולא-יהיה צהם נגף צפקד אתם: **13** זה יתנו כל-העבר
 על-הפקדים מחצית השקל צשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
 ליהוה: **14** כל העבר על-הפקדים מצן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: **15**
 העשיר לא-ירצה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את-תרומת יהוה לכפר
 על-נפשתיכס: **16** ולקחת את-כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על-עצדת
 אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכס: **פ** **17** וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: **18** ועשית כור נחשת וכונו נחשת לרחצה ונתת אתו צין-אהל
 מועד וצין המוזבח ונתת שמה מים: **19** ורחצו אהרן ובניו ממנו את-ידיהם
 ואת-רגליהם: **20** צצאס אל-אהל מועד ירחצו-מים ולא ימתו או צגשחם אל-המוזבח
 לשרת להקטיר אשה ליהוה: **21** ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
 חק-עולם לו ולזרעו לדרתם: **פ** **22** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **23** ואתה קח-לך
 צשמים ראש מר-דרור חמש מאות וקנמן-צשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה-צשם

חמשים ומאתים: **24** וקדה חמש מאות זשקל הקדש ושמן זית הין: **25** ועשית אתו
 שמן משחת-קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת-קדש יהיה: **26** ומשחת זו
 את-אהל מועד ואת ארון העדת: **27** ואת-השלחן ואת-כל-כליו ואת-המנרה
 ואת-כליה ואת מוצח הקטרת: **28** ואת-מוצח העלה ואת-כל-כליו ואת-הכיר
 ואת-כנו: **29** וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל-הנוגע בהם יקדש: **30** ואת-אהרן
 ואת-בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: **31** ואל-בני ישראל תדבר לאמר שמן
 משחת-קדש יהיה זה לי לדת-יכם: **32** על-בשר אדם לא ייסך וצמתכנתו לא תעשו
 כמחו קדש הוא קדש יהיה לכם: **33** איש אשר ירקח כמחו ואשר יתן ממנו על-זר
 ונכרת מעמיו: **34** ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטף ושחלת וחלצנה סמים
 ולצנה זכה זכ דב דב יהיה: **35** ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור
 קדש: **36** ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת צאהל מועד אשר אועד לך
 שמה קדש קדשים תהיה לכם: **37** והקטרת אשר תעשה צמתכנתה לא תעשו לכם
 קדש תהיה לך ליהוה: **38** איש אשר-יעשה כמחו להרית זה ונכרת מעמיו: **Exo 31**
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** ראה קראתי בשם צלאל בן-אורי בן-חור למטה
 יהודה: **3** ואמלא אתו רוח אלהים וצבונה ודעת וכל-מלאכה: **4** לחשב
 מחשבת לעשות צוהב ובכסף וצנחשת: **5** וצחרשת אבן למלאת וצחרשת עץ לעשות
 כל-מלאכה: **6** ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן-אחיסמך למטה-דן ובלב
 כל-חכם-לב נתתי חכמה ועשו את כל-אשר צויתך: **7** את אהל מועד ואת-הארן
 לעדת ואת-הכפרת אשר עליו ואת כל-כלי האהל: **8** ואת-השלחן ואת-כליו
 ואת-המנרה הטהרה ואת-כל-כליה ואת מוצח הקטרת: **9** ואת-מוצח העלה
 ואת-כל-כליו ואת-הכיר ואת-כנו: **10** ואת בגדי השרד ואת-בגדי הקדש לאהרן
 הכהן ואת-בגדי בניו לכהן: **11** ואת שמן המשחה ואת-קטרת הסמים לקדש ככל
 אשר-צויתך יעשו: **12** ויאמר יהוה אל-משה לאמר: **13** ואתה דבר אל-בני ישראל
 לאמר אך את-שבתתי תשמרו כי אות הוא ציני וציניכם לדת-יכם כי אני
 יהוה מקדשכם: **14** ושמרתם את-השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי
 כל-העשה זה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: **15** ששת ימים יעשה
 מלאכה וציום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל-העשה מלאכה ציום השבת
 מות יומת: **16** ושמרו בני-ישראל את-השבת לעשות את-השבת לדתם ברית עולם:
17 ציני וצין בני ישראל אות הוא לעלם כיי-ששת ימים עשה יהוה את-השמים
 ואת-הארץ וציום השביעי שבת וינפש: **18** ויתן אל-משה ככלתו לדבר אתו זהר
 סיני שני לחת העדת לחת אבן כחצים צאצב אלהים: **Exo 32** וירא העם כיי-צבש
 משה לרדת מן-ההר ויקהל העם על-אהרן ויאמרו אליו קום עשה-לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו כיו-זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה
 לו: **2** ויאמר אלהם אהרן פרקו גומי הזהב אשר באזני נשיכם צניכם וצנתיכם
 והציאו אלי: **3** ויתפרקו כל-העם את-גומי הזהב אשר באזניהם ויצאו אל-אהרן: **4**
 ויקח מידם ויזר אתו צחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
 העלוך מארץ מצרים: **5** וירא אהרן ויצן מוצח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג

ליהוה מחר: **6** וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכלל ושמו
 ויקמו לנחם: **7** וידבר יהוה אל-משה לך-רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ
 מצרים: **8** קרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו
 ויזבח-לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: **9** ויאמר יהוה
 אל-משה ראימי את-העם הזה והנה עס-קשה-ערף הוא: **10** ועתה הניחה לי
 ויחר-אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: **11** ויחל משה את-פני יהוה אלהיו
 ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים כח גדול וציד
 חזקה: **12** למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם צהרים ולכלתם
 מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם עלי-הרעה לעמך: **13** זכר לאצרהם
 ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אלהם ארצה את-זרעכם
 ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: **14** וינחם
 יהוה עלי-הרעה אשר דבר לעשות לעמו: **15** **פ** ויפן וירד משה מן-ההר ושני לכת
 העדת צידו לכת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: **16** והלחת מעשה
 אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא תרות על-הלחת: **17** וישמע יהושע
 את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה: **18** ויאמר אין קול ענות
 גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: **19** ויהי כאשר קרב אל-המחנה
 וירא את-העגל ומחלת ויחר-אף משה וישלך **[מידי]** **[מידי]** את-הלחת וישבר אתם
 תחת ההר: **20** ויקח את-העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר-דק ויזר
 על-פני המים וישק את-צני ישראל: **21** ויאמר משה אל-אהרן מה-עשה לך העם
 הזה כייבאת עליו חטאה גדלה: **22** ויאמר אהרן אל-יחר אף אדני אתה ידעת
 את-העם כי ברע הוא: **23** ויאמרו לי עשה-לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זה
 משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: **24** ואמר להם למי
 זה התפרקו ויתנו-לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: **25** וירא משה את-העם כי
 פרע הוא כיי-פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: **26** ויעמד משה בשער המחנה ויאמר
 מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל-צני לוי: **27** ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי
 ישראל שימו איש-חרבו עלי-רכו עזרו ושוזו משער לשער במחנה והרגו
 איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו: **28** ויעשו צני-לוי כדבר משה ויפל
 מן-העם ציום ההוא כשלת אלפי איש: **29** ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
 כי איש צנו וצאחיו ולחת עליכם היום זרכה: **30** ויהי ממחרת ויאמר משה
 אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-יהוה אולי אכפרה בעד
 חטאתכם: **31** וישב משה אל-יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו
 להם אלהי זהב: **32** ועתה אסתשא חטאתם ואס-אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
33 ויאמר יהוה אל-משה מי אשר חטא-לי אמחננו מספרי: **34** ועתה לך נחה
 את-העם אל אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וציום פקדי ופקדתי עליהם
 חטאתם: **35** ויגף יהוה את-העם על אשר עשו את-העגל אשר עשה אהרן: **Exo 33** **ס**
 וידבר יהוה אל-משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
 אל-הארץ אשר נשבעתי לאצרהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: **2** ושלחתי
 לפניך מלאך וגרשתי את-הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיצוסי: **3** אל-ארץ

זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עסקשה-ערף אתה פן-אלכך דרך: **4**
 וישמע העם את-הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא-שתו איש עדין עליו: **5** ויאמר יהוה
 אל-משה אמר אל-בני-ישראל אחם עסקשה-ערף רגע אחד אעלה בקרבך
 וכליתך ועמה הורד עדיך מעליך ודעה מה אעשה-לך: **6** ויתנלו בני-ישראל
 את-עדים מהר חורב: **7** ומשה יקח את-האהל ונטה-לו מחוץ למחנה הרחק
 מן-המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל-מצבס יהוה יא אל-אהל מועד אשר
 מחוץ למחנה: **8** והיה כלאת משה אל-האהל יקומו כל-העם ונצבו איש פתח אהלו
 והביטו אחרי משה עד-צאו האהלה: **9** והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן
 ועמד פתח האהל ודבר עם-משה: **10** וראה כל-העם את-עמוד הענן עמד פתח
 האהל וקם כל-העם והשתחוו איש פתח אהלו: **11** ודבר יהוה אל-משה פנים
 אל-פנים כאשר ידבר איש אל-רעהו ושז אל-המחנה ומשרתו יהושע בן-נון נער
 לא ימיש מתוך האהל: **12** **ק** ויאמר משה אל-יהוה ראה אתה אמר אלי העל
 את-העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר-תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך צסם
 וגם-מלאכת חן בעיני: **13** ועתה אס-נא מלאתי חן בעיניך הודעני נא את-דרךך
 ואדעך למען אמלא-חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: **14** ויאמר פני ילכו
 והנחתי לך: **15** ויאמר אליו אס-איך פניך הלכים אל-תעלנו מזה: **16** ובמה יודע
 אפוא כי-מלאתי חן בעיניך אני ועמך הלא זלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
 מכל-העם אשר על-פני האדמה: **17** **פ** ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה
 אשר דברת אעשה כי-מלאכת חן בעיני ואדעך צסם: **18** ויאמר הראני נא את-כבודך:
19 ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך וקראתי צסם יהוה לפניך וחנתי את-אשר
 אחן ורחמתי את-אשר ארחם: **20** ויאמר לא תוכל לראת את-פני כי לא-יראני
 האדם וחי: **21** ויאמר יהוה הנה מקום אחי ונצבת על-הנור: **22** והיה צעבר כצדי
 ושמתיך צנקרת הנור ושכתי כפי עליך עד-עצרי: **23** והסרתי את-כפי וראית
 את-אחרי ופני לא יראו: **24** **Exo 34** **ק** ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים
 כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר
 צברת: **2** והיה נכון לצקר ועלית צקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: **3**
 ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-הנאן והצקר אל-ירעו
 אל-מול ההר ההוא: **4** ויפסל שני-לחת אבנים כראשנים וישכס משה צקר ויעל
 אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח צידו שני לחת אבנים: **5** וירד יהוה צענן
 וימיצב עמו שם ויקרא צסם יהוה: **6** ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה יהוה אל
 רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת: **7** נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
 ונקח לא ינקח פקד עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים ועל-רבעים: **8**
 וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: **9** ויאמר אס-נא מלאתי חן בעיניך אדני ילך-נא
 אדני בקרבנו כי עסקשה-ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: **10** ויאמר
 הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלות אשר לא-נצראו בכל-הארץ
 ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבנו את-מעשה יהוה כי-גורא הוא אשר
 אני עשה עמך: **11** שמר-לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את-האמרי
 והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסים: **12** השמר לך פן-תכרת ברית ליושב הארץ

אשר אתה צא עליה פנייהיה למוקש בקרבך: **13** כי את-מוצחחם תתחון
 ואת-מצחחם תשצרון ואת-אשריו תכרתון: **14** כי לא תשתחווה לאל אחר כי יהוה
 קנא שמו אל קנא הוא: **15** פן-תכרת צרית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזנתו
 לאלהיהם וקרא לך ואכלת מוצחו: **16** ולקחת מצנתיו לזניך וזנו צנתיו אחרי
 אלהיהן והזנו את-זניך אחרי אלהיהן: **17** אלהי מסכה לא תעשה-לך: **18** את-חג
 המזות תשמר שבעת ימים תאכל מזות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש
 האביב יצאת ממצרים: **19** כל-פטר רחם לי וכל-מקנך תזכר פטר שור ושה: **20**
 ופטר חמור תפדה צשה ואס-לא תפדה וערפתו כל צכור זניך תפדה ולא-יראו
 פני ריקס: **21** ששת ימים תעבד וציום השביעי תשבת צחריש וצקליר תשבת: **22** וחג
 שבעת תעשה לך צכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: **23** שלש פעמים
 בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדן יהוה אלהי ישראל: **24** כי-אוריט גוים מפניך
 והרחצתי את-גזולך ולא-יחמד איש את-ארטך צעלתך לראות את-פני יהוה אלהיך
 שלש פעמים בשנה: **25** לא-תשחט על-חמך דס-צחתי ולא-ילין לצקר זבח חג הפסח:
26 ראשית צכורי אדמתך תציא צית יהוה אלהיך לא-תצשל גדי צחלב אמו: **פ** **27**
 ויאמר יהוה אל-משה כתב-לך את-הדצרים האלה כי על-פי הדצרים האלה
 כרתי אתך צרית ואת-ישראל: **28** ויהי-שם עסי-יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על-הלחת את דצרי הצרית עשרת הדצרים:
29 ויהי צרדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ציד-משה צרדתו מן-ההר ומשה
 לא-ידע כי קרן עור פניו צדצרו אמו: **30** וירא אהרן וכל-צני ישראל את-משה
 והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו: **31** ויקרא אלהם משה וישצו אליו אהרן
 וכל-הנשאים צעדה וידצר משה אלהם: **32** ואחר-יכן נגשו כל-צני ישראל ויאום את
 כל-אשר דצר יהוה אמו צהר סיני: **33** ויכל משה מדצר אהם ויתן על-פניו מסוה:
34 וצא משה לפני יהוה לדצר אמו יסיר את-המסוה עד-צאתו ויאא ודצר אל-צני
 ישראל את אשר יצוה: **35** וראו צני-ישראל את-פני משה כי קרן עור פני משה
 והציב משה את-המסוה על-פניו עד-צאו לדצר אמו: **ס** **Exo 35** ויקהל משה
 את-כל-עדת צני ישראל ויאמר אלהם אלה הדצרים אשר-צוה יהוה לעשת אהם: **2**
 ששת ימים תעשה מלאכה וציום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
 כל-העשה צו מלאכה יומת: **3** לא-תצערו אש צכל מצחחכס ציום השבת: **פ** **4**
 ויאמר משה אל-כל-עדת צני-ישראל לאמר זה הדצר אשר-צוה יהוה לאמר: **5** קחו
 מאחכס תרומה ליהוה כל נדיב לצו יציאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: **6**
 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: **7** וערת אילס מאדמים וערת תחשים ועצי
 שטים: **8** ושמן למאור וצשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: **9** ואצני-שהם ואצני
 מלאים לאפוד ולחשן: **10** וכל-חכס-לצ צכס יצאו ויעשו את כל-אשר צוה יהוה: **11**
 את-המשכן את-אהלו ואת-מכסו את-קרסיו ואת-קרשיו את-צריחו את-עמדיו
 ואת-אדניו: **12** את-הארן ואת-צדיו את-הכפרת ואת פרכת המסך: **13** את-השלטן
 ואת-צדיו ואת-כל-כליו ואת לחם הפנים: **14** ואת-מנרת המאור ואת-כליה
 ואת-נרתיה ואת שמן המאור: **15** ואת-מוצח ואת-קטרת הקטרת ואת שמן המשחה
 ואת קטרת הסמים ואת-מסך הפתח לפתח המשכן: **16** את מוצח העלה ואת-מכצר

הנחשת אשר-לו את-צדיו ואת-כל-כליו את-הכיר ואת-כנו: **17** את קלעי החצר את-עמדיו ואת-אדנייה ואת מסך שער החצר: **18** את-יתדת המשכן ואת-יתדת החצר ואת-מיתריהם: **19** את-צבדי השרד לשרת צקדש את-צבדי הקדש לשרת הכהן ואת-צבדי בניו לכהן: **20** ויזאו כל-עדת בני-ישראל מלפני משה: **21** ויזאו כל-איש אשר-נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את-תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל-עצדתו ולצבדי הקדש: **22** ויזאו האנשים על-הנשים כל נדיב לב הביאו חה וזוס וטבעת וכזמו כל-כלי זהב וכל-איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: **23** וכל-איש אשר-נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: **24** כל-מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל-מלאכת העצדה הביאו: **25** וכל-אשה חכמת-לב צידיה טוו ויביאו מטוה את-התכלת ואת-הארגמן את-תולעת השני ואת-השש: **26** וכל-הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את-העזים: **27** והנשאל הביאו את אצני הזהם ואת אצני המלאים לאפוד ולחשן: **28** ואת-הבשם ואת-השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: **29** כל-איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל-המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ציד-משה הביאו בני-ישראל נדבה ליהוה: **פ 30** ויאמר משה אל-בני ישראל ראו קרא יהוה בשם צללאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה: **31** וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה וצדעת וצכל-מלאכה: **32** ולחשב מחשבת לעשת צוהב וצכסף וצנחשת: **33** וצחרשת אבן למלאכת וצחרשת עץ לעשות צכל-מלאכת מחשבת: **34** ולהורת נתן צלבו הוא ואהליאצ בן-אחיסמן למטה-דן: **35** מלא אתם חכמת-לב לעשות כל-מלאכת חרש וחשב ורקס וצחכלת וצארגמן צתולעת השני וצשש וצרג עשי כל-מלאכה וחשבי מחשבת: **Exo 36** ועשה צללאל ואהליאצ וכל איש חכם-לב אשר נתן יהוה חכמה וצבונה צהמה לדעת לעשת את-כל-מלאכת עצדת הקדש לכל אשר-צוה יהוה: **2** ויקרא משה אל-צללאל ואל-אהליאצ ואל כל-איש חכם-לב אשר נתן יהוה חכמה צלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל-המלאכה לעשת אתה: **3** ויקחו מלפני משה את כל-התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עצדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה צצקר צצקר: **4** ויזאו כל-החכמים העשים את כל-מלאכת הקדש איש-איש ממלאכתו אשר-המה עשים: **5** ויאמרו אל-משה לאמר מרצים העם להביא מדי העצדה למלאכה אשר-צוה יהוה לעשת אתה: **6** וינו משה ויעצירו קול צמחנה לאמר איש ואשה אל-יעשו-עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מנהיאו: **7** והמלאכה היתה דים לכל-המלאכה לעשות אתה והותר: **ס 8** ויעשו כל-חכם-לב צעשי המלאכה את-המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרצים מעשה חשב עשה אתם: **9** ארך היריעה האחת שמונה ועשרים צאמה ורחב ארבע צאמה היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת: **10** ויחצר את-חמש היריעת אחת אל-אחת וחמש יריעת חצר אחת אל-אחת: **11** ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה צמחצרת כן עשה צשפת היריעה הקיצונה צמחצרת השנית: **12** חמשים ללאת עשה ציריעה האחת וחמשים ללאת עשה צקצה היריעה אשר צמחצרת השנית מקצלת הללאת אחת אל-אחת: **13** ויעש חמשים

קרסי זהב ויחזר את-היריעת אחת אל-אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: **ק 14** ויעש
 יריעת עזים ללהל על-המשכן עשתי-עשרה יריעת עשה אחת: **15** ארך היריעה
 האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה
 יריעת: **16** ויחזר את-חמש היריעת לבד ואת-שש היריעת לבד: **17** ויעש ללאת
 חמשים על שפת היריעה הקינה במחצרת וחמשים ללאת עשה על-שפת היריעה
 החצרת השנית: **18** ויעש קרסי נחשת חמשים לחזר את-האהל להיות אחד: **19** ויעש
 מכסה ללהל ערת אלס מאדמיים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: **ק 20** ויעש
 את-הקרשים למשכן עזי שטים עמדים: **21** עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי
 האמה רחב הקרש האחד: **22** שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל-אחת כן
 עשה לכל קרסי המשכן: **23** ויעש את-הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב
 תימנה: **24** וארבעים אדני-כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת-הקרש
 האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתי: **25** וללע המשכן
 השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: **26** וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
 הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: **27** ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
 קרשים: **28** ושני קרשים עשה למקצעת המשכן צירכתיים: **29** והיו תואמם מלמטה
 ויחדו יהיו תמים אל-ראשו אל-הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: **30**
 והיו שמונה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
 הקרש האחד: **31** ויעש צריחי עזי שטים חמשה לקרשי ללע-המשכן האחת: **32**
 וחמשה צריחם לקרשי ללע-המשכן השנית וחמשה צריחם לקרשי המשכן לירכתיים
 ימה: **33** ויעש את-הצריח התיכן לצרת בתוך הקרשים מן-הקצה אל-הקצה: **34**
 ואת-הקרשים נפה זהב ואת-טבעתם עשה זהב צחים לצריחם וינף את-הצריחם
 זהב: **35** ויעש את-הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה
 אתה כרבים: **36** ויעש לה ארבעה עמודי שטים וינפם זהב ויהם זהב וינף להם
 ארבעה אדני-כסף: **37** ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
 משור מעשה רקס: **38** ואת-עמודיו חמשה ואת-ויהם ונפה ראשיהם וחשקיהם זהב
 ואדניהם חמשה נחשת: **פ 37 Exo** ויעש בצלאל את-הארן עזי שטים אמתים וחצי
 ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: **2** וינפהו זהב טהור מציבת ומחוץ ויעש
 לו זר זהב סביב: **3** וינף לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ושתי טבעת
 על-לעו האחת ושתי טבעת על-לעו השנית: **4** ויעש צדי עזי שטים וינף אתם
 זהב: **5** ויצא את-הצדים בטבעת על כלעת הארן לשאת את-הארן: **6** ויעש כפרת
 זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: **7** ויעש שני כרבים זהב מקשה
 עשה אתם משני קלות הכפרת: **8** כרוב-אחד מקלה מזה וכרוב-אחד מקלה מזה
 מן-הכפרת עשה את-הכרבים משני **[קלוותו]** **[קלוותיו]**: **9** ויהיו הכרבים פרשי כנפים
 למעלה סככים בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרת היו פני
 הכרבים: **פ 10** ויעש את-השלחן עזי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
 קמתו: **11** וינף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: **12** ויעש לו מסגרת טפח
 סביב ויעש זר-זהב למסגרתו סביב: **13** וינף לו ארבע טבעת זהב ויתן את-הטבעת
 על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: **14** לעמת המסגרת היו הטבעת צחים לצדים

לשאת את-השלחן: **15** ויעש את-הצדים עזי שטים וינף אתם זהב לשאת את-השלחן: **16** ויעש את-הכלים אשר על-השלחן את-קערותיו ואת-כפתויו ואת מנקיתו ואת-הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: **17** **פ** ויעש את-המנרה זהב טהור מקשה עשה את-המנרה ירכה וקנה גזיעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: **18** וששה קנים יצאים מזדיה שלשה קני מנרה מזדה האחד ושלושה קני מנרה מזדה השני: **19** שלשה גזעים משקדים בצקנה האחד כפתר ופרח ושלושה גזעים משקדים בצקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן-המנרה: **20** וצמנרה ארבעה גזעים משקדים כפתריה ופרחיה: **21** וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה: **22** כפתריהם וקנחם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: **23** ויעש את-נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: **24** ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל-כליה: **25** **פ** ויעש את-מוצח הקטרת עזי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: **26** וינף אתו זהב טהור את-גגו ואת-קירתו סביב ואת-קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: **27** ושתי טבעות זהב עשה-לו מתחת לזרו על שתי ללעתיו על שני זריו לזתים לזדים לשאת אתו זהם: **28** ויעש את-הצדים עזי שטים וינף אתם זהב: **29** ויעש את-שמן המשחה קדש ואת-קטרת הסמים טהור מעשה רקת: **פ**

Exo 38 ויעש את-מוצח העלה עזי שטים חמש אמות ארכו וחמש-אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: **2** ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו וינף אתו נחשת: **3** ויעש את-כלי-כלי המוצח את-הסירת ואת-היעים ואת-המזרקת את-המזלגת ואת-המחתת כל-כליו עשה נחשת: **4** ויעש למוצח מכזר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד-חציו: **5** וינף ארבע טבעות בארבע הקצות למכזר הנחשת בתים לזדים: **6** ויעש את-הצדים עזי שטים וינף אתם נחשת: **7** ויצא את-הצדים טבעות על ללעת המוצח לשאת אתו זהם נבזבז לחת עשה אתו: **8** **ק** ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת צמראת הנצחית אשר נבאו פתח אהל מועד: **9** ויעש את-החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה צאמה: **10** עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמידים וחשקיהם כסף: **11** ולפאת נפון מאה צאמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: **12** ולפאת-ים קלעים חמשים צאמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמידים וחשוקיהם כסף: **13** ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: **14** קלעים חמש-עשרה אמה אלה-הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: **15** ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **16** כל-קלעי החצר סביב שש משזר: **17** והאדנים לעמידים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: **18** ומסך שער החצר מעשה רקס תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה צרצר חמש אמות לעמת קלעי החצר: **19** ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: **20** וכל-היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: **21** **ס** אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי משה עצדת הלויים ציד איתמר צן-אהרן הכהן: **22** וצלאל צן-אורי צן-חור למטה יהודה עשה את

כל-אשר-זוה יהוה את-משה: **23** ואתו אהליאז צן-אחיסמן למטה-דן חרש וחשב
 ורקס בתכלת וצארגמן ותולעת השני וצש: **ס 24** כל-הזב העשוי למלאכה בכל
 מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל
 בשקל הקדש: **25** וכסף פקודי העדה מאת ככר ולקף ושבע מאות וחמשה ושבעים
 שקל בשקל הקדש: **26** בקע לגבלת מחנית השקל בשקל הקדש לכל העבר
 על-הפקדים מנן עשרים שנה ומעלה לשש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: **27** ויהי מאת ככר הכסף לנקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
 אדנים למאת הככר ככר לאדן: **28** ואת-האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה
 וויס לעמודים ולפה ראשיהם וחשק אתם: **29** ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים
 וארבע-מאות שקל: **30** ויעש זה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת
 ואת-מכזב הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח: **31** ואת-אדני החזר סביב
 ואת-אדני שער החזר ואת כל-ייתדת המשכן ואת-כל-ייתדת החזר סביב: **Exo 39**
 ומן-התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי-שרד לשרת בקדש ויעשו את-צגדי
 הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את-משה: **פ 2** ויעש את-האפד זהב תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש משור: **3** וירקעו את-פחי הזהב וקנץ פחילם לעשות בתוך
 התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חסב: **4** כתפת
 עשו-לו חצרת על-שני **(קצוותו)** **[קצותיו]** חצר: **5** וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא
 כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור כאשר צוה יהוה את-משה: **6**
 ויעשו את-אזני שהם מסבט משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על-שמות בני
 ישראל: **7** וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה
 את-משה: **פ 8** ויעש את-החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור: **9** רצוע היה כפול עשו את-החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: **10**
 וימלאו-בו ארבעה טורי אבן טור אדס פטדה וצרקת הטור האחד: **11** והטור השני
 נפך ספיר ויהלם: **12** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: **13** והטור הרביעי תרשיש
 שהם וישפה מוסבט משבצות זהב צמלחתם: **14** והאבנים על-שמת בני-ישראל הנה
 שחיס עשרה על-שמתם פתוחי חתם איש על-שמו לשניים עשר שבט: **15** ויעשו
 על-החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: **16** ויעשו שתי משבצת זהב ושתי
 טבעת זהב ויתנו את-שתי הטבעת על-שני קצות החשן: **17** ויתנו שתי העבתת זהב
 על-שתי הטבעת על-קצות החשן: **18** ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על-שתי
 המשבצת ויתנס על-כתפת האפד אל-מול פניו: **19** ויעשו שתי טבעת זהב וישמו
 על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד ציתה: **20** ויעשו שתי טבעת
 זהב ויתנס על-שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב
 האפד: **21** וירכסו את-החשן מטבעתיו אל-טבעת האפד צפחיל תכלת להיות
 על-חשב האפד ולא-יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את-משה: **22** ויעש
 את-מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: **23** ופי-המעיל צחוכו כפי תחרה שפה
 לפיו סביב לא יקרע: **24** ויעשו על-שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
 משור: **25** ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את-הפעמנים בתוך הרמנים על-שולי
 המעיל סביב בתוך הרמנים: **26** פעמן ורמן פעמן ורמן על-שולי המעיל סביב

לשרת כאשר לזה יהוה את-משה: **ק 27** ויעשו את-הכנת שש מעשה ארג לאהרן ולזניו: **28** ואת המנפפת שש ואת-פארי המגזעת שש ואת-מכסי הצד שש משור: **29** ואת-האזנט שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקס כאשר לזה יהוה את-משה: **ק 30** ויעשו את-איך נזר-הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: **31** ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על-המנפפת מלמעלה כאשר לזה יהוה את-משה: **ק 32** ותכל כל-עצדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר לזה יהוה את-משה כן עשו: **פ 33** ויביאו את-המשכן אל-משה את-האהל ואת-כל-כליו קרסיו קרסיו **[צריחו]** **[צריחיו]** ועמדיו ואדניו: **34** ואת-מכסה עורת האילם המאדמים ואת-מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: **35** את-ארון העדת ואת-צדיו ואת הכפרת: **36** את-השלחן את-כל-כליו ואת לחם הפנים: **37** את-המנרה הטרה את-נרתיה נרת המערכה ואת-כל-כליה ואת שמן המאור: **38** ואת מוצח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: **39** את מוצח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו את-צדיו ואת-כל-כליו את-הכיר ואת-כנו: **40** את קלעי החצר את-עמדיה ואת-אדניה ואת-המסך לשער החצר את-מיתריו ויתדחיה ואת כל-כלי עצדת המשכן לאהל מועד: **41** את-צגדי השרד לשרת בקדש את-צגדי הקדש לאהרן הכהן ואת-צגדי זניו לכהן: **42** ככל אשר-לזה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל את כל-העצדה: **43** וירא משה את-כל-המלאכה והנה עשו אתה כאשר לזה יהוה כן עשו ויצרך אתם משה: **פ 40 Exo** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** ביום-החדש הראשון בחדש אחד תקים את-משכן אהל מועד: **3** ושמת שם את ארון העדות וסכת על-הארץ את-הפרכת: **4** והצאת את-השלחן וערכת את-ערכו והצאת את-המנרה והעלית את-נרתיה: **5** ונתתה את-מוצח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את-מסך הפתח למשכן: **6** ונתתה את מוצח העלה לפני פתח משכן אהל-מועד: **7** ונתת את-הכיר צין-אהל מועד וצין המוצח ונתת שם מים: **8** ושמת את-החצר קביצ ונתת את-מסך שער החצר: **9** ולקחת את-שמן המשחה ומשחת את-המשכן ואת-כל-אשר-בו וקדשת אתו ואת-כל-כליו והיה קדש: **10** ומשחת את-מוצח העלה ואת-כל-כליו וקדשת את-המוצח והיה המוצח קדש קדשים: **11** ומשחת את-הכיר ואת-כנו וקדשת אתו: **12** והקרבת את-הארץ ואת-צניו אל-פתח אהל מועד ורחצת אתם צמים: **13** והלצצת את-הארץ את צגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: **14** ואת-צניו תקריב והלצצת אתם כנתת: **15** ומשחת אתם כאשר משחת את-אציהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: **16** ויעש משה ככל אשר לזה יהוה אתו כן עשה: **ק 17** והי בחדש הראשון בשנה השנית בחדש אחד הוקס המשכן: **18** ויקס משה את-המשכן ויתן את-אדניו וישם את-קרסיו ויתן את-צריחיו ויקס את-עמודיו: **19** ויפרש את-האהל על-המשכן וישם את-מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר לזה יהוה את-משה: **ק 20** ויקח ויתן את-העדת אל-הארץ וישם את-הצדים על-הארץ ויתן את-הכפרת על-הארץ מלמעלה: **21** ויבא את-הארץ אל-המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר לזה יהוה את-משה: **ק 22** ויתן את-השלחן באהל מועד על ירך המשכן לפנה מחוץ לפרכת: **23** ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר לזה

יהוה את-משה: **ס** 24 וישם את-המנרה צאהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: **ט** 25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את-משה: **ס** 26 וישם את-המוזבח הזהב צאהל מועד לפני הפרכת: **ז** 27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את-משה: **פ** 28 וישם את-מסך הפתח למשכן: **צ** 29 ואת מוזבח העלה שם פתח משכן אהל-מועד ויעל עליו את-העלה ואת-המנחה כאשר צוה יהוה את-משה: **ק** 30 וישם את-הכיר צין-אהל מועד וצין המוזבח ויתן שמה מים לרחצה: **כ** 31 ורחצו ממנו משה ואהרן וצניו את-ידיהם ואת-רגליהם: **כ** 32 צבאם אל-אהל מועד ובקרבתם אל-המוזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את-משה: **ק** 33 ויקם את-החצר סביב למשכן ולמוזבח ויתן את-מסך שער החצר ויכל משה את-המלאכה: **פ** 34 ויכס הענן את-אהל מועד וכבוד יהוה מלא את-המשכן: **צ** 35 ולא-יכל משה לבוא אל-אהל מועד כי-שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את-המשכן: **ק** 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: **כ** 37 ואם-לא יעלה הענן ולא יסעו עד-יום העלתו: **כ** 38 כי ענן יהוה על-המשכן יומם ואם תהיה לילה צו לעיני כל-בית-ישראל כל-מסעיהם:

Leviticus 1 ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: **א** 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקריב מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם: **ב** 3 אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבנו אל-פתח אהל מועד יקריב אתו לרצו לפני יהוה: **ג** 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: **ד** 5 ושחט את-צבן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המוזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: **ה** 6 והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: **ו** 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המוזבח וערכו עצים על-האש: **ז** 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המוזבח: **ח** 9 וקרבו וברעו ירחן צמים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח ליהוה: **ט** 10 ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הכשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבו: **י** 11 ושחט אתו על ירך המזבח ופנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המוזבח סביב: **יא** 12 ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערך הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המוזבח: **יב** 13 והקרב והכרעים ירחן צמים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: **יג** 14 ואם מן-העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן-התרס או מן-צני היונה את-קרבנו: **יד** 15 והקריבו הכהן אל-המוזבח ומלק את-ראשו והקטיר המזבחה ונמלה דמו על קיר המזבח: **טו** 16 והסיר את-מראתו וננתה והשליך אתה אלל המזבח קדמה אל-מקום הדשן: **טז** 17 ושעם אתו ונפיו לא יצדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: **יז** 18 ונפש כי-תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויזק עליה שמן ונתן עליה לבנה: **יח** 19 והביאה אל-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמחו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הכהן את-אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: **יט** 20

והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: **ס 4** וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצה זלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: **ס 5** ואס-מנחה על-המנחה קרבנך סלת זלולה בשמן מצה תהיה: **ס 6** פחות אתה פחים ויזקת עליה שמן מנחה הוא: **ס 7** ואס-מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: **ס 8** והזאת את-המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל-הכהן והגישה אל-המוזבח: **ס 9** והרים הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: **ס 10** והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: **ס 11** כל-המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליהוה: **ס 12** קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל-המוזבח לא-יעלו לריח ניחח: **ס 13** וכל-קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשצית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל-קרבנך תקריב מלח: **ס 14** ואס-תקריב מנחת זכורים ליהוה אביב קלוי זאש גרש כרמל תקריב את מנחת זכוריך: **ס 15** ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: **ס 16** והקטיר הכהן את-אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל-לבנתה אשה ליהוה: **פ Lev 3** ואס-זבח שלמים קרבנו אס מן-הבקר הוא מקריב אס-זכר אס-נקבה תמים יקריבו לפני יהוה: **ס 2** וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את-הדם על-המוזבח סביב: **ס 3** והקריב מוזבח השלמים אשה ליהוה את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: **ס 4** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכליות יסירנה: **ס 5** והקטירו אתו בני-אהרן המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האש אשה ריח ניחח ליהוה: **פ 6** ואס-מן-האין קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבו: **ס 7** אס-כשב הוא-מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: **ס 8** וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על-המוזבח סביב: **ס 9** והקריב מוזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת הענה יסירנה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: **ס 10** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלית יסירנה: **ס 11** והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: **פ 12** ואס עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: **ס 13** וסמך את-ידו על-ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על-המוזבח סביב: **ס 14** והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: **ס 15** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלית יסירנה: **ס 16** והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל-חלב ליהוה: **ס 17** חקת עולם לדרכיכם בכל מושבתיכם כל-חלב וכל-דם לא תאכלו: **פ Lev 4** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **ס 2** דבר אל-בני ישראל לאמר נפש כיי-חטוא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: **ס 3** אס הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר צן-בקר תמים ליהוה לחטאת: **ס 4** והציא את-הפר אל-פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את-ידו על-ראש הפר ושחט את-הפר לפני יהוה: **ס 5** ולקח הכהן המשיח מדם הפר והציא אתו אל-אהל מועד: **ס 6**

וטבל הכהן את־אצבעו צדס והזה מן־הדם שזע פעמים לפני יהוה את־פני פרכת
 הקדש: **7** ונתן הכהן מן־הדם על־קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר
 צאהל מועד ואת כל־דם הפר ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד:
8 ואת־כל־חלב פר החטאת ירים ממנו את־החלב המכסה על־הקרצ ואת כל־החלב
 אשר על־הקרצ: **9** ואת שמי הכלית ואת־החלב אשר עליהן אשר על־הכסלים
 ואת־היתרת על־הכזד על־הכליות יסירנה: **10** כאשר יורם משור זבח השלמים
 והקטירם הכהן על מזבח העלה: **11** ואת־עור הפר ואת־כל־בשרו על־ראשו
 ועל־כרעיו וקרצו ופרשו: **12** והוציא את־כל־הפר אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהור
 אל־שפך הדשן ושרף אתו על־עצים באש על־שפך הדשן ישרף: **פ** **13** ואם כל־עדת
 ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל־מנזות יהוה אשר
 לא־תעשינה ואשמו: **14** ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריצו הקהל פר
 צן־צקר לחטאת והציאו אתו לפני אהל מועד: **15** וסמכו זקני העדה את־ידיהם
 על־ראש הפר לפני יהוה ושחט את־הפר לפני יהוה: **16** והוציא הכהן המשיח מדם
 הפר אל־אהל מועד: **17** וטבל הכהן אצבעו מן־הדם והזה שזע פעמים לפני יהוה
 את פני הפרכת: **18** ומן־הדם יתן על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר צאהל
 מועד ואת כל־הדם ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: **19** ואת
 כל־חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: **20** ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן
 יעשה־לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם: **21** והוציא את־הפר אל־מחוץ למחנה
 ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: **פ** **22** אשר נשיא יחטא
 ועשה אחת מכל־מנזות יהוה אלהיו אשר לא־תעשינה בשגגה ואשם: **23** או־הודע
 אליו חטאתו אשר חטא זה והציא את־קרצו שעייר עזים זכר תמים: **24** וסמן ידו
 על־ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר־ישחט את־העלה לפני יהוה חטאת הוא: **25**
 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־דמו ישפך
 אל־יסוד מזבח העלה: **26** ואת־כל־חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר
 עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: **פ** **27** ואם־נפש אחת חטא בשגגה מעם הארץ
 בעשתה אחת מנזות יהוה אשר לא־תעשינה ואשם: **28** או הודע אליו חטאתו אשר
 חטא והציא קרצו שעייר עזים תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: **29** וסמן
 את־ידו על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה: **30** ולקח הכהן מדמה
 באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: **31**
 ואת־כל־חלבו יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
 לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: **פ** **32** ואם־כזב יציא קרצו לחטאת
 נקבה תמימה יציאנה: **33** וסמן את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
 במקום אשר ישחט את־העלה: **34** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת
 מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: **35** ואת־כל־חלבו יסיר כאשר
 יסר חלב־הכזב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר
 עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: **פ** **Lev 5** ונפש כִּי־חטא ושמעה קול
 אלה והוא עד או ראה או ידע אִם־לוא יגיד ונשא עונו: **2** או נפש אשר תגע
 בכל־דבר טמא או צנבלת חיה טמאה או צנבלת בהמה טמאה או צנבלת שרץ

טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: **3** או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
 יטמא זה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: **4** או נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע
 או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת
 מאלה: **5** והיה כִּי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: **6** והביא את־אשמו
 ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הנאן כשבה או־שעירת עזים לחטאת וכפר
 עליו הכהן מחטאתו: **7** ואם־לא תגיע ידו די שיה וביא את־אשמו אשר חטא שתי
 תרים או־שני בני־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: **8** והביא אתם אל־הכהן
 והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלק את־ראשו ממוול ערפו ולא יבדיל: **9** והזה
 מדם החטאת על־קיר המזבח והנשאר בדם ימזה אל־יסוד המזבח חטאת הוא: **10**
 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר־חטא ונסלח לו: **11**
 ואם־לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני־יונה והביא את־קרבנו אשר חטא
 שעירת האפה סלת לחטאת לא־ישים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת
 היא: **12** והביאה אל־הכהן וקמן הכהן ממנה מלוא קמנו את־אזכרתה והקטיר
 המזבח על אשי יהוה חטאת הוא: **13** וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: **14** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **15**
 נפש כִּי־תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את־אשמו ליהוה איל
 תמים מן־הנאן בערכך כסף־שקלים בשקל־הקדש לאשם: **16** ואת אשר חטא
 מן־הקדש ישלם ואת־חמישתו יוסף עליו ותן אתו לכהן והכהן יכפר עליו בזיל
 האשם ונסלח לו: **17** ואם־נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל־מזות יהוה אשר לא
 תעשינה ולא־ידע ואשם ונשא עונו: **18** והביא איל תמים מן־הנאן בערכך לאשם
 אל־הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר־שגג והוא לא־ידע ונסלח לו: **19** אשם
 הוא אשם אשם ליהוה: **20** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **21** נפש כי תחטא
 ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או־בצטומת יד או בגזל או עשק
 את־עמיתו: **22** או־מזא אצדה וכחש זה ונשבע על־שקר על־אחת מכל אשר־יעשה
 האדם לחטא בזה: **23** והיה כִּי־יחטא ואשם והשיב את־הגולה אשר גזל או
 את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקד אתו או את־האצדה אשר מנא:
24 או מכל אשר־ישבע עליו לשקר ושלם אתו זראשו וחמשותי יסף עליו לאשר
 הוא לו יתננו ציוס אשמתו: **25** ואת־אשמו יביא ליהוה איל תמים מן־הנאן בערכך
 לאשם אל־הכהן: **26** וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על־אחת מכל
 אשר־יעשה לאשמה זה: **27** **Lev 6** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **28** או את־ההרן
 ואת־בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על־המזבח כל־הלילה
 עד־הבקר ואש המזבח תוקד זו: **29** ולבש הכהן מדו צד ומכסו־צד ילבש על־בשרו
 והרים את־הדשן אשר תאכל האש את־העלה על־המזבח ושמו אכל המזבח: **30**
 ופשט את־בגדיו ולבש בגדים אחרים והויא את־הדשן אל־מחוץ למחנה אל־מקום
 טהור: **31** והאש על־המזבח תוקד־זו לא תכבה וזער עליה הכהן עזים בצקר
 בצקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלזי השלמים: **32** אש תמיד תוקד
 על־המזבח לא תכבה: **33** וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני־ההרן לפני יהוה
 אל־פני המזבח: **34** והרים ממנו בקמנו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל־הלבנה אשר

על-המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: ⁹ והנותרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מנות תאכל במקום קדש צחור אהל-מועד יאכלוה: ¹⁰ לא תאפה
 חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: ¹¹ כל-זכר צבני
 אהרן יאכלנה חק-עולם לדתיכם מאשי יהוה כל אשר-יגע בהם יקדש: **פ** ¹²
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹³ זה קרבן אהרן ובניו אשר-יקריבו ליהוה ציוס
 המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחייתה בצקר ומחיתה בערב: ¹⁴
 על-מחבת בשמן תעשה מרצבת תציאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח-ניחח ליהוה:
¹⁵ והכהן המשיח תחתיו מצניו יעשה אתה חק-עולם ליהוה כליל תקטר: ¹⁶
 וכל-מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: **פ** ¹⁷ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹⁸ דבר
 אל-אהרן ואל-בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט
 החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: ¹⁹ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש
 תאכל צחור אהל מועד: ²⁰ כל אשר-יגע בצשרה יקדש ואשר יזה מדמה על-הבגד
 אשר יזה עליה תכנס במקום קדש: ²¹ וכלי-חרש אשר תצטלצו ישבר ואס-צכלי
 נחשת בשלה ומרק ושטף צמים: ²² כל-זכר צכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:
²³ וכל-חטאת אשר יוצא מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש
 תשרף: **פ** **Lev 7** וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: ² במקום אשר ישחטו את-העלה
 ישחטו את-האשם ואת-דמו יזרק על-המזבח סביב: ³ ואת כל-חלצו יקריב ממנו את
 האליה ואת-החלב המכסה את-הקרב: ⁴ ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן
 אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלית יסירנה: ⁵ והקטיר אתם הכהן
 המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: ⁶ כל-זכר צכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
 קדש קדשים הוא: ⁷ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר-צו לו יהיה:
⁸ והכהן המקריב את-עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: ⁹
 וכל-מנחה אשר תאפה צחור וכל-נעשה צמרחת ועל-מחבת לכהן המקריב אתה
 לו תהיה: ¹⁰ וכל-מנחה צלולה-בשמן וחרצה לכל-צבני אהרן תהיה איש כאחיו: **פ**
¹¹ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ¹² אם על-תודה יקריבו והקריב
 על-זבח התודה חלות מנות צלולת בשמן ורקיבי מנות משחים בשמן וסלת מרצבת
 חלת צלולת בשמן: ¹³ על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-זבח תודת שלמיו: ¹⁴
 והקריב ממנו אחד מכל-קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם השלמים לו
 יהיה: ¹⁵ ובשר זבח תודת שלמיו ציוס קרבנו יאכל לא-יינת ממנו עד-צקר: ¹⁶
 ואס-גדר או נדבה זבח קרבנו ציוס הקריבו את-זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו
 יאכל: ¹⁷ והנותר מצשר הזבח ציוס השלישי באש ישרף: ¹⁸ ואם האכל יאכל
 מצשר-זבח שלמיו ציוס השלישי לא ירנה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
 והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ¹⁹ והצשר אשר-יגע בכל-טמא לא יאכל באש
 ישרף והצשר כל-טהור יאכל צשר: ²⁰ והנפש אשר-תאכל צשר מזבח השלמים
 אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²¹ ונפש כיי-תגע בכל-טמא
 צטמאת אדם או צבהמה טמאה או צכל-שקץ טמא ואכל מצשר-זבח השלמים
 אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: **פ** ²² וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²³
 דבר אל-צבני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: ²⁴ וחלב צבלה

וחלצ טרפה יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו: ²⁵ כי כל-אכל חלצ
 מן-הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ²⁶
 וכל-דם לא תאכלו בכל מושצתיכם לעוף ולבהמה: ²⁷ כל-נפש אשר-תאכל כל-דם
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: **פ** ²⁸ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²⁹ דבר אל-בני
 ישראל לאמר המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
³⁰ ידיו תציאנה את אשי יהוה את-החלצ על-החזה יציאנו את החזה להניף אתו
 תנופה לפני יהוה: ³¹ והקטיר הכהן את-החלצ המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו:
³² ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מוזחי שלמיכם: ³³ המקריב את-דם השלמים
 ואת-החלצ מצני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: ³⁴ כי את-חזה התנופה ואת
 שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מוזחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן
 ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל: ³⁵ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
 ציום הקריב אתם לכהן ליהוה: ³⁶ אשר צוה יהוה לתת להם ציום משחו אתם
 מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
 ולמלואים ולזבח השלמים: ³⁸ אשר צוה יהוה את-משה צהר סיני ציום צוה
 את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה צמדצר סיני: **פ** ^{Lev 8} וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: ² קח את-אהרן ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
 ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת כל המנחות: ³ ואת כל-העדה הקהל
 אל-פתח אהל מועד: ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה ותקהל העדה אל-פתח
 אהל מועד: ⁵ ויאמר משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקרב
 משה את-אהרן ואת-בניו וירחץ אתם צמים: ⁷ ויתן עליו את-הכתנת ויחגר אתו
 באבנט וילבש אתו את-המעיל ויתן עליו את-האפד ויחגר אתו צחצח האפד ויאפד
 לו צו: ⁸ וישם עליו את-החשן ויתן אל-החשן את-האורים ואת-התמים: ⁹ וישם
 את-המנפת על-ראשו וישם על-המנפת אל-מול פניו את לֵיץ הזהב נור הקדש
 כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁰ ויקח משה את-שמן המשחה וימשח את-המשכן
 ואת-כל-אשר-צו ויקדש אתם: ¹¹ ויז ממנו על-המזבח שבע פעמים וימשח
 את-המזבח ואת-כל-כליו ואת-הכיר ואת-כנו לקדשם: ¹² ויטק משמן המשחה על
 ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ¹³ ויקרב משה את-בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר
 אתם אבנט ויחבשם להם מגבעות כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁴ ויגש את פר
 החטאת ויסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש פר החטאת: ¹⁵ וישחט ויקח משה
 את-הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באבצו ויחטא את-המזבח ואת-הדם יטק
 אל-יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ¹⁶ ויקח את-כל-החלצ אשר על-הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת-שתי הכלית ואת-חלצהן ויקטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת-הפר
 ואת-ערו ואת-צשרו ואת-פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את-משה:
¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: ¹⁹ וישחט
 ויזרק משה את-הדם על-המזבח סביב: ²⁰ ואת-האיל נתח לנתחיו ויקטר משה
 את-הראש ואת-הנתחים ואת-הפדר: ²¹ ואת-הקרב ואת-הכרעים רחץ צמים ויקטר
 משה את-כל-האיל המזבחה עלה הוא לריח-ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה
 יהוה את-משה: ²² ויקרב את-האיל השני איל המלחים ויסמכו אהרן ובניו

את-ידיהם על-ראש האיל: ²³ וישחט ויקח משה מדמו ויתן על-תנוך און-אהרן
 הימנית ועל-צהן ידו הימנית ועל-צהן רגלו הימנית: ²⁴ ויקרב את-צני אהרן ויתן
 משה מן-הדם על-תנוך אונם הימנית ועל-צהן ידם הימנית ועל-צהן רגלם הימנית
 ויזרק משה את-הדם על-המוצח סביב: ²⁵ ויקח את-החלב ואת-האליה
 ואת-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכלית ואת-חלצהן ואת
 שוק הימין: ²⁶ ומסל המזות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
 שמן אחת ורקיב אחד וישם על-החלצים ועל שוק הימין: ²⁷ ויתן את-הכל על כפי
 אהרן ועל כפי צניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ²⁸ ויקח משה אתם מעל כפיהם
 ויקטר המוצחה על-העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ²⁹ ויקח משה
 את-החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה
 יהוה את-משה: ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן-הדם אשר על-המוצח ויו
 על-אהרן על-צגדיו ועל-צניו ועל-צגדי צניו ויקדש את-אהרן את-צגדיו
 ואת-צניו ואת-צגדי צניו ואת-צגדי צניו ואת-צגדי צניו ואת-צגדי צניו ואת-צגדי צניו
 פתח אהל מועד ושם תאכלו אתם ואת-הלחם אשר צסל המלאים כאשר צויתי
 לאמר אהרן וצניו יאכלו: ³² והנותר בצשר ובלחם באש תשרפו: ³³ ומפתח אהל
 מועד לא תלאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאים כי שבעת ימים ימלא
 את-ידיכם: ³⁴ כאשר עשה ציום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: ³⁵ ופתח אהל
 מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמתם את-משמרת יהוה ולא תמותו כ-יין
 צויתי: ³⁶ ויעש אהרן וצניו את כל-הדברים אשר-צוה יהוה ציד-משה: **Lev 9 p** והי
 ציום השמיני קרא משה לאהרן ולצניו ולזקני ישראל: ² ויאמר אל-אהרן קח-לך
 עגל צן-צקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ³ ואל-צני ישראל
 תדבר לאמר קחו שעיר-עזים לחטאת ועגל וכבש צני-שנה תמימים לעלה: ⁴ ושור
 ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה צלולה צשמן כי היום נראה אליכם: ⁵
 ויקחו את אשר צוה משה אל-פני אהל מועד ויקרבו כל-העדה ויעמדו לפני
 יהוה: ⁶ ויאמר משה זה הדבר אשר-צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ⁷
 ויאמר משה אל-אהרן קרב אל-המוצח ועשה את-חטאתך ואת-עלתך וכפר בעדך
 ובעד העם ועשה את-קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ⁸ ויקרב אהרן
 אל-המוצח וישחט את-עגל החטאת אשר-לו: ⁹ ויקרבו צני אהרן את-הדם אליו
 ויטבל אצבעו בדם ויתן על-קרנות המוצח ואת-הדם יקח אל-יסוד המוצח: ¹⁰
 ואת-החלב ואת-הכלית ואת-היתרת מן-הכבד מן-החטאת הקטיר המוצחה כאשר
 צוה יהוה את-משה: ¹¹ ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחוץ למחנה: ¹² וישחט
 את-העלה וימלאו צני אהרן אליו את-הדם ויזרקו על-המוצח סביב: ¹³
 ואת-העלה המלאו אליו לנחיה ואת-הראש ויקטר על-המוצח: ¹⁴ וירחץ
 את-הקרב ואת-הכרעים ויקטר על-העלה המוצחה: ¹⁵ ויקרב את קרבן העם ויקח
 את-שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו כראשון: ¹⁶ ויקרב את-העלה
 ויעשה כמשפט: ¹⁷ ויקרב את-המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על-המוצח מלבד
 עלת הצקר: ¹⁸ וישחט את-השור ואת-האיל וצח השלמים אשר לעם וימלאו צני
 אהרן את-הדם אליו ויזרקו על-המוצח סביב: ¹⁹ ואת-החלצים מן-השור ומן-האיל

האליה והמכסה והכלית ויתרת הכזב: **20** וישמו את-החלצים על-החזות ויקטרו החלצים המזבחה: **21** ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: **22** וישא אהרן את-**(17)** **[ידי]** אל-העם ויצרכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: **23** ויצא משה ואהרן אל-אהל מועד ויאלו ויצרכו את-העם וירא כבוד-יהוה אל-כל-העם: **24** ותלא אש מלפני יהוה ותאכל על-המזבח את-העלה ואת-החלצים וירא כל-העם וירנו ויפלו על-פניהם: **Lev 10** ויקחו בני-אהרן נדב ואזיהוא איש ממתתו ויתנו צהן אש וישמו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: **2** ותלא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: **3** ויאמר משה אל-אהרן הוא אשר-דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל-פני כל-העם אכזב וידם אהרן: **4** ויקרא משה אל-מישאל ואל אלנפן בני עזיאל **77** אהרן ויאמר אלהים קרבו שאו את-אחיכם מאת פני-הקדש אל-מחוץ למחנה: **5** ויקרבו וישאם בכתנתם אל-מחוץ למחנה כאשר דבר משה: **6** ויאמר משה אל-אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל-תפרעו וצגדיכם לא-תפרמו ולא תמתו ועל כל-העדה יקפץ ואחיכם כל-צית ישראל יבכו את-השרפה אשר שרף יהוה: **7** ומפתח אהל מועד לא תלאו פן-תמתו כיי-שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: **8** **פ** וידבר יהוה אל-אהרן לאמר: **9** יין ושכר אל-תשת אתה ובניך אתך בצאכם אל-אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתים: **10** ולהדיל צין הקדש וצין החל וצין הטמא וצין הטהור: **11** ולהורת את-בני ישראל את כל-החקים אשר דבר יהוה אליהם ציד-משה: **12** **פ** וידבר משה אל-אהרן ואל אלעזר ואל-איתמר בניו הנותרים קחו את-המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מנות אלל המזבח כי קדש קדשים הוא: **13** ואכלתם אתה במקום קדש כי תקך ותק-בניך הוא מאשי יהוה כיי-כן צויתי: **14** ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כיי-תקך ותק-בניך נתנו מוצחי שלמי בני ישראל: **15** שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלצים יציאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק-עולם כאשר צוה יהוה: **16** ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקפץ על-אלעזר ועל-איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: **17** מדוע לא-אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: **18** הן לא-הוצא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: **19** וידבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם ואת-עלתם לפני יהוה ותקראנה אחי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב צעיני יהוה: **20** וישמע משה וייטב צעיניו: **11** **פ** **Lev 11** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהים: **2** דברו אל-בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ: **3** כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה צבהמה אתה תאכלו: **4** אך את-זוה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את-הגמל כיי-מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: **5** ואת-השפן כיי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: **6** ואת-הארנבת כיי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: **7** ואת-החזיר כיי-מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא-יגר

טומא הוא לכס: ⁸ מצרסם לא תאכלו וצנצלתם לא תגעו טומאים הם לכס: ⁹ את-זוה תאכלו מכל אשר צמים כל אשר-לו סנפיר וקשקשת צמים צימים וצנחלים אתם תאכלו: ¹⁰ וכל אשר אינ-לו סנפיר וקשקשת צימים וצנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר צמים שקץ הם לכס: ¹¹ ושקץ יהיו לכס מצרסם לא תאכלו ואת-צנצלתם תשקפו: ¹² כל אשר אינ-לו סנפיר וקשקשת צמים שקץ הוא לכס: ¹³ ואת-אלה תשקפו מן-העוף לא יאכלו שקץ הם את-הנשר ואת-הפרס ואת העזניה: ¹⁴ ואת-הדאה ואת-החיה למינה: ¹⁵ את כל-ערצ למינו: ¹⁶ ואת צת היענה ואת-התחמם ואת-השחף ואת-הנץ למינהו: ¹⁷ ואת-הכוס ואת-השלך ואת-הינשוף: ¹⁸ ואת-התנשמת ואת-הקאת ואת-הרחם: ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת-הדוכיפת ואת-העטלף: ²⁰ כל שרץ העוף ההלך על-ארבע שקץ הוא לכס: ²¹ אך את-זוה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על-ארבע אשר-**(לא)** **[לון]** כרעים ממעל לרגליו לנתר צהן על-הארץ: ²² את-אלה מהם תאכלו את-הארצה למינו ואת-הסלעם למינהו ואת-החרגל למינהו ואת-החגב למינהו: ²³ וכל שרץ העוף אשר-לו ארבע רגלים שקץ הוא לכס: ²⁴ ולא-ה טמאוו כל-הנגע צנצלתם יטמא עד-הערצ: ²⁵ וכל-הנשא מנצלתם יכבס בגדיו וטמא עד-הערצ: ²⁶ לכל-הצהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושקע איננה שקעת וגרה איננה מעלה טומאים הם לכס כל-הנגע צהם יטמא: ²⁷ וכל הולך על-כפיו צל-החיה ההלכת על-ארבע טומאים הם לכס כל-הנגע צנצלתם יטמא עד-הערצ: ²⁸ והנשא את-צנצלתם יכבס בגדיו וטמא עד-הערצ טומאים המה לכס: ²⁹ **ס** וזה לכס הטמא צשרץ השרץ על-הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: ³⁰ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: ³¹ אלה הטומאים לכס צכל-השרץ כל-הנגע צהם צמתם יטמא עד-הערצ: ³² וכל אשר-יפל-עליו מהם צמתם יטמא מכל-כלי-עץ או צגד או-עור או שק כל-כלי אשר-ייעשה מלאכה צהם צמים יוצא וטמא עד-הערצ וטהר: ³³ וכל-כלי-חרש אשר-יפל מהם אל-תוכו כל אשר צתוכו יטמא ואתו תשברו: ³⁴ מכל-האכל אשר יאכל אשר יצא עליו מים יטמא וכל-משקה אשר ישתה צכל-כלי יטמא: ³⁵ וכל אשר-יפל מנצלתם עליו יטמא תנור וכירים יתן טומאים הם וטומאים יהיו לכס: ³⁶ אך מעין וזור מקוה-מים יהיה טהור ונגע צנצלתם יטמא: ³⁷ וכי יפל מנצלתם על-כל-זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: ³⁸ וכי יתן-מים על-זרע ונפל מנצלתם עליו טמא הוא לכס: ³⁹ **ס** וכי ימות מן-הצהמה אשר-היא לכס לאכלה הנגע צנצלתה יטמא עד-הערצ: ⁴⁰ והאכל מנצלתה יכבס בגדיו וטמא עד-הערצ והנשא את-צנצלתה יכבס בגדיו וטמא עד-הערצ: ⁴¹ וכל-השרץ השרץ על-הארץ שקץ הוא לא יאכל: ⁴² כל הולך על-גחון וכל הולך על-ארבע עד כל-מרצה רגלים לכלי-השרץ השרץ על-הארץ לא תאכלום כיי-שקץ הם: ⁴³ אל-תשקפו את-נפשתיכם צכל-השרץ השרץ ולא תטמאוו צהם ונטמתם צם: ⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאוו את-נפשתיכם צכלי-השרץ הרמש על-הארץ: ⁴⁵ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכס לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: ⁴⁶ זאת תורת הצהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת צמים ולכל-נפש השרצת על-הארץ: ⁴⁷ להבדיל צין הטמא וצין הטהר

וצין החיה הנאכלת וצין החיה אשר לא תאכל: **פ** **Lev 12** וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת
 ימים כימי נדת דותה תטמא: **3** וציוס השמיני ימול בשר ערלתו: **4** ושלשים יום
 ושלשת ימים תשב צדמי טהרה בכל־קדש לא־תגע ואל־המקדש לא תבא עד־מלאת
 ימי טהרה: **5** ואם־נקצה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב
 על־דמי טהרה: **6** ובמלאת ימי טהרה לכן או לבת תביא כבש בן־שנתו לעלה
 ובן־יונה א־ותר לחטאת אל־פתח אהל־מועד אל־הכהן: **7** והקריבו לפני יהוה וכפר
 עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: **8** ואם־לא תמצא
 ידה די שה ולקחה שמי־תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר
 עליה הכהן וטהרה: **פ** **Lev 13** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **2** אדם
 כי־יהיה צעור־בשרו שאת א־ספחת או צהרת והיה צעור־בשרו לנגע זרעם והוצא
 אל־אהרן הכהן או אל־אחד מבניו הכהנים: **3** וראה הכהן את־הנגע צעור־הבשר
 ושער בנגע הפך לכן ומראה הנגע עמק מעור צעור נגע זרעם הוא וראהו הכהן
 וטמא אמו: **4** ואם־צהרת לבנה הוא צעור צעור ועמק א־ין־מראה מן־העור ושערה
 לא־הפך לכן והסגיר הכהן את־הנגע שבעת ימים: **5** וראהו הכהן ציוס השביעי
 והנה הנגע עמד צעיניו לא־פשה הנגע צעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: **6**
 וראה הכהן אמו ציוס השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא־פשה הנגע צעור וטהרו
 הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: **7** ואם־פשה תפשה המספחת צעור אחרי
 הראתו אל־הכהן לטהרתו ונראה שנית אל־הכהן: **8** וראה הכהן והנה פשתה
 המספחת צעור וטמאו הכהן זרעם הוא: **פ** **9** נגע זרעם כי תהיה באדם והוצא
 אל־הכהן: **10** וראה הכהן והנה שאת־לבנה צעור והיא הפכה שער לכן ומחית
 בשר חי בשאת: **11** זרעם נושנת הוא צעור צעור וטמאו הכהן לא יסגרו כי טמא
 הוא: **12** ואם־פרוח תפרח הזרעם צעור וכסתה הזרעם את כל־עור הנגע מראשו
 ועד־רגליו לכל־מראה עיני הכהן: **13** וראה הכהן והנה כסתה הזרעם
 את־כל־בשרו וטהר את־הנגע כלו הפך לכן טהור הוא: **14** וציוס הראות צו בשר
 חי טמא: **15** וראה הכהן את־הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא זרעם הוא:
16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן וצא אל־הכהן: **17** וראהו הכהן והנה נהפך
 הנגע ללבן וטהר הכהן את־הנגע טהור הוא: **פ** **18** ובשר כי־יהיה צר־צערו שחין
 ונרפא: **19** והיה במקום השחין שאת לבנה או צהרת לבנה אדמדמת ונראה
 אל־הכהן: **20** וראה הכהן והנה מראה שפל מן־העור ושערה הפך לכן וטמאו
 הכהן נגע־זרעם הוא בשחין פרוחה: **21** ואם יראנה הכהן והנה א־ין־צה שער לכן
 ושפלה איננה מן־העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: **22** ואם־פשה תפשה
 צעור וטמא הכהן אמו נגע הוא: **23** ואם־תחתיה תעמד הצהרת לא פשתה זרעם
 השחין הוא וטהרו הכהן: **פ** **24** או בשר כי־יהיה צעור מכות־אש והיתה מחית
 המכוח צהרת לבנה אדמדמת או לבנה: **25** וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לכן
 בצהרת ומראה עמק מן־העור זרעם הוא במכוח פרוחה וטמא אמו הכהן נגע
 זרעם הוא: **26** ואם יראנה הכהן והנה א־ין־בצורת שער לכן ושפלה איננה
 מן־העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: **27** וראהו הכהן ציוס השביעי

אס-פשה תפשה צעור וטמא הכהן אמו נגע זרעת הוא: ²⁸ ואס-תחמיה תעמד
 הצהרת לא-פשתה צעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כיי-זרזת
 המכוה הוא: **פ** ²⁹ ואיש או אשה כיי-יהיה צו נגע זראש או זוקן: ³⁰ וראה הכהן
 את-הנגע והנה מראהו עמק מן-העור וצו שער זחצ דק וטמא אמו הכהן נתק הוא
 זרעת הראש או הזקן הוא: ³¹ וכיי-ראה הכהן את-נגע הנתק והנה אין-מראהו
 עמק מן-העור ושער שחר אין צו והסגיר הכהן את-נגע הנתק שזעת ימים: ³²
 וראה הכהן את-הנגע ציום השזיעי והנה לא-פשה הנתק ולא-היה צו שער זחצ
 ומראה הנתק אין עמק מן-העור: ³³ והתגלח ואת-הנתק לא יגלח והסגיר הכהן
 את-הנתק שזעת ימים שנית: ³⁴ וראה הכהן את-הנתק ציום השזיעי והנה לא-פשה
 הנתק צעור ומראהו איננו עמק מן-העור וטהר אמו הכהן וכבס בגדיו וטהר: ³⁵
 ואס-פשה יפשה הנתק צעור אחרי טהרתו: ³⁶ וראהו הכהן והנה פשה הנתק צעור
 לא-יצקר הכהן לשער הזחצ טמא הוא: ³⁷ ואס-זיעימו עמד הנתק ושער שחר
 זמח-צו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: **ס** ³⁸ ואיש או-אשה כיי-יהיה
 צעור-זשרס צהרת לצנת: ³⁹ וראה הכהן והנה צעור-זשרס צהרת כהות
 לצנת צהק הוא פרה צעור טהור הוא: **ס** ⁴⁰ ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור
 הוא: ⁴¹ ואס מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: ⁴² וכיי-יהיה צקרחת או
 בגזחת נגע לצן אדמדס זרעת פרחת הוא צקרחתו או בגזחתו: ⁴³ וראה אמו
 הכהן והנה שאת-הנגע לצנה אדמדמת צקרחתו או בגזחתו כמראה זרעת עור
 זשר: ⁴⁴ איש-זרוע הוא טמא הוא טמא זראשו יהיה פרוע ועל-שפס יעטה וטמא טמא
 אשר-צו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל-שפס יעטה וטמא טמא
 יקרא: ⁴⁶ כלימי אשר הנגע צו יטמא טמא הוא דד יצז מחוץ למחנה מושבו: **ס**
⁴⁷ והזגד כיי-יהיה צו נגע זרעת צגד זמר או צגד פשתים: ⁴⁸ או זשתי או צערז
 לפשתים ולזמר או צעור או צכל-מלאכת עור: ⁴⁹ והיה הנגע ירקרק או אדמדס
 צגד או צעור או-זשתי או-צערז או צכל-כלי-עור נגע זרעת הוא והראה
 את-הכהן: ⁵⁰ וראה הכהן את-הנגע והסגיר את-הנגע שזעת ימים: ⁵¹ וראה את-הנגע
 ציום השזיעי כיי-פשה הנגע צגד או-זשתי או-צערז או צעור לכל אשר-יעשה
 העור למלאכה זרעת ממארת הנגע טמא הוא: ⁵² ושרק את-הצגד או את-השתי
 או את-הערז זזמר או צפשתים או את-כל-כלי העור אשר-יהיה צו הנגע
 כיי-זרעת ממארת הוא זאש תשרק: ⁵³ ואס יראה הכהן והנה לא-פשה הנגע צגד
 או זשתי או צערז או צכל-כלי-עור: ⁵⁴ וזוה הכהן וכבסו את אשר-צו הנגע
 והסגירו שזעת-ימים שנית: ⁵⁵ וראה הכהן אחרי הכבס את-הנגע והנה לא-הפך
 הנגע את-עיו והנגע לא-פשה טמא הוא זאש תשרפנו פחתת הוא צקרחתו או
 בגזחתו: ⁵⁶ ואס ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אמו וקרע אמו מן-הצגד
 או מן-העור או מן-השתי או מן-הערז: ⁵⁷ ואס-תראה עוד צגד או-זשתי
 או-צערז או צכל-כלי-עור פחתת הוא זאש תשרפנו את אשר-צו הנגע: ⁵⁸ והצגד
 או-השתי או-הערז או-כל-כלי העור אשר תכבס וסר מהס הנגע וכבס שנית וטהר:
⁵⁹ זאת תורת נגע-זרעת צגד הזמר או הפשתים או השתי או הערב או
 כל-כלי-עור לטהרו או לטמאו: **פ** **Lev 14** ודזר יהוה אלי-משה לאמר: ² זאת תהיה

תורת המצרע ציוס טהרתו והוצא אל-הכהן: **3** וינא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה
 הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: **4** וזוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים
 חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: **5** וזוה הכהן ושחט את-הצפור האחת
 אל-כלי-חרש על-מים חיים: **6** את-הצפר החיה יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני
 התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה צדס הצפר השחטה על המים
 החיים: **7** והזה על המטהר מן-הצרעת שצב פעמים וטהרו ושלח את-הצפר החיה
 על-פני השדה: **8** וכצס המטהר את-צגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ צמים וטהר
 ואחר יצוא אל-המחנה וישב מחוץ לאלהו שבעת ימים: **9** והיה ציוס השביעי יגלח
 את-כל-שערו את-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכצס
 את-צגדיו ורחץ את-צשרו צמים וטהר: **10** וציוס השמיני יקח שני-כצשים תמימים
 וכצשה אחת צת-שנתה תמימה ושלשה עשרניים סלת מנחה צלולה צשמן ולג אחד
 שמן: **11** והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל
 מועד: **12** ולקח הכהן את-הכצב האחד והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניף
 אתם תנופה לפני יהוה: **13** ושחט את-הכצב צמקום אשר ישחט את-החטאת
 ואת-העלה צמקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: **14** ולקח
 הכהן מדס האשם ונתן הכהן על-תנוך און המטהר הימנית ועל-צהן ידו הימנית
 ועל-צהן רגלו הימנית: **15** ולקח הכהן מלג השמן וינף על-כף הכהן השמאלית: **16**
 וטבל הכהן את-אצצו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית והזה מן-השמן
 באצצו שצב פעמים לפני יהוה: **17** ומיתר השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-תנוך
 און המטהר הימנית ועל-צהן ידו הימנית ועל-צהן רגלו הימנית על דס האשם: **18**
 והנותר צשמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה: **19** ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר מטמאתו ואחר ישחט
 את-העלה: **20** והעלה הכהן את-העלה ואת-המנחה המוצחה וכפר עליו הכהן
 וטהר: **ס 21** ואס-דל הוא ואין ידו משגת ולקח כצס אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד צלול צשמן למנחה ולג שמן: **22** ושתי תרים או שני צני
 יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: **23** והציא אתם ציוס השמיני
 לטהרתו אל-הכהן אל-פתח אהל-מועד לפני יהוה: **24** ולקח הכהן את-כצס האשם
 ואת-לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: **25** ושחט את-כצס האשם ולקח
 הכהן מדס האשם ונתן על-תנוך און-המטהר הימנית ועל-צהן ידו הימנית ועל-צהן
 רגלו הימנית: **26** ומן-השמן ינף הכהן על-כף הכהן השמאלית: **27** והזה הכהן
 באצצו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית שצב פעמים לפני יהוה: **28** ונתן
 הכהן מן-השמן אשר על-כפו על-תנוך און המטהר הימנית ועל-צהן ידו הימנית
 ועל-צהן רגלו הימנית על-מקום דס האשם: **29** והנותר מן-השמן אשר על-כף הכהן
 יתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: **30** ועשה את-האחד מן-התרים או
 מן-צני היונה מאשר תשיג ידו: **31** את אשר-תשיג ידו את-האחד חטאת ואת-האחד
 עלה על-המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: **32** זאת תורת אשר-צו נגע
 צרעת אשר לא-תשיג ידו צטהרתו: **פ 33** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **34**
 כי תצאו אל-ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת צצית ארץ

אחת-כס: **35** וזא אשר-לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: **36** וזוה הכהן ופנו את-הבית בטרם יבא הכהן לראות את-הנגע ולא יטמא כל-אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את-הבית: **37** וראה את-הנגע והנה הנגע בבית הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן-הקיר: **38** וזא הכהן מן-הבית אל-פתח הבית והסגיר את-הבית שבעת ימים: **39** ושז הכהן ציוס השזיעי וראה והנה פשה הנגע בבית: **40** וזוה הכהן וחלזו את-האצנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: **41** ואת-הבית יקלע מבית סביב ושפכו את-העפר אשר הקלו אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: **42** ולקחו אצנים אחרות והציאו אל-תחת האצנים ועפר אחר יקח וטח את-הבית: **43** ואס-ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את-האצנים ואחרי הקלות את-הבית ואחרי הטוח: **44** וזא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית לרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: **45** ונתן את-הבית את-אצניו ואת-עליו ואת כל-עפר הבית והוציא אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: **46** והבא אל-הבית כל-ימי הסגיר אתו יטמא עד-הערב: **47** והשכז בבית יכבס את-צגדיו והחכל בבית יכבס את-צגדיו: **48** ואס-בא יבא הכהן וראה והנה לא-פשה הנגע בבית אחרי הטח את-הבית וטוהר הכהן את-הבית כי נרפח הנגע: **49** ולקח לחטא את-הבית שתי לפרים ועץ ארו ושני תולעת ואז: **50** ושחט את-הלפפר האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים: **51** ולקח את-עץ-הארז ואת-האזב ואת שני התולעת ואת הלפפר החיה וטבל אתם בדם הלפפר השחוטת וצמים החיים וזוה אל-הבית שבע פעמים: **52** וחטא את-הבית בדם הלפפור וצמים החיים ובפפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: **53** ושלח את-הלפפר החיה אל-מחוץ לעיר אל-פני השדה וכפר על-הבית וטוהר: **54** זאת התורה לכל-נגע הלרעת ולנתק: **55** ולרעת הצגד ולבית: **56** ולשחת ולספחת ולבהרת: **57** להורת ציוס הטמא וציוס הטוהר זאת תורת הלרעת: **Lev 15** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **2** דברו אל-בני ישראל ואמרתם ללהם איש איש כי יהיה זכ מבשרו וזבו טמא הוא: **3** וזאת תהיה טמאתו בזבו רר בשרו את-זו וזו או-החמים בשרו מזו וטמאתו הוא: **4** כל-המשכז אשר ישכז עליו הזב יטמא וכל-הכלי אשר-ישכז עליו יטמא: **5** ואיש אשר יגע במשכזו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: **6** והישכז על-הכלי אשר-ישכז עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: **7** והנגע בצפר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: **8** וכיירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: **9** וכל-המרכז אשר ירכז עליו הזב יטמא: **10** וכל-הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד-הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: **11** וכל אשר יגע-בו הזב וידיו לא-שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: **12** וכלי-חרש אשר-יגע-בו הזב ישכז וכל-כלי-עץ ישטף במים: **13** וכי-יטוהר הזב מזו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטוהר: **14** וציוס השמיני יקחלו שתי תרים או שני בני יונה וזא לפני יהוה אל-פתח אהל מועד ונתנס אל-הכהן: **15** ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזו: **16** ואיש כי-תלח ממנו שכבת-זרע ורחץ במים את-כל-בשרו וטמא עד-הערב: **17** וכל-צגד וכל-עור

אשר-יהיה עליו שכבת-זרע וכבס צמים וטמא עד-הערב: **פ 18** ואשה אשר ישכב
 איש אתה שכבת-זרע ורחלו צמים וטמאו עד-הערב: **19** ואשה כיי-תהיה זבה דם
 יהיה זבה בצפרה שבעת ימים תהיה זבתה וכל-הנגע זה יטמא עד-הערב: **20** וכל
 אשר תשכב עליו זבתה יטמא וכל אשר-תשכב עליו יטמא: **21** וכל-הנגע זבתה
 יכבס בגדיו ורחץ צמים עד-הערב: **22** וכל-הנגע זבל-כלי אשר-תשכב עליו
 יכבס בגדיו ורחץ צמים וטמא עד-הערב: **23** ואם על-המשכב הוא או על-הכלי
 אשר-הוא ישבת-עליו זנגעו-צו יטמא עד-הערב: **24** ואם שכב ישכב איש אתה ותהי
 נדה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-ישכב עליו יטמא: **פ 25** ואשה
 כיי-זו זבה דמה ימים רבים זלל עת-נדה או כיי-זו זבה על-נדה כל-ימי זו
 טמאתה כימי נדה תהיה טמאה הוא: **26** כל-המשכב אשר-תשכב עליו כל-ימי
 זובה כמשכב נדה יהי-לה וכל-הכלי אשר תשכב עליו טמא יהיה כטמאת נדה:
27 וכל-הנגע צם יטמא וכבס בגדיו ורחץ צמים וטמא עד-הערב: **28** ואם-טהרה
 מזוזה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: **29** וציוס השמיני תקח-לה שתי תריס
 או שני צני יונה והציאה אותם אל-הכהן אל-פתח אהל מועד: **30** ועשה הכהן
 את-האחד חטאת ואת-האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוזה טמאתה: **31**
 והורחם את-צני-ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאתם את-משכני אשר
 בתוכם: **32** זאת תורת הזו ואשר תלץ ממנו שכבת-זרע לטמאתה-זה: **33** והדוה
 זבתה והזו את-זו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עס-טמאה: **פ Lev 16** וידבר
 יהוה אל-משה אחרי מות שני צני אהרן בקרבם לפני-יהוה וימתו: **2** ויאמר יהוה
 אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יצא זבל-עת אל-הקדש מצית לפרכת אל-פני
 הכפרת אשר על-הארן ולא ימות כי זענן אראה על-הכפרת: **3** בזאת יצא אהרן
 אל-הקדש צפר צן-צקר לחטאת ואיל לעלה: **4** כחנת-צד קדש ילבש ומכנס-צד
 יהיו על-צפרו וצאצנט צד יחגר וצמנפת צד ינף בגדי-קדש הם ורחץ צמים
 את-צפרו ולבשם: **5** ומאת עדת צני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
 לעלה: **6** והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר צעדו וצעד ציתו: **7** ולקח
 את-שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: **8** ונתן אהרן על-שני
 השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: **9** והקריב אהרן את-השעיר
 אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: **10** והשעיר אשר עלה עליו הגורל
 לעזאזל יעמד-חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: **11** והקריב
 אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר צעדו וצעד ציתו ושחט את-פר החטאת
 אשר-לו: **12** ולקח מלח-המחטה גחלי-אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלח חפניו
 קטרת סמים דקה והציא מצית לפרכת: **13** ונתן את-הקטרת על-האש לפני יהוה
 וכסה ענן הקטרת את-הכפרת אשר על-העדות ולא ימות: **14** ולקח מדם הפר
 והוא באצבעו על-פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע-פעמים מן-הדם
 באצבעו: **15** ושחט את-שעיר החטאת אשר לעם והציא את-דמו אל-מצית לפרכת
 ועשה את-דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על-הכפרת ולפני הכפרת: **16**
 וכפר על-הקדש מטמאת צני ישראל ומפשעיהם לכל-חטאתם וכן יעשה לאהל
 מועד השכן אתם בתוך טמאתם: **17** וכל-אדם לאי-יהיה צאהל מועד צבאו לכפר

בקדש עד-לאחיו וכפר בעדו ובעד ציתו ובעד כל-קהל ישראל: **18** וינא אל-המוצח
 אשר לפני-יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על-קרנות המוצח
 סביב: **19** והזה עליו מן-הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני
 ישראל: **20** וכלה מכפר את-הקדש ואת-אהל מועד ואת-המוצח והקריב את-השעיר
 החי: **21** וסמך אהרן את-שתי **(17)** **[719]** על ראש השעיר החי והתודה עליו
 את-כל-עונות בני ישראל ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם ונתן אתם על-ראש השעיר
 ושלח ציד-איש עתי המדברה: **22** ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ גזרה
 ושלח את-השעיר צמדבר: **23** וצא אהרן אל-אהל מועד ופשט את-בגדי הצד אשר
 לבש בצאו אל-הקדש והניחם שם: **24** ורחץ את-בשרו במים במקום קדוש ולבש
 את-בגדיו וינא ועשה את-עלתו ואת-עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: **25** ואת חלב
 החטאת יקטיר המוצחה: **26** והמשלח את-השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ
 את-בשרו במים ואחר-יכן יצוא אל-המחנה: **27** ואת פר החטאת ואת שעיר
 החטאת אשר הוצא את-דמם לכפר בקדש וינא אל-מחוץ למחנה ושרפו באש
 את-ערתם ואת-בשרם ואת-פרשם: **28** והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את-בשרו במים
 ואחר-יכן יצוא אל-המחנה: **29** והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
 לחדש תענו את-נפשתיכם וכל-מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: **30**
 כיי-ציום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: **31** שבת
 שבתון היא לכם וענייתם את-נפשתיכם חקת עולם: **32** וכפר הכהן אשר-ימשח אתו
 ואשר ימלא את-ידיו לכהן תחת אביו ולבש את-בגדי הצד בגדי הקדש: **33** וכפר
 את-מקדש הקדש ואת-אהל מועד ואת-המוצח יכפר ועל הכהנים ועל-כל-עם
 הקהל יכפר: **34** והיתה-זאת לכם לחקת עולם לכפר על-בני ישראל מכל-חטאתם
 אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את-משה: **Lev 17 פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2**
 דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר-צוה
 יהוה לאמר: **3** איש איש מצית ישראל אשר ישחט שור או-כשב או-עזו במחנה או
 אשר ישחט מחוץ למחנה: **4** ואל-פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה
 לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: **5**
 למען אשר יביאו בני ישראל את-זבחייהם אשר הם זבחים על-פני השדה והביאם
 ליהוה אל-פתח אהל מועד אל-הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: **6** ורק
 הכהן את-הדם על-מוצח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
7 ולא-יזבחו עוד את-זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה-זאת
 להם לדרתם: **8** ואלהם תאמר איש איש מצית ישראל ומן-הגר אשר-יגור בתוכם
 אשר-יעלה עלה או-זבח: **9** ואל-פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אתו ליהוה
 ונכרת האיש ההוא מעמיו: **10** ואיש איש מצית ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר
 יאכל כל-דם ונתחי פני בנפש האכלת את-הדם והכרתי אתה מקרב עמה: **11** כי
 נפש הבשר בדם הוא ואני נתחיו לכם על-המוצח לכפר על-נפשתיכם כיי-הדם הוא
 בנפש יכפר: **12** על-כן אמרתי לבני ישראל כל-נפש מכס לא-תאכל דם והגר הגר
 בתוכם לא-יאכל דם: **13** **פ** ואיש איש מצית ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר
 יזוד זיד חיה או-עוף אשר יאכל וישפך את-דמו וכסוה בעפר: **14** כיי-נפש כל-בשר

דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא תאכלו כי נפש כל-בשר דמו
הוא כל-אכליו יכרת: **15** וכל-נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח וזגר וכבש
בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב וטהר: **16** ואם לא יכבש וצפרו לא ירחץ ונשא
עונו: **Lev 18 פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
אני יהוה אלהיכם: **3** כמעשה ארץ-מנרים אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה
ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתייהם לא תלכו: **4**
את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: **5** ושמרתם
את-חקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: **פ** **6** איש איש
אל-כל-שאר צפרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: **פ** **7** ערות אצין וערות אמך
לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: **פ** **8** ערות אשת-אצין לא תגלה ערות אצין
הוא: **פ** **9** ערות אחותך בת-אצין או בת-אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא
תגלה ערותן: **פ** **10** ערות בת-צנך או בת-צתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: **פ**
11 ערות בת-אשת אצין מולדת אצין אחותך הוא לא תגלה ערותה: **פ** **12** ערות
אחות-אצין לא תגלה שאר אצין הוא: **פ** **13** ערות אחות-אמך לא תגלה כי-שאר
אמך הוא: **פ** **14** ערות אחי-אצין לא תגלה אל-אשתו לא תקרב דתך הוא: **פ** **15**
ערות כלתך לא תגלה אשת צנך הוא לא תגלה ערותה: **פ** **16** ערות אשת-אחייך לא
תגלה ערות אחייך הוא: **פ** **17** ערות אשה ובתה לא תגלה את-בת-בנה ואת-בת-בתה
לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: **18** ואשה אל-אחתה לא תקח לזרר
לגלות ערותה עליה בחייה: **19** ואל-אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: **20**
ואל-אשת עמייתך לא-תתן שכבתך לזרע לטמאה-בה: **21** ומזרעך לא-תתן להעביר
למלך ולא תחלל את-שם אלהיך אני יהוה: **22** ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה
תועבה הוא: **23** ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני
בהמה לרבעה תבל הוא: **24** אל-תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים
אשר-אני משלח מפניכם: **25** ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ
את-ישביה: **26** ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
האזרח והגר הגר בתוכם: **27** כי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר
לפניכם ותטמאו הארץ: **28** ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה
את-הגוי אשר לפניכם: **29** כי כל-אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות
העשת מקרב עמם: **30** ושמרתם את-משמרתתי לבצתי עשות מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: **פ** **Lev 19** וידבר יהוה אל-משה
לאמר: **2** דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם: **3** איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: **4**
אל-תפנו אל-האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: **5** וכי
תזבחו זבח שלמים ליהוה לרנכם תזבחו: **6** ציום זבחכם יאכל וממחרת והנותר
עדיום השלישי באש ישרף: **7** ואם האכל יאכל ציום השלישי פגול הוא לא ירצה:
8 ואכליו עונו ישא כי-את-קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: **9** ובקצרכם
את-קציר ארנכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: **10** וכרמך

לא תעולל ופרטו כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אחס אני יהוה אלהיכם: **11** לא
 תגנבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו: **12** ולא-תשצבו צמיתו לשקר ותלל
 את-שם אלהיך אני יהוה: **13** לא-תעסק את-רעך ולא תגזל לא-תליץ פעלת שכיר
 אתך עד-בקר: **14** לא-תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני
 יהוה: **15** לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פני-דל ולא תהדר פני גדול בדק משפט
 עמיתך: **16** לא-תלך רכיל בעמיתך לא תעמד על-דם רעך אני יהוה: **17** לא-תשנא
 את-אחיך בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא: **18** לא-תקס
 ולא-תטר את-בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: **19** את-חקתי תשמרו בהמתך
 לא-תרביע כלאים שדך לא-תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך: **20** **פ**
 ואיש כיי-שכב את-אשה שכבת-זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדה
 או חפשה לא נתן-לה בקרת תהיה לא יומתו כיי-לא חפשה: **21** והציא את-אשמו
 ליהוה אל-פתח אהל מועד איל אשם: **22** וכפר עליו הכהן בציל האשם לפני יהוה
 על-חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: **23** **פ** וכי-תבאו אל-הארץ
 ונטעתם כל-עץ מאכל וערלתם ערלתו את-פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
 יאכלו: **24** ובשנה הרביעית יהיה כל-פריו קדש הלולים ליהוה: **25** ובשנה החמישית
 תאכלו את-פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: **26** לא תאכלו על-הדם
 לא תנחשו ולא תעונו: **27** לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקן: **28**
 ושרט לנפש לא תחנו בצשרכם ובחצת קעקע לא תחנו בכס אני יהוה: **29**
 אל-תחלל את-בתך להזנותה ולא-תזונה הארץ ומלאה הארץ זמה: **30** את-שבתתי
 תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: **31** אל-תפנו אל-האצת ואל-הידענים אל-תצקשו
 לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: **32** מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת
 מאלהיך אני יהוה: **33** **פ** וכיי-גור אתך גר בצרצרכם לא תונו אותו: **34** כאשר מכס
 יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כיי-גרים הייתם בצרצרכם מנרים אני
 יהוה אלהיכם: **35** לא-תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: **36** מאזני דק
 אצני-דק איפת דק והין דק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים: **37** ושמרתם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: **פ**

Lev 20 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** ואל-בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל
 ומן-הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמאו באבן:
3 ואני אתן את-פני בראש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך
 למען טמא את-מקדשי ולחלל את-שם קדשי: **4** ואם העלם יעלימו עם הארץ
 את-עיניהם מן-האיש ההוא בחתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו: **5** ושמתי אני
 את-פני בראש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל-הזונים אחרי לזנות אחרי
 המלך מקרב עמם: **6** והנפש אשר תפנה אל-האצת ואל-הידענים לזנות אחריהם
 ונתתי את-פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: **7** והתקדשתם והייתם קדשים
 כי אני יהוה אלהיכם: **8** ושמרתם את-חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: **9**
 כיי-איש איש אשר יקלל את-אביו ואת-אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו צו: **10**
 ואיש אשר ינאף את-אשת איש אשר ינאף את-אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת:
11 ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערות אביו גלה מות-יומתו שניהם דמיהם צם:

12 ואיש אשר ישכב את-כלתו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם צם: **13** ואיש אשר ישכב את-זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם צם: **14** ואיש אשר יקח את-אשה ואת-אמה ומה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא-תהיה ומה בתוככם: **15** ואיש אשר יתן שכבתו צבהמה מות יומת ואת-הצבהמה תהרגו: **16** ואשה אשר תקרב אל-כל-צבהמה לרבעה אמה והרגת את-האשה ואת-הצבהמה מות יומתו דמיהם צם: **17** ואיש אשר-יקח את-אחתו בת-אציו או בת-אמו וראה את-ערותה והיא-תראה את-ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: **18** ואיש אשר-ישכב את-אשה דוה וגלה את-ערותה את-מקרה הערה והיא גלתה את-מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: **19** וערות אחות אמן ואחות אצין לא תגלה כי את-שאריו הערה עונם ישאו: **20** ואיש אשר ישכב את-דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: **21** ואיש אשר יקח את-אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: **22** ושמתם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: **23** ולא תלכו בחקת הגוי אשר-אני משלח מפניכם כי את-כל-אלה עשו ואקץ צם: **24** ואמר לכם אתם תירשו את-אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זאת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר-הצדלתי אתכם מן-העמים: **25** והצדלתם בין-הצבהמה הטוהרה לטומאה ובין-העוף הטמא לטהר ולא-תשקלו את-נפשתיכם צבהמה וצעוף וכל אשר תרמש האדמה אשר-הצדלתי לכם לטמא: **26** והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואצדל אתכם מן-העמים להיות לי: **27** ואיש או-אשה כ-ייהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו בצבן ירגמו אתם דמיהם צם: **פ Lev 21** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא-יטמא צעמיו: **2** כי אם-לשאריו הקרב אליו ולאמו ולאציו ולבנו ולבתו ולאחיו: **3** ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא: **4** לא יטמא בעל צעמיו להחלו: **5** לא-**[יקרחה]** **[יקרחו]** קרחה צראשם ופאת זקנם לא יגלחו וצצשרם לא ישרטו שרטת: **6** קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את-אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: **7** אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כ-יקדש הוא לאלהיו: **8** וקדשתו כ-את-לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה-לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: **9** וצת איש כהן כי תחל לזנות את-אציה היא מחללת באש תשרף: **ס** **10** והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשו שמן המשחה ומלא את-ידו ללבוש את-הצבדים את-ראשו לא יפרע וצגדיו לא יפרס: **11** ועל כל-נפש מת לא יבא לאציו ולאמו לא יטמא: **12** ומן-המקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: **13** והוא אשה צבתוליה יקח: **14** אלמנה וגרושה וחללה זנה את-אלה לא יקח כי אם-צבתולה מעמיו יקח אשה: **15** ולא-יחלל זרעו צעמיו כי אני יהוה מקדשו: **פ** **16** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **17** דבר אל-אהרן לאמר איש מזרעך לדתם אשר יהיה צו מוס לא יקרב להקריב לחם אלהיו: **18** כי כל-איש אשר-צו מוס לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: **19** או איש אשר-ייהיה צו שצר רגל או שצר יד: **20** או-גבן או-דק או תבלל צעינו או גרב או ילפת או מרות

אשך: **21** כל-איש אשר-צו מוס מורע אהרן הכהן לא יגש להקריב את-אשי יהוה מוס צו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: **22** לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן-הקדשים יאכל: **23** אך אלי-הפרכת לא יבא ואל-המוצח לא יגש כי-מוס צו ולא יחלל את-מקדשי כי אני יהוה מקדשם: **24** וידבר משה אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל: **פ Lev 22** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-אהרן ואל-בניו ויגורו מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: **3** אמר אלהם לדרתים כל-איש אשר-יקרב מכל-זרעכם אל-הקדשים אשר יקדשו בני-ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: **4** איש איש מורע אהרן והוא נרוע או צב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל-טמא-נפש או איש אשר-תצא ממנו שכבת-זרע: **5** או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-לו או באדם אשר יטמא-לו לכל טמאתו: **6** נפש אשר תגע-צו וטמאה עד-הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אס-רתן צטרו צמים: **7** ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים כי לחמו הוא: **8** נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-צה אני יהוה: **9** ושמרו את-משמרתי ולא-ישאו עליו חטא ומתו צו כי יחללו אני יהוה מקדשם: **10** וכל-זור לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש: **11** וכהן כייקנה נפש קנין כספו הוא יאכל צו ויליד ציתו הם יאכלו צלחמו: **12** ובת-כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: **13** ובת-כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושצה אל-צית אציה כנעוריה מלחם אציה תאכל וכל-זור לא-יאכל צו: **ק 14** ואיש כייאכל קדש צשגגה ויסף חמשימו עליו ונתן לכהן את-הקדש: **15** ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה: **16** והשיאו אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: **פ 17** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **18** דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מצית ישראל ומן-הגור צישראל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה: **19** לרנכס תמים זכר צבקר בכשצים ובעזים: **20** כל אשר-צו מוס לא תקריבו כי-לא לרצון יהיה לכם: **21** ואיש כייקריב זבת-שלמים ליהוה לפלא-נדד או לנדצה צבקר או צאלן תמים יהיה לרצון כל-מוס לא יהיה-צו: **22** עורת או שצור או-ריתון או-יצלת או גרב או ילפת לא-תקריבו אלה ליהוה ואשה לא-תתנו מהם על-המוצח ליהוה: **23** ושור ושה שרוע וקלוט נדצה תעשה אתו ולנדד לא ירצה: **24** ומעוך וכמות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה וצארנכס לא תעשו: **25** ומיד צן-נכר לא תקריבו את-לחם אלהים מכל-אלה כי משחתם צהם מוס צם לא ירצו לכם: **פ 26** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **27** שור או-כשצ או-עו כי יולד והיה שצעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: **28** ושור או-שה אתו ואת-צנו לא תשחטו ציום אחד: **29** וכי-תוצחו וצת-תודה ליהוה לרנכס תוצחו: **30** ציום ההוא יאכל לא-תותירו ממנו עד-צבקר אני יהוה: **31** ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: **32** ולא תחללו את-שם קדשי ונקדשתי צתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: **33** המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: **פ Lev 23** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר-תקראו

אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: **3** ששת ימים תעשה מלאכה וציום השביעי
 שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם:
4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם צמועם: **5** צחדש הראשון
 בארבעה עשר לחדש צין הערבים פסח ליהוה: **6** ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
 המנוחות ליהוה שבעת ימים מנוחות תאכלו: **7** ציום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **8** והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ציום השביעי
 מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **9** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **10** דבר
 אל-צני ישראל ואמרת אלהם כיי-תצאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
 את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: **11** והניף את-העמר לפני
 יהוה לרנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: **12** ועשיתם ציום הניפכם את-העמר כצב
 תמים צין-שנתו לעלה ליהוה: **13** ומנחתו שני עשרנים סלת זלולה צשמן אשה
 ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: **14** ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם
 היום הזה עד הביאתם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדתכם בכל מושבתיכם: **15**
15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתם את-העמר תנופה שבע שבתות
 תמימת תהינה: **16** עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
 חדשה ליהוה: **17** ממושבתיכם תציו לחם תנופה שטים שני עשרנים סלת תהינה
 חמץ תאפינה צכורים ליהוה: **18** והקרבתם על-הלחם שבעת כצשים תמימת צני
 שנה ופר צין-צקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה
 ריח-ניחח ליהוה: **19** ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כצשים צני שנה לזבח
 שלמים: **20** והניף הכהן אתם על לחם הצכורים תנופה לפני יהוה על-שני כצשים
 קדש יהיו ליהוה לכהן: **21** וקראתם צעם היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם כל-מושבתיכם לדתכם: **22** וצקצרכם
 את-קציר ארנכם לא-תכלה פאת שדך צקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר
 מעוז אתם אני יהוה אלהיכם: **23** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **24** דבר אל-צני
 ישראל לאמר צחדש השביעי צאחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
 מקרא-קדש: **25** כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: **26** וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: **27** אך צעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא
 מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: **28** וכל-מלאכה
 לא תעשו צעם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:
29 כי כל-הנפש אשר לא-תענה צעם היום הזה ונכרתה מעמיה: **30** וכל-הנפש
 אשר תעשה כל-מלאכה צעם היום הזה והאצדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה: **31**
 כל-מלאכה לא תעשו חקת עולם לדתכם בכל מושבתיכם: **32** שבת שבתון הוא
 לכם ועניתם את-נפשתיכם צחשעה לחדש צערצ מערצ עד-ערצ שצתו שצתכם: **33**
33 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **34** דבר אל-צני ישראל לאמר צחמשה עשר יום
 לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: **35** ציום הראשון מקרא-קדש
 כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **36** שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ציום השמיני
 מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עזרת הוא כל-מלאכת עבדה לא
 תעשו: **37** אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה

עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יוס ציומו: **38** מלכד שצתת יהוה ומלכד מתנותיכם ומלכד כל-נדריכם ומלכד כל-נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: **39** אך צחמשה עשר יום לחדש השביעי בצאספכס את-תצואת הארץ תחגו את-חג-יהוה שצעת ימים ציוס הראשון שצחון וציוס השמיני שצחון: **40** ולקחתם לכם ציוס הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ-עצת וערציי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שצעת ימים: **41** וחגתם אתו חג ליהוה שצעת ימים צשנה חקת עולם לדרתיכם צחדש השביעי תחגו אתו: **42** צסכת תשצו שצעת ימים כל-האזרח צישראל ישצו צסכת: **43** למען ידעו דרתיכם כי צסכות הושצתי את-צני ישראל צהויאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: **44** וידצר משה את-מעדי יהוה אל-צני ישראל: **פ Lev 24** וידצר יהוה אל-משה לחמר: **2** ו את-צני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתיית למאור להעלת נר תמיד: **3** מחוץ לפרכת העדת צאהל מועד יערך אתו אהרן מערצ עד-צקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: **4** על המגרה הטהרה יערך את-הנרות לפני יהוה תמיד: **פ 5** ולקחת סלת ואפית אתה שמים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: **6** ושמת אותם שמים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: **7** ונתת על-המערכת לצנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: **8** ציוס השצת ציוס השצת יערכו לפני יהוה תמיד מאת צני-ישראל צרית עולם: **9** והיתה לאהרן ולצניו ואכלוהו צמקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק-עולם: **ס 10** וינא צן-אשה ישראלית והוא צן-איש מצרי צחון צני ישראל וינאו צמחנה צן הישראלית ואיש הישראלי: **11** ויקצ צן-האשה הישראלית את-השם ויקלל וציאו אתו אל-משה ושם אמו שלמית צת-דברי למטה-דן: **12** ויניחאו צמשמר לפרש להם על-פי יהוה: **פ 13** וידצר יהוה אל-משה לחמר: **14** הונא את-המקלל אל-מחוץ למחנה וסמכו כל-השמעים את-ידיהם על-ראשו ורגמו אתו כל-העדה: **15** ואל-צני ישראל תדצר לחמר איש איש כי-יקלל אלהיו ונשא חטאו: **16** ונקצ סס-יהוה מות יומת רגום ירגמו-צו כל-העדה כגר כאזרח צנקבו-שם יומת: **17** ואיש כי יכה כל-נפש אדם מות יומת: **18** ומכה נפש-צמהה ישלמנה נפש תחת נפש: **19** ואיש כי-יתן מוס צעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: **20** שצר תחת שצר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מוס צאדם כן יתן צו: **21** ומכה צמהה ישלמנה ומכה אדם יומת: **22** משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: **23** וידצר משה אל-צני ישראל ויוציאו את-המקלל אל-מחוץ למחנה וירגמו אתו אצן וצני-ישראל עשו כאשר צוה יהוה את-משה: **פ Lev 25** וידצר יהוה אל-משה צהר סיני לחמר: **2** דצר אל-צני ישראל ואמרת אלהם כי תצאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושצתה הארץ שצת ליהוה: **3** שש שנים תורע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את-תצואתה: **4** וצשנה השביעת שצת שצחון יהיה לארץ שצת ליהוה שדך לא תורע וכרמך לא תזמר: **5** את ספית קצירך לא תקצור ואת-ענצי נזירך לא תצצר שנת שצחון יהיה לארץ: **6** והיתה שצת הארץ לכם לאכלה לך ולעצדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: **7** ולצהמתך ולחיה אשר צארך תהיה כל-תצואתה לאכל: **ס 8** וספרת לך שצע שצתת שנים שצע שנים שצע פעמים והיו לך ימי שצע שצתת השנים תשע וארבעים שנה: **9**

והעצרת שופר תרועה בחדש השצעי זעשור לחדש ציוס הכפרים תעצרו שופר
 בכל-ארנכס: **10** וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור צארך לכל-ישציה
 יוצל הוא תהיה לכם ושצתם איש אל-אחוזתו ואיש אל-משפחתו תשצו: **11** יוצל
 הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-ספיחיה ולא תצטרו
 את-נזריה: **12** כי יוצל הוא קדש תהיה לכם מן-השדה תאכלו את-תצואתה: **13**
 בשנת היוצל הזאת תשצו איש אל-אחוזתו: **14** וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
 מיד עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: **15** במספר שנים אחר היוצל תקנה מאת
 עמיתך במספר שני-תצואת ימכר-לך: **16** לפי רב השנים תרצה מקנתו ולפי מעט
 השנים תמעט מקנתו כי מספר תצואת הוא מכר לך: **17** ולא תונו איש את-עמיתו
 ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: **18** ועשיתם את-חקתי ואת-משפטי תשמרו
 ועשיתם אתם וישצתם על-הארץ לצטח: **19** ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשצע
 וישצתם לצטח עליה: **20** וכי תאמרו מה-נאכל בשנה השציעת הן לא מזרע ולא
 נאסף את-תצואתנו: **21** ונזיתי את-צרכתי לכם בשנה השצית ועשת את-התצואה
 לשלש השנים: **22** וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-התצואה ישן עד השנה
 השציעת עד-צוא תצואתה תאכלו ישן: **23** והארץ לא תמכר לזמתת כי-לי הארץ
 כי-גרים ותושצים אתם עמדי: **24** וצכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: **25** **ס**
 כי-ימוך אחיך ומכר מאחוזתו וצא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: **26** ואיש
 כי לא יהיה-לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: **27** וחשצ את-שני ממכרו והשיצ
 את-העדף לאיש אשר מכר-לו ושצ לאחוזתו: **28** ואם לא-מצאה ידו די השיצ לו
 והיה ממכרו ציד הקנה אתו עד שנת היוצל וצא ציצל ושצ לאחוזתו: **29** ואיש
 כי-ימכר צית-מושצ עיר חומה והיתה גאלתו עד-תם שנת ממכרו ימים תהיה
 גאלתו: **30** ואם לא-יגאל עד-מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר-צעיר
 אשר-**(לא)** **[לן]** חמה לזמימת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ציצל: **31** וצתי הצצרים
 אשר אין-להם חמה סציצ על-שדה הארץ יחשצ גאלה תהיה-לו וציצל יצא: **32**
 וערי הלויים צתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללויים: **33** ואשר יגאל מן-הלויים
 וצא ממכר-צית ועיר אחזתו ציצל כי צתי ערי הלויים הוא אחזתם צתוך צני
 ישראל: **34** ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי-אחזת עולם הוא להם: **35** וכי-ימוך
 אחיך ומטה ידו עמך והחזקת צו גר ותושצ וחי עמך: **36** אל-תקח מאתו נשך
 ותרצית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: **37** את-כספך לא-תתן לו צנשך וצמרצית
 לא-תתן אכלך: **38** אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם
 את-ארץ כנען להיות לכם לאלהים: **39** **ס** וכי-ימוך אחיך עמך ונמכר-לך
 לא-תעצד צו עצדת עצד: **40** כשכיר כחושצ יהיה עמך עד-שנת היצל יעצד עמך:
41 וצא מעמך הוא וצניו עמו ושצ אל-משפחתו ואל-אחוזת אצתיו ישו: **42**
 כי-עצדי הם אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עצד: **43**
 לא-תרדה צו צפרך ויראת מאלהיך: **44** ועצדך ואמתך אשר יהיו-לך מאת הגויים
 אשר סציציתכם מהם תקנו עצד ואמה: **45** וגם מצני התושצים הגרים עמכם מהם
 תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו צארנכס והיו לכם לאחזה: **46**
 והתנחלתם אתם לצניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם צהם תעצדו וצאחיתם

צני-ישראל איש באחיו לא-תרדה זו צפרך: **ק 47** וכי תשיג יד גר ותושב עמך
 ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: **48** אחרי נמכר גאלה
 תהיה-לו אחד מאחיו יגאלנו: **49** או-דדו או צן-דדו יגאלנו או-משאר בשרו
 ממשפחתו יגאלנו או-השיגה ידו ונגאל: **50** ותשב עס-קנהו משנת המכרו לו עד שנת
 היצל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: **51** אם-עוד רבות
 בשנים לפיהן ישיב גאלתו ממספר מקנתו: **52** ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היצל
 ותשב-לו כפי שניו ישיב את-גאלתו: **53** כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא-ירדנו
 צפרך לעיניך: **54** ואם-לא יגאל באלה ויאל בשנת היצל הוא וצניו עמו: **55** כי-לי
 צני-ישראל עצדים עצדי הם אשר-הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
Lev 26 לא-תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא-תקומו לכם ואצן משכית לא תתנו
 בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: **2** את-שבתתי תשמרו ומקדשי
 תיראו אני יהוה: **ק 3** אם-צחקתי תלכו ואת-מנותי תשמרו ועשיתם אתם: **4** ונתתי
 גשמיכם צעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרו: **5** והשיג לכם דיש
 את-צניר וצניר ישיג את-זרע ואלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: **6**
 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשצתי חיה רעה מן-הארץ ותרב
 לא-תעצר בארצכם: **7** ורפתם את-איביכם ונפלו לפיכם לתרב: **8** ורדפו מכם
 חמשה מאה ומאה מכם רבצה ירדפו ונפלו איביכם לפיכם לתרב: **9** ופנית
 אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את-צריתי אתכם: **10** ואלתם ישן
 נושן וישן מפני חדש תוליאו: **11** ונתתי משכני בתוככם ולא-תגעל נפשי אתכם: **12**
 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם: **13** אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עצדים ואשצר מנת עלכם ואולך
 אתכם קוממיות: **פ 14** ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את כל-המנות האלה: **15**
 ואם-צחקתי תמאסו ואם את-משפטתי תגעל נפשכם לצלתי עשות את-כל-מנותי
 להפרכם את-צריתי: **16** אף-אני אעשה-זאת לכם והפקדתי עליכם בלה
 את-השחפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדיצת נפש וזרעתם לריק וזרעם ואלתו
 איביכם: **17** ונתתי פני צכם ונגפתם לפני איביכם ורדו צכם שנאיכם ונסתם
 ואין-רדף אתכם: **ק 18** ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ויספתי ליקרה אתכם שבע
 על-חטאיכם: **19** ושצתי את-גאון עזכם ונתתי את-שמיכם כבזל ואת-ארצכם
 כנחשה: **20** ותם לריק כחכם ולא-תתן ארצכם את-יבולה ועץ הארץ לא יתן פרו:
21 ואם-תלכו עמי קרי ולא תאצו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאיכם:
22 והשלחתי צכם את-חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את-צדמתכם והמעיתה
 אתכם ונשמו דרכיכם: **23** ואם-באלה לא תסורו לי והלכתם עמי קרי: **24** והלכתי
 אף-אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם-אני שבע על-חטאיכם: **25** והצאתי עליכם
 חרב נקמת נקם-צריתי ונאספתם אל-עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ציד-אויב:
26 צצרי לכם מטה-לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיצו לחמכם
 במשקל ואלתם ולא תשבעו: **ק 27** ואם-צואת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי:
28 והלכתי עמכם צחמת-קרי ויקרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאיכם: **29** ואלתם
 צצר צניכם וצצר צנתיכם תאלכו: **30** והשמדתי את-צמתיכם והכרתי את-חמניכם

ונתתי את-פגריכם על-פגרי גלולכם וגעלה נפשי אתכם: ³¹ ונתתי את-עריכם חרבה והשמותי את-מקדשיכם ולא אריח זריח ניחחכם: ³² והשמתי אני את-הארץ ושמונה עליה איביכם הישבים זה: ³³ ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: ³⁴ אז תרנה הארץ את-שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרננת את-שבתיה: ³⁵ כל-ימי השמה תשבת את אשר לא-שבתה בשבתתים בשבתתם עליה: ³⁶ והגשאים בכם והבאתי מרץ בלצבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת-חרב ונפלו ואין רדף: ³⁷ וכשלו איש-באחיו כמפני-חרב ורדף אין ולא-תהיה לכם תקומה לפני איביכם: ³⁸ ואזדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: ³⁹ והגשאים בכם ימקו צעונם בארצת איביכם ואף צעונת אצתם אתם ימקו: ⁴⁰ והתודו את-עונם ואת-עון אצתם צמעלם אשר מעל-יצי ואף אשר-הלכו עמי בקרי: ⁴¹ אף-אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם אוראז יכנע בלצבם הערל ואז ירלו את-עונם: ⁴² וזכרתי את-צריתי יעקוב ואף את-צריתי יצחק ואף את-צריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: ⁴³ והארץ תעוז מהם ותרץ את-שבתתיה צהשמה מהם והם ירלו את-עונם יען וציען צמשפטי מאסו ואת-חקתי געלה נפשם: ⁴⁴ ואף-גם-זאת צהיותם בארץ איביהם לא-מאסתי ולא-געלתים לכלתם להפר צריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: ⁴⁵ וזכרתי להם צריית ראשנים אשר הוצאתי-אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: ⁴⁶ אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה צינו וצין צני ישראל צהר סיני ציד-משה: **פ**

Lev 27 וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² דבר אל-צני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר צערכך נפשת ליהוה: ³ והיה ערכך הזכר מצן עשרים שנה ועד צן-ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף צשקל הקדש: ⁴ ואם-ננקצה הוא והיה ערכך שלשים שקל: ⁵ ואם מצן-חמש שנים ועד צן-עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקצה עשרת שקלים: ⁶ ואם מצן-חדש ועד צן-חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקצה ערכך שלשת שקלים כסף: ⁷ ואם מצן-ששים שנה ומעלה אם-זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקצה עשרה שקלים: ⁸ ואם-מן הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על-פי אשר תשיג יד הנדר יעריכו הכהן: **ס** ⁹ ואם-צהמה אשר יקריצו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה-קדש: ¹⁰ לא יחליפנו ולא-ימיר אתו טוב צרע אורע צטוב ואם-המר ימיר צהמה צצהמה והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש: ¹¹ ואם כל-צהמה טמאה אשר לא-יקריצו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את-צהמה לפני הכהן: ¹² והעריך הכהן אתה צין טוב וצין רע כערכך הכהן כן יהיה: ¹³ ואם-גאל יגאלנה ויסף חמישתו על-ערכך: ¹⁴ ואיש כייקדש את-ציתו קדש ליהוה והעריכו הכהן צין טוב וצין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: ¹⁵ ואם-המקדיש יגאל את-ציתו ויסף חמישית כסף-ערכך עליו והיה לו: ¹⁶ ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים צחמשים שקל כסף: ¹⁷ אם-משנת היצל יקדיש שדהו כערכך יקום: ¹⁸ ואם-אחר היצל יקדיש שדהו וחשצלו הכהן את-הכסף על-פי השנים הנותרת עד שנת היצל ונגרע מערכך: ¹⁹

ואס-גאל יגאל את-השדה המקדיש אתו ויסק חמשיית כסף-ערכך עליו וקס לו: ²⁰
 ואס-לא יגאל את-השדה ואס-מכר את-השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: ²¹ והיה
 השדה בצאתו ציבל קדש ליהוה כשדה החרס לכהן תהיה אחותו: ²² ואס את-שדה
 מקנתו אשר לא משדה אחותו יקדיש ליהוה: ²³ וחשצלו הכהן את מכסת הערכך
 עד שנת היצל ונתן את-הערכך ציוס הוא קדש ליהוה: ²⁴ צנתת היוצל ישוב
 השדה לאשר קנהו מאתו לאשר-לו אחות הארץ: ²⁵ וכל-ערכך יהיה צשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל: **ס** ²⁶ אך-צכור אשר-יצכר ליהוה צצהמה
 לא-יקדיש איש אתו אס-שור אס-שה ליהוה הוא: ²⁷ ואס צצהמה הטמאה ופדה
 בערכך ויסק חמשחו עליו ואס-לא יגאל ונמכר בערכך: ²⁸ אך-כל-חרס אשר
 יחרס איש ליהוה מכל-אשר-לו מאדס וצהמה ומשדה אחותו לא ימכר ולא
 יגאל כל-חרס קדש-קדשים הוא ליהוה: ²⁹ כל-חרס אשר יחרס מן-האדס לא
 יפדה מות יומת: ³⁰ וכל-מעשר הארץ מורע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש
 ליהוה: ³¹ ואס-גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסק עליו: ³² וכל-מעשר צקר
 וזאן כל אשר-יעצר תחת השצט העשירי יהיה-קדש ליהוה: ³³ לא יצקר צין-טוב
 לרע ולא ימירנו ואס-המר ימירנו והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש לא יגאל: ³⁴
 אלה המצות אשר צוה יהוה את-משה אל-צני ישראל צהר סיני:

Numbers 1 וידבר יהוה אל-משה צמדבר סיני צאהל מועד צאחד לחדש השני
 צשנה השנית לצאתם מארץ מצרים למחר: ² שאו את-ראש כל-עדת צני-ישראל
 למשפחתם לצית צצתם צמספר שמות כל-זכר לגגלחת: ³ מצן עשרים שנה
 ומעלה כל-ינא צבא צישראל תפקדו אתם לצצאתם אתה ואהרן: ⁴ ואתכם יהיו
 איש איש למטה איש ראש לצית-אצתיו הוא: ⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
 אתכם לראצון אליצור צן-שדיאור: ⁶ לשמעון שלמיאל צן-צורישדי: ⁷ ליהודה
 נחשון צן-עמיידצ: ⁸ ליסשכר נתנאל צן-צוער: ⁹ לצובלן אליאצ צן-חלן: ¹⁰ לצני
 יוסף לאפרים אלישמע צן-עמיהוד למנשה גמליאל צן-פדהצור: ¹¹ לצנימן אצידן
 צן-גדעני: ¹² לדן אחיעזר צן-עמישדי: ¹³ לאשר פגעאל צן-עכרן: ¹⁴ לגד אליסף
 צן-דעואל: ¹⁵ לנפחלי אחירע צן-ענין: ¹⁶ אלה **[קריא]** **[קרווא]** העדה נשיאי
 מטות אצותם ראשי אלפי ישראל הם: ¹⁷ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה
 אשר נקצו צשמות: ¹⁸ ואת כל-העדה הקהילו צאחד לחדש השני ויתילדו
 על-משפחתם לצית אצתם צמספר שמות מצן עשרים שנה ומעלה לגגלחת: ¹⁹
 כאשר צוה יהוה את-משה ויפקדס צמדבר סיני: **פ** ²⁰ והיו צני-ראצון צכר
 ישראל תולדתם למשפחתם לצית אצתם צמספר שמות לגגלחת כל-זכר מצן
 עשרים שנה ומעלה כל ינא צבא: ²¹ פקדיהם למטה ראצון ששה וארבעים
 אלף וחמש מאות: **פ** ²² לצני שמעון תולדתם למשפחתם לצית אצתם פקדיו
 צמספר שמות לגגלחת כל-זכר מצן עשרים שנה ומעלה כל ינא צבא: ²³
 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: **פ** ²⁴ לצני גד תולדתם
 למשפחתם לצית אצתם צמספר שמות מצן עשרים שנה ומעלה כל ינא צבא: ²⁵
 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: **פ** ²⁶ לצני יהודה

תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא
 זכא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: פ 28 לבני
 יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מזן עשרים שנה ומעלה
 כל יא זכא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: פ
 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מזן עשרים שנה
 ומעלה כל יא זכא: 31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
 מאות: פ 32 לבני יוסף תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא זכא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים
 אלף וחמש מאות: פ 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא זכא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים
 ושלשים אלף ומאתים: פ 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא זכא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה
 ושלשים אלף וארבע מאות: פ 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא זכא: 39 פקדיהם למטה דן שנים
 וששים אלף ושבע מאות: פ 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא זכא: 41 פקדיהם למטה אשר
 אחד וארבעים אלף וחמש מאות: פ 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמת מזן עשרים שנה ומעלה כל יא זכא: 43 פקדיהם למטה
 נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: פ 44 אלה הפקדים אשר פקד משה
 ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש-אחד לבית-אבתיו היו: 45 והיו
 כל-פקודי בני-ישראל לבית אבתם מזן עשרים שנה ומעלה כל-יא זכא
 בישראל: 46 והיו כל-הפקדים שש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: פ 48 וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: 49 אך את-מטה לוי לא תפקד ואת-ראשם לא תשא בתוך בני
 ישראל: 50 ואתה הפקד את-הלויים על-משכן העדת ועל כל-כליו ועל כל-אשר-לו
 המה ישאו את-המשכן ואת-כל-כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: 51 ונסע
 המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: 52 וחנו
 בני ישראל איש על-מחנהו ואיש על-דגלו לצבאתם: 53 והלויים יחנו סביב למשכן
 העדת ולא-יהיה קנף על-עדת בני ישראל ושמרו הלויים את-משמרת משכן העדות:
 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו: פ Num 2 וידבר
 יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 2 איש על-דגלו צאתת לבית אבתם יחנו בני
 ישראל מנגד סביב לאהל-מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה
 לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים
 אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן-זוער: 6
 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ס 7 מטה זבולן ונשיא לבני
 זבולן אליאז בן-חלון: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9
 כל-הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמיים אלף וששת-אלפים וארבע-מאות

ללצאתם ראשנה יסעו: **ס 10** דגל מחנה ראובן תימנה ללצאתם ונשיא לבני ראובן
 אליזר בן-שדיאור: **11** ונצאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: **12** והחונם
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן-זוריישדי: **13** ונצאו ופקדיהם
 תשעה וחמשים אלף ושש מאות: **14** ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן-רעואל: **15**
 ונצאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: **16** כל-הפקדים למחנה
 ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע-מאות וחמשים ללצאתם ושנים יסעו:
ס 17 ונסעו אהל-מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על-ידו
 לדגליהם: **ס 18** דגל מחנה אפרים ללצאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע
 בן-עמיהוד: **19** ונצאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: **20** ועליו מטה מנשה
 ונשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהנור: **21** ונצאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף
 ומאתים: **22** ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן-גדעני: **23** ונצאו ופקדיהם
 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: **24** כל-הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
 ושמנת-אלפים ומאה ללצאתם ושלשים יסעו: **ס 25** דגל מחנה דן לפנה ללצאתם
 ונשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: **26** ונצאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע
 מאות: **27** והחונים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן-עכרון: **28** ונצאו
 ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: **29** ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי
 אחירע בן-ענין: **30** ונצאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: **31**
 כל-הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחריה יסעו
 לדגליהם: **פ 32** אלה פקודי בני-ישראל לבית אבתם כל-פקודי המחנות ללצאתם
 שש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: **33** והלויים לא התפקדו בתוך
 בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה: **34** ויעשו בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה
 את-משה כן-חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על-בית אבתו: **Num 3** ואלה
 תולדת אהרן ומשה ציום דבר יהוה את-משה צהר סיני: **4** ואלה שמות בני-אהרן
 הזכור נדב ואזיהוא אלעזר ואיתמר: **5** אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
 אשר-מלא ידם לכהן: **6** וימת נדב ואזיהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני
 יהוה במדבר סיני וצניס לא-היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על-פני אהרן אציהם:
פ 7 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **8** הקרב את-מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן
 הכהן ושרתו אתו: **9** ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני אהל מועד
 לעבד את-עבדת המשכן: **10** ושמרו את-כל-כלי אהל מועד ואת-משמרת בני ישראל
 לעבד את-עבדת המשכן: **11** ונתתה את-הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו
 מאת בני ישראל: **12** ואת-אהרן ואת-בניו תפקד ושמרו את-כהנתם והזר הקרב
 יומת: **פ 13** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **14** ואני הנה לקחתי את-הלויים מתוך בני
 ישראל תחת כל-זכור פטור רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: **15** כי לי כל-זכור
 ציום הכתי כל-זכור בארץ מנרים הקדשתי לי כל-זכור צישראל מאדם
 עד-בהמה לי יהיו אני יהוה: **ס 16** וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני לאמר: **17**
 פקד את-בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל-זכור מבן-חדש ומעלה תפקדם: **18**
 ויפקד אתם משה על-פי יהוה כאשר צוה: **19** ויהיו-אלה בני-לוי בשמתם גרשון

וקהת ומררי: 18 ואלה שמות בני-גרשון למשפחתם לבני ושמעי: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויזרה חברון ועזיאל: 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבותם: 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני: 22 פקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית-אב לגרשני אליסף בן-לאל: 25 ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן והאהל מנסו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת-מסך פתח החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היזרי ומשפחת החזרני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה שנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני-קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיא בית-אב למשפחת הקהתי אלינפן בן-עזיאל: 31 ומשמרתם הארון והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן-אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית-אב למשפחת מררי נוריאל בן-אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן וצריחיו ועמדיו ואדניו וכל-כליו וכל עבדתו: 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: 38 והחניס לפני המשכן קדמה לפני אהל-מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרוב יומת: 39 כל-פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה למשפחתם כל-זכר מבן-חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל-משה פקד כל-זכר זכר לבני ישראל מבן-חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: 41 ולקחת את-הלויים לי אני יהוה תחת כל-זכר לבני ישראל ואת צהמת הלויים תחת כל-זכור צהמת בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את-כל-זכר לבני ישראל: 43 ויהי כל-זכור זכר במספר שמות מבן-חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: 44 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 45 קח את-הלויים תחת כל-זכור לבני ישראל ואת-צהמת הלויים תחת צהמתם והיו-לי הלויים אני יהוה: 46 ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על-הלויים מזכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי העדפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדווי הלויים: 50 מאת זכור בני ישראל לקח את-הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויתן משה את-כסף הפדוים לאהרן ולבניו על-פי יהוה כאשר צוה יהוה את-משה: 52 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 2 נשא את-ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבותם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-זכר לנצח לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני-קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 וזו אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך

וכסו-בה את ארן העדת: **6** ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד-כלילי תכלת
 מלמעלה ושמו **7** זדיו: **7** ועל שלתן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את-הקערת
 ואת-הכפת ואת-המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: **8** ופרשו עליהם
 בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את-זדיו: **9** ולקחו בגד תכלת
 וכסו את-מנרת המאור ואת-נרתייה ואת-מלקחיה ואת-מחמתיה ואת כל-כלי שמנה
 אשר ישרתו-לה זהם: **10** ונתנו אתה ואת-כל-כליה אל-מכסה עור תחש ונתנו
 על-המוט: **11** ועל מוצח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו
 את-זדיו: **12** ולקחו את-כל-כלי השרת אשר ישרתו-בם בקדש ונתנו אל-בגד תכלת
 וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על-המוט: **13** ודשנו את-המוצח ופרשו עליו בגד
 ארגמן: **14** ונתנו עליו את-כל-כליו אשר ישרתו עליו זהם את-המחמת את-המוזלגת
 ואת-היעים ואת-המוזקת כל כלי המוצח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו **15** זדיו:
 וכלה אהרן-וצניו לכסת את-הקדש ואת-כל-כלי הקדש בנסע המחנה ואחר-יכן
 יבאו בני-קהת לשאת ולא-יגעו אל-הקדש ומתו אלה משא בני-קהת צאהל מועד:
16 ופקדת אלעזר בן-אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
 המשחה פקדת כל-המשכן וכל-אשר-בו בקדש וכליו: **ס** **17** וידבר יהוה אל-משה
 ואל-אהרן לאמר: **18** אל-תכריתו את-שצט משפחת הקהתי מתוך הלויים: **19** ואת
 עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את-קדש הקדשים אהרן וצניו יבאו ושמו אותם
 איש איש על-עצדתו ואל-משאו: **20** ולא-יבאו לראות כצלע את-הקדש ומתו: **פ** **21**
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **22** נשא את-ראש בני גרשון גס-הם לבית אבתם
 למשפחתם: **23** מנן שלשים שנה ומעלה עד בן-חמשים שנה תפקד אותם כל-הבא
 לצבא לצבא לעבד עבדה צאהל מועד: **24** זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד
 ולמשא: **25** ונשאו את-יריעת המשכן ואת-אהל מועד מכסו ומכסה התחש
 אשר-עליו מלמעלה ואת-מסך פתח אהל מועד: **26** ואת קלעי החצר ואת-מסך
 פתח שער החצר אשר על-המשכן ועל-המוצח סביב ואת מיתריהם ואת-כל-כלי
 עבדתם ואת כל-אשר יעשה להם ועדו: **27** על-פי אהרן וצניו תהיה כל-עבדת בני
 הגרשני לכל-משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם צשמרת את כל-משאם: **28** זאת
 עבדת משפחת בני הגרשני צאהל מועד ומשמרתם ציד איתמר בן-אהרן הכהן: **צ**
29 בני מררי למשפחתם לבית-אבתם תפקד אתם: **30** מנן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן-חמשים שנה תפקדם כל-הבא לצבא לעבד את-עבדת אהל מועד: **31** ואת
 משמרת משאם לכל-עבדתם צאהל מועד קרשי המשכן וצריחו ועמודיו ואדניו: **32**
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל-כליהם ולכל עבדתם וצמת
 תפקדו את-כלי משמרת משאם: **33** זאת עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם
 צאהל מועד ציד איתמר בן-אהרן הכהן: **34** ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה
 את-בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: **35** מנן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה צאהל מועד: **36** ויהיו פקדיהם למשפחתם
 אלפים שבע מאות וחמשים: **37** אלה פקודי משפחת הקהתי כל-העבד צאהל מועד
 אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה ציד-משעה: **ס** **38** ופקודי בני גרשון למשפחתם
 ולבית אבתם: **39** מנן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא

לעבדה צאהל מועד: ⁴⁰ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות
 ושלשים: ⁴¹ אלה פקודי משפחת בני גרשון כל-העבד צאהל מועד אשר פקד משה
 ואהרן על-פי יהוה: ⁴² ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: ⁴³ מבן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לבא לעבדה צאהל מועד: ⁴⁴
 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: ⁴⁵ אלה פקודי משפחת בני מררי
 אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה ציד-משה: ⁴⁶ כל-הפקדים אשר פקד משה
 ואהרן ונשיאי ישראל את-הלויים למשפחתם ולבית אבתם: ⁴⁷ מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לעבד עבדה ועבדת משא צאהל
 מועד: ⁴⁸ ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמיים: ⁴⁹ על-פי יהוה פקד
 אותם ציד-משה איש איש על-עבדתו ועל-משאו ופקדיו אשר-לו יהוה את-משה:
פ **Num 5** וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² לו את-בני ישראל וישלחו מן-המחנה
 כל-ארוע וכל-זב וכל טמא לנפש: ³ מוזכר עד-דנקבה תשלחו אל-מחוץ למחנה
 תשלחו ולא יטמאו את-מחניהם אשר אני שכן בתוכם: ⁴ ויעשו-כן בני ישראל
 וישלחו אותם אל-מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל-משה כן עשו בני ישראל: **פ** ⁵
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁶ דבר אל-בני ישראל איש אור-אשה כי יעשו
 מכל-חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: ⁷ והתודו את-חטאתם
 אשר עשו והשיבו את-אשמו בראשו ותמישתו יסוף עליו ונתן לאשר אשם לו: ⁸
 ואם-אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלמד איל
 הכפרים אשר יכפר-בו עליו: ⁹ וכל-תרומה לכל-קדשי בני-ישראל אשר-יקריבו
 לכהן לו יהיה: ¹⁰ ואיש את-קדשיו לו יהיו איש אשר-יתן לכהן לו יהיה: **פ** ¹¹
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹² דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם איש איש
 כיתשטה אשתו ומעלה זו מעל: ¹³ ושכב איש אתה שכבת-זרע ונעלם מעיני
 אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין זה והוא לא נתפשה: ¹⁴ ועבר עליו
 רוח-קנאה וקנא את-אשתו והוא נטמאה אור-עבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו
 והיא לא נטמאה: ¹⁵ והביא האיש את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבתה עליה
 עשירת האיפה קמח שערים לא-ינאק עליו שמן ולא-יתן עליו לבנה כיתמנת קנאת
 הוא מנחת זכרון מוזכרת עון: ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ¹⁷ ולקח
 הכהן מים קדשים בכלי-חרש ומן-העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן
 אל-המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה ופרע את-ראש האשה ונתן
 על-כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וציד הכהן יהיו מי המרים
 המאררים: ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל-האשה אם-לא שכב איש אתך
 ואם-לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה: ²⁰ ואת כי
 שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את-שכבתו מבצעדי אישך: ²¹ והשביע
 הכהן את-האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
 ולשבעה בתוך עמך צמת יהוה את-ירכך נפלת ואת-צטנך לבה: ²² וצאו המים
 המאררים האלה במעיך לנצות בטון ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: ²³
 וכתב את-האלת האלה הכהן בספר ומחה אל-מי המרים: ²⁴ והשקה את-האשה
 את-מי המרים המאררים וצאו זה המים המאררים למרים: ²⁵ ולקח הכהן מיד

האשה את מנחת הקנאת והניף את-המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל-המוצח: ²⁶
 וקמן הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המוצחה ואחר ישקה את-האשה
 את-המים: ²⁷ והשקה את-המים והיתה אס-נטמאה ותמעל מעל צאישה וצאו זה
 המים המאררים למרים וצתה בטונה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב
 עמה: ²⁸ ואס-לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונורעה זרע: ²⁹ זאת תורת
 הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: ³⁰ או איש אשר תעבר עליו רוח
 קנאה וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את
 כל-התורה הזאת: ³¹ ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את-עונה: **פ** **Num 6** וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: ² דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש אור-אשה כי יפלא
 לגדר נדר נזיר להזיר ליהוה: ³ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה
 וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: ⁴ כל ימי נזרו מכל
 אשר יעשה מגפן היין מחרננים ועד-זוג לא יאכל: ⁵ כל-ימי נדר נזרו תער
 לא-יעבר על-ראשו עד-מלאת הימם אשר-יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער
 ראשו: ⁶ כל-ימי הזירו ליהוה על-נפש מת לא יבא: ⁷ לאציו ולאמו לאחיו ולאחתו
 לא-יטמא להם צמתם כי נזר אלהיו על-ראשו: ⁸ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: ⁹
 וכי-ימות מת עליו צפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ציוס טהרתו ציוס
 השביעי יגלחו: ¹⁰ וציוס השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל-הכהן
 אל-פתח אהל מועד: ¹¹ ועשה הכהן אחד לתטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
 חטא על-הנפש וקדש את-ראשו ציוס ההוא: ¹² והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא
 כבש בן-שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: ¹³ וזאת תורת הנזיר
 ציוס מלאת ימי נזרו יביא אתו אל-פתח אהל מועד: ¹⁴ והקריב את-קרצו ליהוה
 כבש בן-שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת צת-שנתה תמימה לתטאת ואל-אחד
 תמים לשלמים: ¹⁵ וסל מצות סלת חלת צלולת צשמן ורקיקי מצות משחים צשמן
 ומנחתם ונסכיהם: ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את-חטאתו ואת-עלתו: ¹⁷
 ואת-האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את-מנחתו
 ואת-נסכו: ¹⁸ וגלח הנזיר פתח אהל מועד את-ראש נזרו ולקח את-שער ראש נזרו
 ונתן על-האש אשר-תחת זבח השלמים: ¹⁹ ולקח הכהן את-הזרע צשלה מן-האיל
 וחלת מצה אחת מן-הסל ורקיק מצה אחד ונתן על-כפי הנזיר אחר התגלחו
 את-נזרו: ²⁰ והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה
 התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: ²¹ זאת תורת הנזיר אשר ידר
 קרצו ליהוה על-נזרו מלצד אשר-תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על
 תורת נזרו: **פ** ²² וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²³ דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר
 כה תזכרו את-בני ישראל אמור להם: **ס** ²⁴ יזכרך יהוה וישמרך: **ס** ²⁵ יאר יהוה
 פניו אליך ויחנק: **ס** ²⁶ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: **ס** ²⁷ ושמו את-שמי
 על-בני ישראל ואני אצרכם: **פ** **Num 7** ויהי ציוס כלות משה להקים את-המשכן
 וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו ואת-המוצח ואת-כל-כליו וימשחם ויקדש
 אתם: ² ויקריבו נשיאי ישראל ראשי צית אצתם הם נשיאי המטת הם העמדים
 על-הפקדים: ³ וביאו את-קרצונם לפני יהוה שש-עגלת צב ושני עשר בקר עגלה

על-שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: **4** ויאמר יהוה אל-משה
 לאמר: **5** קח מאתם והיו לעזר את-עזרתה להל מועד ונתתה אותם אל-הלוים איש
 כפי עזרתו: **6** ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלוים: **7** את שתי
 העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עזרתם: **8** ואת ארבע העגלות ואת
 שמת הבקר נתן לבני מררי כפי עזרתם ציד איתמר בן-אהרן הכהן: **9** ולבני קהת
 לא נתן כי-עזרת הקדש עלהם בכתף ישאו: **10** ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח
 ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את-קרבתם לפני המזבח: **11** ויאמר יהוה
 אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרבתם לחנכת המזבח: **12** **ס**
 ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבתו נחשון בן-עמינדב למטה יהודה: **13** וקרבתו
 קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת זלולה בשמן למנחה: **14** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **15**
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **16** שעיר-עזים אחד לחטאת:
17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זה קרבן נחשון בן-עמינדב: **18** **פ** ביום השני הקריב נתנאל בן-זוער נשיא יששכר:
19 הקרב את-קרבתו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה בשמן למנחה: **20** כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: **21** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
22 שעיר-עזים אחד לחטאת: **23** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן-זוער: **24** **פ** ביום השלישי נשיא
 לבני זבולן אליאז בן-חלן: **25** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה בשמן למנחה: **26**
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **27** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
 בן-שנתו לעלה: **28** שעיר-עזים אחד לחטאת: **29** ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאז בן-חלן: **30** **פ** ביום
 הרביעי נשיא לבני ראובן אליזר בן-שדיאור: **31** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 זלולה בשמן למנחה: **32** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **33** פר אחד בן-בקר
 איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **34** שעיר-עזים אחד לחטאת: **35** ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליזר
 בן-שדיאור: **36** **פ** ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-זורישדי: **37** קרבנו
 קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת זלולה בשמן למנחה: **38** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **39**
 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **40** שעיר-עזים אחד לחטאת:
41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זה קרבן שלמיאל בן-זורישדי: **42** **פ** ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל:
43 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה בשמן למנחה: **44** כף אחת עשרה זהב

מלאה קטרת: **45** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **46** שעיר-עזים אחד לחטאת: **47** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן-דעואל: **פ 48** ציום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמייהוד: **49** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה זשמן למנחה: **50** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **51** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **52** שעיר-עזים אחד לחטאת: **53** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמייהוד: **פ 54** ציום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדה-נור: **55** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה זשמן למנחה: **56** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **57** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **58** שעיר-עזים אחד לחטאת: **59** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן-פדה נור: **פ 60** ציום התשיעי נשיא לבני בנימין אבדין בן-גדעני: **61** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה זשמן למנחה: **62** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **63** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **64** שעיר-עזים אחד לחטאת: **65** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אבדין בן-גדעני: **פ 66** ציום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: **67** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה זשמן למנחה: **68** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **69** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **70** שעיר-עזים אחד לחטאת: **71** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי: **פ 72** ציום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן-עכרון: **73** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה זשמן למנחה: **74** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **75** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **76** שעיר-עזים אחד לחטאת: **77** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן-עכרון: **פ 78** ציום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן-עין: **79** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל זשקל הקדש שניהם מלאים סלת זלולה זשמן למנחה: **80** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **81** פר אחד בן-בקר חיל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: **82** שעיר-עזים אחד לחטאת: **83** ולזבח השלמים בקר שנים חילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחירע בן-עין: **פ 84** זאת חונת המזבח ציום המשח אתו מאת נשיא ישראל קערת כסף שחיס עשרה מורקי-כסף שנים עשר כפות זהב שחיס עשרה: **85** שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע-מאות זשקל הקדש: **86** כפות זהב

שמים-עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה: **87** כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים חילם שנים-עשר כזשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: **88** וכל צקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים חילם ששים עתדים ששים כזשים בני-שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשת אתו: **89** וצבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארץ העדת מצין שני הכרבים וידבר אליו: **פ**

Num 8 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: **3** ויעש כן אהרן אל-מול פני המנורה העלה נרתיא כאשר צוה יהוה את-משה: **4** וזה מעשה המנרה מקשה זהב עדי-ירכה עד-פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את-משה כן עשה את-המנרה: **פ** **5** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **6** קח את-הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: **7** וכה-תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: **8** ולקחו פר צן-צקר ומנחתו סלת זלולה בשמן ופר-שני צן-צקר תקח לחטאת: **9** והקרבת את-הלויים לפני אהל מועד והקהלת את-כל-עדת בני ישראל: **10** והקרבת את-הלויים לפני יהוה וסמכו בני-ישראל את-ידיהם על-הלויים: **11** והניף אהרן את-הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את-עבדת יהוה: **12** והלויים יסמכו את-ידיהם על ראש הפרים ועשה את-האחד חטאת ואת-האחד עלה ליהוה לכפר על-הלויים: **13** והעמדת את-הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: **14** והזדלת את-הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: **15** ואחר-יכן יבאו הלויים לעבד את-אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: **16** כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל-רחם זכור כל מצני ישראל לקחתי אתם לי: **17** כי לי כל-זכור צבני ישראל בחדש וצבהמה ציום הכתי כל-זכור צארץ מזרים הקדשתי אתם לי: **18** ואקח את-הלויים תחת כל-זכור צבני ישראל: **19** ואתנה את-הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את-עבדת בני-ישראל צאהל מועד ולכפר על-בני ישראל ולא יהיה צבני ישראל נגף צגשת בני-ישראל אל-הקדש: **20** ויעש משה ואהרן וכל-עדת בני-ישראל ללויים ככל אשר-צוה יהוה את-משה ללויים כן-עשו להם בני ישראל: **21** ויתחטאו הלויים וכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: **22** ואחר-יכן באו הלויים לעבד את-עבדתם צאהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את-משה על-הלויים כן עשו להם: **פ** **23** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **24** זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא לצבא צעצדת אהל מועד: **25** ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: **26** ושרת את-אחיו צאהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים צמשמרתם: **פ** **Num 9** וידבר יהוה אל-משה צמדצב-סיני צשנה השנית לצאתם מארץ מצרים צחדש הראשון לאמר: **2** ויעשו בני-ישראל את-הפסח צמועדו: **3** צארבעה עשר-יום צחדש הזה צין הערבים תעשו אתו צמועדו וכל-חקתיו וכל-משפטיו תעשו אתו: **4** וידבר משה אל-בני ישראל לעשת הפסח: **5** ויעשו את-הפסח צראשון צארבעה עשר יום צחדש צין

הערבים צמדצר סיני ככל אשר נזה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל: **6** והיו
 אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשת-הפסח ציום הוא ויקרבו
 לפני משה ולפני אהרן ציום ההוא: **7** ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים
 לנפש אדם למה נגרע לצלתי הקרב את-קרבן יהוה צמעדו צתוך בני ישראל: **8**
 ויאמר אלהים משה עמדו ואשמעה מה-יזוה יהוה לכם: **9** וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: **10** דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כיייהיה-טמא לנפש או צדרך
 רחקה לכם או לדרכיכם ועשה פסח ליהוה: **11** צחדש השני צארבעה עשר יום צין
 הערבים יעשו אתו על-מזות ומררים יאכלהו: **12** לא-ישאירו ממנו עד-צקר ועלם
 לא ישצרו-צו ככל-חקת הפסח יעשו אתו: **13** והאיש אשר-הוא טהור וצדרך
 לא-היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא
 הקריב צמעדו חטאו ישא האיש ההוא: **14** וכיי-יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
 כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: **15** **פ**
 וציום הקים את-המשכן כסה הענן את-המשכן לאלה העדת וצערצ יהיה
 על-המשכן כמראה-אש עד-צקר: **16** כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה-אש לילה:
17 ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי-כן יסעו בני ישראל וצמקום אשר ישכן-שם
 הענן שם יחנו בני ישראל: **18** על-פי יהוה יסעו בני ישראל ועל-פי יהוה יחנו
 כל-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: **19** וצהאריך הענן על-המשכן ימים רבים
 ושמרו בני-ישראל את-משמרת יהוה ולא יסעו: **20** ויש אשר יהיה הענן ימים מספר
 על-המשכן על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו: **21** ויש אשר-יהיה הענן מערב
 עד-צקר ונעלה הענן צצקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: **22** או-ימים
 או-חדש או-ימים צהאריך הענן על-המשכן לשכן עליו יחנו בני-ישראל ולא יסעו
 וצהעלתו יסעו: **23** על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו
 על-פי יהוה ציד-משה: **פ** **Num 10** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** עשה לך שתי
 חצוצרות כסף מקשה תעשה אחס והיו לך למקרא העדה ולמסע את-המחנות: **3**
 ותקעו צהן ונועדו אליך כל-העדה אל-פתח אהל מועד: **4** ואס-צאחת יתקעו ונועדו
 אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: **5** ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החגים קדמה:
6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: **7**
 וצהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תריעו: **8** וצני אהרן הכהנים יתקעו צחצצרות והיו
 לכם לחקת עולם לדרכיכם: **9** וכיי-תצאו מלחמה צארצכם על-הצר הצרר אתכם
 והרעתם צחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: **10** וציום
 שמחתם וצמועדיכם וצראשי חדשיכם ותקעתם צחצצרת על עלתיכם ועל צחי
 שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: **פ** **11** ויהי צשנה
 השנית צחדש השני צעשרים צחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: **12** ויסעו
 בני-ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן צמדבר פארן: **13** ויסעו צראשנה
 על-פי יהוה ציד-משה: **14** ויסע דגל מחנה בני-יהודה צראשנה לצצחתם ועל-צצאו
 נחשון צן-עמינדב: **15** ועל-צצא מטה בני יששכר נחנאל צן-צוער: **16** ועל-צצא מטה
 בני צובלן אליאז צן-חלון: **17** והורד המשכן ונסעו בני-גרשון וצני מררי נשאי
 המשכן: **18** ונסע דגל מחנה ראובן לצצחתם ועל-צצאו אליאז צן-שדיאור: **19**

ועל-צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן-צורי שדי: ²⁰ ועל-צבא מטה בני-גד אליסף
 בן-דעואל: ²¹ ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את-המשכן עד-צאם: ²² ונסע
 דגל מחנה בני-אפרים לצבאתם ועל-צבאו אלישמע בן-עמיהוד: ²³ ועל-צבא מטה
 בני מנשה גמליאל בן-פדה-נור: ²⁴ ועל-צבא מטה בני בנימן אצידן בן-גדעוני: ²⁵
²⁵ ונסע דגל מחנה בני-ידן מאסף לכל-המחנות לצבאתם ועל-צבאו אחיעזר
 בן-עמישדי: ²⁶ ועל-צבא מטה בני אשר פגעיאל בן-עכרן: ²⁷ ועל-צבא מטה בני
 נפתלי אחירע בן-עינן: ²⁸ אלה מסעי בני-ישראל לצבאתם ויסעו: ²⁹ ויאמר משה
 לחצב בן-רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל-המקום אשר אמר יהוה אתו
 אתן לכם לכה אתנו והטבצו לך כיי-הוה דבר-טוב על-ישראל: ³⁰ ויאמר אליו לא
 אלך כי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי אלך: ³¹ ויאמר אל-ינא תעזב אתנו כי על-כן
 ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: ³² והיה כיי-תלך עמנו והיה הטוב ההוא
 אשר יטיב יהוה עמנו והטבצו לך: ³³ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון
 ברית-יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: ³⁴ וענן יהוה עליהם
 יומם בנסעם מן-המחנה י: ³⁵ ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפלו
 איציק וינסו משנאיך מפניך: ³⁶ ובגחה יאמר שובה יהוה רצבות אלפי ישראל י: **פ**
Num 11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער-בם אש
 יהוה ותאכל בקצה המחנה: ² וילעק העם אל-משה ויתפלל משה אל-יהוה ותשקע
 האש: ³ ויקרא שם-המקום ההוא תבערה כיי-בערה בם אש יהוה: ⁴ והאסף-אשר
 בקרבו התאו תאוה וישבו ויצבו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: ⁵ וזכרו
 את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האצטחים ואת-החלזיר
 ואת-הצללים ואת-השומים: ⁶ ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל-המן עיינו: ⁷
 והמן כורע-גד הוא ועינו כעין הזבלת: ⁸ שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו
 במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: ⁹ ובגדת
 הטל על-המחנה לילה ירד המן עליו: ¹⁰ וישמע משה את-העם זכה למשפחתיו
 איש לפתח אהלו ויחר-אף יהוה מאד ובעיני משה רע: ¹¹ ויאמר משה אל-יהוה
 למה הרעת לעבדך ולמה לא-מנתי חן בעיניך לשום את-משא כל-העם הזה עלי:
¹² האנכי הרייתי את כל-העם הזה אם-אנכי ילדתיו כיי-תאמר אלי שיהו בחייך
 כאשר ישא האמן את-הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותי: ¹³ מאין לי בשר
 לתת לכל-העם הזה כיי-יצבו עלי לאמר תנה-לנו בשר ונאכלה: ¹⁴ לא-אוכל אנכי
 לצדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני: ¹⁵ ואם-ככה את-עשה לי הרגני נא
 הרג אם-מנחתי חן בעיניך ואל-אראה ברעתי: **פ** ¹⁶ ויאמר יהוה אל-משה
 אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כיי-הם זקני העם ושטריו ולקחת
 אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך: ¹⁷ וירדתי ודברתי עמך שם ואלכלתי
 מן-הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-תשא אתה לבדך:
¹⁸ ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי
 יאכלנו בשר כיי-טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: ¹⁹ לא יום אחד
 תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: ²⁰ עד
 חדש ימים עד אשר-יצא מאפכם והיה לכם לזרע יען כיי-מאסתם את-יהוה אשר

בקרבכם ותצרכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: **21** ויאמר משה שש-מאות
 אלף רגלי העם אשר חנכי בקרבנו ואתה אמרת צער אתן להם ואכלו חדש ימים:
22 האלא ובקר ישחטו להם ומנאל להם אם את-לל-דגי הים יאסף להם ומנאל להם:
כ **23** ויאמר יהוה אל-משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי חס-לל: **24**
 ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יהוה ויאסף שצעים איש מזקני העם ויעמד
 אתם סביבת האהל: **25** וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאכל מן-הרוח אשר עליו
 ויתן על-שצעים איש הזקנים ויהי כנות עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: **26** וישארו
 שני-אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה
 בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: **27** וירץ הנער ויגד למשה ויאמר
 אלדד ומידד מתנבאים במחנה: **28** ויען יהושע בן-נון משרת משה מבחריו ויאמר
 לפני משה כללם: **29** ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם יהוה נביאים
 כיי-יתן יהוה את-רוחו עליהם: **30** ויאסף משה אל-המחנה הוא וזקני ישראל: **31**
 ורוח נסע מאת יהוה ויגו שלוים מן-הים ויטש על-המחנה כדרך יום כה וכדרך
 יום כה סביבות המחנה וכאמתים על-פני הארץ: **32** ויקם העם כל-היום הוא
 וכל-הלילה וכל יום המחרת ויאספו את-השלו הממעיע אסף עשרה חמרים
 וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: **33** הצער עודנו צין שניהם טרם יכרת ואף
 יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: **34** ויקרא את-שם-המקום הוא
 קצרות התאוה כיי-שם קצרו את-העם המתאווים: **35** מקצרות התאוה נסעו העם
 חזרות ויהיו צהלות: **כ** **Num 12** ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית
 אשר לקח כיי-אשה כשית לקח: **2** ויאמרו הרק אך-במשה דבר יהוה הלא גם-צנו
 דבר וישמע יהוה: **3** והאיש משה **(עניו)** **[עניו]** מאד מכל האדם אשר על-פני
 האדמה: **4** ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים לאו שלשתכם
 אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: **5** וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא
 אהרן ומרים ויצאו שניהם: **6** ויאמר שמעו-נא דברי אס-יהיה נביאכם יהוה במראה
 אליו אחודע צחלום אדבר-צו: **7** לא-יך עבדי משה בכל-ציתי נאמן הוא: **8** פה
 אל-פה אדבר-צו ומראה ולא צחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
 בעבדי במשה: **9** ויחר אף יהוה צם וילך: **10** והענן סר מעל האהל והנה מרים
 מצרעת כשגג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת: **11** ויאמר אהרן אל-משה צי
 לפני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: **12** אל-נא תהי כמת אשר
 צלאתו מרחם אמו ויאכל חצי צפרו: **13** ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא
 נא לה: **כ** **14** ויאמר יהוה אל-משה ואציה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים
 תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: **15** ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת
 ימים והעם לא נסע עד-האסף מרים: **16** ואחר נסעו העם מחזרות ויחנו במדבר
 פארן: **כ** **Num 13** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** שלח-יך אנשים ויתרו את-ארץ כנען
 אשר-אני נתן לפני ישראל איש אחד איש אחד למטה אחת וישלחו כל נשיא
 בהם: **3** וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל
 המה: **4** ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור: **5** למטה שמעון שפט בן-חורי: **6**
 למטה יהודה כלב בן-יפנה: **7** למטה יששכר יגאל בן-יוסף: **8** למטה אפרים הושע

בן-נון: ⁹ למטה בנימן פלטי בן-רפוא: ¹⁰ למטה זבולן גדיאל בן-קודי: ¹¹ למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי: ¹² למטה דן עמיאל בן-גמלי: ¹³ למטה אשר סתור בן-מיכאל: ¹⁴ למטה נפתלי נחזי בן-ופסי: ¹⁵ למטה גד גאואל בן-מכי: ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: ¹⁷ וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את-ההר: ¹⁸ וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אס-רב: ¹⁹ ומה הארץ אשר-הוא ישב בה הטובה הוא אס-רעה ומה הערים אשר-הוא יושב בהנה הצמחנים אס צמצמרים: ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אס-רזה היש-בה עץ אס-אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי זכורי ענבים: ²¹ ויעלו ויתרו את-הארץ ממדבר-רן עד-ירחב לבא חמת: ²² ויעלו בנגב ויבא עד-חצרון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחצרון שבע שנים נצנתה לפני עין מנרים: ²³ ויבאו עד-נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו צמוט צננים ומן-הרמנים ומן-התאנים: ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: ²⁵ וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: ²⁶ וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישיבו אותם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: ²⁷ ויספרו-לו ויאמרו באנו אל-הארץ אשר שלחתנו וגם זאת חלב ודבש הוא וזה-פריה: ²⁸ אפס כי-עו העם הישב בארץ והערים צורות גדלת מאד וגם-ילדי הענק ראינו שם: ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבואי והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על-הים ועל יד הירדן: ³⁰ ויהם כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי-יכול נוכל לה: ³¹ והאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם כי-חזק הוא ממנו: ³² ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל-העם אשר-ראינו בתוכה אנשי מדות: ³³ ושם ראינו את-הנפילים ויתנו מן-הנפילים ונהי צעינינו כחגבים וכן היינו צעיניהם: **Num 14** ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם כלילה ההוא: ² וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל-העדה לו-מתנו בארץ מנרים או צמדצר הזה לו-מתנו: ³ ולמה יהיה מציא אתנו אל-הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ⁴ ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ⁵ ויפל משה ואהרן על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל: ⁶ ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה מן-התרים את-הארץ קרעו בגדיהם: ⁷ ויאמרו אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: ⁸ אס-חפץ בנו יהיה והביא אתנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר-הוא זאת חלב ודבש: ⁹ אך ציהוה אל-תמרדו ואתם אל-תיראו את-עם הארץ כי לחמנו הם סר כלם מעליהם ויהוה אתנו אל-תיראם: ¹⁰ ויאמרו כל-העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל-כל-בני ישראל: **פ** ¹¹ ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה ינאנני העם הזה ועד-אנה לא-יאמינו כי בכל האמות אשר עשיתי בקרבן: ¹² אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי-גדול וערס ממנו: ¹³ ויאמר משה אל-יהוה ושמעו

מזרים כִּי־העלית זכחך את־העם הזה מקרצו: **14** ואמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו כִּי־אתה יהוה זקרב העם הזה אשר־עין צעין נראה אתה יהוה וענגך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: **15** והמתה את־העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר־שמעו את־שמעך לאמר: **16** מבלתי יכלת יהוה להציא את־העם הזה אל־הארץ אשר־נשבע להם וישחטם במדבר: **17** ועתה יגדל־נח כח אדני כאשר דברת לאמר: **18** יהוה ארך אפים ורצ־חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אצות על־צנים על־שלישים ועל־רבעים: **19** סלח־נח לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד־הנה: **20** ויאמר יהוה סלחתי כדברך: **21** ואולם חִי־אני וימלא כבוד־יהוה את־כל־הארץ: **22** כי כל־האנשים הראים את־כבדי ואת־אתתי אשר־עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: **23** אם־יראו את־הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל־מנאצי לא יראוה: **24** ועדני כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והציאתיו אל־הארץ אשר־צוה שמה וזרעו יורשנה: **25** והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים־סוף: **פ** **26** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **27** עד־מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את־תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: **28** אמר אלהם חִי־אני נא־ס־יהוה אם־לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: **29** במדבר הזה יפלו פגריכם וכל־פקדיכם לכל־מספרכם מנן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: **30** אם־אתם תצאו אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לשכן אתכם זה כי אם־כלב בן־יפנה ויהושע בן־נון: **31** וטפכם אשר אמרתם לצו יהיה והציאתי אתם וידעו את־הארץ אשר מאתם זה: **32** ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: **33** ובינכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את־זונתיכם עד־תם פגריכם במדבר: **34** במספר הימים אשר־תרתם את־הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את־עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את־תגואתי: **35** אני יהוה דברתי אם־לא זאת אעשה לכל־העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: **36** והאנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ וישבו **[וילינו]** **[וילינו]** עליו את־כל־העדה להוציא דבה על־הארץ: **37** וימתו האנשים מואצי דבת־הארץ רעה בזמנא לפני יהוה: **38** ויהושע בן־נון וכלב בן־יפנה חיו מן־האנשים ההם ההלכים לתור את־הארץ: **39** וידבר משה את־הדברים האלה אל־כל־בני ישראל ויתאבלו העם מאד: **40** וישכמו בצקר ויעלו אל־ראש־ההר לאמר הננו ועלינו אל־המקום אשר־אמר יהוה כי חטאנו: **41** ויאמר משה למה זה אתם עברים את־פי יהוה והוא לא תללח: **42** אל־תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני חיביכם: **43** כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרצ כִּי־על־כן שצתם מאחרי יהוה ולא־יהיה יהוה עמכם: **44** ויעפלו לעלות אל־ראש ההר וארון ברית־יהוה ומשה לא־משו מקרב המחנה: **45** וירד העמלקי והכנעני הישב צהר ההוא ויכוס ויכתום עד־החרמה: **פ** **Num 15** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תצאו אל־ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: **3** ועשיתם אשה ליהוה עלה אר־וצבת לפלא־נדד או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן־הבקר או מן־הצאן: **4** והקריב

המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן: **5** ויין לנסך רביעית ההין תעשה על-העלה או לזבח לבשח האחד: **6** או לחיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית ההין: **7** ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריחניחח ליהוה: **8** וכי-תעשה בן-בקר עלה או-זבח לפלא-גדר או-שלמים ליהוה: **9** והקריב על-בן-הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: **10** ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריחניחח ליהוה: **11** ככה יעשה לשור האחד או לחיל האחד או-לשה בכבשים או צעזים: **12** כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: **13** כל-האזרח יעשה-ככה את-אלה להקריב אשה ריחניחח ליהוה: **14** וכי-יגור אתכם גר או אשר-צתוככם לדתכם ועשה אשה ריחניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: **15** הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדתכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: **16** תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: **17** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **18** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם בצאתם אל-הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: **19** והיה בצאתכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: **20** ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: **21** מראשית ערסתכם תתנו ליהוה תרומה לדתכם: **22** וכי תשגו ולא תעשו את כל-המנות האלה אשר-דבר יהוה אל-משה: **23** את כל-אשר צוה יהוה אליכם ציד-משה מן-היום אשר צוה יהוה והלאה לדתכם: **24** והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל-העדה פר בן-בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר-עזים אחד לחטת: **25** וכפר הכהן על-כל-עדת בני ישראל ונסלח להם כי-שגגה הוא והם הביאו את-קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על-שגגתם: **26** ונסלח לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר צתוכם כי לכל-העם שגגה: **27** **פ** ואם-נפש אחת חטא שגגה והקריבה עו צת-שנתה לחטאת: **28** וכפר הכהן על-הנפש השגגת חטאתה שגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: **29** האזרח צבני ישראל ולגר הגר צתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה שגגה: **30** והנפש אשר-תעשה ציד רמה מן-האזרח ומן-הגר את-יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: **31** כי דברי-יהוה צוה ואת-מנותו הפר הכרת חכרת הנפש ההוא עונה צה: **32** **פ** והיו צבי-ישראל צמדבר וימלאו איש מקשש עזים ציום השבת: **33** ויקריבו אתו המזאים אתו מקשש עזים אל-משה ואל-אהרן ואל כל-העדה: **34** ויניחו אתו צמשמר כי לא פרש מה-יעשה לו: **35** **ס** ויאמר יהוה אל-משה מות יומת האיש רגום אתו בצבנים כל-העדה מחוץ למחנה: **36** ויצאו אתו כל-העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו אתו בצבנים וימת כאשר צוה יהוה את-משה: **37** **פ** ויאמר יהוה אל-משה לאמר: **38** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הכנף פחיל תכלת: **39** והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מנות יהוה ועשיתם אתם ולא-תתרו אחרי לבצכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: **40** למען תזכרו ועשיתם את-כל-מנותי והייתם קדשים לאלהיכם: **41** אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: **Num 16** **פ** ויקח קרח צן-יזיהר צן-קחה צן-לוי ודתן ואזירים בני אליאז ואון צן-פלת בני ראובן: **2** ויקמו לפני

משה ואנשים מצני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: ³
 ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים
 ובחוסם יהוה ומדוע תחנשאו על-קהל יהוה: ⁴ וישמע משה ויפל על-פניו: ⁵ וידבר
 אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-רלו ואת-הקדוש והקריב
 אליו ואת אשר יבחר-צו יקריב אליו: ⁶ זאת עשו קחו-לכם מחתות קרח וכל-עדתו:
⁷ ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר-יבחר יהוה
 הוא הקדוש רב-לכם בני לוי: ⁸ ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי: ⁹ המעט
 מכס כִּי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: ¹⁰ ויקרב אתך ואת-כל-אחיך
 בני-לוי אתך ובקשתם גס-כהנה: ¹¹ לכן אתה וכל-עדתך הנעדים עלי-יהוה ואתה
 מה-הוא כי **תלניו** **תלניו** עליו: ¹² וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
 ויאמרו לא נעלה: ¹³ המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר
 כִּי-תשחרר עלינו גס-השתרר: ¹⁴ אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
 ותתן-לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ¹⁵ ויחר למשה
 מאד ויאמר אלי-יהוה אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
 את-אחד מהם: ¹⁶ ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך היו לפני יהוה אתה והם
 ואתהרן מחר: ¹⁷ וקחו איש מחמתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
 מחמתו חמשים ומאתים מחמת ואתה ואתהרן איש מחמתו: ¹⁸ ויקחו איש מחמתו ויתנו
 עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואתהרן: ¹⁹ ויקהל
 עליהם קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה אל-כל-העדה: **פ**
²⁰ וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ²¹ הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
 אתם כרגע: ²² ויפלו על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל-בשר האיש אחד
 יחטא ועל כל-העדה תקפץ: **פ** ²³ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²⁴ דבר אל-העדה
 לאמר העלו מסביב למשכן-קרח דתן ואבירם: ²⁵ ויקם משה וילך אל-דתן ואבירם
 וילכו אחריו זקני ישראל: ²⁶ וידבר אל-העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
 הרשעים האלה ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-תספּו בכל-חטאתם: ²⁷ ויעלו מעל
 משכן-קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם ילאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם
 ובניהם וטפם: ²⁸ ויאמר משה בואת תדעון כִּי-יהוה שלחני לעשות את כל-המעשים
 האלה כִּי-לא מלצי: ²⁹ אם-כמות כל-האדם ימתן אלה ופקדת כל-האדם יפקד
 עליהם לא יהוה שלחני: ³⁰ ואם-צריאה יצרא יהוה ופנתה האדמה את-פיה
 ובלעה אתם ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאנו האנשים האלה
 את-יהוה: ³¹ והי ככלתו לדבר את כל-הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
 תחתיהם: ³² ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-צבתייהם ואת כל-האדם אשר
 לקרח ואת כל-הרכוש: ³³ וירדו הם וכל-אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
 הארץ ויאצדו מתוך הקהל: ³⁴ וכל-ישראל אשר סביבתייהם נסו לקלם כי אמרו
 פן-תצלענו הארץ: ³⁵ ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
 מקריבי הקטרת: **Num 17** **פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² אמר אל-אלעזר בן-אהרן
 הכהן וירם את-המחתת מזין השרפה ואת-האש זרה-הלאה כי קדשו: ³ את מחתות

החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים נפוי למוצח כִּי־הקריבם
 לפני־יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: **4** ויקח אלעזר הכהן את מנחתות
 הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום נפוי למוצח: **5** זכרון לבני ישראל למען
 אשר לא־יקרב איש זר אשר לא מורע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה
 ולא־יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ציד־משה לו: **6** וילנו כל־עדת
 בני־ישראל ממחרת על־משה ועל־אהרן לאמר אתם המתם את־עם יהוה: **7** והי
 בהקהל העדה על־משה ועל־אהרן ויפנו אל־אהל מועד והנה כסהו הענן וירא
 כבוד יהוה: **8** ויצא משה ואהרן אל־פני אהל מועד: **9** וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: **10** הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על־פניהם: **11** ויאמר
 משה אל־אהרן קח את־המחטה ותן־עליה אש מעל המוצח ושים קטרת והולך
 מהרה אל־העדה וכפר עליהם כִּי־יאלֹה הקִפף מלפני יהוה החל הנגף: **12** ויקח
 אהרן כאשר דבר משה וירץ אל־תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן
 את־הקטרת ויכפר על־העם: **13** ויעמד ציף־המתים וצין החיים ותעזר המגפה: **14**
 והיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על־דבר־קרח:
15 וישב אהרן אל־משה אל־פתח אהל מועד והמגפה נענרה: **16** וידבר יהוה
 אל־משה לאמר: **17** דבר אל־בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב
 כל־נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את־שמו תכתב על־מטהו: **18** ואת
 שם אהרן תכתב על־מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: **19** והנחתם באהל
 מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: **20** והיה האיש אשר אבחר־בו מטהו
 יפרח והשכחי מעלי את־תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: **21** וידבר משה
 אל־בני ישראל ויתנו אליו כל־נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית
 אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: **22** וינח משה את־המטות לפני
 יהוה באהל העדת: **23** והי ממחרת ויצא משה אל־אהל העדות והנה פרח
 מטה־אהרן לבית לוי ויאלֹה פרח ויץ ויגמל שקדים: **24** ויאלֹה משה
 את־כל־המטות מלפני יהוה אל־כל־בני ישראל ויראו ויקחו איש מטתו: **25** ויאמר
 יהוה אל־משה השב את־מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני־מרי ותכל
 תלונתם מעלי ולא ימתו: **26** ויעש משה כאשר צוה יהוה אהרן כן עשה: **27**
 ויאמרו בני ישראל אל־משה לאמר הן גוענו אצדנו כלנו אצדנו: **28** כל הקרב
 הקרב אל־משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: **Num 18** ויאמר יהוה אל־אהרן אתה
 ובניך ובית־אצין אתך תשאו את־עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את־עון
 כהנתכם: **2** וגם את־אחיך מטה לוי שצט אצין הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך
 ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: **3** ושמרו משמרתך ומשמרת כל־האהל אך
 אל־כלי הקדש ואל־המוצח לא יקרבו ולא־ימתו גם־הם גם־אתם: **4** ונלוו עליך
 ושמרו את־משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל זר לא־יקרב אליכם: **5** ושמרתם
 את משמרת הקדש ואת משמרת המוצח ולא־יהיה עוד קִפף על־בני ישראל: **6** ואני
 הנה לקחתי את־אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
 את־עבדת אהל מועד: **7** ואתה ובניך אתך תשמרו את־כהנתכם לכל־דבר המוצח
 ולמוצית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את־כהנתכם והזר הקרב יומת: **8**

וידבר יהוה אל-אהרן ואני הנה נתתי לך את-משמרת תרומתי לכל-קדשי בני-ישראל לך נתחיס למשחה ולצנין לחק-עולם: **9** וזה-ייהי לך מקדש הקדשים מן-האש כל-קרצנס לכל-מנחתם ולכל-חטאתם ולכל-אשמתם אשר ישיצו לי קדש קדשים לך הוא ולצנין: **10** בקדש הקדשים תאכלנו כל-זכר יאכל אתו קדש יהיה-לך: **11** וזה-לך תרומת מתנס לכל-תנופת בני ישראל לך נתחיס ולצנין ולצנתך אתך לחק-עולם כל-טהור צציתך יאכל אתו: **12** כל חלב יאהר וכל-חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר-יתנו ליהוה לך נתחיס: **13** זכורי כל-אשר בארנס אשר-יציאו ליהוה לך יהיה כל-טהור צציתך יאכלנו: **14** כל-חרס צישראל לך יהיה: **15** כל-פטר רחס לכל-זבזר אשר-יקריצו ליהוה באדם וצצהמה יהיה-לך אך פדה תפדה את זכור האדם ואת זכור-הצמה הטמאה תפדה: **16** ופדויו מן-חדש תפדה זערכך כסף חמשת שקלים זשקל הקדש עשרים גרה הוא: **17** אך זכור-שור אור-זכור כשז אור-זכור עז לא תפדה קדש הם את-דמם תזרק על-המזבח ואת-חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: **18** וזשרם יהיה-לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: **19** כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני-ישראל ליהוה נתתי לך ולצנין ולצנתך אתך לחק-עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: **20** ויאמר יהוה אל-אהרן בארנס לא תנחל וחלק לא-ייהי לך זכוכס אני חלקך ונחלתך זתוך בני ישראל: **21** וצני לוי הנה נתתי כל-מעשר צישראל לנחלה חלף עזדתם אשר-הם עזדים את-עזדת אהל מועד: **22** ולא-יקרבו עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למות: **23** ועזד הלוי הוא את-עזדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדתיכס וזתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: **24** כי את-מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על-כן אמרתי להם זתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: **25** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **26** ואל-הלוים תדבר ואמרת אלהם כי-תקחו מאת בני-ישראל את-המעשר אשר נתתי לכם מאתם זנחלתכס והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן-המעשר: **27** ונחשז לכס תרומתכס כדגן מן-הגרן וכמלאה מן-היקב: **28** כן תרימו גס-אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכס אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את-תרומת יהוה לאהרן הכהן: **29** מכל מתנתיכס תרימו את כל-תרומת יהוה מכל-חלבו את-תמקדשו ממנו: **30** ואמרת אלהם זהרימכס את-חלבו ממנו ונחשז ללוים כזבואת גרן וכזבואת יקב: **31** ואכלתם אתו זכל-מקום אתם וזיתכס כי-שכר הוא לכם חלף עזדתכס זאהל מועד: **32** ולא-תשאו עליו חטא זהרימכס את-חלבו ממנו ואת-קדשי בני-ישראל לא תחללו ולא תמותו: **Num 19** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **2** זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה לאמר דבר אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מוס אשר לא-עלה עליה על: **3** ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציח אתה אל-מחוך למחנה ושחט אתה לפניו: **4** ולקח אלעזר הכהן מדמה זאזעבו והזה אל-נכח פני אהל-מועד מדמה שזע פעמים: **5** ושרף את-הפרה לעיניו את-ערה ואת-זשרה ואת-דמה על-פרשה ישרף: **6** ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת הפרה: **7** וכסס זגדיו הכהן ורחץ זשרו זמיס ואחר יצוח אל-המחנה וטמא הכהן עדי-הערב: **8**

והסרף אתה יכבס בגדיו צמים ורחץ צפרו צמים וטמא עד-הערב: **9** ואסף איש טהור את חפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: **10** וכבס האסף את-חפר הפרה את-בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: **11** הנגע צמת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: **12** הוא יתחטא-צו ציום השלישי וציום השביעי יטהר ואם-לא יתחטא ציום השלישי וציום השביעי לא יטהר: **13** כל-הנגע צמת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו צו: **14** זאת התורה אדם כי-ימות בזהל כל-הבזא אל-האהל וכל-אשר בזהל יטמא שבעת ימים: **15** וכל כלי פתוח אשר אין-זמיד פתיל עליו טמא הוא: **16** וכל אשר-יגע על-פני השדה בחלל-חרב או צמת או-צעט אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: **17** ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי: **18** ולקח אוזב וטבל צמים איש טהור והזה על-האהל ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע בעצם או בחלל או צמת או בקבר: **19** והזה הטהר על-הטמא ציום השלישי וציום השביעי וטמאו ציום השביעי וכבס בגדיו ורחץ צמים וטהר בערב: **20** ואיש אשר-יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא: **21** והיתה להם לחקת עולם ומוזה מיי-הנדה יכבס בגדיו והנגע צמי הנדה יטמא עד-הערב: **22** וכל אשר-יגע-צו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד-הערב: **פ Num 20** ויצאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן צהד הרשאון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: **2** ולא-היה מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן: **3** וירצ העם עם-משה ויאמרו לאמר ולו גוענו צגוע אחינו לפני יהוה: **4** ולמה הבחאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: **5** ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל-המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשמות: **6** ויצא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם: **פ 7** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **8** קח את-המטה והקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע ליענייהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעירם: **9** ויקח משה את-המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: **10** ויקהלו משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם שמעו-נא המרים המן-הסלע הזה נוציא לכם מים: **11** וירם משה את-ידו ויך את-הסלע צמטו פועים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: **פ 12** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן יען לא-האמנתם צי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם: **13** המה מי מריצה אשר-רצו בני-ישראל את-יהוה ויקדש צם: **פ 14** וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר מצאתנו: **15** וירדו אצתינו מצרימה ונשב צמצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאצתינו: **16** ונצק אל-יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו מצרים והנה אצתנו בקדש עיר קצה גבולך: **17** נעברה-נא בצרך לא נעצר צשדה וצכרם ולא נשמה מי צאר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאלו עד אשר-נעצר גבולך:

18 ויאמר אליו אדום לא תעבר בני פן-צברז אלא לקראתך: 19 ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה ועלה ואס-מיימין נשתה אני ומקני ונחתי מברס רק אין-דבר צרגלי אעברה: 20 ויאמר לא תעבר ויאל אדום לקראתו בעס ככד וציד חזקה: 21 וימאן אדום נתן את-ישראל עבר בגבולו ויע ישראל מעליו: פ 22 ויסעו מקדש ויצאו בני-ישראל כל-העדה הר ההר: 23 ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן זהר ההר על-גבול ארץ-אדום לאמר: 24 יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מריתם את-פי למי מריבה: 25 קת את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: 26 והפסט את-אהרן את-צגדיו והלצשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שס: 27 ויעש משה כאשר נוא יהוה ויעלו אל-הר ההר לעיני כל-העדה: 28 ויפסט משה את-אהרן את-צגדיו וילצש אתם את-אלעזר בנו וימת אהרן שס צראש ההר וירד משה ואלעזר מן-ההר: 29 ויראו כל-העדה כי גוע אהרן ויצכו את-אהרן שלשים יוס כל צית ישראל: ס Num 21 וישמע הכנעני מלך-ערד ישב הגג כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אס-נתן נתן את-העס הזה צידי והחרמתי את-עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את-הכנעני ויחרס אתהם ואת-עריהם ויקרא שס-המקוס חרמה: פ 4 ויסעו מהר ההר דרך יס-סוף לסצב את-ארץ אדום ותקצר נפש-העס צדרך: 5 וידבר העס צאלהים וצמשה למה העליחנו ממצרים למות צמדבר כי אין לחס ואין מים ונפשנו קצה צלחם הקלקל: 6 וישלח יהוה בעס את הנחשים השרפים וינשכו את-העס וימת עס-רצ מישראל: 7 ויצא העס אל-משה ויאמרו חטאנו כי-דברנו ציהוה וצך התפלל אל-יהוה ויסר מעלינו את-הנחש ויתפלל משה בעד העס: 8 ויאמר יהוה אל-משה עשה לך שרף ושים אתו על-ינס והיה כל-הנשוך וראה אתו וחי: 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על-הנס והיה אס-ינשך הנחש את-איש והציט אל-נחש הנחשת וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו צצבת: 11 ויסעו מאצת ויחנו צעיי העברים צמדבר אשר על-פני מואצ ממזרח השמש: 12 משס נסעו ויחנו צנחל זרד: 13 משס נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר צמדבר היאל מגבול האמרי כי ארנון גבול מואצ צין מואצ וצין האמרי: 14 על-כן יאמר צספר מלחמת יהוה את-הוה צסופה ואת-הנחלים ארנון: 15 ואשד הנחלים אשר נטה לצבת ער ונשען לגבול מואצ: 16 ומשס צארה הוא הצאר אשר אמר יהוה למשה אסף את-העס ואתנה להם מים: ס 17 אז יסיר ישראל את-השירה הזאת עלי צאר ענו-לה: 18 צאר חפרוה שרים כרוה נדיצי העס צמחקק צמשענתם וממדבר מתנה: 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל צמות: 20 ומצמות הגיא אשר צשדה מואצ ראש הפסגה ונשקפה על-פני הישימן: פ 21 וישלח ישראל מלאכים אל-סיון מלך-האמרי לאמר: 22 אעברה צארנך לא נטה צשדה וצכרם לא נשתה מי צאר צדרך המלך נלך עד אשר-נעבר גבלך: 23 ולא-נתן סיון את-ישראל עבר בגבולו ויאסף סיון את-כל-עמו ויאל לקראת ישראל המדברה ויצא יהוא וילחם בישראל: 24 ויכו ישראל לפי-חרב וירש את-ארצו מארנן עדיצק עדי-בני עמון כי עו גבול בני עמון: 25 ויקח ישראל את כל-הערים האלה

ויש ישראל בכל-ערי האמרי בחשבון ובכל-בנתיה: ²⁶ כי חשבון עיר סיוחן מלך
 האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את-כל-ארצו מידו עד-ארנן: ²⁷
 על-כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיוחן: ²⁸ כי-אש יצאה
 מחשבון להבה מקרית סיוחן אכלה ער מואב בעלי צמות ארנן: ²⁹ אויבך מואב
 אצדת עם-כמוש נתן בניו פליטס ובנתיו צשצית למלך אמרי סיוחן: ³⁰ ונירס אצד
 חשבון עד-דיבון ונשים עד-נפח אשר עד-מידבא: ³¹ ויש ישראל בארץ האמרי: ³²
 וישלח משה לרגל את-יעזר וילכדו בנתיה **[ויירש]** את-האמרי אשר-שם: ³³
 ויפנו ויעלו דרך הצפון ויאש עוג מלך-הצפון לקראתם הוא וכל-עמו למלחמה
 אדרעי: ³⁴ ויאמר יהוה אל-משה אל-תירא אתו כי צידך נתתי אתו ואת-כל-עמו
 ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ³⁵ ויכו
 אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עד-בצלתי השאיר-לו שריד ויירשו את-ארצו: **Num 22** ויסעו
 בני ישראל ויחנו בצערבות מואב מעבר לירדן ירחו: **ס 2** וירא בלק בן-צפור את
 כל-אשר-עשה ישראל לאמרי: ³ ויגר מואב מפני העם מאד כי רצה-הוא ויקח מואב
 מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מואב אל-זקני מדין עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו
 כלחך השור את יקב השדה ובלק בן-צפור מלך למואב צעת ההוא: ⁵ וישלח
 מלכאים אל-בלעם בן-בעור פתורה אשר עלי-הנהר ארץ צני-עמו לקרא-לו לאמר
 הנה עם יאח ממנרים הנה כסה את-עין הארץ והוא ישב ממלי: ⁶ ועתה לכה-נא
 ארה-לי את-העם הזה כיי-עצום הוא ממני אולי אוכל נכה-צו ואגרשנו מן-הארץ
 כי ידעתי את אשר-תצרך מצרך ואשר תאר יואר: ⁷ וילכו זקני מואב וזקני מדין
 וקסמים צידם ויצאו אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק: ⁸ ויאמר אליהם לינו פה
 הלילה והשצתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי-מואב עם-בלעם: ⁹
 ויצא אליהם אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ¹⁰ ויאמר בלעם
 אל-האלהים בלק בן-צפור מלך מואב שלח אלי: ¹¹ הנה העם היצא ממנרים ויכס
 את-עין הארץ עתה לכה קצה-לי אתו אולי אוכל להלחם צו וגרשתיו: ¹² ויאמר
 אליהם אל-בלעם לא תלך עמהם לא תאר את-העם כי צרוך הוא: ¹³ ויקם בלעם
 בצקר ויאמר אל-שרי בלק לכו אל-ארבעם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ¹⁴
 ויקומו שרי מואב ויצאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ¹⁵ ויסף עוד בלק
 שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ¹⁶ ויצאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק
 בן-צפור אל-נא תמנע מהלך אלי: ¹⁷ כיי-כבד אכבדך מאד וכל אשר-תאמר אלי
 אעשה ולכה-נא קצה-לי את העם הזה: ¹⁸ ויען בלעם ויאמר אל-עבדי בלק
 אם-יתן-לי בלק מלא ציתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את-פי יהוה אלהי לעשות
 קטנה או גדולה: ¹⁹ ועתה שבו נא בזה גס-אתם הלילה ואדעה מה-יסק יהוה דבר
 עמי: ²⁰ ויצא אליהם אל-בלעם לילה ויאמר לו אם-לקרא לך באו האנשים קום
 לך אתם ואך את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תעשה: ²¹ ויקם בלעם בצקר
 ויחשב את-אתנו וילך עם-שרי מואב: ²² ויחר-אף אליהם כיי-הולך הוא וימיצב
 מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על-אתנו ושני נעריו עמו: ²³ ותרא האתון
 את-מלאך יהוה נצב בדרך ותרצו שלופה צידו ותט האתון מן-הדרך ותלך בשדה
 ויך בלעם את-האתון להטמה הדרך: ²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר

מזה וגדר מזה: ²⁵ ותרע האתון את-מלאך יהוה ותלחץ את-הקיר ותלחץ את-תרגל
 זלעם את-הקיר ויסף להכתה: ²⁶ ויוסף מלאך-יהוה עצור ויעמד במקום נר אשר
 אין-דרך לנטות ימין ושמאל: ²⁷ ותרע האתון את-מלאך יהוה ותרצן תחת זלעם
 ויתר-אף זלעם ויך את-האתון במקל: ²⁸ ויפתח יהוה את-פי האתון ותאמר לזלעם
 מה-עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ²⁹ ויאמר זלעם לאתון כי התעללת בי
 לו יש-חרב בידי כי עתה הרגתיך: ³⁰ ותאמר האתון את-זלעם הלוא אנכי אתך
 אשר-רכצת עלי מעודך עד-היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא:
³¹ ויגל יהוה את-עיני זלעם וירא את-מלאך יהוה נצב צדך וחרצו שלפה בידי
 ויקד וישתחו לאפיו: ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על-מה הכית את-אתך זה שלוש
 רגלים הנה אנכי ינחתי לשטן כי-יירט הדרך לנגדי: ³³ ותרעני האתון ותט לפני זה
 שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גס-אתכה הרגתי ואתה החייתי: ³⁴ ויאמר
 זלעם את-מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי צדך ועתה
 את-רע בעיניך אשובה לי: ³⁵ ויאמר מלאך יהוה את-זלעם לך עס-האנשים ואפס
 את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תדבר ויך זלעם עס-שרי זלעם: ³⁶ וישמע זלעם
 כי צא זלעם וינא לקראתו את-עיר מואב אשר על-גבול ארץ אשר צקנה הגבול:
³⁷ ויאמר זלעם את-זלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא-לך למה לא-הלכת אלי
 האמננס לא אוכל כדך: ³⁸ ויאמר זלעם את-זלעם הנה-צאתי אליך עתה היכול
 אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים צפי אתו אדבר: ³⁹ ויך זלעם
 עס-זלעם ויבאו קרית חמות: ⁴⁰ ויזבח זלעם בקר ונאן וישלח לזלעם ולשרים אשר
 אתו: ⁴¹ והיה בצקר ויקח זלעם את-זלעם ויעלהו צמות צעל וירא משם קנה העם:
Num 23 ויאמר זלעם את-זלעם צנה-לי צנה שצעה מוצחת והכן לי צנה שצעה פרים
 ושצעה אילים: ² ויעש זלעם כאשר דבר זלעם ויעל זלעם וזלעם פר ואיל צמוצח: ³
 ויאמר זלעם לזלעם התינצ על-עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר
 מה-ייראני והגדתי לך ויך שפי: ⁴ ויקר אלהים את-זלעם ויאמר אליו את-שצעת
 המוצחת ערכתי ואעל פר ואיל צמוצח: ⁵ וישם יהוה דבר צפי זלעם ויאמר שוב
 את-זלעם וכה תדבר: ⁶ וישב אליו והנה נצב על-עלתו הוא וכל-שרי מואב: ⁷ וישא
 משלו ויאמר מן-אדם ינחני זלעם מן-מלאך-מואב מהררי-קדם לכה ארה-לי יעקב
 ולכה זעמה ישראל: ⁸ מה אקב לא קצה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: ⁹ כי-מראש
 נרים אראנו ומגבעות אשורנו הן-עם לצדד ישכן וצגוים לא יתחשב: ¹⁰ מי מנה
 עפר יעקב ומספר את-רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמות: ¹¹
 ויאמר זלעם את-זלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה צרכת צרך: ¹² ויען
 ויאמר הלא את אשר ישים יהוה צפי אתו אשמר לדבר: ¹³ ויאמר אליו זלעם
[לך-] [לכה-] נח אתי את-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קנהו תראה וכלו לא
 תראה וקצנו-לי משם: ¹⁴ ויקחהו שדה נפיש את-ראש הפסגה ויבן שצעה מוצחת
 ויעל פר ואיל צמוצח: ¹⁵ ויאמר את-זלעם התינצ כה על-עלתך ואנכי אקרה כה:
¹⁶ ויקר יהוה את-זלעם וישם דבר צפיו ויאמר שוב את-זלעם וכה תדבר: ¹⁷ ויבא
 אליו והנו נצב על-עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו זלעם מה-דבר יהוה: ¹⁸ וישא
 משלו ויאמר קום זלעם ושמע האזינה עדי צנו צפר: ¹⁹ לא איש אל ויכזב וכן-אדם

ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: **20** הנה צרך לקחתי וצרך ולא
 אשיבנה: **21** לא-הציט און ציעקצ ולא-ראה עמל צישראל יהוה אלהיו עמו
 ותרועת מלך צו: **22** אל מוֹצִיאִם ממוֹצֵאִם כתועפת ראש לו: **23** כי לא-יחש ציעקצ
 ולא-קסם צישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה-פעל אל: **24** הן-עם כלציה
 יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד-יאכל טרף ודס-חללים ישטה: **25** ויאמר צלק
 אל-צלעם גס-קצ לא תקצנו גס-צרך לא תצרכנו: **26** ויען צלעם ויאמר אל-צלק
 הלא דברתי אליך לאמר כל אשר-ידבר יהוה אתו אעשה: **27** ויאמר צלק
 אל-צלעם לכה-נח אקחך אל-מקום אחר אולי יישר צעיני האלהים וקצתו לי
 משם: **28** ויקח צלק את-צלעם ראש הפעור הנשקף על-פני הישימון: **29** ויאמר צלעם
 אל-צלק צנה-לי צוה שצעה מוצחת והכן לי צוה שצעה פרים ושצעה חילים: **30**
 ויעש צלק כאשר אמר צלעם ויעל פר ואיל צמוצח: **Num 24** וירא צלעם כי טוב
 צעיני יהוה לצרך את-ישראל ולא-הלך כפעם-צפעם לקראת נחשים וישת
 אל-המדבר פניו: **2** וישא צלעם את-עיניו וירא את-ישראל שכן לשצטיו ותהי עליו
 רוח אלהים: **3** וישא משלו ויאמר נאם צלעם צנו צער ונאם הגבר שחם העין: **4**
 נאם שמע אמרי-אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: **5** מה-טבו אהליך
 יעקב משכנתיך ישראל: **6** כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים
 עלי-מים: **7** יזל-מים מדליו וזרעו צמים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: **8**
 אל מוֹצִיאִו ממוֹצֵאִם כתועפת ראש לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו
 ימחך: **9** כרע שכב כארי וכלציה מי יקימנו מצרכיך צרוך וארריך ארור: **10**
 ויחר-אף צלק אל-צלעם ויספק את-כפיו ויאמר צלק אל-צלעם לקצ איבי קראתיך
 והנה צרכת צרך זה שלש פעמים: **11** ועתה צרח-לך אל-מקומך אמרתי כצד
 אכצדך והנה מנעך יהוה מכבוד: **12** ויאמר צלעם אל-צלק הלא גם אל-מלאכיך
 אשר-שלחת אלי דברתי לאמר: **13** אם-יתן-לי צלק מלא ציתו כסף וזהב לא אוכל
 לעצר את-פי יהוה לעשות טובה או רעה מלצני אשר-ידבר יהוה אתו אדבר: **14**
 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעטך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:
15 וישא משלו ויאמר נאם צלעם צנו צער ונאם הגבר שחם העין: **16** נאם שמע
 אמרי-אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: **17** אראנו ולא עתה
 אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שצט מישראל ומחך פאתי מואב וקרקר
 כל-צני-שת: **18** והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איציו וישראל עשה חיל: **19**
 וירד מיעקב והאציד שריד מעיר: **20** וירא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
 גוים עמלק ואחריתו עדי אצד: **21** וירא את-הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך
 ושים צלע קנך: **22** כי אם-ייהיה לצער קין עד-מה אשור תשצך: **23** וישא משלו
 ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: **24** ואים מיד כחיס וענו אשור וענו-עצר וגס-הוא
 עדי אצד: **25** ויקם צלעם וילך וישצ למקמו וגס-צלק הלך לדרכו: **Num 25** וישצ
 ישראל צשטים ויחל העם לזנות אל-צנות מואב: **2** ותקראן לעם לזבחי אלהיהן
 ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: **3** ויאמד ישראל לצבל פעור ויחר-אף יהוה
 צישראל: **4** ויאמר יהוה אל-משה קח את-כל-ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד
 השמש וישצ חרון אף-יהוה מישראל: **5** ויאמר משה אל-שפטי ישראל הרגו איש

אנשיו הננמדים לצבל פעור: **6** והנה איש מזני ישראל צא ויקרב אל-אחי
 את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל והמה צכים פתח אהל מועד: **7**
 וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקס מתוך העדה ויקח רמח זידו: **8** ויצא
 אחר איש-ישראל אל-הקצה וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה
 אל-קצחה ותעזר המגפה מעל בני ישראל: **9** והיו המתים במגפה ארבעה ועשרים
 אלף: **10** **פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **11** פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב
 את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-בני-ישראל
 בקנאתי: **12** לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום: **13** והיתה לו ולזרעו אחריו
 ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-בני ישראל: **14** ושם איש
 ישראל המכה אשר הכה את-המדינית זמרי בן-סלוא נשיא בית-אז לשמעני: **15**
 ושם האשה המכה המדינית כוזי בת-נור ראש אמות בית-אז במדין הוא: **16** **פ**
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **17** נרור את-המדינים והביתם אותם: **18** כי נררים הם
 לכם בנכליהם אשר-נכלו לכם על-דבר-פעור ועל-דבר כוזי בת-נשיא מדין אחתם
 המכה ציוס-המגפה על-דבר-פעור: **19** והיה אחרי המגפה: **20** **פ** **Num 26** ויאמר יהוה
 אל-משה ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר: **2** שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל
 מנן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל-ינא נצא בישראל: **3** וידבר משה ואלעזר
 הכהן אתם בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: **4** מנן עשרים שנה ומעלה כאשר
 צוה יהוה את-משה ובני ישראל הינאים מארץ מצרים: **5** ראובן בכור ישראל בני
 ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: **6** לחזרן משפחת החזרוני
 לכרמי משפחת הכרמי: **7** אלה משפחת הראוזני והיו פקדיהם שלשה וארבעים
 אלף ושבע מאות ושלישים: **8** ובני פלוא אליאב: **9** ובני אליאב נמואל ודתן ואזירם
 הוא-דתן ואזירם **[קרואי]** **[קריאי]** העדה אשר הלו על-משה ועל-אהרן בעדת-קרח
 בהתם על-יהוה: **10** ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-קרח צמות העדה
 באכל האש את חמשים ומאתים איש והיו לנס: **11** ובני-קרח לא-מתו: **12** **פ** בני
 שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני לימין משפחת
 הימיני: **13** לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: **14** אלה משפחת השמעני
 שנים ועשרים אלף ומאתים: **15** **פ** בני גד למשפחתם לזפון משפחת הזפוני לחגי
 משפחת החגי לשוני משפחת השוני: **16** לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: **17**
 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: **18** אלה משפחת בני-גד
 לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: **19** **פ** בני יהודה ער ואזון וימת ער ואזון
 בארץ כנען: **20** והיו בני-יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת
 הפרצי לזרח משפחת הזרחי: **21** והיו בני-פרץ לחזרן משפחת החזרני לחמול
 משפחת החמולי: **22** אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש
 מאות: **23** **פ** בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני: **24**
 לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני: **25** אלה משפחת יששכר לפקדיהם
 ארבעה וששים אלף ושלוש מאות: **26** **פ** בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי
 לחלון משפחת האלני ליחאלל משפחת היחאללי: **27** אלה משפחת הזבולני
 לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: **28** **פ** בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: **29** בני

מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את-גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: ³⁰
 אלה בני גלעד איעור משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: ³¹ ואשריאל
 משפחת האשראלי ושכס משפחת השכמי: ³² ושמידע משפחת השמידעי וחפר
 משפחת החפרי: ³³ ולפחד בן-חפר לא-היו לו בני כי אס-בנות ושם בנות ולפחד
 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: ³⁴ אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים
 אלק ושבע מאות: **ס** ³⁵ אלה בני-אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי
 לזכר משפחת הזכרי לתחן משפחת התחני: ³⁶ ואלה בני שותלח לערן משפחת
 הערני: ³⁷ אלה משפחת בני-אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלק וחמש מאות אלה
 בני-יוסף למשפחתם: **ס** ³⁸ בני בנימן למשפחתם לזלע משפחת הזלעי לאשבל
 משפחת האשבלי לאחירס משפחת האחירמי: ³⁹ לשפופס משפחת השופמי לחופס
 משפחת החופמי: ⁴⁰ ויהיו בני-בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
 הנעמי: ⁴¹ אלה בני-בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלק ושש מאות: **ס**
⁴² אלה בני-דן למשפחתם לשוחס משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: ⁴³
 כל-משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלק וארבע מאות: **ס** ⁴⁴ בני אשר
 למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לזריעה משפחת הזריעי: ⁴⁵
 לבני זריעה לחצר משפחת החזרי למליחאל משפחת המליחאלי: ⁴⁶ ושם בת-אשר
 שרח: ⁴⁷ אלה משפחת בני-אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלק וארבע מאות: **ס** ⁴⁸
 בני נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי לגוני משפחת הגוני: ⁴⁹ ליזר
 משפחת היזרי לשלם משפחת השלמי: ⁵⁰ אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלק וארבע מאות: ⁵¹ אלה פקודי בני ישראל שש-מאות אלק
 ואלק שבע מאות ושלשים: **פ** ⁵² וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁵³ לאלה תחלק
 הארץ בנחלה צמספר שמות: ⁵⁴ לרז תרצה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי
 פקדיו יתן נחלתו: ⁵⁵ אך-בגורל יחלק את-הארץ לשמות מנות-אצתם ינחלו: ⁵⁶
 על-פי הגורל תחלק נחלתו בין רז למעט: **ס** ⁵⁷ ואלה פקודי הלוי למשפחתם
 לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: ⁵⁸ אלה
 משפחת לוי משפחת הלזבי משפחת החזרני משפחת המחלי משפחת המושי
 משפחת הקרחי וקהת הולד את-עמרם: ⁵⁹ ושם אשת עמרם יוכבד בת-לוי אשר
 ילדה אתה ללוי צמזרים ותלד לעמרם את-אהרן ואת-משה ואת מרים אחתם: ⁶⁰
 ויולד לאהרן את-נדב ואת-אזיהוא את-אלעזר ואת-איתמר: ⁶¹ וימת נדב ואזיהוא
 בהקריבם אש-זורה לפני יהוה: ⁶² ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלק כל-זכר
 מבן-חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא-נתן להם נחלה בתוך
 בני ישראל: ⁶³ אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל בערבת
 מואב על ירדן ירחו: ⁶⁴ ובאלה לא-היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר
 פקדו את-בני ישראל במדבר סיני: ⁶⁵ כ-אמר יהוה להם מות ימתו במדבר
 ולא-נותר מהם איש כי אס-כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון: **ס** **Num 27** ותקרצנה בנות
 ולפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות
 בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: ² ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
 ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר: ³ אבינו מת במדבר והוא

לא-היה בחוך העדה הנועדים על-יהוה בעדת-קרח כי-צחטאו מת וצנים לא-היו
 לו: **4** למה יגרע שם-אזינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה-לנו אחזה בחוך אחי
 אזינו: **5** ויקרב משה את-משפטן לפני יהוה: **ס 6** ויאמר יהוה אל-משה לאמר: **7** כן
 בנות ולפחד דברת נתן תמן להם אחזת נחלה בחוך אחי אזיהם והעזרת
 את-נחלת אזיהן להן: **8** ואל-צני ישראל תדבר לאמר איש כי-ימות וצן אין לו
 והעזרתם את-נחלתו לבתו: **9** ואם-אין לו בת ונתתם את-נחלתו לאחיו: **10** ואם-אין
 לו אחים ונתתם את-נחלתו לאחי אזיו: **11** ואם-אין אחים לאזיו ונתתם את-נחלתו
 לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לצני ישראל לחקת משפט כאשר
 צוה יהוה את-משה: **ס 12** ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-הר העזרים הזה וראה
 את-הארץ אשר נתתי לצני ישראל: **13** וראיתה אתה ונאספת אל-עמך גם-אתה
 כאשר נאסף אהרן אחיך: **14** כאשר מריתם פי במדבר-צן במריבת העדה
 להקדישני צמים לעיניהם הם מי-מריבת קדש מדבר-צן: **פ 15** וידבר משה אל-יהוה
 לאמר: **16** יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל-בשר איש על-העדה: **17** אשר-ינח לפניהם
 ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כלאין אשר
 אין-להם רעה: **18** ויאמר יהוה אל-משה קח-לך את-יהושע בן-נון איש אשר-רוח צו
 וסמכת את-ידך עליו: **19** והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה ונאיתה
 אתו לעיניהם: **20** ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל-עדת בני ישראל: **21** ולפני
 אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על-פיו ינאו ועל-פיו
 ינאו הוא וכל-צני-ישראל אתו וכל-העדה: **22** ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ויקח את-יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה: **23** ויסמך את-ידיו
 עליו וינאו כאשר דבר יהוה ביד-משה: **פ Num 28** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **24** זו
 את-צני ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב
 לי צמועו: **3** ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים צני-שנה תמימים
 שנים ליום עלה תמיד: **4** את-הכבש אחד תעשה צבקר ואת הכבש השני תעשה צין
 הערבים: **5** ועשירית צהר סני לריח ניחח אשה ליהוה: **7** ונסכו רביעת ההין: **6** עלת
 תמיד העשיה צהר סני לריח ניחח אשה ליהוה: **8** ואת הכבש השני תעשה צין הערבים כמנחת
 הצבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: **פ 9** וציוס השבת שני-כבשים צני-שנה
 תמימים ושני עשרנים סלת מנחה צלולה צשמן ונסכו: **10** עלת שבת צשבתו על-עלת
 התמיד ונסכה: **ס 11** וצראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים צני-צבקר שנים
 ואיל אחד כבשים צני-שנה שבעה תמימים: **12** ושלשה עשרנים סלת מנחה צלולה
 צשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה צלולה צשמן לאיל האחד: **13** ועשרן
 עשרון סלת מנחה צלולה צשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: **14**
 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת
 עלת חדש צחדשו לחדשי השנה: **15** ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על-עלת
 התמיד יעשה ונסכו: **ס 16** וצחדש הראשון צארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: **17**
 וצחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מנזות יאכל: **18** ציוס הראשון
 מקרא-קדש כל-מלאכת עזדה לא תעשו: **19** והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים

צני-צקר שנים ואיל אחד ושבעה כצשים צני שנה תמימם יהיו לכס: **20** ומנחתם
 סלת זלולה צשמן שלשה עשרניים לפר ושני עשרניים לאיל תעשו: **21** עשרון עשרון
 תעשה לכצש האחד לשבעת הכצשים: **22** ושעיר חטאת אחד לכפר עליכס: **23**
 מלצד עלת הצקר אשר עלת התמיד תעשו את-אלה: **24** כאלה תעשו ליום שבעת
 ימים לחם אשה ריח-ניחח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונסכו: **25** וציום השציעי
 מקרא-קדש יהיה לכס כל-מלאכת עזדה לא תעשו: **26** **ס** וציום הצכורים
 צהקריצכס מנחה חדשה ליהוה צשצעתיכס מקרא-קדש יהיה לכס כל-מלאכת
 עזדה לא תעשו: **27** והקרצתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים צני-צקר שנים איל
 אחד שבעה כצשים צני שנה: **28** ומנחתם סלת זלולה צשמן שלשה עשרניים לפר
 האחד שני עשרניים לאיל האחד: **29** עשרון עשרון לכצש האחד לשבעת הכצשים:
30 שעיר עזים אחד לכפר עליכס: **31** מלצד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם
 יהיו-לכס ונסכיהם: **פ** **Num 29** וצחדש השציעי צאחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכס
 כל-מלאכת עזדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכס: **2** ועשיתם עלה לריח ניחח
 ליהוה פר צן-צקר אחד איל אחד כצשים צני-שנה שבעה תמימם: **3** ומנחתם סלת
 זלולה צשמן שלשה עשרניים לפר שני עשרניים לאיל: **4** ועשרון אחד לכצש האחד
 לשבעת הכצשים: **5** ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכס: **6** מלצד עלת החדש
 ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: **7** **ס**
 וצעשור לחדש השציעי הזה מקרא-קדש יהיה לכס ועניתם את-נפשתיכס
 כל-מלאכה לא תעשו: **8** והקרצתם עלה ליהוה ריח ניחח פר צן-צקר אחד איל
 אחד כצשים צני-שנה שבעה תמימם יהיו לכס: **9** ומנחתם סלת זלולה צשמן שלשה
 עשרניים לפר שני עשרניים לאיל האחד: **10** עשרון עשרון לכצש האחד לשבעת
 הכצשים: **11** שעיר-עזים אחד חטאת מלצד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם: **פ** **12** וצחמשה עשר יום לחדש השציעי מקרא-קדש יהיה לכס כל-מלאכת
 עזדה לא תעשו וצחגתם חג ליהוה שבעת ימים: **13** והקרצתם עלה אשה ריח ניחח
 ליהוה פרים צני-צקר שלשה עשר אילם שנים כצשים צני-שנה ארבעה עשר
 תמימם יהיו: **14** ומנחתם סלת זלולה צשמן שלשה עשרניים לפר האחד לשלשה
 עשר פרים שני עשרניים לאיל האחד לשני האילם: **15** ועשרון עשרון לכצש האחד
 לארבעה עשר כצשים: **16** ושעיר-עזים אחד חטאת מלצד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: **17** **ס** וציום השני פרים צני-צקר שנים עשר אילם שנים כצשים צני-שנה
 ארבעה עשר תמימם: **18** ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכצשים צמספרם
 כמשפט: **19** ושעיר-עזים אחד חטאת מלצד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: **20** **ס**
 וציום השלישי פרים עשתי-עשר אילם שנים כצשים צני-שנה ארבעה עשר תמימם:
21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכצשים צמספרם כמשפט: **22** ושעיר חטאת
 אחד מלצד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: **23** **ס** וציום הרציעי פרים עשרה אילם
 שנים כצשים צני-שנה ארבעה עשר תמימם: **24** ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
 ולכצשים צמספרם כמשפט: **25** ושעיר-עזים אחד חטאת מלצד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: **26** **ס** וציום החמישי פרים תשעה אילם שנים כצשים צני-שנה ארבעה עשר

תמימם: 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לחילם ולכזשים במספרם כמשפט: 28 ושעיר
 חטאת אחד מלכד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ק 29 וציוס הששי פרים שמונה
 חילם שנים כזשים צני-שנה ארבעה עשר תמימם: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לחילם ולכזשים במספרם כמשפט: 31 ושעיר חטאת אחד מלכד עלת התמיד
 מנחתה ונסכיה: פ 32 וציוס השביעי פרים שבעה חילם שנים כזשים צני-שנה
 ארבעה עשר תמימם: 33 ומנחתם ונסכהם לפרים לחילם ולכזשים במספרם
 כמשפט: 34 ושעיר חטאת אחד מלכד עלת התמיד מנחתה ונסכה: פ 35 ציוס
 השמיני עזרת תהיה לכם כל-מלאכת עזדה לא תעשו: 36 והקרבתם עלה אשה
 ריח ניחח ליהוה פר אחד חיל אחד כזשים צני-שנה שבעה תמימם: 37 מנחתם
 ונסכיהם לפר לחיל ולכזשים במספרם כמשפט: 38 ושעיר חטאת אחד מלכד עלת
 התמיד ומנחתה ונסכה: 39 אלה תעשו ליהוה צמועדיכם לצד מנדריכם ונדחיתכם
 לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם ולשלמיכם: Num 30 ויאמר משה אל-צני ישראל ככל
 אשר-צויה יהוה את-משה: פ 2 וידבר משה אל-ראשי המטות לצני ישראל לאמר
 זה הדבר אשר צוה יהוה: 3 איש כי-ידר נדר ליהוה אור-השזע שבעה לאסר אסר
 על-נפשו לא יחל דברו ככל-הינא מפיו יעשה: 4 ואשה כי-תדר נדר ליהוה ואסרה
 אסר צבית אציה צנעריה: 5 ושמע אציה את-נדרה ואסרה אשר אסרה על-נפשה
 והחריש לה אציה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: 6
 ואם-הינא אציה אתה ציוס שמעו כל-נדריה ואסריה אשר-אסרה על-נפשה לא
 יקום ויהוה יסלח-לה כי-הינא אציה אתה: 7 ואם-היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
 מצטא שפתייה אשר אסרה על-נפשה: 8 ושמע אישה ציוס שמעו והחריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר-אסרה על-נפשה יקמו: 9 ואם ציוס שמע אישה יניא אותה
 והפר את-נדרה אשר עליה ואת מצטא שפתייה אשר אסרה על-נפשה ויהוה
 יסלח-לה: 10 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשה יקום עליה: 11
 ואם-צבית אישה נדרה אור-אסרה אסר על-נפשה בשבעה: 12 ושמע אישה והחריש לה
 לא הינא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: 13 ואם-הפר
 יפר אתם אישה ציוס שמעו כל-מונא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 אישה הפרם ויהוה יסלח-לה: 14 כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו
 ואישה יפרנו: 15 ואם-החריש יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל-נדריה
 או את-כל-אסריה אשר עליה הקים אתם כי-החריש לה ציוס שמעו: 16 ואם-הפר
 יפר אתם אחרי שמעו ונשא את-עונה: 17 אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה
 צין איש לאשתו צין-אב לבתו צנעריה צית אציה: פ Num 31 וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: 2 נקם נקמת צני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל-עמיך: 3 וידבר משה
 אל-העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על-מדין לתת נקמת-יהוה
 במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: 5 וימסרו
 מחלפי ישראל אלף למטה שנים-עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף
 למטה לצבא אתם ואת-פינתם צן-אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחלוצרות
 התרועה צידו: 7 ויצאו על-מדין כאשר צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכר: 8
 ואת-מלכי מדין הרגו על-חלליהם את-אוי ואת-רקס ואת-צור ואת-חור ואת-רבע

חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן-בעור הרגו בחרב: ⁹ וישבו בני-ישראל את-נשי
 מדין ואת-טפס ואת כל-צהמתם ואת-כל-מקנהם ואת-כל-חילם צוּוּ: ¹⁰ ואת
 כל-עריהם צמוּשְׁצַחַם ואת כל-טירתם שרפו באש: ¹¹ ויקחו את-כל-השלל ואת
 כל-המלקוח באדם וצצהמה: ¹² ויצאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-עדת
 בני-ישראל את-השבי ואת-המלקוח ואת-השלל אל-המחנה אל-ערצת מואב אשר
 על-ירדן ירחו: **ס** ¹³ וינאו משה ואלעזר הכהן וכל-נשיאי העדה לקראתם
 אל-מחוך למחנה: ¹⁴ ויקָפַץ משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
 הבאים מצבא המלחמה: ¹⁵ ויאמר אליהם משה החייתם כל-ינקבה: ¹⁶ הן הנה היו
 לבני ישראל צדור בלעם למסר-מעל ציהוה על-דבר-פעור ותהי המגפה בעדת
 יהוה: ¹⁷ ועתה הרגו כל-זכר בטרף וכל-אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: ¹⁸ וכל
 הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר החיו לכם: ¹⁹ ואתם חנו מחוך למחנה שבעת
 ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטטאו ציום השלישי וציום השביעי אתם
 ושציקם: ²⁰ וכל-צגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עזים וכל-כלי-עץ תחטטאו: **ס** ²¹
 ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת תקת התורה אשר-לֹוה
 יהוה את-משה: ²² אך את-הזהב ואת-הכסף את-הנחשת את-הברזל את-הבדיל
 ואת-העפרת: ²³ כל-דבר אשר-יצא באש תעבירו באש וטהר אך צמי נדה יתחטא
 וכל אשר לא-יצא באש תעבירו צמים: ²⁴ וכנסתם בגדיכם ציום השביעי וטהרתם
 ואחר תצאו אל-המחנה: **פ** ²⁵ ויאמר יהוה אל-משה לאמר: ²⁶ שֵׁא את ראש מלקוח
 השבי באדם וצצהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: ²⁷ וחלית
 את-המלקוח צין תפשי המלחמה הינאים לצבא וצין כל-העדה: ²⁸ והרמת מכס
 ליהוה מאת אנשי המלחמה הינאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן-האדם
 ומן-הבקר ומן-החמרים ומן-הנאן: ²⁹ ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת
 יהוה: ³⁰ וממחצת בני-ישראל תקח אחד אחד מן-החמשים מן-האדם מן-הבקר
 מן-החמרים ומן-הנאן מכל-הצמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה:
³¹ ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: ³² ויהי המלקוח יתר הצו
 אשר צוּו עם הצבא לאן שש-מאות אלף ושבעים אלף וחמשת-אלפים: ³³ ובקר
 שנים ושבעים אלף: ³⁴ וחמרים אחד וששים אלף: ³⁵ ונפש אדם מן-הנשים אשר
 לא-ידעו משכב זכר כל-נפש שנים וששים אלף: ³⁶ ותהי המחנה חלק הינאים
 בצבא מספר הנאן שלש-מאות אלף וששים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ³⁷
 ויהי המכס ליהוה מן-הנאן שש מאות חמש ושבעים: ³⁸ והבקר ששה וששים אלף
 ומכס ליהוה שנים ושבעים: ³⁹ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכס ליהוה
 אחד וששים: ⁴⁰ ונפש אדם ששה עשר אלף ומכס ליהוה שנים וששים נפש: ⁴¹
 ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: ⁴²
 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן-האנשים הנצבים: ⁴³ ותהי מחצת העדה
 מן-הנאן שלש-מאות אלף וששים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: ⁴⁴ ובקר ששה
 וששים אלף: ⁴⁵ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ⁴⁶ ונפש אדם ששה עשר אלף:
⁴⁷ ויקח משה ממחצת בני-ישראל את-האחז אחד מן-החמשים מן-האדם
 ומן-הצמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה

את-משה: ⁴⁸ ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי
 המאות: ⁴⁹ ויאמרו אל-משה עזדיך נשאו את-ראש אנשי המלחמה אשר צידנו
 ולא-יפקד ממנו איש: ⁵⁰ ונקרב את-קרובן יהוה איש אשר מצא כלי-זהב אצעה
 ואמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על-נפשתינו לפני יהוה: ⁵¹ ויקח משה ואלעזר
 הכהן את-הזהב מאתם כל כלי מעשה: ⁵² ויהי כלי-זהב התרומה אשר הרימו
 ליהוה ששה עשר אלף שבע-מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
 המאות: ⁵³ אנשי הצבא צוו איש לו: ⁵⁴ ויקח משה ואלעזר הכהן את-הזהב מאת
 שרי האלפים והמאות ויצאו אתו אל-אהל מועד זכרון לבני-ישראל לפני יהוה: **פ**
Num 32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני-גד עזים מאד ויראו את-ארץ יעזר
 ואת-ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ² ויצאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו
 אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר: ³ עטרות ודיבן ויעזר וגמרה
 וחשבון ואלעלה ושצם ונצו ובען: ⁴ הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ
 מקנה הוא ולעזדיך מקנה: **ס** ⁵ ויאמרו אס-מנאנו תן בעיניך יתן את-הארץ הזאת
 לעזדיך לאחזה אל-תעברו את-הירדן: ⁶ ויאמר משה לבני-גד ולבני ראובן
 האחיכם יצאו למלחמה ואתם תשצו פה: ⁷ ולמה **[תנאוון]** **[תניאוון]** את-לב בני
 ישראל מעבר אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: ⁸ כה עשו אצתיכם בשלחי אתם
 מקדש ברנע לראות את-הארץ: ⁹ ויעלו עד-נחל אשכול ויראו את-הארץ ויניאו
 את-לב בני ישראל לבלתי-צא אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: ¹⁰ ויחר-אף יהוה
 ביום ההוא וישבע לאמר: ¹¹ אס-יראו האנשים העלים ממזרים מצן עשרים שנה
 ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא-מלאו אחרי: ¹²
 בלתי כלצ בן-יפנה הקנזי ויהושע בן-נון כי מלאו אחרי יהוה: ¹³ ויחר-אף יהוה
 בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תס כל-הדור העשה הרע בעיני יהוה: ¹⁴
 והנה קמתם תחת אצתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף-יהוה
 אל-ישראל: ¹⁵ כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל-העם הזה:
ס ¹⁶ ויגשו אליו ויאמרו גדרת לאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: ¹⁷ ואנחנו נחלץ
 חטים לפני בני ישראל עד אשר אס-הציאנס אל-מקומם וישצ טפנו צערי המצור
 מפני יצבי הארץ: ¹⁸ לא נשוב אל-בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: ¹⁹ כי
 לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי צאה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה:
פ ²⁰ ויאמר אליהם משה אס-תעשון את-הדבר הזה אס-תחללו לפני יהוה
 למלחמה: ²¹ ועבר לכם כל-חלוץ את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איביו
 מפניו: ²² וכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשצו והייתם נקיים מיהוה ומישראל
 והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ²³ ואס-לא תעשון כן הנה חטאתם
 ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: ²⁴ צנו-לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם
 והינא מפיכם תעשו: ²⁵ ויאמר בני-גד ובני ראובן אל-משה לאמר עזדיך יעשו
 כאשר אדני מצוה: ²⁶ טפנו נשינו ומקננו וכל-צבהמתנו יהיו-שם צערי הגלעד: ²⁷
 ועזדיך יעברו כל-חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: ²⁸ וינאו להם
 משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן-נון ואת-ראשי אבות המטות לבני ישראל: ²⁹
 ויאמר משה אלהם אס-יעברו בני-גד ובני-ראובן אתכם את-הירדן כל-חלוץ

למלחמה לפני יהוה ונכזשה הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ הגלעד לחזוה: **30** ואם-לא יעזרו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: **31** ויענו בני-גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל-עבדיך כן נעשה: **32** נחנו נעזר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: **33** ויתן להם משה לבני-גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן-יוסף את-ממלכת סיון מלך האמרי ואת-ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: **34** ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרת ואת ערער: **35** ואת-עטרת שופן ואת-יעזר ויגבהו: **36** ואת-בית נמרה ואת-בית הרן ערי מצר ומגדרת לאן: **37** ובני ראובן בנו את-חשבון ואת-אלעלה ואת קריתים: **38** ואת-נבו ואת-בעל מעון מוסבת שם ואת-שצמה ויקראו בשמת את-שמות הערים אשר בנו: **39** וילכו בני מכיר בן-מנשה גלעדה וילכדה ויורש את-האמרי אשר-בה: **40** ויתן משה את-הגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה: **41** ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חוחיהם ויקרא אתהן חות יאיר: **42** ונצח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נצח בשמו: **Num 33** **פ** אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ציד-משה וזהרן: **2** ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: **3** ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסקה יצאו בני-ישראל ציד רמה לעיני כל-מצרים: **4** ומצרים מקצרים את אשר הכה יהוה בהם כל-זכור וצאלהיהם עשה יהוה שפטים: **5** ויסעו בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: **6** ויסעו מסכת ויחנו באחת אשר בקנה המדבר: **7** ויסעו מאחת וישב על-פי החירת אשר על-פני בעל כפון ויחנו לפני מגדל: **8** ויסעו מפני החירת ויעזרו בחוף-הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: **9** ויסעו ממרה ויצאו אלמה וצאלים שמים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם: **10** ויסעו מאילם ויחנו על-ים-סוף: **11** ויסעו מים-סוף ויחנו במדבר-סין: **12** ויסעו ממדבר-סין ויחנו בדפקה: **13** ויסעו מדפקה ויחנו בצלוש: **14** ויסעו מצלוש ויחנו ברפידם ולא-היה שם מים לעם לשחות: **15** ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: **16** ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקצרת התאוה: **17** ויסעו מקצרת התאוה ויחנו בקצרת: **18** ויסעו מקצרת ויחנו ברתמה: **19** ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: **20** ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: **21** ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: **22** ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: **23** ויסעו מקהלתה ויחנו בהר-שפר: **24** ויסעו מהר-שפר ויחנו בחרדה: **25** ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: **26** ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: **27** ויסעו מתחת ויחנו בתרח: **28** ויסעו מתרח ויחנו במתקה: **29** ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: **30** ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: **31** ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: **32** ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: **33** ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: **34** ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: **35** ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: **36** ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר-לן הוא קדש: **37** ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקנה ארץ אדום: **38** ויעל אהרן הכהן אליהר ההר על-פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לנאת בני-ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: **39** ואהרן בן-שלש ועשרים ומאת שנה צמחו בהר ההר: **40** **ס** וישמע הכנעני

מלך ערד והוא־ישב צנגב צארך כנען צצא צני ישראל: **41** ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: **42** ויסעו מצלמנה ויחנו צפון: **43** ויסעו מפון ויחנו בצצת: **44** ויסעו מצצת ויחנו צעיי העצרים צגצול מואצ: **45** ויסעו מעיים ויחנו צדיצן גד: **46** ויסעו מדיצן גד ויחנו צעלמן דצלתימה: **47** ויסעו מעלמן דצלתימה ויחנו צהרי העצרים לפני נצו: **48** ויסעו מהרי העצרים ויחנו צערצת מואצ על ירדן ירחו: **49** ויחנו על־הירדן מצית הישמנת עד הצל השטים צערצת מואצ: **ס** **50** וידבר יהוה אל־משה צערצת מואצ על־ירדן ירחו לאמר: **51** דבר אל־צני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עצרים את־הירדן אל־ארך כנען: **52** והורשמת את־כל־ישבי הארך מפניכם ואצדתם את כל־משכיתם ואת כל־למי מסכתם תאצדו ואת כל־צמתם תשמידו: **53** והורשמת את־הארך וישצתם־צה כי לכם נתתי את־הארך לרשת אתה: **54** והתנחלתם את־הארך צגורל למשפחתיכם לרצ תרצו את־נחלתו ולמעט תמעט את־נחלתו אל אשר־יאל לו שמה הגורל לו יהיה למטות אצתיכם תתנחלו: **55** ואס־לא תורישו את־ישבי הארך מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשטים צעיניכם ולצנינם צצדיכם וצרו אתכם על־הארך אשר אתם ישבים צה: **56** והיה כאשר דמייתי לעשות להם אעשה לכם: **פ** **Num 34** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** זו את־צני ישראל ואמרת אלהם כי־אתם צאים אל־הארך כנען זאת הארך אשר תפל לכם צנחלה ארך כנען לצבלתיה: **3** והיה לכם פאת־נגצ ממדצר־צן על־ידי אדום והיה לכם צבול נגצ מקצה ים־המלה קדמה: **4** ונסצ לכם הגצול מנגצ למעלה עקצרים ועבר צנה **[והיה]** **[והיו]** תואצתיו מנגצ לקדש צרנע ויאל חצר־אדר ועבר עצמנה: **5** ונסצ הגצול מעצמון נחלה מצרים והיו תואצתיו הימה: **6** וגצול ים והיה לכם היס הגדול וגצול זה־יהיה לכם גצול ים: **7** וזה־יהיה לכם גצול צפון מן־הים הגדל תתאו לכם הר ההר: **8** מהר ההר תתאו לצא חמת והיו תואצת הגבל צדה: **9** ויאל הגבל צפרנה והיו תואצתיו חצר עינן זה־יהיה לכם גצול צפון: **10** והתאויצתם לכם לגצול קדמה מחצר עינן שפמה: **11** וירד הגבל משפס הרצלה מקדס לעין וירד הגצול ומחה על־כתף ים־כנרת קדמה: **12** וירד הגצול הירדנה והיו תואצתיו ים המלה זאת תהיה לכם הארך לצבלתיה סצבי: **13** ויאו משה את־צני ישראל לאמר זאת הארך אשר תתנחלו אתה צגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: **14** כי לקחו מטה צני הראצוני לצית אצתם ומטה צני־הגדי לצית אצתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: **15** שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מורחה: **פ** **16** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **17** אלה שמות האנשים אשר־ינחלו לכם את־הארך אלעזר הכהן ויהושע צן־נון: **18** ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את־הארך: **19** ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלצ צן־יפנה: **20** ולמטה צני שמעון שמואל צן־עמיהוד: **21** למטה צנימין אלידד צן־כסלון: **22** ולמטה צני־דן נשיא צקי צן־יגלי: **23** לצני יוסף למטה צני־מנשה נשיא חניאל צן־אפד: **24** ולמטה צני־אפרים נשיא קמואל צן־שפטון: **25** ולמטה צני־צבולן נשיא אליצפן צן־פרתן: **26** ולמטה צני־יששכר נשיא פלטיאל צן־עזון: **27** ולמטה צני־אשר נשיא אחיהוד צן־שלמי: **28** ולמטה צני־נפתלי נשיא פדהאל צן־עמיהוד: **29** אלה אשר צוה יהוה לנחל את־צני־ישראל צארך כנען: **פ** **Num 35** וידבר יהוה

אל-משה צערצת מואצ על-ירדן ירחו לאמר: ² לו את-צני ישראל ונתנו ללוים
 מנחלת אחוזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתייהם תתנו ללוים: ³ והיו הערים
 להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ⁴ ומגרשי הערים אשר
 תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ⁵ ומדתם מחוץ לעיר
 את-פאת-קדמה אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-פאת-ים אלפים
 באמה ואת פאת כפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ⁶
 ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש-ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
 ועליהם תתנו ארבעים וששים עיר: ⁷ כל-הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמונה
 עיר אתהן ואת-מגרשיהן: ⁸ והערים אשר תתנו מאחזת בני-ישראל מאת הרב תרבו
 ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים: ⁹ וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: ¹⁰ דבר אל-צני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עבדים
 את-הירדן ארצה כנען: ¹¹ והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה
 רצח מכה-נפש בשגגה: ¹² והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח
 עד-עמדו לפני העדה למשפט: ¹³ והערים אשר תתנו שש-ערי מקלט תהיינה לכם:
¹⁴ את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בצרף כנען ערי
 מקלט תהיינה: ¹⁵ לצני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש-הערים האלה
 למקלט לנוס שמה כל-מכה-נפש בשגגה: ¹⁶ ואס-צבלי צרול הכהו וימת רצח הוא
 מות יומת הרצח: ¹⁷ ואס צאבן יד אשר-יומת צה הכהו וימת רצח הוא מות יומת
 הרצח: ¹⁸ או צבלי עץ-יד אשר-יומת צו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ¹⁹
 גאל הדם הוא ימית את-הרצח בפגעו-צו הוא ימיתנו: ²⁰ ואס-צנאה יהדפנו
 או-השליך עליו צנדיה וימת: ²¹ או באיבה הכהו צידו וימת מות-יומת המכה רצח
 הוא גאל הדם ימית את-הרצח בפגעו-צו: ²² ואס-צפתע צלא-איבה הדפו
 או-השליך עליו כל-כלי צלא צדיה: ²³ או צכל-אבן אשר-יומת צה צלא ראות
 ויפל עליו וימת והוא לא-אויב לו ולא מבקש רעתו: ²⁴ ושפטו העדה צין המכה
 וצין גאל הדם על המשפטים האלה: ²⁵ והצילו העדה את-הרצח מיד גאל הדם
 והשיבו אתו העדה אל-עיר מקלטו אשר-נס שמה וישב צה עד-מות הכהן הגדל
 אשר-משח אתו צמן הקדש: ²⁶ ואס-יאל יאל הרצח את-גבול עיר מקלטו אשר
 ינוס שמה: ²⁷ ומאל אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם
 את-הרצח אין לו דם: ²⁸ כי צעיר מקלטו ישב עד-מות הכהן הגדל ואחרי מות
 הכהן הגדל ישב הרצח אל-צרף אחזתו: ²⁹ והיו אלה לכם לחקת משפט
 לדתיכם בכל מושבתיכם: ³⁰ כל-מכה-נפש לפי עדים ירצח את-הרצח ועד אחד
 לא-יענה צנפש למות: ³¹ ולא-תקחו כפר לנפש רצח אשר-הוא רשע למות כיימות
 יומת: ³² ולא-תקחו כפר לנוס אל-עיר מקלטו לשב לשבת בצרף עד-מות הכהן:
³³ ולא-תחניפו את-הארץ אשר אתם צה כי הדם הוא יחניף את-הארץ ולא-רץ
 לא-יכפר לדם אשר שפך-צה כיי-אס צדם שפכו: ³⁴ ולא תטמאו את-הארץ אשר
 אתם ישבים צה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: **Num 36**

וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ² ויאמרו את-אדני נוח יהוה לתת את-הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני נוח ביהוה לתת את-נחלת כלפחד אחינו לבנתיו: ³ והיו לאחד מבני שבטי בני-ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהייה להם ומגדל נחלתנו יגרע: ⁴ ואם-ייהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהייה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: ⁵ ויזו משה את-בני ישראל על-פי יהוה לאמר כן מטה בני-יוסף דברים: ⁶ זה הדבר אשר-נא יהוה לבנות כלפחד לאמר לטוב צעיניהם תהייה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהייה לנשים: ⁷ ולא-תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל-מטה כי איש נחלת מטה אבותו ידבקו בני ישראל: ⁸ וכל-בת ירשת נחלה ממתות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: ⁹ ולא-תסב נחלה ממטה למטה אחר כי-איש בנחלתו ידבקו מתות בני ישראל: ¹⁰ כאשר נא יהוה את-משה כן עשו בנות כלפחד: ¹¹ ותהייה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות כלפחד לבני דדיהן לנשים: ¹² ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-מטה משפחת אביהן: ¹³ אלה המלות והמשפטים אשר נא יהוה ביד-משה אל-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

Deuteronomy 1 אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בן-פארן ובן-תפל ולבן וחזרת ודי זהב: ² אחד עשר יום מחרצ דרך הר-שעיר עד קדש ברנע: ³ והי בארבעים שנה צעתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר נא יהוה אתו אלהם: ⁴ אחרי הכתו את סיתן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת בארעי: ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר: ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרצ לאמר רב-לכם שבת בזה הזה: ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בזה ובשפלה ובנגב ובחוף היס ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: ⁸ ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאצרהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ⁹ ואמר אלכם צעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: ¹⁰ יהוה אלהיכם הרצה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: ¹¹ יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויצרך אתכם כאשר דבר לכם: ¹² איכה אשאל לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ¹⁴ ותענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: ¹⁵ ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטררים לשבטיכם: ¹⁶ ואנא את-שבטיכם צעת ההוא לאמר שמעו בן-אחיכם ושפטתם דק בן-איש ובן-אחיו ובן גרו: ¹⁷ לא-תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: ¹⁸ ואנא אתכם צעת ההוא את כל-הדברים

אשר תעשון: ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל-המדבר הגדול והגורח ההוא אשר
 ראייתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונצא עד קדש צרנע: ²⁰
 ואמר אלכם זאתם עדה-הר האמרי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: ²¹ ראה נתן
 יהוה אלהיך לפניך את-הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
 אל-תירא ואל-תחת: ²² ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
 ויחפרו-לנו את-הארץ וישצו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-צה ואת הערים
 אשר נצא אליהן: ²³ ויטצו צעיני הדבר ואקח מכס שנים עשר אנשים איש אחד
 לשצט: ²⁴ ויפנו ויעלו ההרה ויצאו עד-נחל אשכל וירגלו אתה: ²⁵ ויקחו צידם
 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישצו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה
 אלהינו נתן לנו: ²⁶ ולא ציתם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם: ²⁷ ותרגו
 צאהליכם ותאמרו צשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ציד
 האמרי להשמידנו: ²⁸ אנה אנחנו עלים אחינו המסו את-לצבנו לאמר עם גדול
 ורם ממנו ערים גדלת וצורת צשמים וגם-צני ענקים ראינו שם: ²⁹ ואמר אלכם
 לא-תערצון ולא-תיראון מהם: ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
 ככל אשר עשה אתכם בצמרים לעיניכם: ³¹ ובמדבר אשר ראיית אשר נשאך
 יהוה אלהיך כאשר ישא-איש את-צונו בכל-הדרך אשר הלכתם עד-צאכם
 עד-המקום הזה: ³² ובדבר הזה אינכם מאמינים ציהוה אלהיכם: ³³ ההלך
 לפניכם דרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם דרך אשר
 תלכו-צה וצענן יומם: ³⁴ וישמע יהוה את-קול דבריכם ויקלף וישצע לאמר: ³⁵
 אסי-יראה איש צאנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי
 לתת לאבותיכם: ³⁶ זולתי כלצ צן-יפנה הוא יראנה ולו-אתן את-הארץ אשר
 דרך-צה ולצנינו יען אשר מלא אחרי יהוה: ³⁷ גם-צני התאנף יהוה צגללכם
 לאמר גם-אתה לא-תצא שם: ³⁸ יהושע צן-יון העמד לפניך הוא יצא שמה אתו
 חזק כי-הוא ינחלנה את-ישראל: ³⁹ וטפכם אשר אמרתם לצו יהיה וצניכם אשר
 לא-יידעו היום טוב ורע המה יצאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: ⁴⁰ ואתם פנו
 לכם וסעו המדברה דרך ים-סוף: ⁴¹ ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה
 ונלחמנו ככל אשר-צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את-כלי מלחמתו ותהינו לעלת
 ההרה: ⁴² ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא-תלחמו כי איני צקרצכם ולא
 תנגפו לפני איצים: ⁴³ ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי יהוה ותזדו ותעלו
 ההרה: ⁴⁴ ויצא האמרי הישצו צהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
 הדברים ויכתו אתכם צשעיר עד-חרמה: ⁴⁵ ותשצו ותצכו לפני יהוה ולא-שמע יהוה
 צקלכם ולא האזין אליכם: ⁴⁶ ותשצו צקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: **Deu 2**
 ונפן ונסע המדברה דרך ים-סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסצו את-הר-שעיר ימים
 רבים: **ק 2** ויאמר יהוה אלי לאמר: **3** רצ-לכם סצ את-ההר הזה פנו לכם צפנה:
4 ואת-העם צו לאמר אתם עצרים צגבול אחיכם צני-עשו הישצים צשעיר וייראו
 מכס ונשמרתם מאד: **5** אל-תחגרו צם כי לא-אתן לכם מארצם עד מדרך קף-רגל
 כי-ירשה לעשו נתתי את-הר שעיר: **6** אכל תשצרו מאתם צכסף ואללתם וגם-מים
 תכרו מאתם צכסף ושחיתם: **7** כי יהוה אלהיך צרכך בכל מעשה ידך ידע לכתך

את-המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: ⁸
 ונעבר מאת אחינו בני-עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעלין גבר **ס**
 ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ⁹ ויאמר יהוה אלי אל-תלך את-מואב ואל-תחגר
 צם מלחמה כי לא-אתן לך מארצו ירשה כי לבני-לוט נתתי את-ער ירשה: ¹⁰
 האמים לפנים ישבו זה עם גדול ורצ ורם כענקים: ¹¹ רפאים יחשבו אף-הם
 כענקים והמאבים יקראו להם אמים: ¹² וצשעיר ישבו החרים לפנים וצני עשו
 יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לדרך ירשתו אשר-נתן
 יהוה להם: ¹³ עתה קמו ועברו לכם את-נחל זרד ונעבר את-נחל זרד: ¹⁴ והימים
 אשר-הלכנו מקדש צנוע עד אשר-עברנו את-נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד-תם
 כל-הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: ¹⁵ וגם יד-יהוה
 הייתה צם להמם מקרב המחנה עד תמם: ¹⁶ והי כאשר-תמו כל-אנשי המלחמה
 למות מקרב העם: **ס** ¹⁷ וידבר יהוה אלי לאמר: ¹⁸ אתה עבר היום את-גבול מואב
 את-ער: ¹⁹ וקרצת מול בני עמון אל-תלך ואל-תחגר צם כי לא-אתן מארץ
 בני-עמון לך ירשה כי לבני-לוט נתתה ירשה: ²⁰ ארץ-רפאים תחשב אף-הוא
 רפאים ישבו-זה לפנים והעמנים יקראו להם זמומים: ²¹ עם גדול ורצ ורם כענקים
 וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם: ²² כאשר עשה לבני עשו הישבים
 בשעיר אשר השמיד את-החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה: ²³
 והעוים הישבים בחזרים עד-עוזה כפתרים הילאים מכפתור השמידם וישבו תחתם:
24 קומו סעו ועברו את-נחל ארנן ראה נתתי צידך את-סיתן מלך-חשבון האמרי
 ואת-ארצו החל רש והתגר צו מלחמה: ²⁵ היום הזה החל תת פחדך ויראתך
 על-פני העמים תחת כל-השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: ²⁶ ואשלח
 מלאכים ממדבר קדמות אל-סיתן מלך חשבון דברי שלום לאמר: ²⁷ אעברה
 בארץך צורך צורך אך לא אסור ימין ושמאל: ²⁸ אכל בכסף תשצוני ואכלתי
 ומים בכסף תתן-לי ושתיתי רק אעברה צרגלי: ²⁹ כאשר עשו-לי בני עשו הישבים
 בשעיר והמואבים הישבים צער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-יהוה
 אלהינו נתן לנו: ³⁰ ולא אבה סיתן מלך חשבון העברנו צו כיהקשה יהוה אלהיך
 את-רוחו ואמץ את-לצבו למען תתו צידך כיום הזה: **ס** ³¹ ויאמר יהוה אלי ראה
 החלתי תת לפניך את-סיתן ואת-ארצו החל רש לרשת את-ארצו: ³² ויאל סיתן
 לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה יהנה: ³³ ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונק אתו
 ואת-**(צו)** **[בניו]** ואת-כל-עמו: ³⁴ ונלכד את-כל-עריו צעת הוא ונתרם את-כל-עיר
 מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: ³⁵ רק הצהמה צונו לנו ושלל הערים אשר
 לכדנו: ³⁶ מערער אשר על-שפת-נחל ארנן והעיר אשר צנחל ועד-הגלעד לא
 הייתה קריה אשר שגבה ממנו את-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: ³⁷ רק אל-ארץ
 בני-עמון לא קרצת כל-יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר-צוה יהוה אלהינו: **Deu 3**
 ונפן ונעל דרך הצפן ויאל עוג מלך-הצפן לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה
 אדרעי: ² ויאמר יהוה אלי אל-תירא אתו כי צידך נתתי אתו ואת-כל-עמו
 ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיתן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ³ ויתן
 יהוה אלהינו צידנו גם את-עוג מלך-הצפן ואת-כל-עמו ונכהו עד-צלתי השאיר-לו

שריד: 4 ונלכד את-כל-עריו צעת ההוא לא היתה קריה אשר לא-לקחנו מאתם ששים עיר כל-חבל ארגב ממלכת עוג בצשן: 5 כל-אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים וצריח לצד מערי הפרזי הרצה מאד: 6 ונחרס אותם כאשר עשינו לסיון מלך חשבון החרס כל-עיר מתם הנשים והטף: 7 וכל-הצהמה ושלל הערים בזונו לנו: 8 ונקח צעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד-הר חרמון: 9 זידיים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו-לו שניר: 10 כל ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן עד-סלכה ודדרי ערי ממלכת עוג בצשן: 11 כי רק-עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש צרול הלה הוא צרבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת-איש: 12 ואת-הארץ הזאת ירשנו צעת ההוא מערער אשר-על-נחל ארנן וחזי הר-הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג נתתי לחזי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל-הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14 יאיר בן-מנשה לקח את-כל-חבל הארגב עד-גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על-שמו את-הבשן חות יאיר עד היום הזה: 15 ולמכיר נתתי את-הגלעד: 16 ולראובני ולגדי נתתי מן-הגלעד ועד-נחל ארנן חוף הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: 17 והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: 18 ואזו אתכם צעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את-הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעצרו לפני אחיכם בני-ישראל כל-בני-חיל: 19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי-מקנה רב לכם ישצו בעריכם אשר נתתי לכם: 20 עד אשר-יינת יהוה לאחיכם ככס וירשו גם-הם את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: 21 ואת-יהושוע נתיי צעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן-יעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה: 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 23 ואתחנן אלי-יהוה צעת ההוא לאמר: 24 אדני יהוה אתה החלית להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידיך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשיך וכגורתך: 25 אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: 26 ויתעבר יהוה צי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד דבר הזה: 27 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה ופנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה: 28 וזו את-יהושוע וחזקה ואמננה כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא יחיל אותם את-הארץ אשר תראה: 29 ונשצ בגיא מול בית פעור: 30 ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו וצאתם וירשתם את-הארץ אשר יהוה אלהי אתם צבתיכם נתן לכם: 2 לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר-עשה יהוה בצעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי צעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: 4 ואתם הדבקים ציהוה אלהיכם חיים כלכם היום: 5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צווי יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם צאים שמה לרשתה: 6 ושמתם ועשיתם כי הוא

חכמתכם וצינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק
 עס-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: **7** כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו
 כיהוה אלהינו בכל-קרואנו אליו: **8** ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים לדיקם
 ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: **9** רק השמר לך ושמר נפשך מאד
 פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלצבך כל ימי חיך והודעתם
 לצניך ולצני צניך: **10** יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
 הקהל-לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר
 הם חיים על-האדמה ואת-צניהם ילמדון: **11** ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר
 צער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל: **12** ודבר יהוה אליכם מתוך האש קול
 דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: **13** ויגד לכם את-צרייתו אשר
 לזה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על-שני לוחות אבנים: **14** ואתי לזה יהוה
 בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים
 שמה לרשתה: **15** וגשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיכם כל-תמונה ציור דבר
 יהוה אליכם בחרב מתוך האש: **16** פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונה כל-סמל
 תצנית זכר או נקבה: **17** תצנית כל-צהמה אשר בארץ תצנית כל-צפור כנף אשר
 תעוף בשמים: **18** תצנית כל-רמש באדמה תצנית כל-דגה אשר-צמים מתחת לארץ:
19 ופן-תשא עיניך השמימה וראית את-השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צא
 השמים ונדחת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
 תחת כל-השמים: **20** ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הצול ממזרים להיות
 לו לעם נחלה כיום הזה: **21** ויהוה התאנף-צי על-דצריכם וישבע לצלתי עברי
 את-הירדן ולצלתי-צא אל-הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: **22** כי
 אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את-הירדן ואתם עברים וירשתם את-הארץ
 הטובה הזאת: **23** השמרו לכם פן-תשכחו את-צריית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר נוך יהוה אלהיך: **24** כי יהוה אלהיך אש
 אכלה הוא אל קנא: **פ** **25** כי-תוליד בנים וצני בנים וגושתם בארץ והשתחתם
 ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה-אלהיך להכעיסו: **26** העידתי
 בכם היום את-השמים ואת-הארץ כי-אצד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
 עברים את-הירדן שמה לרשתה לא-תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: **27**
 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
 שמה: **28** ועבדתם-שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא-יראון ולא ישמעון
 ולא יאכלון ולא יריחון: **29** ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומנחת כי תדרשנו
 בכל-לצבך ובכל-נפשך: **30** צר לך ומנאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
 ושבת עדי-יהוה אלהיך ושמעת בקלו: **31** כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא
 ישחיתך ולא ישכח את-צריית אבותיך אשר נשבע להם: **32** כי שאל-נא לימים
 ראשנים אשר-היו לפניך למן-היום אשר ברא אלהים אדם על-הארץ ולמקנה
 השמים ועד-קנה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמו: **33** השמע עם
 קול אלהים מדבר מתוך-האש כאשר-שמעת אתה ויחי: **34** או הנסה אלהים לבוא
 לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באחת ובמופתים ובמלחמה וציד חזקה וזרוע

נטויה וזמוראים גדלים ככל אשר-עשה לכם יהוה אלהיכם צמזרים לעיניך: ³⁵
 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: ³⁶ מן-השמים השמייעך
 את-קלו ליסרך ועל-הארץ הראך את-אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ³⁷
 ותחת כי אהב את-אצתיך ויבחר בזרעו אחריו ויואלך צפניו זכחו הגדל ממזרים:
³⁸ להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת-לך את-ארצם נחלה כיום
 הזה: ³⁹ וידעת היום והשבת אל-לצורך כי יהוה הוא האלהים צשמים ממעל
 ועל-הארץ מתחת אין עוד: ⁴⁰ ושמת את-חקיו ואת-מזותיו אשר אנכי מנוך היום
 אשר ייטב לך ולצורך אחריו ולמען תאריך ימים על-האדמה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך כל-הימים: **פ** ⁴¹ אז יבדיל משה שלש ערים צעבר הירדן מזרחה שמש: ⁴²
 לנס שמה רוחה אשר ירצה את-רעהו בצלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמול שלשום
 ונס אל-תחת מן-הערים האל וחי: ⁴³ את-צנר צמדבר בארץ המישר לראובני
 ואת-ראמת בגלעד לגדי ואת-גולן צבשן למנשי: ⁴⁴ וזאת התורה אשר-שם משה
 לפני בני ישראל: ⁴⁵ אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל-בני
 ישראל בצאתם ממזרים: ⁴⁶ צעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממזרים: ⁴⁷
 ויירשו את-ארצו ואת-ארץ עוג מלך-הצבן שני מלכי האמרי אשר צעבר הירדן
 מזרחה שמש: ⁴⁸ מערער אשר על-שפת-נחל ארנן ועד-הר שיאן הוא חרמון: ⁴⁹
 וכל-הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: **פ** **Deu 5** ויקרא
 משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את-החקים ואת-המשפטים אשר
 אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: ² יהוה אלהינו כרת עמנו
 ברית בחרב: ³ לא את-אצתינו כרת יהוה את-הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
 היום כלנו חיים: ⁴ פנים צפנים דבר יהוה עמכם זהר מתוך האש: ⁵ אנכי עמד
 בין-יהוה ובנייכם צעת ההוא להגיד לכם את-דבר יהוה כי יראתם מפני האש
 ולא-עליתם זהר לאמר: **ס** ⁶ אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 מבית עבדים: ⁷ לא יהיה-לך אלהים אחרים על-פני: ⁸ לא-תעשה-לך פסל
 כל-תמונה אשר צשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר צמים מתחת לארץ: ⁹
 לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
 על-בנים ועל-שלשים ועל-רבעים לשנאי: ¹⁰ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
[מזותו] **[מזותי]:** **ס** ¹¹ לא תשא את-שם-יהוה אלהיך לשוא כי לא יקה יהוה את
 אשר-ישא את-שמו לשוא: **ס** ¹² שמור את-יום השבת לקדשו כאשר לוך יהוה
 אלהיך: ¹³ ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: ¹⁴ ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנך-ובתך ועבדך-ואמתך ושורך וחמרך
 וכל-צבאמתך וגרך אשר צשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: ¹⁵ זכרת כי-עבד
 היית בארץ מצרים וינאך יהוה אלהיך משם ציד חזקה וזרע נטויה על-כן לוך
 יהוה אלהיך לעשות את-יום השבת: **ס** ¹⁶ כבד את-אביך ואת-אמך כאשר לוך
 יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך
 נתן לך: **ס** ¹⁷ לא תרנח: **ס** ¹⁸ ולא תנאף: **ס** ¹⁹ ולא תגנב: **ס** ²⁰ ולא-תענה צרעך
 עד שוא: **ס** ²¹ ולא תחמד אשת רעך **ס** ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו

שורו וחמרו וכל אשר לרעך: **ס 22** את-הדברים האלה דבר יהוה אל-כל-קהלכם
 זהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על-שני לוחות אבנים
 ויחנם אלי: **כ 23** ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך וההר צער באש ותקרבון אלי
 כל-ראשי שבטיכם וזקניכם: **כד 24** ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו
 ואת-קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי-ידבר אלהים את-האדם ומי: **כה 25**
 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם-יספים אנחנו לשמע את-קול
 יהוה אלהינו עוד ומתנו: **כו 26** כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
 מתוך-האש כמנו ויחי: **כז 27** קרב אתה ושמע את כל-אשר יאמר יהוה אלהינו ואת
 תדבר אלינו את כל-אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: **כח 28** וישמע יהוה
 את-קול דבריכם דברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את-קול דברי העם הזה
 אשר דברו אליך היטיבו כל-אשר דברו: **כט 29** מי-ייתן והיה לבצם זה להם ליראה
 אחי ולשמר את-כל-מנותי כל-הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: **ל 30** לך אמר
 להם שובו לכם לאהליכם: **לא 31** ואתה פה עמד עמדי ודברה אליך את כל-המנוה
 והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: **לב 32**
 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: **לד 33**
 בכל-הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם
 ימים בארץ אשר תירשון: **Deu 6** וזאת המנוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: **ז 2** למען תירא
 את-יהוה אלהיך לשמר את-כל-חקתי ומנותי אשר אנכי מצוך אתה ובן
 ובן-בןך כל ימי חייך ולמען יארכו ימיך: **ח 3** ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר
 ייטב לך ואשר תרצון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב
 ודבש: **ט 4** שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: **י 5** ואהבת את יהוה אלהיך
 בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך: **יא 6** והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום
 על-לבבך: **יב 7** ושונתם לבניך ודברת צם בשבתך בציתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: **יג 8** וקשרתם לאות על-ידך והיו לטופת בין עיניך: **יד 9** וכתבתם על-מזוזת
 ביתך ובשעריך: **טו 10** והיה כי יצאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר נשבע לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא-בנית: **טז 11** ובתים
 מלאים כל-טוב אשר לא-מלאת וברת חצוצים אשר לא-חצבת כרמים וזיתים אשר
 לא-נטעת ואכלת ושבעת: **יז 12** השמר לך פן-תשכח את-יהוה אשר הוציאך מארץ
 מצרים מצית עבדים: **יח 13** את-יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: **יט 14** לא
 תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: **כ 15** כי אל קנא יהוה
 אלהיך בקרבך פן-יחרה אף-יהוה אלהיך צך והשמידך מעל פני האדמה: **כא 16**
 לא תנסו את-יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: **כב 17** שמור תשמרון את-מנוה יהוה
 אלהיכם ועדתו וחקיו אשר נוך: **כג 18** ועשית הישר והטוב צעיתי יהוה למען ייטב
 לך ובאת וירשת את-הארץ הטובה אשר-נשבע יהוה לאבותיך: **כד 19** להדף
 את-כל-איבין מפניך כאשר דבר יהוה: **כה 20** כי-ישאלך בןך מחר לאמר מה העדת
 והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: **כו 21** ואמרת לבןך עבדים היינו
 לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ציד חזקה: **כז 22** ויתן יהוה אותם ומפתים

גדלים ורעים צמנרים צפרעה וצבל-ציתו לעינינו: **23** ואותנו הוילא משס למען הציא אתנו לתת לנו את-הארץ אשר נשבע לאבותינו: **24** וילוו יהוה לעשות את-כל-החקים האלה ליראה את-יהוה אלהינו לטוב לנו כל-הימים לחיתנו כהיום הזה: **25** ולדקה תהיה-לנו כי-נשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר נוונו: **Deu 7** **ס** כי יציאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונשל גויס-רבים מפניך החתי והגרגיזי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבזסי שבעה גויס רבים ועלומים ממך: **2** ונתנס יהוה אלהיך לפניך והייתם החרס תחרס אתם לא-תכרת להם ברית ולא תחנס: **3** ולא תחתן צם בתך לא-תתן לבנו ונתו לא-תקח לבנך: **4** כי-יסיר את-בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים ותרה אף-יהוה צכס והשמידך מהר: **5** כי-אס-כה תעשו להם מוצחתיהם תתלו ומצחם תשצרו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון צאש: **6** כי עס קדוש אתה ליהוה אלהיך צך צחר יהוה אלהיך להיות לו לעס סגלה מכל העמים אשר על-פני האדמה: **7** **ס** לא מרצכס מכל-העמים חשק יהוה צכס ויצחר צכס כי-אתם המעט מכל-העמים: **8** כי מאהצת יהוה אתכם ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוילא יהוה אתכם ציד חזקה ויפדך מצית עבדים מיד פרעה מלך-מצרים: **9** וידעת כי-יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הצרית והחסד לאהביו ולשמרי **(מצותו)** **[מצותיו]** לאלף דור: **10** ומשלס לשנאיו אל-פניו להאצידו לא יאחר לשנאו אל-פניו ישלס-לו: **11** ושמרת את-המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם: **12** **פ** והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-הצרית ואת-החסד אשר נשבע לאבותיך: **13** ואהבך וצרכך והרצך וצרך פרי-צטן ופרי-אדמתך דגןך ומירשך ויצהרך שגר-אלפיך ועשתרת לאנך על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך: **14** צרוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה צך עקר ועקרה וצבהמתך: **15** והסיר יהוה ממך כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמס צך ונתנס צכל-שנאיך: **16** ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחס עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך: **17** **ס** כי תאמר צלצך רבים הגויס האלה ממני איכה אוכל להורישם: **18** לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים: **19** המסת הגדלת אשר-ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הולאך יהוה אלהיך קן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם: **20** וגם את-הנרעה ישלח יהוה אלהיך צם עד-אצד הנשאים והנסתרים מפניך: **21** לא תערך מפניהם כי-יהוה אלהיך צקרצך אל גדול ונורא: **22** ונשל יהוה אלהיך את-הגויס האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן-תרצה עליך חית השדה: **23** ונתנס יהוה אלהיך לפניך והמס מהומה גדלה עד השמדם: **24** ונתן מלכיהם צידך והאצדת את-שמס מתחת השמים לא-ימיצב איש צפניך עד השמדך אתם: **25** פסילי אלהיהם תשרפון צאש לא-תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש צו כי תועצת יהוה אלהיך הוא: **26** ולא-תציא תועצה אל-ציתך והיית חרס כמהו שקך תשקלנו ותעב תתעצנו כי-חרס הוא: **Deu 8** **פ** כל-המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורציתם

ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע יהוה לאבותיכם: **2** וזכרת את-כל-הדרך אשר
 הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את-אשר
 בלבבך התשמר **[מלכות]** **[מלכותיו]** אס-לא: **3** ויענך וירעבך ויאלכך את-המן אשר
 לא-ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודעך כי לא על-הלחם לבדו יחיה האדם כי
 על-כל-מוצא פי-יהוה יחיה האדם: **4** שמלתך לא בלחה מעליך ורגלך לא בצקה
 זה ארבעים שנה: **5** וידעת עס-לבבך כי כאשר ייסר איש את-בנו יהוה אלהיך
 מיסרך: **6** ושמרת את-מלות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: **7** כי יהוה
 אלהיך מביאך אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יאחיס בצקעה וזהר: **8**
 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ-זית שמן ודבש: **9** ארץ אשר לא במסכנת
 תאכל-צה לחם לא-תחסר כל זה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
10 ואכלת ושבעת וזכרת את-יהוה אלהיך על-הארץ הטובה אשר נתן-לך: **11** השמר
 לך פן-תשכח את-יהוה אלהיך לבטלי שמר מלכותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי
 מאוך היום: **12** פן-תאכל ושבעת וזתים טובים תבנה וישבת: **13** ובקרך ולאנך ירצין
 וכסף וזהב ירבה-לך וכל אשר-לך ירבה: **14** ורס לבבך ושכחת את-יהוה אלהיך
 המוטיאך מארץ מנרים מבית עבדים: **15** המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש
 שרף ועקרב ונמאון אשר אין-מים המוציא לך מים מנור החלמיש: **16** המאלכך
 מן במדבר אשר לא-ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: **17**
 ואמרת בלבבך כחי וענסי ידי עשה לי את-החיל הזה: **18** וזכרת את-יהוה אלהיך
 כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבתיך כיום
 הזה: **19** והיה אס-שכח תשכח את-יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 ועזדתם והשתחית להם העדתי בכס היום כי אבד תאבדון: **20** כגוים אשר יהוה
 מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: **פ 9 Deu** שמע
 ישראל אתה עבר היום את-הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים
 גדלת וזכרת בשמים: **2** עס-גדול ורס בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי
 יתיב לפני בני ענק: **3** וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא-העבר לפניך אש אכלה
 הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: **4**
 אל-תאמר בלבבך בזהך יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הציאתי יהוה
 לרשת את-הארץ הזאת וזרשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: **5** לא בצדקתך
 ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארצם כי זרשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
 מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליניחך
 וליעקב: **6** וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את-הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי עס-קשה-ערף אתה: **7** וזכר אל-תשכח את אשר-הקפצת את-יהוה אלהיך
 במדבר למן-היום אשר-יאלת מארץ מנרים עד-באבס עד-המקום הזה ממרים
 הייתם עס-יהוה: **8** ובחרצ הקפצתם את-יהוה ויתאנף יהוה בכס להשמיד אתכם: **9**
 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הזבת אשר-כרת יהוה עמכם ואשצ
 בזה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: **10** ויתן יהוה
 אלי את-שני לוחת האבנים כתבים באבצע אלהים ועליהם ככל-הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם זה מתוך האש כיום הקהל: **11** והי מקץ ארבעים יום וארבעים

לילה נתן יהוה אלי את-שני לכת האזנים לכות הצרית: **12** ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הולאת ממזרים סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: **13** ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את-העם הזה והנה עס-קשה-ערף הוא: **14** הרף ממני ואשמידם ואמחה את-שמשם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי-עלום ורצ ממנו: **15** ואפן וארד מן-ההר וההר צער צאש ושני לכת הצרית על שתי ידי: **16** וארצ והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן-הדרך אשר-צוה יהוה אתכם: **17** ואתפש צשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשצרם לעיניכם: **18** ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל-חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע צעיני יהוה להכעיסו: **19** כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קנף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם צפעם ההוא: **20** וצאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם-צעד אהרן צעת ההוא: **21** ואת-חטאתכם אשר-עשיתם את-העגל לקחתי ואשרף אתו צאש ואכת אתו טחון היטב עד אשר-דק לעפר ואשלך את-עפרו אל-הנחל הירד מן-ההר: **22** וצמצערה וצמסכה וצקצרת התאוה מקנפים הייתם את-יהוה: **23** וצשלח יהוה אתכם מקדש צרנע לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את-פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: **24** ממרים הייתם עס-יהוה מיום דעתי אתכם: **25** ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת-ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי-אמר יהוה להשמיד אתכם: **26** ואתפלל אל-יהוה ואמר אדני יהוה אל-תשחת עמך ונחלתך אשר פדית צגדלך אשר-הולאת ממזרים ציד חזקה: **27** זכר לעצדיך לאצרהם ליחק וליעקב אל-תפן אל-קשי העם הזה ואל-רשעו ואל-חטאתו: **28** פן-יאמרו הארץ אשר הולאתנו משם מצלי יכלת יהוה להציאם אל-הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם צמדבר: **29** והם עמך ונחלתך אשר הולאת צחק הגדל וצורעך הנטויה: **פ 10 Deu** צעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחת אצנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: **2** ואכתב על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שצרת ושמתם צארון: **3** ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני-לחת אצנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת צידי: **4** ויכתב על-הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם צהר מתוך האש ציום הקהל ויתנס יהוה אלי: **5** ואפן וארד מן-ההר ואשם את-הלחת צארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: **6** וצני ישראל נסעו מצארת צני-יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקצר שם ויכהן אלעזר צנו תחציו: **7** משם נסעו הגדגדה ומן-הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: **8** צעת ההוא הצדיל יהוה את-שבט הלוי לשאת את-ארון צרית-יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולצרך צשמו עד היום הזה: **9** על-כן לא-היה ללוי חלק ונחלה עס-אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: **10** ואנכי עמדתי צהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם צפעם ההוא לא-אצה יהוה השחיתך: **11** ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויצאו וירשו את-הארץ אשר-נשצעתי לאצתם לכת להם: **פ 12** ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי

אס-ליראה את-יהוה אלהיך ללכת בכל-דרכיו ולאזהב אתו ולעזב את-יהוה
 אלהיך בכל-לצבך ובכל-נפשך: **13** לשמר את-מצוות יהוה ואת-חקתיו אשר אנכי
 מצוך היום לטוב לך: **14** הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
 וכל-אשר-בה: **15** רק באצתיך חשק יהוה לאזהב אותם ויבחר בזרעם אחריהם
 צבם מכל-העמים כיום הזה: **16** ומלתם את ערלת לצבכם וערפכם לא תקשו עוד:
17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלמים ואדני האדמים האל הגדל הגבר והגורא
 אשר לא-ישא פנים ולא יקח שחד: **18** עשה משפט יחוס ואלמנה ואב גר לתת לו
 לחם ושמלה: **19** ואהבתם את-הגר כ-גרים הייתם בארץ מצרים: **20** את-יהוה
 אלהיך תירא אתו תעזב ובו מדבק ובשמו תשבע: **21** הוא תהלתך והוא אלהיך
 אשר-עשה אתך את-הגדלת ואת-הנוראת האלה אשר ראו עיניך: **22** צשבעים נפש
 ירדו אצתיך מצרימה ועמה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: **Deu 11** ואהבת
 את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל-הימים: **2** וידעתם
 היום כי לא את-צניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה אלהיכם
 את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו הנטויה: **3** ואת-אתתיו ואת-מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו: **4** ואשר עשה לחיל מצרים לקסויו ולרכבו
 אשר הציף את-מי ים-סוף על-פניהם צרדפם אחריכם ויאצדם יהוה עד היום הזה:
5 ואשר עשה לכם צמדצר עד-באכם עד-המקום הזה: **6** ואשר עשה לדתן ולאצרים
 בני אליאב צן-ראובן אשר פנתה הארץ את-פיה ותצלעם ואת-צבתיהם
 ואת-אהליהם ואת כל-היקום אשר צרגליהם בקרב כל-ישראל: **7** כי עיניכם הראת
 את-כל-מעשה יהוה הגדל אשר עשה: **8** ושמרתם את-כל-המצוה אשר אנכי מצוך
 היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: **9**
 ולמען תאריכו ימים על-האדמה אשר נשבע יהוה לאצתיכם לתת להם ולזרעם
 ארץ זבת חלב ודבש: **ס 10** כי הארץ אשר אתה בא-שמה לרשתה לא כארץ
 מצרים הוא אשר יאחם משם אשר תזרע את-זרעך והשקית צרגלך כגן הירק: **11**
 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
 תשתה-מים: **12** ארץ אשר-יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
 מרשית השנה ועד אחרית שנה: **ס 13** והיה אם-שמעו תשמעו אל-מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאזהב את-יהוה אלהיכם ולעזבו בכל-לצבכם ובכל-נפשכם: **14**
 ונתתי מטר-ארצכם צעתו יורה ומלקוש ואספת דגןך ותירשך ויזהרך: **15** ונתתי עשב
 צדך לצהמתך ואכלת ושבעת: **16** השמרו לכם פן יפתה לצבכם וקרתם ועזדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם: **17** ותרה אף-יהוה צבם ועצר את-השמים
 ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יצולה ואצדתם מהרה מעל הארץ הטבה
 אשר יהוה נתן לכם: **18** ושמרתם את-דצרי אלה על-לצבכם ועל-נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על-ידכם והיו לטוטפת צין עיניכם: **19** ולמדתם אתם את-צניכם לדבר
 צם צשבתך צציתך ובלכתך צדרך ובשבתך ובקומך: **20** וכתבתם על-מזוזות ביתך
 ובשעריך: **21** למען ירבו ימיכם וימי צניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאצתיכם
 לתת להם כימי השמים על-הארץ: **ס 22** כי אם-שמרתם תשמרון את-כל-המצוה הזאת
 אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאזהב את-יהוה אלהיכם ללכת בכל-דרכיו

ולדבקה-צו: ²³ והוריש יהוה את-כל-הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
 ועלמים מכס: ²⁴ כל-המקום אשר תדרך כף-רגלכם צו לכם יהיה מן-המדבר
 והלבנון מן-הנהר נהר-פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: ²⁵ לא-ימיצב איש
 בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על-פני כל-הארץ אשר תדרכו-בה
 כאשר דבר לכם: ²⁶ פ ראה אנכי נתן לפניכם היום זרעה וקללה: ²⁷ את-הזרעה
 אשר תשמעו אל-מלות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: ²⁸ והקללה
 אם-לא תשמעו אל-מלות יהוה אלהיכם וקרתם מן-הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא-ידעתם: ²⁹ פ והיה כי יציאך יהוה
 אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונתתה את-הזרעה על-הר גרוזים
 ואת-הקללה על-הר עיבל: ³⁰ הלא-המה בעבר הירדן אחרי דרך מצוא השמש
 בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אלל אלוני מרה: ³¹ כי אתם עברים
 את-הירדן לצב לרשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
 וישבתם-בה: ³² ושמרתם לעשות את כל-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי נתן
 לפניכם היום: **Deu 12** אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
 יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל-הימים אשר-אתם חיים על-האדמה: ² אד
 תאזדון את-כל-המקומות אשר עבדו-שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את-אלהיהם
 על-ההרים הרמים ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן: ³ ונתחתם את-מוזבתם ושבחתם
 את-מזבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואזדתם את-שמש
 מן-המקום ההוא: ⁴ לא-תעשון כן ליהוה אלהיכם: ⁵ כי אם-אל-המקום אשר-יצחר
 יהוה אלהיכם מכל-שצטיכם לשום את-שמו שם לשכנו תדרשו וזאת שמה: ⁶
 והזבתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם וגדריכם
 ונדבתיכם וזכרת זכרכם ולאנכס: ⁷ ואכלתם-שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל
 משלח ידכם אתם וזבחיכם אשר זרכת יהוה אלהיך: ⁸ לא תעשון ככל אשר אנחנו
 עשים פה היום איש כל-הישר צעיונו: ⁹ כי לא-זאתם עד-עתה אל-המנוחה
 ואל-הנחלה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: ¹⁰ ועברתם את-הירדן וישבתם בארץ
 אשר-יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והנית לכם מכל-איביכם מסביב וישבתם-בטח: ¹¹
 והיה המקום אשר-יצחר יהוה אלהיכם צו לשכן שמו שם שמה תציאו את
 כל-אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מזבח
 גדריכם אשר תדרו ליהוה: ¹² ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם וזבחיכם וזבחיכם
 ועדדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: ¹³ השמר
 לך פן-תעלה עלתיך בכל-מקום אשר תראה: ¹⁴ כי אם-צמקום אשר-יצחר יהוה
 באחד שצטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: ¹⁵ רק בכל-אות
 נפשך תזבח ואכלת זר כזכרת יהוה אלהיך אשר נתן-לך בכל-שעריך הטמא
 והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: ¹⁶ רק הדם לא תאכלו על-הארץ תשפכו כמים: ¹⁷
 לא-תוכל לאכל בשעריך מעשר דגן ותירשך ויזהרך וזכרת זכרך ולאנך
 וכל-גדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: ¹⁸ כי אם-לפני יהוה אלהיך תאכלנו
 צמקום אשר יצחר יהוה אלהיך צו אתה וצנך וצנך ועדך ואמתך והלוי אשר
 בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: ¹⁹ השמר לך פן-תעזב

את-הלוי כלי-ימין על-אדמתך: **ס 20** כי-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך כאשר
 דבר-לך ואמרת אכלה בשר כי-תאווה נפשך לאכל בשר בכל-אות נפשך תאכל
 בשר: **21** כי-ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת
 מזקרק ומזאנך אשר נתן יהוה לך כאשר נזיתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך:
22 אך כאשר יאכל את-הצבי ואת-החיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו:
23 רק חזק לזבתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא-תאכל הנפש עם-הבשר: **24**
 לא תאכלנו על-הארץ תשפכנו כמים: **25** לא תאכלנו למען ייטב לך ולזביך אחריך
 כי-תעשה הישר צעני יהוה: **26** רק קדשך אשר-יהיו לך ונדריך תשא וזאת
 אל-המקום אשר-יבחר יהוה: **27** ועשית עלתיך הבשר והדם על-מזבח יהוה אלהיך
 ודם-זבחך ישפך על-מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: **28** שמר ושמעת את
 כל-הדברים האלה אשר אנכי מנזר למען ייטב לך ולזביך אחריך עד-עולם כי
 תעשה הטוב והישר צעני יהוה אלהיך: **ס 29** כי-יכירתי יהוה אלהיך את-הגוים
 אשר אתה בא-שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארסם: **30** השמר לך
 פן-תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן-תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את-אלהיהם ואעשה-כן גם-אני: **31** לא-תעשה כן ליהוה אלהיך כי
 כל-תועבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם כי גם את-צניהם ואת-צנתיהם ישרפו
 באש לאלהיהם: **Deu 13** את כל-הדבר אשר אנכי מנזה אתכם אתו תשמרו לעשות
 לא-תסוף עליו ולא תגרע ממנו: **פ 2** כי-יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
 אות או מופת: **3** וזא האות והמופת אשר-דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
 אחרים אשר לא-ידעתם ונעבדם: **4** לא תשמע אל-דברי הנביא ההוא או אל-חולם
 החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את-יהוה
 אלהיכם בכל-לזבכם ובכל-נפשכם: **5** אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
 ואת-מזותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: **6** והנביא ההוא או
 חלם החלום ההוא יומת כי דבר-סרה על-יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ
 מצרים והפך מזית עבדים להדיחך מן-הדרך אשר נזך יהוה אלהיך ללכת בה
 ובערת הרע מקרבך: **7** כי יסיתך אחיך בן-אמן או-בןך או-בתך או אשת חיקך
 או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ואזתיך: **8** מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך
 מקצה הארץ ועד-קצה הארץ: **9** לא-תאצה לו ולא תשמע אליו ולא-תחוס עיך
 עליו ולא-תחמל ולא-תחסה עליו: **10** כי הרג תהרגנו ידך תהיה-צו בראשונה
 להמיתו ויד כל-העם באחרונה: **11** וסקלתו באצנים ומת כי בקש להדיחך מעל
 יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מזית עבדים: **12** וכל-ישראל ישמעו ויראו
 ולא-יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: **ס 13** כי-תשמע באחת עריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: **14** ינאו אנשים בני-זלעל מקרבך וידיתו
 את-ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא-ידעתם: **15** ודרשת
 וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: **16**
 הכה תכה את-ישבי העיר **(ההוא)** **[ההיא]** לפי-חרצ החרס אתה ואת-כל-אשר-בה
 ואת-בהמתה לפי-חרצ: **17** ואת-כל-שללה תקבץ אל-מוך רחבה ושרפת באש

את-העיר ואת-כל-שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תצנה עוד: ¹⁸
 ולא-ידבק צידך מאומה מן-החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן-לך רחמים
 ורחמן והרבך כאשר נשבע לאבתך: ¹⁹ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר צייני יהוה אלהיך: **Deu 14** **ק**
 ציני אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא-תשימו קרחה צין עיניכם למת: ² כי
 עם קדוש אתה ליהוה אלהיך וכן צחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים
 אשר על-פני האדמה: **ק** ³ לא תאכל כל-תועבה: ⁴ זאת הצהמה אשר תאכלו שור
 שה כשבים ושה עזים: ⁵ חיל וכזי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: ⁶ וכל-צהמה
 מפרסת פרסה ושקעת שסע שחי פרסות מעלת גרה צהמה אתה תאכלו: ⁷ אך
 את-זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השקועה את-הגמל
 ואת-הארנבת ואת-השפן כי-מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם:
⁸ ואת-החזיר כי-מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מצרם לא תאכלו
 וצנבלתם לא תגעו: **ק** ⁹ את-זה תאכלו מכל אשר צמים כל אשר-לו סנפיר
 וקשקשת תאכלו: ¹⁰ וכל אשר אין-לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: **ק**
¹¹ כל-צפור טהרה תאכלו: ¹² וזה אשר לא-תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: ¹³
 והראה ואת-החיה והדיה למינה: ¹⁴ ואת כל-ערב למינו: ¹⁵ ואת צת היענה
 ואת-התחמם ואת-השחף ואת-הנץ למינהו: ¹⁶ את-הכוס ואת-הינשוף והתנשמת: ¹⁷
 והקאת ואת-הרחמה ואת-השליך: ¹⁸ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: ¹⁹
 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: ²⁰ כל-עוף טהור תאכלו: ²¹ לא תאכלו
 כל-נבלה לגר אשר-צשעריך תחננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
 ליהוה אלהיך לא-תצשל גדי צחלב אמו: **פ** ²² עשר תעשר את כל-תבואת זרעך
 היא שדה שנה שנה: ²³ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר-יצחר לשכן שמו
 שם מעשר דגןך תירשך וינהרך וצכרת בקרך ואלאך למען תלמד ליראה את-יהוה
 אלהיך כל-הימים: ²⁴ וכי-ירצה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי-ירחק ממך
 המקום אשר יצחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יצרך יהוה אלהיך: ²⁵ ונתתה
 צכסף וצרת הכסף צידך והלכת אל-המקום אשר יצחר יהוה אלהיך צו: ²⁶ ונתתה
 הכסף צכל אשר-תאווה נפשך צצקר וצלאן וציין וצשכר וצכל אשר תשאלך נפשך
 ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתת אתה וציתך: ²⁷ והלוי אשר-צשעריך לא
 תעוצו כי אין לו חלק ונחלה עמך: **ק** ²⁸ מקצה שלש שנים תוציא את-כל-מעשר
 תבואתך צשנה ההוא והנחת צשעריך: ²⁹ וצא הלוי כי אין-לו חלק ונחלה עמך
 והגר והיתום והאלמנה אשר צשעריך ואכלו ושצעו למען יצרך יהוה אלהיך
 צכל-מעשה ידך אשר תעשה: **Deu 15** **ק** מקץ שצע-שנים תעשה שמטה: ² וזה דצר
 השמטה שמוט כל-צבעל משה ידו אשר ישה צרעהו לא-יגש את-צרעהו ואת-אחיו
 כי-יקרא שמטה ליהוה: ³ את-הנכרי תגש ואשר יהיה לך את-אחיק תשמט ידך: ⁴
 אפס כי לא יהיה-צך צציון כי-צרך יצרך יהוה צארך אשר יהוה אלהיך נתן-לך
 נחלה לרשתה: ⁵ רק אם-שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
 את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: ⁶ כי-יהוה אלהיך צרך כאשר
 דצריך והעצמת גוים רבים ואתה לא תעצט ומשלת צגוים רבים וכן לא ימשלו:

ס 7 כִּי־יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיוֹן מֵאֶחָד אַחִיד בְּאֶחָד שְׁעָרַי בְּאַרְבַּע אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ לֹא תִאֲמַן אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֲחִיד הָאֲבִיוֹן: **8** כִּי־פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטוּן דִּי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחָסֵר לוֹ: **9** הַשְׁמַר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר
 עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת־הַשָּׁנָה שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאֲחִיד
 הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרְא עֲלֶיךָ אֲל־יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חֲטָא: **10** נָחוּן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע
 לִבְּךָ בַּחֲתָךְ לוֹ כִּי בְּגַלְלֵי הַדָּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל
 מַשְׁלַח יָדְךָ: **11** כִּי לֹא־יִתְדַל אֲבִיוֹן מִקְרַב הָאָרֶץ עֲלֶיֶךָ אֲנֹכִי מִזֶּרֶךְ לֵאמֹר פָּתַח
 תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לֵאחִיד לַעֲנִיד וְלֹא־צִיֵּן בְּאַרְבַּע: **ס 12** כִּי־יִמְכַר לְךָ אַחִיד הַעֲבָרִי אוֹ
 הַעֲבָרִיָּה וְעַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ: **13** וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם: **14** הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִזֶּרֶךְךָ וּמִיָּקָדְךָ אֲשֶׁר
 בְּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן־לוֹ: **15** וְזָכַרְתָּ כִּי עֲבַד הָיִיתָ בְּאַרְבַּע מִזְרָעִים וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ עֲלֶיֶךָ אֲנֹכִי מִזֶּרֶךְ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: **16** וְהָיָה כִּי־יִאֲמַר אֲלֶיךָ לֹא אֲנִי
 מֵעִמָּךְ כִּי אֶהְיֶה וְאֶת־צִיֵּתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ: **17** וְלִקְחַת אֶת־הַמִּרְצָע וְנִתְחַהֵב בְּאִזְנוֹ
 וּבְדָלַת וְהָיָה לְךָ עֲבַד עוֹלָם וְאָף לֹאֲמַתְךָ תַּעֲשֶׂה־בּוֹ: **18** לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלְחַן
 אֲתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שְׂכִיר עַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: **פ 19** כֹּל־הַעֲבָרִי אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּצַקְרָךְ וּבְצִאֲרָךְ הַזֶּכֶר תִּקְדִּישׁ לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבַד בְּצִבּוֹר שׂוֹרֶךְ וְלֹא תִגּוֹ בְּצוֹר זָאֵן: **20** לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁלַחְנוּ
 שְׁנֵה בַשְּׁנָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבִיתְךָ: **21** וְכִי־יִהְיֶה צוֹ מוֹס פָּסַח אוֹ עוֹר
 כָּל־מוֹס רַע לֹא תִזְבַּחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: **22** בְּשַׁעֲרֶיךָ תִּשְׁלַחְנוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יִחַדוּ
 כְּצִי וְכֹאֵל: **23** רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תִאֲכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפַּכְנוּ כַּמַּיִם: **פ 16 Deu** שְׁמֹר
 אֶת־חֲדָשׁ הָאֲבִיב וְעִשִׂיתָ פָּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֲדָשׁ הָאֲבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִמִּצְרַיִם לֵילֵה: **2** וּבַחֲמַת פָּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ זָאֵן וּבָקָר בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 לִשְׁכַן שְׁמוֹ שֵׁם: **3** לֹא־תִאֲכַל עֲלֵיו חֶמֶן שְׂבַעַת יָמִים תִּאֲכַל־עֲלָיו מִזֹּאת לֶחֶם עֵנִי כִּי
 בַּחֲפִזוֹן יֵצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכַּר אֶת־יְיָם לְאֶתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ: **4** וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שֶׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שְׂבַעַת יָמִים וְלֹא־יִלֵּין מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
 בְּעֶרֶב צִיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְבָקָר: **5** לֹא תוֹכַל לִזְבַּח אֶת־הַפָּסַח בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: **6** כִּי אִם־אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁכַן שְׁמוֹ שֵׁם תִּזְבַּח
 אֶת־הַפָּסַח בְּעֶרֶב כְּצוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד לְאֶתְךָ מִמִּצְרַיִם: **7** וּבַשְּׁלַת וְאִכְלַת בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ צוֹ וּפְנִיתָ בְּבָקָר וְהִלַּכְתָּ לְאֱלֹהֶיךָ: **8** שֶׁשַׁת יָמִים תִּאֲכַל מִזֹּאת
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲזַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: **ס 9** שְׂבַעַת שְׂבַעַת
 תִּסְפְּרֶיֶךָ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בְּקַמָּה תַחֵל לְסַפֵּר שְׂבַעַת שְׂבַעוֹת: **10** וְעִשִׂיתָ חֹג שְׂבַעוֹת
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נֹדֶבֶת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **11** וְשִׁמַּחְתָּ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּךָ וּבָנֶיךָ וּבָתְךָ וְעַדְךָ וְאֲמַתְךָ וְהָלוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר
 וְהִיתוֹס וְהַאֲלַמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁכַן שְׁמוֹ שֵׁם: **12**
 וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעִשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: **פ 13** חֹג הַסַּכַּת
 תַּעֲשֶׂה לְךָ שְׂבַעַת יָמִים בְּאֶסְפֵּךָ מִגְרֵנֶיךָ וּמִיָּקָדְךָ: **14** וְשִׁמַּחְתָּ בַּחֲגֵךָ אֶתְּךָ וּבָנֶיךָ וּבָתְךָ
 וְעַדְךָ וְאֲמַתְךָ וְהָלוּי וְהַגֵּר וְהִיתוֹס וְהַאֲלַמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ: **15** שְׂבַעַת יָמִים תַּחַג
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּצוֹאֲתְךָ וּבְכָל

מעשה ידיך והיית אך שמח: **16** שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המזות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את-פני יהוה ריקם: **17** איש כמתנת ידו כזרכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך: **ס 18** שפטים ושטרים ותן-לך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטך ושפטו את-העם משפט-דק: **19** לא-תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי דיקם: **20** דק דק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך: **ס 21** לא-תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה-לך: **ס 22** ולא-תקים לך מזבחה אשר שגא יהוה אלהיך: **ס 17 Deu** לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה צו מוס כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: **ס 2** כיימאל בקרבך באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן לך איש או-אשה אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר זריתו: **3** וילך ויעזב אלהים אחרים וישתחו להם ולשמם או לירח או לכל-צבא השמים אשר לא-צוייתי: **4** והגד-לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשחה התועבה הזאת בישראל: **5** והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-האשה וסקלתם בצבנים ומתו: **6** על-פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על-פי עד אחד: **7** יד העדים תהיה-צו זראשנה להמיתו ויד כל-העם באחרנה ובצרת הרע מקרבך: **ס 8** כי יפלא ממך דבר למשפט ציד-דם לדם ציד-דין לדין וצין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך צו: **9** ובאת אל-הכהנים הלוים ואל-השפט אשר יהיה צימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: **10** ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: **11** על-פי התורה אשר יורוך ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל: **12** והאיש אשר-יעשה בזדון לבלתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-יהוה אלהיך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובצרת הרע מישראל: **13** וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד: **ס 14** כיתצא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה צה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי: **15** שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך צו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיק הוא: **16** רק לא-ירצה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מנרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוץ צדק הזה עוד: **17** ולא ירצה-לו נשים ולא יסור לבצו וכסף וזהב לא ירצה-לו מאד: **18** והיה כשצתו על כסף ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר מלפני הכהנים הלוים: **19** והיתה עמו וקרא צו כל-ימי חייו למען ילמד ליראה את-יהוה אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשות: **20** לבלתי רוס-לבצו מאחיו ולבלתי סור מן-המזוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא וצניו בקרב ישראל: **ס 18 Deu** לא-יהיה לכהנים הלוים כל-שצט לוי חלק ונחלה עס-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: **2** ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר-לו: **ס 3** וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח

אס-שור אס-שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: **4** ראשית דגנך תירשך ויזהרך
 וראשית גו נאכך תתן-לו: **5** כי זו צמר יהוה אלהיך מכל-שצטריך לעמד לשרת
 בשם-יהוה הוא וצניו כלי-הימים: **ס 6** וכי-יצא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל
 אשר-הוא גר שם וצא בכל-אות נפשו אל-המקום אשר-יצטר יהוה: **7** ושרת בשם
 יהוה אלהיו ככל-אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: **8** חלק כחלק יאכלו לצד
 ממכריו על-האבות: **ס 9** כי אתה צא אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך
 לא-תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: **10** לא-ימנא צך מעביר צנו-וצחו צאס קסס
 קסמים מעוון ומנחש ומכשף: **11** וחצר חצר ושאל אוז וידעני ודרש אל-המתים: **12**
 כי-תועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם
 מפניך: **13** תמים תהיה עם יהוה אלהיך: **ס 14** כי הגוים האלה אשר אתה יורש
 אותם אל-מעננים ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: **15** נביא
 מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: **16** ככל אשר-שאלת
 מעם יהוה אלהיך בחרצ ציוס הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול יהוה אלהי
 ואת-האש הגדלה הזאת לא-ארחא עוד ולא אמות: **17** ויאמר יהוה אלי היטיבו
 אשר דברו: **18** נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונחתי דברי צפיו ודבר
 אליהם את כלי-אשר אצונו: **19** והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר
 בשמי אנכי אדרש מעמו: **20** אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר
 לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: **21** וכי תאמר
 בלבבך איכה נדע את-הדבר אשר לא-דברו יהוה: **22** אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא-יהיה הדבר ולא יצוא הוא הדבר אשר לא-דברו יהוה צודון דברו הנביא לא
 תגור ממנו: **ס 19 Deu** כי-יכרית יהוה אלהיך את-הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך
 את-ארצם וירשתם וישבת צעריהם וצבתייהם: **2** שלוש ערים תבדיל לך בחורך ארצך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: **3** תבין לך הדרך ושלשת את-גבול ארצך אשר
 ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה כל-רנח: **4** וזה דבר הרנח אשר-ינום שמה
 וחי אשר יכה את-רעהו בצלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלסם: **5** ואשר יצא
 את-רעהו ציער לחטב ענים ונדחה ידו בגרון לכת העץ ושל הצרול מן-העץ
 ומנא את-רעהו ומת הוא ינוס אל-אחת הערים-האלה וחי: **6** פי-ירדף גאל הדם
 אחרי הרנח כי-יחס לצו והשיגו כי-ירצה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט-מות
 כי לא שנא הוא לו מתמול שלסום: **7** על-כן אנכי מנזך לאמר שלש ערים תבדיל
 לך: **ס 8** ואס-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך
 את-כלי-הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: **9** כי-תשמר את-כל-המצוה הזאת לעשמה
 אשר אנכי מנזך היום לאהבה את-יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כלי-הימים ויסקפת
 לך עוד שלש ערים על השלש האלה: **10** ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: **ס 11** וכי-יהיה איש שנא לרעהו
 וארצ לו וקס עליו והכהו נפש ומת ונס אל-אחת הערים האל: **12** ושלחו זקני עירו
 ולקחו אתו משם ונתנו אתו ציד גאל הדם ומת: **13** לא-תחוס עינך עליו ובערת
 דם-הנקי מישראל וטוב לך: **ס 14** לא תסוג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בגחלתך
 אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: **ס 15** לא-יקום עד אחד

באיש לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פי שני עדים או על-פי
 שלשה-עדים יקום דבר: **16** כִּי־יקום עד-חמס באיש לענות זו סרה: **17** ועמדו
 שני-האנשים אשר-להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו צימים
 ההם: **18** ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר העד שקר ענה באחיו: **19** ועשיתם לו
 כאשר זמם לעשות לאחיו וצרת הרע מקרבך: **20** והנשארים ישמעו ויראו
 ולא-יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: **21** ולא תחוס עינך נפש בנפש עין
 בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: **Deu 20** **כ** כִּי־תלחם למלחמה על-איבין וראית סוס
 ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כִּי־יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: **2**
 והיה כקרבכם אל-המלחמה ונגש הכהן ודבר אל-העם: **3** ואמר אלהים שמע
 ישראל אתם קרבים היום למלחמה על-איבכים אל-יריך לבצכם אל-תיראו
 ואל-תחפזו ואל-תערצו מפניהם: **4** כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
 עם-איבכם להושיע אתכם: **5** ודברו השטרים אל-העם לאמר מי-האיש אשר בנה
 בית-חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יתכנו: **6**
 ומי-האיש אשר-נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר
 יחללנו: **7** ומי-האיש אשר-ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן-ימות
 במלחמה ואיש אחר יקחנה: **8** ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרו מי-האיש
 הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימם את-לבב אחיו כלבבו: **9** והיה ככלת
 השטרים לדבר אל-העם ופקדו שרי לבאות בראש העם: **10** כִּי־תקרב אל-עיר
 להלחם עליה וקראת אליה לשלום: **11** והיה אם-שלום תענך ופתחה לך והיה
 כל-העם הנמצא-בה יהיו לך למס ועבדוך: **12** ואם-לא תשלים עמך ועשתה עמך
 מלחמה וזרת עליה: **13** ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את-כל-זכורה לפי-חרב: **14**
 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שללה תצו לך ואכלת
 את-שלל איבין אשר נתן יהוה אלהיך לך: **15** כן תעשה לכל-הערים הרחוקות ממך
 מאד אשר לא-מערי הגויס-האלה הנה: **16** רק מערי העמים האלה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה: **17** כִּי־החרס תחרימם החתי והאמרי
 הכנעני והפרזי החוי והיבוסים כאשר נזך יהוה אלהיך: **18** למען אשר לא-ילמדו
 אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחתאתם ליהוה אלהיכם: **19** **ס**
 כִּי־תנור אל-עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצה לנדה עליו
 גרון כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לצא מפניך במזור: **20**
 רק עץ אשר-תדע כִּי־לא-עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת וצנית מזור על-העיר
 אשר-הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: **Deu 21** **פ** כִּי־ימצא חלל באדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: **2** ויאלו זקניך ושפטיך
 ומדדו אל-הערים אשר סביבת החלל: **3** והיה העיר הקרבה אל-החלל ולקחו זקני
 העיר ההוא עגלת בקר אשר לא-עצב בה אשר לא-משכה בעל: **4** והורדו זקני
 העיר ההוא את-העגלה אל-נחל איתן אשר לא-יעצב צו ולא יזרע וערפו-שם
 את-העגלה בנחל: **5** ונגשו הכהנים בני לוי כי צם צחר יהוה אלהיך לשרתו ולצרך
 בשם יהוה ועל-פיהם יהיה כל-ריב וכל-נגע: **6** וכל זקני העיר ההוא הקרבים
 אל-החלל ירחצו את-ידיהם על-העגלה הערופה בנחל: **7** וענו ואמרו ידינו לא

[שפכה] **[שפכו]** את-הדם הזה ועינינו לא ראו: **8** כפר לעמך ישראל אשר-פדיה יהוה ואל-תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: **9** ואתה תצער הדם הנקי מקרבך כ-יתעשה הישר צעיני יהוה: **10** **ק** כ-יתמלא למלחמה על-איביך ונתנו יהוה אלהיך צידך ושצית שציו: **11** וראית בשציה אשת יפת-תאר ותשקת בה ולקחת לך לאשה: **12** והצאתה אל-תוך ציתך וגלחת את-ראשה ועשתה את-כפרנייה: **13** והסירה את-שמלת שציה מעליה וישצה בציתך ובכתה את-אציה ואת-אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: **14** והיה אם-לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא-תמכרנה בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר עניתה: **15** **ק** כ-יתחייב לאיש שחי נשים האחת האובה והאחת שנואה וילדו-לו צנים האובה והשנואה והיה הצן הצבור לשנייה: **16** והיה ציוס הנחילו את-צניו את אשר-ייהיה לו לא יוכל לצכר את-צן-האובה על-פני צן-השנואה הצכר: **17** כי את-הצכר צן-השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר-ימנא לו כ-יהוא ראשית אנו לו משפט הצכרה: **18** **ק** כ-ייהיה לאיש צן סורר ומורה אינו שמע בקול אציו ובקול אמו ויסרו אמו ולא ישמע אליהם: **19** ותפשו צו אציו ואמו והוציאו אמו אל-זקני עירו ואל-שער מקמו: **20** ואמרו אל-זקני עירו צנו זה סורר ומרה אינו שמע בקולו זולל וסבא: **21** ורגמהו כל-אנשי עירו באצנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו: **22** **ק** כ-ייהיה באיש חטא משפט-מות והומת ותלית אמו על-עץ: **23** לא-תלין נבלתו על-העץ כ-יקבור תקברנו ציוס ההוא כ-יקללת אלהים תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: **24** **Deu 22** לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו נדחים והתעלמת מהם השצ תשיבם לאחייך: **25** ואם-לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ציתך והיה עמך עד דרש אחיך אמו והשצתו לו: **3** וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אצדת אחיך אשר-תאצד ממנו ומנאחתה לא תוכל להתעלם: **4** **ק** לא-תראה את-חמור אחיך או שורו נפלים בצדך והתעלמת מהם הקס תקיס עמו: **5** **ק** לא-ייהיה כלי-גבר על-אשה ולא-ילבש גבר שמלת אשה כי תועצת יהוה אלהיך כל-עשה אלה: **6** **פ** כי יקרא קן-צפור לפניך בצדך בכל-עץ או על-הארץ אפרחים או צינים והאם רבצת על-האפרחים או על-הצינים לא-תקח האם על-הצינים: **7** שלח תשלח את-האם ואת-הצינים תקח-לך למען ייטב לך והארכת ימים: **8** **ק** כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא-תשים דמים בציתך כ-יפול הנפל ממנו: **9** **ק** לא-תזרע כרמך כלאים פן-תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: **10** **ק** לא-תחרש צור-ובחמר יחדו: **11** **ק** לא תלבש שעטנו אמר ופשתים יחדו: **12** גדלים תעשה-לך על-ארבע כנפות כסותך אשר תכסה-בה: **13** **ק** כ-ייקח איש אשה ובא אליה ושנאה: **14** ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא-מנאחתי לה בתולים: **15** ולקח אציו **[הנער]** **[הנערה]** ואמה והוציאו את-צתולי **[הנער]** **[הנערה]** אל-זקני העיר השערה: **16** ואמר אציו **[הנער]** **[הנערה]** אל-הזקנים את-צתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: **17** והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-מנאחתי לצתך בתולים ואלה צתולי צתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: **18** ולקחו זקני העיר-ההוא את-האיש ויסרו אמו:

19 וענשו אהו מאה כסף ונתנו לאזי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולותהיה לאשה לא-יוכל לשלחה כלי-ימיו: **ס** 20 ואם-אמת היה הדבר הזה לא-ימלאו בתולים **[לנער]** **[לנערה]**: 21 והוציאו את-**[הנער]** **[הנערה]** אל-פתח בית-אזיה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כיעשתה נבלה בישראל לזנות בית אזיה ובערת הרע מקרבך: **ס** 22 כיימלא איש שכב עס-אשה בעלת-בעל ומתו גס-שניהם האיש השכב עס-האשה והאשה ובערת הרע מישראל: **ס** 23 כי יהיה **[נער]** **[נערה]** בתולה מארשה לאיש ומלאה איש בעיר ושכב עמה: 24 והואלחם את-שניהם אל-שער העיר ההוא וסקלחם אתם באבנים ומתו את-**[הנער]** **[הנערה]** על-דבר אשר לא-נעקה בעיר ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: **ס** 25 ואם-בשדה ימצא האיש את-**[הנער]** **[הנערה]** המארשה והחזיק-בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר-שכב עמה לזדו: 26 **[ולנער]** **[ולנערה]** לא-תעשה דבר אין **[לנער]** **[לנערה]** חטא מות כי כאשר יקום איש על-רעהו ורלחו נפש כן הדבר הזה: 27 כי בשדה מלאה נעקה **[הנער]** **[הנערה]** המארשה ואין מושיע לה: **ס** 28 כיימלא איש **[נער]** **[נערה]** בתולה אשר לא-ארשה ותפשה ושכב עמה ונמלאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאזי **[הנער]** חמשים כסף ולותהיה לאשה תחת אשר ענה לא-יוכל שלחה כלי-ימיו: **ס**

Deu 23 לא-יקח איש את-אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: **ס** 2 לא-יצא פזוע-דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: **ס** 3 לא-יצא ממזר בקהל יהוה גס דור עשירי לא-יצא לו בקהל יהוה: **ס** 4 לא-יצא עמוני ומואזי בקהל יהוה גס דור עשירי לא-יצא להם בקהל יהוה עד-עולם: 5 על-דבר אשר לא-יקדמו אחכם בלחם וצמים דרך בצלחכם ממזרים ואשר שבר עליך את-צלעם בן-בעור מפתור ארם נהרים לקללך: 6 ולא-אזה יהוה אלהיך לשמע אל-צלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את-הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 7 לא-תדרש שלמם וטבתם כלי-ימין לעולם: **ס** 8 לא-תתעב אדמי כי אחיך הוא **ס** לא-תתעב מזרי כי-גר היית בצרואו: 9 צנים אשר-יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: **ס** 10 כיימלא ממנה על-אזיבך ונשמרת מכל דבר רע: 11 כיייהיה בך איש אשר לא-יהיה טהור מקרה-לילה וינא אל-מחוץ למחנה לא יבא אל-תוך המחנה: 12 והיה לפנות-ערב ירחן צמים וכבא השמש יבא אל-תוך המחנה: 13 ויד תהיה לך מחוץ למחנה וינאת שמה חוץ: 14 ויתד תהיה לך על-אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה זה ושבת וכסית את-לאחתך: 15 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להזילך ולתת אזיבך לפניך והיה מחניך קדוש ולא-יראה בך ערות דבר ושצ מאחריך: **ס** 16 לא-תסגיר עזב אל-אדניו אשר-ינלל חליך מעם אדניו: 17 עמך ישב בקרבך במקום אשר-יצחר באחד שעריך צטוב לו לא תוננו: **ס** 18 לא-תהיה קדשה מצנות ישראל ולא-יהיה קדש מצני ישראל: 19 לא-תציא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל-נדר כי תועבת יהוה אלהיך גס-שניהם: 20 לא-תשיך לאחריך נשך כסף נשך אכל נשך כל-דבר אשר ישך: 21 לנכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען יצרכך יהוה אלהיך בכל משלת ידך על-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה: **ס** 22 כייתדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כיידרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה

בן חטא: ²³ וכי תחדל לגדר לא-יהיה בן חטא: ²⁴ מוצא שפתיך תשמר ועשית
 כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר נדרת צפין: ²⁵ כי תצא זכרם רעך
 ואכלת ענבים כנפשך שבועך ואל-כליך לא תתן: ²⁶ כי תצא בקמת רעך וקטפת
 מלילת זידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: ^{Deu 24} כי-ייקח איש אשה וצעלה
 והיה אס-לא תמצא-תן צעיניו כי-מצא זה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן
 בידה ושלחה מציתו: ² ויצאה מציתו והלכה והיתה לאיש-אחר: ³ ושנאה האיש
 האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מציתו או כי ימות האיש
 האחרון אשר-לקחה לו לאשה: ⁴ לא-יוכל צעלה הראשון אשר-שלחה לשוּב
 לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי-תועבה הוא לפני יהוה ולא
 תחטיא את-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ⁵ כי-ייקח איש אשה חדשה
 לא יצא זכרם ולא-יעבר עליו לכל-דבר נקי יהיה לצינתו שנה אחת ושמת
 את-אשתו אשר-לקח: ⁶ לא-יחבל רחיס ורכב כי-נפש הוא חבל: ⁷ כי-ימצא
 איש גנב נפש מאחיו מצני ישראל והתעמר-בו ומכרו ומת הגנב ההוא וצרת הרע
 מקרבך: ⁸ השמר זנגע-הזרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר-יורו אתכם הכהנים
 הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות: ⁹ זכור את אשר-עשה יהוה אלהיך למרים
 בדרך זלאתכם ממזרים: ¹⁰ כי-תשה זרעך משאת מאומה לא-תצא אל-צינתו
 לעצב עצבו: ¹¹ בחוך תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את-העבוט
 החוזה: ¹² ואס-איש עני הוא לא תשכב בעצבו: ¹³ השב תשיב לו את-העבוט כזא
 השמש ושכב זשלמתו וזכרך ולך תהיה זדקה לפני יהוה אלהיך: ¹⁴ לא-תעסק
 שכיר עני ואציון מאחריך או מגרך אשר בארץך בשעריך: ¹⁵ ציומו תמן שכרו
 ולא-תצוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את-נפשו ולא-יקרא עליך
 אל-יהוה והיה בן חטא: ¹⁶ לא-ייומתו אבות על-בנים ובנים לא-ייומתו על-אבות
 איש בחטאו יומתו: ¹⁷ לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: ¹⁸
 וזכרת כי עבד היית במזרים ויפדך יהוה אלהיך משם על-כן אנכי מנוך לעשות
 את-הדבר הזה: ¹⁹ כי תקצר קצריך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
 לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יצרכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: ²⁰ כי
 תחצב זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה: ²¹ כי תצטר כרמך
 לא תעולל אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה: ²² וזכרת כי-יעבד היית בארץ
 מזרים על-כן אנכי מנוך לעשות את-הדבר הזה: ^{Deu 25} כי-יהיה ריב בין אנשים
 ונגשו אל-המשפט ושפטום והזדיקו את-הזדיק והרשיעו את-הרשע: ² והיה אס-בן
 הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ³ ארבעים יכנו לא
 יסיף פן-ייסיף להכתו על-אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: ⁴ לא-תחסם שור
 בדישו: ⁵ כי-ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן א-ינלו לא-תהיה אשת-המת
 החוזה לאיש זר יצמה יצא עליה ולקחה לו לאשה ויצמה: ⁶ והיה הזכור אשר
 תלד יקום על-שם אחיו המת ולא-ימחה שמו מישראל: ⁷ ואס-לא יחפץ האיש
 לקחת את-צינתו ועלתה יצמתו השערה אל-הזקנים ואמרה מאין יצמי להקים
 לאחיו שם בישראל לא אבה יצמי: ⁸ וקרא-לו וקני-עירו ודברו אליו ועמד ואמר
 לא חפצתי לקחתה: ⁹ ונגשה יצמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו

וירקה צפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא-יצנה את-צית אחיו: ¹⁰
 ונקרא שמו בישראל צית חלוץ הנעל: **ס** ¹¹ כייננו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
 אשת האחד להציל את-אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במצויו: ¹² וקצתה
 את-כפה לא תחוס עיך: **ס** ¹³ לא-יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: **ס** ¹⁴
 לא-יהיה לך צביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: ¹⁵ אבן שלמה ולדק יהיה-לך
 איפה שלמה ולדק יהיה-לך למען יאריכו ימך על האדמה אשר-יהיה אלהיך
 נתן לך: ¹⁶ כי תועצת יהוה אלהיך כל-עשה אלה כל עשה עול: **פ** ¹⁷ זכור את
 אשר-עשה לך עמלק צדך בצאתכם ממצרים: ¹⁸ אשר קרך צדך ויזנב צך
 כל-הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: ¹⁹ והיה צהנית יהוה
 אלהיך לך מכל-איבך מסביב בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
 תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: **פ** **Deu 26** והיה כיי-תבוא אל-הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ² ולקחת מראשית כל-פרי
 האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
 אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ³ ובאת אל-הכהן אשר יהיה
 בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כיי-באתי אל-הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: ⁴ ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מוצח יהוה
 אלהיך: ⁵ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם
 במתי מעט ויהי-שם לגוי גדול עמוס ורצ: ⁶ וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו
 עבדה קשה: ⁷ ונצק אל-יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את-קולנו וירא את-ענינו
 ואת-עמלנו ואת-לחננו: ⁸ ויוצאנו יהוה ממצרים ציד חזקה וצורע נטויה ובמרא
 גדל ובאתות ובמפחים: ⁹ ויצאנו אל-המקום הזה ויתן-לנו את-הארץ הזאת ארץ
 זבת חלב ודבש: ¹⁰ ועתה הנה הבאתי את-ראשית פרי האדמה אשר-נתתה לי יהוה
 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ¹¹ ושמתה בכל-הטוב אשר
 נתן-לך יהוה אלהיך ולציתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: **ס** ¹² כי תכלה לעשר
 את-כל-מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ¹³ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש
 מן-הצית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל-מצותך אשר צויתני לא-עברתי
 ממצותיך ולא שכחתי: ¹⁴ לא-אכלתי באני ממנו ולא-בערתי ממנו בטמא ולא-נתתי
 ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: ¹⁵ השקיפה ממעון
 קדשך מן-השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר
 נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: **ס** ¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות
 את-החקים האלה ואת-המשפטים ושמרת אותם בכל-לצבך ובכל-נפשך: ¹⁷
 את-יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
 ומשפטיו ולשמע בקלו: ¹⁸ ויהוה האמריך היום להיות לו לעם סגלה כאשר
 דבר-לך ולשמר כל-מצותיו: ¹⁹ ולתתך עליון על כל-הגוים אשר עשה לתהלה
 ולשם ולתפארת ולהיתך עם-קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: **ס** **Deu 27** וינו משה
 וקני ישראל את-העם לאמר שמר את-כל-המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: ²
 והיה ציוס אשר תעברו את-הירדן אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך והקמת

לך אננים גדלות ושדת אתם צשיד: **3** וכתבת עליהן את-כל-דברי התורה הזאת
 בעברך למען אשר תבא אל-הארץ אשר-יהיה אלהיך נתן לך ארץ זאת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלהי-אבותיך לך: **4** והיה בעברכם את-הירדן תקימו
 את-האננים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום צהר עיבל ושדת אותם צשיד: **5**
 וזנית שם מוזבת ליהוה אלהיך מוזבת אננים לא-תניף עליהם צרול: **6** אננים
 שלמות תבנה את-מוצת יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: **7** וזבת
 שלמים ואכלת שם ושמתח לפני יהוה אלהיך: **8** וכתבת על-האננים את-כל-דברי
 התורה הזאת צהר היטב: **9** וידבר משה והכהנים הלויים אל כל-ישראל לאמר
 הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: **10** ושמעת צקול יהוה
 אלהיך ועשית את-מנותו ואת-חקיו אשר אנכי מצוה היום: **11** ויזו משה
 את-העם ציום ההוא לאמר: **12** אלה יעמדו לצרך את-העם על-הר גרזים בעברכם
 את-הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף וזנימן: **13** ואלה יעמדו על-הקללה
 צהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: **14** וענו הלויים ואמרו אל-כל-איש
 ישראל קול רם: **15** ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי
 חרש ושם צסתר וענו כל-העם ואמרו אמן: **16** ארור מקלה אציו ואמו ואמר
 כל-העם אמן: **17** ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל-העם אמן: **18** ארור משגה
 עור צדרך ואמר כל-העם אמן: **19** ארור מטה משפט גר-יתום ואלמנה ואמר
 כל-העם אמן: **20** ארור שכב עם-אשת אציו כי גלה כנף אציו ואמר כל-העם
 אמן: **21** ארור שכב עם-כל-בהמה ואמר כל-העם אמן: **22** ארור שכב
 עם-אחתו צת-אציו או צת-אמו ואמר כל-העם אמן: **23** ארור שכב עם-חתנתו
 ואמר כל-העם אמן: **24** ארור מכה רעהו צסתר ואמר כל-העם אמן: **25** ארור
 לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל-העם אמן: **26** ארור אשר לא-יקים
 את-דברי התורה-הזאת לעשות אותם ואמר כל-העם אמן: **Deu 28** והיה אם-שמע
 תשמע צקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מנותיו אשר אנכי מצוה היום
 ונתת יהוה אלהיך עליון על כל-גויי הארץ: **2** וצאו עליך כל-הצרכות האלה
 והשיגך כי תשמע צקול יהוה אלהיך: **3** צרוך אתה צעיר וצרוך אתה צשדה: **4**
 צרוך פרי-צטנק ופרי אדמתך ופרי צהמתך שגר אלפיך ועשתרות לאנך: **5** צרוך
 טנאך ומשארתיך: **6** צרוך אתה צצאך וצרוך אתה צצאתך: **7** יתן יהוה את-איביך
 הקמים עליך נגפים לפניך צדרך אחד יצאו אליך וצשצעה דרכים ינסו לפניך: **8**
 ינו יהוה אתך את-הצרכה צאסמין וצכל משלת ידך וצרכך צארך אשר-יהוה
 אלהיך נתן לך: **9** יקימן יהוה לו לעם קדוש כאשר נצבע-לך כי תשמר את-מנות
 יהוה אלהיך והלכת צדרכיו: **10** וראו כל-עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך
 ויראו ממתך: **11** והותרך יהוה לטובה צפרי צטנק וצפרי צהמתך וצפרי אדמתך על
 האדמה אשר נצבע יהוה לצבתך לתת לך: **12** יפתח יהוה לך את-אוזרו הטוב
 את-השמים לתת מטרי-ארץ צעתו ולצרך את כל-מעשה ידך והלויים גוים רבים
 ואתה לא תלוה: **13** ונתת יהוה לראש ולא לונג והיית רק למעלה ולא תהיה
 למטה כי-תשמע אל-מנות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות: **14**
 ולא תסור מכל-הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאלו ללכת אחרי

אלהים אחרים לעזדם: **ס 15** והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מנזותיו וחקתיו אשר אנכי מנאך היום וזאו עליך כל-הקלות האלה והשיגוך: **16** ארור אתה זעיר וארור אתה זשדה: **17** ארור טנאך ומשארתך: **18** ארור פרי-זטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות זאנך: **19** ארור אתה זצאך וארור אתה זצאתך: **20** ישלח יהוה זך את-המארה את-המהומה ואת-המגערת זכל-משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד-אצדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: **21** יזבק יהוה זך את-הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר-אתה זא-שמה לרשתה: **22** יככה יהוה זשחפת וזקדחת וזדלקת וזחרחר וזחרב וזשדפון וזירקון ורדפון עד אצדך: **23** והיו שמיך אשר על-ראשך נחשת והארץ אשר-תחתיך זרזל: **24** יתן יהוה את-מטר ארצך אצק ועפר מן-השמים ירד עליך עד השמדך: **25** יתנך יהוה נגף לפני איצין זדרך אחד תזא אליו וזשצעה דרכים תנוס לפניו והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: **26** והייתה זבלתך למאכל לכל-עוף השמים ולזחמת הארץ ואין מחריד: **27** יככה יהוה זשחין מזרים **(זצעפליס)** **[זצטחריס]** וזגרז וזחרס אשר לא-תוכל להרפא: **28** יככה יהוה זשגעון וזעורון וזחמהון לזב: **29** והיית ממשש זצהרים כאשר ימשש העור זאפלה ולא תלליח את-דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל-הימים ואין מושיע: **30** אשה תארש ואיש אחר **(ישגלנה)** **[ישכזנה]** זית תזנה ולא-תשצ צו כרס תטע ולא תחללנו: **31** שורך טבוה לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך זאנך נתנות לאיצין ואין לך מושיע: **32** זניך וזנתיך נתנים לעס אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל-היום ואין לאל ידך: **33** פרי אדמתך וכל-יגיעך יאכל עם אשר לא-יידעת והיית רק עשוק ורזון כל-הימים: **34** והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: **35** יככה יהוה זשחין רע על-הזרכים ועל-השקים אשר לא-תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: **36** יולך יהוה אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך אל-גוי אשר לא-יידעת אתה ואצתיך ועזדת שם אלהים אחרים עך ואזן: **37** והיית לשמה למשל ולשיניה זכל העמים אשר-ינהגך יהוה שמה: **38** זרע רב תזיח השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארצה: **39** כרמים תטע ועזדת ויין לא-תשתה ולא תאגר כי תאכלנו החלעת: **40** זיתים יהיו לך זכל-גזולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: **41** זנים וזנות תוליד ולא-יהיו לך כי ילכו זשצין: **42** כל-ענך ופרי אדמתך יירש הזללל: **43** הגר אשר זקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: **44** הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: **45** וזאו עליך כל-הקלות האלה ורדפון והשיגוך עד השמדך כי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מנזותיו וחקתיו אשר עון: **46** והיו זך לאות ולמופת וזרעך עד-עולם: **47** תחת אשר לא-עזדת את-יהוה אלהיך זשמחה וזטוב לזב מרב כל: **48** ועזדת את-איצין אשר ישלחנו יהוה זך זרעב וזנמא וזעירס וזחסר כל ונתן על זרזל על-זוארך עד השמידו אתך: **49** ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא-תשמע לשנו: **50** גוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לזקן ונער לא יתן: **51** ואכל פרי זחמתך ופרי-אדמתך עד השמדך אשר לא-ישאיר לך

דגן תירוש וינאר שגר אלפיך ועשתרת לאנך עד האצידו אתך: **52** והנר לך
 בכל-שעריך עד רדת חמתך הגבוהה והצנרות אשר אתה בטח בהן בכל-ארץ
 והנר לך בכל-שעריך בכל-ארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך: **53** ואכלת פרי-בטון
 צמר צינך וצמתך אשר נתן-לך יהוה אלהיך במנור וצמוןק אשר-יניק לך איבך:
54 האיש הרך צך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר צניו אשר
 יותיר: **55** מתת לאחד מהם מבשר צניו אשר יאכל מבלי השאיר-לו כל במנור
 וצמוןק אשר יניק לך איבך בכל-שעריך: **56** הרכה צך והענגה אשר לא-נסתה
 כף-רגלה הנג עלי-הארץ מהחענג ומרך תרע עינה באיש חיקה וצנה וצנתה: **57**
 ובשליחה היונת מצין רגליה וצנניה אשר תלד כית-אכלם בחסר-כל בסתר
 במנור וצמוןק אשר יניק לך איבך בשעריך: **58** אס-לא תשמר לעשות
 את-כל-דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והגורא
 הזה את יהוה אלהיך: **59** והפלא יהוה את-מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: **60** והשיצ צך את כל-מדוה מנרים אשר יגרת
 מפניהם ודבקו צך: **61** גם כל-חלי וכל-מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת
 יעלם יהוה עליך עד השמדך: **62** ונשאתם צמתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי
 השמים לרב כי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך: **63** והיה כאשר-שש יהוה עליכם
 להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישש יהוה עליכם להאציד אתכם ולהשמיד
 אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה לרשתה: **64** והפינך יהוה
 בכל-העמים מקנה הארץ ועד-קנה הארץ ועדת שם אלהים אחרים אשר
 לא-ידעת אתה ואצמתך עץ ואבן: **65** ובגוים ההם לא תרגיע ולא-יהיה מנוח
 לכף-רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: **66** והיו חייך
 תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך: **67** בצקר תאמר מי-יתן
 ערב ובערב תאמר מי-יתן צקר מפחד לבצך אשר תפחד וממראה עיניך אשר
 תראה: **68** והשיצך יהוה מנרים באניות צדרך אשר אמרתי לך לא-תסיף עוד
 לראתה והתמכרתם שם לאיצין לעבדים ולשפחות ואין קנה: **69** אלה דברי
 הצרית אשר-נאוה יהוה את-משה לכתת את-צני ישראל בארץ מואב מלצד הצרית
 אשר-כרת אתם צרצ: **Deu 29 5** ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם אתם
 ראיתם את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מנרים לפרעה ולכל-עבדיו
 ולכל-ארצו: **2** המסות הגדלת אשר ראו עיניך האמת והמפתים הגדלים ההם: **3**
 ולא-יתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: **4** ואולך
 אתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא-בלתה מעל
 רגלך: **5** לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שחיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם:
6 ותצאו אל-המקום הזה ויאא סיתן מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו
 למלחמה ונכס: **7** ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
8 ושמרתם את-דברי הצרית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל-אשר תעשון:
9 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם
 ושטריכם כל איש ישראל: **10** טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עניך
 עד שאב מימך: **11** לעברך בצרית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת

עמך היום: ¹² למען הקיס-אתך היום לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר
 דבר-לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: ¹³ ולא אתכם לדכם
 אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת: ¹⁴ כי את-אשר ישנו פה עמנו עמד
 היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: ¹⁵ כי-אתם ידעתם את
 אשר-ישבנו בצרף מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ¹⁶ ותראו
 את-שקוליהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עממהם: ¹⁷ פן-יש צכס איש
 או-אשה או משפחה או-שבט אשר לבצו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד
 את-אלהי הגוים ההם פן-יש צכס שרש פרה ראש ולענה: ¹⁸ והיה בשמעו את-דברי
 האלה הזאת והתברך בלבצו לאמר שלום יהיה-לי כי בשררות לבי אלך למען
 ספות הרוה את-המלמה: ¹⁹ לא-יאצה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף-יהוה וקנאתו
 באיש ההוא ורצנה צו כל-האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את-שמו מתחת
 השמים: ²⁰ והדבילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה
 בספר התורה הזה: ²¹ ואמר הדור האחרון צניכס אשר יקומו מאחריכם והנכרי
 אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-מכות הארץ ההוא ואת-מתחלפיה אשר-חלה
 יהוה בה: ²² גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא תזמח ולא-יעלה בה
 כל-עשב כמהפכת קדם ועמרה אדמה (וַיִּבְיִי) (וַיִּצְוִי) אשר הפך יהוה באפו
 ובחמתו: ²³ ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף
 הגדול הזה: ²⁴ ואמרו על אשר עזבו את-ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם
 בהוציאו אתם מארץ מצרים: ²⁵ וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים
 אשר לא-ידעו ולא חלק להם: ²⁶ ויתר-אף יהוה בצרף ההוא להציא עליה
 את-כל-הקללה הכתובה בספר הזה: ²⁷ ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
 ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת כיום הזה: ²⁸ הנסחרת ליהוה אלהינו והנגלת
 לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: **Deu 30** והיה כי-יצאו
 עליך כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבצך
 בכל-הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ² ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקלו
 ככל אשר-אנכי מנוך היום וצניך בכל-לבצך ובכל-נפשך: ³ ושז יהוה אלהיך
 את-שבותך ורחמך ושז וקצנך מכל-העמים אשר הפיץ יהוה אלהיך שמה: ⁴
 אם-ייהי נדחך בקנה השמים משם יקצנך יהוה אלהיך ומשם יקחך: ⁵ והציאך
 יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-ירשו אבתך וירשתה והיטבך והרבך מאבתך: ⁶ ומל
 יהוה אלהיך את-לבצך ואת-לבצ זרעך לאהבה את-יהוה אלהיך בכל-לבצך
 ובכל-נפשך למען חיך: ⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל-האלות האלה על-איביך
 ועל-שנאיך אשר רדפוך: ⁸ ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את-כל-מצותיו
 אשר אנכי מנוך היום: ⁹ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך צפרי צטונך
 וצפרי בהמתך וצפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר-ישש
 על-אבתך: ¹⁰ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
 התורה הזה כי תשוב אל-יהוה אלהיך בכל-לבצך ובכל-נפשך: **פ** ¹¹ כי המנוה
 הזאת אשר אנכי מנוך היום לא-נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא: ¹² לא בשמים
 הוא לאמר מי יעלה-לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ¹³ ולא-מעבר

לים הוא לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: **14**
 כ-יקרוזו אליך הדבר מאד צפין וכלצבן לעשתו: **ס 15** ראה נתתי לפניך היום
 את-החיים ואת-הטוב ואת-המות ואת-הרע: **16** אשר אנכי מצוין היום לאהבה
 את-יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורצית
 וזרכת יהוה אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה: **17** ואם-יפנה לצבך ולא
 תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים אחרים ועבדתם: **18** הגדתי לכם היום כי אבד
 תאבדון לא-תאריכון ימים על-האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבא שמה
 לרשתה: **19** העידתי לכם היום את-השמים ואת-הארץ החיים והמות נתתי לפניך
 הזרכה והקללה וזחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: **20** לאהבה את-יהוה
 אלהיך לשמע בקלו ולדבקה-בו כי הוא חיך וארך ימיו לשבת על-האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: **פ 31 Deu** וילך משה וידבר
 את-הדברים האלה אל-כל-ישראל: **2** ויאמר אלהם בן-מאה ועשרים שנה אנכי
 היום לא-אוכל עוד ללכת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את-הירדן הזה: **3**
 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא-ישמיד את-הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע
 הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: **4** ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוחן ולעוג
 מלכי האמרי ולארכם אשר השמיד אתם: **5** ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
 ככל-המצוה אשר צויתי אתכם: **6** חזקו ואמנו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כי
 יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעוזך: **פ 7** ויקרא משה ליהושע
 ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם הזה אל-הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילה אותם: **8** ויהוה הוא ההלך
 לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעוזך לא תירא ולא תחת: **9** ויכתב משה
 את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה
 ואל-כל-זקני ישראל: **10** וישו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים צמעד שנת
 השמטה צחג הסכות: **11** צבוא כל-ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך צמקום אשר
 יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם: **12** הקהל את-העם האנשים
 והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: **13** וצויהם אשר לא-ידעו
 ישמעו ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה
 אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: **פ 14** ויאמר יהוה אל-משה הן קרבו
 ימיו למות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע
 ויתיצבו באהל מועד: **15** וירא יהוה באהל צעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-פתח
 האהל: **ס 16** ויאמר יהוה אל-משה הנך שכב עם-אבתיך וקם העם הזה וזנה
 אחרי אלהי נכר-הארץ אשר הוא בא-שמה בקרבנו ועוזני והפר את-בריתי אשר
 כרתי אתו: **17** וחרה אפי זו צוים-ההוא ועוזתים והסתרותי פני מהם והיה לכל
 ומנאחו רעות רבות וזרות ואמר ציום ההוא הלא על כ-איך אלהי בקרבי
 ומנאחי הרעות האלה: **18** ואנכי הסתר אסתיר פני ציום ההוא על כל-הרעה אשר
 עשה כי פנה אל-אלהים אחרים: **19** ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדה
 את-בני-ישראל שימיהם צפיהם למען תהיה-לי השירה הזאת לעד צוני ישראל: **20**

כִּי־אֲבִיאֲנֹו אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם וְנֹאכָרֹוּ וְהִפְרֹו אֶת־בְּרִיתִי: **21** וְהִיא כִּי־תִמְנָאֲן אֲתֹו רְעוּת רַבּוֹת וְרָחוֹת וְעִנְתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִפְנֵי לַעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ כִּי יִדְעַתִּי אֶת־יָצְרֹו אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם בְּטָרֶם אֲבִיאֲנֹו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי: **22** וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **23** וַיֹּאמֶר אֶת־יְהוָה עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר חֹזֶק וְאִמָּץ כִּי אֲתָה תֵבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנִי אֶהְיֶה עִמָּךְ: **24** וַיְהִי כַכּוֹלֹת מֹשֶׁה לְכַתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תָּמֹס: **25** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נִשְׂאִי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְאָמֵר: **26** לִקַּח אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה וּשְׂמַתָּם אֲתֹו מִנֹּד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֶׁם צֶדֶק לְעַד: **27** כִּי אֲנִי יֹדַעְתִּי אֶת־מַרְיָךְ וְאֶת־עַרְפֶּךָ הַקָּשָׁה הֵן צְעוּדֵי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הַיָּתֵם עִס־יְהוָה וְאִף כִּי־אַחֲרַי מוֹתִי: **28** הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׂבָטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאֲדָבְרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיִדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: **29** כִּי יֹדַעְתִּי אַחֲרַי מוֹתִי כִּי־הִשְׁתַּחֲוִיתָ תִּשְׁתַּחֲוֶן וּסְרַתָּ מִן־הָדָרֶךְ אֲשֶׁר לֹוִיתִי אֲתָכֶם וּקְרַאתָ אֲתָכֶם הַרְעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הַרְעָה צְעִינִי יְהוָה לְהַכְעִיסוּ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם: **30** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמֹס: **Deu 32 פ** הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדָבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְי־פִי: **2** יַעֲרַף כַּמָּטָר לִקְחֵי תֹזֶל כְּטֹל אֲמַרְתִּי כַשֶּׁעִירִם עַל־יַד־שָׂא וְכַרְבִּיבִים עַל־יַעֲשָׂב: **3** כִּי שָׁם יְהוָה אֲקַרָּא בְּבוֹ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ: **4** הַצֹּר תָּמִים פְּעָלוּ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל לְדִיק וְיִשָּׁר הוּא: **5** שַׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמֵם דוֹר עָקֵשׁ וּפְתַלְתַּל: **6** הִלִּיְהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עִם נְבֵל וְלֹא חֶכֶם הַלְוָה־הוּא אֲצִיךְ קִנְךָ הוּא עֵשֶׂךְ וַיִּכְנַע: **7** זְכַר יְמוֹת עוֹלָם בָּנִיו שְׁנוֹת דוֹר־וְדוֹר שָׂאֵל אֲצִיךְ וַיִּגְדַּךְ זִקְנִיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ: **8** בְּהַנְחַל עֲלִינוּ גּוֹיִם בְּהַפְרִידוּ בְּנֵי אָדָם יֹצֵב גְּבֻלַת עַמִּים לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **9** כִּי חִלַּק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֲבֵל נַחֲלָתוֹ: **10** יִמְנָאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָר וּבַחֲהוֹ יֵלֵל יִשְׁמֵן יִסְבְּצֵנְהוּ יִצּוֹנְהוּ וַיִּרְנְהוּ כַאֲשִׁישׁוֹן עֵינָיו: **11** כַּנֶּשֶׁר יַעֲרִי קָנוּ עַל־גּוֹזְלָיו יִרְחַף יִפְרֵשׁ כַּנְּפִיו יִקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ עַל־אַצְרָתוֹ: **12** יְהוָה דָּד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נָכַר: **13** יִרְכַּבְהוּ עַל־**[בְּמוֹתִי]** **[בְּמַתִּי]** אָרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּזַת שָׂדֵי וַיִּנְקָהוּ דְבַשׁ מִסְלַע וּשְׁמֵן מִחֲלַמִּישׁ נוֹר: **14** חַמְאָת צָקָר וְחֹלֵב לֹאֵן עַם־חֲלֹב כְּרִים וְאֵילִים בְּנֵי־צֶשֶׂן וְעַתּוּדִים עַם־חֲלֹב כְּלִיֹּת חֲטָה וְדַס־עֲנַב תִּשְׁתַּהֲחַמְרֵם: **15** וַיִּשְׁמֵן יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעַט שְׂמַנְתָּ עֲבִית כְּשִׂית וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל נוֹר יִשְׁעָתוֹ: **16** יִקְנָאֵהוּ צוֹרִים בְּתוֹעֲבַת יַכְעִיסָהוּ: **17** יִצְחָו לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהֵים לֹא אֱלֹהֵים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקְרָב בָּאוּ לֹא שַׁעְרוּם אֲבַחֲיָכֶם: **18** נוֹר יִלְדֵךְ תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מַחֲלָלְךָ: **19** וַיִּרָא יְהוָה וַיִּנְאֹץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֵיהֶם: **20** וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֲרָאָה מַה אַחֲרֵיהֶם כִּי דוֹר תִּהְפַּכַת הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֲמָן בָּם: **21** הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל כַּעֲסוּנִי בְּצִבְלִיָּהּ וְאֲנִי אֲקִנְיָאֵם בְּלֹא־עַם בְּגוֹי נְבֵל אֲכַעִיסָם: **22** כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְּאִפִּי וְתִיקַד עַד־שָׂאוֹל תַּחֲמִית וְתֹאכֵל אָרֶץ וַיִּצְלָה וְתִלְהֹט מוֹסְדֵי הָרִים: **23** אֲסַפֶּה עֲלֵיהֶם רְעוּת חֲזִי אֲכַלֶּה־בָּם: **24** מִזֵּי רַעַב וְלַחְמֵי רֶשֶׁף וּקְטֹב מִרִירֵי וּשְׁן־צִהְמוֹת אֲשַׁלַּח־בָּם עַם־חַמָּת זְחֵלֵי עֶפְרַי: **25** מִחוּךְ תִּשְׁכַּל־חַרְצוֹ וּמִחֲדָרִים אִימָה גַם־צַחוֹר גַּם־צְחֹלָה וַיּוֹנֵק עַם־אִישׁ שִׁיבָה: **26** אֲמַרְתִּי אֲפֹאֲיָהֶם אֲשַׁצִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זְכָרִם: **27** לוֹלִי כַעַס אוֹיֵב אֲגוֹר פְּנֵי־יִנְכְרוּ לָרִימוּ פְּנֵי־אֲמָרוּ

ידיו רמה ולא יהוה פעל כל-זאת: **28** כִּי-גוי אִצְד עֲלוֹת הִמָּה וְאִין צִהֵם תְּצוּנָה: **29**
 לוֹ חֲמֵנו יִשְׁכִּלוּ זֹאת יִצְנו לְאַחֲרֵיתָם: **30** אִיכָה יִרְדָּף אֶחָד אֶלְךָ וְשָׁנִים יִיָּסוּ רִצְבָה
 אֶס-לֹא כִי-זָרוּס מִכְרָם וִיהוּה הַסְּגִירָם: **31** כִּי לֹא כְלוּרְנוּ זָרוּס וְאִצְיֵנו פְּלִילִים: **32**
 כִּי-מִגְפָן קָדָם גַּפְנֵס וּמִשְׁדַּמַּת עֵמְרָה עֵנְצֵמו עֵנְצֵי-רוּשׁ אֲשַׁכְלַת מִרְרַת לָמוּ: **33** חַמַּת
 תְּנִינֵס יִינֵס וְרֹאשׁ פַּתְנִיִס אֲכוּר: **34** הֲלֹא-הוּא כַּמֵּס עֵמְדִי חַתֵּס צְאוּרְתִי: **35** לִי נָקֵס
 וְשֵׁלֵס לַעַת תַּמוּט רַגְלֵס כִּי קְרוּצַ יוֹם אִידֵס וְחַשׁ עַתְדַת לָמוּ: **36** כִּי-יִדְיִן יְהוּה עֵמו
 וְעַל-עֲצִדוֹ יִתְנַחֵס כִּי יִרְאֵה כִּי-אֲזֹלַת יָד וְאֶפְסַ עֲזוּר וְעוּזוֹ: **37** וְאָמַר אִי אֱלֹהֵימו
 זוּר חֲסוֹ צוּ: **38** אֲשֶׁר חֲלַצַּ זַבְחֵימו יֵאֲכִלוּ יִשְׁתּוּ יִין נִסְיֵכֵס יִקוּמו וְיַעֲזֹרְכֵס יְהִי
 עֲלֵיכֵס סַתְרָה: **39** רָאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עֵמְדִי אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה
 מִחַתִּי וְאֲנִי אֲרַפָּא וְאִין מִיָּדִי מִזִּיל: **40** כִּי-אֲשֶׁא אֶל-שָׁמַיִס יָדִי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִכִּי
 לַעֲלֵס: **41** אֶס-שְׁנוּתִי צְרַק חֲרָבִי וְתֵאֲחֹזוּ צִמְשַׁפְט יָדִי אֲשִׁיצַּ נָקֵס לְצָרִי וְלִמְשַׁנְאִי
 אֲשֵׁלֵס: **42** אֲשִׁכִּיר חֲזִי מַדָּס וְחֲרָבִי תֵאֲכַל צִשָׁר מַדָּס חֲלַל וְשָׂבִיָּה מִרֹאשׁ פְּרַעוֹת
 אֲוִיצַ: **43** הֲרַנִּינוּ גּוֹיִס עֵמו כִּי דַס-עֲצִדוֹ יָקוּס וְנָקֵס יִשִּׁיצַּ לְצָרִי וְכַפֵּר אֲדַמְתּו עֵמו:
פ **44** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה-הַזֹּאת בְּחֲזוֹנֵי הָעַם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן:
45 וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: **46** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ
 לְצַבְכֵם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מַעֲיֵד בְּכֵם הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּלֹס אֶת-צַבְיֵכֶם לְשַׁמֵּר
 לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: **47** כִּי לֹא-דַבֵּר רַק הוּא מִכֵּס כִּי-הוּא חַיִּיכֵס
 וַצַּבֵּר הַזֶּה תֵּאֲרִיכוּ יָמַיִס עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ:
פ **48** וַיְדַבֵּר יְהוּה אֶל-מֹשֶׁה בְּעַצֵּם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר: **49** עֲלֵה אֶל-הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה
 הַר-נֶצְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ וְרֹאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֲחֻזָּה: **50** וְמַת צֹהַר אֲשֶׁר אַתָּה עֲלֵה שָׁמָּה וְהִאֲסַף אֶל-עַמִּיךָ
 כְּאֲשֶׁר-מַת אֶהְרֹן אַחִיךָ צֹהַר הַהָר וְהִאֲסַף אֶל-עַמִּי: **51** עַל אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם צִי צִתוּךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מִרִצַּת קִדְשׁ מִדְּבַר-נֶפֶס עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי צִתוּךָ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: **52** כִּי מִנְגַד תִּרְאֶה אֶת-הָאֶרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תִצּוּ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **פ** **Deu 33** וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ אֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְפָנָי מוֹתוֹ: **2** וַיֹּאמֶר יְהוּה מִסִּינַי צֹהַר וּרְחַת מִשְׁעִיר לָמוּ הוֹפִיעַ מֵהָר פָּאָרָן וְאַתָּה
 מִרְצַבַּת קִדְשׁ מִיָּמִינוּ (אֲשַׁדְתָּ) [אֲשַׁ] [דַּת] לָמוּ: **3** אֶף חֲצַב עַמִּיִס כָּל-קִדְשָׁיו בִּידְךָ
 וְהֵס תְּכוּ לְרַגְלְךָ יִשָּׂא מִדְּבַרְתִּיךָ: **4** תּוֹרָה זוֹהִי-לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קָהֶלֶת יַעֲקֹב: **5** וְיְהִי
 בִּישְׂרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֲסַף רֹאשֵׁי עַם יֶחֱד שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל: **6** יְחִי רְאוּבֵן וְאֶלְיָמַת וְיְהִי
 מִתּוֹ מִסְפֵּר: **7** וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוּה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל-עַמּוֹ תִּצְאֵנוּ יָדִיו
 רַב לוֹ וְעוֹז מִזְרָיו תְּהִיָּה: **8** **8** וְלִגְוֵי אֲמֵר תַּמְיִךְ וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ אֲשֶׁר נָסִיתּוּ
 בְּמִסָּה תִרְיַבְהוּ עַל-מִי מִרְיַבָּה: **9** הָאָמַר לְאֲצִי וְלִאֲמוֹ לֹא רֵאִיתִיו וְאֶת-אֲחָיו לֹא
 הִכִּיר וְאֶת- (צְבוּ) [צַנְיִן] לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אֲמַרְתְּךָ וּצְרִיתְךָ יִנְצְרוּ: **10** יוֹרוּ מִשְׁפַּטְיָךְ
 לַיעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשִּׁימוּ קְטוֹרָה בְּאֶפְךָ וְכִלְיֵל עַל-מוֹצְתְּךָ: **11** בְּרַךְ יְהוּה חִילוֹ
 וּפְעֵל יָדָיו תִּרְאֶה מִחַךְ מַתְנִיִס קָמִיו וּמְשַׁנְאִיו מִן-יְקוּמוֹן: **12** לְבַנְיָמִן אֲמַר יָדִיד
 יְהוּה יִשְׁכֵּן לְצַטּוֹת עֲלָיו חֲפָף עֲלָיו כָּל-הַיּוֹם וּצִיָּן כְּתִפְיוֹ שָׁכֵן: **13** **13** וְלִיוֹסֵף אֲמַר
 מִצְרַכָּת יְהוּה אֲרָלוּ מִמְּגַד שָׁמַיִס מְטוֹל וּמִתְהוּס רִצְנַת תַּחַת: **14** וּמִמְּגַד תְּצוּאֹת שָׁמַשׁ

וממגד גרש ירחיס: ¹⁵ ומראש הררי-קדם וממגד גבעות עולם: ¹⁶ וממגד ארץ ומלאה ורנון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ¹⁷ זכור שורו הדר לו וקרני ראש קרניו זהם עמים ינגח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: **ס** ¹⁸ ולזבולן אמר שמח זבולן זבולן ויששכר זבולן: ¹⁹ עמים הר-יקראו שם יזבחו זבחי-זדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: **ס** ²⁰ ולגד אמר זרוך מרחיצ גד כלביא שכן וטרף זרוע אף-קדקד: ²¹ וירא ראשית לו כי-שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם זדקת יהוה עשה ומשפטיו עס-ישראל: **ס** ²² ולדן אמר דן גור אריה יונק מן-הבשן: ²³ ולנפתלי אמר נפתלי שבע רנון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: **ס** ²⁴ ולאשר אמר זרוך מבנים אשר יהי רזוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ²⁵ זרול ונחשת מנעליך וכימין דבאך: ²⁶ אין כאל ישראל רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: ²⁷ מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: ²⁸ וישכן ישראל בטח דדד עין יעקב אל-ארץ דגן ותירוש אף-שמיו יערפו טל: ²⁹ אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר-חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על-במותימו תדרך: **ס** ³⁰ **Deu 34** ויעל משה מערבת מואב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראהו יהוה את-כל-הארץ את-הגלעד עד-דן: ² ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל-ארץ יהודה עד הים האחרון: ³ ואת-הנגב ואת-הכנר בקעת ירחו עיר התמרים עד-נער: ⁴ ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר: ⁵ וימת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: ⁶ ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול צית פעור ולא-ידע איש את-קברתו עד היום הזה: ⁷ ומשה בן-מאה ועשרים שנה צמתו לא-כהתה עינו ולא-נס לחה: ⁸ ויזכו בני ישראל את-משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי זכי אבל משה: ⁹ ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה כי-סמך משה את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁰ ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים: ¹¹ לכל-האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: ¹² ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל:

נביאים

Joshua 1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אלי-יהושע בן-נון משרת משה לאמר: **2** משה עבדי מת ועתה קום עבר את-הירדן הזה אתה וכל-העם הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: **3** כל-מקום אשר תדרך כף-רגלכם בו לכם נתחיו כאשר דברתי אל-משה: **4** מהמדבר והלבנון הזה ועד-הנהר הגדול נהר-פרת כל ארץ החמים ועד-הים הגדול מצוא השמש יהיה גבולכם: **5** לא-יתיב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: **6** חזק ואמץ כי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם: **7** רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורה אשר נוך משה עבדי אל-תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: **8** לא-ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל-הכתוב בו כי-אז תלליח את-דרךך ואז תשכיל: **9** הלא יויתך חזק ואמץ אל-תערך ואל-תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: **פ**

10 וינן יהושע את-שטרי העם לאמר: **11** עברו בקרב המחנה וינו את-העם לאמר הכינו לכם זידה כי צעוד שלשת ימים אתם עברים את-הירדן הזה לצוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: **ס** **12** ולראובני ולגדי ולנחשי שבט המגשה אמר יהושע לאמר: **13** זכור את-הדבר אשר נוא אתכם משה עבד-יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת: **14** נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה עבד הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: **15** עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם-המה את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה עבר הירדן מזרח השמש: **16** ויענו את-יהושע לאמר כל אשר-נזיתנו נעשה ואל-כל-אשר תשלחנו נלך: **17** ככל אשר-שמענו אל-משה קן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם-משה: **18** כל-איש אשר-ימרה את-פוך ולא-ישמע את-דבריך לכל אשר-תצוו יומת רק חזק ואמץ: **פ** **Jos 2** וישלח יהושע-בן-נון מן-השטים שנים-אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את-הארץ ואת-יריחו וילכו ויבאו צית-אשה זונה ושמה רחב ושכבו-שמה: **2** ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מצני ישראל לחפר את-הארץ: **3** וישלח מלך יריחו אל-רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר-באו לביתך כי לחפר את-כל-הארץ באו: **4** ותקח האשה את-שני האנשים ותצפנו ותאמר קן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: **5** והי השער לסגור בחשך והאנשים יבאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: **6** והיא העלתם הגגה ותטמנם צפשתי העץ הערכות לה עלי-הגג: **7** והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעצרות והשער סגרו אחרי כאשר יבאו הרדפים אחריהם: **8** והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם עלי-הגג: **9**

ותאמר אל-האנשים ידעתי כי-נתן יהוה לכם את-הארץ וכי-נפלה אימתכם עלינו
 וכי נמגו כלי-ישבי הארץ מפניכם: **10** כי שמענו את אשר-הוציט יהוה את-מי
 יס-סוף מפניכם בלאתכם ממנרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם: **11** ונשמע וימס לבזנו ולל-קמה עוד
 רוח בליט מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ
 מתחת: **12** ועתה השבעו-נא לי ציהוה כי-עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם-אתם
 עס-צית אצי חסד ונתתם לי אות אמת: **13** והחיתם את-אצי ואת-אמי ואת-אחי
 ואת-**[אחותי]** ואת **[אחייתי]** ואת כל-אשר להם והללתם את-נפשתינו ממות: **14** ויאמרו
 לה האנשים נפשנו תחיתכם למות אם לא תגידו את-דברנו זה והיה צתת-יהוה
 לנו את-הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: **15** ותורדם בחבל בעד החלון כי ציתה
 בקיר החומה וצחומה היא יושבת: **16** ותאמר להם ההרה לכו פן-יפגעו בכם
 הרדפים ונחצתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: **17**
 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: **18** הנה אנחנו
 באים בצרף את-תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו זו ואת-אציך
 ואת-אמך ואת-אחיך ואת כל-צית אציך תאספי אליך הציתה: **19** והיה כל
 אשר-נא מדלתי ציתך החוצה דמו צראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך
 צצית דמו צראשו אס-יד תהיה-צו: **20** ואס-תגידו את-דברנו זה והיינו נקים
 משבעתך אשר השבעתנו: **21** ותאמר כדצריכם כן-הוא ותשלחם וילכו ותקשר
 את-תקות השני בחלון: **22** וילכו ויצאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד-שבו
 הרדפים ויצקשו הרדפים בכל-הדרך ולא מצאו: **23** וישבו שני האנשים וירדו
 מההר ויעברו ויצאו אל-יהושע צן-נון ויספרו-לו את כל-המצאות אותם: **24** ויאמרו
 אל-יהושע כי-נתן יהוה צידנו את-כל-הארץ וגם-נמגו כלי-ישבי הארץ מפנינו: **Jos 3**
 וישכם יהושע בצקר ויסעו מהשטים ויצאו עד-הירדן הוא וכל-צני ישראל וילנו
 שם טרם יעברו: **2** והיה מקנה שלשת ימים ויעברו השטרים בצקר המחנה: **3** וילוו
 את-העם לאמר כראותכם את ארון צרית-יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים
 אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: **4** אך רחוק יהיה צניכם **[וצינו]**
[וציניו] כאלפים אמה צמדה אל-תקרצו אליו למען אשר-תדעו את-הדרך אשר
 תלכו-צה כי לא עברתם צורך מתמול שלשום: **5** ויאמר יהושע אל-העם
 התקדשו כי מחר יעשה יהוה בצקצכם נפלאות: **6** ויאמר יהושע אל-הכהנים לאמר
 שאו את-ארון הצרית ועברו לפני העם וישאו את-ארון הצרית וילכו לפני העם: **7**
7 ויאמר יהוה אל-יהושע היום הזה אהל גדלך צעיני כלי-ישראל אשר ידעון כי
 כאשר הייתי עס-משה אהיה עמך: **8** ואתה תלוו את-הכהנים נשאי ארון-הצרית
 לאמר כצאכם עד-קנה מי הירדן צירדן תעמדו: **9** ויאמר יהושע אל-צני ישראל
 גשו הנה ושמעו את-דצרי יהוה אלהיכם: **10** ויאמר יהושע צזאת תדעון כי אל חי
 צקצכם והורט יוריש מפניכם את-הכנעני ואת-החתי ואת-החוי ואת-הפרזי
 ואת-הגרגשי והאמרי והיצוסי: **11** הנה ארון הצרית ארון כל-הארץ עבר לפניכם
 צירדן: **12** ועתה קחו לכם שני עשר איש משצני ישראל איש-אחד איש-אחד
 לשצט: **13** והיה כנות כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל-הארץ צמי

הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ¹⁴ ויהי זנפע העם מאהליהם לעבר את-הירדן והכהנים נשאי הארון הצרית לפני העם: ¹⁵ וכזוא נשאי הארון עד-הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על-כל-גדותיו כל ימי קציר: ¹⁶ ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד-אחד הרחק מאד [צאטס] [מאדס] העיר אשר מאד צרתן והירדים על ים הערבה יס-המלח תמו נכרתו והעם עזרו נגד יריחו: ¹⁷ ויעמדו הכהנים נשאי הארון צרית-יהוה בצרבה צתוך הירדן הכן וכל-ישראל עזרים בצרבה עד אשר-תמו כל-הגוי לעבר את-הירדן: ¹⁸ ויהי כאשר-תמו כל-הגוי לעבור את-הירדן פ ויאמר יהוה אלי-יהושע לאמר: ² קחו לכם מן-העם שנים עשר אנשים איש-אחד איש-אחד משבט: ³ וזו אותם לאמר שאול-לכם מזה מתוך הירדן ממנצ רגלי הכהנים הכין שמים-עשרה אצנים והעזרתם אותם עמכם והנחתם אותם צמלון אשר-תלינו צו הלילה: ⁴ ויקרא יהושע אל-שנים העשר איש אשר הכין מצני ישראל איש-אחד איש-אחד משבט: ⁵ ויאמר להם יהושע עזרו לפני ארון יהוה אלהיכם אל-חוף הירדן והרימו לכם איש אצן אחת על-שכמו למספר שבטי צני-ישראל: ⁶ למען תהיה זאת אות בקרבכם כי-ישאלון צניכם מאחר לאמר מה האצנים האלה לכם: ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון צרית-יהוה בעזרו צירדן נכרתו מי הירדן והיו האצנים האלה לזכרון לצני ישראל עד-עולם: ⁸ ויעשו-כן צני-ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי-עשרה אצנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אלי-יהושע למספר שבטי צני-ישראל ויעברום עמם אל-המלון וינחום שם: ⁹ ושמים עשרה אצנים הקים יהושע צתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הצרית ויהיו שם עד היום הזה: ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדים צתוך הירדן עד תם כל-הדבר אשר-צוה יהוה את-יהושע לדבר אל-העם ככל אשר-צוה משה את-יהושע וימהרו העם ויעברו: ¹¹ ויהי כאשר-תם כל-העם לעבור ויעברו ארון-יהוה והכהנים לפני העם: ¹² ויעברו צני-ראובן וצני-גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני צני ישראל כאשר דבר אליהם משה: ¹³ כארבעים אלף חלוצי הצבא עזרו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ¹⁴ כיום ההוא גדל יהוה את-יהושע צעני כל-ישראל ויראו אתו כאשר יראו את-משה כל-ימי חייו: ¹⁵ פ ויאמר יהוה אלי-יהושע לאמר: ¹⁶ צוה את-הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן-הירדן: ¹⁷ וזו יהושע את-הכהנים לאמר עלו מן-הירדן: ¹⁸ ויהי [צבלות] [כעלות] הכהנים נשאי ארון צרית-יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל הצרבה וישבו מן-הירדן למקומם וילכו כתמול-שלשום על-כל-גדותיו: ¹⁹ והעם עלו מן-הירדן צעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ²⁰ ואת שמים עשרה האצנים האלה אשר לקחו מן-הירדן הקים יהושע בגלגל: ²¹ ויאמר אל-צני ישראל לאמר אשר ישאלון צניכם מאחר את-אצותם לאמר מה האצנים האלה: ²² והודעתם את-צניכם לאמר ציבשה עבר ישראל את-הירדן הזה: ²³ אשר-הוביש יהוה אלהיכם את-מי הירדן מפניכם עד-עצרכם כאשר עשה יהוה אלהיכם ליס-סוף אשר-הוביש מפנינו עד-עברנו: ²⁴ למען דעת כל-עמי הארץ את-יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את-יהוה

אלהיכם כל-הימים: **ק 5 Jos** ויהי כשמע כל-מלכי האמרי אשר צעבר הירדן ימה וכל-מלכי הכנעני אשר על-הים את אשר-הוציט יהוה את-מי הירדן מפני בני-ישראל עד-**[עצרו]** וימק לבצט ולת-היה צט עוד רוח מפני בני-ישראל: **ק 2** צעת התיא אמר יהוה אל-יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את-בני-ישראל שנית: **3** ויעש-לו יהושע חרבות צרים וימל את-בני ישראל אל-גבעת הערלות: **4** וזה הדבר אשר-מל יהושע כל-העם התיא ממנרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך צלחת ממנרים: **5** כי-מלים היו כל-העם התיאים וכל-העם הילדים במדבר בדרך צלחת ממנרים לת-מלו: **6** כי ארבעים שנה הלכו בני-ישראל במדבר עד-תם כל-הגוי אנשי המלחמה התיאים ממנרים אשר לת-שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לצלמי הרחות את-הארץ אשר נשבע יהוה לצבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: **7** ואת-צניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי-ערלים היו כי לת-מלו אותם בדרך: **8** ויהי כאשר-תמו כל-הגוי לתמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: **פ 9** ויאמר יהוה אל-יהושע היום גלותי את-חרפת מנרים מעליכם ויקרא שם המקום התיא גלגל עד היום התיא: **10** ויתנו בני-ישראל בגלגל ויעשו את-הפסח בצרבעה עשר יום לתדש צערצ צערבות יריחו: **11** ויאכלו מעצור הארץ ממחרת הפסח מנות וקלוי צעטס היום התיא: **12** וישבת המן ממחרת בצלם מעצור הארץ ולת-היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתצות ארץ כנען צנה התיא: **ק 13** ויהי צהיות יהושע ציריחו וישא עיניו וירא והנה-תיש עמד לנגדו וחרבו שלופה צידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה חס-לצרינו: **14** ויאמר לת כי אני שר-צבא-יהוה עתה צאתי ויפל יהושע אל-פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר לת-עצדו: **15** ויאמר שר-צבא יהוה אל-יהושע לת-נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש התיא ויעש יהושע כן: **6 Jos** ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל חין יוצא וחין צא: **ק 2** ויאמר יהוה אל-יהושע ראה נתתי צידך את-יריחו ואת-מלכה גצורי החיל: **3** וסבתם את-העיר כל אנשי המלחמה הקיף את-העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: **4** ושצעה כהנים ישאו שצעה שופרות היוצלים לפני הארון וציום השציעי תסצו את-העיר שצע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: **5** והיה צמשך צקרן היוצל **[צשמעס]** **[כשמעס]** את-קול השופר יריעו כל-העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם תיש נגדו: **6** ויקרא יהושע צן-נון אל-הכהנים ויאמר לתם שחו את-ארון הצרית ושצעה כהנים ישאו שצעה שופרות יוצלים לפני ארון יהוה: **7** **[ויאמרו]** **[ויאמר]** אל-העם עצרו וסצו את-העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: **8** ויהי כאשר יהושע אל-העם ושצעה הכהנים נשאים שצעה שופרות היוצלים לפני יהוה עצרו ותקעו בשופרות וארון צרית יהוה הלך אחריהם: **9** והחלוץ הלך לפני הכהנים **[תקעו]** **[תקעי]** השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות: **10** ואת-העם צוה יהושע לתמר לת תריעו ולת-תשמיעו את-קולכם ולת-יציא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם תריעו והריעתם: **11** ויסצ ארון-יהוה את-העיר הקף פעם אחת ויצאו המחנה וילינו צמחנה: **פ 12** וישכס יהושע צצקר וישאו הכהנים את-ארון יהוה: **13** ושצעה הכהנים נשאים שצעה שופרות היוצלים לפני ארון יהוה הלכים

הלון ותקעו בשופרות והחלון הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה
 (הולך) [הלון] ותקעו בשופרות: **14** ויסבו את-העיר ציוס השני פעם אחת וישבו
 המחנה כה עשו ששת ימים: **15** והי ציוס השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו
 את-העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ציוס ההוא סבבו את-העיר שבע פעמים:
16 והי צפעס השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל-העם הריעו
 כי-נתן יהוה לכם את-העיר: **17** והיתה העיר חרס היא וכל-אשר-בה ליהוה רק
 רחב הזונה תחיה היא וכל-אשר אתה צבית כי החצאתה את-המלאכים אשר
 שלחנו: **18** ורק-אתם שמרו מן-החרס פן-תחרימו ולקחתם מן-החרס ושמתם
 את-מחנה ישראל לחרס וערתם אותו: **19** וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש
 הוא ליהוה אולר יהוה יצוא: **20** וירע העם ויתקעו בשופרות והי כשמע העם
 את-קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה
 איש נגדו וילכדו את-העיר: **21** ויחרימו את-כל-אשר צעיר מאיש ועד-אשה מנער
 ועד-זקן ועד שור ושה וחמור לפי-חרצ: **22** ולשנים האנשים המרגלים את-הארץ
 אמר יהושע באו צית-האשה הזונה והזיאו משם את-האשה ואת-כל-אשר-לה
 כאשר נשבעתם לה: **23** ויצאו הנערים המרגלים וזיאו את-רחב ואת-אזיה
 ואת-אמה ואת-אחיה ואת-כל-אשר-לה ואת כל-משפחותיה הזיאו ויניחום מחון
 למחנה ישראל: **24** והעיר שרפו באש וכל-אשר-בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת
 והברזל נתנו אולר צית-יהוה: **25** ואת-רחב הזונה ואת-צית איה ואת-כל-אשר-לה
 החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החציה את-המלאכים
 אשר-שלח יהושע לרגל את-יריחו: **פ 26** וישבע יהושע צעת ההיא לאמר ארור
 האיש לפני יהוה אשר יקום וצנה את-העיר הזאת את-יריחו בצכרו ייסקנה
 וצבעירו יניב דלתיה: **27** והי יהוה את-יהושע והי שמעו בכל-הארץ: **Jos 7** וימעלו
 בני-ישראל מעל בחרס ויקח עכן בן-כרמי בן-זבדי בן-זרח למטה יהודה מן-החרס
 ויחראף יהוה צבני ישראל: **2** וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עס-צית און
 מקדס לצית-אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את-הארץ ויעלו האנשים וירגלו
 את-העי: **3** וישבו אל-יהושע ויאמרו אליו אל-יעל כל-העם כאלפים איש או
 כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את-העי אל-תיגע-שמה את-כל-העם כי מעט המה:
4 ויעלו מן-העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: **5** ויכו מהם אנשי
 העי כשלשים ושהה איש וירדפוס לפני השער עד-השצרים ויכוס צמורד וימס
 לצב-העם והי למים: **6** ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על-פניו ארצה לפני ארון יהוה
 עד-הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על-ראשם: **7** ויאמר יהושע אהה אדני
 יהוה למה העצרת העציר את-העם הזה את-הירדן לתת אתנו ציד האמרי
 להאצידנו ולו הואלנו ונשב צעבר הירדן: **8** צי אדני מה אמר אחרי אשר הפך
 ישראל ערף לפני איציו: **9** וישמעו הכנעני וכל יצבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו
 את-שמנו מן-הארץ ומה-תעשה לשמך הגדול: **ס 10** ויאמר יהוה אל-יהושע קם לך
 למה זה אתה נפל על-פניך: **11** חטא ישראל וגם עברו את-צירתי אשר זייתי אותם
 וגם לקחו מן-החרס וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: **12** ולא יכלו צני ישראל
 לקום לפני איציהם ערף יפנו לפני איציהם כי היו לחרס לא אוסיף להיות עמכם

אס-לא תשמידו החרם מקרבכם: **13** קם קדש את-העם ואמרת התקדשו למחר כי
 כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איציק
 עד-הסירכם החרם מקרבכם: **14** ונקרצתם צבקר לשבטיכם והיה השבט אשר-ילכדנו
 יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר-ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר
 ילכדנו יהוה יקרב לגזרים: **15** והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו
 ואת-כל-אשר-לו כי עבר את-צריית יהוה וכי-עשה נבלה בישראל: **16** ושכם יהושע
 צבקר ויקרב את-ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: **17** ויקרב את-משפחת יהודה
 וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את-משפחת הזרחי לגזרים וילכד זדדי: **18** ויקרב
 את-ציתו לגזרים וילכד עכן בן-כרמי בן-זבדי בן-זרח למטה יהודה: **19** ויאמר
 יהושע אלי-עכן בני שים-נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן-לו תודה והגד-נא לי
 מה עשית אלי-תכחד ממני: **20** ויען עכן את-יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי
 ליהוה אלהי ישראל וכזאת עשיתי: **21** **[ואראה]** **[וארא]** צלל אדרת שנער
 אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם
 ואקחם והגם טמונים צארך בתוך האהלי והכסף תחמיה: **22** וישלח יהושע מלאכים
 וירלו האהלה והנה טמונה צאהלו והכסף תחמיה: **23** ויקחום מתוך האהל ויצאום
 אלי-יהושע ואל כל-בני ישראל ויאקם לפני יהוה: **24** ויקח יהושע את-עכן בן-זרח
 ואת-הכסף ואת-האדרת ואת-לשון הזהב ואת-צניו ואת-צנתי ואת-שורו ואת-חמרו
 ואת-צאנו ואת-אהלו ואת-כל-אשר-לו וכל-ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: **25**
 ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ציוס הזה וירגמו אתו כל-ישראל אצן
 וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: **26** ויקימו עליו גל-אבנים גדול עד היום
 הזה וישב יהוה מתרון אפו על-כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום
 הזה: **Jos 8 27** ויאמר יהוה אלי-יהושע אל-תירא ואל-תחת קח עמך את כל-עם
 המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את-מלך העי ואת-עמו ואת-עירו
 ואת-ארצו: **2** ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק-שללה וצבהמתה
 תצו לכס שים-לך ארצ לעיר מאחריה: **3** ויקם יהושע וכל-עם המלחמה לעלות
 העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: **4** וישו אתם לאמר
 ראו אתם ארצים לעיר מאחרי העיר אל-תרחיקו מן-העיר מאד והייתם כלכם
 נכנים: **5** ואני וכל-העם אשר אחי נקרב אל-העיר והיה כי-יצאו לקראתנו כאשר
 צראשנה ונסנו לפניהם: **6** ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן-העיר כי יאמרו נסים
 לפנינו כאשר צראשנה ונסנו לפניהם: **7** ואתם תקמו מהאורצ והורשתם את-העיר
 ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: **8** והיה כתפשכם את-העיר תציתו את-העיר באש
 כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: **9** וישלחם יהושע וילכו אל-המארצ וישצו בין
 בית-אל ובין העי מים לעי וילן יהושע צלילה ההוא בתוך העם: **10** ושכם יהושע
 צבקר ויפקד את-העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: **11** וכל-העם
 המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויצאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי **[ביניו]** **[ביניו]**
 ובין-העי: **12** ויקח כחמשת אלפים איש ושם אותם ארצ בין בית-אל ובין העי מים
 לעיר: **13** וישו העם את-כל-המחנה אשר מצפון לעיר ואת-עקבו מים לעיר וילך
 יהושע צלילה ההוא בתוך העמק: **14** והי כראות מלך-העי וימרו וישכימו ויצאו

אנשי-העיר לקראת-ישראל למלחמה הוא וכל-עמו למועד לפני הערצה והוא לא ידע כי-ארצ לו מאחרי העיר: **15** ויגעו יהושע וכל-ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: **16** ויזעקו כל-העם אשר **[בציר]** **[בצעי]** לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן-העיר: **17** ולא-נשאר איש צעי וצית אל אשר לא-ינאחו אחרי ישראל ועצבו את-העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: **פ 18** ויאמר יהוה אל-יהושע נטה צידון אשר-צידך אל-העי כי צידך אתננה ויט יהושע צידון אשר-צידו אל-העיר: **19** והאורצ קם מהרה ממקומו וירוץ כננות ידו ויצא העיר וילכדה וימהרו וינאחו את-העיר באש: **20** ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא-היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל-הרודף: **21** ויהושע וכל-ישראל ראו כי-לכד הארצ את-העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את-אנשי העי: **22** ואלה ינאחו מן-העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד-צלתי השאיר-לו שריד ופליט: **23** ואת-מלך העי תפשו חי ויקרצו אתו אל-יהושע: **24** והי ככלות ישראל להרג את-כל-י-שבי העי צדה במדבר אשר רדפום צו ויפלו כלם לפי-חרצ עד-תתמס וישבו כל-ישראל העי ויכו אתה לפי-חרצ: **25** והי כל-הנפלים ציום ההוא מאיש ועד-אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: **26** ויהושע לא-השיב ידו אשר נטה צידון עד אשר החריס את כל-י-שבי העי: **27** רק הצהמה ושלל העיר ההיא בזו להם ישראל כדבר יהוה אשר נאמר אל-יהושע: **28** וישקף יהושע את-העי וישימה תל-עולם שממה עד היום הזה: **29** ואת-מלך העי תלה על-העץ עד-עת הערב וכבוא השמש נא יהושע וירדו את-נצלתו מן-העץ וישליכו אותה אל-פתח שער העיר ויקימו עליו גל-אבנים גדול עד היום הזה: **פ 30** אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל צהר עיבל: **31** כאשר נאמר משה עבד-יהוה את-צני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא-הניף עליהן צרול ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: **32** ויכתב-שם על-האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: **33** וכל-ישראל וחקניו ושטריים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית-יהוה כגר כאזרח חזיו אל-מול הר-גריזים והחזיו אל-מול הר-עיבל כאשר נאמר משה עבד-יהוה לצדק את-העם ישראל צראשנה: **34** ואחרי-כן קרא את-כל-דברי התורה הצרכה והקללה ככל-הכתוב בספר התורה: **35** לא-היה דבר מכל אשר-נאמר משה אשר לא-קרא יהושע נגד כל-קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: **פ Jos 9** והי כשמע כל-המלכים אשר בעבר הירדן צהר וצפלה וכל חוף הים הגדול אל-מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיצוקי: **2** ויתקבצו יחדו להלחם עס-יהושע ועס-ישראל פה אחד: **פ 3** וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: **4** ויעשו גס-המה בערמה וילכו וינטירו ויקחו שקים צלים לחמוריהם ונאדות יין צלים ומצקעים ומנררים: **5** ונעלות צלות ומטלחות צרגליהם ושלמות צלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: **6** וילכו אל-יהושע אל-המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל-איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו-לנו ברית: **7** **[ויאמרו]** **[ויאמרו]** איש-ישראל אל-החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך

(אכרות-) [אכרת-] לך זרית: ⁸ ויאמרו אליהושע עזדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבואו: ⁹ ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עזדיך לשם יהוה אלהיך כי-שמענו שמעו ואת כל-אשר עשה צמאים: ¹⁰ ואת כל-אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך-הבשן אשר בעשתרות: ¹¹ ויאמרו אלינו וזקינינו וכל-ישבי ארצנו לאמר קחו צידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עזדיכם אנחנו ועתה כרתו-לנו זרית: ¹² זה לחמנו חם הנטידנו אתו מבחינו ציום לאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: ¹³ ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרוב הדרך מאד: ¹⁴ ויקחו האנשים מזידם ואת-פי יהוה לא שאלו: ¹⁵ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם זרית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ¹⁶ והי מקנה שלשת ימים אחרי אשר-כרתו להם זרית וישמעו כי-קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים: ¹⁷ ויסעו צני-ישראל ויצאו אל-עריהם ציום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובזרות וקרית יערים: ¹⁸ ולא הכוס צני ישראל כי-נשבעו להם נשיאי העדה ציהוה אלהי ישראל וילנו כל-העדה על-הנשיאים: ¹⁹ ויאמרו כל-הנשיאים אל-כל-העדה אנחנו נשבענו להם ציהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע זהם: ²⁰ ואת נעשה להם והחיה אותם ולא-ייהיה עלינו קצף על-השבעה אשר-נשבענו להם: ²¹ ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו והיו חטבי עצים ושאציי-מים לכל-העדה כאשר דברו להם הנשיאים: ²² ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמייתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: ²³ ועתה ארורים אתם ולא-יכרת מכם עזד וחטבי עצים ושאציי-מים לבית אלהי: ²⁴ ויענו את-יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעזדיך את אשר נוא יהוה אלהיך את-משה עזדו לתת לכם את-כל-הארץ ולהשמיד את-כל-ישבי הארץ מפניכם ויירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את-הדבר הזה: ²⁵ ועתה הננו צידך כטוב וכישר צעיין לעשות לנו עשה: ²⁶ ויעש להם כן ויאל אותם מיד צני-ישראל ולא הרגום: ²⁷ ויתנם יהושע ציום ההוא חטבי עצים ושאציי מים לעדה ולמוצח יהוה עד-היום הזה אל-המקום אשר יבחר: **Jos 10 D** והי כשמע אדני-צדק מלך ירושלם כי-לכד יהושע את-העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן-עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את-ישראל והיו בקרבם: ² וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן-העי וכל-אנשיה גברים: ³ וישלח אדני-צדק מלך ירושלם אל-הוהם מלך-חברון ואל-פראם מלך-ירמות ואל-יפיע מלך-לכיש ואל-דציר מלך-עגלון לאמר: ⁴ עלו-אלי ועורני ונכה את-גבעון כי-השלימה את-יהושע ואת-צני ישראל: ⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך-חברון מלך-ירמות מלך-לכיש מלך-עגלון הם וכל-מחניהם ויחנו על-גבעון וילחמו עליה: ⁶ וישלחו אנשי גבעון אל-יהושע אל-המחנה הגלגלה לאמר אל-תתן ידך מעזדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועורנו כי נקצנו אלינו כל-מלכי האמרי ישבי ההר: ⁷ ויעל יהושע מן-הגלגל הוא וכל-עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: **D** ⁸ ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מהם כי צידך נתתם לא-יעמד איש מהם בצניך: ⁹ ויצא אליהם יהושע פתאם כל-הלילה עלה מן-הגלגל: ¹⁰ ויהמם

יהוה לפני ישראל ויכס מכה גדולה בגצוען וירדפס דרך מעלה צית-חורן ויכס
 עד-עזקה ועד-מקדה: **11** ויהי צנכס מפני ישראל הם צמורד צית-חורן ויהוה
 השליך עליהם אצנים גדלות מן-השמים עד-עזקה וימתו רבים אשר-מתו צאצאי
 הצרד מאשר הרגו בני ישראל צחרב: **12** **ק** אז ידבר יהושע ליהוה ציוס תת יהוה
 את-האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגצוען דוס וירח צעמק
 אילון: **13** וידס השמש וירח עמד עד-יקס גוי איציו הלא-היא כתוצה על-ספר
 הישר ויעמד השמש צחצי השמים ולא-אך לצוא כיוס תמיס: **14** ולא היה כיוס
 ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה צקול איש כי יהוה נלחם לישראל: **15** **פ** וישב
 יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה: **16** וינסו חמשת המלכים האלה
 ויחצאו צמעהר צמקדה: **17** ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחצאים
 צמעהר צמקדה: **18** ויאמר יהושע גלו אצנים גדלות אל-פי המעהר והפקידו עליה
 אנשים לשמרס: **19** ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי איצים ונצתם אותם אל-תתנוס
 לצוא אל-עריהם כי נתנס יהוה אלהיכם צידכס: **20** ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
 להכותם מכה גדולה-מאד עד-תתם והשרידיס שרדו מהם ויחאו אל-ערי המצור:
21 וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה צשלוס לא-חרך לבני ישראל לאיש
 את-לשנו: **22** ויאמר יהושע פתחו את-פי המעהר והוציאו אלי את-חמשת המלכים
 האלה מן-המעהר: **23** ויעשו כן ויצאו אלו את-חמשת המלכים האלה מן-המעהר
 את מלך ירושלם את-מלך חצרון את-מלך ירמות את-מלך לכיש את-מלך עגלון:
24 ויהי כהוציאתם את-המלכים האלה אל-יהושע ויקרח יהושע אל-כל-איש ישראל
 ויאמר אל-קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את-רגליכם על-צוארי
 המלכים האלה ויקרבו ושימו את-רגליהם על-צואריהם: **25** ויאמר אליהם יהושע
 אל-תיראו ואל-תחתו חזקו ואמנו כי ככה יעשה יהוה לכל-איצים אשר אתם
 נלחמים אותם: **26** ויכס יהושע את-ריכן וימיתם ויתלס על חמשה ענים ויהיו תלוים
 על-העצים עד-הערב: **27** ויהי לעת צוא השמש צוה יהושע וירידוס מעל העצים
 וישלכס אל-המעהר אשר נחצאו-שם וישמו אצנים גדלות על-פי המעהר עד-עצם
 היום הזה: **28** **פ** ואת-מקדה לכד יהושע ציוס ההוא ויכה לפי-חרב ואת-מלכה
 החרס אותם ואת-כל-הנפש אשר-צה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר
 עשה למלך יריחו: **29** ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו ממקדה לצנה וילחם
 עס-לצנה: **30** ויתן יהוה גס-אותה ציד ישראל ואת-מלכה ויכה לפי-חרב
 ואת-כל-הנפש אשר-צה לא-השאיר צה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך
 יריחו: **31** **ק** ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו מלצנה לכישה ויתן עליה וילחם צה: **32**
 ויתן יהוה את-לכיש ציד ישראל וילכדה ציוס השני ויכה לפי-חרב ואת-כל-הנפש
 אשר-צה ככל אשר-עשה ללצנה: **33** **פ** אז עלה הרס מלך גור לעזר את-לכיש
 ויכה יהושע ואת-עמו עד-צלתי השאיר-לו שריד: **34** ויעבר יהושע וכל-ישראל
 עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: **35** וילכדה ציוס ההוא ויכה
 לפי-חרב ואת כל-הנפש אשר-צה ציוס ההוא החרים ככל אשר-עשה ללכיש: **36** **פ**
 ועל יהושע וכל-ישראל עמו מעגלונה חצרונה וילחמו עליה: **37** וילכדה
 ויכה לפי-חרב ואת-מלכה ואת-כל-עריה ואת-כל-הנפש אשר-צה לא-השאיר שריד

ככל אשר-עשה לעגלון ויחרס אותה ואת-כל-הנפש אשר-רצה: **ק** ³⁸ וישב יהושע
 וכל-ישראל עמו דברה וילחם עליה: ³⁹ וילכדה ואת-מלכה ואת-כל-עריה ויכוס
 לפי-חרצ ויחרימו את-כל-נפש אשר-רצה לא השאיר שריד כאשר עשה לחצרון
 כן-עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללזנה ולמלכה: ⁴⁰ ויכה יהושע
 את-כל-הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל-מלכיהם לא השאיר שריד
 ואת כל-הנשמה החיים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ⁴¹ ויכס יהושע
 מקדש צרנע ועד-עזה ואת כל-ארץ גשן ועד-גבעון: ⁴² ואת כל-המלכים האלה
 ואת-ארנכס לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: ⁴³ וישב
 יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה: **פ** ^{Jos 11} ויהי כשמע יצין מלך-חצור
 וישלח אל-יוצב מלך מדון ואל-מלך שמרון ואל-מלך אכשף: ² ואל-המלכים אשר
 מפון צהר ובערצה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: ³ הכנעני ממזרח ומים
 והאמרי והחתי והפרזי והיצוסי צהר והחוי תחת חרמון צהרץ המצפה: ⁴ ויאלחו הם
 וכל-מחניהם עמם עס-רצ כחול אשר על-שפת-הים לרצ וקוס ורכב רצ-מאד: ⁵
 ויעדו כל המלכים האלה ויצאו ויחנו יחדו אל-מי מרום להלחם עם-ישראל: **פ** ⁶
 ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מפניהם כי-ימחר כעת הזאת אנכי נתן את-כלם
 חללים לפני ישראל את-סוסיהם תעקר ואת-מרכבתיהם תשרף באש: ⁷ ויצא יהושע
 וכל-עם המלחמה עמו עליהם על-מי מרום פתאם ויפלו בהם: ⁸ ויתנס יהוה
 ציד-ישראל ויכוס וירדפוס עד-צידון רצה ועד משרפות מים ועד-צקעת מצפה
 מזרחת ויכס עד-צלתי השאיר-להם שריד: ⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמר-לו יהוה
 את-סוסיהם עקר ואת-מרכבתיהם שרף באש: **ק** ¹⁰ וישב יהושע צמת ההיא וילכד
 את-חצור ואת-מלכה הכה צחרצ כי-חצור לפנים היא ראש כל-הממלכות האלה:
¹¹ ויכו את-כל-הנפש אשר-רצה לפי-חרצ החרס לא נותר כל-נשמה ואת-חצור שרף
 באש: ¹² ואת-כל-ערי המלכים-האלה ואת-כל-מלכיהם לכד יהושע ויכס לפי-חרצ
 החרים אותם כאשר צוה משה עזב יהוה: ¹³ רק כל-הערים העמדות על-תלם לא
 שרפם ישראל זולתי את-חצור לצדה שרף יהושע: ¹⁴ וכל שלל הערים האלה
 והבהמה צזו להם בני ישראל רק את-כל-האדם הכו לפי-חרצ עד-השמידם אותם
 לא השאירו כל-נשמה: ¹⁵ כאשר צוה יהוה את-משה עזבו כן-צוה משה את-יהושע
 וכן עשה יהושע לא-הסיר דבר מכל אשר-צוה יהוה את-משה: ¹⁶ ויקח יהושע
 את-כל-הארץ הזאת ההר ואת-כל-הנגב ואת כל-ארץ הגשן ואת-השפלה
 ואת-הערבה ואת-הר ישראל ושפלתה: ¹⁷ מן-ההר החלק העולה שעיר
 ועד-צעל גד צקעת הלבנון תחת הר-חרמון ואת כל-מלכיהם לכד ויכס וימיתם:
¹⁸ ימים רבים עשה יהושע את-כל-המלכים האלה מלחמה: ¹⁹ לא-היתה עיר אשר
 השלימה אל-בני ישראל צלתי החוי יצבי גבעון את-הכל לקחו צמלחמה: ²⁰ כי
 מאת יהוה היתה לחזק את-לצם לקראת המלחמה את-ישראל למען החרימם
 לצלתי היות-להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את-משה: **ק** ²¹ ויצא
 יהושע צמת ההיא ויכרת את-הענקים מן-ההר מן-חצרון מן-דבר מן-ענב ומכל הר
 יהודה ומכל הר ישראל עס-עריהם החרימם יהושע: ²² לא-נותר ענקים צהרץ בני
 ישראל רק צעזה צגת ובאשדוד נשאר: ²³ ויקח יהושע את-כל-הארץ ככל אשר

דבר יהוה אל־משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה: **פ Jos 12** ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני־ישראל וירשו את־ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד־הר חרמון וכל־הערבה מזרחה: **2** סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על־שפת־נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: **3** והערבה עד־ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים־המלח מזרחה דרך צית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: **4** וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: **5** ומשל צהר חרמון ובסלכה ובכל־הבשן עד־גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך־חשבון: **6** משה עבד־יהוה ובני ישראל הכוס ויתנה משה עבד־יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: **7** ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מצעל גד בצקעת הלצנון ועד־ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: **8** צהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיצוסי: **פ 9** מלך יריחו אחד מלך העי אשר־מנד צית־אל אחד: **10** מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: **11** מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: **12** מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: **13** מלך דבר אחד מלך גדר אחד: **14** מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: **15** מלך לזנה אחד מלך עדלם אחד: **16** מלך מקדה אחד מלך צית־אל אחד: **17** מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: **18** מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: **19** מלך מדון אחד מלך חצור אחד: **20** מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: **21** מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: **22** מלך קדש אחד מלך־יקנעם לכרמל אחד: **23** מלך דור לנפת דור אחד מלך־גויס לגבלגלגל אחד: **24** מלך תרצה אחד כל־מלכים שלשים ואחד: **פ Jos 13** ויהושע זקן בא צימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת צימים והארץ נשאתה הרבה־מאד לרשתה: **2** זאת הארץ הנשאת כל־גלילות הפלשתים וכל־הגשורי: **3** מן־השיחור אשר על־פני מצרים ועד גבול עקרון לפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים: **4** מתימן כל־ארץ הכנעני ומערה אשר לצידיים עד־אפקה עד גבול האמרי: **5** והארץ הגבלי וכל־הלצנון מזרח השמש מצעל גד תחת הר־חרמון עד לבוא חמת: **6** כל־ישבי ההר מן־הלצנון עד־משרפת מים כל־צידיים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: **7** ועתה חלק את־הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: **8** עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: **9** מערוער אשר על־שפת־נחל ארנון והעיר אשר בתוך־הנחל וכל־המישר מידצא עד־דיבון: **10** וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד־גבול בני עמון: **11** והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל־הבשן עד־סלכה: **12** כל־ממלכות עוג בצשן אשר־מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכס משה וירשם: **13** ולא הורישו בני ישראל את־הגשורי ואת־המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: **14** רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר־לו: **ס 15** ויתן משה למטה בני־ראובן

למשפחתם: ¹⁶ ויהי להם הגבול מערוער אשר על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בתוך-הנחל וכל-המישר על-מידצא: ¹⁷ חשזון וכל-עריה אשר צמישר דיצון וצמות בעל וצית בעל מעון: ¹⁸ ויהא וקדמת ומפעת: ¹⁹ וקריתים ושצמה וזרת השחר זהר העמק: ²⁰ וצית פעור ואשדות הפסגה וצית הישמות: ²¹ וכל ערי המישר וכל-ממלכות סיוחון מלך האמרי אשר מלך בחשזון אשר הכה משה אתו ואת-נשיאי מדין את-אוי ואת-רקס ואת-נור ואת-רבע נסיכי סיוחון ישבי הארץ: ²² ואת-בלעס בן-צעור הקוסם הרגו בני-ישראל צחרצ אל-חלליהם: ²³ ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני-ראובן למשפחתם הערים וחזריהן: **פ** ²⁴ ויתן משה למטה-גד לבני-גד למשפחתם: ²⁵ ויהי להם הגבול יעזר וכל-ערי הגלעד וחזי ארץ בני עמון עד-ערוער אשר על-פני רבה: ²⁶ ומחשזון עד-רמת המלפפה וצטנים וממחנים עד-גבול לדבר: ²⁷ ובעמק צית הרם וצית נמרה וסכות ופון יתר ממלכות סיוחון מלך חשזון הירדן וגבל עד-קנה יס-כנרת עבר הירדן מזרחה: ²⁸ זאת נחלת בני-גד למשפחתם הערים וחזריהם: ²⁹ ויתן משה לחזי שצט מנשה ויהי לחזי מטה בני-מנשה למשפחותם: ³⁰ ויהי גבולם ממחנים כל-הבצן כל-ממלכות עוג מלך-הבצן וכל-חות יחיר אשר בצצן ששים עיר: ³¹ וחזי הגלעד ועשתרות ואדריעי ערי ממלכות עוג בצצן לבני מכיר בן-מנשה לחזי בני-מכיר למשפחותם: ³² אלה אשר-נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה: **ס** ³³ ולשצט הלוי לא-נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם: **Jos 14** ואלה אשר-נחלו בני-ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן-נון וראשי צבות המטות לבני ישראל: ² בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ציד-משה לתשעת המטות וחזי המטה: ³ כי-נתן משה נחלת שני המטות וחזי המטה מעבר לירדן וללויים לא-נתן נחלה בתוכם: ⁴ כי-היו בני-יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא-נתנו חלק ללויים בארץ כי אס-ערים לשצת ומגרשיהם למקניהם ולקנינים: ⁵ כאשר צוה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את-הארץ: **פ** ⁶ ויגשו בני-יהודה אל-יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן-יפנה הקנזי אתה ידעת את-הדבר אשר-דבר יהוה אל-משה איש-האלהים על אדויתך ועל אדויתך בקדש צרנע: ⁷ בן-ארבעים שנה אנכי בשלח משה עצד-יהוה אתי מקדש צרנע לרגל את-הארץ ואשצ אתו דבר כאשר עס-לבני: ⁸ ואחי אשר עלו עמי המסיו את-לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: ⁹ וישצע משה ציוס ההוא לאמר אס-לא הארץ אשר דרכה רגלך זה לך תהיה לנחלה ולצניך עד-עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: ¹⁰ ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את-הדבר הזה אל-משה אשר-הלך ישראל צמדבר ועתה הנה אנכי היום בן-חמש ושמונים שנה: ¹¹ עודני היום חזק כאשר ציוס שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולצוא: ¹² ועתה תנה-לי את-ההר הזה אשר-דבר יהוה ציוס ההוא כי אתה-שמעת ציוס ההוא כי-ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתיים כאשר דבר יהוה: ¹³ ויצרכו יהושע ויתן את-חצרון לכלב בן-יפנה לנחלה: ¹⁴ על-כן היתה-חצרון לכלב בן-יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: ¹⁵ ושם חצרון

לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה: **פ** **Jos 15**
 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל-גבול אדום מדבר-ן נגבה מקצה
 תימן: **2** ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן-הלשן הפנה נגבה: **3** ויאל
 אל-מנגב למעלה עקרים ועבר זנה ועלה מנגב לקדש צרע ועבר חרון ועלה
 אדרה ונסב הקרקעה: **4** ועבר עמונה ויאל נחל מצרים **(והיה)** **[והיו]** תלחות
 הגבול ימה זה-יהיה לכס גבול נגב: **5** וגבול קדמה ים המלח עד-קצה הירדן וגבול
 לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: **6** ועלה הגבול בית חגלה ועבר מפון
 לבית הערבה ועלה הגבול אצן צהן צן-ראובן: **7** ועלה הגבול דברה מעמק עכור
 וצפונה פנה אל-הגלגל אשר-נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול
 אל-מי-עין שמש והיו תלחתיו אל-עין רגל: **8** ועלה הגבול גי צן-הנס אל-כתף
 היבסי מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל-ראש ההר אשר על-פני גי-הנס ימה
 אשר בקצה עמק-רפאים לפנה: **9** ותאר הגבול מראש ההר אל-מעין מי נפתוח
 ויאל אל-ערי הר-עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: **10** ונסב הגבול
 מצעלה ימה אל-הר שער ועבר אל-כתף הר-יערים מצפונה היא כסלון וירד
 בית-שמש ועבר תמנה: **11** ויאל הגבול אל-כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה
 ועבר הר-הצעלה ויאל יצנאל והיו תלחות הגבול ימה: **12** וגבול ים הימה הגדול
 וגבול זה גבול בני-יהודה סביב למשפחתם: **13** ולכלב צן-יפנה נתן חלק בתוך
 בני-יהודה אל-פי יהוה ליהושע את-קרית ארבע אצו הענק היא חצרון: **14** וירש
 משם כלב את-שלושה בני הענק את-ששי ואת-אחימן ואת-תלמי ילידי הענק: **15**
 ויעל משם אל-ישיבי דבר ושם-דבר לפנים קרית-ספר: **16** ויאמר כלב אשר-יכה
 את-קרית-ספר ולכדה ונתתי לו את-עכסה צתי לאשה: **17** וילכדה עתניאל צן-קנו
 אחי כלב ויתן-לו את-עכסה צחו לאשה: **18** ויהי צבואה ותסיתו לשאול
 מאת-אציה שדה ותנח מעל החמור ויאמר-לה כלב מה-לך: **19** ותאמר תנה-לי
 ברכה כי ארץ הנגב נתחני ונתתה לי גלת מים ויתן-לה את גלת עליות ואת גלת
 תחתיות: **פ** **20** זאת נחלת מטה בני-יהודה למשפחתם: **21** והיו הערים מקצה למטה
 בני-יהודה אל-גבול אדום צנגבה קצנאל ועדר ויגור: **22** וקינה ודימונה ועדעדה: **23**
 וקדש וחזור ויתנן: **24** זיף וטלם ובעלות: **25** ותאור חדתה וקריות חרון היא חזור:
26 אמס ושמע ומולדה: **27** ותאר גדה וחשמון ובית פלט: **28** ותאר שועל וצאר שבע
 ובזיותיה: **29** בעלה ועיים ועמס: **30** ואלתולד וכסיל וחרמה: **31** וקלג ומדמנה
 וסנסנה: **32** ולבחות ושלמים ועין ורמון כל-ערים עשרים ותשע ותצריהן: **ס** **33**
 בשפלה אשתחול ורעה ואשנה: **34** וזנוח ועין גנים תפוח והעיינס: **35** ירמות ועדלם
 שוכה ועוקה: **36** ושערים ועדיתיים והגדרה וגדרתיים ערים ארבע-עשרה ותצריהן: **37**
 נן ותדשה ומגדל-גד: **38** ודלען והמצפה ויקתאל: **39** לכיש וצנתק ועגלון: **40** וכזון
 ולחמס וכתליש: **41** וגדרות בית-דגון ונעמה ומקדה ערים שש-עשרה ותצריהן: **ס** **42**
 לבנה ועתר ועשן: **43** ויפתח ואשנה ונליב: **44** וקעילה ואכויב ומראשה ערים תשע
 ותצריהן: **45** עקרון וצנתיה ותצריה: **46** מעקרון וימה כל אשר-עלי-יד אשדוד
 ותצריהן: **47** אשדוד צנותיה ותצריה עזה צנותיה ותצריה עד-נחל מצרים והים
(הגבול) **[הגדול]** וגבול: **ס** **48** וצחר שמיר ויתיר ושוכה: **49** ודנה וקרית-סנה היא

דבר: ⁵⁰ וענז ואשתמה וענים: ⁵¹ וגשן וחלן וגלה ערים אחת-עשרה וחזריהן: ⁵²
 ארז ורומה ואשען: ⁵³ [ויניס] [וינוס] וצית-תפוח ואפקה: ⁵⁴ ותמטה וקרית ארבע
 היא חזרון וזיער ערים תשע וחזריהן: ⁵⁵ ק מעון כרמל וזיף ויוטה: ⁵⁶ וזרעאל
 ויקדעס וזנוח: ⁵⁷ הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחזריהן: ⁵⁸ תלחול צית-נור וגדור:
⁵⁹ ומערת וצית-ענות ואלתקן ערים שש וחזריהן: ⁶⁰ קרית-צעל היא קרית יערים
 והרבה ערים שמים וחזריהן: ⁶¹ ק צמדבר צית הערבה מדין וסככה: ⁶² והנצשן
 ועיר-המלח ועין גדי ערים שש וחזריהן: ⁶³ ואת-היצוסי יושבי ירושלם לא- [יוכלו]
 [יכלו] בני-יהודה להורישם וישב היצוסי את-צני יהודה צירושלם עד היום הזה: ^פ
Jos 16 ויאל הגורל לצני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו
 צהר צית-אל: ² ויאל מצית-אל לזה ועבר אל-גבול הארכי עטרות: ³ וירד-ימה
 אל-גבול היפלטמי עד גבול צית-חורן תחתון ועד-גזר והיו [תלאתו] [תלאתין] ימה: ⁴
 וינחלו צני-יוסף מנשה ואפרים: ⁵ ויהי גבול צני-אפרים למשפחתם ויהי גבול
 נחלתם מזרחה עטרות אדר עד-צית חורן עליון: ⁶ ויאל הגבול הימה המכמתת
 מנפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: ⁷ וירד מינוחה
 עטרות ונערתה ופגע ציריחו ויאל הירדן: ⁸ מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו
 תלאתיו הימה זאת נחלת מטה צני-אפרים למשפחתם: ⁹ והערים המזדלות לצני
 אפרים צתוך נחלת צני-מנשה כל-הערים וחזריהן: ¹⁰ ולא הורישו את-הכנעני
 היושב בגזר וישב הכנעני צקרב אפרים עד-היום הזה והי למס-עזד: ^פ **Jos 17** והי
 הגורל למטה מנשה כי-הוא צכור יוסף למכיר צכור מנשה אצי הגלעד כי הוא
 היה איש מלחמה ויהי-לו הגלעד והבשן: ² ויהי לצני מנשה הנותרים למשפחתם
 לצני אביעור ולצני-חלק ולצני אשריאל ולצני-שכם ולצני-חפר ולצני שמידע אלה
 צני מנשה צני-יוסף הזכרים למשפחתם: ³ וללפחד צני-חפר צני-גלעד צני-מכיר
 צני-מנשה לא-היו לו צנים כי אס-צנות ואלה שמות צנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה
 ותרה: ⁴ ותקרנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע צני-נון ולפני הנשיאים לאמר
 יהיה זה את-מנשה לתת-לנו נחלה צתוך אחינו ויתן להם אל-פי יהוה נחלה צתוך
 אחי אציהן: ⁵ ויפלו חצלי-מנשה עשרה לצד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר
 לירדן: ⁶ כי צנות מנשה נחלו נחלה צתוך צניו וארץ הגלעד היחה לצני-מנשה
 הנותרים: ⁷ ויהי גבול-מנשה מאשר המכמתת אשר על-פני שכם והלך הגבול
 אל-הימין אל-ישבי עין תפוח: ⁸ למנשה היחה ארץ תפוח ותפוח אל-גבול מנשה
 לצני אפרים: ⁹ וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים צתוך ערי
 מנשה וגבול מנשה מנפון לנחל ויהי תלאתיו הימה: ¹⁰ נגבה לאפרים וצפונה
 למנשה ויהי היס גבולו ובאשר יפגעון מנפון וביששכר ממזרח: ¹¹ ויהי למנשה
 ביששכר ובאשר צית-שאן וצנותיה ויצלעס וצנותיה ואת-ישבי דאר וצנותיה וישבי
 עין-דר וצנותיה וישבי תענך וצנותיה וישבי מגדו וצנותיה שלשת הנפת: ¹² ולא יכלו
 צני מנשה להוריש את-הערים האלה ויאל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ¹³ ויהי כי
 חזקו צני ישראל ויתנו את-הכנעני למס והורש לא הורישו: ¹⁴ ק וידברו צני יוסף
 את-יהושע לאמר מדוע נתת לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עס-רב עד
 אשר-עדיכה צרכני יהוה: ¹⁵ ויאמר אליהם יהושע אס-רב אתה עלה לך

היערה וזרחת לך שם צארך הפרזי והרפאים כּי-אָך לך הר-אפריס: **16** ויאמרו
 בני יוסף לא-ימנא לנו ההר ורכב ברזל בכל-הכנעני הישב צארך-העמק לאשר
 צבית-שאן וצנותיה ולאשר צעמק יזרעאל: **17** ויאמר יהושע אל-צבית יוסף לאפריס
 ולמנשה לאמר עס-רצ אתה וכה גדול לך לא-יהיה לך גורל אחד: **18** כי הר
 יהיה-לך כּי-יער הוא וצראתו והיה לך תצאתיו כּי-תוריש את-הכנעני כי רכב
 ברזל לו כי חזק הוא: **Jos 18 פ** ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה וישכינו שם
 את-האל מועד והארץ נכבשה לפניהם: **2** ויותרו צבני ישראל אשר לא-חלקו
 את-נחלתם שצעה שצטים: **3** ויאמר יהושע אל-צבני ישראל עד-אנה אתם מתרפים
 לבוא לרשת את-הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: **4** הבו לכם שלשה
 אנשים לשצט ואשלחם ויקמו ויתלכו צארך ויכתבו אותה לפי נחלתם ויצאו אלי:
5 והתחלקו אתה לשצעה חלקים יהודה יעמד על-גבולו מנגב וצבית יוסף יעמדו
 על-גבולם מצפון: **6** ואתם תכתבו את-הארץ שצעה חלקים והצאתם אלי הנה
 ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: **7** כי אין-חלק ללוים צקרבכם כּי-כהנת
 יהוה נחלתו וגד וראובן והזי שצט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר
 נתן להם משה עבד יהוה: **8** ויקמו האנשים וילכו וישו יהושע את-ההלכים לכתב
 את-הארץ לאמר לכו והתלכו צארך וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם
 גורל לפני יהוה בשלה: **9** וילכו האנשים ויעברו צארך ויכתבו לערים לשצעה
 חלקים על-ספר ויצאו אל-יהושע אל-המחנה שלה: **10** וישלך להם יהושע גורל
 בשלה לפני יהוה ויחלק-שם יהושע את-הארץ לצבני ישראל כמחלקתם: **פ** **11** ועל
 גורל מטוה בני-צנימן למשפחתם ויאל גבול גורלם צין צבני יהודה וצין צבני יוסף: **12**
 והיה להם הגבול לפאת צפונה מן-הירדן ועלה הגבול אל-כתף יריחו מצפון ועלה
 צהר ימה **[והיה]** **[והיו]** תצאתיו מדצרה צבית און: **13** ועבר משם הגבול לזוה
 אל-כתף לזוה נגצה היא צבית-אל וירד הגבול עטרות אדר על-ההר אשר מנגב
 לצבית-חרון תחתון: **14** ותאר הגבול ונסב לפאת-ים נגצה מן-ההר אשר על-פני
 צבית-חרון נגצה **[והיה]** **[והיו]** תצאתיו אל-קרית-צעל היא קרית יערים עיר צבני
 יהודה זאת פאת-ים: **15** ופאת-נגצה מקנה קרית יערים ויאל הגבול ימה ויאל
 אל-מעין מי נפתוח: **16** וירד הגבול אל-קנה ההר אשר על-פני גי צן-הנס אשר
 צעמק רפאים צפונה וירד גי הנס אל-כתף היצוסי נגצה וירד עין רגל: **17** ותאר
 מצפון ויאל עין שמש ויאל אל-גלילות אשר-נכח מעלה אדמים וירד
 אצן צהן צן-ראובן: **18** ועבר אל-כתף מול-הערצה צפונה וירד הערצתה: **19** ועבר
 הגבול אל-כתף צבית-חגלה צפונה **[והיה]** **[והיו]** **[תצאותיו]** **[תצאות]** הגבול אל-לשון
 ים-המלח צפונה אל-קנה הירדן נגצה זה גבול נגב: **20** והירדן יגבול-אתו
 לפאת-קדמה זאת נחלת צבני צנימן לגבולתיה סביב למשפחתם: **21** והיו הערים
 למטוה צבני צנימן למשפחותיהם יריחו וצבית-חגלה ועמק קלץ: **22** וצבית הערצה
 וצמרים וצבית-אל: **23** והעוים והפרה ועפרה: **24** **[כפר העמני]** **[כפר העמנה]** והעפני
 וגבע ערים שתיס-עשרה ותצריהן: **25** גבעון והרמה וצארות: **26** והמנפה והכפירה
 והמנה: **27** ורקס וירפאל ותראלה: **28** ולע האלף והיצוסי היא ירושלם גבעת
 קרית ערים ארבע-עשרה ותצריהן זאת נחלת צבני-צנימן למשפחתם: **פ** **Jos 19** ויאל

הגורל השני לשמעון למטה בני-שמעון למשפחותם ויהי נחלתם צחוך נחלת בני-יהודה: **2** ויהי להם נחלתם באר-שבע ושבע ומולדה: **3** וחרר שועל וצלה ועמס: **4** ואלחולד וצחול וחרמה: **5** וקלג וצית-המרכבות וחרר סוסה: **6** וצית לצאות ושרוחן ערים שלש-עשרה וחצריהן: **7** עין רמון ועמר ועשן ערים ארבע וחצריהן: **8** וכל-החצרים אשר סביבות הערים האלה עד-צעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני-שמעון למשפחתם: **9** מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כיי-היה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו בני-שמעון צחוך נחלתם: **10** ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד-שריד: **11** ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר על-פני יקנעם: **12** ושז משריד קדמה מזרח השמש על-גבול כסלת חצר ויאל אל-הדברת ועלה יפיע: **13** ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויאל רמון המתחר הנעה: **14** ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תלאתיו גי יפתח-אל: **15** וקטת ונהלל ושמרון וידאלה וצית לחם ערים שתיס-עשרה וחצריהן: **16** זאת נחלת בני-זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן: **17** ליששכר יאל הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: **18** ויהי גבולם זירעאלה והכסולת ושונם: **19** וחפרים ושיאן ואנחרת: **20** והרצית וקשיון ואצן: **21** ורמת ועין-גנים ועין חדה וצית פלן: **22** ופגע הגבול בצבור **[ושחצומה]** **[ושחצומה]** וצית שמש והיו תלאות גבולם הירדן ערים שש-עשרה וחצריהן: **23** זאת נחלת מטה בני-יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: **24** ויאל הגורל החמישי למטה בני-אשר למשפחותם: **25** ויהי גבולם חלקת וחלי וצטן ואכשף: **26** ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לצנת: **27** ושז מזרח השמש צית דגן ופגע בצולן ובגי יפתח-אל לפונה צית העמק ונעילאל ויאל אל-כבול משמאל: **28** ועברן ורחב וחמון וקנה עד לידון רבה: **29** ושז הגבול הרמה ועד-עיר מצר-צר ושז הגבול חסה **[ויחיו]** **[ויחיו]** תלאתיו הימה מחבל אחיבה: **30** ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיס וחצריהן: **31** זאת נחלת מטה בני-אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן: **32** לבני נפתלי יאל הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: **33** ויהי גבולם מחלף מאלון בצענגים ואדמי הנקב ויבנאל עד-לקום ויהי תלאתיו הירדן: **34** ושז הגבול ימה אזנות צבור ויאל משם חוקקה ופגע בצולן מנגב ובאשר פגע מים וציהודה הירדן מזרח השמש: **35** וערי מצר הנדים צר ותמת רקת וכנרת: **36** ואדמה והרמה וחצור: **37** וקדש ואדעי ועין חצור: **38** ויראון ומגדל-אל חרס וצית-ענת וצית שמש ערים תשע-עשרה וחצריהן: **39** זאת נחלת מטה בני-נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: **40** למטה בני-ידן למשפחתם יאל הגורל השביעי: **41** ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאל ועיר שמש: **42** ושעלצין ואליון ויתלה: **43** ואליון ותמנתה ועקרון: **44** ואלתקה וגבחון ובעלת: **45** ויהד ובני-ברק וגת-רמון: **46** ומי הירקון והרקון עס-הגבול מול יפו: **47** ויאל גבול-בני-ידן מהם ויעלו בני-ידן וילחמו עס-לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי-חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אציהם: **48** זאת נחלת מטה בני-ידן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: **49** ויכלו לנחל-את-הארץ לגבולתיה ויתנו בני-ישראל

נחלה ליהושע בן-נון בחוכם: **50** על-פי יהוה נתנו לו את-העיר אשר שאל
 את-תמנת-סרה זהר אפרים ויצנה את-העיר וישב זה: **51** אלה הנחלת אשר נחלו
 אלעזר הכהן ויהושע בן-נון וראשי האבות למטות בני-ישראל צגורל בשלה לפני
 יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את-הארץ: **פ Jos 20** ודבר יהוה אל-יהושע
 לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל לאמר תנו לכם את-ערי המקלט אשר-דברתי אליכם
 ביד-משה: **3** לנוס שמה רוצח מכה-נפש בשגגה בצלי-דעת והיו לכם למקלט מגאל
 הדם: **4** ונס אל-אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני
 העיר-ההיא את-דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו-לו מקום וישב עמם: **5** וכי
 ירדף גאל הדם אחריו ולא-יסקרו את-הרוצח צידו כי בצלי-דעת הכה את-רעהו
 ולא-שנא הוא לו מתמול שלשום: **6** וישב בעיר ההיא עד-עמדו לפני העדה
 למשפט עד-מות הכהן הגדול אשר יהיה צימים ההם אז ישוב הרוצח וצא
 אל-עירו ואל-ציתו אל-העיר אשר-נס משם: **7** ויקדשו את-קדש בגליל זהר נפתלי
 ואת-שכס זהר אפרים ואת-קרית ארבע היא חצרון זהר יהודה: **8** ומעבר לירדן
 יריחו מזרחה נתנו את-צצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת-ראמת בגלעד
 ממטה-גד ואת-**[גלון]** **[גולן]** בצפון ממטה מנשה: **9** אלה היו ערי המועדה לכל בני
 ישראל ולגר הגר בחוכם לנוס שמה כל-מכה-נפש בשגגה ולא ימות ציד גאל הדם
 עד-עמדו לפני העדה: **פ Jos 21** ויגשו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן
 ואל-יהושע בן-נון ואל-ראשי אבות המטות לבני ישראל: **2** וידברו אליהם בשלה
 בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד-משה לתת-לנו ערים לשבת ומגרשיהן לזהמתנו:
3 ויתנו בני-ישראל ללויים מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה ואת-מגרשיהן: **4**
 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן-הלויים ממטה יהודה
 וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה: **5** ולבני קהת הנותרים
 ממשפחת מטה-אפרים וממטה-דן ומחצי מטה מגשה בגורל ערים עשר: **6** ולבני
 גרשון ממשפחות מטה-יששכר וממטה-אשר וממטה ונפתלי ומחצי מטה מגשה
 בצפון בגורל ערים שלש עשרה: **7** ולבני מררי למשפחתם ממטה ראובן
 וממטה-גד וממטה זבולן ערים שחיס עשרה: **8** ויתנו בני-ישראל ללויים את-הערים
 האלה ואת-מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד-משה בגורל: **9** ויתנו ממטה בני
 יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר-יקרא אתהן בשם: **10** ויהי לבני
 אהרן ממשפחות הקהתי מזני לוי כי להם היה הגורל ריאשנה: **11** ויתנו להם
 את-קרית ארבע אצי הענוק היא חצרון זהר יהודה ואת-מגרשה סביצתיה: **12**
 ואת-שדה העיר ואת-חצריה נתנו לכלב בן-יפנה באחוזתו: **13** ולבני אהרן הכהן
 נתנו את-עיר מקלט הרנח את-חצרון ואת-מגרשה ואת-לצנה ואת-מגרשה: **14**
 ואת-מגרשה: **16** ואת-עין ואת-מגרשה ואת-יטו ואת-מגרשה ואת-צית שמש
 ואת-מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: **17** וממטה בנימין את-גבעון
 ואת-מגרשה את-גבע ואת-מגרשה: **18** את-ענתות ואת-מגרשה ואת-עלמון ואת-מגרשה
 ערים ארבע: **19** כל-ערי בני-אהרן הכהנים שלש-עשרה ערים ומגרשיהן: **20**
 ולמשפחות בני-קהת הלויים הנותרים מזני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: **21**

ויתנו להם את-עיר מקלט הרנח את-שכס ואת-מגרשה זהר אפרים ואת-גזר
 ואת-מגרשה: **22** ואת-קצצים ואת-מגרשה ואת-צית חורן ואת-מגרשה ערים ארבע: **פ**
23 וממטה-דן את-אלתקא ואת-מגרשה את-גבתון ואת-מגרשה: **24** את-אילון
 ואת-מגרשה את-גת-רמון ואת-מגרשה ערים ארבע: **פ** **25** וממחלת מטה מנשה
 את-תענך ואת-מגרשה ואת-גת-רמון ואת-מגרשה ערים שתי: **26** כל-ערים עשר
 ומגרשהן למשפחות בני-קהת הנותרים: **פ** **27** ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי
 מטה מנשה את-עיר מקלט הרנח את- **גלון** **גולן** **28** צבסן ואת-מגרשה ואת-צעשתרה
 ואת-מגרשה ערים שתי: **פ** **28** וממטה יששכר את-קשיון ואת-מגרשה את-דצרת
 ואת-מגרשה: **29** את-ירמות ואת-מגרשה את-עין גנים ואת-מגרשה ערים ארבע: **פ** **30**
 וממטה אשר את-משאל ואת-מגרשה את-עבדון ואת-מגרשה: **31** את-חלקת
 ואת-מגרשה ואת-רחב ואת-מגרשה ערים ארבע: **פ** **32** וממטה נפתלי את-עיר מקלט
 הרנח את-קדש בגליל ואת-מגרשה ואת-חמת דאר ואת-מגרשה ואת-קרתן
 ואת-מגרשה ערים שלש: **33** כל-ערי הגרשני למשפחתם שלש-עשרה עיר ומגרשהן:
פ **34** ולמשפחות בני-מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את-יקנעם ואת-מגרשה
 את-קרתה ואת-מגרשה: **35** את-דמנה ואת-מגרשה את-נהלל ואת-מגרשה ערים
 ארבע: **36** וממטה ראובן את-צצר ואת-מגרשה ואת-יהנה ואת-מגרשה: **37**
 את-קדמות ואת-מגרשה ואת-מיפעת ואת-מגרשה ערים ארבע: **פ** **38** וממטה-גד
 את-עיר מקלט הרנח את-רמת בגלעד ואת-מגרשה ואת-מחניס ואת-מגרשה: **39**
 את-חשבון ואת-מגרשה את-יעזר ואת-מגרשה כל-ערים ארבע: **40** כל-הערים לבני
 מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתיים עשרה: **41** כל
 ערי הלויים צתוך אחות בני-ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשהן: **42** תהיינה
 הערים האלה עיר עיר ומגרשה סביבתייה כן לכל-הערים האלה: **פ** **43** ויתן יהוה
 לישראל את-כל-הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו זה: **44** וינת יהוה
 להם מסביב ככל אשר-נשבע לאבותם ולא-עמד איש צפניהם מכל-איביהם את
 כל-איביהם נתן יהוה צידם: **45** לא-נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר-דבר יהוה
 אל-צית ישראל הכל צא: **פ** **Jos 22** אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה
 מנשה: **2** ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל-אשר נזהר אתכם משה עבד יהוה
 ותשמעו צקולי לכל אשר-צויתי אתכם: **3** לא-עזבתם את-אחיכם זה ימים רבים עד
 היום הזה ושמרתם את-משמרת מלות יהוה אליהם: **4** ועתה הניח יהוה אליהם
 לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל-ארץ אחותכם אשר
 נתן לכם משה עבד יהוה בעצר הירדן: **5** רק שמרו מאד לעשות את-המלוה
 ואת-התורה אשר נזהר אתכם משה עבד-יהוה לאהבה את-יהוה אליהם וללכת
 בכל-דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה-בו ולעבדו בכל-לצבכם וכל-נפשכם: **6** ויזכרם
 יהושע וישלחם וילכו אל-אליהם: **פ** **7** ולחצי שבט המנשה נתן משה צבסן
 ולחציו נתן יהושע עס-אחיהם **מעבר** **צעבר** הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע
 אל-אליהם ויזכרם: **8** ויאמר אליהם לאמר זככסו רבים שובו אל-אליהם
 וזמקנה רב-מאד צכסף וזבזב וזנחשת וזבזול וזשלמות הרבה מאד חלקו
 שלל-איביכם עס-אחיכם: **פ** **9** וישבו וילכו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה

מאת בני ישראל משלה אשר בארץ-כנען ללכת אל-ארץ הגלעד אל-ארץ אחזתם
אשר נאחזו-בה על-פי יהוה ציד-משה: ¹⁰ ויצאו אל-גלילות הירדן אשר בארץ
כנען ויצנו בני-ראובן ובני-גד וחזי שבט המנשה שם מוצח על-הירדן מוצח גדול
למראה: ¹¹ וישמעו בני-ישראל לאמר הנה צנו בני-ראובן ובני-גד וחזי שבט
המנשה את-המוצח אל-מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן אל-עבר בני ישראל: ¹²
וישמעו בני ישראל ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: ¹³ **פ**
וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חזי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד
את-פינחס בן-אלעזר הכהן: ¹⁴ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אז
לכל מטות ישראל ואיש ראש בית-אבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁵ ויצאו
אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חזי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד וידברו אתם
לאמר: ¹⁶ כה אמרו כל עדת יהוה מה-המעל הזה אשר מעלתם צאלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה צבותכם לכס מוצח למרדכם היום ציהוה: ¹⁷ המעט-לנו
את-עון פעור אשר לא-הטברנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף צעדת יהוה: ¹⁸
ואתם תשבזו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ציהוה ומחר אל-כל-עדת
ישראל יקצף: ¹⁹ ואך אס-טמאה ארץ אחזתכם עברו לכס אל-ארץ אחזת יהוה
אשר שכן-שם משכן יהוה והאחזו צתוכנו וציהוה אל-תמרדו ואתנו אל-תמרדו
צצנתכם לכס מוצח מצלעי מוצח יהוה אלהינו: ²⁰ הלא עכן בן-זרח מעל מעל
צחרם ועל-כל-עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע צעונו: ²¹ **פ** ויענו
בני-ראובן ובני-גד וחזי שבט המנשה וידברו את-ראשי אלפי ישראל: ²² אל
אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אס-צמרד ואס-צמעל
ציהוה אל-תושיענו היום הזה: ²³ לצנות לנו מוצח לשוב מאחרי יהוה ואס-להעלות
עליו עולה ומנחה ואס-לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ²⁴ ואס-לא
מדאגה מדבר עשינו את-זאת לאמר מחר צניכס לבנינו לאמר מה-לכס
וליהוה אלהי ישראל: ²⁵ וגבול נתן-יהוה צינו וצניכס בני-ראובן ובני-גד
את-הירדן אין-לכס חלק ציהוה והשציתו צניכס את-בנינו לצלתי ירא את-יהוה: ²⁶
ונאמר נעשה-נא לנו לצנות את-המוצח לא לעולה ולא לצח: ²⁷ כי עד הוא צנינו
וצניכס וצין דרותינו אחרינו לעבד את-עדת יהוה לפניו צעלותינו וצבחינו
וצשלמינו ולא-יאמרו צניכס מחר לבנינו אין-לכס חלק ציהוה: ²⁸ ונאמר והיה
כייאמרו אלינו ואל-דרתינו מחר ואמרנו ראו את-תצנית מוצח יהוה אס-רעשו
אצותינו לא לעולה ולא לצח כיי-עד הוא צנינו וצניכס: ²⁹ חלילה לנו ממנו
למרד ציהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לצנות מוצח לעלה למנחה ולוצח מצד
מוצח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ³⁰ **פ** וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה
וראשי אלפי ישראל אשר אתו את-הדברים אשר דברו בני-ראובן ובני-גד ובני
מנשה וייטב צעיניהם: ³¹ ויאמר פינחס בן-אלעזר הכהן אל-בני-ראובן ואל-בני-גד
ואל-בני מנשה היום ידענו כי-צתוכנו יהוה אשר לא-מעלתם ציהוה המעל הזה אז
הצלתם את-בני ישראל מיד יהוה: ³² וישב פינחס בן-אלעזר הכהן והנשיאים מאת
בני-ראובן ומאת בני-גד מארץ הגלעד אל-ארץ כנען אל-בני ישראל וישבו אותם
דבר: ³³ וייטב הדבר צעיני בני ישראל ויצרכו אלהים בני ישראל ולא אמרו

לעלות עליהם לנצח לשחת את-הארץ אשר בני-ראובן ובני-גד יצאים צה: ³⁴
 ויקראו בני-ראובן ובני-גד למזבח כי עד הוא צינתינו כי יהוה האלהים: **פ** **Jos 23**
 והי מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה לישראל מכל-איביהם מסביב ויהושע
 זקן בא צימים: **2** ויקרא יהושע לכל-ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו
 ויאמר אלהם אני זקנתי באתי צימים: **3** ואתם ראיתם את כל-אשר עשה יהוה
 אלהיכם לכל-הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: **4** ראו
 הפלתי לכם את-הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן-הירדן וכל-הגוים
 אשר הכרתי והים הגדול מצוא השמש: **5** ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם
 והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: **6**
 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל-הכתוב בספר תורת משה לצלתי סור-ממנו
 ימין ושמאלו: **7** לצלתי-צוא צגוים האלה הנשארים האלה אתכם וצטם אלהיהם
 לא-תזכירו ולא תשזיעו ולא תעזדום ולא תשתחוו להם: **8** כי אם-צי יהוה אלהיכם
 תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: **9** ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועזומים
 ואתם לא-עמד איש צפניכם עד היום הזה: **10** איש-אחד מכס ירדף-אלך כי יהוה
 אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: **11** ונשמרתם מאד לנפשתיכם לזהבה
 את-יהוה אלהיכם: **12** כי אם-שזו תשזו ודבקתם ציתר הגוים האלה הנשארים
 האלה אתכם והתחתנתם צהם וצאתם צהם והם צכם: **13** ידוע תדעו כי לא יוסיף
 יהוה אלהיכם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט
 צדיכם ולנניס צעיניכם עד-אצדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
 יהוה אלהיכם: **14** והנה אנכי הולך היום צרך כל-הארץ וידעתם צכל-לצבכם
 וצכל-נפשכם כי לא-נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה
 אלהיכם עליכם הכל צאו לכם לא-נפל ממנו דבר אחד: **15** והיה כאשר-צא
 עליכם כל-הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יציא יהוה עליכם את
 כל-הדבר הרע עד-השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
 יהוה אלהיכם: **16** צעצרתם את-צריית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם
 ועצדתם אלהים אחרים והשתחוייתם להם וחרה אף-יהוה צכם ואצדתם מהרה
 מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: **פ** **Jos 24** ויאסף יהושע את-כל-שבטי ישראל
 שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: **2**
 ויאמר יהושע אל-כל-העם כה-אמר יהוה אלהי ישראל צעצר הנהר ישבו
 אצותיכם מעולם תרה אצי אצרהם ואצי נחור ויעזדו אלהים אחרים: **3** ואקח
 את-איביכם את-אצרהם מעצר הנהר ואולך אותו צכל-ארץ כנען **(וארצ)** **[וארצה]**
 את-זרעו ואתן-לו את-יחזק: **4** ואתן ליחזק את-יעקב ואת-עשו ואתן לעשו את-הר
 שער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: **5** ואשלח את-משה ואת-אהרן ואגף
 את-מצרים כאשר עשיתי צקרצו ואחר הוצאתי אתכם: **6** ואזיח את-אצותיכם
 ממצרים ותצאו הימה וירדפו מצרים אחרי אצותיכם צרכב וצפרשים יס-סוף: **7**
 ויעקו אלי-יהוה וישם מאפל ציניכם וצין המצרים ויצא עליו את-הים ויכסו
 ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי צמצרים ותשצו צמדצר ימים רבים: **8** **(וארצה)**
[וארצא] אתכם אל-ארץ האמרי היושב צעצר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם

צידכם ותירשו את-ארצם ואשמידם מפניכם: **9** ויקם בן-נפור מלך מואב
 וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן-צבור לקבל אתכם: **10** ולא הציתי לשמע
 לבלעם ויצרך ברוך אתכם ואלל אתכם מידו: **11** ותעברו את-הירדן ותבאו
 אל-יריחו וילחמו בכם בעלי-יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגי החוי
 והיבסי ואתן אותם צידכם: **12** ואשלח לפניכם את-הנרעה ותגרש אותם מפניכם
 שני מלכי האמרי לא בתרצן ולא בקשתך: **13** ואתן לכם ארץ אשר לא-יגיעת בה
 וערים אשר לא-בניתם ותשבו בהם כרמים ויזיתים אשר לא-נטעתם אתם אכלים: **14**
 ועתה יראו את-יהוה ועזבו אתו וצדו ואתם וצדו ואתם וצדו ואתם וצדו
 אבותיכם בעבר הנהר וצמרים ועזבו את-יהוה: **15** ואם רע צעיניכם לעזב
 את-יהוה צהרו לכם היום את-מי תעזדון אם את-אלהים אשר-עזבו אבותיכם
 אשר **[צבצר]** **[מעצר]** הנהר ואם את-אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי
 וציתי נעזב את-יהוה: **פ** **16** ויען העם ויאמר חלילה לנו מעוז את-יהוה לעזב
 אלהים אחרים: **17** כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת-אבותינו מארץ מצרים
 מצית עזדים ואשר עשה לעינינו את-האחת הגדלות האלה וישמרנו בכל-הדרך
 אשר הלכנו בה וכל העמים אשר עברנו בקרבם: **18** ויגרש יהוה את-כל-העמים
 ואת-האמרי ישב הארץ מפנינו גם-אנחנו נעזב את-יהוה כי-הוא אלהינו: **ס** **19**
 ויאמר יהושע אל-העם לא תוכלו לעזב את-יהוה כי-אלהים קדשים הוא אל-קנאו
 הוא לא-ישא לפשעם ולחטאותיכם: **20** כי תעזבו את-יהוה ועזבתם אלהי נכר
 ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר-היטיב לכם: **21** ויאמר העם אל-יהושע לא
 כי את-יהוה נעזב: **22** ויאמר יהושע אל-העם עדים אתם בכם כי-אתם בחרתם
 לכם את-יהוה לעזב אותו ויאמרו עדים: **23** ועתה הסירו את-אלהי הנכר אשר
 בקרבכם והטו את-לצבכם אל-יהוה אלהי ישראל: **24** ויאמרו העם אל-יהושע
 את-יהוה אלהינו נעזב ונקולו נשמע: **25** ויכרת יהושע לעם ציוס ההוא וישם
 לו חק ומשפט ששכם: **26** ויכתב יהושע את-הדברים האלה בספר תורת אלהים
 ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: **ס** **27** ויאמר
 יהושע אל-כל-העם הנה האבן הזאת תהיה-צנו לעדה כי-היא שמעה את
 כל-אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן-תכחשון באלהיכם: **28**
 וישלח יהושע את-העם איש לנחלתו: **פ** **29** ויהי אחרי הדברים האלה וימת
 יהושע בן-נון עזב יהוה בן-מאה ועשר שנים: **30** ויקצרו אתו בגבול נחלתו
 בתמנת-סרח אשר בזהר-אפרים מנפון להר-גוש: **31** ויעזב ישראל את-יהוה כל
 ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את
 כל-מעשה יהוה אשר עשה לישראל: **32** ואת-ענמות יוסף אשר-העלו
 בני-ישראל ממצרים קצרו ששם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת
 בני-חמור אבי-שכם במאה קשיטה והיו לבני-יוסף לנחלה: **33** ואלעזר בן-אהרן
 מת ויקצרו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן-לו בזהר אפרים:

Judges 1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ציהוה לאמר מי
 יעלה-לנו אל-הכנעני בתחלה להלחם בו: **2** ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי

את-הארץ צידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בצנעני והלכתי גס-אתי אתך בגורלך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את-הכנעני והפרזי צידם ויכוס בצוק עשרת אלפים איש: 5 וימלאו את-אדני צוק בצוק וילחמו בו ויכו את-הכנעני ואת-הפרזי: 6 וינס אדני צוק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקלצו את-צהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני-צוק שבעים מלכים צהנות ידיהם ורגליהם מקלצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם-לי אלהים ויציאהו ירושלים וימת שם: 8 פ וילחמו צני-יהודה צירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי-חרצ ואת-העיר שלחו צאש: 9 ואחר ירדו צני יהודה להלחם בצנעני יושב ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל-הכנעני היושב בצחרון ושם-חצרון לפנים קרית ארבע ויכו את-ששי ואת-אחימן ואת-תלמי: 11 וילך משם אל-יושבי דציר ושם-דציר לפנים קרית-ספר: 12 ויאמר כלב אשר-יכה את-קרית-ספר ולכדה ונתתי לו את-עכסה צתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן-קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן-לו את-עכסה צתו לאשה: 14 ויהי צבואה ותסיתהו לשאול מאת-אביה השדה ותלנח מעל החמור ויאמר-לה כלב מה-לך: 15 ותאמר לו הצה-לי צרכה כי ארץ הנגב נתחני ונתתה לי גלת מים ויתן-לה כלב את גלת עליית ואת גלת תחתית: 16 פ וצני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את-צני יהודה מדבר יהודה אשר צנגב ערד וילך וישב את-העם: 17 וילך יהודה את-שמעון אחיו ויכו את-הכנעני יושב נפת ויחרמו אותה ויקרא את-שם-העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את-עזה ואת-גבולה ואת-אשקלון ואת-גבולה ואת-עקרון ואת-גבולה: 19 ויהי יהוה את-יהודה וירש את-ההר כי לא להוריש את-ישיבי העמק כי-ירכב צרול להם: 20 ויתנו לכלב את-חצרון כאשר דבר משה וירש משם את-שלשה צני הענק: 21 ואת-היבוקי ישב ירושלים לא הורישו צני צנימן וישב היבוקי את-צני צנימן צירושלם עד היום הזה: 22 פ ויעלו צית-יוסף גס-הם צית-אל ויהוה עמם: 23 ויתירו צית-יוסף צצית-אל ושם-העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן-העיר ויאמרו לו הראנו נא את-מצוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את-מצוא העיר ויכו את-העיר לפי-חרצ ואת-האיש ואת-כל-משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החמים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: 27 פ ולא-הוריש מנשה את-צית-שאן ואת-צנותיה ואת-תענך ואת-צנותיה ואת-צנותיה וואל ואת-צנותיה ואת-ישיבי יבלעם ואת-צנותיה ואת-ישיבי מגדו ואת-צנותיה וואל הכנעני לשבת צארץ הזאת: 28 ויהי כי-חוק ישראל וישם את-הכנעני למס והוריש לא הורישו: 29 פ ואפריס לא הוריש את-הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרצו צגזר: 30 פ וזולן לא הוריש את-ישיבי קטרון ואת-ישיבי נהלל וישב הכנעני בקרצו והיו למס: 31 פ אשר לא הוריש את-ישיבי עכו ואת-ישיבי צידון ואת-חלצ ואת-אכויז ואת-חלצה ואת-אפיק ואת-רחצ: 32 וישב האשרי בקרצ הכנעני ישיבי הארץ כי לא הורישו: 33 פ נפתלי לא-הוריש את-ישיבי צית-שמש ואת-ישיבי צית-ענת וישב בקרצ הכנעני ישיבי הארץ וישבי צית-שמש וצית ענת היו להם למס: 34 פ וילחמו האמרי את-צני-דן ההרה כי-לא נתנו

לרדת לעמק: ³⁵ ויאל האמרי לשבת בהר-חרם צאלון וצשלצים ותכנז יד
 בית-יוסף והיו למס: ³⁶ וגבול האמרי ממעלה עקרצים מהסלע ומעלה: **Jud 2 פ**
 ויעל מלאך-יהוה מן-הגלגל אל-הצבים **פ** ויאמר אעלה אתכם ממנרים ואציא
 אתכם אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפר צריתי אתכם לעולם: ²
 ואתם לא-תכרתו צרית ליושבי הארץ הזאת מוצבותיהם תתנן ולא-שמעתם
 בקלי מה-זאת עשיתם: ³ וגם אמרתי לא-אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים
 ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ⁴ והי כדבר מלאך יהוה את-הדברים האלה
 אל-כל-בני ישראל וישאו העם את-קולם ויכזו: ⁵ ויקראו שם-המקום ההוא צבים
 ויצחו-שם ליהוה: **פ** ⁶ וישלח יהושע את-העם וילכו בני-ישראל איש לנחלתו
 לרשת את-הארץ: ⁷ ויעזדו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל-מעשה יהוה הגדול אשר עשה
 לישראל: ⁸ וימת יהושע בן-נון עזד יהוה בן-מאה ועשר שנים: ⁹ ויקברו אותו
 בגבול נחלתו צתמנת-חרם צהר אפרים מפסון להר-געש: ¹⁰ וגם כל-הדור ההוא
 נאספו אל-אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-יהוה וגם את-המעשה
 אשר עשה לישראל: **ס** ¹¹ ויעשו בני-ישראל את-הרע צעיני יהוה ויעזדו
 את-הבעלים: ¹² ויעזבו את-יהוה אלהי אבותם המוליא אותם מארץ מנרים וילכו
 אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו
 את-יהוה: ¹³ ויעזבו את-יהוה ויעזדו לבעל ולעשתרות: ¹⁴ ויחרף יהוה צישראל
 ויתנס ציד-שקים וישסו אותם וימכרם ציד אוציהם מסביב ולא-יכלו עוד לעמד
 לפני אוציהם: ¹⁵ בכל אשר ילאו יד-יהוה היתה-צם לרעה כאשר דבר יהוה
 וכאשר נשבע יהוה להם ויזר להם מאד: ¹⁶ ויקם יהוה שפטים ויושיעם מיד
 סקיהם: ¹⁷ וגם אל-שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
 סרו מהר מן-הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות-יהוה לא-עשו כן: ¹⁸ וכי-הקים
 יהוה להם שפטים והיה יהוה עס-השפט והושיעם מיד אוציהם כל ימי השופט
 כיינחם יהוה מנאקתם מפני לחייהם ודחקהם: ¹⁹ והיה צמות השופט ישבו
 והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעזדם ולהשתחות להם לא הפילו
 ממעלליהם ומדרכם הקשה: ²⁰ ויחרף יהוה צישראל ויאמר יען אשר עזבו הגוי
 הזה את-צריתי אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו לקולי: ²¹ גם-אני לא אוסיף
 להוריש איש מפניהם מן-הגוים אשר-עזבו יהושע וימת: ²² למען נקות צם
 את-ישראל השמרים הם את-דרך יהוה ללכת צם כאשר שמרו אבותם אס-לא: ²³
Jud 3 פ וינה יהוה את-הגוים האלה לצלתי הורישם מהר ולא נתנם ציד-יהושע: **פ**
 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנקות צם את-ישראל את כל-אשר לא-ידעו את
 כל-מלחמות כנען: ² רק למען דעת דרות בני-ישראל ללמדם מלחמה רק
 אשר-לפניהם לא ידעו: ³ חמשת סרני פלשטים וכל-הכנעני והצדני והחוי ישב הר
 הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: ⁴ והיו לנקות צם את-ישראל לדעת
 הישמעו את-מצות יהוה אשר-צוה את-אבותם ציד-משה: ⁵ ובני ישראל ישבו בקרב
 הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיצוסי: ⁶ ויקחו את-צבותיהם להם לנשים
 ואת-צבותיהם נתנו לצניהם ויעזדו את-אלהיהם: **פ** ⁷ ויעשו בני-ישראל את-הרע

צעיני יהוה וישכחו את-יהוה אלהיהם ויעזבו את-הזעלים ואת-האשרות: **8** ויחרף-אל
 יהוה צישראל וימכרו ציד כושן רשעים מלך חרם נהרים ויעזבו צני-ישראל
 את-כושן רשעים שמונה שנים: **9** ויזקו צני-ישראל אל-יהוה ויקס יהוה מושיע
 לצני ישראל ויושיעם את עתניאל בן-קנו אחי כלב הקטן ממנו: **10** ותהי עליו
 רוח-יהוה וישפט את-ישראל וינח למלחמה ויתן יהוה צידו את-כושן רשעים
 מלך חרם ותעז ידו על כושן רשעים: **11** ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת
 עתניאל בן-קנו: **פ 12** ויספו צני ישראל לעשות הרע צעיני יהוה ויחזק יהוה
 את-עגלון מלך-מואב על-ישראל על כיעשו את-הרע צעיני יהוה: **13** ויאסף אליו
 את-צני עמון ועמלק וילך ויך את-ישראל ויירשו את-עיר התמרים: **14** ויעזבו
 צני-ישראל את-עגלון מלך-מואב שמונה עשרה שנה: **ס 15** ויזקו צני-ישראל
 אל-יהוה ויקס יהוה להם מושיע את-אהוד בן-גרא בן-הימיני איש חטר יד-ימינו
 וישלחו צני-ישראל צידו מנחה לעגלון מלך מואב: **16** ויעש לו אהוד חרב ולה שני
 פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: **17** ויקרב את-המנחה
 לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: **18** והי כאשר כלה להקריב
 את-המנחה וישלח את-העם נשאי המנחה: **19** והוא שב מן-הפסילים אשר
 את-הגלגל ויאמר דבר-סתר לי אליך המלך ויאמר הם וינחו מעליו כל-העמדים
 עליו: **20** ואהוד בא אליו והוא-ישב בעלית המקרה אשר-לו לצדו ויאמר אהוד
 דבר-אלהים לי אליך ויקס מעל הכסא: **21** וישלח אהוד את-יד שמאלו ויקח
 את-החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בצטנו: **22** ויבא גס-הנכב אחר הלהב ויסגר
 החלב צעד הלהב כי לא שלף החרב מצטנו וינח הפרשדנה: **23** וינח אהוד
 המסדרונה ויסגר דלתות העליה צעדו ונעל: **24** והוא ינח ועבדיו באו ויראו והנה
 דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את-רגליו בחדר המקרה: **25** ויחילו
 עד-צות והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את-המפתח ויפתחו והנה אדניהם
 נפל ארצה מת: **26** ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את-הפסילים וימלט
 השעירתה: **27** והי צבאו ויתקע בשופר צהר אפרים וירדו עמו צני-ישראל
 מן-ההר והוא לפנים: **28** ויאמר אלהים רדפו אחרי כי-נתן יהוה את-איביכם
 את-מואב צידכם וירדו אחרי וילכדו את-מעבדות הירדן למואב ולא-נתנו איש
 לעבר: **29** ויכו את-מואב צעת היא כעשרת אלפים איש כל-שמן וכל-איש חיל
 ולא נמלט איש: **30** ותכנע מואב ציוס ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים
 שנה: **ס 31** ואחריו היה שמגר בן-ענת ויך את-פלשתים שש-מאות איש במלמד
 הבקר וישע גס-הוא את-ישראל: **ס Jud 4** ויספו צני ישראל לעשות הרע צעיני יהוה
 ואהוד מת: **2** וימכרו יהוה ציד יצין מלך-כנען אשר מלך בחנור ושר-לצאו
 סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: **3** ויזקו צני-ישראל אל-יהוה כי תשע מאות
 רכב-ברזל לו והוא לחץ את-צני ישראל בצוקה עשרים שנה: **ס 4** ודבורה אשה
 נביאה אשת לפידות היא שפטה את-ישראל צעת ההיא: **5** והיא יושבת תחת-תמר
 דבורה צין הרמה וצין צית-אל צהר אפרים ויעלו אליה צני ישראל למשפט: **6**
 ותשלח ותקרא לצרק בן-אציניעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא לוא יהוה
 אלהי-ישראל לך ומשכת צהר תצור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מצני נפתלי

ומזני זבולן: **7** ומשכתי אליך אל-נחל קישון את-סיסרא שר-צבא יצין ואת-רכבו
 ואת-המונו ונתתיהו צידך: **8** ויאמר אליה צרק אס-תלכי עמי והלכתי ואס-לח
 תלכי עמי לא אלך: **9** ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך
 על-הדרך אשר אתה הולך כי ציד-אשה ימכר יהוה את-סיסרא ותקם דבורה
 ותלך עס-צרק קדשה: **10** ויזעק צרק את-זבולן ואת-נפתלי קדשה ויעל צרגליו
 עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: **11** וחבר הקיני נפרד מקין מזני חבז חתן
 משה ויט אהלו עד-אלון **[צלעניים]** **[צלעניים]** אשר את-קדש: **12** ויגדו לסיסרא כי
 עלה צרק בן-אצינעם הר-צבור: **13** ויזעק סיסרא את-כל-רכבו תשע מאות רכב
 ברזל ואת-כל-העם אשר אתו מחרשת הגוים אל-נחל קישון: **14** ותאמר דברה
 אל-צרק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא צידך הלא יהוה ינא לפניך
 וירד צרק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: **15** ויהם יהוה את-סיסרא
 ואת-כל-הרכב ואת-כל-המחנה לפי-חרצ לפני צרק וירד סיסרא מעל המרכבה
 וינס צרגליו: **16** וצרק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל
 כל-מחנה סיסרא לפי-חרצ לא נשאר עד-אחד: **17** וסיסרא נס צרגליו אל-אהל יעל
 אשת חבר הקיני כי שלום בין יצין מלך-חנור ובין בית חבר הקיני: **18** ותלא יעל
 לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל-תירא ויסר אליה האהלה
 ותכסו בשמיכה: **19** ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי נמאתי ותפתח את-נאוד
 החלב ותשקהו ותכסהו: **20** ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אס-איש יבוא
 ושאלך ואמרי היש-פה איש ואמרת אין: **21** ותקח יעל אשת-חבר את-יתד האהל
 ותשם את-המקצת צידה ותבוא אליו בלאת ותחקע את-היתד צרקתו ותלנח בארץ
 והוא-נרדם ויעף וימת: **22** והנה צרק רדף את-סיסרא ותלא יעל לקראתו ותאמר
 לו לך ואראך את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת
 והיתד צרקתו: **23** ויכנע אלהים ציוס הוא את יצין מלך-כנען לפני בני ישראל: **24**
 ותלך יד בני-ישראל הלוך וקשה על יצין מלך-כנען עד אשר הכריתו את יצין
 מלך-כנען: **Jud 5 פ** ותשר דבורה וצרק בן-אצינעם ציוס ההוא לאמר: **2** צפרע
 פרעות בישראל בהתנדב עם צרכו יהוה: **3** שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה
 אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: **4** יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה
 אדום ארץ רעשה גס-שמים נטפו גס-עצים נטפו מים: **5** הרים נולו מפני יהוה זה
 סיני מפני יהוה אלהי ישראל: **6** צימי שמגר בן-ענת צימי יעל חדלו ארחות והלכי
 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: **7** חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה
 שקמתי אס בישראל: **8** יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אס-יראה ורמח
 בארבעים אלף בישראל: **9** לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם צרכו יהוה: **10**
 רכבי חתנות נחרות ישבי על-מדין והלכי על-דרך שיחו: **11** מקול מחללים בין
 משאצים שם יתנו נדקות יהוה נדקת פרזו בישראל אז ירדו לשערים עס-יהוה: **12**
 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי-שיר קום צרק ושצה שצך בן-אצינעם: **13** אז
 ירד שריד לאדירים עם יהוה ירדלי בגבורים: **14** מני אפרים שרשם בעמלק
 אחרין בנימין בעממין מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר: **15**
 ושרי ביששכר עס-דברה ויששכר כן צרק בעמק שלה צרגליו בפלגות ראובן

גדלים חקיי-לב: ¹⁶ למה ישבת צין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראוץן
גדולים חקיי-לב: ¹⁷ גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף
ימים ועל מפרציו ישכון: ¹⁸ זבון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: ¹⁹
באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על-מי מגדו בצע כסף לא לקחו:
²⁰ מן-שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עס-סיסרא: ²¹ נחל קישון גרפס נחל
קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עו: ²² אז הלמו עקבי-סוס מדהרות דהרות
אציריו: ²³ אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו יסציה כי לא-באו לעזרת יהוה
לעזרת יהוה בצבורים: ²⁴ תצרך מנשים יעל אשת חצר הקיני מנשים באל תצרך:
²⁵ מים שאל חלצ נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: ²⁶ ידה ליתד תשלחנה
וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחנה וחלפה רקמו: ²⁷ צין
רגליה כרע נפל שכב צין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד: ²⁸ בעד
החלון נשקפה ותיבצ אס סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
פעמי מרכבותיו: ²⁹ חכמות שרותיה תענינה אף-היא תשיב אמריה לה: ³⁰ הלא
ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיס לראש גבר שלל זבעים לסיסרא שלל זבעים
רקמה זבע רקמתיס לזוארי שלל: ³¹ כן יאצדו כל-אויצך יהוה ואהביו כאלת
השמש בגזרתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: **פ** **Jud 6** ויעשו בני-ישראל הרע בעיני
יהוה ויתנס יהוה ציד-מדין שבע שנים: ² ותעו יד-מדין על-ישראל מפני מדין עשו
להם בני ישראל את-המנהרות אשר בהרים ואת-המערות ואת-המצודות: ³ והיה
אס-זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: ⁴ ויחנו עליהם וישחיתו
את-יבול הארץ עד-צואך עזה ולא-ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: ⁵ כי
הם ומקניהם יעלו ואלהיהם **יבאו** **ובארו** כדי-ארצה לרצ ולהם ולגמליהם אין
מספר ויבאו בצרך לשחתה: ⁶ וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני-ישראל
אל-יהוה: **פ** ⁷ והיה כי-יזעקו בני-ישראל אל-יהוה על אדות מדין: ⁸ וישלח יהוה
איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי
אתכם ממצרים ואניא אתכם מצית עבדים: ⁹ ואכל אתכם מיד מצרים ומיד
כל-לחאיכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את-ארצם: ¹⁰ ואמרה לכם אני יהוה
אלהיכם לא תיראו את-אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
צקולי: **פ** ¹¹ ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש
אבי העזרי וגדעון בנו חצט חטיס צבת להניס מפני מדין: ¹² וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ¹³ ויאמר אליו גדעון כי אדני יש יהוה
עמנו ולמה מצאתנו כל-זאת ואיה כל-נפלאותיו אשר ספרו-לנו אצותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשו יהוה ויתננו בצק-מדין: ¹⁴ ויפן אליו יהוה ויאמר
לך צחק זה והושעת את-ישראל מכף מדין הלא שלחתך: ¹⁵ ויאמר אליו כי
אדני צמה אושיע את-ישראל הנה אלפי הדל צמנשה ואנכי הצעיר צבית אצ: ¹⁶
ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את-מדין כאיש אחד: ¹⁷ ויאמר אליו
אס-נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: ¹⁸ אל-נא תמש מזה
עד-צאי אליך והאלאתי את-מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: ¹⁹
וגדעון בא ויעש גדי-עוים ואיפת-קמה מנות הבשר שם בסל והמרק שם בצרור

וינא אליו אל-תחת האלה ויגש: **ס** 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את-הבשר
 ואת-המזנות והנח אל-הסלע הלו ואת-המרק שפוך ויעש כן: **כ** 21 וישלח מלאך יהוה
 את-קנה המשענת אשר צידו ויגע בצצר ובמזנות ותעל האש מן-הנור ותאכל
 את-הבשר ואת-המזנות ומלאך יהוה הלך מעיניו: **כ** 22 וירא גדעון כי-מלאך יהוה
 הוא **ס** ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי-על-כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל-פנים:
כ 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל-תירא לא תמות: **כ** 24 ויצן שם גדעון מזבח ליהוה
 ויקרא-לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו צעפרת אבי העזרי: **פ** 25 ויהי צלילה
 ההוא ויאמר לו יהוה קח את-פרי-השור אשר לאצין ופר השני שבע שנים והרסת
 את-מזבח הבעל אשר לאצין ואת-האשרה אשר-עליו תכרת: **פ** 26 ובנית מזבח ליהוה
 אלהיך על ראש המעוז הזה צמערכה ולקחת את-הפר השני והעלית עולה צעני
 האשרה אשר תכרת: **פ** 27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו
 יהוה ויהי כאשר ירא את-צבית אציו ואת-אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: **פ** 28
 וישכימו אנשי העיר צקק והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר-עליו כרתה ואת
 הפר השני העלה על-המזבח הצנוי: **פ** 29 ויאמרו איש אל-רעהו מי עשה הדבר הזה
 וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן-יואש עשה הדבר הזה: **פ** 30 ויאמרו אנשי העיר
 אל-יואש הווא את-צנך וימת כי נתן את-מזבח הבעל וכי כרת האשרה
 אשר-עליו: **פ** 31 ויאמר יואש לכל אשר-עמדו עליו האתם תריבון לבעל אס-אתם
 תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד-הצקר אס-אלהים הוא ירצ לו כי נתן
 את-מזבחו: **פ** 32 ויקרא-לו ציוס-ההוא ירבעל לאמר ירצ צו הבעל כי נתן
 את-מזבחו: **פ** 33 וכל-מדין ועמלק וצני-קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק
 יזרעאל: **פ** 34 ורוח יהוה לבשה את-גדעון ויתקע בשופר ויזעק אציעור אחריו: **פ** 35
 ומלאכים שלח בכל-מנשה ויזעק גם-הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון
 ובנפתלי ויעלו לקראתם: **פ** 36 ויאמר גדעון אל-האלהים אס-ישיך מושיע צידי
 את-ישראל כאשר דברת: **פ** 37 הנה אנכי מניג את-גזת הנמר צגרון אס טל יהיה
 על-הגזה לצדה ועל-כל-הארץ חרצ וידעתי כי-תושיע צידי את-ישראל כאשר
 דברת: **פ** 38 ויהי-כן וישכם ממחרת ויזר את-הגזה וימך טל מן-הגזה מלוא הספל
 מים: **פ** 39 ויאמר גדעון אל-האלהים אל-יתר אפך צי ואדברה אך הפעם אנסה
 נארק-הפעם צגזה יהי-נח חרצ אל-הגזה לצדה ועל-כל-הארץ יהיה-טל: **פ** 40 ויעש
 אלהים כן צלילה ההוא והיה-חרצ אל-הגזה לצדה ועל-כל-הארץ היה טל: **פ** **Jud 7**
 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל-העם אשר אתו ויחנו על-עין חרד ומחנה מדין
 היה-לו מנפון מגבעת המורה צעמק: **פ** 2 ויאמר יהוה אל-גדעון רצ העם אשר אתך
 מתחי את-מדין צידם פן-יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: **פ** 3 ועתה קרא
 נא בצוני העם לאמר מי-ירא וחרד ישצ ויזפר מהר הגלעד וישצ מן-העם עשרים
 ושנים אלף ועשרת אלפים נשאר: **פ** 4 ויאמר יהוה אל-גדעון עוד העם רצ הורד
 אותם אל-המים ואזרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך
 אתך וכל אשר-אמר אליך זה לא-ילך עמך הוא לא ילך: **פ** 5 ויורד את-העם
 אל-המים **פ** ויאמר יהוה אל-גדעון כל אשר-ילק בלשונו מן-המים כאשר ילק
 הכלב תציג אותו לצד וכל אשר-יכרע על-צרכיו לשמות: **פ** 6 ויהי מספר המלקקים

זידס אל-פיהס שלג מאות איש וכל יתר העם כרעו על-צרכיהם לשמות מים: **ק 7**
 ויאמר יהוה אל-גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אחכס ונתתי את-מדין
 בידך וכל-העם ילכו איש למקומו: **8** ויקחו את-צדה העם זידס ואת שופרתיהם ואת
 כל-איש ישראל שלח איש לאלהיו ובשלש-מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו
 מחנת צעמק: **9 פ** ויהי זלילה הוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו
 בידך: **10** ואס-ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל-המחנה: **11** ושמת
 מה-ידברו ואחר תחזקנה ידך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל-קצה
 החמשים אשר במחנה: **12** ומדין ועמלק וכל-צני-קדם נפלים צעמק כארצה לרצ
 ולגמליהם אין מספר כחול שעל-שפת הים לרצ: **13** ויצא גדעון והנה-איש מספר
 לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה **(צלול)** **[לליל]** לחם שערים מתהפך
 במחנה מדין ויצא עד-האהל ויכה ויפל ויהפכו למעלה ונפל האהל: **14** ויען
 רעו ויאמר אין זאת צלתי אס-חרצ גדעון צן-יואש איש ישראל נתן האלהים
 בידו את-מדין ואת-כל-המחנה: **15 פ** ויהי כשמע גדעון את-מספר החלום ואת-שצרו
 וישתחו וישצ אל-מחנה ישראל ויאמר קומו כי-נתן יהוה בידכם את-מחנה מדין: **16**
 ויחץ את-שלש-מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד-כלם וכדים רקיס
 ולפדים בתוך הכדים: **17** ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא
 בקצה המחנה והיה כאשר-אעשה כן תעשו: **18** ותקעתי בשופר אנכי וכל-אשר אתי
 ותקעתם בשופרות גם-אתם סביבות כל-המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: **19 פ** ויצא
 גדעון ומאה-איש אשר-אתו בקצה המחנה ראש האשמרת החיכוה אך הקס
 הקימו את-השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר זידס: **20** ויתקעו שלשת
 הראשים בשופרות וישצרו הכדים ויחזיקו ביד-שמאלם בלפדים ובזידימינס
 השופרות לתקוע ויקראו חרצ ליהוה ולגדעון: **21** ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה
 וירץ כל-המחנה ויריעו **(ויניסו)** **[וינסו]**: **22** ויתקעו שלש-מאות השופרות וישם יהוה
 את חרצ איש צרעה ובכל-המחנה וינס המחנה עד-צית השטה נרתה עד
 שפת-אבל מחולה על-טבת: **23** וילעק איש-ישראל מנפתלי ומן-אשר ומן-כל-מנשה
 וירדפו אחרי מדין: **24** ומלאכים שלח גדעון בכל-הר אפרים לאמר רדו לקראת
 מדין ולכדו להם את-המים עד צית צרה ואת-הירדן וילעק כל-איש אפרים
 וילכדו את-המים עד צית צרה ואת-הירדן: **25** וילכדו שני-שרי מדין את-ערב
 ואת-זאב ויהרגו את-עורב צנור-עורב ואת-זאב הרגו בקיץ-זאב וירדפו אל-מדין
 וראש-ערב וזאב הציאו אל-גדעון מעבר לירדן: **Jud 8** ויאמרו אליו איש אפרים
 מה-הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו
 בחוקה: **2** ויאמר אליהם מה-עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבצר
 אציעור: **3** בידכם נתן אלהים את-שרי מדין את-ערב ואת-זאב ומה-יכלתי עשות
 ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: **4** ויצא גדעון הירדנה עבר הוא
 ושלש-מאות האיש אשר אתו עיפס ורדפיס: **5** ויאמר לאנשי סכות תנו-נא ככרות
 לחם לעם אשר צרגלי כי-עיפס הם ואנכי רדף אחרי זבח ולמנע מלכי מדין: **6**
 ויאמר שרי סכות הקף זבח ולמנע עתה בידך כי-נתן לזבאך לחם: **7** ויאמר
 גדעון לכן צמת יהוה את-זבח ואת-למנע בידי ודשתי את-בשרכם את-קווי

המדבר ואת-הברקנים: **8** ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: **9** ויאמר גם-לאנשי פנואל לאמר צבוי בשלום אתך את-המגדל הזה: **פ 10** וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה צני-קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: **11** ויעל גדעון דרך השכני צהלים מקדם לנצח ויגזרה ויך את-המחנה והמחנה היה בטח: **12** וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את-שני מלכי מדין את-זבח ואת-צלמנע וכל-המחנה החריד: **13** וישצ גדעון צן-יואש מן-המלחמה מלמעלה החרם: **14** וילכד-נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את-שרי סכות ואת-זקניה שבעים ושבעה איש: **15** ויבא אל-אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: **16** ויקח את-זקני העיר ואת-קווי המדבר ואת-הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: **17** ואת-מגדל פנואל נתך ויהרג את-אנשי העיר: **18** ויאמר אל-זבח ואל-צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתצור ויאמרו כמורך כמוהם אחד כחאר צני המלך: **19** ויאמר אחי צני-אמי הם חייהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: **20** ויאמר ליתר זכורו קום הרג אותם ולא-שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: **21** ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע-בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את-זבח ואת-צלמנע ויקח את-השהרנים אשר בצוארי גמליהם: **22** ויאמרו איש-ישראל אל-גדעון משל-בנו גם-אתה גם-צנך גם צן-צנך כי הושעתנו מיד מדין: **23** ויאמר אלהם גדעון לא-אמשל אני בכם ולא-ימשל צני בכם יהוה ימשל בכם: **24** ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו-לי איש נזם שללו כי-נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: **25** ויאמרו נתון נתן ויפרשו את-השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: **26** והי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע-מאות זהב לצד מן-השהרנים והנטפות וצגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולצד מן-הענקות אשר בצוארי גמליהם: **27** ויעש אותו גדעון לאפוד ויגז אותו בעירו בעפרה ויזנו כל-ישראל אחריו שם והי לגדעון ולציתו למוקש: **28** ויכנע מדין לפני צני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה צימי גדעון: **פ 29** וילך ירבעל צן-יואש וישצ צביתו: **30** ולגדעון היו שבעים צנים יצאי ירכו כי-נשים רבות היו לו: **31** ופילגשו אשר בשכם ילדה-לו גם-היא צן וישם את-שמו אצימלך: **32** וימת גדעון צן-יואש ששיבה טובה ויקבר בקבר יואש אציו בעפרה אציו העזרי: **פ 33** והי כאשר מת גדעון וישבו צני ישראל ויזנו אחרי הבעלים ושימו להם בעל ברית לאלהים: **34** ולא זכרו צני ישראל את-יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל-איביהם מקצבו: **35** ולא-עשו חסד עס-ברית ירבעל גדעון ככל-הטובה אשר עשה עס-ישראל: **פ Jud 9** וילך אצימלך צן-ירבעל שכמה אל-אחי אמו וידבר אליהם ואל-כל-משפחת בית-אציו אמו לאמר: **2** דברו-נא באזני כל-בעלי שכם מה-טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל צני ירבעל אס-משל בכם איש אחד וזכרתם כי-עצמכם וזכרתם אני: **3** וידברו אחי-אמו עליו באזני כל-בעלי שכם את כל-הדברים האלה ויט לבם אחרי אצימלך כי אמרו אחינו הוא: **4** ויתנו-לו שבעים כסף מצית בעל ברית וישכר בהם אצימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: **5** ויבא צית-אציו עפרתה

ויהרג את-אחיו בני-ירבעל שבעים איש על-אבן אחת ויותר יותם בן-ירבעל הקטן
 כי נחבא: **ס 6** ויאספו כל-בעלי שכם וכל-בית מלוא וילכו וימליכו את-אבימלך
 למלך עס-אלון מצד אשר בשכם: **ז 7** ויגדו ליוחס וילך ויעמד בראש הר-גרזים
 וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: **ח 8**
 הלוך הלכו העמים למשה עליהם מלך ויאמרו לזית **(מלוכה)** **[מלכה]** עלינו: **ט 9**
 ויאמר להם הזית החדלתי את-דשני אשר-בי יכדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע
 על-העצים: **י 10** ויאמרו העמים לתאנה לכי-את מלכי עלינו: **יא 11** ותאמר להם התאנה
 החדלתי את-מתקי ואת-תנוצתי הטובה והלכתי לנוע על-העצים: **יב 12** ויאמרו העמים
 לגפן לכי-את **(מלוכי)** **[מלכי]** עלינו: **יג 13** ותאמר להם הגפן החדלתי את-תירושי
 המשמה אלהים ואנשים והלכתי לנוע על-העצים: **יד 14** ויאמרו כל-העצים אל-האטד
 לך אתה מלך-עלינו: **טו 15** ויאמר האטד אל-העצים אם באתם אתם משחים אתי
 למלך עליכם באו חסו בצלי ואס-אין תנא אש מן-האטד ותאכל את-ארזי הלבנון:
טז 16 ועתה אס-באתם ובתמים עשיתם ותמליכו את-אבימלך ואס-טובה עשיתם
 עס-ירבעל ועס-ביתו ואס-כגמול ידיו עשיתם לו: **יז 17** אשר-נלחם אבי עליכם וישלך
 את-נפשו מנגד ויכל אתכם מיד מדין: **יח 18** ואחס קמתם על-בית אבי היום ותהרגו
 את-בניו שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בן-אמתו על-בעלי שכם
 כי אחיכם הוא: **יט 19** ואס-באתם ובתמים עשיתם עס-ירבעל ועס-ביתו היום הזה
 שמחו באבימלך וישמח גס-הוא בכס: **כ 20** ואס-אין תנא אש מאבימלך ותאכל
 את-בעלי שכם ואת-בית מלוא ותנא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל
 את-אבימלך: **כא 21** וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: **כב 22**
 וישר אבימלך על-ישראל שלש שנים: **כג 23** וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין
 בעלי שכם ויבגדו בעלי-שכם באבימלך: **כד 24** לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ודמם
 לשום על-אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר-חזקו את-ידי
 להרג את-אחיו: **כה 25** וישומו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את
 כל-אשר-יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: **כו 26** ויבא געל בן-עבד ואחיו ויעברו
 בשכם ויצטחו-בו בעלי שכם: **כז 27** וינאו השדה ויצרו את-כרמיהם וידרכו ויעשו
 הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את-אבימלך: **כח 28** ויאמר געל
 בן-עבד מיי-אבימלך ומי-שכם כי נעבדנו הלא בן-ירבעל וכל פקידו עבדו
 את-אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: **כט 29** ומי יתן את-העם הזה בידי
 ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רצה לבאך ונאח: **ל 30** וישמע זבל שר-העיר
 את-דברי געל בן-עבד ויחר אפו: **לא 31** וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה לאמר
 הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכמה והנס נרים את-העיר עליך: **לב 32** ועתה קום
 לילה אתה והעם אשר-אתך וארצ בשדה: **לג 33** והיה צקר כורת השמש תשכים
 ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו ינאים אליך ועשית לו כאשר תמנא
 ידך: **לד 34** ויקם אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארצו על-שכם ארבעה
 ראשים: **לה 35** וינא געל בן-עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
 אשר-אתו מן-המארצ: **לו 36** וירא-געל את-העם ויאמר אל-זבל הנה-עם יורד מראשי
 ההרים ויאמר אליו זבל את כל ההרים אתה ראה כאנשים: **לז 37** ויסף עוד געל

לדבר ויאמר הנה-עם יורדים מעם טבור הארץ וראש-אחד צא מדרך אלון מעוננים: **38** ויאמר אליו וצל היה אפוא פיך אשר תאמר מי אצימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתי צו לא-נח עתה והלחם צו: **39** ויאח געל לפני צעלי שכם וילחם באצימלך: **40** וירדפהו אצימלך וינח מפניו ויפלו חללים רבים עד-פתח השער: **41** וישב אצימלך בארומה ויגרש וצל את-געל ואת-אחיו משבת בשכם: **42** ויהי ממחרת ויאח העם השדה ויגדו לאצימלך: **43** ויקח את-העם ויחנם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יאח מן-העיר ויקם עליהם ויכס: **44** ואצימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על-כל-אשר בשדה ויכוס: **45** ואצימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את-העיר ואת-העם אשר-בה הרג ויתן את-העיר וזרעה מלח: **46** וישמעו כל-צעלי מגדל-שכם ויצאו אל-צריח בית אל צריח: **47** ויגדו לאצימלך כי התקצנו כל-צעלי מגדל-שכם: **48** ויעל אצימלך הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אחיו ויקח אצימלך את-הקרדמות צידו ויכרת שוכת עזים וישאה וישם על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראיכם עשיתי מהרו עשו כמוני: **49** ויכרתו גם-כל-העם איש שוכה וילכו אחרי אצימלך וישומו על-הצריח ויניחו עליהם את-הצריח באש וימתו גם כל-אנשי מגדל-שכם כאלף איש ואשה: **50** וילך אצימלך אל-תבצן ויתן בתבצן וילכדה: **51** ומגדל-עו היה בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל צעלי העיר ויסגרוו בעדם ויעלו על-גג המגדל: **52** ויצא אצימלך עד-המגדל וילחם צו ויגש עד-פתח המגדל לשרפו באש: **53** ותשלך אשה אחת פלח רכב על-ראש אצימלך ותרץ את-גלגלתו: **54** ויקרא מהרה אל-הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותחני פן-יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: **55** ויראו איש-ישראל כי מת אצימלך וילכו איש למקמו: **56** וישב אלהים את רעת אצימלך אשר עשה לאציו להרג את-שבעים אחיו: **57** ואת כל-רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-ירבעל: **Jud 10** ויקם אחרי אצימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פואה בן-דודו איש יששכר והוא-ישב בשמיר צהר אפרים: **2** וישפט את-ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: **3** ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושנים שנה: **4** ויהיו שלושים שנים רכבים על-שלושים עירים ושלושים ערים להם ויקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: **5** וימת יאיר ויקבר בקמון: **6** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעבדו את-יהוה ולא עבדוהו: **7** ויתראף יהוה בישראל וימכרם ביד-פלשתים וביד בני עמון: **8** וירעזו וירצו את-בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: **9** ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובצבת אפרים ותצר לישראל מאד: **10** ויזעקו בני ישראל אל-יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את-אלהינו ונעבד את-הבעלים: **11** ויאמר יהוה אל-בני ישראל הלא מנצרים ומן-האמרי ומן-בני עמון ומן-פלשתים: **12** ונידונים ועמלק ומעון לחנו אתכם ותנעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: **13** ואתם

עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא-אוסף להושיע אתכם: **14** לכו וועקו
 אל-האלהים אשר צרתם צם המה יושיעו לכם צעת צרתכם: **15** ויאמרו
 בני-ישראל אל-יהוה חטאנו עשה-אתה לנו ככל-הטוב צעינך אך הצילנו נח היום
 הזה: **16** ויסרו את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-יהוה ותקצר נפשו צעמל
 ישראל: **17** וינעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו צמנפה: **18**
 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל-רעהו מי האיש אשר יחל להלחם צבני עמון
 יהיה לראש לכל יצבי גלעד: **19** **Jud 11** ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא צן-אשה
 זונה ויולד גלעד את-יפתח: **2** ותלד אשת-גלעד לו צנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו
 את-יפתח ויאמרו לו לא-תנחל צבית-אצינו כי צן-אשה אחרת אתה: **3** ויצרח יפתח
 מפני אחיו וישצ צארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים ויאלו עמו: **4** והי
 מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל: **5** והי כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו
 זקני גלעד לקחת את-יפתח מארץ טוב: **6** ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין
 ונלחמה צבני עמון: **7** ויאמר יפתח לזקני גלעד הלח אתם שנאתם אותי ותגרשוני
 מבית אבי ומדוע צאתם אלי עתה כאשר צר לכם: **8** ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח
 לכן עתה שצנו אליך והלכת עמנו ונלחמת צבני עמון והיית לנו לראש לכל יצבי
 גלעד: **9** ויאמר יפתח אל-זקני גלעד אם-משיצים אתם אותי להלחם צבני עמון ונתן
 יהוה אותם לפני אנכי אתהיה לכם לראש: **10** ויאמרו זקני-גלעד אל-יפתח יהוה
 יהיה שמע צינותינו אם-לא כדצרך כן נעשה: **11** וילך יפתח עם-זקני גלעד וישימו
 העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את-כל-דבריו לפני יהוה צמנפה: **12**
12 וישלח יפתח מלאכים אל-מלך בני-עמון לחמר מה-לי ולך כי-צאת אלי להלחם
 צארצי: **13** ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח כי-לקח ישראל את-ארצי
 בעלותו ממצרים מארנון ועד-היבק ועד-הירדן ועתה השיבה אתהן צשלוס: **14**
 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני עמון: **15** ויאמר לו כה אמר יפתח
 לא-לקח ישראל את-ארץ מואב ואת-ארץ בני עמון: **16** כי בעלותם ממצרים וילך
 ישראל צמדבר עד-ים-סוף ויצא קדשה: **17** וישלח ישראל מלאכים אל-מלך אדום
 לחמר אעברה-נח צארץך ולא שמע מלך אדום וגם אל-מלך מואב שלה ולא
 אצה וישצ ישראל צקדש: **18** וילך צמדבר ויסב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב
 ויצא ממזרח-שמש לארץ מואב ויחנן צעבר ארנון ולא-צאו צגבול מואב כי ארנון
 גבול מואב: **19** וישלח ישראל מלאכים אל-סחון מלך-האמרי מלך חשבון ויאמר
 לו ישראל נעברה-נח צארץך עד-מקומי: **20** ולא-האמין סחון את-ישראל עבר
 צגבול ויאסף סחון את-כל-עמו ויחנו ציהנה וילחם עם-ישראל: **21** ויתן יהוה
 אלהי-ישראל את-סחון ואת-כל-עמו ציד ישראל ויכוס וירש ישראל את כל-ארץ
 האמרי יושב הארץ ההיא: **22** ויירשו את כל-גבול האמרי מארנון ועד-היבק
 ומן-המדבר ועד-הירדן: **23** ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את-האמרי מפני עמו
 ישראל ואתה תירשנו: **24** הלח את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת
 כל-אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: **25** ועתה הטוב טוב אתה מצלק
 צן-נפור מלך מואב הרוב רב עם-ישראל אם-נלחם נלחם צם: **26** צצבת ישראל
 צחשבון וצצנותיה וצערעור וצצנותיה וצכל-הערים אשר על-ידי ארנון שלש מאות

שנה ומדוע לא-הנלחם בעת ההיא: **27** ואנכי לא-חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: **28** ולא שמע מלך בני עמון אל-דברי יפתח אשר שלח אליו: **פ 29** ותהי על-יפתח רוח יהוה ויעצר את-הגלעד ואת-מנשה ויעצר את-מנפה גלעד וממנפה גלעד עבר בני עמון: **30** וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם-נתון תתן את-בני עמון בידי: **31** והיה היואל אשר יאל מדלתי בימי לקראתי בשווי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: **פ 32** ויעצר יפתח אל-בני עמון להלחם עם ויתנם יהוה צידו: **33** ויכס מערוער ועד-בואך מניית עשרים עיר ועד אל כל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: **פ 34** ויצא יפתח המנפה אל-ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפיס ובמחלות ורק היא יחידה אין-לו ממנו בן או-בת: **35** והי כראותו אותה ויקרע את-בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעכרי ואנכי פציתי-פי אל-יהוה ולא אוכל לשווא: **36** ותאמר אליו אזי פצית את-פיך אל-יהוה עשה לי כאשר יאל מפריך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: **37** ותאמר אל-אזיה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על-ההרים והצבחה על-בצולתי אנכי **[ורעיתי]** **[ורעותי]**: **38** ויאמר לבי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותצן על-בצוליה על-ההרים: **39** והי מקץ שנים חדשים ותשב אל-אזיה ויעש לה את-נדרו אשר נדר והיא לא-ידעה איש ותהי-חק בישראל: **40** מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת-יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: **פ Jud 12** וילעק איש אפרים ויעצר פגונה ויאמרו ליפתח מדוע עצרת להלחם בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: **2** ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני-עמון מאד ואזעק אתכם ולא-הושעתם אותי מידם: **3** ואראה כי-אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל-בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי: **4** ויקצן יפתח את-כל-אנשי גלעד וילחם את-אפרים ויכו אנשי גלעד את-אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד צתוך אפרים צתוך מנשה: **5** וילכד גלעד את-מעבדות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: **6** ויאמרו לו אמרנא שבלת ויאמר שבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישטוהו אל-מעבדות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: **7** וישפט יפתח את-ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר צערי גלעד: **פ 8** וישפט אחריו את-ישראל אצנן מבית לחם: **9** והי-לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוזה ושלשים בנות הביא לבניו מן-החוץ וישפט את-ישראל שבע שנים: **10** וימת אצנן ויקבר בבית לחם: **פ 11** וישפט אחריו את-ישראל אילון הזבולני וישפט את-ישראל עשר שנים: **12** וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: **פ 13** וישפט אחריו את-ישראל עזדון בן-הלל הפרעמוני: **14** והי-לו ארבעים בנים ושלשים בני בני רבבים על-שבעים עירם וישפט את-ישראל שמונה שנים: **15** וימת עזדון בן-הלל הפרעמוני ויקבר בפרעמוני בארץ אפרים צהר העמלקי: **פ Jud 13** ויספו בני ישראל לעשות הרע צעיני יהוה ויתנם יהוה ציד-פלשתיים ארבעים שנה: **פ 2** והי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא

ילדה: ³ וירא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נח את-עקרה ולא ילדת
 והרית וילדת בן: ⁴ ועתה השמרי נח ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא: ⁵
 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו כי-נוזר אלהים יהיה הנער
 מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים: ⁶ ותבא האשה ותאמר
 לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד
 ולא שאלתיהו אי-מזה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי: ⁷ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן
 ועתה אל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמאה כי-נוזר אלהים יהיה הנער
 מן-הבטן עד-יום מותו: **פ** ⁸ ויעתר מנוח אל-יהוה ויאמר צי אדוני איש האלהים
 אשר שלחת יצוא-נח עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער היולד: ⁹ וישמע האלהים
 בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה
 אין עמה: ¹⁰ ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליה הנה נראה אלי איש
 אשר-בא ציוס אלי: ¹¹ ויקס וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל-האישה ויאמר לו
 האתה האישה משפטה-הנער ומעשהו: ¹² ויאמר מנוח עתה יבא דברך
 מה-יהיה משפטה-הנער ומעשהו: ¹³ ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרתי
 אל-האשה תשמר: ¹⁴ מכל אשר-יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל-תשת
 וכל-טמאה אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר: ¹⁵ ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה
 נערה-נח אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ¹⁶ ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח
 אם-תעצמי לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא-ידע מנוח
 כי-מלאך יהוה הוא: ¹⁷ ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה מי שמך כי-יבא **[דברך]**
[דברך] וכדבדוך: ¹⁸ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא-פלאי: **ס** ¹⁹
 ויקח מנוח את-גדי העזים ואת-המנחה ויעל על-הצור ליהוה ומפלג לעשות ומנוח
 ואשתו ראים: ²⁰ והי צעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך-יהוה בלהב
 המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על-פניהם ארצה: ²¹ ולא-יסף עוד מלאך יהוה
 להראה אל-מנוח ואל-אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: ²² ויאמר מנוח
 אל-אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ²³ ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו
 לא-לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את-כל-אלה וכעת לא השמיענו כואת: ²⁴
 ותלד האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברככו יהוה: ²⁵ ותחל רוח
 יהוה לפעמו במחנה-דן בין צרעה ובין אשתאל: **פ** **Jud 14** וירד שמשון תמנתה וירא
 אשה בתמנתה מצנות פלשתים: ² ויעל ויגד לאציו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
 בתמנתה מצנות פלשתים ועתה קח-אותה לי לאשה: ³ ויאמר לו אציו ואמו האין
 בצנות אחיך ובכל-עמי אשה כי-אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר
 שמשון אל-אציו אותה קח-לי כי-היא ישרה בעיני: ⁴ ואציו ואמו לא ידעו כי
 מיהוה היא כי-תאנה הוא-מבקש מפלשתים וצעת ההיא פלשתים משלים בישראל:
פ ⁵ וירד שמשון ואציו ואמו תמנתה ויבאו עד-כרמי תמנתה והנה כפיר אריות
 שאג לקראתו: ⁶ ותלח עליו רוח יהוה וישסעהו כססע הגדי ומאומה אין בידו
 ולא הגיד לאציו ולאמו את אשר עשה: ⁷ וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון:
⁸ וישב מימים לקחתה ויסקר לראות את מפלת הארייה והנה עדת דבורים בגוית
 הארייה ודבש: ⁹ וירדהו אל-כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל-אציו ואל-אמו ויתן

להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: **10** וירד אציהו
 אל-האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הצחורים: **11** ויהי כראותם אותו
 ויקחו שלשים מרעים והיו אמו: **12** ויאמר להם שמשון אחודה-נח לכם חידה
 אם-הגד תגידו אותה לי שצעת ימי המשתה ומנחתם ונחתי לכם שלשים סדינים
 ושלשים חליפות בגדים: **13** ואם-לא תוכלו להגיד לי ונתתם אהם לי שלשים סדינים
 ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: **14** ויאמר להם מהאכל
 יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: **15** ויהי ציום
 השביעי ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישך ויגד-לנו את-החידה פן-נשרף אותך
 ואת-בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: **16** ותבך אשת שמשון עליו ותאמר
 רק-שנאתני ולא אהבתי החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה
 לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד: **17** ותבך עליו שצעת הימים אשר-היה להם
 המשתה ויהי ציום השביעי ויגד-לה כי הניקתהו ותגד החידה לבני עמה: **18**
 ויאמרו לו אנשי העיר ציום השביעי צטרם יצא החרסה מה-מתחוק מדבש ומה עו
 מארי ויאמר להם לולא חרשתם צעגלתי לא מנחתם חידתי: **19** ותללח עליו רוח
 יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את-חליכותם ויתן החליפות
 למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אציהו: **20** פ ויהי אשת שמשון למרעהו אשר
 רעה לו: **Jud 15** ויהי ימיים צימי קציר-חטים ויפקד שמשון את-אשתו בגדי עזים
 ויאמר אצאה אל-אשתי החדרה ולא-נתנו אציה לבוא: **2** ויאמר אציה אמר אמרתי
 כי-שנא שנאתה ואתגנה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי-נח לך
 תחתיה: **3** ויאמר להם שמשון נקיחי הפעם מפלשתים כי-עשה אני עמם רעה: **4**
 וילך שמשון וילכד שלש-מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל-זנב וישם לפיד
 אחד בין-שני הזנבות בתוך: **5** ויצער-אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויצער
 מגדיש ועד-קמה ועד-כרם זית: **6** ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון
 חתן התמני כי לקח את-אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 ואת-אציה באש: **7** ויאמר להם שמשון אם-תעשון כזאת כי אם-נקמתי בכס ואחר
 אהדל: **8** ויך אותם שוק על-ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: **9**
 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: **10** ויאמרו איש יהודה למה עליתם
 עלינו ויאמרו לאסור את-שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: **11** וירדו שלשת
 אלפים איש מיהודה אל-סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי-משלים
 צנו פלשתים ומה-זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: **12**
 ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד-פלשתים ויאמר להם שמשון השבצו לי
 פן-תפגעון בי אהם: **13** ויאמרו לו לאמר לא כי-אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת
 לא נמתך ויאסרהו צניים עבדים חדשים ויעלוהו מן-הסלע: **14** הוא-צא עד-לחי
 ופלשתים הריעו לקראתו ותללח עליו רוח יהוה ותהיינה העבדים אשר
 על-זרועותיו כפשתים אשר צערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: **15** וימנא
 לחי-חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך-צה אלף איש: **16** ויאמר שמשון בלחי
 החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש: **17** ויהי ככלתו לדבר וישלך
 הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: **18** וימנא מאד ויקרא אל-יהוה ויאמר

אתה נתת ציד-עצדך את-התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ציד
 הערלים: **19** ויצקע אלהים את-המכתש אשר-צלחי וילאו ממנו מים וישת ותשב
 רוחו ויחי על-כן קרא שמה עין הקורא אשר צלחי עד היום הזה: **20** וישפט
 את-ישראל צימי פלשטים עשרים שנה: **פ** **Jud 16** וילך שמשון עומה וירא-שם אשה
 זונה ויצא אליה: **2** לעומים לאמר צא שמשון הנה ויסבו ויארצו-לו כל-הלילה
 בשער העיר ויתחרשו כל-הלילה לאמר עד-אור הצקר והרגנהו: **3** וישב שמשון
 עד-חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויחזו בדלתות שער-העיר ובשמי המזוזות
 ויסעם עס-הבריה וישם על-כתפיו ויעלם אל-ראש ההר אשר על-פני חברון: **פ** **4**
 והי אחרי-כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: **5** ויעלו אליה סרני פלשטים
 ויאמרו לה פתי אותו וראי צמה כחו גדול וצמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו
 נתן-לך איש אלף ומאה כסף: **6** ותאמר דלילה אל-שמשון הגידה-נא לי צמה כחך
 גדול וצמה תאסר לענותך: **7** ויאמר אליה שמשון אס-יאסרני בשבעה יתרים לחים
 אשר לא-חרצו וחליתי והייתי כאחד האדם: **8** ויעלו-לה סרני פלשטים שבעה יתרים
 לחים אשר לא-חרצו ותאסרהו בהם: **9** והארצ ישב לה בחדר ותאמר אליו
 פלשטים עליך שמשון וינתק את-היתרים כאשר ינתק פתיל-הנערת בהריחו אש ולא
 נודע כחו: **10** ותאמר דלילה אל-שמשון הנה התלת צי ותדבר אלי כוצים עתה
 הגידה-נא לי צמה תאסר: **11** ויאמר אליה אס-אסור יאסרוני בעצמים חדשים אשר
 לא-נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: **12** ותקח דלילה עצמים
 חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשטים עליך שמשון והארצ ישב בחדר
 וינתקם מעל זרעתי כחוט: **13** ותאמר דלילה אל-שמשון עד-הנה התלת צי ותדבר
 אלי כוצים הגידה לי צמה תאסר ויאמר אליה אס-תארגי את-שבע מחלפות ראשי
 עס-המסכת: **14** ותתקע ציתד ותאמר אליו פלשטים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע
 את-היתד הארג ואת-המסכת: **15** ותאמר אליו איך תאמר האבתיך ולבך אין אתי
 זה שלש פעמים התלת צי ולא-הגדת לי צמה כחך גדול: **16** והי כי-היטיקה לו
 בדבריה כל-הימים ותאללנהו ותקצר נפשו למות: **17** ויגד-לה את-כל-לבו ויאמר לה
 מורה לא-עלה על-ראשי כי-נזיר אלהים אני מצטן אמי אס-גלחתי וקר ממני כחי
 וחליתי והייתי ככל-האדם: **18** ותרא דלילה כי-הגיד לה את-כל-לבו ותקרא
 לסרני פלשטים לאמר עלו הפעם כי-הגיד **(לה)** **(לי)** את-כל-לבו ועלו אליה סרני
 פלשטים ויעלו הכסף צידם: **19** ומישנהו על-צרכיה ותקרא לאיש ותגלה את-שבע
 מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: **20** ותאמר פלשטים עליך שמשון
 ויקץ משנתו ויאמר אלכא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהיה סר מעליו: **21**
 ויאחזוהו פלשטים וינקרו את-עיניו ויורידו אותו עומה ויאסרוהו בנחשטים והי
 טוחן צבית **(האסירי)** **(האסורים)**: **22** ויחל שער-ראשו לנמח כאשר גלח: **פ** **23**
 וסרני פלשטים נאספו לזבח וצח-גדול לדגון אלהים ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו
 צידנו את שמשון אויבנו: **24** ויראו אתו העם ויהללו את-אלהים כי אמרו נתן
 אלהינו צידנו את-אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את-חללינו: **25** והי **(כי)**
(טוב) **(כטוב)** לצם ויאמרו קראו לשמשון וישחק-לנו ויקראו לשמשון מצית
(האסירי) **(האסורים)** ויחחק לפניהם ויעמידו אותו צין העמודים: **26** ויאמר שמשון

אל-הנער המחזיק צידו הניחה אותי **[והימשני]** **[והמשני]** את-העמדים אשר הבית
 נכון עליהם ואשען עליהם: **27** והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני
 פלשמים ועל-הגג כשלת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: **28** ויקרא
 שמשון אליהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים
 ואנקמה נקם-אחת משתי עיני מפלשתים: **29** וילפת שמשון את-שני עמודי התוך
 אשר הבית נכון עליהם ויסמן עליהם אחד צימיו ואחד בשמאלו: **30** ויאמר
 שמשון תמות נפשי עם-פלשתים ויט כח ויפל הבית על-הסרנים ועל-כל-העם
 אשר-צבו והיו המתים אשר המית צמותו רבים מאשר המית צחיו: **31** וירדו אחיו
 וכל-בית אציהו וישאו אמו ויעלו ויקברו אותו בין זרעה בין אשתאל בקבר
 מנוח אציו והוא שפט את-ישראל עשרים שנה: **פ Jud 17** והי-איש מה-האפרים ושמו
 מיכיהו: **2** ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך **[ואתי]** **[ואתי]** אליה וגם
 אמרת באזני הנה-הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: **3** וישב
 את-אלף-ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את-הכסף ליהוה מידי
 לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: **4** וישב את-הכסף לאמו ותקח אמו
 מאתים כסף ותתנהו לזורף ויעשהו פסל ומסכה והי צבית מיכיהו: **5** והאיש מיכה
 לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את-יד אחד מצניו והי-ילו לכהן: **6**
 צימים ההם אין מלך בישראל איש הישר צעינו יעשה: **פ 7** והי-נער מצית לחם
 יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר-שם: **8** וילך האיש מהעיר מצית לחם
 יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-צית מיכה לעשות דרכו: **9** ויאמר-לו
 מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מצית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר
 אמנא: **10** ויאמר לו מיכה שבה עמדי והי-ילי לאב ולכהן ואנכי אתן-לך עשרת
 כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: **11** ויואל הלוי לשבת את-האיש והי
 הנער לו כאחד מצניו: **12** וימלא מיכה את-יד הלוי והי-ילו הנער לכהן והי צבית
 מיכה: **13** ויאמר מיכה עתה ידעתי כי-ייטיב יהוה לי כי הי-ילי הלוי לכהן: **Jud 18**
 צימים ההם אין מלך בישראל וצימים ההם שבט הדני מבקש-לו נחלה לשבת כי
 לא-נפלה לו עד-היום ההוא בתוך-שבטי ישראל בנחלה: **ס 2** וישלחו צני-דן
 ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים צני-חיל מצרעה ומאשתאל לרגל
 את-הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את-הארץ ויבאו הר-אפרים עד-צית
 מיכה וילינו שם: **3** המה עם-צית מיכה והמה הכירו את-קול הנער הלוי ויסורו
 שם ויאמרו לו מי-הצידך הלם ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה: **4** ויאמר אלהם
 כזה וזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי-לו לכהן: **5** ויאמרו לו שאל-נא באלהים
 ונדעה התלית דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: **6** ויאמר להם הכהן לכו לשלום
 נכח יהוה דרככם אשר תלכו-בה: **פ 7** וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו
 את-העם אשר-צקרה יושבת-לצטח כמשפט דניים שקט וצטח ואין-מכלים דבר
 בארץ יורש ענר ורחקים המה מצדדים ודבר אין-להם עם-אדם: **8** ויבאו
 אל-אחיהם זרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: **9** ויאמרו קומה ונעלה
 עליהם כי ראינו את-הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל-תענלו ללכת לבא
 לרשת את-הארץ: **10** כבאכם תבאו אל-עם צטח והארץ רחבת ידים כי-נתנה

אלהים צידכם מקום אשר אין-שם מחסור כל-דבר אשר בארץ: **11** ויסעו משם
 ממשפחת הדני מנרעה ומאשתאל שש-מאות איש חגור כלי מלחמה: **12** ויעלו ויחנו
 בקרית יערים ציהודה על-כן קראו למקום ההוא מחנה-דן עד היום הזה הגה
 אחרי קרית יערים: **13** ויעזרו משם הר-אפרים ויצאו עד-צית מיכה: **14** ויענו חמשת
 האנשים ההלכים לרגל את-הארץ ליש ויאמרו אל-אחיהם הידעתם כי יש צבתיים
 האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה-תעשו: **15** ויסורו שמה ויצאו
 אל-צית-הנער הלוי צית מיכה וישאלו-לו לשלום: **16** ושש-מאות איש חגורים כלי
 מלחמתם נצבים פתח השער אשר מצני-דן: **17** ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את-הארץ באו שמה לקחו את-הפסל ואת-האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה והכהן
 נצב פתח השער ושש-מאות האיש החגור כלי המלחמה: **18** ואלה באו צית מיכה
 ויקחו את-פסל האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם
 עשים: **19** ויאמרו לו החרש שים-ידיך על-פיך ולך עמנו והיה-לנו לאב ולכהן
 הטוב היותך כהן לצית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: **20**
 וייטב לב הכהן ויקח את-האפוד ואת-התרפים ואת-הפסל ויצא בקרב העם: **21**
 ויפנו וילכו וישימו את-הטף ואת-המקנה ואת-הכבודה לפניהם: **22** והמה הרחיקו
 מצית מיכה והאנשים אשר צבתיים אשר עס-צית מיכה נזעקו וידביקו את-צני-דן: **23**
 ויקראו אל-צני-דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה-לך כי נזעקת: **24** ויאמר
 את-אלהי אשר-עשיתי לקחתם ואת-הכהן ותלכו ומה-לי עוד ומה-זה תאמרו אלי
 מה-לך: **25** ויאמרו אליו צני-דן אל-תשמע קולך עמנו פן-יפגעו בכם אנשים מרי
 נפש ואספתה נפשך ונפש ציתך: **26** וילכו צני-דן לדרכס וירא מיכה כי-חזקים המה
 ממנו ויפן וישב אל-ציתו: **27** והמה לקחו את אשר-עשה מיכה ואת-הכהן אשר
 היה-לו ויצאו על-ליש על-עם שקט וצטח ויכו אותם לפי-חרצ ואת-העיר שרפו
 באש: **28** ואין מנזל כי רחוקה-היא מנזדון ודבר אין-להם עס-אדם והיא צעמק
 אשר לצית-רחוב ויצנו את-העיר וישבו צה: **29** ויקראו שס-העיר דן צס דן
 אציהם אשר יולד לישראל ואלם ליש שס-העיר לראשנה: **30** ויקימו להם צני-דן
 את-הפסל ויהונתן צן-גרשם צן-מנשה הוא וצניו היו כהנים לשבט הדני עד-יום
 גלות הארץ: **31** וישימו להם את-פסל מיכה אשר עשה כלימי היות צית-האלהים
 בשלה: **פ Jud 19** והי צימים ההם ומלך אין בישראל והי איש לוי גר צירכתי
 הר-אפרים ויקחלו אשה פילגש מצית לחם יהודה: **2** ותזנה עליו פילגשו ותלך
 מאתו אל-צית אציה אל-צית לחם יהודה ותהי-שם ימים ארבעה חדשים: **3** ויקס
 אישה וילך אחריה לדבר על-לבה **[להשיבו]** **[להשיבה]** ונערו עמו ונמד חמרים
 ותציהו צית אציה ויראהו אציה הנערה וישמת לקראתו: **4** ויחוק-צו חתנו אציה
 הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו ולינו שם: **5** והי ציום הרציעי
 וישכימו צבקר ויקס ללכת ויאמר אציה הנערה אל-חתנו סעד לך פת-לחם ואחר
 תלכו: **6** וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אציה הנערה אל-האיש האל-נא
 ולין ויטב לך: **7** ויקס האיש ללכת ויפזר-צו חתנו וישב וילן שם: **8** וישכס צבקר
 ציום החמישי ללכת ויאמר אציה הנערה סעד-נא לצבך והתמהמהו עד-נטות היום
 ויאכלו שניהם: **9** ויקס האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אציה הנערה

הנה נא רפה היום לערב לינונא הנה חנות היום לין פה וייטב לצבך והשכמתם
מחר לדרככם והלכת לאהלך: **10** ולא-אצה האיש ללון ויקס וילך ויצא עד-נכח
יצוס היא ירושלם ועמו נמד חמורים חזושים ופילגשו עמו: **11** הם עס-יצוס והיום
רד מאד ויאמר הנער אל-אדניו לכה-נא ונסורה אל-עיר-היבוס הזאת ונלין זה:
12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר לא-מצני ישראל הנה ועברנו
עד-גבעה: **13** ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או צרמה: **14**
ויעברו וילכו ותצא להם השמש אלל הגבעה אשר לצנימן: **15** ויסקרו שם לצוא
ללון בגבעה ויצא וישב צרחו העיר ואין איש מאסף-אותם הציתה ללון: **16** והנה
איש זקן צא מן-מעשהו מן-השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא-גר בגבעה
ואנשי המקום בני ימיני: **17** וישא עיניו וירא את-האיש הארח צרחו העיר ויאמר
האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: **18** ויאמר אליו עברים אנחנו מצית-לחם יהודה
עד-ירכתי הר-אפרים משם אנכי ואלך עד-צית לחם יהודה ואת-צית יהוה אני
הלך ואין איש מאסף אותי הציתה: **19** וגם-תבן גם-מספוא יש לחמורינו וגם לחם
ויין יש-לי ולאמתך ולנער עס-עצדיך אין מחסור כל-דבר: **20** ויאמר האיש הזקן
שלוס לך רק כל-מחסורך עלי רק צרחו אל-תלן: **21** ויצאהו לציתו **(ויבול)**
[ויבול] לחמורים וירחאו רגליהם ויאכלו וישתו: **22** המה מטייבים את-לצם והנה
אנשי העיר אנשי בני-צליעל נסבו את-הצית מתדפקים על-הדלת ויאמרו אל-האיש
בעל הצית הזקן לאמר הוצא את-האיש אשר-צא אל-ציתך ונדענו: **23** ויצא אליהם
האיש בעל הצית ויאמר אלהם אל-אחי אל-תרעו נא אחרי אשר-צא האיש הזה
אל-ציתי אל-תעשו את-הנבלה הזאת: **24** הנה צתי הצתולה ופילגשו אויאי-הנא
אותם וענו אותם ועשו להם הטוב צעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה
הזאת: **25** ולא-אצו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ
וידעו אותה ויתעללו-צה כל-הלילה עד-הבקר וישלחוה **(בעלות)** **[כעלות]** השחר:
26 ותצא האשה לפנות הבקר ותפל פתח צית-האיש אשר-אדוניה שם עד-האור: **27**
ויקס אדניה צבקר ויפתח דלתות הצית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו
נפלת פתח הצית וידיה על-הסף: **28** ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה
על-החמור ויקס האיש וילך למקמו: **29** ויצא אל-ציתו ויקח את-המאכלת ויחזק
בפילגשו וינתחה לענמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: **30** והיה
כל-הרעה ואמר לא-נהיתה ולא-נרחתה כזאת למיזם עלות בני-ישראל מארץ
מזרים עד היום הזה שימו-לכם עליה עזו ודברו: **פ Jud 20** ויצאו כל-בני ישראל
ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד-באר שבע וארץ הגלעד אלי-הוה המנפה: **2**
ויתיצבו פנות כל-העם כל שצטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף
איש רגלי שלף חרב: **פ 3** וישמעו בני צנימן כי-עלו בני-ישראל המנפה ויאמרו בני
ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: **4** ויען האיש הלוי איש האשה הנרנחה
ויאמר הגבעתה אשר לצנימן צאתי אני ופילגשי ללון: **5** ויקמו עלי בעלי הגבעה
ויסבו עלי את-הצית לילה אותי דמו להרג ואת-פילגשי ענו ותמת: **6** ואחז בפילגשי
ואנתחה ואשלחה בכל-שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: **7** הנה
כלכם בני ישראל הצו לכם דבר ועצה הלם: **8** ויקס כל-העם כאיש אחד לאמר

לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לזיתו: ⁹ ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: ¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת זדה לעם לעשות לצואם לגבע בנימן ככל-הנבזה אשר עשה בישראל: ¹¹ ויאסף כל-איש ישראל אל-העיר כאיש אחד חברים: ¹² **פ** וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל-שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ¹³ ועתה תנו את-האנשים בני-בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו **ג** **(כ)** **[בני]** בנימן לשמע בקול אחיהם בני-ישראל: ¹⁴ ויאספו בני-בנימן מן-הערים הגזעתי ללאת למלחמה עם-בני ישראל: ¹⁵ ויתפקדו בני בנימן ציוס ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לצד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר ידימינו כל-זה קלע באבן אל-השערה ולא יחטא: ¹⁷ **פ** ואיש ישראל התפקדו לצד מבנימן חרבע מאות אלף איש שלף חרב כל-זה איש מלחמה: ¹⁸ ויקמו ויעלו בית-אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה-לנו בתחלה למלחמה עם-בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה: ¹⁹ ויקומו בני-ישראל בצקר ויחנו על-הגבעה: ²⁰ **פ** ויאל איש ישראל למלחמה עם-בנימן ויערכו אחס איש-ישראל מלחמה אל-הגבעה: ²¹ ויאלו בני-בנימן מן-הגבעה וישחיתו בישראל ציוס ההוא שנים ועשרים אלף איש חרבה: ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר-ערכו שם ציוס הראשון: ²³ ויעלו בני-ישראל ויבכו לפני-יהוה עד-הערב וישאלו ציהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם-בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו: ²⁴ **פ** ויקרבו בני-ישראל אל-בני בנימן ציוס השני: ²⁵ ויאל בנימן לקראתם מן-הגבעה ציוס השני וישחיתו בבני ישראל עוד שנת עשר אלף איש חרבה כל-אלה שלפי חרב: ²⁶ ויעלו כל-בני ישראל וכל-העם ויבאו בית-אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויזמו ציוס-ההוא עד-הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ²⁷ וישאלו בני-ישראל ציהוה ושם ארון צרית האלהים צימים ההם: ²⁸ ופינחס בן-אלעזר בן-אהרן עמד לפניו צימים ההם לאמר האוסף עוד ללאת למלחמה עם-בני-בנימן אחי אם-אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתגנו צידך: ²⁹ וישם ישראל חרבים אל-הגבעה סביב: ³⁰ **פ** ויעלו בני-ישראל אל-בני בנימן ציוס השלישי ויערכו אל-הגבעה כפעם בפעם: ³¹ ויאלו בני-בנימן לקראת העם הנתקו מן-העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית-אל ואחת גבעתי בשדה כשלשים איש בישראל: ³² ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו נוסה ונתקנו מן-העיר אל-המסלות: ³³ וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בצעל תמר וחרב ישראל מגיח ממקומו ממערה-גבע: ³⁴ ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל-ישראל והמלחמה כדה והם לא ידעו כי-נגעת עליהם הרעה: ³⁵ **פ** ויגף יהוה את-בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בנימן ציוס ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל-אלה שלף חרב: ³⁶ ויראו בני-בנימן כי נגפו ויתנו איש-ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל-הארב אשר שמו אל-הגבעה: ³⁷ והארב החישו ויפשטו אל-הגבעה וימשך הארב ויך את-כל-העיר לפי-חרב: ³⁸ והמועד היה לאיש

ישראל עס-הארצ הרצ להעלותם משאת העשן מן-העיר: ³⁹ ויהפך איש-ישראל
 במלחמה וזנימן החל להכות חללים באיש-ישראל כשליש איש כי אמרו אך נגוף
 נגף הוא לפנינו במלחמה הראשנה: ⁴⁰ והמשאת החלה לעלות מן-העיר עמוד עשן
 ויפן זנימן אחריו והנה עלה כליל-העיר השמימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפך ויבהל
 איש זנימן כי ראה כי-נגעה עליו הרעה: ⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל-דרך
 המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: ⁴³ כתרו
 את-זנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגזעה ממזרח-שמש: ⁴⁴ ויפלו מזנימן
 שמה-עשר אלף איש את-כל-אלה אנשי-חיל: ⁴⁵ ויפנו וינסו המדברה אל-סלע
 הרמון ויעללו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד-גדעם ויכו ממנו
 אלפים איש: ⁴⁶ והי כל-הנפלים מזנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרצ זיוס
 ההוא את-כל-אלה אנשי-חיל: ⁴⁷ ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון שש מאות
 איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ⁴⁸ ואיש ישראל שבו אל-זני זנימן ויכוס
 לפי-חרצ מעיר מתם עד-צהמה עד כל-הנמצא גם כל-הערים הנמצאות שלחו
 באש: **פ** ^{Jud 21} ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא-יתן בתו לזנימן
 לאשה: ² ויבא העם צית-אל וישבו שם עד-הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו
 בכי גדול: ³ ויאמרו למה יהיה ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום
 מישראל שצט אחד: ⁴ והי ממחרת וישכימו העם ויבנו-שם מזבח ויעלו עלות
 ושלמים: **פ** ⁵ ויאמרו זני ישראל מי אשר לא-עלה בקהל מכל-שצטי ישראל
 אל-יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא-עלה אל-יהוה המצפה לאמר מות
 יומת: ⁶ וינחמו זני ישראל אל-זנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שצט אחד מישראל: ⁷
 מה-נעשה להם לנוחרים לנשים ואנחנו נשבענו זיהוה לבחתי תת-להם מזנותינו
 לנשים: ⁸ ויאמרו מי אחד משצטי ישראל אשר לא-עלה אל-יהוה המצפה והנה
 לא בא-איש אל-המחנה מיזיש גלעד אל-הקהל: ⁹ ויתפקד העם והנה אין-שם איש
 מיושבי יבש גלעד: ¹⁰ וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מזני החיל ויזוו
 אותם לאמר לכו והכיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרצ והנשים והטף: ¹¹ וזה
 הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכר תחרימו: ¹² וימצאו מיושבי
 יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויביאו
 אותם אל-המחנה שלה אשר בארץ כנען: **ק** ¹³ וישלחו כל-העדה וידברו אל-זני
 זנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: ¹⁴ ויש זנימן צעת ההיא ויתנו להם
 הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם כן: ¹⁵ והעם נחם לזנימן כי-עשה
 יהוה פרץ בשצטי ישראל: ¹⁶ ויאמרו זקני העדה מה-נעשה לנוחרים לנשים
 כי-נשמדה מזנימן אשה: ¹⁷ ויאמרו ירשת פליטה לזנימן ולא-ימחה שצט
 מישראל: ¹⁸ ואנחנו לא נוכל לתת-להם נשים מזנותינו כי-נשבעו זני-ישראל
 לאמר ארור נתן אשה לזנימן: **ק** ¹⁹ ויאמרו הנה חג-יהוה בשלו מימים ימימה
 אשר מצפונה לצית-אל מזרחת השמש למסלה העלה מצית-אל שכמה ומנגב
 ללבונה: ²⁰ **(וינא)** **[וינא]** את-זני זנימן לאמר לכו וארצתם בזרמים: ²¹ וראיתם
 והנה אס-ינאו צנות-שילו לחול במחלות וינארתם מן-הזרמים ותטפתם לכם איש
 אשתו מזנות שילו והלכתם ארץ זנימן: ²² והיה כי-יבאו אצותם או אחיהם

[לרוב] **[לריב]** אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו
 במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו: **ס** **23** ויעשו-כן בני צנימן וישאו
 נשים למספרם מן-המחללות אשר גולו וילכו וישוּבו אל-נחלתם ויצנו את-הערים
 וישבו בהם: **24** ויתהלכו משם בני-ישראל צעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו
 ויאלו משם איש לנחלתו: **25** צימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

1 Samuel 1 ויהי איש אחד מן-הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה
 בן-ירחם בן-אליהוא בן-תמו בן-יוף אפרתי: **2** ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם
 השנית פננה והיא לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: **3** ועלה האיש ההוא מעירו
 מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה בצלחה ושם שני בני-עלי חפני
 ופנחס כהנים ליהוה: **4** והיה היום ויצח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה
 וצנותיה מנות: **5** ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב ויהוה סגר רחמה:
6 וכעתה זרחה גס-כעס בעצור הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה: **7** וכן יעשה
 שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותצבה ולא תאכל: **8** ויאמר לה
 אלקנה אישה חנה למה תצבי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לצבך הלוא אנכי
 טוב לך מעשרה בנים: **9** ותקם חנה אחרי אכלה בצלה ואחרי שתי ועלי הכהן
 ישב על-הכסא על-מוזות היכל יהוה: **10** והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה וצבה
 תצבה: **11** ותדר נדר ותאמר יהוה בצאות אס-ראה תראה בעני אמתך וזכרתי
 ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל-ימי חיי
 ומורה לא-יעלה על-ראשו: **12** והיה כי הרבחה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר
 את-פיה: **13** וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע
 ויחשבה עלי לשכרה: **14** ויאמר אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי את-ייך
 מעליך: **15** ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי
 ואשפך את-נפשי לפני יהוה: **16** אל-תתן את-אמתך לפני בת-צליעל כי-מרב שיחי
 וכעסי דברתי עד-הנה: **17** ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן
 את-שלתך אשר שאלת מעמו: **18** ותאמר תמלא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה
 לדרכה ותאכל ופניה לא-היו-לה עוד: **19** וישכמו בצקר וישתחוו לפני יהוה
 וישבו ויצאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: **20** והי
 לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:
21 ויעל האיש אלקנה וכל-ציתו לזבח ליהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: **22** וחנה
 לא עלתה כי-אמרה לאישה עד יגמל הנער והצאתיו וגראה את-פני יהוה וישב
 שם עד-עולם: **23** ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד-גמלך אתו
 אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-צנה עד-גמלה אתו: **24** ותעלהו
 עמה כאשר גמלתו צפריים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותצאהו בית-יהוה
 שלו והנער נער: **25** וישחטו את-הפר ויציאו את-הנער אל-עלי: **26** ותאמר בי
 אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה צוה להתפלל אל-יהוה: **27**
 אל-הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: **28** וגם
 אנכי השאלתו ליהוה כל-הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחו שם

ליהוה: **פ 2** **1Sa 2** ותתפלל חנה ותאמר עלך לזי ציהוה רמה קרני ציהוה רחב פי
 על-אויבי כי שמחתי צישועתך: **2** אין-קדוש ציהוה כי אין צלתך ואין צור
 כאלהינו: **3** אל-תרכזו תדברו גבהה גבהה יאח עתק מפכס כי אל דעות יהוה
(ולא) **[ולן]** נחכנו עללות: **4** קשת גברים חמים ונכשלים אזרו חיל: **5** שבעים
 צלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה שצעה ורבת זנים אמללה: **6** יהוה
 ממיית ומחיה מוריד שאול ויעל: **7** יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף-מרומם: **8**
 מקיס מעפר דל מאשפת ירים אציון להושיב עס-נדביים וכסא כבוד ינחלם כי
 ליהוה מנכי ארץ וישת עליהם תבל: **9** רגלי **[חקידו]** **[חסידיו]** ישמר ורשעים
 צחשך ידמו כי-לא צכח יגבר-איש: **10** יהוה יחמו **[מריבו]** **[מריביו]** **[עלו]** **[עליו]**
 צשמים ירעם יהוה ידן אפסי-ארץ ויתן-עו למלכו וירס קרן משיחו: **פ 11** וילך
 חלקנה הרמחה על-ציתו והנער היה משרת את-יהוה את-פני עלי הכהן: **12** וזני
 עלי זני צליעל לא ידעו את-יהוה: **13** ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח
 זבח וזא נער הכהן כצשל הצשר והמוזג שלש-השנים צידו: **14** והכה צכור או
 צדוד או צקלחת או צפרור כל אשר יעלה המוזג יקח הכהן צו ככה יעשו
 לכל-ישראל הצאים שם צשלה: **15** גם צטרס יקטרון את-החלב וצא נער הכהן
 ואמר לאיש הזבח תנה צשר לצלות לכהן ולא-יקח ממך צשר מצשל כי אס-חי:
16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח-לך כאשר תאזה נפשך
 ואמר **[לו]** **[לא]** כי עתה תתן ואס-לא לקחתי צחוקה: **17** ותהי חטאת הנערים
 גדולה מאד את-פני יהוה כי נאלו האנשים את מנחת יהוה: **18** ושמואל משרת
 את-פני יהוה נער חגור אפוד צד: **19** ומעיל קטן תעשה-לו חמו והעלתה לו
 מימים ימימה צעלותה את-אשה לצבח את-זבח הימים: **20** וצרך עלי
 את-חלקנה ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת
 השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו: **21** כי-פקד יהוה את-חנה ותהר ותלד
 שלשה-צנים ושתי צנות ויגדל הנער שמואל עס-יהוה: **ס 22** ועלי זקן מאד ושמע
 את כל-אשר יעשון צניו לכל-ישראל ואת אשר-ישכזון את-הנשים הצצאות פתח
 אהל מועד: **23** ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע
 את-דברכם רעים מאת כל-העם אלה: **24** אל צני כי לו-טובה השמעה אשר
 אנכי שמע מעברים עס-יהוה: **25** אס-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואס ליהוה
 יחטא-איש מי יתפלל-לו ולא ישמעו לקול אציהם כי-חפץ יהוה להמיתם: **26** והנער
 שמואל הלך וגדל וטוב גם עס-יהוה וגם עס-אנשים: **ס 27** ויצא איש-אלהים
 אל-עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל-צית אצך צהיותם צמנרים
 לצית פרעה: **28** וצחר אתו מכל-שבטי ישראל לי לכהן לעלות על-מוצחי להקטיר
 קטרת לשאת אפוד לפני ואחנה לצית אצך את-כל-אשי צני ישראל: **29** למה
 תבעטו צוצחי וצמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-צניך ממני להצריאכס
 מראשית כל-מנחת ישראל לעמי: **30** לכן נאס-יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי
 ציתך וצית אצך יתהלכו לפני עד-עולם ועתה נאס-יהוה חלילה לי כי-מכבדי
 אכבד וצוי יקלו: **31** הנה ימים צאים וגדעתי את-זרעך ואת-זרע צית אצך מהיות
 זקן צציתך: **32** והצטת צר מעון ככל אשר-ייטיב את-ישראל ולא-יהיה זקן צציתך

כל-הימים: ³³ ואיש לא-אכרית לך מעם מוצחי לבלות את-עיניך ולאדיב את-נפשך וכל-מרצית ציתך ימותו אנשים: ³⁴ וזה-לך האות אשר יבא אל-שני צניך אל-חפני ופינחס ציוס אחד ימותו שניהם: ³⁵ והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלצבי ונפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני-משיתי כל-הימים: ³⁶ והיה כל-הנותר בציתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר-לחם ואמר ספחני נח אל-אחת הכהנות לכלל פת-לחם: **1Sa 3 p** והנער שמואל משרת את-יהוה לפני עלי ודבר-יהוה היה יקר צימים ההם אין חזון נפרץ: **ק 2** והיה ציוס ההוא ועלי שכב במקמו **(ועינו)** **[ועיני]** החלו כהות לא יוכל לראות: ³ ונר אלהים טרם יבנה ושמואל שכב צהיכל יהוה אשר-שם ארון אלהים: **פ 4** ויקרא יהוה אל-שמואל ויאמר הנני: ⁵ וירץ אל-עלי ויאמר הנני כי-קראת לי ויאמר לא-קראתי שוב שכב וילך וישכב: **ק 6** ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקס שמואל וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא-קראתי בני שוב שכב: ⁷ ושמואל טרם ידע את-יהוה וטרם יגלה אליו דבר-יהוה: ⁸ ויסף יהוה קרא-שמואל בשלשית ויקס וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויצן עלי כי יהוה קרא לנער: ⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם-יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: ¹⁰ ויבא יהוה ויתאצב ויקרא כפעם-צפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: **פ 11** ויאמר יהוה אל-שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו תללינה שתי אוניו: ¹² ציוס ההוא אקים אל-עלי את כל-אשר דברתי אל-ציתו החל וכלה: ¹³ והגדתי לו כי-שפט אני את-ציתו עד-עולם בעון אשר-ידע כי-מקללים להם צניו ולא כהה צם: ¹⁴ ולכן נשבעתי לבית עלי אם-יתכפר עון צית-עלי בזבח וצמנחה עד-עולם: ¹⁵ וישכב שמואל עד-הבקר ויפתח את-דלתות צית-יהוה ושמואל ירא מהגיד את-המראה אל-עלי: ¹⁶ ויקרא עלי את-שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: ¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל-נח תכחד ממני כה יעשה-לך אלהים וכה יוסיף אם-תכחד ממני דבר מכל-הדבר אשר-דבר אליך: ¹⁸ ויגד-לו שמואל את-כל-הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: **פ 19** ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא-הפיל מכל-דבריו ארצה: ²⁰ וידע כל-ישראל מדן ועד-באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: ²¹ ויסף יהוה להראה בשלה כי-נגלה יהוה אל-שמואל בשלו דבר יהוה: **פ 1Sa 4** והיה דבר-שמואל לכל-ישראל ויבא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על-האבן העזר ופלשתים חנו באפק: ² ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: ³ ויבא העם אל-המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את-ארון צרית יהוה ויבא צקרצנו וישענו מכף איצינו: ⁴ וישלח העם שלה וישאו משם את ארון צרית-יהוה לצבאות ישב הכרצים ושם שני צני-עלי עס-ארון צרית האלהים חפני ופינחס: ⁵ והיה כבוא ארון צרית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: ⁶ וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת צמנחה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה: ⁷ ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו או לנו כי

לא היתה כזאת אתמול שלשם: 8 או לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה
אלה הם האלהים המכים את-מנרים בכל-מכה צמדצר: 9 התחזקו והיו לאנשים
פלשמים פן תעזדו לעזרים כאשר עזדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו
פלשמים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל
שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס: 12 וירץ
איש-צנימן מהמערכה ויבא שלה ציום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: 13
ויבוא והנה עלי ישב על-הכסא (י) [7] דרך מנפה כי-היה לבו חרד על ארון
האלהים והאיש בא להגיד צעיר ותזעק כל-העיר: 14 וישמע עלי את-קול הצעקה
ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: 15 ועלי בן-משעים
ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא
מן-המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר בני: 17 וען
המצטר ויאמר נס ישראל לפני פלשמים וגם מגפה גדולה היתה צעם וגם-שני בניך
מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקח: פ 18 ויהי כהזכירו את-ארון האלהים
ויפל מעל-הכסא אחרנית צעד יד השער ותסצר מפרקתו וימת כי-זקן האיש
וכד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה: 19 וכלמו אשת-פינחס הרה ללת ותשמע
את-השמעה אל-הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי-נהפכו
עליה לריה: 20 וכעת מותה ותדברנה הננצות עליה אל-תיראי כי בן ילדת ולא
ענתה ולא-שתה לבה: 21 ותקרא לנער אי-כבוד לאמר גלה כבוד מישראל
אל-הלקח ארון האלהים ואל-חמיה ואישה: 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי
נלקח ארון האלהים: פ 1Sa 5 ופלשמים לקחו את ארון האלהים ויבאחו מאצן העזר
אשדודה: 2 ויקחו פלשמים את-ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויניגו אתו אלל
דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
ויקחו את-דגון וישבו אתו למקומו: 4 וישכמו בצקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו
ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרות אל-המפתן רק דגון
נשאר עליו: 5 על-כן לא-יירכו כהני דגון וכל-הבאים בית-דגון על-מפתן דגון
באשדוד עד היום הזה: ס 6 ותכדד יד-יהוה אל-האשדודים וישמם ויך אתם
(צעפלים) [צטחרים] את-אשדוד ואת-גבוליה: 7 ויראו אנשי-אשדוד כי-כן ואמרו
לא-ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי-קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו
ויאספו את-כל-סרני פלשמים אליהם ויאמרו מה-נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את-ארון אלהי ישראל: ס 9 ויהי אחרי
הסבו אתו ותהי יד-יהוה צעיר מהומה גדולה מאד ויך את-אנשי העיר מקטן
ועד-גדול וישתרו להם (עפלים) [טחרים]: 10 וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי
כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את-ארון אלהי
ישראל להמיתני ואת-עמי: 11 וישלחו ויאספו את-כל-סרני פלשמים ויאמרו שלחו
את-ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא-ימית אתי ואת-עמי כי-היתה מהומת-מות
בכל-העיר כזדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא-מתו הכו (צעפלים)
[צטחרים] ותעל שועת העיר השמים: 1Sa 6 ויהי ארון-יהוה צשדה פלשמים שצעה
חדשים: 2 ויקראו פלשמים לכהנים ולקסמים לאמר מה-נעשה לארון יהוה הודענו

זמה נשלחנו למקומו: **3** ויאמרו אס-משלמים את-ארון אלהי ישראל אל-תשלחו
 אתו ריקס כיהשצ תשיצו לו חשס אז תרפאו וודע לכס למה לא-תסור ידו מכס:
4 ויאמרו מה האשס אשר נשיצ לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה **(עפלי)**
[טחרי] זהו וחמשה עכברי זהב כיהמגפה אחת לכלס ולסרניס: **5** ועשיסם זלמי
(עפליכס) **[טחריכס]** ולמי עכבריכס המשחיתס את-הארץ ונתתס לאלהי ישראל
 כבוד אולי יקל את-ידו מעליכס ומעל אליכס ומעל ארנכס: **6** ולמה תכדו
 את-לככס כאשר כדו מזריס ופרעה את-לכס הלוא כאשר התעלל זהס
 וישלחוס וילכו: **7** ועמה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר
 לא-עלה עליהס על ואסרתס את-הפרות בעגלה והשיצתס זניהס מאחריהס
 הזיתה: **8** ולקחתס את-ארון יהוה ונתתס אתו אל-העגלה ואת כלי הזהב אשר
 השצתס לו חשס תשימו צארגו מזדו ושלחתס אתו והלך: **9** וראיתס אס-דרך גבולו
 יעלה זית שמש הוא עשה לנו את-הרעה הגדולה הזאת ואס-לא וידענו כי לא
 ידו נגעה זנו מקרה הוא היה לנו: **10** ויעשו האנסיס כן ויקחו שתי פרות עלות
 ויאסרוס בעגלה ואת-זנייהס כלו זצית: **11** וישמו את-ארון יהוה אל-העגלה ואת
 הארגו ואת עכברי הזהב ואת זלמי טחריהס: **12** וישרנה הפרות זדרך על-דרך
 זית שמש זמסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא-סרו ימין ושמאלו וסרני פלשתים
 הלכיס אחריהס עד-גבול זית שמש: **13** וזית שמש קרריס קררי-טטיס זעמק וישאו
 את-עיניהס ויראו את-הארון וישמחו לראות: **14** והעגלה זאה אל-סדה יהושע
 זית-השמי ותעמד שס ושס אכן גדולה ויצקעו את-עזי העגלה ואת-הפרות העלו
 עלה ליהוה: **ס 15** והלויס הורידו את-ארון יהוה ואת-הארגו אשר-אתו אשר-זו
 כלי-זהב וישמו אל-האכן הגדולה ואנשי זית-שמש העלו עלות וזצחו זצחיס זיוס
 ההוא ליהוה: **16** וחמשה סרני-פלשתים ראו וישצו עקרון זיוס ההוא: **ס 17** ואלה
 טחרי הזהב אשר השיצו פלשתים חשס ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון
 אחד לגת אחד לעקרון אחד: **ס 18** ועכברי הזהב מספר כלי-ערי פלשתים לחמשת
 הסרניס מעיר מזצר ועד כפר הפרזי ועד אכל הגדולה אשר הניחו עליה את
 ארון יהוה עד היום הזה זסדה יהושע זית-השמי: **19** ויך זאנשי זית-שמש כי
 ראו צארון יהוה ויך זעס זצעים איש חמסיס אלף איש ויתאצלו העס כיהכה
 יהוה זעס מכה גדולה: **20** ויאמרו אנשי זית-שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה
 האלהיס הקדוש הזה ואל-מי יעלה מעלינו: **ס 21** וישלחו מלאכיס אל-יושבי
 קרית-יעריס לאמר השצו פלשתים את-ארון יהוה רדו העלו אתו אליכס: **7 1Sa**
 ויצאו אנשי קרית יעריס ויעלו את-ארון יהוה ויצאו אתו אל-זית אצינדז בגבעה
 ואת-אלעזר זנו קדשו לשמר את-ארון יהוה: **פ 2** והי מיוס שצת הארון
 זקרית יעריס וירצו הימיס ויהיו עשריס שנה וינהו כלי-זית ישראל אחרי יהוה: **ס**
3 ויאמר שמואל אל-כל-זית ישראל לאמר אס-זכל-לככס אתס שציס אל-יהוה
 הסירו את-אלהי הנכר מתוככס והעשתרות והכינו לככס אל-יהוה ועצדהו לכדו
 ויכל אתכס מיד פלשתים: **4** ויסירו זני ישראל את-הזעליס ואת-העשתרת ויעצדו
 את-יהוה לכדו: **פ 5** ויאמר שמואל קצנו את-כל-ישראל המנפתה ואתפלל בעדכס
 אל-יהוה: **6** ויקצנו המנפתה וישאצו-מיס וישכחו לפני יהוה ויזומו זיוס ההוא

ויאמרו שם חטאנו ליהוה ושפט שמואל את-בני ישראל במצפה: **7** וישמעו פלשתים
 כי-התקצצו בני-ישראל המצפה ויעלו סרני-פלשתים אל-ישראל וישמעו בני
 ישראל ויראו מפני פלשתים: **8** ויאמרו בני-ישראל אל-שמואל אל-תחרש ממנו
 מזעק אל-יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: **9** ויקח שמואל טלה חלב אחד
(ויעלה) **(ויעלהו)** עולה כליל ליהוה וזעק שמואל אל-יהוה בעד ישראל ויענהו
 יהוה: **10** והי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה
 בקול-גדול ציוס ההוא על-פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל: **11** ויצאו אנשי
 ישראל מן-המצפה וירדפו את-פלשתים ויכוס עד-מתחת לבית כר: **12** ויקח שמואל
 חזן אחת וישם צין-המצפה וצין השן ויקרא את-שמה חזן העזר ויאמר עדה-נה
 עורנו יהוה: **13** ויכעו הפלשתים ולא-יסקו עוד לבוא בגבול ישראל ויהי יד-יהוה
 בפלשתים כל ימי שמואל: **14** ותשכנה הערים אשר לקחו-פלשתים מאת ישראל
 לישראל מעקרון ועד-גת ואת-גבולן הציל ישראל מיד פלשתים והי שלום צין
 ישראל וצין האמרי: **15** ושפט שמואל את-ישראל כל ימי חייו: **16** והלך מדי שנה
 בשנה וסבב בית-אל והגלגל והמצפה ושפט את-ישראל את כל-המקומות האלה: **17**
 ותשבתו הרממה כי-שם ביתו ושם שפט את-ישראל ויצן-שם מוצח ליהוה: **1Sa 8**
 והי כאשר זקן שמואל וישם את-בניו שפטים לישראל: **2** והי שם-בנו הצבור יואל
 ושם משנהו חביה שפטים בצאר שבע: **3** ולא-הלכו בניו **(גדרכו)** **(גדרכיו)** ויטו
 אחרי הצע ויקחו-שחד ויטו משפט: **4** ויתקצצו כל זקני ישראל ויצאו
 אל-שמואל הרממה: **5** ויאמרו אליו הנה אתה זקנת וצניך לא הלכו דרכיך עתה
 שימה-לנו מלך לשפטנו ככל-הגוים: **6** וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו
 תנה-לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל-יהוה: **7** ויאמר יהוה אל-שמואל שמע
 בקול העם לכל אשר-יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי-אחי מאסו ממלך
 עליהם: **8** ככל-המעשים אשר-עשו מיום העלתי אתם ממזרים ועד-היום הזה
 ויעזבני ויעזבו אלהים אחרים כן המה עשים גם-לך: **9** ועתה שמע בקולם אך
 כי-העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: **10** ויאמר
 שמואל את כל-דברי יהוה אל-העם השאלים מאתו מלך: **11** ויאמר זה יהיה
 משפט המלך אשר ימלך עליכם את-בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורזו
 לפני מרכבתו: **12** ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו
 ולעשות כל-מלחמתו וכלי רכבו: **13** ואת-צוותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
14 ואת-שדותיכם ואת-כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: **15** וזרעיכם
 וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: **16** ואת-עבדיכם ואת-שפחותיכם
 ואת-בחוריכם הטובים ואת-חמוריכם יקח ועשה למלכתו: **17** לאנכם יעשר ואתם
 תהיו-לו לעבדים: **18** וזעקתם ציוס ההוא מלפני מלככם אשר צחרתם לכם
 ולא-יענה יהוה אתכם ציוס ההוא: **19** וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא
 כי אס-מלך יהיה עלינו: **20** והיינו גם-אנחנו ככל-הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
 ונלחם את-מלחמתנו: **21** וישמע שמואל את כל-דברי העם וידברם באזני יהוה: **22**
 ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל-אנשי
 ישראל לכו איש לעירו: **1Sa 9** והי-איש **(מצן-ימין)** **(מצנימין)** ושמו קיש

בן-אביאל בן-נרור בן-צכורת בן-אפיח בן-איש ימיני גבור חיל: ² ולו-היה בן ושמו
 שאל צחור וטוב ואין איש מצני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל-העם:
³ ותאצדנה האתנות לקיש אבי שאל ויאמר קיש אל-שאלו צנו קחנא אתך
 את-אחד מהנערים וקום לך בקש את-האתנות: ⁴ ויעברו צהר-אפרים ויעברו
 בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ-שעלים ואין ויעברו בארץ-ימיני ולא מצאו: ⁵
 המה באו בארץ נוף ושאלו אמר לנערו אשר-עמו לכה ונשובה פן-יחדל אבי
 מן-האתנות ודאג לנו: ⁶ ויאמר לו הנה-נא איש-אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד
 כל אשר-יידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את-דרכנו אשר-הלכנו
 עליה: ⁷ ויאמר שאלו לנערו והנה נלך ומה-נביא לאיש כי הלחם אלו מכלינו
 ותשורה אין-להביא לאיש האלהים מה אתנו: ⁸ ויסף הנער לענות את-שאלו ויאמר
 הנה נמנא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרכנו: ⁹
 לפנים צישראל כה-אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד-הרעה כי
 לנביא היום יקרא לפנים הרעה: ¹⁰ ויאמר שאלו לנערו טוב דברך לכה נלכה
 וילכו אל-העיר אשר-שם איש האלהים: ¹¹ המה עלים במעלה העיר והמה מצאו
 נערות ילדות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הרעה: ¹² ותענינה אותם ותאמרנה
 יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בצמה: ¹³ כבאכם
 העיר בן תמצאון אתו בטרם יעלה הצמתה לאכל כי לא-יאכל העם עד-באון
 כי-הוא יברך הזבח אחרי-כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי-אתו כהיום תמצאון
 אתו: ¹⁴ ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יא לאקראתם לעלות
 הצמה: ¹⁵ **ס** ויהוה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני בוא-שאלו לאמר: ¹⁶ כעת
 מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל והושיע
 את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי כי באה נעקתו אלי: ¹⁷ ושמואל ראה
 את-שאלו ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעברו בעמי: ¹⁸ ויגש שאלו
 את-שמואל בתוך השער ויאמר הגידה-נא לי איזה בית הרעה: ¹⁹ ויען שמואל
 את-שאלו ויאמר אנכי הרעה עלה לפני הצמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בצקר
 וכל אשר בלצבך אגיד לך: ²⁰ ולאתנות האצדות לך היום שלשת הימים אל-תשם
 את-לצבך להם כי נמצאו ולמי כל-חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אבין: ²¹ **ס**
 ויען שאלו ויאמר הלוא בן-ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הנערה
 מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה: ²² **ס** ויקח שמואל
 את-שאלו ואת-נערו ויציאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה
 כשלים איש: ²³ ויאמר שמואל לטבח תנה את-המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי
 אליך שים אתה עמך: ²⁴ וירם הטבח את-השוק והעליה וישם לפני שאלו ויאמר
 הנה הנשאר שים-לפניך אכל כי למועד שמור-לך לאמר העם קראתי ויאכל
 שאלו עם-שמואל ביום ההוא: ²⁵ וירדו מהצמה העיר וידבר עם-שאלו על-הגג: ²⁶
 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל-שאלו **(הגג)** **[הגג]** לאמר קומה
 ואשלחך ויקם שאלו ויצאו שניהם הוא ושמואל החונה: ²⁷ המה יורדים בקצה
 העיר ושמואל אמר אל-שאלו אמר לנער ויעברו לפנינו ויעברו ואתה עמד ביום
 ואשמיעך את-דבר אלהים: **1Sa 10** **פ** ויקח שמואל את-פך השמן ויזק על-ראשו

וישקוה ויאמר הלא כי-משחק יהוה על-נחלתו לנגיד: **2** זלכתך היום מעמדי ומנחת שני אנשים עס-קצרת רחל בגבול בנימן זללנח ואמרו אליך נמנחו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את-דברי האתנות ודאג לכס לאמר מה אעשה לבני: **3** וחלפת משס והלאה וזאת עד-אלון תבור ומנאוך שס שלשה אנשים עלים אל-האלהים זית-אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחס ואחד נשא נבל-יין: **4** ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי-לחס ולקחת מידם: **5** אחר כן תצאו גבעת האלהים אשר-שס נצני פלשטים ויהי כבאך שס העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהצמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: **6** ולחאה עליך רוח יהוה והתנבית עמס ונהפכת לאיש אחר: **7** והיה כי **[תצאנה]** **[תצאנה]** האתות האלה לך עשה לך אשר תמנח ידך כי האלהים עמך: **8** וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תחול עד-צואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה: **9** והיה כהפנתו שכמו ללכת מעס שמואל ויהפך-לו אלהים לב אחר ויצאו כל-האתות האלה זיוס הווא: **10** **ק** ויצאו שס הגבעתה והנה חבל-נבאים לקראתו ותללח עליו רוח אלהים ויתנבא צתוכס: **11** ויהי כל-יודעו מאתמוול שלשום ויראו והנה עס-נבאים נבא ויאמר העס איש אל-רעהו מה-זה היה לבן-קיש הגס שאול נבנאים: **12** ויען איש משס ויאמר ומי אציהס על-כן היתה למשל הגס שאול נבנאים: **13** ויכל מהתנבות ויבא הצמה: **14** ויאמר דוד שאול אליו ואל-נערו אן הלכתס ויאמר לבקש את-האתנות ונראה כי-אין ונבוא אל-שמואל: **15** ויאמר דוד שאול הגיד-נח לי מה-אמר לכס שמואל: **16** ויאמר שאול אל-דודו הגד הגיד לנו כי נמנחו האתנות ואת-דבר המלוכה לא-הגיד לו אשר אמר שמואל: **17** **פ** ויעק שמואל את-העס אל-יהוה המנפה: **18** ויאמר אל-בני ישראל **פ** כה-אמר יהוה אלוי ישראל אנכי העליתי את-ישראל ממזרים ואזיל אתכס מיד מזרים ומיד כל-הממלכות הלחטים אתכס: **19** ואתס היום מאתס את-אלהיכס אשר-הוא מושיע לכס מכל-רעותיכס ונרתיכס ותאמרו לו כי-מלך תשים עלינו ועמה התיצבו לפני יהוה לשבטויכס ולחלפיכס: **20** ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: **21** ויקרב את-שבט בנימן **[למשפחתו]** **[למשפחתיו]** ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן-קיש ויבקשהו ולא נמנח: **22** וישאלו-עוד ציהוה הבא עוד הלס איש **ק** ויאמר יהוה הנה-הוא נחבא אל-הכלים: **23** ויראו ויקהו משס ויתיצב צתוך העס ויגבה מכל-העס משכמו ומעלה: **24** ויאמר שמואל אל-כל-העס הראיתס אשר צחר-בו יהוה כי אין כמהו זכל-העס וירעו כל-העס ויאמרו יחי המלך: **25** **פ** וידבר שמואל אל-העס את משפט המלכה ויכתב צספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את-כל-העס איש לביתו: **26** וגס-שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר-נגע אלהים בזלס: **27** ובני זליעל אמרו מה-ישענו זה ויצוהו ולא-הציאו לו מנחה ויהי כמחיש: **1Sa 11** **פ** ועל נחש העמוני ויתן עלי-בש גלעד ויאמרו כל-אנשי יביש אל-נחש כרת-לנו צרית ועעדך: **2** ויאמר אליהס נחש העמוני בזאת אכרת לכס צנקור לכס כל-יעין ימין ושמתיה חרפה על-כל-ישראל: **3** ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלחאים זכל גבול ישראל ואס-אין מושיע

אתנו ויאלנו אליך: **4** ויצאו המלכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כלהעם את-קולם ויבכו: **5** והנה שאול בא אחרי הבקר מן-השדה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויפירו-לו את-דברי אנשי יביש: **6** ותללח רוח-אלהים על-שאול **[בשמעו]** **[כשמעו]** את-הדברים האלה ויחר אפו מאד: **7** ויקח נמד בקר וינתחו וישלח בכל-גבול ישראל ציד המלכים לאמר אשר איננו יבא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה על-העם ויאלו כאיש אחד: **8** ויפקדם בצוק ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: **9** ויאמרו למלכים הבאים כה תאמרן לאיש יביש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה **[בחס]** **[כחס]** השמש ויצאו המלכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: **10** ויאמרו אנשי יביש מחר נבא אליכם ועשיתם לנו ככל-הטוב צעייכם: **11** **ק** והי ממחרת וישם שאול את-העם שלשה ראשים ויצאו בתוך-המחנה באשמרת הבקר ויכו את-עמון עד-חס היום והי הנשארים ויפלו ולא נשאר-בם שנים יחד: **12** ויאמר העם אל-שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: **13** ויאמר שאול לא-יומת איש ציוס הזה כי היום עשה-יהוה תשועה בישראל: **14** **ק** ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: **15** וילכו כלהעם הגלגל וימלכו שם את-שאול לפני יהוה בגלגל ויזכור-שם זכאים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל-אנשי ישראל עד-מאד: **16** **פ** **1Sa 12** ויאמר שמואל אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר-אמרתי לי ואמליך עליכם מלך: **2** ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושצתי וצני הנס אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד-היום הזה: **3** הנני ענו צי נגד יהוה ונגד משיחו את-שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי רצתי ומיד-מי לקחתי כפר ואעלים עיני צו ואשיב לכם: **4** ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא-לקחת מיד-איש מאומה: **5** ויאמר אליהם עד יהוה צבס ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם צדי מאומה ויאמר עד: **6** **פ** ויאמר שמואל אליהעם יהוה אשר עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם מארץ מצרים: **7** ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל-גדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם: **8** כאשר-בא יעקב מצרים ויעקו אבותיכם אליהוה וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויוציאו את-אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה: **9** וישכחו את-יהוה אלהיהם וימכרו אתם ציד יסורא שר-צבא חסור וציד-פלשתים וציד מלך מואב וילחמו צס: **10** ויעקו אליהוה **[ויאמר]** **[ויאמרו]** חטאנו כי עזבנו את-יהוה ונעבד את-הבעלים ואת-העשתרות ועתה הילינו מיד איבינו ונעבדך: **11** וישלח יהוה את-ירבעל ואת-בדן ואת-יפתח ואת-שמואל וינל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: **12** ותראו כי-נחש מלך צני-עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי-מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: **13** ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: **14** אם-תיראו את-יהוה ועזדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את-פי יהוה והיתם גס-אתם וגס-המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: **15** ואם-לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את-פי יהוה והיתה יד-יהוה צבס וצבצתיכם: **16** גס-עתה התיצבו וראו את-הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: **17** הלא קציר-חטים היום אקרא

אל-יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי-רעתכם רצה אשר עשיתם צעיני יהוה
 לשאול לכם מלך: **ס 18** ויקרא שמואל אל-יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ציוס הוא
 ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמואל: **19** ויאמרו כל-העם אל-שמואל התפלל
 בעד-עזדיך אל-יהוה אלהיך ואל-נמות כי-יספנו על-כל-חטאתינו רעה לשאל לנו
 מלך: **ס 20** ויאמר שמואל אל-העם אל-חיראו אתם עשיתם את כל-הרעה הזאת
 אך אל-תסורו מאחרי יהוה ועזדתם את-יהוה בכל-לצבכם: **21** ולא תסורו כי
 אחרי התהו אשר לא-יועילו ולא יצילו כי-תהו המה: **22** כי לא-יעש יהוה את-עמו
 בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: **23** גם אנכי חלילה לי
 מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: **24**
 אך יראו את-יהוה ועזדתם אתו באמת בכל-לצבכם כי ראו את אשר-הגדל
 עמכם: **25** ואס-הרע תרעו גם-אתם גם-מלכם תספו: **Isa 13 D** בן-שנה שאול במלכו
 ושתי שנים מלך על-ישראל: **2** ויבחרלו שאול שלשת אלפים מישראל והיו
 עס-שואל אלפים במכמש וזהר בית-אל ואלף היו עס-יונתן בגבעת בנימין ויתר
 העם שלה איש לאהליו: **3** ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים
 ושואל תקע בשופר בכל-הארץ לאמר ישמעו העברים: **4** וכל-ישראל שמעו לאמר
 הכה שאול את-נציב פלשתים וגם-נבאש ישראל צפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול
 הגלגל: **5** ופלשתים נאספו להלחם עס-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים
 פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרצ ויעלו ויתנו במכמש קדמת בית און: **6**
 ואיש ישראל ראו כי זר-לו כי נגש העם ויתחבצו העם במערות ובחוחים ובסלעים
 ובצרחים ובצרות: **7** ועברים עברו את-הירדן ארץ גד וגלעד ושואל עודנו בגלגל
 וכל-העם חרדו אחרי: **8** **(וייחל)** **[ויוחל]** שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-בא
 שמואל הגלגל ויפך העם מעליו: **9** ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל
 העלה: **10** והיה ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא וינא שאול לקראתו
 לזרכו: **11** ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי-ראיתי כי-נפך העם מעלי
 ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: **12** ואמר עתה ירדו
 פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואלעה העלה: **ס 13** ויאמר
 שמואל אל-שואל נסכלת לא שמרת את-מזות יהוה אלהיך אשר זוך כי עתה
 הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: **14** ועתה ממלכתך לא-תקום בקש
 יהוה לו איש כלצו ויזוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-זוך
 יהוה: **פ 15** ויקם שמואל ויעל מן-הגלגל גבעת בנימין ויפקד שאול את-העם
 הנמצאים עמו כשש מאות איש: **16** ושואל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים
 בגבע בנימין ופלשתים חנו במכמש: **17** וינא המשחית ממחנה פלשתים שלשה
 ראשים הראש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: **18** והראש אחד יפנה
 דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על-גי הצבים המדברה: **ס**
19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי-**[אמר]** **[אמר]** פלשתים פן יעשו העברים
 חרב או חנית: **20** וירדו כל-ישראל הפלשתים ללטוש איש את-מחרשתו ואת-אחו
 ואת-קרדמו ואת מחרשתו: **21** והיתה הפנייה פים למחרשת ולחטים ולשלש קלשון
 ולהקרדמים ולהציב הדרבן: **22** והיה ציוס מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ציד

כליהעם אשר את-שאלו ואת-יונתן ותמצא לשאלו וליונתן בנו: **23** וינא מצב
 פלשתים אל-מעבר מכמש: **14 Sa 1** ויהי היום ויאמר יונתן בן-שאלו אל-הנער נשא
 כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולציו לא הגיד: **2** ושאלו
 יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: **3**
 ואחיה בן-אחטוב אחי איכבוד בן-פינחס בן-עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם
 לא ידע כי הלך יונתן: **4** וצין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים
 שן-הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד צוץ ושם האחד סנה:
5 השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: **6** ויאמר יונתן
 אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו
 כי אין ליהוה מעצור להושיע ברצ או במעט: **7** ויאמר לו נשא כליו עשה
 כל-אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: **8** ויאמר יונתן הנה אנחנו עברים
 אל-האנשים ונגליו אליהם: **9** אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-הגיענו אליכם ועמדנו
 תחתיו ולא נעלה אליהם: **10** ואם-כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כיינתנס יהוה צידנו
 וזה-לנו האות: **11** ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים
 ינאים מן-החרים אשר התחבאו-שם: **12** ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא
 כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר **13** ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה
 אחרי כיינתנס יהוה ציד ישראל: **13** ועל יונתן על-ידי ועל-רגליו ונשא כליו
 אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: **14** ותהי המכה הראשנה אשר
 הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחי מענה צמד שדה: **15** ותהי חרדה
 במחנה בשדה וכלל-העם המצב והמשחית חרדו גס-המה ותרגו הארץ ותהי
 לחרדת אלהים: **16** ויראו הצפים לשאלו בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך
 והלם: **17** ויאמר שאלו לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו
 והנה אין יונתן ונשא כליו: **18** ויאמר שאלו לאחיה הגישה ארון האלהים כיהיה
 ארון האלהים ציוס ההוא וצני ישראל: **19** ויהי עד דבר שאלו אל-הכהן וההמון
 אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורצ **20** ויאמר שאלו אל-הכהן אסף ידך: **20**
 ויזעק שאלו וכל-העם אשר אתו ויצאו עד-המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו
 מהומה גדולה מאד: **21** והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם
 במחנה סביב וגס-המה להיות עס-ישראל אשר עס-שאלו ויונתן: **22** וכל איש
 ישראל המתחבאים בהר-אפרים שמעו כיינסו פלשתים וידבקו גס-המה אחריהם
 במלחמה: **23** ויושע יהוה ציוס ההוא את-ישראל והמלחמה עברה את-צית און: **24**
 ואיש-ישראל נגש ציוס ההוא ויאל שאלו את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל
 לחם עד-הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל-העם לחם: **25** וכל-הארץ באו ציער
 ויהי דבש על-פני השדה: **26** ויבא העם אל-היער והנה הלך דבש ואין-משיג ידו
 אל-פיו כייירא העם את-השבעה: **27** ויונתן לא-שמע בהשבע אצו את-העם וישלח
 את-קצה המטה אשר צידו ויטבל אותה ציערת הדבש וישב ידו אל-פיו **[ותראנה]**
[ותארכנה] עיניו: **28** ויען איש מהעם ויאמר השבע השבע אצין את-העם לאמר
 ארור האיש אשר-יאכל לחם היום ויעף העם: **29** ויאמר יונתן עבר אצו את-הארץ
 ראו-נא כייארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: **30** אף כי לוא אכל אכל היום

העם משלל חיזיו אשר מנח כי עתה לא-רצתה מכה בפלשתים: ³¹ ויכו ציוס
ההוא בפלשתים ממכמש חילנה ויעף העם מאד: ³² (ויעש) [ויעט] העם אל-(שלל)
[השלל] ויקחו לאן ובקר ובני בקר ושחטו-ארצה ויאכל העם על-הדם: ³³ ויגידו
לשאל לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על-הדם ויאמר בגדתם גלו-חלי
היום אבן גדולה: ³⁴ ויאמר שאל פנו צעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו
ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא-תחטאו ליהוה לאכל אל-הדם ויגשו
כל-העם איש שורו צידו הלילה ושחטו-שם: ³⁵ ויצן שאל מזבח ליהוה אתו החל
לצנות מזבח ליהוה: ³⁶ פ ויאמר שאל נרדה אחרי פלשתים לילה ונצוה בהם
עד-אור הבקר ולא-נשאר בהם איש ויאמרו כל-הטוב צעיניך עשה ³⁷ ויאמר הכהן
נקרבה הלם אל-האלהים: ³⁷ וישאל שאל באלהים הארד אחרי פלשתים התחנס
ציד ישראל ולא ענהו ציוס ההוא: ³⁸ ויאמר שאל גשו הלם כל פנות העם ודעו
וראו צמה היתה החטאת הזאת היום: ³⁹ כי חייהוה המושיע את-ישראל כי
אס-ישנו ציונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל-העם: ⁴⁰ ויאמר אל-כל-ישראל
אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל-שאל
הטוב צעיניך עשה: ⁴¹ ויאמר שאל אל-יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד
יונתן ושאל והעם ילאו: ⁴² ויאמר שאל הפילו ציני וצין יונתן בני וילכד יונתן: ⁴³
ויאמר שאל אל-יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגדלו יונתן ויאמר טעם טעמתי
בקנה המטה אשר-צדי מעט דבש הנני אמות: ⁴⁴ ויאמר שאל כה-יעשה אלהים
וכה יוסף כ-מות תמות יונתן: ⁴⁵ ויאמר העם אל-שאל היונתן ימות אשר עשה
הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חייהוה אס-יפל משערת ראשו ארצה
כ-יעס-אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את-יונתן ולא-מת: ⁴⁶ ויעל שאל
מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: ⁴⁷ ושאל לכד המלוכה על-ישראל
וילחם סביב בכל-חיזיו צמואצ ובצני-עמון ובאדום ובמלכי ארצה ובפלשתים
ובכל אשר-יפנה ירשיע: ⁴⁸ ויעש חיל ויך את-עמלק ויכל את-ישראל מיד שסוה: ⁴⁹
⁴⁹ ויהיו בני שאל יונתן ושוי ומלכי-שוע ושם שתי צנתיו שם הזכירה מרז ושם
הקטנה מיכל: ⁵⁰ ושם אשת שאל אחינעם בת-אחימעץ ושם שר-צבאו אצינר צן-נר
דוד שאל: ⁵¹ וקיש אצי-שאל ונר אצי-אבנר צן-אציאל: ⁵² ותהי המלחמה חזקה
על-פלשתים כל ימי שאל וראה שאל כל-איש גבור וכל-צן-חיל ויאספהו אליו:

1Sa 15 ויאמר שמואל אל-שאל אחי שלח יהוה למשחך למלך על-עמו על-ישראל
ועתה שמע לקול דברי יהוה: ² ויאמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה
עמלק לישראל אשר-שם לו צדך צעלתו ממזרים: ³ עתה לך והכיתה את-עמלק
והחרמתם את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד-אשה מעלל ועדי-יונק
משור ועד-שה מגמל ועד-חמור: ⁴ וישמע שאל את-העם ויפקדם בטלחים
מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש יהודה: ⁵ ויצא שאל עד-עיר עמלק
וירב צנחל: ⁶ ויאמר שאל אלי-הקיני לכו קרו רדו מתוך עמלקי פן-אספך עמו
ואתה עשיתה חסד עס-כל-בני ישראל צעלותם ממזרים ויסק קיני מתוך עמלק: ⁷
ויך שאל את-עמלק מחוילה בואך שור אשר על-פני מזרים: ⁸ ויתפש את-אגב
מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב: ⁹ ויחמל שאל והעם על-אגב

ועל-מיטצ האלן והצקר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב ולא אצו החרימם וכל-המלכה נמצזה ונמס אתה החרימו: **פ 10** ויהי דצרי-יהוה אל-שמואל לאמר: **11** נחמתי כיי-המלכתי את-שאל למלך כיי-שצ מאחרי ואת-דצרי לא הקים ויחר לשמואל ויעק אל-יהוה כל-הלילה: **12** וישכס שמואל לקראת שאל בצקר ויגד לשמואל לאמר צא-שאל הכרמלה והנה מניצ לו יד ויסצ ויעצר וירד הגלגל: **13** ויצא שמואל אל-שאל ויאמר לו שאל צרוך אתה ליהוה הקימתי את-דצרי יהוה: **14** ויאמר שמואל ומה קול-האלן הזה צאזני וקול הצקר אשר אנכי שמע: **15** ויאמר שאל מעמלקי הציאוס אשר חמל העס על-מיטצ האלן והצקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היותר החרמנו: **ס 16** ויאמר שמואל אל-שאל הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה **[ויאמר]** לו דצר: **ס 17** ויאמר שמואל הלא אס-קטן אתה צעיניך ראש שצטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על-ישראל: **18** וישלחך יהוה דצרך ויאמר לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק ונלחמת צו עד כלותם אתם: **19** ולמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אל-השלל ותעש הרע צעיני יהוה: **ס 20** ויאמר שאל אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך דצרך אשר-שלחני יהוה וצאיא את-אגג מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי: **21** ויקח העס מהשלל לאן וצקר ראשית החרס לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: **22** ויאמר שמואל החפץ ליהוה בצלות וצחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלצ אילים: **23** כי חטאת-קסס מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את-דצרי יהוה וימאסך ממלך: **ס 24** ויאמר שאל אל-שמואל חטאתי כיי-עברתי את-פי-יהוה ואת-דצריך כי יראתי את-העס ואשמע בקולם: **25** ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: **26** ויאמר שמואל אל-שאל לא אשוב עמך כי מאסתה את-דצרי יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על-ישראל: **ס 27** ויסצ שמואל ללכת ויחוק בצנף-מעילו ויקרע: **28** ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך: **29** וגם נח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: **30** ויאמר חטאתי עתה כצדני נא נגד זקני-עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך: **31** וישצ שמואל אחרי שאל וישתחו שאל ליהוה: **ס 32** ויאמר שמואל הגישו אלי את-אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מרי-המות: **ס 33** ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרצך כן-תשכל מנשים חמך וישסף שמואל את-אגג לפני יהוה בגלגל: **ס 34** וילך שמואל הרמתה ושאל עלה אל-ציתו גצעת שאל: **35** ולא-יסף שמואל לרחות את-שאל עד-יום מותו כיי-התאצל שמואל אל-שאל ויהוה נחם כיי-המליך את-שאל על-ישראל: **פ 16 1Sa** ויאמר יהוה אל-שמואל עד-דמתי אתה מתאצל אל-שאל ואני מאסתו ממלך על-ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אלישי צית-הלחמי כיי-ראיתי צצניו לי מלך: **2** ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרגני **ס** ויאמר יהוה עגלת צקר תקח צידך ואמרת לזבח ליהוה צאתי: **3** וקראת לישי צוצח ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך: **4** ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויצא צית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם צואך: **5** ויאמר שלם לזבח ליהוה צאתי התקדשו וצחתם אתי צוצח ויקדש את-ישי ואת-צניו

ויקרא להם לזבח: ⁶ ויהי צבואם וירא את-אליאז ויאמר אך נגד יהוה משיחו: ⁷
 ויאמר יהוה אל-שמואל אל-תצט אל-מרעהו ואל-גצה קומתו כי מאסתיהו כי לא
 אשר יראה האדם כי האדם יראה לעיניים ויהוה יראה ללבו: ⁸ ויקרא ישי
 אל-אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גס-צוה גס-צוה לא-בחר יהוה: ⁹ ויעבר ישי שמה
 ויאמר גס-צוה לא-בחר יהוה: ¹⁰ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר
 שמואל אל-ישי לא-בחר יהוה באלה: ¹¹ ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים
 ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בלאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי
 לא-נסב עד-צאו פה: ¹² וישלח ויביאהו והוא אדמוני עס-יפה עיניים וטוב ראי **פ**
 ויאמר יהוה קום משחיהו כי-זה הוא: ¹³ ויקח שמואל את-קרן השמן וימשח אתו
 בקרב אחיו ותללח רוח-יהוה אל-דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך
 הרמתה: **ק** ¹⁴ ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח-רעה מאת יהוה: ¹⁵ ויאמרו
 עבדי-שאול אליו הנה-נא רוח-אלהים רעה מצעתך: ¹⁶ ויאמר-נא אדננו עבדיך
 לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה צהיות עליך רוח-אלהים רעה ונגן צידו
 וטוב לך: **פ** ¹⁷ ויאמר שאול אל-עבדיו רא-נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי:
¹⁸ ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן ישי צית הלחמי ידע נגן וגבור חיל
 ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: ¹⁹ וישלח שאול מלכים אל-ישי
 ויאמר שלחה אלי את-דוד בןך אשר בלאן: ²⁰ ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי
 עוים אחד וישלח ציד-דוד בנו אל-שאול: ²¹ ויצא דוד אל-שאול ויעמד לפניו
 ויאבהו מאד ויהיו-לו נשא כלים: ²² וישלח שאול אל-ישי לאמר יעמד-נא דוד
 לפני כי-מצא חן בעיני: ²³ והיה צהיות רוח-אלהים אל-שאול ולקח דוד את-הכנור
 ונגן צידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: **פ** ^{1Sa 17} ויאספו פלשתים
 את-מחניהם למלחמה ויאספו שבה אשר ליהודה ויחנו צין-שוכה וצין-עזקה
 באפס דמים: ² ושאול ואיש-ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה
 לקראת פלשתים: ³ ופלשתים עמדים אל-ההר מזה וישראל עמדים אל-ההר מזה
 והגיא ציניהם: ⁴ ויצא איש-הצנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות
 וחרת: ⁵ וכובע נחשת על-ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
 חמשת-אלפים שקלים נחשת: ⁶ ומנחת נחשת על-רגליו וכידון נחשת צין כתפיו: ⁷
[וידן] **[ועין]** חניתו כמנור ארבים ולהבת חניתו שש-מאות שקלים צרול ונשא הצנה
 הלך לפניו: ⁸ ויעמד ויקרא אל-מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך
 מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול צרו-לכם איש וירד אלי: ⁹
 אם-יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם-אני אוכל-לו והכיתיו והייתם
 לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפתי את-מערכות ישראל
 היום הזה תנו-לי איש ונלחמה יחד: ¹¹ וישמע שאול וכל-ישראל את-דברי הפלשתי
 האלה ויחתו ויראו מאד: **פ** ¹² ודוד בן-איש אפרתי הוא מצית לחם יהודה ושמו
 ישי ולו שמנה בנים והאיש צימי שאול זקן בא באנשים: ¹³ וילכו שלשת בני-ישי
 הגדלים הלכו אחרי-שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאז
 הצבור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: ¹⁴ ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו
 אחרי שאול: **ק** ¹⁵ ודוד הלך ושם מעל שאול לרעות את-לאן אציו צית-לחם: ¹⁶

ויגש הפלשתי השכם והערב וימיצב ארבעים יום: **פ 17** ויאמר ישי לדוד בנו קח-נא
 לאחיך חיפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ הממחנה לאחיך: **18** ואת עשרת
 חרני החלב האלה תביא לשר-האלף ואת-אחיך תפקד לשלום ואת-ערבתם תקח:
19 ושאלו והמה וכל-איש ישראל צעמק האלה נלחמים עס-פלשתים: **20** וישכם דוד
 בצקר ויטש את-האלף על-שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויצא המעגלה והחיל
 היא אל-המערכה והרעו במלחמה: **21** ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת
 מערכה: **22** ויטש דוד את-הכלים מעליו על-יד שומר הכלים וירץ המערכה ויצא
 וישאל לאחיו לשלום: **23** והוא מדבר עמם והנה איש הצנים עולה גלית הפלשתי
 שמו מגת **(ממערות)** **[ממערכות]** פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד: **24** וכל
 איש ישראל צראותם את-האיש וינסו מפניו וייראו מאד: **25** ויאמר איש ישראל
 הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את-ישראל עלה והיה האיש אשר-ייכנו
 יעשרנו המלך עשר גדול ואת-צתו יתן-לו ואת צית אצו יעשה חפשי צישראל: **26**
 ויאמר דוד אל-האנשים העמדים עמו לאמר מה-יעשה לאיש אשר יכה
 את-הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף
 מערכות אלהים חיים: **27** ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר
 יכנו: **28** וישמע אליאצ אחיו הגדול צדברו אל-האנשים ויחרף-אף אליאצ דוד
 ויאמר למה-זה ירדת ועל-מי נטשת מעט האלף ההנה צמדבר אני ידעתי את-זדנך
 ואת רע לצבך כי למען ראות המלחמה ירדת: **29** ויאמר דוד מה עשיתי עתה
 הלוה דבר הוא: **30** ויסב מאצלו אל-מול אחר ויאמר כדבר הזה וישצבו העם
 דבר כדבר הראשון: **31** וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני-שאלו ויקהו:
32 ויאמר דוד אל-שאלו אל-יפל לז-אדם עליו עבדך ילך ונלחם עס-הפלשתי
 הזה: **33** ויאמר שאלו אל-דוד לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה להלחם עמו
 כי-נער אתה והוא איש מלחמה מנערו: **34** **ס** ויאמר דוד אל-שאלו רעה היה
 עבדך לאצו צלאן וצא הארי ואת-הדוב ונשא שה מהעדר: **35** ויצאתי אחריו
 והכתי והלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי צוקנו והכתי והמיתו: **36** גם את-הארי
 גס-הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת
 אלהים חיים: **37** **ס** ויאמר דוד יהוה אשר הללני מיד הארי ומיד הדב הוא ילילני
 מיד הפלשתי הזה **ס** ויאמר שאלו אל-דוד לך ויהוה יהיה עמך: **38** וילצש שאלו
 את-דוד מדיו ונתן קובע נחשת על-ראשו וילצש אתו שריון: **39** ויחגר דוד את-חרבו
 מעל למדיו ויאל ללכת כי לא-נסה ויאמר דוד אל-שאלו לא אוכל ללכת בצלה
 כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: **40** ויקח מקלו צידו ויבחר-לו חמשה חלקי-אצנים
 מן-הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו וצילקוט וקלעו צידו ויגש אל-הפלשתי:
41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל-דוד והאיש נשא הצנה לפניו: **42** ויצט הפלשתי
 ויראה את-דוד ויצוהו כי-יהיה נער ואדמני עס-יפה מראה: **43** ויאמר הפלשתי
 אל-דוד הכלב אנכי כי-אתה צא-אלי במקלות ויקלל הפלשתי את-דוד בצלהיו: **44**
 ויאמר הפלשתי אל-דוד לכה אלי ואתנה את-צשרך לעוף השמים ולצבמת השדה:
45 **ס** ויאמר דוד אל-הפלשתי אתה צא אלי צחרב וצחנית וצכידון ואנכי צא-אלריך
 צסם יהוה לצאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: **46** היום הזה יסגרך יהוה

צידי והכינתך והסרתני את-ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל-הארץ כי יש אלהים לישראל: **47** וידעו כל-הקהל הזה כי-לא נחרצ ובחנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם צידנו: **48** והיה כ-יִקַּס הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: **49** וישלח דוד את-ידו אל-הכלי ויקח משם אֶבֶן ויקלע ויך את-הפלשתי אל-מנחו ותטבע האבן במנחו ויפל על-פניו ארצה: **50** ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן ויך את-הפלשתי וימיתו ומרצ אֶין ציד-דוד: **51** וירץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרצו וישלפה מתערה וימתתו ויכרת-צה את-ראשו ויראו הפלשתים כי-מת גבורם וינסו: **52** ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את-הפלשתים עד-צואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד-גת ועד-עקרון: **53** וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישכו את-מחניהם: **54** ויקח דוד את-ראש הפלשתי ויצאחו ירושלם ואת-כליו שם באהלו: **ס** **55** וכראות שאל את-דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל-אבנר שר הצבא בן-מייזה הנער אבנר ויאמר אבנר חי-נפשך המלך אס-ידעתי: **56** ויאמר המלך שאל אתה בן-מייזה העלם: **ס** **57** וכשוב דוד מהכות את-הפלשתי ויקח אתו אבנר ויצאחו לפני שאל וראש הפלשתי צידו: **58** ויאמר אליו שאל בן-מי אתה הנער ויאמר דוד בן-עבדך ישי צית הלחמי: **1Sa 18** והי כלתו לדבר אל-שאל ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד **(ויאהבו)** **[ויאהבהו]** יהונתן כנפשו: **2** ויקחהו שאל ציוס הוא ולא נתנו לשוב צית אציו: **3** ויכרת יהונתן ודוד צרית באהבתו אתו כנפשו: **4** ויתפשט יהונתן את-המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד-חרצו ועד-קשתו ועד-חגרו: **5** וינא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכיל וישמהו שאל על אנשי המלחמה וייטב צעיני כל-העם וגם צעיני עזדי שאל: **פ** **6** והי בצואם בשוב דוד מהכות את-הפלשתי ותלאנה הנשים מכל-ערי ישראל **(לשור)** **[לשיר]** והמחלות לקראת שאל המלך בתפיש בשמחה ובשלשים: **7** ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאל **(באלפו)** **[באלפיו]** ודוד ברצבתיו: **8** ויחר לשאל מאד וירע צעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רצבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: **9** והי שאל **(עון)** **[עוין]** את-דוד מהיום ההוא והלאה: **ס** **10** והי ממחרת ותלל רוח אלהים רעה אל-שאל ויתנבא בתוך-הצית ודוד מנגן צידו כיום ציוס והחנית ציד-שאל: **11** ויטל שאל את-החנית ויאמר אכה צדוד וצקיר ויסב דוד מפניו פעמים: **12** וירא שאל מלפני דוד כי-היה יהוה עמו ומעם שאל סר: **13** ויסרהו שאל מעמו וישמהו לו שר-אלף וינא ויצא לפני העם: **פ** **14** והי דוד לכל-דרכו משכיל ויהוה עמו: **15** וירא שאל אשר-הוא משכיל מאד ויגר מפניו: **16** וכל-ישראל ויהודה אהב את-דוד כי-הוא יונא וצא לפנייהם: **פ** **17** ויאמר שאל אל-דוד הנה צתי הגדולה מרצ אתה אתן-לך לאשה אך היה-לי לבן-חיל והלחם מלחמות יהוה ושאל אמר אל-תהי ידי צו ותהי-צו יד-פלשתים: **ס** **18** ויאמר דוד אל-שאל מי אנכי ומי חיי משפחת אצני בישראל כי-אהיה חתן למלך: **19** והי בעת תת את-מרצ צת-שאל לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: **20** ותאהב מיכל צת-שאל את-דוד ויגדו לשאל וישר הדבר צעיניו: **21** ויאמר שאל אתננה

לו ותהי-לו למוקש ותהי-צו יד-פלשתיים ויאמר שאול אל-דוד בשמים תחתן צי
 היום: **22** ויזו שאול את-עצדו דברו אל-דוד בלט לאמר הנה חפץ צך המלך
 וכל-עצדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: **23** וידברו עצדי שאול באזני דוד
 את-הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה צעיניכם התחתן במלך ואנכי איש-רש
 ונקלה: **24** ויגדו עצדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: **פ 25** ויאמר שאול
 כה-תאמרנו לדוד אין-חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתיים להנקס באיצי
 המלך ושאול חשב להפיל את-דוד ביד-פלשתיים: **26** ויגדו עצדיו לדוד את-הדברים
 האלה וישר הדבר צעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: **27** ויקם דוד
 וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתיים מאתים איש ויצא דוד את-ערלתייהם וימלאום
 למלך להתחתן במלך ויתן-לו שאול את-מיכל בתו לאשה: **ק 28** וירא שאול וידע
 כי יהוה עס-דוד ומיכל בת-שאול אהבתהו: **29** ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד
 ויהי שאול איב את-דוד כל-הימים: **ק 30** וילאו שרי פלשתיים ויהי מדי נחתם שכל
 דוד מכל עצדי שאול וייקר שמו מאד: **ק 1Sa 19** וידבר שאול אל-יונתן בנו
 ואל-כל-עצדיו להמית את-דוד ויהונתן בן-שאול חפץ צדוד מאד: **2** ויגד יהונתן
 לדוד לאמר מבקש שאול אצי להמיתך ועתה השמר-נח בצקר וישבת בסתר
 ונחצאת: **3** ואני ארא ועמדתי ליד-אצי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר צך
 אל-אצי וראיתי מה והגדתי לך: **ק 4** וידבר יהונתן צדוד טוב אל-שאול אציו
 ויאמר אליו אל-יחטא המלך בעצדו צדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב-לך
 מאד: **5** וישם את-נפשו בכפו ויך את-הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה
 לכל-ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את-דוד חנם: **6** וישמע
 שאול בקול יהונתן וישבע שאול חיי-יהוה אס-יומת: **7** ויקרא יהונתן לדוד ויגד-לו
 יהונתן את כל-הדברים האלה ויצא יהונתן את-דוד אל-שאול ויהי לפניו כאחמול
 שלום: **ק 8** ותוסף המלחמה להיות וינא דוד וילחם בפלשתיים ויך בהם מכה
 גדולה וינסו מפניו: **9** ותהי רוח יהוה רעה אל-שאול והוא צביתו יושב וחניתו
 בידו ודוד מנגן ציד: **10** ויבקש שאול להכות בחנית צדוד וצקיר ויפטר מפני שאול
 ויך את-החנית צקיר ודוד נס וימלט צלילה הוא: **פ 11** וישלח שאול מלאכים
 אל-צית דוד לשמרו ולהמיתו בצקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אס-איןך
 ממלט את-נפשך הלילה מחר אתה מומת: **12** ותגד מיכל את-דוד צעד החלון וילך
 ויצרח וימלט: **13** ותקח מיכל את-התרפים ותשם אל-המטה ואת צביר העזים שמה
 מראשתי ויחם בצגד: **ק 14** וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד ותאמר חלה
 הוא: **פ 15** וישלח שאול את-המלאכים לראות את-דוד לאמר העלו אתו במטה
 אלי להמתו: **16** ויצאו המלאכים והנה התרפים אל-המטה וצביר העזים מראשתי:
17 ויאמר שאול אל-מיכל למה ככה רמייתי ותשלחי את-איצי וימלט ותאמר מיכל
 אל-שאול הוא-אמר אלי שלחני למה אמיתך: **18** ודוד צרח וימלט ויצא אל-שמואל
 הרמתי ויגד-לו את כל-אשר עשה-לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו **[בניית]**
[בניית]: **19** ויגד לשאול לאמר הנה דוד **[בניית]** **[בניית]** צרמה: **20** וישלח שאול
 מלאכים לקחת את-דוד וירא את-להקת הנציאים נציאים ושמואל עמד נצב עליהם
 ותהי על-מלאכי שאול רוח אלהים ויתנצחו גס-המה: **21** ויגדו לשאול וישלח

מלאכים אחרים ויתנצחו גס-המה ויסקף שאלו וישלח מלאכים שלשים ויתנצחו גס-המה: **22** וילך גס-הוא הרממה ויצא עד-צור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה **[בניית]** **[בניית]** צרמה: **23** וילך שם אל-**[נוית]** **[נוית]** צרמה ותהי עליו גס-הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנצחו עד-צאו **[בניית]** **[בניית]** צרמה: **24** ויפשט גס-הוא צבדיו ויתנצחו גס-הוא לפני שמואל ויפל ערס כל-היום ההוא וכל-הלילה על-כן יאמרו הגס שאלו צנניאס: **פ 1Sa 20** ויצרח דוד **[מנוות]** **[מניית]** צרמה ויצא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה-עוני ומה-חטאתי לפני אביך כי מבקש את-נפשי: **2** ויאמר לו חלילה לא תמות הנה **[לר-עשה]** **[לא-יעשה]** אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את-אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את-הדבר הזה אין זאת: **3** וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי-מלאמי חן צעניך ויאמר אל-ידע-זאת יהונתן פן-יעצב ואולם חי-יהוה וחי נפשך כי כפשע ציני וצין המות: **4** ויאמר יהונתן אל-דוד מה-תאמר נפשך ואעשה-לך: **פ 5** ויאמר דוד אל-יהונתן הנה-חדש מחר ואנכי יש-צאשכ עס-המלך לאכול ושלחתי ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית: **6** אס-פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוך צית-לחם עירו כי זבח הימים שם לכל-המשפחה: **7** אס-כה יאמר טוב שלום לעבדך ואס-חרה יחרה לו דע כי-כלתה הרעה מעמו: **8** ועשית חסד על-עבדך כי צרית יהוה הבאת את-עבדך עמך ואס-יש-צי עון המיתני אתה ועד-אביך למה-זה תציאני: **פ 9** ויאמר יהונתן חלילה לך כי אס-ידע אדע כי-כלתה הרעה מעם אבי לצוא עליך ולא אתה אגיד לך: **ס 10** ויאמר דוד אל-יהונתן מי יגיד לי או מה-יענק אביך קשה: **ס 11** ויאמר יהונתן אל-דוד לכה ונאל השדה ואלו שניהם השדה: **ס 12** ויאמר יהונתן אל-דוד יהוה אלהי ישראל כי-אחקר את-אבי כעת מחר השלשית והנה-טוב אל-דוד ולא-אלו אשלח אליך וגלית את-אזנך: **13** כה-יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כייטצו אל-אבי את-הרעה עליך וגלית את-אזנך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עס-אבי: **14** ולא אס-עודני חי ולא-תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: **15** ולא-תכרת את-חסדך מעם ציתי עד-עולם ולא זכרת יהוה את-אבי דוד איש מעל פני האדמה: **16** ויכרת יהונתן עס-צית דוד וצקש יהוה מיד אבי דוד: **17** ויוסף יהונתן להשביע את-דוד באהבתו אמו כי-אהבת נפשו אהבו: **ס 18** ויאמר-לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: **19** ושלשת תרד מאד וזאת אל-המקום אשר-נסתרת שם ציוס המעשה וישבת אלל האבן האזל: **20** ואני שלשת החצים נדה אורה לשלח-לי למטרה: **21** והנה אשלח את-הנער לך מנאל את-החצים אס-אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו וזאה כי-שלום לך ואין דבר חי-יהוה: **22** ואס-כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: **23** והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ציני וצינך עד-עולם: **ס 24** ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישכ המלך **[על-]****[אל-]** הלחם לאכול: **25** וישכ המלך על-מושבו כפעם בפעם אל-מושכ הקיר ויקס יהונתן וישכ אצנר מנל שאלו ויפקד מקום דוד: **26** ולא-דבר שאלו מאומה ציוס ההוא כי אמר מקרה הוא צלתי טהור הוא כי-לא טהור: **ס 27** ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד **ס** ויאמר שאלו אל-יהונתן צנו מדוע לא-צא

בן-ישי גס-תמול גס-היום אל-הלחם: **28** ויען יהונתן את-שאל נשאל נשאל דוד מעמדי עד-צית לחם: **29** ויאמר שלחני נח כי זבח משפחה לנו צעיר והוא צוה-לי אחי ועתה אס-מלאחי חן בעיניך אמלטה נח וארצה את-אחי על-כן לא-צח אל-שלחן המלך: **30** **ס** ויחר-אף שאל ציהונתן ויאמר לו צן-נעות המרדות הלוא ידעתי כי-צחר אתה לצן-ישי לצשתך ולצשת ערות אמך: **31** כי כל-הימים אשר צן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי צן-מות הוא: **32** **ס** ויען יהונתן את-שאל אציו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: **33** ויטל שאל את-החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי-כלה היא מעס אציו להמית את-דוד: **34** **ס** ויקס יהונתן מעס השלחן צחרי-אף ולא-אכל ציוס-החדש השני לחם כי נעצז אל-דוד כי הכלמו אציו: **35** **ס** והיה צבקר וינח יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: **36** ויאמר לנערו רך מנח נח את-החצים אשר אנכי מורה הנער רך והוא-יירה החני להעברו: **37** ויצא הנער עד-מקום החני אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החני ממך והלאה: **38** ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד וילקט נער יהונתן את-**(החני)** **(החצים)** ויצא אל-אדניו: **39** והנער לא-ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: **40** ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: **41** הנער צא ודוד קס מאלל הנגז ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את-רעהו ויצבו איש את-רעהו עד-דוד הגדיל: **42** ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו צסם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך וצין זרעי וצין זרעך עד-עולם: **1Sa 21** **פ** ויקס וילך ויהונתן צא העיר: **2** ויצא דוד נצה אל-אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לצדך ואיש אין אתך: **3** ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל-ידע מאומה את-הדבר אשר-אנכי שלחך ואשר צויתך ואת-הנערים יודעתי אל-מקום לפני אלמוני: **4** ועתה מה-יש תחת-ידך תמשה-לחם תנה צידי או הנמנח: **5** ויען הכהן את-דוד ויאמר אין-לחם חל אל-תחת ידי כי-אס-לחם קדש יש אס-נשמרו הנערים אך מאשה: **6** ויען דוד את-הכהן ויאמר לו כי אס-אשה עצה-לנו כתמול שלשם צלאתי והיו כל-הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש צכלי: **7** ויתן-לו הכהן קדש כי לא-היה שם לחם כי-אס-לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חס ציוס הלקחו: **8** ושם איש מעצדי שאל ציוס ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אציר הרעים אשר לשאל: **9** ויאמר דוד לאחימלך ואין יש-פה תחת-ידך חנית אור-חרצ כי גס-חרצי וגס-כלי לא-לקחתי צידי כי-היה דבר-המלך נחון: **10** ויאמר הכהן חרצ גלית הפלשתי אשר-הכית צעמק האלה הגה-היא לוטה צשמלה אחרי האפוד אס-אתה תקח-לך קח כי אין אחרת זולתה צוה ויאמר דוד אין כמות תננה לי: **11** ויקס דוד ויצרח ציוס-ההוא מפני שאל ויצא אל-אכיש מלך גת: **12** ויאמרו עצדי אכיש אליו הלוא-זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו צמחלות לאמר הכה שאל **(צאלפו)** **(צאלפיו)** ודוד **(צרצמתו)** **(צרצמתיו)**: **13** וישם דוד את-הדברים האלה בצצו וירא מאד מפני אכיש מלך-גת: **14** וישנו את-טעמו בעיניהם ויתהלל צידם **(ויתו)** **(ויתיו)** על-דלתות השער ויורד רירו אל-זקנו: **15**

ויאמר אחיש אל-עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: **16** חסר משגעים אני כיהוצאתם את-זה להשתגע עלי הזה יצוא אל-ציתים: **17** וילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלם וישמעו אחיו וכל-צית אציו וירדו אליו שמה: **2** ויתקבצו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש מרנפיש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: **3** וילך דוד משם מנפה מואב ויאמר אל-מלך מואב ינאנא אצי ואמי אתכם עד אשר אדע מה-יעשה-לי אלהים: **4** וינחם את-פני מלך מואב וישבו עמו כל-ימי היות-דוד במזודה: **5** ויאמר גד הנביא אל-דוד לא תשז במזודה לך ובאת-לך ארץ יהודה וילך דוד ויצא יער חרת: **6** וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאלו יושב בגבעה תחת-האשל ברמה וחניתו צידו וכל-עבדיו נצבים עליו: **7** ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו-נא בני ימיני גם-לכלכם יתן צן-ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות: **8** כי קשרתם כלכם עלי ואין-גלה את-אזוני ברכת-בני עס-צן-ישי ואין-חלה מכס עלי וגלה את-אזוני כי הקים בני את-עבדי עלי לארצ כיום הזה: **9** ויען דאג האדמי והוא נצב על-עבדי-שאלו ויאמר ראיתי את-צן-ישי בא נבה אל-אחימלך צן-אחטוב: **10** וישאל-לו ציהוה וציהוה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: **11** וישלח המלך לקרא את-אחימלך צן-אחטוב הכהן ואת כל-צית אציו הכהנים אשר בנצ ויצאו כלם אל-המלך: **12** ויאמר שאול שמע-נא צן-אחטוב ויאמר הנני אדני: **13** ויאמר **[אלו]** **[אליו]** שאול למה קשרתם עלי אתה וצן-ישי בתתך לו לחם וחרב ושאלו לו בצלהים לקום אלי לארצ כיום הזה: **14** ויען אחימלך את-המלך ויאמר ומי בכל-עבדיך כדוד נאמן ותתן המלך וסר אל-משמעתך ונכבד צציתך: **15** היום החלתי **[לשאל-]** לו בצלהים חלילה לי אל-ישם המלך בעבדו דבר בכל-צית אצי כי לא-ידע עבדך בכל-זאת דבר קטן או גדול: **16** ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל-צית אציו: **17** ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גס-ידם עס-דוד וכי ידעו כיה-צרת הוא ולא גלו את- **[אזנו]** **[אזני]** ולא-אצו עבדי המלך לשלח את-הידם לפגע בכהני יהוה: **18** ויאמר המלך **[לדויג]** **[לדואג]** סב אתה ופגע בכהנים ויסב **[לדויג]** **[לדואג]** האדמי ופגע-הוא בכהנים וימת ציוס ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד צד: **19** ואת נצ עיר-הכהנים הכה לפי-חרצ מאיש ועד-אשה מעולל ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-חרצ: **20** וימלט צן-אחד לאחימלך צן-אחטוב ושמו אציתר ויצרח אחרי דוד: **21** ויגד אציתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: **22** ויאמר דוד לאציתר ידעתי ציוס ההוא כישם **[לדויג]** **[לדואג]** האדמי כיה-גד יגיד לשאלו אנכי סצתי בכל-נפש צית אציו: **23** שצה אחי אל-תירא כי אשר-יצקש את-נפשי יצקש את-נפשך כיה-משמרת אתה עמדי: **1Sa 23** ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שקים את-הגרנות: **2** וישאל דוד ציהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה **3** ויאמר יהוה אל-דוד לך והכית בפלשתים והושעת את-קעילה: **3** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ציהודה יראים ואף כיה-נלך קעלה אל-מערכות פלשתים: **4** ויוסף עוד דוד לשאל ציהוה **5** ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כיה-אני נתן את-פלשתים צידך: **5** וילך דוד **[ואנשו]** **[ואנשיו]** קעילה

וילחם בפלשתים וינהג את-מקניהם ויך זהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה: **ס 6** ויהי צרחה אציתר צן-אחימלך אל-דוד קעילה אפוד ירד צידו: **7** ויגד לשאול כי-צח דוד קעילה ויאמר שאול נכר אהו אלהים צידי כי נסגר לצח בעיר דלתים וצריח: **8** וישמע שאול את-כל-העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשיו: **9** וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל-אציתר הכהן הגישה האפוד: **ס 10** ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי-מבקש שאול לצח אל-קעילה לשחת לעיר צעבורי: **11** היסגרני בעלי קעילה צידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד-נח לעבדך **ס** ויאמר יהוה ירד: **12** ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אחי ואת-אנשי ציד-שאול ויאמר יהוה יסגירו: **ס 13** ויקם דוד ואנשיו כשש-מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו כאשר יתהלכו ולשאול הגד כי-נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: **14** וישצ דוד במדבר במנדות וישצ צהר במדבר-רזיף ויבקשהו שאול כל-הימים ולא-נתנו אלהים צידו: **15** וירא דוד כי-יאל שאול לבקש את-נפשו ודוד במדבר-רזיף צחרשה: **ס 16** ויקם יהונתן צן-שאול וילך אל-דוד צרשה ויחזק את-ידו בצלהים: **17** ויאמר אליו אל-תירא כי לא תמנאך יד שאול אצי ואתה תמלך על-ישראל ואנכי אהיה-לך למשנה וגם-שאול אצי ידע כן: **18** ויכרתו שניהם צרית לפני יהוה וישצ דוד צחרשה ויהונתן הלך לציתו: **ס 19** ויעלו זפים אל-שאול הגצעתה לאמר הלא דוד מסתתר עמנו במנדות צחרשה צגצעת החכילה אשר מימין הישימון: **20** ועתה לכל-אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ציד המלך: **21** ויאמר שאול צרוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: **22** לכונח הכינו עוד ודעו וראו את-מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערס הוא: **23** וראו ודעו מכל המחצאים אשר יתחצא שם ושצתם אלי אל-נכון והלכתי אתכם והיה אם-ישנו צארץ וחפשתי אהו בכל אלפי יהודה: **24** ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון צערצה אל ימין הישימון: **25** וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישצ במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחר-יד דוד מדבר מעון: **26** וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפו ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל-דוד ואל-אנשיו לתפסם: **27** ומלאך צח אל-שאול לאמר מהרה ולכה כי-פשטו פלשתים על-הארץ: **28** וישצ שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על-כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: **1Sa 24** ויעל דוד משם וישצ במנדות עין-גדי: **2** ויהי כאשר שצ שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד צמדבר עין גדי: **ס 3** ויקח שאול שלשת אלפים איש צחור מכל-ישראל וילך לבקש את-דוד ואנשיו על-פני צורי היעלים: **4** ויצח אל-גדרות הנאן על-הדרך ושם מערה ויצח שאול להסך את-רגלו ודוד ואנשיו צירכתי המערה ישצים: **5** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר-אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את-**[איציק]** **[איציק]** צידך ועשית לו כאשר יטצ צעיניך ויקם דוד ויכרת את-כנף-המעיל אשר-לשאול צלט: **6** ויהי אחרי-כן ויך ל-דוד אהו על אשר כרת את-כנף אשר לשאול: **ס 7** ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי צו כי-משיח יהוה הוא: **8** וישסע

דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל-שאלו ושאלו קם מהמערה וילך
בדרך: **ס 9** ויקם דוד אחרי-כן ויאל **[מן-המערה]** **[מהמערה]** ויקרא אחרי-שאלו
לאמר אנני המלך ויבט שאלו אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: **ס 10** ויאמר
דוד לשאלו למה תשמע את-דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: **י 11** הנה
היום הזה ראו עיניך את אשר-ינתן יהוה היום בידי צמורה ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא-אשלח ידי באדני כי-משיח יהוה הוא: **י 12** ואני ראה גם ראה
את-כנף מעילך בידי כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין
בידי רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה אדה את-נפשי לקחתה: **י 13** ישפט יהוה ביני
ובינך ונקמי יהוה ממך וידי לא תהיה-בך: **י 14** כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים
יאל רשע וידי לא תהיה-בך: **י 15** אחרי מי יאל מלך ישראל אחרי מי אתה רדף
אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: **י 16** והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב
את-ריבי וישפטני מידך: **פ 17** והיה ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה
אל-שאלו ויאמר שאלו הקלך זה בני דוד וישא שאלו קלו ויבך: **פ 18** ויאמר אל-דוד
לדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתך הרעה: **פ 19** **[ואת]** **[ואתה]**
הגדת היום את אשר-עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: **פ 20**
וכי-ימצא איש את-איביו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה
אשר עשיתה לי: **פ 21** ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוק וקמה בידך ממלכת ישראל:
פ 22 ועתה השבעה לי ביהוה אסטכרית את-זרעי אחרי ואסטשמיד את-שמי מצית
אני: **פ 23** וישבע דוד לשאלו וילך שאלו אל-ביתו ודוד ואנשיו עלו על-המזודה: **פ**
1Sa 25 וימת שמואל ויקבצו כלי-ישראל ויספדו-לו ויקברו צביתו צרמה ויקם דוד
וירד אל-מדבר פארן: **ס 2** ואיש צמעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו לאן
שלשת-אלפים ואלף עוים ויהי בגזו את-צאנו בכרמל: **ס 3** ושם האיש נבל ושם אשתו
אבגיל והאשה טובת-שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא **[כלבו]**
[כלבין]: **ס 4** וישמע דוד צמדבר כי-גזו נבל את-צאנו: **ס 5** וישלח דוד עשרה נערים
ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל-נבל ושאלתם-לו בשמי לשלום: **ס 6**
ואמרתם כה לחי ואתה שלום ובינתך שלום וכל אשר-לך שלום: **ס 7** ועתה שמעתי כי
גזוים לך עתה הרעים אשר-לך היו עמנו לא הכלמנום ולא-נפקד להם מאומה
כל-ימי היותם בכרמל: **ס 8** שאל את-נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך
כי-על-יוס טוב צנו תנה-נא את אשר תמצא ידך לעצדיך ולבנך לדוד: **ס 9** ויבאו
נערי דוד וידברו אל-נבל ככל-הדברים האלה בשם דוד וינוחו: **ס 10** ויען נבל
את-עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי צן-ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני
אדניו: **ס 11** ולקחתי את-לחמי ואת-מימי ואת טבחתתי אשר טבחתתי לגזוי ונתתי לאנשים
אשר לא ידעתי אי מזה המה: **ס 12** ויהפכו נערי-דוד לרכס וישבו ויבאו ויגדו לו
ככל הדברים האלה: **ס 13** ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את-חרבו ויחגרו איש
את-חרבו ויחגר גם-דוד את-חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים
ישבו על-הכלים: **ס 14** ולאציגיל אשת נבל הגיד נערי-אחד מהנערים לאמר הנה שלח
דוד מלאכים מהמדבר לברך את-אדנינו ויעט בהם: **ס 15** והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמנו ולא-פקדנו מאומה כל-ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: **ס 16** חומה

היו עלינו גס-לילה גס-יומם כלימי היותנו עמם רעים האן: **17** ועתה דעי וראי
 מה-תעשי כי-כלתה הרעה אל-אדנינו ועל כל-ציתו והוא צן-צליעל מדבר אליו: **18**
 ותמהר **[אצוגיל]** **[אצוגיל]** ותקח מאתים לחם ושנים נצלייין וחמש לאן **[עשוות]**
[עשוית] וחמש סאים קלי ומאה נמקים ומאתים דבלים ותשם על-החמרים: **19**
 ותאמר לנעריה עזרו לפני הנני אחריכם צאה ולאישה נצל לא הגידה: **20** והיה
 היא רכבת על-החמור וירדת צסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה
 ותפגש אתם: **21** ודוד אמר אך לשקר שמרתי את-כל-אשר לזה צמדבר ולא-נפקד
 מכל-אשר-לו מאומה וישצ-לי רעה תחת טובה: **22** כה-יעשה אלהים לאיבי דוד
 וכה יסיף אס-אשאר מכל-אשר-לו עד-הצקר משחין צקיר: **23** ותרא אצוגיל
 את-דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: **24**
 ותפל על-רגליו ותאמר צי-אני אדני העון ותדבר-נא אמתך צאניך ושמע את דברי
 אמתך: **25** אל-נא יסיס אדני את-לצו אלי-איש הצליעל הזה על-נצל כי כשמו
 כן-הוא נצל שמו ונצלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את-נערי אדני אשר שלחת: **26**
 ועתה אדני חי-יהוה וחי-נפשך אשר מנעך יהוה מצוא צדמים והושע ידך לך
 ועתה יהיו כנצל איצין והמצקקים אל-אדני רעה: **27** ועתה הצרכה הזאת
 אשר-הציא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים צרגלי אדני: **28** שא נא לפשע
 אמתך כי עשה-יעשה יהוה לאדני צית נאמן כי-מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה
 לא-תמנא צך מימין: **29** ויקס אדם לרדפך ולצקש את-נפשך והיתה נפש אדני
 צרורה צרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איצין יקלענה צתוך כף הקלע:
30 והיה כי-יעשה יהוה לאדני ככל אשר-דבר את-הטובה עליך וצוך לנגיד
 על-ישראל: **31** ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לצ לאדני ולשפך-דם חנם
 ולהושיע אדני לו והיטצ יהוה לאדני וזכרת את-אמתך: **32** ויאמר דוד לאצוגיל
 צרוך יהוה אלהי ישראל אשר שלתך היום הזה לקראתי: **33** וצרוך טעמך וצרוכה
 את אשר כלתני היום הזה מצוא צדמים והשע ידי לי: **34** ואולם חי-יהוה אלהי
 ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת **[ותצאתי]** **[ותצאת]** לקראתי כי
 אס-נותר לנצל עד-אור הצקר משחין צקיר: **35** ויקח דוד מידה את אשר-הציאה לו
 ולה אמר עלי לשלום לציתך ראי שמעתי צקולך ואשא פניך: **36** ותצא אצוגיל
 אל-נצל והנה-לו משתה צציתו כמשתה המלך ולצ נצל טוב עליו והוא שכר
 עד-מאלד ולא-הגידה לו דבר קטן וגדול עד-אור הצקר: **37** ויהי צצקר צצאת היין
 מנצל ותגד-לו אשתו את-הצדרים האלה וימת לצו צקרצו והוא היה לאצן: **38** ויהי
 כעשרת הימים ויגף יהוה את-נצל וימת: **39** וישמע דוד כי מת נצל ויאמר צרוך
 יהוה אשר רצ את-ריצ חרפתי מיד נצל ואת-עצדו חשך מרעה ואת רעת נצל
 השיצ יהוה צראשו וישלח דוד וידבר צאצוגיל לקחתה לו לאשה: **40** ויצאו עצדי
 דוד אל-אצוגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו
 לאשה: **41** ותקס ותשתחו אפיס ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עצדי
 אדני: **42** ותמהר ותקס אצוגיל ותרכב על-החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה
 ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: **43** ואת-אחינעס לקח דוד מיזרעאל ותהיין
 גס-שתיהן לו לנשים: **44** ושאול נתן את-מיכל צתו אשת דוד לפלטי צן-ליש אשר

מגלים: **1Sa 26** ויצאו הזפים אל-שאל הגבעתה לאמר הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן: **2** ויקם שאל וירד אל-מדבר-זיף ואחו שלשת-אלפים איש בחורי ישראל לזקק את-דוד במדבר-זיף: **3** ויחן שאל בגבעת החכילה אשר על-פני הישימן על-הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אחיו המדברה: **4** וישלח דוד מרגלים וידע כי-בא שאל אל-נכון: **5** ויקם דוד ויצא אל-המקום אשר חנה-שם שאל וירא דוד את-המקום אשר שכב-שם שאל ואצנר בן-נר שר-צבאו ושאל שכב במעגל והעם חנים **(סביבתו)** **(סביבתיו)**: **6** ויען דוד ויאמר אל-אחימלך החתי ואל-אזישי בן-צרויה אחי יואב לאמר מי-ירד אחי אל-שאל אל-המחנה ויאמר אזישי אחי ארד עמך: **7** ויצא דוד ואזישי אל-העם לילה והנה שאל שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה-בארץ **(מראשתו)** **(מראשתיו)** ואצנר והעם שכבים **(סביבתו)** **(סביבתיו)**: **8** ויאמר אזישי אל-דוד סגר אלהים היום את-אויבך צידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: **9** ויאמר דוד אל-אזישי אל-תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקם: **10** ויאמר דוד חי-יהוה כי אס-יהוה יגפנו אר-יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: **11** חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח-נא את-החנית אשר **(מראשתו)** **(מראשתיו)** ואת-צפחת המים ונלכה לנו: **12** ויקח דוד את-החנית ואת-צפחת המים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: **13** ויעצר דוד העצר ויעמד על-ראש-ההר מרחק רב המקום צנייהם: **14** ויקרא דוד אל-העם ואל-אצנר בן-נר לאמר הלא תענה אצנר ויען אצנר ויאמר מי אתה קראת אל-המלך: **15** ויאמר דוד אל-אצנר הלא-איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל-אדניך המלך כי-בא אחד העם להשחית את-המלך אדניך: **16** לא-טוב הדבר הזה אשר עשית חי-יהוה כי בני-מות אתם אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה ראה אי-חנית המלך ואת-צפחת המים אשר **(מראשתו)** **(מראשתיו)**: **17** ויכר שאל את-קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: **18** ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עצדו כי מה עשיתי ומה-צדי רעה: **19** ועתה ישמע-נא אדני המלך את דברי עצדו אס-יהוה הקיאתך צי ירח מנחה ואס בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עצד אלהים אחרים: **20** ועתה אל-יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי-יאל מלך ישראל לזקק את-פרעש אחד כאשר ירדף הקרא צהרים: **21** ויאמר שאל חטאתי שוב בני-דוד כי לא-ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי צעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד: **22** ויען דוד ויאמר הנה **(החנית)** **(חנית)** המלך ויעצר אחד מהנערים ויקחה: **23** ויהוה ישיב לאיש את-צדקתו ואת-אמנתו אשר נתן יהוה היום ציד ולא אציתי לשלח ידי במשיח יהוה: **24** והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה צעיני קן חגדל נפשי צעיני יהוה וילנני מכל-צרה: **25** ויאמר שאל אל-דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו: **1Sa 27** ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יוס-אחד ציד-שאל אין-לי טוב כי המלט אמלט אל-ארץ פלשתים ונאש ממני שאל לזקקני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי מידו: **2** ויקם

דוד ויעבר הוא ושש-מאות איש אשר עמו אל-אחיש בן-מעוך מלך גת: ³ וישב דוד עס-אחיש בגת הוא ואנשיו איש וציתו דוד ושתי נשיו אחיעם היזרעאלית ואציגיל אשת-נבל הכרמלית: ⁴ ויגד לשאול כי-ברח דוד גת ולא-**[ויסוף]** **[יסקו]** עוד לבקשו: **ס** ⁵ ויאמר דוד אל-אחיש אס-נא מצאתי תן בעיניך יתנו-לי מקום באתח ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ⁶ ויתן-לו אחיש ציור ההוא את-צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: **פ** ⁷ והי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשו אל-הגשורי **[והגרזי]** **[והגורי]** והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים: ⁹ והכה דוד את-הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח לאן ובקר וחמרים וגמלים וצגדים וישב ויבא אל-אחיש: ¹⁰ ויאמר אחיש אל-פשתים היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב הירחמאלי ואל-נגב הקיני: ¹¹ ואיש ואשה לא-יחיה דוד להביא גת לאמר פן-יגדו עלינו לאמר כה-עשה דוד וכה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה פלשתים: ¹² ויאמן אחיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם: **פ** **1Sa 28** והי צימים ההם ויקצו פלשתים את-מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אחיש אל-דוד ידע תדע כי אחי תנא במחנה אתה ואנשיך: ² ויאמר דוד אל-אחיש לכן אתה תדע את אשר-יעשה עבדך ויאמר אחיש אל-דוד לכן שמר לראשי אשימך כל-הימים: **פ** ³ ושמואל מת ויספדו-לו כל-ישראל ויקברוהו ברמה וצעירו ושאלו הסיר האבות ואת-הידענים מהארץ: ⁴ ויקצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את-כל-ישראל ויחנו בגלבוע: ⁵ וירא שאול את-מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: ⁶ וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם בצורים גם בנביאם: ⁷ ויאמר שאול לעבדיו בקשו-לי אשת בעלת-אוב ואלכה אליה ואדרשה-בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת-אוב בעין דור: ⁸ ויתחפש שאול וילבש צגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל-האשה לילה ויאמר **[קסומי-]** **[קסומי-]** נא לי באוב והעלי לי את אשר-אמר אליך: ⁹ ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר-עשה שאול אשר הכרית את-האבות ואת-הידעני מן-הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: ¹⁰ וישבע לה שאול ביהוה לאמר חיי-יהוה אם-יקרך עון בדבר הזה: ¹¹ ותאמר האשה את-מי אעלה-לך ויאמר את-שמואל העלי-לי: ¹² ותרא האשה את-שמואל ותזקק בקול גדול ותאמר האשה אל-שאול לאמר למה רמייתני ואתה שאלו: ¹³ ויאמר לה המלך אל-תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל-שאול אלהים ראיתי עלים מן-הארץ: ¹⁴ ויאמר לה מה-תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי-שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: **ס** ¹⁵ ויאמר שמואל אל-שאול למה הרגתני להעלות אחי ויאמר שאול צר-לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא-ענני עוד גם ציד-הנביאם גם-בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה: **ס** ¹⁶ ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך והי ערך: ¹⁷ ויעש יהוה לו כאשר דבר צדי ויקרע יהוה את-הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד: ¹⁸ כאשר לא-שמעת בקול יהוה ולא-עשית חרון-אפו בעמלק עלי-כן הדבר הזה עשה-לך יהוה היום הזה: ¹⁹ ויתן יהוה גם את-ישראל עמך

ציד-פלשתיים ומחר אתה וצניך עמי גם את-מחנה ישראל יתן יהוה ציד-פלשתיים: ²⁰
 וימחר שאלו ויפל מלא-קומתו חרצה וירא מאד מדברי שמואל גס-כח לא-היה צו
 כי לא אכל לחם כל-היום וכל-הלילה: ²¹ ותצוא האשה אל-שאלו ותרא כי-נצהל
 מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך צקולך ואשים נפשי בצפי ואשמע
 את-דצריך אשר דצרת אלי: ²² ועתה שמע-נא גס-אתה צקול שפחתך ואשמה
 לפניך פת-לחם ואכול ויהי צך כח כי תלך צדריך: ²³ וימאן ויאמר לא אכל
 ויפרצו-צו עצדיו וגס-האשה וישמע לקלם ויקס מהארץ וישצ אל-המטה: ²⁴ ולאשה
 עגל-מרבק צצית ותמהר ותוצחהו ותקת-קמת ותלש ותפהו מצות: ²⁵ ותגש
 לפני-שאלו ולפני עצדיו ויאכלו ויקמו וילכו צלילה ההוא: **פ** ^{1Sa 29} ויקצאו פלשתיים
 את-כל-מחניהם אפקה ישראל חנים צעין אשר ציזרעאל: ² וסרני פלשתיים עצרים
 למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עצרים צאחרנה עם-אחיש: ³ ויאמרו שרי פלשתיים
 מה העצרים האלה ויאמר אחיש אל-שרי פלשתיים הלווא-זה דוד עצד שאלו
 מלך-ישראל אשר היה אתי זה ימים ארוזה שנים ולא-מנצחתי צו מאומה מיום
 נפלו עדי-היום הזה: **פ** ⁴ ויקצפו עליו שרי פלשתיים ויאמרו לו שרי פלשתיים השצ
 את-האיש וישצ אל-מקומו אשר הפקדתו שם ולא-ירד עמנו צמלחמה
 ולא-יהיה-לנו לשטן צמלחמה וצמה יתרצה זה אל-אדניו הלווא צראשי האנשים
 ההם: ⁵ הלווא-זה דוד אשר יענו-לו צמחלות לאמר הכה שאלו צאלפיו ודוד
(צצצצתו) ⁶ **[צצצצתיו]**: **ק** ⁶ ויקרא אחיש אל-דוד ויאמר אליו חי-יהוה כי-ישר אתה
 וטוב צעיני לאתך וצאך אתי צמחנה כי לא-מנצחתי צך רעה מיום צאך אלי
 עדי-היום הזה וצעיני הסרנים לא-טוב אתה: ⁷ ועתה שוב ולך צשלוס ולא-תעשה
 רע צעיני סרני פלשתיים: **ק** ⁸ ויאמר דוד אל-אחיש כי מה עשיתי ומה-מנצחתי
 צעצדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא צצוא ונלחמתי צאציי אדני
 המלך: ⁹ ויען אחיש ויאמר אל-דוד ידעתי כי טוב אתה צעיני כמלאך אלהים אך
 שרי פלשתיים אמרו לא-יעלה עמנו צמלחמה: ¹⁰ ועתה השכס צצקר ועצדי אדניך
 אשר-צאו אתך והשכמתם צצקר ואור לכס ולכו: ¹¹ וישכס דוד הוא ואנשיו ללכת
 צצקר לשוב אל-ארץ פלשתיים ופלשתיים עלו יזרעאל: **ק** ^{1Sa 30} ויהי צצא דוד
 ואנשיו נקלג ציום השלישי ועמלקי פשטו אל-נגצ ואל-צקלג ויכו את-צקלג וישרפו
 אתה צאש: ² וישצו את-הנשים אשר-צצ מקטן ועדי-גדול לא המיתו איש וינהגו
 וילכו לדרכם: ³ ויצא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה צאש ונשיהם וצניהם
 וצנתיהם נשצו: ⁴ וישא דוד והעם אשר-אתו את-קולס ויצכו עד אשר אין-צבהם כח
 לצכות: ⁵ ושתי נשי-דוד נשצו אחינעם היזרעלית ואציגיל אשת נבל הכרמלי: ⁶
 ותצר לדוד מאד כי-אמרו העם לסקלו כי-מרה נפש כל-העם איש על-**(צנו)** **[צניו]**
 ועל-צנתיו ויתחזק דוד ציהוה אלהיו: **ק** ⁷ ויאמר דוד אל-אציתר הכהן צן-אחימלך
 הגישה-נא לי האפד ויגש אציתר את-האפד אל-דוד: ⁸ וישאל דוד ציהוה לאמר
 ארדף אחרי הגדוד-הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי-השג תשיג והצל תציל: ⁹ וילך
 דוד הוא ושש-מאות איש אשר אתו ויצאו עדי-נחל הצשור והנותרים עמדו: ¹⁰
 וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעצר את-נחל
 הצשור: ¹¹ וימצאו איש-מצרי צשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתנו-לו לחם ויאכל

וישקו מים: **12** ויתנו-לו פלח דבלה ושני זמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא-אכל לחם ולא-שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: **ס 13** ויאמר לו דוד למי-אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ועוזבי דני כי חליתי היום שלשה: **14** אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל-אשר ליהודה ועל-נגב כלב ואת-נקלג שרפנו באש: **15** ויאמר אליו דוד התורדני אל-הגדוד הזה ויאמר השבעה לי בצלהים אם-תמיתני ואם-תסגרני ציד-אדני ואורדך אל-הגדוד הזה: **16** וירדו והנה נטשים על-פני כל-הארץ אכלים ושתים וחגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: **17** ויבס דוד מהנסף ועד-הערב למחרתם ולא-נמלט מהם איש כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינסו: **18** ויכל דוד את כל-אשר לקחו עמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד: **19** ולא נעדר-להם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-צנים וצנות ומשלל ועד כל-אשר לקחו להם הכל השיב דוד: **20** ויקח דוד את-כל-הצאן והצקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: **21** ויבא דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו מלכת אחרי דוד ושיבס בנחל הבשור ויאלו לקראת דוד ולקראת העם אשר-אתו ויגש דוד את-העם וישאל להם לשלום: **ס 22** ויען כל-איש-רע וצליעל מהאנשים אשר הלכו עס-דוד ויאמרו יען אשר לא-הלכו עמי לא-נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי-אם-איש את-אשתו ואת-צניו וינהגו וילכו: **ס 23** ויאמר דוד לא-תעשו כן אחי את אשר-נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את-הגדוד הבא עלינו צידנו: **24** ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על-הכלים יחדו יחלקו: **ס 25** והי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: **פ 26** ויבא דוד אל-נקלג וישלח וישלל לוקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם זרחה משלל איבי יהוה: **27** לאשר בצית-אל ולאשר בזרמות-נגב ולאשר ביתר: **28** ולאשר בצרער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: **ס 29** ולאשר בזבל ולאשר בצערי הירחמאלי ולאשר בצערי הקיני: **30** ולאשר בצרמה ולאשר בצור-עשן ולאשר בעתך: **31** ולאשר בצרון ולכל-המקמות אשר-התהלך-שם דוד הוא ואנשיו: **פ 1Sa 31** ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים זהר הגלבע: **2** וידבקו פלשתים את-שאלו ואת-צניו ויכו פלשתים את-יהונתן ואת-אבינדב ואת-מלכי-ישוע בני שאלו: **3** ותכבד המלחמה אל-שאלו וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: **4** ויאמר שאלו לנשא כליו שלף חרבך ודקרני זה פני-יצואו הערלים האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאלו את-החרב ויפל עליה: **5** וירא נשא-כליו כי מת שאלו ויפל גס-הוא על-חרבו וימת עמו: **6** וימת שאלו ושלשת צניו ונשא כליו גס כל-אנשיו ציוס הוא יחדו: **7** ויראו אנשי-ישראל אשר-צעבר העמק ואשר צעבר הירדן כי-נסו אנשי ישראל וכי-מתו שאלו וצניו ויעזבו את-הערים וינסו ויצאו פלשתים וישבו בהן: **ס 8** והי ממחרת ויצאו פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-שאלו ואת-שלשת צניו נפלים זהר הגלבע: **9** ויכרתו את-ראשו ויפשיטו את-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר בית עזביהם ואת-העם: **10** וישמו את-כליו בית עשתרות ואת-גוייתו תקעו בחומת בית שן: **11** וישמעו אליו יצבי יביש גלעד

את אשר-עשו פלשמים לשאול: **12** ויקומו כל-איש חיל וילכו כל-הלילה ויקחו את-גוית שאול ואת גוית צניו מחומת צית שן ויצאו יצשה וישרפו אתם שם: **13** ויקחו את-עלמתייהם ויקברו תחת-האשל ציצשה ויזמו שצעת ימים: **פ**

1 Samuel 2 ויהי אחרי מות שאול ודוד שצ מהכות את-העמלק וישצ דוד בצקלג ימים שנים: **2** ויהי ציום השלישי והנה איש צא מן-המחנה מעם שאול וצגדיו קרעים ודממה על-ראשו ויהי צצאו אל-דוד ויפל ארצה וישחמו: **3** ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: **4** ויאמר אליו דוד מה-היה הדבר הגד-נא לי ויאמר אשר-נס העם מן-המלחמה וגם-הרצה נפל מן-העם וימתו וגם שאול ויהונתן צנו מתו: **5** ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו איך ידעת כיימת שאול ויהונתן צנו: **6** ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי צהר הגלצב והנה שאול נשען על-חניתו והנה הרכב וצעלי הפרשים הדצקהו: **7** ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: **8** ויאמר לי מי-אתה (ויאמר) (ואמר) אליו עמלקי אנכי: **9** ויאמר אלי עמד-נא עלי ומתחני כי אחזני השצך כיי-כל-עוד נפשי צי: **10** ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יתיה אחרי נפלו ואקח הנור אשר על-ראשו ואצדה אשר על-זרעו ואציאם אל-אדני הנה: **11** ויחזק דוד (1733) (צצגדיו) ויקרעם וגם כל-האנשים אשר אתו: **12** ויספדו ויצבו ויזמו עד-הערב על-שאול ועל-יהונתן צנו ועל-עם יהוה ועל-צית ישראל כי נפלו צחרב: **ס** **13** ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר צן-איש גר עמלקי אנכי: **14** ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את-משיח יהוה: **15** ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע-צו ויכהו וימת: **16** ויאמר אליו דוד (דמך) (דמך) על-ראשך כי פיך ענה צך לאמר אנכי מתתי את-משיח יהוה: **ס** **17** ויקן דוד את-הקינה הזאת על-שאול ועל-יהונתן צנו: **18** ויאמר ללמד צני-יהודה קשת הנה כתובה על-ספר הישר: **19** הצצי ישראל על-צמותיך חלל איך נפלו גבורים: **20** אל-תגדו צגת אל-תצשרו צחות אשקלון פן-תשמחנה צנות פלשמים פן-תעלונה צנות הערלים: **21** הרי צגלצב אל-טל ואל-מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול צלי משיח צשמן: **22** מדם חללים מחלצ גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקס: **23** שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים צחייהם וצמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: **24** צנות ישראל אל-שאול צכינה המלצשכם שני עס-עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: **25** איך נפלו גברים צתוך המלחמה יהונתן על-צמותיך חלל: **26** צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: **27** איך נפלו גבורים ויאצדו כלי מלחמה: **פ** **2Sa 2** ויהי אחרי-כן וישאל דוד ציהוה לאמר האעלה צאחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חצרנה: **2** ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואציגיל אשת נבל הכרמלי: **3** ואנשיו אשר-עמו העלה דוד איש וציתו וישבו צערי חצרון: **4** ויצאו אנשי יהודה וימשחור-שם את-דוד למנך על-צית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יציש גלעד אשר קצרו את-שאול: **ס** **5** וישלח

דוד מלאכים אל-אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם זרכים אתם ליהוה אשר
 עשיתם החסד הזה עס-אדניכם עס-שאלו ותקברו אתו: **6** ועתה יעש-יהוה עמכם
 חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: **7**
 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני-חיל כי-ימת אדניכם שאלו וגם-אתי משחו
 בית-יהודה למנך עליהם: **8 פ** ואזנר זן-נר שר-צבא אשר לשאל לקח
 את-איש צשת זן-שאלו ועצרהו מחנים: **9** וימלכו אל-הגלעד ואל-האשורי
 ואל-זירעאל ועל-אפרים ועל-זנימן ועל-ישראל כלה: **10 פ** זן-ארבעים שנה
 איש-צשת זן-שאלו זמלכו על-ישראל ושחים שנים מנך אך בית יהודה היו
 אחרי דוד: **11** ויהי מספר הימים אשר היה דוד מנך בצברון על-בית יהודה
 שבע שנים וששה חדשים: **12 ס** ויצא אזנר זן-נר ועבדי איש-צשת זן-שאלו
 ממחנים גבעונה: **13** ויואז זן-זרויה ועבדי דוד ינאו ויפגשום על-צרכת גבעון
 יחדו וישבו אלה על-הצרכה מזה ואלה על-הצרכה מזה: **14** ויאמר אזנר
 אל-יואז יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואז יקמו: **15** ויקמו ויעברו
 זמספר שנים עשר לבנימן ולאיש צשת זן-שאלו ושנים עשר מעבדי דוד: **16**
 ויחזקו איש צראש רעהו וחרבו צד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
 חלקת הנרים אשר בגבעון: **17** ותהי המלחמה קשה עד-מאד ציוס ההוא וינגף
 אזנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: **18** ויהיו-שם שלשה בני זרויה יואז ואזישי
 ועשהאל ועשהאל קל זרגליו כאחד הנצים אשר צשדה: **19** וירדף עשהאל
 אחרי אזנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-השמאל מאחרי אזנר: **20** ויפן
 אזנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: **21** ויאמר לו אזנר נטה לך
 על-ימיך או על-שמאלך ואחו לך אחד מהנערים וקח-לך את-חלצתו ולא-אצה
 עשהאל לסור מאחריו: **22** ויסף עוד אזנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למה
 אככה ארצה ואיך אשא פני אל-יואז אחיך: **23** וימאן לסור ויכהו אזנר זאחרי
 החנית אל-החמש ותאז החנית מאחריו ויפל-שם וימת **(תחתו)** **[תחתיו]** ויהי כל-הצבא
 אל-המקום אשר-נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: **24** וירדפו יואז ואזישי אחרי אזנר
 והשמש צאה והמה צאו עד-גבעת אמה אשר על-פני-גיח דרך מדבר גבעון: **25**
 ויתקצו בני-זנימן אחרי אזנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש-גבעה אחת: **26**
 ויקרא אזנר אל-יואז ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי-מרה תהיה
 באחרונה ועד-מתי לא-תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: **27** ויאמר יואז חי
 האלהים כי לולא דברת כי אז מהצקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: **28** ויתקע
 יואז בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-יספו עוד להלחם:
29 ואזנר ואנשיו הלכו צערבה כל הלילה ההוא ויעברו את-הירדן וילכו
 כל-הצברון ויצאו מחנים: **30** ויואז שב מאחרי אזנר ויקצץ את-כל-העם ויפקדו
 מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשה-אל: **31** ועבדי דוד הכו מזנימן וזאנשי אזנר
 שלש-מאות וששים איש מתו: **32** וישאו את-עשהאל ויקברו בקבר אביו אשר
 בית לחם וילכו כל-הלילה יואז ואנשיו ויאר להם בצברון: **3Sa 3** ותהי המלחמה
 ארכה זין בית שאלו וזין בית דוד ודוד הלך וחזק וצית שאלו הלכים ודלים: **2 ס**
(יולד) **[ויולד]** לדוד זנים בצברון ויהי זכורו אמנון לאחינעם הזירעאלת: **3**

ומשנהו כלבא **[לאציגל]** **[לאציגיל]** אשת נבל הכרמלי והשלישי אצלם צן-מעכה בת-תלמי מלך גשור: **4** והרביעי אדניה צן-חגית והחמישי שפטיה צן-אציטל: **5** והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: **6** ויהי זהו המלחמה בין צית שאלו ובין צית דוד ואצנר היה מתחוק צבית שאלו: **7** ולשאלו פלגש ושמה רפה בת-איה ויאמר אל-אצנר מדוע באתה אל-פלגש אצי: **8** ויאמר לאצנר מאד על-דברי איש-צשת ויאמר הראש כלב אצני אשר ליהודה היום אעשה-חסד עם-צבית שאלו אצין אל-אחיו ואל-מרעהו ולא המציתך ציד-דוד ותפקד עלי עון האשה היום: **9** כה-יעשה אלהים לאצנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי-כן אעשה-לו: **10** להעביר הממלכה מצית שאלו ולהקים את-כסא דוד על-ישראל ועל-יהודה מן ועד-באר שבע: **11** ולא-יכל עוד להשיב את-אצנר דבר מיראתו אתו: **12** וישלח אצנר מלאכים אל-דוד **[תסתו]** **[תסתין]** לאמר למי-ארך לאמר כרתה צריתך אתי והנה ידי עמן להסב אליך את-כל-ישראל: **13** ויאמר טוב אני אכרת אתך צרית אך דבר אחד אצני שאל מאתך לאמר לא-תראה את-פני כי אם-לפני הציאך את מיכל בת-שאלו צבאך לראות את-פני: **14** וישלח דוד מלאכים אל-איש-צשת צן-שאלו לאמר תנה את-אשתי את-מיכל אשר ארשתי לי צמאה ערלות פלשתים: **15** וישלח איש צשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל צן-**[לוש]** **[ליש]**: **16** וילך אתה אישה הלך וצכה אחריה עד-בחרים ויאמר אליו אצנר לך שוב וישב: **17** ודבר-אצנר היה עם-זקני ישראל לאמר גם-תמוול גם-שלשם הייתם מצקשים את-דוד למלך עליכם: **18** ועתה עשו כי יהוה אמר אל-דוד לאמר ציד דוד עבדי הושיע את-עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל-אציהם: **19** וידבר גם-אצנר באזני צנימין וילך גם-אצנר לדבר באזני דוד בחברון את כל-אשר-טוב בעיני ישראל ובעיני כל-צבית צנימן: **20** ויצא אצנר אל-דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאצנר ולאנשים אשר-אתו משתה: **21** ויאמר אצנר אל-דוד אקומה ואלכה ואקצה אל-אדני המלך את-כל-ישראל ויכרתו אתך צרית ומלכת בכל אשר-תאווה נפשך וישלח דוד את-אצנר וילך צלום: **22** והנה עבדי דוד ויואב צא מהגדוד ושלל רב עם הציאו ואצנר איננו עם-דוד בחברון כי שלחו וילך צלום: **23** ויואב וכל-הצבא אשר-אתו צאו ויגדו ליואב לאמר צא-אצנר צן-נר אל-המלך וישלחו וילך צלום: **24** ויצא יואב אל-המלך ויאמר מה עשיתה הנה-צא אצנר אליך למה-זה שלחתו וילך הלך: **25** ידעת את-אצנר צן-נר כי לפתחך צא ולדעת את-מואלך ואת-**[מבואך]** **[מבואך]** ולדעת את כל-אשר אתה עשה: **26** וינא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אצנר וישבו אתו מבזר הסרה ודוד לא ידע: **27** וישב אצנר חברון ויטו יואב אל-תוך השער לדבר אתו צשלי ויכוו שם החמש וימת צדס עשה-אל אחיו: **28** וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אצני וממלכתי מעם יהוה עד-עולם מדמי אצנר צן-נר: **29** יחלו על-ראש יואב ואל כל-צבית אציו ואל-יכרת מצית יואב וז ומנרע ומחזיק צפלך ונפל חבר צחסר-לחס: **30** ויואב ואציש אחיו הרגו לאצנר על אשר הימת את-עשהאל אחיהם בצבעון צמלחמה: **31** ויאמר דוד אל-יואב ואל-כל-העם אשר-אתו קרעו צגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני אצנר

והמלך דוד הלך אחרי המטה: **32** ויקצרו את-אצנר בחצרון וישא המלך את-קולו
 ויבך אל-קצר אצנר ויבכו כלי-העם: **פ 33** ויקנן המלך אל-אצנר ויאמר הכמות
 נבל ימות אצנר: **34** ידך לא-אסרות ורגליך לא-לנחשתים הגשו כנפול לפני
 בני-עולה נפלת ויספו כלי-העם לזכות עליו: **35** ויצא כלי-העם להצרות את-דוד
 לחם צעוד היום וישצע דוד לאמר כה יעשה-לי אלהים וכה יסיף כי אם-לפני
 בוא-השמש אטעם-לחם או כל-מאומה: **36** וכלי-העם הכירו וייטב צעיניהם ככל
 אשר עשה המלך צעיני כלי-העם טוב: **37** וידעו כלי-העם וכל-ישראל ציוס ההוא כי
 לא היתה מהמלך להמית את-אצנר בן-נר: **פ 38** ויאמר המלך אל-עצדיו הלא
 תדעו כיי-שר וגדול נפל היום הזה בישראל: **39** ואנכי היום רך ומשות מלך
 והאנשים האלה בני נרויה קשים ממני יסלם יהוה לעשה הרעה כרעתו: **פ 4 2Sa**
 וישמע בן-שאלו כי מת אצנר בחצרון וירפו ידיו וכל-ישראל נצהלו: **2** ושני אנשים
 שרי-גדודים היו בן-שאלו שם האחד צענה ושם השני רכב בני רמון הצארתי מצני
 בנימן כי גס-בצרות תחשב על-צנימן: **3** ויצרחו הצארתיים גתימה ויהיו-שם גרים עד
 היום הזה: **4 ק** וליהונתן בן-שאלו בן נכה רגלים בן-חמש שנים היה צבא שמעת
 שאלו ויהונתן מיוערעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו
 מפיצשת: **5** וילכו בני-רמון הצארתי רכב וצענה ויצאו כחם היום אל-בית
 איש צפת והוא שכב את משכב הנהריים: **6** והנה צאו עד-תוך הבית לקחי חטים
 ויכהו אל-החמש ורכב וצענה אחיו נמלטו: **7** ויצאו הבית והוא-שכב על-מטתו
 בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את-ראשו ויקחו את-ראשו וילכו דרך הערבה
 כל-הלילה: **8** ויצאו את-ראש איש-צפת אל-דוד חצרון ויאמרו אל-המלך
 הנה-ראש איש-צפת בן-שאלו איבך אשר בקש את-נפשך ויתן יהוה לאדני המלך
 נקמות היום הזה משאלו ומורעו: **9 ס** ויען דוד את-רכב ואת-צענה אחיו בני רמון
 הצארתי ויאמר להם חיי-הוה אשר-פדה את-נפשי מכל-נרה: **10** כי המגיד לי
 לאמר הנה-מת שאלו והוא-היה כמבשר צעיני ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר
 לתת-לו צפרה: **11** אף כיי-אנשים רשעים הרגו את-איש-נדיק צביתו על-משכבו
 ועתה הלא אבקש את-דמו מידכם ובערתי אתכם מן-הארץ: **12** ויאו דוד
 את-הנערים ויהרגום ויקלצו את-ידיהם ואת-רגליהם ויתלו על-הצרכה בחצרון ואת
 ראש איש-צפת לקחו ויקצרו בקצר-אצנר בחצרון: **פ 5 2Sa** ויצאו כל-שצטי ישראל
 אל-דוד חצרונה ויאמרו לאמר הגנו עמך וצורך אנחנו: **2** גס-אתמול גס-שלשום
 בהיות שאלו מלך עלינו אתה **הייתה** **היית** **מוציא** **המוציא** **והמצי** **והמציא**
 את-ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את-עמי את-ישראל ואתה תהיה לנגיד
 על-ישראל: **3** ויצאו כל-זקני ישראל אל-המלך חצרונה ויכרת להם המלך דוד
 ברית בחצרון לפני יהוה וימשחו את-דוד למלך על-ישראל: **פ 4** בן-שלשים שנה
 דוד במלכו ארבעים שנה מלך: **5** בחצרון מלך על-יהודה שבע שנים וששה חדשים
 ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל-ישראל ויהודה: **6** וילך המלך ואנשיו
 ירושלם אל-היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא-תצוא הנה כי אם-הסירך
 העורים והפסחים לאמר לא-יצוא דוד הנה: **7** וילכד דוד את מזדת ציון היא עיר
 דוד: **8** ויאמר דוד ציוס ההוא כל-מכה יבסי ויגע צנור ואת-הפסחים ואת-העורים

[שנאו] נפש דוד על-כן יאמרו עור ופסח לא יצוא אל-הצית: **9** וישב דוד צמדה ויקרא-לה עיר דוד ויצן דוד סביב מן-המלוא וציתה: **10** וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: **פ 11** וישלח חירס מלך-צר מלאכים אל-דוד ועצי חרזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויצנו-צית לדוד: **12** וידע דוד כי-הכינו יהוה למלך על-ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: **ס 13** ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי צאו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים וצנות: **14** ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושוצב ונתן ושלמה: **15** ויבחר ואלישוע ונפג ופייע: **16** ואלישמע ואלידע ואלילט: **פ 17** וישמעו פלשתים כי-משחו את-דוד למלך על-ישראל ויעלו כל-פלשתים לבקש את-דוד וישמע דוד וירד אל-המנדזה: **18** ופלשתים צאו וינטשו בעמק רפאים: **19** וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל-פלשתים התחנס בידי ויאמר יהוה אל-דוד עלה כי-נתן אתן את-הפלשתים בידך: **20** ויצא דוד בצעל-פרצים וכס שם דוד ויאמר פרך יהוה את-איבי לפני כפרך מים על-כן קרא שם-המקום הוא צעל פרצים: **21** ויעזבו-שם את-עצביהם וישאם דוד ואנשיו: **פ 22** ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: **23** וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל-אחריהם וצאת להם ממול בכאים: **24** והי **[בשמעך]** **[כשמעך]** את-קול נעדה בראשי הבכאים אז תחרך כי אז יא יהוה לפניך להכות צמחנה פלשתים: **25** ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את-פלשתים מגבע עד-צאך גור: **פ 2Sa 6** ויסף עוד דוד את-כל-צחור בירושלם שלשים אלף: **2** ויקם וילך דוד וכל-העם אשר אתו מצעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר-נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרזים עליו: **3** וירכבו את-ארון האלהים אל-עגלה חדשה וישארו מצית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את-העגלה חדשה: **4** וישארו מצית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: **5** ודוד וכל-צית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנגענים ובצלצלים: **6** ויצאו עד-גרן נכון וישלח עזא אל-ארון האלהים ויאחו צו כי שמטו הצקר: **7** ויחר-אף יהוה בעוה ויכהו שם האלהים על-השל וימת שם עם ארון האלהים: **8** ויחר לדוד על אשר פרך יהוה פרך בעוה ויקרא למקום ההוא פרך עוה עד היום הזה: **9** וירא דוד את-יהוה ציוס ההוא ויאמר איך יצוא אלי ארון יהוה: **10** ולא-אצה דוד להסיר אליו את-ארון יהוה על-עיר דוד ויטהו דוד צית עד-אדום הגמי: **11** וישב ארון יהוה צית עד צד אדם שלשה חדשים ויברך יהוה את-עבד אדם ואת-כל-ציתו: **12** ויגד למלך דוד לאמר צרך יהוה את-צית עבד אדם ואת-כל-אשר-לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את-ארון האלהים מצית עבד אדם עיר דוד בשמחה: **13** והי כי נעדרו נשאי ארון-יהוה ששה נעדים ויצח שור ומריא: **14** ודוד מכרכר בכל-עו לפני יהוה ודוד חגור אפוד צד: **15** ודוד וכל-צית ישראל מעלים את-ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: **16** והיה ארון יהוה צא עיר דוד ומיכל צת-שאל נשקפה בעד החלון ותרא את-המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותצו לו בלצה: **17** ויצאו את-ארון יהוה ויגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה-לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: **18** ויכל דוד

מהעלות העולה והשלמים ויצרך את-העם בשם יהוה נצאות: **19** ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל-העם איש לביתו: **20** וישב דוד לצרך את-ביתו ותנא מיכל בת-שאול לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עצדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: **21** ויאמר דוד אל-מיכל לפני יהוה אשר בחר-בי מאצין ומכל-ביתו לזות אחי נגיד על-עם יהוה על-ישראל ושחקתי לפני יהוה: **22** ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל צעיני ועם-האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: **23** ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילד עד יום מותה: **פ 2Sa 7** והי כיישב המלך בביתו ויהוה הניח-לו מקביצ מכל-איציו: **2** ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: **3** ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלצבך לך עשה כי יהוה עמך: **ס 4** והי צלילה ההוא והי דבר-יהוה אל-נתן לאמר: **5** לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה האתה תבנה-לי בית לשבתי: **6** כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את-בני ישראל ממזרים ועד היום הזה והאיה מתהלך בזהל ובמשכן: **7** בכל אשר-התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית ארזים: **8** ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה נצאות אני לקחתך מן-הנוה מאחר הנאן להיות נגיד על-עמי על-ישראל: **9** והאיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את-כל-איצין מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: **10** ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא-יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה: **11** ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מכל-איצין והגיד לך יהוה כי-צית יעשה-לך יהוה: **12** כי ימלאו ימין ושכבת את-אצתיך והקימתי את-זרעך אחריך אשר ינא ממעין והכינתי את-ממלכתו: **13** הוא יבנה-בית לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם: **14** אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהעותו והכמתיו בשפט אנשים ובנגעי בני אדם: **15** ומסדי לא-יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: **16** ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד-עולם: **17** ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל-דוד: **ס 18** ויצא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ציתי כי הביאתני עד-הלם: **19** ותקטן עוד זאת צעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: **20** ומה-יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את-עבדך אדני יהוה: **21** צעבור דצרך ולצבך עשית את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך: **22** על-כן גדלת אדני יהוה כי-איך כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: **23** ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכס הגדולה ונראות לארץ מפני עמך אשר פדית לך ממזרים גוים ואלהיו: **24** ותכוון לך את-עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: **ס 25** ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה כאשר דברת: **26** ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה נצאות אלהים על-ישראל וצית עבדך דוד

יהיה נכון לפניך: **27** כי-אתה יהוה זבאות אלהי ישראל גליתא את-אזן עבדך לאמר צית אזנה-לך על-יכן מנח עבדך את-לבו להתפלל אליך את-התפלה הזאת: **28** ועתה אדני יהוה אתה-הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת: **29** ועתה הואל וצרך את-צית עבדך להיות לעולם לפניך כי-אתה אדני יהוה דברת ומזרכתך יצרך צית-עבדך לעולם: **פ 8 2Sa** ויהי אחרי-יכן ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד את-מתג האמה מיד פלשתים: **2** ויך את-מואב וימדם בצבל השכב אותם ארצה וימדד שני-חצלים להמית ומלא הצבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: **3** ויך דוד את-הדדעור בן-רחב מלך נובה בצלחתו להשיב ידו בנהר-**(כך)** **[פרת]**: **4** וילכד דוד ממנו אלף ושבע-מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב: **5** ותצא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך נובה ויך דוד צארים עשרים-ושנים אלף איש: **6** וישם דוד נצבים צארים דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: **7** ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעור ויציאם ירושלים: **8** ומצטח ומצרתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: **ס 9** וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל-חיל הדדעור: **10** וישלח תעי את-יורס-צנו אל-המלך-דוד לשאל-לו לשלום ולזכרו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי-איש מלחמות תעי היה הדדעור וצידו היו כלי-כסף וכלי-זהב וכלי נחשת: **11** גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עס-הכסף והזהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש: **12** מארם וממואב ומצני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעור בן-רחב מלך נובה: **13** ויעש דוד שם בשבו מהכותו את-ארם בגיא-מלח שמונה עשר אלף: **14** וישם צארים נצבים בכל-אדום שם נצבים ויהי כל-אדום עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: **15** וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט ונדקה לכל-עמו: **16** ויורא בן-צרויה על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד מוזכיר: **17** ולדוק בן-אחיטוב ואחימלך בן-אביתר כהנים ושריה סופר: **18** וצניהו בן-יהוידע והכרתי והפלתי וצני דוד כהנים היו: **פ 9 2Sa** ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לצית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: **2** ולצית שאול עבד ושמו ציבא ויקרא-לו אל-דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: **3** ויאמר המלך האפס עוד איש לצית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד בן יהונתן נכה רגלים: **4** ויאמר-לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה-הוא צית מכיר בן-עמיאל בלו דבר: **5** וישלח המלך דוד ויקחהו מצית מכיר בן-עמיאל מלו דבר: **6** ויצא מפיצת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיצת ויאמר הנה עבדך: **7** ויאמר לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשצתי לך את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-שלחני תמיד: **8** וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל-הכלב אשר כמוני: **9** ויקרא המלך אל-ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל-ציתו נתתי לבן-אדניך: **10** ועבדת לו את-האדמה אתה וצניך ועבדיך והצאת והיה לבן-אדניך לחם ואכלו ומפיצת בן-אדניך יאכל תמיד לחם על-שלחני ולציבא חמשה עשר

בנים ועשרים עבדים: **11** ויאמר ליצא אל-המלך ככל אשר יזוה אדני המלך
 את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיצשת הכל על-שלחני כאחד מבני המלך: **12**
 ולמפיצשת בן-קטן ושמו מיכא וכל מושב בית-ליצא עבדים למפיצשת: **13** ומפיצשת
 ישב צירושלם כי על-שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שמי רגליו: **פ 2Sa 10**
 והי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: **2** ויאמר דוד
 אעשה-חסד עם-חנון בן-נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו
 ביד-עבדיו אל-אביו ויצאו עבדי דוד ארץ בני עמון: **3** ויאמרו שרי בני-עמון
 אל-חנון אדניהם המכבד דוד את-אבין צעיניך כי-שלח לך מנחמים הלא צעזור
 חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך: **4** ויקח חנון את-עבדי
 דוד ויגלה את-חצי זקנס ויכרת את-מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: **5** ויגדו
 לדוד וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו צירחו
 עד-ילמח זקנכם ושבתם: **6** ויראו בני עמון כי נבאשו דוד וישלחו בני-עמון וישכרו
 את-ארס בית-רחוב ואת-ארס לוצא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש
 ואיש טוב שנים-עשר אלף איש: **7** וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-הנצח
 הגברים: **8** ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארס לוצא ורחוב
 ואיש-טוב ומעכה לזדם בשדה: **9** וירא יואב כי-היתה אליו פני המלחמה מפנים
 ומאחור ויבחר מכל בחורי **(בישראל)** **(ישראל)** ויערך לקראת ארס: **10** ואת יתר
 העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: **11** ויאמר אס-תחזק ארס ממני
 והיתה לי לישועה ואס-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: **12** חזק ונתחזק
 בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו והיה יעשה הטוב צעיניו: **13** ויגש יואב והעם אשר
 עמו למלחמה בארס וינסו מפניו: **14** ובני עמון ראו כי-נס ארס וינסו מפני אבשי
 ויצאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויצא ירושלם: **15** וירא ארס כי נגף לפני
 ישראל ויאספו יחד: **16** וישלח הדדעזר ויצא את-ארס אשר מעבר הנהר ויצאו
 חילם ושובן שר-נצח הדדעזר לפניהם: **17** ויגד לדוד **ס** ויאסף את-כל-ישראל
 ויעבר את-הירדן ויצא חלחמה ויערכו ארס לקראת דוד וילחמו עמו: **18** וינס ארס
 מפני ישראל ויהרג דוד מארס שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובן
 שר-נצח הכה וימת שם: **19** ויראו כל-המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל
 וישלמו את-ישראל ויעבדו ויראו ארס להושיע עוד את-בני עמון: **פ 2Sa 11** והי
 לתשובת השנה לעת זאת המלכים וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו
 ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון ויזרו על-רובה ודוד יושב צירושלם: **ס 2** והי
 לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחלת
 מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: **3** וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא-זאת
 בת-שבע בת-אלעים אשת אוריה החתי: **4** וישלח דוד מלכים ויקחה ותבוא אליו
 וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: **5** ותהר האשה ותשלח ותגד
 לדוד ותאמר הרה אנכי: **6** וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את-אוריה החתי וישלח
 יואב את-אוריה אל-דוד: **7** ויצא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום
 העם ולשלום המלחמה: **8** ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה
 מבית המלך ותלך אחריו משאת המלך: **9** וישכב אוריה פתח בית המלך את

כל-עבדי אדניו ולא ירד אל-ציתו: **10** ויגדו לדוד לאמר לא-יריד אוריה אל-ציתו
 ויאמר דוד אל-אוריה הלוא מדרך אתה צא מדוע לא-ירדת אל-ציתך: **11** ויאמר
 אוריה אל-דוד הארון ישראל ויהודה ישבים בצכות ואדני יואב ועבדי אדני
 על-פני השדה חנים ואני אצוא אל-ציתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חיי וחי
 נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה: **12** ויאמר דוד אל-אוריה שצ צוה גם-היום ומחר
 אשלחך וישצ אוריה צירושלם ציום ההוא וממחרת: **13** ויקרא-לו דוד ויאכל לפניו
 וישת וישכרו ויאל צערב לשכב צמשכבו עם-עבדי אדניו ואל-ציתו לא ירד: **14**
 ויהי צבקר ויכתב דוד ספר אל-יואב וישלח ציד אוריה: **15** ויכתב צספר לאמר
 הבו את-אוריה אל-ימול פני המלחמה החזקה וצבתם מאחריו ונכה ומת: **ס** **16** ויהי
 צשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר ידע כי אנשי-חיל שם: **17**
 ויאלו אנשי העיר וילחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה
 החתי: **18** וישלח יואב ויגד לדוד את-כל-דברי המלחמה: **19** ויאו את-המלאך לאמר
 ככלותך את כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך: **20** והיה אם-תעלה חמת המלך
 ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר-יריו מעל החומה:
21 מי-הכה את-אצבימלך צן-ירצשת הלוא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל
 החומה וימת צתבן למה נגשתם אל-החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: **22**
 וילך המלאך ויצא ויגד לדוד את כל-אשר שלחו יואב: **23** ויאמר המלאך אל-דוד
 כי-גברו עלינו האנשים ויאלו אלינו השדה ונהיה עליהם עד-פתח השער: **24**
[ויראו] **[ויראו]** **[המוראים]** **[המוראים]** אל-עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך
 וגם עבדך אוריה החתי מת: **ס** **25** ויאמר דוד אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב
 אל-ירע צעיניך את-הדבר הזה כי-כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך
 אל-העיר והרסה וחוקהו: **26** ותשמע אשת אוריה כי-מת אוריה אישה ותספד
 על-צעלה: **27** ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל-ציתו ותהי-לו לאשה ותלד לו
 בן וירע הדבר אשר-עשה דוד צעיני יהוה: **פ** **2Sa 12** וישלח יהוה את-נתן אל-דוד
 ויצא אליו ויאמר לו שני אנשים היו צעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: **2** לעשיר
 היה לאן וצקר הרבה מאד: **3** ולרש אין-כל כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה
 ויחיה ותגדל עמו ועם-צניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה וצחיקו תשכב ותהי-לו
 כבת: **4** ויצא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מלאנו ומצקרו לעשות לארח
 הבא-לו ויקח את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: **5** ויתראף דוד
 באיש מאד ויאמר אל-נתן חיי-יהוה כי צן-מות האיש העשה זאת: **6** ואת-הכבשה
 ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל: **7** ויאמר נתן
 אל-דוד אתה האיש כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על-ישראל
 ואנכי הצלתיך מיד שאול: **8** ואתנה לך את-צית אדניך ואת-נשי אדניך צחיקך
 ואתנה לך את-צית ישראל ויהודה ואם-מעט ואספה לך כהנה וכהנה: **9** מדוע
 צוית את-דבר יהוה לעשות הרע **[צעינו]** **[צעיני]** את אוריה החתי הכית צחרב
 ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת צחרב צני עמו: **10** ועתה לא-תסור חרב
 מציתך עד-עולם עקב כי צותני ותקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: **ס**
11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מציתך ולקחתי את-נשיך לעיניך ונתתי

לרעיך ושכב עס-נשיך לעיני השמש הזאת: **12** כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כלי-ישראל ונגד השמש: **ס 13** ויאמר דוד אל-נתן חטאתי ליהוה **ס** ויאמר נתן אל-דוד גם-יהוה העביר חטאתך לא תמות: **14** אפס כי-נאך נאלצת את-חיצי יהוה דבר הזה גם הצן הילוד לך מות ימות: **15** וילך נתן אל-ציטו ויגף יהוה את-הילד אשר ילדה אשת-אוריה לדוד ויאנש: **16** ויצקש דוד את-האלהים צעד הנער וינס דוד כוס וצא ולן ושכב ארצה: **17** ויקמו זקני ציתו עליו להקימו מן-הארץ ולא אצה ולא-צברא אתם לחם: **18** ויהי ציוס השציעי וימת הילד ויראו עצדי דוד להגיד לו כי-ימת הילד כי אמרו הנה צהיות הילד חי דברנו אליו ולא-שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: **19** וירא דוד כי עצדיו מתלחשים ויצן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל-עצדיו המת הילד ויאמרו מת: **20** ויקס דוד מהארץ וירחץ ויסקך ויחלף **(שמלתו)** **(שמלתיו)** ויצא צית-יהוה וישתחו ויצא אל-ציטו וישאל וישמו לו לחם ויאכל: **21** ויאמרו עצדיו אליו מה-הדבר הזה אשר עשיתה צעבור הילד חי למת ותצך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: **22** ויאמר צעוד הילד חי למתי ואצכה כי אמרתי מי יודע **(יחנני)** **(וחנני)** יהוה וחי הילד: **23** ועתה מת למה זה אני אם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא-ישוב אליו: **24** וינחם דוד את צת-שצב אשתו ויצא אליה וישכב עמה ותלד בן **(ויקרא)** **(ותקרא)** את-שמו שלמה ויהוה אהבו: **25** וישלח ציד נתן הנציא ויקרא את-שמו ידידיה צעבור יהוה: **פ 26** וילחם יואב צרצת בני עמון וילכד את-העיר המלוכה: **27** וישלח יואב מלאכים אל-דוד ויאמר נלחמתי צרבה גם-לכדתי את-העיר המים: **28** ועתה אסף את-יתר העם וחנה עלי-העיר ולכדה פן-אלכד אני את-העיר ונקרא שמי עליה: **29** ויאסף דוד את-כל-העם וילך רצתה וילחם בה וילכדה: **30** ויקח את-עטרת-מלכס מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על-ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: **31** ואת-העם אשר-יצה הוציא וישם בצמגרה ובחראי הצרול ובמגורת הצרול והעביר אותם **(במלכן)** **(במלכין)** וכן יעשה לכל ערי בני-עמון וישב דוד וכל-העם ירושלים: **פ 2Sa 13** ויהי אחרי-כן ולאצטלוס בן-דוד אחות יפה ושמה תמר ויאחזה אמנון בן-דוד: **2** ויזר לאמנון להתחלות צעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא צעיני אמנון לעשות לה מאומה: **3** ולאמנון רע ושמנו יונדב בן-שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: **4** ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן-המלך צבקר צבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את-תמר אחות אצטלוס אחי אני אהב: **5** ויאמר לו יהונדב שכב על-משכבך והתחל וצא אצרך לראותך ואמרת אליו תצא נח תמר אחותי ותצרני לחם ועשתה לעיני את-הצריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: **6** וישכב אמנון ויתחל ויצא המלך לראותו ויאמר אמנון אל-המלך תצו-נח תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לצבות ואצרה מידה: **7** וישלח דוד אל-תמר הציתה לאמר לבי נח צית אמנון אחיך ועשיו-לו הצריה: **8** ותלך תמר צית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את-הצבץ **(ותלוש)** **(ותלש)** ותלבב לעיניו ותצטל את-הלצבות: **9** ותקח את-המשרת ותלך לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוצאו כל-איש מעלי ויצאו כל-איש מעליו: **10** ויאמר אמנון אל-תמר הציאי הצריה החדר ואצרה מידך ותקח תמר את-הלצבות אשר עשתה ותצא

לאמנון אחיה החדרה: **11** ותגש אליו לאכל ויחזק-בה ויאמר לה צואי שכבי עמי
 אחותי: **12** ותאמר לו אל-אחי אל-תענני כי לא-יעשה כן בישראל אל-תעשה
 את-הנבלה הזאת: **13** ואני אנה אוליך את-חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים
 בישראל ועמה דבר-נח אל-המלך כי לא ימנעני ממך: **14** ולא אבה לשמע בקולה
 ויחזק ממנה ויענה וישכב איתה: **15** וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה
 השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר-לה אמנון קומי לכי: **16** ותאמר לו
 אל-אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר-עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע
 לה: **17** ויקרא את-נערו משרתו ויאמר שלח-נח את-זאת מעלי החוצה ועל הדלת
 אחריה: **18** ועליה כתנת פסים כי כן תלצשן צנות-המלך הצחולת מעילים ויאח
 אותה משרתו החוץ ועל הדלת אחריה: **19** ותקח תמר אפר על-ראשה וכתנת
 הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על-ראשה ותלך הלוך וועקה: **20** ויאמר
 אליה אבשלוס אחיה האמניון אחיך היה עמך ועמה אחותי החרישי אחיך הוא
 אל-תשיתי את-לצך לדבר הזה ותשז תמר ושממה בית אבשלוס אחיה: **21** והמלך
 דוד שמע את כל-הדברים האלה ויחר לו מאד: **22** ולא-דבר אבשלוס עם-אמנון
 למרע ועד-טוב כי-שנא אבשלוס את-אמנון על-דבר אשר ענה את תמר אחתו: **פ**
23 והי לשנתים ימים והיו גזזים לאבשלוס בצעל חזור אשר עם-אפרים ויקרא
 אבשלוס לכל-בני המלך: **24** ויצא אבשלוס אל-המלך ויאמר הנה-נח גזזים לעדך
 ילך-נח המלך ועצדיו עם-עצדך: **25** ויאמר המלך אל-אבשלוס אל-בני אל-נח נלך
 כלנו ולא נכזד עליך ויפרך-בו ולא-אבה ללכת ויצרכהו: **26** ויאמר אבשלוס ולא
 ילך-נח אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: **27** ויפרך-בו אבשלוס
 וישלח אתו את-אמנון ואת כל-בני המלך: **פ** **28** וינו אבשלוס את-נעריו לאמר ראו
 נח כטוב לב-אמנון ציין ואמרתי אליכם הכו את-אמנון והמתם אתו אל-תיראו
 הלא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני-חיל: **29** ויעשו נערי אבשלוס לאמנון
 כאשר צוה אבשלוס ויקמו כל-בני המלך וירכזו איש על-פרדו וינסו: **30** והי
 המה בדרך והשמעה בזה אל-דוד לאמר הכה אבשלוס את-כל-בני המלך
 ולא-נותר מהם אחד: **פ** **31** ויקם המלך ויקרע את-בגדיו וישכב ארצה וכל-עצדיו
 נכזים קרעי בגדים: **פ** **32** ויען יונדב בן-שמעה אחי-דוד ויאמר אל-יאמר אדני את
 כל-הנערים בני-המלך המיתו כי-אמנון לצדו מת כי-על-פי אבשלוס היתה שומה
 מיום ענתו את תמר אחתו: **33** ועתה אלי-שם אדני המלך אל-לבו דבר לאמר
 כל-בני המלך מתו כי-אם-אמנון לצדו מת: **פ** **34** ויצרה אבשלוס וישא הנער הנפה
 את-**(עיניו)** **[עיניו]** וירא והנה עם-רב הליכים מדרך אחריו מאד ההר: **35** ויאמר
 יונדב אל-המלך הנה בני-המלך צאו כדבר עצדך כן היה: **36** והי ככלתו לדבר
 והנה בני-המלך צאו וישאו קולם ויצבו וגם-המלך וכל-עצדיו צבו צבי גדול מאד:
37 ואבשלוס ברח וילך אל-תלמי בן-**(עמיחור)** **[עמיחוד]** מלך גשור ויתאבל על-בנו
 כל-הימים: **38** ואבשלוס ברח וילך גשור והי-שם שלש שנים: **39** ותכל דוד המלך
 לצאת אל-אבשלוס כי-נחם על-אמנון כי-מת: **פ** **2Sa 14** וידע יואב בן-נריה כי-לב
 המלך על-אבשלוס: **2** וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה
 התאבלי-נח ולבשי-נח בגדי-אבל ואל-תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים

מתאבלת על-מת: ³ וצאת אל-המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את-הדברים צפיה: ⁴ ותאמר האשה התקעית אל-המלך ותפל על-אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: ⁵ **ס** ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר אצל אשה-אלמנה אני וימת אישי: ⁶ ולשפחתך שני בנים ויננו שניהם בשדה ואין מזיל ביניהם ויכו האחד את-האחד וימת אמו: ⁷ והנה קמה כל-המשפחה על-שפחתך ויאמרו תני את-מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את-היורש וכבו את-גחלתי אשר נשארתי לבלתי **(שום-)** [שום-] לאישי שם ושארית על-פני האדמה: ⁸ **פ** ויאמר המלך אל-האשה לכי לביתך ואני ארצה עליך: ⁹ ותאמר האשה התקועית אל-המלך עלי אדני המלך העון ועל-צית אדני והמלך וכסאו נקי: ¹⁰ **ס** ויאמר המלך המדבר אליך והצאתו אלי ולא-יסיף עוד לגעת בך: ¹¹ ותאמר יוכר-נא המלך את-יהוה אלהיך **(מהרצית)** [מהרצת] גאל הדם לשחת ולא ישמידו את-צני ויאמר חי-יהוה אם-יפל משערת בך ארצה: ¹² ותאמר האשה תדבר-נא שפחתך אל-אדני המלך דבר ויאמר דברי: ¹³ **ס** ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על-עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את-נדחו: ¹⁴ כי-מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא-ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: ¹⁵ ועתה אשר-צאתי לדבר אל-המלך אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך אולי יעשה המלך את-דבר אמתו: ¹⁶ כי ישמע המלך להציל את-אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת-צני יחד מנחלת אלהים: ¹⁷ ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים בן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: ¹⁸ **פ** ויען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: ¹⁹ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חי-נפשך אדני המלך אם-אש להמין ולהשמיל מכל אשר-דבר אדני המלך כי-עצדך יואב הוא לוני והוא שם צפי שפחתך את כל-הדברים האלה: ²⁰ לבעבור קצב את-פני הדבר עשה עצדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ: ²¹ **ס** ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אצטלוס: ²² ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויצרך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עצדך כי-מנחתי חן צעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר **(עצו)** [עצדך]: ²³ ויקס יואב וילך גשורה ויצא את-אצטלוס ירושלים: ²⁴ **פ** ויאמר המלך יסב אל-ציתו ופני לא יראה ויסב אצטלוס אל-ציתו ופני המלך לא ראה: ²⁵ **ס** וכאצטלוס לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה צו מוס: ²⁶ ובגלתו את-ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלה כי-כד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באצן המלך: ²⁷ ויולדו לאצטלוס שלושה בנים וצת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: ²⁸ **פ** וישב אצטלוס צירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: ²⁹ וישלח אצטלוס אל-יואב לשלח אמו אל-המלך ולא אצה לצוא אליו וישלח עוד שנית ולא אצה לצוא: ³⁰ ויאמר אל-עצדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולו-שם שערים לכו **(והוצתיה)** [והציתוה]

באש ויאתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: **פ** ³¹ ויקם יואב ויבא אל-אבשלום
 הביתה ויאמר אליו למה היתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש: ³² ויאמר
 אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך
 לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועמה אראה פני המלך ואם-יש-כי
 עון והמתני: ³³ ויבא יואב אל-המלך ויגד-לו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך
 וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: **פ** ^{2Sa 15} ויהי מאחרי
 כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסוסים וחמשים איש רעים לפניו: ² והשכים אבשלום
 ועמד על-יד דרך השער והיה כל-האיש אשר-יהיה-לו-ריב לבוא אל-המלך
 למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי-מוזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל
 עבדך: ³ ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין-לך מאת
 המלך: ⁴ ויאמר אבשלום מי-ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל-האיש
 אשר-יהיה-לו-ריב ומשפט והדקתיו: ⁵ והיה בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-ידו
 והחזיק לו ונשק לו: ⁶ ויעש אבשלום כדבר הזה לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט
 אל-המלך ויגב אבשלום את-לב אנשי ישראל: **פ** ⁷ והיה מקץ ארבעים שנה ויאמר
 אבשלום אל-המלך אלכה נח ואשלם את-נדרי אשר-נדרתי ליהוה בחברון: ⁸
 כי-נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם-**(ישׁיב)** **[ישׁוב]** ישיבני יהוה
 ירושלם ועבדתי את-יהוה: ⁹ ויאמר-לו המלך לך בשלום ויקם וילך חזרונה: **פ** ¹⁰
 וישלח אבשלום מרגלים בכל-שבטי ישראל לאמר כשמעם את-קול השפר
 ואמרתם מלך אבשלום בחברון: ¹¹ ואת-אבשלום הלכו מאחיס איש מירושלם
 קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל-דבר: ¹² וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילני
 יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את-הזבחים והיה הקשר אמץ והעם הולך ורז
 את-אבשלום: ¹³ ויבא המגיד אל-דוד לאמר היה לב-איש ישראל אחרי אבשלום:
¹⁴ ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו צירושלם קומו ונצרתה כי לא-תהיה-לנו
 פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן-ימחר והשגנו והדיח עלינו את-הרעה והכה
 העיר לפי-חרב: ¹⁵ ויאמרו עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך
 הנה עבדך: ¹⁶ ויבא המלך וכל-ציתו צרגליו ויעוז המלך את עשר נשים פלגשים
 לשמר הבית: ¹⁷ ויבא המלך וכל-העם צרגליו ויעמדו בית המרחק: ¹⁸ וכל-עבדיו
 עברים על-ידו וכל-הכרתי וכל-הפלתי וכל-הגמים שש-מאות איש אשר-באו צרגלו
 מגת עברים על-פני המלך: ¹⁹ ויאמר המלך אל-אחי הגמי למה תלך גס-אתה
 אתנו שוב ושב עס-המלך כי-נכרי אתה וגס-גלה אתה למקומך: ²⁰ תמול בואך
 והיום **[אנועך]** **[אניעך]** עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב
 את-אחיק עמך חסד ואמת: ²¹ ויען אחי את-המלך ויאמר חי-יהוה וחי אדני המלך
 כי אם-במקום אשר יהיה-שם אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-שם יהיה
 עבדך: ²² ויאמר דוד אל-אחי לך ועבר ויעבר אחי הגמי וכל-אנשיו וכל-הטף
 אשר אתו: ²³ וכל-הארץ צוכים קול גדול וכל-העם עברים והמלך עבר צנחל
 קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את-המדבר: ²⁴ והנה גס-לדוק וכל-הלויים אתו
 נשאים את-ארון צרית האלהים ויבאו את-ארון האלהים ויעל ציתר עד-תם
 כל-העם לעבור מן-העיר: ²⁵ ויאמר המלך לדוק השב את-ארון האלהים העיר

אס-אמנא חן צעיני יהוה והשצני והראני אתו ואת-נוהו: **26** ואם כה יאמר לא
 חפנתי בך הנני יעשה-לי כאשר טוב צעיניו: **ס** **27** ויאמר המלך אל-לדוק הכהן
 הרוחה אתה שזה העיר בשלום ואחימעך בך ויהונתן בן-אציתר שני בניכם
 אתכם: **28** ראו אנכי מתמהמה **[צעצרות]** **[צעצרות]** המדבר עד בוא דבר מעמכם
 להגיד לי: **29** וישך לדוק ואציתר את-חרון האלהים ירושלם וישצו שם: **30** ודוד
 עלה במעלה הזיתים עלה וזכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל-העם
 אשר-אתו חפו איש ראשו ועלו עלה וזכה: **31** ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים
 עס-אצשלוס ויאמר דוד סכל-נא את-ענת אחיתפל יהוה: **32** ויהי דוד צא
 עד-הראש אשר-ישמתוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארצי קרוע כתנתו
 ואדמה על-ראשו: **33** ויאמר לו דוד אם עברת אחי והית עלי למשא: **34** ואס-העיר
 תשוב ואמרת לאצשלוס עצדך אני המלך אחיה עצד אצדך ואני מאו ועתה ואני
 עצדך והפרתה לי את ענת אחיתפל: **35** והלוא עמך שם לדוק ואציתר הכהנים
 והיה כל-הדבר אשר תשמע מצית המלך תגיד ללדוק ולאציתר הכהנים: **36**
 הנה-שם עמם שני בניהם אחימעך ללדוק ויהונתן לאציתר ושלחתם צידם אלי
 כל-דבר אשר תשמעו: **37** ויצא חושי רעה דוד העיר ואצשלוס יצא ירושלם: **2Sa 16**
 ודוד עבר מעט מהראש והנה יצא נער מפיי-צשת לקראתו ונמד חמרים חצשים
 ועליהם מאתים לחם ומאה נמוקים ומאה קיץ ונבל יין: **2** ויאמר המלך אל-יצא
 מה-אלה לך ויאמר יצא החמורים לצית-המלך לרכב **[ולחלום]** **[והלחם]** והקיץ
 לאכול הנערים והיין לשחות היעף במדבר: **3** ויאמר המלך ואיה בן-אדניך ויאמר
 יצא אל-המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיצו לי בית ישראל את
 ממלכות אצי: **4** ויאמר המלך לנצח הנה לך כל אשר למפיי-צשת ויאמר יצא
 השתחויתי אמנא-חן צעיניך אדני המלך: **5** וצא המלך דוד עד-צחורים והנה משם
 איש יוצא ממשפחת צית-שאלו ושמו שמעי בן-גרא יצא יוצא ומקלל: **6** ויסקל
 באבנים את-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכל-העם וכל-הגברים מימינו ומשמאלו:
7 וכה-אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: **8** השיב עליך יהוה
 כל דמי צית-שאלו אשר מלכת **[תחתו]** **[תחתיו]** ויתן יהוה את-המלוכה ציד
 אצשלוס בך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: **9** ויאמר אציש בן-צרויה
 אל-המלך למה יקלל הכלב המת הזה את-אדני המלך אעצרה-נא ואסירה
 את-ראשו: **ס** **10** ויאמר המלך מה-לי ולכם בני צרויה **[כי]** **[כה]** יקלל **[וכי]** **[כי]**
 יהוה אמר לו קלל את-דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן: **ס** **11** ויאמר דוד
 אל-אציש ואל-כל-עבדיו הנה בני אשר-ינא ממעי מבקש את-נפשי ואף כיעתה
 בן-הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר-לו יהוה: **12** אולי יראה יהוה **[צעוני]** **[צעני]**
 והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: **13** וילך דוד ואנשיו בדרך **ס** ושמעי
 הלך צלע ההר לעמתו הלך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: **פ** **14**
 ויצא המלך וכל-העם אשר-אתו עיפם וינפש שם: **15** ואצשלוס וכל-העם איש
 ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו: **16** ויהי כאשר-בא חושי הארצי רעה דוד
 אל-אצשלוס ויאמר חושי אל-אצשלוס יחי המלך יחי המלך: **17** ויאמר אצשלוס
 אל-חושי זה חסדך את-רעך למה לא-הלכת את-רעך: **18** ויאמר חושי אל-אצשלוס

לא כי אשר צחר יהוה והעם הזה וכל-איש ישראל (לא) [לן] אהיה ואתו אשז: 19
 והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך:
פ 20 ויאמר אבשלום אל-אחיתפל הצו לכם ענה מה-נעשה: 21 ויאמר אחיתפל
 אל-אבשלום בוא אל-פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל-ישראל
 כי-נבאשת את-אביך וחזקו ידי כל-אשר אתך: 22 ויטו לאבשלום האהל על-הגג
 ויצא אבשלום אל-פלגשי אביו לעיני כל-ישראל: 23 וענת אחיתפל אשר יעץ
 צימים ההם כאשר ישאל- (כך) [איש] בדבר האלהים כן כל-ענת אחיתפל גם-לדוד
 גם לאבשלום: **פ** 2Sa 17 ויאמר אחיתפל אל-אבשלום אצחרה נח שנים-עשר אלף איש
 ואקומה וארדפה אחרי-דוד הלילה: 2 ואצווא עליו והוא יגע ורפה ידים והחודתי
 אתו ונס כל-העם אשר-אתו והכיתי את-המלך לדוד: 3 ואשיבה כל-העם אליך
 כשזב הכל האיש אשר אתה מבקש כל-העם יהיה שלום: 4 וישר הדבר צעיני
 אבשלום וצעיני כל-זקני ישראל: **פ** 5 ויאמר אבשלום קרא נח גם לחושי הארבי
 ונשמעה מה-צפיו גם-הוא: 6 ויצא חושי אל-אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר
 בדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את-דברו אס-אין אתה דבר: **פ** 7 ויאמר חושי
 אל-אבשלום לא-טובה הענה אשר-יעץ אחיתפל צפעם הזאת: 8 ויאמר חושי אתה
 ידעת את-אביך ואת-אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדז שכול צשדה
 ואביך איש מלחמה ולא ילין את-העם: 9 הנה עתה הוא-נחצא צאחת הפחתים או
 צאחד המקומת והיה כנפל צהם צתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה צעם
 אשר אחרי אבשלום: 10 והוא גם-צן-חיל אשר לבו כלצ האריה המס ימס כי-ידע
 כל-ישראל כי-גבור אביך וצני-חיל אשר אתו: 11 כי יענתי האסף יאסף עליך
 כל-ישראל מדן ועד-צאר שצע כחול אשר-על-הים לרצ ופניך הלכים צקר: 12
 וצאנו אליו [צאחת] [צאחד] המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל
 על-האדמה ולא-נותר צו וצכל-האנשים אשר-אתו גם-אחד: 13 ואס-אל-עיר יאסף
 והשיאו כל-ישראל אל-העיר ההיא חצלים וסחצנו אתו עד-הנחל עד
 אשר-לא-נמצא שם גם-צרו: **פ** 14 ויאמר אבשלום וכל-איש ישראל טובה ענת
 חושי הארבי מענת אחיתפל ויהוה נוה להפר את-ענת אחיתפל הטובה לצבור
 הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעה: **פ** 15 ויאמר חושי אל-צדוק ואל-אציתר
 הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את-אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת
 יענתי אני: 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל-תלן הלילה צערבות
 המדבר וגם עזור תעבור פן יבלע למלך ולכל-העם אשר אתו: 17 ויהונתן
 ואחיעמץ עמדים צעין-רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך
 דוד כי לא יוכלו להראות לצוה העירה: 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו
 שניהם מהרה ויצאו אל-צית-איש צצחורים ולו צאר צחצרו וירדו שם: 19 ותקח
 האשה ותפרש את-המסך על-פני הצאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: 20
 ויצאו עבדי אבשלום אל-האשה הביתה ויאמרו איה אחיעמץ ויהונתן ותאמר להם
 האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישצו ירושלם: **פ** 21 והי אחרי לכתם
 ויעלו מהצאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל-דוד קומו ועברו מהרה
 את-המים כי-ככה יעץ עליכם אחיתפל: 22 ויקם דוד וכל-העם אשר אתו ויעברו

את-הירדן עד-אור הצקר עד-אחד לא נעדר אשר לא-עבר את-הירדן: **23** ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עלתו ויחשש את-החמור ויקס וילך אל-ציתו אל-עירו וינו אל-ציתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אציו: **24** **ק** ודוד בא מחנימה ואזשלם עבר את-הירדן הוא וכל-איש ישראל עמו: **25** ואת-עמשא שם אזשלם תחת יואב על-הנצח ועמשא בן-איש ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אציגל בת-נחש אחות נרויה אם יואב: **26** ויחן ישראל ואזשלם ארץ הגלעד: **27** **ק** ויהי כזוא דוד מחנימה ושבי בן-נחש מרבת בני-עמון ומכיר בן-עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: **28** משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמה וקלי ופול ועדשים וקלי: **29** ודבש וחמאה ולאן ושפות צקר הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף ונמא צמדבר: **2Sa 18** ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: **2** וישלח דוד את-העם השלשית ציד-יואב והשלשית ציד אצישי בן-נרויה אחי יואב והשלשת ציד אחי הגתי **ק** ויאמר המלך אל-העם יאח אלא גס-אחי עמכם: **3** ויאמר העם לא תלא כי אם-נס ננוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חנינו לא-ישימו אלינו לב כי-עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי-תהיה-לנו מעיר **[לעזיר]** **[לעזור]**: **4** **ק** ויאמר אליהם המלך אשר-ייטב צעינכם אעשה ויעמד המלך אל-יד השער וכל-העם יאחו למאות ולאלפים: **5** וינו המלך את-יואב ואת-אצישי ואת-אחי לאמר לאט-לי לנער לאזשלוס וכל-העם שמעו צות המלך את-כל-השרים על-דבר אזשלוס: **6** ויאח העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ציער אפרים: **7** ויגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהיי-שם המגפה גדולה ציום ההוא עשרים אלף: **8** ותהיי-שם המלחמה **[נפלית]** **[נפלת]** על-פני כל-הארץ וירב היער לכלל צעם מאשר אכלה החרב ציום ההוא: **9** ויקרא אזשלוס לפני עבדי דוד ואזשלוס רכב על-הפרד ויצא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחוק ראשו בצלה ויתן צין השמים וצין הארץ והפרד אשר-תחתיו עבר: **10** וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את-אזשלוס תלוי בצלה: **11** ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא-הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: **12** ויאמר האיש אל-יואב **[ולא]** **[ולוא]** אחי שקל על-כפי אלף כסף לא-אשלח ידי אל-בן-המלך כי באונינו צוה המלך אתך ואת-אצישי ואת-אחי לאמר שמרו-מי צנער באזשלוס: **13** ארועשיתי **[צנפשו]** **[צנפשי]** שקר וכל-דבר לא-ייחד מן-המלך ואתה תחיצ מנגד: **14** ויאמר יואב לא-כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אזשלוס עודנו חי בלב האלה: **15** ויסקו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אזשלוס וימתהו: **16** ויתקע יואב צשפר וישצ העם מרדף אחרי ישראל כי-חשך יואב את-העם: **17** ויקחו את-אזשלוס וישליכו אתו ציער אל-הפחת הגדול ויצו עליו גל-אצנים גדול מאד וכל-ישראל נסו איש **[לאהלו]** **[לאהליו]**: **18** **ק** ואזשלם לקח ויצו-לו **[צחיו]** **[צחיו]** את-מנצת אשר צעמק-המלך כי אמר אין-לי צן צעבור הזכיר שמי ויקרא למנצת על-שמו ויקרא לה יד אזשלם עד היום הזה: **19** **ק** ואחיתמען בן-נרויה אמר ארצה נא ואצרה את-המלך כי-שפטו יהוה מיד אציו: **20** ויאמר לו יואב לא איש צרה אתה היום וצרת ציום אחר והיום הזה לא תצטר כי-**[על]** **[כך]**

על-כן בן-המלך מת: **21** ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו
 כושי ליואב וירץ: **22** ויסף עוד אחימעץ בן-נדוק ויאמר אל-יואב ויהי מה
 ארצה-נא גס-אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-צשורה
 מנחת: **23** ויהי-מה ארוץ ויאמר לו רוך וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר
 את-הכושי: **24** ודוד יושב בן-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה
 וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לצדו: **25** ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר
 המלך אם-לצדו צשורה צפיו וילך הלוך וקרב: **26** וירא הצפה איש-אחר רץ
 ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לצדו ויאמר המלך גס-זה מצטר: **27**
 ויאמר הצפה אני ראה את-מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן-נדוק ויאמר
 המלך איש-טוב זה ואל-צשורה טובה יבוא: **28** ויקרא אחימעץ ויאמר אל-המלך
 שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה **ס** ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר
 את-האנשים אשר-נשאו את-ידם באדני המלך: **29** ויאמר המלך שלום לנער
 לאצטלוס ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב
 ואת-עבדך ולא ידעתי מה: **30** ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: **31** והנה
 הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי-שפטן יהוה היום מיד כל-הקמים
 עליך: **ס** **32** ויאמר המלך אל-הכושי השלוס לנער לאצטלוס ויאמר הכושי יהיו
 כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה: **ס** **2Sa 19** וירגו המלך ועל
 על-עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אצטלוס בני בני אצטלוס מי-יתן
 מותי אני תחתך אצטלוס בני בני: **2** ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל
 על-אצטלוס: **3** ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל-העם כי-שמע העם ביום ההוא
 לאמר נעצב המלך על-בנו: **4** ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב
 העם הנכלמים בנוסם במלחמה: **5** והמלך לאט את-פניו ויזעק המלך קול גדול בני
 אצטלוס אצטלוס בני בני: **ס** **6** ויבא יואב אל-המלך הבית ויאמר הבשת היום
 את-פני כל-עבדיך הממלטים את-נפשך היום ואת נפש בניך ובנתך ונפש נשיך
 ונפש פלגשיך: **7** לאהבה את-שנאיך ולשנא את-אהביך כי הגדת היום כי אין לך
 שרים ועבדים כי ידעתי היום כי **(לא)** **(לו)** אצטלוס חי וכלנו היום מתים כי-אז
 ישר צעיניך: **8** ועתה קום נא ודבר על-לב עבדיך כי ציהוה נשבעתי כי-אינך יואב
 אם-ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל-הרעה אשר-באה עליך מנעריך
 עד-עתה: **ס** **9** ויקם המלך וישב צשער ולכל-העם הגידו לאמר הנה המלך יושב
 צשער ויבא כל-העם לפני המלך וישראל נם איש לאהליו: **ס** **10** ויהי כל-העם
 נדון בכל-שצטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף אצינו והוא מלטנו מכף
 פלשתים ועתה ברח מן-הארץ מעל אצטלוס: **11** ואצטלוס אשר משחנו עלינו מת
 במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את-המלך: **ס** **12** והמלך דוד שלח
 אל-נדוק ואל-אציתר הכהנים לאמר דברו אל-זקני יהודה לאמר למה תהיו
 אחרנים להשיב את-המלך אל-ביתו ודבר כל-ישראל בא אל-המלך אל-ביתו: **13**
 אחי אתם עזמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את-המלך: **14** ולעמשא
 תמרו הלוא עזמי ובשרי אתה כה יעשה-לי אלהים וכה יוסף את-לא שר-נבא
 תהיה לפני כל-הימים תחת יואב: **15** ויט את-לצב כל-איש-יהודה כאיש אחד

וישלחו אליהמלך שוב אתה וכל-עבדיך: **16** וישב המלך ויבא עד-הירדן ויהודה
 בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את-המלך את-הירדן: **17** וימחר שמעי
 בן-גראר בן-הימיני אשר מבחורים וירד עם-איש יהודה לקראת המלך דוד: **18**
 ואלף איש עמו מבנימין ויבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו
 אתו וללחו הירדן לפני המלך: **19** ועברה העברה לעביר את-צית המלך ולעשות
 הטוב **[בעינו]** **[בעינו]** ושמעי בן-גראר נפל לפני המלך בעברו צירדן: **20** ויאמר
 אליהמלך אלי-חשבלי אדני עון ואל-יתזכר את אשר העוה עבדך ציוס אשר-יצא
 אדני-המלך מירושלם לשום המלך אל-לבו: **21** כי ידע עבדך כי אני חטאתי
 והנה-באתי היום ראשון לכל-צית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: **22** ויען
 אציתי בן-צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את-משיח יהוה: **23**
 ויאמר דוד מה-לי ולכם בני צרויה כית-היור-לי היום לשטן היום יומת איש
 בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני-מלך עלי-ישראל: **24** ויאמר המלך אל-שמעי
 לא תמות וישבע לו המלך: **25** ומפצשת בן-שאול ירד לקראת המלך ולא-עשה
 רגליו ולא-עשה שפמו ואת-בגדיו לא כבס למן-היום לכת המלך עד-היום אשר-בא
 בשלום: **26** והי כיי-בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא-הלכת
 עמי מפיצשת: **27** ויאמר אדני המלך עבדי רמני כיי-אמר עבדך אחצשה-לי החמור
 וארכב עליה ואלך את-המלך כי פסח עבדך: **28** וירגל בעבדך אל-אדני המלך
 ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: **29** כי לא היה כל-צית אצני כי
 אס-אנשי-מות לאדני המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחןך ומה-יש-לי עוד נדקה
 ולזעק עוד אליהמלך: **30** ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה
 ויבא תחלקו את-השדה: **31** ויאמר מפיצשת אליהמלך גם את-הכל יקח אחרי
 אשר-בא אדני המלך בשלום אל-ציתו: **32** וצרולי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר
 את-המלך הירדן לשלחו את-**[צירדן]** **[הירדן]**: **33** וצרולי זקן מאד בן-שמנים שנה
 והוא-לכלל את-המלך צשיצתו צמחנים כיי-איש גדול הוא מאד: **34** ויאמר המלך
 אל-צרולי אתה עבר אחי וכלכלתי אתך עמדי צירושלם: **35** ויאמר צרולי
 אליהמלך כמה ימי שני חיי כיי-אעלה את-המלך ירושלם: **36** בן-שמנים שנה אנכי
 היום האדע צין-טוב לרע אסי-טעם עבדך את-אשר אכל ואת-אשר אשתה
 אס-אשמע עוד צקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל-אדני המלך:
37 כמעט יעבר עבדך את-הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: **38**
 ישצנא עבדך ואמת בעירי עם קבר אצני ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם-אדני
 המלך ועשה-לו את אשר-טוב בעיניך: **39** ויאמר המלך אחי יעבר כמהם ואני
 אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר עלי אעשה-לך: **40** ויעבר כל-העם
 את-הירדן והמלך עבר וישק המלך לצרולי ויצרכו וישב למקומו: **41** ויעבר
 המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-עם יהודה **[ויעברו]** **[העצירו]** את-המלך וגם
 חזי עם ישראל: **42** והנה כל-איש ישראל באים אליהמלך ויאמרו אל-המלך מדוע
 גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את-המלך ואת-ציתו את-הירדן וכל-אנשי דוד
 עמו: **43** ויען כל-איש יהודה על-איש ישראל כיי-קרוב המלך אלי ולמה זה חרה
 לך על-הדבר הזה האכול אכלנו מן-המלך אס-נשאת נשא לנו: **44** ויען

איש-ישראל את-איש יהודה ויאמר עשר-ידות לי במלך וגם-צדוד אני ממך ומדוע
 הקלמתי ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי ויקש דבר-איש יהודה מדבר
 איש ישראל: **ס** **2Sa 20** ושם נקרא איש זליעל ושמו שבע בן-צכרי איש ימיני ויתקע
 בשפר ויאמר אין-לנו חלק צדוד ולא נחלה-לנו צבן-ישי איש לזהליו ישראל: **2**
 ויעל כל-איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן-צכרי ואיש יהודה דבקו במלכם
 מן-הירדן ועד-ירושלם: **3** ויבא דוד אל-ציתו ירושלם ויקח המלך את עשר-נשים
 פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית-משמרת ויכלכלם ואליהם לא-בא
 ותהיינה נזרות עד-יום מתן אלמנות חיות: **ס** **4** ויאמר המלך אל-עמשא הזעק-לי
 את-איש-יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: **5** וילך עמשא להזעיק את-יהודה
[וייחר] **[ויחר]** מן-המועד אשר יעדו: **ס** **6** ויאמר דוד אל-אבישי עתה ירע לנו
 שבע בן-צכרי מן-השלוש אתה קח את-עבדי דליך ורדף אחריו פן-מנא לו
 ערים נזרות והציל עיננו: **7** ויבאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל-הגברים
 ויבאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן-צכרי: **8** הם עס-האצן הגדולה אשר בגבעון
 ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מרו לבשו **[ועלו]** **[ועליו]** חגור חרב מנמדת
 על-מתניו בתערה והוא יבא ותפל: **ס** **9** ויאמר יואב לעמשא השלוש אתה אחי
 ותחו ידי-ימין יואב בזקן עמשא לנשק-לו: **10** ועמשא לא-נשמר בחרב אשר
 ביד-יואב ויכהו זה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת **ס** ויואב
 ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן-צכרי: **11** ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי
 אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחרי יואב: **12** ועמשא מתגלגל בדם בתוך המסלה
 וירח האיש כי-עמד כל-העם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלך עליו בגד
 כאשר ראה כל-הבא עליו ועמד: **13** כאשר הגה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי
 יואב לרדף אחרי שבע בן-צכרי: **14** ויעברו כל-שצטי ישראל אצלה ובית מעכה
 וכל-הגברים **ס** **[ויקלחו]** **[ויקלחו]** ויבאו אף-אחריו: **15** ויבאו ויזרו עליו
 באצלה בית המעכה וישפכו סללה אל-העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את-יואב
 משחיתם להפיל החומה: **16** ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא
 אל-יואב קרב עד-הנה ואדברה אליך: **17** ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב
 ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: **18** ותאמר לאמר דבר
 ידברו בראשונה לאמר שאלו ישאלו בצבל וכן התמו: **19** אנכי שלמי אמוני ישראל
 אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תצלע נחלת יהוה: **פ** **20** ויען יואב
 ויאמר חלילה חלילה לי אם-אצלע ואם-אשחית: **21** לא-כן הדבר כי איש מהר
 אפרים שבע בן-צכרי שמו נשא ידו במלך צדוד תנו-אחו לצדו ולאכה מעל העיר
 ותאמר האשה אל-יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: **22** ותצוה האשה
 אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-צכרי וישלכו אל-יואב ויתקע
 בשופר ויפזו מעל-העיר איש לזהליו ויואב שב ירושלם אל-המלך: **ס** **23** ויואב
 אל כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהודע על-**[הכרי]** **[הכרתי]** ועל-הפלתי: **24** ואדרס
 על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר: **25** **[ושיא]** **[ושיא]** ספר ולדוק ואציתר כהנים:
26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד: **ס** **2Sa 21** והיה רעב צימי דוד שלש שנים שנה
 אחרי שנה ויבקש דוד את-פני יהוה **ס** ויאמר יהוה אל-שאול ואל-צית הדמים

על-אשר-המית את-הגזענים: **2** ויקרא המלך לגזענים ויאמר אליהם והגזענים לא מצוי ישראל המה כי אס-מיתר האמרי וצני ישראל נשצעו להם ויצקש שאלו להכתם בקנאתו לצני-ישראל ויהודה: **3** ויאמר דוד אל-הגזענים מה אעשה לכם וצמה אכפר וצרכו את-נחלת יהוה: **4** ויאמרו לו הגזענים איך-**לי** **לנו** כסף וזהב עס-שאלו ועס-ציתו ואיך-לנו איש להמית בישראל ויאמר מה-אתם אמרים אעשה לכם: **5** ויאמרו אל-המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב בכל-גבל ישראל: **6** **ינתן**-**יתן** לנו שבעה אנשים מצונו והוקענוס ליהוה בגזעת שאלו צהיר יהוה **ס** ויאמר המלך אני אתן: **7** ויחמל המלך על-מפי-צשת בן-יהונתן בן-שאלו על-שצעת יהוה אשר צינתם צין דוד וצין יהונתן בן-שאלו: **8** ויקח המלך את-שני בני רצפה בת-איה אשר ילדה לשאלו את-ארמני ואת-מפצשת ואת-חמשת בני מיכל בת-שאלו אשר ילדה לעדריאל בן-צרולי המחלתי: **9** ויתנם ציד הגזענים ויקיעם צהר לפני יהוה ויפלו **שצעתים** **שצעתים** יחד **והס** **והמה** המתו צימי קציר צראשנים **תחלת** **תחלת** קציר שערים: **10** ותקח רצפה בת-איה את-השק ותטוה לה אל-הצור מתחלת קציר עד נתך-מים עליהם מן-השמים ולא-נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת-חית השדה לילה: **11** ויגד לדוד את אשר-עשתה רצפה בת-איה פלגש שאלו: **12** וילך דוד ויקח את-עצמות שאלו ואת-עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב צית-שן אשר **תלוס** **תלאוס** **שס** **הפלשתיים** **שמה** **פלשתיים** ציוס הכות פלשתיים את-שאלו בגלצע: **13** ויעל משס את-עצמות שאלו ואת-עצמות יהונתן בנו ויאספו את-עצמות המוקעים: **14** ויקברו את-עצמות-שאלו ויהונתן-בנו בצרף צנימן בצלע בקבר קיש אצו ויעשו כל אשר-צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי-כן: **15** **פ** ותהי-עוד מלחמה לפלשתיים את-ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את-פלשתיים ויעף דוד: **16** **וישבו צנצ** **וישבי צנצ** אשר צילדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את-דוד: **17** ויעור-לו אצישו בן-צרויה ויך את-הפלשתי וימיתו אז נשצעו אנשי-דוד לו לאמר לא-תלא עוד אתנו למלחמה ולא תכצה את-נר ישראל: **18** **פ** ויהי אחרי-כן ותהי-עוד המלחמה בגוב עס-פלשתיים אז הכה סצבי החשתי את-סוף אשר צילדי הרפה: **19** **פ** ותהי-עוד המלחמה בגוב עס-פלשתיים ויך אלחנן בן-יערי ארגיס צית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגיס: **20** **ס** ותהי-עוד מלחמה צגת ויהי איש **מדין** **מדין** ואצצעת ידיו ואצצעת רגליו שס ושס עשרים וארבע מספר וגס-הוא ילד להרפה: **21** ויחרף את-ישראל ויכהו יהונתן בן-**שמעי** **שמעה** אחי דוד: **22** את-ארצעת אלה ילדו להרפה צגת ויפלו ציד-דוד וציד עבדיו: **23** **פ** **2Sa 22** וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ציוס הציל יהוה אתו מכף כל-אציו ומכף שאלו: **2** ויאמר יהוה סלעי ומנצחי ומפלטי-לי: **3** אלהי צורי אחסה-צו מגני וקרן ישעי משגי ומנוסי משעי מחמם תשעני: **4** מהלל אקרא יהוה ומאיצו אושע: **5** כי אפפני משצרי-מות נחלי צליעל יצעתני: **6** חצלי שאלו סצני קדמני מקשי-מות: **7** צצרי-לי אקרא יהוה ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: **8** **ותגעש** **ויתגעש** ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כ-יחרה לו: **9** עלה עשן צאפו ואש מפיו

תאכל גחלים צערו ממנו: **10** ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: **11** וירכב על-כרוז ויעף וירא על-כנפי-רוח: **12** וישת חשך סביבתיו סכות חשרת-מים עצי שחקים: **13** מנגה נגדו צערו גחלי-אש: **14** ירעס מן-שמים יהוה ועליון יתן קולו: **15** וישלח חלים ויפילם צרק **(ויהמס)** **[ויהס]**: **16** ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל צבערת יהוה מנשמת רוח אפו: **17** ישלח ממרום יקחני ימשי ממים רבים: **18** יזילני מאיבי עו משנאי כי אמנו ממני: **19** יקדמני ציוס חדי ויהי יהוה משען לי: **20** ויזל למרחב אחי יחלני כי-חפץ צי: **21** יגמלני יהוה כלדקתי כבר ידי ישיב לי: **22** כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: **23** כי כל-**(משפטו)** **[משפטיו]** לגדי וחקתיו לא-חסור ממנה: **24** ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: **25** וישב יהוה לי כלדקתי כברי לגד עיניו: **26** עס-חסיד תחסקד עס-גבור תמים תתמם: **27** עס-נצר תחבר ועס-עקס תחפל: **28** ואת-עס עני תושיע ועיניך על-רמים תשפיל: **29** כי-אחתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשבי: **30** כי צכה ארוך גדוד בצלחי אדלג-שור: **31** האל תמים דרכו אמרת יהוה לרופה מגן הוא לכל החסים צו: **32** כי מי-אל מצלעדי יהוה ומי צור מצלעדי אלהינו: **33** האל מעוזי חיל ויתר תמים **(דרכו)** **[דרכי]**: **34** משהו **(רגליו)** **[רגלי]** כאילות ועל צמותי יעמדני: **35** מלמד ידי למלחמה ונחת קשת-נחושה זרעתי: **36** ותתן-לי מגן ישעך וענתך תרצני: **37** תרחיב צעדי תחנני ולא מעדו קרסלי: **38** ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד-כלותם: **39** ואכלם ואמחם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: **40** ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחנני: **41** ואיבי תתה לי ערף משנאי ואמתיחם: **42** ישעו ואין משיע אל-יהוה ולא ענס: **43** ואשחקם כעפר-ארץ כטיט-חולות אדקם ארקעם: **44** ותפלגוני מריבי עמי תשמרני לראש גויס עם לא-ידעתי יעצדני: **45** צני נכר יתכחשו-לי לשמוע און ישמעו לי: **46** צני נכר יצלו ויחגרו ממסגרותם: **47** חי-יהוה וצרוך צורי וירם אלהי צור ישעי: **48** האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחנני: **49** ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תזילני: **50** על-כן אודך יהוה צגויס ולשמך אומר: **51** **(מגדיל)** **[מגדול]** ישועות מלכו ועשה-חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: **פ 2Sa 23** ואלה דברי דוד האחרניים נאם דוד צן-ישי ונאם הגבר הקס על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: **2** רוח יהוה דבר-צי ומלתו על-לשוני: **3** אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל בצדס צדיק מושל יראת אלהים: **4** וכאור צקר יזרח-שמס צקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: **5** כי-לא-כן ציתי עס-אל כי צרית עולם שס לי ערוכה צכל ושמרה כי-כל-ישעי וכל-חפץ כי-לא יצמיח: **6** וצליעל כקוך מנד כלהס כי-לא ציד יקחו: **7** ואיש יגע צהס ימלא צרול וען חנית וצאש שרוף ישרפו צצבת: **פ 8** אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב צצבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו **(העצני)** **[העצני]** על-שמנה מאות חלל צפעס **(אחד)** **[אחת]**: **9** **(ואחרו)** **[ואחריו]** אלעזר צן-**(דדי)** **[דדי]** **[177]** צן-אחתי צשלשה **(גברים)** **[הגברים]** עס-דוד צחרפס צפלשתיס נאספו-שס למלחמה ויעלו איש ישראל: **10** הוא קס ויך צפלשתיס עד כי-יגעה ידו ותדבק ידו אל-החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ציוס ההוא והעס ישבו אחריו אך-לפשט: **11** **(ס)** **[ס]** ואחריו שמא צן-אגא הררי ויאספו פלשתיס לחיה

ותהי-שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נק מפני פלשתים: **12** ויתיצב
 בתוך-החלקה וייללה ויך את-פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: **ס 13** וירדו
 פלשתים **(שלשה)** מהשלשים ראש ויבאו אל-קניר אל-דוד אל-מערת עדלם וחיית
 פלשתים חנה צעמק רפאים: **14** ודוד אז בצמודה ומנצב פלשתים אז בית לחם: **15**
 ויתאוו דוד ויאמר מי יסקני מים מבאר בית-לחם אשר בשער: **16** ויבקעו שלשת
 הגברים בצמחנה פלשתים וישאצו-מים מבאר בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו
 אל-דוד ולא אצה לשותם ויסקן אחס ליהוה: **17** ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי
 זאת הדם האנשים ההלכים בצנפותם ולא אצה לשותם אלה עשו שלשת הגברים:
ס 18 ואבישי אחי יואב בן-נרויה הוא ראש **(השלשי)** **(השלשה)** והוא עורר
 את-חניתו על-שלש מאות חלל ולו-שם בשלשה: **19** מן-השלשה הכי נכבד ויהי להם
 לשר ועד-השלשה לא-צא: **ס 20** וצניו בן-יהודע בן-איש-**(חי)** **(חיל)** רב-פעלים
 מקצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את-**(האריה)** **(הארי)**
 בתוך הבאר ציוס השלג: **21** והוא-הכה את-איש מצרי **(אשר)** **(איש)** מראה וציד
 המצרי חנית וירד אליו בשצט ויגול את-החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו: **22**
 אלה עשה צניו בן-יהודע ולו-שם בשלשה הגברים: **23** מן-השלשים נכבד
 ואל-השלשה לא-צא וישמהו דוד אל-משמעמו: **ס 24** עשה-אל אחי-יואב בשלשים
 אלחנן בן-דודו בית לחם: **25** שמה החרדי אליקא החרדי: **ס 26** חלן הפלטי עירא
 בן-עקש התקועי: **ס 27** אביעזר הענתתי מצני החשתי: **ס 28** ללמון האחתי מהרי
 הנוטפתי: **ס 29** חלב בן-צענה הנוטפתי **ס** אחי בן-ריצי מגבעת בני בנימן: **ס 30** צניו
 פרעתי הדי מנחלי געש: **ס 31** אבי-עלבון הערצתי עזמות הצרחתי: **ס 32** אליחצא
 השעלבני בני ישן יהונתן: **ס 33** שמה ההררי אחיאס בן-שרר האררי: **ס 34** אליפלט
 בן-אחסבי בן-המעכתי **ס** אליעם בן-אחיתפל הגלמי: **ס 35** **(חלרו)** **(חלרי)** הכרמלי
 פערי האררי: **ס 36** יואל בן-נתן מצבה **ס** בני הגדי: **ס 37** ללק העמני **ס** נחרי
 הצארתי **(נשאי)** **(נשא)** כלי יואב בן-צריה: **ס 38** עירא חיתרי גרב היתרי: **ס 39**
 אוריה החתי כל שלשים ושצעה: **פ 2Sa 24** ויסקף אף-יהוה לחרות צישראל ויסת
 את-דוד זהם לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: **2** ויאמר המלך אל-יואב
 שר-החיל אשר-אתו שוטנא בכל-שצטי ישראל מדן ועד-באר שצב ופקדו את-העם
 וידעתי את מספר העם: **ס 3** ויאמר יואב אל-המלך ויוסף יהוה אלהיך אל-העם
 כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני-המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר
 הזה: **4** ויחזק דבר-המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויאל יואב ושרי החיל לפני
 המלך לפקד את-העם את-ישראל: **5** ויעצרו את-הירדן ויחנו צערוער ימין העיר
 אשר בתוך-הנחל הגד ואל-יעזר: **6** ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו
 דנה יען וסביב אל-צידון: **7** ויבאו מצר-ר וכל-ערי החוי והכנעני ויאלו אל-נגב
 יהודה באר שצב: **8** וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום
 ירושלם: **9** ויתן יואב את-מספר מפקד-העם אל-המלך ותהי ישראל שמה מאות
 אלף איש-חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש-מאות אלף איש: **10** ויך לב-דוד אתו
 אחרי-כן ספר את-העם **ס** ויאמר דוד אל-יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
 יהוה העברנא את-עון עבדך כי נסכלתי מאד: **11** ויקס דוד בצקר **פ** ודבר-יהוה

היה אל-גד הנציא חזה דוד לאמר: **12** הלוך ודברת אל-דוד כה אמר יהוה שלם אנכי נוטל עליך צחר-לך אחת-מהם ואעשה-לך: **13** ויצא-גד אל-דוד ויגד-לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב צארנך אס-שלשה חדשים נסך לפני-צריך והוא רדפך ואס-היות שלשת ימים דבר צארנך עתה דע וראה מה-אשיב שלמי דבר: **14** ויאמר דוד אל-גד צר-לי מאד נפלה-נא ציד-יהוה כי-רצים **(רחמו)** **[רחמיו]** וציד-אדם אל-אפלה: **15** ויתן יהוה דבר צישראל מהבקר ועד-עת מועד וימת מן-העם מן ועד-צאר שבע שבעים אלף איש: **16** וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל-הרעה ויאמר למלאך המשחית צעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם-גרון **(הארונה)** **[הארונה]** היבסי: **17** ויאמר דוד אל-יהוה ברחתו את-המלאך המכה צעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה האנן מה עשו תהי נא ידך צי וצבית אצי: **18** ויצא-גד אל-דוד ציום ההוא ויאמר לו עלה הקס ליהוה מוצח גרון **(ארניה)** **[ארונה]** היבסי: **19** ויעל דוד כדבר-גד כאשר צוה יהוה: **20** וישקף ארונה וירא את-המלך ואת-עבדיו עברים עליו וינא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: **21** ויאמר ארונה מדוע בא אדני-המלך אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את-הגרון לצנות מוצח ליהוה ותעזר המגפה מעל העם: **22** ויאמר ארונה אל-דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב **(צעינו)** **[צעינו]** ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: **23** הכל נתן ארונה המלך למלך **ס** ויאמר ארונה אל-המלך יהוה אלהיך ירנך: **24** ויאמר המלך אל-ארונה לא כייקנו אקנה מאותך צמחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את-הגרון ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: **25** ויצן שם דוד מוצח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעזר המגפה מעל ישראל:

1 Kings 1 והמלך דוד זקן צה צימים ויכסהו צבגדים ולא יחס לו: **2** ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה צתולה ועמדה לפני המלך ותהי-לו סכנת ושכבה צחיקך וחס לאדני המלך: **3** ויבקשו נערה יפה צכל גבול ישראל וימצאו את-אצישא השונמית ויצאו אתה למלך: **4** והנערה יפה עד-מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: **5** ואדניה צן-חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: **6** ולא-עצבו אציו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם-הוא טוב-תאר מאד ואתו ילדה אחרי אצשלים: **7** ויהיו דבריו עם יואצ צן-צרויה ועם אציתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: **8** וצדוק הכהן וצניהו צן-יהודע ונתן הנציא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם-אדניהו: **9** ויצח אדניהו לאן וצקר ומריא עם אצן הזחלת אשר-אלל עין רגל ויקרא את-כל-אחיו צני המלך ולכל-אנשי יהודה עבדי המלך: **10** ואת-נתן הנציא וצניהו ואת-הגבורים ואת-שלמה אחיו לא קרא: **11** ויאמר נתן אל-צת-שבע אס-שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו צן-חגית ואדנינו דוד לא ידע: **12** ועתה לכי איענך נה עצה ומלטי את-נפשך ואת-נפש צנך שלמה: **13** לכי וצאי אל-המלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה צנך ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך

אדניהו: ¹⁴ הנה עודך מדברת שם עם-המלך ואני אצוא אחריך ומלאמי
 את-דרכיך: ¹⁵ ותצא צת-שצב אל-המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג
 השונמית משרת את-המלך: ¹⁶ ותקד צת-שצב ותשתחו למלך ויאמר המלך
 מה-לך: ¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ציהוה אלהיך לאמתך כי-שלמה בןך
 ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי: ¹⁸ ועתה הנה אדנייה מלך ועתה אדני המלך
 לא ידעת: ¹⁹ ויזבח שור ומריא-וואן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולאציתר
 הכהן וליאז שר הצבא ולשלמה עצדך לא קרא: ²⁰ ואתה אדני המלך עיני
 כל-ישראל עליך להגיד להם מי ישב על-כסא אדני-המלך אחריו: ²¹ והיה
 כשכב אדני-המלך עם-אצתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: ²² והנה עודנה
 מדברת עם-המלך ונתן הנציא צא: ²³ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנציא ויצא
 לפני המלך וישתחו למלך על-אפיו ארצה: ²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה
 אמרת אדנייהו ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי: ²⁵ כי ירד היום ויזבח שור
 ומריא-וואן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאציתר הכהן והנס
 אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדנייהו: ²⁶ ולי אני-עצדך ולצדק הכהן
 ולבניהו בן-יהוידע ולשלמה עצדך לא קרא: ²⁷ אם מאת אדני המלך נהיה
 הדבר הזה ולא הודעת את-**[עצדיך]** **[עצדך]** מי ישב על-כסא אדני-המלך
 אחריו: ²⁸ **ס** ויען המלך דוד ויאמר קרא-לי לצת-שצב ותצא לפני המלך
 ותעמד לפני המלך: ²⁹ וישב המלך ויאמר חי-יהוה אשר-פדה את-נפשי
 מכל-צרה: ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ציהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה בןך
 ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי תחתי כי בן אעשה היום הזה: ³¹ ותקד
 צת-שצב אפים ארץ ותשתחו למלך ויאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: ³² **פ**
 ויאמר המלך דוד קרא-לי לצדוק הכהן ולנתן הנציא ולבניהו בן-יהוידע ויצאו
 לפני המלך: ³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את-עבדי אדניכם והרכבתם
 את-שלמה בני על-הפרדה אשר-לי והורדתם אתו אל-גחון: ³⁴ ומשח אתו שם
 צדוק הכהן ונתן הנציא למלך על-ישראל ותקעתם צשופר ואמרתם יחי המלך
 שלמה: ³⁵ ועליתם אחריו וצא וישב על-כסאי והוא ימלך תחתי ואתו לויית
 להיות נגיד על-ישראל ועל-יהודה: ³⁶ ויען בניהו בן-יהוידע את-המלך ויאמר
 אמן בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: ³⁷ כאשר היה יהוה עם-אדני המלך בן
[יהי] **[יהיה]** עם-שלמה ויגדל את-כסאו מכסא אדני המלך דוד: ³⁸ וירד צדוק
 הכהן ונתן הנציא ובניהו בן-יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את-שלמה
 על-פרדת המלך דוד וילכו אתו על-גחון: ³⁹ ויקח צדוק הכהן את-קרן השמן
 מן-האהל וימשח את-שלמה ויתקעו צשופר ויאמרו כל-העם יחי המלך שלמה:
⁴⁰ ויעלו כל-העם אחריו והעם מחללים צחללים ושמתים שמחה גדולה ותצקע
 הארץ בקולם: ⁴¹ וישמע אדנייהו וכל-הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע
 יואז את-קול השופר ויאמר מדוע קול-הקרייה הומה: ⁴² עודנו מדבר והנה יונתן
 בן-אציתר הכהן צא ויאמר אדנייהו צא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ⁴³ ויען יונתן
 ויאמר לאדנייהו אצל אדנינו המלך-דוד המליך את-שלמה: ⁴⁴ וישלח אתו-המלך את-
 צדוק הכהן ואת-נתן הנציא ובניהו בן-יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת

המלך: ⁴⁵ וימשחו אתו לדוק הכהן ונתן הנציח למלך בגחון ויעלו משם שמתים
 ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁷
 וגם-באו עבדי המלך לדרך את-אדניו המלך דוד לאמר ייטב **[אלהיך]** **[אלהים]**
 את-שם שלמה משמן ויגדל את-כסאו מכסאך וישתחו המלך על-המשכב: ⁴⁸
 וגם-ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על-כסאי ועיני
 ראות: ⁴⁹ ויחדרו ויקמו כל-הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: ⁵⁰ ואדניהו
 ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ⁵¹ ויגד לשלמה לאמר הנה
 אדניהו ירא את-המלך שלמה והנה אתו בקרנות המזבח לאמר ישבע-לי כיום
 המלך שלמה אם-סיימת את-עצדו בחרצ: ⁵² ויאמר שלמה אם יהיה לבן-חיל
 לא-יפל משערתו ארצה ואם-רעה תמצא-צו ומת: ⁵³ וישלח המלך שלמה וירדהו
 מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר-לו שלמה לך לביתך: **פ** **2 Ki 1** ויקרבו
 ימי-דוד למות ויזו את-שלמה בנו לאמר: ² אנכי הלך בדרך כל-הארץ וחזקת
 והיית לאיש: ³ ושמרת את-משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
 מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בחורת משה למען תשכיל את כל-אשר תעשה
 ואת כל-אשר תפנה שם: ⁴ למען יקם יהוה את-דברו אשר דבר עלי לאמר
 אם-ישמרו בניך את-דרכי ללכת לפני באמת בכל-לצבם ובכל-נפשם לאמר
 לא-יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁵ וגם אתה ידעת את אשר-עשה לי יואב
 בן-נרויה אשר עשה לשני-שרי נבואות ישראל לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר
 ויהרגם וישם דמי-מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו
 אשר ברגליו: ⁶ ועשית כחכמתך ולא-תורד שיבתו בשלם שאל: **ק** ⁷ ולבני ברזלי
 הגלעדי תעשה-חסד והיו באכלי שלחנך כי-כן קרבו אלי בצרחי מפני אצבולם
 אחיך: ⁸ והנה עמך שמעי בן-גרא בן-הימיני מבחרים והוא קלנני קללה נמרצת
 ביום לכתי מחנים והוא-ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם-אמיתך
 בחרצ: ⁹ ועתה אל-תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה-לו והורדת
 את-שיבתו דם שאל: ¹⁰ וישכב דוד עם-אבתי ויקבר בעיר דוד: **פ** ¹¹ והימים
 אשר מלך דוד על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
 שלשים ושלש שנים: ¹² ושלמה ישב על-כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: ¹³ ויבא
 אדניהו בן-חגיית אל-בת-שבע אם-שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: ¹⁴
 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: ¹⁵ ויאמר את ידעת כי-לי היתה המלוכה ועלי
 שמו כל-ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: ¹⁶
 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל-תשבי את-פני ותאמר אליו דבר: ¹⁷ ויאמר
 אמרי-נא לשלמה המלך כי לא-ישיב את-פניך ויתן-לי את-אבישג השונמית לאשה:
¹⁸ ותאמר בת-שבע טוב אנכי אדבר עליך אל-המלך: ¹⁹ ותבא בת-שבע אל-המלך
 שלמה לדבר-לו על-אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על-כסאו וישם
 כסא לאם המלך ותשב לימינו: ²⁰ ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך
 אל-תשב את-פני ויאמר-לה המלך שאלו אמי כי לא-אשיב את-פניך: ²¹ ותאמר
 יתן את-אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: ²² ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
 ולמה את שאלת את-אבישג השונמית לאדניהו ושאליו את-המלוכה כי הוא אחי

הגדול ממני ולו ולאציתר הכהן וליואז בן-צרויה: **פ** 23 וישבע המלך שלמה
 זיהוה לאמר כה יעשה-לי אלהים וכה יוסיף כי צנפשו דצר אדניו את-הדצר
 הזה: 24 ועתה חייהוה אשר הכיניני **ויושיבני** **ויושיבני** עלי-כסא דוד אבי ואשר
 עשה-לי בית כאשר דצר כי היום יומת אדניו: 25 וישלח המלך שלמה ציד צניהו
 בן-יהוידע ויפגע-צו וימת: **ס** 26 ולאציתר הכהן אמר המלך ענתת לך על-שדיך כי
 איש מות אתה וציוס הזה לא אמיתך כי-נשאת את-ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
 וכי התענית בכל אשר-התענה אבי: 27 ויגרש שלמה את-אציתר מהיות כהן ליהוה
 למלך את-דצר יהוה אשר דצר על-צית עלי בשלה: **פ** 28 והשמעה צאה עד-יואז
 כי יואז נטה אחרי אדניה ואחרי אצלוס לא נטה וינס יואז אל-אהל יהוה ויחזק
 בקרנות המזבח: 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואז אל-אהל יהוה והנה אלל
 המזבח וישלח שלמה את-צניהו בן-יהוידע לאמר לך פגע-צו: 30 ויצא צניהו
 אל-אהל יהוה ויאמר אליו כה-אמר המלך לא ויאמר לא כי פה אמות וישב
 צניהו את-המלך דצר לאמר כה-דצר יואז וכה עניי: 31 ויאמר לו המלך עשה
 כאשר דצר ופגע-צו וקצרתו והסירת דמי חנס אשר שפך יואז מעלי ומעל בית
 אבי: 32 והשיצ יהוה את-דמו על-ראשו אשר פגע בשני-אנשים נדקים וטבים ממנו
 ויהרגם בחרצ ואבי דוד לא ידע את-אצנר בן-נר שר-צבא ישראל ואת-עמשא
 בן-יתר שר-צבא יהודה: 33 ושב דמיהם צראש יואז וצראש זרעו לעלם ולדוד
 ולזרעו ולציתו ולכסאו יהיה שלום עד-עולם מעם יהוה: 34 ועל צניהו בן-יהוידע
 ויפגע-צו וימתהו ויקבר ציתו צמדצר: 35 ויתן המלך את-צניהו בן-יהוידע תחתיו
 על-הצבא ואת-נדוק הכהן נתן המלך תחת אציתר: 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי
 ויאמר לו צנה-לך בית צירושלם וישבת שם ולא-תנא משם אנה ואנה: 37 והיה
 ציוס נאתך ועצרת את-נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה צראשך: 38
 ויאמר שמעי למלך טוב הדצר כאשר דצר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב
 שמעי צירושלם ימים רבים: **ס** 39 והיה מקץ שלש שנים ויצרחו שני-עבדים לשמעי
 אל-אכיש בן-מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדך צגת: 40 ויקם שמעי
 ויחבש את-חמרו וילך גתה אל-אכיש לבקש את-עבדיו וילך שמעי ויצא את-עבדיו
 מגת: 41 ויגד לשלמה כי-הלך שמעי מירושלם גת וישב: 42 וישלח המלך ויקרא
 לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך זיהוה ואעד כך לאמר ציוס נאתך והלכת
 אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדצר שמעתי: 43 ומדוע לא
 שמרת את שבעת יהוה ואת-המנוה אשר-צויתי עליך: 44 ויאמר המלך אל-שמעי
 אתה ידעת את כל-הרעה אשר ידע לבצר אשר עשית לדוד אבי והשיצ יהוה
 את-רעתך צראשך: 45 והמלך שלמה צרוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה
 עד-עולם: 46 וילו המלך את-צניהו בן-יהוידע וילא ויפגע-צו וימת והממלכה נכונה
 ציד-שלמה: **1Ki 3** ויתחנן שלמה את-פרעה מלך מצרים ויקח את-צבת-פרעה ויצאה
 אל-עיר דוד עד כלתו לצנות את-ציתו ואת-צית יהוה ואת-חומת ירושלם סביב: 2
 רק העם מוצחים צצמות כי לא-נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: **פ** 3 ויאחז
 שלמה את-יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק צצמות הוא מוצח ומקטיר: 4 וילך
 המלך גבענה לזבח שם כי היא הצמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על

המזבח ההוא: **5** בצבעון נראה יהוה אל-שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל
 מה אתן-לך: **6** ויאמר שלמה אתה עשית עס-עבדך דוד בני חסד גדול כאשר
 הלך לפניך בצמח ובנדקה ובישרת לבב עמך ותשמר-לו את-החסד הגדול הזה
 ותתן-לו בן ישב על-כסאו כיום הזה: **7** ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את-עבדך
 תחת דוד בני ואנכי נער קטן לא אדע זאת וזאת: **8** ועבדך בתוך עמך אשר בחרת
 עס-רב אשר לא-ימנה ולא יספר מרב: **9** ונתת לעבדך לב שמע לשפט את-עמך
 להבין בין-טוב לרע כי מי יוכל לשפט את-עמך הכבד הזה: **10** וייטב הדבר בעיני
 אדני כי שאל שלמה את-הדבר הזה: **11** ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת
 את-הדבר הזה ולא-שאלת לך ימים רבים ולא-שאלת לך עשר ולא שאלת נפש
 איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט: **12** הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב
 חכם וגבון אשר כמוך לא-היה לפניך ואחר-ך לא-יקום כמוך: **13** וגם אשר
 לא-שאלת נתתי לך גס-עשר גס-כבוד אשר לא-היה כמוך איש במלכים כלי-ימין:
14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד איבך והארכתי
 את-ימין: **15** **ס** ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון
 ברית-אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משחה לכל-עבדיו: **16** **פ** אז תבאנה שתיים
 נשים זנות אל-המלך ותעמדה לפניו: **17** ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה
 הזאת ישבת צבית אחד ואלד עמה צבית: **18** והי ציום השלישי ללדתי ותלד
 גס-האשה הזאת ואנחנו יחדו אינ-זר אתנו צבית זולתי שתיים-אנחנו צבית: **19** וימת
 בין-האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: **20** ותקם בתוך הלילה ותקח את-צני
 מאכלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת-צנה המת השכיבה בחיקי: **21** ואקם
 בצקר להיניק את-צני והנה-מת ואחזונו אליו בצקר והנה לא-היה צני אשר
 ילדתי: **22** ותאמר האשה האחרת לא כי צני החי ובגן המת וזאת אמרת לא כי
 בגן המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: **23** ויאמר המלך זאת אמרת זה-צני החי
 ובגן המת וזאת אמרת לא כי בגן המת ובני החי: **24** **פ** ויאמר המלך קחו
 לי-חרב ויבאו החרב לפני המלך: **25** ויאמר המלך גורו את-הילד החי לשנים ותנו
 את-החני לאחת ואת-החני לאחת: **26** ותאמר האשה אשר-צנה החי אל-המלך
 כי-נכמרו רחמיה על-צנה ותאמר בי אדני תנו-לה את-הילוד החי והמת
 אל-תמיתהו וזאת אמרת גס-לי גס-לך לא יהיה גורו: **27** ויען המלך ויאמר תנו-לה
 את-הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: **28** וישמעו כלי-ישראל את-המשפט
 אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי-חכמת אלהים בקרבו לעשות
 משפט: **1Ki 4** **ס** והי המלך שלמה מלך על-כל-ישראל: **2** ואלה השירים אשר-לו
 עוריהו בין-לדוק הכהן: **3** **ס** אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בין-אחילוד
 המזכיר: **4** וצניהו בין-יהודיע על-הצבא ולדוק ואציתר כהנים: **5** **ס** ועוריהו בין-נתן
 על-הנצבים וצוד בין-נתן כהן רעה המלך: **6** ואחישר על-הבית ואדנירם בין-עבדא
 על-המס: **7** **ס** ולשלמה שנים-עשר נצבים על-כל-ישראל וכלכלו את-המלך
 ואת-ציתו חדש בשנה יהיה על-**(אחד)** **[האחד]** לכלכל: **8** **ס** ואלה שמותם בין-חור
 צהר אפרים: **9** **ס** בין-דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנון: **10** **ס**

בן-חמד בארבות לו שכה וכל-ארץ חפר: **ס 11** בן-אזינדב כל-נפת דאר טפת
 בת-שלמה היחה לו לאשה: **ס 12** בענא בן-אחילוד תענך ומגדו וכל-צית שאן אשר
 אלל זרתנה מתחת ליזרעאל מצית שאן עד אלל מחולה עד מעבר ליקמעס: **ס 13**
 בן-גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן-מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר
 בצפן ששים ערים גדלות חומה וצריח נחשת: **ס 14** אחינדב בן-עדא מחנימה: **15**
 אחימען בנפתלי גס-הוא לקח את-בשמת בת-שלמה לאשה: **16** בענא בן-חואשי
 באשר ובעלות: **ס 17** יהושפט בן-פרוח ביששכר: **ס 18** שמעי בן-אלה צבנימן: **ס 19**
 גבר בן-ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הצפן ונניב אחד
 אשר בארץ: **20** יהודה וישראל רבים כחול אשר-עליהם לרצ אכלים ושמים
 ושמים: **1Ki 5** ושלמה היה מושל בכל-הממלכות מן-הנהר ארץ פלשתים ועד גבול
 מנרים מגשים מנחה ועבדים את-שלמה כל-ימי חייו: **2** ויהי לחס-שלמה ליום
 אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: **3** עשרה בקר צבאים ועשרים בקר רעי
 ומאה לאן לצד מאיל וצבי ויחמור וצבאים אבוסים: **4** כיהוא רדה בכל-עבר
 הנהר מתפסח ועד-עזה בכל-מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל-עבריו מסביב: **5**
 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת תחת גפנו ותחת תחתו מן ועד-באר שבע כל
 ימי שלמה: **ס 6** ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים-עשר אלף
 פרשים: **7** וכלכלו הנצבים האלה את-המלך שלמה ואת כל-הקרב אל-שלחן
 המלך-שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: **8** והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו
 אל-המקום אשר יהיה-שם איש כמשפטו: **ס 9** ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה
 הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על-שפת הים: **10** ותרצ חכמת שלמה מחכמת
 כל-בני-קדם ומכל חכמת מנרים: **11** ויחכם מכל-האדם מאיתן האזרחי והימן
 וכלכל ודרדע בני מחול ויהי-שמו בכל-הגוים סביב: **12** וידבר שלשת אלפים משל
 ויהי שירו חמשה ואלף: **13** וידבר על-העמים מן-הארז אשר בצננון ועד האוזב
 אשר יבא בקיר וידבר על-הצבמה ועל-העוף ועל-הרמש ועל-הדגים: **14** ויבאו
 מכל-העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל-מלכי הארץ אשר שמעו
 את-חכמתו: **ס 15** וישלח חירס מלך-צור את-עבדיו אל-שלמה כי שמע כי אתו
 משחו למלך תחת אציהו כי אהב היה חירס לדוד כל-הימים: **ס 16** וישלח שלמה
 אל-חירס לאמר: **17** אתה ידעת את-דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה
 אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת-יהוה אתם תחת כפות **(רגלו)** **[רגלי]**: **18**
 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: **19** והנני אמר לבנות בית
 לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל-דוד אבי לאמר צנך אשר אתן תחתיך
 על-כסאך הוא-יצנה הבית לשמי: **20** ועתה צוה ויכרת-לי ארזים מן-הלבנון ועבדי
 יהיו עס-עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין צנו
 איש ידע לכרת-עצים כצדניים: **21** ויהי כשמע חירס את-דברי שלמה וישמח מאד
 ויאמר צרוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על-העם הרב הזה: **22** וישלח
 חירס אל-שלמה לאמר שמעתי את אשר-שלחת אלי אני אעשה את-כל-חפצך
 בעצי ארזים ובעצי צדונים: **23** עבדי ירדו מן-הלבנון ימה ואני אשימם דברות
 בים עד-המקום אשר-תשלח אלי ונפנתיים שם ואתה תשא ואתה תעשה את-חפצי

לתת לחם ציתי: ²⁴ ויהי חירוס נתן לשלמה עזי ארויס ועזי צרושים כל-חפלו: ²⁵ ושלמה נתן לחירס עשרים אלף כר חטים מכלת לציתו ועשרים כר שמן כחית כהייתן שלמה לחירס שנה בשנה: **פ** ²⁶ ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר-לו ויהי שלם צין חירס וצין שלמה ויכרתו צרית שניהם: ²⁷ ויעל המלך שלמה מס מכל-ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: ²⁸ וישלחם לצנונה עשרת אלפים צחדש חליפות חדש יהיו צלצנון שנים חדשים צציתו וחדנירם על-המס: **ס** ²⁹ ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב צהר: ³⁰ לצד משרי הנצבים לשלמה אשר על-המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדיוס צעם העשים צמלאכה: ³¹ ויצו המלך ויסעו חצנים גדלות חצנים יקרות ליסד הצית חצני גזית: ³² ויפסלו צני שלמה וצני חירוס והגבלים ויכינו העצים והחצנים לצנות הצית: **פ** **1Ki 6** ויהי צשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת צני-ישראל מארץ-מצרים צשנה הרציעית צחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על-ישראל וצין הצית ליהוה: ² והצית אשר צנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחצו ושלשים אמה קומתו: ³ והאולם על-פני היכל הצית עשרים אמה ארכו על-פני רחצ הצית עשר צאמה רחצו על-פני הצית: ⁴ ויעש לצית חלוני שקפים אטמים: ⁵ ויצן על-קיר הצית **[י'וע]** **[י'יע]** סציו את-קירות הצית סציו להיכל ולדציר ויעש צלעות סציו: ⁶ **[ה'יע]** התחתנה חמש צאמה רחצה והתיכנה שש צאמה רחצה והשלישית שבע צאמה רחצה כי מגרעות נתן לצית סציו חוץ לצלתי אחו צקירות-הצית: ⁷ והצית צהצנתו אצן-שלמה מסע צנה ומקצות והגרזן כל-כלי צרול לא-נשמע צצית צהצנתו: ⁸ פתח הצלע התיכנה אל-כתף הצית הימנית וצולוים יעלו על-התיכנה ומן-התיכנה אל-השלשים: ⁹ ויצן את-הצית ויכלהו ויספן את-הצית גצים ושדרת צארויס: ¹⁰ ויצן את- **[ה'יע]** **[ה'יע]** על-כל-הצית חמש אמות קומתו ויאחו את-הצית צעזי ארויס: **פ** ¹¹ ויהי דצרי-יהוה אל-שלמה לאמר: ¹² הצית הזה אשר-אתה צנה אס-תלך צחקתי ואת-משפטי תעשה ושמת את-כל-מנצתי ללכת צהם והקמתי את-דצרי אתך אשר דצרתי אל-דוד אציק: ¹³ ושכנתי צתוך צני ישראל ולא אעוצ את-עמי ישראל: **ס** ¹⁴ ויצן שלמה את-הצית ויכלהו: ¹⁵ ויצן את-קירות הצית מציתה צלעות ארויס מקרקע הצית עד-קירות הספן צפה ען מצית ויף את-קרקע הצית צלעות צרושים: ¹⁶ ויצן את-עשרים אמה **[מירכותי]** **[מירכתי]** הצית צלעות ארויס מן-הקרקע עד-הקירות ויצן לו מצית לדציר לקדש הקדשים: ¹⁷ וארבעים צאמה היה הצית הוא ההיכל לפני: ¹⁸ וארו אל-הצית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארו אין אצן נראה: ¹⁹ ודציר צתוך-הצית מפנימה הכין לתתן שם את-ארוון צרית יהוה: ²⁰ ולפני הדציר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחצ ועשרים אמה קומתו ויפסו זה סגור ויף מוצח ארו: ²¹ ויף שלמה את-הצית מפנימה זה סגור ויעבר **[צרתיקות]** **[צרתוקות]** זה לפני הדציר ויפסו זה: ²² ואת-כל-הצית צפה זה עד-תם כל-הצית וכל-המוצח אשר-לדציר צפה זה: ²³ ויעש דציר שני כרוצים עזי-שמן עשר אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוצ האחת וחמש אמות כנף הכרוצ השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד-קצות כנפיו: ²⁵ ועשר צאמה הכרוצ השני מדה אחת וקצב אחד לשני

הכרזים: ²⁶ קומת הכרוז האחד עשר באמה וכן הכרוז השני: ²⁷ ויתן את-הכרוזים בחוך הבית הפנימי ויפרשו את-כנפי הכרזים ותגע כנף-האחד בקיר וכנף הכרוז השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל-חוך הבית נגעת כנף אל-כנף: ²⁸ וינף את-הכרוזים זה: ²⁹ ואת כל-קירות הבית מסב קלע פתחי מקלעות כרוזים ותמרת ופטורי ללים מלפנים ולחיון: ³⁰ ואת-קרקע הבית לפה זהב לפנימה ולחיון: ³¹ ואת פתח הדביר עשה דלתות עזי-שמן האיל מזוזות חמשים: ³² ושתי דלתות עזי-שמן וקלע עליהם מקלעות כרוזים ותמרות ופטורי ללים ופפה זהב וירד על-הכרוזים ועל-התמרות את-הזהב: ³³ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עזי-שמן מאת רבעית: ³⁴ ושתי דלתות עזי צרושים שני ללעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: ³⁵ וקלע כרוזים ותמרות ופטורי ללים ופפה זהב מישר על-המחקה: ³⁶ ויצן את-החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארום: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה צירח וז: ³⁸ ובשנה האחת עשרה צירח זול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל-דבריו ולכל-**[משפטו]** **[משפטיו]** ויצנחו שבע שנים: **7** **1Ki** ואת-ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את-כל-ביתו: ² ויצן את-בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארום וכרתות ארום על-העמודים: ³ וספן בארו ממעל על-הללעת אשר על-העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: ⁴ ושקפים שלשה טורים ומחזה אל-מחזה שלש פעמים: ⁵ וכל-הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל-מחזה שלש פעמים: ⁶ ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על-פניהם ועמדים ועב על-פניהם: ⁷ ואולם הכסא אשר ישפוט-שם אלם המשפט עשה וספון בארו מהקרקע עד-הקרקע: ⁸ וביתו אשר-ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת-פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: ⁹ כל-אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות צמגרה מבית ומחוך וממקד עד-הטפחות ומחוך עד-החצר הגדולה: ¹⁰ ומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ¹¹ ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארו: ¹² וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארום ולחצר בית-יהוה הפנימית ולאולם הבית: **פ** ¹³ וישלח המלך שלמה ויקח את-חירם מנר: ¹⁴ בן-אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש-נרי חרש נחשת וימלא את-החכמה ואת-התבונה ואת-הדעת לעשות כל-מלאכה נחשת ויצוא אל-המלך שלמה ויעש את-כל-מלאכתו: ¹⁵ וינר את-שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוטו ששים-עשרה אמה יסב את-העמוד השני: ¹⁶ ושתי כרתת עשה לתת על-ראשי העמודים מנך נחשת חמש אמות קומת הכרתת האחת וחמש אמות קומת הכרתת השנית: ¹⁷ שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכרתת אשר על-ראש העמודים שבעה לכרתת האחת ושבעה לכרתת השנית: ¹⁸ ויעש את-העמודים ושני טורים סביב על-השבכה האחת לכסות את-הכרתת אשר על-ראש הרמנים וכן עשה לכרתת השנית: ¹⁹ וכרתת אשר על-ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: ²⁰ וכרתת על-שני העמודים גם-ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר **[שבכה]** **[השבכה]**

והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית: **21** ויקם את-העמדים לאלם
ההיכל ויקם את-העמוד הימני ויקרא את-שמו יכין ויקם את-העמוד השמאלי
ויקרא את-שמו צעו: **22** ועל ראש העמודים מעשה שושן ותחס מלאכת העמודים: **23**
ויעש את-הים מוֹנֵק עשר באמה משפתו עד-שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו
[וקוה] שלשים באמה יסב אתו סביב: **24** ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים
אתו עשר באמה מקפים את-הים סביב שני טורים הפקעים יקיים ציִקְתו: **25** עמד
על-שני עשר בקר שלשה פנים נפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה
ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל-אחריהם ציתה: **26** ועציו טפח
ושפתו כמעשה שפת-כוס פרח שושן אלפים צת יכיל: **27** **פ** ויעש את-המכנות עשר
נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה
קומתה: **28** וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת צין השלבים: **29** ועל-המסגרות
אשר צין השלבים אריות בקר וכרובים ועל-השלבים כן ממעל ומתחת לאריות
ולבקר ליות מעשה מורד: **30** וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת
וארבעה פעמתיו כחפת להם מתחת לכיר הכתפת ינקות מעצר איש ליות: **31**
ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה-כן אמה וחצי האמה
וגם-על-פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: **32** וארבעת האופנים למתחת
למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: **33**
ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגזיהם וחשקיהם וחשייהם הכל
מוֹנֵק: **34** וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן-המכנה כתפיה: **35**
וצראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידחיה ומסגרתיה
ממנה: **36** ויפתח על-הלחת ידחיה ועל **[ומסגרתיה]** **[מסגרתיה]** כרובים אריות
ותמרת כמער-איש וליות סביב: **37** כואת עשה את עשר המכנות מוֹנֵק אחד מדה
אחת קצב אחד לכלהנה: **38** **ס** ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים צת יכיל הכיור
האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על-המכונה האחת לעשר המכנות: **39**
ויתן את-המכנות חמש על-כתף הצית מימין וחמש על-כתף הצית משמאלו
ואת-הים נתן מכתף הצית הימנית קדמה ממול נגב: **40** **ס** ויעש חירוס את-הכירות
ואת-היעים ואת-המזרקות ויכל חירס לעשות את-כל-המלאכה אשר עשה למלך
שלמה צית יהוה: **41** עמדים שנים וגלת הכתרת אשר-על-ראש העמדים שתיים
והשצבות שתיים לכסות את-שתי גלת הכתרת אשר על-ראש העמודים: **42**
ואת-הרמנים ארבע מאות לשתי השצבות שני-טורים רמנים לשצבה האחת לכסות
את-שתי גלת הכתרת אשר על-פני העמודים: **43** ואת-המכנות עשר ואת-הכירות
עשרה על-המכנות: **44** ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים-עשר תחת הים: **45**
ואת-הסירות ואת-היעים ואת-המזרקות ואת כל-הכלים **[האהל]** **[האלה]** אשר עשה
חירס למלך שלמה צית יהוה נחשת ממרט: **46** בככר הירדן יקם המלך במעבה
האדמה צין סכות וצין צרתן: **47** וינח שלמה את-כל-הכלים מרב מאד מאד לא
נחקר משקל הנחשת: **48** ויעש שלמה את כל-הכלים אשר צית יהוה את מוצח
הזהב ואת-השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: **49** ואת-המנרות חמש מימין וחמש
משמאלו לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: **50** והספות

והמומרות והמורקות והכפות והמחמות זהב סגור והפתות ללמות הצית הפנימי
 לקדש הקדשים לדלתי הצית להיכל זהב: **פ 51** ותשלם כל-המלכה אשר עשה
 המלך שלמה בית יהוה ויצא שלמה את-קדשי דוד אציו את-הכסף ואת-הזהב
 ואת-הכלים נתן בצלרות בית יהוה: **פ 1Ki 8** אז יקהל שלמה את-זקני ישראל
 את-כל-ראשי המטות נשיאי האבות לצני ישראל אל-המלך שלמה ירושלם להעלות
 את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון: **2** ויקהלו אל-המלך שלמה כל-איש
 ישראל צירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: **3** ויצאו כל זקני ישראל וישאו
 הכהנים את-הארון: **4** ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-כל-כלי הקדש
 אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: **5** והמלך שלמה וכל-עדת ישראל הנועדים
 עליו אתו לפני הארון מוצחים גלן וזקר אשר לא-ייספרו ולא ימנו מרב: **6** ויצאו
 הכהנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית אל-קדש הקדשים אל-תחת
 כנפי הכרוצים: **7** כי הכרוצים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויטכו הכרוצים
 על-הארון ועל-בדיו מלמעלה: **8** ויארכו הצדים ויראו ראשי הצדים מן-הקדש
 על-פני הדביר ולא יראו החוזה ויהיו שם עד היום הזה: **9** אין צארון רק שני
 לחות האצנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עס-בני ישראל צלחתם
 מארץ מצרים: **10** ויהי צלחת הכהנים מן-הקדש והענן מלא את-בית יהוה: **11**
 ולא-יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: **פ 12**
 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: **13** צנה צניתי בית זבל לך מכון לשבתך
 עולמים: **14** ויסב המלך את-פניו ויצרך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל
 עמד: **15** ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר צפיו את דוד אציו וצידו מלא
 לאמר: **16** מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים לא-בחרתי בעיר
 מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר צדוד להיות על-עמי
 ישראל: **17** ויהי עס-לבב דוד אציו לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: **18** ויאמר
 יהוה אל-דוד אציו יען אשר היה עס-לבבך לבנות בית לשמי הטובת כי היה
 עס-לבבך: **19** רק אתה לא תבנה הבית כי אס-בנך היא מחלניך הוא-יבנה הבית
 לשמי: **20** ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אציו ואשב על-כסא
 ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **21** ואשם שם
 מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עס-אבותינו צהוליו אתם מארץ
 מצרים: **ס 22** ויעמד שלמה לפני מוצח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו
 השמים: **23** ויאמר יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים צשמים ממעל ועל-הארץ
 מתחת שמר הצרית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבים: **24** אשר שמרת
 לעבדך דוד אציו את אשר-דברת לו ותדבר צפין וצידך מלאת כיום הזה: **25** ועתה
 יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אציו את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת
 לך איש מלפני ישב על-כסא ישראל רק אס-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני
 כאשר הלכת לפני: **26** ועתה אלהי ישראל יאמן נא **[דברך]** **[דברך]** אשר דברת
 לעבדך דוד אציו: **27** כי האמנם ישב אלהים על-הארץ הנה השמים ושמי השמים
 לא יכלכוך אף כי-הבית הזה אשר צניתי: **28** ופניתי אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו
 יהוה אלהי לשמע אל-הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: **29**

להיות עינן פתחות אל-הצית הזה לילה ויום אל-המקום אשר אמרת יהיה שמי
 שם לשמע אל-התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה: **30** ושמע אל-תחנת
 עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-מקום שבתך
 אל-השמים ושמעת וסלחת: **31** את אשר יחטא איש לרעהו ונש-צבו אלה להחלו
 וצא אלה לפני מזבחך צבית הזה: **32** ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת
 את-עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו זראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כדקתו: **33** **ס**
 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו-לך ושבו אליך והודו את-שמך
 והתפללו והתחננו אליך צבית הזה: **34** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך
 ישראל והשבתם אל-האדמה אשר נתת לאבותם: **35** **ס** **35** בהענר שמים ולא-יהיה
 מטר כי יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך ומחטאתם ישוון כי
 תענם: **36** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם
 את-הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר עלי-ארצך אשר-נתתה לעמך לנחלה:
37 **ס** **37** רעב כ-יהיה צורך דבר כ-יהיה שדפון ירקון ארצה חסיל כי יהיה כי
 יצרו-לו איצו צורך שערו כ-נגע כ-למחלה: **38** כ-ל-תפלה כ-ל-תחנה אשר תהיה
 לכל-האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לצבו ופרש כפיו אל-הצית
 הזה: **39** ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל-דרכיו
 אשר תדע את-לצבו כ-י-אתה ידעת לצדך את-לצבו כ-ל-צני האדם: **40** למען יראוך
 כל-הימים אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: **41** וגם אל-הנכרי
 אשר לא-מעמך ישראל הוא וצא מארץ רחוקה למען שמך: **42** כי ישמעון את-שמך
 הגדול ואת-ידך החזקה וזרעך הנטויה וצא והתפלל אל-הצית הזה: **43** אתה תשמע
 השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעון כ-יעמי
 הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כ-שמך נקרא על-הצית הזה
 אשר צניתי: **44** כ-י-יצא עמך למלחמה על-איצו צדך אשר תשלחם והתפללו
 אל-יהוה דרך העיר אשר צחרת צה והצית אשר-צנתי לשמך: **45** ושמעת השמים
 את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: **46** כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר
 לא-יחטא ונפת צם ונתתם לפני אויב ושצום שציהם אל-ארץ האויב רחוקה או
 קרובה: **47** והשיצו אל-לצם צורך אשר נשצו-שם ושצו והתחננו אליך צורך
 שציהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו: **48** ושצו אליך צכל-לצצם וצכל-נפשמ צורך
 איציהם אשר-שצו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר
 אשר צחרת והצית אשר-**צניתי** **צניתי** לשמך: **49** ושמעת השמים מכון שבתך
 את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: **50** וסלחת לעמך אשר חטאו-לך
 ולכל-פשעיהם אשר פשעו-צך ונתתם לרחמים לפני שציהם ורחמום: **51** כ-יעמך
 ונחלתך הם אשר הוצאת ממזרים מתוך כור הצרול: **52** להיות עינך פתחות
 אל-תחנת עבדך ואל-תחנת עמך ישראל לשמע אליהם צכל קראם אליך: **53**
 כ-י-אתה הצדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דצרת ציד משה עבדך
 צהוציאך את-אבותינו ממזרים אדני יהוה: **54** **פ** **54** ויהי צכלות שלמה להתפלל
 אל-יהוה את כ-ל-התפלה והתחנה הזאת קס מלפני מוצח יהוה מכרע על-צרכיו
 וכפיו פראות השמים: **55** ויעמד ויצרך את כ-ל-קהל ישראל קול גדול לאמר: **56**

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא-נפל דבר אחד מכל
 דברו הטוב אשר דבר ציד משה עד: 57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
 עס-אצתינו אל-יעוזנו ואל-יטשנו: 58 להטות לצבנו אליו ללכת בכל-דרכיו ולשמר
 מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר נזה את-אצתינו: 59 ויהיו דברי חלה אשר התחננתי
 לפני יהוה קרצים אל-יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עדו ומשפט עמו
 ישראל דבר-יום ציומו: 60 למען דעת כל-עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין
 עוד: 61 והיה לצבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום
 הזה: 62 והמלך וכל-ישראל עמו וצחים זבח לפני יהוה: 63 ויזבח שלמה את זבח
 השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף ונאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
 את-צית יהוה המלך וכל-צני ישראל: 64 ציום הוא קדש המלך את-תוך החצר
 אשר לפני צית-יהוה כי-עשה שם את-העלה ואת-המנחה ואת חלצי השלמים
 כי-מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את-העלה ואת-המנחה ואת חלצי
 השלמים: 65 ויעש שלמה צעת-ההיא את-החג וכל-ישראל עמו קהל גדול מלצוא
 חמת עד-נחל מנרים לפני יהוה אלהינו שצעת ימים ושצעת ימים ארבעה עשר
 יום: 66 ציום השמיני שלח את-העם ויצרכו את-המלך וילכו לאלהים שמחים
 וטובי לצ על כל-הטובה אשר עשה יהוה לדוד עדו ולישראל עמו: **9 Ki** ויהי
 כללות שלמה לצנות את-צית-יהוה ואת-צית המלך ואת כל-חשק שלמה אשר חפץ
 לעשות: **פ 2** וירא יהוה אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: **3** ויאמר יהוה
 אליו שמעתי את-תפלתך ואת-תחנתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את-הצית הזה
 אשר צנתה לשום-שמי שם עד-עולם והיו עיני ולצי שם כל-הימים: **4** ואתה
 אס-תלך לפני כאשר הלך דוד אביך צתם-לצב וצושר לעשות ככל אשר צויתך
 חקי ומשפטי תשמר: **5** והקמתי את-כסא ממלכתך על-ישראל לעלם כאשר דברתי
 על-דוד אביך לאמר לא-יכרת לך איש מעל כסא ישראל: **6** אס-שוצ תשצון אתם
 וצניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועצדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם: **7** והכרתי את-ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי
 להם ואת-הצית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
 בכל-העמים: **8** והצית הזה יהיה עליון כל-עבר עליו ישם ושרק ואמרו על-מה
 עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולצית הזה: **9** ואמרו על אשר עזבו את-יהוה
 אלהים אשר הוציא את-אצתם מארץ מנרים ויחזקו בצלמים אחרים **(וישתחו)**
[וישתחו] להם ויעזדם על-כן הציא יהוה עליהם את כל-הרעה הזאת: **פ 10** ויהי
 מקנה עשרים שנה אשר-צנה שלמה את-שני הצחים את-צית יהוה ואת-צית המלך:
11 חירם מלך-צר נשא את-שלמה צעני חרזים וצעני צרושים וצוהצ לכל-חפצו אז
 יתן המלך שלמה לחירם עיר צארץ הגליל: **12** וינא חירם מנר לראות
 את-הערים אשר נתן-לו שלמה ולא ישרו צעיניו: **13** ויאמר מה הערים האלה
 אשר-נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: **פ 14** וישלח חירם למלך
 מאה ועשרים כנר זהב: **15** וזה דבר-המס אשר-העלה המלך שלמה לצנות
 את-צית יהוה ואת-ציתו ואת-המלוא ואת חומת ירושלם ואת-חנר ואת-מגדו
 ואת-גזר: **16** פרעה מלך-מנרים עלה וילכד את-גזר וישרפה צאש ואת-הכנעני

הישצ זעיר הרג ויתנה שלחים לזכו אשת שלמה: **17** ויזן שלמה את-גור
 ואת-צית חרן תחתון: **18** ואת-צעלת ואת-**[תמר]** **[תדמר]** זמדצר זארץ: **19** ואת
 כל-ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק
 שלמה אשר חשק לזנות זירושלם ובלבנון וכל ארץ ממשלחו: **20** כל-העם הנותר
 מן-האמרי החתי הפרזי החוי והיצוסי אשר לא-מזני ישראל המה: **21** צניהם אשר
 נתרו אחריהם זארץ אשר לא-יכלו זני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס-עבד
 עד היום הזה: **22** ומזני ישראל לא-נתן שלמה עבד כ-יהם אנשי המלחמה ועבדיו
 ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: **ס** **23** אלה שרי הנצבים אשר על-המלכה
 לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים צעם העשים זמלכה: **24** אך זת-פרעה עלתה
 מעיר דוד אל-ציתה אשר זנה-לה אז זנה את-המלוא: **25** והעלה שלמה שלש
 פעמים זשנה עלות ושלמים על-המזבח אשר זנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני
 יהוה ושלם את-הצית: **26** ואני עשה המלך שלמה זעציון-גבר אשר את-אלות
 על-שפת יס-סוף זארץ אדום: **27** וישלח חירם זאני את-עבדיו אנשי אניות ידעי
 הים עם עבדי שלמה: **28** ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע-מאות ועשרים ככר
 ויבאו אל-המלך שלמה: **פ** **IKI 10** ומלכת-שבא שמעת את-שמע שלמה לשם יהוה
 ותבא לנסתו זחידות: **2** ותבא ירושלמה זחיל כבד מאד גמלים נשאים זשמים
 וזהב רב-מאד ואזן יקרה ותבא אל-שלמה ותדבר אליו את כל-אשר היה
 עס-לזבה: **3** ויגדלה שלמה את-כל-דבריה לא-היה דבר נעלם מן-המלך אשר לא
 הגיד לה: **4** ותרא מלכת-שבא את כל-חכמת שלמה והצית אשר זנה: **5** ומאכל
 שלחנו ומושז עבדיו ומעמד **[משרתו]** **[משרתיו]** ומלזשיהם ומשקיו ועלחו אשר
 יעלה בית יהוה ולא-היה זה עוד רוח: **6** ותאמר אל-המלך אמת היה הדבר אשר
 שמעתי זארצי על-דברך ועל-חכמתך: **7** ולא-האמנתי לדברים עד אשר-זאתי
 ותראינה עיני והנה לא-הגדלי החצי הוספת חכמה וטוב אל-השמועה אשר
 שמעתי: **8** אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים
 את-חכמתך: **9** יהי יהוה אלהיך זרוך אשר חפץ זך לתתן על-כסא ישראל
 זאהבת יהוה את-ישראל לעלם וישימן למלך לעשות משפט וזדקה: **10** ותתן
 למלך מאה ועשרים ככר זהב וזשמים הרבה מאד ואזן יקרה לא-צא כזשם
 ההוא עוד לרב אשר-נתנה מלכת-שבא למלך שלמה: **11** וגם אני חירם אשר-נשא
 זהב מאופיר הציא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואזן יקרה: **12** ויעש המלך
 את-עצי האלמגים מסעד לבית-יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא
 זא-כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: **13** והמלך שלמה נתן למלכת-שבא
 את-כל-חפצה אשר שאלה מלכד אשר נתן-לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך
 לארצה היא ועבדיה: **ס** **14** ויהי משקל הזהב אשר-צא לשלמה זשנה אחת שש
 מאות ששים ושש ככר זהב: **15** לזד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל-מלכי
 הערב ופחות הארץ: **16** ויעש המלך שלמה מאתים ננה זהב שחוט שש-מאות זהב
 יעלה על-הננה האחת: **17** ושלש-מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה
 על-המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: **פ** **18** ויעש המלך כסא-שן גדול
 ויזפהו זהב מופז: **19** שש מעלות לכסה וראש-עגל לכסה מאחרי וידת מזה ומזה

אל-מקום השבת ושנים אריות עמדים אלל הידות: ²⁰ ושנים עשר אריים עמדים שם על-שש המעלות מזה ומזה לא-נעשה כן לכל-ממלכות: ²¹ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית-יער הלצנון זהב סגור אין כסף לא נחשב צימי שלמה למאומה: ²² כי אני תרשיש למלך צים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהצים וקפים ותכיים: ²³ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: ²⁴ וכל-הארץ מבקשים את-פני שלמה לשמע את-חכמתו אשר-נתן אלהים ללבו: ²⁵ והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק וצממים קוסים ופרדים דבר-שנה צשנה: ²⁶ **ס** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים וינחם צערי הרכב ועם-המלך צירושלם: ²⁷ ויתן המלך את-הכסף צירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-צשפלה לרב: ²⁸ ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה צמחיר: ²⁹ ותעלה ותלא מרכבה ממצרים צשש מאות כסף וסוס צחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החמים ולמלכי ארם צידם יצאו: **פ** ^{11 Ki 1} והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת-צת-פרעה מואציות עמניות אדמית זדנית חתית: ² מן-הגוים אשר אמר-יהוה אל-צני ישראל לא-תבואו בהם והם לא-יבואו צכם אכן יטו את-לצצכם אחרי אלהיהם בהם דצק שלמה לאהבה: ³ ויהי-לו נשים שרות צבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את-לצבו: ⁴ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את-לצבו אחרי אלהים אחרים ולא-היה לצבו שלם עם-יהוה אלהיו כלצב דויד צציו: ⁵ וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי זדניים ואחרי מלכס שקץ עמנים: ⁶ ויעש שלמה הרע צעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד צציו: **ס** ⁷ אז יבנה שלמה צמה לכמוש שקץ מואצ צהר אשר על-פני ירושלם ולמלך שקץ צני עמון: ⁸ וכן עשה לכל-נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: ⁹ ויתאנף יהוה צשלמה כי-נטה לצבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: ¹⁰ ויהוה אליו על-הדבר הזה לצלת-לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צוה יהוה: **פ** ¹¹ ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה-זאת עמך ולא שמרת צריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע קרע את-הממלכה מעליך ונתחיה לעצדך: ¹² אך-ציימך לא אעשה למען דוד צצין מיד צנך אקרענה: ¹³ רק את-כל-הממלכה לא אקרע צצט אחד אתן לצנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר צחרתי: ¹⁴ ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא צאדוס: ¹⁵ ויהי צהיות דוד את-אדוס צעלות יואצ שר הצבא לקצר את-החללים ויך כל-זכר צאדוס: ¹⁶ כי ששת חדשים יש-צשם יואצ וכל-ישראל עד-הכרית כל-זכר צאדוס: ¹⁷ ויצרח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי צציו אהו לבוא מצרים והדד נער קטן: ¹⁸ ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל-פרעה מלך-מצרים ויתן-לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: ¹⁹ וימצא הדד תן צעיני פרעה מאד ויתן-לו אשה את-אחות אשתו אחות תחפנים הגצירה: ²⁰ ותלד לו אחות תחפנים את גנצת צנו ותגמלהו תחפנס צתוך בית פרעה ויהי גנצת בית פרעה צתוך צני פרעה: ²¹ והדד שמע צמצרים כי-שצב דוד עם-אצתיו וכי-מת יואצ שר-הצבא ויאמר הדד אל-פרעה שלחני ואלך אל-ארצי: ²² ויאמר לו פרעה כי מה-אתה

חסר עמי והנך מבקש ללכת אל-ארנך ויאמר לא כי שלח תשלחני: **23** ויקם
 אלהים לו שטן את-רוזן צן-אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך-צובה אדניו: **24**
 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר-גדוד צהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו זה וימלכו
 בדמשק: **25** ויהי שטן לישראל כלימי שלמה ואת-הרעה אשר הדד ויקץ צישראל
 וימלך על-ארם: **פ 26** וירבעם צן-נצט אפרתי מן-הצדה ושם אמו צרועה אשה
 אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: **27** וזה הדבר אשר-הרים יד במלך שלמה
 בנה את-המלוא סגר את-פרץ עיר דוד אציו: **28** והאיש ירבעם גבור חיל וירא
 שלמה את-הנער כיעשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל-סבל בית יוסף: **ס 29** ויהי
 בעת ההיא וירבעם ירא מירושלם וימלא אתו אחיה השילני הנביא צדרך והוא
 מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לצדם צדה: **30** ויתפש אחיה בשלמה החדשה
 אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: **31** ויאמר לירבעם קח-לך עשרה קרעים כי
 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את-הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
 עשרה השצטים: **32** והשצט האחד יהיה-לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר
 אשר בחרתי זה מכל שצטי ישראל: **33** יען אשר עזובי וישתחוו לעשתרת אלהי
 צדין לכמוש אלהי מואב ולמלכס אלהי צני-עמון ולא-הלכו צדרכי לעשות הישר
 בעיני ותקתי ומשפטי כדוד אציו: **34** ולא-אקח את-כל-הממלכה מידי כי נשיא
 אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי ותקתי: **35**
 ולקחתי המלוכה מיד צנו ונתתיה לך את עשרת השצטים: **36** ולצנו אתן שצט-אחד
 למען היות-נייר לדוד-עבדי כל-הימים לפני צירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום
 שמי שם: **37** ואתך אקח ומלכת בכל אשר-תאווה נפשך והיית מלך על-ישראל: **38**
 והיה אס-תשמע את-כל-אשר אנוך והלכת צדרכי ועשית הישר בעיני לשמור
 חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך וצניתי לך בית-נאמן כאשר
 צניתי לדוד ונתתי לך את-ישראל: **39** ואענה את-זרע דוד למען זאת אך לא
 כל-הימים: **ס 40** ויבקש שלמה להמית את-ירבעם ויקם ירבעם ויצרח מצרים
 אל-שישק מלך-מצרים ויהי במצרים עד-מות שלמה: **41** ויתר צברי שלמה
 וכל-אשר עשה ותכמתו הלווא-הם כתבים על-ספר צברי שלמה: **42** והימים אשר
 מלך שלמה צירושלם על-כל-ישראל ארבעים שנה: **43** וישכב שלמה עס-אצתיו
 ויקבר בעיר דוד אציו וימלך רחבעם צנו תחתיו: **ס 1Ki 12** וילך רחבעם שכם כי
 שכם צא כל-ישראל להמליך אתו: **2** ויהי כשמע ירבעם צן-נצט והוא עודנו
 במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: **3** וישלחו ויקראו-לו
(ויצאו) **[ויצא]** ירבעם וכל-קהל ישראל וידצרו אל-רחבעם לאמר: **4** אציך הקשה
 את-עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אציך הקשה ומעלו הכבד אשר-יתנן עלינו
 ונעבדך: **5** ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: **6** ויועץ
 המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו עמדים את-פני שלמה אציו צהיתו חי לאמר
 איך אתם נועלים להשיב את-העם-הזה דבר: **7 (ויצבר)** **[ויצבר]** אליו לאמר
 אס-היום תהיה-עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודצרת אליהם צברים טובים והיו
 לך עבדים כל-הימים: **8** ויעוז את-ענת הזקנים אשר יענהו ויועץ את-הילדים אשר
 גדלו אתו אשר העמידים לפניו: **9** ויאמר אליהם מה אתם נועלים ונשיב דבר

את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-נתן אציק עלינו: ¹⁰
 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה-תאמר לעם הזה אשר דברו אליך
 לאמר אציק הכזיב את-עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עצה
 ממתני אצי: ¹¹ ועתה אצי העמים עליכם על כדו ואני אוקיף על-עלכם אצי יסר
 אתכם בשוטים ואני אסר אתכם בעקרבים: ¹² **[ויצאו]** ירבעם וכל-העם
 אל-רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ¹³
 ויען המלך את-העם קשה ויעזב את-ענת הזקנים אשר יענהו: ¹⁴ וידבר אליהם
 כענת הילדים לאמר אצי הכזיב את-עלכם ואני אוקיף על-עלכם אצי יסר אתכם
 בשוטים ואני אסר אתכם בעקרבים: ¹⁵ ולא-שמע המלך אל-העם כיהיתה סבה
 מעם יהוה למען הקים את-דברו אשר דבר יהוה ציד אחיה השילני אל-ירבעם
 בן-נבט: ¹⁶ וירא כל-ישראל כי לא-שמע המלך אליהם וישבו העם את-המלך
 דבר לאמר מה-לנו חלק בדוד ולא-נחלה בצבן-ישי לאהליך ישראל עתה ראה
 ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: ¹⁷ וצני ישראל הישעים צערי יהודה וימלך
 עליהם רחבעם: **פ** ¹⁸ וישלח המלך רחבעם את-אדרס אשר עליהמס וירגמו
 כל-ישראל צו אצן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: ¹⁹
 ויפשעו ישראל צבית דוד עד היום הזה: **ס** ²⁰ והי כשמע כל-ישראל כי-שצ
 ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל-העדה וימליכו אתו על-כל-ישראל לא היה אחרי
 צית-דוד זולתי שצטי-יהודה לדוד: ²¹ **[ויצאו]** רחבעם ירושלים ויקהל
 את-כל-צבית יהודה ואת-שצט צנימן מאה ושמינים אלף בחור עשה מלחמה להלחם
 עם-צבית ישראל להשיצ את-המלוכה לרחבעם בן-שלמה: **פ** ²² והי דבר האלהים
 אל-שמעיה איש-האלהים לאמר: ²³ אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה
 ואל-כל-צבית יהודה וצנימין ויתר העם לאמר: ²⁴ כה אמר יהוה לא-תעלו
 ולא-תלחמון עם-אחיכם בני-ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה
 וישמעו את-דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: **ס** ²⁵ ויצן ירבעם את-שכס צהר
 אפרים וישצ צה וינא משס ויצן את-פנואל: ²⁶ ויאמר ירבעם בלצו עתה תשוב
 הממלכה לצבית דוד: ²⁷ אס-יעלה העם הזה לעשות זבחים צבית-יהוה צירושלם
 ושצ לצ העם הזה אל-אדניהם אל-רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל-רחבעם
 מלך-יהודה: ²⁸ ויעץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב-לכם מעלות
 ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ²⁹ וישם את-האחד
 צבית-אל ואת-האחד נתן צדן: ³⁰ והי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד
 עד-דן: ³¹ ויעש את-צבית צמות ויעש כהנים מקלות העם אשר לא-היו מצבי לוי: ³²
 ויעש ירבעם חג צחדש השמיני צחמשה-עשר יום לחדש כחג אשר ציהודה ויעל
 על-המוצח כן עשה צבית-אל לוצח לעגלים אשר-עשה והעמיד צבית אל את-כהני
 הצמות אשר עשה: ³³ ויעל על-המוצח אשר-עשה צבית-אל צחמשה עשר יום
 צחדש השמיני צחדש אשר-צדא **[מלצו]** ויעש חג לצני ישראל ויעל
 על-המוצח להקטיר: **פ** **1Ki 13** והנה איש אלהים צא מיהודה צדבר יהוה
 אל-צבית-אל וירבעם עמד על-המוצח להקטיר: ² ויקרא על-המוצח צדבר יהוה
 ויאמר מוצח מוצח כה אמר יהוה הנה-צן נולד לצבית-דוד יאשיהו שמו וצח עליך

את-כהני הצמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: ³ ונתן ציוס ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המוצח נקרע ונשפך הדשן אשר-עליו: ⁴ ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים אשר קרא על-המוצח בצית-אל וישלח ירבעם את-ידו מעל המוצח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: ⁵ והמוצח נקרע וישפך הדשן מן-המוצח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: ⁶ ויען המלך ויאמר אל-איש האלהים חל-נא את-פני יהוה ולהפיל צעדי ותשב ידי חלי ויחל איש-האלהים את-פני יהוה ותשב יד-המלך אליו ותהי כבראשנה: ⁷ וידבר המלך אל-איש האלהים באה-אתי הציתה וסעדה ואחנה לך מתת: ⁸ ויאמר איש-האלהים אל-המלך חס-תתן-לי את-חני ציתך לא אצא עמך ולא-אכל לחם ולא אשתה-מים במקום הזה: ⁹ כי-כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא-תאכל לחם ולא תשתה-מים ולא תשוב צדך אשר הלכת: ¹⁰ וילך צדך אחר ולא-שב צדך אשר צוה אל-צית-אל: ¹¹ ונצא אחד זקן ישב בצית-אל ויצא צנו ויספר-לו את-כל-המעשה אשר-עשה איש-האלהים היום בצית-אל את-הדברים אשר דבר אל-המלך ויספרו לאציהם: ¹² וידבר אלהם אציהם אי-זה הדרך הלך ויראו צניו את-הדרך אשר הלך איש האלהים אשר-יצא מיהודה: ¹³ ויאמר אל-צניו חצו-לי החמור ויחצו-לו החמור וירכב עליו: ¹⁴ וילך אחרי איש האלהים וימצאו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים אשר-צאת מיהודה ויאמר אני: ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הציתה ואכל לחם: ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולצוא אתך ולא-אכל לחם ולא-אשתה אתך מים במקום הזה: ¹⁷ כי-דבר חלי בדבר יהוה לא-תאכל לחם ולא-תשתה שם מים לא-תשוב ללכת צדך אשר-הלכת זה: ¹⁸ ויאמר לו גם-אני נצא כמוך ומלאך דבר חלי בדבר יהוה לאמר השבו אתך אל-ציתך ואכל לחם וישת מים כחש לו: ¹⁹ וישב אתו ואכל לחם בציתו וישת מים: ²⁰ ויהי הם ישיבים אל-השלחן ^פ ויהי דבר-יהוה אל-הנצא אשר השיבו: ²¹ ויקרא אל-איש האלהים אשר-צא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את-המצוה אשר נוך יהוה אלהיך: ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל-תאכל לחם ואל-תשת מים לא-תצוא נבלתך אל-קבר ציתך: ²³ ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שמתו ויחצו-לו החמור לנצא אשר השיבו: ²⁴ וילך וימצאו אריה צדך וימיתו ותהי נבלתו משלכת צדך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: ²⁵ והנה אנשים עברים ויראו את-הנבלה משלכת צדך ואת-האריה עמד אצל הנבלה ויצאו וידברו צעיר אשר הנצא הזקן ישב זה: ²⁶ וישמע הנצא אשר השיבו מן-הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברו וימתו כדבר יהוה אשר דבר-לו: ²⁷ וידבר אל-צניו לאמר חצו-לי את-החמור ויחצו: ²⁸ וילך וימצא את-נבלתו משלכת צדך ותמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא-אכל האריה את-הנבלה ולא שצר את-החמור: ²⁹ וישא הנצא את-נבלת איש-האלהים וינח את-החמור וישיבו ויצא אל-עיר הנצא הזקן לקפד ולקצרו: ³⁰ וינח את-נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: ³¹ ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל-צניו לאמר

צמותי וקצרתם אחי בקצר אשר איש האלהים קצור צו אלל עצמתיו הניחו
 את-עצמתיו: **32** כי היה יהיה הדצר אשר קרא דצר יהוה על-המוצח אשר
 צבית-אל ועל כל-צחי הצמות אשר צערי שמרון: **פ** **33** אחר הדצר הזה לא-שב
 ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקלות העם כהני צמות החפץ ימלא אחי-ידו
 ויהי כהני צמות: **34** ויהי דצר הזה לחטאת צית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל
 פני האדמה: **פ** **1Ki 14** צעת ההיא חלה אציה צן-ירבעם: **2** ויאמר ירבעם לאשתו
 קומי נח והשתנית ולא ידעו כי-**(אחי)** **[אח]** אשת ירבעם והלכת שלה הנה-שם
 אחיה הנביא הוא-דצר עלי למלך על-העם הזה: **3** ולקחת צידך עשרה לחם
 ונקדים ונקצק דבש ובצח אליו הוא יגיד לך מה-יהיה לנער: **4** ותעש כן אשת
 ירבעם ותקס ותלך שלה ותבא צית אחיה ואחיהו לא-יכל לראות כי קמו עיניו
 משיבו: **5** ויהוה אמר אל-אחיהו הנה אשת ירבעם צאה לדרש דצר מעמך
 אל-צנה כי-חלה הוא כזה וכוה תדצר אליה ויהי כצאה והיא מתנכרה: **6** ויהי
 כשמע אחיהו את-קול רגליה צאה צפתח ויאמר צאי אשת ירבעם למה זה את
 מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: **7** לבי אמרי לירבעם כה-אמר יהוה אלהי
 ישראל יען אשר הרימתך מתוך העם ואחנך נגיד על עמי ישראל: **8** ואקרע
 את-הממלכה מצית דוד ואתנה לך ולא-היית כעצדי דוד אשר שמר מצותי
 ואשר-הלך אחרי בכל-לצבו לעשות רק הישר צעיני: **9** ותרע לעשות מכל אשר-היו
 לפניך ותלך ותעשה-לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואחי השלכת אחרי גוך:
10 לכן הנני מביא רעה אל-צית ירבעם והכרתי לירבעם משחין בקיר עזר
 ועוז צישראל ובערתי אחרי צית-ירבעם כאשר יבער הגלל עד-תמו: **11** המת
 לירבעם צעיר יאכלו הכלבים והמת צשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דצר: **12**
 ואת קומי לבי לציתך צצאה רגליך העירה ומת הילד: **13** וספדו-לו כל-ישראל
 וקצרו אתו כי-זה לצדו יבא לירבעם אל-קצר יען נמלא-צו דצר טוב אל-יהוה
 אלהי ישראל צצית ירבעם: **14** והקים יהוה לו מלך על-ישראל אשר יכרית
 את-צית ירבעם זה היום ומה גס-עתה: **15** והכה יהוה את-ישראל כאשר יגוד הקנה
 צמים ונתש את-ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם
 מעבר לנהר יען אשר עשו את-אשריהם מכעיסים את-יהוה: **16** ויתן את-ישראל
 בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את-ישראל: **17** ותקס אשת ירבעם
 ותלך ותבא תרצתה היא צאה צסף-הצית והנער מת: **18** ויקצרו אתו וספדו-לו
 כל-ישראל כדצר יהוה אשר דצר ציד-עצדו אחיהו הנביא: **19** ויתר דצרי ירבעם
 אשר נלחם ואשר מלך הנם כתוצים על-ספר דצרי הימים למלכי ישראל: **20**
 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישב עס-אצתיו וימלך נדצ צנו
 תחתיו: **פ** **21** ורצבעם צן-שלמה מלך ציהודה צן-ארבעים ואחת שנה רצבעם
 צמלכו ושבע עשרה שנה מלך צירושלם העיר אשר-צחר יהוה לשום את-שמו שם
 מכל שצטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: **22** ויעש יהודה הרע צעיני יהוה
 ויקנאו אתו מכל אשר עשו אצתם צחטאצתם אשר חטאו: **23** ויצנו גס-המה להם
 צמות ומצבות ואשרים על כל-גצעה גצעה ותחת כל-עץ רענן: **24** וגס-קדש היה
 בצרך עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני צני ישראל: **פ** **25** ויהי

26 זשנה החמישית למלך רחבעם עלה **[שועק]** **[שישק]** מלך-מצרים על-ירושלם: ויקח את-אצרות צית-יהוה ואת-אוצרות צית המלך ואת-הכל לקח ויקח את-כלי-מגני הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תחם מגני נחשת והפקיד על-יד שרי הרצים השמרים פתח צית המלך: 28 והי מדי-בצ המלך צית יהוה ישאום הרצים והשיצום אל-תא הרצים: 29 ויתר דברי רחבעם וכל-אשר עשה הלא-המה כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה בין-רחבעם ובין ירבעם כלי-הימים: 31 וישכז רחבעם עס-אצתיו ויקצר עס-אצתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אצים בנו תחתיו: **פ 1Ki 15** ובשנת שמונה עשרה למלך ירבעם בן-נבט מלך אצים על-יהודה: 2 שלש שנים מלך צירושלם ושם אמו מעכה בת-אזישלום: 3 וילך בכל-חטאות אציו אשר-עשה לפניו ולא-היה לבצו שלם עס-יהוה אלהיו כלבז דוד אציו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר צירושלם להקים את-בנו אחריו ולהעמיד את-ירושלם: 5 אשר עשה דוד את-הישר צעיני יהוה ולא-סר מכל אשר-צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין-רחבעם ובין ירבעם כלי-ימי חייו: 7 ויתר דברי אצים וכל-אשר עשה הלא-הם כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אצים ובין ירבעם: 8 וישכז אצים עס-אצתיו ויקצרו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: **פ 9** ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 10 וארבעים ואחת שנה מלך צירושלם ושם אמו מעכה בת-אזישלום: 11 ויעש אסא הישר צעיני יהוה כדוד אציו: 12 ויעבר הקדשים מן-הארץ ויסר את-כלי-הגללים אשר עשו אצתיו: 13 וגם את-מעכה אמו ויסרה מגזירה אשר-עשתה מפלגת לאשרה ויכרת אסא את-מפלגתה וישרף בנחל קדרון: 14 והבמות לא-סרו רק לבצ-אסא היה שלם עס-יהוה כלי-ימיו: 15 ויצא את-קדשי אציו **[וקדשו]** **[וקדשי]** צית יהוה כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כלי-ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך-ישראל על-יהודה ובין את-הרמה לבלתי תת ילא וצא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את-כלי-הכסף והזהב הנותרים באוצרות צית-יהוה ואת-אוצרות צית **[מלך]** **[המלך]** ויתנם ציד-עבדיו וישלחם המלך אסא אל-בן-הדד בן-טברמן בן-חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 19 צרית ציני וצינך צין אצני וצין אצין הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את-צרייתך את-בעשא מלך-ישראל ויעלה מעלי: 20 וישמע בן-הדד אל-המלך אסא וישלח את-שרי החילים אשר-לו על-ערי ישראל ויך את-עיון ואת-דן ואת אצל צית-מעכה ואת כלי-כנרות על כלי-ארץ נפחלי: 21 והי כשמע בעשא ויחדל מצנות את-הרמה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את-כלי-יהודה אין נקי וישאו את-אצני הרמה ואת-עניה אשר צנה בעשא ובין צם המלך אסא את-גבע בנימן ואת-המנפה: 23 ויתר כלי-דצרי-אסא וכל-גזורתו וכל-אשר עשה והערים אשר צנה הלא-המה כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את-רגליו: 24 וישכז אסא עס-אצתיו ויקצר עס-אצתיו בעיר דוד אציו וימלך יהושפט בנו תחתיו: **פ 25** ונדב בן-ירבעם מלך על-ישראל בשנת ששים לאסא מלך יהודה וימלך על-ישראל שנתיים: 26 ויעש הרע צעיני יהוה

וילך בדרך אציו ובחטאתו אשר החטיא את-ישראל: **27** ויקשר עליו בעשא
 בן-אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל-ישראל זרים
 על-גבתון: **28** וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: **29** והי
 כמלכו הכה את-כל-בית ירבעם לא-השאיר כל-נשמה לירבעם עד-השמדו כדבר
 יהוה אשר דבר ביד-עבדו אחיה השילני: **30** על-חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
 החטיא את-ישראל בעסו אשר הכעיס את-יהוה אלהי ישראל: **31** ויתר דברי נדב
 וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **32** ומלחמה
 היטה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימיהם: **פ** **33** בשנת שלש לאסא מלך
 יהודה מלך בעשא בן-אחיה על-כל-ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: **34** ויעש
 הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את-ישראל: **16 IKI**
 והי דברי-יהוה אליהוא בן-חנני על-בעשא לאמר: **2** יען אשר הרימתך מן-העפר
 ואחנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את-עמי ישראל להכעיסני
 בחטאתם: **3** הנני מצעיר אחרי בעשא ואחרי ציתו ונתתי את-ציתך כבית ירבעם
 בן-נבט: **4** המת לבעשא צעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים:
5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגזרתו הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים
 למלכי ישראל: **6** וישכב בעשא עם-אצתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: **7**
 וגם ביד-יהוה בן-חנני הנביא דברי-יהוה היה אל-בעשא ואל-ציתו ועל כל-הרעה
 אשר-עשה בעיני יהוה להכעיסו צמעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר-הכה
 אתו: **פ** **8** בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן-בעשא
 על-ישראל בתרצה שנתים: **9** ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחנית הרכב והוא
 בתרצה שמה שכור בית ארצא אשר על-הבית בתרצה: **10** ויצא זמרי ויכהו
 וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: **11** והי כמלכו
 כשצתו על-כסאו הכה את-כל-בית בעשא לא-השאיר לו משחין בקיר וגאליו
 ורעהו: **12** וישמד זמרי את כל-בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל-בעשא ביד
 יהוה הנביא: **13** אל כל-חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטאו
 את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי ישראל בהזליהם: **14** ויתר דברי אלה
 וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **15** בשנת
 עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שצעת ימים בתרצה והעם חנים
 על-גבתון אשר לפלשתים: **16** וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה
 את-המלך וימלכו כל-ישראל את-עמרי שר-צבא על-ישראל ציוס הוא במחנה: **17**
 ויעלה עמרי וכל-ישראל עמו מגבתון ויזרו על-תרצה: **18** והי כראות זמרי
 כי-נלכדה העיר ויצא אל-ארמון בית-המלך וישרף עליו את-צית-מלך באש וימת:
19 על-**(חטאתו)** **[חטאתיו]** אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם
 ובחטאתו אשר עשה להחטיא את-ישראל: **20** ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר
 הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **21** אז יחלק העם ישראל
 לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן-גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: **22** ויחזק
 העם אשר אחרי עמרי את-העם אשר אחרי תבני בן-גינת וימת תבני וימלך עמרי:
פ **23** בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על-ישראל ששים

עשרה שנה צתראה מלך שש-שנים: ²⁴ ויקן את-ההר שמרון מאת שמר צככרים
 כסף ויבן את-ההר ויקרא את-שם העיר אשר בנה על שם-שמר אדני ההר שמרון:
²⁵ ויעשה עמרי הרע צעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: ²⁶ וילך בכל-דרך ירבעם
 בן-נבט **[ובחטאתיו]** **[ובחטאתו]** אשר החטיא את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי
 ישראל בהצליהם: ²⁷ ויתר דברי עמרי אשר עשה וגזורתו אשר עשה הלא-הם
 כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁸ וישכב עמרי עם-אבותיו ויקבר
 בשמרון וימלך אחאז בנו תחתיו: **פ** ²⁹ ואחאז בן-עמרי מלך על-ישראל בשנת
 שלשים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאז בן-עמרי על-ישראל בשמרון
 עשרים ושנים שנה: ³⁰ ויעש אחאז בן-עמרי הרע צעיני יהוה מכל אשר לפניו: ³¹
 ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן-נבט ויקח אשה את-חיצבל בת-אתבעל מלך
 צידנים וילך ויעבד את-הבעל וישתחו לו: ³² ויקם מוצח לצעל בית הבעל אשר
 בנה בשמרון: ³³ ויעש אחאז את-האשרה ויוסף אחאז לעשות להכעיס את-יהוה
 אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: ³⁴ צימיו בנה חיאל בית האלי
 את-יריחה באצירם צכרו יסדה **[ובשגיב]** **[ובשגוב]** צעירו הציב לתייה כדבר יהוה
 אשר דבר ציד יהושע בן-נון: **ק** **1Ki 17** ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד
 אל-אחאז חי-יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אס-יהיה השנים האלה על
 ומטר כי אס-לפי דברי: **ק** ² ויהי דבר-יהוה אליו לאמר: ³ לך מזה ופנית לך
 קדמה ונסתרת צנחל כרית אשר על-פני הירדן: ⁴ והיה מהנחל תשתה ואת-הערבים
 צויתי לכלכלך שם: ⁵ וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב צנחל כרית אשר על-פני
 הירדן: ⁶ והערבים מציאים לו לחם וצפר צבקר ולחם וצפר צערב ומן-הנחל
 ישתה: ⁷ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא-היה גשם צארץ: **ק** ⁸ ויהי דבר-יהוה
 אליו לאמר: ⁹ קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה
 אלמנה לכלכלך: ¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויצא אל-פתח העיר והנה-שם אשה
 אלמנה מקששת עמים ויקרא אליה ויאמר לקחי-נא לי מעט-מים צכלי ואשתה: ¹¹
 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי-נא לי פת-לחם צידך: ¹² ותאמר חי-יהוה
 אלהיך אס-יש-לי מעוג כי אס-מלא קף-קמח צכד ומעט-שמן צנפחת והגני מקששת
 שנים עמים וצאתי ועשיתייהו לי ולצני ואכלנה ומתנו: ¹³ ויאמר אליה אליהו
 אל-תיראי צאי עשי כדברך אך עשי-לי משם עגה קטנה צראשנה והוצאת לי ולך
 ולצנך תעשי צאחרנה: **ק** ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה
 ונפחת השמן לא תחסר עד יום **[תמן]** **[תת-]** יהוה גשם על-פני האדמה: ¹⁵ ותלך
 ותעשה כדבר אליהו ותאכל **[הוא-והיא]** **[היא-והוא]** וציתה ימים: ¹⁶ כד הקמח לא
 כלתה ונפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ציד אליהו: **פ** ¹⁷ ויהי אחר
 הדברים האלה חלה בן-האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר
 לא-נותרה-צו נשמה: ¹⁸ ותאמר אל-אליהו מה-לי ולך איש האלהים צאת אלי
 להצביר את-עוני ולהמית את-צני: ¹⁹ ויאמר אליה תני-לי את-צנך ויקחהו מחיקה
 ויעלהו אל-העליה אשר-הוא ישב שם וישכבהו על-מטתו: ²⁰ ויקרא אל-יהוה
 ויאמר יהוה אלהי הגם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה הרעות להמית
 את-בנה: ²¹ ויתמדד על-הילד שלש פעמים ויקרא אליהו ויאמר יהוה אלהי

תשצ נא נפש-הילד הזה על-קרבן: **22** וישמע יהוה צקול אליהו ותשצ נפש-הילד
 על-קרבן ויחי: **23** ויקח אליהו את-הילד וירדהו מן-העליה הביתה ויתנהו לאמו
 ויאמר אליהו ראי חי צנך: **24** ותאמר האשה אל-אליהו עתה זה ידעתי כי איש
 אלהים אתה ודבר-יהוה צפין אמת: **פ 1Ki 18** ויהי ימים רבים ודבר-יהוה היה
 אל-אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל-אחאז ואתנה מטר על-פני
 האדמה: **2** וילך אליהו להראות אל-אחאז והרעצ חזק בשמרון: **3** ויקרא אחאז
 אל-עבדיהו אשר על-הבית ועבדיהו היה ירא את-יהוה מאד: **4** והי בהכרית
 איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים ויחזיבם חמשים איש במערה
 וכלכלם לחם ומים: **5** ויאמר אחאז אל-עבדיהו לך צארך אל-כל-מעני המים ואל
 כל-הנחלים אולי נמצא חזיר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבזהמה: **6** ויחלקו
 להם את-הארץ לעזר-בה אחאז הלך צדרך אחד לצדו ועבדיהו הלך צדרך-אחד
 לצדו: **7** והי עבדיהו צדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על-פניו ויאמר
 האתה זה אדני אליהו: **8** ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: **9** ויאמר מה
 חטאתי כי-אתה נתן את-עבדך ציד-אחאז להמיתני: **10** חי יהוה אלהיך אסי-גוי
 וממלכה אשר לא-שלח אדני שם לצקשך ואמרו אין והשביע את-הממלכה
 ואת-הגוי כי לא ימנאכה: **11** ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: **12**
 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא-אדע וצאתי להגיד לאחאז
 ולא ימנאך והרגני ועבדך ירא את-יהוה מנערי: **13** הלא-הגד לאדני את
 אשר-עשיתי בזהג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים
 חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: **14** ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך
 הנה אליהו והרגני: **ס 15** ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי
 היום אראה אליו: **16** וילך עבדיהו לקראת אחאז ויגדלו וילך אחאז לקראת
 אליהו: **17** והי כראות אחאז את-אליהו ויאמר אחאז אליו האתה זה עכר
 ישראל: **18** ויאמר לא עכרתי את-ישראל כי אס-אתה וצית ציך בעזבם
 את-מנזות יהוה ותלך אחרי הצעלים: **19** ועתה שלח קצץ אלי את-כל-ישראל
 אל-הר הכרמל ואת-נביאי הצעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע
 מאות אכלי שלחן איזבל: **20** וישלח אחאז בכל-צני ישראל ויקצץ את-הנביאים
 אל-הר הכרמל: **21** ויגש אליהו אל-כל-העם ויאמר עד-מתי אתם פסחים על-שתי
 הסעפים אס-יהוה האלהים לכו אחריו ואס-הצעל לכו אחריו ולא-ענו העם אתו
 דבר: **22** ויאמר אליהו אל-העם אני נותרתי נביא ליהוה לצדי ונביאי הצעל
 ארבע-מאות וחמשים איש: **23** ויתנו-לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד
 וינתהו וישימו על-העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את-הפר האחד ונתתי
 על-העצים ואש לא תשים: **24** וקראתם צסם אלהיכם ואני אקרא צסם-יהוה והיה
 האלהים אשר-יענה צאש הוא האלהים ויען כל-העם ויאמרו טוב הדבר: **25** ויאמר
 אליהו לנביאי הצעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו
 צסם אלהיכם ואש לא תשימו: **26** ויקחו את-הפר אשר-נתן להם ויעשו ויקראו
 צסם-הצעל מהצקר ועד-הנהרים לאמר הצעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
 על-המוצח אשר עשה: **27** והי צבהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו צקול-גדול

כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג לֹא וְכִי־דַרְךְ לֹא אֲוִלִי יֵשֶׁן הוּא וְיִקְצֶה: ²⁸ וְיִקְרָאוּ
 בְּקוֹל גָּדוֹל וְיִתְגַּדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּט בְּחַרְבוֹת וּבְרִמְמִים עַד־שִׁפְךְ־דַם עֲלֵיהֶם: ²⁹ וְיִהְיֶה כַּעֲבֹר
 הַזֵּהָרִים וְיִתְנַצְּחוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין־קוֹל וְאִין־עֲנָה וְאִין קִשָּׁ: ³⁰ וְיֹאמֶר אֲלֵיהוּ
 לְכָל־הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי וְיִגְשׁוּ כָל־הָעָם אֲלָיו וְיִרְפָּא אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הַהַרוֹס: ³¹ וְיִקַּח
 אֲלֵיהוּ שְׁמִים עֶשְׂרֵה אֲצִנִים כַּמִּסְפָּר שְׁצִטִי צִנִּי־יַעֲקֹב אֲשֶׁר הִיָּה דְצַר־יְהוָה אֲלָיו
 לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שִׁמְךָ: ³² וְיִבְנֶה אֶת־הָאֲצִנִים מִזְבַּח צָשִׁם יְהוָה וְיַעַשׂ תַּעֲלֶה כְּבִית
 סֹאחִים זֶרַע סְצִיב לְמִזְבַּח: ³³ וְיַעֲרֹךְ אֶת־הָעֲצִים וְיִנְתַח אֶת־הַפֶּר וְיִשֵּׁם עַל־הָעֲצִים: ³⁴
 וְיֹאמֶר מִלְּאוּ אֲרֻבָּעָה כְּדִים מֵיִם וְיִקְוּ עַל־הָעֲלָה וְעַל־הָעֲצִים וְיֹאמֶר שֶׁנֹּ וְיִשְׁנוּ
 וְיֹאמֶר שֶׁלְּשׁוֹ וְיִשְׁלְּשׁוּ: ³⁵ וְיִלְכוּ הַמֵּיִם סְצִיב לְמִזְבַּח וְגַם אֶת־הַתַּעֲלָה מִלְּאֵ־מֵיִם: ³⁶
 וְיִהְיֶה צַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְיִגַּשׁ אֲלֵיהוּ הַנְּצִיָּא וְיֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִחַק וְיִשְׂרָאֵל
 הַיּוֹם יוֹדַע כִּי־אֲתָה אֱלֹהִים צִי־שְׂרָאֵל וְאִנִּי עַצְדְךָ **[דְצַר־יַעֲקֹב]** **[וְצַר־יַעֲקֹב]** עֲשִׂיתִי אֶת
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ³⁷ עֲנִי יְהוָה עֲנִי וְיִדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אֲתָה יְהוָה הָאֱלֹהִים
 וְאֲתָה הַסְּבַח אֶת־לְבָבְךָ אַחֲרַיִת: ³⁸ וְתַפְּלֵ אֶשְׁ־יְהוָה וְתִאֲכַל אֶת־הָעֲלָה וְאֶת־הָעֲצִים
 וְאֶת־הָאֲצִנִים וְאֶת־הָעֶפֶר וְאֶת־הַמֵּיִם אֶשְׂרִיב־תַּעֲלָה לַחֲכָה: ³⁹ וְיִרָא כָל־הָעָם וְיַפְּלוּ
 עַל־פְּנֵיהֶם וְיֹאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: ⁴⁰ וְיֹאמֶר אֲלֵיהוּ לְהַם
 תַּפְּשׁוּ אֶת־נְצִיָּאֵי הַצֶּעַל אִישׁ אֶל־יְמִלְט מֵהֶם וְיַתְּפֹשׂוּם וְיִוֹרְדֵם אֲלֵיהוּ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן
 וְיִשְׁחַטֵם שָׁם: ⁴¹ וְיֹאמֶר אֲלֵיהוּ לְחַחֵצַע עֲלֶה אֲכַל וְשַׁתָּה כִּי־קוֹל הַמּוֹן הַגָּשֶׁם: ⁴²
 וְיַעֲלֶה אֲחַחֵצַע לְאֲכַל וְלִשְׁתוֹת וְאֲלֵיהוּ עֲלֶה אֶל־רֹאשׁ הַכְּרַמַּל וְיִגַּהֵר אֲרֻבָּעָה וְיִשֵּׁם פְּנִי
 צִין **[צַרְכּוֹ]** **[צַרְכּוֹ]**: ⁴³ וְיֹאמֶר אֶל־נַעֲרוֹ עֲלֶה־נָא הַצֶּעַ דְּרָךְ־יִים וְיַעֲלֵ וְיִצֵּט וְיֹאמֶר
 אִין מֵאֲוֹמָה וְיֹאמֶר שְׁצַב שְׁצַב פַּעֲמֵיִם: ⁴⁴ וְיִהְיֶה בְּשַׁצְעִית וְיֹאמֶר הִנֵּה־עַבְדְּךָ קִטְנָה
 כַּכֶּף־אִישׁ עֲלֶה מֵיִם וְיֹאמֶר עֲלֶה אֲמַר אֶל־אֲחַחֵצַע אֲסַר וְרַד וְלֹא יַעֲרַכָּה הַגָּשֶׁם: ⁴⁵
 וְיִהְיֶה עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה וְהַשְּׁמִיִם הַתְּקַדְּרוּ עֲצִים וְרוּחַ וְיִהְיֶה גָשֶׁם גָּדוֹל וְיִרְכַּב אֲחַחֵצַע
 וְיִלְךְ יִזְרַע־אֱלֹהִים: ⁴⁶ וְיִדִּי־יְהוָה הִיתָה אֶל־אֲלֵיהוּ וְיִשְׁנַם מִתְּנִי וְיִרְךְ לִפְנֵי אֲחַחֵצַע
 עַד־צֹאכָה יִזְרַע־אֱלֹהִים: **1Ki 19** וְיִגַּד אֲחַחֵצַע לְאִיזַבֵּל אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהוּ וְאֶת
 כָּל־אֲשֶׁר הִרְגָה אֶת־כָּל־הַנְּצִיָּאִים בְּחַרְבוֹ: ² וְתִשְׁלַח אִיזַבֵּל מִלֵּאךְ אֶל־אֲלֵיהוּ לֵאמֹר
 כִּה־יַעֲשׂוֹן אֱלֹהִים וְכִה יוֹסְפוֹן כִּי־כַעַת מִחַר אֲשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ כַּנֶּפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם: ³
 וְיִרָא וְיִקַּם וְיִלְךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וְיִצָּא צָרַר שְׁצַב אֲשֶׁר לִיְהוּדָה וְיִנַח אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם: ⁴
 וְהוֹאֲ־הֵלֵךְ בְּמַדְבָּר דְּרָךְ יוֹם וְיִצָּא וְיִשַׁב תַּחַת רַתֵּם **[אֲתָה]** **[אֲתָה]** וְיִשְׁאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ
 לְמוֹת וְיֹאמֶר רַב עָמָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי־לֹא־טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתַי: ⁵ וְיִשְׁכַּב וְיִישֵׁן תַּחַת
 רַתֵּם אֶחָד וְהִנֵּה־זוּהַ מִלֵּאךְ נִגַּע צוֹ וְיֹאמֶר לֹא קוֹם אֲכוֹל: ⁶ וְיִצֵּט וְהִנֵּה מֵרֵאשִׁיתוֹ עֲגַת
 רַצְפִּים וְנִפְחַת מֵיִם וְיִאֲכַל וְיִשֵּׁת וְיִשַׁב וְיִשְׁכַּב: ⁷ וְיִשַׁב מִלֵּאךְ יְהוָה שְׁנִית וְיִגַּע־צוֹ
 וְיֹאמֶר קוֹם אֲכַל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדְּרָךְ: ⁸ וְיִקַּם וְיִאֲכַל וְיִשְׁתָּה וְיִלְךְ צַכָּה הָאֲכִילָה
 הַהִיא אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאֲרֻבָּעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חַרְבוֹ: ⁹ וְיִצָּא־שָׁם אֶל־הַמַּעֲרָה
 וְיִלְן שָׁם וְהִנֵּה דְצַר־יְהוָה אֲלָיו וְיֹאמֶר לֹא מֵה־לְךָ פָּה אֲלֵיהוּ: ¹⁰ וְיֹאמֶר קִנְיָ קִנְיָ קִנְיָ
 לִיְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עֲזַבְוּ צִיִּיתְךָ צִנִּי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבַּחַתְּךָ הַרְסוּ וְאֶת־נְצִיָּאִיךָ
 הִרְגוּ בְּחַרְבוֹ וְאֲוֹתַר אֲנִי לְצַדִּי וְיִבְקָשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: ¹¹ וְיֹאמֶר לֹא וְעַמְדַת בְּהַר
 לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֲבַר וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מִפְּרַק הַרִים וּמַשְׁבַּר סַלְעִים לִפְנֵי
 יְהוָה לֹא צִרוּת יְהוָה וְאֲחַר הַרוּחַ רַעַשׁ לֹא צִרַעַשׁ יְהוָה: ¹² וְאֲחַר הַרַעַשׁ אֵשׁ לֹא

באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ¹³ ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו
 וינא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה-לך פה אליהו: ¹⁴ ויאמר קנא
 קנאתי ליהוה אלהי צבאות כיעוצו צריתך בני ישראל את-מוצחתיך הרסו
 ואת-נביאיך הרגו צחרצ ואתר אני לצדי ויצקשו את-נפשי לקחתה: **ס** ¹⁵ ויאמר
 יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק וצאת ומשחת את-חזאל למלך
 על-ארס: ¹⁶ ואת יהוא בני-נמשי תמשח למלך על-ישראל ואת-אלישע בני-שפט
 מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך: ¹⁷ והיה הנמלט מחרצ חזאל ימית יהוא
 והנמלט מחרצ יהוא ימית אלישע: ¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפים כל-הצרכים
 אשר לא-כרעו לצבל וכל-הפה אשר לא-נשק לו: ¹⁹ וילך משם וימנא את-אלישע
 בני-שפט והוא חרש שניס-עשר נמדים לפניו והוא צשנים העשר ויעבר אליהו אליו
 וישלך אדרתו אליו: ²⁰ ויעוצ את-הצקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה-נא לאבי
 ולחמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה-עשיתי לך: ²¹ וישצ מאחריו ויקח
 את-נמד הצקר ויזחחו וכלי הצקר צשלים הצצר ויתן לעס ויאכלו ויקס וילך
 אחרי אליהו וישרתהו: **פ** **20** **IKI** וצן-הדד מלך-ארס קצץ את-כל-חילו ושלשים ושנים
 מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויזר על-שמרון וילחס צה: ² וישלח מלמכים אל-אחאצ
 מלך-ישראל העירה: ³ ויאמר לו כה אמר צן-הדד כספך וזהבך ליה-הוא ונשיך
 וצניך הטובים ליה-ס: ⁴ ויען מלך-ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני
 וכל-אשר-לי: ⁵ וישצו המלמכים ויאמרו כה-אמר צן-הדד לאמר כיעשלחתי אליך
 לאמר כספך וזהבך ונשיך וצניך לי תתן: ⁶ כי אס-כעת מחר אשלח את-עבדי
 אליך וחפשו את-ציתך ואת צתי עצדיך והיה כל-מחמד עיניך ישימו צידם ולקחו:
⁷ ויקרא מלך-ישראל לכל-זוקני הארץ ויאמר דעו-נא וראו כי רעה זה מצקש
 כיעשלח אלי נשי וצני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: ⁸ ויאמרו אליו
 כל-הזקנים וכל-העם אל-תשמע ולוא תאצה: ⁹ ויאמר למלמכי צן-הדד אמרו
 לאדני המלך כל אשר-שלחת אל-עצדך צראשנה אעשה והדצר הזה לא אוכל
 לעשות וילכו המלמכים וישצו דצר: ¹⁰ וישלח אליו צן-הדד ויאמר כה-יעשון לי
 אלהים וכה יוספו אס-ישפק עפר שמרון לשעלים לכל-העם אשר צרגלי: ¹¹ ויען
 מלך-ישראל ויאמר דצרו אל-יתהלל חגר כמפתח: ¹² ויהי כשמע את-הדצר הזה
 והוא שחה הוא והמלמכים צסכות ויאמר אל-עצדיו שימו וישימו על-העיר: ¹³ והנה
 נביא אחד נגש אל-אחאצ מלך-ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את
 כל-ההמון הגדול הזה הנני נתנו צידך היום וידעת כיעאני יהוה: ¹⁴ ויאמר אחאצ
 צמי ויאמר כה-אמר יהוה צנערי שרי המדינות ויאמר מיעאסר המלחמה ויאמר
 אתה: ¹⁵ ויפקד את-נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד
 את-כל-העם כל-צני ישראל שבעת אלפים: ¹⁶ וילאו צצהרים וצן-הדד שחה שזור
 צסכות הוא והמלמכים שלשים-ושנים מלך עזר אתו: ¹⁷ וילאו נערי שרי המדינות
 צראשנה וישלח צן-הדד ויגידו לו לאמר אנשים ילאו משמרון: ¹⁸ ויאמר
 אס-לשלוס ילאו תפסום חיים ואס למלחמה ילאו חיים תפסום: ¹⁹ ואלה ילאו
 מן-העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: ²⁰ ויכו איש אישו וינסו ארס
 וירדפס ישראל וימלט צן-הדד מלך ארס על-סוס ופרשים: ²¹ וילא מלך ישראל

ויך את־הקוס ואת־הרכב והכה בארס מכה גדולה: ²² ויגש הנציא אל־מלך ישראל
 ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר־תעשה כי לתשובת השנה מלך ארס
 עלה עליך: **פ** ²³ ועדני מלך־ארס אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על־כן חזקו
 ממנו ואולם נלחם אתם במישור אס־לא נחזק מהם: ²⁴ ואת־הדבר הזה עשה הסר
 המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם: ²⁵ ואתה תמנה־לך חיל כחיל הנפל
 מאותך וקוס כקוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אס־לא נחזק מהם וישמע
 לקלם ויעש קן: **פ** ²⁶ והי לתשובת השנה ויפקד בן־הדד את־ארס ויעל אפקה
 למלחמה עס־ישראל: ²⁷ ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו
 בני־ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארס מלאו את־הארץ: ²⁸ ויגש איש האלהים
 ויאמר אל־מלך ישראל ויאמר כה־אמר יהוה יען אשר אמרו ארס אלהי הרים
 יהוה ולא־אלהי עמקים הוא ונתתי את־כל־ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי־אני
 יהוה: ²⁹ ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים והי ציוס השביעי ותקרב המלחמה
 ויכו בני־ישראל את־ארס מאה־אלף רגלי ציוס אחד: ³⁰ וינסו הנותרים אפקה
 אל־העיר ותפל החומה על־עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן־הדד נס ויבא
 אל־העיר חדר בחדר: **פ** ³¹ ויאמרו אליו עדיו הנה־נא שמענו כי מלכי בית
 ישראל כי־מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחזלים בראשנו ונא אל־מלך
 ישראל אולי יחיה את־נפשך: ³² ויחגרו שקים במתניהם וחזלים בראשיהם ויבאו
 אל־מלך ישראל ויאמרו עצדך בן־הדד אמר תחיינא נפשי ויאמר העודנו חי אחי
 הוא: ³³ והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן־הדד ויאמר באו
 קהו וינא אליו בן־הדד ויעלהו על־המרכבה: ³⁴ ויאמר אליו הערים
 אשר־לקח־אחי מאת אחיך איש וחויות תשים לך בדמשק כאשר־שם אחי בשמרון
 ואני בבית אשלתך ויכרת־לו ברית וישלח־ו: **פ** ³⁵ ואיש אחד מבני הנביאים אמר
 אל־רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכחו: ³⁶ ויאמר לו יען אשר
 לא־שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו
 האריה ויכהו: ³⁷ וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: ³⁸
 וילך הנציא ויעמד למלך על־הדרך ויתחפש באפר על־עיניו: ³⁹ והי המלך עבר
 והוא נעק אל־המלך ויאמר עצדך ינא בקרב־המלחמה והנה־איש סר ויבא אליו
 איש ויאמר שמר את־האיש הזה אס־הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או
 ככר־כסף תשקול: ⁴⁰ והי עצדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו
 מלך־ישראל קן משפטך אתה תרצת: ⁴¹ וימהר ויסר את־האפר **מעל** **מעלי** עיניו
 ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: ⁴² ויאמר אליו כה אמר יהוה יען
 שלחת את־איש־חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: ⁴³ וילך
 מלך־ישראל על־ביתו סר וועף ויבא שמרונה: **פ** **1Ki 21** והי אחר הדברים האלה
 כרם היה לבנות הזרעאלי אשר בזרעאל אצל היכל אחאז מלך שמרון: ² וידבר
 אחאז אל־נבות לאמר תנה־לי את־כרמך ויהי־לי לגן־ירק כי הוא קרוב אצל
 ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אס טוב צעינך אתנה־לך כסף מחיר זה: ³
 ויאמר נבות אל־אחאז תלילה לי מיהוה מתתי את־נחלת אבתי לך: ⁴ ויבא אחאז
 אל־ביתו סר וועף על־הדבר אשר־דבר אליו נבות הזרעאלי ויאמר לא־אתן לך

את-נחלת אבותי וישב על-מטתי ויסב את-פניו ולא-אכל לחם: **5** ותבא אליו איזבל
 אשתו ותדבר אליו מה-זה רותך סרה ואיך אכל לחם: **6** וידבר אליה כי-אדבר
 אל-נבות היזרעאלי ואמר לו תנה-לי את-כרמך בכסף או אם-חפץ אתה אתנה-לך
 כרם תחתיו ויאמר לא-אתן לך את-כרמי: **7** ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה
 תעשה מלוכה על-ישראל קום אכל-לחם ויטב לך אני אתן לך את-כרם נבות
 היזרעאלי: **8** ותכתב ספרים בשם אחאז ותחתם בחתמו ותשלח **[הספרים]** **[ספרים]**
 אל-הזקנים ואל-החרים אשר צעירו הישבים את-נבות: **9** ותכתב בספרים לאמר
 קראו-לכם והושיבו את-נבות בראש העם: **10** והושיבו שנים אנשים בני-צליעל נגדו
 ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והושיבוהו וסקלהו וימת: **11** ויעשו אנשי עירו
 הזקנים והחרים אשר הישבים צעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב
 בספרים אשר שלחה אליהם: **12** קראו לכם והושיבו את-נבות בראש העם: **13** ויצאו
 שני האנשים בני-צליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הצליעל את-נבות נגד העם ולאמר
 בך נבות אלהים ומלך וינאהו מחוץ לעיר ויסקלהו בצבנים וימת: **14** וישלחו
 אל-איזבל לאמר סקל נבות וימת: **15** והיא כשמע איזבל כי-סקל נבות וימת ותאמר
 איזבל אל-אחאז קום רש את-כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת-לך בכסף כי
 אין נבות חי כיימת: **16** והיא כשמע אחאז כי מת נבות ויקם אחאז לרדת אל-כרם
 נבות היזרעאלי לרשתו: **17** והיא דברי-יהוה אל-אליהו התשבי לאמר: **18** קום רד
 לקראת אחאז מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר-יריד שם לרשתו:
19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרנחת וגם-ירשת ודברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה במקום אשר לקחו הכלבים את-דם נבות ילקו הכלבים את-דמך
 גם-אתה: **20** ויאמר אחאז אל-אליהו המנאחתי איבי ויאמר מנאחתי יען התמכרך
 לעשות הרע צעיני יהוה: **21** הנני **[מצי]** **[מציא]** אליך רעה וצערתי אחרך והכרתי
 לאחאז משתין בקיר ועזור ועוזב צישראל: **22** ונתתי את-ציתך כצית ירבעם
 בן-נבט וכצית צעשא בן-אחיה אל-הכעם אשר הכעסת ותחטא את-ישראל: **23**
 וגם-לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את-איזבל בחל יזרעאל: **24** המת
 לאחאז צעיר יאכלו הכלבים והמת צעדה יאכלו עוף השמים: **25** רק לא-היה
 כאחאז אשר התמכר לעשות הרע צעיני יהוה אשר-הסתה אתו איזבל אשתו: **26**
 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני
 בני ישראל: **27** **פ** והיא כשמע אחאז את-הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם-שק
 על-בשרו ויזום וישב בשק ויהלך אט: **28** **פ** והיא דברי-יהוה אל-אליהו התשבי
 לאמר: **29** הראית כי-נכנע אחאז מלפני יען כי-נכנע מפני לא-**[אצי]** **[אציא]** הרעה
 צימיו צימי צנו אציא הרעה על-ציתו: **1Ki 22** וישבו שלש שנים אין מלחמה צין ארם
 וצין ישראל: **30** **פ** והיא צשנה השלישית וירד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך ישראל:
31 ויאמר מלך-ישראל אל-עזריו הידעתם כי-לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת
 אתה מיד מלך ארם: **32** ויאמר אל-יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר
 יהושפט אל-מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כקוסי כקוסיך: **33** ויאמר יהושפט
 אל-מלך ישראל דרש-נא כיום את-דבר יהוה: **34** ויקבץ מלך-ישראל את-הנביאים
 בארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל

ויאמרו עלה ויתן אדני ציד המלך: **7** ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד
 ונדרשה מאותו: **8** ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרש את-יהוה
 מאתו ואני שנאתיו כי לא-יתנבא עלי טוב כי אס-רע מיכיהו בן-ימלה ויאמר
 יהושפט אל-יאמר המלך כן: **9** ויקרא מלך ישראל אל-סרים אחד ויאמר מהרה
 מיכיהו בן-ימלה: **10** ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה ישבים איש על-כסאו
 מלזשים בגדים צגרון פתח שער שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם: **11** ויעש לו
 נדקיה בן-כנענה קרני צרול ויאמר כה-אמר יהוה זאלה תנגח את-ארס עד-כלתם:
12 וכל-הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והללח ונתן יהוה ציד המלך: **13**
 והמלאך אשר-הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה-נא דברי הנביאים
 פה-אחד טוב אל-המלך יהי-נא **(דבריק)** **[דברך]** כדבר אחד מהם ודברת טוב: **14**
 ויאמר מיכיהו חי-יהוה כי את-אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר: **15** ויבוא
 אל-המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אס-נחול
 ויאמר אליו עלה והללח ונתן יהוה ציד המלך: **16** ויאמר אליו המלך עד-כמה
 פעמים אני משבעך אשר לא-תדבר אלי רק-אמת בשם יהוה: **17** ויאמר ראיתי
 את-כל-ישראל נפצים אל-ההרים כזאן אשר אין-להם רעה ויאמר יהוה לא-אדניס
 לאלה ישובו איש-לציתו בשלוס: **18** ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט הלוא אמרתי
 אליך לוא-יתנבא עלי טוב כי אס-רע: **19** ויאמר לכן שמע דברי-יהוה ראיתי
 את-יהוה ישב על-כסאו וכל-נבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: **20** ויאמר
 יהוה מי יפתה את-אחאז ויעל ויפל צרמת גלעד ויאמר זה צכה וזה אמר צכה:
21 ונא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו צמה: **22**
 ויאמר אלף והייתי רוח שקר צפי כל-נביאיו ויאמר תפתה וגס-תוכל לא ועשה-כן:
23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר צפי כל-נביאך אלה ויהוה דבר עליך רעה: **24**
 ויגש נדקיהו בן-כנענה ויכה את-מיכיהו על-הלחי ויאמר אי-זה עזר רותי-יהוה
 מאתי לדבר אותך: **25** ויאמר מיכיהו הנך ראה ציוס ההוא אשר תבא חדר חדר
 להצבה: **26** ויאמר מלך ישראל קח את-מיכיהו והשיבוהו אל-אמן שר-העיר
 ואל-יואש בן-המלך: **27** ואמרת כה אמר המלך שימו את-זה בית הכלא והאכילהו
 לחם לחץ ומים לחץ עד צאי בשלוס: **28** ויאמר מיכיהו אס-שוז תשוז בשלוס
 לא-דבר יהוה צי ויאמר שמעו עמים כלס: **29** ויעל מלך-ישראל ויהושפט
 מלך-יהודה רמת גלעד: **30** ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט התחפש וצא צמלחמה
 ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא צמלחמה: **31** ומלך ארס נוא
 את-שרי הרכב אשר-לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את-קטן ואת-גדול כי
 אס-את-מלך ישראל לצדו: **32** ויהי כראות שרי הרכב את-יהושפט והמה אמרו אך
 מלך-ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט: **33** ויהי כראות שרי הרכב
 כי-לא-מלך ישראל הוא וישובו מאחריו: **34** ואיש משך בקשת לתמו ויכה את-מלך
 ישראל צין הדצקים וצין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן-המחנה כי
 החליתי: **35** ותעלה המלחמה ציוס ההוא והמלך היה מעמד צמרצה נכח ארס
 וימת צערב וינף דס-המכה אל-חיק הרכב: **36** ויעבר הרנה צמחנה כצא השמש
 לאמר איש אל-עירו ואיש אל-ארסו: **37** וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו

את-המלך בשמרון: ³⁸ וישטף את-הרכב על צרכת שמרון וילקו הכלבים את-דמו והונות רחלו כדבר יהוה אשר דבר: ³⁹ ויתר דברי אחאז וכל-אשר עשה וזית השן אשר צנה וכל-הערים אשר צנה הלווא-הם כחוצים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁴⁰ וישכב אחאז עם-אצתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ⁴¹ פ ויהושפט צן-אסא מלך על-יהודה בשנת ארבע לאחאז מלך ישראל: ⁴² יהושפט צן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך זירושלם ושם אמו עוזבה בת-שלמי: ⁴³ וילך בכל-דרך אסא אציו לא-סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה: ⁴⁴ אך הצמות לא-סרו עוד העם מוצחים ומקטרים בצמות: ⁴⁵ וישלם יהושפט עם-מלך ישראל: ⁴⁶ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר-עשה ואשר נלחם הלא-הם כחוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ⁴⁷ ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אציו צער מן-הארץ: ⁴⁸ ומלך אין באדום נצט מלך: ⁴⁹ יהושפט [עשר] [עשה] אניות תרשים ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי- [נשצרה] [נשצרו] אניות בעליון גבר: ⁵⁰ אז אמר אחזיהו צן-אחאז אל-יהושפט ילכו עבדי עם-עבדיך באניות ולא אבה יהושפט: ⁵¹ וישכב יהושפט עם-אצתיו ויקבר עם-אצתיו צעיר דוד אציו וימלך יהורם בנו תחתיו: ⁵² ס אחזיהו צן-אחאז מלך על-ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על-ישראל שנתיים: ⁵³ ויעש הרע בעיני יהוה וילך צדך אציו וצדך אמו וצדך ירבעם צן-נבט אשר החטיא את-ישראל: ⁵⁴ ויעזב את-הבעל וישתחוה לו ויכעס את-יהוה אלהי ישראל ככל אשר-עשה אציו:

1 Kings 2 ויפשע מואב צישראל אחרי מות אחאז: ² ויפל אחזיה צעד השצבה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו צבעל זבוב אלהי עקרון אס-אחיה מחלי זה: ³ ס ומלאך יהוה דבר אל-אליה התשצי קום עלה לקראת מלאכי מלך-שמרון ודבר אלהם המצלי אין-אלהים צישראל אתם הלכים לדרש צבעל זבוב אלהי עקרון: ⁴ ולכן כה-אמר יהוה המטה אשר-עלית שם לא-תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: ⁵ וישו צו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה-זה שצתם: ⁶ ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שו צו אל-המלך אשר-שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המצלי אין-אלהים צישראל אתה שלח לדרש צבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר-עלית שם לא-תרד ממנה כי-מות תמות: ⁷ וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את-הדברים האלה: ⁸ ויאמרו אליו איש צעל שער ואזור עור אזור צמתניו ויאמר אליה התשצי הוא: ⁹ וישלח אליו שר-חמשים וחמסיו ויעל אליו והנה יש צ על-ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: ¹⁰ ויענה אליהו וידבר אל-שר החמשים ואס-איש אלהים אני תרד אש מן-השמים ותאכל אתך ואת-חמשיך ותרד אש מן-השמים ותאכל אתו ואת-חמסיו: ¹¹ ויש צ וישלח אליו שר-חמשים אחר וחמסיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה-אמר המלך מהרה רדה: ¹² ויען אליה וידבר אליהם אס-איש האלהים אני תרד אש מן-השמים ותאכל אתך ואת-חמשיך

ותרד אש-אלהים מן-השמים ותאכל אתו ואת-חמסיו: **13** וישצ וישלח שר-חמשים שלשים וחמסיו ויעל ויצא שר-החמשים השלישי ויכרע על-צרכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר-נח נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים צעיניך: **14** הנה ירדה אש מן-השמים ותאכל את-שני שרי החמשים הראשנים ואת-חמשיהם ועתה תיקר נפשי צעיניך: **ס** **15** וידבר מלאך יהוה אל-אליהו רד אתו אל-תירא מפניו ויקס וירד אתו אל-המלך: **16** וידבר אליו כה-אמר יהוה יען אשר-שלחת מלאכים לדרש צבעל זבוב אלהי עקרון המצלי אין-אלהים בישראל לדרש צדכרו לכן המטה אשר-עלית שם לא-תדרד ממנה כי-מות תמות: **17** וימת כדבר יהוה אשר-דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו **פ** צצנת שמים ליהורם בני-יהושפט מלך יהודה כי לא-היה לו בן: **18** ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלווא-המה כחוצים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **2Ki 2** ויהי בהעלות יהוה את-אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן-הגלגל: **2** ויאמר אליהו אל-אלישע שצנח פה כי יהוה שלחני עד-צית-אל ויאמר אלישע חי-יהוה וחי-נפשך אס-אעוצך וירדו צית-אל: **3** ויאלו בני-הנביאים אשר-צית-אל אל-אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את-אדניך מעל ראשך ויאמר גס-אני ידעתי החשו: **4** ויאמר לו אליהו אלישע שצנח פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי-יהוה וחי-נפשך אס-אעוצך ויצאו יריחו: **5** ויגשו בני-הנביאים אשר-ציריחו אל-אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את-אדניך מעל ראשך ויאמר גס-אני ידעתי החשו: **6** ויאמר לו אליהו שצנח פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי-יהוה וחי-נפשך אס-אעוצך וילכו שניהם: **7** וחמשים איש מצני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על-הירדן: **8** ויקח אליהו את-אדרתו ויגלס ויכה את-המים ויחזו הנה והנה ויעזרו שניהם בחרבה: **9** ויהי כעברם ואליהו אמר אל-אלישע שאל מה אעשה-לך בטרם תלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי-נח פיי-שנים ברוחך אלי: **10** ויאמר הקשית לשאול אס-תראה אתי לקח מאתך יהי-לך כן ואס-אין לא יהיה: **11** ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב-אש וסופי אש ויפרדו צין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: **12** ואלישע ראה והוא מנעק אצי אצי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בצגדיו ויקרעם לשנים קרעים: **13** וירס את-אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישצ ויעמד על-שפת הירדן: **14** ויקח את-אדרת אליהו אשר-נפלה מעליו ויכה את-המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף-הוא ויכה את-המים ויחזו הנה והנה ויעבר אלישע: **15** ויראהו בני-הנביאים אשר-ציריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על-אלישע ויצאו לקראתו וישתחו-לו ארצה: **16** ויאמרו אליו הנה-נח יש-את-עבדיך חמשים אנשים בני-חיל ילכו נח ויבקשו את-אדניך פן-נשארו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת **(הגיאות)** **(הגאיות)** ויאמר לא תשלחו: **17** ויפנרו-צו עד-צב ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה-ימים ולא מנא-הו: **18** וישצו אליו והוא ישצ ציריחו ויאמר אלהם הלווא-אמרתי אליכם אל-תלכו: **19** ויאמרו אנשי העיר אל-אלישע הנה-נח מושצ העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: **20** ויאמר קחו-לי נלחית חדשה ושימו שם מלח

ויקחו אליו: ²¹ ויבא אל-מוצא המים וישלך-שם מלח ויאמר כה-אמר יהוה רפאתי למים האלה לכה-יהיה משם עוד מות ומשכלת: ²² וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: **פ** ²³ ויעל משם צית-אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יבאו מן-העיר ויתקלסו-בו ויאמרו לו עלה קרה עלה קרה: ²⁴ ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותאננה שמים דבים מן-היער ותצקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁵ וילך משם אל-הר הכרמל ומשם שב שמרון: **פ** **2Ki 3** ויהורם בן-אחאז מלך על-ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שמים-עשרה שנה: ² ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כבציו וכאמו ויסר את-מלכותו הבעל אשר עשה אציו: ³ רק בחטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל דבק לא-סר ממנה: **ס** ⁴ ומישע מלך-מואב היה נקד והשיב למלך-ישראל מאה-אלף כרים ומאה אלף אילים זמר: ⁵ והיה כמות אחאז ויפשע מלך-מואב במלך ישראל: ⁶ ויבא המלך יהורם ציוס ההוא משמרון ויפקד את-כל-ישראל: ⁷ וילך וישלח אל-יהושפט מלך-יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אחי אל-מואב למלחמה ויאמר לעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ⁸ ויאמר אי-זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: ⁹ וילך מלך ישראל ומלך-יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא-היה מים למחנה ולבמה אשר צרגליהם: ¹⁰ ויאמר מלך ישראל אהה כיי-קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ציד-מואב: ¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את-יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך-ישראל ויאמר פה אלישע בן-שפט אשר-ינבא מים על-ידי אליהו: ¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר-יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ¹³ ויאמר אלישע אל-מלך ישראל מה-לי ולך לך אל-נביאי אצריך ואל-נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כיי-קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ציד-מואב: ¹⁴ ויאמר אלישע חיי-יהוה נבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך-יהודה אני נשא אס-אצייט אליך ואס-ארריך: ¹⁵ ועתה קח-לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד-יהוה: ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: ¹⁷ כיי-כה אמר יהוה לא-תראו רוח ולא-תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיכם אתם ומקניכם ובהמתכם: ¹⁸ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את-מואב צידכם: ¹⁹ והכיתם כל-עיר מצצר וכל-עיר מצחור וכל-עץ טוב תפילו וכל-מעייני-מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאצו בצאננים: ²⁰ והיה צבקר כעלות המנחה והנה-מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את-המים: ²¹ וכל-מואב שמעו כיי-עלו המלכים להלחם צם ויאעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על-הגבול: ²² וישכימו צבקר והשמש זרחה על-המים ויראו מואב מנגד את-המים אדמים כדם: ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את-רעהו ועתה לשלל מואב: ²⁴ ויבאו אל-מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את-מואב וינסו מפניהם **(ויצו-)** **[ויכו-]** ²⁵ והכות את-מואב: ²⁵ והערים יחרסו וכל-חלקה טובה ישליכו איש-אצנו ומלאוה וכל-מעין-מים יסתמו וכל-עץ-טוב יפילו עד-השאיר אצניה צקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: ²⁶ וירא מלך מואב כיי-חוק ממנו המלחמה ויקח אותה שבע-מאות איש שלף חרב להצקיע אל-מלך אדום ולא יכלו: ²⁷ ויקח את-בנו הבכור

אשר-ימלך תחתיו ויעלהו עלה על-החמה ויהי קצף-גדול על-ישראל ויסעו מעליו
 וישבו לארץ: **פ 4 2Ki** ואשה אחת מנשי צני-הנביאים נעקה אל-אלישע לאמר עבדך
 אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את-יהוה והנשה צא לקחת את-שני ילדי
 לו לעבדים: **2** ויאמר אליה אלישע מה אעשה-לך הגידי לי מה-יש-**[לכי]** **[לך]**
 בצית ותאמר אין לשפחתך כל בצית כי אם-חסוך שמן: **3** ויאמר לכי שאל-לך
 כלים מן-החוץ מאת כל-**[שכנכי]** **[שכניך]** כלים רקים אל-תמעטי: **4** וצאת וסגרת
 הדלת בעדך ובעד-צניך ויפקת על כל-הכלים האלה והמלא תסיעי: **5** ותלך מאתו
 ותסגר הדלת בעדה ובעד צניה הם מגשים אליה והיא **[מינקת]** **[מונקת]**: **6** והיא
 כמלאת הכלים ותאמר אל-צנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי
 ויעמד השמן: **7** ותצא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את-השמן ושלמי
 את-**[נשיכי]** **[נשיך]** ואת **[צניכי]** **[צניך]** תחיי צנות: **פ 8** והיה היום ויעבר אלישע
 אל-שונם ושם אשה גדולה ותחזק-צו לאכל-לחם והיא מדי עברו יסר שמה
 לאכל-לחם: **9** ותאמר אל-אישה הנה-נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
 עלינו תמיד: **10** נעשה-נא עלית-קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה
 והיה בצאו אלינו יסור שמה: **11** והיה היום ויצא שמה ויסר אל-העליה
 וישכב-שמה: **12** ויאמר אל-גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו:
13 ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדת אלינו את-כל-החרדה הזאת מה לעשות
 לך היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הנצב ותאמר צחוק עמי אנכי ישבת: **14**
 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אצל בן אין-לה ואישה זקן: **15** ויאמר
 קרא-לה ויקרא-לה ותעמד צפתח: **16** ויאמר למועד הזה כעת חיה **[אתי]** **[את]**
 חזקת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכוז צפפתח: **17** ותהר האשה ותלד
 בן למועד הזה כעת חיה אשר-דבר אליה אלישע: **18** ויגדל הילד והיה היום וינא
 אל-אציו אל-הקצרים: **19** ויאמר אל-אציו ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאלו
 אל-אמו: **20** וישאלו ויציאהו אל-אמו וישב על-צרכיה עד-הנארים וימת: **21** ותעל
 ותשכבהו על-מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותלא: **22** ותקרא אל-אישה ותאמר
 שלחה נא לי אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארובה עד-איש האלהים ואשובה: **23**
 ויאמר מדוע **[אתי]** **[את]** **[הלכתי]** **[הלכתי]** אליו היום לא-חדש ולא שבת ותאמר
 שלום: **24** ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נהג ולך אל-תעצרי-לי לרכב כי
 אם-אמרתי לך: **25** ותלך ותצוא אל-איש האלהים אל-הר הכרמל והיה כראות
 איש-האלהים אתה מנגד ויאמר אל-גיחזי נערו הנה השונמית הלז: **26** עתה רוך-נא
 לקראתה ואמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: **27**
 ותצא אל-איש האלהים אל-ההר ותחוק צרגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש
 האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: **28** ותאמר
 השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: **29** ויאמר לגיחזי חגר מתניך
 וקח משענתי צידך ולך כי-תמצא איש לא תצרכו וכי-יצרכך איש לא תעננו
 ושמת משענתי על-פני הנער: **30** ותאמר אם הנער חי-יהוה וחי-נפשך אם-אעוזך
 ויקם וילך אחריה: **31** וגחזי עבר לפניו וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול
 ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער: **32** ויצא אלישע הביתה

והנה הנער מת משכב על-מטו: **33** ויצא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל
 אל-יהוה: **34** ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-**[כפיו]**
[כפיו] ויגהר עליו ויחם בשר הילד: **35** וישב וילך בצית אחת הנה ואחת הנה ויעל
 ויגהר עליו ויזורר הנער עד-שזע פעמים ויפקח הנער את-עיניו: **36** ויקרא אל-גיחוי
 ויאמר קרא אל-השנמית הזאת ויקראה ותצוא אליו ויאמר שאי צנך: **37** ותצא
 ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-צנה ותא: **פ 38** ואלישע שב הגלגלה
 והרעב בארץ וצני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה וזשל
 נזיד לצני הנביאים: **39** ויאל אחד אל-השדה ללקט ארת וימלא גפן שדה וילקט
 ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויצא ויפלה אל-סיר הנזיד כילא ידעו: **40** וינקו
 לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה נעקו ויאמרו מות צסיר איש האלהים
 ולא יכלו לאכל: **41** ויאמר וקחו-קמת וישלך אל-הסיר ויאמר נק לעם ויאכלו
 ולא היה דבר רע צסיר: **ס 42** ואיש בא מצעל שלשה ויצא לאיש האלהים לחם
 צכורים עשרים-לחם שערים וכרמל צצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: **43** ויאמר
 משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה
 אכל והותר: **44** ויתן לפניהם ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: **פ 2Ki 5** ונעמן שר-צבא
 מלך-ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כיוצו נתן-יהוה תשועה לארם
 והאיש היה גבור חיל מנרע: **2** וארם ילאו גודים וישבו מארץ ישראל נערה
 קטנה ותהי לפני אשת נעמן: **3** ותאמר אל-גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר
 צשמרון אז יאסף אתו מנרעמו: **4** ויצא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה
 הנערה אשר מארץ ישראל: **5** ויאמר מלך-ארם לך-צבא ואשלחה ספר אל-מלך
 ישראל וילך ויקח צידו עשר ככרי-כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות צגדים: **6**
 ויצא הספר אל-מלך ישראל לאמר ועתה כזוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
 אליך את-נעמן עבדי ואספתו מנרעמו: **7** ויהי כקרא מלך-ישראל את-הספר ויקרע
 בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כיוזה שלח אלי לאסף איש מנרעמו
 כי אך-דעונא וראו כיומתאנה הוא לי: **8** ויהי כשמע אלישע איש-האלהים
 כיוקרע מלך-ישראל את-צגדיו וישלח אל-המלך לאמר למה קרעת צגדיך יצא-נא
 אלי וידע כי יש נביא צישראל: **9** ויצא נעמן **[צסוקו]** **[צסוקיו]** וצרכבו ויעמד
 פתח-הצית לאלישע: **10** וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת
 שבע-פעמים צירדן וישב צשרך לך וטהר: **11** ויקף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי
 אלי יאל יאל ועמד וקרא צסם-יהוה אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף המנרע:
12 הלא טוב **[אצנה]** **[אמנה]** ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא-ארחך
 בהם וטהרתי ויפן וילך צחמה: **13** ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אצי דבר
 גדול הנביא דבר אליך הלאו תעשה ואף כיו-אמר אליך רחן וטהר: **14** וירד ויטבל
 צירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב צשרו כצשר נער קטן ויטהר: **15**
 וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו ויצא ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי
 כי אין אלהים צכל-הארץ כי אם-צישראל ועתה קח-נא צרכה מאת עבדך: **16**
 ויאמר חיו-יהוה אשר-עמדתי לפניו אם-אקח ויפצרו-צו לקחת וימאן: **17** ויאמר נעמן
 ולא יתן-נא לעבדך משא צמד-פרדים אדמה כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה וצח

לחללים אחרים כי אס-ליהוה: **18** לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך צבוא אדני
 בית-רמון להשתחות שמה והוא נשען על-ידי והשתחוייתי בית רמן בהשתחוייתי בית
 רמן יסלח-**(נא)** **[קק]** יהוה לעבדך בדבר הזה: **19** ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו
 כזרת-ארץ: **ס** **20** ויאמר גיחזי נער אלישע איש-האלהים הנה חשך אדני את-נעמן
 הארמי הזה מקחת מידו את אשר-הציא חי-יהוה כי-אס-רצתי אחריו ולקחתי
 מאתו מאומה: **21** וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל
 המרכבה לקראתו ויאמר השלום: **22** ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה
 זה צאו אלי שני-נערים מהר אפרים מצני הנביאים תנה-נא להם ככר-כסף ושתי
 חלפות בגדים: **23** ויאמר נעמן הואל קח ככרים ופרך-בו וינר ככרים כסף צפני
 חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל-שני נעריו וישאו לפניו: **24** ויצא אל-העפל
 ויקח מידם ויפקד צבית וישלח את-האנשים וילכו: **25** והוא-צא ויעמד אל-אדניו
 ויאמר אליו אלישע **(מאן)** **[מאין]** גחזי ויאמר לא-הלך עבדך אנה ואנה: **26** ויאמר
 אליו לא-לצי הלך כאשר הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-הכסף
 ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וזאן וצקר ועצדים ושפוחות: **27** וזרעת נעמן
 תדבק-ך וזורעך לעולם וינא מלפניו מנרע כשלב: **ס** **2Ki 6** ויאמרו צני-הנביאים
 אל-אלישע הנה-נא המקום אשר אנחנו ישיבים שם לפניך נר ממנו: **2** נלכה-נא
 עד-הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה-לנו שם מקום לשבת שם ויאמר
 לכו: **3** ויאמר האחד הואל נא ולך את-עבדיך ויאמר אני אלך: **4** וילך אתם ויצאו
 הירדנה ויגזרו העצים: **5** והי האחד מפיל הקורה ואת-הצרול נפל אל-המים
 ויזעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: **6** ויאמר איש-האלהים אנה נפל ויראהו
 את-המקום ויקצ-עץ וישלך-שמה וינף הצרול: **7** ויאמר הרם לך וישלח ידו
 ויקחהו: **פ** **8** ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל-עבדיו לאמר אל-מקום פלגי
 אלמני תחנתי: **9** וישלח איש האלהים אל-מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום
 הזה כי-שם ארם נחתים: **10** וישלח מלך ישראל אל-המקום אשר אמר-לו
 איש-האלהים **(והזהירה)** **[וזהירו]** ונשמר שם לא אחת ולא שמים: **11** ויסער לב
 מלך-ארם על-הדבר הזה ויקרא אל-עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי
 משלנו אל-מלך ישראל: **12** ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי-אלישע הנביא
 אשר בישראל יגיד למלך ישראל את-הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: **13**
 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד-לו לאמר הנה צדתן: **14**
 וישלח-שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויצאו לילה ויקפו על-העיר: **15** וישכם משרת
 איש האלהים לקום וינא והנה-חיל סובב את-העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו
 אהה אדני איכה נעשה: **16** ויאמר אל-תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: **17**
 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח-נא את-עיניו ויראה ויפקח יהוה את-עיני הנער
 וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע: **18** וירדו אליו ויתפלל
 אלישע אל-יהוה ויאמר הן-נא את-הגוי-הזה בסנורים ויכס בסנורים כדבר אלישע:
19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם
 אל-האיש אשר תצקשון וילך אותם שמרונה: **20** והי כבאם שמרון ויאמר אלישע
 יהוה פקח את-עיני-אלה ויראו ויפקח יהוה את-עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: **21**

ויאמר מלך-ישראל אל-אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: ²² ויאמר לא תכה
 האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו
 וילכו אל-אדנייהם: ²³ ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו
 אל-אדנייהם ולא-יסקו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: **פ** ²⁴ והי אחרי-כן
 ויקצץ בן-הדד מלך-ארם את-כל-מחנהו ויעל ויזר על-שמרון: ²⁵ והי רעב גדול
 בשמרון והנה נרים עליה עד היות ראש-חמור בשמנים כסף ורבע הקצ **תריינים**
[דביונים] בחמשה-כסף: ²⁶ והי מלך ישראל עבר על-החמה ואשה נעקה אליו
 לאמר הושיעה אדני המלך: ²⁷ ויאמר אל-יושעך יהוה מאין אושיעך המן-הגרן או
 מן-היקצ: ²⁸ ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני
 את-צנך ונאכלנו היום ואת-צני נאכל מחר: ²⁹ ונצטל את-צני ונאכלהו ואמר אליה
 ביום האחר תני את-צנך ונאכלנו ותחבא את-צנה: ³⁰ והי כשמע המלך את-דברי
 האשה ויקרע את-צגדיו והוא עבר על-החמה וירא העם והנה השק על-צשרו
 מצית: ³¹ ויאמר כה-יעשה-לי אלהים וכה יוסף אס-יעמד ראש אלישע בן-שפט
 עליו היום: ³² ואלישע ישב צביתו והזקנים ישבים ארו וישלח איש מלפניו בטרם
 יבא המלאך אליו והוא אמר אל-הזקנים הראיתם כיישלח בן-המרנח הזה
 להסיר את-ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם ארו בדלת הלוא קול
 רגלי אדניו אחרי: ³³ עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה-זאת
 הרעה מאת יהוה מה-אוחיל ליהוה עוד: **ק** **2Ki 7** ויאמר אלישע שמעו דברי-יהוה
 כה אמר יהוה כעת מחר סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: ²
 ויען השליש אשר-למלך נשען על-ידו את-איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה
 ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה צעינך ומשם לא תאכל: **ס** ³
 וארבעה אנשים היו מנרעים פתח השער ויאמרו איש אל-רעהו מה אנחנו ישבים
 פה עד-מתנו: ⁴ אס-אמרנו נבוא העיר והרעב צעיר ומתנו שם ואס-ישצנו פה ומתנו
 ועתה לכו ונפלה אל-מחנה ארם אס-יחינו נחיה ואס-ימיתנו ומתנו: ⁵ ויקומו בנשף
 לבוא אל-מחנה ארם ויבאו עד-קצה מחנה ארם והנה אין-שם איש: ⁶ ואדני
 השמיע את-מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל-אחיו
 הנה שכר-עלינו מלך ישראל את-מלכי החתים ואת-מלכי מנרים לבוא עלינו: ⁷
 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את-אהליהם ואת-סוסייהם ואת-חמרייהם המחנה
 כאשר-היא וינסו אל-נפסם: ⁸ ויבאו המנרעים האלה עד-קצה המחנה ויבאו
 אל-אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב וצגדים וילכו ויטמנו וישבו
 ויבאו אל-אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ⁹ ויאמרו איש אל-רעהו לא-כן
 אנחנו עשים היום הזה יוס-בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד-אור הבקר ומאננו
 עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ¹⁰ ויבאו ויקראו אל-שער העיר ויגידו
 להם לאמר באנו אל-מחנה ארם והנה אין-שם איש וקול אדם כי אס-הסוס אסור
 והחמור אסור ואהלים כאשר-המה: ¹¹ ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ¹²
 ויקם המלך לילה ויאמר אל-עבדיו אגידה-נא לכם את אשר-עשו לנו ארם ידעו
 כיי-רעבים אנחנו ויבאו מן-המחנה להחצה **[בהשדה]** **[בשדה]** לאמר כיי-יבאו
 מן-העיר ונתפשם חיים ואל-העיר נבא: ¹³ ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקח-נא

חמשה מן-הסוקים הנשארים אשר נשארו-צה הנם ככל-**(ההמון)** **[המון]** ישראל אשר נשארו-צה הנם ככל-המון ישראל אשר-תמו ונשלחה ונראה: **14** ויקחו שני רכב סוקים וישלח המלך אחרי מחנה-ארס לאמר לכו וראו: **15** וילכו אחריהם עד-הירדן והנה כל-הדרך מלאה בגדים וכלים אשר-השליכו ארס **(צחפוס)** **[צחפוס]** וישבו המלכים ויגדו למלך: **16** ויזא העם ויצו את מחנה ארס ויהי סאה-סלת זשקל וסאתים שערים זשקל כדבר יהוה: **17** והמלך הפקיד את-השליש אשר-נשען על-ידו על-השער וירמסוהו העם זשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר זרדת המלך אליו: **18** ויהי כדבר איש האלהים אל-המלך לאמר סאתים שערים זשקל וסאה-סלת זשקל יהיה כעת מחר זשער שמרון: **19** ויען השליש את-איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה רצות זשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה זעניך ומשם לא תאכל: **20** ויהי-לו כן וירמסו אתו העם זשער וימת: **2Ki 8** ואלישע דבר אל-האשה אשר-החיה את-צנה לאמר קומי ולכי **(אתי)** **[את]** וזיתך וגורי זאשר תגורי כי-קרא יהוה לרעב וגם-צא אל-הארץ שזע שנים: **2** ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וזיתה ותגר בזרץ-פלשתים שזע שנים: **3** ויהי מקצה שזע שנים ותשז האשה מארץ פלשתים ותלך לנעק אל-המלך אל-ציתה ואל-שדה: **4** והמלך מדבר אל-גחזי נער איש-האלהים לאמר ספרה-נח לי את כל-הגדלות אשר-עשה אלישע: **5** ויהי הוא מספר למלך את אשר-החיה את-המת והנה האשה אשר-החיה את-צנה נעקת אל-המלך על-ציתה ועל-שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה-צנה אשר-החיה אלישע: **6** וישאל המלך לאשה ותספר-לו ויתן-לה המלך סרים אחד לאמר השיב את-כל-אשר-לה ואת כל-תצואת השדה מיום עוצה את-הארץ ועד-עתה: **7** ויצא אלישע דמשק וצן-הדד מלך-ארס חלה ויגדלו לאמר צא איש האלהים עד-הנה: **8** ויאמר המלך אל-חזהאל קח צידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את-יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: **9** וילך חזהאל לקראתו ויקח מנחה צידו וכל-טוב דמשק משא ארבעים גמל ויצא ויעמד לפניו ויאמר צן צן-הדד מלך-ארס שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: **10** ויאמר אליו אלישע לך אמר-**(לא)** **[לן]** חיה תחיה והראני יהוה כי-מות ימות: **11** ויעמד את-פניו וישם עד-זש ויצן איש האלהים: **12** ויאמר חזהאל מדוע אדני זכה ויאמר כי-ידעתי את אשר-תעשה לצני ישראל רעה מצנריהם תשלח זאש וצחריהם זחרז תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תזקע: **13** ויאמר חזהאל כי מה עצדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על-ארס: **14** וילך מאת אלישע ויצא אל-אדניו ויאמר לו מה-אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: **15** ויהי ממחרת ויקח המבצר ויטבל זמים ויפרש על-פניו וימת וימלך חזהאל תחיו: **16** וזשנת חמש לירס צן-אחאז מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם צן-יהושפט מלך יהודה: **17** צן-שלשים וששים שנה היה זמלכו ושמנה **(שנה)** **[שנים]** מלך צירושלם: **18** וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאז כי זת-אחאז היתה-לו לאשה ויעש הרע זעניי יהוה: **19** ולא-אצה יהוה להשחית את-יהודה למען דוד עדו כאשר אמר-לו לתת לו ניר לצניו כל-הימים:

20 צימיו פשע אדום מתחת יד-יהודה וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם נעירה וכל-הרכב עמו ויהי-הוא קס לילה ויכה את-אדום הקציצו אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאלהיו: 22 ויפשע אדום מתחת יד-יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה צעת היא: 23 ויתר דברי יורם וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עס-אצמיו ויקבר עס-אצמיו צעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחמיו: פ 25 בשנת שתיס-עשרה שנה ליורם בן-אחאז מלך ישראל מלך אחזיהו בן-יהורם מלך יהודה: 26 בן-עשרים ושתיס שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך צירושלם ושם אמו עתליהו בת-עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאז ויעש הרע צעיני יהוה כבית אחאז כי חתן בית-אחאז הוא: 28 וילך את-יורם בן-אחאז למלחמה עס-חזוהאל מלך-ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את-יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא בצירעאל מן-המכים אשר יכו ארמים ברמת בהלחמו את-חזוהאל מלך ארם ואחזיהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יורם בן-אחאז בצירעאל כי-חלה הוא: פ 9 2Ki ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה צידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה-שם יהוה בן-יהושפט בן-נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: 3 ולקחת פך-השמן וינחת על-ראשו ואמרת כה-אמר יהוה משחתיך למלך אל-ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויצא והנה שרי החיל יצבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוה אל-מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויצא הביתה וינח השמן אל-ראשו ויאמר לו כה-אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל-עם יהוה אל-ישראל: 7 והכיתה את-בית אחאז אדניך ונקמתו דמי עצדי הנביאים ודמי כל-עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל-בית אחאז והכרתי לאחאז משחין בקיר ועזר ועוז צירעאל: 9 ונתתי את-בית אחאז כבית ירבעם בן-נבט וכבית זעשא בן-אחיה: 10 ואת-איזבל יאכלו הכלבים בחלק ירעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוה ינח אל-עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא-המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את-האיש ואת-שיחו: 12 ויאמרו שקר הגד-נח לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל-ישראל: 13 וימרו ויקחו איש בגדו וישימו תחמיו אל-גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוה: 14 ויתקשר יהוה בן-יהושפט בן-נמשי אל-יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל-ישראל מפני חזאל מלך-ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא בצירעאל מן-המכים אשר יכו ארמים בהלחמו את-חזאל מלך ארם ויאמר יהוה אס-יש נפשכם אל-יצא פליט מן-העיר ללכת [לגיד] [להגיד] בצירעאל: 16 וירכב יהוה וילך ירעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את-יורם: 17 והנפה עמד על-המגדל בצירעאל וירא את-שפעת יהוה בצאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה-אמר המלך השלום ויאמר יהוה מה-לך ולשלום סב אל-אחרי ויגד הנפה לאמר בא-המלאך עד-הם ולא-שב: 19 וישלח רכב סוס שני ויצא אלהם ויאמר כה-אמר המלך שלום ויאמר יהוה מה-לך ולשלום סב אל-אחרי: 20 ויגד הנפה

לאמר צה עד-אליהם ולא-שצ והמנהג כמנהג יהוא בן-נמשי כי בשגעון ינהג: ²¹
 ויאמר יהורם חסר ויאסר רכבו ויאלץ יהורם מלך-ישראל ואחזיהו מלך-יהודה
 איש ברכבו ויאלצו לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי: ²² ויהי כראות
 יהורם את-יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד-זונוי איצבל אמך
 וכשפיה הרצים: ²³ ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל-אחזיהו מרמה אחזיהו: ²⁴
 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את-יהורם בין זרעיו ויאלץ החזי מלצו ויכרע ברכבו: ²⁵
 ויאמר אל-דקק **[שלשה]** **[שלוש]** שא השלכו בחלקת שדה נבות היזרעאלי
 כי-זכר אני ועתה את רכבים נמדים אחרי אחאז אציו ויהוה נשא עליו
 את-המשא הזה: ²⁶ אס-לא את-דמי נבות ואת-דמי בניו ראיתי אמש נאס-יהוה
 ושלמתי לך בחלקה הזאת נאס-יהוה ועתה שא השלכו בחלקה כדבר יהוה: ²⁷
 ואחזיהו מלך-יהודה ראה וינס דרך צית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גס-אתו
 הכהו אל-המרכבה במעלה-גור אשר את-יצלעס וינס מגדו וימת שם: ²⁸ וירכבו
 אתו עדדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עס-אצתיו בעיר דוד: **פ** ²⁹ ובשנת אחת
 עשרה שנה ליורם בן-אחאז מלך אחזיהו על-יהודה: ³⁰ ויצא יהוא יזרעאלה
 ואיצבל שמעה ותשס צפוך עיניה ומיטב את-ראשה ותשקף צעד החלון: ³¹ ויהוא
 צה בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: ³² וישא פניו אל-החלון ויאמר מי אחי
 מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: ³³ ויאמר **[שמטוה]** **[שמטוה]** וישמטוה ויז
 מדמה אל-הקיר ואל-הסוסים וירמסנה: ³⁴ ויצא ויאכל וישת ויאמר פקדו-נא
 את-הארורה הזאת וקצרה כי צת-מלך היא: ³⁵ וילכו לקברה ולא-מנאו צה כי
 אס-הגלגלת והרגלים וכפות הידים: ³⁶ וישצו ויגידו לו ויאמר דברי-יהוה הוא אשר
 דבר ציד-עצדו אליהו התשצי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את-צצר
 איצבל: ³⁷ **[והית]** **[והיתה]** נבלת איצבל כדמן על-פני השדה בחלק יזרעאל אשר
 לא-יאמרו זאת איצבל: **פ** **2Ki 10** ולאחאז שבעים צנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים
 וישלח שמרון אל-שרי יזרעאל הזקנים ואל-האמנים אחאז לאמר: ² ועתה כבא
 הספר הזה אליכם ואתכם צני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מצר והנשק:
³ וראיתם הטוב והישר מצני אדניכם ושמתם על-כסא אציו והלחמו על-צית
 אדניכם: ⁴ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד
 אנחנו: ⁵ וישלח אשר-על-הצית ואשר על-העיר והזקנים והאמנים אל-יהוא לאמר
 עצדיך אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו נעשה לא-נמליך איש הטוב בעיניך עשה: ⁶
 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אס-לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את-ראשי
 אנשי צני-אדניכם וצאו אלי כעת מחר יזרעאלה וצני המלך שבעים איש את-גדלי
 העיר מגדלים אותם: ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את-צני המלך וישחטו
 שבעים איש ושימו את-ראשיהם צדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ⁸ ויצא המלאך
 ויגד-לו לאמר הציאו ראשי צני-המלך ויאמר שימו אתם שני לצרים פתח השער
 עד-הצקר: ⁹ ויהי בצקר ויאלץ ויעמד ויאמר אל-כל-העם נדקים אתם הנה אני
 קשרתי על-אדני ומהרגו ומי הכה את-כל-אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר
 יהוה ארצה אשר-דבר יהוה על-צית אחאז ויהוה עשה את אשר דבר ציד עצדו
 אליהו: ¹¹ ויך יהוא את כל-הנשאים לצית-אחאז ביזרעאל וכל-גדליו ומידעיו

וכהניו עד-צלתי השאיר-לו שריד: **12** ויקם ויצא וילך שמרון הוא צית-עקד הרעים
 דרך: **13** ויהוא מצא את-אחי אחזיהו מלך-יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי
 אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני-המלך ובני הגצירה: **14** ויאמר תפסום חיים
 ותפסום חיים וישחטום אל-בור צית-עקד רבועים ושנים איש ולא-השאיר איש
 מהם: **15** וילך משם וימצא את-יהונדב בן-רכב לקראתו ויצרכהו ויאמר אליו
 איש את-לצבך ישר כאשר לצבי עס-לצבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את-ידך
 ויתן ידו ויעלהו אליו אל-המרכבה: **16** ויאמר לכה אחי וראה בקנאתי ליהוה
 וירכבו אתו ברכבו: **17** ויצא שמרון ויך את-כל-הנשאים לאחאב צשמרון
 עד-השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל-אליהו: **18** ויקבץ יהוא את-כל-העם
 ויאמר אלהם אחאב עבד את-הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: **19** ועתה כל-נביאי
 הבעל כל-עבדיו וכל-כהניו קראו אלי איש אל-יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל
 אשר-יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האבד את-עבדי הבעל: **20** ויאמר
 יהוא קדשו עזרה לבעל ויקראו: **21** וישלח יהוא בכל-ישראל ויצאו כל-עבדי
 הבעל ולא-נשאר איש אשר לא-בא ויצאו בית הבעל וימלא צית-הבעל פה לפה:
22 ויאמר לאשר על-המלחמה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש:
23 ויצא יהוא ויהונדב בן-רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו
 פן-יש-פה עמכם מעבדי יהוה כי אם-עבדי הבעל לדם: **24** ויצאו לעשות זבחים
 ועלות ויהוא שס-לו בחוץ שמיים איש ויאמר האיש אשר-ימלט מן-האנשים אשר
 אני מביא על-ידיכם נפשו תחת נפשו: **25** והי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא
 לרצים ולשלישים באו הכוס איש אל-ימנו ויכוס לפי-חרצ וישלכו הרצים והשלישים
 וילכו עד-עיר צית-הבעל: **26** ויצאו את-מנצות צית-הבעל וישרפוה: **27** ויתאו את
 מנצת הבעל ויתאו את-צית הבעל וישמהו **[למחרות]** **[למנצות]** עד-היום: **28**
 וישמד יהוא את-הבעל מישראל: **29** רק חטאי ירבעם בן-נבט אשר החטיא
 את-ישראל לא-סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר צית-אל ואשר דן: **30**
 ויאמר יהוה אל-יהוא יען אשר-הטית לעשות הישר בעיני ככל אשר בצבתי
 עשית לצית אחאב בני רבועים ישבו לך על-כסא ישראל: **31** ויהוא לא שמר ללכת
 צתורת-יהוה אלהי-ישראל בכל-לצבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא
 את-ישראל: **32** צימים ההם החל יהוה לקנות בישראל ויכס חזאל בכל-גבול
 ישראל: **33** מן-הירדן מורה השמש את כל-ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי
 מערער אשר על-גחל ארנן והגלעד והבשן: **34** ויתר דברי יהוא וכל-אשר עשה
 וכל-גבורתו הלווא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **35** וישכב יהוא
 עס-אצתיו ויקברו אתו צשמרון וימלך יהואחו צנו תחתיו: **36** והימים אשר מלך
 יהוא על-ישראל עשרים ושמונה-שנה צשמרון: **2Ki 11** ועתליה אם אחזיהו **[וראתה]**
[ראתה] כי מת צנה ותקם ותאבד את כל-זרע הממלכה: **2** ותקם יהושע
 צת-המלך-יורם אחות אחזיהו את-יואש בן-אחזיה ותגנז אתו מתוך בני-המלך
[הממותמים] **[הממותמים]** אתו ואת-מינקתו צחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו
 ולא הומת: **3** והי אתה צית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ: **4**
 וצנה השביעית שלח יהודע ויקח את-שרי **[המאיות]** **[המאיות]** לכרי ולרצים

ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית ושבע אתם ברית יהוה וירא אתם את-בן-המלך: **5** ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית ושבע אתם ברית יהוה וירא אתם ושמרי משמרת בית המלך: **6** והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את-משמרת הבית מסת: **7** ושתי הידות בכס כל יבאי השבת ושמרו את-משמרת בית-יהוה אל-המלך: **8** והקפתם על-המלך סביב איש וכליו יידו והבא אל-השדרות יומת והיו את-המלך בצאתו ובבואו: **9** ויעשו שרי **[המאות]** השבת **[המאות]** ככל אשר-נראה יהודע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי השבת עם יבאי השבת ויבאו אל-יהודע הכהן: **10** ויתן הכהן לשרי **[המאות]** **[המאות]** את-החנית ואת-השלטים אשר למלך דוד אשר ברית יהוה: **11** ויעמדו הרצים איש וכליו יידו מכתף הבית הימנית עד-כתף הבית השמאלית למוצח ולבית על-המלך סביב: **12** ויבא את-בן-המלך ויתן עליו את-הנזר ואת-העדות וימלכו אתו וימשחוהו ויכרכו ויאמרו יחי המלך: **ס** **13** ותשמע עתליה את-קול הרצין העם ותבא אל-העם בית יהוה: **14** ותרא והנה המלך עמד על-העמוד כמשפט והשרים והחלצרות אל-המלך וכל-עם הארץ שמח ותקע בחלצרות ותקרע עתליה את-בגדיה ותקרא קשר קשר: **ס** **15** ויבאו יהודע הכהן את-שרי **[המאות]** **[המאות]** פקדי החיל ויאמר אליהם הושיאו אתה אל-מצבת לשדרת והבא אתריה המת בחרב כי אמר הכהן אל-תומת בית יהוה: **16** וישמו לה ידים ותבוא דרך-מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: **ס** **17** ויכרת יהודע את-הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: **18** ויבאו כל-עם הארץ בית-הבעל ויתאוו את-**[מוצחתי]** **[מוצחתי]** ואת-למיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המוצחות וישם הכהן פקדות על-בית יהוה: **19** ויקח את-שרי המאות ואת-הכרי ואת-הרצים ואת כל-עם הארץ וירידו את-המלך מצבת יהוה ויבואו דרך-שער הרצים בית המלך וישב על-כסא המלכים: **20** וישמח כל-עם הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המייתו בחרב בית **[מלך]** **[המלך]**: **ס** **2Ki 12** בן-שבע שנים יהואש במלכו: **פ** **2** בשנת-שבע ליהואש מלך יהואש וארבעים שנה מלך צירושלם ושם אמו נביה מצאח שבע: **3** ויעש יהואש הישר צעני יהוה כל-ימיו אשר הורהו יהודע הכהן: **4** רק הצמות לא-סרו עוד העם מוצחים ומקטרים בצמות: **5** ויאמר יהואש אל-הכהנים כל כסף הקדשים אשר-ייבא בית-יהוה כסף עוצר איש כסף נפשות ערכו כל-כסף אשר יעלה על לב-איש להביא בית יהוה: **6** יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את-צדק הבית לכל אשר-ימנא שם צדק: **פ** **7** ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא-חזקו הכהנים את-צדק הבית: **8** ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם מחזקים את-צדק הבית ועתה אל-תקחו-כסף מאת מכריכם כי-לצדק הבית תתנהו: **9** ויאחו הכהנים לבלתי קחת-כסף מאת העם ולבלתי חזק את-צדק הבית: **10** ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חר צדלתו ויתן אתו אלל המוצח **[בימין]** **[בימין]** צבוא-איש בית יהוה ונתנו-שמה הכהנים שמרי הסף את-כל-הכסף המוצח בית-יהוה: **11** ויהי כראותם כי-רב הכסף בצרון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויבאו וימנו את-הכסף הנמנא בית-יהוה: **12** ונתנו את-הכסף המתכן על-**[די]** **[די]** עשי המלאכה **[הפקדים]**

[המפקדים] צית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולצנים העשים צית יהוה: **13** ולגדרים ולחצני האבן ולקנות עזים ואצני מחצב לחזק את-דק צית-יהוה ולכל אשר-יצא על-הצית לחזקה: **14** אך לא יעשה צית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חלצרות כל-כלי זהב וכלי-כסף מן-הכסף המוצא צית-יהוה: **15** כיי-לעשי המלכה יתנוה וחוקו-צו את-צית יהוה: **16** ולא יחשבו את-האנשים אשר יתנו את-הכסף על-ידים לתת לעשי המלכה כי בצמנה הם עשים: **17** כסף חשם וכסף חטאות לא יוצא צית יהוה לכהנים יהיו: **פ 18** אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על-גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על-ירושלם: **19** ויקח יהואש מלך-יהודה את כל-הקדשים אשר-הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אצתיו מלכי יהודה ואת-קדשיו ואת כל-הזהב הנמצא בצלצרות צית-יהוה וצית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: **20** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה הלווא-הם כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **21** ויקמו עצדיו ויקשרו-קשר ויכו את-יואש צית מלך היורד סלא: **22** ויוצד בן-שמעת ויהוצד בן-שמר עצדיו הכהו וימת ויקצרו אתו עם-אצתיו צעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו: **פ 2Ki 13** בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן-אחזיהו מלך יהודה מלך יהואש בן-יהואש על-ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: **2** ויעש הרע צעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל לא-סר ממנה: **3** ויתר-אף יהוה בישראל ויתנס ציד חזאל מלך-ארם וציד בן-הדד בן-חזאל כל-הימים: **4** ויחל יהואש את-פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את-לחץ ישראל כיי-לחץ אתם מלך ארם: **5** ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד-ארם וישבו בני-ישראל בצלהיהם כתמול שלשום: **6** אך לא-סרו מחטאות צית-ירבעם אשר-**[החטי]** **[החטיא]** את-ישראל זה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: **7** כי לא השאיר ליהואש עם כי אס-חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אצדס מלך ארם וישמם כעפר לדש: **8** ויתר דברי יהואש וכל-אשר עשה וגבורתו הלווא-הם כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **9** וישב יהואש עם-אצתיו ויקברו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: **פ 10** בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן-יהואש על-ישראל בשמרון שש עשרה שנה: **11** ויעשה הרע צעיני יהוה לא סר מכל-חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל זה הלך: **12** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך-יהודה הלווא-הם כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **13** וישב יואש עם-אצתיו וירבעם ישב על-כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: **פ 14** ואלישע חלה את-חליו אשר ימות צו וירד אליו יואש מלך-ישראל ויצך על-פניו ויאמר אצי אצי רכב ישראל ופרשיו: **15** ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: **16** ויאמר למלך ישראל הרכב יך על-הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על-ידי המלך: **17** ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חך-תשועה ליהוה וחך תשועה בצרם והכית את-ארם בצפק עד-כלה: **18** ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך-ישראל הך-ארצה ויך שלש-פעמים ויעמד: **19** ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש אר-שש פעמים אז הכית את-ארם עד-כלה ועתה שלש פעמים תכה את-ארם:

ס 20 וימת אלישע ויקברו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה: **21** ויהי הם קברים איש והנה ראו את-הגדוד וישליכו את-האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בצממות אלישע ויחי ויקם על-רגליו: **פ 22** וחזאל מלך ארם לחץ את-ישראל כל ימי יהואחז: **23** ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את-אברהם יחזק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא-השליכם מעל-פניו עד-עתה: **24** וימת חזאל מלך-ארם וימלך בן-הדד בנו תחתיו: **25** וישב יהואש בן-יהואחז ויקח את-הערים מיד בן-הדד בן-חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו צמלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את-ערי ישראל: **פ 2Ki 14** בשנת שמים ליואש בן-יהואחז מלך ישראל מלך אמניו בן-יואש מלך יהודה: **2** בן-עשרים וחמש שנה היה צמלכו ועשרים ותשע שנה מלך צירושלם ושם אמו **[יהועדין]** **[יהועדן]** מן-ירושלם: **3** ויעש הישר צעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר-עשה יואש אביו עשה: **4** רק הצמות לא-סרו עוד העם מוצחים ומקטרים בצמות: **5** ויהי כאשר חוקה הממלכה צידו ויך את-עבדיו המכים את-המלך אביו: **6** ואת-צני המכים לא המית ככתוב בספר תורת-משה אשר-נזה יהוה לאמר לא-יומתו אבות על-בנים ובנים לא-יומתו על-אבות כי אס-איש בחטאו **[ימות]** **[יומת]**: **7** הוא-הכה את-אדום **[בגיא-המלח]** **[בגיא-מלח]** עשרת אלפים ותפס את-הסלע צמלחמה ויקרא את-שמה יקתאל עד היום הזה: **פ 8** אז שלח אמניו מלאכים אלי-יהואש בן-יהואחז בן-יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: **9** וישלח יהואש מלך-ישראל אלי-אמניו מלך-יהודה לאמר החוח אשר בלצנון שלח אלי-הארז אשר בלצנון לאמר תנה-את-צתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלצנון ותרמס את-החוח: **10** הכה הכית את-אדום וגשחך לבך הכבד ושצ בציתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: **11** ולא-שמע אמניו ויעל יהואש מלך-ישראל ויתראו פנים הוא ואמניו מלך-יהודה צבית שמש אשר ליהודה: **12** וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש **[לאהל]** **[לאהלין]**: **13** ואת אמניו מלך-יהודה בן-יהואש בן-אחזיהו תפס יהואש מלך-ישראל צבית שמש **[ויבאו]** **[ויבאו]** ירושלם ויפרץ צחומת ירושלם בשער אפרים עד-שער הפנה ארבע מאות אמה: **14** ולקח את-כל-הזהב-והכסף ואת כל-הכלים הנמצאים צית-יהוה וצאלרות צית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: **15** ויתר דברי יהואש אשר עשה וגזרתו ואשר נלחם עם אמניו מלך-יהודה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **16** וישב יהואש עם-אצתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: **פ 17** ויחי אמניו בן-יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן-יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: **18** ויתר דברי אמניו הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **19** ויקשרו עליו קשר צירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתו שם: **20** וישאו אמו על-הקוסים ויקבר צירושלם עם-אצתיו צעיר דוד: **21** ויקחו כל-עם יהודה את-עזריה והוא בן-שש עשרה שנה וימלכו אמו תחת אביו אמניו: **22** הוא בנה את-אילת וישבה ליהודה אחרי שכב-המלך עם-אצתיו: **פ 23** בשנת חמש-עשרה שנה לאמניו בן-יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן-יהואש מלך-ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: **24** ויעש הרע צעיני יהוה לא סר מכל-חטאות ירבעם

בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **25** הוא השיב את-גבול ישראל מלבוז חמת
 עדיים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ציד-עצדו יונה בן-אמתי
 הנביא אשר מגת החפר: **26** כִּי־רָאָה יהוה את-עני ישראל מרה מאד ואפס עלור
 ואפס עוזב ואין עזר לישראל: **27** ולא-דבר יהוה למחות את-שם ישראל מתחת
 השמים ויושיעם ציד ירבעם בן-יואש: **28** ויתר דברי ירבעם וכל-אשר עשה וגבורתו
 אשר-נלחם ואשר השיב את-דמשק ואת-חמת ליהודה צישראל הלא-הם כתובים
 על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **29** וישכב ירבעם עם-אצתיו עם מלכי ישראל
 וימלך זכריה בנו תחתיו: **פ 15 2Ki** בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
 מלך עזריה בן-אמזיה מלך יהודה: **2** בן-שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים
 ושמים שנה מלך צירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: **3** ויעש הישר בעיני יהוה
 ככל אשר-עשה אמזיהו אציו: **4** רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 בצמות: **5** וינגע יהוה את-המלך והיה מלרע עדיים מתו וישב צבית החפשית ויותם
 בן-המלך על-הצבית שפט את-עם הארץ: **6** ויתר דברי עזריהו וכל-אשר עשה
 הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **7** וישכב עזריה עם-אצתיו
 ויקברו אתו עם-אצתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: **פ 8** בשנת שלשים ושמונה
 שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן-ירבעם על-ישראל בשמרון ששה
 חדשים: **9** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אצתיו לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט
 אשר החטיא את-ישראל: **10** ויקשר עליו שלם בן-יבש ויכהו קבלעם וימיתו וימלך
 תחתיו: **11** ויתר דברי זכריה הנס כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **12**
 הוא דברי-יהוה אשר דבר אלי-הוא לאמר בני רביעים ישבו לך על-כסא ישראל
 והיי-כן: **פ 13** שלום בן-יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה
 וימלך ירתימים בשמרון: **14** ועל מנחם בן-גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את-שלום
 בן-יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: **15** ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנס
 כתבים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **ס 16** אז יכה-מנחם את-תפסח
 ואת-כל-אשר-רצה ואת-גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל-ההרותיה בקע: **פ 17**
 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך בן-גדי על-ישראל עשר
 שנים בשמרון: **18** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן-נבט
 אשר-החטיא את-ישראל כלי-ימיו: **19** בא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם
 לפול אלף ככר-כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה צידו: **20** ויבא מנחם
 את-הכסף על-ישראל על כל-גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף
 לאיש אחד וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ: **21** ויתר דברי מנחם וכל-אשר
 עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **22** וישכב מנחם
 עם-אצתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: **פ 23** בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
 מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון שנתיים: **24** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
 מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **25** ויקשר עליו פקח בן-רמליהו
 שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית-**(מלך)** **(המלך)** את-ארגב ואת-האריה ועמו
 חמשים איש מבני גלעדים וימיתו וימלך תחתיו: **26** ויתר דברי פקחיה וכל-אשר
 עשה הנס כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ 27** בשנת חמשים ושמים

שנה לעוריה מלך יהודה מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים שנה: **28** ויעש הרע צעיני יהוה לא סר מן-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **29** צימי פקח מלך-ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את-עיניו ואת-אזניו ואת-מעכה ואת-ינינו ואת-קדש ואת-חנור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלס אשורה: **30** ויקשר-קשר הושע בן-אלה על-פקח בן-רמליהו ויכהו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עזיהו: **31** ויתר דברי-פקח וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **32** בשנת ששים לפקח בן-רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן-עזיהו מלך יהודה: **33** בן-עשרים וחמש שנה היה צמלכו ושש-עשרה שנה מלך צירושלם ושם אמו ירושא בת-לדוק: **34** ויעש הישר צעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אציו עשה: **35** רק הצמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בצמות הוא צנה את-שער בית-יהוה העליון: **36** ויתר דברי יותם אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **37** צימים ההם החל יהוה להשליח ציהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-רמליהו: **38** וישכב יותם עם-אצתיו ויקבר עם-אצתיו צעיר דוד אציו וימלך אחז בנו תחתיו: **פ** **2Ki 16** בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אחז בן-יותם מלך יהודה: **2** בן-עשרים שנה אחז צמלכו ושש-עשרה שנה מלך צירושלם ולא-עשה הישר צעיני יהוה אלהיו כדוד אציו: **3** וילך בדרך מלכי ישראל וגם את-בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: **4** ויצח ויקטר בצמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן: **5** אז יעלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על-אחז ולא יכלו להלחם: **6** צעת ההיא השיב רצין מלך-ארם את-אילת לארם וינשל את-היהודים מאילות **(וארמים)** **(ואדומים)** באו אילת וישבו שם עד היום הזה: **פ** **7** וישלח אחז מלאכים אל-תגלת פלאסר מלך-אשור לאמר בצדך ובצנך אני עלה והושעני מכף מלך-ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: **8** ויקח אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד: **9** וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת-רצין המית: **10** וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך-אשור דומשק וירא את-המוצח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות המוצח ואת-תבניתו לכל-מעשהו: **11** ויצן אוריה הכהן את-המוצח ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד-בוא המלך-אחז מדמשק: **12** ויצא המלך מדמשק וירא המלך את-המוצח ויקרב המלך על-המוצח ויעל עליו: **13** ויקטר את-עלתו ואת-מנחתו ויסך את-נסכו ויזרק את-דם-השלמים אשר-לו על-המוצח: **14** ואת המוצח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מצין המוצח ומצין בית יהוה ויתן אתו על-ירך המוצח צפונה: **15** **(ויצוהו)** **(ויצוהו)** המלך-אחז את-אוריה הכהן לאמר על המוצח הגדול הקטר את-עלת-הבקר ואת-מנחת הערב ואת-עלת המלך ואת-מנחתו ואת עלת כל-עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל-דם עלה וכל-דס-וצח עליו תזרק ומוצח הנחשת יהיה-לי לזקר: **16** ויעש אוריה הכהן ככל אשר-צוה המלך אחז: **17** ויקנץ המלך אחז את-המסגרות המכנות ויסר מעליהם **(ואת-)** **(את-)** הכיר ואת-היס הורד

מעל הצקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אחו על מרצפת אבנים: **18** ואת-**[מיסך]** **[מוסך]** השבת אשר-בנו בצית ואת-מצוא המלך החילוונה הסב צית יהוה מפני מלך אשור: **19** ויתר דברי אחו אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **20** וישב אחו עס-אצתיו ויקבר עס-אצתיו צעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: **פ 17 2Ki** בשנת שטים עשרה לאחו מלך יהודה מלך הושע בן-אלה בשמרון על-ישראל תשע שנים: **2** ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: **3** עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי-לו הושע עבד וישב לו מנחה: **4** וימנא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלכיים אל-סוא מלך-מנרים ולא-העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעזרהו מלך אשור ויאסרהו צית כלל: **5** ויעל מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ויזר עליה שלש שנים: **6** בשנת הששיעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: **פ 7** ויהי כי-חטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מנרים מתחת יד פרעה מלך-מנרים וייראו אלהים אחרים: **8** וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: **9** ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-יכן עליהוה אלהיהם ויצנו להם צמות בכל-עריהם ממגדל נזרים עד-עיר מצצר: **10** ויצנו להם מצבות ואשרים על כל-גבעה גצהה ותחת כלי-עץ רענן: **11** ויקטרור-שם בכל-צמות כגוים אשר-הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את-יהוה: **12** ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את-הדבר הזה: **13** ויעד יהוה בישראל וביהודה ציד כל-**[נביאו]** **[נביאי]** כל-חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל-התורה אשר נותי את-אצתיכם ואשר שלחתי אליכם ציד עבדי הנביאים: **14** ולא שמעו ויקשו את-ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: **15** וימאסו את-חקיו ואת-צרותיו אשר כרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר נוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: **16** ויעזבו את-כל-מצוות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה **[שנים]** **[שני]** עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל-צבא השמים ויעבדו את-הבעל: **17** ויעבדו את-צניהם ואת-צנותיהם באש ויקממו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: **18** ויתאנף יהוה מאד בישראל ויכרס מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לנדו: **19** גם-יהודה לא שמר את-מצוות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: **20** וימאס יהוה בכל-זרע ישראל ויענס ויתנס ציד-שסים עד אשר השליכם מפניו: **21** כי-קרע ישראל מעל צית דוד וימליכו את-ירבעם בן-נבט **[וידא]** **[וידת]** ירבעם את-ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: **22** וילכו בני ישראל בכל-חטאות ירבעם אשר עשה לא-סרו ממנה: **23** עד אשר-הסיר יהוה את-ישראל מעל פניו כאשר דבר ציד כל-עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: **פ 24** ויצא מלך-אשור מצבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב צערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את-שמרון וישבו צעריה: **25** ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את-יהוה וישלח יהוה בהם את-הארתיות והיו הרגים בהם: **26** ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב צערי שמרון

לא ידעו את-משפט אלהי הארץ וישלח-צם את-האריות והנס מנמיתים אותם כאשר
 אינם ידעים את-משפט אלהי הארץ: **27** וינו מלך-אשור לאמר הליכו שמה אחד
 מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את-משפט אלהי הארץ: **28**
 ויצא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בצית-אל והי מורה אתם איך
 ייראו את-יהוה: **29** והיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בצית הצמות אשר עשו
 השמרנים גוי גוי צעריהם אשר הם ישבים שם: **30** ואנשי צבל עשו את-סכות צנות
 ואנשי-כות עשו את-נרגל ואנשי חמת עשו את-אשימא: **31** והעוים עשו נצחו
 ואת-תרתק והספרוים שרפים את-צניהם צאש לאדרמלך וענמלך **[אלה]** **[אלהי]**
[ספרים] **[ספרוים]**: **32** והיו יראים את-יהוה ויעשו להם מקלותם כהני צמות והיו
 עשים להם צצית הצמות: **33** את-יהוה היו יראים ואת-אלהיהם היו עצדים כמשפט
 הגוים אשר-הגלו אתם משם: **34** עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם
 יראים את-יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמלוא אשר נוא יהוה
 את-צני יעקב אשר-שם שמו ישראל: **35** ויכרת יהוה אתם צרית וינוס לאמר לא
 תיראו אלהים אחרים ולא-תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: **36** כי
 אס-את-יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים צמ גדול וצורוע נטויה אתו תיראו
 ולו תשתחוו ולו תזבחו: **37** ואת-החקים ואת-המשפטים והתורה והמלוא אשר כתב
 לכם תשמרון לעשות כל-הימים ולא תיראו אלהים אחרים: **38** והצרית אשר-כרתיו
 אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: **39** כי אס-את-יהוה אלהיכם תיראו
 והוא יציל אתכם מיד כל-איביכם: **40** ולא שמעו כי אס-כמשפטם הראשון הם
 עשים: **41** והיו הגוים האלה יראים את-יהוה ואת-פסליהם היו עצדים גס-צניהם
 וצני צניהם כאשר עשו אצתם הם עשים עד היום הזה: **פ 2Ki 18** והי צנת שלש
 להושע צן-אלה מלך ישראל מלך חזקיה צן-אחז מלך יהודה: **2** צן-עשרים וחמש
 שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך צירושלם ושם אמו אצי צת-זכריה: **3**
 ויעש הישר צעיני יהוה ככל אשר-עשה דוד אציו: **4** הוא הקיר את-הצמות ושבר
 את-המלצת וכת את-האשרה וכת נחש הנחשת אשר-עשה משה כי עד-הימים
 ההמה היו צני-ישראל מקטרים לו ויקרא-לו נחשתן: **5** ציהוה אלהי-ישראל צמ
 ואחריו לא-היה כמוהו ככל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: **6** וידבק ציהוה לא-סר
 מאחריו ושמר מנותיו אשר-לוא יהוה את-משה: **7** והיה יהוה עמו ככל אשר-יאל
 ישכיל וימרד צמלך-אשור ולא עצדו: **8** הוא-הכ את-פלשתים עד-עזה ואת-גבוליה
 ממגדל נוצרים עד-עיר מצר: **פ 9** והי צנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה
 השביעית להושע צן-אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך-אשור על-שמרון וצר
 עליה: **10** וילכדה מקצה שלש שנים צנת-שש לחזקיה היא שנת-תשע להושע מלך
 ישראל נלכדה שמרון: **11** ויגל מלך-אשור את-ישראל אשורה וינחם צחלם וצחצור
 נהר גוזן וערי מדי: **12** על אשר לא-שמעו צקול יהוה אלהיהם ויעזרו את-צבתי
 את כל-אשר נוא משה עצד יהוה ולא שמעו ולא עשו: **פ 13** וצארבע עשרה שנה
 למלך חזקיה עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה בצרות ויתפשס: **14**
 ושלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את
 אשר-תתן עלי אשא וישם מלך-אשור על-חזקיה מלך-יהודה שלש מאות ככר-כסף

ושלשים ככר זהב: ¹⁵ ויתן חזקיה את-כל-הכסף הנמנע צית-יהוה וצאצרות צית המלך: ¹⁶ צעת ההיא קצץ חזקיה את-דלתות היכל יהוה ואת-האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנס למלך אשר: **פ** ¹⁷ וישלח מלך-אשור את-תרתן ואת-רב-סרים ואת-רב-שקה מן-לכיש אל-המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויצאו ירושלם ויעלו ויצאו ויעמדו צתעלת הצרכה העליונה אשר צמסלת שדה כובס: ¹⁸ ויקראו אל-המלך ויצא אלהם אליקים צן-חלקיהו אשר על-הצית ושצנה הספר ויואח צן-חסף המזכיר: ¹⁹ ויאמר אלהם רב-שקה אמרו-נח אל-חזקיהו כה-אמר המלך הגדול מלך אשר מה הצטחון הזה אשר צטחת: ²⁰ אמרת אך-דבר-שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על-מי צטחת כי מרדת צי: ²¹ עתה הנה צטחת לך על-משענת הקנה הרצון הזה על-מצרים אשר יסמך איש עליו וצח צכפו ונקצה כן פרעה מלך-מצרים לכל-הצטחים עליו: ²² וכי-תאמרון אלי אל-יהוה אלהינו צטחנו הלא-הוא אשר הסיר חזקיהו את-צמתיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המוצח הזה תשתחוו צירושלם: ²³ ועתה התערב נח את-אדני את-מלך אשר ואתנה לך אלפים סוסים אס-תוכל לתת לך רכבים עליהם: ²⁴ ואיך תשיצ את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותצטח לך על-מצרים לרכב ולפרשים: ²⁵ עתה המצלעדי יהוה עליתי על-המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על-הארץ הזאת והשחיתה: ²⁶ ויאמר אליקים צן-חלקיהו ושצנה ויואח אל-רב-שקה דבר-נח אל-עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל-תדבר עמנו יהודית צאזני העם אשר על-החמה: ²⁷ ויאמר אליהם רב-שקה העל אדניך ואלך שלחני אדני לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים הישצים על-החמה לכל את **(מריהס)** **[צואתס]** ולשחות את-**(שיניהס)** **[מימי]** **[רגליהס]** עמכס: ²⁸ ויעמד רב-שקה ויקרא צקול-גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר-המלך הגדול מלך אשר: ²⁹ כה אמר המלך אל-ישיא לכס חזקיהו כי-לא יוכל להציל אתכס מידו: ³⁰ ואל-יצטח אתכס חזקיהו אל-יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את-העיר הזאת ציד מלך אשר: ³¹ אל-תשמעו אל-חזקיהו כי כה אמר מלך אשר עשו-אתי צרכה וצאו אלי ואכלו איש-גפנו ואיש תאנתו ושמו איש מי-צורו: ³² עד-צאי ולקחתי אתכס אל-ארץ כארצכס ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל-תשמעו אל-חזקיהו כי-יסיית אתכס לאמר יהוה יצילנו: ³³ ההצל הצילו אלהי הגוים איש את-ארצו מיד מלך אשר: ³⁴ איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי-הצילו את-שמרון מידי: ³⁵ מי צכל-אלהי הארצות אשר-הצילו את-ארצס מידי כי-יציל יהוה את-ירושלם מידי: ³⁶ והחרישו העם ולא-ענו אתו דבר כי-מנצות המלך היא לאמר לא תענהו: ³⁷ ויצא אליקים צן-חלקיה אשר-על-הצית ושצנח הספר ויואח צן-חסף המזכיר אל-חזקיהו קרועי צגדים ויגדו לו דברי רב-שקה: **2Ki 19** ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את-צגדיו ויתכס צשק ויצא צית יהוה: ² וישלח את-אליקים אשר-על-הצית ושצנח הספר ואת זקני הכהנים מתכסים צשקים אל-ישעיהו הנציח צן-אמוץ: ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יוס-צרה ותוכחה וגאלה היום הזה כי צאו צנים עד-משבר וכה אין ללדה: ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את כל-דברי

רב-שקה אשר שלחו מלך-אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ⁵ ויצאו עבדי המלך חזקיהו אל-ישעיהו: ⁶ ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל-אדניכם כה אמר יהוה אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך-אשור אחי: ⁷ הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: ⁸ וישב רב-שקה וימצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁹ וישמע אל-תרהקה מלך-כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלכיש אל-חזקיהו לאמר: ¹⁰ כה תאמרון אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ציד מלך אשור: ¹¹ הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות להחרימם ואתה תנצל: ¹² ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את-גוזן ואת-חרן ורָכָף וצני-עדן אשר בבל-אשר: ¹³ איזו מלך-חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הגע ועוה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלכיש ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ¹⁵ **פ** ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה-הוא האלהים לצדק לכל ממלכות הארץ אתה עשית את-השמים ואת-הארץ: ¹⁶ הטוה יהוה אונק ושמע פקה יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי: ¹⁷ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את-הגוים ואת-ארצם: ¹⁸ ונתנו את-אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם-מעשה ידי-אדם עץ ואבן ויאבדום: ¹⁹ ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל-ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לצדק: ²⁰ **ק** וישלח ישעיהו בן-אמוץ אל-חזקיהו לאמר כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך-אשור שמעתי: ²¹ זה הדבר אשר-דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת צת-ציון אחריו ראש הגיעה צת ירושלם: ²² את-מי חרפת וגדפת ועל-מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על-קדוש ישראל: ²³ ציד מלכישך חרפת אדני ותאמר **[צרכב]** **[צרכב]** רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבטון ואכרת קומת ארזי מבחור ברשוי ואבואה מלון קצה יער כרמלו: ²⁴ אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרצ בצף-פעמי כל יארי מזור: ²⁵ הלא-שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויזרתי עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נאים ערים בצרות: ²⁶ וישציהן קררי-יד חמו ויצשו היו עשב שדה וירק דשא חזיר גגות ושדפה לפני קמה: ²⁷ ושבחתך ולאחך ובאך ידעתי ואת התרגוך אלי: ²⁸ יען התרגוך אלי ושאנך עלה באזני ושמתי אחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתוך בדרך אשר-באת זה: ²⁹ וזה-לך האות אכול השנה ספית ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ³⁰ ויספה פליטת בית-יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³¹ כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה **[כך]** **[צבאות]** תעשה-זאת: ³² **ס** לכן כה-אמר יהוה אל-מלך אשור לא יצא אל-העיר הזאת ולא-יורה שם חץ ולא-יקדמנה מגן ולא-ישפך עליה סללה: ³³ בדרך אשר-יצא זה ישב ואל-העיר הזאת לא יצא נאם-יהוה: ³⁴ וגותי אל-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁵ ויהי צלילה ההוא וינא מלך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בצקר והנה

כלם פגרים מתים: ³⁶ ויסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור וישב צנינוה: ³⁷ ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראזר (ק) [צניו] הכהו צחרב והמה נמלטו ארץ ארטו וימלך אסר-חדן בנו תחמיו: **פ** 2Ki 20 צימים ההם חלה חזקיהו למות ויצא אליו ישעיהו בן-אמוץ הנביא ויאמר אליו כה-אמר יהוה לו לציתך כי מת אתה ולא תחיה: ² ויסב את-פניו אל-הקיר ויתפלל אל-יהוה לאמר: ³ אנה יהוה זכר-נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב צעיניך עשיתי ויבן חזקיהו בני גדול: **ס** ⁴ ויהי ישעיהו לא ילא (העיר) [תצר] התיכנה ודבר-יהוה היה אליו לאמר: ⁵ שוב ואמרת אל-חזקיהו נגיד-עמי כה-אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את-תפלתך ראיתי את-דמעתי הנני רפא לך ציוס השלישי תעלה בית יהוה: ⁶ והספתי על-ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך-אשור אלילך ואת העיר הזאת וגוטי על-העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ⁷ ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישמו על-השחין וחי: ⁸ ויאמר חזקיהו אל-ישעיהו מה אות כ-ירפא יהוה לי ועליתי ציוס השלישי בית יהוה: ⁹ ויאמר ישעיהו זה-לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את-הדבר אשר דבר הלך הנל עשר מעלות אס-ישוב עשר מעלות: ¹⁰ ויאמר יחזקיהו נקל ללל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הנל אחרנית עשר מעלות: ¹¹ ויקרא ישעיהו הנביא אל-יהוה וישב את-הנל צמעלות אשר ירדה צמעלות אחו אחרנית עשר מעלות: **פ** ¹² צעת ההיא שלח צראדך צלאדן בן-צלאדן מלך-צבל ספרים ומנחה אל-חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: ¹³ וישמע עליהם חזקיהו ויראם את-כל-בית נכתה את-הכסף ואת-הזהב ואת-הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל-אשר נמצא באוצרתי ולא-היה דבר אשר לא-הראם חזקיהו בציתו וצכל-ממשלתו: ¹⁴ ויצא ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יצאו אליך ויאמר חזקיהו מארך רחוקה באו מצבל: ¹⁵ ויאמר מה ראו צביתך ויאמר חזקיהו את כל-אשר צביתי ראו לא-היה דבר אשר לא-הראיתם בארתי: ¹⁶ ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו שמע דבר-יהוה: ¹⁷ הנה ימים באים וגשא כל-אשר צביתך ואשר אצרו אצתיך עדי-היום הזה צבלה לא-יותר דבר אמר יהוה: ¹⁸ ומצניך אשר ילאו ממך אשר תוליד (יקח) [יקחו] והיו סריסים צהיכל מלך צבל: ¹⁹ ויאמר חזקיהו אל-ישעיהו טוב דבר-יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אס-שלוס ואמת יהיה צימי: ²⁰ ויתר דברי חזקיהו וכל-גבורתו ואשר עשה את-הצרכה ואת-התעלה ויצא את-המים העירה הלוא-הם כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²¹ וישב חזקיהו עס-אצתיו וימלך מנשה בנו תחמיו: **פ** 2Ki 21 בן-שטים עשרה שנה מנשה צמלכו וחמשים וחמש שנה מלך צירושלם ושם אמו חפצ-צה: ² ויעש הרע צעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישב ויבן את-הבמות אשר אצד חזקיהו אציו ויקס מוצחת לצבל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל-צבא השמים ויעבד אתם: ⁴ וצנה מוצחת צבית יהוה אשר אמר יהוה צירושלם אשים את-שמי: ⁵ ויבן מוצחות לכל-צבא השמים צשתי חרות צית-יהוה: ⁶ והעביר את-צנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרצה לעשות הרע צעיני יהוה להכעיס: ⁷ וישם את-תפסל האשרה אשר עשה צבית אשר אמר

יהוה אל-דוד ואל-שלמה בנו צבית הזה וצירושלם אשר צחרתי מכל שצטי
 ישראל אשים את-שמי לעולם: **8** ולא חסיף להניד רגל ישראל מן-האדמה אשר
 נתתי לאבותם רק את-ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל-התורה אשר-צוה
 אתם עבדי משה: **9** ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את-הרע מן-הגוים אשר השמיד
 יהוה מפני בני ישראל: **10** וידבר יהוה ציד-עבדיו הנציאים לאמר: **11** יען אשר
 עשה מנשה מלך-יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר-עשו האמרי אשר לפניו
 ויחטא גם-את-יהודה צגלויו: **פ** **12** לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל הנני מציא
 רעה על-ירושלם ויהודה אשר כל-**[שמעיו]** **[שמעה]** תללנה שחי אזויו: **13** ונטיתי
 על-ירושלם את קו שמרון ואת-משקלת צית אחאז ומחיתי את-ירושלם כאשר-ימחה
 את-הלחת ממה והפך על-פניה: **14** ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ציד איציהם
 והיו לצו ולמשסה לכל-איציהם: **15** יען אשר עשו את-הרע צעיני והיו מכעסים
 אחי מן-היום אשר ילאו אבותם ממזרים ועד היום הזה: **16** וגם דם נקי שפך
 מנשה הרבה מאד עד אשר-מלא את-ירושלם פה לפה לצד מחטאתו אשר החטיא
 את-יהודה לעשות הרע צעיני יהוה: **17** ויתר דברי מנשה וכל-אשר עשה וחטאתו
 אשר חטא הלא-הם כתוצים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **18** וישכב מנשה
 עם-אבותיו ויקבר צגן-ציתו צגן-עזא וימלך אמון בנו תחתיו: **פ** **19** צן-עשרים ושתים
 שנה אמון צמלכו ושתים שנים מלך צירושלם ושם אמון משלמת צת-חרון
 מן-יטצה: **20** ויעש הרע צעיני יהוה כאשר עשה מנשה אציו: **21** וילך צכל-הדרך
 אשר-הלך אציו ויעבד את-הגללים אשר עבד אציו וישתחו להם: **22** ויעזב
 את-יהוה אלהי אבותיו ולא הלך צדרך יהוה: **23** ויקשרו עבדי-אמון עליו וימיתו
 את-המלך צציתו: **24** ויך עם-הארץ את כל-הקשרים על-המלך אמון וימליכו
 עם-הארץ את-יאשיהו בנו תחתיו: **25** ויתר דברי אמון אשר עשה הלא-הם כתוצים
 על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **26** ויקבר אתו צקצרתו צגן-עזא וימלך יאשיהו
 בנו תחתיו: **פ** **2Ki 22** צן-שמנה שנה יאשיהו צמלכו ושלשים ואחת שנה מלך
 צירושלם ושם אמון ידיה צת-עדיה מצנקה: **2** ויעש הישר צעיני יהוה וילך
 צכל-דרך דוד אציו ולא-סר ימין ושמאלו: **פ** **3** והי צשמנה עשרה שנה למלך
 יאשיהו שלח המלך את-שפן צן-אלציהו צן-משלם הספר צית יהוה לאמר: **4** עלה
 אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתם את-הכסף המוצא צית יהוה אשר חספו שמרי הסף
 מאת העם: **5** **[ויתנה]** **[ויתנהו]** על-יד עשי המלאכה המפקדים **[צבית]** **[צית]** יהוה
 ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר צבית יהוה לחזק צדק הצית: **6** לחרשים ולצנים
 ולגדרים ולקנות ענים ואצני מחצב לחזק את-הצית: **7** אך לא-יחשב אתם הכסף
 הנתן על-ידם כי צאמונה הם עשים: **8** ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על-שפן הספר
 ספר התורה מצאתי צבית יהוה ויתן חלקיה את-הספר אל-שפן ויקראהו: **9** ויצא
 שפן הספר אל-המלך וישב את-המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את-הכסף
 הנמצא צבית ויתנהו על-יד עשי המלאכה המפקדים צית יהוה: **10** ויגד שפן הספר
 למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: **11** והי כשמע
 המלך את-דברי ספר התורה ויקרע את-צגדיו: **12** ויאו המלך את-חלקיה הכהן
 ואת-אחיקם צן-שפן ואת-עכצור צן-מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד-המלך

לאמר: ¹³ לכו דרשו את-יהוה צעדי וצעד-העם וצעד כל-יהודה על-דברי הספר הנמצא הזה כי-גדולה חמת יהוה אשר-היא נצתה בנו על אשר לא-שמעו אצתינו על-דברי הספר הזה לעשות ככל-הכתוב עלינו: ¹⁴ וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תקוה בן-חרחם שמר הבגדים והיא ישבת צירושלם במשנה וידברו אליה: ¹⁵ ותאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: ¹⁶ כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל-המקום הזה ועלי-ישצו את כל-דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: ¹⁷ תחת אשר עזוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכזה: ¹⁸ ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה תאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: ¹⁹ יען רך-לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על-המקום הזה ועלי-ישצו להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדיך ותכזה לפני וגם אנכי שמעתי נאס-יהוה: ²⁰ לכן הנני אספק על-אצתיך ונאספת אל-קצרתך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישצו את-המלך דבר: **2Ki 23** וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם: ² ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישצי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הזכרית הנמצא בבית יהוה: ³ ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הזכרית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לצ ובכל-נפש להקים את-דברי הזכרית הזאת הכתובים על-הספר הזה ויעמד כל-העם בצרית: ⁴ וישלח המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה ואת-שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל-הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וגשא את-עפרם בית-אל: ⁵ והשצית את-הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר צבמות צערי יהודה ומסבי ירושלם ואת-המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ⁶ וישלח את-האשרה מצית יהוה מחוץ לירושלם אל-נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם: ⁷ ויתך את-צתי הקדשים אשר צבית יהוה אשר הנשים חרבות שם צתים לאשרה: ⁸ וישלח את-כל-הכהנים מערי יהודה ויטמא את-הצבמות אשר קטרו-שמה הכהנים מגבע עד-באר שבע ונתך את-צבמות השערים אשר-פתח שער יהושע שר-העיר אשר-על-שמאלו איש בשער העיר: ⁹ אך לא יעלו כהני הצבמות אל-מוצח יהוה בירושלם כי אס-אכלו מצות בתוך אחיהם: ¹⁰ וטמא את-התפת אשר **[בגי בני-הנס]** **[בגי בני-הנס]** לבלתי להעביר איש את-צנו ואת-צתו באש למלך: ¹¹ וישבת את-הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מוצח בית-יהוה אל-לשכת נתן-מלך הקריים אשר צפרורים ואת-מרכבות השמש שרף באש: ¹² ואת-המוצחות אשר על-הגג עלית אחו אשר-עשו מלכי יהודה ואת-המוצחות אשר-עשה מנשה צתתי חזרות בית-יהוה נתן המלך וירך משם והשליך את-עפרם אל-נחל קדרון: ¹³ ואת-הצבמות אשר על-פני ירושלם אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה מלך-ישראל לעשתרת שקץ ידניים ולכמוש שקץ מואב ולמלכס תועבת בני-עמון

טמא המלך: ¹⁴ ושבר את-המזבחות ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות אדם: ¹⁵ וגם את-המזבח אשר צבית-אל הזמה אשר עשה ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל גם את-המזבח ההוא ואת-הזמה נתן ושרף את-הזמה הדק לעפר ושרף אשה: ¹⁶ ויפן יאשיהו וירא את-הקברים אשר-שם צהר וישלח ויקח את-העצמות מן-הקברים ושרף על-המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את-הדברים האלה: ¹⁷ ויאמר מה היון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש-האלהים אשר-צב מיהודה ויקרא את-הדברים האלה אשר עשית על המזבח צית-אל: ¹⁸ ויאמר הניחו לו איש אל-ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר-צב משמרון: ¹⁹ וגם את-כל-צתי הזמות אשר צערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל-המעשים אשר עשה צבית-אל: ²⁰ ויוצח את-כל-כהני הזמות אשר-שם על-המזבחות ושרף את-עצמות אדם עליהם וישב ירושלים: ²¹ ויזו המלך את-כל-העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הצרית הזה: ²² כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את-ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: ²³ כי אם-צשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה צירושלים: ²⁴ וגם את-האצות ואת-הידענים ואת-התרפים ואת-הגללים ואת כל-השקצים אשר נראו בארץ יהודה וצירושלים צער יאשיהו למען הקים את-דברי התורה הכתבים על-הספר אשר מצא חלקיהו הכהן צית יהוה: ²⁵ וכמהו לא-היה לפניו מלך אשר-שב אל-יהוה בכל-לצבו ובכל-נפשו ובכל-מאדו ככל תורת משה ואחריו לא-קם כמוהו: ²⁶ אך לא-שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר-חרה אפו ציהודה על כל-הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ²⁷ ויאמר יהוה גם את-יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את-ישראל ומאסתי את-העיר הזאת אשר-צחרתי את-ירושלים ואת-הצית אשר אמרתי יהיה שמי שם: ²⁸ ויתר דברי יאשיהו וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁹ צימיו עלה פרעה נכה מלך-מצרים על-מלך אשור על-ניהר-פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו צמגדו כראתו אתו: ³⁰ וירכבו עבדיו מת ממגדו ויצאהו ירושלים ויקברו צקצרתו ויקח עס-הארץ את-יהואחז בן-יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אציו: **פ** ³¹ בן-עשרים ושלש שנה יהואחז צמלכו ושלשה חדשים מלך צירושלים ושם אמו צמוטל צת-ירמיהו מלצנה: ³² ויעש הרע צעיני יהוה ככל אשר-עשו אצתיו: ³³ ויאסרהו פרעה נכה צרבלה בארץ חמת **[צמלך]** **[צמלך]** צירושלים ויתן-ענג על-הארץ מאה ככר-כסף וככר זהב: ³⁴ וימלך פרעה נכה את-אליקים בן-יאשיהו תחת יאשיהו אציו ויסב את-שמו יהויקים ואת-יהואחז לקח ויצא מצרים וימת שם: ³⁵ והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את-הארץ לתת את-הכסף על-פי פרעה איש כערכו נגש את-הכסף ואת-הזהב את-עם הארץ לתת לפרעה נכה: **ס** ³⁶ בן-עשרים וחמש שנה יהויקים צמלכו ואת עשרה שנה מלך צירושלים ושם אמו **[צבדה]** **[צבדה]** צת-פדיה מן-רומה: ³⁷ ויעש הרע צעיני יהוה ככל אשר-עשו אצתיו: **2Ki 24** צימיו עלה בצכדנאצר מלך צבל ויהי-לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד-בו: **2** וישלח יהוה בו את-גדודי

כשדים ואת-גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני-עמון וישלחם ציהודה
 להאצידו כדבר יהוה אשר דבר ציד ועצדיו הנציאים: **3** אך על-פי יהוה היתה
 ציהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: **4** וגם דס-הנקי אשר
 שפך וימלא את-ירושלם דס נקי ולא-אצה יהוה לסלח: **5** ויתר דצרי יהויקים
 וכל-אשר עשה הלא-הם כתוצים על-ספר דצרי הימים למלכי יהודה: **6** וישב
 יהויקים עם-אצתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: **7** ולא-הסיף עוד מלך מצרים לצאת
 מארצו כי-לקח מלך צבל מנחל מצרים עד-נהר-פרת כל אשר היתה למלך
 מצרים: **8** **פ** בן-שמנה עשרה שנה יהויכין צמלכו ושלשה חדשים מלך צירושלם
 ושם אמו נחשתא צת-אלנתן מירושלם: **9** ויעש הרע צעיני יהוה ככל אשר-עשה
 אציו: **10** צעת ההיא **עלה** **עלון** עבדי נבכדנאצר מלך-צבל ירושלם ותצא העיר
 צמאור: **11** ויצא נבכדנאצר מלך-צבל על-העיר ועצדיו צרים עליה: **12** ויצא
 יהויכין מלך-יהודה על-מלך צבל הוא ואמו ועצדיו ושריו וסריסיו ויקח אמו מלך
 צבל צשנת שמנה למלכו: **13** ויצא משם את-כל-אוצרות צית יהוה ואוצרות צית
 המלך ויקפץ את-כל-כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך-ישראל צהיכל יהוה כאשר
 דבר יהוה: **14** והגלה את-כל-ירושלם ואת-כל-השרים ואת כל-גצורי החיל **עשרה**
עשרת אלפים גולה וכל-החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם-הארץ: **15** ויגל
 את-יהויכין צבלה ואת-אם המלך ואת-נשי המלך ואת-סריסיו ואת **אולי** **אילין**
 הארץ הולך גולה מירושלם צבלה: **16** ואת כל-אנשי החיל צצעת אלפים והחרש
 והמסגר אלף הכל גצורים עשי מלחמה ויציאם מלך-צבל גולה צבלה: **17** וימלך
 מלך-צבל את-מתניה דדו תחתיו ויסב את-שמו דקיהו: **18** **פ** בן-עשרים ואתח שנה
 דקיהו צמלכו ואתח עשרה שנה מלך צירושלם ושם אמו **חמיטל** **חמוטל**
 צת-ירמיהו מלצנה: **19** ויעש הרע צעיני יהוה ככל אשר-עשה יהויקים: **20** כי
 על-אף יהוה היתה צירושלם וציהודה עד-השלכו אתם מעל פניו וימרד דקיהו
 צמלך צבל: **21** **2Ki 25 p** ויהי צשנת התשיעית למלכו צחדש העשירי צעשור לחדש צא
 נבכדנאצר מלך-צבל הוא וכל-חילו על-ירושלם ויחן עליה ויצנו עליה דיק סציו: **2**
 ותצא העיר צמאור עד עשתי עשרה שנה למלך דקיהו: **3** צתשעה לחדש ויחוק
 הרעב צעיר ולא-היה לחם לעם הארץ: **4** ותצקע העיר וכל-אנשי המלחמה
 הלילה דרך שער צין החמתים אשר על-גן המלך וכשדים על-העיר סציו וילך
 דרך הערבה: **5** וירדפו חיל-כשדים אחר המלך וישגו אמו צערצות ירחו וכל-חילו
 נפלו מעליו: **6** ויתפשו את-המלך ויעלו אמו אל-מלך צבל רצלתה וידצרו אמו
 משפט: **7** ואת-צני דקיהו שחטו לעיניו ואת-עיני דקיהו עור ויאסרהו צנחשמים
 ויצאהו צבל: **8** **ק** וצחדש החמישי צשצעה לחדש היא שנת תשע-עשרה שנה למלך
 נבכדנאצר מלך-צבל צא נצוראדן רצ-טצחים עבד מלך-צבל ירושלם: **9** וישרף
 את-צית-יהוה ואת-צית המלך ואת כל-צתי ירושלם ואת-כל-צית גדול שרף צאש:
10 ואת-חומת ירושלם סציו נתלו כל-חיל כשדים אשר רצ-טצחים: **11** ואת יתר העם
 הנשארים צעיר ואת-הנפלים אשר נפלו על-המלך צבל ואת יתר ההמון הגלה
 נצוראדן רצ-טצחים: **12** ומדלת הארץ השאיר רצ-טצחים לכרמים וליגצים: **13**
 ואת-עמודי הנחשת אשר צית-יהוה ואת-המכנות ואת-ים הנחשת אשר צצית-יהוה

שזרו כשדים וישאו את־נחשתם צבלה: ¹⁴ ואת־הסירת ואת־היעים ואת־המזמרות ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר ישרתו־צם לקחו: ¹⁵ ואת־המחחות ואת־המזרקות אשר זהב וזהב־כסף כסף לקח רב־טבחים: ¹⁶ העמודים שנים היס האחד והמכות אשר־עשה שלמה לבית יהוה לא־היה משקל לנחשת כל־הכלים האלה: ¹⁷ שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש [אמה] [אמות] ושצכה ורמנים על־הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על־השצכה: ¹⁸ ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת שמרי הסף: ¹⁹ ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־הוא פקיד על־אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: ²⁰ ויקח אתם נבזוראדן רב־טבחים וילך אתם על־מלך צבל רבלתה: ²¹ ויך אתם מלך צבל וימיתם צבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ²² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבזודנארז מלך צבל ויפקד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן: **פ** ²³ וישמעו כל־שרי החילים המה והאנשים כִּי־הפקיד מלך־צבל את־גדליהו ויצאו אל־גדליהו המנפה וישמעאל בן־נתניה ויוחנן בן־קרח ושריה בן־נחמחם הנטפתי ויאזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם: ²⁴ וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועזבו את־מלך צבל ויטו לכם: **ס** ²⁵ ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את־גדליהו וימת ואת־היהודים ואת־הכשדים אשר־היו אתו במנפה: ²⁶ ויקמו כל־העם מקטון ועד־גדול ושרי החילים ויצאו מנרים כי יראו מפני כשדים: **פ** ²⁷ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך־יהודה בשנים עשר חדש צעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך צבל בשנת מלכו את־ראש יהויכין מלך־יהודה מבית כלא: ²⁸ וידבר אתו טבות ויתן את־כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו צבל: ²⁹ ושגא את צגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל־ימי חייו: ³⁰ וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת המלך דבר־ריוס ציומו כל ימי חייו:

Isaiah 1 חזון ישעיהו בן־אמוז אשר חזה על־יהודה וירושלם צימי עזיהו יתם אתו יחזקיהו מלכי יהודה: ² שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר צנים גדלתי ורוממתי והם פשעו צי: ³ ידע שור קנהו וחמור אצום צעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ⁴ הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים צנים משחיתים עזבו את־יהוה נאלו את־קדוש ישראל נורו אחור: ⁵ על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לצב דוי: ⁶ מקפ־רגל ועד־ראש איץ־בו מתם פלע וחצורה ומכה טריה לא־זרו ולא חצשו ולא רככה בשמן: ⁷ ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ⁸ ונתתה בת־ליון כסכה צכרם כמלונה במקשה כעיר נאורה: ⁹ לולי יהוה נצחות הותיר לנו שריד כמעט כקדם היינו לעמרה דמינו: **ס** ¹⁰ שמעו דבר־יהוה קצני קדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: ¹¹ למה־לי רב־צבחים יאמר יהוה שבעתי

עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועמודים לא חפצתי: **12** כי תבאו לראות פני מי-צבקם זאת מידכם רמס חזרי: **13** לא תוסיפו הביא מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא-אכול און ועזרה: **14** חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: **15** ובפרשכם כפיכם פעלים עיני מכס גם כ-יתרצו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: **16** רחאו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: **17** למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתוס ריצו אלמנה: **18** ס **18** לכו-נא ונוכחה יאמר יהוה אם-יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילצינו אם-יאדימו כתולע כזמר יהיו: **19** אם-תאצו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: **20** ואם-תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: **21** ס **21** איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאחי משפט זק ילין צה ועתה מרחמים: **22** כספך היה לסיגים סבאך מהול צמים: **23** שריך סוררים וחזרי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתוס לא ישפטו וריצו אלמנה לא-יצוא אליהם: **24** פ **24** לכן נאם האדון יהוה זבאות אציר ישראל הוא אנחם מזרי ואנקמה מאויבי: **25** ואשיבה ידי עליך ואזרף כזר סיגך ואסירה כל-צדיליך: **26** ואשיבה שפטיך כזראשנה ויעזיך כזתחלה אחרי-כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: **27** זיון צמשפט תפדה ושזיה בצדקה: **28** ושזר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: **29** כי יצאו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: **30** כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר-מים אין לה: **31** והיה החסון לנערת ופעלו לניצוף וזערו שניהם יחדו ואין מכזה: **2** Isa **2** הדבר אשר חזה ישעיהו בן-אמוץ על-יהודה וירושלם: **2** והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית-יהוה זראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל-הגוים: **3** והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל-הר-יהוה אל-בית יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מזיון תלא תורה ודבר-יהוה מירושלם: **4** ושפט צין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאחים ותניתותיהם למזמרות לא-ישא גוי אל-גוי חרב ולא-ילמדו עוד מלחמה: **5** פ **5** בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: **6** כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים וצילדי נכרים ישפיקו: **7** ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאזרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: **8** ותמלא ארצו אילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: **9** וישח אדם וישפל-איש ואל-תשא להם: **10** זוא בצור והטמן צעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאוו: **11** עיני גזבות אדם שפל ושח רוס אנשים ונשגב יהוה לצדו ציוס הוא: **12** ס **12** כי יוס ליהוה זבאות על כל-גאה ורס ועל כל-נשא ושפל: **13** ועל כל-ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל-אלוני הצפן: **14** ועל כל-ההרים הרמים ועל כל-הגבעות הנשאות: **15** ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה צורה: **16** ועל כל-אניות תרשים ועל כל-שכיות החמדה: **17** ושח גזבות האדם ושפל רוס אנשים ונשגב יהוה לצדו ציוס הוא: **18** והאלילים כליל יחלף: **19** ובאו צמערות זרים וצמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאווו בקומו לערץ הארץ: **20** ציוס הוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו-לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: **21** לזוא

בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערך הארץ:
22 חללו לכם מן-ההאדם אשר נשמה באפו כי-צמנה נחשצ הוא: **פ** **Isa 3** כי הנה האדון יהוה נבואות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען-לחם וכל משען-מים:
2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: **3** שר-חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונזון לחש: **4** ונתחי נערים שריהם ותעוללים ימשלו-בם: **5** ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער צוקן והנקלה בנכבד: **6** כי-יתפש איש באחיו בית אצו שמלה לכה קצין תהיה-לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: **7** ישא ציוס ההוא לאמר לא-היה חבש וצביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: **8** כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי-לשונם ומעלליהם אלי-יהוה למרות עמי כבודו: **9** הכרת פניהם ענתה צם וחטאתם כקדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי-גמלו להם רעה: **10** אמרו לדיק כי-טוב כי-פרי מעלליהם יאכלו: **11** אוי לרשע רע כי-גמול ידיו יעשה לו: **12** עמי נגשו מעולל ונשים משלו צו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו: **13** **ק** נצצ לריב יהוה ועמד לדין עמים: **14** יהוה במשפט יבוא עם-זקני עמו ושריו ואחס צערתם הכרם גזלת העני צבתיכם: **15** **(מלכס)** **[מה-לכס]** תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם-אדני יהוה נבואות: **16** **ק** ויאמר יהוה יען כי גבהו צנות ציון ותלכנה **(נכוות)** **[נכויות]** גרון ומשקרות עינים הלוך וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה: **17** ושפח אדני קדקד צנות ציון ויהוה פתחן יערה: **18** **ק** ציוס ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשציקים והשהרניים: **19** הנטיפות והשירות והרעלות: **20** הפארים והנעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: **21** הטבעות וזמני האף: **22** המחללות והמעטפות והמטפחות והחריטים: **23** והגלינים והסדינים והנטיפות והרדידים: **24** והיה תחת צסם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי-תחת יפי: **25** מתוך בחרב יפלו וגזורתך במלחמה: **26** ואנו ואצלו פתחיה ונקתה לארץ תשצ: **4** **Isa 4** והחזיקו שבע נשים באיש אחד ציוס ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: **2** **ק** ציוס ההוא יהיה צמת יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: **3** והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל-הכתוב לחיים בירושלם: **4** אם רחץ אדני את זאת צנות-ציון ואת-דמי ירושלם ידיה מקרבה צרות משפט וצרות צער: **5** וצרא יהוה על כל-מכון הר-ציון ועל-מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על-כל-כבוד חפה: **6** וסכה תהיה ללציומם מחרצ ולמחקה ולמסתור מזרם וממטר: **פ** **Isa 5** אשירה נא לידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידי צקן צן-שמן: **2** ויעוקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגסי-יקב חבצ צו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: **3** ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטורנא ציני וצין כרמי: **4** מה-לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי צו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים: **5** ועתה אודיעה-נא אתכם את אשר-אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לצער פרץ גדרו והיה למרמס: **6** ואשיתוהו צתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העצים אצוה מהמטיר עליו מטור: **7** כי כרם יהוה נבואות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לנדיקה והנה לעקה: **8** **ק** הוי מגיעי בית צבית שדה

צדעה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לצדכם בקרב הארץ: ⁹ צאזני יהוה לצאות
 אס-לא צתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: ¹⁰ כי עשרת נמדי-כרם
 יעשו צת אחת וזרע חמר יעשה איפה: **פ** ¹¹ הוי משכימי צבקר שכר ירדפו מאחרי
 צנשף יין ידליקס: ¹² והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משחיהם ואת פעל יהוה לא
 יציטו ומעשה ידיו לא ראו: ¹³ לכן גלה עמי מצלי-דעת וכבודו מתי רעב והמונו
 נחה נמא: ¹⁴ לכן הרחיבה שאל נפשה ופערה פיה לצלי-חק וירד הדרה והמונה
 ושאוה ועלו צה: ¹⁵ וישח אדם וישפל-איש ועיני גבהים תשפלנה: ¹⁶ ויגבה יהוה
 לצאות צמשפט והאל הקדוש נקדש צלדקה: ¹⁷ ורעו כצשים כדברם וחרצות מחים
 גרים יאכלו: ¹⁸ הוי משכי העון צחצלי השוא וכעצות העגלה חטאה: ¹⁹ האמרים
 ימהר יחשה מעשהו למען נראה ותקרב ותצוה ענת קדוש ישראל ונדעה: **ס** ²⁰
 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למחוק
 ומחוק למר: **ס** ²¹ הוי חכמים צעיניהם ונגד פניהם נצנים: ²² הוי גבורים לשחות יין
 ואנשי-חיל למסך שכר: ²³ מאדיקי רשע עקב שחד ולדקת לדיקים יסירו ממנו: **ס** ²⁴
²⁴ לכן כאכל קש לשון אש וחשש להצה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאצק
 יעלה כי מאסו את תורת יהוה לצאות ואת אמרת קדוש-ישראל נאפו: ²⁵ על-כן
 חרה אף-יהוה צעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נצלתם כסוחה צקרב
 חולות צכלי-זאת לא-שצ אפו ועוד ידו נטויה: ²⁶ ונשאר-נס לגוים מרחוק ושרק לו
 מקנה הארץ והנה מהרה קל יצוא: ²⁷ אין-עיף ואין-כושל צו לא ינוס ולא יישן
 ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו: ²⁸ אשר חציו שנוים וכל-קשתחיו
 כפירים וינהם ויאחו טרף ויפליט ואין מנציל: ³⁰ וינהם עליו ציום ההוא כנהמת-ים
 ונצט לארץ והנה-חשך צר ואור חשך צעריפיה: **פ** ^{Isa 6} צשנת-מות המלך עזיהו
 ואראה את-אדני ישב על-כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל: ² שרפים
 עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד צשטים יכסה פניו וצשטים יכסה
 רגליו וצשטים יעופף: ³ וקרא זה אל-זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה לצאות
 מלא כל-הארץ כבודו: ⁴ וינעו אמות הספים מקול הקורא והצית ימלא עשן: ⁵
 ואמר אוי-לי כי-נדמייתי כי איש טמא-שפתים אנכי וצתוך עם-טמא שפתים אנכי
 יושב כי את-המלך יהוה לצאות ראו עיני: ⁶ ויעף אלי אחד מן-השרפים וצידו
 רצה צמלקחים לקח מעל המוצח: ⁷ ויגע על-פי ויאמר הנה נגע זה על-שפתך
 וסר עונך וחטאתך תכפר: ⁸ ואשמע את-קול אדני אמר את-מי אשלח ומי ילך-לנו
 ואמר הנני שלחני: ⁹ ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל-תצינו וראו ראו
 ואל-תדעו: ¹⁰ השמן לצ-העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן-יראה צעיניו וצאזניו
 ישמע ולצבו יצין ושצ ורפא לו: ¹¹ ואמר עד-דמתי אדני ויאמר עד אשר אס-שאו
 ערים מאין יושב וצתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: ¹² ורחק יהוה
 את-האדם ורצה העוצבה צקרב הארץ: ¹³ ועוד צה עשריה וצבה והיתה לצער
 כאלה וכאלון אשר צשלכת מצבת צם זרע קדש מצבתה: **פ** ^{Isa 7} ויהי צימי אחז
 צן-יומת צן-עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך-ארם ופקח צן-רמליהו מלך-ישראל
 ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ² ויגד לצית דוד לאמר נחה ארם

על-אפרים וינע לבצו ולבצ עמו כנוע עזי-יער מפני-רוח: **3** ויאמר יהוה אל-ישעיהו לא-נח לקראת אחז אתה ושאר ישוב בןך אל-קצה תעלת הזרחה העליונה אל-מסלת שדה כוזב: **4** ואמרת אליו השמר והשקט אל-חירא ולבצך אל-ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי-אף רצין וארס ובן-רמליהו: **5** יען כי-יעץ עליך ארס רעה אפרים ובן-רמליהו לאמר: **6** נעלה ציהודה ונקיננה ונצקענה אליו ונמליך מלך בתוכה את בן-טבאל: **7** **ק** כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: **8** כי ראש ארס דמשק וראש דמשק רצין וצעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: **9** וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן-רמליהו ארס לא תאמינו כי לא תאמנו: **10** **ק** ויוסף יהוה דבר אל-אחז לאמר: **11** שאל-לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה: **12** ויאמר אחז לא-אשאל ולא-אנסה את-יהוה: **13** ויאמר שמעו-נח צית דוד המעט מכס הלאות אנשים כי תלאו גם את-אלהי: **14** לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: **15** חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: **16** כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעוז האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: **17** יציא יהוה עליך ועל-עמך ועל-צית אציך ימים אשר לא-צאו למיזם סור-אפרים מעל יהודה את מלך אשור: **18** **פ** והיה ציום ההוא ישרק יהוה לבזבז אשר בקצה יארי מזרים ולדבורה אשר בצרף אשור: **19** וצאו ונחו כלם בנחלי הצמות ובנקיקי הסלעים וכל הענזאים וכל הנהללים: **20** ציום ההוא יגלח אדני צמער השכירה צעברי נהר במלך אשור את-הראש ושער הרגלים וגם את-הזקן חספה: **21** **ק** והיה ציום ההוא יחיה-איש עגלת בקר ושתי-צאן: **22** והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי-חמאה ודבש יאכל כל-הנותר בקרב הצרף: **23** והיה ציום ההוא יהיה כל-מקום אשר יהיה-שם חלף גפן בצלף כסף לשמיר ולשית יהיה: **24** **פ** **Isa 8** ויאמר יהוה אלי קח-לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למחר שלל חש צו: **2** ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת-זכריהו בן יצרכיהו: **3** ואקרב אל-הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש צו: **4** כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את-חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: **5** **ק** ויוסף יהוה דבר אלי עוד לאמר: **6** יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את-רצין ובן-רמליהו: **7** ולכן הנה אדני מעלה עליהם את-מי הנהר העזומים והרצים את-מלך אשור ואת-כל-כבודו ועלה על-כל-אפיקיו והלך על-כל-גדותיו: **8** וחלף ציהודה שטף ועבר עד-צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחצ-ארץ עמנו אל: **9** **ק** רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי-ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: **10** עלו עלה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: **11** **ק** כי כה אמר יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העס-הזה לאמר: **12** לא-תאמרון קשר לכל אשר-יאמר העם הזה קשר ואת-מוראו לא-תיראו ולא תעריצו: **13** את-יהוה נבחות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם: **14** והיה למקדש ולאבן נגף ולזור מכשול לשני בתי ישראל לפח

ולמוקש ליושב ירושלים: **15** וכשלו צם רצים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: **ס 16** צור
 תעודה חתום תורה בלמדי: **17** וחיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתו-לו:
18 הנה אנכי והילדים אשר נתן-לי יהוה לאמות ולמופתים בישראל מעם יהוה
 צבאות השכן צהר ציון: **ס 19** וכי-יאמרו אליכם דרשו אל-הצבות ואל-הידענים
 המנפנפים והמהגים הלא-עם אל-אלהיו ידרש צעד החיים אל-המתים: **20** לתורה
 ולתעודה חס-לא יאמרו כדבר הזה אשר אין-לו שחר: **21** ועבר צה נקשה ורעב
 והיה כי-ירעב והתקצף וקלל במלכו וצאלהיו ופנה למעלה: **22** ואל-ארץ יצט
 והנה צרה וחשכה מעוף לוקה ואפלה מנדח: **23** כי לא מועף לאשר מוצק לה
 כעת הראשון הקל ארצה וצלון וארצה נפתי והאחרון הכביד דרך היס עבר
 הירדן גליל הגוים: **Isa 9** העם ההלכים בחשך ראו אור גדול יצבי צארץ כלמות
 אור נגה עליהם: **2** הרצית הגוי **(לא)** **[לר]** הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת
 בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: **3** כי את-על סבלו ואת מטה שכמו שצט הנגש
 צו החמת כיום מדין: **4** כי כל-סאון סאן צרעש ושמלה מגוללה צדמים והיתה
 לשרפה מאכלת אש: **5** כי-ילד ילד-לנו צן נתן-לנו ותהי המשרה על-שכמו ויקרא
 שמו פלא יועץ אל גבור צביעד שר-שלום: **6** **(לסרצה)** **[למרצה]** המשרה ולשלום
 אין-קץ על-כסא דוד ועל-ממלכתו להכין אתה ולסעדה צמשפט וצדקה מעתה
 ועד-עולם קנאת יהוה צבאות תעשה-זאת: **ס 7** דבר שלח אדני ציעקב ונפל
 בישראל: **8** וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאזה וצגדל לצב לאמר: **9** לבנים
 נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: **10** וישגב יהוה את-צרי רצין עליו
 ואת-איביו יסכך: **11** ארס מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את-ישראל בכל-פה
 בכל-זאת לא-שצ אפו ועוד ידו נטויה: **12** והעם לא-שצ עד-המכהו ואת-יהוה
 צבאות לא דרשו: **ס 13** ויכרת יהוה מישראל ראש וונצ כפה ואגמון יום אחד: **14**
 זקן ונשוף-פנים הוא הראש ונציא מורה-שקר הוא הזנב: **15** והיו מאשרי העם-הזה
 מתעים ומאשריו מבלעים: **16** על-כן על-בחוריו לא-ישמח אדני ואת-יתמיו
 ואת-אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל-פה דבר נבלה בכל-זאת לא-שצ
 אפו ועוד ידו נטויה: **17** כי-צברה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותלח צסכרי
 היער ויתאצבו גאות עשן: **18** צעצרת יהוה צבאות נעחם ארץ והי העם כמאכלת
 אש איש אל-אחיו לא יחמלו: **19** ויגור על-ימין ורעב ויאכל על-שמאול ולא שצעו
 איש צשר-זרעו יאכלו: **20** מנשה את-אפרים ואפרים את-מנשה יחדו המה
 על-יהודה בכל-זאת לא-שצ אפו ועוד ידו נטויה: **ס 10 Isa** הוי החקקים חקקי-און
 ומכתיים עמל כתבו: **2** להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות
 שללם ואת-יתומים יצוו: **3** ומה-תעשו ליום פקדה ולשוואה ממרחק תצוא על-מי
 תנוסו לעזרה ואנה תעצבו כבודכם: **4** צלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו
 בכל-זאת לא-שצ אפו ועוד ידו נטויה: **ס 5** הוי אשור שצט אפי ומטה-הוא צידם
 ועמי: **6** צגוי חנף אשלחנו ועל-עם עברתי אצונו לשלל שלל ולצו צו **(ולשימו)**
[ולשומן] מרמס כחמר חויות: **7** והוא לא-כן ידמה ולצבו לא-כן יחשצ כי להשמיד
 בצצבו ולהכרית גוים לא מעט: **8** כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: **9** הלא

ככרכמיש כלנו אס-לא כארפד חמת אס-לא כדמשק שמרון: **10** כאשר מצאה ידי
 לממלכת האליל ופסליהם מירושלם ומשמרון: **11** הלא כאשר עשיתי לשמרון
 ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: **ס 12** והיה כייצבע אדני את-כל-מעשהו
 צהר ציון וצירושלם אפקד על-פרי-גדל לצב מלך-אשור ועל-תפארת רום עיניו: **13**
 כי אמר צבא ידי עשיתי וצחכמתי כי נצנתי ואסיר גבולת עמים **(ועתידתיהם)**
[ועתודותיהם] שושתי ואוריד כאציר יושבים: **14** ותמצא כקן ידי לחיל העמים
 וכאסף ציגים עזבות כל-הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפף:
15 היתפאר הגרון על החצב זו אס-יתגדל המשור על-מניפו כהניף שצט
 ואת-מרימיו כהרים מטה לא-עץ: **16** לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון
 ותחת כדו יקד יקד כיקוד אש: **17** והיה אור-ישראל לאש וקדושו ללהבה וצערה
 ואכלה שיתו ושמירו ציום אחד: **18** וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד-צצר יכלה והיה
 כמסס נסס: **19** ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתסס: **פ 20** והיה ציום הוא
 לא-יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת צית-יעקב להשען על-מכהו ונשען על-יהוה
 קדוש ישראל צחמת: **21** שאר ישוב שאר יעקב אל-אל גבור: **22** כי אס-יהיה עמך
 ישראל כחול הים שאר ישוב צו כליון חרוץ שוטף נדקה: **23** כי כלה ונחרטה
 אדני יהוה צבאות עשה צקרב כל-הארץ: **ס 24** לכן כה-אמר אדני יהוה צבאות
 אל-תירא עמי יש ציון מאשור צשצט יככה ומטהו ישא-עליך צדרך מצרים: **25**
 כיעוד מעט מזער וכלה זעס ואפי על-תצליחס: **26** ועורר עליו יהוה צבאות שוט
 כמכת מדין צצור עורב ומטהו על-הים ונשאו צדרך מצרים: **27** והיה ציום הוא
 יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל אורך וחבל על מפני-שמן: **28** צא על-עית עבר
 צמגרון למכמס יפקיד כליו: **29** עברו מעצרה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת
 שאל נסה: **30** נהלי קולך צת-גלים הקשיבי לישה עניה ענתות: **31** נדה מדמנה
 ישצי הגבים העיו: **32** עוד היום צנב לעמד ינפף ידו הר **(צית-)** **[צת-]** ציון גבעת
 ירושלם: **ס 33** הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה צמערה ורמי הקומה
 גדועים והגבהים ישלבו: **34** ונקף סככי היער צצרול והלצנון צאדיר יפול: **ס Isa 11**
 ויא חטר מגזע ישי ונר משרשו יפרה: **2** ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה וצינה
 רוח ענה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: **3** והריחו ציראת יהוה ולא-למראה עיניו
 ישפוט ולא-למשמע אזניו יוכיח: **4** ושפט צנדק דלים והוכיח צמישור לענוי-ארץ
 והכה-ארץ צשצט פיו וצרוח שפתיו ימית רשע: **5** והיה נדק אזור מנתיו והאמונה
 אזור חלציו: **6** וגר זאב עס-כצש ונמר עס-גדי ירצף ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער
 קטן נהג צס: **7** ופרה וד צרעינה יחדו ירצבו ילדיהן ואריה צקקר יאכל-תבן: **8**
 ושעשע יונק על-חר פתן ועל מאורת כפעוני גמול ידו הדס: **9** לא-ירעו ולא-ישחיתו
 צכל-הר קדשי כיי-מלאה הארץ דעה את-יהוה כמים לים מכסים: **פ 10** והיה ציום
 הוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: **פ 11**
 והיה ציום הוא יהוה יוסיף אדני שנית ידו לקנות את-שאר עמו אשר ישאר מאשור
 וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילס ומשנער ומחמת ומאי היס: **12** ונשא נס לגוים
 ואסף נדחי ישראל ונפלות יהודה יקצן מארבע כנפות הארץ: **13** וסרה קנאת
 אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא-יקנא את-יהודה ויהודה לא-ינר

את-אפרים: ¹⁴ ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יצו את-בני-קדם אדום ומואב
 משלוח ידם וצני עמון משמעתי: ¹⁵ והחרים יהוה את לשון ים-מזרים והניף ידו
 על-הנהר צעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך צנעלים: ¹⁶ והיתה מסלה
 לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ציום עלתו מארץ מזרים:
Isa 12 ואמרת ציום ההוא אודך יהוה כי אנפת צי ישב אפך ותנחמני: ² הנה אל
 ישועתי אצטח ולא אפחד כי-עזי וזמרת יה יהוה ויהי-לי לישועה: ³ ושאבתם-מים
 בששון ממעיני הישועה: ⁴ ואמרתם ציום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
 בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: ⁵ זמרו יהוה כי גאות עשה **(מידעת)** **[מודעת]**
 זאת בכל-הארץ: ⁶ כהלי ורני יושבת ציון כי-גדול בקרבך קדוש ישראל: **Isa 13** **פ**
 משא צבל אשר חזה ישעיהו בן-אמוץ: ² על הר-נשפה שאר-ננס הרימו קול להם
 הניפו יד ויצאו פתחי נדיבים: ³ אני צייתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליו
 גאותי: ⁴ קול המון צהרים דמות עס-רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה
 לצאות מפקד צבא מלחמה: ⁵ באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו
 לחבל כל-הארץ: ⁶ הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יצוא: ⁷ על-כן כל-ידיים
 תרפינה וכל-לצב אנוש ימס: ⁸ ונזהלו צריים וחבליים יאחזון כיולדה יחילון איש
 אל-רעהו יתמהו פני להצים פניהם: ⁹ הנה יום-יהוה צא אכזרי ועברה וחרון אף
 לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: ¹⁰ כי-כובדי השמים וכסיליהם לא יהלו
 אורם חשך השמש בצאתו וירח לא-יגיה אורו: ¹¹ ופקדתי על-תבל רעה
 ועל-רשעים עונם והשצתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: ¹² אוקיר אנוש מפז
 ואדם מכחם אופיר: ¹³ על-כן שמים ארגזו ותרעש הארץ ממקומה בעצרת יהוה
 לצאות וציום חרון אפו: ¹⁴ והיה כצבי מדה וכלאן ואין מקבץ איש אל-עמו יפנו
 ואיש אל-ארחו ינוסו: ¹⁵ כל-הנמצא ידקר וכל-הנספה יפול בחרב: ¹⁶ ועלליהם
 ירטשו לעיניהם יספו צתיהם ונשיהם **(תשגלנה)** **[תשכבנה]**: ¹⁷ הנני מעיר עליהם
 את-מדי אשר-כסף לא יחשצו וזהב לא יחפצו-צו: ¹⁸ וקשתות נערים תרטשנה
 ופרי-צטון לא ירחמו על-צנים לא-תחוס עינם: ¹⁹ והיתה צבל צבי ממלכות תפארת
 גאון כשדים כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה: ²⁰ לא-תשצ לנחח ולא תשכן
 עד-דור ודור ולא-יהל שם ערבי ורעים לא-ירצו שם: ²¹ ורצו-שם ציים ומלאו
 צתיהם אחים ושכנו שם צנות יענה ושעירים יקדו-שם: ²² וענה ציים צאלמנותיו
 ותנים צהיכלי ענג וקרוב לצוא עתה וימיה לא ימשכו: **Isa 14** כי ירחם יהוה
 את-יעקב וצחר עוד צישראל והניחם על-אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו
 על-צית יעקב: ² ולקחום עמים והציאום אל-מקומם והתנחלום צית-ישראל על
 אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שצים לשציהם ורדו צנגשיהם: **ס** ³ והיה ציום
 הניח יהוה לך מעצבך ומרגוז ומן-העצדה הקשה אשר עצד-בך: ⁴ ונשאת המשל
 הזה על-מלך צבל ואמרת איך שצת נגש שצתה מדהצה: ⁵ שצר יהוה מטה
 רשעים שצט משלים: ⁶ מכה עמים בעברה מכת צלתי סרה רדה צאף גוים מרדף
 צלי חשך: ⁷ נחה שקטה כל-הארץ פצחו רנה: ⁸ גס-צרושים שמחו לך ארזי לצטון
 מאז שצת לא-יעלה הכרת עלינו: ⁹ שאול מתחת רגזה לך לקראת צואך עורר לך

רפאים כל-עתודי ארץ הקיס מכסאותם כל מלכי גוים: **10** כלם יענו ויאמרו אליך גס-אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: **11** הורד שאלו גאוכך המית נבליך תחתיך יע רמה ומכסיך תולעה: **12** איך נפלת משמים הילל בן-שחר נגדעת לארץ חולש על-גוים: **13** ואתה אמרת בלבבך השמים מעלה ממעל לכוכבי-אל ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכתי כפון: **14** מעלה על-צמתי עב אדמה לעליון: **15** אך אל-שאלו תורד אל-ירכתי-צור: **16** ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות: **17** שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא-פתח ביתה: **18** כל-מלכי גוים כלם שכנו בכבוד איש צביתו: **19** ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל-אבני-צור כפגר מוצס: **20** לא-תחד אתם בקצורה כי-ארצך שחת עמך הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים: **21** הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בליקמו וירשו ארץ ומלאו פני-תבל ערים: **22** וקמתי עליהם נאם יהוה אבות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם-יהוה: **23** ושמתיה למורש קפד ואגמי-מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה אבות: **24** **פ** נשבע יהוה אבות לאמר אס-לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: **25** לשבר אשור בארצי ועל-הרי אבוסנו וקר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: **26** זאת העצה היעוזה על-כל-הארץ ואת היד הנטויה על-כל-הגוים: **27** כי-יהוה אבות יען ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: **28** **פ** בשנת-מות המלך אחז היה המשא הזה: **29** אל-תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מלך כי-משרש נחש ילא נפע ופריו שרף מעופף: **30** ורעו בכורי דלים ואציונים לבטח ירצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: **31** הילילי שער זעקי-עיר נמוג פלשת כלך כי מנפון עשן בא ואין בודד במועדיו: **32** ומה-יענה מלאכי-גוי כי יהוה יסד ליון ובה יחסו עניי עמו: **Isa 15 p** משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר-מואב נדמה: **2** עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על-נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל-ראשו קרחה כל-זקן גרועה: **3** בחוצותיו חגרו שק על גבותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בככי: **4** ותזעק חשבון ואלעלה עד-יהך נשמע קולם על-כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו: **5** לבי למואב יזעק בריחה עד-נער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בככי יעלה-צו כי דרך חורנים זעקת-שבר יעערו: **6** כי-מי נמרים משמות יהיו כי-יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: **7** על-כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: **8** כי-הקיפה הזעקה את-גבול מואב עד-אגלים יללתה ובאר אילים יללתה: **9** כי מי דימון מלאו דם כי-אשית על-דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה: **Isa 16** שלחו-כר משל-ארץ מסלע מדברה אל-הר בת-ציון: **2** והיה כעוף-יודד קן משלה תהיינה צנות מואב מעברת לארנון: **3** **(הביאו)** **(הביאי)** ענה עשו פלילה שיתי כליל כלך בתוך כהרים סמתי נדחים נדד אל-תגלי: **4** יגורו בך נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כי-אפס המך כלה שד תמו מן-הארץ: **5** והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר דק: **6** שמענו גאון-מואב גא מחד גאותו וגאונו ועברתו לא-כן בדיו: **7** **ס** לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר-חרשת תהגו אך-ינכאים: **8** כי שדמות חשבון אמלל

גפן שצמה צעלי גויס הלמו שרוקיה עדי־יעזר נגעו תעו מדצר שלחומיה נטשו עזרו
 ים: ⁹ על-כן אצכה צצכי יעזר גפן שצמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי
 על-קינך ועל-קירך הידד נפל: ¹⁰ ונאסף שמחה וגיל מן-הכרמל וזכרמים
 לא-ירנן לא ירעע יין זיקצים לא-ידרך הדרך הידד השבתי: ¹¹ על-כן מעי למואצ
 כנור יהמו וקרבי לקיר חרש: ¹² והיה כי-נראה כי-נלאה מואצ על-הצמה וצא
 אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל: ¹³ זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואצ מאז: ¹⁴
 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואצ בכל ההמון
 הרב ושאר מעט מוער לוא כביר: **Isa 17** **פ** משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר
 והיתה מעי מפלה: ² עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורצו ואין מחריד: ³
 ונשבת מצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארס ככבוד צני-ישראל יהיו נאס
 יהוה לצאות: **פ** ⁴ והיה ציוס ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן צשרו ירזה: ⁵ והיה
 כאסף קציר קמה חרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים צעמק רפאים: ⁶
 ונשאר-צו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים צראש אמיר ארבעה חמשה
 צסעפיה פריה נאס-יהוה אלהי ישראל: **פ** ⁷ ציוס ההוא ישעה האדם על-עשהו
 ועיניו אל-קדוש ישראל תראינה: ⁸ ולא ישעה אל-המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו
 אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: ⁹ ציוס ההוא יהיו ערי מעזו כעזבות
 החרש והאמיר אשר עזבו מפני צני ישראל והיתה שממה: ¹⁰ כי שכחת אלהי
 ישעך וזר מעוך לא זכרת על-כן תטעי נטעי נעמנים חזמת זר תזרענו: ¹¹ ציוס
 נטעך תשגשגי וצבקר זרעך תפריחי גד קציר ציוס נחלה וכאצ אנוש: **פ** ¹² הוי
 המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון: ¹³
 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער צו ונס ממרחק ורדף כמך הרים לפני-רוח
 וכלגבל לפני סופה: ¹⁴ לעת ערב והנה צלהה צטרס צקר איננו זה חלק שוסינו
 וגורל לצוינו: **פ** **Isa 18** הוי ארץ כללל כנפים אשר מעבר לנהר-יבוס: ² השלח צים
 צירים וצכלי-גמא על-פני-מים לכו מלאכים קלים אל-גוי ממשך ומורט אל-עס
 נורא מן-הוא והלאה גוי קור-קו ומצוסה אשר-צואו נהרים ארצו: ³ כלי-ישבי תבל
 ושכני ארץ כנש-אנכ הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: **פ** ⁴ כי כה אמר יהוה אלי
(אשקוטה) **[אשקטה]** ואציטה צמכוני כחס נח עלי-אור כעצ טל צחס קציר: ⁵
 כי-לפני קציר כחס-פרח וצסר גמל יהיה ננה וכתת הזוללים צמזמרות
 ואת-הנטישות הסיר החז: ⁶ יעזבו יחדו לעיט הרים ולצהמת הארץ וקץ עליו העיט
 וכל-צהמת הארץ עליו תחרף: ⁷ צעת ההיא יוצל-שי ליהוה לצאות עס ממשך
 ומורט ומעס נורא מן-הוא והלאה גוי קור-קו ומצוסה אשר צואו נהרים ארצו
 אל-מקוס סס-יהוה לצאות הר-ציון: **פ** **Isa 19** משא מצרים הנה יהוה רכב על-עצ
 קל וצא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולצב מצרים ימס צקרצו: ² וסכסכתי
 מצרים צמצרים ונלחמו איש-צחיו ואיש צרעהו עיר צעיר ממלכה צממלכה: ³
 וצקה רוח-מצרים צקרצו ועצתו אצלע ודרשו אל-האלילים ואל-האטים
 ואל-האצות ואל-הידענים: ⁴ וסכרתי את-מצרים ציד אדניס קשה ומלך עז
 ימשל-צם נאס האדון יהוה לצאות: ⁵ ונשתו-מים מהיס ונהר יחרב ויבש: ⁶ והאזוניחו
 נהרות דללו וחרצו יארי מצור קנה וסוף קמלו: ⁷ ערות על-יאור על-פי יאור וכל

מזרע יאור ייבש נדף ואיננו: **8** ואנו הדיגים ואבלו כל-משליכי ביאור חכה ופרשי
 מכמרת על-פני-מים אמללו: **9** ובשו עזדי פשתים שריקות וארגים חורי: **10** והיו
 שתתיה מדכאים כל-עשי שבר אגמי-נפש: **11** אך-חולים שרי לען חכמי יעזי פרעה
 ענה נבערה איך תאמרו אל-פרעה בן-חכמים אני בן-מלכי-קדם: **12** אים אפוא
 חכמין ויגידו נא לך וידעו מה-יעץ יהוה נבאות על-מנרים: **13** נואלו שרי לען
 נשאו שרי נף התעו את-מנרים פנת שבטיה: **14** יהוה מסך בקרבה רוח עושים
 והתעו את-מנרים בכל-מעשהו כהתעות שכור בקיאו: **15** ולא-יהיה למנרים מעשה
 אשר יעשה ראש וונז כפה ואגמון: **16** **ק** ציום ההוא יהיה מנרים כנשים וחדד
 ופחד מפני תנופת יד-יהוה נבאות אשר-הוא מניף עליו: **17** והיתה אדמת יהודה
 למנרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני ענת יהוה נבאות אשר-הוא
 יועץ עליו: **18** **ק** ציום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מנרים מדברות שפת כענן
 ונשבעות ליהוה נבאות עיר ההרס יאמר לאחת: **19** **ק** ציום ההוא יהיה מוצח
 ליהוה בתוך ארץ מנרים ומנצה אל-גבולה ליהוה: **20** והיה לאות ולעד ליהוה
 נבאות בארץ מנרים כיי-יעקו אל-יהוה מפני לחאים וישלח להם מושיע ורצ
 והיילם: **21** ונדע יהוה למנרים וידעו מנרים את-יהוה ציום ההוא ועדו זבח
 ומנחה ונדרו-נדר ליהוה ושלמו: **22** ונגף יהוה את-מנרים נגף ורפוא ושב עדי-יהוה
 ונעתר להם ורפאם: **23** ציום ההוא תהיה מסלה ממנרים אשורה וצא-אשור
 במנרים ומנרים באשור ועדו מנרים את-אשור: **24** **ק** ציום ההוא יהיה ישראל
 שלישיה למנרים ולאשור זרכה בקרב הארץ: **25** אשר זרכו יהוה נבאות לאמר
 ברוך עמי מנרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: **26** **Isa 20** צנתה צא תרתן
 אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: **2** צנתה ההיא דבר
 יהוה ביד ישעיהו בן-אמון לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלך מעל
 רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: **3** **ק** ויאמר יהוה כאשר הלך עזדי ישעיהו ערום
 ויחף שלש שנים אות ומופת על-מנרים ועל-כוש: **4** כן ינהג מלך-אשור את-שבי
 מנרים ואת-גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שם ערות מנרים: **5** ותמו
 ובשו מכוש מבטם ומן-מנרים תפארתם: **6** ואמר ישב האי הזה ציום ההוא
 הנה-כה מבטנו אשר-נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:
7 **ק** **Isa 21** משא מדבריים כסופות צנגג לחלף ממדבר צא מארץ נוראה: **2** חזות קשה
 הגד-לי הצוגד צוגד והשודד שודד עלי עילם זורי מדי כל-אנחתה השבתי: **3**
 על-כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי
 מראות: **4** תעה לצבי פללות בעתחני את נשף חשקי שם לי לחרדה: **5** ערך השלתן
 כפה הנפית אכול שתה קומו השרים משחו מוגן: **6** **פ** כי כה אמר אלי אדני לך
 העמד המנפה אשר יראה יגיד: **7** וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל
 והקשיב קשב רב-קשב: **8** ויקרא אריה על-מנפה אדני אנכי עמד תמיד יומם
 ועל-משמרתי אנכי נצב כל-הלילות: **9** והנה-זה צא רכב איש צמד פרשים ויען
 ויאמר נפלה נפלה צבל וכל-פסילי אלהיה שבר לארץ: **10** מדשתי ובן-גרני אשר
 שמעתי מאת יהוה נבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: **11** **ק** משא דומה אלי קרא
 משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל: **12** אמר שמר אתה בקר וגם-לילה

אס-תצטעוין צעיו שצו אחיו: **ק 13** משא צערצ ציער צערצ תלינו ארחות דדניס: **14**
 לקראת אמא התיו מים ישצי ארץ תימא זלחמו קדמו נדד: **15** כיימפני חרבות
 נדדו מפני חרצ נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כצד מלחמה: **ק 16** כייכה אמר
 אדני אלי צעוד שנה כשני שכיר וכלה כל-כבוד קדר: **17** ושאר מספר-קשת גבורי
 בני-קדר ימעטו כי יהוה אלהי-ישראל דבר: **ק Isa 22** משא גיח חזיון מה-לך אפוא
 כיי-עלית כלך לגגות: **2** תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא
 חללי-חרב ולא מתי מלחמה: **3** כל-קייניך נדדו-יחד מקשת אסרו כל-נמלאיך
 אסרו יחדו מרחוק צרחו: **4** על-כן אמרתי שכו מני אמרר צככי אל-תאילו לנחמני
 על-שד צת-עמי: **5** כי יום מהומה ומצוקה ומצוקה לאדני יהוה צבאות צגיח חזיון
 מקרקר קר ושוע אל-ההר: **6** ועילס נשא אשפה צרכצ אדס פרשים וקיר ערה מגן:
7 ויהי מצחר-עמקיך מלאו רכצ והפרשים שת שמו השערה: **8** ויגל את מסך יהודה
 ותצט ציוס ההוא אל-נשק בית היער: **9** ואת צקיעי עיר-דוד ראיס כיי-רצו ותקצו
 את-מי הצרכה התחתונה: **10** ואת-צחי ירושלס ספרתס ותתלו הצחיס לצצר החומה:
11 ומקוה עשיתס צין החמתיס למי הצרכה הישנה ולא הצטתס אל-עשיה ויצרה
 מרחוק לא ראיס: **12** ויקרא אדני יהוה צבאות ציוס ההוא לצכיי ולמספד
 ולקרחה ולחגר שק: **13** והנה ששון ושמחה הרג צקר ושחט לאן אכל צשר ושחות
 יין אכול ושמו כי מחר נמות: **14** ונגלה צאזני יהוה צבאות אס-יכפר העון הזה
 לכס עד-תמתון אמר אדני יהוה צבאות: **פ 15** כה אמר אדני יהוה צבאות לך-צא
 אל-הסכן הזה על-שצנא אשר על-הצית: **16** מה-לך פה ומי לך פה כיי-חצבת לך
 פה קצר חציי מרוס קצרו חקקי צסלע משכן לו: **17** הנה יהוה מטלטלך טלטלה
 גצר ועטך עטה: **18** ננוף ינפך נפה כדור אל-ארץ רחצת ידיס שמה תמות ושמה
 מרכצות כבודך קלון בית אדניך: **19** והדפתיך ממצבך וממעמדך יחרסך: **20** והיה
 ציוס ההוא וקראתי לעצדי לאליקיס צן-חלקיהו: **21** והלצתיו כחנתך ואצנטך
 אחזקנו וממשלתך אתן צידו והיה לאצ ליושצ ירושלס ולצית יהודה: **22** ונתתי
 מפתח צית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: **23** ותקעתי יתד צמקוס
 נאמן והיה לכסא כבוד לצית אציו: **24** ותלו עליו כל כבוד צית-אציו הצאלאסיס
 והלפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל-כלי הנצלים: **25** ציוס ההוא נאס
 יהוה צבאות תמוש היתד התקועה צמקוס נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא
 אשר-עליה כי יהוה דבר: **ק Isa 23** משא צר הילילו אניות תרשיס כיי-שדד מצית
 מצוא מארץ כתיס נגלה-למו: **2** דמו ישצי אי סחר צידון עצר יס מלאוך: **3** וצמיס
 רציס זרע שחר קציר יאור תצואתה ותהי סחר גויס: **4** צושי צידון כיי-אמר יס
 מעוז היס לאמר לא-חלתי ולא-ילדתי ולא גדלתי צחוריס רוממתי צתולות: **5**
 כאשר-שמע למצריס יחילו כשמע צר: **6** עצרו תרשישה הילילו ישצי אי: **7** הזאת
 לכס עליזה מימי-קדס קדמתה יצלוה רגליה מרחוק לגור: **8** מי יעך זאת על-צר
 המעטירה אשר סחריה שריס כנעניה נכצדי-ארץ: **9** יהוה צבאות יעצה לחלל גאון
 כל-ציי להקל כל-נכצדי-ארץ: **10** עצרי ארץך כיאר צת-תרשיס אין מוח עוד: **11**
 ידו נטה על-היס הרגיו ממלכות יהוה צוה אל-כנען לשמד מעזניה: **12** ויאמר

לא-תוסיפי עוד לעלות המעשקה בתולת בת-לידון **[כתיים]** **[כתים]** קומי עברי
גס-שם לא-ינח לך: **13** הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לזייס
הקימו **[בחינו]** **[בחונו]** עררו ארמנותיה שמה למפלה: **14** הילילו אנוית תרשיש כי
שדד מעוקן: **15** והיה זיוס ההוא ונשכחת זר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ
שבעים שנה יהיה לזר כשירת הזונה: **16** קחי כנור סזי עיר זונה נשכחה היטיזי
נגן הרבי-שיר למען תזכרי: **17** והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את-זר ושבה
לאחננה וזנתה את-כל-ממלכות הארץ על-פני האדמה: **18** והיה סחרה ואחננה קדש
ליהוה לא יאזר ולא יחסן כי לישיזים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה
ולמכסה עתיק: **Isa 24** הנה יהוה צוקק הארץ וזולקה ועוה פניה והפיץ ישיזיה: **2**
והיה כעס ככהן כעזד כדניו כשפחה כגזרתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה
כנשה כאשר נשא צו: **3** הצוק תצוק הארץ והצו תצו כי יהוה דבר את-הדבר
הזה: **4** אצלה נצלה הארץ אמללה נצלה תצל אמללו מרוס עס-הארץ: **5** והארץ
חנפה תחת ישיזיה כיעצרו תורת חלפו חק הפרו זרית עולם: **6** על-כן אלה אכלה
ארץ ויאשמו ישיזי בה על-כן חרו ישיזי ארץ ונשאר אנוש מזער: **7** אצל תירוש
אמללה-גפן נאנחו כל-שמחי-לב: **8** שצת משוש תפיס חדל שאון עלזיז שצת משוש
כנור: **9** בשיר לא ישתויין ימר שכר לשתי: **10** נשצרה קרית-תהו סגר כל-צית
מצוא: **11** נוחה על-היין צחורות ערצה כל-שמחה גלה משוש הארץ: **12** נשאר
בעיר שמה ושאייה יכת-שער: **13** כי כה יהיה צקרב הארץ צתוך העמים כנקף זית
כעוללת אס-כלה צזיר: **14** המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה זלו מים: **15** על-כן
צארים כזדו יהוה צאי הים שס יהוה אלהי ישראל: **16** מכנף הארץ זמרת
שמענו צזי ללדיק ואמר רזי-לי רזי-לי אזי לי צגדים צגדו וצגד צוגדים צגדו: **17**
פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: **18** והיה הנס מקול הפחד יפל אל-הפחת
והעולה מתוך הפחת ילכד צפח כיערצות ממרוס נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: **19**
רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: **20** נוע תנוע ארץ
כשכור והתנודדה כמלונה וכזד עליה פשעה ונפלה ולא-תסיף קוס: **21** והיה
זיוס ההוא יפקד יהוה על-צבא המרוס צמרוס ועל-מלכי האדמה על-האדמה: **22**
ואספו אספה אסיר על-צור וסגרו על-מסגר ומרצ ימים יפקדו: **23** וחפרה הלצנה
וצושה החמה כיעמלך יהוה צצאות צהר זיון וצירושלס ונגד זקניו כזוד: **Isa 25**
יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: **2**
כי שמת מעיר לגל קריה צצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: **3**
על-כן יכדוך עס-עו קרית גויס עריזים ייראוך: **4** כיעהיית מעוה לדל מעוה לאציון
צצר-לו מחסה מזרס זל מחרצ כי רוח עריזים כורס קיר: **5** כחרצ צציון שאון
זרים תכניע חרצ צלל עז זמיר עריזים יענה: **6** ועשה יהוה צצאות לכל-העמים
צהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מוקקים: **7** וצלע
צהר הזה פני-הלוטו הלוטו על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגויס: **8** צלע
המות לנצח ומחה אדני יהוה דמענה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל
כל-הארץ כי יהוה דבר: **9** ואמר זיוס ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו
זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה צישועתו: **10** כיעתנות ידי-יהוה צהר הזה ונדוש

מואב תחתיו כהדוש מתבן **[במני]** **[במנו]** מדמנה: **11** ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
 השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארצות ידיו: **12** ומבצר משגב חומתיו השח
 השפיל הגיע לארץ עד-עפר: **Isa 26 p** ציוס ההוא יושר השיר-הזה בארץ יהודה
 עיר עז-לנו ישועה ישית חומות וחל: **2** פתחו שערים ויבא גוי-לדיק שמר אמנים: **3**
 יאר סמוך תאר שלום שלום כי כך בטוח: **4** בטחו ביהוה עדי-עד כי ביה יהוה
 צור עולמים: **5** כי השח יסבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד-ארץ יגיענה
 עד-עפר: **6** תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: **7** ארח לדיק מישרים ישר מעגל
 לדיק תפלס: **8** אף ארח משפטיך יהוה קויון לשמן ולזכרך תאות-נפש: **9** נפשי
 איותיך בלילה אף-רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ דק למדו יסבי
 תבל: **10** יחן רשע בל-למד דק בארץ נכחות יעול ובל-יראה גאות יהוה: **11**
 יהוה רמה ידך בל-יחזיון יחזו ויבשו קנאת-עם אף-אש ריך תאכלס: **12** יהוה
 תשפת שלום לנו כי גם כל-מעשינו פעלת לנו: **13** יהוה אלהינו בעלונו אדנים
 זולתך לבד-כך נוכיר שמך: **14** מתים בל-יחיו רפאים בל-יקמו לכן פקדת ותשמידם
 ותאבד כל-זכר לנו: **15** יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחמת כל-קווי-ארץ: **16**
 יהוה באר פקדון נקון לחש מוסרך לנו: **17** כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק
 בחבליה כן היינו מפניך יהוה: **18** הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל-נעשה ארץ
 ובל-יפלו יסבי תבל: **19** יחיו מתוך נבלתי יקומו הקיפו ורננו שכני עפר כי טל
 אורת טלך וארץ רפאים תפיל: **20** לך עמי בא בחדריך וסגר **[דלתיק]** **[דלתך]**
 בעדך חבי כמעט-רגע עד-**[יעבור]** **[יעבר-]ועם:** **21** כי-הנה יהוה יא ממקומו לפקד
 עון יש-הארץ עליו וגלתה הארץ את-דמיה ולא-תכסה עוד על-הרובה: **Isa 27 p**
 ציוס ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על ליתן נחש ברח ועל
 ליתן נחש עקלתון והרג את-התנין אשר צים: **2** ציוס ההוא כרס חמד ענו-לה: **3**
 אני יהוה נארה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אכרנה: **4** חמה אין לי
 מי-יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה זה אציתנה יחד: **5** או יחזק במעוזי יעשה
 שלום לי שלום יעשה-לי: **6** הבאים ישרש יעקב ייץ ופרח ישראל ומלאו פני-תבל
 תנובה: **7** הכמכת מכהו הכהו אס-כהרג הרגיו הרג: **8** בסאסאה בשלחה תריבנה
 הגה ברוחו הקשה ציוס קדים: **9** לכן בואת יכפר עון-יעקב וזה כל-פרי הסר
 חטאתו בשומו כל-אבני מוצח כאבני-גור מנפלות לא-יקמו אשרים וחמנים: **10** כי
 עיר בצורה דד נה משלח ונעז כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה:
11 ציבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם-צינות הוא על-כן
 לא-ירחמנו עשהו ויטרו לא יחננו: **12** והיה ציוס ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר
 עד-נחל מנרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: **13** והיה ציוס ההוא יתקע
 בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה
 בהר הקדש בירושלם: **Isa 28** הוי עטרת גאות שכני אפרים ויץ נבל צבי תפארתו
 אשר על-ראש גיא-שמנים הלומי יין: **2** הנה חזק ואמן לאדני כורס ברד שער קטב
 כורס מים כזירים שטפים הניח לארץ ציד: **3** ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי
 אפרים: **4** והיתה ציאת נבל צבי תפארתו אשר על-ראש גיא שמנים כזכורה בטרם
 קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: **5** ציוס ההוא יהיה יהוה

זבאות לעטרת נבי ולפירת תפארה לשאר עמו: **6** ולרוח משפט ליושב
 על-המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שעה: **7** וגם-אלה ציין שגו וזכר תעו כהן
 ונביא שגו זכר נבלעו מן-היין תעו מן-השכר שגו זראה פקו פליליה: **8** כי
 כל-שלחנות מלאו קיח נאה צלי מקום: **9** את-מי יורה דעה ואת-מי יצין שמועה
 גמולי מחלב עתיקי משדים: **10** כי לו לו לו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר
 שם: **11** כי זלעגי שפה וזלשון אחרת ידבר אל-העם הזה: **12** אשר אמר אליהם
 זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אצוא שמוע: **13** והיה להם דבר-יהוה
 לו לו לו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו
 ונוקשו ונלכדו: **14** לכן שמעו דבר-יהוה אנשי לזון משלי העם הזה אשר
 בירושלם: **15** כי אמרתם כרתנו את-מות ועם-שאל עשינו חוה **(שיט)** **[שוט]**
 שוטף כִּי-**(עבר)** **[יעבר]** לא יצואנו כי שמנו כוז מחסנו וזסקר נסתרנו: **16** לכן
 כה אמר אדני יהוה הנני יסד ציון אצן אצן צחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין
 לא יחיש: **17** ושמתי משפט לקו וזדקה למשקלת ויעה צרד מחסה כוז וסתר מים
 ישטפו: **18** וכפר זריתכם את-מות וחזותכם את-שאל לא תקום שוט שוטף כי יעבר
 והייתם לו למרמס: **19** מדי עברו יקח אתכם כִּי-צבקר צבקר יעבר ציום וזלילה
 והיה רק-זועה הצין שמועה: **20** כִּי-קצר המזע מהשתרע והמסכה זרה כהתכנס: **21**
 כי כהר-פרזים יקום יהוה כעמק בגצעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעזד
 עזדתו נכריה עזדתו: **22** ועתה אל-תחלוזו פן-יחזקו מוסריכם כִּי-כלה ונחרצה
 שמעתי מאת אדני יהוה זבאות על-כל-הארץ: **23** האזינו ושמעו קולי הקשיבו
 ושמעו אמרתי: **24** הכל היום יחרש יחרש לזרע יפתח וישדד אדמתו: **25** הלא
 אס-שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו:
26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו: **27** כי לא זחרון יודש קצח ואופן עגלה על-כמן
 יוסב כי זמטה יחצט קצח וכמן זשצט: **28** לחם יודק כי לא לנח אדוש ידושנו
 והמס גלגל עגלתו ופרשיו לא-ידקנו: **29** גם-זאת מעם יהוה זבאות יאה הפליא
 ענה הגדיל תושיה: **Isa 29** **p** הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה
 חגים ינקפו: **3** והזיקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: **3** וחתימי
 כדור עליך וזרתי עליך מצב והקיימתי עליך מזרת: **4** ושפלת מארץ תדברי
 ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תזפף: **5** והיה
 כאצק דק המון זריך וכמן עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: **6** מעם יהוה
 זבאות תפקד זרעם וזרעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: **7** והיה
 כחלום חזון לילה המון כל-הגוים הזבאים על-אריאל וכל-זביה ומזדתה
 והמזיקים לה: **8** והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר
 יחלם הזמא והנה שחה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל-הגוים
 הזבאים על-הר ציון: **9** **9** התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא-יין נעו ולא
 שכר: **10** כִּי-נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעם את-עיניכם את-הנביאים
 ואת-ראשיכם החזים כסה: **11** ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר-ייתנו
 אתו אל-יודע **(הספר)** **[ספר]** לאמר קרא נא-זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: **12**
 ונתן הספר על אשר לא-יידע ספר לאמר קרא נא-זה ואמר לא ידעתי ספר: **13**

ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בצפיו וצפתי כדוני ולבו רחוק ממני ותהי
 ירחתם אחי מנזות אנשים מלמדה: **14** לכן הנני יוסף להפליא את-העם-הזה הפלא
 ופלא ואזדה חכמת חכמיו וזינת נבניו תסתתר: **ק 15** הוי המעמיקים מיהוה לסתר
 ענה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראלנו ומי יודענו: **16** הפכס אס-כחמר
 היצר ישב כי-יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליורו לא הבין: **17**
 הלוא-עוד מעט מזער ושז לבנון לכרמל והכרמל לער ישב: **18** ושמעו
 ציוס-ההוא החרשים דצרי-ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: **19** ויספו עגוים
 זיהוה שמחה ואזיוני אדם בקדוש ישראל יגילו: **20** כי-אפס עריך וכלה לך ונכרתו
 כל-שקדי און: **21** מחטיאי אדם דדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתו דדיק: **ק 22**
 לכן כה-אמר יהוה אל-צית יעקב אשר פדה את-אברהם לא-עתה יבוש יעקב ולא
 עתה פניו יחורו: **23** כי צראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו
 את-קדוש יעקב ואת-אלהי ישראל יעריטו: **24** וידעו תעירות צינה ורוגנים
 ילמדו-לקח: **Isa 30** הוי צנים סוררים נאס-יהוה לעשות ענה ולא מני ולנכך מסכה
 ולא רוחי למען ספות חטאת על-חטאת: **2** ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
 לעזו צמעו פרעה ולחסות בצל מצרים: **3** והיה לכס מעוז פרעה לצשת והחסות
 בצל-מצרים לכלמה: **4** כי-היו צען שריו ומלאכיו חנס יגיעו: **5** כל **(הבאיש)**
[הביש] על-עם לא-יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לצשת וגם-לחרפה: **ק 6**
 משא צהמות נגז צארך צרה וצוקה לציה וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו
 על-כתף עירים חילהם ועל-דצשת גמלים אוצרתם על-עם לא יועילו: **7** ומצרים
 הצל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהצ הם שבת: **8** עתה צוא כתבה על-לות אחס
 ועל-ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם: **9** כי עם מרי הוא צנים כחשים
 צנים לא-אצו שמוע תורת יהוה: **10** אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא
 תחזו-לנו נכחות דצרו-לנו חלקות חזו מהתלות: **11** סורו מני-דרך הטו מני-ארח
 השציתו מפנינו את-קדוש ישראל: **ק 12** לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם
 דצבר הזה ותצטחו בעשק ונלו ותשענו עליו: **13** לכן יהיה לכס העון הזה כפרך
 נפל נצעה צחומה נשגבה אשר-פתאם לפתע יצוא שצרה: **14** ושצרה כשצר נצל
 יוצרים כחות לא יחמל ולא-יימאל צמכתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים
 מגצא: **פ 15** כי כה-אמר אדני יהוה קדוש ישראל צשונה ונחת תושעון צהשקט
 וצצטחה תהיה גצורתכם ולא אציתם: **16** ותאמרו לא-כי על-סוס ננוס על-כן תנוסון
 ועל-קל נרכז על-כן יקלו רדפיכם: **17** אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת
 חמשה חנסו עד אס-נותרתם כתרן על-ראש ההר וכנס על-הגבעה: **18** ולכן יחכה
 יהוה לחונכם ולכן ירוס לרחמכם כי-אלהי משפט יהוה אשרי כל-חוכי לו: **ק 19**
 כי-עם צציון ישז צירושלם צכו לא-תצכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך: **20**
 ונתן לכס אדני לחס צר ומים לחך ולא-יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות
 את-מוריך: **21** ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו צו כי תאמינו
 וכי תשמאלו: **22** וטמאתם את-צפוי פסילי כספך ואת-אפדת מסכת זהבך תזרם
 כמו דוה לא תאמר לו: **23** ונתן מטר זרעך אשר-תזרע את-האדמה ולחס תצואת
 האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ציוס ההוא כר נרחצ: **24** והאלפים והעירים

עבדי האדמה צליל חמיץ יאכלו אשר-זרה צרחת וצמורה: ²⁵ והיה על-כל-הר גבה ועל כל-גבעה נשאה פלגים יבלי-מים ציוס הרג רצ צנפל מגדלים: ²⁶ והיה אור-הלצנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ציוס חבש יהוה את-שצר עמו ומחן מכתו ירפא: ²⁷ **ק** הנה שם-יהוה צא ממרחק צער אפו וכד משאה שפתיו מלאו זעס ולשונו כאש אכלת: ²⁸ ורוחו כנחל שוטף עד-צואר יחנה להנפה גויס צנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמיס: ²⁹ השיר יהיה לכס כליל התקדש-חג ושמתח לצב כהולך צחליל לצוא צהר-יהוה אל-צור ישראל: ³⁰ והשמיע יהוה את-יהוד קולו ונחת זרועו יראה צועף אף ולהצ אש אוכלה נפץ חרס ואצן צרד: ³¹ **כ**-מקול יהוה יחת אשור צצצט יכה: ³² והיה כל מעצר מטה מוסקה אשר יניח יהוה עליו צחפס וצכנרות וצמלחמות תנופה נלחס-**[צה]** **[צס]**: ³³ **כ**-ערוך מאתמול תפתה גס-**[הוא]** **[היא]** למלך הוכן העמיק הרחצ מדרתה אש ועיסי הרצה נשמת יהוה כנחל גפרית צערה צה: ³⁴ **Isa 31** **ק** הוי הירדיס מצריס לעזרה על-סוקיס ישענו ויבטחו על-רכב כי רצ ועל פרסיס כי-עצמו מאד ולא שעו על-קדוש ישראל ואת-יהוה לא דרשו: ² וגס-הוא חכס ויחא רע ואת-דצרו לא הסיר וקס על-צבית מרעיס ועל-עזרת פעלי און: ³ ומצריס אדם ולא-אל וסוקיס צטר ולא-רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלס יכליון: ⁴ **ק** כי כה אמר-יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על-טרפו אשר יקרא עליו מלא רעיס מקולס לא יחת ומהמונס לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על-הר-ציון ועל-גבעתה: ⁵ כצפריס עפות כן יגן יהוה צבאות על-ירושלס גנון והציל פסח והמליט: ⁶ שוצו לאשר העמיקו סרה צני ישראל: ⁷ כי ציוס הוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהצו אשר עשו לכס ידיכס חטא: ⁸ ונפל אשור צחרצ לא-איש וחרצ לא-אדם תאכלנו ונס לו מפני-חרצ וצחוריו למס יהיו: ⁹ וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאס-יהוה אשר-אור לו צציון ותגור לו צירושלס: ¹⁰ **ק** **Isa 32** הן לצדק ימלך-מלך ולשריס למשפט ישרו: ² והיה-איש כמחצב-רוח וסתר זרס כפלגי-מים צציון ככל סלע-כד צארץ עיפה: ³ ולא חשעינה עיני ראיס ואזני שמעיס תקשכנה: ⁴ ולצצ נמהריס יצין לדעת ולשון עלגיס חמהר לדבר צחות: ⁵ לא-יקרא עוד לצבל נדיצ ולכילי לא יאמר שוע: ⁶ כי נצל נצלה ידבר ולצו יעשה-און לעשות חנף ולדצר אל-יהוה תועה להריק נפש רעצ ומשקה צמא יחסיר: ⁷ וכלי כליו רעיס הוא זמות יעץ לחצל **[ענויס]** **[ענייס]** צאמרי-סקר וצדצר אציון משפט: ⁸ ונדיצ נדיצות יעץ והוא על-נדיצות יקוס: ⁹ נשיס שאננות קמנה שמענה קולי צנות צטחות האונה אמרתי: ¹⁰ ימיס על-שנה חרגונה צטחות כי כלה צציר אסף צלי יצוא: ¹¹ חרדו שאננות רגזה צטחות פשטה וערה וחגורה על-חלציס: ¹² על-שדיס ספדיס על-שדי-חמד על-גפן פריה: ¹³ על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על-כל-צחי משוש קריה עליזה: ¹⁴ כי-ארמון נטש המון עיר עוז עפל וצחן היה צעד מערות עד-עולס משוש פראיס מרעה עדריס: ¹⁵ **כ**-יערה עלינו רוח ממרוס והיה מדצר לכרמל **[וכרמל]** **[והכרמל]** ליער יחשב: ¹⁶ ושכן צמדצר משפט וצדקה צכרמל חשב: ¹⁷ והיה מעשה הצדקה שלום ועצדת הצדקה השקט וצטח עד-עולס: ¹⁸ וישצ עמי צנוה שלום וצמשכנות מצטחיס

וזמנחת שאננות: ¹⁹ וזרד זרדת היער וזשפלה תשפל העיר: ²⁰ אשריכם זרעי
 על-כל-מיים משלחי רגל-השור והחמור: **Isa 33** ^ס ¹ הוי שודד ואתה לא שדוד וזוגד
 ולא-זוגדו זו כהתמך שודד תושד כנלתך לזגד יגדו-בך: **ס ² יהוה חננו לך קוינו
 היה זרעם לזקרים אף-ישועתנו זעת זרה: ³ מקול המון נדדו עמים מרוממתך
 נפזו גוים: ⁴ ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גזים שוקק זו: ⁵ נשגז יהוה כי שכן
 מרום מללך זיון משפט ונדקה: ⁶ והיה חמונת עמיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת
 יהוה היא אורו: **ס ⁷ הן אראלם זעקו חזא מלאכי שלום מר יזכיון: ⁸ נשמו
 מסלות שזת עזר ארז הפר זרית מאס ערים לא חשז אנוש: ⁹ אכל אמללה ארץ
 החפיר לזנון קמל היה השרון כערבה וער זשן וכרמל: ¹⁰ עתה אקום יאמר
 יהוה עתה ארומם עתה אנשא: ¹¹ תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: ¹²
 והיו עמים משרפות שיד קולים כסוחים זאש יתמו: **ס ¹³ שמעו רחוקים אשר עשיתי
 ודעו קרובים גזרתי: ¹⁴ פחדו זיון חטאים אחוה רעדה חנפים מי יגור לנו אש
 אוכלה מייגור לנו מוקדי עולם: ¹⁵ הלך נדקות וזר מישרים מאס זבצע
 מעשקות נער כפיו מתמך זשחד אטם אזנו משמע דמים ועלם עיניו מראות זרע:
¹⁶ הוא מרומים ישכן מזדות סלעים משגזו לחמו נתן מימיו נאמיים: ¹⁷ מלך זיפיו
 תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: ¹⁸ לזך יהגה חימה היה ספר היה שקל היה
 ספר את-המגדלים: ¹⁹ את-עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון
 אין זינה: ²⁰ חזה זיון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל
 זלי-זען זלי-סע יתדחיו לנח וכל-חזליו זלי-ינתקו: ²¹ כי אס-שם אדיר יהוה לנו
 מקום-ינהרים יארים רחבי ידים זלי-תלך זו אני-שיט וזי אדיר לא יעזרנו: ²² כי
 יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: ²³ נטשו חזליך זלי-חזקו
 כן-תרגם זלי-פרשו נס אז חלק עד-שלל מרבה פסחים זוזו זו: ²⁴ וזלי-יאמר שכן
 חילתי העם הישב זיה נשא עון: **Isa 34** ^ס ¹ קרבו גוים לשמע ולאמיים הקשיבו תשמע
 הארץ ומלאה תבל וכל-זאכיה: ² כי קצף ליהוה על-כל-הגוים וחמה
 על-כל-זכאס החרימם נתנס לזבח: ³ וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה זאשם ונמסו
 הרים מדמם: ⁴ ונמקו כל-זכא השמים ונגלו כספר השמים וכל-זכאס יזול כנבל
 עלה מגפן וכנבלת מתאנה: ⁵ כי-רותה זשמים חרבי הנה על-אדום תרד ועל-עם
 חרמי למשפט: ⁶ חרז ליהוה מלאה דם הדשנה מחלז מדם כרים ועתודים מחלז
 כליות אילים כי זבח ליהוה זבזרה וזבח גדול זארץ אדום: ⁷ וירדו ראמים עמם
 ופריים עם-אזירים ורותה ארזם מדם ועפרם מחלז ידשן: ⁸ כי יום נקם ליהוה שנת
 שלומיים לריב זיון: ⁹ ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת
 זערה: ¹⁰ לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור מדור תחרז לנח
 נחמים אין עזר זיה: ¹¹ וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכור-זיה ונטה עליה
 קריתהו ואזני-זיהו: ¹² חריה ואין-שם מלוכה יקראו וכל-שריה יהיו אפס: ¹³ ועלתה
 ארמנתיה סירים קמוש וחוח זמזכריה והיתה נוה תנים חזיר לזנות יענה: ¹⁴ ופגשו
 זיים את-איים ושעיר על-רעהו יקרא ארץ-שם הרגיעה לילית ומזאה לה מנות: ¹⁵
 שמה קנה קפוז ותמלט זכעה וזגרה זללה ארץ-שם נקצו דיות אשה רעותה: ¹⁶******

דרשו מעל-ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כ־פי
 הוא נוא רוחו הוא קצָן: **17** והוא-הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו
 עד-עולם יִרְשׁוּהָ לְדוֹר ודור יִשְׁכְּנוּ-בָהּ: **Isa 35 p** יִשְׁשׂוּם מְדַבֵּר וְיִהְיֶה וְתִגְל עֲרֵבָה
 וּתְפָרַח כַּחצְלָלָת: **2** פָּרַח תְּפָרַח וְתִגְל אֶף גִּילַת וְרַגְן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתְּן-לָהּ הַדָּר
 הַכְּרַמֶּל וְהַשְּׂרׁוֹן הֵמָּה יִרְאוּ כְבוֹד-יְהוָה הַדָּר אֱלֹהֵינוּ: **3** חֲזָקוּ יָדַי רַפּוֹת וּצְרִיכִים
 כְּשֵׁלוֹת אֲמַנּוּ: **4** אֲמַרְוּ לְנַמְהֵרֵי-לֵב חֲזָקוּ אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נִקְם יְצוֹא גַּמּוּל
 אֱלֹהִים הוּא יְצוֹא וְיִשְׁעֶכֶם: **5** אִזּוּ תִּפְקַחְנָה עֵינַי עוֹרִים וְאֲזוּנֵי חֲרָשִׁים תִּפְתַּחְנָה: **6** אִזּוּ
 יִדְלַג כְּאֵיל פֶּסַח וְתָרַן לְשׁוֹן אֶלֶס כִּי-נִבְקַעוּ בְּמַדְבָּר מֵיַם וְנַחֲלִים בְּעַרְבָה: **7** וְהִיא
 הִשְׂרֵב לְאִגָּם וְנִמְאָחַן לְמַצְעֵי מֵיַם צְנוּה תְּנִים רִצְנָה חֲצִיר לִקְנָה וְגַמְאָל: **8** וְהִיא-שָׁם
 מִסְּלוֹל וְדָרַךְ וְדָרַךְ הַקֹּדֶשׁ יִקְרָא לָהּ לֹא-יִעֲבְרֵנוּ טַמְאָ וְהוּא-לְמוֹ הַלֵּךְ דָּרַךְ וְאֲוִילִים
 לֹא יִתְעוּ: **9** לֹא-יִהְיֶה שָׁם אֲרִיָּה וּפְרִיץ חַיּוֹת צִלְעֵי-עֲלֵנָה לֹא תִמְאָל שָׁם וְהִלְכוּ
 גְּאוּלִּים: **10** וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבּוּן וְצָאוּ יָיוֹן צְרֵנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשָׁם שְׁשׁוֹן
 וְשִׁמְחָה יִשְׂגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וְאִנְחָה: **Isa 36 p** וְיִהְיֶה בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֻזְקִיָּהוּ עֲלֵהָ
 סַנְחַרִּיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפָשׂם: **2** וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ-אַשּׁוּר
 אֶת-רַב־שָׂקָה מֶלֶכִּישׁ יְרוּשָׁלַּיִם אֱלֹהֵי-מֶלֶךְ חֻזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כְּבוֹד וַיַּעֲמֵד בְּתַעֲלַת הַבְּרֵכָה
 הָעֲלִיוֹנָה בְּמִסְּלַת שְׂדֵה כּוּצָם: **3** וַיֹּאמֶר אֲלֵיוּ אֲלִיָּקִים בֶּן-חֲלַקְיָהוּ אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת
 וְשִׁבְנָה הַסֹּפֵר וַיּוֹאֵחַ בֶּן-אַסָּף הַמּוֹכִיר: **4** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־שָׂקָה אֲמַרְוּ-נָא
 אֱלֹהֵי-חֻזְקִיָּהוּ כִּה־אֲמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר מֵהַבְּצֻחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּצַחַת: **5**
 אֲמַרְתִּי אֶךְ-דְּבַר-שְׁפָתַיִם עָלָה וּגְבוּרָה לְמַלְחָמָה עָתָה עַל-יָמַי בְּצַחַת כִּי מִרְדַּת צִי: **6**
 הִנֵּה בְּצַחַת עַל-מִשְׁעַנַּת הַקִּנָּה הַרְאֹן הַזֶּה עַל-מְנַצִּים אֲשֶׁר יִסְמַךְ אִישׁ עָלָיו וְצָא
 בְּכַפּוֹ וְנִקְצָה כֵּן פָּרַעַה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְכָל-הַבְּצֻחִים עָלָיו: **7** וְכִי-תֹאמַר אֲלֵי אֱלֹהֵי-יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּצַחַת הַלּוֹא-הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חֻזְקִיָּהוּ אֶת-בְּצַחַתוֹ וְאֶת-מִצְבַּחַתוֹ וַיֹּאמֶר
 לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם לְפָנַי הַמְּזַבַּח הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲוּוּ: **8** וְעַתָּה הִתְעַרְבַּ נָא אֶת-אֲדָנַי הַמֶּלֶךְ
 אֲשׁוּר וְאֲתַנְּה לֶךְ אֲלֵפִים סוּסִים אֶסְ-תּוֹכֵל לַחַת לֶךְ רַבִּים עֲלֵיהֶם: **9** וְאִיךְ תִּשְׂבַּע
 אֶת פְּנֵי פַחַת אֶחָד עֲבָדֵי אֲדָנַי הַקִּטְנִים וְתִבְצַח לֶךְ עַל-מְנַצִּים לְרַכֵּב וּלְפָרְשִׁים: **10**
 וְעַתָּה הַמְּצַלְעֵדֵי יְהוָה עֲלֵיתִי עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֲלֵי עֲלֵה
 אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ: **11** וַיֹּאמֶר אֲלֵיָּקִים וְשִׁבְנָה וַיּוֹאֵחַ אֱלֹהֵי-רַב־שָׂקָה דְּבַר-נָא
 אֶל-עַבְדֶּיךָ אֲרַמִּית כִּי שְׁמַעִים אֲנַחְנוּ וְאֱלֹהֵי-תְדַבֵּר אֲלֵינוּ יְהוּדִית בְּאֲזוּנֵי הָעַם אֲשֶׁר
 עַל-הַחוּמָה: **12** וַיֹּאמֶר רַב־שָׂקָה הֲאֵל אֲדָנֶיךָ וְאֲלֵיךְ שְׁלַחְנֵי אֲדָנִי לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל-הַאֲנָשִׁים הַיִּשְׂרָאֵלִים עַל-הַחוּמָה לְאֶכְלֵ אֶת-**[תְּרַאֲהֵם]** **[וְאֹתָם]** וְלִשְׁתּוֹת
 אֶת-**[שִׁינֵיהֶם]** **[מִימֵי]** **[רְגֵלֵיהֶם]** עַמְכֶם: **13** וַיַּעֲמֵד רַב־שָׂקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדוֹל יְהוּדִית
 וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ אֶת-דְּבָרַי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר: **14** כִּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ אֱלִישָׁא לְכֶם
 חֻזְקִיָּהוּ כִּי לֹא-יִוָּכַח לְהַצִּיל אֶתְכֶם: **15** וְאֲלֵי-בְצַחַת אֶתְכֶם חֻזְקִיָּהוּ אֱלֹהֵי-יְהוָה לְאֲמַר
 הֲלֹא יִצְּלֵנוּ יְהוָה לֹא תִנְתֵּן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר: **16** אֱלֹהֵי-שְׁמַעוּ אֱלֹהֵי-חֻזְקִיָּהוּ
ס כִּי כִה־אָמַר הַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר עֲשׂוּ-יָדַי צְרָכָה וְצָאוּ אֲלֵי וְאֲכָלוּ אִישׁ-גִּפְנוֹ וְאִישׁ
 תִּאֲנַתּוֹ וְשִׁתּוֹ אִישׁ מִי-בְּצוּרוֹ: **17** עַד-צָאִי וְלִקְחֵתִי אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ כַּאֲרַכְסָם אָרֶץ דְּגוֹן
 וְתִירוֹשׁ אָרֶץ לַחֶם וְכַרְמִים: **18** פְּנִי-יִסֵּית אֶתְכֶם חֻזְקִיָּהוּ לְאֲמַר יְהוָה יִצְּלֵנוּ הַהַצִּילֵנוּ
 אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת-אֲרָצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר: **19** אִיָּה אֱלֹהֵי חַמַּת וְאַרְפַּד אִיָּה אֱלֹהֵי

ספרוים וכי-הצילו את-שמרון מידי: ²⁰ מי בכל-אלהי הארצות האלה אשר-הצילו את-ארצם מידי כי-יציל יהוה את-ירושלם מידי: ²¹ ויחרישו ולא-ענו אתו דבר כי-מנזת המלך היא לאמר לא תענהו: ²² ויצא אליקים בן-חלקיהו אשר-על-הצית ושנא הסופר ויואח בן-חסף המזכיר אל-חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רב-שקה: **Isa 37 p** ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את-בגדיו ויתכס בשק ויצא בית יהוה: ² וישלח את-אליקים אשר-על-הצית ואת שנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל-ישעיהו בן-אמון הנביא: ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יוס-זרה ותוכחה ונאלה היום הזה כי באו צנים עד-משצר וכח אין ללדה: ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב-שקה אשר שלחו מלך-אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח דבזרים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ⁵ ויצאו עבדי המלך חזקיהו אל-ישעיהו: ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל-אדניכם כה אמר יהוה אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך-אשור אותי: ⁷ הנני נתן צו רוח ושמע שמועה ושז אל-ארצו והפלתיו בחרב צארו: ⁸ וישז רב-שקה וימנא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁹ וישמע על-תרהקה מלך-כוש לאמר יאל להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר: ¹⁰ כה תאמרון אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אלהיך אשר אתה צוטח צו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות להחרימם ואתה תנצל: ¹² ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את-גזון ואת-חרון ורף וצני-עדן אשר בתלשר: ¹³ איה מלך-חממת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפני יהוה: ¹⁵ ויתפלל חזקיהו אל-יהוה לאמר: ¹⁶ יהוה זבאות אלהי ישראל ישז הכרזים אתה-הוא האלהים לצדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את-השמים ואת-הארץ: ¹⁷ הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל-דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: ¹⁸ אמנס יהוה התריבו מלכי אשור את-כל-הארצות ואת-ארצם: ¹⁹ ונתן את-אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אס-מעשה ידי-אדם עץ ואבן ויאבדום: ²⁰ ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל-ממלכות הארץ כי-אתה יהוה לצדך: ²¹ וישלח ישעיהו בן-אמון אל-חזקיהו לאמר כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך אשור: ²² זה הדבר אשר-דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת-ניון אחריך ראש הניעה בת ירושלם: ²³ את-מי חרפת וגדפת ועל-מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל-קדוש ישראל: ²⁴ ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לצנון ואכרת קומת ארזיו מצחר ברשיו ואצוא מרום קצו יער כרמלו: ²⁵ אני קרתי ושתיתי מים ואחרז בצק-פעמי כל יארי מנור: ²⁶ הלוא-שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויזרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נלים ערים בצרות: ²⁷ וישציהן קלריי-יד חמו ובשו היו עשז שדה וירק דשא חזיר גבות ושדמה לפני קמה: ²⁸ ושבתך ולאחך ובואך ידעתי ואת התרגון אלי: ²⁹ יען התרגון אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי

צשפתין והשיצתין צדרך אשר-צאת צה: ³⁰ וזה-לך האות אכול השנה ספיח
 וצשנה השנית שחיס וצשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים (ואכול) [ואכלון]
 פרים: ³¹ ויספה פליטת צית-יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³² כי
 מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה לצבות תעשה-זאת: ³³ ס לכן
 כה-אמר יהוה אל-מלך אשור לא יצוא אל-העיר הזאת ולא-יורה שם חץ
 ולא-יקדמנה מגן ולא-ישפך עליה סללה: ³⁴ צדרך אשר-צא צה ישוב ואל-העיר
 הזאת לא יצוא נאס-יהוה: ³⁵ וגותי על-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד
 עבדי: ³⁶ ס ויצא מלאך יהוה ויכה צמחנה אשור מאה ושמיים וחמשה אלף
 וישכימו צבקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁷ ויסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור
 וישב צנינוה: ³⁸ ויהי הוא משתחוה צית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראר צניו
 הכהו צחרצ והמה נמלטו ארך אררט וימלך אסר-חדן צנו תחתיו: ³⁸ ס Isa 38 צימים
 ההם חלה חזקיהו למות ויצוא אליו ישעיהו צן-אמוץ הנציא ויאמר אליו כה-אמר
 יהוה לו לציתך כי מת אתה ולא תחיה: ² ויסב חזקיהו פניו אל-הקיר ויתפלל
 אל-יהוה: ³ ויאמר אנה יהוה זכר-נא את אשר התהלכתי לפניך צאמת ובלב שלם
 והטוב צעייך עשיתי ויבך חזקיהו צכי גדול: ⁴ ס ויהי דצרי-יהוה אל-ישעיהו
 לאמר: ⁵ הלוך ואמרת אל-חזקיהו כה-אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
 את-תפלתך רחיתי את-דמעתי הנני יוסף על-ימין חמש עשרה שנה: ⁶ ומכף
 מלך-אשור אליך ואת העיר הזאת וגותי על-העיר הזאת: ⁷ וזה-לך האות מאת
 יהוה אשר יעשה יהוה את-הדבר הזה אשר דבר: ⁸ הנני משיב את-צל המעלות
 אשר ירדה צמעלות אחו צשמט אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות
 צמעלות אשר ירדה: ⁹ ס מכתב לחזקיהו מלך-יהודה צחלתו ויחי מחליו: ¹⁰ אני
 אמרתי צדמי ימי אלכה צשערי שאלו פקדתי יתר שנותי: ¹¹ אמרתי לא-אראה יה
 יה צארך החיים לא-אציט אדם עוד עס-יושבי חדל: ¹² דורי נסע וגלה מני כאהל
 רעי קפדתי כארג חיי מדלה יצעני מיום עד-לילה תשלימני: ¹³ שויתי עד-צבקר
 כארי כן ישבר כל-עצמותי מיום עד-לילה תשלימני: ¹⁴ כקום עגור כן אכפוף
 אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה-לי ערבני: ¹⁵ מה-אדבר ואמר-לי והוא
 עשה אדדה כל-שנותי על-מר נפשי: ¹⁶ אדני עליהם יחיו ולכל-צהן חיי רוחי
 ותחלימני והחיני: ¹⁷ הנה לשלום מר-לי מר ואתה חשקת נפשי משחת צלי כי
 השלכת אחרי גוך כל-חטאי: ¹⁸ כי לא שאלו תודך מות יהלך לא-ישברו
 יורדי-צור אל-אמתך: ¹⁹ חי חי הוא יודך כמוני היום אב לצנים יודיע אל-אמתך:
²⁰ יהוה להושיעני וגותי נגן כל-ימי חיינו על-צית יהוה: ²¹ ויאמר ישעיהו ישאו
 דבלת תאנים וימרחו על-השחין ויחי: ²² ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה צית
 יהוה: ³⁹ ס Isa 39 צעת ההוא שלח מרדך צלאדן צן-צלאדן מלך-צבל ספרים ומנחה
 אל-חזקיהו ושמע כי חלה ויחזק: ² ושמט עליהם חזקיהו ויראם את-צית (נכתה)
 [נכתו] את-הכסף ואת-הזהב ואת-הצמיים ואת השמן הטוב ואת כל-צית כליו ואת
 כל-אשר נמצא בצארתיו לא-היה דבר אשר לא-הראם חזקיהו צביתו
 וצכל-ממשלתו: ³ ויצא ישעיהו הנציא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
 האנשים האלה ומאין יצאו אליך ויאמר חזקיהו מארך רחוקה צאו אלי מצבל: ⁴

ויאמר מה ראו צביתך ויאמר חזקיהו את כל-אשר צביתי ראו לא-היה דבר אשר
 לא-הרהרתיים באורתי: **5** ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו שמע דבר-יהוה לבבות: **6** הנה
 ימים באים ונשא כל-אשר צביתך ואשר אצרו אצתיך עד-היום הזה צבל לא-יותר
 דבר אמר יהוה: **7** ומצניך אשר ילאו ממך אשר תוליד יקחו והיו קריסים צהיכל
 מלך צבל: **8** ויאמר חזקיהו אל-ישעיהו טוב דבר-יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה
 שלום ואמת בימי: **Isa 40 פ** נחמו נחמו עמי יאמר אלהים: **2** דברו על-לבב ירושלם
 וקראו אליה כי מלחה לבאה כי נראה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים
 צבל-חטאתיה: **3** **פ** קול קורא צמדצר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו:
4 כל-גיח ינשא וכל-הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: **5**
 וגולה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי פי יהוה דבר: **6** **פ** קול אמר קרא ואמר
 מה אקרא כל-הבשר חזיר וכל-חסדו כליץ השדה: **7** יבש חזיר נבל לץ כי רוח
 יהוה נשבה צו חכן חזיר העם: **8** יבש חזיר נבל לץ ודבר-אלהינו יקום לעולם: **פ**
9 על הרגבה עלי-לך מצשרת ליון הרימי זכח קולך מצשרת ירושלם הרימי
 אל-תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: **10** הנה אדני יהוה צחוק יבוא וזרעו
 משלה לו הנה שכרו אמו ופעלתו לפניו: **11** כרעה עדרו ירעה זורעו יקבץ טלאים
 וצחיקו ישא עלות ינהל: **12** **פ** מי-מדד בשעלו מים ושמים צורת חכן וכל בשלש
 עפר הארץ ושקל צפלים הרים וגבעות צמאזנים: **13** מי-תכן את-רוח יהוה ואיש
 ענתו יודיענו: **14** את-מי נועץ ויצינהו וילמדהו בחרת משפט וילמדהו דעת ודרך
 תבונות יודיענו: **15** הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשצו הן איים דק יטול:
16 ולבנון אין די צער וחיתו אין די עולה: **17** **פ** כל-הגוים כאין נגדו מאפס ותהו
 נחשצו-לו: **18** ואל-מי תדמיון אל ומה-דמות תערכו לו: **19** הפסל נסך חרש וזרף
 צובה ירקענו ורתקות כסף זורף: **20** המסכן תרומה עץ לא-ירקב יצחר חרש חכם
 יבקש-לו להכין פסל לא ימוט: **21** הלא תדעו הלא תשמעו הלא הגד מראש
 לכם הלא הצינתם מוסדות הארץ: **22** הישצ על-חוג הארץ וישציה כחצבים הנוטה
 דק שמים וימתחם כאהל לשבת: **23** הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: **24**
 אף צל-נטעו אף צל-זרעו אף צל-שרש צארץ גזעם וגם-נשף צהם ויבשו וסערה
 כקש תשאם: **25** **פ** ואל-מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: **26** שאו-מרום עיניכם וראו
 מי-צבר אלה המוטיא צמספר לבאם לכלם צשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש
 לא נעדר: **27** **פ** למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
 משפטי יעבור: **28** הלא ידעת אס-לא שמעת אלהי עולם יהוה צורא קנות הארץ
 לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: **29** נתן ליעף כח ולאין אונים ענמה ירבה: **30**
 ויעפו נערים ויגעו וצחורים כשול יכשלו: **31** וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אצר
 כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: **Isa 41 פ** החרישו אלי איים ולאמיים
 יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה: **2** מי העיר ממזרח דק יקראהו
 לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: **3** ירדפס
 יעבור שלום ארח צרגליו לא יבוא: **4** מי-פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה
 ראשון ואת-אחרנים אני-הוא: **5** ראו איים וייראו קנות הארץ יחדו קרבו ויחמיו:

6 איש את-רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את-זרף מחליק פטיש
 את-הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקוהו בזממרים לא ימוט: 8 ס ואתה
 ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקתיך מקצות
 הארץ ומאזליה קראתיך ואמר לך עבדי-אתה בחרתיך ולא מאסתיך: 10
 אל-תירא כי עמך-אני אל-תשתע כיי-אני אלהיך אמנתיך אף-עורתיך אף-תמנתיך
 בימין נדקי: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים כך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: 12
 תבקשם ולא תמנאם אנשי מנתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה
 אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל-תירא אני עורתיך: 14 ס אל-תיראי תולעת
 יעקב מתי ישראל אני עורתיך נאס-יהוה וגאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתך
 למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגזעות כמך תשים: 16 תזרם ורוח
 תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ציהוה בקדוש ישראל תהלל: 17 פ העניינים
 והאציונים מבקשים מים ואין לשונם צמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל
 לא אעזבם: 18 אפתח על-שפיים נהרות וצחוק בקעות מעינות אשים מדבר
 לאגם-מים וארץ ציה למנאמי מים: 19 אתן במדבר ארו שטה והדס ועץ שמן
 אשים בערבה צרוש תדהר ותאשור יחדו: 20 למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו
 כי יד-יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: 21 פ קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
 עצמותיכם יאמר מלך יעקב: 22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה
 הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחרייתן או הבאות השמיענו: 23 הגידו האמתיות
 לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף-טיטיו ותרעו ונשתעה (ונרא) [ונראה] יחדו: 24
 הן-אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר זכס: 25 העירותי מנפון ואת
 ממורח-שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו-חמר וכמו יוטר ירמס-טיט: 26 מי-הגיד
 מראש ונדעה ומלפנים ונאמר נדיק אף אף-מגיד אף אף משמיע אף אף-שמע
 אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנס ולירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואין איש
 ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר: 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותבו
 נסכיהם: 30 פ Isa 42 הן עבדי אתמך-צו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט
 לגוים יוציא: 2 לא ינעק ולא ישא ולא-ישמיע צחוק קולו: 3 קנה רצון לא ישבור
 ופשתה כהה לא יבנה למת יוציא משפט: 4 לא יכהה ולא ירוץ עדישים בארץ
 משפט ולתורתו איים ייחילו: 5 פ כה-אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע
 הארץ ואלאזיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך
 בצדק ואחזק צידך ואצרך ואחנך לצרית עם לאור גוים: 7 לפקח עינים עורות
 להוציא ממסגר אסיר מצית כלא ישבי חשך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר
 לא-אתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשנות הנה-צאו וחדשות אני מגיד צטרם תלמחנה
 אשמיע אתכם: 10 פ שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו
 איים וישציהם: 11 ישאו מדבר וערו חררים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש
 הרים יצומו: 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו: 13 יהוה כגבור יא כליש
 מלחמות יעיר קנאה יריע אף-יריח על-איביו יתגבר: 14 ס החשיתי מעולם אחריש
 אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחריצ הרים וגזעות וכל-עששם

אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: ¹⁶ והולכתי עורים דרך לא ידעו
 גנתיבות לא-ידעו אדריכס אשים מחשך לפנייהם לאור ומעקשים למישור אלה
 הדברים עשיתם ולא עזבתם: ¹⁷ נסגו אחר יצשו צפת הצטחים צפסל האמרים
 למסכה אתם אלהינו: **ק** ¹⁸ החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: ¹⁹ מי עור כי
 אס-עזדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעזד יהוה: ²⁰ **(ראית)**
(ראות) רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: ²¹ יהוה חפץ למען לדקו יגדיל
 תורה ויאדיר: ²² והוא עס-צוזו ושקוי הפח צחורים כלם וצנתי כלאים החצאו היו
 לצו ואין מניל משסה ואין-אמר השצ: ²³ מי צכס יאזין זאת יקשב וישמע לאחור:
²⁴ מי-נתן **(למשסה)** **(למשסה)** יעקב וישראל לצוזים הלוא יהוה זו חטאנו לו
 ולא-אצו צדרכיו הלוך ולא שמעו צתורתו: ²⁵ וישפך עליו חמה אפו ועוזו מלחמה
 ותלהטוהו מקציצ ולא ידע ותצער-צו ולא-ישים על-לצ: **פ** **Isa 43** ועתה כה-אמר
 יהוה צראך יעקב וינרך ישראל אל-תירא כי גאלתיך קראתי צשמך ליי-אתה: ²
 כיי-תעצר צמים אתך-אני וצנהרות לא ישטפוך כיי-תלך צמו-אש לא תכוה ולהבה
 לא תצער-צך: ³ כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים
 כוש וצבא תחתיך: ⁴ מאשר יקרת צעני נכדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
 ולאמים תחת נפשך: ⁵ אל-תירא כי אתך-אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקצנך:
⁶ אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי צני מרחוק וצנתי מקצה הארץ: ⁷ כל
 הנקרא צשמי ולכזדי צראתי יצרתיו אף-עשיתיו: ⁸ הוילא עס-עור ועינים יש
 וחרשים ואזנים למו: ⁹ כל-הגוים נקצו יחדו ויאספו לאמים מי צהם יגיד זאת
 וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויזקו וישמעו ויאמרו אמת: ¹⁰ אתם עדי נאס-יהוה
 ועצדי אשר צחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותצינו כיי-אני הוא לפני לא-נוצר אל
 ואחרי לא יהיה: **ק** ¹¹ אנכי אנכי יהוה ואין מצלעדי מושיע: ¹² אנכי הגדתי
 והושעתי והשמעתי ואין צכס זר ואתם עדי נאס-יהוה ואני-אל: ¹³ גס-מיום אני
 הוא ואין מידי מניל אפעל ומי ישיצנה: **ק** ¹⁴ כה-אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל
 למענכם שלחתי צבלה והורדתי צריחים כלם וכשדים צאניות רנתם: ¹⁵ אני יהוה
 קדושכם צורא ישראל מלככם: **ק** ¹⁶ כה אמר יהוה הנותן צים דרך וצמים עזים
 נחיה: ¹⁷ המוילא רכצ-וסוס חיל ועוזו יחדו ישכצו צלי-יקומו דעכו כפשתה צו:
¹⁸ אל-תזכרו ראשנות וקדמניות אל-תצננו: ¹⁹ הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא
 תדעוה אף אשים צמדצר דרך צישמון נהרות: ²⁰ תכצדי חית השדה תנים וצנות
 יענה כיי-נתתי צמדצר מים נהרות צישמון להשקות עמי צחירי: ²¹ עס-זו יצרתי לי
 תהלתי יספרו: **ק** ²² ולא-אתי קראת יעקב כיי-געת צי ישראל: ²³ לא-הביאת לי
 שה עלתיך וצחתיך לא כצדתי לא העצדתיך צמנחה ולא הוגעתיך צלצונה: ²⁴
 לא-קינת לי צכסף קנה וחלצ צחתיך לא הרויתיך אך העצדתיך צחטאותיך הוגעתי
 צעונתיך: **ק** ²⁵ אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: ²⁶ הזכירתי
 נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: ²⁷ אציך הראשון חטא ומליציך פשעו צי: ²⁸
 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרס יעקב וישראל לגדופים: **ק** **Isa 44** ועתה שמע יעקב
 עצדי וישראל צחרתי צו: ² כה-אמר יהוה עשך וינרך מצטן יעורך אל-תירא עצדי
 יעקב וישרון צחרתי צו: ³ כי אצק-מים על-צמא וזולים על-ייצשה אצק רוחי

על-זרעך וזרכתי על-אלאחייך: **4** וזמחו צבין חזיר כערבים על-יצלי-מיים: **5** זה
 יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם-יעקב וזה יכתב ידו ליהוה וזשם ישראל יכנה: **6**
6 כה-אמר יהוה מלך-ישראל וגאלו יהוה לצבות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי
 אין אלהים: **7** ומי-כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עס-עולם ואמיות ואשר
 תבאנה יגידו למו: **8** אל-תפחדו ואל-תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי
 היש אלוה מבלעדי ואין צור בל-ידעתי: **9** יצרי-פסל כלם תהו ותמודיהם
 בל-יועילו ועדיהם המה בל-יראו ובל-ידעו למען יבשו: **10** מי-יצר אל ופסל נסך
 לצלתי הועיל: **11** הן בל-חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקצלו כלם יעמדו
 יפחדו יבשו יחד: **12** חרש ברזל מעצד ופעל צפחם וצמקצות יצרהו ויפעלוהו
 בזרוע כמו גס-רעב ואין כח לל-שתה מים וייעף: **13** חרש עצים נטה קו יתארהו
 בשרד יעשהו צמקצעות וצמחוגה יתארהו ויעשהו כתצנית איש כתפארת אדם
 לשבת צית: **14** לכרת-לו ארוים ויקח תרזה ואלון ויאמץ-לו צעני-יער נטע ארץ
 וגשם יגדל: **15** והיה לאדם לצער ויקח מהם ויחס ארץ-ישיק ואפה לחם
 ארץ-יפעל-אל וישתחו עשהו פסל ויסגד-למו: **16** חציו שרף צמו-אש על-חציו בשר
 יאכל יללה צלי וישבע ארץ-יחס ויאמר האח חמותי ראיתי אור: **17** ושארייתו לאל
 עשה לפסלו **[יסקוד-]יסקוד** לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הילני כי אלי אתה: **18**
 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: **19** ולא-ישיב אל-לבו
 ולא דעת ולא-תבונה לאמר חציו שרפתי צמו-אש ואף אפיתי על-גחליו לחם
 אכלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: **20** רעה אפר לב הותל
 הטוה ולא-ייל את-נפשו ולא יאמר הלוא שקר צימיני: **21** זכר-אלה יעקב
 ישראל כי עזדי-אתה יצתיך עזד-לי אתה ישראל לא תנשני: **22** מחיתי כעב
 פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: **23** רנו שמים כיעשה יהוה הריעו
 תחתיות ארץ פלחו הרים רנה יער וכל-עץ צו כייגאל יהוה יעקב וציראל
 יתפאר: **24** כה-אמר יהוה גאלך וינרך מצטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים
 לצדי רקע הארץ **[מי] (מי) [אחי] [מאתי]**: **25** מפר אתות צדים וקסמים יהולל משיב
 חכמים אחר ודעתם ישכל: **26** מקים דבר עזדו ועצת מלאכיו ישלים האמר
 לירושלם תושב ולערי יהודה תצנינה ותרבותיה תקומם: **27** האמר לזולה חרבי
 ונהרתך אוביש: **28** האמר לכורש רעי וכל-חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה
 והיכל תוסד: **Isa 45** **29** כה-אמר יהוה למשיחו לכורש אשר-החזקתי צימינו
 לרד-לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: **2** אני
 לפניך אלך והדורים **[אשר] [אישר]** דלתות נחושה אשבר וצריחי ברזל אגדע: **3**
 ונתתי לך אוזרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כיי-אני יהוה הקורא בשמך
 אלהי ישראל: **4** למען עזדי יעקב וישראל צחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
 ידעתי: **5** אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאורך ולא ידעתי: **6** למען ידעו
 ממזרח-שמש וממערבה כיי-אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: **7** יוצר אור ובורא
 חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל-אלה: **8** הרעיפו שמים ממעל
 ושחקים יולו-לדק תפתח-ארץ ויפרו-ישע ולדקה תלמיח יחד אני יהוה בראתי: **9**
 הוי רב את-יצרו חרש את-חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה-תעשה ופעלך

אינ-ידיים לו: **ס 10** הוּי אַמַר לֹאז מַה-תּוֹלִיד וְלֹאשָׁה מַה-תּחִילִין: **ס 11** כַּה-אַמַר
 יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על-צני ועל-פעל ידי תצוני: **12** אַנְכִי
 עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל-צבאם צויתי: **13** אַנְכִי
 העירתהו בצדק וכל-דרכיו אישר הוא-יצנה עירי וגלותי ישלח לה במחיר ולא
 בשחד אמר יהוה לצבות: **פ 14** כַּה אַמַר יהוה יגיע מצרים וסחר-כוש וסבאים
 אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו צוקים יעברו ואליך ישתחוו אליך
 יתפללו אך כך אל ואין עוד אפס אלהים: **15** אַכֵּן אַתָּה אַל מַסַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מושיע: **16** צוּשׁוּ וּגְסַנְכַלְמוּ כֻלָּם יַחְדוּ הֲלָכוּ בְּכֹלמָה חֲרָשֵׁי צִירִים: **17** יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
 בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא-תִצְּשׁוּ וְלֹא-תִכְלְמוּ עַד-עוֹלָמֵי עַד: **פ 18** כִּי כַּה
 אמר-יהוה צורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא-תהו
 בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: **19** לֹא בִסְתֵר דְּבַרְתִּי בְּמִקּוּם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא
 אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר דק מגיד מישרים: **20** הַקְּבֹצוּ וּצְאוּ
 הַתְּנַגְּשׁוּ יַחְדוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יִדְעוּ הַנְּשֹׂאִים אַת-עַךְ פְּסָלִים וּמַתְּפַלְלִים אֶל-אֵל לֹא
 יושיע: **21** הַגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ אֶף יוֹעֲזוּ יַחְדוּ מִי הַשְּׁמִיעַ זֹאת מִקֹּדֶם מֵאִזְ הַגִּידָה הַלּוֹא
 אני יהוה ואין-עוד אלהים מבלעדי אל-צדיק ומושיע אין זולתי: **22** פְּנוּ-אֵלַי וְהוֹשַׁעוּ
 כְּלִי-אֶפְסֵי-אֶרֶץ כִּי אֲנִי-אֵל וְאִין עוֹד: **23** צִי נִשְׁבַּעְתִּי יֵאל מִפִּי דָקָה דָּבַר וְלֹא יִשׁוּב
 כִּי-לִי תִכְרַע כָּל-בָּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל-לִשׁוֹן: **24** אֶךְ בַּיהוָה לִי אַמַר דְּקוֹת וְעוּ עֲדוּ
 יצוא ויצשו כל הנחרים צו: **25** בַּיהוָה יִדְקוּ וַיִּתְהַלְּלוּ כְּ-זֹרַע יִשְׂרָאֵל: **Isa 46** כְּרַע
 בַּל קָרַם נָצוּ הֵיוּ עֲצֻבִים לַחִיָּה וּלְצַהֲמָה נִשְׂאֲתִיכֶם עֲמוּסוֹת מִשָּׂא לַעֲיִפָה: **2** קָרַסוּ
 כְּרַעוּ יַחְדוּ לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מִשָּׂא וּנְפֹשׁם בְּשָׂצֵי הַלְכָה: **ס 3** שְׁמַעוּ אֵלַי צִית יַעֲקֹב
 וְכֹל-שְׂאֲרֵית צִית יִשְׂרָאֵל הַעֲמִיסִים מִנִּי-צִטוֹן הַנְּשֹׂאִים מִנִּי-רַחֵם: **4** וְעַד-זֹקְנָה אֲנִי הוּא
 וְעַד-שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט: **ס 5** לְמִי תִדְמִיּוּנִי
 וְתַשּׁוּ וְתַמְשִׁלוּנִי וְנִדְמָה: **6** הַזֹּלִים זֶהָב מִכֶּסֶם וְכֶסֶף בְּקִנְיָה יִשְׁקְלוּ יִשְׁכְּרוּ זֹרֶף וַיַּעֲשׂוּ
 אֵל יִסְגְּדוּ אֶף-יִשְׁתַּחֲוּוּ: **7** יִשְׁאֲבוּ עַל-כֶּתֶף יִסְבְּלוּ וַיִּנְיַחֲהוּ וַיַּעֲמֵד מִמְּקוֹמוֹ לֹא
 יִמִּישׁ אֶף-יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה מִצִּרְתּוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנו: **ס 8** זְכַרוּ-זֹאת וְהִתְאַשְׁשׁוּ הַשִּׁיבּוּ
 פּוֹשְׁעִים עַל-לִבֵּי: **9** זְכַרוּ רִאשֹׁנוֹת מַעֲוֹלָם כִּי אַנְכִי אֵל וְאִין עוֹד אֱלֹהִים וְאֶפְסִי כְּמוֹנִי:
10 מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֹּדֶם אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשׂוּ אַמַר עֲנִיתִי תְּקוּם וְכֹל-חֲפָצֵי אַעֲשֶׂה:
11 קִרְא מִמִּזְרַח עֵיט מִאֶרֶץ מִרְחָק אִישׁ **(עַצְמוֹ)** **[עַצְמִי]** אֶף-דְּבַרְתִּי אֶף-אֲצִיאֲנָה
 יִרְתִּי אֶף-אֲעֲשֶׂנָה: **ס 12** שְׁמַעוּ אֵלַי אֲצִירִי לֵב הַרְחֹקִים מִדְּקָה: **13** קִרְבַּתִּי דְּקַתִּי
 לֹא תִרְחַק וְתִשׁוּעַתִּי לֹא תִחָר וְנִתִּי צִיּוֹן תִּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי: **ס 14** **Isa 47** רְדִי
 וּשְׂבִי עַל-עַפְרָה בְּתוֹלַת בְּתֻבֵּל שְׂבִי-לְאֶרֶץ אִין-כֶּסֶף בְּתֻבֵּל כְּשִׂדִים כִּי לֹא תוֹסִיפִי
 יִקְרְאוּ-לְךָ רַכָּה וְעַנְגָּה: **2** קַחִי רַחִים וְטַחֲנִי קַמַּח גְּלִי נִמְתֵּךְ חֲשִׁפִי-סְבֵל גְּלִי-שׁוֹק
 עֲבִרִי נִהְרוֹת: **3** תִּגַּל עֲרוֹתֶךָ גַּם תִּרְאֶה חֲרַפְתֶּךָ נִקַּס אֶקַּח וְלֹא אֶפְגַּע אִדָּם: **ס 4**
 גִּאלְנוּ יְהוָה לְצַבּוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: **5** שְׂבִי דוּמָם וּבְאִי בַחֶשֶׁךְ בְּתֻבֵּל כְּשִׂדִים כִּי לֹא
 תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ-לְךָ גִבְרַת מַמְלָכוֹת: **6** קִנְפַתִּי עַל-עַמִּי חֲלַלְתִּי נַחֲלַתִּי וְאֲחַנְּסֵם בִּידֶךָ
 לֹא-שָׁמַת לְהֵם רַחֲמִים עַל-זֹקֵן הַכְּבֹדַת עֲלֶךָ מֵאִדָּ: **7** וְתַאֲמַרִי לַעֲוֹלָם אֲהִיָּה גִבְרַת עַד
 לֹא-שָׁמַת אֱלֹהֵי עַל-לִבֶּךָ לֹא זָכַרְתָּ אַחֲרֵיתָהּ: **ס 8** וְעַתָּה שְׁמַעִי-זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֵׁבַת
 בְּצַטַח הָאֲמַרָה בְּלִצְבָה אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד לֹא אֲשַׁב אֲלֵמְנָה וְלֹא אֲדַע שְׂכוֹל: **9**

ותבאנה לך שתי-אלה רגע ציוס אחד שכול ואלמן כחמס צאו עליך צרצ כשפיך
 בעלמנת חבריך מאד: **10** ותצטחי צרעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
 שובצתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: **11** וצא עליך רעה לא מדעי שחרה ותפל
 עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא מדעי: **12** עמדי-נא
 בחצריך וצרצ כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערווי: **13**
 נלאית צרצ עתהיך יעמדוי-נא ויושיעך **(הצרו)** **(הצרי)** שמים החוים צוכובים
 מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: **14** הנה היו קקש אש שרפתם לא-יילו
 את-נפשם מיד להצה אין-גחלת לחמס אור לשבת נגדו: **15** כן הי-ילך אשר יגעת
 סחריך מנעוריך איש לעצרו תעו אין מושיעך: **Isa 48** **ס** שמעו-זאת בית-יעקב
 הנקראים בשם ישראל וממי יהודה ילאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל
 יזכרו לא באמת ולא בצדקה: **2** כי-מעיר הקדש נקראו ועל-אלהי ישראל נסמכו
 יהוה לצבות שמו: **3** **ס** הראשנות מאז הגדתי ומפי ילאו ואשמיעם פתאם עשימי
 ותבאנה: **4** מדעתי כי קשה אתה וגיד צרול ערפך ומנחך נחושה: **5** ואגיד לך מאז
 בטרם תבוא השמעתך פן-תאמר עצמי עשם ופסלי ונכרי צום: **6** שמעת חזה כלה
 ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: **7** עתה נצראו ולא
 מאז ולפני-יום ולא שמעתם פן-תאמר הנה ידעתין: **8** גם לא-שמעת גם לא ידעת
 גם מאז לא-פתחה אונך כי ידעתי צגוד תצגוד ופשע מצטון קרא לך: **9** למען שמי
 אאריך אפי ותהלתי אחטם-לך לצלתי הכריתך: **10** הנה צרפתך ולא צכסף
 צחרתיך צבור עני: **11** למעני למעני אעשה כי אין יחל וכצודי לאחר לא-אתן: **ס**
12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני-הוא אני ראשון אף אני אחרון: **13** אף-ידי
 יסדה ארך וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: **14** הקצאו כלכם
 ושמעו מי צהם הגיד את-אלה יהוה אהבו יעשה חפצו צצבל וזרעו כשדים: **15** אני
 אני דצרתי אף-קראתיו הביאתיו והללית דרכו: **16** קרצו אלי שמעו-זאת לא מראש
 צסתר דצרתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: **17** **פ** כה-אמר
 יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריךך צדרך חלך:
18 לוא הקצבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי היס: **19** ויהי כחול זרעך
 ואלצאי מעיך כמעתי לא-יכרת ולא-ישמד שמו מלפני: **20** לאו מצבל צרחו
 מכשדים צקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד-קצה הארך אמרו גאל יהוה
 עצדו יעקב: **21** ולא צמאו צחרצות הולכס מים מצור הזיל למו ויצקע-צור ויצו
 מים: **22** אין שלום אמר יהוה לרשעים: **Isa 49** **ס** שמעו איים אלי והקשיצו לאמים
 מרחוק יהוה מצטון קראני ממעי אמי הזכיר שמי: **2** וישם פי כחרצ חדה צלל ידו
 הצציאני וישימני לחץ צרור בצאשפתו הסתירני: **3** ויאמר לי עצדי-אתה ישראל
 אשר-צך אתפאר: **4** ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והצל כחי כליתי חכן משפטי
 את-יהוה ופעלתי את-אלהי: **5** ועתה אמר יהוה יצרי מצטון לעצד לו לשובצ יעקב
 אליו וישראל **(לא)** **(לו)** יאסף ואצבד צעיני יהוה ואלהי היה עזי: **6** ויאמר נקל
 מהיותך לי עצד להקים את-שצטי יעקב **(ונצירי)** **(ונצורני)** ישראל להשיצ ונתחיק
 לאור גויס להיות ישועתי עד-קצה הארך: **7** **ס** כה אמר-יהוה גאל ישראל קדושו
 לצוה-נפש למתעצ גוי לעצד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה

אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: **8** כה אמר יהוה צבת רזון עניתיך וציוס ישועה
 עזרתך ואזרך ואחנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: **9** לאמר
 לאסורים לאו לאשר בחשך הגלו על-דרכים ירעו וכל-שפיים מרעיתם: **10** לא
 ירעבו ולא ינמאו ולא-יכסו שרבו ושמעו כי-מרחמם ינהגם ועל-מצועי מים ינהלם: **11**
 ושמתי כל-הרי לדרך ומסלתי ירמון: **12** הנה-אלה מרחוק יבאו והנה-אלה מנפון
 ומים ואלה מארץ סיניס: **13** רנו שמים וגילי ארץ **[יפנחו]** **[ופנחו]** הרים רנה
 כי-נחם יהוה עמו ועניו ירחם: **14** **ס** ותאמר ליון עוזני יהוה ואדני שכחני: **15**
 התשכח אשה עולה מרחם בן-בטנה גס-אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: **16** הן
 על-כפים תקתיך חומתיך נגדי תמיד: **17** מהרו בניך מהרסיך ומחרציק ממך ינאו:
18 שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבאו בארץ חיראני נאס-יהוה כי כלם כעדי
 תלבשי ותקשרים ככלה: **19** כי חרצתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תלרי
 מיושב ורחקו מזלעיק: **20** עוד יאמרו באזניך בני שכליך לר-לי המקום גשה-לי
 ואשבה: **21** ואמרת בלבבך מי ילד-לי את-אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה
 ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: **22** **פ** כה-אמר אדני יהוה
 הנה אשא אל-גויס ידי ואל-עמים ארים נסי והביאו בניך בחנן ובנתיק על-כתף
 תנשאנה: **23** והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישחוו לך ועפר
 רגליך ילחכו וידעת כי-אני יהוה אשר לא-יצשו קוי: **24** **ס** היקח מגבור מלקוח
 ואס-שבי לדיק ימלט: **25** כי-כה אמר יהוה גס-שבי גבור יקח ומלקוח עריך ימלט
 ואת-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי אושיע: **26** והאכלתי את-מוניך את-צפרם
 וכעסיס דמס ישכרון וידעו כל-בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: **ס**
Isa 50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכס אשר שלחתי או מי מנושי
 אשר-מכרתי אמכס לו הן צעונתיכס נמכרתם וצפשיעכס שלחה אמכס: **2** מדוע
 באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קנרה ידי מפדות ואס-אין-בי כח להציל
 הן בגערתי אחריב יס אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: **3**
 אלביש שמס קדרות ושק אשים כקותם: **4** **ס** אדני יהוה נתן לי לשון למודים
 לדעת לעות את-יעף דבר יעיר צבקר צבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: **5** אדני
 יהוה פתח-לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: **6** גוי נתתי למכיס ולחיי
 למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: **7** ואדני יהוה יעזר-לי על-כן לא נכלמתי
 על-כן שמתי פני כחלמיש ודע כי-לא אבוש: **8** קרוב מזדיקי מי-יריב אחי נעמדה
 יחד מי-בעל משפטי יגש אלי: **9** הן אדני יהוה יעזר-לי מי-הוא ירשיעני הן כלם
 כבגד יבלו עש יאכלם: **10** מי צכס ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
 ואין נגה לו יצטח צכס יהוה וישען באלהיו: **11** הן כלכס קדחי אש מאורי זיקות
 לכו באור אשכס וזיקות צערתם מידי היתה-זאת לכס למעצבה תשכבון: **פ** **Isa 51**
 שמעו אלי רדפי לדיק מבקשי יהוה הציטו אל-צור חצבתם ואל-מקצת צור
 נקרתם: **2** הציטו אל-אצרהס אציקס ואל-שרה תחוללכס כי-אחד קראתי ואצרכו
 ואצרהו: **3** **ס** כי-נחם יהוה ליון נחם כל-חרצתיה ויש מדרבה כעדן וערצתה
 כגן-יהוה ששון ושמחה ימלא זה תודה וקול זמרה: **4** **ס** הקשיבו אלי ולאומי
 אלי האזינו כי תורה מאתי תלא ומשפטי לאור עמים ארגיע: **5** קרוב לדיקי ילא

ישעי ורעי עמים ישפטו אלי איים יקו ואל-זרעי ייחלון: **6** שאו לשמים עיניכם והציטו אל-הארץ מתחת כישמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תצלה וישביה כמו-כן ימותון וישועתי לעולם תהיה ולדקתי לא תחת: **7** **8** שמעו אלי ידעי דק עם תורתי בצלם אל-תיראו חרפת חנוט ומגדפתם אל-תחתו: **8** כי כבגד יאכלס עש וכאמר יאכלס סס ולדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: **9** עורי עורי לבשי-עו זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוה את-היא המחצבת רהב מחוללת תנין: **10** הלוה את-היא המחצבת ים מי תהום רבה השמה מעמקיים דרך לעבר גאוליס: **11** ופדוי יהוה ישוון וצאו ציון צרנה ושמחת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישיוון נסו יגון ואנחה: **12** **13** אנכי אנכי הוא מנחמכם מי-את ותיראי מאנוט ימות ומצן-אדם חציר יתן: **13** ותסכת יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל-היום מפני חמת המציק כאשר כוון להשחית ואיה חמת המציק: **14** מהר נעה להפתח ולת-ימות לשחת ולא יחסר לחמו: **15** ואנכי יהוה אלהיך רגע היס ויהמו גליו יהוה לצבות שמו: **16** ואשים דברי צפיק וצלל ידי כקיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי-אתה: **17** התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שחית מיד יהוה את-כוס חמתו את-קצעת כוס התרעלה שחית מצית: **18** אין-מנהל לה מכל-צנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל-צנים גדלה: **19** שחית הנה קראתיך מי יגוד לך השד והשצר והרעב והחרב מי אנחמך: **20** צניך עלפו שכבו צראש כל-חוצות כחוף מכמר המלאים חמת-יהוה גערת אלהיך: **21** לכן שמעי-נא זאת עניה ושכרת ולא מיין: **22** כה-אמר לדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את-כוס התרעלה את-קצעת כוס חמתי לא-תוסיפי לשחית עוד: **23** ושמתי ביד-מוגיך אשר-אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוף וכחוף לעזרים: **Isa 52** עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יצא-בך עוד ערל וטמא: **2** התעורי מעפר קומי שבי ירושלם **(התפתחו)** **(התפתחי)** מוסרי צוארך שביה צת-ציון: **3** כי-כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: **4** כי כה אמר לדני יהוה מצרים ירד-עמי צראשנה לגור שם ואשור צאפס עשקו: **5** ועתה **(מי-לי)** **(מה-לי)** פה נאס-יהוה כי-לקח עמי חנם **(משלו)** **(משליו)** יהילנו נאס-יהוה ותמיד כל-היום שמי מנאך: **6** לכן ידע עמי שמי לכן ציוס הוא כי-אני-הוא המדבר הנני: **7** מה-נאוו עלי-הרים רגלי מצער משמיע שלום מצער טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: **8** קול צפיק נשאו קול יחדו ירננו כי עין צעין יראו צשוצ יהוה ציון: **9** פלחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי-נחם יהוה עמו גאל ירושלם: **10** חשף יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: **11** סורו סורו לאו משם טמא אל-תגעו לאו מתוכה הצרו נשאי כלי יהוה: **12** כי לא צחפון תצאו וצמנוסה לא תלכו כי-הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: **13** הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: **14** כאשר שממו עליך רבים כן-משחת מאיש מראהו ותארו מצני אדם: **15** כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא-ספר להם ראו ואשר לא-שמעו התבוננו: **Isa 53** מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה עלי-מי נגלתה: **2** ועל כיונק לפניו וכשרש מארץ זיה לא-תאר לו ולא הדר ונראהו ולא-מראה

ונחמדהו: **3** נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה
 ולא חשבהו: **4** אכן חלינו הוא נשא ומכאבניו סבלם ואנחנו חשבהו נגוע מכה
 אלהים ומענה: **5** והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו
 נרפא-לנו: **6** כלנו כלאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע צו את עון כלנו: **7**
 נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו כשה לטבח יוצל וכרחל לפני גזיה נאלמה ולא
 יפתח פיו: **8** מעצר וממשפט לקח ואת-דורו מי ישוחה כי נגזר מארץ חיים מפשע
 עמי נגע למו: **9** ויתן את-רשעים קצרו ואת-עשיר צמתו על לא-חמס עשה ולא
 מרמה צפיו: **10** ויהוה חפץ דכאו החלי את-תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך
 ימים וחפץ יהוה צידו ילח: **11** מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק לדיק עבדי
 לרבים ועונתם הוא יסבל: **12** לכן אחלק-לו צרבים ואת-עלומים יחלק שלל תחת
 אשר הערה למות נפשו ואת-פשעים ממנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים יפגיע: **ס**

Isa 54 רני עקרה לא ילדה פלחי רנה ונחלי לא-חלה כי-רבים בני-שוממה מצני
 בעולה אמר יהוה: **2** הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל-תחשכי
 האריכי מיתריך ויתדתיך חוקי: **3** כי-ימין ושמאלו תפרני זורעך גויס יירש וערים
 נשמות ישיצו: **4** אל-תיראי כי-לא תבושי ואל-תכלמי כי לא תחפירי כי צפת
 עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי-עוד: **5** כי בעליך עשיך יהוה לבאות
 שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כלה-הארץ יקרא: **6** כי-כאשה עוזבה ועלובה רוח
 קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: **7** צרגע קטן עוזבתיך וצרחמים
 גדלים אקבצך: **8** בשלף קנף הסתחתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר
 גאלך יהוה: **ס** **9** כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי-נח עוד על-הארץ כן
 נשבעתי מקנף עליך ומגער-בך: **10** כי ההרים ימוש והגבעות תמוטנה וחסדי
 מאתך לא-ימוש וצרית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: **ס** **11** ענייה סערה לא
 נחמה הנה אנכי מרביץ צפוך אצניך ויסדתיך בצפירים: **12** ושמתי כדכד שמשתיך
 ושעריך לאצני אקדה וכל-גבולך לאצני-חפץ: **13** וכל-צניך למודי יהוה ורצ שלום
 צניך: **14** בצדקה תכווני רחמי מעשק כי-לא תיראי וממחתי כי לא-תקרצ אליך: **15**
 הן גור יגור חפס מאותי מי-גר אתך עליך יפול: **16** **[הן]** **[הנה]** אנכי בראתי חרש
 נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: **17** כל-כלי יוצר
 עליך לא ילח וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה
 וצדקתם מאתי נאם-יהוה: **ס** **Isa 55** הוי כל-נמא לכו למים ואשר אין-לו כסף לכו
 שצרו ואכלו ולכו שצרו צלוא-כסף וצלוא מחיר יין וחלב: **2** למה תשקלו-כסף
 צלוא-לחם ויגיעכם צלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו-טוב ותתענגו צדשן
 נפשכם: **3** הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם צרית עולם חסדי
 דוד הנאמנים: **4** הן עד לאומים נתתו נגיד ומצוה לאמנים: **5** הן גוי לא-תדע תקרא
 וגוי לא-ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: **ס** **6**
 דרשו יהוה צהמנאו קראהו צהיותו קרוצו: **7** יעוצ רשע דרכו ואיש און מחשבתו
 וישב אל-יהוה וירחמנהו ואל-אלהינו כי-ירצה לסלוח: **8** כי לא מחשבותי
 מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי יהוה: **9** כי-ירצה שמים מארץ כן גצהו דרכי
 מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: **10** כי כאשר ירד הגשם והשלג מן-השמים ושמה

לא ישוב כי אס-הרוה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחס לאכל:
11 כן יהיה דברי אשר יאמר מפי לא-ישוב אלי ריקם כי אס-עשה את-אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: **12** כי-בשמחה תאלו ובשלוס תובלון ההרים והגבעות יפלו לפניכם רנה וכל-עמי השדה ימחאו-קץ: **13** תחת הנענוץ יעלה צרוש **[תחת]** **[ותחת]** הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: **Isa 56** כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו זקקה כי-קרובה ישועתי לבוא ולדקמי להגלות: **2** אשרי אנוש יעשה-זאת וכן-אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-רע: **3** ואל-יאמר בן-הנכר הנלוה אל-יהוה לאמר הבדל ידילני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הקרים הן אני עץ יבש: **4** כי-כה אמר יהוה לקריסים אשר ישמרו את-שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בצרייתי: **5** ונתתי להם צביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן-לו אשר לא יכרת: **6** ובני הנכר הנלוים על-יהוה לשרתו ולאהבה את-שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בצרייתי: **7** והביאותים אל-הר קדשי ושמחתים צבית חפצתי עולתיים וחציהם לרצון על-מוצאי כי ציתי צית-תפלה יקרא לכל-העמים: **8** נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקציו: **9** כל חיתו שדי אחיו לאכל כל-חיתו זיער: **10** **[נפיו]** **[נפיו]** עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנחם הזים שכבים אהבי לנוס: **11** והכלבים עזי-נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הצין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקנהו: **12** אחיו אקחה-יין ונסכאה שכר והיה כזה יום מתר גדול יתר מאד: **Isa 57** הדדיק אבד ואין איש שם על-לב ואנשי-חסד נאספים באין מבין כי-מפני הרעה נאסף הדדיק: **2** יבוא שלום ינוחו על-משכבותם הלך נכחו: **3** ואחס קרבו-הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: **4** על-מי תתענגו על-מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלא-אתם ילדי-פשע זרע שקר: **5** הנחמים באלים תחת כל-עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: **6** בחלקי-נחל חלקך הם הם גורלך גם-להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה הנחם: **7** על הר-גבה ונשא שמת משכבך גם-שם עלית לזבח זבח: **8** ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרוך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת-לך מהם אהבת משכבם יד חזית: **9** ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחך ותשלחי נריך עד-מרחק ותשפילי עד-שאלו: **10** צרב דרכך יגעת לא אמרת נושא חית ידך מנחת על-כן לא חלית: **11** ואת-מי דאגת ותיראי כי תכזי ואותי לא זכרת לא-שמת על-לצך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי: **12** אני אגיד דקתך ואת-מעשיך ולא יועילוך: **13** בזעקך יילך קבוציך ואת-כלם ישא-רוח יקח-הבל והחוסה צי יחל-ארץ ויירש הר-קדשי: **14** ואמר סלו-סלו פנו-דרך הרימו מכשול מדרך עמי: **15** כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת-דכא ושפל-רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: **16** כי לא לעולם אריב ולא לנחם אקבוף כי-רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: **17** צעון בצעו קצפתי ואכחו הסתר ואקפף וילך שובצ בדרך לבו: **18** דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאצלו: **19** צורא **[נוב]** **[ניב]** שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: **20** והרשעים כים נגרש כי השקט לא

יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: **21** אין שלום אמר אלהי לרשעים: **Isa 58** **ק** קרא בגרון אל-תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: **2** ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפזון כגוי אשר-לדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי-לדק קרבת אלהים יחפזון: **3** למה זמנו ולא ראת ענינו נפשנו ולא תדע הן ציוס זממם תמלאו-חפץ וכל-עצביכם תנגשו: **4** הן לריב ומלא תלומו ולהכות באגרף רשע לא-תלומו כיום להשמיע צמרום קולכם: **5** הכזה יהיה נוס אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא-נוס ויום רצון ליהוה: **6** הלוא זה נוס אבחרהו פתח חרצות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוים חפשים וכל-מוטה תנתקו: **7** הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תציה בית כיתררה ערם וכסיתו ומצטרך לא תתעלם: **8** אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תלמח והלך לפניך לדק כבוד יהוה יאספקך: **9** אז תקרא יהוה יענה תשוב ויאמר הנני אס-תסיר מתוכך מוטה שלח אבצע ודבר-און: **10** ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כנהרים: **11** ונתך יהוה תמיד והשביע בצלחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמואל מים אשר לא-יכוזו מימיו: **12** וזנו ממך חרבות עולם מוסדי דור-ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבצ נתיבות לשבת: **13** אס-תשיב משבת רגלך עשות חפצך ציוס קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממלא חפצך ודבר דבר: **14** אז תתענג עלי-יהוה והרכבתך על-**(צמותי)** **[צמתך]** ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אבין כי פי יהוה דבר: **Isa 59** **ק** הן לא-קארה ידי-יהוה מהושיע ולא-כבדה אזנו משמוע: **2** כי אס-עונתיכם היו מזדלים צינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכס משמוע: **3** כי כפיכם נגאלו צדס ואבצעותיכם צעון שפתותיכם דברו-שקר לשונכם עולה תהגה: **4** אין-קרא בצדק ואין נשפט באמונה צטוח על-תהו ודבר-שוא הרו עמל והוליד און: **5** ציני נפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מזיניהם ימות והזורה תבקע אפעה: **6** קוריהם לא-יהיו לצבד ולא יתכסו צמעיהם מעשיהם מעשי-און ופעל חמס צכפיהם: **7** רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דס נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושצר צמסלותם: **8** דרך שלום לא ידעו ואין משפט צמעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך זה לא ידע שלום: **9** על-כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו לדקה נקוה לאור והנה-חשך לנגהות באפלות נהלך: **10** נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו צנהרים כנשף באשמנים כמתים: **11** נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: **12** כירצו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה צנו כיי-פשעינו אתנו ועונתינו ידענום: **13** פשע וכחש ציהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר-עשק וסרה הרו והגו מלצ דבריי-שקר: **14** והסג אחר משפט ולדקה מרחוק תעמד כיי-כשלה צרחו צמת ונכחה לא-תוכל לצוא: **15** ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע צעיניו כיי-אין משפט: **16** וירא כיי-אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו ולדקתו היא סמכתהו: **17** וילצש לדקה כשרין וכובע ישועה צראשו וילצש צגדי נקס תלצשת ויעט כמעיל קנאה: **18** כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיציו לאיים גמול ישלם: **19** וייראו ממערב את-שם יהוה

וממזרח-שמש את-כבודו כי-יצוא כנהר זר רוח יהוה נקסה זו: ²⁰ וזא לזיון גואל
 ולשזי פשע זיעקז נאס יהוה: ²¹ ואני זאת זריתי אותס אמר יהוה רוחי אשר
 עליך ודברי אשר-שמתי צפיך לא-ימושו מפין ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר
 יהוה מעתה ועד-עולם: **Isa 60** **ס** קומי אורי כי זא אורך וכבוד יהוה עליך זמת: ²
 כי-הנה החשך יכסה-ארץ וערפל לאמיס ועליך יזח יהוה וכבודו עליך יראה: ³
 והלכו גויס לאורך ומלכיס לנגה זרחך: ⁴ שאי-סביב עיניך וראי כלס נקצו
 באו-לך צניך מרחוק יצאו וצנתיך על-זל תאמנה: ⁵ אז תראי ונהרת ופחד ורחב
 לצבך כי-יהפך עליך המון יס חיל גויס יצאו לך: ⁶ שפעת גמליס תכסך צברי
 מדין ועיפה כלס משבא יצאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: ⁷ כל-זאן
 קדר יקצו לך חילי נציות ישראלונך יעלו על-רצון מזבחי וצית תפארתי אפאר: ⁸
 מי-אלה כעב תעופינה וכיוניס אל-ארצתיס: ⁹ כי-לי חייס יקוו ואניות תרשיס
 בראשנה להביא צניך מרחוק כספס וזהבס אתס לשס יהוה אלהיך ולקדוש
 ישראל כי פארך: ¹⁰ וצנו צני-נכר חמתין ומלכיהס ישראלונך כי צקצי הכיתין
 וצראוני רחמתין: ¹¹ ופתחו שעריך תמיד יומס ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל
 גויס ומלכיהס נהגויס: ¹² כי-הגוי והממלכה אשר לא-יעבדוך יאצדו והגויס חרב
 יחרבו: ¹³ כבוד הלצון אליך יצוא צרוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקוס מקדשי
 ומקוס רגלי אכבד: ¹⁴ והלכו אליך שחוס צני מעניך והשתחוו על-כפות רגליך
 כל-מנאליך וקראו לך עיר יהוה לזיון קדוש ישראל: ¹⁵ תחת היתך עוזבה ושנואה
 ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: ¹⁶ וינקת חלב גויס וסד מלכיס
 תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אציר יעקב: ¹⁷ תחת הנחשת אציא זהב
 ותחת הברזל אציא כסף ותחת העניס נחשת ותחת האצניס ברזל ושמתי פקדתך
 שלום ונגשיך נדקה: ¹⁸ לא-ישמע עוד חמס בארץך שד ושבר בצבוליך וקראת
 ישועה חומתיך ושעריך תהלה: ¹⁹ לא-יהיה-לך עוד השמש לאור יומס ולנגה הירח
 לא-יאיר לך והיה-לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: ²⁰ לא-יצוא עוד
 שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה-לך לאור עולם ושלמו ימי אצלך: ²¹ ועמך
 כלס נדיקים לעולם יירשו ארץ נצר **[מטעו]** **[מטעי]** מעשה ידי להתפאר: ²² הקטן
 יהיה לחלק והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה: **Isa 61** **ס** **ק** רוח אדני יהוה
 עלי יען משח יהוה אתי לצבר ענויס שלחני לחבש לנשצרי-לצ לקרא לשצויס
 דרור ולאסוריס פקת-קוח: ² לקרא שנת-רצון ליהוה ויוס נקס לאלהינו לנחם
 כל-אצליס: ³ לשום לאצלי לזיון לתת להס פאר תחת אפר שמן ששון תחת אצל
 מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להס חילי הנדק מטע יהוה להתפאר: ⁴ וצנו
 חרבות עולם שממות ראשניס יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: ⁵ ועמדו
 זריס ורעו לאנכס וצני נכר אכריכס וכרמיכס: ⁶ ואתס כהני יהוה תקראו משרתי
 אלהינו יאמר לכם חיל גויס תאכלו וכבדום תתימרו: ⁷ תחת צשתכס משנה
 וכלמה ירנו חלקס לכן בארצס משנה יירשו שמחת עולם תהיה להס: ⁸ כי אני
 יהוה אהב משפט שנה גזל בעולה ונתתי פעלתס בצמת וצרית עולם אכרות להס:
⁹ ונדע בגויס זרעס ואלאחיהס צתוך העמיס כל-ראיהס יכירוס כי הם זרע צרך
 יהוה: **ס** ¹⁰ שוש אשיס ציהוה תגל נפשי בצלהי כי הלציני בגדי-ישע מעיל נדקה

יעטני כחתן יכהן פארר וככלה תעדה כליה: **11** כי כארץ תוליא זמחה וכגנה זרועיה תזמית כן אדני יהוה יזמית זדקה ותהלה נגד כל-הגוים: **Isa 62** למען זיון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד-יאל כנגה זדקה וישועתה כלפיד יבער: **2** וראו גוים זדקך וכל-מלכים כזודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקצנו: **3** והיית עטרת תפארת זדי-יהוה **[זנוף]** **[זנוף]** מלוכה זכף-אלהיך: **4** לא-יאמר לך עוד עזובה ולא-רנך לא-יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפזי-צה ולא-רנך זעולה כי-חפץ יהוה זך ורנך זבעל: **5** כי-יבעל זחור זתולה יבעלך זניך ומשוש חתן על-כלה ישיש עליך אלהיך: **6** על-חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל-היום וכל-הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את-יהוה אל-דמי לכס: **7** ואל-תתנו דמי לו עד-יכוון ועד-ישים את-ירושלם תהלה זארך: **8** נשבע יהוה זימינו וזרוע עזו אס-אתן את-דגנך עוד מאכל לאיזיך ואס-ישתו זני-ככר תירושך אשר יגעת זו: **9** כי מאספיו יאכלהו והללו את-יהוה ומקצו ישתהו זחזרות קדשי: **10** עזרו עזרו זשערים פנו דרך העס סלו סלו המסלה סקלו מאזן הרימו נס על-העמים: **11** הנה יהוה השמיע אל-קצה הארץ אמרו לזתי-זיון הנה ישעך זא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: **12** וקראו להם עס-הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: **Isa 63** **ס** מי-זה זא מאדוס חמוך זגדים מזכרה זה הדור זלזושו זעה זרב כחו אני מדבר זזדקה רב להושיע: **2** מדוע אדם לזבושך וזגדיך כדרך זגת: **3** פורה דרכתי לזדי ומעמים איך-איש אתי ואדרכס זאפי וארמסס זחמתי וז נחס על-זגדי וכל-מלזושי אגאלתי: **4** כי יום נקס זלזי וזנת גאולי זאה: **5** ואזיט ואין עזר ואשתומס ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: **6** ואזוס עמים זאפי ואשכרס זחמתי ואוריז לארץ נחס: **7** חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר-גמלנו יהוה ורז-טוב זלזית ישראל אשר-גמלס כרחמיו וכרז חסדיו: **8** ויאמר אך-עמי המה זנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: **9** זכל-זרתס **[לא]** **[לו]** זר ומלאך פניו הושיעס זאהזתו וזחמלתו הוא גאלס וינטלס וינשס כל-ימי עולס: **10** והמה מרו ועזבו את-רות קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחס-זס: **11** וזכר ימי-עולס משה עמו איה המעלס מים את רעי זאלנו איה השס זקרבו את-רות קדשו: **12** מוליך לימין משה זרוע תפארתו זוקע מים מפניהס לעשות לו שס עולס: **13** מוליכס זתהמות כקוס זמדבר לא יכסלו: **14** זכמה זזקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שס תפארת: **15** הזט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגזרתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: **16** כי-אתה אזינו כי אזרהס לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אזינו גאלנו מעולס שמך: **17** למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לזנו מייראתך שוב למען עזדיך זזבטי נחלתך: **18** למזער ירשו עס-קדשך זרינו זוססו מקדשך: **19** היינו מעולס לא-משלת זס לא-נקרא שמך עליהס לוא-קרעת שמיס ירדת מפניך הריס זולו: **Isa 64** כקדח אש המסיס מים זזעה-אש להודיע שמך לזריך מפניך גוים ירגזו: **2** זעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הריס זולו: **3** ומעולס לא-שמעו לא האזינו עין לא-ראתה אלהיס זולתך יעשה למחכה-לו: **4** פגעת את-שש ועשה זדק זדרכיך יזכרוך הן-אתה קפפת ונחטא זהס עולס ונושע: **5** ונהי כטמא כלנו וכזגד

עדים כל-נדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: **6** ואין-קורא בשמן מתעורר להחזיק בך כי-הסתרת פניך ממנו ותמוגו זיד-עוננו: **7** ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה ירנו ומעשה ידך כלנו: **8** אל-תקנף יהוה עד-מאד ואל-לעד תזכר עון הן הצט-נא עמך כלנו: **9** ערי קדשך היו מדבר ליון מדבר היתה ירושלים שממה: **10** בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבחינו היה לשרפת אש וכל-מחמדינו היה לחרבה: **11** העל-אלה תתאפק יהוה תחשה ותענו עד-מאד: **Isa 65** **ס** נרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני אל-גוי לא-קרא בשמי: **2** פרשתי ידי כל-היום אל-עם סורר ההלכים הדרך לא-טוב אחר מחשבותיהם: **3** העם המכעיסים אותי על-פני תמיד זבחים זבגות ומקטרים על-הלבנים: **4** הישבים בקצרים וצנוריים ילינו האכלים צמר החזיר **(ופרק)** **(ומרק)** פגלים כליהם: **5** האמרים קרב אליך אל-תגש-בי כי קדשתיך אלה עשן זאפי אש יקדת כל-היום: **6** הנה כתובה לפני לא תחשה כי אם-שלמתי ושלמתי על-חיקם: **7** עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על-ההרים ועל-הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה **(על-)** **(אל-)** חיקם: **8** כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל-תשחיתו כי צרכה זו כן אעשה למען עזדי לצלתי השחית הכל: **9** והואצתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה צחירי ועזדי ישכנו-שמה: **10** והיה השרון לנוה-צאן ועמק עכור לרצן צקר לעמי אשר דרשוני: **11** ואתם עזבי יהוה השכחים את-הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממשך: **12** ומניתי אתכם לחרז וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע צעיני ובאשר לא-תפלתני צחרתם: **13** **פ** לכן כה-אמר אדני יהוה הנה עזדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עזדי ישחו ואתם תלמאו הנה עזדי ישמחו ואתם תצשו: **14** הנה עזדי ירנו מטוב לב ואתם תלעקו מכאז לב ומשבר רוח תילילו: **15** והנחתם שמכם לשבועה לצחירי והמיתך אדני יהוה ולעזדיו יקרא שם אחר: **16** אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הכרות הראשנות וכי נסתרו מעיני: **17** כי-הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על-לב: **18** כי-אם-שישו וגילו עדי-עד אשר אני בורא כי הנני בורא את-ירושלים גילה ועמה משוש: **19** וגלתי צירושלם וששתי צעמי ולא-ישמע זה עוד קול צבי וקול זעקה: **20** לא-יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא-ימלא את-ימיו כי הנער בן-מאה שנה ימות והחוטא בן-מאה שנה יקלל: **21** וצנו צחים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: **22** לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי-כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו צחירי: **23** לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע צרוכי יהוה המה ואכאיהם אתם: **24** והיה טרם-יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: **25** ואז וטלה ירעו כאחד ואריה כצקר יאכל-תבן ונחש עפר לחמו לא-ירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי אמר יהוה: **Isa 66** **ס** כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי-זה בית אשר תצנו-לי ואי-זה מקום מנוחתי: **2** ואת-כל-אלה ידי עשתה והיו כל-אלה נאם-יהוה ואל-זה אביט אל-עני ונכה-רוח וחרד על-דברי: **3** שוחט השור מכה-איש וזבח השנה ערף כלב מעלה מנחה דם-חזיר

מוזכר לבנה מצדך און גס-המה צחרו צדרכיהם וצסקוניהם נפשמ חפלה: **4**
 גס-אני צחר צתעלליהם ומגורתם צציה להם יען קראתי ואין עונה דצרתי ולא
 שמעו ויעשו הרע צעיני וצאשר לא-חפצתי צחרו: **5** **ס** שמעו דצרי-יהוה החרדים
 אל-דצרו אמרו אחיכם שנאיכם מגדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה צשמחתכם
 והם יבשו: **6** קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיציו: **7** צטרם
 תחיל ילדה צטרם יצוא חבל לה והמליטה זכר: **8** מי-שמע כואת מי ראה כאלה
 היוחל ארץ ציום אחד אס-יולד גוי פעם אחת כ-יחלה גס-ילדה ליון את-בניה: **9**
 האני אשציר ולא חוליד יאמר יהוה אס-אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: **10** **ס**
 שמחו את-ירושלם וגילו צה כל-אהציה שישו אתה משוש כל-המתאבלים עליה: **11**
 למען תינקו וצצעתם משד תנחמיה למען תמאזו והתענגתם מזוז כצודה: **12** **ס**
 כ-כה אמר יהוה הנני נטה-אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם
 על-כד תנשאו ועל-צרכים תשעשעו: **13** כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
 וצירושלם תנחמו: **14** וראיתם ושש לצכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה
 יד-יהוה את-עצדיו וזעם את-איציו: **15** כ-יהנה יהוה צאש יצוא וכסופה מרכזתיו
 להציב צחמה אפו וגערתו צלהצ-אש: **16** כי צאש יהוה נשפט וצחרצו את-כל-צשר
 ורבו חללי יהוה: **17** המתקדשים והמטהרים אל-הגנות אחר **(אחד)** **[אחת]** צתוך
 אכלי צשר החזיר והשקץ והעכצר יחדו יספו נאס-יהוה: **18** ואנכי מעשיהם
 ומחשצתיים צאה לקצץ את-כל-הגוים והלשנות וצאו וראו את-כצודי: **19** ושמתו
 צהם אות ושלחתי מהם פליטים אל-הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תצל
 ויון האיים הרחקים אשר לא-שמעו את-שמעי ולא-ראו את-כצודי והגידו
 את-כצודי צגוים: **20** והציאו את-כל-אחיכם מכל-הגוים מנחה ליהוה צקוסים
 וצרכב וצצצים וצפרדים וצככרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר
 יציאו צני ישראל את-המנחה צכלי טהור צית יהוה: **21** וגס-מהם אקח לכהנים
 ללוים אמר יהוה: **22** כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה
 עמדים לפני נאס-יהוה כן יעמד זרעם ושמכם: **23** והיה מדי-חדש צחדשו ומדי
 שצת צצצתו יצוא כל-צשר להשתחות לפני אמר יהוה: **24** ויצאו וראו צפגרי
 האנשים הפשעים צי כי חולעתם לא תמות ואשם לא תכצה והיו דראון לכל-צשר:

Jeremiah 1 דברי ירמיהו צן-חלקיהו מן-הכהנים אשר צענתות צארץ צנימן: **2**
 אשר היה דצרי-יהוה אליו צימי יאשיהו צן-אמון מלך יהודה צשלש-עשרה שנה
 למלכו: **3** ויהי צימי יהויקים צן-יאשיהו מלך יהודה עד-תם עשתי עשרה שנה
 לצדקיהו צן-יאשיהו מלך יהודה עד-גלות ירושלם צחדש החמישי: **4** **ס** ויהי
 דצרי-יהוה אלי לאמר: **5** צטרם **(אלצרך)** **[אלצרך]** צצטן ידעתיך וצטרם תלל
 מרחם הקדשתיך נציה לגוים נתתיך: **6** ואמר אהה צדני יהוה הנה לא-ידעתי
 דבר כ-ינער אנכי: **7** ויאמר יהוה אלי אל-תאמר נער אנכי כי על-כל-אשר
 אשלחך תלך ואת כל-אשר אנוך תדבר: **8** אל-תירא מפניהם כ-יאתך אני
 להלך נאס-יהוה: **9** וישלח יהוה את-ידו ויגע על-פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי
 דברי צפיך: **10** ראה הפקדתיך היום הזה עלי-הגוים ועל-הממלכות לנחוש

ולנתון ולהאזיד ולהרוס לבנות ולנטוע: פ 11 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר מה-אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי-שקד אני על-דברי לעשות: פ 13 ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כלי-שבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל-משפחות ממלכות צפונה נאס-יהוה וצאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל-חומתיה סביב ועל כל-ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל-רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: 17 ואתה תאזר מתיך וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אנוך אל-תחת מפניהם פן-אחתך לפנייהם: 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מצר ולעמוד צרול ולחמות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני נאס-יהוה להזילך: פ Jer 2 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 הלך וקראת צאני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך לכתך אחרי צמדצר בארץ לא זרועה: 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תצואתה כל-אכליו יאשמו רעה תצא אליהם נאס-יהוה: פ 4 שמעו דבר-יהוה צית יעקב וכל-משפחות צית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה-מנאחו צבותיכם צי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההצל ויהצלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו צמדצר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וללמות בארץ לא-עבר צה איש ולא-ישב אדם שם: 7 ואציא אתכם אל-ארץ הכרמל לכל פריה וטובה ותצאו ותטמאו את-ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו צי והנציאים נצאו צבעל ואחרי לא-יועלו הלכו: 9 לכן עד אריב אתכם נאס-יהוה ואת-צני צניכם אריב: 10 כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתצונו מאד וראו הן היתה כזאת: 11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו צלוא יועיל: 12 שמו שמים על-זאת ושערו חרבו מאד נאס-יהוה: 13 כי-שמים רעות עשה עמי אחי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות נשצרים אשר לא-יכלו המים: 14 העבר ישראל אס-יליד צית הוא מדוע היה לצו: 15 עליו ישאגו כפריים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו [נלמה] [נלמה] מצלי ישצ: 16 גס-צניניף [ומחפנס] [ומחפנס] ירעוך קדקד: 17 הלא-זאת תעשה-לך עוצך את-יהוה אלהיך צעת מוליךך דרך: 18 ועמה מה-לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה-לך לדרך אשור לשתות מי נהר: 19 תיסרך רעתך ומשצותיך תוכתך ודעי וראי כי-רע ומר עוצך את-יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאס-אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שצרתי עלך נתקתי מוסרתך ותאמרי לא [אעבד] [אעבד] כי על-כל-גצעה גצהה ותחת כל-עץ רענן את נעה זנה: 21 ואנכי נטעתך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: 22 כי אס-תכצסי צנתר ותרצי-לך צרית נכתם עונך לפני נאס אדני יהוה: 23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הצעלים לא הלכתי ראי דרכך צגיט דעי מה עשית צכרה קלה משרכת דרכיה: 24 פרה למד מדצר באות [נפשו] [נפשה] שאפה

רוח תאנתה מי ישיבנה כל-מבזקשיה לא ייעפו בחדשה ימנאונה: **25** מנעי רגלך מיתחף
[וגרוך] **[וגרוך]** מממאה ותאמרי נושך לוא כ-אהבתי זרים ותאריהם אלך: **26** כבשת
גנב כי ימנא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם:
27 אמרים לעך אזי אתה ולאבן את **[ילדתי]** **[ילדתי]** כ-פנו אלי ערף ולא
פנים וצעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: **28** ואיה אלהיך אשר עשית לך
יקומו אס-יושיעוך צעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: **29** **ס** למה
תריבו אלי כלכם פשעתם צי נאס-יהוה: **30** לשוא הכיתי את-צניכם מוסר לא לקחו
אכלה חרצכם נביאיכם כאריה משחית: **31** הדור אתם ראו דצרי-יהוה המדבר
הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא-נבוא עוד אליך: **32**
התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: **33** מה-תיטבי
דרכך לבקש אהבה לכן גם את-הרעות **[למדתי]** **[למדתי]** את-דרכיך: **34** גם כנפיק
נמנאו דם נפשות אצויים נקיים לא-צמחתת ממנאים כי על-כל-אלה: **35** ותאמרי
כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על-אמרך לא חטאתי: **36** מה-תזולי
מאד לשנות את-דרכך גם ממנרים תבושי כאשר-צבת מאשור: **37** גם מאת זה
תנאי וידיך על-ראשך כ-מאס יהוה צמטתיך ולא תליתי להם: **Jer 3** לאמר הן
ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש-אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף
תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאס-יהוה: **2** שאי-עיניך
על-שפים וראי איפה לא **[שגלת]** **[שגלת]** על-דרכים ישבת להם כערבי צמדבר
ותחניפי ארץ צונותיך וברעתך: **3** וימנעו רבצים ומלקוש לוא היה ומנח אשה זונה
היה לך מאנת הכלם: **4** הלוא מעתה **[קראתי]** **[קראתי]** לי אזי חנוף נערי אתה: **5**
הינטר לעולם אס-ישמר לננח הנה **[דצרת]** **[דצרת]** ותעשי הרעות ותוכל: **פ** **6**
ויאמר יהוה אלי צימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משצה ישראל הלכה
היא על-כל-הר גבה ואל-תחת כל-עך רענן ותזני-שם: **7** ואמר אחרי עשותה
את-כל-אלה אלי תשוב ולא-שצה **[ותראה]** **[ותראה]** בגודה אחותה יהודה: **8** וארא
כי על-כל-אדות אשר נאפה משצה ישראל שלחתיה ואתן את-ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזני גס-היא: **9** והיה מקל זנותה ותחנף
את-הארץ ותנאף את-האבן ואת-העץ: **10** וגס-בכל-זאת לא-שצה אלי בגודה אחותה
יהודה בכל-לצה כי אס-בשקר נאס-יהוה: **פ** **11** ויאמר יהוה אלי נדקה נפשה
משצה ישראל מבגדה יהודה: **12** הלך וקראת את-הדברים האלה כפונה ואמרת
שובה משצה ישראל נאס-יהוה לוא-אפיל פני צכס כ-חסידי אני נאס-יהוה לא
אטור לעולם: **13** אך דעי עונך כי ציהוה אלהיך פשעת ותפזרי את-דרכיך לזרים
תחת כל-עך רענן וצקולי לא-שמעתם נאס-יהוה: **14** שובו צנים שובצים נאס-יהוה
כי אנכי צעלתי צכס ולקחתי אתכס אחד מעיר ושנים ממשפחה והצאתי אתכס
ציון: **15** ונתתי לכם רעים כלצי ורעו אתכס דעה והשכיל: **16** והיה כי תרבו
ופריתם בארץ צימים ההמה נאס-יהוה לא-יאמרו עוד ארון צרית-יהוה ולא יעלה
על-לב ולא יזכרו-צו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: **17** צעת ההיא יקראו לירושלם
כסא יהוה ונקוו אליה כל-הגוים לשם יהוה לירושלם ולא-ילכו עוד אחרי שררות
לכס הרע: **פ** **18** צימים ההמה ילכו צית-יהודה על-צית ישראל ויצאו יחדו מארץ

פון על-הארץ אשר הנחלתי את-אבותיכם: ¹⁹ ואנכי אמרתי איך אשיתך צננים
 ואתן-לך ארץ חמדה נחלת צבי נצחות גוים ואמר אזי **[תקראו-]** **[תקראי-]** לי
 ומאחרי לא **[תשובו]** **[תשובי]**: ²⁰ אכן בגדה אשר מרעה כן בגדתם צי בית ישראל
 נאס-יהוה: ²¹ קול על-שפיים נשמע צבי תחנוני צני ישראל כי העוו את-דרכם
 שכחו את-יהוה אלהיהם: ²² שובו צנים שובצים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי
 אתה יהוה אלהינו: ²³ אכן לשקר מגזעות המון הרים אכן זיהוה אלהינו תשועת
 ישראל: ²⁴ והצבת אכלה את-יגיע אבותינו מנעורינו את-נאנס ואת-צקס את-צניהם
 ואת-צנותיהם: ²⁵ נשכזה צצשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
 ואבותינו מנעורינו ועד-היום הזה ולא שמענו צקול יהוה אלהינו: **Jer 4** **ק** **אס-תשוב**
 ישראל נאס-יהוה אלי תשוב ואס-תסיר שקויך מפני ולא תגוד: ² ונשבעת חי-יהוה
 באמת צמשפט וצדקה והתצרכו צו גוים וצו יתהללו: **ק** ³ כי-כה אמר יהוה
 לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל-תזרעו אל-קוצים: ⁴ המלו ליהוה והסרו
 ערלות לצבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן-תלא כאש חמתי וצערה ואין מכזה
 מפני רע מעלליכם: ⁵ הגידו ציהודה וצירושלם השמיעו ואמרו **[ותקעו]** **[תקעו]**
 שופר צארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונצואה אל-ערי המצור: ⁶ שאר-נס ציונה
 העיזו אל-תעמדו כי רעה אנכי מציא מצפון ושצר גדול: ⁷ עלה אריה מסבכו
 ומשחית גוים נסע ילא ממקמו לשום ארץ לשמה עריך תצניה מאין יושב: ⁸
 על-זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא-שב חרון אף-יהוה ממנו: **פ** ⁹ והיה
 ציום-ההוא נאס-יהוה יאצד לצ-המלך ולצ השרים ונשמו הכהנים והנציאים
 יתמהו: ¹⁰ ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר
 שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד-הנפש: ¹¹ צעת ההיא יאמר לעס-הזה ולירושלם
 רוח נח שפיים צמדצר דרך צת-עמי לוא לזרות ולוא להצר: ¹² רוח מלא מאלה
 יצוא לי עתה גס-אני אדצר משפטים אותם: ¹³ הנה כעננים יעלה וכסופה
 מרכזותיו קלו מנשרים סוקיו אוי לנו כי שדדנו: ¹⁴ כבסי מרעה לצך ירושלם
 למען תושעי עד-מתי תלין צקרבך מחשבות אויך: ¹⁵ כי קול מגיד מדן ומשמיע
 און מהר אפרים: ¹⁶ הזכירו לגוים הנה השמיעו על-ירושלם נצרים צאים מארץ
 המרחק ויתנו על-ערי יהודה קולם: ¹⁷ כשמרי שדי היו עליה מסביו כי-אתי מרתה
 נאס-יהוה: ¹⁸ דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד-לצך: **ק**
¹⁹ מעי מעי **[אחולה]** **[אוחילה]** קירות לצבי המה-לי לצבי לא אחריש כי קול שופר
[שמעתי] **[שמעת]** נפשי תרועת מלחמה: ²⁰ שצר על-שצר נקרא כי שדדה כל-הארץ
 פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי: ²¹ עד-מתי אראה-נס אשמעה קול שופר: **ק** ²² כי
 אויל עמי אותי לא ידעו צנים סכלים המה ולא נצונים המה חכמים המה להרע
 ולהטיב לא ידעו: ²³ ראיתי את-הארץ והנה-יתהו וצבו ואל-השמים ואין אורם: ²⁴
 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל-הגזעות התקלקלו: ²⁵ ראיתי והנה אין האדם
 וכל-עוף השמים נדדו: ²⁶ ראיתי והנה הכרמל המדצר וכל-ערו נתלו מפני יהוה
 מפני חרון אפו: **ק** ²⁷ כי-כה אמר יהוה שממה תהיה כל-הארץ וכלה לא אעשה:
²⁸ על-זאת תאצל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי-דצרתי ומתי ולא נחמתי

ולא-אשוב ממנה: ²⁹ מקול פרש ורמה קשת ברחת כל-העיר באו צעדים וצנפים עלו כל-העיר עוזבה ואין-יושב בהן איש: ³⁰ [ואתי] [ואת] שדוד מה-תעשי כיתלצשי שני כיתעדי עדיזבה כיתקרעי צפוך עיניך לשוא תחיפי מאסו-צך עגבים נפשך יבקשו: ³¹ כי קול כחולה שמעתי זרה כמזכירה קול צת-ציון תמיפח תפרש כפיה אוי-נח לי כיעיפה נפשי להרגים: **פ Jer 5** שוטטו בחונות ירושלם וראו-נח ודעו ובקשו ברחובותיה אסתמלאו איש אסיש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: ² ואם חיייהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: ³ יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא-חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשז: ⁴ ואני אמרתי אף-דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: ⁵ אלכה-לי אל-הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אף המה יחדו שצרו על נתקו מוסרות: ⁶ על-כן הכם אריה מיער זאצ ערבות ישדדם נמר שקד על-עריהם כל-היוצא מהנה יטרף כי רצו פשעיהם עצמו **[משבותיהם]** **[משבותיהם]**: ⁷ אי לואת **[אסלות-]** **[אסלח-]** לך בניך עצוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדלו: ⁸ סוסים מיזנים משכים היו איש אל-אשת רעהו יאלו: ⁹ העל-אלה לוא-אפקד נאס-יהוה ואם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי: **ס** ¹⁰ עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל-תעשו הסירו נטיותיה כי לוא ליהוה המה: ¹¹ כי בגוד בגדו צי צית ישראל ובית יהודה נאס-יהוה: ¹² כחשו ביהוה ויאמרו לא-הוא ולא-תבוא עלינו רעה ותרצ ורעצ לוא נראה: ¹³ והנציאים יהיו לרות והדצר אין בהם כה יעשה להם: **ס** ¹⁴ לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את-הדצר הזה הנני נתן דברי צפוך לאש והעם הזה עזים ואכלתם: ¹⁵ הנני מציא עליכם גוי ממרחק צית ישראל נאס-יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא-תדע לשנו ולא תשמע מה-ידצר: ¹⁶ אשפתו כקצר פתוח כלם גבורים: ¹⁷ ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך וצנותיך יאכל לאאך ובקרך יאכל גפנך ותחנתך ירשש ערי מצנריך אשר אתה צוטח צהנה בחרצ: ¹⁸ וגם צימים ההמה נאס-יהוה לא-אעשה אתכם כלה: ¹⁹ והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את-כל-אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעזדו אלהי נכר בצארכם כן תעזדו זרים בצאריך לא לכם: **ס** ²⁰ הגידו זאת צצית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: ²¹ שמעו-נח זאת עם סכל ואין לצ עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: ²² האותי לא-תיראו נאס-יהוה אם מפני לא תחילו אשר-שמתי חול גבול לים חק-עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: ²³ ולעם הזה היה לצ סורר ומורה סרו וילכו: ²⁴ ולא-אמרו בלצם נירא נח את-יהוה אלהינו הנתן גשם **[וירה]** **[וירה]** ומלקוש צעתו שצעות חקות קציר ישמר-לנו: ²⁵ עונותיכם הטו-אלה ותטאותיכם מנעו הטוב מכס: ²⁶ כיתמלאו צעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: ²⁷ ככלוב מלא עוף כן צתיהם מלאים מרמה על-כן גדלו ויעשירו: ²⁸ שמנו עשתו גם עברו דציר-רע דין לא-דנו דין יתום וינליחו ומשפט צציונים לא שפטו: ²⁹ העל-אלה לא-אפקד נאס-יהוה אם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי: **ס** ³⁰ שמה ושערורה נהיתה בצאריך: ³¹ הנציאים נצאו-בשקר והכהנים ירדו על-ידיהם ועמי אהבו כן ומה-תעשו לאחרייתה: **Jer 6**

העזו בני בנימן מקרב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל-צית הכרס שאו משאת
 כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: **2** הנוה והמעגנה דמייתו בת-ציון: **3** אליה יבאו
 רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את-ידו: **4** קדשו עליה מלחמה
 קומו ונעלה בצהרים או לנו כי-פנה היום כי ינטו לללי-ערב: **5** קומו ונעלה
 בלילה ונשחיתה ארמנותיה: **6** **ס** כי כה אמר יהוה לצבאות כרתו ענה ושפכו
 על-ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: **7** כהקיר **בור** **ציר**
 מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע זה על-פני תמיד חלי ומכה: **8** הוסרי
 ירושלים פן-תקע נפשי ממך פן-אשימך שממה ארץ לוא נושבה: **9** **פ** כה אמר יהוה
 לצבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על-סלסלות: **10** על-מי
 אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנס ולא יוכלו להקשיב הנה דבר-יהוה היא
 להם לחרפה לא יחפזו-צו: **11** ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך
 על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי-גס-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא
 ימים: **12** ונסבו צתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי-אטה את-ידי על-ישיבי הארץ
 נאם-יהוה: **13** כי מקטנס ועד-גדולם כלו בוצע בוצע ומנזיא ועד-כהן כלו עשה
 שקר: **14** וירפאו את-שבר עמי על-נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: **15** הציטו
 כי תועבה עשו גס-צוש לא-יבשו גס-הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים
 בעת-פקדמים יכשלו אמר יהוה: **16** **ס** כה אמר יהוה עמדו על-דרכים וראו ושאלו
 לנחצות עולם אי-זה דרך הטוב ולכו-בה ומלאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך:
17 והקמתי עליכם נפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: **18** לכן שמעו
 הגוים ודעי עדה את-אשר-צם: **19** שמעי הארץ הנה אנכי מציא רעה אל-העם הזה
 פרי מחשבותם כי על-דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו-בה: **20** למה-זה לי לבונה
 משבח תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון ונחיתם לא-ערבו לי:
21 **ס** לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל-העם הזה מכשלים וכשלו צם אצות ובנים
 יחדו שכן ורעו **יאצא** **ואצא**: **22** **פ** כה אמר יהוה הנה עם צא מארץ לפון וגוי
 גדול יעור מירכתי-ארץ: **23** קשת וכידון יחזיקו יחזיקו הוא ולא ירחמו קולם כים
 יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת-ציון: **24** שמענו את-שמעו
 רפו ידינו כרה החזיקתנו חיל כולדה: **25** אל-**תלאי** **תלאו** השדה וידרך
 אל-**תלכי** **תלכו** כי חרב לאיב מגור מסביב: **26** בת-עמי חגרי-שק והתפלשי
 באפר אכל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו: **27** בחון
 נתחיק בעמי מצר ותדע ובחנת את-דרכם: **28** כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת
 וברזל כלם משחיתים המה: **29** נחר מפח **מאשתם** **מאש** **תם** עפרת לשוא נרף
 נרף ורעים לא נתקו: **30** כסף נמאס קראו להם כי-נמאס יהוה בהם: **Jer 7** **פ** הדבר
 אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** עמד בשער בית יהוה וקראת שם
 את-הדבר הזה ואמרת שמעו דבר-יהוה כל-יהודה הצאים בשערים האלה
 להשתחות ליהוה: **3** **ס** כה-אמר יהוה לצבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם
 ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: **4** אל-תצטחו לכם אל-דברי השקר לאמר
 היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: **5** כי אם-היטיב היטיבו את-דרכיכם
 ואת-מעלליכם אם-עשו תעשו משפט צין איש וצין רעהו: **6** גר יתום ואלמנה לא

תעסקו ודם נקי אל-תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם:
7 ושכנתי אתכם במקום הזה בצרף אשר נתתי לאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: **8**
 הנה אתם בטחים לכם על-דברי השקר לבצתי הועיל: **9** הגנב רחץ ונאף והשבע
 לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא-ידעתם: **10** וצאתם ועמדתם
 לפני צבית הזה אשר נקרא-שמי עליו ואמרתם נאלנו למען עשות את כל-התועבות
 האלה: **11** המערת פריים היה הצבית הזה אשר-נקרא-שמי עליו צעיניכם גם אנכי
 הנה רחיתי נאס-יהוה: **12** **ק** כי לכו-נא אל-מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי
 שם בראשונה וראו את אשר-עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: **13** ועתה יען
 עשותכם את-כל-המעשים האלה נאס-יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
 שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: **14** ועשיתי לבית אשר נקרא-שמי עליו אשר
 אתם בטחים בו ולמקום אשר-נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו: **15**
 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את-כל-אחיכם את כל-זרע אפריים: **16** **ק**
 ואתה אל-תתפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה ואל-תפגע-בי
 כי-איני שמע אתך: **17** האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה וצחצוח ירושלים:
18 הבנים מלקטים עצים והאבות מצערים את-האש והנשים לשות צֶק לעשות
 כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: **19** האתי הם
 מכעסים נאס-יהוה הלא אתם למען צבת פניהם: **20** **ק** לכן כה-אמר אדני יהוה
 הנה אפי ותמתי נכתת אל-המקום הזה על-האדם ועל-הבהמה ועל-עץ השדה
 ועל-פרי האדמה ובערה ולא תכבה: **21** **ק** כה אמר יהוה לצחצוח אלהי ישראל
 עלותיכם ספו על-זבחיכם ואכלו בשר: **22** כי לא-דברתי את-אבותיכם ולא נזיתים
 ביום **[הו'יא]** **[הו'יא]** אותם מארץ מצרים על-דברי עולה וזבח: **23** כי
 אס-את-הדבר הזה נזיתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם
 תהיו-לי לעם והלכתם בכל-הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: **24** ולא
 שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו במענות בשררות לצם הרע והיו לאחור ולא
 לפנים: **25** למן-היום אשר ילאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח
 אליכם את-כל-עבדי הנביאים יום השכם ושלח: **26** ולוא שמעו אלי ולא הטו
 את-אזנם ויקשו את-ערפם הרעו מאבותם: **27** ודברת אליהם את-כל-הדברים האלה
 ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: **28** ואמרת אליהם זה הגוי אשר
 לוא-שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אצדה האמונה ונכרתה מפיהם: **29** **ק**
29 גזי נזרך והשליכי ושאי על-שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את-ידור עברתו: **30**
 כי-עשו בני-יהודה הרע צעיני נאס-יהוה שמו שקוליהם צבית אשר-נקרא-שמי עליו
 לטמאו: **31** ובנו צמות התפת אשר ציגיא צן-הנס לשרף את-צנייהם ואת-צנייהם צאש
 אשר לא נזיתי ולא עלתה על-לבי: **32** **ק** לכן הנה-ימים צאים נאס-יהוה
 ולא-יאמר עוד התפת וגיח צן-הנס כי אס-גיח ההרגה וקצרו צתפת מאין מקום: **33**
 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: **34**
 והשצתי מערי יהודה ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה
 כי לחרבה תהיה הארץ: **Jer 8** צעת ההיא נאס-יהוה **[וי'יא]** **[וי'יא]** את-עצמות
 מלכי-יהודה ואת-עצמות-שריו ואת-עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת

עלמות יושבי-ירושלם מקצריהם: **2** ושטחוס לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר
 אהבום ואשר עצדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא
 יאספו ולא יקצרו לרמן על-פני האדמה יהיו: **3** ונצחר מות מחיים לכל השאריה
 הנשארים מן-המשפחה הרעה הזאת בכל-המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם
 יהוה לצאות: **4** **ס** ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אס-ישוב ולא
 ישוב: **5** מדוע שובצה העם הזה ירושלם משצה נלחת החזיקו בתרמיית מאנו לשוב:
6 הקשצתי ואשמע לוא-כן ידברו אין איש נחם על-רעתו לאמר מה עשיתי כלה
 שב **[צמרלואס]** **[צמרלואס]** כקום שוטף צמלחמה: **7** גס-חסידיה צשמים ידעה
 מועדיה ותר **[וסוס]** **[וסיס]** ועגור שמרו את-ענת צאנה ועמי לא ידעו את משפט
 יהוה: **8** איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט
 שקר ספרים: **9** הצישו חכמים חתו וילכדו הנה דצדרי-יהוה מאסו וחמת-מה להם:
10 **ס** לכן אתן את-נשיהם לאחריים שדוטיהם ליורשים כי מקטן ועד-גדול כלה צלע
 צלע מנציא ועד-כהן כלה עשה שקר: **11** וירפו את-שצר בת-עמי על-נקלה לאמר
 שלום שלום ואין שלום: **12** הצשו כי תועצה עשו גס-צוש לא-יבשו והכלס לא
 ידעו לכן יפלו צנפלים צעת פקדחס יכשלו אמר יהוה: **13** **ס** אסף אסיפס
 נאס-יהוה אין ענצים צגפן ואין תאנים צתאנה והעלה נבל ואתן להם יעצרום: **14**
 על-מה אנחנו ישיבים האספו ונצוא אל-ערי המצצר ונדמה-שם כי יהוה אלהינו
 הדמנו וישקנו מי-יראש כי חטאנו ליהוה: **15** קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה
 צעתה: **16** מדן נשמע נחרת קוסיו מקול מנהלות אציריו רעשה כל-הארץ ויצואו
 ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישצי צה: **17** **ס** כי הנני משלח צכס נחשים לפענים
 אשר אין-להם לחש ונשכו אחכס נאס-יהוה: **18** **ס** מצליגייתי עלי יגון עלי לצי דוי:
19 הנה-קול שועת צת-עמי מארץ מרחקים היהוה אין צציון אס-מלכה אין צה
 מדוע הכעסוני צפסליהם צהצלי נכר: **20** עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו:
21 על-שצר צת-עמי השצתי קדתי שמה החוקתני: **22** הצרי אין צגלעד אס-רפא
 אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת צת-עמי: **23** מי-יתן ראשי מים ועיני מקור
 דמעה ואצכה יומס ולילה את חללי צת-עמי: **Jer 9** מי-יתנני צמדצר מלון ארחים
 ואעוצה את-עמי ואלכה מאחס כי כלס מנאפס עזרת צגדים: **2** וידרכו את-לשונס
 קשתס שקר ולא לאמונה גצרו צארץ כי מרעה אל-רעה ילאו ואתי לא-יידעו
 נאס-יהוה: **3** **ס** איש מרעהו השמרו ועל-כל-אח אל-צצטחו כי כל-אח עקוב יעקב
 וכל-רע רכיל יהלך: **4** ואיש צרעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונס דצר-שקר
 העוה נלאו: **5** שצתך צתוך מרמה צמרמה מאנו דעת-אותי נאס-יהוה: **6** **ס** לכן כה
 אמר יהוה לצאות הנני לורפס וצנחתיס כי-איך אעשה מפני צת-עמי: **7** חן **[שחוט]**
[שחוט] לשונס מרמה דצר צפיו שלום את-רעהו ידבר וצקרצו ישים ארצו: **8**
 העל-אלה לא-אפקד-צס נאס-יהוה אס צגוי אס-ר-כוה לא תתנקס נפשי: **9** **ס**
 על-ההרים אשא צבי ונהי ועל-נאות מדצר קינה כי נלתו מצלי-איש עבר ולא
 שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד-צהמה נדדו הלכו: **10** ונתתי את-ירושלם לגלים
 מעון תניס ואת-ערי יהודה אתן שממה מצלי יושצ: **11** **ס** מי-האיש החכס ויבן
 את-זאת ואשר דצר פי-יהוה אליו ויגדה על-מה אצדה הארץ נתמה כמדצר מצלי

עבר: **ס 12** ויאמר יהוה על-עזבם את-תורתִי אשר נתתי לפניהם ולא-שמעו בקולי
 ולא-הלכו צה: **13** וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הצעלים אשר למדום אבותם: **ס**
14 לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל הנני מאבילם את-העם הזה לענה
 והסקיתים מי-ראש: **15** והפלותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי
 אחריהם את-החרב עד כלותי אותם: **פ 16** כה אמר יהוה אלהי ישראל ואתם תבזונו וקראו
 למקוננות ותבואינה ואל-החכמות שלחו ותבואנה: **17** ותמהרנה ותשנה עלינו נהי
 ותרדנה עינינו דמעה ועפעפיו יזלו-מים: **18** כי קול נהי נשמע מזיון איך שדדנו
 בשנו מאד כי-עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: **ס 19** כי-שמענה נשים דברי-יהוה
 ותקח אזנכם דבר-פיו ולמדנה צנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: **20** כי-עלה מות
 בחלונינו צא בארמנותינו להכרית עולל מתוך בחורים מרחבות: **21** דבר כה
 נאם-יהוה ונפלה נצלת האדם כדמן על-פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין
 מאסף: **ס 22** כה אמר יהוה אל-יהלל חכם בחכמתו ואל-יהלל הגבור בגבורתו
 אל-יהלל עשיר בעשרו: **23** כי אס-צואת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי
 אני יהוה עשה חסד משפט ודקה בארץ כי-צאלה חפצתי נאם-יהוה: **ס 24** הנה
 ימים באים נאם-יהוה ופקדתי על-כל-מול בערלה: **25** על-מצרים ועל-יהודה
 ועל-אדום ועל-בני עמון ועל-מואב ועל כל-קנזי פאה הישבים במדבר כי
 כל-הגוים ערלים וכל-צית ישראל ערלי-לב: **ס Jer 10** שמעו את-הדבר אשר דבר
 יהוה עליכם צית ישראל: **2** כה אמר יהוה אל-דרך הגוים אל-תלמדו ומאמות
 השמים אל-תחתו כי-יחתו הגוים מהמה: **3** כי-חקות העמים הזל הוא כי-עץ מיער
 כרתו מעשה ידי-חרש צמעד: **4** צכסף וצזהב ייפהו צמסמרות וצמקצות יחזקום
 ולא יפיק: **5** כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל-תיראו
 מהם כי-לא ירעו וגס-היטיב אין אותם: **ס 6** מאין כמות יהוה גדול אתה וגדול
 שמך בגבורה: **7** מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל-חכמי הגוים
 וצבל-מלכותם מאין כמות: **8** וצאחת יצערו ויכסלו מוסר הצלים עץ הוא: **9** כסף
 מרקע מתרשים יוצא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לצושם
 מעשה חכמים כלם: **10** ויהוה אלהים אמת הוא-אלהים חיים ומלך עולם מקנפו
 תרעש הארץ ולא-יכלו גוים זעמו: **ס 11** כדנה תאמרון להום אלהיה די-שמיא
 וארקא לא עבדו יאצדו מארעא ומן-תחות שמיא אלה: **ס 12** עשה ארץ צכחו מבין
 תבל צכמתו וצבחנותו נטה שמים: **13** לקול תחו המון מים צשמים ויעלה נשאים
 מקנה **[ארץ]** **[הארץ]** צרקיס למטר עשה ויוצא רוח מארתי: **14** נצער כל-אדם
 מדעת הציט כל-צורף מפסל כי שקר נסכו ולא-רות צם: **15** תבל המה מעשה
 תעתעים צעת פקדתם יאצדו: **16** לא-כאלה חלק יעקב כי-יוצר הכל הוא ישראל
 צבט נחלתו יהוה אלהים שמו: **ס 17** אספי מארץ כנעתך **[ישבת]** **[ישבת]** צמאור: **ס**
18 כי-כה אמר יהוה הנני קולע את-יושבי הארץ צפעם הואת והצרותי להם למען
 ימאזו: **ס 19** אזי לי על-צברי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו: **20**
 אהלי שדד וכל-מיתרתי נתקו בני יצאני ואינם אין-נטה עוד אהלי ומקים יריעותי: **21**
 כי נצערו הרעים ואת-יהוה לא דרשו עלי-כן לא השכילו וכל-מרעיתם נפונה: **ס 22**
 קול שמועה הנה צאה ורעש גדול מארץ צפון לשום את-ערי יהודה שממה מעון

תנים: **פ** ²³ ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא-לאיש הלך והינן את-נעודו: ²⁴ יסרני יהוה אך-צמשפט אל-צחפך פן-תמעטני: ²⁵ שפך חמתך על-הגוים אשר לא-ידעוך ועל משפחות אשר צשמך לא קראו כי-אכלו את-יעקב ואכלהו ויכלהו ואת-נוהו השמו: **פ** ^{Jer 11} הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: ² שמעו את-דברי הצרית הזאת ודברתם אל-איש יהודה ועל-ישבי ירושלים: ³ ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את-דברי הצרית הזאת: ⁴ אשר צויתי את-אבותיכם ציוס הוואי-אותם מארך-מנרים מכור הצרול לאמר שמעו צקולי ועשיתם אותם ככל אשר-אלוהי אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ⁵ למען הקים את-השבעה אשר-נצבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמנ יהוה: **פ** ⁶ ויאמר יהוה אלי קרא את-כל-הדברים האלה צערי יהודה וצחנות ירושלים לאמר שמעו את-דברי הצרית הזאת ועשיתם אותם: ⁷ כי העד העדתי צאבותיכם ציוס העלותי אותם מארך מנרים ועד-היום הזה השכם והעד לאמר שמעו צקולי: ⁸ ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו איש צצרירות לצם הרע ואציא עליהם את-כל-דברי הצרית-הזאת אשר-צויתי לעשות ולא עשו: **פ** ⁹ ויאמר יהוה אלי נמלא-קשר צאיש יהודה וציצבי ירושלים: ¹⁰ שצו על-עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את-דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעצדם הפרו צית-ישראל וצית יהודה את-צריתי אשר כרתי את-אבותם: **פ** ¹¹ לכן כה אמר יהוה הנני מציא אליהם רעה אשר לא-יכולו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: ¹² והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל-האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא-יושיעו להם צעת רעתם: ¹³ כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חנות ירושלים שמתם מוצחות לצפת מוצחות לקטר לצעל: **פ** ¹⁴ ואתה אל-תתפלל צעדי-העם הזה ואל-תשא צעדם רנה ותפלה כי אינני שמע צעת קראם אלי צעד רעתם: **פ** ¹⁵ מה לידידי צציתי עשותה המומתה הרבים וצצר-קדש יעצרו מעליך כי רעתתי אז תעלוי: ¹⁶ זית רענן יפה פרי-תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הציית אש עליה ורעו דליותיו: ¹⁷ ויהוה צצאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת צית-ישראל וצית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לצעל: **פ** ¹⁸ ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם: ¹⁹ ואני כצצ אלוף יוצל לטבות ולא-ידעתי כי-עלי חצצו מחשבות נשחיתה עץ צלחמו ונכרתנו מארך חיים ושמו לא-יזכר עוד: ²⁰ ויהוה צצאות שפט דק צחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את-ריצבי: **פ** ²¹ לכן כה-אמר יהוה על-אנשי ענות המצקשים את-נפשך לאמר לא תנצא צצם יהוה ולא תמות צידנו: **פ** ²² לכן כה אמר יהוה צצאות הנני פקד עליהם הצחורים ימתו צחצב צניהם וצנותיהם ימתו צרעב: ²³ ושאריית לא תהיה להם כי-אציא רעה אל-אנשי ענות שנת פקדתם: **פ** ^{Jer 12} דיק אתה יהוה כי אריצ אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל-צגדי צגד: ² נטעתם גס-שרשו ילכו גס-עשו פרי קרוב אתה צפיהם ורחוק מכליותיהם: ³ ואתה יהוה ידעתי תראני וצחנת לצי אתך התקם כלאן לטצחה והקדשם ליום הרגה: **פ** ⁴ עד-מתתי תאצל הארך ועש צל-השדה יצב מרעת ישצי-צבה ספתה צהמות ועוף כי אמרו לא

יראה את-אחרינתנו: **5** כי את-רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את-הקוסים
 וצארך שלום אתה צוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: **6** כי גס-אחיך וצית-אחיך
 גס-המה צגדו כך גס-המה קראו אחריך מלא אל-תאמן צם כיי-ידברו אליך
 טובות: **7** עוצתי את-ציתי נטשתי את-נחלתי נתתי את-ידדות נפשי צקף חיביה: **8**
 היתה-לי נחלתי כאריה ציער נתנה עלי צקולה על-כן שנחמיה: **9** העיט לצוע
 נחלתי לי העיט קציב עליה לכו חספו כל-חית השדה החיו לאכלה: **10** רעים
 רצים שחתו כרמי צססו את-חלקתי נתנו את-חלקת חמדתי למדצר שממה: **11** שמה
 לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לצ: **12**
 על-כל-שפים צמדצר צאו שדדים כי חרצ ליהוה אכלה מקצה-ארץ ועד-קצה
 הארץ אין שלום לכל-בשר: **13** **ק** זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו וצשו
 מתצוואתיכם מחרון אף-יהוה: **14** **ק** כה אמר יהוה על-כל-שכני הרעים הנגעים
 צנחלה אשר-הנחלתי את-עמי את-ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת-צית יהודה
 אחוש מתוכם: **15** והיה אחרי נתשי אותם אשוצ ורחמתיים והשצתיים איש לנחלתו
 ואיש לארצו: **16** והיה אס-למד ילמדו את-דרכי עמי להשצע צשמי חי-יהוה כאשר
 למדו את-עמי להשצע צבעל וצצנו צתוך עמי: **17** ואם לא ישמעו ונתשתי את-הגוי
 ההוא נתוש ואצד נאס-יהוה: **18** **ק** **Jer 13** כה-אמר יהוה אלי הלוך וקניית לך אזור
 פשתיים ושמתו על-מתניך וצמיס לא תצאהו: **19** ואקנה את-האזור כדבר יהוה ואשם
 על-מתני: **20** **ק** ויהי דברי-יהוה אלי שנית לאמר: **21** קח את-האזור אשר קניית אשר
 על-מתניך וקום לך פרטה וטמנהו שם צנקיק הסלע: **22** ואלך ואטמנהו צפרת כאשר
 צוה יהוה אותי: **23** ויהי מקץ ימים רצים ויאמר יהוה אלי קום לך פרטה וקח
 משם את-האזור אשר צויתך לטמנו-שם: **24** ואלך פרטה ואחפר ואקח את-האזור
 מן-המקום אשר-טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: **25** **פ** ויהי
 דברי-יהוה אלי לאמר: **26** כה אמר יהוה ככה אשחית את-גאון יהודה ואת-גאון
 ירושלם הרב: **27** העם הזה הרע המאניס לשמוע את-דברי ההלכים צשררות לצם
 וילכו אחרי אלהים אחרים לעדסם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר
 לא-יצלח לכל: **28** כי כאשר ידבק האזור אל-מתני-איש כן הדבקתי אלי
 את-כל-צית ישראל ואת-כל-צית יהודה נאס-יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה
 ולתפארת ולא שמעו: **29** ואמרת אליהם את-הדבר הזה **ק** כה-אמר יהוה אלהי
 ישראל כל-נצל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל-נצל ימלא יין: **30**
 ואמרת אליהם כה-אמר יהוה הנני ממלא את-כל-ישיבי הארץ הזאת ואת-המלכים
 הישצים לדוד על-כסאו ואת-הכהנים ואת-הנציאים ואת כל-ישיבי ירושלם שכרון: **31**
 ונפנתיים איש אל-אחיו והאצות והצנים יחדו נאס-יהוה לא-אחמול ולא-אחוס ולא
 ארחם מהשחיתים: **32** **ק** שמעו והאזינו אל-תגצוהו כי יהוה דבר: **33** תנו ליהוה
 אלהיכם כבוד צטרס יחשך וצטרס יתנגפו רגליכם על-הרי נשף וקויחם לאור
 ושמה לצלמות **ישיט** **ושיט** לערפל: **34** ואם לא תשמעוהו צמסתרס תצכה-נפשי
 מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעוה כי נצצה עדר יהוה: **35** **ק** אמר למלך
 ולגצירה השפילו שצו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: **36** ערי הנגצ סגרו
 ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומיים: **37** **ק** **20** **שאי** **שאי** עיניכם **וראי** **וראו**

הנצאים מנפון איה העדר נתן-לך נאן תפארתך: **21** מה-תאמרי כּי-יפקד עליך ואת למדת אחס עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: **22** וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו עקבך: **23** היהפך כושי עורו ונמר חזרברתיו גס-אחס תוכלו להטיב למדי הרע: **24** ואפּינס כקש-עובר לרוח מדבר: **25** זה גורלך מנת-מדיך מאתי נאס-יהוה אשר שכחת אותי ותבטתי בשקר: **26** וגם-אני חשפתי שולך על-פניך ונראה קלונך: **27** נאפיך ומנהלותיך זמת ונותך על-גבעות צדה ראיתי שקוּיך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד: **פ Jer 14** אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיהו על-דברי הצרות: **2** אכלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לדרך ונחת ירושלם עלתה: **3** ואדריהם שלחו **(צעריהם)** **(צעריהם)** למים צאו על-גזים לא-מנאו מים שבו כליהם ריקם צאו והכלמו וחפו ראשם: **4** צעבור האדמה חתה כי לא-היה גשם בארץ צאו חכרים חפו ראשם: **5** כי גס-אילת צדה ילדה ועוזב כי לא-היה דשא: **6** ופראים עמדו על-שפים שאפו רוח כחנים כלו עיניהם כּי-אין עשב: **7** אס-עויניו ענו צנו יהוה עשה למען שמך כּי-רבו משובחתינו לך חטאנו: **8** מקוה ישראל מושיעו צעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון: **9** למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא-יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל-תנחנו: **ס 10** כה-אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רכס עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: **ס 11** ויאמר יהוה אלי אל-תחפּלל צעדה-עם הזה לטובה: **12** כי יצמו אינני שמע אל-רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רכס כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: **ס 13** ואמר אהה אדני יהוה הנה הנצאים אמרים להם לא-תראו חרב ורעב לא-יהיה לכם כּי-שלום אמת אתן לכם במקום הזה: **ס 14** ויאמר יהוה אלי שקר הנצאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא נותים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם **(ואלול)** **(ואליל)** **(ותרמות)** **(ותרמית)** לבם המה מתנבאים לכם: **ס 15** לכן כה-אמר יהוה על-הנצאים הנבאים בשמי ואני לא-שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנצאים ההמה: **16** והעם אשר-המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקצר להמה המה נשיהם וצניהם וצנתיהם ושפכתי עליהם את-רעתם: **17** ואמרת אליהם את-הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל-תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת צת-עמי מכה נחלה מאד: **18** אס-ינאחי השדה והנה חללי-חרב ואס צאתי העיר והנה תחלוּאי רעב כּי-גס-נביא גס-כהן סחרו אל-ארץ ולא ידעו: **ס 19** המאס מאסת את-יהודה אס-ציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: **20** ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: **21** אל-תנאך למען שמך אל-תנבל כסא כבודך זכר אל-תפר צריתך אחנו: **22** היש צהבלי הגוים מגשמים ואס-השמים יתנו רצבים הלא אתה-הוא יהוה אלהינו ונקוה-לך כּי-אתה עשית את-כל-אלה: **פ Jer 15** ויאמר יהוה אלי אס-יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל-העם הזה שלח מעלי-פני וינאו: **2** והיה כּי-יאמרו אליך אנה נלא ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: **3** ופקדתי עליהם ארבע

משפחות נאס-יהוה את-החרב להרג ואת-הכלבים לטחב ואת-עוף השמים ואת-בהמת הארץ לאכל ולהשחית: **4** ונתמים **(לזועה)** **(לזועה)** לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן-יחזקיהו מלך יהודה על אשר-עשה צירושלם: **5** כי מיי-יחמל עליך ירושלם ומי יגוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: **6** את נטשת אתי נאס-יהוה אחור תלכי ואת את-ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: **7** ואזרם צמורה בשערי הארץ שכלתי אצדתי את-עמי מדרכיהם לוא-שבו: **8** עצמו-לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על-אס בחור שדד צהריום הפלתי עליה פתאם עיר וצהלות: **9** אמללה ילדת השזעה נפחה נפשה **(צאה)** **(צאה)** שמשה צעד יומם בושא וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איציהם נאס-יהוה: **10** **ס** **10** אוי-לי אמי כי ילדתי איש ריב ואיש מדון לכל-הארץ לא-נשיתי ולא-נשו-בי כלה מקלונני: **11** **ס** **11** אמר יהוה אס-לא **(שרותך)** **(שריתך)** לטוב אס-לוא הפגעתי בך צעת-רעה וצעת זרה את-האיצ: **12** הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת: **13** חילך ואוצרותיך לצו אתן לא במחיר וצבל-חטאותיך וצבל-גבוליך: **14** והעברתי את-איציק צארך לא ידעת כי-אש קדחה באפי עליכם תוקד: **15** **ס** **15** אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל-לחריך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: **16** נמלאו דצריך ואכלם ויהי **(דצריך)** **(דצריך)** לי לששון ולשמחת לצבי כי-נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: **17** **ס** **17** לא-ישצתי צסוד-משחקים ואלעו מפני ידך דדד ישצתי כי-זעם מלאחתי: **18** **ס** **18** למה היה כאצי נח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אחז מים לא נאמנו: **19** **ס** **19** לכן כה-אמר יהוה אס-תשוב ואשיבך לפני תעמד ואס-תוציא יקר מוולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא-תשוב אליהם: **20** ונתחיד לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני להושיעך ולהצילך נאס-יהוה: **21** והלחתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערבים: **22** **ס** **Jer 16** **22** ויהי דצרי-יהוה אלי לאמר: **23** לא-תקח לך אשה ולא-יהיו לך בנים וצנות צמקום הזה: **24** כי-כה אמר יהוה על-הבנים ועל-הצנות הילודים צמקום הזה ועל-אמתם הילדות אותם ועל-אצותם המולדים אותם צארך הזאת: **25** ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה יהיו וצחרצ וצרעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **26** **ס** **26** כי-כה אמר יהוה אל-תצוא צית מרזח ואל-תלך לספוד ואל-תנד להם כי-אספתי את-שלומי מאת העס-הזה נאס-יהוה את-החסד ואת-הרחמים: **27** ומתו גדלים וקטנים צארך הזאת לא יקברו ולא-יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם: **28** ולא-יפרסו להם על-אצל נלחמו על-מת ולא-ישקו אותם כוס תנחומים על-אציו ועל-אמו: **29** **ס** **29** וצית-משתה לא-תצוא לשצת אותם לאכל ולשתות: **30** **ס** **30** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משצית מן-המקום הזה לעייכם וציימכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: **31** **ס** **31** והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאתו ליהוה אלהינו: **32** **ס** **32** ואמרת אליהם על אשר-עצו אצותיכם אותי נאס-יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעזדום וישתחוו להם ואתי עצו ואת-תורתני לא שמרו: **33** **ס** **33** ואתם הרעתם לעשות מאצותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לצו-הרע לצלתי שמע אלי: **34** **ס** **34** והטלתי

אחתם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועזרתם-שם
 את-אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתן לכם חנינה: **ק 14** לכן הנה-ימים
 באים נאס-יהוה ולא-יאמר עוד ח-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ
 מצרים: **15** כי אס-ח-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות
 אשר הדיחם שמה והשבתים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם: **ק 16** הניי שלח
[לדוים] **[לדיגים]** רבים נאס-יהוה ודיגום ואחר-יכן אשלח לרבים ימים וידום
 מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנקיקי הסלעים: **17** כי עיני על-כל-דרכיהם לא
 נסתרו מלפני ולא-נלפן עונם מנגד עיני: **18** ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם
 על חללם את-ארצי בנבלת שקויהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי: **ק 19** יהוה עזי
 ומעזי ומנוסי ציום נרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אך-שקר נחלו
 אבותינו הצל ואין-צם מועיל: **20** היעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים: **21** לכן
 הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה: **ק Jer 17**
 חטאת יהודה כתובה צעט צרול בצפרן שמיר חרושה על-לות לצם ולקרנות
 מוצחותיכם: **2** כוכר צניהם מוצחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבוהות: **3**
 הררי בשדה חילך כל-אורותיך לצו אתן צמתיך בחטאת בכל-גבוליך: **4** ושמטתה
 וכן מנחלתך אשר נתתי לך והעזדתיך את-איציק בארץ אשר לא-ידעת כי-אש
 קדחתם באפי עד-עולם תוקד: **ק 5** כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם
 ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו: **6** והיה כערער צערבה ולא יראה כי-יבוא
 טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: **ק 7** צרוך הגבר אשר יבטח
 ביהוה והיה יהוה מצטחו: **8** והיה כעץ שתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא
[ירא] **[יראה]** כי-יבא חם והיה עלהו רענן וצשנת צרת לא ידאג ולא ימיש
 מעשות פרי: **9** עקב הלצ מכל ואנש הוא מי ידענו: **10** אני יהוה חקר לצ בתן
 כליות ולתת לאיש **[כדרכו]** **[כדרכיו]** כפרי מעלליו: **ק 11** קרא דגר ולא ילד עשה
 עשר ולא במשפט בחני **[ימו]** **[ימיו]** יעזבו וצאחרימו יהיה נצל: **12** כסא כבוד
 מרום מראשון מקום מקדשנו: **13** מקוה ישראל יהוה כל-עזיך יבשו **[יסורי]** **[יסורי]**
 בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה: **ק 14** רפאני יהוה וארפא הושיעני
 ואושעה כי תהלתי אתה: **15** הנה-המה אמרים אלי איה דברי-יהוה יבוא נא: **16**
 ואני לא-אלמתי מרעה אחרין ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מולא שפתי נכח
 פניך היה: **17** אל-תהיה-לי למחתה מחסי-אתה ציום רעה: **18** יבשו רדפי
 ואל-אבשה אני יחתו המה ואל-אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שצרון
 שצרים: **ק 19** כה-אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני-**[עס]** **[העס]** אשר יבאו צו
 מלכי יהודה ואשר יבאו צו ובכל שערי ירושלים: **20** ואמרת אליהם שמעו
 דברי-יהוה מלכי יהודה וכל-יהודה וכל יבצי ירושלים הבאים בשערים האלה: **ק 21**
 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל-תשאו משא ציום השבת והבאתם בשערי
 ירושלים: **22** ולא-תוילאו משא מבתיכם ציום השבת וכל-מלאכה לא תעשו וקדשתם
 את-יום השבת כאשר נוימי את-אבותיכם: **23** ולא שמעו ולא הטו את-אזנם ויקשו
 את-ערפם לצלתי **[שומע]** **[שמוע]** ולצלתי קחת מוסר: **24** והיה אס-שמע תשמעון
 אלי נאס-יהוה לצלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ציום השבת ולקדש את-יום

השבת לצלתי עשות-**[צב]** כל-מלאכה: **25** וצאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על-כסא דוד רכבים זרכב ובקוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישבה העיר-הזאת לעולם: **26** וצאו מערי-יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימין ומן-השפלה ומן-ההר ומן-הנגב מבאים עולה וצב ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: **27** ואס-לא תשמעו אלי לקדש את-ייום השבת ולצלתי שאת משא וצא בשערי ירושלים ציום השבת והצתי איש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: **פ Jer 18** הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את-דברי: **3** וארד בית היוצר **[והנהו]** **[והנה-הוא]** עשה מלאכה על-האצנים: **4** ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ציד היוצר ושז ויעשהו כלי אחר כאשר ישר צעיני היוצר לעשות: **פ 5** והי דברי-יהוה אלי לאמור: **6** הכיוצר הזה לא-אוכל לעשות לכם בית ישראל נאס-יהוה הנה כחמר ציד היוצר כן-אתם צידי בית ישראל: **ק 7** רגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לנתוש ולנתוך ולהאציד: **8** ושז הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על-הרעה אשר חשבתי לעשות לו: **ק 9** ורגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לצנת ולנטע: **10** ועשה **[הרעה]** **[הרע]** צעיני לצלתי שמע בקולי ונחמתי על-הטובה אשר אמרתי להיטיב אות: **ק 11** ועתה אמר-נא אל-איש-יהודה ועל-יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: **12** ואמרו נושא כיי-אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לצו-הרע נעשה: **ק 13** לכן כה אמר יהוה שאלו-נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בחולת ישראל: **14** היעוז מצור שדי שלג לצנון אס-ינחשו מים זרים קרים נוזלים: **15** כיי-שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שצילי עולם ללכת נחיצות דרך לא סלולה: **16** לשום ארנס לשמה **[שרוקת]** **[שריקות]** עולם כל עובר עליה יש ויניד צראשו: **17** כרות-קדים אפינס לפני אויב ערף ולא-פניס אראם ציום אידם: **ק 18** ויאמרו לבו ונחשבה על-ירמיהו מחשבות כי לא-תאצד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנציח לבו ונכהו בלשון ואל-ינקשיבה אל-כל-דבריו: **19** הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריצי: **20** הישלם תחת-טובה רעה כיי-כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את-חמתך מהם: **21** לכן תן את-צניהם לרעצ והגרם על-ידי-חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי-חרב במלחמה: **22** תשמע זעקה מצניהם כיי-תציא עליהם גדוד פחאס כיי-כרו **[שיחה]** **[שוחה]** ללכדי ופחים טמנו לרגלי: **23** ואתה יהוה ידעת את-כל-עצתם עלי למות אל-תכפר על-עונם וחטאתם מלפניך אל-תמחמי **[והיו]** **[והיו]** מכשלים לפניך צעת אפך עשה צהם: **ק Jer 19** כה אמר יהוה הלוך וקנית צקצק יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: **2** ויצאת אל-גיח צן-הנס אשר פתח שער **[החרסות]** **[החרסית]** וקראת שם את-הדברים אשר-אדבר אליך: **3** ואמרת שמעו דברי-יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים כה-אמר יהוה לצאות אלהי ישראל הנני מציח רעה על-המקום הזה אשר כל-שמעה תללנה אזניו: **4** יען אשר עזבני וינכרו את-המקום הזה ויקטרו-צו לאלהים אחרים אשר לא-ידעום המה ואצותיהם ומלכי יהודה ומלאו את-המקום הזה דם נקים: **5** וצו את-צמות הבעל לשרף

את-בניהם באש עלות לצעל אשר לא-צוימי ולא דברתי ולא עלתה על-לבי: **פ 6**
 לכן הנה-ימיים באים נאס-יהוה ולא-יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא צן-הנס כי
 אס-גיא ההרגה: **7** ובקתי את-ענת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב
 לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את-נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
 הארץ: **8** ושמתי את-העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק
 על-כל-מכתה: **9** והאכלתים את-בשר בנייהם ואת בשר בניהם ואיש בשר-רעהו
 יאכלו במגור ובמנוק אשר ייקו להם איבייהם ומבקשי נפשם: **10** ושברת הבקבוק
 לעיני האנשים ההלכים אותך: **11** ואמרת אליהם כה-אמר יהוה לצאות ככה
 אשבר את-העם הזה ואת-העיר הזאת כאשר ישבר את-כלי היוצר אשר לא-יוכל
 להרפה עוד ובתפת יקצרו מאין מקום לקצור: **12** כן-אעשה למקום הזה נאס-יהוה
 וליושבו ולתת את-העיר הזאת כתפת: **13** והיו צתי ירושלם וצתי מלכי יהודה
 כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-גגותיהם לכל צבא השמים
 והסך נסכים לאלהים אחרים: **פ 14** ויצא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם
 להנצח ועמד בחצר בית-יהוה ויאמר אל-כל-העם: **ס 15** כה-אמר יהוה לצאות
 אלהי ישראל הנני **[מצי]** **[מציא]** אל-העיר הזאת ועל-כל-עריה את כל-הרעה אשר
 דברתי עליה כי הקשו את-ערפם לצלתי שמוע את-דברי: **Jer 20** וישמע פשחור
 צן-אמר הכהן והוא-פקיד נגיד צבית יהוה את-ירמיהו נצח את-הדברים האלה: **2**
 ויכה פשחור את ירמיהו הנציח ויתן אתו על-המהפכת אשר בשער בנימן העליון
 אשר צבית יהוה: **3** ויהי ממחרת ויאל פשחור את-ירמיהו מן-המהפכת ויאמר אליו
 ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אס-מגור מסביב: **פ 4** כי כה אמר יהוה
 הנני נתןך למגור לך ולכל-אהביך ונפלו בחרב איבייהם ועיניך ראות
 ואת-כל-יהודה אתן ביד מלך-בבל והגלם בצלה והכס בחרב: **5** ונתתי את-כל-חסן
 העיר הזאת ואת-כל-יגיעה ואת-כל-יקרה ואת כל-אוצרות מלכי יהודה אתן ביד
 איבייהם ובזוזם ולקחום והביאום בצלה: **6** ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו
 בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-אהביך אשר-נצחת להם בשקר:
ס 7 פתיתי יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל-היום כלה לעג לי: **8**
 כי-מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי-יהיה דברי-יהוה לי לתרפה ולקלס
 כל-היום: **9** ואמרת לא-אזכרנו ולא-אדבר עוד בשמו והיה צלבי כאש בערת ענר
 בענמתי ונלאיתי לכל ולא אוכל: **10** כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו
 ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי כלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: **11**
 ויהוה אותי כגבור עריך על-כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי-לא השכילו
 כלמת עולם לא תשכח: **12** ויהוה לצאות בתן נדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך
 מהם כי אליך גליתי את-ריצי: **ס 13** שירו ליהוה הללו את-יהוה כי הניל את-נפש
 אציון מיד מרעים: **ס 14** ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר-ילדתני אמי אל-יהי
 ברוך: **15** ארור האיש אשר אשר בשר את-אבי לאמר ילד-לך בן זכר שמח שמחהו: **16**
 והיה האיש הוא כערים אשר-הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בצקר ותרועה
 בעת נהרים: **17** אשר לא-מותתני מרחם ותהי-לי אמי קצרי ורחמה הרת עולם: **18**
 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בצפת ימי: **פ Jer 21** הדבר אשר-יהיה

אל-ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך נדקיהו את-פשחור בן-מלכיהו
 ואת-צפניה בן-מעשיה הכהן לאמר: **2** דרשנא צעדנו את-יהוה כי נבוכדראצר
 מלך-בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל-נפלאותיו ויעלה מעלינו: **3** **פ**
 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל-נדקיהו: **4** כה-אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 מסב את-כלי המלחמה אשר צידכם אשר אתם נלחמים צם את-מלך בבל
 ואת-הכשדים הנרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל-תוך העיר הזאת: **5**
 ונלחמתי אני אתכם ציד נטויה וזרוע חזקה וצאף וצחמה וצקנף גדול: **6** והכיתי
 את-יושבי העיר הזאת ואת-האדם ואת-הבהמה צדבר גדול ימתו: **7** ואחרי-כן
 נאס-יהוה אתן את-נדקיהו מלך-יהודה ואת-עצדיו ואת-העם ואת-הנשאים צעיר
 הזאת מן-הדבר מן-החרב ומן-הרעב ציד נבוכדראצר מלך-בבל וציד איציהם
 וציד מבקשי נפשם והכס לפי-חרב לא-יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: **8**
 ואל-העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את-דרך החיים ואת-דרך
 המות: **9** הישב צעיר הזאת ימות צחרב וצרעב וצדבר והיואל ונפל עלי-הכשדים
 הנרים עליכם **יחיה** **ומיחיה** והיתה-לו נפשו לשלל: **10** כי שמתי פני צעיר הזאת
 לרעה ולא לטובה נאס-יהוה ציד-מלך בבל תנתן ושרפה צאש: **11** **פ** ולצית מלך
 יהודה שמעו דברי-יהוה: **12** צית דוד כה אמר יהוה דינו לצקר משפט והזילו גזול
 מיד עושק פן-תלא כאש חמתי וצברה ואין מכבה מפני רע **מעלליהם**
מעלליהם: **13** הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאס-יהוה האמרים מייחת
 עלינו ומי יצוא צמעוניתיו: **14** ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאס-יהוה והצתי אש
 ציערה ואכלה כל-צבייה: **15** **Jer 22** כה אמר יהוה רד צית-מלך יהודה וצברת שם
 את-הדבר הזה: **2** ואמרת שמע דברי-יהוה מלך יהודה הישב על-כסא דוד אתה
 ועצדיך ועמך הצאים צשערים האלה: **3** כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
 והזילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל-תתנו אל-תחמסו ודס נקי אל-תשפכו
 צמקום הזה: **4** כי אס-עשו תעשו את-הדבר הזה וצאו צשערי הצית הזה מלכים
 יצבים לדוד על-כסאו רכבים צרכב וצקוסים הוא **ועצדיו** **ועצדיו** ועמו: **5** ואס
 לא תשמעו את-הדברים האלה צי נצבעתי נאס-יהוה כ-לחרצה יהיה הצית הזה:
6 כ-כה אמר יהוה על-צית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלצנון אס-לא
 אשיתך מדבר ערים לא **נושבה** **נושבה**: **7** וקדשתי עליך משחתים איש וכליו
 וכתרו מצחר ארוץ והפילו על-האש: **8** ועצרו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו
 איש אל-רעהו על-מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: **9** ואמרו על אשר
 עצבו את-צבית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעצדום: **10** **פ** אל-תצבו
 למת ואל-תגדו לו צבו צבו להלך כי לא ישוב עוד וראה את-ארץ מולדתו: **11** **פ**
 כי כה אמר-יהוה אל-שלם בן-יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אציו אשר
 ילא מן-המקום הזה לא-ישוב שם עוד: **12** כי צמקום אשר-הגלו אתו שם ימות
 ואת-הארץ הזאת לא-יראה עוד: **13** **פ** הוא צנה ציתו צלא-צדק ועליותיו צלא
 משפט צרעהו יעצב חנם ופעלו לא יתן-לו: **14** האמר אצנה-לי צית מדות ועליות
 מרוחים וקרע לו חלוני וספון צארו ומשות צשער: **15** התמלך כי אתה מתחרה
 צארו אציק הלאו אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: **16** דן דיין-עני

ואציון אז טוב הלא-היא הדעת אחי נאס-יהוה: **17** כי אין ענין ולבך כי
 אס-על-צנעך ועל דס-הנקי לשפוך ועל-העשק ועל-המרוצה לעשות: **18** ס לכן
 כה-אמר יהוה אל-יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לא-יספדו לו הוי אחי והוי
 אחות לא-יספדו לו הוי אדון והוי הדה: **19** קצורת חמור יקצר סחוב והשלך
 מהלאה לשערי ירושלם: **20** ס עלי הלצנון ונעקי וצנען תני קולך ונעקי מעצרים
 כי נשברו כל-מאהצין: **21** דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך
 מנעוריך כי לא-שמעת צקולי: **22** כל-רעיק תרעה-רוח ומאהצין צצני ילכו כי אז
 תצני ונכלמת מכל רעתך: **23** **(ישצתי)** **[ישצת]** צלצנון **(מקננתי)** **[מקננת]** צארזים
 מה-נחנת צצאלך חבלים חיל כילדה: **24** חי-אני נאס-יהוה כי אס-יהיה כניוה
 בן-יהויקים מלך יהודה חותם על-יד ימיני כי משס אתקנך: **25** ונתתיך ציד מצקשי
 נפשך וציד אשר-אתה יגור מפניהם וציד נצודרצלר מלך-צבל וציד הכשדים: **26**
 והטלתי אתך ואת-אמך אשר ילתך על הארץ אחרת אשר לא-ילדתם שם ושם
 תמותו: **27** ועל-הארץ אשר-הם מנשאים את-נפשם לשוב שם שמה לא ישו: **28** ס
 העצב נצוה נפוך האיש הזה כניוה אס-כלי אין חפץ צו מדוע הוטלו הוא וזרעו
 והשלכו על-הארץ אשר לא-יידעו: **29** ארץ ארץ ארץ שמעי דברי-יהוה: **30** ס כה
 אמר יהוה כתבו את-האיש הזה ערירי גבר לא-ינלח צימיו כי לא ינלח מזרעו
 איש ישב על-כסא דוד ומשל עוד ציהודה: **Jer 23** הוי רעים מאבדים ומפאים
 את-נאן מרעיתי נאס-יהוה: **2** לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל על-הרעים הרעים
 את-עמי אתם הפנתם את-נאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את-רע
 מעלליכם נאס-יהוה: **3** ואני אקבץ את-שארית נאני מכל הארצות אשר-הדחתי
 אתם שם והשצתי אתהן על-נוהן ופרו ורצו: **4** והקמתי עליהם רעים ורעום
 ולא-ייראו עוד ולא-יחתו ולא יפקדו נאס-יהוה: **5** ס הנה ימים צאים נאס-יהוה
 והקמתי לדוד נמה צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט ודקה צארך: **6** צימיו
 תושע יהודה וישראל ישכן לצטח וזה-שמו אשר-יקראו יהוה צדקנו: **7** ס לכן
 הנה-ימים צאים נאס-יהוה ולא-יאמרו עוד חי-יהוה אשר העלה את-צני ישראל
 מארץ מצרים: **8** כי אס-חי-יהוה אשר העלה ואשר הביא את-זרע צית ישראל
 מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על-אדמתם: **9** ס לנצאים
 נשבר לצי בקרבי רחפו כל-עמומתי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה
 ומפני דברי קדשו: **10** כי מנאפים מלאה הארץ כי-מפני אלה אכלה הארץ ישבו
 נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגזרתם לא-כן: **11** כי-גס-נציא גס-כהן חנפו
 גס-צציתי מנאחי רעתם נאס-יהוה: **12** לכן יהיה דרכם להם כחלקקות צאפלה
 ידחו ונפלו צה כי-אציא עליהם רעה שנת פקדתם נאס-יהוה: **13** ונציאי שמרון
 ראיתי תפלה הנצחו צצעל ויתעו את-עמי את-ישראל: **14** ס ונציאי ירושלם ראיתי
 שערורה נאוף והלך צסקר וחזקו ידי מרעים לצלתי-שצו איש מרעתו היולי כלם
 כקדם וישציה כעמרה: **15** ס לכן כה-אמר יהוה נצאות על-הנצאים הנני מאכיל
 אותם לענה והשקתים מי-ראש כי מאת נציאי ירושלם ינאה חנפה לכל-הארץ: **16**
16 כה-אמר יהוה נצאות אל-תשמעו על-דברי הנצאים הנצאים לכם מהצלים המה
 אתכם חזון לצם ידברו לא מפי יהוה: **17** אמרים אמור למנאלי דבר יהוה שלום

יהיה לכם וכל הלך בשרות לבו אמרו לא-תבוא עליכם רעה: **18** כי מי עמד
 צקוד יהוה וירא וישמע את-דברו מיי-הקשיב **[דברי]** וישמע: **19** ס הנה
 סערת יהוה חמה יאחז וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: **20** לא ישוב
 אף-יהוה עד-עשתו ועד-הקימו מזמות לבו באחרית הימים תבזונו צה צינה: **21**
 לא-שלחתי את-הנבאים והם ראו לא-דברתי אליהם והם נבאו: **22** ואס-עמדו צקודי
 וישמעו דברי את-עמי וישבוס מדרכם הרע ומרע מעלליהם: **23** ס האלהי מקרב
 אני נאס-יהוה ולא אלהי מרחק: **24** אס-יסתר איש צמסתרים ואני לא-אראנו
 נאס-יהוה הלוא את-השמים ואת-הארץ אני מלא נאס-יהוה: **25** שמעתי את
 אשר-אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: **26** עד-מתי היש
 בלב הנבאים נבאי השקר ונבאי תרמת לבס: **27** החשבים להשכיח את-עמי שמי
 בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את-שמי צבעל: **28** הנביא
 אשר-אתו חלוס יספר חלוס ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה-לתצן את-הצר
 נאס-יהוה: **29** הלוא כה דברי כאש נאס-יהוה וכפטיש יפץ סלע: **30** ס לכן הנני
 על-הנבאים נאס-יהוה מגנזי דברי איש מאת רעהו: **31** הנני על-הנבאים נאס-יהוה
 הלקחים לשונם וינאמו נאס: **32** הנני על-נבאי חלמות שקר נאס-יהוה ויספרוס
 ויתעו את-עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא-שלחתים ולא לויתים והועיל
 לא-יועילו לעס-הזה נאס-יהוה: **33** וכיי-שאלך העם הזה או-הנביא או-כהן לאמר
 מה-משא יהוה ואמרת אליהם את-מה-משא ונטשתי אתכם נאס-יהוה: **34** והנביא
 והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על-האיש ההוא ועל-ציתו: **35** כה
 תאמרו איש על-רעהו ואיש אל-אחיו מה-ענה יהוה ומה-דבר יהוה: **36** ומשא יהוה
 לא תזכרו-עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את-דברי אלהים חיים יהוה
 בצאות אלהינו: **37** כה תאמר אלי-הנביא מה-ענך יהוה ומה-דבר יהוה: **38**
 ואס-משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את-הדבר הזה משא יהוה
 ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: **39** לכן הנני ונשיתי אתכם נשא
 ונטשתי אתכם ואת-העיר אשר נתתי לכם ולאצותיכם מעל פני: **40** ונתתי עליכם
 חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכחו: **Jer 24** ס הראני יהוה והנה שני דודאי
 תאניס מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך-צבל את-יבניו
 בן-יהויקים מלך-יהודה ואת-שרי יהודה ואת-החרש ואת-המסגר מירושלם ויצאם
 צבל: **2** הדוד אחד תאניס טבות מאד כתאני הצכרות והדוד אחד תאניס רעות
 מאד אשר לא-תאכלנה מרע: **3** ס ויאמר יהוה אלי מה-אתה ראה ירמיהו ואמר
 תאניס התאניס הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא-תאכלנה מרע: **4** פ
 ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **5** כה-אמר יהוה אלהי ישראל כתאניס הטבות האלה
 כן-אכיר את-גלות יהודה אשר שלחתי מן-המקום הזה ארץ כשדים לטובה: **6**
 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על-הארץ הזאת וצניתיים ולא אהרם ונטעתיים
 ולא אתוש: **7** ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והי-לי לעם ואנכי אהיה
 להם לאלהים כיי-שצו אלי בכל-לצם: **8** ס וכתאניס הרעות אשר לא-תאכלנה מרע
 כיי-כה אמר יהוה כן אתן את-נדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו ואת שארית ירושלם
 הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: **9** ונתתיים **[לועה]** **[לועה]** לרעה

לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל-המקומות אשר-אדחים
 ס: 10 ושלחתי צם את-החרב את-הרעב ואת-הדבר עד-תתמס מעל האדמה
 אשר-נתתי להם ולאבותיהם: **פ Jer 25** הדבר אשר-היה עלי-ירמיהו על-כל-עם יהודה
 בשנה הרבעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית
 לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על-כל-עם יהודה ואל
 כל-ישיבי ירושלם לאמר: 3 מן-שלש עשרה שנה ליאשיהו בן-אמון מלך יהודה ועד
 היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר-יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר
 ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את-כל-עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם
 ולא-הטיתם את-אזנכם לשמע: 5 לאמר שוב-ינא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם
 ושבו על-האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: 6
 ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא-תכעסו אותי במעשה
 ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא-שמעתם אלי נאס-יהוה למען **(הכעסוני)** **[הכעיסני]**
 במעשה ידיכם לרע לכם: 8 **ק** לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא-שמעתם
 את-דברי: 9 הנני שלח ולקחתי את-כל-משפחות נפון נאס-יהוה ואל-נבוכדראצר
 מלך-בבל עבדי והבאתים על-הארץ הזאת ועל-ישיביה ועל כל-הגוים האלה סביב
 והחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאצדתי מהם קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחיס ואור נר: 11 והיתה כל-הארץ הזאת
 לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את-מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלחות
 שבעים שנה אפקד על-מלך-בבל ועל-הגוי ההוא נאס-יהוה את-עונם ועל-ארץ
 כשדים ושמתי אמו לשממות עולם: 13 **(והבאתי)** **[והבאתי]** על-הארץ ההיא
 את-כל-דברי אשר-דברתי עליה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-נבא ירמיהו
 על-כל-הגוים: 14 כי עבדו-צם גס-המה גוים רצים ומלכים גדולים ושלמתי להם
 כפעלם וכמעשה ידיהם: 15 **ס** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את-כוס
 היין החמה הזאת מידי והשקיתה אמו את-כל-הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם:
 16 ושמו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח צינתם: 17 ואקח את-הכוס
 מיד יהוה ואשקה את-כל-הגוים אשר-שלחני יהוה אליהם: 18 את-ירושלם ואת-ערי
 יהודה ואת-מלכיה את-שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה:
 19 את-פרעה מלך-מצרים ואת-עבדיו ואת-שריו ואת-כל-עמו: 20 ואת כל-הערב ואת
 כל-מלכי ארץ העוץ ואת כל-מלכי ארץ פלשתיים ואת-אשקלון ואת-עזה
 ואת-עקרון ואת שארית אשדוד: 21 את-אדום ואת-מואב ואת-צני עמון: 22 ואת
 כל-מלכי-נר ואת כל-מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: 23 ואת-דדן
 ואת-תימא ואת-צו ואת כל-קצווי פאה: 24 ואת כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי
 הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל-מלכי זמרי ואת כל-מלכי עילם ואת כל-מלכי
 מדי: 26 ואת כל-מלכי הצפון הקרצים והרחקים איש אל-אחיו ואת כל-הממלכות
 הארץ אשר על-פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם: 27 ואמרת אליהם **ס**
 כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שמו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב
 אשר אנכי שלח צייכס: 28 והיה כי ימאנו לקחת-הכוס מידך לשתות ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה צבאות שמו תשמו: 29 כי הנה צעיר אשר נקרא-שמי עליה

אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרצ אני קרא על-כל-ישבי הארץ
נאם יהוה נבואות: **30** ואתה תנבא אליהם את כל-הדברים האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על-נוהו הידד כדרכים יענה
אל כל-ישבי הארץ: **31** נא שאון עד-קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא
לכל-בשר הרשעים נתנם לחרצ נאם-יהוה: **ס 32** כה אמר יהוה נבואות הנה רעה
יבאת מגוי אל-גוי וסער גדול יעור מירכתי-ארץ: **33** והיו חללי יהוה ציוס ההוא
מקצה הארץ ועד-קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על-פני
האדמה יהיו: **34** הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי האון כי-מלאו ימיכם
לטבות ותפוזותיכם ונפלתם ככלי חמדה: **35** ואנך מנוס מן-הרעים ופליטה מאדירי
האון: **36** קול זעקת הרעים ויללת אדירי האון כי-שדד יהוה את-מרעיתם: **37**
ונדמו נאות השלום מפני חרון אף-יהוה: **38** עזב ככפיר סבו כי-היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון אפו: **פ Jer 26** זראשית ממלכות יהויקים בן-יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: **2** כה אמר יהוה עמד בצחר
צית-יהוה ודברת על-כל-ערי יהודה הצאים להשתחות צית-יהוה את כל-הדברים
אשר צויתך לדבר אליהם אל-תגרע דבר: **3** אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה
ונחמתי אל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: **4** ואמרת
אליהם כה אמר יהוה אם-לא תשמעו אלי ללכת בצורתי אשר נתתי לפניכם: **5**
לשמע על-דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם:
6 ונתתי את-הצית הזה כשלה ואת-העיר **[הזאת]** **[הזאת]** אתן לקללה לכל גוי
הארץ: **7** **ס** וישמעו הכהנים והנבאים וכל-העם את-ירמיהו מדבר את-הדברים
האלה צצית יהוה: **8** ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל-אשר-צוה יהוה לדבר
אל-כל-העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל-העם לאמר מות תמות: **9** מדוע
נצית צצם-יהוה לאמר כשלו יהיה הצית הזה והעיר הזאת תחרצ מאין יושב
ויקהל כל-העם אל-ירמיהו צצית יהוה: **10** וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה
ויעלו מצית-המלך צצית יהוה וישבו צפתח שערי-יהוה החדש: **ס 11** ויאמרו הכהנים
והנבאים אל-השרים ואל-כל-העם לאמר משפט-מות לאיש הזה כי נבא אל-העיר
הזאת כאשר שמעתם צאזניכם: **12** ויאמר ירמיהו אל-כל-השרים ואל-כל-העם
לאמר יהוה שלחני להנבא אל-הצית הזה ואל-העיר הזאת את כל-הדברים אשר
שמעתם: **13** ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו צקול יהוה אליהם וינחם
יהוה אל-הרעה אשר דבר עליכם: **14** ואני הנני צידכם עשולי כטוב וכישר
צעניכם: **15** אך ידע תדעו כי אם-ממתים אתם אתי כי-דם נקי אתם נתנים עליכם
ואל-העיר הזאת ואל-ישציה כי צאמת שלחני יהוה עליכם לדבר צאזניכם את
כל-הדברים האלה: **ס 16** ויאמרו השרים וכל-העם אל-הכהנים ואל-הנבאים
אין-לאיש הזה משפט-מות כי צצם יהוה אלהינו דבר אלינו: **17** ויקמו אנשים מוקני
הארץ ויאמרו אל-כל-קהל העם לאמר: **18** **[מיכיה]** **[מיכה]** המורשתי היה נבא
ציימי חזקיהו מלך-יהודה ויאמר אל-כל-עם יהודה לאמר כה-אמר יהוה נבואות
ציון שדה תחרש וירושלים עייס תהיה והר הצית לצמות יער: **19** ההמת המתהו
חזקיהו מלך-יהודה וכל-יהודה הלל ירא את-יהוה ויחל את-פני יהוה וינחם יהוה

אל-הרעה אשר-דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על-נפשותינו: **20** וגם-איש
 היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן-שמעיהו מקריית היערים וינבא על-העיר הזאת
 ועל-הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: **21** וישמע המלך-יהויקים וכל-גבוריו
 וכל-השרים את-דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויזרח ויבא
 מנרים: **22** וישלח המלך יהויקים אנשים מנרים את אלנתן בן-עכבור ואנשים אחר
 אל-מנרים: **23** ויוציאו את-אוריהו ומנרים ויבארו אל-המלך יהויקים ויכהו בחרב
 וישלך את-נבלתו אל-קברי בני העם: **24** אך יד אחיקם בן-שפן הימה את-ירמיהו
 לבלתי תת-אחרו ציד-העם להמיתו: **25** **Jer 27** זראשית ממלכת יהויקים בן-יאשיהו
 מלך יהודה היה הדבר הזה אל-ירמיה מאת יהוה לאמר: **2** כה-אמר יהוה אלי
 עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על-צוארך: **3** ושלחתם אל-מלך אדום ואל-מלך
 מואב ואל-מלך בני עמון ואל-מלך צר ואל-מלך צידון ציד מלכאים הוצאים
 ירושלם אל-דקיהו מלך יהודה: **4** וצוית אתם אל-אדניהם לאמר כה-אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל-אדניכם: **5** אנכי עשיתי את-הארץ את-האדם
 ואת-הצבא אשר על-פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר
 בעיני: **6** ועתה אנכי נתתי את-כל-הארצות האלה ציד נבוכדנאצר מלך-בבל עבדי
 וגם את-חית השדה נתתי לו לעבדו: **7** ועבדו אתו כל-הגוים ואת-בניו ואת-בני-בנו
 עד צאת ארצו גס-הוא ועבדו צו גוים רבים ומלכים גדלים: **8** והיה הגוי
 והממלכה אשר לא-יעבדו אתו את-נבוכדנאצר מלך-בבל ואת אשר לא-יתן
 את-צוארוו צעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על-הגוי הוא נאס-יהוה
 עד-תמי אתם צידו: **9** ואתם אל-תשמעו אל-נביאיכם ואל-תקסמיכם ואל תלמתיכם
 ואל-ענניכם ואל-כשפיקם אשר-הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את-מלך בבל:
10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם
 ואצדתם: **11** והגוי אשר יציא את-צוארוו צעל מלך-בבל ועבדו והנחתיו על-אדמתו
 נאס-יהוה ועבדה וישב צה: **12** ואל-דקיה מלך-יהודה דברתי ככל-הדברים האלה
 לאמר הציאו את-צואריכם צעל מלך-בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: **13** למה תמותו
 אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל-הגוי אשר לא-יעבד
 את-מלך בבל: **14** ואל-תשמעו אל-דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו
 את-מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: **15** כי לא שלחתים נאס-יהוה והם נבאים
 בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואצדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: **16**
 ואל-הכהנים ואל-כל-העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל-תשמעו אל-דברי
 נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי צית-יהוה מושצים מצבלה עתה מהרה כי
 שקר המה נבאים לכם: **17** אל-תשמעו אליהם עבדו את-מלך-בבל וחיו למה תהיה
 העיר הזאת חרבה: **18** ואם-נבאים הם ואם-יש דבר-יהוה אתם יפגעו-נא ציהוה
 צבאות לבלתי-צאו הכלים הנותרים צית-יהוה וצית מלך יהודה וצירושלם
 צבלה: **19** **פ** כי כה אמר יהוה צבאות אל-העמדים ועל-הים ועל-המכנות ועל יתר
 הכלים הנותרים בעיר הזאת: **20** אשר לא-לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו
 את-**[יכוניה]** **[יכניה]** בן-יהויקים מלך-יהודה מירושלם צבלה ואת כל-חרי יהודה
 וירושלם: **21** **ס** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על-הכלים הנותרים צית

יהוה וצית מלך-יהודה וירושלם: **22** צבלה יוצאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם
 נאם-יהוה והעלימים והשיצחים אל-המקום הזה: **פ Jer 28** ויהי צשנה ההיא צראשית
 ממלכת זדקיה מלך-יהודה **[צשנת]** **[צשנה]** הרצעיית צחדש החמישי אמר אלי
 חנניה בן-עזור הנביא אשר מגבעון צצית יהוה לעיני הכהנים וכל-העם לאמר: **2**
 כה-אמר יהוה צצאות אלהי ישראל לאמר שצרתי את-על מלך צבל: **3** צעוד
 שנתיים ימים אני משיצ אל-המקום הזה את-כל-כלי צית יהוה אשר לקח
 נצודנאצר מלך-צבל מן-המקום הזה ויציאם צבל: **4** ואת-יכניה בן-יהויקים
 מלך-יהודה ואת-כל-גלות יהודה הצאים צבלה אני משיצ אל-המקום הזה
 נאם-יהוה כי אשצר את-על מלך צבל: **5** ויאמר ירמיה הנביא אל-חנניה הנביא
 לעיני הכהנים ולעיני כל-העם העמדים צצית יהוה: **6** ויאמר ירמיה הנביא אמן כן
 יעשה יהוה יקם יהוה את-דצריך אשר נצאת להשיצ כלי צית-יהוה וכל-הגולה
 מצבל אל-המקום הזה: **7** אך-שמע-נא הדצר הזה אשר אנכי דצר באזניך וצאזני
 כל-העם: **8** הנציאים אשר היו לפני ולפניך מן-העולם וינצאו אל-ארצות רצות
 ועל-ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדצר: **9** הנביא אשר ינצא לשלום צבא דצר
 הנביא יודע הנביא אשר-שלחו יהוה צאמת: **10** ויקח חנניה הנביא את-המוטה מעל
 צואר ירמיה הנביא וישצרהו: **11** ויאמר חנניה לעיני כל-העם לאמר כה אמר
 יהוה ככה אשצר את-על נצודנאצר מלך-צבל צעוד שנתיים ימים מעל צואר
 כל-הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו: **פ Jer 12** ויהי דצר-יהוה אל-ירמיה אחרי שצור
 חנניה הנביא את-המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: **13** הלוך ואמרת
 אל-חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שצרת ועשית תחתיהן מנות צרול: **14** כי
 כה-אמר יהוה צצאות אלהי ישראל על צרול נתתי על-צואר כל-הגוים האלה
 לעד את-נצודנאצר מלך-צבל ועצדהו וגם את-חית השדה נתתי לו: **15** ויאמר
 ירמיה הנביא אל-חנניה הנביא שמע-נא חנניה לא-שלחך יהוה ואתה הצטחת
 את-העם הזה על-שקר: **16** לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה
 השנה אתה מת כ-סרה דצרת אל-יהוה: **17** וימת חנניה הנביא צשנה ההיא צחדש
 השצעי: **פ Jer 29** ואלה דצרי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל-יתר
 זקני הגולה ואל-הכהנים ואל-הנציאים ואל-כל-העם אשר הגלה נצודנאצר
 מירושלם צבלה: **2** אחרי צאת יכניה-המלך והצבירה והסריסים שרי יהודה
 וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: **3** ציד אלעשה בן-שפן וגמריה בן-חלקיה אשר
 שלח זדקיה מלך-יהודה אל-נצודנאצר מלך צבל צבלה לאמר: **פ Jer 4** כה אמר
 יהוה צצאות אלהי ישראל לכל-הגולה אשר-הגלית מירושלם צבלה: **5** צנו צתיים
 וצצו ונטעו גנות ואכלו את-פרין: **6** קחו נשים והולידו צנים וצנות וקחו לצניכס
 נשים ואת-צנותיכס תנו לצניכס ותלדנה צנים וצנות ורצו-שם ואל-תמעטו: **7** ודרשו
 את-שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו צעדה אל-יהוה כי צשלומה
 יהיה לכם שלום: **פ Jer 8** כי כה אמר יהוה צצאות אלהי ישראל אל-ישיאיו לכם
 נציאיכס אשר-צקצכס וקסמיכס ואל-תשמעו אל-חלמתיכס אשר אתם מחלמים: **9**
 כי צשקר הם נציאים לכם צשמי לא שלחתיים נאם-יהוה: **פ Jer 10** כ-כה אמר יהוה
 כי לפי מלאת לצבל שצעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את-דצרי הטוב

להשיג אתכם אל-המקום הזה: **11** כי אנכי ידעתי את-המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאס-יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה: **12** וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: **13** ובקשתם אתי ומלאתם כי תדרשני בכל-לצבכם: **14** ונמלאתי לכם נאס-יהוה ושצתי את-**[שציתכס]** **[שצותכס]** וקצנתי אתכם מכל-הגוים ומכל-המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאס-יהוה והשצתי אתכם אל-המקום אשר-הגליתי אתכם משם: **15** כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים צבלה: **16** **ס** **16** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַיּוֹשֵׁב אֶל-כֶּסֶף דָּוָד וְאֶל-כָּל-הָעָם הַיּוֹשֵׁב צְעִיר הַזֶּה אֲחִיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָאֵז אֲתֶכֶם בְּגוֹלוֹ: **17** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מִשְׁלַח צֶם אֶת-הַחֶרֶב אֶת-הָרֶעֶב וְאֶת-הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם כְּתַאֲנִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא-תֵאכְלֵנָה מֵרַע: **18** וְרַדְפְּתִי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב צְרַעַצ וּבְדָבָר וְנָתַתִּים **[לְזַעוּה]** **[לְזַעוּה]** לְכָל מַמְלֻכוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשִׁמָּה וּלְשָׂרְקָה וּלְחַרְפָּה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִדְחִיתִים שָׁם: **19** תַּחַת אֲשֶׁר-לֹא-שָׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֵי נְאֻם-יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת-עַבְדֵי הַנְּבָאִים הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח וְלֹא שָׁמְעַתֶם נְאֻם-יְהוָה: **20** וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה כָּל-הַגּוֹלֵה אֲשֶׁר-שְׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם צְבָלָה: **21** **ס** **21** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בְּנֵי-קוֹלִיָּה וְאֶל-דְּדָקִיָּהוּ בְּנֵי-מַעֲשֵׂיָה הַנְּבָאִים לְכֶם בְּשָׁמִי שָׁקַר הַנְּנִי נָתַן אֲתֶם צִיד נְבוֹכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ-צְבָלָה וְהִכֶם לַעֲיִינִים: **22** וְלָקַח מֵהֶם קָלְלָה לְכָל גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר צְבָלָה לְאָמַר יִשְׁמַךְ יְהוָה כְּדָקִיָּהוּ וְכַחֲצוֹ אֲשֶׁר-קָלַם מֶלֶךְ-צְבָלָה בְּאֵשׁ: **23** יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְאַפוּ אֶת-נַשְׁיָהוּ רַעִיָּהם וַיִּדְבְּרוּ דְבַר בְּשָׁמִי שָׁקַר לֹא יָוִיתֶם וְאֲנֹכִי **[הַיּוֹדֵעַ]** **[הַיּוֹדֵעַ]** וְעַד נְאֻם-יְהוָה: **24** **ס** **24** וְאֶל-שָׁמְעֵיהוּ הַנְּחַלְמֵי תֵאמְרָם לְאָמַר: **25** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמַר יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה שְׁלַחְתָּ בְּשִׁמְכָה סָפְרִים אֶל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בְּיְרוּשָׁלַם וְאֶל-צְפִינָה בְּנֵי-מַעֲשֵׂיָה הַכְּהֵן וְאֵל כָּל-הַכְּהֵנִים לְאָמַר: **26** יְהוָה נִתְּנָךְ כֹּהֵן תַּחַת יְהוֹדֵעַ הַכְּהֵן לְהִיּוֹת פְּקִידִים צִית יְהוָה לְכָל-אִישׁ מִשְׁגֵׁעַ וּמִתְנַבֵּא וְנִתְּתָה אִתּוֹ אֶל-הַמַּהֲפֶכֶת וְאֶל-הַיִּנְקָה: **27** וְעַתָּה לְמָה לֹא גַעַרְתָּ בְּיַרְמִיָּהוּ הָעֵנַתִּי הַמִּתְנַבֵּא לְכֶם: **28** כִּי עַל-כֵּן שָׁלַח אֲלֵינוּ צְבָלָה לְאָמַר אֲרַכָּה הִיא צִנוּ בָתִּים וְשָׂבוּ וְנָטְעוּ גִּוּוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָהֶן: **29** וַיִּקְרָא צְפִינָה הַכְּהֵן אֶת-הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּצִוּוֹי יַרְמִיָּהוּ הַנְּבִיאָה: **30** **פ** **30** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יַרְמִיָּהוּ לְאָמַר: **31** שְׁלַח עַל-כָּל-הַגּוֹלֵה לְאָמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-שָׁמְעֵיָה הַנְּחַלְמֵי יַעַן אֲשֶׁר נָבֵא לְכֶם שָׁמְעֵיָה וְאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּיו וּבָטַח אֲתֶכֶם עַל-שָׁקֶר: **32** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה הַנְּנִי פָקַד עַל-שָׁמְעֵיָה הַנְּחַלְמֵי וְעַל-זֹרְעוֹ וְעַל-יָהִיָּה לֹא-יְהִיָּה לוֹ אִישׁ יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ-הָעָם הַזֶּה וְלֹא-יִרְאֶה בְּטוֹב אֲשֶׁר-אֲנִי עֹשֶׂה-לְעַמִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי-סָרָה דְבַר עַל-יְהוָה: **33** **ס** **33** **Jer 30** הַדְּבַר אֲשֶׁר הִיא אֶל-יַרְמִיָּהוּ מֵאֵת יְהוָה לְאָמַר: **2** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמַר כַּתְּצִלְךָ אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דְּבַרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל-סֵפֶר: **3** כִּי הִנֵּה יָמַיִם בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְשָׁצַתִּי אֶת-שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָמַר יְהוָה וְהַשְּׁבָתִים אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם וִירְשׁוּהָ: **4** **פ** **4** וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל וְאֶל-יְהוּדָה: **5** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמְעֵנוּ פַחַד וְאִזֵּן שְׁלוֹם: **6** שְׂאֲלוּנָה וּרְאוּ אִם-יִלְד זָכָר מְדוּעַ רֵאִיתִי כִּלְגָבָר יָדָיו עַל-חַלְצָיו כִּי־וֹלְדָה וְנִהְפְּכוּ כָל-פָּנִים לִירְקוֹן: **7** הֲוִי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִזֵּן כְּמָהוּ וְעַתָּה-נִרְאָה הִיא לִיעָקֵב וּמִמְנָה יוֹשֵׁעַ: **8** וְהִיא צִיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָלָיו מַעַל לְאֹרֶךְ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנִתֵּךְ וְלֹא-יֵעֲבָדוּבוּ

עוד זרים: **9** ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: **10** **ס** ואתה אל-תירא עבדי יעקב נאס-יהוה ואל-תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת-זרעך מארץ שצים ושז יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: **11** **כ** כי-אתך אני נאס-יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל-הגוים אשר הפנותיך שם אך אתך לא-אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקמה לא אנקך: **12** **פ** כי כה אמר יהוה אנוש לשבך נחלה מכתך: **13** אין-דן דינק למזור רפאות תעלה אין לך: **14** כל-מאבדיך שכוךך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתך מוסר אכזרי על רב עונך ענמו חטאתיך: **15** מה-חזק על-שבךך אנוש מכאבך על רב עונך ענמו חטאתיך עשיתי אלה לך: **16** לכן כל-אכליך יאכלו וכל-צריך כלם צבני ילכו והיו שאסיד למססה וכל-בזוין אתן לבו: **17** כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאס-יהוה כי נדחה קראו לך זיון היא דרש אין לה: **18** **ס** כה אמר יהוה הנני-שז שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם ונצנתה עיר על-תלה וארמון על-משפטו יש: **19** ואל מהס תודה וקול משחקים והרצתים ולא ימעטו והכזתים ולא יעירו: **20** והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל-לחציו: **21** והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יאל והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא-זה ערב את-לבו לגשת אלי נאס-יהוה: **22** והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: **23** **ס** הנה סערת יהוה חמה יאלה סער מתגורר על ראש רשעים יחול: **24** לא ישוז חרון אף-יהוה עד-עשתו ועד-הקימו מזמות לבו באחרית הימים תצוננו זה: **Jer 31** צעת ההיא נאס-יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהו-לי לעם: **2** **ס** כה אמר יהוה מאל חן צמדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל: **3** מרחוק יהוה נראה לי וזהבת עולם אהבתיך על-כן משכתיך חסד: **4** עוד אבך ונצנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויאלת צמחול משחקים: **5** עוד תטעי כרמים צהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: **6** כי יש-יום קראו נגרים צהר אפרים קומו ונעלה זיון אל-יהוה אלהינו: **7** **פ** כי-כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וזהלו צראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את-עמך את שארית ישראל: **8** הנני מביא אותם מארץ כפון וקבצתים מירכתי-ארץ צם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה: **9** צבני יבאו וצתחנונים אוצילים אל-נחלי מים צדך ישר לא יכשלו זה כי-הייתי לישראל לאב ואפרים צכרי הוא: **10** **ס** שמעו דצרי-יהוה גוים והגידו צאיים ממרחק ואמרו מורה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: **11** כי-פדה יהוה את-יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: **12** ובאו ורנו צמרוס-זיון ונהרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יאהר ועל-צני-אלן וצקר והיתה נפשם כגן רוח ולא-יוסיפו לדאבה עוד: **13** אז תשמח בתולה צמחול וצחרים וחקים יחדו והפכתי אלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגום: **14** ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את-טובי ישבעו נאס-יהוה: **15** **ס** כה אמר יהוה קול צרמה נשמע נהי צבי תמרורים רחל מצכה על-צניה מאנה להנחם על-צניה כי איננו: **16** **ס** כה אמר יהוה מנעי קולך מצבי ועיניך מדמעה כי יש שבר לפעלתך נאס-יהוה ושזו מארץ אויב: **17** ויש-תקוה לאחריתך נאס-יהוה ושזו צנים לגבולם: **18** **ס** שמעו שמעתי אפרים מתנווד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיצני ואשוצה כי אתה יהוה אלהי: **19**

כי-אחרי שוּבִי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על-יִרְךָ צשתי וגם-נכלמתי כי נשאתי
 חרפת נעורי: **20** הֲבֵן יִקִּיר לִי אֲפֵרִים אִם יֵלֵד שַׁעֲשָׁעִים כִּי-מִדֵּי דַצְרִי צו זכר
 אֲזַכְרֶנּוּ עוֹד עַל-כֵּן הִמוּ מַעִי לֹא רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נֹאס־יְהוּה: **21** הֲצִיבִי לָךְ צִינִים
 שְׂמִי לָךְ תִּמְרוּרִים שְׂמִי לְצַךְ לַמִּסְלָה דֶרֶךְ **(הִלְכַתִּי) (הִלְכַתְּ)** שׁוּבִי צְמוּלַת יִשְׂרָאֵל
 שְׂבִי אֶל-עֵרִיךָ אֱלֹהֵ: **22** עַד-מַמְתִּי תַחֲחַמְקִין הַצַּת הַשׁוֹבְצָה כִּי-צִרָה יְהוּה חֲדָשָׁה
 בְּאֶרֶץ נִקְצָה תִסּוּבֵצ גַּבְר: **23** כֹּה-אָמַר יְהוּה לְצִבּוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ
 אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְצַעֲרֵיו צִשׁוּבִי אֶת-שְׁבוֹתַם יִצְרָךְ יְהוּה נוֹה-לְדַק הַר
 הַקֹּדֶשׁ: **24** וַיִּשְׁבּוּ צֵה יְהוּדָה וְכָל-עֲרֵיו יַחְדוּ אֲכָרִים וְנִסְעוּ צַעֲדָר: **25** כִּי הָרוּתִי נִפְשׁ
 עֵיפָה וְכָל-נִפְשׁ דֹּחָה מִלְּחַמִּי: **26** עַל-זֹאת הַקִּינִתִּי וְאֲרָאָה וְשָׁנִיתִ עֲרֵבָה לִי: **27** **ק**
 הִנֵּה יַמִּים צִבִּים נֹאס־יְהוּה וְזַרְעִתִּי אֶת-צִבִּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-צִבִּית יְהוּדָה זַרַע אֲדָם וְזַרַע
 צְהַמָּה: **28** וְהִיָּה כְּאֶשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לְנַחֵשׁ וּלְנַחֵךְ וּלְהַרְסֵם וּלְהַאֲצִיד וּלְהַרְעֵם כֵּן
 אֲשַׁקֵּד עֲלֵיהֶם לְצַנוֹת וּלְנַטְעוּע נֹאס־יְהוּה: **29** צִימִים הֵם לֹא-יֹאמְרוּ עוֹד אֲצוֹת אֲכָלוּ
 צָכָר וְשָׁנִי צִינִים תְּקַהֲיֶנָּה: **30** כִּי אֶס-אִישׁ צַעוּנוּ יָמוֹת כָּל-הָאָדָם הָאֲכָל הַצָּכָר תְּקַהֲיֶנָּה
 שְׁנִיו: **31** **ק** הִנֵּה יַמִּים צִבִּים נֹאס־יְהוּה וְכַרְתִּי אֶת-צִבִּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-צִבִּית יְהוּדָה צִבִּית
 חֲדָשָׁה: **32** לֹא כְּצִבִּית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אֲצוֹתַם צִיּוֹם הַחֲזִיקִי צִידִם לְהוֹאִיֵּאֵם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר-הֵמָּה הִפְרוּ אֶת-צִבִּיתִי וְאֲנֹכִי בַעֲלִיתִי צָם נֹאס־יְהוּה: **33** כִּי זֹאת הַצִּבִּית
 אֲשֶׁר אֲכַרַת אֶת-צִבִּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיַּמִּים הֵם נֹאס־יְהוּה נַתִּיתִי אֶת-תּוֹרַתִּי בְּקִרְבָּם
 וְעַל-לְצָם אֲכַתְּבָנָה וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ-לִי לְעַם: **34** וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד
 אִישׁ אֶת-רַעְוָהּ וְאִישׁ אֶת-אֲחִיו לְאָמַר דַּעוּ אֶת-יְהוּה כִּי-כֹלֵם יִדְעוּ אֲזוֹתִי לְמַקְטָנִם
 וְעַד-גְּדוּלַם נֹאס־יְהוּה כִּי אֲסַלַח לְעוֹנֵם וּלְחַטָּאתֵם לֹא אֲזַכֵּר-עוֹד: **35** כֹּה אָמַר
 יְהוּה נָתַן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֹקֵת יָרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְאוֹר לַיְלָה רַגַע הַיּוֹם וַיְהִימוּ גְלִיו
 יְהוּה לְצִבּוֹת שְׁמוֹ: **36** אֶס-יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֹהִים מִלְּפָנַי נֹאס־יְהוּה גַם זַרַע יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁבְּחוּ מֵהַיּוֹת גּוֹי לְפָנַי כָּל-הַיַּמִּים: **37** **ק** כֹּה אָמַר יְהוּה אֶס-יִמְדוּ שְׁמִים מִלְּמַעֲלָה
 וַיַּחֲקְרוּ מוֹסְדֵי-אֶרֶץ לְמַטָּה גַם-אֲנִי אֲמַאֵס בְּכָל-זֹרַע יִשְׂרָאֵל עַל-כֵּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ
 נֹאס־יְהוּה: **38** **ק** הִנֵּה יַמִּים **(כֶּךְ) (צִבִּים)** נֹאס־יְהוּה וְנִצַּנְתָּה הָעִיר לִיְהוּה מִמַּגְדַּל
 חֲנַנְאֵל שַׁעַר הַפְּנֵה: **39** וַיֵּאֵל עוֹד **(קוּה) (קוּ)** הַמְדָה נִגְדוּ עַל גְּצַעַת גַּרְצ וְנִסְצ גַּעַתָּה:
40 וְכָל-הָעַמֵּק הַפְּגָרִים וְהַדְּשָׁן וְכָל-**(הַשְּׂרָמוֹת) (הַשְּׂדֵמוֹת)** עַד-נַחַל קִדְרוֹן עַד-פְּנֵת
 שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרַחָה קִדְשׁ לִיְהוּה לֹא-יִנְתַּשׁ וְלֹא-יְהַרְסֵם עוֹד לְעוֹלָם: **Jer 32** **ק** הַדָּבָר
 אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יְרִמְיָהוּ מֵאֵת יְהוּה **(צִשְׁנַת) (צִשְׁנָה)** הָעֲשֵׂרִית לְדַקִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 הָיָה הַשְּׁנָה שְׁמֹנֶה-עָשָׂרָה שְׁנָה לְנִצּוּכְדַרְאֲרָס: **1** וְאִז חִיל מֶלֶךְ צְבַל זָרִים עַל-יְרִוּוֹשַׁלַּם
 וַיְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא הָיָה כְּלוֹא בְּחֹזֵר הַמַּטְרָה אֲשֶׁר צִת-מֶלֶךְ יְהוּדָה: **3** אֲשֶׁר כָּלָאוּ
 דַּקִּיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לְאָמַר מַדּוּעַ אַתָּה נִצָּא לְאָמַר כֹּה אָמַר יְהוּה הֲנִי נָתַן
 אֶת-הָעִיר הַזֹּאת צִיד מֶלֶךְ-צְבַל וְלִכְדָּה: **4** וְדַקִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִמְלֹט מִיַּד
 הַכַּשְׂדִּים כִּי הִנָּתַן יִתָּן צִיד מֶלֶךְ-צְבַל וְדַבְּר־פִּיו עַס-פִּיו וְעֵינָיו אֶת-**(עֵינִי) (עֵינִיו)**
 תְּרַאֲיֶנָּה: **5** וְצְבַל יוֹלֵךְ אֶת-דַּקִּיָּהוּ וְשֵׁם יְהִיָּה עַד-פְּקָדֵי אֲתוּ נֹאס־יְהוּה כִּי תִלְחַמוּ
 אֶת-הַכַּשְׂדִּים לֹא תִלְחִמוּ: **6** **פ** וַיֹּאמֶר יְרִמְיָהוּ הִיָּה דַבְּר־יְהוּה אֲלַי לְאָמַר: **7** הִנֵּה
 חֲנַמְאֵל בֶּן-שַׁלְּם דָּדךָ צָא אֲלֵיךָ לְאָמַר קִנְה לָךְ אֶת-שְׂדֵי אֲשֶׁר צַעַנְתוּת כִּי לָךְ
 מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לְקַנוֹת: **8** וַיֵּצֵא אֲלֵי חֲנַמְאֵל בֶּן-דָּדִי כְּדַבֵּר יְהוּה אֶל-חֲזָרַר הַמַּטְרָה

ויאמר אלי קנה נא את-שדי אשר-צענמות אשר בארץ צנימין כי-לך משפט
 הירשה ולך הגאלה קנה-לך ואדע כי דצרייהוה הוא: ⁹ ואקנה את-השדה מאת
 חנמאל בן-דדי אשר צענמות ואשקלה-לו את-הכסף שצעה שקלים ועשרה הכסף:
¹⁰ ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: ¹¹ ואקח את-ספר
 המקנה את-החתום המצוה והחקים ואת-הגלוי: ¹² ואתן את-הספר המקנה אל-צרוך
 בן-נריה בן-מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני
 כל-היהודים הישבים בחצר המטרה: ¹³ ואלוה את צרוך לעיניהם לאמר: ¹⁴
 כה-אמר יהוה לצאות אלהי ישראל לקוח את-הספרים האלה את ספר המקנה
 הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי-חרש למען יעמדו ימים רבים:
¹⁵ כי כה אמר יהוה לצאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושות וקרמים בארץ
 הזאת: ¹⁶ פ ואתפלל אל-יהוה אחרי תתי את-ספר המקנה אל-צרוך בן-נריה
 לאמר: ¹⁷ אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את-השמים ואת-הארץ כבתך הגדול
 וצורעך הנטויה לא-יפלא ממך כל-דבר: ¹⁸ עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות
 אל-חיק בנייהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה לצאות שמו: ¹⁹ גדל העצה ורצ
 העלילה אשר-עניך פקחות על-כל-דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי
 מעלליו: ²⁰ אשר-שמת אתות ומפתים בארץ-מצרים עד-היום הזה ובישראל וצאדם
 ותעשה-לך שם כיום הזה: ²¹ ותאל את-עמך את-ישראל מארץ מצרים באתות
 וצמופתים וציד חזקה וצאזרוע נטויה וצמורה גדול: ²² ותתן להם את-הארץ הזאת
 אשר-נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: ²³ ויצאו וירשו אתה
 ולא-שמעו בקולך **ו**צמרותך **ו**צמורתך לא-הלכו את כל-אשר צויתם להם לעשות
 לא עשו ותקרא אתם את כל-הרעה הזאת: ²⁴ הנה הסללות צאו העיר ללכדה
 והעיר נתנה ציד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדצר ואשר דצרת
 היה והבך ראה: ²⁵ ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה-לך השדה בכסף והעד עדים
 והעיר נתנה ציד הכשדים: ²⁶ ויהי דצרייהוה אל-יירמיהו לאמר: ²⁷ הנה אני יהוה
 אלהי כל-צער הממני יפלא כל-דבר: ²⁸ לכן כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר
 הזאת ציד הכשדים וציד נצוכדראר מלך-בבל ולכדה: ²⁹ וצאו הכשדים הנלחמים
 על-העיר הזאת והציתו את-העיר הזאת צאש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו
 על-גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: ³⁰ כי-היו
 בני-ישראל ובני יהודה אך עשים הרע צעיני מנערתיהם כי בני-ישראל אך
 מכעסים אחי צמעשה ידיהם נאם-יהוה: ³¹ כי על-אפי ועל-חמתי היתה לי העיר
 הזאת למן-היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: ³² על כל-רעת
 בני-ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהנייהם
 ונציאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם: ³³ ויפנו אלי ערף ולא פניו ולמד אתם
 השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: ³⁴ וישמו שקוניהם צבית אשר-נקרא-שמי
 עליו לטומאו: ³⁵ ויצנו את-צמות הבעל אשר צגיא בן-הנס להעביר את-צניהם
 ואת-צנותיהם למלך אשר לא-צויתים ולא עלתה על-לבי לעשות התועבה הזאת
 למען **ה**חטי **ה**חטיא **ה**חטיא את-יהודה: ³⁶ ס ועתה לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל
 אל-העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ציד מלך-בבל צחרב וצרעב וצדבר: ³⁷

הנני מקצטם מכל-הארצות אשר הדחתים שם בצפי ובחמתי ובקנף גדול והשבתים אל-המקום הזה והשבתים לצטת: **38** והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **39** ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל-הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: **40** וכרתי להם ברית עולם אשר לא-אשזב מאחריהם להיטיבי אותם ואת-יראתי אתן בלבצם לבלתי קור מעלי: **41** וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת בצמח צבל-לבי ובכל-נפשי: **42** כי-כה אמר יהוה כאשר הצאתי אל-העם הזה את כל-הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את-כל-הטובה אשר אנכי דבר עליהם: **43** ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם וצממה נתנה ציד הכשדים: **44** שדות בכסף יקנו וכחוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובצרי יהודה ובצרי ההר ובצרי השפלה ובצרי הנגב כי-אשיצ את-שבותם נאס-יהוה: **45** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו שנית והוא עודנו עוזר בחצר המטרה לאמר: **2** כה-אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: **3** קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות וצלות לא ידעתם: **4** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על-צתי העיר הזאת ועל-צתי מלכי יהודה הנתאים אל-הקללות ואל-החרב: **5** צאים להלחם את-הכשדים ולמלחם את-פגרי האדם אשר-הכיתי בצפי ובחמתי ואשר הסתתתי פני מהעיר הזאת על כל-רעתם: **6** הנני מעלה-לה ארבה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתת שלום ואמת: **7** והשצתי את-שבות יהודה ואת שבות ישראל וצנחתי כצראשנה: **8** וטהרתים מכל-עונם אשר חטאו-לי וסלחתי **[לכול-]** **[לכל-]** עונותיהם אשר חטאו-לי ואשר פשעו צי: **9** והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את-כל-הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל-הטובה ועל כל-השלום אשר אנכי עשה לה: **10** כה אמר יהוה עוד ישמע במקום-הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין צממה צערי יהודה ובחלות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין צממה: **11** קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את-יהוה לצאות כי-טוב יהוה כי-לעולם חסדו מצאים תודה צית יהוה כי-אשיצ את-שבות-הארץ כצראשנה אמר יהוה: **12** כה-אמר יהוה לצאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין-אדם ועד-צממה ובכל-ערי נה רעים מרצאים לאן: **13** צערי ההר צערי השפלה ובצרי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובצרי יהודה עד תעברנה הלאן על-ידי מונה אמר יהוה: **14** כה אמר יהוה ימים צאים נאס-יהוה והקמתי את-הדבר הטוב אשר דברתי אל-צית ישראל ועל-צית יהודה: **15** צימים ההם וצמת ההיא אצמיח לדוד צמח זדקה ועשה משפט וזדקה בארץ: **16** צימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לצטת וזה אשר-ייקרא-לה יהוה זדקנו: **17** כי-כה אמר יהוה לא-יכרת לדוד איש ישב על-כסא צית-ישראל: **18** ולכהנים הלויים לא-יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה-זבח כל-הימים: **19** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמור: **20** כה אמר יהוה אס-תפרו את-צריתי היום ואת-צריתי הלילה ולבלתי היות יומס-ולילה צעתם: **21** גס-צריתי תפר את-דוד עזדי מהיות-לו בן מלך על-כסאו ואת-הלויים הכהנים משרתי: **22** אשר לא-יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארצה

את-זרע ודוד עבדי ואת-הלויים משרתי אחי: **ק 23** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר: **24** הלא ראת מה-העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר צחר יהוה בהם וימאסם ואת-עמי ינאלון מהיות עוד גוי לפניהם: **ק 25** כה אמר יהוה אס-לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא-שמתי: **26** גס-זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל-זרע אברהם ישחק ויעקב כִּי-**[אשׁוּב]** **[אשׁיב]** את-שבותם ורחמתיים: **ק Jer 34** הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך-בבל וכל-חילו וכל-ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל-העמים נלחמים על-ירושלם ועל-כל-עריה לאמר: **2** כה-אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל-נדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל ושרפה באש: **3** ואתה לא תמלט מידו כי תפש תחפש וצידו תנתן ועיניך את-עיני מלך-בבל תראינה ופיהו את-פיך ידבר ובבל תבוא: **4** אך שמע דברי-יהוה נדקיהו מלך יהודה כה-אמר יהוה עליך לא תמות בצר: **5** בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר-היו לפניך כן ישרפו-לך והו ידון יספדו-לך כִּי-דבר אני-דברתי נאס-יהוה: **ק 6** וידבר ירמיהו הנביא אל-נדקיהו מלך יהודה את כל-הדברים האלה צירושלם: **7** וחיל מלך-בבל נלחמים על-ירושלם ועל כל-ערי יהודה הנותרות אל-לכיש ואל-עזקה כי הגה נשאר צערי יהודה ערי מצור: **8** **פ** הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך נדקיהו ברית את-כל-העם אשר צירושלם לקרא להם דרור: **9** לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו העברי והעבריה חפשים לבחתי עבד-צם ציהודי אחיהו איש: **10** וישמעו כל-השרים וכל-העם אשר-באו בצרית לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו חפשים לבחתי עבד-צם עוד וישמעו וישלחו: **11** וישבו אחרי-כן וישבו את-העבדים ואת-השפחות אשר שלחו חפשים **[ויכשׁוּם]** **[ויכשׁוּם]** לעבדים ולשפחות: **ק 12** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **13** כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את-אבותיכם ציום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: **14** מקץ שבע שנים תשלחו איש את-אחיו העברי אשר-יימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא-שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את-אונם: **15** ותשבזו אתם היום ותעשו את-הישר צעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני צבית אשר-נקרא שמי עליו: **16** ותשבזו ותחללו את-שמי ותשבזו איש את-עבדו ואיש את-שפחתו אשר-שלחתם חפשים לנפשם ותכבזו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: **ק 17** לכן כה-אמר יהוה אתם לא-שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאס-יהוה אל-הארצ אל-הדבר ואל-הרעצ ונתחי אתכם **[לועה]** **[לועה]** לכל ממלכות הארץ: **18** ונתחי את-האנשים העברים את-צרתי אשר לא-הקימו את-דברי הצרית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעבדו צין צתרי: **19** שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים צין צתרי העגל: **20** ונתחי אותם ביד איציהם וציד מצקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **21** ואת-נדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו אתן ביד איציהם וציד מצקשי נפשם וציד חיל מלך בבל העלים מעליכם: **22** הנני מצוה נאס-יהוה והשחתים אל-העיר הזאת

ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת-ערי יהודה אתן שממה מאין יש: **פ Jer 35** הדבר אשר-היה אלי-ירמיהו מאת יהוה צימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר: **2** הלוך אל-צית הרכבים ודברת אותם והבא אותם צית יהוה אל-אחת הלשכות והשקית אותם יין: **3** ואקח את-יאזניה בן-ירמיהו בן-חצצניה ואת-אחיו ואת-כל-בניו ואת כל-צית הרכבים: **4** ואבא אתם צית יהוה אל-לשכת בני חנן בן-יגדליהו איש האלהים אשר-אכל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן-שלם שמר הסף: **5** ואתן לפני בני צית-הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו-יין: **6** ויאמרו לא נשתה-יין כי יונדצ בן-רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו-יין אתם וצניכם עד-עולם: **7** וצית לא-תבנו וזרע לא-תזרעו וכרם לא-תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל-ימיכם למען תחיו ימים רבים על-פני האדמה אשר אתם גרים שם: **8** וגשמע בקול יהונדצ בן-רכב אבינו לכל אשר צונו לצלתי שתו-יין כל-ימינו אנחנו נשינו בנינו וצנתינו: **9** ולצלתי צנות צתים לשבתנו וכרם וזרע לא יהיה-לנו: **10** ונשב באהלים וגשמע ונעש ככל אשר-צונו יונדצ אבינו: **11** ויהי בעלות נבוכדראצר מלך-בבל אל-הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב צירושלם: **פ Jer 36** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר: **13** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל-דברי נאם-יהוה: **14** הוקם את-דברי יהונדצ בן-רכב אשר-צוה את-בניו לצלתי שתו-יין ולא שתו עד-היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: **15** ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו-נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל-האדמה אשר-נתתי לכם ולאצתיכם ולא הטיתם את-אזניכם ולא שמעתם אלי: **16** כי הקימו בני יהונדצ בן-רכב את-מצות אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו אלי: **פ Jer 37** לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל-יהודה ואל כל-יושבי ירושלם את כל-הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: **18** ולצית הרכבים אמר ירמיהו כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על-מצות יהונדצ אביכם ותשמרו את-כל-מצותיו ותעשו ככל אשר-צוה אתכם: **פ Jer 38** לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא-יכרת איש ליונדצ בן-רכב עמד לפני כל-הימים: **פ Jer 36** ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אלי-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** קח-לך מגלת-ספר וכתבת אליה את כל-הדברים אשר-דברתי אליך על-ישראל ועל-יהודה ועל-כל-הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: **3** אולי ישמעו צית יהודה את כל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישוּבו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: **פ Jer 39** ויקרא ירמיהו את-צרון בן-נריה ויכתב צרון מפי ירמיהו את כל-דברי יהוה אשר-דבר אליו על-מגלת-ספר: **5** ויצוה ירמיהו את-צרון לאמר אני עצור לא אוכל לבוא צית יהוה: **6** ובאת אתה וקראת במגלה אשר-כתבת-מפי את-דברי יהוה צבאותי העם צית יהוה ציוס צוה וגם באזני כל-יהודה הנבאים מעריהם תקראם: **7** אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו

איש מדרכו הרעה כי-גדול האף והחמה אשר-דבר יהוה אל-העם הזה: **8** ויעש
 צרוך בן-נריה ככל אשר-זוהו ירמיהו הנביא לקרא בצפר דברי יהוה בית יהוה:
9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן-יאשיהו מלך-יהודה צדש התשעי קראו לוס
 לפני יהוה כל-העם צירושלם וכל-העם הצאים מערי יהודה צירושלם: **10** ויקרא
 צרוך בצפר את-דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן-שפן הספר צחצר
 העליון פתח שער בית-יהוה החדש באזני כל-העם: **11** וישמע מכיהו בן-גמריהו
 בן-שפן את-כל-דברי יהוה מעל הספר: **12** וירד בית-המלך על-לשכת הספר
 והנה-שם כל-השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן-שמעיהו ואלנתן בן-עכזור
 וגמריהו בן-שפן וזקיהו בן-חנניהו וכל-השרים: **13** ויגד להם מכיהו את
 כל-הדברים אשר שמע בקרא צרוך בצפר באזני העם: **14** וישלחו כל-השרים
 אל-צרוך את-יהודי בן-נחמיהו בן-שלמיהו בן-כושי לאמר המגלה אשר קראת זה
 באזני העם קחנה צידך ולך ויקח צרוך בן-נריהו את-המגלה צידו ויצא אליהם: **15**
 ויאמרו אליו שז נח וקראנה באזנינו ויקרא צרוך באזניהם: **16** ויהי כשמעם
 את-כל-הדברים פחדו איש אל-רעהו ויאמרו אל-צרוך הגיד נגיד למלך את
 כל-הדברים האלה: **17** ואת-צרוך שאלו לאמר הגדנח לנו איך כתבת
 את-כל-הדברים האלה מפיו: **18** ויאמר להם צרוך מפיו יקרא אלי את
 כל-הדברים האלה ואני כתב על-הספר צדיו: **19** ויאמרו השרים אל-צרוך לך
 הסתר אתה וירמיהו ואיש אל-ידע איפה אתם: **20** ויצאו אל-המלך חזרה
 ואת-המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל-הדברים: **21**
 וישלח המלך את-יהודי לקחת את-המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה
 יהודי באזני המלך ובאזני כל-השרים העמדים מעל המלך: **22** והמלך יושב בית
 החרף צדש התשעי ואת-האח לפניו מצערת: **23** ויהי כקראו יהודי שלש דלתות
 וארבעה יקרעה צתער הספר והשלך אל-האש אשר אל-האח עד-תם כל-המגלה
 על-האש אשר על-האח: **24** ולא פחדו ולא קרעו את-צבגדיהם המלך וכל-עצדיו
 השמעים את כל-הדברים האלה: **25** וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך
 לצלתי שרף את-המגלה ולא שמע אליהם: **26** ויזוה המלך את-ירחמאל בן-המלך
 ואת-שריהו בן-עזריאל ואת-שלמיהו בן-עצדאל לקחת את-צרוך הספר ואת ירמיהו
 הנביא ויקתרום יהוה: **27** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו אחרי שרף המלך
 את-המגלה ואת-הדברים אשר כתב צרוך מפי ירמיהו לאמר: **28** שוב קח-לך מגלה
 אחרת וכתב עליה את כל-הדברים הראשנים אשר היו על-המגלה הראשנה אשר
 שרף יהויקים מלך-יהודה: **29** ועל-יהויקים מלך-יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה
 שרפת את-המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא-יבוא מלך-צבל
 והשחית את-הארץ הזאת והשצית ממנה אדם ובהמה: **30** לכן כה-אמר יהוה
 על-יהויקים מלך יהודה לא-יהיה-לו יושב על-כסא דוד ונצלתו תהיה משלכת
 לחרצ ציוס ולקרה צלילה: **31** ופקדתי עליו ועל-זרעו ועל-עצדיו את-עונם והבאתי
 עליהם ועל-ישיבי ירושלם ואל-איש יהודה את כל-הרעה אשר-דברתי אליהם ולא
 שמעו: **32** וירמיהו לקח מגלה אחרת וכתב על-צרוך בן-נריהו הספר וכתב
 עליה מפי ירמיהו את כל-דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך-יהודה באש ועוד

נוסף עליהם דברים רבים כהמה: **Jer 37** **ק** וימלך-מלך דקיהו בן-יאשיהו תחת כניו בן-יהויקים אשר המליך נבוכדנאצר מלך-בבל בארץ יהודה: **2** ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל-דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: **3** וישלח המלך דקיהו את-יהוכל בן-שלמיה ואת-צפניהו בן-מעשיה הכהן אל-ירמיהו הנביא לאמר התפלל-נא צעדנו אל-יהוה אלהינו: **4** וירמיהו צא ויצא בתוך העם ולא-נתנו אתו בית **(הכליא)** **[הכלוא]**: **5** וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הנאים על-ירושלם את-שמעם ויעלו מעל ירושלם: **6** **פ** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו הנביא לאמר: **7** כה-אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל-מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: **8** ושבו הכשדים ונלחמו על-העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: **9** **ק** כה אמר יהוה אל-תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי-לא ילכו: **10** כי אם-הכיתם כל-חיל כשדים הנלחמים אתכם וגשאריו צם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את-העיר הזאת באש: **11** והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: **12** **ק** ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: **13** ויהי-הוא צעור בנימן ושם צעל פקדת ושמו יראייה בן-שלמיה בן-חנניה ויתפש את-ירמיהו הנביא לאמר אל-הכשדים אתה נפל: **14** ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על-הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויצאחו אל-השרים: **15** ויקצפו השרים על-ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי-אתו עשו לבית הכלא: **16** כי צא ירמיהו אל-בית הצור ואל-החניות וישצטט ירמיהו ימים רבים: **17** **פ** וישלח המלך דקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בציתו צמתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך-בבל נתתן: **18** **ק** ויאמר ירמיהו אל-המלך דקיהו מה תטאחי לך ולעבדיך ולעם הזה כי-נתחת אותי אל-בית הכלא: **19** **(ואיו)** **[ואיה]** נביאיכם אשר-נצאו לכם לאמר לא-יצא מלך-בבל עליכם ועל הארץ הזאת: **20** ועתה שמע-נא אדני המלך תפל-נא תחנתי לפניך ואל-תשצני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: **21** ויצוה המלך דקיהו ויפקדו את-ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר-לחם ליום מחוך האפים עד-תם כל-הלחם מן-העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה: **Jer 38** וישמע שפטיה בן-מתן וגדליהו בן-פשחור ויוכל בן-שלמיה ופשחור בן-מלכיה את-הדברים אשר ירמיהו מדבר אל-כל-העם לאמר: **2** **ק** כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות צרוב צרעב ודבר והיצא אל-הכשדים **(יחיה)** **[וחיה]** והיתה-לו נפשו לשלל וחי: **3** **ק** כה אמר יהוה הנתן נתתן העיר הזאת ביד חיל מלך-בבל ולכדה: **4** ויאמרו השרים אל-המלך יומת נא את-האיש הזה כי-על-כן הוא-מרפא את-ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל-העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם-לרעה: **5** ויאמר המלך דקיהו הנה-הוא בידכם כי-אין המלך יוכל אתכם דבר: **6** ויקחו את-ירמיהו וישלכו אתו אל-הצור מלכיהו בן-המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את-ירמיהו בחבלים וצבור אֵין-מים כי אם-טיט ויטבע ירמיהו בטיט: **7** **ק** וישמע עבד-מלך הכושי איש סרים והוא צבית המלך כי-נתנו את-ירמיהו אל-הצור

והמלך יושב בשער בנימן: **8** ויבא עבד-מלך מצית המלך וידבר אל-המלך לאמר: **9** אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל-אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר-השליכו אל-הצור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: **10** ויזוה המלך את עבד-מלך הכושי לאמר קח צידך מזה שלשים אנשים והעלית את-ירמיהו הנביא מן-הצור בטרם ימות: **11** ויקח עבד-מלך את-האנשים צידו ויבא בית-המלך אל-תחת האוצר ויקח משם צלוי **[הסחבות]** **[סחבות]** וצלוי מלחים וישלחם אל-ירמיהו אל-הצור בחבלים: **12** ויאמר עבד-מלך הכושי אל-ירמיהו שים נא צלוי הסחבות והמלחים תחת אללות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: **13** ומשכו את-ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן-הצור וישב ירמיהו בחצר המטרה: **14** וישלח המלך נדקיהו ויקח את-ירמיהו הנביא אליו אל-מבוא השלישי אשר צבית יהוה ויאמר המלך אל-ירמיהו שאל אני אתך דבר אל-תכחד ממני דבר: **15** ויאמר ירמיהו אל-נדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעךך לא תשמע אלי: **16** וישבע המלך נדקיהו ויאמר אל-ירמיהו באתר לאמר חי-יהוה **[את]** **[קק]** אשר עשה-לנו את-הנפש הזאת את-אמיתך ואת-אתן ציד האנשים האלה אשר מצקשים את-נפשך: **17** ויאמר ירמיהו אל-נדקיהו כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם-יבא תנא אל-שרי מלך-צבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וציתך: **18** ואם לא-תנא אל-שרי מלך צבל ונתנה העיר הזאת ציד הכשדים ושרפיה באש ואתה לא-תמלט מידם: **19** ויאמר המלך נדקיהו אל-ירמיהו אני דאג את-היהודים אשר נפלו אל-הכשדים פן-יתנו אתי צידם והתעללו-בי: **20** ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע-נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך: **21** ואם-מאן אתה לנאת זה הדבר אשר הראני יהוה: **22** והנה כל-הנשים אשר נשארן צבית מלך-יהודה מוצאות אל-שרי מלך צבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמן הטבעו בצך רגלך נסגו אחור: **23** ואת-כל-נשיך ואת-בניך מוצאים אל-הכשדים ואתה לא-תמלט מידם כי ציד מלך-צבל תחפש ואת-העיר הזאת תשרף באש: **24** ויאמר נדקיהו אל-ירמיהו איש אלי-ידע בדברים-האלה ולא תמות: **25** וכי-ישמעו השרים כי-דברתי אתך ויבאו אליך ואמרו אליך הגידה-נא לנו מה-דברת אל-המלך אל-תכחד ממנו ולא נמיתך ומה-דבר אליך המלך: **26** ואמרת אליהם מפיל-אני תחנתי לפני המלך לצלתי השיבני צית יהונתן למות שם: **27** ויבאו כל-השרים אל-ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל-הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא-נשמע הדבר: **28** וישב ירמיהו בחצר המטרה עד-יום אשר-נלכדה ירושלים **ס** והיה כאשר נלכדה ירושלים: **29** **[Jer 39]** בשנה התשעית לנדקיהו מלך-יהודה בחדש העשירי בא נבוכדנאצר מלך-צבל וכל-חילו אל-ירושלים ויגרו עליה: **30** **ס** **2** בעשתי-עשרה שנה לנדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הצקעה העיר: **31** ויבאו כל שרי מלך-צבל וישבו בשער התוך נרגל שר-אצר סמגרי-נצו שר-סבים רב-סרים נרגל שר-אצר רב-מג וכל-שארית שרי מלך צבל: **32** ויהי כאשר ראם נדקיהו מלך-יהודה וכל אנשי המלחמה ויצרחו ויבאו לילה מן-העיר דרך גן המלך בשער צין החמתים ויבא דרך הערבה: **33** וירדפו חיל-כשדים אחריהם וישגו את-נדקיהו בערבות ירחו

ויקחו אתו ויעלהו אל-נצודכרארזר מלך-צבל רבלתה צארך חמת וידבר אתו משפטים: **6** וישחט מלך צבל את-צני נדקיהו צרבלה לעיניו ואת כל-חרי יהודה שחט מלך צבל: **7** ואת-עיני נדקיהו עור ויאסרהו צנחשמים לציא אתו צבלה: **8** ואת-צית המלך ואת-צית העם שרפו הכשדים צאש ואת-חמות ירושלם נתנו: **9** ואת יתר העם הנשארים צעיר ואת-הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נצור-ראדן רב-טצחים צבל: **10** ומן-העם הדלים אשר אין-להם מאומה השאיר נצור-ראדן רב-טצחים צארך יהודה ויתן להם כרמים ויגזים ציום ההוא: **11** ויצו נצודכרארזר מלך-צבל על-ירמיהו ציד נצור-ראדן רב-טצחים לאמר: **12** קחנו ועיניך שים עליו ואל-תעש לו מאומה רע כי **[אס]** **[קק]** כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: **13** וישלח נצור-ראדן רב-טצחים ונצושצן רב-סרים ונגל שר-אלזר רב-מג וכל רבי מלך-צבל: **14** וישלחו ויקחו את-ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן להוצאהו אל-הצית וישצ צתוך העם: **15** ואל-ירמיהו היה דצרי-יהוה צהיתו עזור צחצר המטרה לאמר: **16** הלך ואת-מרת לעצד-מלך הכושי לאמר כה-אמר יהוה צצאות אלהי ישראל הנני **[מצי]** **[מציא]** את-דצרי אל-העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ציום ההוא: **17** והצלתיך ציום-ההוא נאס-יהוה ולא תנתן ציד האנשים אשר-אתה יגור מפניהם: **18** כי מלט אמלטך וצחרצ לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כ-צצחת צי נאס-יהוה: **19** **[Jer 40]** וידבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נצור-ראדן רב-טצחים מן-הרמה צקחתו אתו והוא-אסור צאזקים צתוך כל-גלות ירושלם ויהודה המגלים צבלה: **2** ויקח רב-טצחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את-הרעה הזאת אל-המקום הזה: **3** ויצא ויעש יהוה כאשר דבר כ-חטאתם ליהוה ולא-שמעתם צקולו והיה לכם **[דצר]** **[הדצר]** הזה: **4** ועתה הנה פתחתך היום מן-האזקים אשר על-ידך אס-טוב צעניך לצוא אתי צבל צא אתי צבל צא ואשים את-עיני עליו ואס-רע צעניך לצוא-אתי צבל חל ראה כל-הארץ לפניך אל-טוב ואל-הישר צעניך ללכת שמה לך: **5** ועודנו לא-ישוב וצבה אל-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן אשר הפקיד מלך-צבל צערי יהודה ושצ אתו צתוך העם או אל-כל-הישר צעניך ללכת לך ויתן-לו רב-טצחים ארחה ומשאת וישלחו: **6** ויצא ירמיהו אל-גדליהו בן-אחיקם המנפתה וישצ אתו צתוך העם הנשארים צארך: **7** **[ס]** וישמעו כל-שרי החילים אשר צשדה המה ואנשיהם כ-הפקיד מלך-צבל את-גדליהו בן-אחיקם צארך וכי הפקיד אתו אנשים וגשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא-הגלו צבלה: **8** ויצאו אל-גדליהו המנפתה וישמעאל בן-נתניהו ויוחנן ויונתן צני-קרח ושריה בן-תנחמת וצני **[עופי]** **[עפי]** הנטפתי ויוזיהו בן-המעכתי המה ואנשיהם: **9** וישצע להם גדליהו בן-אחיקם בן-שפן ולאנשיהם לאמר אל-תיראו מעצוד הכשדים שצו צארך ועצדו את-מלך צבל וייטצ לכם: **10** ואני הנני ישצ צמנפה לעמד לפני הכשדים אשר יצאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו צכליכם ושצו צעריכם אשר-תפשתם: **11** וגם כל-היהודים אשר-צמואצ וצצני-עמון וצצדום ואשר צכל-הארצות שמעו כ-נתן מלך-צבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן: **12** וישצו כל-היהודים מכל-המקומות אשר נדחו-שם ויצאו ארץ-יהודה אל-גדליהו

המנפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד: **פ 13** ויומנו בן-קרח וכל-שרי החילים אשר
 צדה צאו אל-גדליהו המנפתה: **14** ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים מלך
 בני-עמון שלח את-ישמעאל בן-נתניה להכתך נפש ולא-האמין להם גדליהו
 בן-אחיקם: **15** ויומנו בן-קרח אמר אל-גדליהו באתר במנפה לאמר אלכה נא
 ואלכה את-ישמעאל בן-נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפשו כל-יהודה
 הנקצנים אליך ואצדה שארית יהודה: **16** ויאמר גדליהו בן-אחיקם אל-יוחנן
 בן-קרח אל-**[תעש]** **[תעשה]** את-הדבר הזה כי-שקר אתה דבר אל-ישמעאל: **Jer 41** **פ**
 והי צדש השביעי צא ישמעאל בן-נתניה בן-אלישמע מורע המלוכה ורבי
 המלך ועשרה אנשים אתו אל-גדליהו בן-אחיקם המנפתה ויאכלו שם לחם יחדו
 במנפה: **2** ויקם ישמעאל בן-נתניה ועשרת האנשים אשר-היו אתו ויכו את-גדליהו
 בן-אחיקם בן-שפן בחרב וימת אתו אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ: **3** ואת
 כל-היהודים אשר-היו אתו את-גדליהו במנפה ואת-הכשדים אשר נמארו-שם את
 אנשי המלחמה הכה ישמעאל: **4** והי ציוס השני להמית את-גדליהו ואיש לא ידע:
5 ויצאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמיים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים
 ומתגדים ומנחה ולבונה צידם להציא בית יהוה: **6** ויאל ישמעאל בן-נתניה
 לקראתם מן-המנפה הלך הלך וזכה והי כפגש אתם ויאמר אליהם צאו
 אל-גדליהו בן-אחיקם: **7** **פ** והי כבואם אל-תוך העיר וישחטם ישמעאל בן-נתניה
 אל-תוך הצור הוא והאנשים אשר-אתו: **8** ועשרה אנשים נמארו-צם ויאמרו
 אל-ישמעאל אל-תמתנו כי-יש-לנו מטמנים צדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל
 ולא המיתם בתוך אחיהם: **9** והצור אשר השליך שם ישמעאל את כל-פגרי
 האנשים אשר הכה ציד-גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני צעש
 מלך-ישראל אתו מלא ישמעאל בן-נתניהו חללים: **10** ויש צ ישמעאל
 את-כל-שארית העם אשר במנפה את-צנות המלך ואת-כל-העם הנשארים במנפה
 אשר הפקיד נבזוראדן רב-טבחים את-גדליהו בן-אחיקם וישצם ישמעאל בן-נתניה
 וילך לעבר אל-בני עמון: **11** **פ** וישמע יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר אתו
 את כל-הרעה אשר עשה ישמעאל בן-נתניה: **12** ויקחו את-כל-האנשים וילכו
 להלחם עם-ישמעאל בן-נתניה וימארו אתו אל-מים רבים אשר בגבעון: **13** והי
 כראות כל-העם אשר את-ישמעאל את-יוחנן בן-קרח ואת כל-שרי החילים אשר
 אתו וישמחו: **14** ויסצו כל-העם אשר-שצב ישמעאל מן-המנפה וישצו וילכו
 אל-יוחנן בן-קרח: **15** וישמעאל בן-נתניה נמלט צשמנה אנשים מפני יוחנן וילך
 אל-בני עמון: **16** **פ** ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר-אתו את כל-שארית
 העם אשר השיצ מאת ישמעאל בן-נתניה מן-המנפה אחר הכה את-גדליהו
 בן-אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיצ מגבעון: **17** וילכו
 וישצו בגרות **[כמוהם]** **[כמהם]** אשר-אלל בית לחם ללכת לבוא מצרים: **18** מפני
 הכשדים כי יראו מפניהם כי-הכה ישמעאל בן-נתניה את-גדליהו בן-אחיקם
 אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ: **Jer 42** **פ** ויגשו כל-שרי החילים ויוחנן בן-קרח ויוזיהו
 בן-הושעיה וכל-העם מקטן ועד-גדול: **2** ויאמרו אל-ירמיהו הנביא תפל-נא תחנתנו
 לפניך והתפלל בעדנו אל-יהוה אלהיך בעד כל-השארית הואת כי-נשארנו מעט

מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ³ ויגדלנו יהוה אלהיך את-הדרך אשר נלך-בה
ואת-הדבר אשר נעשה: ⁴ ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל
אל-יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל-הדבר אשר-יענה יהוה אתכם אגיד לכם
לא-אמנע מכם דבר: ⁵ והמה אמרו אל-ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן
אס-לא ככל-הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: ⁶ אס-טוב ואס-רע
בקול יהוה אלהינו אשר **אנו** **אנחנו** שלחים אתך אליו נשמע למען אשר
ייטב-לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ⁷ **ק** ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר-יהוה
אל-ירמיהו: ⁸ ויקרא אל-יוחנן בן-קרח ואל כל-שרי החילים אשר אתו ולכל-העם
למקטן ועד-גדול: ⁹ ויאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי
אליו להפיל תחנתכם לפניו: ¹⁰ אס-שׁוּב תשׁוּבו בדרך הזאת וזינתי אתכם ולא
אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל-הרעה אשר עשיתי לכם: ¹¹
אל-תיראו מפני מלך צבל אשר-אתם יראים מפניו אל-תיראו ממנו נאס-יהוה
כי-אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ¹² ואתן לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם אל-אדמתכם: ¹³ ואס-אמרים אתם לא נשׁוּב בדרך הזאת
לצלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: ¹⁴ לאמר לא כי ארץ מצרים נצוא אשר
לא-נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא-נרעב ושם נשׁוּב: ¹⁵ ועתה לכן
שמעו דבר-יהוה שארית יהודה כה-אמר יהוה נצאות אלהי ישראל אס-אתם שום
תשמון פניכם לנצוא מצרים וצאתם לגור שם: ¹⁶ והיתה החרב אשר אתם יראים
ממנה שם תשיג אתכם בדרך מצרים והרעב אשר-אתם דאגים ממנו שם ידבק
אחריכם מצרים ושם תמתו: ¹⁷ ויהיו כל-האנשים אשר-שמנו את-פניהם לנצוא מצרים
לגור שם ימותו בחרב ברעב וצדצר ולא-יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר
אני מביא עליהם: ¹⁸ **ק** כי כה אמר יהוה נצאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי
וחמתי על-ישׁבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם צבאכם מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה ולא-תראו עוד את-המקום הזה: ¹⁹ דבר יהוה עליכם
שארית יהודה אל-תצאו מצרים ידע תדעו כי-העידתי צבם היום: ²⁰ כי **התעתים**
התעתים צנפשותיכם כי-אתם שלחתם אתי אל-יהוה אלהיכם לאמר התפלל
בעדנו אל-יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגדלנו ועשינו: ²¹ ואגד
לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר-שלחתי אליכם: ²² ועתה
ידע תדעו כי בחרב ברעב וצדצר תמותו צמקום אשר חפנתם לנצוא לגור שם: **ק**
Jer 43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל-כל-העם את-כל-דברי יהוה אלהיהם אשר
שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל-הדברים האלה: **ק** ² ויאמר עזריה בן-הושעיה
ויחנן בן-קרח וכל-האנשים הזדים אמרים אל-ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך
יהוה אלהינו לאמר לא-תצאו מצרים לגור שם: ³ כי צרוך בן-נריה מסית אתך בנו
למען תת אתנו ציד-הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו צבל: ⁴ ולא-שמע יחנן
בן-קרח וכל-שרי החילים וכל-העם בקול יהוה לשבת בדרך יהודה: ⁵ ויקח יחנן
בן-קרח וכל-שרי החילים את כל-שארית יהודה אשר-שׁוּבו מכל-הגוים אשר
נדחו-שם לגור בדרך יהודה: ⁶ את-הגזרים ואת-הנשים ואת-הטף ואת-צנות המלך
ואת כל-הנפש אשר הניח נצוראדן רב-טבחים את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן ואת

ירמיהו הנביא ואת-ברוך בן-נניהו: **7** ויצאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויצאו עד-תחפנתחם: **8** **ק** ויהי דברי-יהוה אלי-ירמיהו בתחפנתחם לאמר: **9** קח צידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלצן אשר צפתח צית-פרעה בתחפנתחם לעיני אנשים יהודים: **10** ואמרת אליהם כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את-נבוכדנאצר מלך-בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את-**[שפרורו]** **[שפירור]** עליהם: **11** **[ובאה]** **[ובא]** והכה את-ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: **12** והצתי אש צבתי אלהי מצרים ושרפם ושצם ועטה את-ארץ מצרים כאשר-יעטה הרעה את-צגדו ויאל משם בשלום: **13** ושבר את-מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת-צבתי אלהי-מצרים ישרף באש: **ק Jer 44** הדבר אשר היה אלי-ירמיהו אל כלי-היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנתחם ובנף ובארץ פתרוס לאמר: **2** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כלי-הרעה אשר הצבתי עלי-ירושלם ועל כלי-ערי יהודה והנם חרבה היום והין צהם יושב: **3** מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואצתיכם: **4** ואשלח אליכם את-כלי-עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל-נח תעשו את דברי-התעבה הזאת אשר שנאתי: **5** ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם לשוץ מרעתם לצבתי קטר לאלהים אחרים: **6** ותחך חמתי ואפי ותצער צערי יהודה וצחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: **7** **ק** ועתה כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל-נפשכם להכרית לכם איש-ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לצבתי הותיר לכם שארית: **8** להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר-אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ: **9** השכחתם את-רעות אבותיכם ואת-רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה וצחצות ירושלם: **10** לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא-הלכו צתורתי וצחקתי אשר-נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: **ק** **11** לכן כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני צכם לרעה ולהכרית את-כלי-יהודה: **12** ולקחתי את-שארית יהודה אשר-שמו פניהם לבוא ארץ-מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד-גדול בחרב וברעב יתמו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: **13** ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי עלי-ירושלם בחרב ברעב ובדבר: **14** ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור-שם בארץ מצרים ולשוץ ארץ יהודה אשר-המה מנשאים את-נפשם לשוץ לשבת שם כי לא-ישוץו כי אם-פלטים: **ק** **15** ויענו את-ירמיהו כלי-האנשים הידעים כיי-מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכלי-הנשים העמדות קהל גדול וכל-העם הישבים בארץ-מצרים צפתרוס לאמר: **16** הדבר אשר-דברת אלינו צהם יהוה איננו שמעים אליך: **17** כי עשה נעשה את-כל-הדבר אשר-יאל מפנינו לקטר למלכת השמים והסוף-לה נסכים כאשר עשינו אנחנו וצבתינו מלכינו ושרינו צערי יהודה וצחצות ירושלם ונשבע-לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: **18** ומן-אלו חדלנו לקטר למלכת השמים והסוף-לה נסכים חסרנו

כל וצחרצ וצרעצ תמנו: **19** וכי-אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים: **פ 20** ויאמר ירמיהו אל-כל-העם על-הגברים ועל-הנשים ועל-כל-העם הענים אמו דבר לאמר: **21** הלא את-הקטר אשר קטרתם צערי יהודה וצחצוח ירושלים אתם ואצותיכם מלכיתם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על-לבו: **22** ולא-יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: **23** מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם צקול יהוה וצחרתו וצחקתיו וצעדותיו לא הלכתם על-כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: **פ 24** ויאמר ירמיהו אל-כל-העם ואל כל-הנשים שמעו דברי-יהוה כל-יהודה אשר צארץ מנרים: **פ 25** כה-אמר יהוה-צבאות אלהי ישראל לאמר אתם וגשיכם ותדצרתה צפיכם וצדיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את-גדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את-גדריכם ועשה תעשינה את-גדריכם: **פ 26** לכן שמעו דברי-יהוה כל-יהודה הישבים צארץ מנרים הנני נשבעתי צמתי הגדול אמר יהוה אם-יהיה עוד שמי נקרא צפי כל-איש יהודה אמר חי-אדני יהוה בכל-ארץ מנרים: **27** הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל-איש יהודה אשר צארץ-מנרים צחרצ וצרעצ עד-כלותם: **28** ופליטי חרצ ישבון מן-ארץ מנרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל-שארית יהודה הצאים לארץ-מנרים לגור שם דבר-מי יקום ממני ומהם: **29** ואת-לכם האות נאס-יהוה כי-פקד אני עליכם צמקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: **פ 30** כה אמר יהוה הנני נתן את-פרעה חפרע מלך-מנרים ציד איצו וציד מצקשי נפשו כאשר נתתי את-צדקיהו מלך-יהודה ציד נצוכדראר מלך-צבל איצו ומצקש נפשו: **פ Jer 45** הדבר אשר דבר ירמיהו הנציא אל-צרוך צן-יריה צכתצו את-הדברים האלה על-ספר מפי ירמיהו צשנה הרצעת ליהויקים צן-יאשיהו מלך יהודה לאמר: **פ 2** כה-אמר יהוה אלהי ישראל עליך צרוך: **3** אמרת אוי-נא לי כי-יסף יהוה יגון על-מכאצי יגעתו צאנחתי ומנוחה לא מצאתי: **פ 4** כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר-צנתי אני הרס ואת אשר-נטעתי אני נתש ואת-כל-הארץ היא: **5** ואתה מצקש-לך גדלות אל-תצקש כי הנני מציא רעה על-כל-צשר נאס-יהוה ונתתי לך את-נפשך לשלל על כל-המקומות אשר תלך-שם: **פ Jer 46** אשר היה דברי-יהוה אל-ירמיהו הנציא על-הגוים: **2** למנרים על-חיל פרעה נכו מלך מנרים אשר-היה על-נהר-פרת צכרכמש אשר הנה נצוכדראר מלך צבל צשנת הרציעית ליהויקים צן-יאשיהו מלך יהודה: **3** ערכו מגן וננה וגשו למלחמה: **4** אסרו הקוסים ועלו הפרשים והתיצבו צכוצעים מרקו הרמחים לצשו הסרינת: **5** מדוע ראיתי המה חמים נסגים אחר וגזריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מצצו נאס-יהוה: **6** אל-ינוס הקל ואל-ימלט הגבור צפונה על-ייד נהר-פרת כשלו ונפלו: **7** מי-זה כי-אר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: **8** מנרים כי-אר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה-ארץ צצידה עיר וישצי צה: **9** עלו הקוסים והתהללו הרצב ויאלו הגזורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: **10** והיום ההוא לאדני יהוה צצאות יום נקמה להנקם

מנריו ואכלה חרצ ושצעה ורותה מדמס כי זבח לאדני יהוה לצבות צארך צפון
אל-נהר-פרת: **11** עלי גלעד וקחי כרי צחולת צת-מנרים לשוא **[הרציתי]** **[הרצית]**
רפאות תעלה אין לך: **12** שמעו גוים קלונך וצחחך מלאה הארץ כ-גבור צגבור
כשלו יחדיו נפלו שניהם: **פ** **13** הדצר אשר דצר יהוה אל-ירמיהו הנביא לצוא
נצודרארר מלך צבל להכות את-ארץ מנרים: **14** הגידו צמנרים והשמיעו
צמגדול והשמיעו צנף וצתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כ-אכלה חרצ סצביך: **15**
מדוע נסחף אציריך לא עמד כי יהוה הדפו: **16** הרצה כושל גס-נפל איש
אל-רעהו ויאמרו קומה ונשצה אל-עמנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרצ היונה: **17**
קראו שם פרעה מלך-מנרים שאון העציר המועד: **18** חי-אני נאס-המלך יהוה
צצבות שמו כי כצבור צהרים וככרמל צים יצוא: **19** כלי גולה עשי לך יושצת
צת-מנרים כ-נף לשמה תהיה ונחתה מאין יושצ: **ס** **20** עגלה יפה-פיה מנרים קרץ
מנפון צא צא: **21** גס-שכריה צקרצה כעגלי מרצק כ-גס-המה הפנו נסו יחדיו לא
עמדו כי יוס אידס צא עליהם עת פקדתם: **22** קולה כנחש ילך כ-צחיל ילכו
וצקרדמות צאו לה כחצבי עצים: **23** כרתו יערה נאס-יהוה כי לא יחקר כי רצו
מארצה ואין להם מספר: **24** הבישה צת-מנרים נחנה ציד עס-צפון: **25** אמר יהוה
צצבות אלהי ישראל הנני פוקד אל-אמון מנח ועל-פרעה ועל-מנרים ועל-אלהיה
ועל-מלכיה ועל-פרעה ועל הצטחים צו: **26** ונחתים ציד מצקסי נפשים וציד
נצודרארר מלך-צבל וציד-עצדיו ואחר-יכן תשכן כי-מי-קדם נאס-יהוה: **ס** **27**
ואתה אל-תירא עצדי יעקב ואל-תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת-צורעך
מארץ שצים ושצ יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד: **ס** **28** אתה אל-תירא עצדי יעקב
נאס-יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה צכל-הגוים אשר הדחחך שמה ואתך
לא-אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך: **ס** **Jer 47** אשר היה דצרי-יהוה
אל-ירמיהו הנביא אל-פלשתיים צטרס יכה פרעה את-עזה: **ס** **2** כה אמר יהוה
הנה-מים עלים מנפון והיו נחל שוטף וישטפו ארץ ומלוואה עיר וישצי צה וזעקו
האדם והילל כל יושצ הארץ: **3** מקול שעתת פרסות אציריו מרעש לרצבו המון
גלגליו לא-הפנו אצות אל-צנים מרפיון ידיס: **4** על-היוס הצא לשדוד
את-כל-פלשתיים להכריח לצר ולצידון כל שריד עור כ-שדד יהוה את-פלשתיים
שאריית אי כפתור: **5** צאה קרחה אל-עזה נדמתה אשקלון שאריית עמקס עד-מתי
תתגודדי: **ס** **6** הוי חרצ ליהוה עד-אנה לא תשקטי האספי אל-תערך הרגעי ודמי:
7 איך תשקטי ויהוה צוה-לה אל-אשקלון ואל-חוף היס שם יעדה: **ס** **Jer 48** למואצ
כה-אמר יהוה צצבות אלהי ישראל הוי אל-נצו כי שדדה הבישה נלכדה קרייתים
הבישה המשגב וחתה: **2** אין עוד תהלת מואצ צחצצון חשצו עליה רעה לכו
ונכרינתה מגוי גס-מדמן תדמי אחרין תלך חרצ: **3** קול צעקה מחרוניס שד ושצר
גדול: **4** נשצרה מואצ השמיעו זעקה **[צעוריה]** **[צעיריה]**: **5** כי מעלה **[הלחות]**
[הלוחית] צצכי יעלה-צכי כי צמורד חורניס כרי צעקת-שצר שמעו: **6** נסו מלטו
נפשכם ותהיינה כערוער צמדצר: **7** כי יען צטחך צמעשיך וצאוצרוחין גס-את
תלכדי ויצא **[כמיש]** **[כמוש]** צגולה כהניו ושריו **[יחד]** **[יחדיו]**: **8** ויצא שדד
אל-כל-עיר ועיר לא תמלט ואצד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: **9**

תנו-יץ למואב כי נלא תלא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: ¹⁰ ארור עשה
 מלכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: ¹¹ שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא
 אל-שמריו ולא-הורק מכלי אל-כלי וזגולה לא הלך על-כן עמד טעמו זו וריחו
 לא נמר: ¹² ס לכן הנה-ימים באים נאס-יהוה ושלחתי-לו נעים ונעהו וכליו יריקו
 ונצליהם ינפלו: ¹³ ובש מואב מכמוש כאשר-צשו בית ישראל מצית אל מצטחס: ¹⁴
 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי-חיל למלחמה: ¹⁵ שדד מואב ועריה עלה ומבחר
 בחוריו ירדו לטבח נאס-המלך יהוה נצאות שמו: ¹⁶ קרוב איד-מואב לצוא ורעמו
 מהרה מאד: ¹⁷ נדו לו כל-סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה-עו מקל
 תפארה: ¹⁸ רדי מכבוד **[ישבי]** **[ושבי]** צלמא ישבת בת-דיבון כי-שדד מואב עלה
 כך שחת מצנריך: ¹⁹ אל-דרך עמדי וכפי יושבת ערוער שאל-ינכ וממלטה אמרי
 מה-נהיתה: ²⁰ הביש מואב כי-חתה **[היללי]** **[היליל]** **[זועקי]** **[זועקו]** הגידו צארטון
 כי שדד מואב: ²¹ ומשפט צא אל-ארץ המישר אל-חלון ואל-יהצה ועל-**[מופעת]**
[מיפעת]: ²² ועל-דיבון ועל-נבו ועל-צית דצלתים: ²³ ועל קריחים ועל-צית גמול
 ועל-צית מעון: ²⁴ ועל-קריית ועל-צרה ועל כל-ערי ארץ מואב הרחקות
 והקרבות: ²⁵ נגדעה קרן מואב ורעו נשצרה נאס יהוה: ²⁶ השכירהו כי על-יהוה
 הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גס-הוא: ²⁷ ואס לוא השחק היה לך
 ישראל אס-בגנים **[נמלאה]** **[נמלא]** כי-מדי דברך זו תתנודד: ²⁸ עזבו ערים ושכנו
 בצלע יסבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי-פחת: ²⁹ שמענו גאון-מואב גאה מאד
 גזהו וגאוונו וגאווו ורס לבו: ³⁰ אני ידעתי נאס-יהוה עברתו ולא-כן בדיו לא-כן
 עשו: ³¹ על-כן על-מואב חיליל ולמואב כלה אזעק אל-אנשי קיר-חרש יהגה: ³²
 מבכי יעור אצכה-לך הגפן שצמה נטישתך עברו ים עד ים יעור נגעו על-קייך
 ועל-צניך שדד נפל: ³³ ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים
 השצתי לא-ידרך הידד לא הידד: ³⁴ מועקת חשבון עד-אלעלה עדיהן נתנו
 קולם מצער עד-חרנים עגלת שלשיה כי גס-מי נמרים למשמות יהיו: ³⁵ והשצתי
 למואב נאס-יהוה מעלה צמה ומקטיר לאלהיו: ³⁶ על-כן לבי למואב כחללים
 יהמה ולבי אל-אנשי קיר-חרש כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אצדו: ³⁷ כי
 כל-ראש קרחה וכל-זקן גרעה על כל-ידיים גדת ועל-מתנים שק: ³⁸ על כל-גגות
 מואב וצרחצתיה כלה מספד כי-שצרתי את-מואב ככלי איך-חפץ זו נאס-יהוה: ³⁹
 איך חתה חיללו איך הפנה-ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחמה
 לכל-סביביו: ⁴⁰ ס כי-כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל-מואב: ⁴¹
 נלכדה הקריות והמנודות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה
 מצרה: ⁴² ונשמד מואב מעם כי על-יהוה הגדיל: ⁴³ פחד פחת ופח עליך יושב
 מואב נאס-יהוה: ⁴⁴ **[הניס]** **[הנס]** מפני הפחד יפל אל-הפחת והעלה מן-הפחת
 ילכד צפח כי-אציא אליה אל-מואב שנת פקדתם נאס-יהוה: ⁴⁵ צלל חשבון עמדו
 מכה נסים כי-אש יא מחשבון ולהצה מציין סחון ותאכל פאת מואב וקדקד בני
 שאון: ⁴⁶ אי-ילך מואב אצד עס-כמוש כי-לקחו בניך צשבי וצנתך צשביה: ⁴⁷
 ושצתי שצות-מואב צאחרית הימים נאס-יהוה עד-הנה משפט מואב: ^{Jer 49} ס לבי
 עמון כה אמר יהוה הצנים אין לישראל אס-יורש אין לו מדוע ירש מלכס את-גד

ועמו זעריז יצ: 2 לכן הנה ימים זאים נאס-יהוה והשמעתי אל-רבת בני-עמוז תרועת מלחמה והיתה לתל שממה וזנתיה זאש תזנתה וירש ישראל את-ירשז אמר יהוה: 3 הילילי חזזון כי שדדה-יעי לעקנה זנות רבה חגרנה שקיס ספדנה והתשזטנה זגדרות כי מלכס זגולה ילך כהניז ושרזי יחדזי: 4 מה-תחלהלי זעמקיס זז עמקך הזת השזזבה הזטחה זאזרתיה מי יזוא אלי: 5 הנני מזיח עליך פחד נאס-אדני יהוה זאזות מכל-סזיזין וזדחתס איש לפניז ואין מקזך לזדד: 6 ואחר-יכן איזב את-שזזת בני-עמוז נאס-יהוה: 7 לאדוס כה אמר יהוה זאזות האיך עוד חכמה זתימן אדזה עזה מזניס נקרתה חכמתס: 8 נסו הפנו העמיקו לשזת ישזי זדן כי איד עשו הזחתי עלזי עת פקדתיז: 9 אס-זזריס זאו לך לא ישארו עוללות אס-גזניס זלילה השחיתז דיס: 10 כי-אי חשפתי את-עשו גליתי את-מסתריז ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחזי ושכניז ואינונז: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי זבזתז: 12 כי-כה אמר יהוה הנה אשר-איך משפטס לשזות הזוס שזו ישזו ואתה הזל נקה לא תנקה כי שזת תשזת: 13 כי זי נשזעתי נאס-יהוה כי-לשמה לחרפה לחרז ולקללה תהיה זזרה וכל-עריה תהיינה לחרזות עולס: 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וזיר זגויס שלוח התקזזו זבאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי-הנה קטן נתיך זגויס זזוי זאדס: 16 תפלזתך השיח אתך זדון לזך שכני זחגזי הסלע תפשי מרוס גזעה כי-תגזיה כנשר קנך משס אוריך נאס-יהוה: 17 והיתה אדוס לשמה כל עזר עליה ישס וישרק על-כל-מכותה: 18 כמהפכת קדס ועמרה ושכניה אמר יהוה לא-ישז שס איש ולא-יגור זה זן-אדס: 19 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל-נוה איתן כי-ארגיעה אריזנו מעליה ומי זחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידיני ומי-זו רעה אשר יעמד לפני: 20 לכן שזעו עזתי-יהוה אשר יעך אל-אדוס ומחשזותז אשר חשב אל-ישזי תימן אס-לא יסחזוס זעירי הזאן אס-לא ישיס עליהס נוהס: 21 מקול נפלס רעשה הזרך לעקה זיס-סוף נשמע קולה: 22 הנה כנשר יעלה וידחה ויפרש כנפז על-זזרה והיה לז גזורי אדוס זיום הזוא כלז אשה מזרה: 23 לדמשק זזשה חמת וארפז כי-שמעה רעה שזעו נמגז זיס דאגה השקט לא יוכל: 24 רפתה זמשק הפנתה לנוס ורטט החזקה זרה וחזלים אחזתה כזולדה: 25 איך לא-עזבה עיר **[תהלה]** **[תהלת]** קרית משזשי: 26 לכן יפלו זחוריה זרזחזתה וכל-אנשי המלחמה יזמו זיום הזוא נאס יהוה זאזות: 27 והזתי איש זחומת זמשק ואכלה ארמנות זן-הדד: 28 לקדר ולממלכות חזור אשר הזכה **[זזוכדראזור]** **[זזוכדראזר]** מלך-זזל כה אמר יהוה קומו עלז אל-קדר ושדדז את-זני-קדס: 29 אהליהס זאזנס יקחו יריעותיהס וכל-כליהס וגמליהס ישאו להס וקראו עליהס מגור מסזיז: 30 נסו נדז מאד העמיקו לשזת ישזי חזור נאס-יהוה כי-יעך עליכס זזוכדראזר מלך-זזל עזה וחשב **[עליהס]** **[עליכס]** מחשבה: 31 קומו עלז אל-גזי שלזי יושז זבזט נאס-יהוה לא-דלתיס ולא-זרית לו זדד ישכנו: 32 והזי גמליהס לזו והמוז מקניהס לשלל זורתיס לכל-רות קזזזי פחה ומכל-עזריז אזיח את-אידיס נאס-יהוה: 33 והיתה חזור למעזן תניס שממה עד-עולס לא-ישז שס איש ולא-יגור זה זן-אדס: 34 אשר היה דזר-יהוה אל-ירמיהו הנזיח אל-עילס

צראשית מלכות זדקיה מלך-יהודה לאמר: ³⁵ כה אמר יהוה זבאות הנני שזר
 את-קשת עילם ראשית גבורתם: ³⁶ והזאתי אל-עילם זרבע רוחות מארבע קצות
 השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא-יהיה הגוי אשר לא-יצוא שם נדחי **[עולם]**
[עילם]: ³⁷ והחתתי את-עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והזאתי עליהם
 רעה את-חרון אפי נאם-יהוה ושלחתי אחריהם את-החרב עד כלותי אותם: ³⁸
 ושמתי כסאי בעילם והאזדתי משם מלך ושרים נאם-יהוה: ³⁹ והיה זאחרית
 הימים **[אשוב]** **[אשיז]** את-**[שזית]** **[שזות]** עילם נאם-יהוה: **[Jer 50]** **[ק]** הדבר אשר דבר
 יהוה אל-זבזל אל-ארץ כשדים זיד ירמיהו הנביא: ² הגידו זגויס והשמיעו
 ושאו-נגם השמיעו אל-תכחדו אמרו נלכדה זבזל הביש זל חת מדרך הבישו עזביה
 חתו גלוליה: ³ כי עלה עליה גוי מצפון הוא-ישית את-ארצה לשמה ולא-יהיה
 יושב זה מאדם ועד-זבהמה נדו הלכו: ⁴ זימים ההמה וזעת ההיא נאם-יהוה יבאו
 זניי-ישראל המה וזניי-יהודה יחדו הלוך וזכו ילכו ואת-יהוה אלהיהם יבקשו: ⁵
 זיון ישאלו דרך הנה פניהם זאו ונלוו אל-יהוה זרית עולם לא תשכח: **[ק]** ⁶ זאן
 אזדות **[היה]** **[היו]** עמי רעיהם התעום הרים **[שזבים]** **[שזבוס]** מהר אל-גזעה
 הלכו שזכו זרצם: ⁷ כל-מוזאיהם אכלום וזריהם אמרו לא נאשם תחת אשר
 חטאו ליהוה נוה-זדק ומקוה אבותיהם יהוה: **[ק]** ⁸ נדו מתוך זבזל ומארץ כשדים
[יזאו] **[זאו]** והיו כעתודים לפני-זאן: ⁹ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על-זבזל
 קהל-גויס גדלים מארץ זפון וערכו לה משם תלכד חזיו כגזור משכיל לא ישוב
 ריקם: ¹⁰ והיתה כשדים לשלל כל-שלליה ישזעו נאם-יהוה: ¹¹ כי **[תשמחי]**
[תשמחו] כי **[תעזי]** **[תעלוז]** שסי נחלתי כי **[תפוזי]** **[תפושן]** כעגלה דשה **[ותחלתי]**
[ותחלוז] כאזריס: ¹² זושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גויס מדבר
 זיה וערצה: ¹³ מקנף יהוה לא תשז והיתה שזמה כלה כל עזר על-זבזל ישם
 וישרק על-כל-מכותיה: ¹⁴ ערכו על-זבזל סזיב כל-דרכי קשת ידו אליה
 אל-תחמלו אל-חך כי ליהוה חטאה: ¹⁵ הריעו עליה סזיב נתנה ידה נפלו
[אשוייתה] **[אשוייתה]** נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו זה כאשר עשמה
 עשו-לה: ¹⁶ כרתו זורע זבזל ותפש מגל זעת קזיר מפני חרז היונה איש אל-עמו
 יפנו ואיש לזרעו ינסו: **[ק]** ¹⁷ שה פזורה ישראל אריות הדיחו הרזשון אכלו מלך
 אשור וזה האחרון עזמו נזוכדראזר מלך זבזל: **[ק]** ¹⁸ לכן כה-אמר יהוה זבאות
 אלהי ישראל הנני פקד אל-מלך זבזל ואל-זרעו כאשר פקדתי אל-מלך אשור: ¹⁹
 ושזצתי את-ישראל אל-נוהו ורעה הכרמל והזשן וזהר אפרים והגלעד תשזע
 נפשו: ²⁰ זימים ההם וזעת ההיא נאם-יהוה יבקש את-עון ישראל ואינו ואת-חטאת
 יהודה ולא תמנאניה כי אסלת לאשר אשזיר: ²¹ על-הארץ מרתים עלה עליה
 ואל-יושזי פקוד חרז והחרם אחריהם נאם-יהוה ועשה ככל אשר זויתך: **[ק]** ²²
 קול מלחמה זארך ושזר גדול: ²³ איך נגדע וישזר פטיש כל-הארץ איך היתה
 לשמה זבזל זגויס: ²⁴ יקשתי לך וגס-נלכדת זבזל ואת לא ידעת נמלאת וגס-נתפשת
 כי זיהוה התגרימת: ²⁵ פתח יהוה את-זאורו ויוזא את-כלי זעמו כי-מלככה היא
 לאדני יהוה זבאות זארך כשדים: ²⁶ זאו-לה מקך פתחו מאזסיה סלוה
 כמו-ערמים והחרימוה אל-תהי-לה שזרית: ²⁷ חרזו כל-פריה ירדו לזבח היו

עליהם כִּי-צָח יומם עת פקדתם: **ס** 28 קול נסים ופלטים מארץ צבל להגיד צליון
את-נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: 29 השמיעו אל-צבל רבים כל-דרכי קשת
חנו עליה סביב אל-יהי-**(ק)** **[לה]** פלטה שלמו-לה כפעלה ככל אשר עשתה
עשו-לה כי אל-יהוה זדה אל-קדוש ישראל: 30 לכן יפלו צחוריה צרחצחיה
וכל-אנשי מלחמתה ידמו ציום ההוא נאס-יהוה: **ס** 31 הנני אליך זדון נאס-אדני
יהוה זצאות כי צח יומך עת פקדתיך: 32 וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והנתי
אש צערי ואלכלה כל-סביצתי: **ס** 33 כה אמר יהוה זצאות עשוקים צני-ישראל
וצני-יהודה יחדו וכל-שציהם החזיקו צם מאנו שלחם: 34 גאלס חזק יהוה זצאות
צמו ריב ריב את-ריצם למען הרגיע את-הארץ והרגיו ליצני צבל: 35 חרב
על-כשדים נאס-יהוה ואל-ישצי צבל ואל-שריה ואל-חכמיה: 36 חרב אל-הצדים
ונאלו חרב אל-גבוריה ותמו: 37 חרב אל-קסויו ואל-רכבו ואל-כל-הערב אשר
צתוכה והיו לנשים חרב אל-אורתיה וצוו: 38 חרב אל-מימיה ויצשו כי ארץ
פסלים היא וצאימים יתהללו: 39 לכן יצבו ציים את-איים וישבו צה צנות יענה
ולא-תשצ עוד לנצח ולא תשכון עד-דור ודור: 40 כמהפכת אלהים את-סדם
ואת-עמרה ואת-שכניה נאס-יהוה לא-ישצ שם איש ולא-יגור צה צן-אדם: 41 הנה
עם צח מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי-ארץ: 42 קשת וכידן יחזיקו
אצורי המה ולא ירחמו קולם כיס יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה
עליך צת-צבל: 43 שמע מלך-צבל את-שמעס ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל
כילדה: 44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל-נוה איתן כִּי-ארבעה **(ארוס)**
[אריס] מעליה ומי צחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי-יה רעה אשר
יעמד לפני: 45 לכן שמעו ענת-יהוה אשר יעץ אל-צבל ומחצבותיו אשר חשב
אל-ארץ כשדים אס-לא יסחצוס צעירי הנאן אס-לא ישים עליהם נוה: 46 מקול
נתפשה צבל נרעשה הארץ וצקה צגוים נשמע: **ס Jer 51** כה אמר יהוה הנני מעיר
על-צבל ואל-ישצי לצ קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לצבל זרים וזרוה ויצקו
את-ארצה כִּי-היו עליה מסביב ציום רעה: 3 אל-ידרך **(ידרך)** **[קק]** הדרך קשתו
ואל-יתעל צקרינו ואל-תחמלו אל-צחריה החרימו כל-צבאה: 4 ונפלו חללים צארץ
כשדים ומדקרים צחוצחיה: 5 כי לא-אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה זצאות
כי ארנס מלאה אשם מקדוש ישראל: 6 נסו מתוך צבל ומלטו איש נפשו
אל-תדמו צעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלס לה: 7 כוס-זהב צבל
ציד-יהוה משכרת כל-הארץ מיינה שמו גוים על-כן יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה
צבל ותשצר הילילו עליה קחו צרי למכאוצה אולי תרפא: 9 **(רפאנו)** **[רפינו]**
את-צבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו כִּי-נגע אל-השמים משפטה ונשא
עד-שחקים: 10 הוציא יהוה את-נדקתינו צאו ונספרה צליון את-מעשה יהוה
אלהינו: 11 הצרו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את-רוח מלכי מדי
כִּי-על-צבל מומתו להשחיתה כִּי-נקמת יהוה היא נקמת היכלו: 12 אל-חומת צבל
שאו-נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארצים כי גס-זמם יהוה גס-עשה
את אשר-ידבר אל-ישצי צבל: 13 **(שכנתי)** **[שכנת]** על-מים רבים רבת אוררת צח

קִּיךְ אַחַת זַעֲרָךְ: **14** נִשְׁבַּע יְהוָה לְבָאוֹת זַנְפָּשׁוּ כִּי אִם-מִלְאֲחִיךְ אֲדָם כִּילֵק וְעָנוּ
 עֲלֶיךָ הַיֵּדֶד: **15** עָשָׂה אַרְךְ זַכּוֹת מִכִּין תִּצְלַח בְּחַכְמָתוֹ וּבַחֲזוֹנָתוֹ נָטָה שָׁמַיִם: **16**
 לְקוֹל תַּחַן הַמּוֹן מִיִּם זַשְׁמַיִם וְיַעֲלֵה נְשָׁאִים מִקַּהֲ-אַרְךְ זַרְקִים לְמִטְרָה עָשָׂה וְיֹאֵל רוּחַ
 מִאֲלֹהֵתָיו: **17** וְזַעַר כָּל-אֲדָם מִדַּעַת הַבַּיִשׁ כָּל-זַרְף מִפְסַל כִּי שִׁקְרָה נִסְכּוֹ וּלְאֵ-רוּחַ
 זַם: **18** הַצֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתַעִים זַעַת פִּקְדָתָם יֹאדְדוּ: **19** לֹא-כֹאֵלָה חֲלֵק יַעֲקוֹב
 כִּי-יִזְכָּר הַכֹּל הוּא וְשַׁבַּט נַחֲלָתוֹ יְהוָה לְבָאוֹת שָׁמוֹ: **20** מִפְּזַח-אַתָּה לִּי כָלִי מִלְחָמָה
 וּנְפֹלְתִי זַךְ גּוֹיִם וְהִשְׁחַתִּי זַךְ מַמְלֹכוֹת: **21** וּנְפֹלְתִי זַךְ סוֹס וּרְכֹבֹו וּנְפֹלְתִי זַךְ רֶכֶז
 וּרְכֹבֹו: **22** וּנְפֹלְתִי זַךְ אִישׁ וְאִשָּׁה וּנְפֹלְתִי זַךְ זָקֵן וְעַר וּנְפֹלְתִי זַךְ זַחֹור וּבַחֲלוּלָה: **23**
 וּנְפֹלְתִי זַךְ רַעַה וְעַדְרוֹ וּנְפֹלְתִי זַךְ אֲכָר וְזָמְדוֹ וּנְפֹלְתִי זַךְ פַּחוֹת וּסְגִינִים: **24** וְשַׁלְמַתִּי
 לְצַבֵּל וּלְכָל יוֹשְׁבֵי כְּשָׁדִים אֶת-כָּל-רַעַתָּם אֲשֶׁר-עָשׂוּ זַצִּיּוֹן לְעֵינֵיכֶם נֹאֵם יְהוָה: **25** **פ**
 הַנְּנִי אֲלֶיךָ הָרַ הַמְשַׁחִית נֹאֵם-יְהוָה הַמְשַׁחִית אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וְנִטִּיתִי אֶת-יְדֵי עֲלֶיךָ
 וּגְלַגְלַתִּיךָ מִן-הַסְּלַעִים וְנַחֲתִיךָ לְהָר שֶׁרְפָה: **26** וּלְאֵ-יִקְחוּ מִמֶּךָ אֲזָן לְפָנָה וְאֲזָן
 לְמוֹסְדוֹת כִּי-שָׁמַמֹּת עוֹלָם תְּהִיָּה נֹאֵם-יְהוָה: **27** שְׁאוּ-נֶם זַאֲרָךְ תִּקְעוּ שׁוֹפֵר זַגּוֹיִם
 קִדְשׁוּ עֲלֵיהָ גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ עֲלֵיהָ מַמְלֹכוֹת אֲרַרְט מִנִּי וְאֲשַׁכְנֹו פִּקְדוֹ עֲלֵיהָ טַפְסַר
 הַעֲלוּ-סוֹס כִּילֵק סִמְרָ: **28** קִדְשׁוּ עֲלֵיהָ גּוֹיִם אֶת-מַלְכֵי מְדֵי אֶת-פַּחוֹתֶיהָ וְאֶת-כָּל-סְגִינָהּ
 וְאֶת כָּל-אַרְךְ מִמְשַׁלְחָתוֹ: **29** וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ וְתַחֲלֵל כִּי קָמָה עַל-צַבֵּל מַחֲשַׁבּוֹת יְהוָה
 לְשׁוֹם אֶת-אַרְךְ צַבֵּל לְשִׁמָּה מֵאִין יוֹשֵׁב: **30** חֲדָלוּ גְבוּרֵי צַבֵּל לְהִלָּחֵם יִשְׁבוּ זַמְזוֹדוֹת
 נִשְׁתַּה גְבוּרָתָם הִיוּ לְנָשִׁים הַצִּיתוֹ מַשְׁכַּנְתִּיהָ נִשְׁזַרוּ זַרִּיחֶיהָ: **31** רַךְ לְקַרְאֲתָ-רַךְ יִרוּךְ
 וּמִגִּיד לְקַרְאֲתָ מִגִּיד לְהַגִּיד לְמִלְךָ צַבֵּל כִּי-נִלְכַדְהָ עִירוֹ מִקַּהֲ: **32** וְהַמַּעֲזָבוֹת
 נַחֲפָשׁוּ וְאֶת-הָאֲגָמִים שֶׁרְפוּ זַאֵשׁ וְאֲנָשֵׁי הַמְלַחְמָה נִבְהָלוּ: **33** **פ** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 לְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל זַת-צַבֵּל כַּגִּרְןָ עַת הַדְרִיכָה עוֹד מַעֲטָ וּזְאָה עַת-הַקְּצִיר לָהּ: **34**
(אֲכַלְנוּ) **(אֲכַלְנִי)** **(הַמְמַנּוּ)** **(הַמְמַנִּי)** וְזַכּוֹדְרָאֲרָר מִלְךָ צַבֵּל **(הַצִּיגְנוּ)** **(הַצִּיגְנִי)** כָּלִי רִיק
(זַלְעֵנוּ) **(זַלְעֵנִי)** כַּתְנִין מִלֵּא כִרְשׁוֹ מַעֲדֵנִי **(הַדִּיחְנוּ)** **(הַדִּיחְנִי)**: **35** חַמְסִי וְשֹׁאֲרֵי
 עַל-צַבֵּל תִּאֲמַר יִשְׁבַּת צִיּוֹן וְדַמִּי אֲלֵ-יִשְׁבֵי כְּשָׁדִים תִּאֲמַר יְרוּשָׁלַם: **36** **פ** לִכֵּן כֹּה
 אָמַר יְהוָה הַגְּנִי-רַב אֶת-רִיבְךָ וּנְקַמְתִּי אֶת-נְקַמְתְּךָ וְהַחֲרַבְתִּי אֶת-יְמֵהָ וְהַבְּשַׁתִּי
 אֶת-מִקְוֶהָ: **37** וְהִיתָה צַבֵּל לְגִלִּים מַעוֹן-תְּנִים שָׁמָּה וְשֶׁרָקָה מֵאִין יוֹשֵׁב: **38** יַחֲדוּ
 כַּכְּפָרִים יִשְׁאָבוּ נַעֲרוֹ כַּגּוֹרֵי אֲרִיּוֹת: **39** זַחַמְסָה אִשִּׁית אֶת-מַשְׁחִיתָהּם וְהַשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן
 יַעֲלוּ וְיִשְׁנוּ שְׁנַת-עוֹלָם וְלֹא יִקְיָנוּ נֹאֵם יְהוָה: **40** אֲוִרִידִם כַּכְּרִים לְטַבּוֹחַ כֹּאֲלִים
 עַס-עַתוּדִים: **41** אִיךְ נִלְכַדְהָ שֶׁשָׁךְ וְתַחֲפַשׂ תַּהֲלַת כָּל-הָאָרֶץ אִיךְ הִיתָה לְשִׁמָּה צַבֵּל
 זַגּוֹיִם: **42** עֲלֵה עַל-צַבֵּל הַיִּם זַהֲמוֹן גְּלוֹי נִכְסַתָּהּ: **43** הִיוּ עָרִיָּה לְשִׁמָּה אַרְךְ זֵיָה
 וְעַרְבָה אַרְךְ לֹא-יִשְׁבַּע זַהֵן כָּל-אִישׁ וְלֹא-יַעֲזַר זַהֵן זַן-אֲדָם: **44** וּפִקְדָתִי עַל-צַבֵּל
 צַבֵּל וְהַצִּחִתִּי אֶת-זַלְעוֹ מִפִּיּוֹ וְלֹא-יִנְהַרוּ אֲלֵיוֹ עוֹד גּוֹיִם גַּס-חֹמוֹת צַבֵּל נַפְלָה: **45**
 זֹאֵר מַתּוּכָה עָמִי וּמִלְטוֹ אִישׁ אֶת-נַפְשׁוֹ מִחֲרוֹן אֶף-יְהוָה: **46** וּפִן-יִרְךָ לְזַכְכֶם וְתִירָאוּ
 זַשְׁמוּעָה הַנְּשַׁמַּעַת זַאֲרָךְ וּזְאָה זַשְׁמוּעָה הַשְׁמוּעָה וְאַחֲרָיו זַשְׁנָה הַשְׁמוּעָה וְחַמְסָה זַאֲרָךְ
 וּמִשַׁל עַל-מִשַׁל: **47** לִכֵּן הִנֵּה יָמַיִם זַאִים וּפִקְדָתִי עַל-פְּסִילֵי צַבֵּל וְכָל-אַרְבָּה זַבוּשׁ
 וְכָל-חֲלָלִיָּה יִפְלוּ זַחֲוֹכָה: **48** וּרְנָנוּ עַל-צַבֵּל שָׁמַיִם וְאַרְךְ וְכָל אֲשֶׁר זַהֵם כִּי מִנְּפֹן
 יִזוּ-לָהּ הַשּׁוֹדְדִים נֹאֵם-יְהוָה: **49** גַּס-צַבֵּל לְנַפֵּל חֲלָלֵי יִשְׂרָאֵל גַּס-לְצַבֵּל נַפְלוּ חֲלָלֵי
 כָּל-הָאָרֶץ: **50** פִּלְטִים מַחֲרַב הִלְכוּ אֶל-תַּעֲמֵדוֹ זַכּוֹר מִרְחוֹק אֶת-יְהוָה וִירוּשָׁלַם תַּעֲלֵה

על-לצבכס: ⁵¹ צָנוּ כִּי-שָׁמְעוּ חֲרָפָה כַּתְּמָה כְּלָמָה פִּינּוּ כִּי צָאוּ זָרִים עַל-מַקְדָּשִׁי
 בַּיִת יְהוָה: ⁵² קַּס לִכֵּן הִגַּה-יַמִּים צָאִים נֹאס־יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל-פְּסִילֵיהָ וּצְבַל-אַרְצָהּ
 יֶאֱנֹק חֲלָל: ⁵³ כִּי-תַעֲלֶה צְבַל הַשָּׁמַיִם וְכִי תִצָּר מַרוֹם עֲזָה מֵאִתִּי יִצָּאוּ שְׂדָדִים לָהּ
 נֹאס־יְהוָה: ⁵⁴ קַּס קוֹל זַעֲקָה מִצְבַּל וּשְׁבַר גְּדוֹל מֵאַרְצָה כְּשָׂדִים: ⁵⁵ כִּי-שָׂדֵד יְהוָה
 אֶת-צְבַל וְאֶדָּד מִמֶּנָּה קוֹל גְּדוֹל וְהָמוּ גְלִיָּהֶם כַּמַּיִם רַבִּים נִתָּן שֶׁאוֹן קוֹלָם: ⁵⁶ כִּי צָא
 עֲלֵיהָ עַל-צְבַל שׂוֹדֵד וְנִלְכְּדוּ גִבּוֹרֵיהָ חֲתַתָּה קִשְׁתוֹתֶם כִּי אֵל גַּמְלוֹת יְהוָה שֹׁלֵם
 יִשְׁלַם: ⁵⁷ וְהִשְׁכַּרְתִּי שָׂרִיָּה וְחַכְמֵיהָ פַּחוּתֵיהָ וְסֻגְיָהּ וּגְבוּרֵיהָ וַיִּשְׂנוּ שְׁנַת-עוֹלָם וְלֹא
 יִקְיָאוּ נֹאס־הַמֶּלֶךְ יְהוָה לְצִבּוֹת שָׁמוֹ: ⁵⁸ קַּס כֹּה-אָמַר יְהוָה לְצִבּוֹת חַמּוֹת צְבַל
 הַרְחֲצָה עֲרַעַר תַּחֲעַרְעֵר וְשַׁעֲרֵיהָ הַגְּבָהִים צָאֵשׁ יִלְתּוּ וַיִּגְעוּ עַמִּים צְדִירִיק וְלֹא־מִיִּם
 צְדִירֵאֵשׁ וַיַּעֲפוּ: ⁵⁹ קַּס הַדְּבַר אֲשֶׁר-נֹוֹה יִרְמִיָּהוּ הִנְבִּיֵא אֶת-שָׂרִיָּה צֶן-נְרִיָּה צֶן-מַחְסִיָּה
 בְּלַכְתּוֹ אֶת-זְדֻקְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה צְבַל צִשְׁנַת הַרְבַּעִית לְמַלְכוּ וּשְׂרִיָּה שָׂר מִנּוּחָה: ⁶⁰
 וַיַּכְתֵּב יִרְמִיָּהוּ אֶת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר-תִּצְוֶה אֶל-צְבַל אֶל-סַפֵּר אֶחָד אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה הַכְּתוּבִים אֶל-צְבַל: ⁶¹ וַיֹּאמֶר יִרְמִיָּהוּ אֶל-שָׂרִיָּה כִּבְאֵךְ צְבַל וּרְאִית וּקְרַאת אֶת
 כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ⁶² וְאָמַרְתָּ יְהוָה אִתָּה דְּבַרְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה לֵּהֲכַרִּיתוּ לְצִבּוֹתֵי
 הַיּוֹתֵצוּ יוֹשְׁבֵי לְמַאֲדָם וְעַד-צְהַמָּה כִּי-שָׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה: ⁶³ וְהִיָּה כִּכְלַתְךָ לִקְרֹא
 אֶת-הַסַּפֵּר הַזֶּה תִּקְשֵׁר עֲלָיו אֶזְנָן וְהִשְׁלַכְתּוּ אֶל-תּוֹךְ פְּרַת: ⁶⁴ וְאָמַרְתָּ כֹּכָה תִּשְׁקַע
 צְבַל וְלֹא-תִקּוֹם מִפְּנֵי הַרְעָה אֲשֶׁר אֲנִי מַבִּיֵא עֲלֵיהָ וַיַּעֲפוּ עַד-הִגָּה דְּבָרֵי יִרְמִיָּהוּ:
Jer 52 ¹ קַּס צֶן-עֲשִׂירִים וְאַחַת שָׁנָה זְדֻקְיָהוּ בְּמַלְכוּ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ צִירוּשָׁלַם וְשֵׁם
 אָמוֹ **(חַמִּיטָל)** **(חַמּוֹטָל)** בַּת-יִרְמִיָּהוּ מִלְּבָנָה: ² וַיַּעַשׂ הָרַע צַעֲיָנִי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר-עָשָׂה
 יְהוֹיָקִים: ³ כִּי עַל-אֶף יְהוָה הִיָּתָה צִירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה עַד-הִשְׁלִיכוּ אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי
 וַיִּמְרַד זְדֻקְיָהוּ בְּמֶלֶךְ צְבַל: ⁴ וַיְהִי צִשְׁנַת הַתְּשַׁעִּית לְמַלְכוּ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי בַּעֲשׂוֹר
 לַחֲדָשׁ צָא נְצוּכְדַרְאֲצַר מֶלֶךְ-צְבַל הוּא וְכָל-חֵילוֹ עַל-צִירוּשָׁלַם וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהָ וַיִּבְנוּ
 עֲלֵיהָ דִיק סָבִיב: ⁵ וַתִּצָּא הָעִיר בְּמֹצֵר עַד עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ זְדֻקְיָהוּ: ⁶
 בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי בַּתְּשַׁעָּה לַחֲדָשׁ וַיַּחֲזֹק הָרַעַב צַעִיר וְלֹא-הָיָה לָחֶם לְעַם הָאָרֶץ: ⁷
 וַתִּצְקַע הָעִיר וְכָל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה יָצְחוּ וַיֵּאָצוּ מֵהָעִיר לֵילָה דֶרֶךְ שַׁעַר
 בֵּין-הַחֲמֹתִים אֲשֶׁר עַל-גֵּן הַמֶּלֶךְ וְכִשְׂדִים עַל-הָעִיר סָבִיב וַיִּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֲרָבָה: ⁸
 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל-כְּשָׂדִים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁיֲגוּ אֶת-זְדֻקְיָהוּ בַּעֲרֻבַת יָרְחוֹ וְכָל-חֵילוֹ נִפְּסוּ
 מֵעֲלָיו: ⁹ וַיַּתְּפֹשׂוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ אֶל-מֶלֶךְ צְבַל רַבְלַתָּה בְּאַרְצָה חַמַּת וַיִּדְבַר
 אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים: ¹⁰ וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ-צְבַל אֶת-צַנִּי זְדֻקְיָהוּ לְעֵינָיו וְגַם אֶת-כָּל-שָׂרֵי יְהוּדָה
 שָׁחַט בְּרַבְלַתָּה: ¹¹ וְאֶת-עֵינֵי זְדֻקְיָהוּ עוֹר וַיֹּאסְרוּהוּ בַּנְּחַשְׁתִּים וַיִּצְבְּאוּ מֶלֶךְ-צְבַל
 צְבָלָה וַיִּתְּנֶהוּ **(צִבִּית־)** **[צִבִּית־]** הַפְּקַדַת עַד-יּוֹם מוֹתוֹ: ¹² וּבַחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ
 הָיָה שְׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נְצוּכְדַרְאֲצַר מֶלֶךְ-צְבַל צָא נְצוּרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
 עַמַּד לִפְנֵי מֶלֶךְ-צְבַל צִירוּשָׁלַם: ¹³ וַיִּשְׂרַף אֶת-צִבִּית־יְהוָה וְאֶת-צִבִּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת
 כָּל-בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-צִבִּית הַגְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ: ¹⁴ וְאֶת-כָּל-חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב
 נִתְּנוּ כָּל-חֵיל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר אֶת-רַב־טַבָּחִים: ¹⁵ וּמְדִלוֹת הָעַם וְאֶת-יִתְרֵי הָעַם
 הַנְּשָׂאִים צַעִיר וְאֶת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נִפְּלוּ אֶל-מֶלֶךְ צְבַל וְאֶת יִתְרֵי הָאֲמֹן הַגְּלָה
 נְצוּרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים: ¹⁶ וּמְדִלוֹת הָאָרֶץ הַשְּׂאִיר נְצוּרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים
 וְלִיגְבִים: ¹⁷ וְאֶת-עַמּוּדֵי הַנְּחַשְׁתָּה אֲשֶׁר לְצִבִּית־יְהוָה וְאֶת-הַמִּכְנוֹת וְאֶת-יָם הַנְּחַשְׁתָּה אֲשֶׁר

צבית-יהוה שזרו כשדים וישאו את-כל-נחשתם צבלה: ¹⁸ ואת-הקרות ואת-היעים ואת-המומרות ואת-המזרקת ואת-הכפות ואת כל-כלי הנחשת אשר-ישרתו זהם לקחו: ¹⁹ ואת-הספים ואת-המחפות ואת-המזרקות ואת-הקרות ואת-המנרות ואת-הכפות ואת-המנקיות אשר זהב וזהב ואשר-כסף כסף לקח רב-טבחים: ²⁰ והעמודים שנים הים אחד והבקר שנים-עשר נחשת אשר-תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא-היה משקל לנחשתם כל-הכלים האלה: ²¹ והעמודים שמונה עשרה אמה **[קומה]** **[קומת]** העמד האחד וחוט שמים-עשרה אמה יסבנו ועזיו ארבע ארבעות נצוב: ²² וכרתת עליו נחשת וקומת הכרתת האחת חמש אמות ושצכה ורמונים על-הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ²³ ויהיו הרמונים תשעים וששה רוחה כל-הרמונים מאה על-השצכה סביב: ²⁴ ויקח רב-טבחים את-שריה כהן הראש ואת-נפניה כהן המשנה ואת-שלשת שמרי הקס: ²⁵ ומן-העיר לקח סרים אחד אשר-היה פקיד על-אנשי המלחמה ושצעה אנשים מראי פני-המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את-עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ²⁶ ויקח אותם נצוראדן רב-טבחים וילך אותם אל-מלך צבל רבלתה: ²⁷ ויכה אותם מלך צבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ²⁸ זה העם אשר הגלה נצוכדראר צשנת-שצבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלושה: ²⁹ צשנת שמונה עשרה לנצוכדראר מירושלם נפש שמונה מאות שלשים ושנים: ³⁰ צשנת שלש ועשרים לנצוכדראר הגלה נצוראדן רב-טבחים יהודים נפש שצבע מאות ארבעים וחמשה כל-נפש ארבעת אלפים ושש מאות: **פ** ³¹ ויהי צשלשים ושצבע שנה לגלות יהויכן מלך-יהודה צשנים עשר חדש צעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מדרך מלך צבל צשנת מלכתו את-ראש יהויכין מלך-יהודה וינא אותו מבית **[הכליא]** **[הכלוא]**: ³² וידבר אתו טבות ויתן את-כסאו ממעל לכסא **[מלכים]** **[המלכים]** אשר אתו צצבל: ³³ ושנה את צגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל-ימי חיו: ³⁴ וארחתו ארחת תמיד נתנה-לו מאת מלך-צבל דבר-יום ציומו עדי-יום מותו כל ימי חיו:

Ezekiel 1 ויהי צשלשים שנה צרביעי צחמשה לחדש ואני בתוך-הגולה על-נהר-כצר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: ² צחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יהויכין: ³ היה היה דבר-יהוה אלי-יחזקאל בן-צבוי הכהן בארץ כשדים על-נהר-כצר ותהי עליו שם יד-יהוה: ⁴ וארא והנה רוח סערה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וגגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ⁵ ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ⁷ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: ⁸ **[וידי]** **[וידי]** אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹ חצרת אשה אל-אחותה כנפיהם לא-יסבו צלכתן איש אל-עבר פניו ילכו: ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם ופני-שור מהשמאול לארבעתן

ופני-נשר לארבעתן: **11** ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שמים חזרות
 איש ושמים מכסות את גוייתהנה: **12** ואיש אל-עבר פניו ילכו אל אשר
 יהיה-שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו זלכתן: **13** ודמות החיות מראיהם
 כגחלי-אש צערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן-האש
 ינא צרק: **14** והחיות רנא ושז כמראה הזוק: **15** וארא החיות והנה אופן
 אחד בארץ אלל החיות לארבעת פניו: **16** מראה האופנים ומעשיהם כעין
 תרשים ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך
 האופן: **17** על-ארבעת רבעיהן זלכתם ילכו לא יסבו זלכתן: **18** וגזיהן וגצה
 להם ויראה להם וגזתם מלאת עינים סביב לארבעתן: **19** וזלכת החיות ילכו
 האופנים אללם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשא האופנים: **20** על אשר
 יהיה-שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשא לעמתם כי רוח
 החיה באופנים: **21** זלכתם ילכו וצעמדס יעמדו ובהנשא מעל הארץ ינשא
 האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: **22** ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין
 הקרח הנורא נטוי על-ראשיהם מלמעלה: **23** ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה
 אל-אחותה לאיש שמים מכסות להנה ולאיש שמים מכסות להנה את גוייתהם: **24**
 ואשמע את-קול כנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי זלכתם קול המלה כקול
 מחנה צעמדס תרפינה כנפיהן: **25** ויהי-קול מעל לרקיע אשר על-ראשם צעמדס
 תרפינה כנפיהן: **26** וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כסא
 ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: **27** וארא כעין חשמל
 כמראה-אש צית-לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה
 ראיתי כמראה-אש ונגה לו סביב: **28** כמראה הקשת אשר יהיה צענן ציום הגשם
 כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד-יהוה ואראה ואפל על-פני
 ואשמע קול מדבר: **29** **Eze 2** ויאמר אלי בן-אדם עמד על-רגליך ואדבר אתך: **3**
 ותבא צי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על-רגלי ואשמע את מדבר אלי: **4**
 ויאמר אלי בן-אדם שולח אני אותך אל-צני ישראל אל-גוים המורדים אשר
 מרדו-צי המה ואזותם פשעו צי עד-עלם היום הזה: **5** והצנים קשי פנים
 וחוקי-לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: **6** והמה
 אס-ישמעו ואס-יחדלו כי צית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: **7** ואתה
 בן-אדם אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבים וסלונים אותך
 ואל-יעקריים אתה יושב מדבריהם אל-תירא ומפניהם אל-תחת כי צית מרי
 המה: **8** ודברת את-דברי אליהם אס-ישמעו ואס-יחדלו כי מרי המה: **9** ואתה
 בן-אדם שמע את אשר-אני מדבר אליך אל-תהי-מרי כצית המרי פלה פיך
 ואכל את אשר-אני נתן אליך: **10** ואראה והנה-יד שלוחה אלי והנה-צו
 מגלת-ספר: **11** ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים
 והגה והי: **12** **Eze 3** ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמלא אכול את-המגלה
 הזאת ולך דבר אל-צית ישראל: **13** ואפתח את-פי ויאכלני את המגלה הזאת: **14**
 ויאמר אלי בן-אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן
 אליך ואכלה ותהי צפי כדבש למחוק: **15** ויאמר אלי בן-אדם לך-בא אל-צית

ישראל ודברת דדברי אליהם: **5** כי לא אל-עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל-בית ישראל: **6** לא אל-עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא-תשמע דבריהם אם-לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: **7** ובית ישראל לא יאצו לשמע אליך כי-אינם חכים לשמע אלי כי כל-בית ישראל חזקי-מנח וקשי-לב המה: **8** הנה נתתי את-פניך חזקים לעמת פניהם ואת-מנחך חזק לעמת מנחם: **9** כשמיר חזק מנר נתתי מנחך לא-תירא אותם ולא-תחת מפניהם כי בית-מרי המה: **10** **פ** ויאמר אלי בן-אדם את-כל-דברי אשר אדבר אליך קח בלצבך ובאזניך שמע: **11** ולך בא אל-הגולה אל-בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם-ישמעו ואם-יחלדו: **12** ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד-יהוה ממקומו: **13** וקול כנפי החיות משיקות אשה אל-אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: **14** ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד-יהוה עלי חזקה: **15** ואבוא אל-הגולה תל אביב הישבים אל-נהר-כצר **(ואשר)** **[ואשב]** המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: **16** ויהי מקלה שבעת ימים **פ** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **17** בן-אדם כפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני: **18** באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: **19** ואתה כי-הזהרת רשע ולא-שצ מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את-נפשך הבלת: **20** **ס** ובשוב לדיק מלדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן נדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: **21** ואתה כי הזהרתו לדיק לבלתי חטא לדיק והוא לא-חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את-נפשך הבלת: **22** **ס** ותהי עלי שם יד-יהוה ויאמר אלי קום לא אל-הצקעה ושם אדבר אותך: **23** ואקום והאל אל-הצקעה והנה-שם כבוד-יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על-נהר-כצר והפל על-פני: **24** ותבא-בי רוח ותעמדני על-רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: **25** ואתה בן-אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תלא בתוכם: **26** ולשוך אדביק אל-חכך ונאלמת ולא-תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: **27** ובדברי אותך אפתח את-פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה: **28** **פ** **Eze 4** ואתה בן-אדם קח-לך לבנה ונתתה אותה לפניך ותקות עליה עיר את-ירושלם: **2** ונתתה עליה מזור וצנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות וסיס-עליה כרים סביב: **3** ואתה קח-לך מחצת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל צינך וצין העיר והכינתה את-פניך אליה והייתה במזור וזרת עליה אות היא לבית ישראל: **4** **ס** ואתה שכב על-לדך השמאלי ושמת את-עון בית-ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את-עונם: **5** ואני נתתי לך את-שני עונם למספר ימים שלש-מאות ותשעים יום ונשאת עון בית-ישראל: **6** וכלית את-אלה ושכבת על-לדך **(הימוני)** **[הימני]** שנית ונשאת את-עון צית-יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתו לך: **7** ואל-מזור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה: **8** והנה נתתי עליך עבותים ולא-תהפך מלדך אל-לדך עד-כלותך ימי מזורך: **9** ואתה קח-לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם

בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר-אתה שוכב על-מדך
 שלש-מאות ותשעים יום תאכלנו: **10** ומאכלך אשר תאכלנו צמשקול עשרים שקל
 ליום מעת עד-עמ תאכלנו: **11** ומים צמשורה תשתה ששית ההין מעת עד-עת
 תשתה: **12** ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי נחת האדם תעגנה לעיניהם: **13**
 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני-ישראל את-לחמם טמא בגוים אשר אדיתם שם: **14**
 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא-אכלתי מנעורי
 ועד-עתה ולא-צא צפי צפר פגול: **15** ויאמר אלי ראה נתתי לך את-**[נפועי]**
[נפיעי] הבקר תחת גללי האדם ועשית את-לחמך עליהם: **16** ויאמר אלי צן-אדם
 הנני שבר מטה-לחם צירושלם ואכלו-לחם צמשקל וצדאגה ומים צמשורה וצשממון
 ישמו: **17** למען יחסרו לחם ומים וגשמו איש ואחיו וגמקו צעונם: **18** **Eze 5** ואתה
 צן-אדם קח-לך חרב חדה חער הגלצים תקחנה לך והעצרת על-ראשך ועל-זוקן
 ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: **2** שלשית צאור תצעיר צחוק העיר כמלאת ימי
 המנור ולקחת את-השלשית תכה צחרצ סביבותיה והשלשית תורה לרוח וחרצ
 אריק אחריהם: **3** ולקחת משם מעט צמשפר וצרת אותם צכנפיך: **4** ומהם עוד תקח
 והשלכת אותם אל-חוק האש ושרפת אתם צאש ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל:
5 **פ** כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם צחוק הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: **6**
 ותמר את-משפטי לרשעה מן-הגוים ואת-חקותי מן-הארצות אשר סביבותיה כי
 צמשפטי מאסו וחקותי לא-הלכו צהם: **7** **ק** לכן כה-אמר אדני יהוה יען המנכס
 מן-הגוים אשר סביבותיכם צחקותי לא הלכתם ואת-משפטי לא עשיתם וכמשפטי
 הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: **8** **ק** לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
 גס-אני ועשיתי צחוק משפטים לעיני הגוים: **9** ועשיתי צך את אשר לא-עשיתי ואת
 אשר-לא-אעשה כמהו עוד יען כל-תועבתיך: **10** **ק** לכן אצות יאכלו צנים צחוק
 וצנים יאכלו אצותם ועשיתי צך שפטים וציתי את-כל-שאריתך לכל-רות: **11** **פ** לכן
 חי-אני נאם אדני יהוה אס-לא יען את-מקדשי טמאת צכל-שקוץ וצכל-תועבתיך
 וגס-אני אגרע ולא-תחוס עיני וגס-אני לא אחמול: **12** שלשתיך צדבר ימותו וצרעב
 יכלו צחוק והשלשית צחרצ יפלו סביבותיך והשלישית לכל-רוח אורה וחרצ
 אריק אחריהם: **13** וכלה אפי והנחותי חמתי צם והנחמתי וידעו כי-אני יהוה צברתי
 צקנאתי צכלותי חמתי צם: **14** ואתך לצרצה ולצרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני
 כל-עובר: **15** והיתה צרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך צעשותי צך
 שפטים צאף וצחמה וצחכות חמה אני יהוה צברתי: **16** צשלחי את-חצי הרעב
 הרעים צהם אשר היו למשחית אשר-אשלח אותם לצחמכס ורעב אסף עליכם
 וצברתי לכם מטה-לחם: **17** ושלחתי עליכם רעב וציה רעה וצכלך וצבר וצם
 יעצ-צך וחרצ אציא עליך אני יהוה צברתי: **18** **פ** **Eze 6** ויהי צבר-יהוה אלי לצמר: **2**
 צן-אדם שים פניך אל-הרי ישראל והנצח אליהם: **3** ואמרת הרי ישראל שמו
 צבר-אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה להרים ולגצעות לצפיקים **[ולגאיות]** **[ולגאיות]**
 הנני אני מציא עליכם חרצ ואצדתי צמותיכם: **4** וגשמו מוצחותיכם וגשצרו חמניכם
 והפלתי חלליכם לפני גלליכם: **5** ונתתי את-פגרי צני ישראל לפני גלליהם וציתי
 את-עצמותיכם סביבות מוצחותיכם: **6** צכל מוצחותיכם הערים תחרצנה והצמות

תישמנה למען יחבצו ויאשמו מוזכותיכם ונשצרו ונשצתו גלוליכם ונגדעו חמניכם
 ונמחו מעשיכם: **7** ונפל חלל בתוככם וידעתם כי-אני יהוה: **8** והותרתי צהיות לכם
 פליטי חרב צגויים צהזרותיכם צארצות: **9** וזכרו פליטיכם אותי צגויים אשר
 נשצו-שם אשר נשצרתי את-לצם הזונה אשר-קר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי
 גלוליהם ונקטו צפניהם אל-הרעות אשר עשו לכל תועצתיהם: **10** וידעו כי-אני
 יהוה לא אל-חנם דצרתי לעשות להם הרעה הזאת: **פ 11** כה-אמר אדני יהוה
 הכה צכף ורקע צרגלך ואמר-אח אל כל-תועצות רעות צית ישראל אשר צחרצ
 צרעצ וצדצר יפלו: **12** הרחוק צדצר ימות והקרוב צחרצ יפול והנשאר והנצור
 צרעצ ימות וכליתי חמתי צם: **13** וידעתם כי-אני יהוה צהיות חלליהם צתוך
 גלוליהם קציבות מוזכותיהם אל כל-גצעה רמה צכל ראשי ההרים ותחת כל-עץ
 רענן ותחת כל-אלה עצתה מקום אשר נתנו-שם ריח ניחח לכל גלוליהם: **14** ונטייתי
 את-ידי עליהם ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ממדצר דצלתה צכל מושצותיהם
 וידעו כי-אני יהוה: **פ Eze 7** ויהי דצרי-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה צן-אדם כה-אמר
 אדני יהוה לאדמת ישראל קץ צא הקץ על-(ארבעת) [ארבע] כנפות הארץ: **3** עתה
 הקץ עליך ושלחתי אפי צך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-תועצתיך: **4**
 ולא-תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועצותיך צתוכך תהיין
 וידעתם כי-אני יהוה: **פ 5** כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה צאה: **6** קץ צא
 צא הקץ הקיץ אליך הנה צאה: **7** צאה הצפירה אליך יושצ הארץ צא העת קרוב
 היום מהומה ולא-הד הרים: **8** עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי צך
 ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-תועצותיך: **9** ולא-תחוס עיני ולא אחמול
 כדרכיך עליך אתן ותועצותיך צתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: **10** הנה
 היום הנה צאה יצאה הצפירה לך המטה פרח הזדון: **11** החמם קס למטה-רשע
 לא-תמהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא-נה צהם: **12** צא העת הגיע היום הקונה
 אל-ישמה והמוכר אל-יתאצל כי חרון אל-כל-המונה: **13** כי המוכר אל-הממכר לא
 ישוב ועוד צחיים חיתם כי-חזון אל-כל-המונה לא ישוב ואיש צעונו חיתו לא
 יתחזקו: **14** תקעו צתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל-כל-המונה: **15**
 החרצ צחון והדצר והרעצ מצית אשר צשדה צחרצ ימות ואשר צעיר רעצ ודצר
 יאכלנו: **16** ופלטו פליטיהם והיו אל-ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש צעונו: **17**
 כל-הידיים תרפינה וכל-צרכים תלכנה מים: **18** וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות
 ואל כל-פנים צושה וצכל-ראשיהם קרחה: **19** כספם צחוצות ישליכו וזהצם לנדה
 יהיה כספם וזהצם לא-יוכל להצילם ציום עצרת יהוה נפשם לא ישצעו ומעיהם
 לא ימלאו כי-מכשול עונם יהיה: **20** וצבי עדיו לגאון שמהו וללמי תועצתם
 שקוציהם עשו צו על-כן נתחיו להם לנדה: **21** ונתחיו ציד-הזרים לצו ולרשעי
 הארץ לשלל [ותללה] [ותללוהו]: **22** והסצותי פני מהם ותללו את-פוני וצאו-צה
 פריצים ותללוהו: **פ 23** עשה הרמוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 חמם: **24** והצאתי רעי גויים וירשו את-צתיהם והשצתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: **25**
 קפדה-צא וצקשו שלום ואין: **26** הוה על-הוה צבוא ושמעה אל-שמעה תהיה
 וצקשו חזון מנציא ותורה תאצד מכהן ועצה מוקנים: **27** המלך יתאצל ונשיא ילצש

שממה וידי עס-הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם וצמשפטיהם אשפטם וידעו
 כי-אני יהוה: **Eze 8 פ** ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בבית
 וחקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: **2** ואראה והנה דמות
 כמראה-אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה-זהר כעין
 החשמלה: **3** וישלח תבנית יד ויקחני בליטת ראשי ותשא אחי רוח צין-הארץ וצין
 השמים ותבא אחי ירושלמה במראות אלהים אל-פתח שער הפנימית הפונה לפונה
 אשר-שם מושב סמל הקנאה המקנה: **4** והנה-שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר
 ראיתי בצקעה: **5** ויאמר אלי צן-אדם שא-נא עיניך דרך לפונה ואשא עיני דרך
 לפונה והנה מנפון לשער המוצח סמל הקנאה הזה בצאה: **6** ויאמר אלי צן-אדם
 הראה אתה **[מטה]** **[מה]** **[הם]** עשים תועבות גדלות אשר צית-ישראל עשים פה
 לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: **7** ויצא אחי אל-פתח
 החצר ואראה והנה חר-אחד בקיר: **8** ויאמר אלי צן-אדם חת-נא בקיר ואחחר
 בקיר והנה פתח אחד: **9** ויאמר אלי צא וראה את-התועבות הרעות אשר הם עשים
 פה: **10** וצבא ואראה והנה כלי-תבנית רמש ובהמה שקץ וכל-גולי בית ישראל
 מחקה על-הקיר סביב סביב: **11** ושבעים איש מוקני צית-ישראל ויאזניהו צן-שפן
 עמד בתוכם עמדים לפנייהם ואיש מקטרתו צידו ועטר עני-הקטרת עלה: **12** ויאמר
 אלי הראית צן-אדם אשר זקני צית-ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי
 אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את-הארץ: **13** ויאמר אלי עוד תשוב תראה
 תועבות גדלות אשר-המה עשים: **14** ויצא אחי אל-פתח שער צית-יהוה אשר
 אל-הלפונה והנה-שם הנשים ישבות מצבות את-התמוז: **15** ויאמר אלי הראית
 צן-אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: **16** ויצא אחי אל-חצר צית-יהוה
 הפנימית והנה-פתח היכל יהוה צין האולם וצין המוצח כעשרים וחמשה איש
 אחריהם אל-היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחיתם קדמה לשמש: **17** ויאמר
 אלי הראית צן-אדם הנקל לבית יהודה מעשות את-התועבות אשר עשו-פה
 כי-מלאו את-הארץ חמס וישצו להכעיסני והגם שלחים את-הזמורה אל-אפס: **18**
 וגם-אני אעשה בחמה לא-תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא
 אשמע אותם: **Eze 9** ויקרא באזני קול גדול לאמר קרצו פקדות העיר ואיש כלי
 משחתו צידו: **2** והנה ששה אנשים באים מדרך-שער העליון אשר מפנה לפונה
 ואיש כלי מפצו צידו ואיש-אחד בתוכם לבש צדים וקסת הספר במתניו ויצאו
 ויעמדו אלל מוצח הנחשת: **3** וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה
 עליו אל מפתח הבית ויקרא אל-האיש הלבש הצדים אשר קסת הספר במתניו: **4**
 ויאמר יהוה **[אלו]** **[אליו]** עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על-מנחות
 האנשים הנאחזים והנאנקים על כל-התועבות הנעשות בתוכה: **5** ולאלה אמר באזני
 עברו בעיר אחריו והכו **[על-]אל-** **[עייכס]** **[עייכס]** ואל-תחמלו: **6** וזקן צחור
 ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל-כל-איש אשר-עליו החו אל-תגשו וממקדשי
 תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: **7** ויאמר אליהם טמאו את-הבית
 ומלאו את-החצרות חללים כאו ויאלו והכו בעיר: **8** ויהי כהותם ונאשאר אני
 ואפלה על-פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל-שארית

ישראל בשפך את-חמתך על-ירושלם: ⁹ ויאמר אלי עון צית-ישראל ויהודה גדול
 במלך אחד ותמלך הארץ דמים והעיר מלחה מטה כי אמרו עזב יהוה
 את-הארץ ואין יהוה ראה: ¹⁰ וגם-אני לא-תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם
 נתתי: ¹¹ והנה האיש לבש הצדים אשר הקטת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי
(כאשר) **[ככל]** **[אשר]** צייתי: **ס** **Eze 10** ואראה והנה אלי-הרקיע אשר על-ראש
 הכרזים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: ² ויאמר אלי-האיש לבש
 הצדים ויאמר צא אל-צינות לגלגל אל-תחת לכרוב ומלך חפניך גחלי-אש מצינות
 לכרזים וזרק על-העיר ויצא לעיני: ³ והכרזים עמדים מימין לצית צבאו האיש
 והענן מלך את-החצר הפנימית: ⁴ וירם כבוד-יהוה מעל הכרוב על מפתן הצית
 וימלך הצית את-הענן והחצר מלחה את-נגה כבוד יהוה: ⁵ וקול כנפי הכרזים
 נשמע עד-החצר החיצנה כקול אל-שדי בדברו: ⁶ והי צותו את-האיש
 לבש-הצדים לאמר קח אש מצינות לגלגל מצינות לכרזים ויצא ויעמד אלל
 האופן: ⁷ וישלח הכרוב את-ידו מצינות לכרזים אל-האש אשר צינות הכרזים
 וישא ויתן אל-חפני לבש הצדים ויקח וינא: ⁸ וירח לכרזים תבנית יד-אדם תחת
 כנפיהם: ⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אלל הכרזים אופן אחד אלל הכרוב
 אחד ואופן אחד אלל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: ¹⁰ ומראהם
 דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹¹ בלכתם אל-ארבעת
 רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר-יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו
 בלכתם: ¹² וכל-בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב
 לארבעתם אופניהם: ¹³ לאופנים להם קורא הגלגל באזני: ¹⁴ וארבעה פנים לאחד
 פני האחד פני הכרוב פני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני-נשר: ¹⁵
 וירמו הכרזים היא החיה אשר ראיתי צנהר-כבר: ¹⁶ ובלכת הכרזים ילכו
 האופנים אללם וצאת הכרזים את-כנפיהם לרום מעל הארץ לא-יסבו האופנים
 גם-הם מאללם: ¹⁷ צעמדם יעמדו וצרומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם: ¹⁸ וינא
 כבוד יהוה מעל מפתן הצית ויעמד על-הכרזים: ¹⁹ וישאו הכרזים את-כנפיהם
 וירמו מן-הארץ לעיני צלאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער צית-יהוה
 הקדמוני וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: ²⁰ היא החיה אשר ראיתי תחת
 אלהי-ישראל צנהר-כבר ואדע כי כרזים המה: ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד
 וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: ²² ודמות פניהם המה הפנים
 אשר ראיתי על-נהר-כבר מראהם ואותם איש אל-עבר פניו ילכו: **Eze 11** ותשא אחי
 רוח ותצא אחי אל-שער צית-יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה צפתח השער
 עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את-יאזוניה בן-עזר ואת-פלטיהו בן-ציניהו שרי
 העם: **פ** ² ויאמר אלי בן-אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים ענת-רע בעיר
 הזאת: ³ האמרים לא בקרוב צנות צמים היא הסיר ואנחנו הצער: ⁴ לכן הנבא
 עליהם הנבא בן-אדם: ⁵ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה-אמר יהוה כן
 אמרתם צית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: ⁶ הרציתם חלליכם בעיר הזאת
 ומלאתם חוצתיה חלל: **פ** ⁷ לכן כה-אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה
 המה הצער והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: ⁸ חרב יראתם וחרב אביא עליכם

נאם אדני יהוה: **9** והואצתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ציד-זרים ועשיתי צבם שפטים: **10** צחרצ תפלו על-גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי-אני יהוה: **11** היא לא-תהיה לכם לקיר ואתם תהיו צתוכה לצר אל-גבול ישראל אשפט אתכם: **12** וידעתם כי-אני יהוה אשר צחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: **13** ויהי כהנצאי ופלטיהו בן-צביה מת ואפל על-פני ואזעק קול-גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: **פ 14** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **15** בן-אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל-צית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: **ס 16** לכן אמר כה-אמר אדני יהוה כי הרחקתם צגוים וכי הפיצתם צארצות ואחי להם למקדש מעט צארצות אשר-צאו שם: **ס 17** לכן אמר כה-אמר אדני יהוה וקצנתי אתכם מן-העמים ואספתי אתכם מן-הארצות אשר נפלותם צהם ונתתי לכם את-אדמת ישראל: **18** וצאו-שמה והסירו את-כל-שקוניה ואת-כל-תועבותיה ממנה: **19** ונתתי להם לצ אחד ורות חדשה אתן צקרצכם והסרתי לצ האצן מצרסר ונתתי להם לצ צצר: **20** למען צחקתי ילכו ואת-משפטי ישמרו ועשו אתם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **21** ואל-לצ שקוניהם ותועבותיהם לצם הלך דרכם צראשם נתתי נאם אדני יהוה: **22** וישאו הכרוצים את-כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: **23** ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר: **24** ורות נשאתי ותציאתי כשדימה אל-הגולה צמרחה צרות אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: **25** ואדבר אל-הגולה את כל-דברי יהוה אשר הראני: **פ Eze 12** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם צתוך צית-המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי צית מרי הם: **3** ואתה בן-אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל-מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי צית מרי המה: **4** והואצת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תלא צערצ לעיניהם כמוצאי גולה: **5** לעיניהם חתר-לך צקיר והואצת צו: **6** לעיניהם על-כתף תשא צעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את-הארץ כי-מופת נתתיך לצית ישראל: **7** ואעש כן כאשר צויתי כלי הואצתי ככלי גולה יומם וצערצ חתרת-לי צקיר ציד צעלטה הואצתי על-כתף נשאתי לעיניהם: **פ 8** ויהי דבר-יהוה אלי צצקר לאמר: **9** בן-אדם הלא אמרו אליך צית ישראל צית המרי מה אתה עשה: **10** אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה צירושלם וכל-צית ישראל אשר-המה צתוכם: **11** אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם צגולה צצצי ילכו: **12** והנשיא אשר-צתוכם אל-כתף ישא צעלטה ויאל צקיר יחתרו להוציא צו פניו יכסה יען אשר לא-יראה לעין הוא את-הארץ: **13** ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש צמאודתי והצאתי אתו צצלה ארץ כשדים ואותה לא-יראה ושם ימות: **14** וכל אשר סביבותיו **[עזרה]** **[עזרון]** וכל-אגפיו אזרה לכל-רוח וחרצ אריק אתריהם: **15** וידעו כי-אני יהוה צהפצתי אותם צגוים וציתי אותם צארצות: **16** והותרתי מהם אנשי מספר מחרצ מרעצ ומדבר למען יספרו את-כל-תועבותיהם צגוים אשר-צאו שם וידעו כי-אני יהוה: **פ 17** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **18** בן-אדם לחמך צרעש

תאכל ומימין צרובה וצדאגה תשתה: **19** ואמרת אל-עם הארץ כה-אמר אדני יהוה ליושבי ירושלים אל-אדמת ישראל לחמם צדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישמו למען תשם ארצה ממלאה מחמם כל-הישבים זה: **20** והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי-אני יהוה: **פ 21** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **22** צן-אדם מה-המשל הזה לכם על-אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואזד כל-חזון: **23** לכן אמר אליהם כה-אמר אדני יהוה השבתי את-המשל הזה ולא-ימשלו אתו עוד בישראל כי אם-דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל-חזון: **24** כי לא יהיה עוד כל-חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: **25** כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי צימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: **פ 26** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **27** צן-אדם הנה בית-ישראל אמרים החזון אשר-הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: **28** לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא-תמשך עוד כל-דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה: **פ Eze 13** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** צן-אדם הנבא אל-נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר-יהוה: **3** כה אמר אדני יהוה הוי על-הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: **4** כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: **5** לא עליתם צפרות ותגדרו גדר על-בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: **6** חזו שוא וקסם כוז האמרים נאם-יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר: **7** הלוא מחזה-שוא חזיתם ומקסם כוז אמרתם ואמרים נאם-יהוה ואני לא דברתי: **פ 8** לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כוז לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: **9** והיתה ידי אל-הנביאים החזים שוא והקסמים כוז בסוד עמי לא-יהיו ובכתב בית-ישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: **10** יען וביען הטעו את-עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנס טחים אתו תפל: **11** אמר אל-טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: **12** והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: **פ 13** לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח-סערות צחמתי וגשם שטף צאפי יהיה ואבני אלגביש צחמה לכלה: **14** והרסתי את-הקיר אשר-טחתם תפל והגעתיהו אל-הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי-אני יהוה: **15** וכליתי את-חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: **16** נביאי ישראל הנבאים אל-ירושלים והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: **פ 17** ואתה צן-אדם שים פניך אל-בנות עמך המתנבאות מלצהן והנבא עליהן: **18** ואמרת כה-אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסות על כל-אזלי ידי ועשות המספחות על-ראש כל-קומה ללודד נפשות הנפשות תלודדנה לעמי ונפשות לכה תחיינה: **19** ותחללנה אתי אל-עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא-תמותנה ולחיות נפשות אשר לא-תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כוז: **פ 20** לכן כה-אמר אדני יהוה הנני אל-כסותיכנה אשר אתנה מלודות שם את-הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את-הנפשות אשר אתם מלודות את-נפשים לפרחת: **21** וקרעתי את-מספחתיכם והללתי את-עמי מידכן ולא-יהיו עוד בידכן למלודה וידעתן כי-אני יהוה: **22** יען הכאות לב-צדיק

שקר ואני לא הכאצתיו ולחזק ידי רשע לצלמי-שזב מדרכו הרע להחיתו: **23** לכן שוא לא תחזינה וקסם לא-תקסמנה עוד והצלתי את-עמי מידכן וידעתן כי-אני יהוה: **Eze 14** ויצוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: **פ** **2** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **3** בן-אדם האנשים האלה העלו גלויהם על-לצם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: **ס** **4** לכן דבר-אותם ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את-גולויו אל-לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וצא אל-הנביא אני יהוה נעניתי לו **(צה)** **[צא]** צרצ גולויו: **5** למען תפס את-צית-ישראל בצלם אשר נזרו מעלי בגלויהם כלם: **ס** **6** לכן אמר אל-צית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלולכם ומעל כל-תועבתיכם השיבו פניכם: **7** כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר-ייגור בישראל ויגור מאחרי ועל גולויו אל-לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וצא אל-הנביא לדרש-לו כי אני יהוה נענה-לו כי: **8** ונתתי פני צאש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתי מתוך עמי וידעתם כי-אני יהוה: **ס** **9** והנביא כי-יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את-ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל: **10** וגשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה: **11** למען לא-יתעו עוד צית-ישראל מאחרי ולא-יטמאו עוד בכל-פשייהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: **פ** **12** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **13** בן-אדם ארץ כי תחטא-לי למעל-מעל ונטיתי ידי עליה ושבתי לה מטה-לחם והשלחתי-צה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: **14** והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח **(דנאל)** **[דניאל]** ואיוצ המה בצדקתם ינללו נפשם נאם אדני יהוה: **15** לו-חיה רעה אעזר צארץ ושכלתה והיתה שממה מצלי עובר מפני החיה: **16** שלשת האנשים האלה בתוכה חיי-אני נאם אדני יהוה אם-צנים ואם-צנות יצילו המה לצדם ינללו והארץ תהיה שממה: **17** או חרב אציא על-הארץ ההיא ואמרתי חרב תעצר צארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: **18** ושלשת האנשים האלה בתוכה חיי-אני נאם אדני יהוה לא יצילו צנים וצנות כי הם לצדם ינללו: **19** או דבר אשלח אל-הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה צדם להכרית ממנה אדם ובהמה: **20** ונח **(דנאל)** **[דניאל]** ואיוצ בתוכה חיי-אני נאם אדני יהוה אם-צן אם-צת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: **פ** **21** כי כה אמר אדני יהוה אף כי-ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל-ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: **22** והנה נותרה-צה פלטה המואלים צנים וצנות הנם יואלים אליכם וראיתם את-דרכם ואת-עלילותם ונחמתם על-הרעה אשר הבאתי על-ירושלם את כל-אשר הבאתי עליה: **23** ונחמו אתכם כי-תראו את-דרכם ואת-עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל-אשר-עשיתי צה נאם אדני יהוה: **פ** **Eze 15** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם מה-יהיה עץ-הגפן מכל-עץ הזמורה אשר היה בעצי היער: **3** היקה ממנו עץ לעשות למלאכה אם-יקחו ממנו יחד לתלות עליו כל-כלי: **4** הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר הינלח למלאכה: **5** הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי-אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: **ס** **6** לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ-הגפן בעץ היער אשר-נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את-ישיבי ירושלם: **7** ונתתי את-פני צהם

מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי-אני יהוה צשומי את-פני צהם: ⁸ ונתתי
 את-הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה: **פ 16 Eze** ויהי דצרי-יהוה אלי
 לאמר: ² בן-אדם הודע את-ירושלם את-תועבתיה: ³ ואמרת כה-אמר אדני יהוה
 לירושלם מכרתך ומלדתך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: ⁴ ומולדותיך
 ביום הולדת אתך לא-כרת שרך וצמים לא-רחצת למשעי והמלח לא המלחת
 והחתל לא חתלת: ⁵ לא-חסקה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך
 ותשלבי אל-פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתך: ⁶ ואעבר עליך ואראך
 מתצוססת צדמיך ואמר לך צדמיך חיי ואמר לך צדמיך חיי: ⁷ רצבה כלמח
 השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותצאי צעדי עדיים שדים נכנו ושערך נמח ואת ערם
 ועריה: ⁸ ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה
 ערותך ואשבע לך ואצוא צבירת אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי: ⁹ וארחץ צמים
 ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן: ¹⁰ ואלצישך רקמה ואנעלך תחש ואחצשך
 בשש ואכסך משי: ¹¹ ואעדך עדי ואחנה צמידים על-ידיך ורביד על-גרוך: ¹²
 ואתן נוס על-אפך ועגילים על-אזניך ועטרת תפארת צראשך: ¹³ ותעדי זהב וכסף
 ומלבושך **ששי** **שש** ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן **אכלתי** **אכלתי** ותיפי צמאד
 מאד ותלחתי למלכה: ¹⁴ ויצא לך שם צגיים ציפוך כי כליל הוא צהדרי
 אשר-שמתי עליך נאם אדני יהוה: ¹⁵ ותצטחי ציפוך ותזני על-שמן ותשפכי
 את-תזנותיך על-כל-עובר לוייהי: ¹⁶ ותקחי מצגדיך ותעשי-לך צמות טלאות ותזני
 עליהם לא צאות ולא יהיה: ¹⁷ ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך
 ותעשי-לך צלמי זכר ותזני-צם: ¹⁸ ותקחי את-צגדי רקמתך ותכסים ושמי וקטרתי
נתתי **נתתי** לפנים: ¹⁹ ולחמי אשר-נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתי-הו
 לפנים לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ²⁰ ותקחי את-צניך ואת-צנותיך אשר
 ילדת לי ותזכים להם לאכול המעט **מתזנתך** **מתזנתך**: ²¹ ותשחטי את-צני
 ותתנים בהעביר אותם להם: ²² ואת כל-תועבתיך ותזנתיך לא **זכרתי** **זכרתי**
 את-ימי נעוריך צהיותך ערם ועריה מתצוססת צדמך היית: ²³ ויהי אחרי
 כל-רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: ²⁴ ותצני-לך גצ ותעשי-לך רמה צכל-רחוב:
²⁵ אל-כל-ראש דרך צנית רמתך ותתעבי את-יפיך ותפשקי את-רגליך לכל-עובר
 ותרבי את-**תזנתך** **תזנתך**: ²⁶ ותזני אל-צני-מנרים שכניך גדלי צשר ותרבי
 את-תזנתך להכעיסני: ²⁷ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך צנפש שנאותיך
 צנות פלשחים הנכלמות מדרכך זמה: ²⁸ ותזני אל-צני אשר מצלתי שצעתך ותזנים
 וגם לא שצעת: ²⁹ ותרבי את-תזנותך אל-ארץ כנען כשדימה וגם-צואת לא שצעת:
³⁰ מה אמלה לצתך נאם אדני יהוה בעשותך את-כל-אלה מעשה אשר-הזונה
 שלטת: ³¹ צצנותיך גצך צראש כל-דרך ורמתך **עשיתי** **עשיתי** צכל-רחוב
 ולא-**הייתי** **הייתי** כזונה לקלם אתנך: ³² האשה המנאפת תחת אישה תקח
 את-זרים: ³³ לכל-זנות יתנו-גדה ואת נתת את-נדניך לכל-מאהביך ותשחדי אותם
 לצוא אליך מסביב צצנותיך: ³⁴ ויהי-צך הפך מן-הנשים צצנותיך ואחריו לא
 זונה וצתתך אתנך ואתנך לא נתן-לך ותהי להפך: ³⁵ לכן זונה שמעי דצרי-יהוה: **פ**

36 כה-אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתונותיך על-מאהביך ועל כל-גלולי תועבותיך וכדמי צניך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ את-כל-מאהביך אשר ערצת עליהם ואת כל-אשר אהצת על כל-אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את-כל-ערותך: 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: 39 ונתתי אותך זידם והרסו גבן ונתנו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם: 41 ושרפו בתיך באש ועשו-בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתך מזונה וגם-אתנן לא תתני-עוד: 42 והנתתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: 43 יען אשר לא-[זכרתי] [וזכרת] את-ימי נעוריי ותרגזי-לי בכל-אלה וגם-אני הא דרכך בראש נחתי נאם אדני יהוה ולא [עשיתי] [עשית] את-הזמה על כל-תועבותיך: 44 הנה כל-המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: 45 בת-אמך את געלת אישה וזניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן וזניהן אמנן חתית ואזיבן אמרי: 46 ואחותך הגדולה שמרון היא וזנותיה היושבת על-שמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימין סדם וזנותיה: 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן [עשיתי] [עשית] כמעט קט ותשחתי מהן בכל-דרכיך: 48 חי-אני נאם אדני יהוה אם-עשתה סדם אחותך היא וזנותיה כאשר עשית את וזנותיך: 49 הנה-זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת-לחם ושלום השקט היה לה ולזנותיה ויד-עני ואזיבן לא החזיקה: 50 ותגזינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: 51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרכי את-תועבותיך מהנה ותלדקי את-[אחותך] [אחותיך] בכל-תועבותיך אשר [עשיתי] [עשית]: 52 גם-את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר-התעבת מהן תלדקנה ממך וגם-את זושי ואי כלמתך בלדקתך אחיותך: 53 ושכתי את-שכיתיהן את-[שכית] [שכית] סדם וזנותיה ואת-[שכית] [שכית] שמרון וזנותיה [ושכית] [ושכית] שכיתך בתוכהנה: 54 למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן: 55 ואחותיך סדם וזנותיה תשצן לקדמתן ושמרון וזנותיה תשצן לקדמתן ואת וזנותיך תשצנה לקדמתכן: 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ציוס גאוניך: 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת זנות-אדם וכל-סביבותיה זנות פלשתים השאטות אותך מסביב: 58 את-זמתך ואת-תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדני יהוה [ועשית] [ועשיתי] אותך כאשר עשית אשר-בזית אלה להפר ברית: 60 וזכרתי אני את-בריתי אותך בימי נעורייך והקמותי לך ברית עולם: 61 וזכרת את-דרכיך ונכלמת בקחשך את-אחותיך הגדלות ממך אל-הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לזנות ולא מזריתך: 62 והקימותי אני את-בריתי אתך וידעת כי-אני יהוה: 63 למען תזכרי וצשת ולא יהיה-לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפריי-לך לכל-אשר עשית נאם אדני יהוה: 64 Eze 17 ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם חוד חידה ומשל משל אל-בית ישראל: 3 ואמרת כה-אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האזר מלא הנוצה אשר-לו הרקמה בא אל-הלצון ויקח את-נמרת הארז: 4 את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל-ארץ כנען צעיר רכלים שמו: 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה-זרע קח

על-מים רבים נפצפה שמו: **6** ויזמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו
 אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש צדים ותשלח פארות: **7** ויהי נשר-אחד
 גדול גדול כנפים ורצ-נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו
 שלח-לו להשקות אותה מערגות מטעה: **8** אל-שדה טוב אל-מים רבים היא
 שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: **9** אמר כה אמר אדני יהוה
 תללח הלא את-שרשיה ינתק ואת-פריה יקוסס ויבש כל-טרפי זמחה תיבש
 ולא-בזרע גדולה ובעס-רב למשחות אותה משרשיה: **10** והנה שתולה התללח הלא
 כגעת זה רוח הקדים תיבש יבש על-ערגת זמחה תיבש: **11** פ ויהי דבר-יהוה אלי
 לאמר: **12** אמר-נח לצית המרי הלא ידעתם מה-אלה אמר הנה-בא מלך-בבל
 ירושלם ויקח את-מלכה ואת-שריה ויבא אותם אליו צבלה: **13** ויקח מזרע המלוכה
 ויכרת אתו ברית ויבא אתו צבלה ואת-חילי הארץ לקח: **14** להיות ממלכה שפלה
 לצלתי התנשא לשמר את-בריתו לעמדה: **15** וימרד-בו לשלח מלאכיו מצרים
 לתת-לו סוקים ועס-רב היצלה הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: **16** חי-אני
 נאם אדני יהוה אם-לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את-אלתו ואשר
 הפר את-בריתו אתו בחוך-בבל ימות: **17** ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו
 פרעה במלחמה בשפך סללה ובצנות דיק להכרית נפשות רבות: **18** ובה אלה
 להפר ברית והנה נתן ידו וכל-אלה עשה לא ימלט: **19** ס לכן כה-אמר אדני יהוה
 חי-אני אם-לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו זראשו: **20** ופרשתי עליו
 רשתי ונתפש במזודתי והביאותיהו צבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל-בי: **21**
 ואת כל-**[מזרחו]** **[מזרחיו]** ככל-אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל-רוח יפרשו
 וידעתם כי אני יהוה דברתי: **22** ס כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מזמרת הארו
 הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר-גבה ותלול: **23** זהר
 מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארו אדיר ושכנו תחתיו כל
 נפור כל-כנף בלל דליותיו תשכנה: **24** וידעו כל-עמי השדה כי אני יהוה השפלתי
 עץ גבה הגבתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי
 ועשיתי: **25** **Eze 18** פ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** מה-לכס אתם משלים את-המשל
 הזה על-אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בשר ושני הבנים תקהינה: **3** חי-אני נאם
 אדני יהוה אם-יהיה לכס עוד משל המשל הזה בישראל: **4** הן כל-הנפשות לי הנה
 כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החטאת היא תמות: **5** ס ואיש כיהיה זדיק
 ועשה משפט וזדקה: **6** אל-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי צית ישראל
 ואת-אשת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב: **7** ואיש לא יונה חבלתו חוב
 ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה-בגד: **8** בנשך לא-יתן ותרצית לא
 יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה צין איש לאיש: **9** בחקותי יהלך ומשפטי
 שמר לעשות אמת זדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: **10** והוליד בן-פריץ שפך
 דם ועשה חם מאחד מאלה: **11** והוא את-כל-אלה לא עשה כי גם אל-ההרים אכל
 ואת-אשת רעהו טמא: **12** עני ואציון הונה גזלות גזל לא ישיב ואל-הגלולים
 נשא עיניו תועבה עשה: **13** בנשך נתן ותרצית לקח וחי לא יחיה את כל-התועבות
 האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: **14** והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו

אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: **15** על-ההרים לא חבל ועיניו לא נשא
 אל-גלולי בית ישראל את-אשת רעהו לא טמא: **16** ואיש לא הונה חבל לא חבל
 וגולה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה-בגד: **17** מעני השיב ידו נשך ותרצית
 לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות צעון חזיו חיה יחיה: **18** חזיו
 כי-עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא-טוב עשה צחך עמיו והנה-מת צעונו: **19**
 ואמרתם מדע לא-נשא הבן צעון האב והבן משפט ולדקה עשה את כל-חקותי
 שמר ויעשה אתם חיה יחיה: **20** הנפש החטאת היא תמות בן לא-ישא צעון האב
 ואב לא ישא צעון הבן לדקת הדקיק עליו תהיה ורשעת **(רשע)** **(הרשע)** עליו
 תהיה: **ס 21** והרשע כי ישוב מכל-**(חטאתו)** **(חטאתיו)** אשר עשה ושמר
 את-כל-חקותי ועשה משפט ולדקה חיה יחיה לא ימות: **22** כל-פשעיו אשר עשה
 לא יזכרו לו בצדקתו אשר-עשה יחיה: **23** החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה
 הלא בשונו מדרכיו וחיה: **ס 24** ושוב לדק מדקתו ועשה עול ככל החטאות
 אשר-עשה הרשע יעשה וחי כל-**(לדקתו)** **(לדקתיו)** אשר-עשה לא תזכרנה צמעלו
 אשר-מעל ובחטאתו אשר-חטא צם ימות: **25** ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו-נא
 בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: **26** בשונו-לדק מדקתו
 ועשה עול ומת עליהם צעולו אשר-עשה ימות: **ס 27** ושוב רשע מרשעתו אשר
 עשה ויעש משפט ולדקה הוא את-נפשו יחיה: **28** ויראה **(ישונו)** **(ישנו)** מכל-פשעיו
 אשר עשה חיו יחיה לא ימות: **29** ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי
 לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: **30** לכן איש כדרכיו אשפט אתכם
 בית ישראל נאם אדני יהוה שונו והשיבו מכל-פשעיכם ולא-יהיה לכם למכשול
 עון: **31** השליכו מעליכם את-כל-פשעיכם אשר פשעתם צם ועשו לכם לב חדש
 ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: **32** כי לא אחפץ צמות המת נאם אדני יהוה
 והשיבו וחיו: **פ Eze 19** ואתה שא קינה אל-נשיאי ישראל: **2** ואמרת מה אמך לביא
 בין אריות רבצה צחך כפרים רבצה גוריה: **3** ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד
 לטרף-טרף אדם אכל: **4** וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויצאחו צחחים אל-ארץ
 מצרים: **5** ותרא כי נוחלה אצדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: **6**
 ויתהלך צחך-אריות כפיר היה וילמד לטרף-טרף אדם אכל: **7** וידע אלמנותיו
 ועריהם החריו ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו: **8** ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
 ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: **9** ויתנהו צקוגר צחחים ויצאחו אל-מלך צבל
 יצאחו צמנדות למען לא-ישמע קולו עוד אל-הרי ישראל: **פ 10** אמך כגפן צדמך
 על-מים שתולה פריה וענפה הייתה ממים רבים: **11** ויהיו-לה מטות עו אל-שצטי
 משלים ותגבה קומתו על-בין עצמים וירא בגבהו צרב דליתיו: **12** ותשם צחמה
 לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויצאו מטה עזה אש אכלתהו: **13**
 ועתה שתולה צמדצר צארץ זיה ונמא: **14** ותלץ אש ממטה צדיה פריה אכלה
 ולא-היה צה מטה-עו שצט למשול קינה היא ותהי לקינה: **פ Eze 20** ויהי צגנה
 השביעית צחמשי צעשור לחדש צחו אנשים מוקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו
 לפני: **ס 2** ויהי דברי-הוה אלי לאמר: **3** בן-אדם דבר את-זקני ישראל ואמרת
 אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם צאים חייאני אס-אדרש לכם נאם

אדני יהוה: ⁴ התשפט אתם התשפטו בן-אדם את-תועבת אבותם הודיעם: ⁵ ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה ציוס צתרי צישראל ואשא ידי לזרע צית יעקב ואודע להם צארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ⁶ ציוס ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל-ארץ אשר-תרתי להם זאת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות: ⁷ ואמר אלהם איש שקווי עיניו השליכו וצגולוי מצרים אל-תטמאו אני יהוה אלהיכם: ⁸ וימררו-צי ולא אצו לשמע אלי איש את-שקווי עיניהם לא השליכו ואת-גולוי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות רפי צהם צתוך ארץ מצרים: ⁹ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-המה צתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואצאם אל-המדבר: ¹¹ ואתן להם את-חקוטי ואת-משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי צהם: ¹² וגם את-שצותי נתתי להם להיות לאות ציני וציניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: ¹³ וימררו-צי צית-ישראל צמדבר צחקוטי לא-הלכו ואת-משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי צהם ואת-שצותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם צמדבר לבלותם: ¹⁴ ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: ¹⁵ וגם-אני נשאתי ידי להם צמדבר לבלתי הציא אותם אל-הארץ אשר-נתתי זאת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות: ¹⁶ יען צמשפטי מאסו ואת-חקוטי לא-הלכו צהם ואת-שצותי חללו כי אחרי גולוייהם לצם הלך: ¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם ולא-עשיתי אותם כלה צמדבר: ¹⁸ ואמר אל-צניהם צמדבר צחוקי אבותיכם אל-תלכו ואת-משפטיהם אל-תשמרו וצגולוייהם אל-תטמאו: ¹⁹ אני יהוה אלהיכם צחקוטי לכו ואת-משפטי שמרו ועשו אותם: ²⁰ ואת-שצותי קדשו והיו לאות ציני וציניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ²¹ וימררו-צי הצנים צחקוטי לא-הלכו ואת-משפטי לא-שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי צהם את-שצותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות רפי צם צמדבר: ²² והשצתי את-ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-הוצאתי אותם לעיניהם: ²³ גם-אני נשאתי את-ידי להם צמדבר להפיץ אתם צגוים ולזרות אותם צארצות: ²⁴ יען משפטי לא-עשו וחקוטי מאסו ואת-שצותי חללו ואחרי גולוי אבותם היו עיניהם: ²⁵ וגם-אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו צהם: ²⁶ ואטמא אותם צמתנותם צהעזיר כל-פטר רחם למען אשמש למען אשר ידעו אשר אני יהוה: ²⁷ לכן דבר אל-צית ישראל בן-אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם צמעלם צי מעל: ²⁸ ואוציאם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה להם ויראו כל-גבעה רמה וכל-יעץ עבת ויזחזחו-שם את-זבחייהם ויתנו-שם כעם קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את-נכביהם: ²⁹ ואמר אלהם מה הצמה אשר-אתם הוצאתם שם ויקרא שמה צמה עד היום הזה: ³⁰ לכן אמר אל-צית ישראל כה אמר אדני יהוה הצדק אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקווייהם אתם זנים: ³¹ וצשאת מתנחיתם צהעזיר צניכם צאש אתם נטמאים לכל-גולויכם עד-היום ואני אדרש לכם צית ישראל חי-אני נאם אדני יהוה אם-אדרש לכם: ³² והעלה על-רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת

ען ואבן: **33** חיי-אני נאם אדני יהוה אס-לא ציד חזקה וצורוע נטויה וצחמה
 שפוכה אמלוך עליס: **34** והואחתי אתכס מן-העמים וקצתי אתכס מן-הארלות
 אשר נפולתס צס ציד חזקה וצורוע נטויה וצחמה שפוכה: **35** והצאתי אתכס
 אל-מדבר העמים ונשפטתי אתכס שס פניס אל-פניס: **36** כאשר נשפטתי
 את-אבותיכס צמדבר ארץ מנרים כן אשפט אתכס נאם אדני יהוה: **37** והעברתי
 אתכס תחת השצט והצאתי אתכס צמקרת הצרית: **38** וצרותי מכס המרדיס
 והפושעים צי מארץ מגוריהס אויף אותס ואל-אדמת ישראל לא יצוא וידעתס
 כיי-אני יהוה: **39** ואתס צית-ישראל כה-אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עצדו
 ואחר אס-אינכס שמעים אלי ואת-שס קדשי לא תחללו-עוד צמתנותיכס וצגלוליכס:
40 כי צהר-קדשי צהר מרוס ישראל נאם אדני יהוה שס יעצדני כל-צית ישראל
 כלה צארץ שס ארנאס ושס אדרוש את-טרומתיכס ואת-ראשית משאותיכס
 צכל-קדשיכס: **41** צרית ניחח ארצה אתכס צהוויאי אתכס מן-העמים וקצתי
 אתכס מן-הארלות אשר נפולתס צס ונקדשתי צכס לעיני הגויס: **42** וידעתס כיי-אני
 יהוה צהצויאי אתכס אל-אדמת ישראל אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה
 לאבותיכס: **43** וזכרת-שס את-דרכיכס ואת כל-עלילותיכס אשר נטמאתס צס
 ונקטתס צפניכס צכל-רעותיכס אשר עשיחס: **44** וידעתס כיי-אני יהוה בעשותי אתכס
 למען שמי לא כדרכיכס הרעים וכעלילותיכס הנשחתות צית ישראל נאם אדני
 יהוה: **Eze 21 פ** ויהי דצרי-יהוה אלי לאמר: **2** צן-אדס שיס פניך דרך תימנה והטף
 אל-דרוס והנצא אל-יער השדה נגצ: **3** ואמרת ליער הנגצ שמע דצרי-יהוה כה-אמר
 אדני יהוה הנני מציית-ך אש ואכלה צך כל-עץ-לח וכל-עץ יבש לא-תכבה
 להצת שלהצת ונצרו-צה כל-פניס מנגצ נפונה: **4** וראו כל-צשר כי אני יהוה
 בערתיה לא תכבה: **5** ואמר אהה אדני יהוה המה אמריס לי הלח ממשל משלים
 הוא: **פ 6** ויהי דצרי-יהוה אלי לאמר: **7** צן-אדס שיס פניך אל-ירושלס והטף
 אל-מקדשיס והנצא אל-אדמת ישראל: **8** ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה
 הנני אליך והואחתי חרצי מתערה והכרתי ממך לדיק ורשע: **9** יען אשר-הכרתי
 ממך לדיק ורשע לכן תלח חרצי מתערה אל-כל-צשר מנגצ נפון: **10** וידעו
 כל-צשר כי אני יהוה הואחתי חרצי מתערה לא תשוב עוד: **ס 11** ואתה צן-אדס
 האנח צצצרון מתניס וצמרירות תאנח לעיניהס: **12** והיה כיי-יאמרו אליך על-מה
 אתה נאנח ואמרת אל-שמועה כיי-צאה ונמס כל-לצ ורפו כל-ידיס וכהתה כל-רוח
 וכל-צרכיס תלכנה מייס הנה צאה ונהיתה נאם אדני יהוה: **פ 13** ויהי דצרי-יהוה
 אלי לאמר: **14** צן-אדס הנצא ואמרת כה אמר אדני אמר חרצ חרצ הוחדה
 וגס-מרובה: **15** למען טבח טבח הוחדה למען-היה-לה צרק מרטה או נשיש שצט
 צני מאסת כל-עץ: **16** ויתן אתה למרטה לתפש צכף היא-הוחדה חרצ והיא מרטה
 לתת אותה ציד-הורג: **17** זעק והילל צן-אדס כיי-היא היתה צעמי היא צכל-נשיאי
 ישראל מגורי אל-חרצ היו את-עמי לכן ספק אל-ירך: **18** כי צחן ומה אס-גס-שצט
 מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: **פ 19** ואתה צן-אדס הנצא והך כף אליכף ותכפל
 חרצ שלישתה חרצ חלליס היא חרצ חלל הגדול החדרת להס: **20** למען למוג לצ
 והרצה המכשלים על כל-שעריהס נתתי אצח-חרצ אח עשויה לצרק מעטה

לטבח: **21** התאחדו הימני השמילי אנה פניך מעדות: **22** וגם-אני אכה כפי אל-כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: **פ 23** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **24** ואתה בן-אדם שים-לך שנים דרכים לבוא חרב מלך-בבל מארץ אחד יאלו שניהם ויד ברא בראש דרך-עיר ברא: **25** דרך תשים לבוא חרב את רבת בני-עמון ואת-יהודה צירושלם בצורה: **26** כ-יעמד מלך-בבל אל-אס הדרך בראש שני הדרכים לקסס-קסס קלקל בחזים שאל בתרפים ראה בצכד: **27** צימינו היה הקסס ירושלם לשום כרים לפתח פה בראת להרים קול בתרועה לשום כרים על-שערים לשפך סללה לבנות דיק: **28** והיה להם **[בקסוס-] [בקסס-]** שוא צעיניהם שצעי שצעות להם והוא-מוכיר עון להתפש: **פ 29** לכן כה-אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם צהגלות פשעכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו: **פ 30** ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר-בא יומו צעת עון קך: **ס 31** כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא-זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: **32** עוה עוה עוה אשימנה גס-זאת לא היה עד-בא אשר-לו המשפט ונתתיו: **פ 33** ואתה בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל-בני עמון ואל-חרפתם ואמרת חרב פתחה לטבח מרובה להכיל למען ברכ: **34** בחזות לך שוא בקסס-לך כוז לתת אותך אל-יוארי חללי רשעים אשר-בא יומם צעת עון קך: **35** השב אל-תערה במקום אשר-נבראת בארץ מכתותיך אשפט אתך: **36** וספכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ציד אנשים צערים חרשי משחית: **37** לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי: **פ Eze 22** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן-אדם התשפט התשפט את-עיר הדמים והודעתה את כל-תועבותיה: **3** ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: **4** בדמך אשר-שפכת אשמת ובגלולך אשר-עשית טמאת ותקריבי ימין ותצוא עד-שנותיך על-כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל-הארצות: **5** הקרבות והרחקות ממך יתקלסו-בך טמאת השם רבת המהומה: **6** הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך-דם: **7** אז ואם הקלו בך לגר עשו צעק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: **8** קדשי בזית ואת-שבתתי חללת: **9** אנשי רכיל היו בך למען שפך-דם ואל-יהורים אכלו בך זמה עשו בתוכך: **10** ערות-אב גלה-בך טמאת הנדה ענו-בך: **11** ואיש את-אשת רעהו עשה תועבה ואיש את-כלתו טמא בזמה ואיש את-אחותו בת-אביו ענה-בך: **12** שחד לקחו-בך למען שפך-דם נשך ותרצית לקחת ותצנעי רעין צעק ואחי שכת נאם אדני יהוה: **13** והנה הכיתי כפי אל-צנעך אשר עשית ועל-דמך אשר היו בתוכך: **14** היעמד לנך אס-תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: **15** והפיצתי אותך בגוים וזריתך בארצות והתמתי טמאתך ממך: **16** ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי-אני יהוה: **פ 17** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **18** בן-אדם הי-לי צית-ישראל **[לסוג] [לסוג]** כלם נחשת וצדיל וצדול ועופרת בתוך כור סגים כסף היו: **ס 19** לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קצץ אתכם אל-תוך ירושלם: **20** קצצת כסף ונחשת וצדול ועופרת וצדיל אל-תוך כור לפחת-עליו אש להנתיך כן אקצץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: **21** וכנסתי

אחתם ונפתחי עליכם באש עזרתי ונתחתם בתוכה: **22** כהתוך כסף בתוך כור כן
 תתכו בתוכה וידעתם כי-אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: **פ 23** ויהי דברי-יהוה אלי
 לאמר: **24** בן-אדם אמר-לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה זיוס זעם: **25**
 קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה
 הרבו בתוכה: **26** כהנייה חמסו חורתי ויחללו קדשי בן-קדש לחל לא הבדילו
 ובין-הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם: **27** שריה
 בקרצה כואבים טרפי טרף לשפך-דם לאבד נפשות למען בצע בצע: **28** ונביאיה
 טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כוז אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא
 דבר: **29** עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואציון הונו ואת-הגר עשקו בלא
 משפט: **30** ואבקש מהם איש גדר-גדר ועמד בפרץ לפני צעד הארץ לבצתי שחתה
 ולא מנאחתי: **31** ואשפך עליהם זעמי באש עזרתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם
 אדני יהוה: **פ 23 Eze** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם שמים נשים בנות
 אס-אחת היו: **3** ותזנינה במנרים צנעוריהן וזו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי
 בתוליהן: **4** ושמותן אהלה הגדולה ואהליצה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים
 ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליצה: **5** ותזן אהלה תחתי ותעגב
 על-מאהביה אל-אשור קרובים: **6** לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם
 פרשים רכבי סוסים: **7** ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני-אשור כלם וכלל אשור-עגבה
 בל-גוליהם נטמאה: **8** ואת-תזנותיה ממנרים לא עזבה כי אותה שכבו צנעוריה
 והמה עשו דדי בתוליה וישכרו תזנותם עליה: **9** לכן נתתיה ציד-מאהביה ציד בני
 אשור אשר עגבה עליהם: **10** המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב
 הרגו ותהי-שם לנשים ושפוטים עשו בה: **11** **ק** ותרא אחותה אהליצה ותשחת
 עגבתה ממנה ואת-תזנותיה מזונתי אחותה: **12** אל-בני אשור עגבה פחות וסגנים
 קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: **13** וארא כי נטמאה
 דרך אחד לשתיהן: **14** ותוסף אל-תזנותיה ותרא אנשי מחקה עלי-הקיר אלמי
(כשדיים) [כשדים] חקקים בששר: **15** חגורי אזור במתניהם סרואי טבולים בראשיהם
 מראה שלשים כלם דמות בני-צבל כשדים ארץ מולדתם: **16** **(ותעגב) [ותעגבה]**
 עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: **17** ויצאו אליה בני-צבל
 למשכב דדים ויעמאו אותה בתזנותם ותטמא-צם ותקע נפשה מהם: **18** ותגל תזנותיה
 ותגל את-ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: **19** ותרצה
 את-תזנותיה לזכר את-ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מנרים: **20** ותעגבה על
 פלגשיהם אשר צשר-חמורים צשרם וזרמת סוסים וזרמתם: **21** ותפקדי את זמת
 נעורין צעשות ממנרים דדין למען שדי נעורין: **22** **ק** לכן אהליצה כה-אמר
 אדני יהוה הנני מעיר את-מאהבין עליך את אשור-נקעה נפשך מהם והבצאתים
 עליך מסביב: **23** בני צבל וכל-כשדים פקוד ושוע וקוע כל-בני אשור אותם בחורי
 חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: **24** וצאו עליך האן
 רכב וגלגל ובקהל עמים ננה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט
 ושפטון צמשפטיהם: **25** ונתתי קנאחתי צך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו

ואחריתך במרצ תפול המה בניך וצנותיך יקחו ואחריתך תאכל זאש: **26** והפשיטוך
את-צבדיך ולקחו כלי תפארתך: **27** והשבתי זמתך ממך ואת-זנותך מארץ מצרים
ולא-תשא עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי-עוד: **פ 28** כי כה אמר אדני יהוה הנני
נתן ציד אשר שנאת ציד אשר-נקעה נפשך מהם: **29** ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל-יגיעך ועזובך עירם ועריה ונגלה ערות זנויך וזמתך ותזנותיך: **30** עשה אלה
לך צנותך אחרי גויס על אשר-נטמאת צגוליהם: **31** צדך אחותך הלכת ונתתי
כוסה צידך: **פ 32** כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחצה תהיה
לנחק וללעג מרצה להכיל: **33** שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושמה כוס אחותך
שמרון: **34** ושחית אותה ומלית ואת-חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם
אדני יהוה: **פ 35** לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי
גוך וגס-את שאי זמתך ואת-תזנותיך: **פ 36** ויאמר יהוה אלי צן-אדם התשפוט
את-אהלה ואת-אהליצה והגד להן את תועבותיהן: **37** כי נאפו ודס צדיהן
ואת-גלוליהן נאפו וגם את-צניהן אשר ילדו-לי העבירו להם לאכלה: **38** עוד זאת
עשו לי טמאו את-מקדשי ציוס ההוא ואת-שצותי חללו: **39** וצשחטס את-צניהם
לגלוליהם ויצאו אל-מקדשי ציוס ההוא לחללו והנהי-כה עשו צחוך ציתי: **40** ואף
כי תשלחנה לאנשים צאים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנהי-צאו לאשר
רחמת כחלת עיניך ועדית עדי: **41** וישבת על-מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמי שמת עליה: **42** וקול המון שלו צה ואל-אנשים מרצ אדם מוצאים
(סוצאים) [סצאים] ממדבר ויתנו צמידים אל-ידיהן ועטרת תפארת על-ראשיהן: **43**
ואמר לצלה נאופים **(עת) [עתה] (יזנה) [יזנו]** תזנותה והיא: **44** ויצוא אליה כבוא
אל-אשה זונה כן צאו אל-אהלה ואל-אהליצה אשת הזמה: **45** ואנשים נדיקס המה
ישפטו אותה משפט נאפות ומשפט שפכות דס כי נאפת הנה ודס צדיהן: **פ 46** כי
כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולצו: **47** ורגמו עליהן
אצן קהל וצרא אותהן בצרבותם צניהם וצנותיהם יהרגו וצתיהן צאש ישרפו: **48**
והשבתי זמה מן-הארץ ונוסרו כל-הנשים ולא תעשינה כומתכנה: **49** ונתנו זמתכנה
עליכן וטפאי גלולכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה: **פ Eze 24** והי
דברי-יהוה אלי צשנה תשיעית צחדש העשירי צעשור לחדש לאמר: **2** צן-אדם
(כחוצ-)[כתצ-] לך את-שס היום את-ענס היום סמך מלך-צבל אל-ירושלם
צענס היום הזה: **3** ומשל אל-צית-המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
שפת הסיר שפת וגס-ינך צו מיס: **4** אסף נתחיה אליה כל-נתח טוב ירך וכתף
מבחר עצמים מלא: **5** מבחר הצאן לקוח וגס דור העצמים תחחיה רתח רתחיה
גס-צשלו עצמיה צחוכה: **פ 6** לכן כה-אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר
חלאתה צה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא-נפל עליה
גורל: **7** כי דמה צחוכה היה על-צחיה סלע שמתהו לא שפכתהו על-הארץ לכסות
עליו עפר: **8** להעלות חמה לנקס נקס נתחי את-דמה על-צחיה סלע לצלתי הכסות:
פ 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גס-אני אגדיל המדורה: **10** הרצה
הענסי הדלק האש התס הצשר והרקת המרקחה והעצמות יחרו: **11** והעמידה
על-גחליה רקה למען תחס וחרה נחשתה ונתכה צחוכה טמאתה תחס חלאתה: **12**

תאניס הלאת ולא-תנא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: **13** צטמאתך זמה יען
 טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא תטהר-יעוד עד-הניתי את-חמתי צך: **14** אני
 יהוה דברתי באה ועשיתי לא-אפרע ולא-אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך
 שפטוך נאם אדני יהוה: **פ 15** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **16** צן-אדם הנני לקח
 ממך את-מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תצכה ולוא תצוא דמעתיך: **17** האנק
 דם מתים אצל לא-תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים צרגליך ולא תעטה
 על-שפס ולחם אנשים לא תאכל: **18** ואדבר אל-העם בצקר ותמת אשתי צערב
 ואעש בצקר כאשר נוייתי: **19** ויאמרו אלי העם הלא-תגיד לנו מה-אלה לנו כי
 אתה עשה: **20** ואמר אליהם דבר-יהוה היה אלי לאמר: **21** אמר לצית ישראל
 כה-אמר אדני יהוה הנני מחלל את-מקדשי גאון עזם מחמד עיניכם ומחמל
 נפשכם וזניכם וזנותיכם אשר עזבתם צחרב יפלו: **22** ועשיתם כאשר עשיתי
 על-שפס לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: **23** ופארכם על-ראשיכם ונעליכם
 צרגליכם לא תספדו ולא תצכו ונמקתם צעונתיכם ונהמתם איש אל-אחיו: **24** והיה
 יחזקאל לכם למופת ככל אשר-עשה תעשו צבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: **פ 25**
 ואתה צן-אדם הלוא ציום קחתי מהם את-מעוזם משוש תפארתם את-מחמד עיניהם
 ואת-משא נפשם צניהם וצנותיהם: **26** ציום ההוא יצוא הפליט אליך להשמעות
 אזנים: **27** ציום ההוא יפתח פיך את-הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם
 למופת וידעו כי-אני יהוה: **פ 25 Eze** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** צן-אדם שים פניך
 אל-צני עמון והנבא עליהם: **3** ואמרת לצני עמון שמעו דבר-אדני יהוה כה-אמר
 אדני יהוה יען אמרך האח אל-מקדשי כי-נחל ואל-אדמת ישראל כי נשמה
 ואל-צית יהודה כי הלכו צגולה: **4** לכן הנני נתן לצני-קדם למורשה וישבו
 טירותיהם צך ונתנו צך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישמו חלצך: **5** ונתתי
 את-רצה לנזה גמלים ואת-צני עמון למרצך-לאן וידעתם כי-אני יהוה: **פ 6** כי כה
 אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך צרגל ותשמה צכל-שאטך צנפש אל-אדמת
 ישראל: **7** לכן הנני נטיתי את-ידי עליך ונתתיך-**(צב)** **[לצו]** לגוים והכרתיך
 מן-העמים והאצדתיך מן-הארצות אשמידך וידעת כי-אני יהוה: **פ 8** כה אמר אדני
 יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל-הגוים צית יהודה: **9** לכן הנני פתח את-כתף
 מואב מהערים מעריו מקצהו צני ארץ צית הישימת צעל מעון **(וקריתמה)**
[וקריתמה]: **10** לצני-קדם על-צני עמון ונתתיה למורשה למען לא-תזכר צני-עמון
 צגוים: **11** וצמואב אעשה שפטים וידעו כי-אני יהוה: **פ 12** כה אמר אדני יהוה יען
 עשות אדום צנקס נקס לצית יהודה ויאשמו אשום ונקמו צהם: **13** לכן כה אמר
 אדני יהוה ונטתי ידי על-אדום והכרתי ממנה אדם וצהמה ונתתיה חרצה מתיומן
 ודדנה צחרב יפלו: **14** ונתתי את-נקמתי צאדום ציד עמי ישראל ועשו צאדום כאפי
 וכחמתי וידעו את-נקמתי נאם אדני יהוה: **פ 15** כה אמר אדני יהוה יען עשות
 פלשתים צנקמה וינקמו נקס צשאט צנפש למשחית איבת עולם: **16** לכן כה אמר
 אדני יהוה הנני נוטה ידי על-פלשתים והכרתי את-כרתים והאצדתי את-שארית חוף
 היס: **17** ועשיתי צם נקמות גדלות צתוכחות חמה וידעו כי-אני יהוה צתתי
 את-נקמתי צם: **פ 26 Eze** ויהי צעשתי-עשרה שנה צאחד לחדש היה דבר-יהוה אלי

לאמר: **2** בן-אדם יען אשר-אמרה נר על-ירושלם האח נשצרה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: **3** לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך נר והעליתי עליך גויים רבים כהעלות הים לגליו: **4** ושחתו חמות נר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה ללחיה סלע: **5** משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבו לגויים: **6** וצנותיה אשר בשדה צחרב תהרגנה וידעו כי-אני יהוה: **7** כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל-נר נבוכדראצר מלך-צבל מנפון מלך מלכים צסוס וצרכב וצפרשים וקהל ועס-רצ: **8** צנותיך בשדה צחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך ננה: **9** ומחי קבלו יתן צחמותיך ומגדלתיך יתן צחרבותיו: **10** משפעת סוסיו יסךך אצקס מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך צבאו צשעריך כמצואי עיר מצקעה: **11** צפרקות סוסיו ירמס את-כל-חולותיך עמך צחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד: **12** ושללו חילך וצוּו רכלתך והרסו חומותיך וצחי חמדתך יתלו ואצניך ועליך ועפרך בתוך מים ישימו: **13** והשצחי המון שיריך וקול כנוריק לא ישמע עוד: **14** ונתתיך ללחיה סלע משטח חרמים תהיה לא תצנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: **15** כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך צאנק חלל צהרג הרג צתוכך ירעשו האיים: **16** וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את-מעליהם ואת-צבגדי רקמתם יפשטו חרדות ילצשו על-הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושמומו עליך: **17** ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אצדת נושצת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה צים היא וישציה אשר-נתנו חתימם לכל-יושציה: **18** עתה יחרדו האין יום מפלתך ונצהלו האיים אשר-צים מצאתך: **19** כי כה אמר אדני יהוה צתתי אתך עיר נחרצת כערים אשר לא-נושצו צהעלות עליך את-תהום וכסוך המים הרצים: **20** והורדתיך את-יורדי צור אל-עס עולם והושצתיך צארץ תחציות כחרצות מעולם את-יורדי צור למען לא תשצו ונתתי צני צארץ חיים: **21** צלהות אתך ואיך ותצקשי ולא-תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: **27 Eze** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן-אדם שא על-נר קינה: **3** ואמרת לצור **[הישצתי]** **[הישצת]** על-מצואת ים רכלת העמים אל-איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: **4** צלב ימים גבולך צניך כללו יפיך: **5** צרושים משניר צנו לך את כל-לחתיים ארו מצנון לקחו לעשות תרן עליך: **6** חלונים מצשן עשו משוטיך קרשך עשו-שן צת-אשרים מאיי **[כתים]** **[כתיים]**: **7** שש-צרקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגון מאיי אלישה היה מכסך: **8** ישצו צידון וארוד היו שטים לך חכמיך צור היו צך המה חצליך: **9** זקני גצל וחכמיה היו צך מחזיקי צדקך כל-אניות הים ומלחיהם היו צך לערב מצערך: **10** פרס ולוד ופוט היו צחילך אנשי מלחמתך מגן וכוצע תלו-צך המה נתנו הדרך: **11** צני ארוד וחילך על-חומותיך סציצ וגמדים צמגדלותיך היו שלטיהם תלו על-חומותיך סציצ המה כללו יפיך: **12** תרשים סחרתך מרב כל-היון צכסף צרול צדיל ועופרת נתנו עוצוניך: **13** יון תצל ומשך המה רכליך צנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: **14** מצית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עוצוניך: **15** צני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך קרנות שן **[והוצנים]** **[והצנים]** השיצו אשכרך: **16** ארם סחרתך מרב

מעשיך בנפך ארגמן ורקמה וצוך וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך: ¹⁷ יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וררי נתנו מערבך: ¹⁸ דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל-הון ציין חלבון ואמר לאחר: ¹⁹ ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה צמערבך היה: ²⁰ דדן רכלתך צבגדי-חפש לרכבה: ²¹ ערב וכל-נשיאי קדר המה סחרי ידך צכרים ואילים ועמודים צס סחריך: ²² רכלי שצא ורעמה המה רכליך צראש כל-צשם וצכל-אצן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: ²³ חרן וכנה ועדן רכלי שצא אשור כלמד רכלתך: ²⁴ המה רכליך צמכללים צגלומי תכלת ורקמה וצגנוי צרמים צחצלים צחשים וארזים צמרכלתך: ²⁵ אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכצדי מאד צלצ ימים: ²⁶ צמים רצים הציאוך השטים אתך רוח הקדים שצרך צלצ ימים: ²⁷ הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחצליך מחזיקי צדקך וערצי מערבך וכל-אנשי מלחמתך אשר-צך וצכל-קהלך אשר צתוכך יפלו צלצ ימים ציום מפלתך: ²⁸ לקול זעקת חצליך ירעשו מגרשות: ²⁹ וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חצלי היס אל-הארץ יעמדו: ³⁰ והשמיעו עליך צקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על-ראשיהם בצפר יתפלשו: ³¹ והקריתו אליך קרחה וחגרו שקים וצכו אליך צמר-נפש מספד מר: ³² ונשאו אליך צניהם קינה וקוננו עליך מי כלור כדמה צתוך היס: ³³ צנחת עזבוניך מימים השצעת עמים רצים ברב הוניך ומערבך העשרת מלכי-ארץ: ³⁴ עת נצצרת מימים צמעמקי-מים מערבך וכל-קהלך צתוכך נפלו: ³⁵ כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: ³⁶ סחרים צעמים שרקו עליך צלהות היית ואינך עד-עולם: **Eze 28 p** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: ² צן-אדם אמר לנגיד זר כה-אמר אדני יהוה יען גצה לצך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי צלצ ימים ואתה אדם ולא-אל ותמן לצך כלצ אלהים: ³ הנה חכם אתה **(מדנאל)** **[מדנאל]** כל-סתוס לא עממוך: ⁴ צחכמתך וצחצונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף צאורותיך: ⁵ ברב חכמתך צרכלתך הרצית חילך ויגצה לצבך צחילך: **p** ⁶ לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את-לצבך כלצ אלהים: ⁷ לכן הנני מציא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם עלי-יפי חכמתך וחללו יפעתך: ⁸ לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל צלצ ימים: ⁹ האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא-אל ציד מחלליך: ¹⁰ מותי ערלים תמות ציד-זרים כי אני דצתי נאם אדני יהוה: **p** ¹¹ ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: ¹² צן-אדם שא קינה על-מלך זור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: ¹³ צעדן גן-אלהים היית כל-אצן יקרה מסכתך אדם פטודה ויהלם תרשיש שהס וישפה ספיר נפך וצרקת וזהב מלאכת תפיך ונקצין צך ציום הצראך כוננו: ¹⁴ את-כרוצ ממשח הסוכך ונתחין צהר קדש אלהים היית צתוך אצני-אש התהלכת: ¹⁵ תמים אתה צדרכיך מיום הצראך עד-גממלא עולתה צך: ¹⁶ ברב רכלתך מלו חוכך חמם ותחטא ואחללק מהר אלהים ואצדך כרוצ הסכך מתוך אצני-אש: ¹⁷ גצה לצך ציפיך שחת חכמתך עלי-יפעתך על-ארץ השלכתך לפני מלכים נתחין לראוה צך: ¹⁸ מרב עוניך צעול רכלתך חללת מקדשיך ואוא-אש מתוכך היא אכלתך ואתנך

לאפר על-הארץ לעיני כל-ראיך: **19** כל-יודעיך צעמים שממו עליך צלות היית ואיך עד-עולם: **פ 20** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **21** בן-אדם שים פיך אל-צידון והנבא עליה: **22** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכדתי בתוכך וידעו כי-אני יהוה צעשתי זה שפטים ונקדשתי זה: **23** ושלחתי-זה דבר ודס בחויותיה ונפלל חלל בתוכה חרצ עליה מסביב וידעו כי-אני יהוה: **24** ולא-יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מאכז מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: **פ 25** כה-אמר אדני יהוה בקבלי את-צית ישראל מן-העמים אשר נפלו צם ונקדשתי צם לעיני הגוים וישבו על-אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: **26** וישבו עליה לצטח וצנו צתים ונטעו כרמים וישבו לצטח צעשתי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: **פ Eze 29** צטנה העשירית צעשתי צטנים עשר לחדש היה דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם שים פיך על-פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל-מצרים כלה: **3** דבר ואמרת כה-אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך-מצרים התנים הגדול הרצן בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: **4** ונתתי **[תחיים]** **[תחיים]** צלחיך והדבקתי דגת-יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל-דגת יאריך בקשקשתיך מדבק: **5** ונטשתיך המדברה אותך ואת כל-דגת יאריך על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: **6** וידעו כל-ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: **7** צתפסם כך **[צכפך]** **[צקף]** תרוך וצקעת להם כל-כחף וצהשענס עליך תשצר והעמדת להם כל-מתנים: **פ 8** לכן כה אמר אדני יהוה הנני מציא עליך חרצ והכרתי ממך אדם וצהמה: **9** והיתה ארץ-מצרים לשממה וחרצה וידעו כי-אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: **10** לכן הנני אליך ואל-יאריך ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות חרצ שממה ממגדל סונה ועד-גבול כוש: **11** לא תעבר-זה רגל אדם ורגל צהמה לא תעבר-זה ולא תשב ארבעים שנה: **12** ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפנתי את-מצרים צגוים וזריתים בצארות: **פ 13** כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים אשר-נפלו שמה: **14** ושבתי את-שצות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על-ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: **15** מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תחנשא עוד על-הגוים והמעטתים לצלתי רדות צגוים: **16** ולא יהיה-עוד לבית ישראל למצטח מזכיר עון צפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: **פ 17** ויהי צעשרים ושצע שנה צראשון צאחד לחדש היה דברי-יהוה אלי לאמר: **18** בן-אדם נצוודראר מלך-צצל העציד את-חילו עצדה גדלה אל-צר כל-ראש מקרח וכל-כחף מרוטה ושכר לא-יהיה לו ולחילו מצר על-העצדה אשר-עצד עליה: **פ 19** לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנצוודראר מלך-צצל את-ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה וצזו צזה והיתה שכר לחילו: **20** פעלתו אשר-עצד צה נתתי לו את-ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: **פ 21** ציוס ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון-פה צתוכם וידעו כי-אני יהוה: **פ Eze 30** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליוס: **3** כי-קרוצ

יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: **4** וצאה חרב צמנרים והיתה חלחלה
 ככוש צנפל חלל צמנרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: **5** כוש ופוט ולוד
 וכל-הערב וכוז וזני ארץ הצרית אתם צחרצ יפלו: **6** **פ** כה אמר יהוה ופלו
 סמי מנרים וירד גאון עזה ממגדל סונה צחרצ יפלו-צה נאם אדני יהוה: **7** ונשמו
 צתוך ארנות נשמות ועריו צתוך-ערים נחרצות תהיינה: **8** וידעו כי-אני יהוה
 צתתי-אש צמנרים ונשצרו כל-עזריה: **9** ציום ההוא ילאו מלאכים מלפני צנים
 להחריד את-כוש צטח והיתה חלחלה צהם ציום מנרים כי הנה צאה: **10** **ס** כה
 אמר אדני יהוה והשצתי את-המון מנרים ציד נצוכדראר מלך-צבל: **11** הוא
 ועמו אתו ערצני גוים מוצאים לשחת הארץ והריקו חרצותם על-מנרים ומלאו
 את-הארץ חלל: **12** ונתתי יארים חרצה ומכרתי את-הארץ ציד-רעים והשמתי ארץ
 ומלאה ציד-זרים אני יהוה דצרתי: **13** **ס** כה-אמר אדני יהוה והאצדתי גלולים
 והשצתי אלילים מנף ונשיא מארץ-מנרים לא יהיה-עוד ונתתי יראה צארץ
 מנרים: **14** והשמתי את-פתרום ונתתי אש צצען ועשיתי שפטים צנא: **15** ושפכתי
 חמתי על-סין מעוז מנרים והכרתי את-המון נא: **16** ונתתי אש צמנרים חול **(תחיל)**
[תחול] סין ונא תהיה להצקע ונף צרי יומם: **17** צחורי און ופי-צסת צחרצ יפלו
 והנה צשצי תלכנה: **18** וצתחפנחס חשך היום צשצרי-שם את-מטות מנרים
 ונשצת-צה גאון עזה היא ענן יכסנה וצנותיה צשצי תלכנה: **19** ועשיתי שפטים
 צמנרים וידעו כי-אני יהוה: **20** **פ** ויהי צאחת עשרה שנה צראשון צשצעה לחדש
 היה דצרי-יהוה אלי לאמר: **21** צן-אדם את-זרוע פרעה מלך-מנרים שצרתי והנה
 לא-חצעה לתת רפאות לשום חתול לחצעה לחזקה לתפש צחרצ: **22** **ס** לכן
 כה-אמר אדני יהוה הנני אל-פרעה מלך-מנרים ושצרתי את-זרעתי את-החזקה
 ואת-הנשצרת והפלתי את-החרצ מידו: **23** והפלותי את-מנרים צגוים וזריתם
 צארצות: **24** וחזקתי את-זרעות מלך צבל ונתתי את-חרצי צידו ושצרתי את-זרעות
 פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: **25** והחזקתי את-זרעות מלך צבל וזרעות פרעה
 תפלנה וידעו כי-אני יהוה צתתי חרצי ציד מלך-צבל ונטה אותה אל-ארץ מנרים:
26 והפלותי את-מנרים צגוים וזריתי אותם צארצות וידעו כי-אני יהוה: **31** **ס** **Eze** ויהי
 צאחת עשרה שנה צשלישי צאחד לחדש היה דצרי-יהוה אלי לאמר: **2** צן-אדם
 אמר אל-פרעה מלך-מנרים ואל-המונו אל-מי דמיית בגדלך: **3** הנה אשור ארז
 צלצנון יפה ענף וחרש מלל וגצה קומה וצין עצמים היתה צמרתו: **4** מים גדלוהו
 תהום רממתהו את-נהרתיא הלך סצצות מטעה ואת-תעלתיא שלחה אל כל-עני
 השדה: **5** על-כן גצהא קמתו מכל עני השדה ותצנינה סרעפתיו ותארכנה **(פאררתו)**
[פאררתיו] ממים רבים צשלחו: **6** צסעפתיו קננו כל-יעוף השמים ותחת פאררתיו ילדו
 כל חית השדה וצבלו יצבו כל גוים רבים: **7** ויף בגדלו צארץ דליותו כי-היה
 שרשו אל-מים רבים: **8** ארוים לא-עממהו בגן-אלהים צרושים לא דמו אל-סעפתיו
 וערמנים לא-היו כפאררתיו כל-יעץ בגן-אלהים לא-דמה אליו ציפיו: **9** יפה עשיתיו
 צרב דליותיו ויקנאחו כל-עני-עדן אשר בגן האלהים: **10** **ס** לכן כה אמר אדני
 יהוה יען אשר גצתה צקומה ויתן צמרתו אל-צין עצומים ורס לצבו צגצבו: **11**

ואתנהו ציד איל גויס עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: **12** ויכרתהו זרים עריצי גויס ויטשהו אל-ההרים ובכל-גאיות נפלו דליותו ותשצרנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מנלו כל-עמי הארץ ויטשהו: **13** על-מפלתו ישכנו כל-עוף השמים ואל-פארתיו היו כל חית השדה: **14** למען אשר לא-יגזו בקומתם כל-ענימיים ולא-יתנו את-זמרתם אל-צין עבתיים ולא-יעמדו אליהם צגהם כל-שתי מים כי-כלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי צור: **15** **ס** כה-אמר דני יהוה ציוס רדמו שאלוה האצלתי כסתי עליו את-תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לצנון וכל-עני השדה עליו עלפה: **16** מקול מפלתו הרעשתי גויס צהורדי אתו שאלוה את-יורדי צור וינחמו צורך תחתית כל-עני-עדן מבחר וטוב-לצנון כל-שתי מים: **17** גס-הם אתו ירדו שאלוה אל-חללי-חרצ וחרעו ישבו צללו בתוך גויס: **18** אל-מי דמית ככה צכוד וצגדל צעני-עדן והורדת את-עני-עדן אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרצ הוא פרעה וכל-המונה נאם דני יהוה: **19** **ס** **Eze 32** ויהי צשתי עשרה שנה צשני-עשר חדש צאחד לחדש היה דצרי-יהוה אלי לאמר: **2** צן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גויס נדמית ואתה כתנים צימים ותגח צנהרותך ותדלח-מים בצרגליך ותרפס נהרותם: **3** כה אמר דני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי צקהל עמיים רבים והעלוך צחרמי: **4** ונטשתיך צורך על-פני השדה אטיולך והשכנתי עליך כל-עוף השמים והשצעתי ממך חית כל-הארץ: **5** ונתתי את-צשרך על-ההרים ומלאתי הגאיות רמותך: **6** והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך: **7** וכסיתי צכבותך שמים והקדרתי את-ככביהם שמש צענן אכסנו וירח לא-יאיר אורו: **8** כל-מאורי אור צשמיים אקדירם עליך ונתתי חשך על-ארעך נאם דני יהוה: **9** והכעסתי לצ עמיים רבים צהציאי צצרך צגויס על-ארצות אשר לא-ידעתם: **10** והשמותי עליך עמיים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער צעופפי חרצי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ציוס מפלתך: **11** **ס** כי כה אמר דני יהוה חרצ מלך-צבל צתואך: **12** צחרצות גבורים אפיל המונך עריצי גויס כלם ושרדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה: **13** והאצדתי את-כל-צהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרקות צהמה לא תדלחם: **14** אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אולך נאם דני יהוה: **15** צתתי את-ארץ מצרים שממה ונשממה ארץ ממלאתה צהכותי את-כל-יושבי צה וידעו כי-אני יהוה: **16** קינה היא וקוננה צנות הגויס תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם דני יהוה: **17** **פ** ויהי צשתי עשרה שנה צחמשה עשר לחדש היה דצרי-יהוה אלי לאמר: **18** צן-אדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה וצנות גויס אדרם אל-ארץ תחתיות את-יורדי צור: **19** ממי נעמת רדה והשכבה את-ערלים: **20** בתוך חללי-חרצ יפלו חרצ נתנה משכו אותה וכל-המוניה: **21** ידצרו-לו אלי גבורים מתוך שאלו את-עזריו ירדו שכבו הערלים חללי-חרצ: **22** שם אשור וכל-קהלה סציבותיו קצרתיו כלם חללים הנפלים צחרצ: **23** אשר נתנו קצרתיה צירכתי-צור ויהי קהלה סציבות קצרתה כלם חללים נפלים צחרצ אשר-נתנו חתית צורך חיים: **24** שם עילם וכל-המונה סציבות קצרתה כלם חללים הנפלים צחרצ אשר-ירדו ערלים

אל-ארץ חתיות אשר נתנו חתיתם צארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי צור: ²⁵ צורך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קצרתה כלם ערלים חללי-חרב כי-נתן חתיתם צארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי צור צורך חללים נתן: ²⁶ שם משך תבל וכל-המונה סביבותיו קצרותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם צארץ חיים: ²⁷ ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שאלו בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על-עממותם כי-חתית גבורים צארץ חיים: ²⁸ ואתה צורך ערלים תשצר ותשכב את-חללי-חרב: ²⁹ שמה אדום מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו בגבורתם את-חללי-חרב המה את-ערלים ישכבו ואת-ירדי צור: ³⁰ שמה נסיכי נפון כלם וכל-דגני אשר-ירדו את-חללים צחתיתם מגבורתם צושים וישכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כלמתם את-יורדי צור: ³¹ אותם יראה פרעה ונחם על-כל-**המונה** **[המונו]** חללי-חרב פרעה וכל-חילו נחם אדני יהוה: ³² כי-נתתי את-**חתי** **[חתי]** צורך חיים והשכב צורך ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המונה נחם אדני יהוה: **פ** **[Eze 33]** ויהי דצרי-יהוה אלי לאמר: ² בן-אדם דבר אל-בני-עמך ואמרת אליהם ארץ כי-אציא עליה חרב ולקחו עס-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: ³ וראה את-החרב צאה על-הארץ ותקע צשופר והזהיר את-העם: ⁴ ושמע השמע את-קול השופר ולא נוהר ותצוא חרב ותקחהו דמו צראשו יהיה: ⁵ את קול השופר שמע ולא נוהר דמו צו יהיה והוא נוהר נפשו מלט: ⁶ והצפה כי-יראה את-החרב צאה ולא-תקע צשופר והעם לא-נוהר ותצוא חרב ותקח מהם נפש הוא צעונו נלקח ודמו מיד-הצפה אדרש: **ק** ⁷ ואתה בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני: ⁸ צאמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע צעונו ימות ודמו מידך אצקש: ⁹ ואתה כי-הזהרת רשע מדרכו לשוץ ממנה ולא-שצ מדרכו הוא צעונו ימות ואתה נפשך הצלת: **ס** ¹⁰ ואתה בן-אדם אמר אל-צבית ישראל כן אמרתם לאמר כי-פשעונו וחטאתינו עלינו וצם אנחנו נמקים ואיך נחיה: ¹¹ אמר אליהם חי-אני נחם אדני יהוה אם-אחפץ צמות הרשע כי אם-צשוצ רשע מדרכו וחיה שוצו שוצו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו צבית ישראל: **פ** ¹² ואתה בן-אדם אמר אל-בני-עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ציום פשעו ורשעת הרשע לא-יכשל צה ציום שוצו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות צה ציום חטאתו: ¹³ צאמרי לצדיק חיה וחייה והוא-צטט על-צדקתו ועשה עול כלי-**צדקתו** **[צדקתיו]** לא תזכרנה וצעולו אשר-עשה צו ימות: ¹⁴ וצאמרי לרשע מות תמות ושצ מחטאתו ועשה משפט וצדקה: ¹⁵ חבל ישיצ רשע גולה ישלם צחקות החיים הלך לצלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: ¹⁶ כלי-**חטאתו** **[חטאתיו]** אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ¹⁷ ואמרו צני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא-יתכן: ¹⁸ צשוצ-צדיק מצדקתו ועשה עול ומת צהם: ¹⁹ וצשוצ רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ²⁰ ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם צבית ישראל: **פ** ²¹ ויהי צשתי עשרה שנה צעשרי צחמשה לחדש לגלותנו צא-אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: ²² ויד-יהוה היתה אלי צערב לפני צוא הפליט ויפתח את-פי עד-צוא אלי

בצקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: **פ 23** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **24** בן-אדם ישני התרבות האלה על-אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אצרהם ויירש את-הארץ ואנחנו רצים לנו נתנה הארץ למורשה: **פ 25** לכן אמר אליהם כה-אמר אדני יהוה על-הדם תאכלו ועינכם תשאו אל-גלולכם ודם תשפכו והארץ תירשו: **26** עמדתם על-חרבכם עשיתן תועבה ואיש את-אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: **פ 27** כה-תאמר אלהים כה-אמר אדני יהוה חי-אני אס-לא אשר צחרות צחרצ יפלו ואשר על-פני השדה לחיה נתחיו לאכלו ואשר צמנדות וצמערות צדבר ימותו: **28** ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: **29** וידעו כי-אני יהוה צחתי את-הארץ שממה ומשמה על כל-תועבתם אשר עשו: **פ 30** ואתה בן-אדם צני עמך הנדברים כך אלל הקירות וצפתחי הבתים ודבר-חד את-אחד איש את-אחיו לאמר צא-נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה: **31** ויצאו אליך כמזוא-עם וישבו לפניך עמי ושמעו את-דברך ואתם לא יעשו כי-עגבים צפיהם המה עשים אחרי צנעם לצם הלך: **32** והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את-דברך ועשים אינם אותם: **33** וצבאה הנה צאה וידעו כי נציה היה צתוכם: **פ Eze 34** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם הנצא על-רועי ישראל הנצא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי-ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הנאן ירעו הרעים: **3** את-החלצ תאכלו ואת-הגמר תלצו הצריאה תוצחו הנאן לא תרעו: **4** את-הנחלות לא חזקתם ואת-החולה לא-רפאתם ולנשצרת לא חצצתם ואת-הנדחת לא השצתם ואת-האצדת לא צקשתם וצחזקה רדיתם אתם וצפרך: **5** ותפוצינה מצלי רעה ותהיינה לאכלה לכל-חית השדה ותפוצינה: **6** ישגו צאני צכל-ההרים ועל כל-גצעה רמה ועל כל-פני הארץ נפלו צאני ואין דורש ואין מצקש: **7** לכן רעים שמעו את-דבר יהוה: **8** חי-אני נאם אדני יהוה אס-לא יען היות-צאני לצו ותהיינה צאני לאכלה לכל-חית השדה מאין רעה ולא-דרשו רעי את-צאני וירעו הרעים אותם ואת-צאני לא רעו: **פ 9** לכן הרעים שמעו דבר-יהוה: **10** כה-אמר אדני יהוה הנני אל-הרעים ודרשתי את-צאני מידם והשצתים מרעות אןן ולא-ירעו עוד הרעים אותם והנלתי צאני מפייהם ולא-תהיין להם לאכלה: **פ 11** כי כה אמר אדני יהוה הנני-אני ודרשתי את-צאני וצקרתים: **12** צקרת רעה עדרו ציוס-היותו צתוך-צאנו נפרשות כן צקרק את-צאני והנלתי אתהם מכל-המקומת אשר נפלו שס ציוס ענן וערפל: **13** והוצאתים מן-העמים וקצנתים מן-הארצות והציאתים אל-אדמתם ורעייתם אל-הרי ישראל צאפיקים וצכל מושצי הארץ: **14** צמרעה-טוב ארעה אתם וצהרי מרוס-ישראל יהיה נוהם שס תרצונה צנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל-הרי ישראל: **15** אני ארעה צאני ואני ארצינם נאם אדני יהוה: **16** את-האצדת צקש ואת-הנדחת אשיצ ולנשצרת אצצש ואת-החולה אצוק ואת-השמנה ואת-החזקה אשמיד ארענה צמשפט: **17** ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט צין-שה לשה לצילים ולעתודים: **18** המעט מכס המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו צרגליכם ומשקע-מים תשתו ואת הנותרים צרגליכם תרפשו: **19** וצאני מרמסו רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: **פ 20** לכן כה אמר אדני יהוה אליהם

הנני-אני ושפטתי צין-שה צריה וצין שה רזה: **21** יען צלז וצכתף תהדפו וצקריכס תנגחו כלה-הנחלות עד אשר הפיכותם אותה אל-החוחה: **22** והושעתי ללאני ולא-תהיינה עוד לצו ושפטתי צין שה לשה: **23** והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עצדי דויד הוא ירעה אתם והוא-יהיה להן לרעה: **24** ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועצדי דוד נשיא צתוכס אני יהוה דצרת: **25** וכרתי להם צרית שלום והשצתי חיה-רעה מן-הארץ וישצו צמדצר לצטח וישנו ציערים: **26** ונתתי אותם וסציצות גצעתי צרכה והורדתי הגשם צעתו גשמי צרכה יהיו: **27** ונתן עץ השדה את-פריו והארץ תתן יצולה והיו על-אדמתם לצטח וידעו כי-אני יהוה צשצרי את-מטות עלם והצלתיים מיד העצדים צהם: **28** ולא-יהיו עוד צו לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישצו לצטח ואין מחריד: **29** והקמתי להם מטע לשם ולא-יהיו עוד חספי רעצ צארץ ולא-ישאו עוד כלמת הגוים: **30** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי צית ישראל נאם אדני יהוה: **31** ואתן לאני נאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: **Eze 35** ויהי דצרי-יהוה אלי לאמר: **2** צן-אדם שים פניך על-הר שעיר והנצא עליו: **3** ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר-שעיר ונטיתי ידי עליך ונתחיק שממה ומשמה: **4** עריך חרצה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי-אני יהוה: **5** יען היות לך חיבת עולם ותגר את-צני-ישראל על-ידי-חרצ צעת אידס צעת עון קץ: **6** לכן חי-אני נאם אדני יהוה כי-לדס אעשך ודס ירדפך אס-לא דס שנאת ודס ירדפך: **7** ונתתי את-הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושצ: **8** ומלאתי את-הריו חלליו גצעותיך וגאותיך וכל-אפיקיך חללי-חרצ יפלו צהם: **9** שממות עולם אתך ועריך לא **[תיצבנה]** וידעתם כי-אני יהוה: **10** יען אמרך את-שני הגוים ואת-שתי הארצות לי תהיינה וירשונה ויהוה שם היה: **11** לכן חי-אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך צם ונודעתי צם כאשר אשפטך: **12** וידעת כי-אני יהוה שמעתי את-כל-נאותיך אשר אמרת על-הרי ישראל לאמר **[שממה]** **[שממו]** לנו נתנו לאכלה: **13** ותגדילו עלי צפיכס והעתרתם עלי דצריכס אני שמעתי: **14** כה אמר אדני יהוה כשמח כל-הארץ שממה אעשה-לך: **15** כשמחתך לנחלת צית-ישראל על אשר-שממה כן אעשה-לך שממה תהיה הר-שעיר וכל-אדום כלה וידעו כי-אני יהוה: **Eze 36** ואתה צן-אדם הנצא אל-הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דצרי-יהוה: **2** כה אמר אדני יהוה יען אמר האויצ עליכס האח וצמות עולם למורשה היתה לנו: **3** לכן הנצא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ציען שמות ואסף אתכס מסציצ להיותכס מורשה לשארית הגוים ותעלו על-שפת לשון ודצת-עס: **4** לכן הרי ישראל שמעו דצר-אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה להרים ולגצעות לאפיקים ולגחיות ולחרצות השממות ולערים הנעצות אשר היו לצו וללעג לשארית הגוים אשר מסציצ: **5** לכן כה-אמר אדני יהוה אס-לא צאש קנאתי דצרתי על-שארית הגוים ועל-אדום כלא אשר נתנו-את-ארצי להם למורשה צשמחת כל-לצצ צשאט נפש למען מגרשה לצו: **6** לכן הנצא על-אדמת ישראל ואמרת להרים ולגצעות לאפיקים ולגחיות כה-אמר אדני יהוה הנני צקנאתי וצחמתי דצרתי יען כלמת גוים נשאתם: **7** לכן כה אמר אדני יהוה אני

נשאתי את-ידי אם-לא הגויס אשר לכם מקביצ המה כלמתס ישאו: ⁸ ואתס הרי
 ישראל ענפכס תתנו ופריכס תשאו לעמי ישראל כי קרבו לצוא: ⁹ כי הנני אליכס
 ופניתי אליכס ונעזדתס ונזרעתס: ¹⁰ והרציתי עליכס אדם כלי-צית ישראל כלה
 ונשבו העריס והחרבות תצנינה: ¹¹ והרציתי עליכס אדם וצהמה ורבו ופרו
 והושצתי אתכס כקדמותיכס והטצתי מראשתיכס וידעתס כי-אני יהוה: ¹² והולכתי
 עליכס אדם את-עמי ישראל וירשוך והיית להס לנחלה ולא-תוסף עוד לשכלס: ¹³ **ק**
¹³ כה אמר אדני יהוה יען אמריס לכם אכלת אדם [אתי] ומשכלת [גויך]
 [גויך] היית: ¹⁴ לכן אדם לא-תאכלי עוד [וגויך] [וגויך] לא [תכשלי-] [תשכלי-] עוד
 נאס אדני יהוה: ¹⁵ ולא-אשמיע אליך עוד כלמת הגויס ותרפת עמיס לא
 תשאי-עוד [וגויך] [וגויך] לא-תכשלי עוד נאס אדני יהוה: ¹⁶ **ק** ויהי דצרי-יהוה
 אלי לאמר: ¹⁷ בן-אדם צית ישראל ישציס על-אדמתס ויטמאו אותה דרכס
 ובעלילותס כטמאת הגדה היתה דרכס לפני: ¹⁸ ואשפך חמתי עליהס על-הדס
 אשר-שפכו על-הארץ וצגלוליהס טמאוה: ¹⁹ ואפיץ אתס בגויס ויזרו בצארות
 כדרכס ובעלילותס שפטתיס: ²⁰ ויצוא אל-הגויס אשר-צאו שס ויחללו את-שס
 קדשי בצמר להס עם-יהוה אלה ומארצו ינאו: ²¹ ואחמל על-שס קדשי אשר
 חללוהו צית ישראל בגויס אשר-צאו שמה: ²² **ק** לכן אמר לצית-ישראל כה אמר
 אדני יהוה לא למענכס אני עשה צית ישראל כי אם-לשס-קדשי אשר חללתס
 בגויס אשר-בצאתס שס: ²³ וקדשתי את-שמי הגדול המחלל בגויס אשר חללתס
 בתוכס וידעו הגויס כי-אני יהוה נאס אדני יהוה בצקדשי ככס לעיניס: ²⁴
 ולקחתי אתכס מן-הגויס וקבצתי אתכס מכל-הארצות והצאתי אתכס אל-אדמתכס:
²⁵ ורקתי עליכס מיס טהורים וטהרתס מכל טמאותיכס ומכל-גולויכס אטור
 אתכס: ²⁶ ונתתי לכם לצ חדש ורוח חדשה אתן בקרבכס והסרתי את-לב האבן
 מבשרכס ונתתי לכם לצ בשר: ²⁷ ואת-רוחי אתן בקרבכס ועשיתי את אשר-בצחקי
 תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתס: ²⁸ וישצתס בצרך אשר נתתי לאצתיכס והייתס לי
 לעם ואני אהיה לכם לאלהיס: ²⁹ והושעתי אתכס מכל טמאותיכס וקראתי
 אל-הדגן והרציתי אתו ולא-אתן עליכס רעב: ³⁰ והרציתי את-פרי העץ ותנובת
 השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגויס: ³¹ וזכרתס את-דרכיכס הרעיס
 ומעלליכס אשר לא-טוביס ונקטתס בצפניכס על עונתיכס ועל תועבותיכס: ³² לא
 למענכס אני-עשה נאס אדני יהוה יודע לכם צושו והכלמו מדרכיכס צית ישראל:
³³ **ק** כה אמר אדני יהוה ציוס טהרי אתכס מכל עונותיכס והושצתי את-העריס
 ונצנו החרבות: ³⁴ והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שמה לעיני כלי-עובר: ³⁵
 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן-עדן והעריס החרבות והנשמות והנהרקות
 בצורות ישצו: ³⁶ וידעו הגויס אשר ישארו סביבותיכס כי אני יהוה צניתי
 הנהרקות נטעתי הנשמה אני יהוה דצרתי ועשיתי: ³⁷ **ק** כה אמר אדני יהוה עוד
 זאת אדרש לצית-ישראל לעשות להס ארצה אתס כלאן אדם: ³⁸ כלאן קדשיס
 כלאן ירושלם צמועדיה כן תהיינה העריס החרבות מלאות לאן אדם וידעו כי-אני
 יהוה: ³⁹ **ק** **Eze 37** היתה עלי די-יהוה ויונאני צרות יהוה ויניחתי בתוך הצקעה והיא
 מלאה עצמות: ² והעצירני עליהס סביצ סביצ והנה רבות מאד על-פני הצקעה

והנה יצות מאד: **3** ויאמר אלי בן-אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה
 אתה ידעת: **4** ויאמר אלי הנבא עלי-העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות
 היצות שמעו דברי-יהוה: **5** כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
 צבם רוח וחייתם: **6** ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם צפר וקרמתי עליכם עור
 ונתתי צבם רוח וחייתם וידעתם כי-אני יהוה: **7** ונבאתי כאשר צויתי ויהי-קול
 כהנבאי והנה-רעש ותקרבו עצמות עמם אל-עצמו: **8** וראיתי והנה-עליהם גדים
 וצפר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: **9** ויאמר אלי הנבא
 אל-הרוח הנבא בן-אדם ואמרת אל-הרוח כה-אמר אדני יהוה מארבע רוחות
 באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו: **10** והנבאתי כאשר צונו ותבוא בהם הרוח
 ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול מאד-מאד: **11** ויאמר אלי בן-אדם העצמות
 האלה כל-צית ישראל המה הנה אמרים יצשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו:
12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קצרותיכם
 והעליתי אתכם מקצרותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל: **13** וידעתם
 כי-אני יהוה צפתחי את-קצרותיכם ובהעלותי אתכם מקצרותיכם עמי: **14** ונתתי
 רוחי צבם וחייתם והנחתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי-אני יהוה דברתי ועשיתי
 נאם-יהוה: **15** **פ** והי דברי-יהוה אלי לאמר: **16** ואתה בן-אדם קח-לך עץ אחד
 וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל **(מצרו)** **[מצרי]** ולקח עץ אחד וכתב עליו
 ליוסף עץ אפרים וכל-צית ישראל **(מצרו)** **[מצרי]**: **17** וקרב אתם אחד אל-אחד לך
 לעץ אחד והיו לאחדים בידך: **18** וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא-אתגיד
 לנו מה-אלה לך: **19** דבר אלהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף
 אשר ביד-אפרים ושצטי ישראל **(מצרו)** **[מצרי]** ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה
 ועשיתם לעץ אחד והיו אחד צידי: **20** והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך
 לענייהם: **21** ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מצינ
 הגוים אשר הלכו-שם וקצנתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם: **22** ועשיתי
 אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא
(יהיה-) **[יהיר-]** עוד לשני גוים ולא יחזו עוד לשתי ממלכות עוד: **23** ולא יטמאו עוד
 בגלוליהם וצשקוליהם וכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושצתיהם אשר חטאו
 בהם וטהרתי אותם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **24** ועצדי דוד מלך
 עליהם ורועה אחד יהיה לכלם וצמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: **25** וישבו
 על-הארץ אשר נתתי לעצדי ליעקב אשר ישבו-בה אבותיכם וישבו עליה המה
 וצניהם וצני צניהם עד-עולם ודוד עצדי נשיא להם לעולם: **26** וכרתי להם ברית
 שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרציתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם
 לעולם: **27** והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם: **28** וידעו
 הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: **38** **פ** **Eze** ויהי
 דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם שים פינך אל-גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך
 ותבל והנבא עליו: **3** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך
 ותבל: **4** ושוצמתיך ונתתי חמים בלחייך והואצתי אותך ואת-כל-חילך קוסים ופרשים
 לבשי מכלול כלם קהל רב ונגן תפשי חרבות כלם: **5** פרס כוש ופוט אתם

כלם מגן וכובע: **6** גמר וכל-אגפיה צית תוגרמה ירכתי לפון ואת-כל-אגפיו עמים רבים אתך: **7** הכן והכן לך אתה וכל-קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: **8** מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל-ארץ משווצת מחרב מקצנת מעמים רבים על הרי ישראל אשר-היו לחרבה תמיד והיא מעמים הולאה וישבו לבטח כלם: **9** ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל-אגפיך ועמים רבים אותך: **10** **ס** כה אמר אדני יהוה והיה ציוס ההוא יעלו דברים על-לבבך ותשצת מחשבת רעה: **11** ואמרת אעלה על-ארץ פרוות תבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה וצריח ודלתים אין להם: **12** לשלל שלל ולבו צו להשיצ ידך על-חרבות נושבת ואל-עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על-טבור הארץ: **13** שצא ודדן וסחרי תרשיש וכל-כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה צא הלבו צו הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: **14** **ס** לכן הנצא צן-אדם ואמרת לבוג כה אמר אדני יהוה הלוא ציוס ההוא בשצת עמי ישראל לבטח תדע: **15** ובאת ממקומך מירכתי לפון אתה ועמים רבים אתך רבצי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: **16** ועלית על-עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על-ארצי למען דעת הגוים אחי בהקדשי צך לעיניהם גוג: **17** **ס** כה-אמר אדני יהוה האתה-הוא אשר-דברתי צימים קדמונים ציד עבדי נציאי ישראל הנצאים צימים ההם שנים להציא אתך עליהם: **18** והיה ציוס ההוא ציוס גוג על-אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: **19** ובקנאתי באש-עצרתי דברתי אס-לא ציוס ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: **20** ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל-הרמש הרמש על-האדמה וכל האדם אשר על-פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל-חומה לארץ תפול: **21** וקראתי עליו לכל-הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: **22** ונשפטי אחו צדבר וצדס וגשם שוטף ואצני אלגביש אש וגפריית אמטיר עליו ועל-אגפיו ועל-עמים רבים אשר אחו: **23** והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי-אני יהוה: **ס** **Eze 39** ואתה צן-אדם הנצא על-גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותצל: **2** ושצצתיך ושאתיך והעליתיך מירכתי לפון והבאותך על-הרי ישראל: **3** והכייתי קשתך מיד שמאלך וחזיך מיד ימינך אפיל: **4** על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אגפיך ועמים אשר אתך לעיט כפור כל-כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: **5** על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: **6** ושלחתי-אש בצמגוג ובישצי האיים לבטח וידעו כי-אני יהוה: **7** ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אחל את-שם-קדשי עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה קדוש צישראל: **8** הנה צאה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: **9** ויאלו ישצי ערי ישראל וצערו והשיקו צנשק ומגן ונהה צקשת וצחלים וצמקל יד וצרמח וצערו צהם אש שצע שנים: **10** ולא-ישאו עצים מן-השדה ולא יחטבו מן-היערים כי צנשק יצערו-אש ושללו את-שלליהם וצוו את-צויהם נאם אדני יהוה: **11** **ס** והיה ציוס ההוא אתן לגוג מקו-שם קצר צישראל גי העברים קדמת הים וחממת היא את-העברים וקצרו שם את-גוג ואת-כל-המונה וקראו גיא המון גוג: **12** וקצרום צית ישראל למען טהר את-הארץ

שצעה חדשים: ¹³ וקצרו כל-עם הארץ והיה להם לשם יום הכזבי נאם אדני יהוה: ¹⁴ ואנשי תמיד יצדילו עזרים צארץ מקצרים את-העזרים את-הנותרים על-פני הארץ לטהרה מקנה שצעה-חדשים יתקרו: ¹⁵ ועצרו העזרים צארץ וראה עמם אדם וצנה אללו זיון עד קצרו אתו המקצרים אל-גיא המון גוג: ¹⁶ וגם סס-עיר המונה וטהרו הארץ: ¹⁷ **ס** ואתה צן-אדם כה-אמר אדני יהוה אמר לצפור כל-כנף ולכל חית השדה הקצלו וצאו האספו מסביב על-זבחי אשר אני וצח לכם וצח גדול על הרי ישראל ואכלתם צפר ושחיתם דם: ¹⁸ צפר גזורים תאכלו ודם-נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועמודים פרים מריאי צפן כלם: ¹⁹ ואכלתם-חלב לשצעה ושחיתם דם לשכרון מזבחי אשר-זבחתי לכם: ²⁰ ושצעתם על-שלחני סוס ורכב גבור וכל-איש מלחמה נאם אדני יהוה: ²¹ ונתתי את-כבודי בגוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי ואת-ידי אשר-שמתי בהם: ²² וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן-היום ההוא והלאה: ²³ וידעו הגוים כי בעונם גלו בית-ישראל על אשר מעלו-צי ואסתר פני מהם ואחנס ציד זרייהם ויפלו צחרב כלם: ²⁴ כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: ²⁵ **ס** לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את-**[שצית]** **[שצות]** יעקב ורחמתי כל-צית ישראל וקנאתי לשם קדשי: ²⁶ ונשו את-כלמתם ואת-כל-מעלם אשר מעלו-צי שצעתם על-אדמתם לצטח ואין מחריד: ²⁷ שצוצי אותם מן-העמים וקצנתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי צם לעיני הגוים רבים: ²⁸ וידעו כי אני יהוה אלהיהם צהגלותי אתם אל-הגוים וננסתים על-אדמתם ולא-אזותיר עוד מהם שם: ²⁹ ולא-אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-צית ישראל נאם אדני יהוה: ³⁰ **פ** צעשרים וחמש שנה לגלותנו צראש השנה צעשור לחדש צארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר צעמם היום הזה היתה עלי ידי-יהוה ויצא אתי שמה: ² צמראות אלהים הציאתי אל-ארץ ישראל ויניחני אל-הר גבה מאד ועליו כמזבנה-עיר מנגב: ³ ויציא אתי שמה והנה-איש מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים צידו וקנה המדה והוא עמד צעשר: ⁴ וידבר אלי האיש צן-אדם ראה צעיניך וצאזניך שמע ושים לצך לכל אשר-אני מראה אותך כי למען הראותכה הצאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לצית ישראל: ⁵ והנה חומה מחוץ לצית סביב סביב וציד האיש קנה המדה שש-אמות צאמה וטפת וימד את-רחב הצנין קנה אחד וקומה קנה אחד: ⁶ ויצוא אל-שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל **[צמעלותו]** **[צמעלותיו]** וימד את-סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד אחד רחב: ⁷ והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב וצין התאים חמש אמות וסף השער מאכל אולם השער מהצית קנה אחד: ⁸ וימד את-אלם השער מהצית קנה אחד: ⁹ וימד את-אלם השער שמה אמות **[ואילו]** **[ואיליו]** שמים אמות ואלם השער מהצית: ¹⁰ ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: ¹¹ וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: ¹² וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה-אחת גבול מפה והתא שש-אמות מפו ושש אמות מפו: ¹³ וימד את-השער מגג התא לגוג רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח: ¹⁴ ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל החצר השער

קציב קציב: ¹⁵ ועל פני השער **[היאסון]** **[האיסון]** על-לפני אלם השער הפנימי
 חמשים אמה: ¹⁶ וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער קציב
 קציב וכן לאלמות וחלונות קציב קציב לפנימה ואל-איל תמרים: ¹⁷ ויביאני
 אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר קציב קציב שלשים לשכות
 אל-הרצפה: ¹⁸ והרצפה אל-כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה:
¹⁹ וימד רחב מפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים
 והצפון: ²⁰ והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו: ²¹
[ותאו] **[ותאיו]** שלושה מפו ושלושה מפו **[ואילו]** **[ואיליו]** **[ואלמו]** **[ואלמיו]** היה
 כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים צלמה: ²² **[וחלונו]**
[וחלוניו] **[ואלמו]** **[ואלמיו]** **[ותמרו]** **[ותמריו]** כמדת השער אשר פניו דרך הקדים
 ובמעלות שבע יעל-צו **[ואלמו]** **[ואלמיו]** לפניהם: ²³ ושער לחצר הפנימי נגד
 השער לצפון ולקדים וימד משער אל-שער מאה אמה: ²⁴ ויולכני דרך הדרום
 והנה-שער דרך הדרום ומדד **[אילו]** **[איליו]** **[ואלמו]** **[ואלמיו]** כמדות האלה: ²⁵
 וחלונים לו **[ואלמיו]** **[ואלמיו]** קציב קציב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך
 ורחב חמש ועשרים אמה: ²⁶ ומעלות שבעה **[עלותו]** **[עלותיו]** **[ואלמו]** **[ואלמיו]**
 לפנייהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל-**[אילו]** **[איליו]**: ²⁷ ושער לחצר הפנימי
 דרך הדרום וימד משער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: ²⁸ ויביאני אל-חצר
 הפנימי בשער הדרום וימד את-השער הדרום כמדות האלה: ²⁹ **[ותאו]** **[ותאיו]**
[ואילו] **[ואיליו]** **[ואלמו]** **[ואלמיו]** כמדות האלה וחלונות לו **[ואלמו]** **[ואלמיו]**
 קציב קציב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: ³⁰ ואלמות קציב קציב
 ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: ³¹ ואלמו אל-חצר החיצונה ותמרים
 אל-**[אילו]** **[איליו]** ומעלות שמונה **[מעלו]** **[מעליו]**: ³² ויביאני אל-החצר הפנימי
 דרך הקדים וימד את-השער כמדות האלה: ³³ **[ותאו]** **[ותאיו]** **[ואילו]** **[ואיליו]**
[ואלמו] **[ואלמיו]** כמדות האלה וחלונות לו **[ואלמו]** **[ואלמיו]** קציב קציב ארך
 חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: ³⁴ לחצר החיצונה
 ותמרים אל-**[אילו]** **[איליו]** מפו ומפו ושמונה מעלות **[מעלו]** **[מעליו]**: ³⁵ ויביאני
 אל-שער הצפון ומדד כמדות האלה: ³⁶ **[תאו]** **[תאיו]** **[אלו]** **[איליו]** **[ואלמו]**
[ואלמיו] וחלונות לו קציב קציב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: ³⁷
[ואילו] **[ואיליו]** לחצר החיצונה ותמרים אל-**[אילו]** **[איליו]** מפו ומפו ושמונה מעלות
[מעלו] **[מעליו]**: ³⁸ ולשכה ופתחה צאילים השערים שם ידיחו את-העלה: ³⁹ ובאלם
 השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת
 והאשם: ⁴⁰ ואל-הכתף מחוזה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות
 ואל-הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות: ⁴¹ ארבעה שלחנות מפה
 וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: ⁴² וארבעה
 שלחנות לעולה אצני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה
 אחת אליהם ויניחו את-הכלים אשר ישחטו את-העולה צם והזבח: ⁴³ והשפתים
 טפה אחד מוכנים צבית קציב קציב ואל-השלחנות צמר הקרבן: ⁴⁴ ומחוצה לשער
 הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל-כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום

אחד אל-כתף שער הקדים פני דרך הצפון: ⁴⁵ וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה
 דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הצית: ⁴⁶ והלשכה אשר פניה דרך הצפון
 לכהנים שמרי משמרת המזבח המה צני-נדוק הקרבים מצני-לוי אל-יהוה לשרתו:
⁴⁷ וימד את-החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הצית:
⁴⁸ ויצאני אל-אלם הצית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב
 השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: ⁴⁹ ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי
 עשרה אמה וצמעות אשר יעלו אליו ועמדים אל-האילים אחד מפה ואחד מפה:
Eze 41 ויצאני אל-ההיכל וימד את-האילים שש-אמות רחב-מפו ושש-אמות-רחב מפו
 רחב האהל: ² ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש
 אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: ³ וצא לפנימה וימד
 אל-הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: ⁴ וימד
 את-ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל-פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש
 הקדשים: ⁵ וימד קיר-הצית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לצית
 סביב: ⁶ והצלעות צלע אל-צלע שלוש ושלשים פעמים וצאות בקיר אשר-לצית
 לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא-יהיו אחוזים בקיר הצית: ⁷ ורחבה ונסבה
 למעלה למעלה לצלעות כי מוסב-הצית למעלה למעלה סביב סביב לצית על-כן
 רחב-לצית למעלה וכן התחמונה יעלה על-העליונה לתיכונה: ⁸ וראיתי לצית גבה
 סביב סביב **[מיסדות]** **[מוסדות]** הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: ⁹ רחב
 הקיר אשר-לצלע אל-החוף חמש אמות ואשר מנח צית צלעות אשר לצית: ¹⁰ וצין
 הלשכות רחב עשרים אמה סביב לצית סביב סביב: ¹¹ ופתח הצלע למנח פתח
 אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב: ¹²
 והצין אשר אל-פני הגזרה פאת דרך-הים רחב שבעים אמה וקיר הצין
 חמש-אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה: ¹³ ומדד את-הצית ארך מאה
 אמה והגזרה והצניה וקירותיה ארך מאה אמה: ¹⁴ ורחב פני הצית והגזרה לקדים
 מאה אמה: ¹⁵ ומדד ארך-הצין אל-פני הגזרה אשר על-אחריה **[ואתוקיהא]**
[ואתיקיהא] מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: ¹⁶ הספים
 והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחוף עץ סביב סביב
 והארץ עד-החלונות והחלונות מכסות: ¹⁷ על-מעל הפתח ועד-הצית הפנימי ולחוף
 ואל-כל-הקיר סביב סביב צפנימי וצחיזון מדות: ¹⁸ ועשוי כרובים ותמרים ותמרה
 צין-כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: ¹⁹ ופני אדם אל-התמרה מפו ופני-כפיר
 אל-התמרה מפו עשוי אל-כל-הצית סביב סביב: ²⁰ מהארץ עד-מעל הפתח
 הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: ²¹ ההיכל מזווח רבעה ופני הקדש המראה
 כמראה: ²² המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים-אמות ומקצעותיו לו וארכו
 וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: ²³ ושתיים דלתות להיכל
 ולקדש: ²⁴ ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים דלת אחת ושתי
 דלתות לאחרת: ²⁵ ועשויה אליהן אל-דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים
 לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחוף: ²⁶ וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו
 אל-כתפות האולם וצלעות הצית והעצים: **Eze 42** ויצאני אל-החצר החיצונה הדרך

דרך הנפון ויצאני אל-הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר-נגד הצנין אל-הנפון: ²
 אל-פני-ארך אמות המאה פתח הנפון והרחצ חמשים אמות: ³ נגד העשרים אשר
 לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אחיק אל-פני-אחיק בשלשים: ⁴
 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל-הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
 לנפון: ⁵ והלשכות העליונות קצרות כיווכלו אחיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות
 צנין: ⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על-כן נאלץ
 מהתחתנות ומהתיכנות מהארץ: ⁷ וגדר אשר-לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר
 החיצונה אל-פני הלשכות ארכו חמשים אמה: ⁸ כי-ארך הלשכות אשר לחצר
 החיצונה חמשים אמה והנה על-פני ההיכל מאה אמה: ⁹ **[ומתחתה] (לשכות)**
[ומתחת] (הלשכות) האלה (המצוא) (המצוא)] מהקדים צבאו להנה מהחצר החצונה:
¹⁰ צרוב גדר החצר דרך הקדים אל-פני הגזרה ואל-פני הצנין לשכות: ¹¹ ודרך
 לפנייהם כמרמה הלשכות אשר דרך הנפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
 וכמשפטיהן וכפתחיהן: ¹² וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח צראש דרך
 דרך צפני הגדרת הגינה דרך הקדים צבואן: ¹³ ויאמר אלי לשכות הנפון לשכות
 הדרום אשר אל-פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו-שם הכהנים
 אשר-קרוצים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
 והאשם כי המקום קדש: ¹⁴ צבאם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אל-החצר החיצונה
 ושם יניחו צבדיהם אשר-ישרתו צהן כי-קדש הנה **[ילבשו] [ולבשו]** צבדים אחרים
 וקרבו אל-אשר לעם: ¹⁵ וכלה את-מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
 פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב: ¹⁶ מדד רוח הקדים צקנה המדה
 חמש-**[אמות] [מאות]** קנים צקנה המדה סביב: ¹⁷ מדד רוח הנפון חמש-מאות קנים
 צקנה המדה סביב: ¹⁸ את רוח הדרום מדד חמש-מאות קנים צקנה המדה: ¹⁹ סבב
 אל-רוח הים מדד חמש-מאות קנים צקנה המדה: ²⁰ לארבע רוחות מדדו חומה לו
 סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל צין הקדש לחל: **Eze 43**
 ויולכני אל-השער שער אשר פנה דרך הקדים: ² והנה כבוד אלהי ישראל בא
 מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבודו: ³ וכמרמה המרמה
 אשר ראיתי כמרמה אשר-ראיתי צבאי לשחת את-העיר ומראות כמרמה אשר
 ראיתי אל-נהר-כבר ואפל אל-פני: ⁴ וכבוד יהוה בא אל-הבית דרך שער אשר
 פניו דרך הקדים: ⁵ ותשאני רוח ותציאני אל-החצר הפנימי והנה מלא כבוד-יהוה
 הבית: ⁶ ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אלני: ⁷ ויאמר אלי בן-אדם
 את-מקום כסאי ואת-מקום כפות רגלי אשר אשר אשכן-שם בתוך צני-ישראל לעולם ולא
 יטמאו עוד צית-ישראל שם קדשי המה ומלכיהם צונותם וצפגרי מלכיהם צמותם:
⁸ צתתם ספס את-ספי ומזותתם אלל מזותתי והקיר ציני וציניהם וטמאו את-שם
 קדשי צתועצותם אשר עשו ואלל אתם צאפי: ⁹ עתה ירחקו את-זנותם ופגרי
 מלכיהם ממני ושכנתי צתוכם לעולם: **ס** ¹⁰ אתה בן-אדם הגד את-צית-ישראל
 את-הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את-תכנית: ¹¹ ואם-נכלמו מכל אשר-עשו זורת
 הבית ותכונתו ומוצאיו ומוצאיו וכל-צורתו ואת כל-חקתיו וכל-**[צורתיו] [צורתיו]**
 וכל-**[צורתו] [צורתו]** הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את-כל-צורתו

ואת-כל-חקתיו ועשו אותם: ¹² זאת תורת הצית על-ראש ההר כל-גבולו סביב סביב קדש קדשים הנה-זאת תורת הצית: ¹³ ואלה מדות המזבח צלמות אמה אמה וטפח וחיך האמה ואמה-רחב וגבולה אל-שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: ¹⁴ ומחיק הארץ עד-העזרה התחתונה שמים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד-העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: ¹⁵ וההר אל ארבע אמות **(ומהארזיל)** **(ומהארזיל)** ולמעלה הקרנות ארבע: ¹⁶ **(ומהארזיל)** **(ומהארזיל)** שמים עשרה ארץ בשמים עשרה רחב רצוע אל ארבעת רצועיו: ¹⁷ והעזרה ארבע עשרה ארץ בארבע עשרה רחב אל ארבעת רצועיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק-לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים: ¹⁸ ויאמר אלי בן-אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ציוס העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: ¹⁹ ונתתה אל-הכהנים הלוים אשר הם מורע לדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתי פר בן-צבקר לחטאת: ²⁰ ולקחת מדמו ונתתה על-ארבע קרנתיו ואל-ארבע פנות העזרה ואל-הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו: ²¹ ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הצית מחוץ למקדש: ²² וציוס השני תקריב שעיר-עזים תמים לחטאת וחטאו את-המזבח כאשר חטאו צפר: ²³ בכלותך מחטא תקריב פר בן-צבקר תמים ואיל מן-האלאן תמים: ²⁴ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: ²⁵ שבעת ימים תעשה שעיר-חטאת ליום ופר בן-צבקר ואיל מן-האלאן תמימים יעשו: ²⁶ שבעת ימים יכפרו את-המזבח וטהרו אתו ומלאו **(יד)** **(ידין)**: ²⁷ ויכלו את-הימים **ק** והיה ציוס השמיני והאלאה יעשו הכהנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: **ק**

Eze 44 וישב אחי דרך שער המקדש החיון הפנה קדים והוא סגור: ² ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא-יבא בו כי יהוה אלהי-ישראל בא בו והיה סגור: ³ את-הנשיא נשיא הוא יש-בו **(לאכול-)** **(לאכל-)** לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יאל: ⁴ ויבאני דרך-שער הכפון אל-פני הצית וארא והנה מלא כבוד-יהוה את-צית יהוה וחפל אל-פני: ⁵ ויאמר אלי יהוה בן-אדם שים לך וראה צעיניך וצאוניך שמע את כל-אשר אני מדבר אתך לכל-חקות צית-יהוה ולכל-**(תורתו)** **(תורתיו)** ושמת לך למצוא הצית בכל מוצאי המקדש: ⁶ ואמרת אל-מרי אל-צית ישראל כה אמר אדני יהוה רב-לכם מכל-תועבותיכם צית ישראל: ⁷ צהביאכם בני-נכר ערלי-לב וערלי צפר להיות במקדשי לחללו את-ציתי צהקריבכם את-לחמי חלב ודם ויפרו את-צירתי אל כל-תועבותיכם: ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמתי במקדשי לכם: ⁹ כה-אמר אדני יהוה כל-בן-נכר ערל לב וערל צפר לא יבוא אל-מקדשי לכל-בן-נכר אשר בתוך בני ישראל: ¹⁰ כי אס-הלוים אשר רחקו מעלי צתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: ¹¹ והיו במקדשי משרתים פקדות אל-שערי הצית ומשרתים את-הצית המה ישחטו את-העלה ואת-הזבח לעם והמה יעמדו לפנים לשרתם: ¹² יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לצית-ישראל למכשול עון על-כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: ¹³ ולא-יגשו אלי לכהן לי ולגשת על-כל-קדשי אל-קדשי הקדשים ונשאו כלמתם

ותועבותם אשר עשו: **14** ונתתי אותם שמרי משמרת הצית לכל עצדתו ולכל אשר יעשה זו: **פ 15** והכהנים הלויים בני לדוק אשר שמרו את-משמרת מקדשי צתעות בני-ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם דני יהוה: **16** המה יבאו אל-מקדשי והמה יקרבו אל-שלחני לשרתני ושמרו את-משמרת: **17** והיה צבואם אל-שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבושו ולא-יעלה עליהם זמר צרתם צשערי החצר הפנימית וציתה: **18** פארי פשתים יהיו על-ראשם ומכנסי פשתים יהיו על-מתניהם לא יחגרו ציזע: **19** וצנאחם אל-החצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-העם יפשו את-צגדיהם אשר-המה משרתם צם והניחו אותם צלשכת הקדש ולבושו צגדים אחרים ולא-יקדשו את-העם צגדיהם: **20** וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כקום יכסמו את-ראשיהם: **21** ויין לא-ישתו כל-כהן צבואם אל-החצר הפנימית: **22** ולאמנה וגרושה לא-יקחו להם לנשים כי אם-צתולת מזרע צית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: **23** ואת-עמי יורו צין קדש לחל וצין-טמא לטהור יודעם: **24** ועל-ריב המה יעמדו **[לשפט]** **[למשפט]** צמשפטי **[ושפטה]** **[ישפטוהו]** ואת-תורתני ואת-חקתי צכל-מועדי ישמרו ואת-שצותני יקדשו: **25** ואל-מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם-לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר-לא-יתה לאיש יטמאו: **26** ואחרי טהרתו שצעת ימים יספרו-לו: **27** וציום צאו אל-הקדש אל-החצר הפנימית לשרת צקדש יקריב חטאתו נאם דני יהוה: **28** והיתה להם לנחלה חגי נחלתם ואחזה לא-תתנו להם צישראל חגי אחתם: **29** המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל-חרם צישראל להם יהיה: **30** וראשית כל-צבורי כל וכל-תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח צרכה אל-ציתך: **31** כל-נצלה וטרפה מן-העוף ומן-הבהמה לא יאכלום הכהנים: **פ Eze 45** וצהפילכם את-הארץ צנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן-הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש-הוא צכל-גבולה סציו: **2** יהיה מזה אל-הקדש חמש מאות צחמש מאות מרבע סציו וחמשים חמה מגרש לו סציו: **3** ומן-המדה הזאת תמוד ארך **[חמש]** **[חמשה]** ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים וצו-יהיה המקדש קדש קדשים: **4** קדש מן-הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את-יהוה והיה להם מקום לצתים ומקדש למקדש: **5** וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה **[והיה]** ללויים משרתי הצית להם לאחזה עשרים לשכת: **6** ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל-צית ישראל יהיה: **7** ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל-פני תרומת-הקדש ואל-פני אחזת העיר מפאת-ים ימה ומפאת-קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל-גבול קדימה: **8** לארץ יהיה-לו לאחזה צישראל ולא-יונו עוד נשיאי את-עמי והארץ יתנו לצית-ישראל לשצטיהם: **ס 9** כה-אמר דני יהוה רצ-לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם דני יהוה: **10** מאזני-צדק ואיפת-צדק וצת-צדק יהי לכם: **11** האיפה והצת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החומר הצת ועשירת החומר האיפה אל-החומר יהיה מתכנתו: **12** והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים

שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: **13** זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמור החטים וששיתם האיפה מחמור השערים: **14** וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן-הכר עשרת הבתים חמור כיי-עשרת הבתים חמור: **15** ושה-אחת
מן-הכאן מן-המאטים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם
אדני יהוה: **16** כל העם הארץ יהיו אל-התרומה הזאת לנשיא בישראל: **17**
ועל-הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל-מועדי
בית ישראל הוא-יעשה את-החטאת ואת-המנחה ואת-העולה ואת-השלמים לכפר
בעד בית-ישראל: **18** **ק** כה-אמר אדני יהוה צראשון צאחד לחדש תקח פר-בן-צקר
תמים וחטאת את-המקדש: **19** ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל-מוזות הבית
ואל-ארבע פנות העזרה למוצח ועל-מוזות שער החצר הפנימית: **20** וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את-הבית: **21** צראשון צארבעה עשר יום
לחדש יהיה לכם הפסק חג שבעות ימים מצות יאכל: **22** ועשה הנשיא ציום ההוא
בעדו ובעד כל-עם הארץ פר חטאת: **23** ושבעת ימי-החג יעשה עולה ליהוה שבעת
פרים ושבעת חילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: **24** ומנחה
איפה לפר ואיפה לחיל יעשה ושמן הין לאיפה: **25** בשבעי בחמשה עשר יום
לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן: **26** **ק** **Eze 46**
כה-אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וציום השבת יפתח וציום החדש יפתח: **27** וצא הנשיא דרך אולם השער
מחוץ ועמד על-מוזות השער ועשו הכהנים את-עולתו ואת-שלמיו והשתחוה
על-מפתן השער ויאל והשער לא-יסקר עד-הערב: **28** והשתחוו עס-הארץ פתח
השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: **29** והעלה אשר-יקרב הנשיא ליהוה
ציום השבת ששה כבשים תמימים וחיל תמים: **30** ומנחה איפה לחיל ולכבשים מנחה
מתת ידו ושמן הין לאיפה: **31** וציום החדש פר בן-צקר תמימים וששת כבשים וחיל
תמימים יהיו: **32** ואיפה לפר ואיפה לחיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו
ושמן הין לאיפה: **33** וצבוא הנשיא דרך אולם השער יצוא וצדרכו יאל: **34** וצבוא
עס-הארץ לפני יהוה צמועדים הצא דרך-שער נפון להשתחות יאל דרך-שער נגב
והצא דרך-שער נגב יאל דרך-שער נפונה לא ישוב דרך השער אשר-צא צו כי
נכחו **(יאלו)** **[יאל]**: **35** והנשיא צבואם יצוא וצבואם יאלו: **36** ובחגים
ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לחיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין
לאיפה: **37** **ק** וכיי-עשה הנשיא נדבה עולה אור-שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את
השער הפנה קדים ועשה את-עלתו ואת-שלמיו כאשר יעשה ציום השבת ויאל וסגר
את-השער אחרי נאמו: **38** וכבש בן-שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה צקר
צקר תעשה אמו: **39** ומנחה תעשה עליו צקר צקר ששית האיפה ושמן שליטת
היין לרם את-הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: **40** **(ועשו)** **[יעשו]** את-הכבש
ואת-המנחה ואת-השמן צקר צקר עולת תמיד: **41** **פ** כה-אמר אדני יהוה כיי-יתן
הנשיא מתנה לאיש מצניו נחלתו היא לצניו תהיה אחוזתם היא צנחלה: **42** וכיי-יתן
מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד-שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו
צניו להם תהיה: **43** ולא-יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו ינחל

את-בניו למען אשר לא-יפלו עמי איש מאחזתו: ¹⁹ ויציאני צמבוא אשר על-כתף השער אל-הלשכות הקדש אל-הכהנים הפנות לפונה והנה-שם מקום **[צירכתס]** ואת-החטאת אשר יאפו את-המנחה לצלתי הוציא אל-החצר החיצונה לקדש את-העם: ²¹ ויוציאני אל-החצר החיצונה ויעצירני אל-ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: ²² בארבעת מקצועות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלישים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצועות: ²³ וטור סביב זהם סביב לארבעתם ומצלות עשוי מתחת הטירות סביב: ²⁴ ויאמר אלי אלה בית המצולים אשר יבשלו-שם משרתי הבית את-זבח העם: **Eze 47** וישבני אל-פתח הבית והנה-מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי-פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למוצח: ² ויוציאני דרך-שער לפונה ויסבני דרך חוץ אל-שער החוץ דרך הפונה קדים והנה-מים מפכים מן-הכתף הימנית: ³ בצלאת-האיש קדים וקו צידו וימד אלף בצאמה ויעצירני צמים מי אפסים: ⁴ וימד אלף ויעצירני צמים מי צרכים וימד אלף ויעצירני מי מתנים: ⁵ וימד אלף נחל אשר לא-אוכל לעבר כי-גאו המים מי שחו נחל אשר לא-יעצר: ⁶ ויאמר אלי הרחית בן-אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: ⁷ בשבני והנה אל-שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: ⁸ ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל-הגליל הקדמונה וירדו על-הערבה וצאו הימה אל-הימה המוצאים **[ונרפאו]** **[ונרפאו]** המים: ⁹ והיה כל-נפש חיה אשר-ישרץ אל כל-אשר יצוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי צאו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר-יצוא שמה הנחל: ¹⁰ והיה **[יעמדו]** **[עמדו]** עליו דוגים מעין גדי ועד-עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: ¹¹ **[בצאתו]** **[בצאתיו]** וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: ¹² ועל-הנחל יעלה על-שפתו מזה ומזה כל-עץ-מאכל לא-יצול עלהו ולא-יתם פרוי לחדשו יזכר כי מימיו מן-המקדש המה יוצאים **[והיו]** **[והיה]** פרוי למאכל ועלהו לתרופה: ¹³ כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את-הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: ¹⁴ ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את-ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: ¹⁵ וזה גבול הארץ לפאת לפונה מן-הים הגדול הדרך חתלן לצוא נדדה: ¹⁶ חמת צרותה אשר צין-גבול דמשק וצין גבול חמת חצר התיכון אשר אל-גבול חורן: ¹⁷ והיה גבול מן-הים חצר עינון גבול דמשק ונפון לפונה וגבול חמת ואת פאת נפון: ¹⁸ ופאת קדים מצין חורן ומצין-דמשק ומצין הגלעד ומצין ארץ ישראל הירדן מגבול על-הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: ¹⁹ ופאת נגב תימנה מתמר עד-מי מריבות קדש נחלה אל-הים הגדול ואת פאת-תימנה נגבה: ²⁰ ופאת-ים הים הגדול מגבול עד-נכח לצוא חמת זאת פאת-ים: ²¹ וחלקתם את-הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: ²² והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים צמוכס אשר-הולדו צנים צמוכס והיו לכם כאזרח צבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בחוץ שבטי ישראל: ²³ והיה בשבט אשר-יגר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה: **Eze 48** ואלה שמות השבטים מקצה לפונה אל-יד דרך-חתלן לצוא-חמת חצר עינון גבול דמשק

כפונה אל-יד חמת והיו-לו פאת-קדים היס דן אחד: ² ועל גבול דן מפאת קדים
 עד-פאת-יממה אשר אחד: ³ ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד-פאת-יממה נפתלי
 אחד: ⁴ ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד-פאת-יממה מנשה אחד: ⁵ ועל גבול
 מנשה מפאת קדמה עד-פאת-יממה אפרים אחד: ⁶ ועל גבול אפרים מפאת קדים
 ועד-פאת-יממה ראובן אחד: ⁷ ועל גבול ראובן מפאת קדים עד-פאת-יממה יהודה
 אחד: ⁸ ועל גבול יהודה מפאת קדים עד-פאת-יממה תהיה התרומה אשר-תרימו
 חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאשר החלקים מפאת קדימה עד-פאת-יממה והיה
 המקדש צתוכו: ⁹ התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב
 עשרת אלפים: ¹⁰ ולאלה תהיה תרומת-הקדש לכהנים כפונה חמשה ועשרים אלף
 ויממה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים
 אלף והיה מקדש-יהוה צתוכו: ¹¹ לכהנים המקדש מצני לדוק אשר שמרו משמתי
 אשר לא-תעו צתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים: ¹² ס והיתה להם תרומה
 מתרומת הארך קדש קדשים אל-גבול הלויים: ¹³ והלויים לעמת גבול הכהנים
 חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל-אורך חמשה ועשרים אלף ורחב
 עשרת אלפים: ¹⁴ ולא-ימכרו ממנו ולא ימר ולא **[יעצור]** **[יעציר]** ראשית הארך
 כ-י-קדש ליהוה: ¹⁵ וחמשת אלפים הנותר ברחב על-פני חמשה ועשרים אלף
 חל-הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר **[צתוכה]** **[צתוכו]**: ¹⁶ ואלה מדותיה
 פאת כפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-נגב חמש **[חמש]** **[קק]** מאות וארבעת
 אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-יממה חמש מאות וארבעת
 אלפים: ¹⁷ והיה מגרש לעיר כפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
 חמשים ומאתים ויממה חמשים ומאתים: ¹⁸ והנותר בארך לעמת תרומת הקדש
 עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים יממה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה
[צתוכה] **[צתוכה]** ללחם לעצדי העיר: ¹⁹ והעצד העיר יעצדוהו מכל שבטי
 ישראל: ²⁰ כל-התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו
 את-תרומת הקדש אל-אחזת העיר: ²¹ והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת-הקדש
 ולאחזת העיר אל-פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד-גבול קדימה ויממה על-פני
 חמשה ועשרים אלף על-גבול יממה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש
 ומקדש הבית **[צתוכה]** **[צתוכו]**: ²² ומאחזת הלויים ומאחזת העיר צתוך אשר לנשיא
 יהיה צין גבול יהודה וצין גבול צנימן לנשיא יהיה: ²³ ויתר השבטים מפאת
 קדימה עד-פאת-יממה צנימן אחד: ²⁴ ועל גבול צנימן מפאת קדימה עד-פאת-יממה
 שמעון אחד: ²⁵ ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד-פאת-יממה זבולן אחד: ²⁷ ועל גבול זבולן
 מפאת קדמה עד-פאת-יממה גד אחד: ²⁸ ועל גבול גד אל-פאת נגב תימנה והיה
 גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על-היס הגדול: ²⁹ זאת הארך אשר-תפילו
 מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה: ³⁰ פ ואלה תוצאת
 העיר מפאת כפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: ³¹ ושערי העיר על-שמות
 שבטי ישראל שערים שלושה כפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער
 לוי אחד: ³² ואל-פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער

יוסף אחד שער צנימן אחד שער דן אחד: ³³ ופאת-נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: ³⁴ פאת-ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: ³⁵ קציב שמנה עשר אלף ושם-העיר מיום יהוה שמה:

Hosea 1 דבר-יהוה אשר היה אל-הושע בן-בארי צימי עזיה יתם אחז יחזקיה מלכי יהודה וצימי ירבעם בן-יואש מלך ישראל: ² תחלת דבר-יהוה בהושע **פ** ויאמר יהוה אל-הושע לך קח-לך אשת זנונים וילדי זנונים כי-זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: ³ וילך ויקח את-גומר בת-דבצלים ותהר ותלד-לו בן: ⁴ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי-עוד מעט ופקדתי את-דמי יזרעאל על-צית יהוה והשצתי ממלכות בית ישראל: ⁵ והיה ציוס ההוא ושצרתי את-קשת ישראל בעמק יזרעאל: ⁶ ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את-צית ישראל כי-נשא אשף להם: ⁷ ואת-צית יהודה ארחם והושעתיים ציהוה אליהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בצוסים ובפרשים: ⁸ ותגמל את-לא רחמה ותהר ותלד בן: ⁹ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא-אהיה לכם: **Hos 2** **פ** והיה מספר בני-ישראל כחול הים אשר לא-ימד ולא יספר והיה במקום אשר-יאמר להם לא-עמי אתם יאמר להם בני אל-חי: ² ונקצו בני-יהודה ובני-ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן-הארץ כי גדול יום יזרעאל: ³ אמרו לאחיהם עמי ולאחותיהם רחמה: ⁴ ריבו בצמכם ריבו כי-היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מצין שדיה: ⁵ פן-אפשיטנה ערמה והלגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושמה כארץ ציה והמתיה בצמא: ⁶ ואת-צניה לא ארחם כי-צני זנונים המה: ⁷ כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקווי: ⁸ לכן הנני-שך את-דרכך בצירים וגדרתי את-גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ⁹ ורדפה את-מאהביה ולא-תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל-אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: ¹⁰ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיהרש וכסף הרביתי לה וזהב עשו לצעל: ¹¹ לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי צמועדו והללתי צמרי ופשתי לבכות את-ערותה: ¹² ועתה אגלה את-נצלתה לעיני מאהביה ואיש לא-יילנה מידי: ¹³ והשצתי כל-משושה חגה חדשה ושצתה וכל מועדה: ¹⁴ והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו-לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: ¹⁵ ופקדתי עליה את-מימי הצעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואמי שכהה נאס-יהוה: **פ** ¹⁶ לכן הנה אנכי מפחיה והלכתיה המדבר ודברתי על-לבה: ¹⁷ ונתתי לה את-כרמיה משם ואת-עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ-מצרים: **פ** ¹⁸ והיה ציוס-ההוא נאס-יהוה תקראי אישי ולא-תקראי-לי עוד צעלי: ¹⁹ והסרתי את-שמות הצעלים מפיה ולא-יזכרו עוד צשםם: ²⁰ וכרתי להם ברית ציוס ההוא עס-חית השדה ועס-עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב

ומלחמה חשבור מן-הארץ והשכנתים לבטח: **21** וארשתין לי לעולם וארשתין לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **22** וארשתין לי בצמונה וידעת את-יהוה: **ס** **23** והיה ציוס ההוא אענה נאס-יהוה אענה את-השמים והם יענו את-הארץ: **24** והארץ תענה את-הדגן ואת-התירוש ואת-היבאר והם יענו את-זירעאל: **25** וזרעמיה לי בצרף ורחמתי את-לא רחמה ואמרתי ללא-עמי עמי-אתה והוא יאמר אליה: **פ Hos 3** ויאמר יהוה אלי עוד לך אהצ-אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את-בני ישראל והם פנים אל-אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: **2** ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתן שערים: **3** ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם-אני אליך: **4** כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מנצה ואין אפוד ותרפים: **5** אחר ישבו בני ישראל ובקשו את-יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל-יהוה ואל-טובו באחרית הימים: **פ Hos 4** שמעו דבר-יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עס-יושבי הארץ כי אין-אמת ואין-חסד ואין-דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש ורמא וגנב ונאף פרצו ודמים דמים נגעו: **3** על-כן תאבל הארץ ותמלל כל-יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם-דגי הים יאספו: **4** אך איש אל-ירב ואל-יובח איש ועמך כמריצי כהן: **5** וכשלת היום וכשל גס-נביא עמך לילה ודמיתי אמן: **6** נדמו עמי מבלי הדעת כי-אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח צניך גס-אני: **7** כרצם כן חטאו-לי כבודם בקלון אמיר: **8** חטאת עמי יאכלו ואל-עונם ישאו נפשו: **9** והיה כעס ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: **10** ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי-את-יהוה עזבו לשמר: **11** זנות ויין ותירוש יקח-לב: **12** עמי בעטו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה וינו מתחת אלהים: **13** על-ראשי ההרים יזחו ועל-הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על-כן תזנינה צנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **14** לא-אפקוד על-צנותיכם כי תזנינה ועל-כלותיכם כי תנאפנה כי-הם עס-הזנות יפרדו ועס-הקדשות יזחו ועס לא-יציין לבטח: **15** אס-ונה אתה ישראל אל-יאשם יהודה ואל-תצאו הגלגל ואל-תעלו בית און ואל-תשבעו חייהוה: **16** כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככש במרחה: **17** חבור ענבים אפרים הנח-לו: **18** סר סבאס הזנה הזנו אהבו הצו קלון מגניה: **19** צרר רוח אותה בצנפיה ויצשו מזבחותם: **ס Hos 5** שמעו-זאת הכהנים והקשילו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי-פח הייתם למצפה ורשת פרושה על-תצור: **2** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: **3** אני ידעתי אפרים וישראל לא-נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: **4** לא יתנו מעלליהם לשוב אל-אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת-יהוה לא ידעו: **5** וענה גאון-ישראל צפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גס-יהודה עמם: **6** בצאנס ובצקרים ילכו לבקש את-יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: **7** ציהוה בגדו כי-צנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את-חלקיהם: **ס** **8** תקעו שופר בגבעה חלצרה צרמה הריעו בית און אחרין בנימין: **9** אפרים לשמה תהיה ציוס תוכחה בצנטי ישראל הודעתי נאמנה: **10** היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי: **11** עשוק

אפרים רנון משפט כי הואיל הלך אחרי-15: **12** ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: **13** וירא אפרים את-חליו ויהודה את-מורו וילך אפרים אל-אשור וישלח אל-מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא-יגהה מכס מזור: **14** כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל: **15** אלך אשובה אל-מקומי עד אשר-יאשמו ובקשו פני צר להם יאחרנני: **Hos 6** לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחשנו: **2** יחינו מימים ציוס השלישי יקמנו ונחיה לפניו: **3** ונדעה נרדפה לדעת את-יהוה כשחר נכון מוצאו ויצא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: **4** מה אעשה-לך אפרים מה אעשה-לך יהודה וחסדכם כענן-צקר וכטל משכים הלך: **5** על-כן חלצתי צנצאים הרגתים באמרי-פי ומשפטיך אור יא: **6** כי חסד חפצתי ולא-זבח ודעת אלהים מעלות: **7** והמה כאדם עברו צרית שם בגדו צי: **8** גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: **9** וכחי איש גדודים חזר כהנים דרך ירצחו-שכמה כי זמה עשו: **10** צבית ישראל ראיתי **[שעריריה]** **[שערוריה]** שם זנות לאפרים נטמא ישראל: **11** גם-יהודה שם קציר לך בשוטי שבות עמי: **Hos 7 פ** כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יצא פשט גדוד צחוף: **2** וצל-יאמרו ללצמם כל-רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו: **3** צרעתם ישמחו-מלך ובכחשיהם שרים: **4** כלם מנאפים כמו חנור צערה מאפה ישבות מעיר מלוש צנץ עד-חמנחו: **5** יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את-לנצים: **6** כי-קרבנו כתנור לצם צארצם כל-הלילה ישן אפהם צקר הוא צער כאש להבה: **7** כלם יחמו כתנור ואכלו את-שפטיהם כל-מלכיהם נפלו אין-קרא צהם אלי: **8** אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה צלי הפוכה: **9** אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם-שיצה זרקה צו והוא לא ידע: **10** וענה גאון-ישראל צפניו ולא-שצו אל-יהוה אלהיהם ולא צקשהו צכל-ואת: **11** והי אפרים כיונה פותה אין לצ מצרים קראו אשור הלכו: **12** כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: **ס** **13** אוי להם כי-נדדו ממני שד להם כי-פשעו צי ואנכי אפדם והמה דצרו עלי כוצים: **14** ולא-זעקו אלי צלצם כי ייילו על-משכבותם על-דגן ותירוש יתגוררו יסורו צי: **15** ואני יסרתי חוקתי זרועתם ואלי יחשצו-רע: **16** ישצו לא על היו כקשת רמיה יפלו צחרצ שריהם מועם לשונם זו לעגם צארץ מצרים: **Hos 8** אל-חחק שפר כנשר על-צבית יהוה יען עברו צריתי ועל-תורתי פשעו: **2** לי יזעקו אלהי ידעוןך ישראל: **3** זנה ישראל טוב אויב ירדפו: **4** הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עלצים למען יכרת: **5** זנה עגלך שמרון חרה אפי צם עד-מתתי לא יוכלו נקין: **6** כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי-שצבים יהיה עגל שמרון: **7** כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין-לו למה צלי יעשה-קמח אולי יעשה זרים יצלעו: **8** נצלע ישראל עתה היו צגויס ככלי אין-חפץ צו: **9** כי-המה עלו אשור פרא צודד לו אפרים התנו אהצים: **10** גם כי-ייתנו צגויס עתה אקצמם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: **11** כי-הרבה אפרים מוצחת לחטא הי-לו מוצחות לחטא: **12** **[אכתוצ-]** לו **[רצו]** **[רצי]** תורתי כמו-זר נחשצו: **13** זכחי הבהצי

יצחו צר ואכלו יהוה לא רש עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מזרים
 ישבו: **14** וישכח ישראל את-עשהו ויזן היכלות ויהודה הרבה ערים צרות
 ושלתי-אש צערו ואכלה ארמנתיה: **Hos 9 p** אל-תשמח ישראל אל-גילי עמים כי
 זנית מעל אלהיך אהבת אחנן על כל-גרות דגן: **2** גרן ויקצ לא ירעם ותירוש
 יכחש זה: **3** לא ישבו בצרץ יהוה ושז אפרים מזרים ובאשור טמא יאכלו: **4**
 לא-יסכו ליהוה יין ולא יערצו-לו זבחים כלחם אונים להם כל-אכליו יטמאו
 כי-לחמם לנפשם לא יצוא בית יהוה: **5** מה-תעשו ליום מועד וליום חגי-יהוה: **6**
 כי-הנה הלכו משד מזרים תקצצם מן תקצרם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח
 באהליהם: **7** באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע
 איש הרוח על רצ עונך ורבה משטמה: **8** כפה אפרים עס-אלהי נביא פח יקוש
 על-כל-דרכיו משטמה בצית אלהיו: **9** העמיקו-שחתו כימי הגבעה יזכור עונם
 יפקוד חטאותם: **10** כענבים צמדצר מזמתי ישראל ככורה בתאנה בראשיתה
 ראיתי אצותיכם המה באו צעל-פעור וינורו לבשת ויהיו שקוים כאהצם: **11**
 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומצטן ומהריון: **12** כי אס-יגדלו את-צניהם
 ושכלתים מאדם כי-גס-אוי להם צשורי מהם: **13** אפרים כאשר-ראיתי לזור שחולה
 צנוה ואפרים להוציא אל-הרג צניו: **14** תן-להם יהוה מה-תתן תן-להם רחם משכיל
 ושדים נמקים: **15** כל-רעתם בגלגל כי-שם שנחתים על רע מעלליהם מזיתי אגרשם
 לא אוסף אהצתם כל-שריהם סררים: **16** הכה אפרים שרשם יצא פרי
(צלי-) **[צל-]** יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי צטנס: **17** **p** ימאסם אלהי כי לא
 שמעו לו ויהיו נדדים צגוים: **Hos 10 p** גפן בוקק ישראל פרי יסוה-לו כרצ לפריו
 הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מזבחות: **2** חלק לצם עתה יאשמו הוא יערף
 מזבחותם ישדד מזבחותם: **3** כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את-יהוה
 והמלך מה-יעשה-לנו: **4** דצרו דצרים אלות שוא כרת צרית ופרח כראש משפט על
 תלמי שדי: **5** לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי-אצל עליו עמו וכמרו עליו
 יגילו על-כבודו כי-גלה ממנו: **6** גס-אותו לאשור יובל מנחה למלך ירצ צשנה
 אפרים יקה ויצוש ישראל מעצתו: **7** נדמה שמרון מלכה כקף על-פני-מים: **8**
 ונשמדו צמות און חטאת ישראל קון ודרדר יעלה על-מזבחותם ואמרו להרים
 כסונו ולגבעות נפלו עלינו: **9** **p** מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא-תשיגם
 בגבעה מלחמה על-צני עלוה: **10** באותי ואסרו ואספו עליהם עמים באסרו לשתי
(עינתם) **[עונתם]**: **11** ואפרים עגלה מלמדה אהצתי לדוש ואני עברתי על-טוב
 ואורה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד-לו יעקב: **12** זרעו לכם לזדקה קצרו
 לפי-חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את-יהוה עדי-יצוא וירה זדק לכם: **13**
 חרשתם-רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי-כחש כי-צטחת צדריך ברצ גצוריק: **14**
 וקאם שאון צעמך וכל-מצריך יושד כשד שלמן בית ארצאל ציום מלחמה אס
 על-צנים רטשה: **15** ככה עשה לכם צית-אל מפני רעת רעתכם צשחר נדמה נדמה
 מלך ישראל: **Hos 11** כי נער ישראל ואהצו וממזרים קראתי לצני: **2** קראו להם כן
 הלכו מפניהם לצועלים יצחו ולפסלים יקטרון: **3** ואנכי תרגלתי לאפרים קחם
 על-זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים: **4** בחצלי אדם אמשכם בעצמות אהצו ואהיה

להם כמרמי על על לחיהם ואת אליו אוביל: **5** לא ישוב אל-ארץ מצרים ואשור
 הוא מלכו כי מאנו לשוב: **6** וחלה חרב צערו וכלתה צדיו ואכלה ממענותיהם: **7**
 ועמי תלואים למשוצתי ואל-על יקראהו יחד לא ירומם: **8** איך אתנך אפרים
 אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לצי יחד נכמרו
 נחומי: **9** לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא-איש
 בקרבך קדוש ולא אצוה צעיר: **10** אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כיהוה ישאג
 ויחרדו צנים מים: **11** יחרדו כלפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושצתים
 על-צתייהם נאס-יהוה: **ס Hos 12** סבצני צכחש אפרים וצמרמה בית ישראל ויהודה
 עד רד עס-אל ועס-קדושים נאמן: **2** אפרים רעה רוח ורדף קדים כל-היום כוז
 ושד ירבה וצרית עס-אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: **3** וריב ליהוה עס-יהודה
 ולפקד על-יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: **4** צבטן עקב את-אחיו וצאונו שרה
 את-אלהים: **5** וישר אל-מלאך ויכל צכה ויתחנן-לו בית-אל ימצאו ושם ידבר
 עמנו: **6** ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: **7** ואתה צלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
 וקוה אל-אלהיך תמיד: **8** כנען צידו מאזני מרמה לעשק אהב: **9** ויאמר אפרים אך
 עשרתי מצאתי און לי כל-יגיעי לא ימצאו-לי עון אשר-חטא: **10** ואנכי יהוה אלהיך
 מארץ מצרים עד אושיבך צבאלים כימי מועד: **11** ודברתי על-הנביאים ואנכי חזון
 הרביתי וציד הנביאים אדמה: **12** אס-גלעד און אך-שוא היו צבלגל שורים וצחו גם
 מוצחותם כגלים על תלמי שדי: **13** ויצרח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה
 ובאשה שמר: **14** וצנציה העלה יהוה את-ישראל ממצרים וצנציה נשמר: **15** הכעים
 אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: **Hos 13** כדבר אפרים רתת
 נשא הוא בישאל ויאשם צבעל וימת: **2** ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
 מכספס כחצונם עלצים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים וצחי אדם עגלים
 יסקון: **3** לכן יהיו כענן-צקר וכטל משמים הלך כמך יסער מגרן וכעשן מארבה: **4**
 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע איך בלתי: **5** אני
 ידעתיך צמדצר בארץ תלוצות: **6** כמרעיתם וישצעו שצעו וירס לצם על-כן
 שכחוני: **7** ואהי להם כמו-שחל כנמר על-דרך אשור: **8** אפגשם כדב שכול ואקרע
 סגור לצם ואכלם שם כלציה חית השדה תצקעם: **9** שחתך ישראל כייצי צעורך: **10**
 אהי מלכך אפוא ויושיעך צכל-עריך ושפטריך אשר אמרת תנה-לי מלך ושרים: **11**
 אתן-לך מלך צחפי ואקח צעברתי: **ס Hos 12** ס רור עון אפרים חטאתו: **13** חבלי
 יולדה יצאו לו הוא-צין לא חכם כיעת לא-יעמד צמשצר צנים: **14** מיד שאל
 אפדם ממות אגאלם אהי דברך מות אהי קטצך שאל נחם יסתר מעיני: **15** כי
 הוא צן אחים יפריא יצוה קדים רוח יהוה ממדצר עלה ויבוש מקורו ויחרב
 מעינו הוא יסקה אור כל-כלי חמדה: **Hos 14** תאשם שמרון כי מרתה צאלהיה
 צחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יצקעו: **פ Hos 14** פ שובה ישראל עד יהוה אלהיך
 כי כשלת צעוך: **3** קחו עמכם דברים ושצו אל-יהוה אמרו אליו כל-תשא עון
 וקח-טוב ונשלמה פרים שפתינו: **4** אשור לא יושיענו על-סוס לא נרכב
 ולא-נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר-צך ירחם יתום: **5** ארפא משוצתם
 אהבם נדבה כי שצ אפי ממנו: **6** אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשי

כלבנון: **7** ילכו ינקותיו ויהי כזית הדוד וריח לו כלבנון: **8** ישבו ישבי צללו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיון לבנון: **9** אפרים מה-לי עוד לעצבים אני ענית ואשורנו אני כצרוש רענן ממני פריך נמנאל: **10** מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כ-ישירים דרכי יהוה וזדקים ילכו צם ופשעים יכשלו צם:

Joel 1 דבר-יהוה אשר היה אל-יואל בן-פתואל: **2** שמעו-זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת צימיכם ואם צימי אצמיכם: **3** עליה לבניכם ספרו וצניכם לבניהם וצניהם לדור אחר: **4** יתר הגזם אכל הארצה ויתר הארצה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: **5** הקיפו שכורים וצכו והיללו כל-שתי יין על-עיסים כי נכרת מפיכם: **6** כי-גוי עלה על-ארצי עזום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: **7** שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה: **8** אלי כבתולה חגרת-שק על-צעל נעוריה: **9** הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה: **10** שדד שדה אכלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: **11** הציפו אכרים הייללו כרמים על-חטטה ועל-שערה כי אבד קציר שדה: **12** הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גס-תמר ותפוח כל-עצי השדה יבשו כ-הציץ ששון מן-צני אדם: **13** חגרו וספדו הכהנים הייללו משרתי מוזבח צאו לינו צשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: **14** קדשו-עזום קראו עזרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל-יהוה: **15** אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: **16** הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: **17** עבשו פרות תחת מגרפתיהם נשמו אלזרות נהרסו ממגרות כי הציץ דגן: **18** מה-נאנחה צהמה נצכו עדרי צקר כי אין מרעה להם גס-עדרי האזן נאשמו: **19** אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהצה להטה כל-עצי השדה: **20** גס-צהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר: **21** **Joel 2** שופר צליון והריעו צהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי-צא יוס-יהוה כי קרוב: **2** יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על-ההרים עם רב ועזום כמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור: **3** לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להצה כגן-עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגס-פליטה לא-היתה לו: **4** כמראה סוסים מראהו וכפרשים קן ירוזון: **5** כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעס עזום ערוך מלחמה: **6** מפניו יחילו עמים כל-פנים קצו פארוור: **7** כגבורים ירוזון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש צדרכיו ילכון ולא יעצטון ארחותם: **8** ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון וצעד השלח יפלו לא יצטעו: **9** צעיר ישקו צחומה ירוזון צבתים יעלו צעד החלונים יבאו כגנב: **10** לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נהסם: **11** ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עזום עשה דברו כ-גדול יוס-יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: **12** וגס-עתה נאס-יהוה שבו עדי צכל-לצבכם וצנוס וצבכי וצמספד: **13** וקרעו לצבכם ואל-צגדיכם ושבו אל-יהוה אלהיכם כי-חנון ורחום הוא ארץ אפים ורצ-חסקד ונחם על-הרעה: **14**

מי יודע ישׁוּב ונחם והשאיר אחריו זרבה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: **פ** 15
 תקעו שופר צליון קדשוֹׁם קראו עזרה: 16 אִסְפוּ־עַם קדשו קהל קבצו זקנים
 אִסְפוּ עוללים וינקי שדים יאל חתן מחדרו וכלה מחפתה: 17 זין האולם ולמזבח
 יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה
 למש־ל־צם גוים למה יאמרו צעמים איה אלהיהם: 18 ויקנא יהוה לארצו ויחמל
 על־עמו: 19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש והיאהר
 ושזעתם אמו ולא־אתן אתכם עוד חרפה צגוים: 20 ואת־הנפוי ארחיק מעליכם
 והדחתיו אל־ארץ ציה ושממה את־פניו אל־הים הקדמני וספו אל־הים האחרון
 ועלה באשו ותעל נחנתו כי הגדיל לעשות: 21 אל־תיראי אדמה גילי ושמחי
 כִּי־הגדיל יהוה לעשות: 22 אל־תיראו צהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כִּי־עך
 נשא פרו תאנה וגפן נתנו חילם: 23 וצני ציון גילו ושמחו ציהוה אלהיכם כִּי־נתן
 לכם את־המורה לדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש צראשון: 24 ומלאו
 הגרנות צר והשיקו היקצים תירוש ויזהר: 25 ושלמתי לכם את־השנים אשר אכל
 הארצה הילק והחסיל והגום חילי הגדול אשר שלחתי צם: 26 ואכלתם אכול
 ושזוע והללתם את־שם יהוה אלהיכם אשר־עשה עמכם להפליא ולא־יבשו עמי
 לעולם: 27 וידעתם כי צקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא־יבשו
 עמי לעולם: **Joel 3** **ס** והיה אחרי־כן אשפוך את־רוחי על־כל־בשר ונבאו צנים
 וצנותיכם זקניכם חלמות יחלמון צחורים חזינות יראו: 2 וגם על־העצדים
 ועל־השפוחות צימים ההמה אשפוך את־רוחי: 3 ונתתי מופתים צשמים וצארך דם
 ואש ותימרות עשן: 4 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני צוא יום יהוה הגדול
 והנורא: 5 והיה כל אשר־יקרא צשם יהוה ימלט כי צהר־ציון וצירושלם תהיה
 פליטה כאשר אמר יהוה וצשרדים אשר יהוה קרא: **Joel 4** כי הנה צימים ההמה
 וצעת ההיא אשר **[אשׁוּב]** **[אשׁוּב]** את־שצות יהודה וירושלם: 2 וקצתי את־כל־הגוים
 והורדתיים אל־עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על־עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו
 צגוים ואת־ארצי חלקו: 3 ואל־עמי ידו גורל ויתנו הילד צונה והילדה מכרו ציין
 וישתו: 4 וגם מה־אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי
 ואם־גמלים אתם עלי קל מהרה אשיצ גמלכם צראשכם: 5 אשר־כספי וזהבי
 לקחתם ומחמדי הטצים הצאתם להיכלים: 6 וצני יהודה וצני ירושלם מכרתם
 לצני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 הנני מעירם מן־המקום אשר־מכרתם
 אתם שמה והשצתי גמלכם צראשכם: 8 ומכרתי את־צניכם ואת־צנותיכם ציד צני
 יהודה ומכרום לשצאים אל־גוי רחוק כי יהוה דבר: **ס** 9 קראו־ואת צגוים קדשו
 מלחמה העירו הגצורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 כמו אתכם לחרבות
 ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גצור אני: 11 עושו וצאו כל־הגוים מסביב
 ונקצו שמה הנחת יהוה גצור: 12 יעורו ויעלו הגוים אל־עמק יהושפט כי שם
 אשב לשפט את־כל־הגוים מסביב: 13 שלחו מגל כי צשל קציר צאו רדו
 כִּי־מלאה גת השיקו היקצים כי רצה רעתם: 14 המוניים המוניים צעמק החרוך כי
 קרוב יום יהוה צעמק החרוך: 15 שמש וירח קדרו וכוכבים אִסְפוּ נהם: 16 ויהוה
 מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז

ל בני ישראל: ¹⁷ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן צניון הר-קדשי והיתה ירושלים קדש וזרים לא-יעזרו-בה עוד: ¹⁸ ס והיה ציוס ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל-אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מצבת יהוה יאל והשקה את-נחל השטים: ¹⁹ מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר-שפכו דם-נקיח בארס: ²⁰ ויהודה לעולם תשז וירושלים לדור ודור: ²¹ ונקיחי דמס לא-נקיחי ויהוה שכן צניון:

Amos 1 דברי עמוס אשר-היה בנקדים מתקוע אשר חזה על-ישראל צימי עזיה מלך-יהודה וצימי ירבעם בן-יואש מלך ישראל שנתיס לפני הרעש: ² ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלים יתן קולו ואצלו נאות הרעים וישז ראש הכרמל: ³ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי דמשק ועל-ארבעה לא אשיצו על-דושם בחרות הצרול את-הגלעד: ⁴ ושלחתי אש צבית חזאל ואכלה ארמנות בן-הדד: ⁵ ושבתי צריח דמשק והכרתי יושב מצקעת-חון ותומך שבט מצבת עדן וגלו עם-הרס קירה אמר יהוה: ⁶ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי עזה ועל-ארבעה לא אשיצו על-הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: ⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתי: ⁸ והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיצתי ידי על-עקרון ואצדו שארית פלשתיס אמר אדני יהוה: ⁹ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי-צר ועל-ארבעה לא אשיצו על-הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו צרית אחיס: ¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנתי: ¹¹ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי אדום ועל-ארבעה לא אשיצו על-רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועצרתו שמרה נלח: ¹² ושלחתי אש צתימן ואכלה ארמנות צרה: ¹³ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי בני-עמון ועל-ארבעה לא אשיצו על-צקעם הרות הגלעד למען הרחיב את-גבולס: ¹⁴ והנתי אש בחומת רצה ואכלה ארמנותיה צתרועה ציוס מלחמה צקער ציוס סופה: ¹⁵ והלך מלכס בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה: ¹⁶ פ **Amo 2** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי מואב ועל-ארבעה לא אשיצו על-שרפו ענמות מלך-אדום לשיד: ¹ ושלחתי-אש צמואב ואכלה ארמנות הקריות ומת צשאון מואב צתרועה צקול שופר: ² והכרתי שופט מקרבה וכל-שריה אהרוג עמו אמר יהוה: ³ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי יהודה ועל-ארבעה לא אשיצו על-מאסס את-תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעו כזיהם אשר-הלכו אבותם אחריהם: ⁴ ושלחתי אש ציהודה ואכלה ארמנות ירושלים: ⁵ פ כה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיצו על-מכרס צכסף צדיק ואציון צעבור נעלים: ⁶ השאפים על-עפר-ארץ צראש דלים ודרך עגוים יטו ואיש ואציו ילכו אל-הנערה למען חלל את-שם קדשי: ⁷ ועל-צגדים חבלים יטו אלל כל-מוצח ויין ענושים ישחו צית אלהיהם: ⁸ ואנכי השמדתי את-האמרי מפניהם אשר כגצה ארזים גצהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרו ממעל ושרשיו מתחת: ⁹ ואנכי העליתי אתכס מארץ מצרים ואולך אתכס צמדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי: ¹⁰ ואקיס מצניכס לנציחיס ומצחורכיס לנורים האף אין-זאת

בני ישראל נאס-יהוה: **12** ותשקו את-הנזרים יין ועל-הנציאים נויחם לאמר לא תנצאו: **13** הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלחה לה עמיר: **14** ואצד מנוס מקל וחזק לא-יאמץ כחו וגבור לא-ימלט נפשו: **15** ותפש הקשת לא יעמד וקל זרגליו לא ימלט ורכב הקוס לא ימלט נפשו: **16** ואמיץ לבו צגזורים ערום ינוס ציוס-ההוא נאס-יהוה: **פ 3 Amo** שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: **2** רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-עונתיכם: **3** הילכו שנים יחדו בלתי אס-נועדו: **4** הישאג אריה ציער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אס-לכד: **5** התפל צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה היעלה-פח מן-האדמה ולכוד לא ילכוד: **6** אס-יתקע שופר צעיר ועס לא יחרדו אס-תהיה רעה צעיר ויהוה לא עשה: **7** כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אס-גלה סודו אל-עצדיו הנציאים: **8** אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינצא: **9** השמיעו על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים צקרה: **10** ולא-ידעו עשות-נכחה נאס-יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם: **פ 11** לכן כה אמר אדני יהוה נר וסציב הארץ והורד ממך עוץ ונצו ארמנותיך: **12** כה אמר יהוה כאשר יליל הרעה מפי הארי שתי כרעים או צדל-אזן כן ינללו בני ישראל הישצים בשמרון צפאת מטה וצדמשק ערש: **13** שמעו והעידו צבית יעקב נאס-אדני יהוה אלהי הצבאות: **14** כי ציוס פקדי פשעי-ישראל עליו ופקדתי על-מזבחות צית-אל ונגדעו קרנות המוצח ונפלו לארץ: **15** והכיתי צית-החרף על-צבית הקיץ ואצדו צתי השן וספו צתים רבים נאס-יהוה: **ס**

Amo 4 שמעו הדבר הזה פרות הצבן אשר צהר שמרון העשקות דלים הרצנות אציונים האמרת לאדניהם הציאה ונשתה: **2** נשצע אדני יהוה צקדשו כי הנה ימים צאים עליכם ונשא אתכם צננות ואחריתכן צסירות דוגה: **3** ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאס-יהוה: **4** צאו צית-אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והציאו לצקר וצחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: **5** וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהצתם בני ישראל נאס אדני יהוה: **6** וגס-אני נתתי לכם נקיון שנים צכל-עריכם וחסר לחם צכל מקומתיכם ולא-שצתם עדי נאס-יהוה: **7** וגס אנכי מנעתי מכס את-הגשם צעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על-עיר אחת ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר-לא-תמטיר עליה תיבש: **8** ונעו שמים שלש ערים אל-עיר אחת לשמות מים ולא ישצעו ולא-שצתם עדי נאס-יהוה: **9** הכיתי אתכם צשדפון וצירקון הרבות גנותיכם וקרמיכם ותאניכם ויחתיכם יאכל הגוס ולא-שצתם עדי נאס-יהוה: **ס 10** שלחתי צכס דבר צדרך מצרים הרגתי צחרצ צחוריכם עם שצי סוקיכם ואעלה צאש מחניכם וצאפכס ולא-שצתם עדי נאס-יהוה: **11** הפכתי צכס כמהפכת אלהים את-סדס ואת-עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא-שצתם עדי נאס-יהוה: **ס 12** לכן כה אעשה-לך ישראל עקב כי-יזאת אעשה-לך הכון לקראת-אלהיך ישראל: **13** כי הנה יוצר הרים וצרא רוח ומגיד לאדם מה-שחו עשה שחר עיפה ודרך על-צמתי ארץ יהוה

אלהי-צבאות שמו: **Amo 5** **ס** שמעו את-הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה צית ישראל: **2** נפלה לא-תוסיף קום צחולת ישראל נטשה על-אדמתה חין מקימה: **3** כי כה אמר אדני יהוה העיר הינחת אלף תשאיר מאה והיונחת מאה תשאיר עשרה לצית ישראל: **ס** **4** כי כה אמר יהוה לצית ישראל דרשוני וחיו: **5** ואל-תדרשו צית-אל והגלגל לא תצאו וצאר שצע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה וצית-אל יהיה לאון: **6** דרשו את-יהוה וחיו פן-ינלח כאש צית יוסף ואכלה ואין-מכזה לצית-אל: **7** ההפכים ללענה משפט ונדקה לארץ הניחו: **8** עשה כימה וכסיל והפך לבקר ללמות ויוס לילה החשיך הקורא למי-הים וישפכס על-פני הארץ יהוה שמו: **ס** **9** המצליג שד על-עו ושד על-מצר יצוא: **10** שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: **11** לכן יען צושכסם על-דל ומשחת-צר תקחו ממנו צחי גזית בניתם ולא-תשצו צם כרמי-חמד נטעתם ולא תשתו את-יין: **12** כי ידעתי רבים פשעיכם וענמים חטאתיכם נררי נדיק לקחי כפר ואצוינים בשער הטו: **13** לכן המשכיל צעת היא ידם כי עת רעה היא: **14** דרשו-טוב ואל-רע למען תחיו ויהי-כן יהוה אלהי-צבאות אתכם כאשר אמרתם: **15** שנאו-רע ואבצו טוב והציו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי-צבאות שארית יוסף: **ס** **16** לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות אדני צכל-רחצות מספד וצכל-חוצות יאמרו הו-הו וקראו אכר אל-אצל ומספד אל-יודעי נהי: **17** וצכל-כרמים מספד כי-אעבר בקרבך אמר יהוה: **ס** **18** הוי המתחיים את-יום יהוה למה-הו לכם יום יהוה הו-הו-חשך ולא-אור: **19** כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב וצא הצית וסמן ידו על-הקיר ונשכו הנחש: **20** הלא-חשך יום יהוה ולא-אור ואפל ולא-נגה לו: **21** שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריה צענרתיכם: **22** כי אס-תעלו-לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אציט: **23** הסר מעלי המון שריך וזמרת נצליך לא אשמע: **24** ויגל כמים משפט ונדקה כנחל איתן: **25** הזבחים ומנחה הגשחתי וצמדבר ארבעים שנה צית ישראל: **26** ונשחתם את סכות מלככם ואת כיון ללמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: **27** והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי-צבאות שמו: **פ** **Amo 6** הוי השאננים צליון והצטחים צהר שמרון נקבי ראשית הגוים וצאו להם צית ישראל: **2** עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רצה ורדו גת-פלשתים הטווצים מן-הממלכות האלה אס-רצ גבולם מגבלכם: **3** המנדים ליום רע ותגישון שצת חמס: **4** השכצים על-מטות שן וסרחים על-ערשותם ואכלים כרים מזאן ועגלים מתוך מרצק: **5** הפרטים על-פי הנצל כדוד חשבו להם כלי-שיר: **6** השמים צמזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על-שצר יוסף: **7** לכן עתה יגלו צראש גלים וסר מרזח סרוחים: **פ** **8** נשצע אדני יהוה צנפשו נאס-יהוה אלהי צבאות מתאצ אנכי את-גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה: **9** והיה אס-יותרו עשרה אנשים צצית אחד ומתו: **10** ונשאו דודו ומסרפו להוציא ענמים מן-הצית ואמר לאשר צירכתי הצית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר צסם יהוה: **11** כי-הנה יהוה מנוה והכה הצית הגדול רסיסים והצית הקטן צקעים: **12** היראון צסלע סוקים אס-יחרוש צצקרים כי-הפכתם לראש משפט ופרי נדקה ללענה: **13** השמחים ללא דבר האמרים הלא צחוקנו לקחנו לנו קרנים: **14** כי הנני מקים עליכם צית

ישראל נאס-יהוה אלהי הצבאות גוי ולחזו אתכם מלצוא חמת עד-נחל הערבה: **Amo 7** כה הראני אדני יהוה והנה יורג גבי בתחלת עלות הלקש והנה-לקש אחר גוי המלך: **2** והיה אס-כלה לאכול את-עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח-נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: **3** נחם יהוה על-זאת לא תהיה אמר יהוה: **4** כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב צאש אדני יהוה ותאכל את-תהום רבה ואכלה את-החלק: **5** ואמר אדני יהוה חל-נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: **6** נחם יהוה על-זאת גס-היא לא תהיה אמר אדני יהוה: **7** **פ** כה הראני והנה אדני נצב על-חומת אנך וזידו אנך: **8** ויאמר יהוה אלי מה-אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא-אוסף עוד עבור לו: **9** וגשמו צמות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על-צית ירבעם בחרב: **10** **פ** וישלח אמניו כהן צית-אל אל-ירבעם מלך-ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב צית ישראל לא-תוכל הארץ להכיל את-כל-דבריו: **11** כי-כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: **12** **פ** ויאמר אמניו אל-עמוס חזה לך ברח-לך אל-ארץ יהודה ואכל-שם לחם ושם תנבא: **13** וצית-אל לא-תוסף עוד להנבא כי מקדש-מלך הוא וצית ממלכה הוא: **14** **פ** ויען עמוס ויאמר אל-אמניו לא-נביא אנכי ולא בן-נביא אנכי כי-צוקר אנכי וצולם שקמים: **15** ויקחני יהוה מאחרי האן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל-עמי ישראל: **16** ועתה שמע דברי-יהוה אתה אמר לא תנבא על-ישראל ולא תטיף על-צית ישחק: **17** לכן כה-אמר יהוה אשתך צעיר תונה וצנין וצנתך בחרב יפלו ואדמתך בצבל תחלק ואתה על-אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: **Amo 8** **פ** כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: **2** ויאמר מה-אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי צא הקץ אל-עמי ישראל לא-אוסף עוד עבור לו: **3** והילילו שירות היכל ציום ההוא נאס אדני יהוה רב הפגר בכל-מקום השליך הס: **4** **פ** שמעו-זאת השאפים אציון ולשצית **[עניי-] ארץ:** **5** לאמר מתי יעבר החדש ונשצירה שצר והשצת ונפתחה-צר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: **6** לקנות בכסף דלים ואציון בעבור נעלים ומפל צר נשציר: **7** נשצע יהוה בגאון יעקב אס-אשכח לנח כל-מעשיהם: **8** העל זאת לא-תרגו הארץ ואצל כל-יושב צה ועלתה כאר כלה ונגרשה **[ונשקה]** **[ונשקעה]** כיאור מזרים: **9** **פ** והיה ציום ההוא נאס אדני יהוה והצאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ציום אור: **10** והפכתי חגיכם לאצל וכל-שיריכם לקינה והעליתי על-כל-מתנים שק ועל-כל-ראש קרחה ושמתיה כאצל יחיד ואחריתה כיום מר: **11** הנה ימים צאים נאס אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא-רעב ללחם ולא-צמא למים כי אס-לשמע את דברי יהוה: **12** ונעו מים עד-ים ומנפון ועד-מזרח ישוטטו לבקש את-דברי-יהוה ולא ימצאו: **13** ציום ההוא תחלפנה הצתולת היפות והצחורים צמא: **14** הנשצעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר-שצע ונפלו ולא-ייקומו עוד: **Amo 9** **פ** ראיתי את-אדני נצב על-המוצת ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים וצאש צראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא-ינוס להם נס ולא-ימלט להם פליט: **2** אס-יחתרו בשאל משם ידי תקחם ואס-יעלו השמים משם אורידם: **3** ואס-יחצאו צראש הכרמל משם אחפש ולקחתיים

ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הם משם אלזה את-הנחש ונשכס: ⁴ ואם-ילכו בשבי לפני איביהם משם אלזה את-החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ⁵ ואדני יהוה הכבדות הנוגע בארץ ותמוג ואצלו כל-יושבי זה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: ⁶ הבונה בשמים **[מעלותו]** **[מעלותיו]** ואגדתו על-ארץ יסדה הקרא למי-הים וישפכס על-פני הארץ יהוה שמו: ⁷ הלוא כבני כשיים אתס לי בני ישראל נאס-יהוה הלוא את-ישראל העליתי מארץ מצרים ופלאשתיים מכפתור וארס מקיר: ⁸ הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את-צית יעקב נאס-יהוה: ⁹ כי-הנה אנכי מלזה והנעתי בכל-הגוים את-צית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא-יפול נרור ארץ: ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא-תגיש ותקדים צעדינו הרעה: ¹¹ ציוס ההוא אקיס את-סכת דויד הנפלת וגדרתי את-פרציהן והרסתי אקיס וצניתיה כימי עולם: ¹² למען יירשו את-שארית אדום וכל-הגוים אשר-נקרא שמי עליהם נאס-יהוה עשה זאת: **פ** ¹³ הנה ימים צאים נאס-יהוה ונגש חורש בקנר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל-הגזעות תתמוגנה: ¹⁴ ושצתי את-שבות עמי ישראל וצנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושחו את-יינם ועשו גנות ואכלו את-פריהם: ¹⁵ ונטעתיס על-אדמתס ולא ינתשו עוד מעל אדמתס אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

Obadiah 1 חזון עבדיה כה-אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וזיר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: ² הנה קטן נתחך בגוים צווי אתה מאד: ³ זדון לבך השיאך שכני בחגוי-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ: ⁴ את-תגזיה כנשר ואס-צין כוכבים שים קנך משם אוריך נאס-יהוה: ⁵ אס-גנבים באו-לך אס-שוודי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אס-צצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: ⁶ איך נחפשו עשו נצעו מצפניו: ⁷ עד-הגבול שלחוך כל אנשי צריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמן לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה צו: ⁸ הלוא ציוס ההוא נאס יהוה והאצדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: ⁹ וחתו גבוריך תימן למען יכרת-איש מהר עשו מקטל: ¹⁰ מחמס אחיך יעקב תכסך צושה ונכרת לעולם: ¹¹ ציוס עמדך מנגד ציוס שבות זרים חילו ונכרים באו **[שערו]** **[שערו]** ועל-ירושלם ידו גורל גס-אתה כאחד מהם: ¹² ואל-תרא ציוס-אחיך ציוס נכרו ואל-תשמח לצני-יהודה ציוס אצדס ואל-תגדל פיך ציוס נרה: ¹³ אל-תצוא בשער-עמי ציוס אידס אל-תרא גס-אתה צרעתו ציוס אידו ואל-תשלחנה בחילו ציוס אידו: ¹⁴ ואל-תעמד על-הפרק להכרית את-פליטיו ואל-תסגר שרידיו ציוס נרה: ¹⁵ כי-יקרוב יוס-יהוה על-כל-הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב צראשך: ¹⁶ כי כאשר שחיתס על-הר קדשי ישחו כל-הגוים תמיד ושחו ולעו והיו כלוא היו: ¹⁷ וזהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו צית יעקב את מורשיהם: ¹⁸ והיה צית-יעקב אש וצית יוסף להצה וצית עשו לקש ודלקו צהס ואכלום ולא-יהיה שריד לצית עשו כי יהוה דבר: ¹⁹ וירשו הגג את-הר עשו והשפלה את-פלשתיים וירשו

את־שדה אפרים ואת שדה שמרון ובימינן את־הגלעד: **20** וגלת החל־הזה לבני ישראל אשר־כנענים עד־זרפת וגלת ירושלם אשר בצספרד ירשו את ערי הנגב: **21** ועלו מושעים זהר זיון לשפט את־הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

Jonah 1 והי דצרי־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר: **2** קום לך אל־ניווה העיר הגדולה וקרא עליה כ־עלתה רעתם לפני: **3** ויקם יונה לצרח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד זה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: **4** והוה הטיל רוח־גדולה אל־הים והי סער־גדול צים והאניה חשבה להשבר: **5** וייראו המלחים ויעקו איש אל־אלהיו ויטלו את־הכלים אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויונה ירד אל־ירכתי הספינה וישכב וירדם: **6** ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה־לך נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאדב: **7** ויאמרו איש אל־רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על־יונה: **8** ויאמרו אליו הגיד־נח לנו באשר למי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי־מזה עם אתה: **9** ויאמר אליהם עברי אנכי ואת־יהוה אלהי השמים אני ירא אשר־עשה את־הים ואת־היבשה: **10** וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה־זאת עשית כ־יידעו האנשים כ־מלפני יהוה הוא צרח כי הגיד להם: **11** ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: **12** ויאמר אליהם שאוני והטילני אל־הים ושתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: **13** ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: **14** ויקראו אל־יהוה ויאמרו אנה יהוה אל־נח נאצדה צנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו דם נקיא כ־אתה יהוה כאשר חפצת עשית: **15** וישאו את־יונה ויטלוהו אל־הים ויעמד הים מזעפון: **16** וייראו האנשים יראה גדולה את־יהוה ויצחזחזצו ליהוה וידרו נדרים: **Jon 2** וימן יהוה דג גדול לצלע את־יונה והי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: **2** ויתפלל יונה אל־יהוה אלהיו ממעי הדגה: **3** ויאמר קראתי מנרה לי אל־יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: **4** ותשליכני מצולה בצבצ ימים ונהר יסצבני כל־משצריך וגליך עלי עברו: **5** ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להציט אל־היכל קדשך: **6** אפפוני מים עד־נפש תהום יסצבני סוף חבוש לראשי: **7** לקצני הרים ירדתי הארץ צרחה צעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: **8** בהתעטף עלי נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל־היכל קדשך: **9** משמרים הצלי־שוא חסדם יעזבו: **10** ואני בקול תודה אזבחה־לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: **ס 11** ויאמר יהוה לדג ויקא את־יונה אל־היבשה: **פ 3 Jon** והי דצרי־יהוה אל־יונה שנית לאמר: **2** קום לך אל־ניווה העיר הגדולה וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי דבר אליך: **3** ויקם יונה וילך אל־ניווה כדבר יהוה וניווה היתה עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: **4** ויחל יונה לבוא צעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וניווה נהפכת: **5** ויאמינו אנשי ניווה באלהים ויקראו־וֹס וילצשו שקים מגדולס ועד־קטנס: **6** ויגע

הדבר אל-מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על-האפר: **7** ויזעק ויאמר צנינוה מטעם המלך וגדלו לאמר האדם והבהמה הזקן והנאן אל-יטעמו מאומה אל-ירעו ומים אל-ישתו: **8** ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן-החמס אשר כפיהם: **9** מי-יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאצד: **10** וירא האלהים את-מעשיהם כי-שבזו מדרכם הרעה וינחם האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה: **Jon 4** וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו: **2** ויתפלל אל-יהוה ויאמר חנה יהוה הלו-אזוה דברי עד-היותי על-אדמתי על-כן קדמתי לזבח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-חונן ורחום ארך אפים ורצ-חסד ונחם על-הרעה: **3** ועתה יהוה קח-נח את-נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: **ס 4** ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: **5** ויאל יונה מן-העיר וישב מקדס לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה צל עד אשר יראה מה-יהיה בעיר: **6** וימן יהוה-אלהים קיקיון ועל מעל ליונה להיות כל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה: **7** וימן האלהים תולעת צעלות השחר למחרת ותך את-הקיקיון וייבש: **8** והי כורח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על-ראש יונה ויתעלף וישאל את-נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: **9** ויאמר אלהים אל-יונה ההיטב חרה-לך על-הקיקיון ויאמר היטב חרה-לי עד-מות: **10** ויאמר יהוה אתה חסד על-הקיקיון אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו שצן-לילה היה וצן-לילה אצד: **11** ואני לא אחוס על-נינוה העיר הגדולה אשר יש-בה הרבה משחים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע צין-ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

Micah 1 דבר-יהוה אשר היה אל-מיכה המרשתי צימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר-חזוה על-שמרון וירושלם: **2** שמעו עמים כלם הקשיבי ארך ומלאה והי אדני יהוה זכס לעד אדני מהיכל קדשו: **3** כי-הנה יהוה יאל ממקומו וירד דרך על-**(צמותי)** **(צמתיו)** ארך: **4** ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים צמורד: **5** צפשע יעקב כל-זאת וצחטאות בית ישראל מי-פשע יעקב הלוא שמרון ומי צמות יהודה הלוא ירושלם: **6** ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אצניה ויסדיה אגלה: **7** וכל-פסליה יכתו וכל-אתנניה ישרפו באש וכל-עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קצצה ועד-אתנן זונה ישו: **8** על-זאת אספדה ואילילה אילכה **(שילל)** **(שולל)** וערום אעשה מספד כתנים ואצל כצנות יענה: **9** כי אנושה מכותיה כי-צאה עד-יהודה נגע עד-שער עמי עד-ירושלם: **10** צגת אל-תגידו צכו אל-תצכו צצית לעפרה עפר **(התפלשתי)** **(התפלשתי)**: **11** עברי לכם יושבת שפיר עריה-צשת לא יראה יושבת לאנן מספד צית האלל יקח מכס עמדתו: **12** כי-חלה לטוב יושבת מרות כי-ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: **13** רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לצת-ציון כי-צך נמאלו פשעי ישראל: **14** לכן תתני שלוחים על מורשת גת צתי אכויז לאכויז למלכי ישראל: **15** עד הירש אצי לך יושבת מרשה עד-עדלם יבוא כבוד ישראל: **16** קרחי וגזי על-צני תענוגך הרחצי

קרחתך כנשר כי גלו ממך: **ס Mic 2** הוי חשבי-און ופעלי רע על-משכבותם צאור הבקר יעשה כי יש-לאל ידס: **2** ותמדו שדות וגזלו וצחיס ונשאו ועשקו גבר וציתו ואיש ונחלתו: **פ 3** לכן כה אמר יהוה הנני חשב על-המשפחה הזאת רעה אשר לא-תמישו משם אורחיתכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: **4** ציוס ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשוצב שדינו יחלק: **5** לכן לא-ייהי לך משליך חבל בגורל צקהל יהוה: **6** אל-תטפו יעיפון לא-יטפו לאלה לא יסג כלמות: **7** האמור צית-יעקב הקצר רוח יהוה אס-אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך: **8** ואתמול עמי לאויב יקומס ממוול שלמה אדר תפשטון מעצרים צטח שובי מלחמה: **9** נשי עמי תגרשון מצית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם: **10** קומו ולכו כי לא-זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרך: **11** לוי-איש הלך רוח ושקר כוז אטף לך ליון ולשכר והיה מטיף העס הזה: **12** אסף אסף יעקב כלך קצן אקצן שארית ישראל יחד אשימו כלאן צרה כעדר צתוך הדצרו תהימנה מאדס: **13** עלה הפרך לפניהם פרצו ויעצרו שער וילאו צו ויעצרו מלכס לפניהם ויהוה צראשס: **פ Mic 3** ואמר שמעו-נא ראשי יעקב וקציני צית ישראל הלוא לכס לדעת את-המשפט: **2** שנאי טוב ואהבי **[רעה]** **[רע]** גולי עורס מעליהם ושארס מעל עצמותס: **3** ואשר אכלו שאר עמי ועורס מעליהם הפשיטו ואת-עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר צסיר וכצטר צתוך קלחת: **4** אז יזקו אל-יהוה ולא יענה אותס ויסתר פניו מהס צעת היא כאשר הרעו מעלליהם: **פ 5** כה אמר יהוה על-הנציאים המתעים את-עמי הנשכים צשניהם וקראו שלום ואשר לא-יתן על-פיהם וקדשו עליו מלחמה: **6** לכן לילה לכס מחזון וחשכה לכס מקסס וצאה השמש על-הנציאים וקדר עליהם היום: **7** וצו החזיס ותפרו הקסמים ועטו על-שפס כלס כי אין מענה אלהיס: **8** ואולס אנכי מלאתי כה את-רוח יהוה ומשפט וגצורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: **ס 9** שמעו-נא זאת ראשי צית יעקב וקציני צית ישראל המתעבים משפט ואת כל-הישרה יעקשו: **10** צנה ציון צדמים וירושלס צעולה: **11** ראשיה צשחד ישפטו וכהניה צמחיר יורו ונציאה צכסף יקסמו ועל-יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה צקרצנו לא-תצוה עלינו רעה: **12** לכן בגללכס ציון שדה תחרש וירושלס עיין תהיה והר הצית לצמות יער: **פ Mic 4** והיה צאחרית הימים יהיה הר צית-יהוה נכון צראש ההרים ונשא הוא מגצעות ונהרו עליו עמים: **2** והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל-הר-יהוה ואל-צית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה צארחתיו כי מציון תלך תורה ודבר-יהוה מירושלס: **3** ושפט צין עמים רבים והוכית לגוים עצמים עד-רחוק וכתתו חרצתיהם לכתים וחניתתיהם למזמרות לא-ישאו גוי אל-גוי חרצ ואל-ילמדון עוד מלחמה: **4** וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כיי-פי יהוה לצבות דבר: **5** כי כל-העמים ילכו איש צסם אלהיו ואנחנו נלך צסס-יהוה אלהינו לעולם ועד: **פ 6** ציוס ההוא נאס-יהוה אספה הנלעה והנדהה אקצנה ואשר הרעתי: **7** ושמתי את-הנלעה לשארית והנהלעה לגוי עמוס ומלך יהוה עליהם צהר ציון מעתה

ועד-עולם: **פ 8** ואתה מגדל-עדר עפל צת-ציון עדיך תאתה וצאה הממשלה הראשנה ממלכת לצת-ירושלם: **9** עתה למה תריעי רע המלך איך-צך אס-ייעעך אצד כיהחזיקך חיל כולדה: **10** חולי וגחי צת-ציון כולדה כיעתה תלחי מקריה ושכנת בשדה וצאת עד-צבל שם תנללי שם יגאלך יהוה מכף איציק: **11** ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחו ציון עינינו: **12** והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עלתו כי קצצם כעמיר גרנה: **13** קומי ודושי צת-ציון כייקרןך אשים צרול ופרסתיןך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה צנעם וחילס לאדון כל-הארץ: **14** עתה תתגדדי צת-גדוד מצור שם עלינו צשצט יכו על-הלחי את שפט ישראל: **Mic 5 p** ואתה בית-לחם חפרתה זעיר להיות צאלפי יהודה ממך לי ינא להיות מושל צישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: **2** לכן יתנס עד-עת יולדה ויתר אחיו ישובן על-צני ישראל: **3** ועמד ורעה בעז יהוה צגאון שם יהוה אלהיו וישצו כיעתה יגדל עד-אפסי-ארץ: **4** והיה זה שלום אשור כייצוא צארלנו וכי ידרך צארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: **5** ורעו את-ארץ אשור צחרצ ואת-ארץ נמרד צפתחיה והציל מאשור כייצוא צארלנו וכי ידרך צגצולנו: **6** והיה שארית יעקב צקרצ עמים רבים כטל מאת יהוה כרצבים עלי-עשב אשר לא-ייקוה לאיש ולא ייחל לצני אדם: **7** והיה שארית יעקב צגוים צקרצ עמים רבים כאריה צצנהמות יער ככפיר צעדרי-צאל אשר אס עבר ורמס וטרף ואין מציל: **8** תרס ידך על-צריך וכל-איציק יכרתו: **פ 9** והיה ציוס-יהוא נאס-יהוה והכרתי כוסין מקרצך והאצדתי מרצבתין: **10** והכרתי ערי ארץך והרסתי כל-מצצריך: **11** והכרתי כשפים מידך ומעוונים לא יהיו-לך: **12** והכרתי פסילין ומצבותין מקרצך ולא-תשתחוה עוד למעשה ידיך: **13** ונתשתי אשירין מקרצך והשמדתי עריך: **14** ועשיתי צאף וצחמה נקס את-הגוים אשר לא שמעו: **Mic 6 p** שמעו-נא את אשר-יהוה אמר קוס ריב את-ההרים ותשמענה הצצעות קולך: **2** שמעו הרים את-ריצ יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עס-עמו ועס-ישראל יתוכח: **3** עמי מה-עשיתי לך ומה הלאחין ענה צי: **4** כי העלחין מארץ מצרים ומצית עצדים פדיתין ואשלח לפניך את-משה אהרן ומרים: **5** עמי זכר-נא מה-יעך צלק מלך מואצ ומה-ענה אהו צלעס צן-צעור מן-השטים עד-הגלגל למען דעת צדקות יהוה: **6** צמה אקדם יהוה אכף לאלהי מרוס האקדמנו צעולות צעגלים צני שנה: **7** הירצה יהוה צאלפי אילים צרצבות נחלי-שמן האתן צכורי פשעי פרי צטני חטאת נפשי: **8** הגיד לך אדם מה-טוב ומה-יהוה דורש ממך כי אס-עשות משפט והצבת חסד והצנע לכת עס-אלהיך: **פ 9** קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה: **10** עוד האש צית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה: **11** האוכה צמאזני רשע וצכים אצני מרמה: **12** אשר עשירה מלאו חמס וישציה דצרו-שקר ולשונם רמיה צפיהם: **13** וגס-אני החליתי הכותך השמס על-חטאתך: **14** אתה תאכל ולא תשצע וישחך צקרצך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרצ אתן: **15** אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך-זית ולא-תסוך שמן ותירוש ולא תשתה-יין: **16** וישתמר חקות עמרי וכל מעשה צית-אחאצ ותלכו צמעצותם למען תחי אתך לשמה וישציה לשרקה וחרפת עמי

תשאו: **Mic 7** **ד** אללי לי כי הייתי כאספיקיך כעללת בציר איין-אשכול לאכול
 זכורה אותה נפשי: **2** אכד חסיד מן-הארץ וישר באדם איין כלם לדמים יארבו
 איש את-אחיהו יודו חרם: **3** על-הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום
 והגדול דבר הות נפשו הוא ויעצתוה: **4** טובם כחדק ישר ממסוכה יום מנפיק
 פקדתך צאה עתה תהיה מצוכתם: **5** אל-תאמינו ברע אל-תצטחו צאלוף משכנת
 חיקך שמר פתחי-פיך: **6** כי-בן מנבל אז בת קמה באמה כלה בצמתה איבי איש
 אנשי ביתו: **7** ואני זיהוה אכפה אחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: **8** אל-תשמחי
 איבתי לי כי נפלתי קמתי כי-אשכ צחשך יהוה אור לי: **9** זעף יהוה אשכ כי
 חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו: **10**
 ותרא איבתי ותכסה בושא האמרה אלי איז יהוה אלהיך עיני תראינה זה עתה
 תהיה למרמס כטיט חזות: **11** יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק-חק: **12** יום הוא
 ועדיך יבוא למני אשור וערי מזור ולמני מזור ועד-נהר וים מים והר ההר: **13**
 והיתה הארץ לשממה עלי-ישביה מפרי מעלליהם: **14** רעה עמך בצצטך אלן
 נחלתך שכני לצדד יער בתוך כרמל ירעו צשן וגלעד כימי עולם: **15** כימי
 אלתך מארץ מזרים אראנו נפלאות: **16** יראו גוים ויצשו מכל גבורתם ישימו יד
 על-פה אזוניהם תחרשנה: **17** ילחכו עפר כנחש כוחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם
 אל-יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך: **18** מי-אל כמורך נשא עון ועבר על-פשע
 לשארית נחלתו לא-החזיק לעד אפו כי-חפץ חסד הוא: **19** ישוב ירחמנו יכבש
 עונתינו ותשליך במלכות ים כל-חטאותם: **20** תתן חמת לעקב חסד לאצרהם
 אשר-נשבעת לאצתינו מימי קדם:

Nahum 1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: **2** אל קנא ונקם יהוה נקם יהוה
 ובעל חמה נקם יהוה לזריו ונוטר הוא לאיביו: **3** יהוה ארך אפים
 (וגדול-)]וגדל-] כח ונקמה לא ינקה יהוה בצופה וצשערה דרכו ועגן אצק רגליו: **4**
 גוער צים ויבשהו וכל-הנהרות החריב אמלל צשן וכרמל ופרח לצנון אמלל: **5**
 הרים רעשו ממנו והגזעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותצל וכל-ישבי זה: **6**
 לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום צחרון אפו חמתו נחכה כאש והזרים נתלו ממנו:
7 טוב יהוה למעוז ציום זרה וידע חסי צו: **8** וצשטף עבר כלה יעשה מקומה
 ואיביו ירדף-חשך: **9** מה-תחשצון אל-יהוה כלה הוא עשה לא-תקום פעמים
 זרה: **10** כי עד-סירים סצכים וכסצאם סצואים אכלו כקש יבש מלא: **11** ממך
 ילא חשב על-יהוה רעה יעץ צליעל: **12** כה אמר יהוה אס-שלמים וכן רבים
 וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד: **13** ועתה אשצר מטהו מעליך ומוסרתך
 אנתק: **14** וזוה עליך יהוה לא-זרע משמך עוד מצית אלהיך אכרית פסל
 ומסכה אשים קצרך כי קלות: **Nah 2** **ד** הנה על-ההרים רגלי מצצר משמיע שלום
 חגי יהודה חגיך שלמי גדריך כי לא יוסיף עוד (לעצור-)]לעצור-] צך צליעל
 כלה נכרת: **2** עלה מפין על-פניך נזור מצרה צפה-דרך חוק מתניס אמן כח
 מאד: **3** כי שצ יהוה את-גאון יעקב כגאון ישראל כי צקקום צקקום וזמריהם
 שחתו: **4** מגן גבריהו מאדם אנשי-חיל מתלעים באש-פלדות הרכב ציום הכינו

והצרכים הרעלו: ⁵ צחצוחות יתהוללו הרבצ ישמקשקון צרצרות מראיהן כלפידם צברקים ירוצו: ⁶ יזכר אדיריו יכשלו (צהלכותס) [צהליכתס] ימהרו חומתה והכן הסכך: ⁷ שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: ⁸ והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על-לצבהן: ⁹ ונינה צברכת-מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: ¹⁰ צו כסף צו זהב ואין קנה לתכונה כד מכל כלי חמדה: ¹¹ צוקה ומצוקה ומצלקה ולצ נמס ופק צרכים וחלחלה צכל-מתנים ופני כלם קצלו פארור: ¹² איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לציא שם גור אריה ואין מחריד: ¹³ אריה טרף צדי גרותיו ומחנק ללצאתיו וימלא-טרף חריו ומענתיו טרפה: ¹⁴ הנני אליך נאם יהוה לצאות והצערתי צעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא-ישמע עוד קול מלאככה: **Nah 3 p** הוא עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף: ² קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: ³ פרש מעלה ולהצ חרב וצרק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קנה לגויה (יכשלו) [וכשלו] בגויים: ⁴ מרב זוני זונה טובת חן צעלת כשפים המכרת גוים צזוניה ומשפחות צכשפיה: ⁵ הנני אליך נאם יהוה לצאות וגליתי שוליך על-פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: ⁶ והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתוך כראי: ⁷ והיה כל-ראיך יודד ממך ואמר שדדה נינה מי יגוד לה מאין אצקש מנחמים לך: ⁸ הטיטבי מנא חמון הישצה ציארם מים סביב לה אשר-חיל ים מים חומתה: ⁹ כוש עזמה ומצרים ואין קנה פוט ולוצים היו צעורתך: ¹⁰ גס-היא לגלה הלכה צשצי גס עלליה ירטשו צראש כל-חונות ועל-נכצדיה ידו גורל וכל-גדוליה רתקו צזקים: ¹¹ גס-את תשכרי תהי נעלמה גס-את תצקשי מעוז מאויב: ¹² כל-מצרריך תאנים עס-צבורים אס-יינעו ונפלו על-פי אוכל: ¹³ הנה עמך נשים צקרצך לאיצין פתוח נפתחו שערי ארץ אכלה אש צריחך: ¹⁴ מי מנור שאצב-לך חזקי מצרריך צאי צטיט ורמסי צחמר החזיקי מלצן: ¹⁵ שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכצד כילק התכצדי כארצה: ¹⁶ הרצית רכליך מכובצי השמים ילק פשט ויעף: ¹⁷ מנורריך כארצה וטפסריך כגוצ גצי החונים צגדרות ציום קרה שמש זרחה וגודל ולא-גודע מקומו אים: ¹⁸ נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על-ההרים ואין מקצך: ¹⁹ אין-כהה לשצרך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על-מי לא-עצרה רעתך תמיד:

Habakkuk 1 המשא אשר חזה חצוק הנציא: ² עד-אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: ³ למה תראני און ועמל תציט ושד וחמס לגדי ויהי ריב ומדון ישא: ⁴ על-כן תפוג תורה ולא-ינא לנצח משפט כי רשע מכחיר את-הצדיק על-כן ינא משפט מעקל: ⁵ ראו צגוים והציטו והתמהו תמהו כי-פעל פעל צימיכס לא תאמינו כי יספר: ⁶ כי-הנני מקים את-הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחצ-ארץ לרשת משכנות לא-לו: ⁷ אים וגורא הוא ממנו משפטו ושאתו ינא: ⁸ וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאצי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יצאו יעפו כנשר חש לאכול: ⁹ כלה לחמס יצוא מגמת פניהם קדימה

ויאסף כחול שזי: **10** והוא במלכים יתקלקס ורזניים משחק לו הוא לכל-מצר
 ישחק ויצר עפר וילכדה: **11** אז חלף רוח ויעצר ואשם זו כחו לאלהו: **12** הלוא
 אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וזר להוכיח
 יקדמו: **13** טהור עינים מראות רע והציט אל-עמל לא תוכל למה תציט בוגדים
 תחריש צבלע רשע לדיק ממנו: **14** ותעשה אדם כדגי היס כרמש לא-משל **15**:
 כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמתו על-כן ישמח ויגיל: **16**
 על-כן יזבח לחרמו ויקטר למכמתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו צראה: **17**
 העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול: **Hab 2** על-משמתי אעמדה
 ואתיצבה על-מנזר ואכפה לראות מה-ידבר-בי ומה אשיב על-תוכחתי: **2** ויענני
 יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על-הלחות למען ירוך קורא **3**: **3** כי עוד חזון
 למועד ויפה לקץ ולא יחזב אס-יתמהמה חכה-לו כי-צא יצא לא יאחר: **4** הנה
 עפלה לא-ישרה נפשו זו ולדיק באמונתו יחיה: **5** ואף כי-היין בוגד גבר יהיר
 ולא ינוה אשר הרחיב כשאלו נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו
 כל-הגוים ויקבץ אליו כל-העמים: **6** הלוא-אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
 חידות לו ויאמר הוי המרצה לאלו עד-מתי ומכזיב עליו עבטיט: **7** הלוא פתע
 יקומו נשכיך ויקלו מזועזעך והיית למשסות למו: **8** כי אתה שלות גוים רבים
 ישלך כל-יתר עמים מדמי אדם וחמס-ארץ קריה וכל-ישבי צה: **9** הוי צלע
 צלע רע לזיחו לשוס במרום קנו להנלל מכף-רע: **10** יעצת צשת לזיחך
 קלות-עמים רבים וחוטא נפשך: **11** כי-אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה: **12**
 הוי צנה עיר צדמים וכונן קריה צעולה: **13** הלוא הנה מאת יהוה צבאות וייגעו
 עמים צדי-אש ולאמים צדי-ריק יעפו: **14** כי תמלא הארץ לדעת את-כבוד יהוה
 כמים יכסו על-ים: **15** הוי משקה רעהו מספת חמתך ואף שחר למען הציט
 על-מעוריהם: **16** שבעת קלון מכבוד שחה גס-אתה והערל תסוב עליך כוס ימין
 יהוה ויקילון על-כבודך: **17** כי חמס לצנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם
 וחמס-ארץ קריה וכל-ישבי צה: **18** מה-הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה
 ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים: **19** הוי אמר לעץ
 הקיצה עורי לאבן דומס הוא יורה הנה-הוא תפוש זהב וכסף וכל-רוח אין
 בקרבנו: **20** ויהוה צהיכל קדשו הס מפניו כל-הארץ: **Hab 3** תפלה לחצקוק
 הנביא על שגינות: **2** יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו
 בקרב שנים חודיע צרגו רחס תזכור: **3** אלזה מתימן יצא וקדוש מהר-פארן
 סלה כסה שמים הדוד ותהלתו מלאה הארץ: **4** וגה כאור תהיה קרנים מידו לו
 ושם חציון עזה: **5** לפניו ילך דבר ויפא רשף לרגליו: **6** עמד וימדד ארץ ראה
 ויתר גוים ויתפאלו הררי-עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: **7** תחת און
 ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין: **8** הצנהרים חרה יהוה אס
 צנהרים אפך אס-צים עברתך כי תרכב על-סוסין מרכבתך ישועה: **9** עריה
 תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע-ארץ: **10** ראוך יחילו הרים
 זרם מים עבר נתן תהום קולו רוס ידיהו נשא: **11** שמש ירה עמד זבלה לאור

חזיק יהלכו לנגה ברק חניתך: ¹² זועם תזעד-ארך באף תדוש גוים: ¹³ יצאת לישע עמך לישע את-משיחך מחצת ראש מצית רשע ערות יסוד עד-זואר סלה: **5** ¹⁴ נקצת צמטיו ראש **[פרזו]** **[פרזין]** יסערו להפיני עלינחם כמו-לאכל עני צמסתר: ¹⁵ דרכת צים סוסין חמר מים רצים: ¹⁶ שמעתי ותרגו צמני לקול לללו שפתי יצוא רקצ צעמני ותחתי ארגו אשר אנוח ליום זרה לעלות לעם יגודנו: ¹⁷ כייחנה לא-תפרח ואין יבול צגפנים כחש מעשה-זית ושדמות לא-עשה אכל גור ממכלה לאן ואין צקר צרפטים: ¹⁸ ואני ציהוה אעלוזה אגילה צאלהי ישעי: ¹⁹ יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל צמותי ידרכני למנחם צנגינותי:

Zephaniah 1 דצרייהוה אשר היה אל-צפניה צן-כושי צן-גדליה צן-אמריה צן-חזקיה צימי יאשיהו צן-אמון מלך יהודה: ² אסף אסף כל מעל פני האדמה נאס-יהוה: ³ אסף אדם וצהמה אסף עוף-השמים ודגי הים והמכשלות את-הרשעים והכרתי את-האדם מעל פני האדמה נאס-יהוה: ⁴ ונטיתי ידי עלי-יהודה ועל כל-יושבי ירושלם והכרתי מן-המקום הזה את-שאר הצעל את-שם הכמרים עס-הכהנים: ⁵ ואת-המשתחויים עלי-הגות לצבא השמים ואת-המשתחויים הנשצעים ליהוה והנשצעים צמלכס: ⁶ ואת-הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא-צקשו את-יהוה ולא דרשהו: ⁷ הם מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כייחין יהוה וצח הקדיש קראיו: ⁸ והיה ציום וצח יהוה ופקדתי עלי-השרים ועל-צני המלך ועל כל-הלצשים מלצוש נכרי: ⁹ ופקדתי על כל-הדולג עלי-המפתן ציום ההוא הממלאים צית אדניהם חמס ומרמה: **ס** ¹⁰ והיה ציום ההוא נאס-יהוה קול זעקה משער הדגים ויללה מן-המשנה ושצר גדול מהצעות: ¹¹ היללו ישבי המכתש כי נדמה כל-עם כנען נכרתו כל-נטילי כסף: ¹² והיה צעת ההיא אחפש את-ירושלם צנרות ופקדתי עלי-האנשים הקפאים עלי-שמריהם האמרים לצצס לא-ייעיז יהוה ולא ירע: ¹³ והיה חילס למסקה וצתיהם לשממה וצנו צתים ולא יצו ונטעו כרמים ולא ישתו את-ייןם: ¹⁴ קרוב יוס-יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יוס יהוה מר זרח שם גבור: ¹⁵ יוס עברה היום ההוא יוס זרה ומצוקה יוס שאה ומשואה יוס חשך ואפלה יוס ענן וערפל: ¹⁶ יוס שופר ותרועה על הערים הצנרות ועל הפנות הגצחות: ¹⁷ והכרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: ¹⁸ גס-כספם גס-זהבם לא-יוכל להנילם ציום עצרת יהוה וצאש קנחתו תאכל כל-הארץ כייכלה אך-נצלה יעשה את כל-ישבי הארץ: **ס** **Zep 2** התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: ² צטרם לדת חק כמך עבר יוס צטרם לא-יצוא עליכס חרון אף-יהוה צטרם לא-יצוא עליכס יוס אף-יהוה: ³ צקשו את-יהוה כל-ענוי הארץ אשר משפטו פעלו צקשו-צדק צקשו ענוה אולי תסרתו ציום אף-יהוה: ⁴ כי עוה עוזבה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד צצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: **ס** ⁵ הוי ישבי חבל הים גוי כרמים דצרייהוה עליכס כנען ארץ פלשטים והאצדתיך מאין יושב: ⁶ והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות לאן: ⁷ והיה חבל לשארית צית יהודה עליהם ירעון צצתי אשקלון צערצ ירצלון כי יפקדם

יהוה אלהיהם ושז (שבותם) [שציתם]: 8 שמעתי חרפת מואצ וגדופי בני עמון אשר חרפו את-עמי ויגדילו על-גבולם: 9 לכן חי-אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי-מואצ כסדם תהיה וזני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה-מלח ושממה עד-עולם שארית עמי יצום ויתר (גוי) [גויי] ינחלוס: 10 זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על-עם יהוה צבאות: 11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל-אלהי הארץ וישתחוו-לו איש ממקומו כל איי הגוים: 12 גם-אתם כושים חללי חרצי המה: 13 ויט ידו על-כפון ויאצד את-אשור וישם את-נינוה לשממה זיה כמדבר: 14 ורצו צמוכה עדריס כל-חית-גוי גם-קאת גם-קפד בצפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרצ בצקף כי ארזה ערה: 15 זאת העיר העליזה היושבת לצטח האמרה בלצבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרצף לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו: **Ze p 3** הוי מראה ונגאלה העיר היונה: 2 לא שמעה צקול לא לקחה מוסר ציהוה לא צטחה אל-אלהיה לא קרצה: 3 שריה בצקצה אריות שאגים שפטיה זאצי ערצ לא גרמו לצקר: 4 נציאה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו-קדש חמסו תורה: 5 יהוה נדיק בצקצה לא יעשה עולה בצקר בצקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא-יודע עול צשת: 6 הכרתי גוים נשמו פנותם החרצתי חולותם מבלי עובר נלדו עריהם מבלי-איש מאין יושב: 7 אמרתי אך-תיראי אותי תקחי מוסר ולא-יכרת מעונה כל אשר-פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: 8 לכן חכו-לי נאם-יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקצני ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל-הארץ: 9 כי-אז אהפך אל-עמים שפה צרורה לקרא כלם צשם יהוה לעצדו שכם אחד: 10 מעבר לנהרי-כוש עתרי צת-פואי יוצלון מנחתי: 11 ציום ההוא לא תצושי מכל עלילתיך אשר פשעת צי כי-אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא-תוספי לגבהה עוד צהר קדשי: 12 והשארתי בצקרצך עם עני ודל וחסו צשם יהוה: 13 שארית ישראל לא-יעשו עולה ולא-ידברו כוצ ולא-ימנא צפיהם לשון תרמית כי-המה ירעו ורצו ואין מחריד: **p 14** רני צת-ניון הריעו ישראל שמחי ועלוי צכל-לצ צת ירושלם: 15 הסיר יהוה משפטך פנה איצך מלך ישראל יהוה בצקרצך לא-תיראי רע עוד: 16 ציום ההוא יאמר לירושלם אל-תיראי ציון אל-ירפו ידיך: 17 יהוה אלהיך בצקרצך גצור יושיע ישש עליך צשמחה יחריש צאהצתו יגיל עליך צרנה: 18 נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה: 19 הנני עשה את-כלי-מעניך צעת היא והושעתי את-האלעה והנדחה אקצך ושמתיס לתהלה ולשם צכל-הארץ צשתם: 20 צעת ההוא אציא אתכם וצעת קצני אתכם כי-אתן אתכם לשם ולתהלה צכל עמי הארץ צשוצי את-שצותיכם לעיניכם אמר יהוה:

Haggai 1 צשנת שתיס לדריוש המלך צחדש הששי ציום אחד לחדש היה דצרי-יהוה ציד-חגי הנציא אל-זרבבל צן-שאלתיאל פחת יהודה ואל-יהושע צן-יהושדק הכהן הגדול לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת-צא עת-צית יהוה להצנות: **p 3** ויהי דצרי-יהוה ציד-חגי הנציא לאמר: 4

העת לכס אתם לשבת צצתיכם ספונים והצית הזה חרצ: **5** ועתה כה אמר יהוה
 לצאות שימו לצבכם על-דרכיכם: **6** זרעתם הרצה והצא מעט אכול ואין-לשצעה
 שמו ואין-לשכרה לבוש ואין-לחם לו והמשתכר משתכר אל-זרור נקוב: **7** כה
 אמר יהוה לצאות שימו לצבכם על-דרכיכם: **8** עלו ההר והבחתם עץ וצנו הצית
 וארצה-צו **(ואכצו)** **[ואכצדה]** אמר יהוה: **9** פנה אל-הרצה והנה למעט והבחתם
 הצית ונפחתי צו יען מה נאם יהוה לצאות יען ציתי אשר-הוא חרצ ואתם ראים
 איש לציתו: **10** על-כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: **11** ואקרא
 חרצ על-הארץ ועל-ההרים ועל-הדגן ועל-התירוש ועל-הינחור ועל אשר תוציא
 האדמה ועל-האדם ועל-הבהמה ועל כלי-גיע כפים: **12** **ק** וישמע זרצבל
 בן-שלמיאל ויהושע בן-יהואדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה
 אלהיהם ועל-דצרי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני
 יהוה: **13** ויאמר חגי מלאך יהוה צמלאכות יהוה לעם לאמר חגי אתכם
 נאם-יהוה: **14** ויער יהוה את-רות זרצבל בן-שלמיאל פחת יהודה ואת-רות יהושע
 בן-יהואדק הכהן הגדול ואת-רות כל שארית העם ויצאו ויעשו מלאכה
 צצית-יהוה לצאות אלהיהם: **15** **פ** **Hag 2** צציעי צעשרים ואחד לחדש היה דצרי-יהוה ציד-חגי
 הנביא לאמר: **2** אמר-נא אל-זרצבל בן-שלמיאל פחת יהודה ואל-יהושע
 בן-יהואדק הכהן הגדול ואל-שארית העם לאמר: **3** מי צכם הנשאר אשר ראה
 את-הצית הזה בצבדו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא כמוהו כאין
 צעייכס: **4** ועתה חזק זרצבל נאם-יהוה וחזק יהושע בן-יהואדק הכהן הגדול
 וחזק כל-עם הארץ נאם-יהוה ועשו כי-אני אתכם נאם יהוה לצאות: **5** את-הדצר
 אשר-כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל-תיראו: **6** **ק** כי כה
 אמר יהוה לצאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את-השמים ואת-הארץ
 ואת-הים ואת-החרצה: **7** והרעשתי את-כל-הגוים וצאו חמדת כל-הגוים ומלאתי
 את-הצית הזה כצוד אמר יהוה לצאות: **8** לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה
 לצאות: **9** גדול יהיה כצוד הצית הזה האחרון מן-הראשון אמר יהוה לצאות
 ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה לצאות: **10** **פ** צעשרים וארבעה לתשיעי צצנת
 שמים לדריוש היה דצרי-יהוה אל-חגי הנביא לאמר: **11** כה אמר יהוה לצאות
 שאל-נא את-הכהנים תורה לאמר: **12** הן יש-איש צצרקדש צכנף צגדו ונגע
 צכנפו אל-הלחם ואל-הניזד ואל-היין ואל-שמן ואל-כלי-מאכל היקדש ויענו
 הכהנים ויאמרו לא: **13** ויאמר חגי אס-יגע טמא-נפש צכל-אלה היטמא ויענו
 הכהנים ויאמרו יטמא: **14** ויען חגי ויאמר קן העס-הזה וכן-הגוי הזה לפני
 נאם-יהוה וכן כל-מעשה ידיהם ואשר יקריצו שם טמא הוא: **15** ועתה שימו-נא
 לצבכם מן-היום הזה ומעלה מטרים שום-אצן אל-אצן צהיכל יהוה: **16** מהיותם
 צא אל-ערמת עשרים והיתה עשרה צא אל-היקב לתשף חמשים פורה והיתה
 עשרים: **17** הכיתי אתכם צשדפון וצירקון וצצרד את כל-מעשה ידיכם
 ואין-אתכם אלי נאם-יהוה: **18** שימו-נא לצבכם מן-היום הזה ומעלה מיום עשרים
 וארבעה לתשיעי למן-היום אשר-ייסד היכל-יהוה שימו לצבכם: **19** העוד הזרע

במגורה ועד-הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן-היום הזה אצרך: **ס 20** ויהי דבר-יהוה שנית אל-חגי צעשרים וארבעה לחדש לחמר: **21** אמר אל-זרובבל פחת-יהודה לחמר אני מרעיש את-השמים ואת-הארץ: **22** והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש צחרצ אחיו: **23** ציוס הוא נאס-יהוה לצאות אקחך זרובבל בן-שאלתיאל עצדי נאס-יהוה ושמתיך כחותם כ-בך צחרתי נאס יהוה לצאות:

Zechariah 1 **1** צחדש השמיני בשנת שטים לדריוש היה דבר-יהוה אל-זכריה בן-זכריה בן-עדו הנביא לחמר: **2** קנף יהוה על-אבותיכם קנף: **3** ואמרת אלהם כה אמר יהוה לצאות שובו אלי נאס יהוה לצאות ואשוב אליכם אמר יהוה לצאות: **4** אל-תהיו כאבותיכם אשר קראו-אליהם הנביאים הראשנים לחמר כה אמר יהוה לצאות שובו נא מדרכיכם הרעים **(ומעלליכם)** **(ומעלליכם)** הרעים ולא שמעו ולא-הקשיבו אלי נאס-יהוה: **5** אבותיכם אי-הם והנביאים הלעולם יחיו: **6** אך דברי וחקי אשר צויתי את-עצדי הנביאים הלא השיגו אבותיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה לצאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: **ס 7** ציוס עשרים וארבעה לעשתי-עשר חדש הוא-חדש שבט בשנת שטים לדריוש היה דבר-יהוה אל-זכריה בן-זכריהו בן-עדוא הנביא לחמר: **8** ראיתי הלילה והנה-איש רכב על-סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במזלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: **9** ואמר מה-אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר צי אני אראך מה-המה אלה: **10** ויען האיש העמד בין-ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: **11** ויענו את-מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כלי-הארץ ישבת ושקטת: **12** ויען מלאך-יהוה ויאמר יהוה לצאות עד-מתי אתה לא-תרחם את-ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: **13** ויען יהוה את-המלאך הדבר צי דברים טובים דברים נחמים: **14** ויאמר אלי המלאך הדבר צי קרא לחמר כה אמר יהוה לצאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה: **15** וקנף גדול אני קנף על-הגוים השאננים אשר אני קפתי מעט והמה עזרו לרעה: **16** לכן כה-אמר יהוה שצתי לירושלם ברחמים ציתי יבנה צה נאס יהוה לצאות **(וקוה)** **(וקוה)** ינטה על-ירושלם: **17** עוד קרא לחמר כה אמר יהוה לצאות עוד תפוינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את-ציון ובחר עוד צירושלם: **ס 2** **Zec 2** ואשא את-עיני וארא והנה ארבע קרנות: **2** ואמר אל-המלאך הדבר צי מה-אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את-יהודה את-ישראל וירושלם: **ס 3** ויראני יהוה ארבעה חרשים: **4** ואמר מה אלה צאים לעשות ויאמר לחמר אלה הקרנות אשר-זרו את-יהודה כפי-איש לא-נשא ראשו ויצאו אלה להחריד אתם לידות את-קרנות הגוים הנשאים קרן אל-ארץ יהודה לזרותה: **ס 5** ואשא עיני וארא והנה-איש ובידו חבל מדה: **6** ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את-ירושלם לראות כמה-רחצה וכמה ארכה: **7** והנה המלאך הדבר צי יא וּמלאך אחר יא לקראתו: **8** ויאמר אלו רך דבר אל-הנער הלו לחמר פרות תשב ירושלם מרב

אדם ובהמה בתוכה: **9** ואני אהיה-לה נאס-יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
 בתוכה: **פ 10** הוּ הוּ ונסו מארץ פון נאס-יהוה כי כארבע רוחות השמים
 פרשתי אתכם נאס-יהוה: **11** הוּ ליון המלטי יושבת בת-צבל: **ק 12** כי כה אמר
 יהוה לצאות אחר כבוד שלחני אל-הגוים השללים אתכם כי הנגע צבס נגע
 בצבת עינו: **13** כי הנני מניף את-ידי עליהם והיו שלל לעצדיהם וידעתם
 כי-יהוה לצאות שלחני: **ק 14** רני ושמחי בת-ליון כי הנני-צא ושכנתי בתוך
 נאס-יהוה: **15** ונלוו גוים רבים אל-יהוה ציוס ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוך
 וידעת כי-יהוה לצאות שלחני אליך: **16** ונחל יהוה את-יהודה חלקו על אדמת
 הקדש ובחר עוד צירושלם: **17** הס כל-צשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: **ק**
Zec 3 ויראני את-יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על-ימינו
 לשטנו: **2** ויאמר יהוה אל-השטן יגער יהוה צך השטן ויגער יהוה צך הבחר
 צירושלם הלוא זה אוד מלל מאש: **3** ויהושע היה לבש צגדים צואים ועמד לפני
 המלאך: **4** ויען ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר הקירו הצגדים הצואים מעליו
 ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: **5** ואמר ישימו
 צניף טהור על-ראשו וישימו הצניף הטהור על-ראשו וילבשהו צגדים ומלאך יהוה
 עמד: **6** ויעד מלאך יהוה ציהושע לאמר: **7** כה-אמר יהוה לצאות אס-צדרכי תלך
 ואס את-משמרתי תשמר וגס-אתה תדין את-ציתי וגס תשמר את-חצרי ונתתי לך
 מהלכים צין העמדים האלה: **8** שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים
 לפניך כי-אנשי מופת המה כי-הנני מציא את-עצדי נמח: **9** כי הנה האבן אשר נתתי
 לפני יהושע על-אבן אחת שצעה עינים הנני מפתח פתחה נאס יהוה לצאות ומשתי
 את-עון הארץ-היא ציוס אחד: **10** ציוס ההוא נאס יהוה לצאות תקראו
 איש לרעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה: **Zec 4** וישב המלאך הדבר צי ויעירני
 כאיש אשר-יעור משנתו: **2** ויאמר אלי מה אתה ראה **[ויאמר]** **[ואמר]** ראיתי והנה
 מנורת זהב כלה וגלה על-ראשה ושצעה נרתיה עליה שצעה ושצעה מונקות
 לנרות אשר על-ראשה: **3** ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על-שמאלה: **4**
 ואען ואמר אל-המלאך הדבר צי לאמר מה-אלה אדני: **5** ויען המלאך הדבר צי
 ויאמר אלי הלוא ידעת מה-המה אלה ואמר לא אדני: **6** ויען ויאמר אלי לאמר
 זה דברי-יהוה אל-זרצבל לאמר לא צחיל ולא צכח כי אס-צרוחי אמר יהוה
 לצאות: **7** מי-אתה הר-הגדול לפני זרצבל למישר והוציא את-האבן הראשה
 תשאות קן קן לה: **פ 8** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **9** ידי זרצבל יסדו הבית הזה
 וידיו תצבענה וידעת כי-יהוה לצאות שלחני אליכם: **10** כי מי צו ליוס קטנות
 ושמחו וראו את-האבן הצדיל ציד זרצבל שצעה-אלה עיני יהוה המה משוטטים
 בכל-הארץ: **11** ואען ואמר אליו מה-שני הזיתים האלה על-ימין המנורה
 ועל-שמאלה: **12** ואען שנית ואמר אליו מה-שתי שצלי הזיתים אשר ציד שני
 צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: **13** ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה-אלה
 ואמר לא אדני: **14** ויאמר אלה שני צני-היצהר העמדים על-אדון כל-הארץ: **Zec 5**
 ואשצב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: **2** ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר
 אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים צאמה ורחצה עשר צאמה: **3** ויאמר אלי זאת

האלה היוצאת על-פני כל-הארץ כי כל-הגנג מזה כמוה נקה וכל-הנשבע מזה
כמוה נקה: **4** הווצתיה נאם יהוה לצאות וצאה אל-צית הגנג ואל-צית הנשבע
בשמי לשקר ולנה בתוך ציתו וכלתו ואת-עציו ואת-אצניו: **5** ויאל המלאך הדבר
צי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: **6** ואמר מה-היא ויאמר זאת
האיפה היוצאת ויאמר זאת עינס כל-הארץ: **7** והנה כבר עפרת נשאת וזאת אשה
אחת יושבת בתוך האיפה: **8** ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל-תוך האיפה
וישלך את-אצן העפרת אל-פיה: **9** ואשא עיני וראו והנה שמים נשים יוצאות
ורוח כנפיהם ולהנה כנפים כנפי החסידה ותשאנה את-האיפה צין הארץ וצין
השמים: **10** ואמר אל-המלאך הדבר צי אנה המה מולכות את-האיפה: **11** ויאמר
אלי לצנות-לה צית בארץ שנער והוכן והניחה שם על-מכנתה: **Zec 6** ואשא ואשא
עיני וראו והנה ארבע מרכבות יצאות מצין שני ההרים וההרים הרי נחשת: **2**
במרכבה הראשנה קוסים אדמים ובמרכבה השנית קוסים שחרים: **3** ובמרכבה
השלשית קוסים לבנים ובמרכבה הרבעית קוסים צרדים אמנים: **4** ואען ואמר
אל-המלאך הדבר צי מה-אלה אדני: **5** וען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רמות
השמים יוצאות מהתיצב על-אדון כל-הארץ: **6** אשר-צה הקוסים השחרים יצאים
אל-ארץ צפון והלבנים יצאו אל-אחריהם והצרדים יצאו אל-ארץ התימן: **7**
והאמנים יצאו ויצקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לנו התהלכו בארץ
ותתהלכנה בארץ: **8** ויעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל-ארץ צפון
הניחו את-רוחי בארץ צפון: **9** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **10** לקוח מאת הגולה
מחלדי ומאת טוֹבִיָּה ומאת ידעיה וצאת אתה ציוס יהוה וצאת צית יאשיה
צן-צפניה אשר-צאו מצבל: **11** ולקחת כסף-וזהב ועשית עטרות ושמת צראש יהושע
צן-יהוידק הכהן הגדול: **12** ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה לצאות לאמר
הנה-איש צמת שמו ומתחציו יצמח וצנה את-היכל יהוה: **13** והוא יצנה את-היכל
יהוה והוא-ישא הוד וישב ומשל על-כסאו והיה כהן על-כסאו ועצת שלום תהיה
צין שניהם: **14** והעטרת תהיה לחלם ולטוֹבִיָּה ולידעיה ולחן צן-צפניה לזכרון
צהיכל יהוה: **15** ורחוקים יצאו וצנו צהיכל יהוה וידעתם כי-יהוה לצאות שלחני
אליכם והיה אס-שמעו תשמעון צקול יהוה אליכם: **Zec 7** ויהי צשנת ארבע
לדריוש המלך היה דברי-יהוה אל-זכריה בארבעה לחדש התשעי צכסלו: **2** וישלח
צית-אל שר-אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את-פני יהוה: **3** לאמר אל-הכהנים
אשר לצית-יהוה לצאות ואל-הנביאים לאמר האצבה צחדש החמשי הנזר כאשר
עשיתי זה כמה שנים: **4** ויהי דברי-יהוה לצאות אלי לאמר: **5** אמר אל-כל-עם
הארץ ואל-הכהנים לאמר כי-צמתם וספוד צחמישי וצשציעי וזה שצעים שנה היום
צמתני אני: **6** וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: **7** הלוא
את-הדברים אשר קרא יהוה ציד הנביאים הראשנים צהיות ירושלם יצבת ושלוה
ועריה סביצתיה והנגב והשפלה ישב: **8** ויהי דברי-יהוה אל-זכריה לאמר: **9** כה
אמר יהוה לצאות לאמר משפט צמת שפטו וחסד רחמים עשו איש את-אחיו: **10**
ואלמנה ויתום גר ועני אל-תעסקו ורעת איש אחיו אל-תחצבו צלצכס: **11** וימאנו
להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכצידו משמוע: **12** ולצם שמו שמיר משמוע

את-המורה ואת-הדברים אשר שלח יהוה לצאות צרותו ציד הנציאים הראשנים ויהי קנף גדול מאת יהוה לצאות: **13** ויהי כאשר-קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה לצאות: **14** ואסערס על כל-הגוים אשר לא-ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשצ וישומו ארץ-חמדה לשמה: **פ זec 8** ויהי דצרי-יהוה לצאות לאמר: **2** כה אמר יהוה לצאות קנאתי לניון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: **3** כה אמר יהוה שצתי אל-ניון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר-האמת והר-יהוה לצאות הר הקדש: **פ 4** כה אמר יהוה לצאות עד ישבו זקנים וקנות צרצרות ירושלם ואיש משענתו צידו מרצ ימים: **5** ורחצות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים צרצרותיה: **פ 6** כה אמר יהוה לצאות כי יפלא צעיני שארית העם הזה צימים ההם גם-צעיני יפלא נאם יהוה לצאות: **פ 7** כה אמר יהוה לצאות הנני מושיע את-עמי מארץ מזרח ומארץ מצוא השמש: **8** והצאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים צאמת וצדקה: **פ 9** כה-אמר יהוה לצאות תחוקנה ידיכם השמעים צימים האלה את הדברים האלה מפי הנציאים אשר ציום יסד צית-יהוה לצאות ההיכל להצנות: **10** כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הצהמה איננה וליואל ולצא אין-שלום מן-הצר ואשלח את-כל-האדם איש צרעהו: **11** ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה לצאות: **12** כי-זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את-יצולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את-שארית העם הזה את-כל-אלה: **13** והיה כאשר הייתם קללה בגוים צית יהודה וצית ישראל כן אושיע אתכם והייתם צרכה אל-תיראו תחוקנה ידיכם: **פ 14** כי כה אמר יהוה לצאות כאשר זממתי להרע לכם צהקניף אצתיכם אתי אמר יהוה לצאות ולא נחמתי: **15** כן שצתי זממתי צימים האלה להטיצ את-ירושלם ואת-צית יהודה אל-תיראו: **16** אלה הדברים אשר תעשו דצרו אמת איש את-רעהו אמת ומשפט שלום שפטו צשעריכם: **17** ואיש את-רעת רעהו אל-תחשצו בצצכם וצצעת שקר אל-תאצצו כי את-כל-אלה אשר שנאתי נאם-יהוה: **פ 18** ויהי דצרי-יהוה לצאות אלי לאמר: **19** כה-אמר יהוה לצאות נום הרציעי ונום החמישי ונום השציעי ונום העשירי יהיה לצית-יהודה לשון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהצו: **פ 20** כה אמר יהוה לצאות עד אשר יבאו עמים וישצו ערים רצות: **21** והלכו ישצו אחת אל-אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את-פני יהוה ולצקש את-יהוה לצאות אלה גם-אני: **22** ובאו עמים רצים וגוים עצומים לצקש את-יהוה לצאות צירושלם ולחלות את-פני יהוה: **פ 23** כה אמר יהוה לצאות צימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו צכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: **פ 9 Zec** משא דצרי-יהוה צארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שצטי ישראל: **2** וגם-חמת תגצל-צה צר וצידון כי חכמה מאד: **3** ותצן צר מנור לה ותצצר-כסף כעפר וחרוך כטיט חולות: **4** הנה אדני יורשנה והכה צים חילה והיא צאש תאכל: **5** תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרונ כי-הביש מצטה ואצד מלך מעזה ואשקלון לא תשצ: **6** וישצ ממזר צאשדוד והכרתי גאון פלשתיים: **7** והסרתי דמיו מפיו ושקציו מצין שניו ונשאר גם-הוא לאלהינו והיה כאלף ציהודה

ועקרון כיצוסי: ⁸ וחניתי לצייתי מצבה מעבר ומשצ ולאיעצר עליהם עוד נגש כי עתה רחיתי צעיני: **ס** ⁹ גילי מאד צת-ציון הריעי צת ירושלם הגה מלכך יצוא לך לדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר צן-אחנות: ¹⁰ והכרת-רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ: ¹¹ גס-את צדס-צריחך שלחתי אסיריך מצור אין מים צו: ¹² שובו לצנרון אסירי התקוה גס-היום מגיד משנה אשיצ לך: ¹³ כי-דרכתי לי יהודה קשת מלחתי אפרים ועוררתי צניך ציון על-צניך יון ושמתוך כחרב גצור: ¹⁴ ויהוה עליהם יראה ויאל כצרק חלו ואלני יהוה צשופר יתקע והלך בצערות תימן: ¹⁵ יהוה לצאות יגן עליהם ואלכו וכצשו אצני-קלע ושמו המו כמו-יין ומלאו כמזרק כזויות מצבח: ¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם ציום ההוא כלאן עמו כי אצני-נור מתנוסקות על-אדמתו: ¹⁷ כי מה-טובו ומה-יפיו דגן צחורים ותירוש ינוצב צתלות: **Zec 10** שאלו מיהוה מטר צעת מלקוש יהוה עשה חזוים ומטר-גשם יתן להם לחיש עשצ צשדה: ² כי התרפים דצרו-און והקוסמים חוו שקר וחלמות השוא ידצרו הצל ינחמון על-כן נסעו כמו-אלאן יענו כי-אין רעה: **פ** ³ על-הרעים חרה אפי ועל-העתודים אפקוד כי-פקד יהוה לצאות את-עדרו את-ציית יהודה ושם אותם כקוס הודו צמלחמה: ⁴ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יאל כל-נוגש יחדו: ⁵ והיו כגצרים צוקים צטיט חולות צמלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והצישו רכצי קוסים: ⁶ וגצרתי את-ציית יהודה ואת-ציית יוסף אושיע והושצותים כי רחמתים והיו כאשר לא-זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: ⁷ והיו כגצור אפרים ושמח לצם כמו-יין וצניהם יראו ושמחו יגל לצם ציהוה: ⁸ אשרקה להם ואקצסם כי פדייתם ורצו כמו רצו: ⁹ ואזרעם צעמים וצמרתקים יזכרוני וחיו את-צניהם ושצו: ¹⁰ והשיצותים מארץ מנרים ומאשור אקצסם ואל-ארץ גלעד ולצנון אציאם ולא ימלא להם: ¹¹ ועצר צים צרה והכה צים גלים והצישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושצט מנרים יסור: ¹² וגצרתים ציהוה וצשמו יתהלכו נאם יהוה: **ס** **Zec 11** פתח לצנון דלתיך ותאכל אש צארזיך: ² הילל צרוש כי-יפל ארו אשר אדרים שדדו הילילו אלוני צשן כי ירד יער **(הצצור)** **[הצציר]**: ³ קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן: **ס** ⁴ כה אמר יהוה אלהי רעה את-אלאן ההרגה: ⁵ אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר צרוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן: ⁶ כי לא אחמול עוד על-ישצי הארץ נאם-יהוה והנה אנכי ממציא את-האדם איש ציד-רעהו וציד מלכו וכחתו את-הארץ ולא אציל מידם: ⁷ וארעה את-אלאן ההרגה לכן עניי האלאן ואקח-לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חצלים וארעה את-האלאן: ⁸ ואכחד את-שלשת הרעים צירה אחד ותקצר נפשי צהם וגס-נפשם צחלה צי: ⁹ ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את-צצר רעותה: ¹⁰ ואקח את-מקלי את-נעם ואגדע אתו להפיר את-צרייתי אשר כרתי את-כל-העמים: ¹¹ ותפר ציום ההוא וידעו קן עניי האלאן השמרים אתי כי דצרי-יהוה הוא: ¹² ואמר אליהם אס-טוב צעיניכם הצו שכרי ואס-לא חדלו וישקלו את-שכרי שלשים כסף: ¹³ ויאמר יהוה אלי השליכו אל-היוצר אדר היקר

אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל-היזר: **14**
 ואגדע את-מקלי השני את החצלים להפר את-האחוה בין יהודה ובין ישראל: **15** **ס**
 ויאמר יהוה אלי עוד קח-לך כלי רעה אולי: **16** כי הנה-אנכי מקים רעה בארץ
 הנכחדות לא-יפקד הנער לא-יבקש והנשצרת לא ירפא הנצצה לא יכלכל ובשר
 הצריאה יאכל ופרסיהן יפרק: **17** **ס** **17** הוי רעי האליל עזבי האן חרצ על-זרעו
 ועל-עין ימינו זרעו יבש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: **18** **ס** **Zec 12** משא דצרי-יהוה
 על-ישראל נאס-יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויזר רוח-אדם בקרבו: **19** **פ** **2** הנה אנכי
 שם את-ירושלם סף-רעל לכל-העמים סביב וגם על-יהודה יהיה במאור
 על-ירושלם: **3** והיה ציוס-ההוא אשים את-ירושלם אבן מעמסה לכל-העמים
 כל-עמסיה שרטו ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ: **4** ציוס ההוא נאס-יהוה אכה
 כל-סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל-בית יהודה אפקה את-עייני וכל סוס העמים
 אכה בעורון: **5** ואמרו אלפי יהודה בלצם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה לצאות
 אלהיהם: **6** ציוס ההוא אשים את-אלפי יהודה ככור אש בעלים וכלפיד אש
 בעמיר ואכלו על-ימין ועל-שמאל את-כל-העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחמיה
 בירושלם: **7** **פ** **7** והושיע יהוה את-אהלי יהודה בראשנה למען לא-תגדל תפארת
 בית-דויד ותפארת ישב ירושלם על-יהודה: **8** ציוס ההוא יגן יהוה בעד יושב
 ירושלם והיה הנכשל בהם ציוס ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה
 לפניהם: **9** והיה ציוס ההוא אבקש להשמיד את-כל-הגוים הבאים על-ירושלם: **10**
 ושפכתי על-בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את
 אשר-דקרו וספדו עליו כמספד על-היחיד והמר עליו כהמר על-הצבור: **11** ציוס
 ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדד-רמון בצקעת מגדון: **12** וספדה הארץ
 משפחות משפחות לצד משפחת בית-דויד לצד ונשיהם לצד משפחת בית-נתן לצד
 ונשיהם לצד: **13** משפחת בית-לוי לצד ונשיהם לצד משפחת השמעי לצד ונשיהם
 לצד: **14** כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לצד ונשיהם לצד: **15** **ס** **Zec 13** ציוס
 ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה: **2** והיה ציוס
 ההוא נאס יהוה לצאות אכרית את-שמות העצבים מן-הארץ ולא יזכרו עוד וגם
 את-הנביאים ואת-רוח הטמאה אעזיר מן-הארץ: **3** והיה כייצבא איש עוד ואמרו
 אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דצרת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו
 ילדיו בהנצאו: **4** והיה ציוס ההוא יבשו הנביאים איש מחוינו בהנצאתו ולא ילצשו
 אדרת שער למען כחש: **5** ואמר לא נביא אנכי איש-עבד אדמה אנכי כי אדם
 הקנני מנעורי: **6** ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית
 מאהבי: **7** **ס** **7** חרצ עורי על-רעי ועל-גבר עמימי נאס יהוה לצאות הך את-הרעה
 ותפוינן האן והשצתי ידי על-הנערים: **8** והיה בכל-הארץ נאס-יהוה פיי-שנים בה
 יכרתו יגעו והשלשית יותר בה: **9** והבאתי את-השלשית באש ורפתים כרף
 את-הכסף ובחנתים כבתן את-הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי
 הוא והוא יאמר יהוה אלהי: **10** **ס** **Zec 14** הנה יוס-בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: **2**
 ואספתי את-כל-הגוים אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הצתים והנשים
 (תשגלנה) [תשכנה] ויאל חזי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן-העיר: **3** ויאל

יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמנו ציוס קרצ: ⁴ ועמדו רגליו ציוס-ההוא על-הר הזתים אשר על-פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחת וימנה גיח גדולה מאד ומש חזי ההר כפונה וחציו-נגצה: ⁵ ונקתם גיח-הרי כייגיע גיח-הרים אל-אלל ונקתם כאשר נקתם מפני הרעש צימי עזיה מלך-יהודה וצח יהוה אלהי כל-קדשים עמך: ⁶ והיה ציוס ההוא לא-יהיה אור יקרות **יִקְפְּאוּן** **יִקְפְּאוּן**: ⁷ והיה יוס-אחד הוא יודע ליהוה לא-יוס ולא-לילה והיה לעת-ערב יהיה-אור: ⁸ והיה ציוס ההוא יצאו מיס-חיים מירושלם חלים אל-הים הקדמוני וחלים אל-הים האחרון בקיץ וצחרף יהיה: ⁹ והיה יהוה למלך על-כל-הארץ ציוס ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ¹⁰ יסוב כל-הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחיה למשער ציימן עד-מקום שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל עד יקצי המלך: ¹¹ וישבו צה וחרס לא יהיה-עוד וישבה ירושלם לצטח: ¹² וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-כל-העמים אשר לצאו על-ירושלם המק בשרו והוא עמד על-רגליו ועיניו תמקנה צחריהן ולשונו תמק צפיהם: ¹³ והיה ציוס ההוא תהיה מהומת-יהוה רבה צהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על-יד רעהו: ¹⁴ וגם-יהודה תלחם צירושלם ואסף חיל כל-הגוים סביב זהב וכסף וצגדים לרצ מאד: ¹⁵ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל-הצבמה אשר יהיה צמחנות ההמה כמגפה הזאת: ¹⁶ והיה כל-הנותר מכל-הגוים הצאים על-ירושלם ועלו מדי שנה צשנה להשתחות למלך יהוה לצאות ולחג את-חג הסכות: ¹⁷ והיה אשר לא-יעלה מאת משפחות הארץ אל-ירושלם להשתחות למלך יהוה לצאות ולא עליהם יהיה הגשם: ¹⁸ ואס-משפחת מצרים לא-תעלה ולא צאה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות: ¹⁹ זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות: ²⁰ ציוס ההוא יהיה על-מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות צצית יהוה כמזרקיס לפני המזבח: ²¹ והיה כל-סיר צירושלם וציהודה קדש ליהוה לצאות וצאו כל-הצחים ולקחו מהם וצשלו צהם ולא-יהיה כנעני עוד צצית-יהוה לצאות ציוס ההוא:

Malachi 1 משא דצרי-יהוה אל-ישראל ציד מלאכי: ² אהצתי אתכם אמר יהוה ואמרתם צמה אהצתנו הלו-א-ח עשו ליעקב נאס-יהוה ואהב את-יעקב: ³ ואת-עשו שנאתי ואשים את-הריו שממה ואת-נחלתו לתנות מדצב: ⁴ כי-תאמר אדום רשטנו ונשוב ונצנה תרצות כה אמר יהוה לצאות המה יצנו ואני אהרוס וקראו להם גצול רשעה והעם אשר-זעם יהוה עד-עולם: ⁵ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגצול ישראל: ⁶ צן יצב אב ועצד אדניו ואס-אב אני איה כצודי ואס-אדונים אני איה מוראי אמר יהוה לצאות לכם הכהנים צווי שמי ואמרתם צמה ציינו את-שמך: ⁷ מגישים על-מצחתי לחם מגאל ואמרתם צמה גאלנוך צאמרכס שלחן יהוה נצוה הוא: ⁸ וכי-תגשון עור לוצח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריצוה נא לפחתך הירנך או הישא פניך אמר יהוה לצאות: ⁹ ועתה חלו-נא פני-אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא

מכס פנים אמר יהוה לצבות: **10** מי גס-צבס ויסקר דלתים ולא-תאירו מוזבחי חנס אין-לי חפץ צבס אמר יהוה לצבות ומנחה לא-ארצה מידכס: **11** כי ממזרה-שמם ועד-מזבואו גדול שמי צגוים וצכל-מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי-גדול שמי צגוים אמר יהוה לצבות: **12** ואתם מחללים אותו צאמרכס שלחן אדני מגאל הוא וניצו נצזה אכלו: **13** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה לצבות והצאתם גזול ואת-הפסקת ואת-החולה והצאתם את-המנחה הארצה אותה מידכס אמר יהוה: **ס 14** וארור נוכל ויש צעדו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה לצבות ושמי נורא צגוים: **Mal 2** ועתה אליכס המנזה הזאת הכהנים: **2** אס-לא תשמעו ואס-לא תשימו על-לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה לצבות ושלחתי צבס את-המארה וארותי את-צרכותיכס וגם ארותיה כי אינכס שמים על-לב: **3** הנני גער לכס את-הזרע וריתי פרש על-פניכס פרש חגיכס ונשא אתכס אליו: **4** וידעתם כי שלחתי אליכס את המנזה הזאת להיות צריתי את-לוי אמר יהוה לצבות: **5** צריתי היתה אתו החיים והשלוס ואתנס-לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא: **6** תורת אמת היתה צפיהו ועולה לא-ינמלא צשפתיו צשלוס וצמישור הלך אתי ורצים השיצ מעון: **7** כי-שפתי כהן ישמרו-דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה-צבות הוא: **8** ואתם סרתם מן-הדרך הכשלתם רצים צתורה שחתם צרית הלוי אמר יהוה לצבות: **9** וגס-אני נתתי אתכס נצזים ושפלים לכל-העס כפי אשר אינכס שמרים את-דרכי ונשאים פנים צתורה: **פ 10** הלוז אצ אחד לכלנו הלוז אל אחד צראנו מדוע נבגד איש צאחיו לחלל צרית אצתינו: **11** צגדה יהודה ותועבה נעשתה צישראל וצירושלס כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהצ וצעל צת-אל נכר: **12** יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה לצבות: **פ 13** וזאת שנית תעשו כקות דמענה את-מזבח יהוה צכי ואנקה מאין עוד פנות אל-המנחה ולקחת רצון מידכס: **14** ואמרתם על-מה על כי-יהוה העיד צינך וצין אשת נעוריך אשר אתה צגדתה צה והיא חצרתך ואשת צריתך: **15** ולא-אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מצקס זרע אלהים ונשמרתם צרוחכס וצאשת נעוריך אל-יצגד: **16** כי-שגא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמק על-לצבושו אמר יהוה לצבות ונשמרתם צרוחכס ולא תצגדו: **ס 17** הוגעתם יהוה צדצריכס ואמרתם צמה הוגענו צאמרכס כל-עשה רע טוב צעיני יהוה וצהס הוא חפץ או איה אלהי המשפט: **Mal 3** הנני שלח מלאכי ופנה-דרך לפני ופתאס יצוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מצקשים ומלאך הצרית אשר-אתם חפלים הנה-צא אמר יהוה לצבות: **2** ומי מכלכל את-ייום צואו ומי העמד צהראותו כי-הוא כאש מצרף וצברית מצכסים: **3** וישצ מצרף ומטהר כסף וטהר את-צני-לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה צדקה: **4** וערצה ליהוה מנחת יהודה וירושלס כימי עולס וכשנים קדמניות: **5** וקרצתי אליכס למשפט והייתי עד ממהר צמכשפים וצמנאפים וצנשצעים לשקר וצעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום ומטי-גר ולא יראוני אמר יהוה לצבות: **6** כי אני יהוה לא שניתי ואתם צני-יעקב לא כליתם: **7** למימי אצתיכס סרתם

מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה לצאות ואמרתם צמה
 נשוב: **8** היקבע אדם אלהים כי אחס קצעים אחי ואמרתם צמה קבענוך המעשר
 והתרומה: **9** צמארה אחס נאריס ואחי אחס קצעים הגוי כלו: **10** הביאו
 את-כל-המעשר אל-בית האוצר ויהי טרף צביתי וצחוני נח צאת
 אמר יהוה לצאות אס-לא אפתח לכם את ארצות השמים והריקתי לכם
 ברכה עד-צלי-די: **11** וגערתיו לכם צאכל ולא-ישחת לכם את-פרי האדמה
 ולא-תשכל לכם הגפן צשדה אמר יהוה לצאות: **12** ואשרו אתכם כל-הגוים
 כי-תהיו אחס ארץ חפץ אמר יהוה לצאות: **ס** **13** חזקו עלי דצריכם אמר יהוה
 ואמרתם מה-נדברנו עליך: **14** אמרתם שוא עבד אלהים ומה-צנע כי שמרנו
 משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה לצאות: **15** ועתה אנחנו מאשרים ודים
 גם-נצנו עשי רשעה גם צחנו אלהים וימלטו: **16** אז נדברו יראי יהוה איש
 את-רעהו ויקשצ יהוה וישמע ויכתצ ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשצי
 שמו: **17** והיו לי אמר יהוה לצאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם
 כאשר יחמל איש על-צנו העבד אתו: **18** ושבתם וראיתם צין צדיק לרשע צין
 עבד אלהים לאשר לא עבדו: **ס** **19** כי-הנה היום צא צער כחנור והיו כל-זדים
 וכל-עשה רשעה קש ולהט אחס היום הצא אמר יהוה לצאות אשר לא-יעוצ
 להם שרש וענף: **20** וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא צכנפיה וינחתם
 ופשתם כעגלי מרצק: **21** ועסותם רשעים כי-יהיו אפר תחת כפות רגליכם ציום
 אשר אני עשה אמר יהוה לצאות: **פ** **22** זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו
 צחרצ על-כל-ישראל חקים ומשפטים: **23** הנה אנכי שלח לכם את אליה הנציא
 לפני צוא יום יהוה הגדול והנורא: **24** והשיצ לצ-אצות על-צנים ולצ צנים
 על-אצותם פן-אצוא והייתי את-הארץ חרס:

כתובים

Psalms 1 אשרי-האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וצדק חטאים לא עמד וצמוצ לנים לא ישב: **2** כי אם צתורת יהוה חפלו וצתורתו יהגה יומם ולילה: **3** והיה כעץ שחול על-פלגי מים אשר פריו יתן צעמו ועלהו לא-יבול וכל אשר-יעשה ילית: **4** לא-כן הרשעים כי אם-כמץ אשר-תדפנו רוח: **5** על-כן לא-יקמו רשעים צמשפט וחטאים צעדת נדיקים: **6** כי-יודע יהוה דרך נדיקים ודרך רשעים תאזד: **Psa 2** למה רגשו גוים ולחמים יהגו-ריק: **2** יתיצבו מלכי-ארץ ורוזנים נוסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו: **3** ננתקה את-מוסרותינו ונשליכה ממנו עצמימו: **4** יושב צשמים ישחק אדני ילעג-למו: **5** אז ידבר אלימו צאפו וצחרונו יבהלמו: **6** ואני נסכתי מלכי על-ציון הר-קדשי: **7** אספרה אל חק יהוה אמר אלי צני אתה אני היום ילדתיך: **8** שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי-ארץ: **9** תרעם צצצ צרול ככלי יוצר תנפס: **10** ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: **11** עצדו את-יהוה ציראה וגילו צרעדה: **12** נשקו-צב פן-יאנף ותאזדו דרך כייצער כמעט אפו אשרי כל-חסי צו: **Psa 3** מזמור לדוד צצרחו מפני אצשלוס צנו: **2** יהוה מה-רצו צרי רצים קמים עלי: **3** רצים אמרים לנפשי אין ישועתה לו צאלהים סלה: **4** ואתה יהוה מגן צעדי כבודי ומרים ראשי: **5** קולי אל-יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: **6** אני שכצתי ואישנה הקיזותי כי יהוה יסמכני: **7** לא-אירא מרצבות עם אשר סביב שמו עלי: **8** קומה יהוה הושעני אלהי כיהכית את-כל-איצי לחי שני רשעים צצרת: **9** ליהוה הישועה על-עמך צצכתך סלה: **Psa 4** למנצח צנגינות מזמור לדוד: **2** צקראי ענני אלהי צדקי צצר הרצצת לי חנני ושמע תפלתי: **3** צני איש עד-מה כבודי לכלמה תאהצון ריק תצקשו כוז סלה: **4** ודעו כיהפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע צקראי אליו: **5** רגזו ואל-תחטאו אמרו צלצצכם על-משככם ודמו סלה: **6** צצחו וצחי-צדק וצטחו אל-יהוה: **7** רצים אמרים מיי-יראנו טוב נסה-עלינו אור פניך יהוה: **8** נתמה שמתה צלצני מעת דגנס ותירושם רצו: **9** צשלוס יחדו אשכצה ואישן כיהאתה יהוה לצדד לצטח תושיצני: **Psa 5** למנצח אל-הנחילות מזמור לדוד: **2** אמרי האזינה יהוה צינה הגיגי: **3** הקשיצה לקול שועי מלכי ואלהי כיה-אליך אתפלל: **4** יהוה צקר תשמע קולי צקר אערך-לך ואלפה: **5** כי לא אל-חפץ רשע אתה לא יגרך רע: **6** לא-יתיצו הוללים לנגד עיניך שנאת כל-פעלי און: **7** תאזד דצרי כוז איש-דמים ומרמה יתעב יהוה: **8** ואני צרב חסדך אצוא ציתך אשתחווה אל-היכל-קדשך ציראתך: **9** יהוה נחני צצדקתך למען שוררי **[הושר]** **[הישר]** לפני דרכך: **10** כי אין צפיהו נכונה קרצם הוות קצר-פתוח גרונס לשונם יחליקון: **11** האשמים אלהים יפלו ממעצותיהם צרב פשעיהם הדיחמו כיה-מרו צך: **12** וישמחו כל-חסי צך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלזו צך אהבי שמך: **13** כיה-אתה תצרך נדיק יהוה כלנה רצון תעטרנו: **Psa 6** למנצח צנגינות על-השמינית מזמור לדוד: **2** יהוה אל-צאפך תוכיחני ואל-צחמתך תיסרני: **3** חנני יהוה כי

אמלל אני רפאני יהוה כי נצהלו עממי: **4** ונפשי נצהלה מאד **[ואת]** **[ואתה]**
 יהוה עד-מתי: **5** שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: **6** כי אין צמות
 זכרך בשאלו מי יודה-לך: **7** יגעתי באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי
 ערשי אמסה: **8** עששה מכעס עיני עתקה בכל-זוררי: **9** סורו ממני כל-פעלי און
 כי-שמע יהוה קול ציאי: **10** שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח: **11** יצשו ויצהלו
 מאד כל-איבי יצשו רגע: **7 Psa** שגיון לדוד אשר-שר ליהוה על-דצרי-כוש
 צן-ימיני: **2** יהוה אלהי צך חסיתי הושיעני מכל-רדפי והצילני: **3** פן-יטרף כאריה
 נפשי פרק ואין מציל: **4** יהוה אלהי אס-עשיתי זאת אס-יש-עול צכפי: **5**
 אס-גמלתי שולמי רע ואחלצה זוררי ריקס: **6** ירדף אויב נפשי וישג וירמס
 לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: **7** קומה יהוה באפק הנשא צעצרות זוררי
 ועורה אלי משפט ציית: **8** ועדת לאמים תסובצן ועליה למרוס שובה: **9** יהוה
 ידין עמים שפטני יהוה כלדקי וכחמי עלי: **10** יגמר-נח רע רשעים ותכוון צדיק
 וצחן לבות וכליות אלהים צדיק: **11** מגני על-אלהים מושיע ישרי-לב: **12** אלהים
 שופט צדיק ואל זעס בכל-יזוס: **13** אס-לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוונה:
14 ולו הכין כלי-ממות חציו לללקים יפעל: **15** הנה יחבל-און והרה עמל וילד
 שקר: **16** צור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: **17** ישוב עמלו צראשו ועל קדקדו
 חמסו ירד: **18** אודה יהוה כלדקו ואזמרה אס-יהוה עליון: **8 Psa** למנצח
 על-הגתית מזמור לדוד: **2** יהוה אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה הודך
 על-השמים: **3** מפי עוללים וינקים יקדת עז למען זורריך להשצית אויב ומתנקס: **4**
 כי-אראה שמין מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: **5** מה-אנוש כי-תזכרנו
 וצן-אדם כי תפקדנו: **6** ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: **7** תמשילהו
 צמעשי ידיך כל שחה תחת-רגליו: **8** נה ואלפים כלס וגס צהמות שדי: **9** צפור
 שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: **10** יהוה אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ: **9 Psa**
 למנצח עלמות לצן מזמור לדוד: **2** אודה יהוה בכל-לבי אספרה כל-נפלאותיך: **3**
 אשמחה ואעלצה צך אזמרה שמך עליון: **4** צאצו-איבי אחור יכשלו ויאצדו
 מפניך: **5** כי-עשית משפטי ודיני ישצת לכסא שופט צדק: **6** גערת גוים אצדת רשע
 שמש מחית לעולם ועד: **7** האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אצד זכרס המה:
8 ויהוה לעולם ישצ כוון למשפט כסאו: **9** והוא ישפט-תצל צדק ידין לאמים
 צמישרים: **10** ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעמות צצרה: **11** ויצטחו צך יודעי שמך
 כי לא-עוצת דרשיך יהוה: **12** זמרו ליהוה ישצ ציון הגידו צעמים עלילותיו: **13**
 כי-דרש דמים אותס זכר לא-שכח צעקת **[ענייס]** **[ענויס]**: **14** חנני יהוה ראה עניי
 משנאי מרוממי משערי מות: **15** למען אספרה כל-תהלתך צשערי צת-ציון אגילה
 צישועתך: **16** טצעו גוים צשחת עשו צרשת-זו טמנו ולכדה רגלס: **17** נודע יהוה
 משפט עשה צפעל כפיו נוקס רשע הגיון סלה: **18** ישובו רשעים לשאלה כל-גוים
 שכחי אלהים: **19** כי לא לנצח ישכח אציון תקות **[ענויס]** **[ענייס]** תאצד לעד: **20**
 קומה יהוה אל-יעזו אנוש ישפטו גוים על-פניך: **21** שיתה יהוה מורה להס ידעו
 גוים אנוש המה סלה: **10 Psa** למה יהוה תעמד צרחוק תעלים לעמות צצרה: **2**

בגאות רשע ידלק עני יתפשו בזממות זו חשבו: **3** כִּי־הִלֵּל רשע על־תאֲוֹת נפשו
 וצִלַּע בָּרַךְ נֶאֱחָז יְהוָה: **4** רשע כגזה אפו בל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כִּלְ־מִזְמוֹתָיו: **5**
 יחילו **[דרכו]** **[דרכיו]** כִּלְ־עַת מרום משפטיך מנגדו כִּלְ־זֹרְרֵיו יִפִּיחַ זֶהֶם: **6** אָמַר
 בִּלְבוֹ בִּלְ־אֲמוֹט לְדַר וְדַר אֲשֶׁר לֹא־צִרַעַ: **7** אֱלֹהִים פִּיֵּהוּ מִלֵּא וּמִרְמוֹת וְתַךְ תַּחַת
 לְשׁוֹנוֹ עֵמֶל וְאוֹן: **8** יֵשֶׁב בַּמֶּאֲרָב חֲרָרִים בַּמִּסְתָּרִים יִהְרַג נָקִי עֵינָיו לַחֲלָה יִכְפְּנוּ: **9**
 יִחַרֵּב בַּמִּסְתָּר כְּאִרְיָה בַּסֶּכֶה יִחַרֵּב לַחֲטוֹף עֵנִי יַחְטֹף עֵנִי בַּמִּשְׁכּוֹ בַּרְשָׁתוֹ: **10** **[ודכה]**
[ידכה] יֵשֶׁה וּנְפֹל בַּעֲזוֹמָיו **[חלכאים]** **[חילן]** **[כאים]**: **11** אָמַר בִּלְבוֹ שִׂכַח אֵל הַסְּמִיר
 פָּנָיו בִּלְ־רָאָה לִנְפֹחַ: **12** קוֹמֵה יְהוָה אֵל נֶשֶׂא יָדְךָ אֶל־תִּשְׁכַּח **[עניים]** **[ענוים]**: **13**
 עַל־מָה נֶאֱחָז רשע אֱלֹהִים אָמַר בִּלְבוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: **14** רִאֲתָה כִּי־רָאִתָּה עֵמֶל וּכְעַס
 תִּצְיֵט לַתַּת צִידְךָ עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלָה יָחוּס אַתָּה הֵייתָ עוֹזֵר: **15** שָׂבַר זְרוּעַ רשע וְרַע
 תִּדְרוֹשׁ־רַשְׁעוֹ בִּלְ־תִמְנָח: **16** יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲצַדוֹ גּוֹיִם מֵאֲרָזוֹ: **17** תֵּאֲוֹת עֲנוּיִם
 שָׁמַעַתָּה יְהוָה תִּכְיֵן לְבָס תִּקְצִיב אֲזוֹנְךָ: **18** לִשְׁפֹט יָחוּס וְדָךְ בִּלְ־יִוְסִיף עוֹד לַעֲרֹךְ אֲנוֹשׁ
 מִן־הָאָרֶץ: **Psa 11** לִמְנַחַח לְדוֹד זִיְהוּהָ חֲסִימִי אֵיךְ תֵּאֲמַרְוּ לִנְפִשִׁי **[נדו]** **[נדוי]** הֲרַכַּס
 נְפֹר: **2** כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרֹכּוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוֹ חֲסֵם עַל־יָתֵר לִירוֹת בַּמֶּלֶךְ־אֶפֶל
 לִישְׂרָאֵל־בָּ: **3** כִּי הִשְׁתַּחֲוִיתָ יִהְרָסוּן לְדִיק מִה־פֶּעַל: **4** יְהוָה זֵהִיכֵל קִדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם
 כִּסְאוֹ עֵינָיו יַחֲזוּ עַפְפֵּפִיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם: **5** יְהוָה לְדִיק יִבְחֹן וְרַשָּׁע וְהִבֵּחַ חֲמַם
 שְׂנֵאָה נִפְשׁוֹ: **6** יִמְטַר עַל־רַשָּׁעִים פַּחִים אֵשׁ וּגְפִרִית וְרוּחַ זֹלַעְפוֹת מִנֶּת כּוֹסֶס: **7**
 כִּי־לְדִיק יְהוָה נְדָקוֹת אֵהָב יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פָּנֵינוּ: **Psa 12** לִמְנַחַח עַל־הַשְּׂמִינִית מִזְמוֹר
 לְדוֹד: **2** הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־גִמַר חֲסִיד כִּי־פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: **3** שׁוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ
 אַתְרֵ־עֵהוּ שִׁפְתַי חֲלָקוֹת בִּלְבוֹ וְלֹב יִדְבְּרוּ: **4** יִכְרַת יְהוָה כִּלְ־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן
 מִדְּבַר־גְּדֻלוֹת: **5** אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִבְצִיר שִׁפְתֵינוּ אֲחֲנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: **6** מִשֶּׁד
 עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲצִיּוּנִים עַתָּה אֲקוּס יֵאֲמַר יְהוָה אֲשִׁית זִישַׁע יִפִּיחַ לִּי: **7** אֲמַרְוֹת יְהוָה
 אֲמַרְוֹת טְהוֹרוֹת כִּסְף נְרוֹף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ מוֹקֵק שַׁבְעָתִים: **8** אַתְהָ־יְהוָה תִּשְׁמַרֶם
 תִּזְרְנוּ מִן־הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם: **9** סִבִּיצ רַשָּׁעִים יִתְהַלְכוּן כֶּרֶס זֹלוֹת לְבְנֵי אָדָם: **Psa 13**
 לִמְנַחַח מִזְמוֹר לְדוֹד: **2** עַד־אֲנִי יְהוָה תִּשְׁכַּחְתִּי נָחַס עַד־אֲנִי תִּסְמִיר אַתְרֵ־פָנֶיךָ מִמֶּנִּי:
3 עַד־אֲנִי אֲשִׁית עֲלוֹת בְּנִפְשִׁי יִגוֹן בִּלְבוֹבֵי יוֹמֶם עַד־אֲנִי יָרוּס אִיבִי עָלַי: **4** הַצִּיֵּטָה
 עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאִירָה עֵינֵי פִן־אִישָׁן הַמּוֹת: **5** פִן־יֵאֲמַר אִיבִי יִכְלַתִּיו צָרִי יִגִּילוּ כִּי
 אֲמוּט: **6** וְאֲנִי בַּחֲסֵדְךָ בְּטַחֲמִי יִגַּל לִּי זִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גִמַל עָלַי: **Psa 14**
 לִמְנַחַח לְדוֹד אָמַר נִבֵּל בִּלְבוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלֵי־הָ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: **2**
 יְהוָה מִשְׁמִיִּם הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הֵישׁ מִשְׁכִּיל דַּרְשׁ אַתְרֵ־אֱלֹהִים: **3** הַכֵּל סָר
 יַחֲדוּ נֶאֱחָלוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין גַּס־אֲחַד: **4** הֲלֹא יִדְעוּ כִּלְ־פִעֲלֵי אֹן אֲכִלֵי עֲמִי
 אֲכָלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קִרְאוּ: **5** שֶׁס פָּחַדוּ פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר לְדִיק: **6** עֲלַת־עֵנִי
 תִּצְיֵשׁוּ כִּי יְהוָה מִחֲסָהוּ: **7** מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׂבוֹת עִמּוֹ יִגַּל
 יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: **Psa 15** מִזְמוֹר לְדוֹד יְהוָה מִי־יִגּוֹר בַּאֲהֶלֶךְ מִי־יִשְׁכֵּן בְּהַר קֹדֶשׁךָ:
2 הוֹלֵךְ תַּמִּים וּפֶעַל נְדָק וְדַבַּר אֱמֶת בִּלְבוֹבוֹ: **3** לֹא־רָגַל עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרַעְהוּ
 רַעַה וְחִרְפָּה לֹא־נִשְׂאָ עַל־קִרְבוֹ: **4** נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאַתְרֵ־יִרְאִי יְהוָה יִכְבַּד נִשְׁבַּע
 לְהַרְעָה וְלֹא יִמַר: **5** כִּסְפוֹ לֹא־נִתֵּן בְּנֶשֶׁךְ וּשְׁחָד עַל־נִקְיִי לֹא לָקַח עֲשֵׂה־חֲלָה לֹא יִמוּט

לעולם: **Psa 16** מכתם לדוד שמרני אל כִּי־חִסְיָתִי צָךְ: **2** אִמְרַת לַיהוָה לִיהוָה אֲתָה
 טוֹבְתִי בְלַעֲלִיךָ: **3** לַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְצְךָ הֵמָּה וְאֲדִירִי כֹל־חַפְצֵי־צֶם: **4** יִרְצוּ עֲצוֹתַם
 אַחַר מֵהָרוּ בְלַאֲסִיךָ נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבְל־אֲשָׁא אֶת־שְׁמוֹתַם עַל־שִׁפְתַי: **5** יְהוָה
 מִנְתַּחֲלָקִי וְכוֹסִי אֲתָה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: **6** תְּצַלִּים נַפְלֹרְלִי בְּנַעֲמִים אֶף־נַחֲלַת שְׁפָרָה
 עָלַי: **7** אֲצַרְךָ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲזָנִי אֶף־לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: **8** שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנִגְדֵי
 תַּמִּיד כִּי מִיַּמֵּינִי בְלַאֲמוּטוֹ: **9** לִכֵּן שִׁמַּח לְצִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטָח: **10**
 כִּי לֹא־תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא־תַתֵּן חִסְדֶּךָ לְרָאוֹת שַׁחַת: **11** תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע
 שָׁמֹחַת אֶת־פְּנִיךָ נַעֲמוֹת צִיַּמִּיךָ נֶלְחַח: **Psa 17** תַּפְלָה לְדוֹד שְׁמַעָה יְהוָה לְדַק הַקְּשִׁיבָה
 רַנְתִּי הַאֲזִינָה תַּפְלָתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מַרְמָה: **2** מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה
 מִיִּשְׂרָאֵל: **3** בַּחֲנַת לְצִי פַקְדַת לִילָה זָרַפְתָּנִי בְּלַאֲתִמְלָא זֹמַתִּי בְּלַאֲעֲזָרָתִי: **4** לַפְּעֹלוֹת
 אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ אֲנִי שִׁמְרַתִּי אֲרַחֹת פְּרִיךָ: **5** תַּמְךָ אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בְּלַאֲנִמוֹטוֹ
 פַּעֲמַי: **6** אֲנִי־קִרְאֲתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַטַּ־אֲזוֹן לִי שִׁמַּע אֲמַרְתִּי: **7** הַפְּלָה חִסְדֶּךָ
 מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָמִים צִיַּמִּיךָ: **8** שִׁמְרִנִי כַאֲשֶׁר־בַּת־עֵין בְּצַל כְּנַפֶּיךָ תַּסְתִּירֵנִי: **9**
 מִפְּנֵי רַשָׁעִים וְזו שְׁדוּנִי אִי־צִי בְּנַפֶּשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: **10** חַלְצָמוּ סָגְרוּ פִּימוּ דְּבָרוּ בְּגֹאֲלוֹת: **11**
 אֲשֶׁרִינוּ עִתָּה **[סַבְּצוּנִי]** **[סַבְּצוּנִי]** עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנַטוֹת בְּאַרְצְךָ: **12** דְּמִינוּ כַּאֲרִיָּה יִכְסוּף
 לְטְרוֹף וְכַפִּיר יֵשֵׁב בְּמַסְתָּרִים: **13** קוֹמָה יְהוָה קְדַמָּה פְּנֵי הַכְּרִיעֵהוּ פְּלֹטָה נַפְשִׁי
 מִרַשַׁע חֲרָבְךָ: **14** מִמַּתִּים יֶדְךָ יְהוָה מִמַּתִּים מַחֲלֵד חֲלַקֶּס בְּחַיִּים **[וּלְפִינֶךָ]** **[וּלְפִינֶךָ]**
 תַּמְלֵא בְּטַנֶּם יִשְׂבְּעוּ בְּנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרַם לְעוֹלְלֵיהֶם: **15** אֲנִי בְּצַדֶּךָ אֲחִזָּה פְּנִיךָ
 אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיךָ תַּמוּנְתְךָ: **Psa 18** לִמְנַחָה לַעֲבַד יְהוָה לְדוֹד אֲשֶׁר דָּבַר לַיהוָה
 אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת צִוֶּם הַצִּלֵּי־יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כֹּל־אִי־צִי וּמִיד שְׂאוֹל: **2** וַיֹּאמֶר
 אֲרַחֲמֶךָ יְהוָה חֲזִקִי: **3** יְהוָה סִלְעִי וּמַגְדֹּתִי וּמִפְּלָטִי אֵלַי זָרוּי אֲחַסֶּה־בוּ מַגְנִי
 וְקַרְנֵי־יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי: **4** מִהַלֵּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אִי־צִי אוֹשַׁע: **5** אֲפַפּוּנִי חֲבַלֵי־מוֹת וּנְחָלִי
 בְּלִיעַל יִבְעָתוּנִי: **6** חֲבַלֵי שְׂאוֹל סַבְּצוּנִי קְדַמוּנִי מוֹקְשֵׁי מוֹת: **7** בְּצָר־לִי אֶקְרָא יְהוָה
 וְאֵל־אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע מֵהִיכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוּעָתִי לִפְנֵי תִצּוֹא בְּאֲזוּנָיו: **8** וְתַגַּעַשׁ וְתַרְעַשׁ
 הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגְּזוּ וְתַגַּעְשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ: **9** עֲלָה עֲשֵׂן בְּאֲפוֹ וְאֵשׁ־מִפִּיו תֹּאכַל
 גַּחֲלִים צַעְרוּ מִמְנוֹ: **10** וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרֵד וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו: **11** וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעֲף
 וַיִּדְא עַל־כְּנַפֵּי־רוּחַ: **12** יֵשֵׁת חֶשֶׁךְ סָתְרוּ סַבְּצוֹתָיו סָתְרוּ חַשְׁתְּ־מַיִם עַבְדֵי שַׁחֲקִים: **13**
 מִגִּגָּה נִגְדוּ עַבְדוֹ עַבְרוּ צַרֵד וּגְחַלֵי־אֵשׁ: **14** וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יְהוָה וְעַלְיוֹן יֵתֵן קֶלֶוּ צַרֵד
 וּגְחַלֵי־אֵשׁ: **15** וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיִּפְיֵס וּצְרָקִים רַבִּים וַיְהַמֶּם: **16** וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ
 מוֹסְדוֹת תְּצַל מַגְעַרְתֶּךָ יְהוָה מִנְשַׁמַּת רוּחַ אֲפֶךָ: **17** יִשְׁלַח מַמְרוֹס יִקְחֵנִי יִמְשָׁנִי מַמַּיִם
 רַבִּים: **18** יִצְלָנִי מֵאִי־צִי עַז וּמִשְׁנֵאֵי כִּי־אֲמַנּוּ מִמֶּנִּי: **19** יִקְדַּמוּנִי צִוִּים־אִי־דֵי וַיְהִי־יְהוָה
 לְמַשְׁעַן לִי: **20** וַיּוֹאֲלֵנִי לְמַרְחָב יַחֲלָנִי כִּי חֶפֶץ צִי: **21** יִגְמֹלְנִי יְהוָה כַּדָּקִי כִּבְרֵי יָדִי
 יִשִּׁיב לִי: **22** כִּי־שִׁמְרַתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא־רַשְׁעָתִי מֵאֱלֹהֵי: **23** כִּי כֹל־מִשְׁפָּטִיו לְנִגְדֵי
 וְחַקְתִּיו לֹא־אֲסִיר מִנִּי: **24** וְאֵהִי תַמִּים עִמּוֹ וְאֵשְׁתַּמֵּר מֵעוֹנֵי: **25** וַיִּשְׁבְּ־יְהוָה לִי כַּדָּקִי
 כִּבְרֵי יָדִי לְנִגַּד עֵינָיו: **26** עַם־חִסִּיד תַּתְּחַסֵּד עַם־גְּבַר תַּמִּים תַּתְּמַם: **27** עַם־גְּבַר תַּחֲזַר
 וְעַם־עַקֵּשׁ תַּתְּחַלֵּל: **28** כִּי־אֲתָה עַם־עֵנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמוֹת תַּשְׁפִּיל: **29** כִּי־אֲתָה תֹּאחִיר
 נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִגִּיהַ חֲשָׁכִי: **30** כִּי־בֶךָ אֲרָךְ גְּדוֹד וּבְאֱלֹהֵי אֲדַלְג־שׁוֹר: **31** הֲאֵל תַּמִּים

דרכו אמרת-יהוה נרופה מגן הוא לכל החקים צו: ³² כי מי אלוה מבצעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: ³³ האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי: ³⁴ משוה רגלי כאילות ועל צמתי יעמידיני: ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת-נחושה זרועתי: ³⁶ ותתן-לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרצני: ³⁷ תרחיב צעדי תחחי ולא מעדו קרסלי: ³⁸ ארדוף אויבי ואשיגם ולא-אשוב עד-כלותם: ³⁹ אמתאם ולא-יכלו קוס יפלו תחת רגלי: ⁴⁰ ותאורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: ⁴¹ ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמי: ⁴² ישועו ואין-מושיע עלי-יהוה ולא ענס: ⁴³ ואשחקם כעפר על-פני-רוח כטיט חולות אריקם: ⁴⁴ תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא-ידעתי יעצוני: ⁴⁵ לשמע און ישמעו לי צני-נכר יכחש-לי: ⁴⁶ צני-נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם: ⁴⁷ חיי-יהוה וצרוך צורי וירוס אלוהי ישעי: ⁴⁸ האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי: ⁴⁹ מפלטי מאיבי אף מן-קמי תרוממני מאיש חמם תזילני: ⁵⁰ על-כן אודך בגוים יהוה ולשמך אומרה: ⁵¹ **מגדל** **מגדיל** ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: **Psa 19** למנצח מזמור לדוד: ² השמים מספרים כבוד-אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: ³ יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחיה-דעת: ⁴ אין-אמר ואין דברים צלי נשמע קולם: ⁵ בכל-הארץ יאל קוס וצקנה תבל מליהם לשמש שם-אהל זהם: ⁶ והוא כחתן יאל מחפתו ישיש כגבור לרוך ארח: ⁷ מקנה השמים מואלו ותקופתו על-קלותם ואין נסתר מחמתו: ⁸ תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פחי: ⁹ פקודי יהוה ישרים משמחי-לב מצות יהוה צרה מאירת עינים: ¹⁰ יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפט-יהוה אמת נדקו יחדו: ¹¹ הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת נופים: ¹² גם-עצדך נוהר זהם צשמרם עקצ רב: ¹³ שגיאות מייצין מנסתרות נקני: ¹⁴ גם מזודים חשך עצדך אל-ימשלו-צי אז איתם ונקיתי מפשע רב: ¹⁵ יהיו לראון אמרי-פי והגיון לצי לפניך יהוה צורי וגאלי: **Psa 20** למנצח מזמור לדוד: ² יענך יהוה ציוס נרה ישגבך שם אלהי יעקב: ³ ישלח-עורך מקדש ומציון יסעדך: ⁴ יזכר כל-מנחתך ועולתך ידשנה סלה: ⁵ יתן-לך כלצבך וכל-עצמתך ימלא: ⁶ נרננה צישועתך וצסם-אלהינו נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך: ⁷ עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: ⁸ אלה ברבצ ואלה צקוסים ואנחנו צסם-יהוה אלהינו נזכיר: ⁹ המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: ¹⁰ יהוה הושיעה המלך יעננו ציוס-קראנו: **Psa 21** למנצח מזמור לדוד: ² יהוה צעוך ישמח-מלך וצישועתך מה-יגיל מאד: ³ תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל-מנעת סלה: ⁴ כיי-תקדמנו צרכות טוב תשית לראשו עטרת פז: ⁵ חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: ⁶ גדול כבודו צישועתך הוד והדר תשוה עליו: ⁷ כיי-תשיתו צרכות לעד תחדו צשמחה את-פניך: ⁸ כיי-המלך צטח ציהוה וצחסד עליון כל-יימוטו: ⁹ תמלא ידך לכל-איצין ימינך תמלא שנאיך: ¹⁰ תשיתמו כתור אש לעת פניך יהוה צאפו יצלעם ותאכלם אש: ¹¹ פרימו מארך תאצד וזרעם מצני אדם: ¹² כיי-נטו עליך רעה חסבו מומה כל-יכולו: ¹³ כי תשיתמו שסם צמיתריך תכוון על-פניהם: ¹⁴ רומה יהוה צעוך נשירה וזמרה גבורתך: **Psa 22**

למנצח על-חילת השחר מזמור לדוד: ² אלי אלי למה עזבתי רחוק מישועתי
 דברי שאגתי: ³ אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא-דומיה לי: ⁴ ואתה קדוש
 יושב תהלות ישראל: ⁵ כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ⁶ אליך זעקו ונמלטו כך
 בטחו ולא-צושו: ⁷ ואנכי תולעת ולא-חיש חרפת אדם וצווי עס: ⁸ כל-ראי ילעגו לי
 יפטירו צשפה יניעו ראש: ⁹ גל אל-יהוה יפלטוהו ילילוהו כי חפץ צו: ¹⁰ כי-אתה
 גמי מבטן מבטיחי על-שדי חמי: ¹¹ עליך השלכתי מרחם מבטן חמי אלי אתה: ¹²
 אל-תרחק ממני כי-נרה קרובה כי-אין עוזר: ¹³ סצבוי פרים רבים אצירי צשן
 כחרוני: ¹⁴ פלו עלי פיהם אריה טרף ושאג: ¹⁵ כמים נשפכתי והתפרדו כל-עצמותי
 היה לצי כדונג נמס צחוך מעי: ¹⁶ יצש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי
 ולעפר-מות תשפתי: ¹⁷ כי סצבוי כלצים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: ¹⁸
 אספר כל-עצמותי המה יציעו יראו-צי: ¹⁹ יחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל:
²⁰ ואתה יהוה אל-תרחק חילותי לעזרתי חושה: ²¹ הצילה מחרב נפשי מיד-לכז
 יחידתי: ²² הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתי: ²³ אספרה שמך לאחי צחוך
 קהל אהללך: ²⁴ יראי יהוה הללוהו כל-זרע יעקב כצדוהו וגורו ממנו כל-זרע
 ישראל: ²⁵ כי לא-צוה ולא שקץ ענות עני ולא-הסתיר פניו ממנו וצושו אלי
 שמע: ²⁶ מאתך תהלתי צקהל רצ נדרי אשלים נגד יראוי: ²⁷ יאכלו ענוים וישבעו
 יהללו יהוה דרשיו יחי לצבכס לעד: ²⁸ יזכרו וישבו אל-יהוה כל-אפסי-ארץ
 וישתחוו לפניך כל-משפחות גוים: ²⁹ כי ליהוה המלוכה ומשל צגוים: ³⁰ אכלו
 וישתחוו כל-דשני-ארץ לפניו יכרעו כל-יורדי עפר ונפשו לא חיה: ³¹ זרע יעצדנו
 יספר לאדני לדוד: ³² יבאו ויגידו זדקתו לעם נולד כי עשה: **Psa 23** מזמור לדוד
 יהוה רעי לא אחסר: ² צנאות דשא ריציני עלי-מי מנחות ינהלני: ³ נפשי ישובצ
 ינחני צמעגלי-זדק למען שמו: ⁴ גם כי-אלך צגיא צלמות לא-אירא רע כי-אתה
 עמדי שצטך ומשענתך המה ינחמי: ⁵ תערך לפני שלחן נגד צרי דשנת צשמן
 ראשי כוסי רוייה: ⁶ אך טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי ושבתי צצית-יהוה לארך
 ימים: **Psa 24** לדוד מזמור ליהוה הארך ומלוואה תבל וישבי צה: ² כי-הוא על-ימים
 יסדה ועל-נהרות יכוננה: ³ מי-יעלה צהר-יהוה ומי-יקום צמקום קדשו: ⁴ נקי כפיס
 וצר-לצב אשר לא-נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ⁵ ישא צרכה מאת יהוה
 וזדקה מאלהי ישעו: ⁶ זה דור **[דרשו]** **[דרשיו]** מצקשי פיך יעקב סלה: ⁷ שאו
 שערים ראשיכס והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: ⁸ מי זה מלך הכבוד
 יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה: ⁹ שאו שערים ראשיכס ושאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד: ¹⁰ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צצאות הוא מלך הכבוד
 סלה: **Psa 25** לדוד אליך יהוה נפשי אשא: ² אלהי כך בטחתי אל-צבושה אל-יעללו
 איבי לי: ³ גם כל-קוויך לא יצשו יצשו הצוגדים ריקס: ⁴ דרכיך יהוה הודיעני
 ארחותיך למדני: ⁵ הדריכני צאמתך ולמדני כי-אתה אלהי ישעי אותך קויתי
 כל-היום: ⁶ זכר-רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: ⁷ חטאות נעורי ופשעי
 אל-תזכר כחסדך זכר-לי-אתה למען טובך יהוה: ⁸ טוב-וישר יהוה על-כן יורה
 חטאים צדרך: ⁹ ידרך ענוים צמשפט וילמד ענוים דרכו: ¹⁰ כל-ארחות יהוה חסד

ואמת לנצרי זריתו ועדתיו: **11** למען-שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב-הוא: **12** מי-זה
האיש ירא יהוה יורנו זדרך יצחר: **13** נפשו זטוב זתלין זורעו יירש ארץ: **14** סוד
יהוה ליראיו זבריתו להודיעם: **15** עיני תמיד אל-יהוה כי הוא-יוציא מרשת רגלי:
16 פנה-אלי זחנני כי-יחיד ועני חני: **17** זרות לזבי הרחיבו ממנוקותי הוציאני: **18**
ראה עניי ועמלי ושא לכל-חטאותי: **19** ראה-אויבי כי-רבו ושנאת חמס שנאוני: **20**
שמרה נפשי והצילני אל-אזנש כי-חסיתי זך: **21** תס-וישר ירוני כי קויתך: **22**
פדה אלהים את-ישראל מכל זרותיו: **Psa 26** לדוד שפטני יהוה כי-אני זחמני
הלכתי וזיהוה זטחתי לא אמעד: **2** זחנני יהוה ונסני **(זרופה)** **(זרפה)** לזיותי
ולזבי: **3** כי-חסדך לנגד עיני והתהלכתי זחמתך: **4** לא-ישכחי עס-מתי-שוא ועס
נעלמים לא אזוא: **5** שנאתי קהל מרעים ועס-רשעים לא אשז: **6** ארחז זנקיון כפי
ואסבבה את-מוזבחן יהוה: **7** לשמע זקול תודה ולספר כל-נפלאותך: **8** יהוה
אהזתי מעון זיתך ומקום משכן כזודך: **9** אל-תאסף עס-חטאים נפשי ועס-אנשי
דמים חיי: **10** אשר-זבידיהם זמה וימינס מלאה שחד: **11** ואני זחמני אלך פדני זחנני:
12 רגלי עמדה זמישור זמקהלים אצרך יהוה: **Psa 27** לדוד יהוה אורי וישעי ממני
אירא יהוה מעוז-חיי ממני אפחד: **2** זקרז עלי מרעים לזכל את-זשרי זרי ואיזי
לי המה כשלו ונפלו: **3** אס-תחנה עלי מחנה לא-יירא לזבי אס-תקום עלי מלחמה
זזאת אני זוטח: **4** אחת שאלתי מאת-יהוה אותה אצקש שזתי זבית-יהוה כל-ימי
חיי לחזות זנעס-יהוה ולזקר זהיכלו: **5** כי יצפנני זסכה זיום רעה יסתרני זסתר
אהלו זצור ירוממני: **6** ועתה ירוס ראשי על איזי סזיבותי ואזובה זאהלו זזחי
תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: **7** שמע-יהוה קולי אקרא זחנני וענני: **8** לך אמר
לזבי זקשו פני את-פניך יהוה אצקש: **9** אל-תסתר פניך ממני אל-תט-זאף עזדך
עזרתי היית אל-תטשני ואל-תעזבני אלהי ישעי: **10** כי-אזי ואמי עזבני ויהוה
יאספני: **11** הורני יהוה זרך ונחני זארת מישור למען שוררי: **12** אל-תתנני זנפש
זרי כי קמו-זי עדי-שקר ויפח חמס: **13** לולא האמנתי לראות זטוב-יהוה זארך
חיים: **14** קוה אל-יהוה חזק ויאמץ לזך וקוה אל-יהוה: **Psa 28** לדוד אליך יהוה
אקרא זורי אל-תחרש ממני פן-תחשה ממני ונמשלתי עס-יורדי זור: **2** שמע קול
תחונני זשועי אליך זנשאי ידי אל-דזיר קדשך: **3** אל-תמשכני עס-רשעים
ועס-פעלי און דזרי שלום עס-רעיהם ורעה זלזזם: **4** תן-להם כפעלם וכרע
מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השז גמולם להם: **5** כי לא יזינו אל-פעלת
יהוה ואל-מעשה ידיו יהרסם ולא יזנס: **6** זרוך יהוה כי-שמע קול תחונני: **7** יהוה
עזי ומגני זו זטח לזבי ונעזרתי ויעלו לזבי ומשירי אהדונו: **8** יהוה עז-למו ומעוז
ישועות משיחו הוא: **9** הושיעה את-עמך וזרך את-נחלתך ורעס ונשאם עדי-העולם:
Psa 29 מזמור לדוד הזו ליהוה בני אלים הזו ליהוה כזוד ועז: **2** הזו ליהוה כזוד
שמו השתחוו ליהוה זהדרת-קדש: **3** קול יהוה עלי-המים אל-הכזוד הרעים יהוה
על-מים רזים: **4** קול-יהוה זכח קול יהוה זהדר: **5** קול יהוה שזר ארוזים וישזר
יהוה את-ארוזי הלזנון: **6** וירקידס כמו-עגל לזנון ושרין כמו זין-ראמים: **7** קול-יהוה
חזז להבות אש: **8** קול יהוה יחיל מדזר יחיל יהוה מדזר קדש: **9** קול יהוה

יחולל אילות ויחשף יערות וציהיכלו כלו אמר כבוד: ¹⁰ יהוה למבול ישב וישב
 יהוה מלך לעולם: ¹¹ יהוה עו לעמו יתן יהוה יצרך את-עמו צשלוס: **Psa 30** מזמור
 שיר-חנכת הבית לדוד: ² ארוממך יהוה כי דליחני ולא-שמחת איבי לי: ³ יהוה
 אלהי שועתי אליך ותרפאני: ⁴ יהוה העלית מן-שאלו נפשי חייחני
(מיורדי-) **[מירדי-]** צור: ⁵ זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: ⁶ כי רגע צאפו
 חיים צרנונו צערב ילין צכי ולצקר רנה: ⁷ ואני אמרתי צשלוו צלא-אמוט לעולם: ⁸
 יהוה צרנוך העמדתה להררי עו הסתרת פניך הייתי נצהל: ⁹ אליך יהוה אקרא
 ואל-אדני אתחנן: ¹⁰ מה-צנע צדמי צרדתי אל-שחת היודך עפר היגיד אמתך: ¹¹
 שמע-יהוה וחנני יהוה היה-עור לי: ¹² הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: ¹³ למען יזמרך כבוד ולא ידס יהוה אלהי לעולם אודך: **Psa 31** למנצח
 מזמור לדוד: ² צך יהוה חסייתי אל-אצושה לעולם צדקתך פלטני: ³ הטוה אלי
 אזוך מהרה הצילני היה לי לצור-מעו לצית מצודות להושיעני: ⁴ כי-סלעי
 ומלודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: ⁵ תוציאני מרשת זו טמנו לי כי-אתה
 מעווי: ⁶ צידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: ⁷ שנאתי השמרים
 הצלי-שאו ואני אל-יהוה צטחתי: ⁸ אגילה ואשמחה בצחקך אשר ראית את-עניי
 ידעת צצרות נפשי: ⁹ ולא הסגרתי ציד-אויב העמדת צמרחב רגלי: ¹⁰ חנני יהוה
 כי צר-לי עששה צכעס עיני נפשי וצטני: ¹¹ כי כלו ציגון חיי ושנותי צאנחה כשל
 בעוני כחי ועצמי עששו: ¹² מכל-צרי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידיעי
 ראי צחון נדדו ממני: ¹³ נשכחתי כמת מלצ הייתי ככלי אצד: ¹⁴ כי שמעתי דבת
 רבים מגור מקביצ צהוקדס יחד עלי לקחת נפשי וזמו: ¹⁵ ואני עליך צטחתי יהוה
 אמרתי אלהי אתה: ¹⁶ צידך עתתי הצילני מיד-אויבי ומרדפי: ¹⁷ האירה פניך
 על-עצדך הושיעני בצחקך: ¹⁸ יהוה אל-אצושה כי קראתיך יצשו רשעים ידמו
 לשאלו: ¹⁹ תאלמנה שפתי שקר הדצרות על-צדיק עתק צגאוה וצו: ²⁰ מה
 רצ-טובך אשר-צפנת ליראיך פעלת לחסים צך נגד בני אדם: ²¹ תקתירס צסתר
 פניך מרכסי איש תצפנס צסכה מריצ לשנות: ²² צרוך יהוה כי הפליא חקדו לי
 בעיר מצור: ²³ ואני אמרתי צחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
 צשועי אליך: ²⁴ אהצו את-יהוה כל-חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלס על-יתר עשה
 גאוה: ²⁵ חוקו ויאמך לצצכס כל-המיחלים ליהוה: **Psa 32** לדוד משכיל אשרי
 נשו-פשע כסוי חטאה: ² אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין צרוחו רמיה: ³
 כי-החרשתי צלו עצמי צשאגתי כל-היום: ⁴ כי יומס ויללה תכצד עלי ידך נהפך
 לשדי צצרצני קיך סלה: ⁵ חטאתי אודיעך ועוני לא-כסייתי אמרתי אודה עלי פשעי
 ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ⁶ על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך לעת מצא
 רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ⁷ אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
 תסוצצני סלה: ⁸ אשכילך ואורך צדרך-זו תלך איעצה עליך עיני: ⁹ אל-תהיו
 כקוס כפרד אין הצין צמתג-ורסן עדיו לצלוס צל קרצ אליך: ¹⁰ רבים מכאוצים
 לרשע והצוטח ציהוה חסד יסוצצנו: ¹¹ שמחו ציהוה וגילו צדיקים והרנינו
 כל-ישרי-לצ: **Psa 33** רנו צדיקים ציהוה לישרים נאוה תהלה: ² הודו ליהוה צכנור

צבל עשור זמרו-לו: ³ שירו-לו שיר חדש היטיבו נגן צתרועה: ⁴ כי-ישר דצרי-יהוה
 וכל-מעשהו צאמונה: ⁵ אהב דקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: ⁶ דצבר יהוה
 שמים נעשו וצרוח פיו כל-צבאם: ⁷ כנס כנד מי היס נתן צאצרות תהומות: ⁸ ייראו
 מיהוה כל-הארץ ממנו יגורו כלי-ישיבי צבל: ⁹ כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעמד:
¹⁰ יהוה הפיר ענת-גוים הניא מחשבות עמים: ¹¹ עלת יהוה לעולם תעמד מחשבות
 לבו לדר ודר: ¹² אשרי הגוי אשר-יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: ¹³ משמים
 הציט יהוה ראה את-כל-צני האדם: ¹⁴ ממכון-שבתו השגיח אל כלי-ישיבי הארץ: ¹⁵
 היצר יחד לבס המצין אל-כל-מעשיהם: ¹⁶ אין-המלך נושע ברצ-חיל גבור
 לא-ינצל ברצ-כח: ¹⁷ שקר הסוס לתשועה וצרז חילו לא ימלט: ¹⁸ הנה עין יהוה
 אל-יראיו למיחלים לחסדו: ¹⁹ להציל ממות נפשם ולחיותם צרעב: ²⁰ נפשנו חכתה
 ליהוה עזרנו ומגנו הוא: ²¹ כי-צו ישמח לבנו כי צסם קדשו צטחנו: ²² יהי-חסדך
 יהוה עלינו כאשר יחלנו לך: **Psa 34** לדוד צשנתו את-טעמו לפני אצימלך ויגרשהו
 וילך: ² אצרכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלתו צפי: ³ ציהוה תההלל נפשי ישמעו
 ענוים וישמחו: ⁴ גדלו ליהוה אחי וגרוממה שמו יחדו: ⁵ דרשתי את-יהוה וענני
 ומכל-מגורתי הצילני: ⁶ הציטו אליו ונהרו ופניהם אל-יחפרו: ⁷ זה עני קרא ויהוה
 שמע ומכל-צרותיו הושיעו: ⁸ חנה מלאך-יהוה קציב ליראיו ויחלסם: ⁹ טעמו וראו
 כי-טוב יהוה אשרי הגבר יחסה-צו: ¹⁰ יראו את-יהוה קדשו כי-אין מחסור ליראיו:
¹¹ כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב: ¹² לכו-צנים שמעו-לי יראת
 יהוה אלמדכם: ¹³ מי-האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: ¹⁴ נצר לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה: ¹⁵ סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו: ¹⁶ עיני
 יהוה אל-צדיקים ואזינו אל-שועתם: ¹⁷ פני יהוה צעשי רע להכרית מארץ זכרם:
¹⁸ צעקו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצילם: ¹⁹ קרוב יהוה לנצצרי-לב ואת-דכאירוח
 יושיע: ²⁰ רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: ²¹ שמר כל-עצמותיו אחת מהנה
 לא נצברה: ²² תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: ²³ פודה יהוה נפש עצדיו
 ולא יאשמו כל-החסים צו: **Psa 35** לדוד ריבה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי: ²
 החזק מגן ונה וקומה צעזרתי: ³ והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
 ישעתך אני: ⁴ יצשו ויכלמו מצקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חצבי רעתי: ⁵ יהיו
 כמץ לפני-רוח ומלאך יהוה דוחה: ⁶ יהי-דרכם חשך ותלקקות ומלאך יהוה
 רדפם: ⁷ כי-חנם טמוני-לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: ⁸ תצואהו שואה לא-ידיע
 ורשתו אשר-טמן תלכדו צשואה יפל-צה: ⁹ ונפשי תגיל ציהוה תשיש צישועתו: ¹⁰
 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואציון מגולו: ¹¹
 יקומו עדי חמם אשר לא-ידיעתי ישאלוני: ¹² ישלמוני רעה תחת טובה שכול
 לנפשי: ¹³ ואני צחלותם לצושי שק עניתי צום נפשי ותפלתי על-יחיקי תשוב: ¹⁴
 כרע-כאח לי התהלכתי כאצל-אס קדר שחתי: ¹⁵ וצללעי שמחו ונאספו נאספו
 עלי נכים ולא ידיעתי קרעו ולא-דמו: ¹⁶ צחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו: ¹⁷
 אדני כמה תראה השיצה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: ¹⁸ אודך צקהל רב
 צעם עלום אהללך: ¹⁹ אל-ישמחו-לי אצבי שקר שנאי חנם יקרצו-עין: ²⁰ כי לא

שלום ידברו ועל רגעי-ארץ דברי מרמות יחשבו: ²¹ וירחיבו עלי פיהם אמרו
 האח האח ראתה עינינו: ²² ראתה יהוה אל-תחרש אדני אל-תרחק ממני: ²³
 העירה והקיפה למשפטי אלהי ואדני לריצי: ²⁴ שפטני כדקך יהוה אלהי
 ואל-ישמחו-לי: ²⁵ אל-יאמרו בלצם האח נפשו אל-יאמרו בלענוהו: ²⁶ ישו
 ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו-צפת וכלמה המגדילים עלי: ²⁷ ירנו וישמחו חפצי
 נדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עדו: ²⁸ ולשוני תהגה נדקך כל-היום
 תהלתך: **Psa 36** למנצח לעד-יהוה לדוד: ² נאס-פשע לרשע בקרב לבי אין-פחד
 אלהים לנגד עיניו: ³ כי-החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: ⁴ דברי-פיו און
 ומרמה חדל להשכיל להיטיב: ⁵ און יחשב על-משכבו יתיצב על-דרך לא-טוב רע
 לא ימאס: ⁶ יהוה בזהמים חסדך אמונתך עד-שחקים: ⁷ נדקתך כהררי-אל
 משפטך תהום רבה אדם-וצהמה תושיע יהוה: ⁸ מה-יקר חסדך אלהים וצני אדם
 כלל כנפיך יחסיון: ⁹ ירוין מדשן ציתך ונחל עדניך תשקם: ¹⁰ כי-עמך מקור חיים
 באורך נראה-אור: ¹¹ משך חסדך לידעיך ונדקתך לישרי-לב: ¹² אל-תבואני רגל
 גאזה ויד-רשעים אל-תנדני: ¹³ שם נפלו פעלי און דחו ולא-יכלו קום: **Psa 37** לדוד
 אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעשי עולה: ² כי כחציר ימלו וכירק דשא
 יבולון: ³ צטח ציהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה: ⁴ והתענג על-יהוה ויתן-לך
 משאלת לבך: ⁵ גול על-יהוה דרכך וצטח עליו והוא יעשה: ⁶ והוא יאזכר כאור נדקך
 ומשפטך כזהרים: ⁷ דום ליהוה והתחולל לו אל-תתחר במללית דרכו באיש עשה
 מזמות: ⁸ הרף מאף ועזב חמה אל-תתחר אך-להרע: ⁹ כי-מרעים יכרתון וקוי יהוה
 המה יירשו-ארץ: ¹⁰ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על-מקומו ואינו: ¹¹ וענוים
 יירשו-ארץ והתענגו על-רב שלום: ¹² זמם רשע לנדיק וחרק עליו שניו: ¹³ אדני
 ישחק-לו כי-ראה כי-יצא יומו: ¹⁴ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני
 ואציון לטבח ישרי-דרך: ¹⁵ חרבם תבוא בלצם וקשתותם תשברנה: ¹⁶ טוב-מעט
 לנדיק מהמון רשעים רבים: ¹⁷ כי זרועות רשעים תשברנה וסומך לדיקים יהוה: ¹⁸
 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: ¹⁹ לא-יבשו צעת רעה וצימי רעבון
 ישבעו: ²⁰ כי רשעים יאצדו ואיצי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: ²¹ לזה רשע
 ולא ישלם ונדיק חונן ונותן: ²² כי מזרכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: ²³ מיהוה
 מצדדי-גבר כוננו ודרכו יחפץ: ²⁴ כי-יפל לא-יוטל כי-יהוה סומך ידו: ²⁵ נער
 הייתי גס-זקנתי ולא-ראיתי נדיק נעזב וזרעו מבקש-לחם: ²⁶ כל-היום חונן ומלוה
 וזרעו לצרכה: ²⁷ סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם: ²⁸ כי יהוה אהב משפט
 ולא-יעזב את-חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: ²⁹ לדיקים יירשו-ארץ
 וישכנו לעד עליה: ³⁰ פי-נדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: ³¹ תורת אלהיו
 בלבו לא תמעד אשריו: ³² צופה רשע לנדיק ומבקש להמיתו: ³³ יהוה לא-יעזבו
 צידו ולא ירשיענו בזהשפטו: ³⁴ קוה אל-יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ
 בהכרת רשעים תראה: ³⁵ ראתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רעון: ³⁶ ויעבר והנה
 איננו ואבקשהו ולא נמצא: ³⁷ שמרתם וראה ישר כי-אחרית לאיש שלום: ³⁸
 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: ³⁹ ותשועת לדיקים מיהוה מעולם צעת

40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כִּי־חָסְפוּ 13: **Psa 38** מִזְמוֹר
 לְדָוִד לְהַזְכִּיר: 2 יְהוָה אֱלֹהֵי־בְרָכָאָךְ תּוֹכִיחֵנִי וּבְחַמְתָּךְ תִּיַסְרֵנִי: 3 כִּי־חָלַיְךָ נַחְתוּ בִּי
 וְנַחַת עָלַי יָדְךָ: 4 אֵינ־מַתֵּם בְּצַרִּי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵינ־שָׁלוֹם בְּעַלְמֵי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: 5 כִּי
 עֹנֵתִי עָצְרוּ רֹאשִׁי כַּמֶּשֶׁא כַּד יִכְדּוּ מַמְנִי: 6 הַבְּאִישׁוֹ נִמְקוּ חֲצוֹרֹתַי מִפְּנֵי אֹלְתִי: 7
 נִעֻתִי שַׁחְתִּי עַד־מָאֵד כֹּל־הַיּוֹם קָדַר הִלַכְתִּי: 8 כִּי־כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵינִי מַתֵּם
 בְּצַרִּי: 9 נִפְּוֹתִי וּנְדִכְתִּי עַד־מָאֵד שִׁאֲגַתִּי מִנִּהְמַת לְבִי: 10 אֲדֹנָי נִגְדַךְ כֹּל־תְּאַוִּיתִי
 וְאֲנַחְתִּי מִמֶּךָ לֹא־נִסְתַּרְתָּה: 11 לְבִי סָחַרְתָּר עֹזֹנִי כַחֵי וְאוֹר־עֵינַי גַּס־הֵם אֵינִי אֲתִי: 12
 אֲהַבִּי וְרַעִי מִנְּגִד נִגְעִי יַעֲמִדוּ וְקִרְוִבִי מִרַחֵק עִמָּדוּ: 13 וַיִּנְקְשׁוּ מִבְּקָשִׁי נִפְשִׁי וְדַרְשִׁי
 רַעֲתִי דָּבְרוּ הוֹוֹת וּמִרְמוֹת כֹּל־הַיּוֹם יִהְיֶה: 14 וְאֲנִי כַחֲרָשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וְכֹאֲלֵם לֹא
 יִפְתַּח־פִּי: 15 וְהִיא כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵינִי צָפִיו תּוֹכַחֹת: 16 כִּי־לֶךְ יְהוָה הוֹחַלְתִּי
 אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: 17 כִּי־אֲמַרְתִּי פִן־יִשְׁמַח־לִי צְמוּט רַגְלִי עָלַי הַגְדִּילוּ: 18
 כִּי־אֲנִי לִלְעָע נֶכּוֹן וּמִכְאוּבִי נִגְדִי תַמִּיד: 19 כִּי־עֹנִי אֲגִיד אֲדַאֵךְ מִחַטָּאתִי: 20 וְאִיבִי
 חַיִּים עֲלָמוּ וּרְבּוּ שְׁנֵאֵי שִׁקְרָ: 21 וּמִשְׁלָמִי רַעַה תַחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת
(רְדוּפִי) **(רְדוּפִי)** טוֹב: 22 אֲלֹהֵי־עֹזֹנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲלֵי־תַרְחַק מִמְנִי: 23 חוֹשָׁה לַעֲזוֹרֹתִי
 אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי: **Psa 39** **(לִידִיתוֹן)** **(לִידִיתוֹן)** לְמִנְחָה מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה
 דַּרְכֵי מַחְטוֹאָ בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחַסּוֹס צַעַד רַשָׁע לִנְגִידִי: 3 נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה
 הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאִבִּי נִעְכַּר: 4 חֶסֶד־לְבִי בְּקִרְבִּי בְּהִגִּי תַבְעַר־אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי: 5
 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קֶלֶי וּמַדַּת יָמִי מִה־הִיא אֲדַעַה מִה־חַדְלֵי אֲנִי: 6 הִנֵּה טַפְחוֹת נַתַּתָּה
 יָמַי וְחַלְדֵי כַּאֲיִן נִגְדַךְ אֶךְ כֹּל־הַבַּל כֹּל־אָדָם נִצַּב סִלְהָ: 7 אֶךְ־בְּנִלְס יִתְהַלֵּךְ־אִישׁ
 אֶךְ־הַבַּל יִהְיִיוֹן יִצָּר וְלֹא־יִדַע מִי־אֲסַפֵּס: 8 וְעַתָּה מִה־קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לֶךְ הִיא:
 9 מִכֹּל־פִּשְׁעֵי הַצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ נִבַּל אֲלֵי־תִשְׁמִינִי: 10 נֶאֱלַמְתִּי לֹא אִפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה
 עֹשִׂיתָ: 11 הִסַּר מַעֲלֵי נִגְעַךְ מִתַּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כִלִּיתִי: 12 בְּתוֹכַחֹת עַל־עוֹן יִסְרַת אִישׁ
 וְתַמַּס כַּעֵשׁ חַמּוּדוֹ אֶךְ הַבַּל כֹּל־אָדָם סִלְהָ: 13 שְׁמַע־הַתְּפִלָּתִי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה
 אֲלֵי־דַמְעָתִי אֲלֵי־תַחֲרַשׁ כִּי גַר אֲנִי עִמָּךְ תּוֹשֵׁב כֹּל־אֲצוּתִי: 14 הִשַׁע מִמְּנִי וְאֲצִלִּיגָה
 בְּטַרֵם אֶלְךָ וְאִינִי: **Psa 40** לְמִנְחָה לְדָוִד מִזְמוֹר: 2 קוֹה קִוִּיתִי יְהוָה וַיִּט אֱלִי וַיִּשְׁמַע
 שׁוּעָתִי: 3 וַיַּעֲלֵנִי מִצוֹר שֶׁאֵין מַטִּיט הַיּוֹן וַיִּקַּס עַל־סִלְעַ רַגְלִי כוֹנֵן אֲשֶׁרִי: 4 וַיִּתֵּן צָפִי
 שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לְאַלְהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בַיהוָה: 5 אֲשֶׁרִי הַגְבַּר
 אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִבְּטַחוֹ וְלֹא־פָנָה אֲלֵי־רַהֲצִים וְשָׁטִי כּוֹז: 6 רַצוֹת עֹשִׂית אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵי נַפְלְאָתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֲלֵינוּ אֵינִי עֶרְךָ אֲלֵיךְ אֲגִידָה וְאֲדַבְרָה עֲלָמוּ מִסֵּפֶר: 7
 זָבַח וּמִנְחָה לֹא־חִפְצַת אֲזִינִים כְּרִית לִי עוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא שְׂאֵלָת: 8 אֲזוּ אֲמַרְתִּי
 הִנֵּה־בִרְאֵתִי בְּמַגַּל־סֵפֶר כְּתוּב עָלַי: 9 לַעֲשׂוֹת־רְאוּךָ אֱלֹהֵי חַפְצָתִי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי:
 10 בְּשַׁרְתִּי נִדְקָ בְּקַהֵל רַב הִנֵּה שַׁפְתִּי לֹא אֲכַלֵּא יְהוָה אַתָּה יִדְעַת: 11 נִדְקַתְךָ
 לֹא־כִסְתִּי בְּתוֹךְ לְבִי אֲמוֹנְתְךָ וְתִשׁוּעַתְךָ אֲמַרְתִּי לֹא־כַחֲדָתִי חִסְדְךָ וְאֲמַתְךָ לְקַהֵל
 רַב: 12 אַתָּה יְהוָה לֹא־תַכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמְּנִי חִסְדְךָ וְאֲמַתְךָ תַמִּיד יִצְרוּנִי: 13 כִּי
 אִפְפוּ־עָלַי רַעוֹת עַד־אֵינִי מִסֵּפֶר הַשִּׁיגוֹנִי עֹנֵתִי וְלֹא־יִכְלַתִּי לְרַאוֹת עֲלָמוּ מִשְׁעֵרוֹת
 רֹאשִׁי וְלְבִי עֹזֹנִי: 14 רַבָּה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לַעֲזוֹרֹתִי חוֹשָׁה: 15 יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ יַחַד
 מִבְּקָשִׁי נִפְשִׁי לְסַפּוֹתָה יִסְגוּ אַחֲרֵי וַיִּכְלָמוּ חַפְצֵי רַעֲתִי: 16 יִשְׁמוּ עַל־עַקְבָּ בְּשַׁתֵּם

האמרים לי האח האח: **17** ישו ושמוחו בך כל-מבקשין יאמרו תמיד יגדל
 יהוה אהבי תשועתך: **18** ואני עני ואציון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטני אתה אלהי
 אל-תאחר: **Psa 41** למנצח מזמור לדוד: **2** אשרי משכיל אל-דל ביום רעה ימלטו
 יהוה: **3** יהוה ישמרהו ויחיהו **[יאשר]** **[ואשר]** בארץ ואל-תתנהו בנפש איציו: **4**
 יהוה יסעדנו על-ערש דוי כל-משכבו הפכת בחליו: **5** אני-אמרתי יהוה חנני רפאה
 נפשי כי-חטאתי לך: **6** איציו יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: **7** ואס-בא לראות
 שוא ידבר לבו יקבץ-און לו יאח לחוץ ידבר: **8** יחד עלי יתלחשו כל-שנאי עלי
 יחשבו רעה לי: **9** דבר-בליעל יזק צו ואשר שכב לא-יוסיף לקום: **10** גס-איש
 שלומי אשר-בטחתי צו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: **11** ואתה יהוה חנני והקימני
 ואשלמה להם: **12** בזאת ידעתי כי-חפצת צי כי לא-יריע איציו עלי: **13** ואני בתמי
 תמכת צי ותציני לפניך לעולם: **14** ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד
 העולם אמן ואמן: **Psa 42** למנצח משכיל לבני-קרח: **2** כאיל תערג על-אפיקי-מים כן
 נפשי תערג חליך אלהים: **3** נמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
 אלהים: **4** היתה-לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהיך: **5**
 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בצק אדדם עד-צית אלהים בקול-רנה
 ותודה המון חוגג: **6** מה-תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו
 ישועות פניו: **7** אלהי עלי נפשי תשתוחח עלי-כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
 מזער: **8** תהום-אל-תהום קורא לקול נוריק כל-משברין וגליך עלי עברו: **9** יומם
 ינוה יהוה חסדו וציליה **[שירה]** **[שירן]** עמי תפלה לאל חיי: **10** אומרה לאל
 סלעי למה שכחתי למה-קדר אלך בלחץ איציו: **11** ברנח בעצמותי חרפוני נוררי
 באמרם אלי כל-היום איה אלהיך: **12** מה-תשתוחחי נפשי ומה-תהמי עלי הוחילי
 לאלהים כי-עוד אודנו ישועת פני ואלהי: **Psa 43** שפטני אלהים וריצה ריצי מגוי
 לא-חסידי מאיש-מרמה ועולה תפלטני: **2** כי-אתה אלהי מעוזי למה זנחתני
 למה-קדר אתה-לך בלחץ איציו: **3** שלח-אורך ואמתך המה ינחוני יציאוני
 אל-הר-קדשך ואל-משכנותיך: **4** ואבואה אל-מזבח אלהים אל-אל שמחת גילי
 ואודך בכנור אלהים אלהי: **5** מה-תשתוחחי נפשי ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים
 כי-עוד אודנו ישועת פני ואלהי: **Psa 44** למנצח לבני-קרח משכיל: **2** אלהים באזינו
 שמענו אבותינו ספרו-לנו פעל פעלת צימיהם צימי קדם: **3** אתה ידך גויס הורשת
 ותטעם תרע לאמים ותשלחם: **4** כי לא בחרצם ירשו ארץ זרועם לא-הושיעה למו
 כי-ימינך זרועך ואור פניך כי רציתם: **5** אתה-הוא מלכי אלהים נוה ישועות
 יעקב: **6** בך נרינו נגח בשמך נבוס קמינו: **7** כי לא בקשתי אבטח ותרבי לא
 תושיעני: **8** כי הושעתנו מזרינו ומשנאינו הבישות: **9** באלהים הללנו כל-היום ושמך
 לעולם נודה סלה: **10** אף-זנחת ותכלימונו ולא-תאח בצבאותינו: **11** תשיבנו אסור
 מני-נר ומשנאינו שסו למו: **12** תתנו כלאן מאכל וצגויס זריתנו: **13** תמכר-עמך
 בלא-הון ולא-רצית במחיריהם: **14** תשימונו חרפה לשכנינו לעג וקלס לכציבותינו: **15**
 תשימונו משל צגויס מגוד-ראש בל-אמיס: **16** כל-היום כלמתי נגדי וצפת פני כסתני:
17 מקול מחרף ומגדף מפני איציו ומתנקס: **18** כל-זאת באתנו ולא שכחנוך

ולא-שקרנו צבתיך: **19** לא-נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארתיך: **20** כי דכינתו
 צמקום תניס ותכס עלינו צללמות: **21** אס-שכחנו שס אלהינו ונפרש כפינו לאל זר:
22 הלא אלהים יחקר-זאת כי-הוא ידע תעלמות לב: **23** כי-עליך הרגנו כלי-היום
 נחשצנו כלאן טבחה: **24** עורה למה תישן אדני הקיפה אל-תזנח לנח: **25**
 למה-פניך תסתיר תשכח עינינו ולחצנו: **26** כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ צטננו:
27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: **Psa 45** למנחם על-ששנים לבני-קרח משכיל
 שיר יודית: **2** רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: **3**
 יפיפית מבני אדם הולך חן בשפתותיך על-כן צרכך אלהים לעולם: **4** חגור-חרבך
 על-ירך גבור הודך והדרך: **5** והדרך ללח רכב על-דצרה-אמת וענוה-דדק ותורך
 נוראות ימיך: **6** חייך שנויים עמים תחתך יפלו בלב איבי המלך: **7** כסאך
 אלהים עולם ועד שצט מישר שצט מלכותך: **8** אהבת דק ותשנא רשע על-כן
 משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחצריך: **9** מרו-ואהלות קציעות כל-צגדתיך
 מן-היכלי שן מני שמחוך: **10** צנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימיך צכתם
 אופיר: **11** שמעי-צת וראי והטי אונך ושכחי עמך וצית אצריך: **12** ויתאו המלך
 יפיך כי-הוא אדניך והשתחוו-לו: **13** וצת-צר במנחה פניך יתלו עשירי עס: **14**
 כל-כבודה צת-מלך פנימה ממשצרות זהב לצושה: **15** לרקמות תובל למלך צתולות
 אחריה רעותיה מוצאות לך: **16** תובלנה צשמחת וגיל תצאינה צהיכל מלך: **17** תחת
 אצתיך יהיו צניך תשיתמו לשרים צכל-הארץ: **18** אזכירה שמך צכל-דר ודר
 על-כן עמים יהודך לעלם ועד: **Psa 46** למנחם לבני-קרח על-עלמות שיר: **2** אלהים
 לנו מחסה ועז עורה צצרות נמלא מאד: **3** על-כן לא-נירא צהמיר ארץ וצמוט
 הרים בלב ימים: **4** יהמו יחמרו מימיו ירעשו-הרים צגאותו סלה: **5** נהר פלגיו
 ישמחו עיר-אלהים קדש משכני עליון: **6** אלהים צקרצה צלתמוט יעורה אלהים
 לפנות צקר: **7** המו גויס מטו ממלכות נתן צקולו תמוג ארץ: **8** יהוה צצאות עמנו
 משגב-לנו אלהי יעקב סלה: **9** לכור-חזו מפעלות יהוה אשר-שם שמות צארץ: **10**
 משצית מלחמות עד-קצה הארץ קשת ישצר וקצץ חנית עגלות ישרף צאש: **11**
 הרפו ודעו כי-אנכי אלהים ארום צגויס ארום צארץ: **12** יהוה צצאות עמנו
 משגב-לנו אלהי יעקב סלה: **Psa 47** למנחם לבני-קרח מזמור: **2** כל-העמים תקעו-כף
 הריעו לאלהים צקול רנה: **3** כי-יהוה עליון נורא מלך גדול על-כל-הארץ: **4** ידבר
 עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: **5** יצחר-לנו את-נחלתנו את גאון יעקב אשר-אהב
 סלה: **6** עלה אלהים צתרועה יהוה צקול שופר: **7** זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו
 זמרו: **8** כי מלך כל-הארץ אלהים זמרו משכיל: **9** מלך אלהים על-גויס אלהים
 יש צע על-כסא קדשו: **10** נדיצי עמים נאספו עס אלהי אצרהם כי לאלהים
 מגני-ארץ מאד נעלה: **Psa 48** שיר מזמור לבני-קרח: **2** גדול יהוה ומהלל מאד צעיר
 אלהינו הר-קדשו: **3** יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציון ירכתי לפון קרית מלך רב:
4 אלהים צארמנותיה נודע למשגב: **5** כי-הנה המלכים נועדו עברו יחדו: **6** המה
 ראו כן תמהו נצבלו נחפזו: **7** רעדה אחזתם שס חיל כיולדה: **8** צרות קדים תשצר
 חניות תרשיש: **9** כאשר שמענו כן ראינו צעיר-יהוה צצאות צעיר אלהינו אלהים

יכוננה עד-עולם סלה: ¹⁰ דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: ¹¹ כשמך אלהים כן
 תהלתך על-קווי-ארץ נדק מלאה ימיך: ¹² ישמח הר-ציון תגלנה צנות יהודה
 למען משפטך: ¹³ סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: ¹⁴ שימו לבכם לחילה פסגו
 ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: ¹⁵ כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא
 ינהגו על-מות: **Psa 49** למנצח לבני-קרח מזמור: ² שמעו-ואת כל-העמים האזינו
 כל-ישבי חלד: ³ גם-צני אדם גם-צני-איש יחד עשיר ואביון: ⁴ פי ידבר חכמות
 והגות לבי תבונות: ⁵ אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: ⁶ למה אירא צימי רע
 עון עקבי יסובני: ⁷ הבטחים על-חילם וברצ עשרם יתהללו: ⁸ אח לא-פדה יפדה
 איש לא-יתן לאלהים כפרו: ⁹ ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: ¹⁰ ויחי-עוד לנצח
 לא יראה השחת: ¹¹ כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים
 חילם: ¹² קרצם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות: ¹³
 ואדם ביקר בל-ילין נמשל כבהמות נדמו: ¹⁴ זה דרכם כסל למו ואחריהם צפיהם
 ירו סלה: ¹⁵ כלאן לשאול שמו מות ירעם וירדו צם ישרים לבקר **[ויאירם]**
[ואורם] לבלות שאול מוצל לו: ¹⁶ אך-אלהים יפדה נפשי מיד-שאול כי יקחני
 סלה: ¹⁷ אל-תירא כי-יעשר איש כי-ירצה כבוד ביתו: ¹⁸ כי לא במותו יקח הכל
 לא-יירד אחריו כבודו: ¹⁹ כי-נפשו בחייו יכרך ויודך כי-תיטיב לך: ²⁰ תבוא
 עד-דור אבותיו עד-נצח לא יראו-אור: ²¹ אדם ביקר ולא יצין נמשל כבהמות
 נדמו: **Psa 50** מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא-ארץ ממזרח-שמם
 עד-מזבחו: ² מניין מכלל-יפי אלהים הופיע: ³ יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניו
 תאכל וסביו נשערה מאד: ⁴ יקרא אל-השמים מעל ואל-הארץ לדין עמו: ⁵
 אספ-לי חסידי כרתי בריתי עלי-זבח: ⁶ ויגידו שמים נדקו כי-אלהים שפט הוא
 סלה: ⁷ שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: ⁸ לא
 על-זבחך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: ⁹ לא-אקח מזבתך פר ממכלאחתיך עתודים:
¹⁰ כי-לי כל-חיתו-יער בהמות בהררי-אלף: ¹¹ ידעתי כל-עוף הרים וזו שדי עמדי:
¹² אס-ארעב לא-אמר לך כי-לי תבל ומלאה: ¹³ האוכל צפר אצירים ודם
 עתודים אשתה: ¹⁴ זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: ¹⁵ וקראני ציוס נרה
 אחלנך ותכבדני: ¹⁶ ולרשע אמר אלהים מה-לך לספר חקי ותשא בריתי
 עלי-פייך: ¹⁷ ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרייך: ¹⁸ אס-ראית גנב ותרך עמו
 ועם מנאפים חלקך: ¹⁹ פייך שלחת צרעה ולשונך תזמיד מרמה: ²⁰ תשב באחייך
 תדבר בצן-אמך תתן-דפי: ²¹ אלה עשית והחרשתי דמית היות-איהיה כמוך אוכיחך
 ואערכה לעיניך: ²² צינו-נא זאת שכחי אלוה פן-אטרף ואין מזיל: ²³ זבח תודה
 יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים: **Psa 51** למנצח מזמור לדוד: ² צבוא-אליו נתן
 הנביא כאשר-צבא אל-צת-שבע: ³ חנני אלהים כחסדך כרצ רחמיך מחה פשעי: ⁴
[הרצה] **[הרצ]** ככסני מעוני ומחטאתי טהרני: ⁵ כי-פשעי אני אדע וחטאתי נגדי
 תמיד: ⁶ לך לבדך חטאתי והרע צעיניך עשיתי למען תלדק בדרכך תזכה
 בשפטך: ⁷ הן-צעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: ⁸ הן-אמת חפלת בטחות ובסתם
 חכמה תודיעני: ⁹ תחטאתי באזוב ואטהר תכבסני ומשלב אלביון: ¹⁰ תשמיעני ששון

ושמה תגלה עצמות דכית: **11** הסתר פניך מחטאי וכל-עונתי מחה: **12** לב טהור
 ברא-לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: **13** אל-תשליכני מלפניך ורוח קדשך
 אל-תקח ממני: **14** השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: **15** אלמדה פשעים
 דרכיך ותטאים אליך ישובו: **16** הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
 דקתך: **17** אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: **18** כי לא-תחפץ זבח ואתנה עולה
 לא תרצה: **19** זבחי אלהים רוח נשברה לב-נשבר ונדכה אלהים לא תצוה: **20**
 הטיבה ברעונך את-ציון תבנה חומות ירושלים: **21** אז תחפץ זבחי-דק עולה וכליל
 אז יעלו על-מוזבחך פרים: **Psa 52** למנחת משכיל לדוד: **2** צבוא דואג האדמי ויגד
 לשאול ויאמר לו צא דוד אל-צית אחימלך: **3** מה-תהלל בצרעה הגבור חסד אל
 כל-היום: **4** הוות תחשב לשונך כחער מלטש עשה רמיה: **5** אהבת רע מטוב שקר
 מדבר דק סלה: **6** אהבת כל-דברי-בלע לשון מרמה: **7** גס-אל יתך לנחץ יחתך
 ויסחך מהלך ושרשך מארץ חיים סלה: **8** ויראו דיקים ויראו ועליו ישחקו: **9** הנה
 הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברצ עשרו יעו זהותו: **10** ואני כית רענן
 צבית אלהים בטחתי בחסד-אלהים עולם ועד: **11** אודך לעולם כי עשית ואקוה
 שמך כייטוב נגד חסידך: **Psa 53** למנחת על-מחלת משכיל לדוד: **2** אמר נבל בלבו
 אין אלהים השחיתו והתעבזו עול אין עשה-טוב: **3** אלהים משמים השקיף על-בני
 אדם לראות היש משכיל דרש את-אלהים: **4** כלו סג יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין
 גס-אחד: **5** הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: **6** שם
 פחדו-פחד לא-היה פחד כיי-אלהים פור עצמות חנך הבשמה כיי-אלהים מאסם: **7**
 מי יתן מניון ישעות ישראל צבוא אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמה ישראל: **Psa 54**
 למנחת בנגינת משכיל לדוד: **2** צבוא הזפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר
 עמנו: **3** אלהים בשמך הושיעני ובגורתך תדינני: **4** אלהים שמע תפלתי האזינה
 לאמרי-פי: **5** כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה:
6 הנה אלהים עזר לי אדני בסמי נפשי: **7** (יש) (יש) הרע לשררי באמתך
 הנמייתם: **8** בנדבה אזבחה-לך אודה שמך יהוה כייטוב: **9** כי מכל-צרה הצילני
 ובאיצי ראתה עיני: **Psa 55** למנחת בנגינת משכיל לדוד: **2** האזינה אלהים תפלתי
 ואל-תתעלם מתחנתי: **3** הקשיבה לי וענני אריד צשיחי ואהימה: **4** מקול אויב מפני
 עקת רשע כיימיטו עלי און ובאף ישטמוני: **5** לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו
 עלי: **6** יראה ורעד יבא צי ותכסני פלגות: **7** ואמר מי-יתן-לי אצר כיונה אעופה
 ואשכנה: **8** הנה ארחיק נדד אליך במדבר סלה: **9** אחישה מפלט לי מרוח סעה
 מסער: **10** בלע אדני פלג לשונם כיי-ראיתי חמם וריב צעיר: **11** יומם ולילה יסובבה
 על-חומתי ואון ועמל בקרבה: **12** הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה תך ומרמה: **13**
 כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: **14** ואתה אנוש
 כערכי אלופי ומידעי: **15** אשר יחדו נמתיק קוד צבית אלהים נהלך ברגש: **16**
(ישמות) (יש) (מות) עלימו ירדו שאול חיים כיי-רעות במגורם בקרסם: **17** אני
 אל-אלהים אקרא ויהוה ושיעני: **18** ערב ובקר ונהרים אשיחה ואהמה וישמע
 קולי: **19** פדה בשלום נפשי מקרב-לי כיי-ברבים היו עמדי: **20** ישמע אל ויענם

ויש קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: **21** שלח ידיו בשלמיו
 חלל בריתו: **22** חלקו מחמתת פיו וקרצ-לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות: **23**
 השלך עליהוה יהבך והוא יכלכלך לא-יתן לעולם מוט לזדיק: **24** ואתה אלהים
 תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא-יחזו ימיהם ואני אבטח-בך: **Psa 56**
 למננח על-יונת אלס רחקים לדוד מכתם באחו אחו פלשתים בגת: **2** חנני אלהים
 כ-ששפני אנוש כל-היום לחס ילחנני: **3** שאפו שוררי כל-היום כ-רבים לחמים לי
 מרום: **4** יום אירא אני אליך אבטח: **5** באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא
 אירא מה-יעשה בשר לי: **6** כל-היום דברי יעצבו עלי כל-מחשבתם לרע: **7** יגורו
(יפניו) **(יפניו)** המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי: **8** על-און פלט-למו באף
 עמים הורד אלהים: **9** נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: **10**
 אז ישובו חויבי אחר זיום אקרא זה-ידעתי כ-אלהים לי: **11** באלהים אהלל דבר
 ביהוה אהלל דבר: **12** באלהים בטחתי לא אירא מה-יעשה אדם לי: **13** עלי
 אלהים נדריך אשלם תודת לך: **14** כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
 להתהלך לפני אלהים באור החיים: **Psa 57** למננח אל-תשחת לדוד מכתם בבחרו
 מפני-שאלו במערה: **2** חנני אלהים חנני כי צך חסיה נפשי וצל-כנפיך אחסה עד
 יעבר הוות: **3** אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי: **4** ישלח משמים וישיעני חרף
 שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: **5** נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים
 בני-אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה: **6** רומה על-השמים אלהים על
 כל-הארץ כבודך: **7** רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה
 סלה: **8** נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה: **9** עורה כבדי עורה הנבל
 וכנור אעירה שחר: **10** אודך בעמים חדני אומרך כל-אמים: **11** כ-גדל עד-שמים
 חסדך ועד-שחקים אמתך: **12** רומה על-שמים אלהים על כל-הארץ כבודך: **Psa 58**
 למננח אל-תשחת לדוד מכתם: **2** האמנם אלס זק תדברון מישרים תשפטו בני
 אדם: **3** אף-בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון: **4** זרו רשעים מרחם תעו
 מבטן דברי כזב: **5** חמת-למו כדמות חמת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אזנו: **6** אשר
 לא-ישמע לקול מלחשים חוצר חצרים מחכס: **7** אלהים הרס-שנימו צפימו מלחעות
 כפירים נתך יהוה: **8** ימאסו כמו-מים יתהלכו-למו ידרך **(חלו)** **(חליו)** כמו יתמללו:
9 כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חזו שמש: **10** בטרם יצינו סירתכם אטד
 כמו-חי כמו-חרון ישערנו: **11** ישמח לדיק כ-יחזה נקס פעמיו ירחך דם הרשע: **12**
 ויאמר אדם אף-פרי לזדיק אך יס-אלהים שפטים בארץ: **Psa 59** למננח אל-תשחת
 לדוד מכתם בשלח שאלו וישמרו את-הבית להמיתו: **2** הצילני מאיבי אלהי
 ממתקוממי תשגבני: **3** הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: **4** כי הנה ארבו
 לנפשי יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-חטאתי יהוה: **5** בלי-עון ירוצן ויכוננו עורה
 לקראתי וראה: **6** ואתה יהוה-אלהים לצאות אלהי ישראל הקינה לפקד כל-הגוים
 אל-תחן כל-בגדי און סלה: **7** ישובו לערצ יהמו ככלב ויסובצו עיר: **8** הנה יביעון
 צפיהם חרבות בשפתותיהם כ-מי שמע: **9** ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים:
10 עזו אליך אשמרה כ-אלהים משגבי: **11** אלהי **(חסדו)** **(חסדי)** יקדמני אלהים

יראני בצררי: **12** אל-תהרגם פן-ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגנוו אדני: **13** חטאת-פימו דצר-שפתיו וילכדו בגאונם ומאלה ומכתש יספרו: **14** כלה בחמה כלה ואינומו וידעו כיי-אלהים משל ציעקב לאפסי הארץ סלה: **15** וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: **16** המה **[ינועון]** **[יניעון]** לאכל אס-לא ישצבו וילינו: **17** ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כיי-היית משגב לי ומנוס ציוס צר-לי: **18** עזי חליך אומרה כיי-אלהים משגבי אלהי חסדי: **Psa 60** למננח על-שושן עדות מכתס לדוד ללמד: **2** בהצותו את ארס נהרים ואת-ארס נובה וישב יואב ויך את-אדוס בגיא-מלח שנים עשר אלף: **3** אלהים זנחתו פרצתו אנפת תשובצ לנו: **4** הרעשתה ארץ פלמתה רפה שצריה כיי-מטה: **5** הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: **6** נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: **7** למען יחלצון ידיך הושיעה ימיך **[ועננו]** **[וענני]**: **8** אלהים דבר בקדשו אלעזה אחלקה שכס ועמק סכות אמד: **9** לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: **10** מואב סיר רחני על-אדוס אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: **11** מי יבלני עיר מזור מי נחני עד-אדוס: **12** הלא-אתה אלהים זנחתו ולא-תנח אלהים בצבאותינו: **13** הבה-לנו עזרת מזר ושוא תשועת אדם: **14** באלהים נעשה-חיל והוא יצוס צרינו: **Psa 61** למננח על-נגינת לדוד: **2** שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי: **3** מקצה הארץ חליך אקרא צעטף לבי בצור-ירוס ממני תנחני: **4** כיי-היית מחסה לי מגדל-עז מפני אויב: **5** אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: **6** כיי-אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: **7** ימים על-ימי-מלך תוסיף שנותיו כמו-דר ודר: **8** ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצוהו: **9** כן אומרה שמך לעד לשלמי נדרי יוס יוס: **Psa 62** למננח על-ידותון מזמור לדוד: **2** אך אל-אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: **3** אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא-אמוט רצה: **4** עד-אנה תהותמו על איש תרנחו כלכס כקיר נטוי גדר הדחוויה: **5** אך משאתו יעזו להדיח ירנו כוז צפיו יצרכו וצקרבס יקללו-סלה: **6** אך לאלהים דומי נפשי כיי-ממנו תקותי: **7** אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: **8** על-אלהים ישעי וכבודי צור-עזי מחסי באלהים: **9** בטחו צו בכל-עת עם שפכו-לפניו לצבכס אלהים מחסה-לנו סלה: **10** אך הצל בני-אדם כוז בני איש במאזונים לעלות המה מהצל יחד: **11** אל-תצטמו צעשק וצגול אל-תהצלו חיל כיי-נוצ אל-תשיתו לצ: **12** אחת דבר אלהים שתיס-זו שמעתי כי עז לאלהים: **13** ולך-אדני חסד כיי-אתה תשלם לאיש כמעשהו: **Psa 63** מזמור לדוד בהיותו צמדבר יהודה: **2** אלהים אלי אתה אשחרך נמאה לך נפשי כמה לך צשרי בארץ-יה ועיף צלי-מיס: **3** כן צקדש חזיתך לראות עון וכבודך: **4** כיי-טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: **5** כן אצרכך צחיי צשמך אשא כפי: **6** כמו חלב ודשן תשצב נפשי ושפתי רננות יהלל-פי: **7** אס-זכרתך על-יועי באשמרות אהגה-צך: **8** כיי-היית עזרתה לי וצלל כנפיך ארנן: **9** דצקה נפשי אחרך צי תמכה ימיך: **10** והמה לשואה יבקשו נפשי יצאו צתחיות הארץ: **11** יגירהו על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו: **12** והמלך ישמח באלהים יתהלל כל-הנשצב צו כי יסכר פי דוברי-שקר: **Psa 64** למננח מזמור לדוד: **2** שמע-אלהים קולי צשיחי מפחד אויב תר

חיי: 3 תסתירני מקוד מרעים מרגשת פעלי און: 4 אשר שגנו כחרב לשונם דרכו
 חלם דבר מר: 5 לירות צמסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: 6 יחזקו-למו דבר
 רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה-למו: 7 יחפשו-עולת תמנו חפש מחפש
 וקרב איש ולב עמק: 8 וירם אלהים חך פתאום היו מכותם: 9 ויכשילוהו עלימו
 לשונם יתנדדו כל-ראה צם: 10 וייראו כל-אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו
 השכילו: 11 ישמח לדיק ציהוה וחסה צו ויתהללו כל-ישרי-לב: **Psa 65** למנצח מזמור
 לדוד שיר: 2 לך דמיה תהלה אלהים ציון ולך ישלם-נדר: 3 שמע תפלה עדיך
 כל-בשר יבאו: 4 דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: 5 אשרי תבחר ותקרב
 ישכן חצריך נשצעה צטוב ציתך קדש היכלך: 6 נוראות צלדק תענוו אלהי ישענו
 מצטח כל-קצוי-ארץ ויס רחקים: 7 מכין הרים צכחו נאזר בצורה: 8 משציה שאון
 ימים שאון גליהם והמון לאמים: 9 וייראו ישצי קצות מאותהיך מוצאי-צקר וערב
 תרנין: 10 פקדת הארץ ותשקקה רצת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנס
 כ-יכן תכינה: 11 תלמיה רוה נחת גדודיה צרביצים תמגנה למחה תצרך: 12 עטרת
 שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: 13 ירעפו נאות מדבר וגיל גצעות תחגרנה: 14
 לצשו כרים האון ועמקים יעטפו-צב יתרועעו חף-ישירו: **Psa 66** למנצח שיר מזמור
 הריעו לאלהים כל-הארץ: 2 זמרו כבוד-שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים
 מה-נורא מעשיך צרב עון יכחשו לך איציד: 4 כל-הארץ ישתחוו לך ויזמרו-לך
 יזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עליה על-בני אדם: 6 הפך
 ים ליצעה צנהר יעצרו צרגל שם נשמחה-צו: 7 משל צגצורתו עולם עיניו צגויס
 תצפינה הסוררים אל-**[ירימו]** **[ירומו]** למו סלה: 8 צרכו עמים אלהינו והשמיעו
 קול תהלתו: 9 השם נפשנו צחיים ולא-נתן למוט רגלנו: 10 כ-י-צחנתנו אלהים
 צרפתנו כצף-כסף: 11 הבאתנו צמאודה שמת מועקה צמתנינו: 12 הרכבת אנוש
 לראשנו צאנו-צאש וצמים ותוציאנו לרויה: 13 אבוא ציתך צעולות אשלם לך נדרי:
 14 אשר-פאו שפתי ודבר-פי צצר-לי: 15 עלות מחים אעלה-לך עס-קטרת אילים
 אעשה צקר עס-עתודים סלה: 16 לכו-שמעו ואספרה כל-יראי אלהים אשר עשה
 לנפשי: 17 אליו פיי-קראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אס-ראיתי צלצי לא ישמע
 אדני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב צקול תפלתי: 20 צרוך אלהים אשר לא-הסיר
 תפלתי וחסדו מאתי: **Psa 67** למנצח צנגינת מזמור שיר: 2 אלהים יחננו ויצרכנו יאר
 פניו אתנו סלה: 3 לדעת צארך דרכך צכל-גויס ישועתך: 4 יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם: 5 ישמחו וירננו לאמים כ-י-תשפט עמים מישור ולחמים צארך
 תנחם סלה: 6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 7 ארץ נתנה יצולה יצרכנו
 אלהים אלהינו: 8 יצרכנו אלהים וייראו אתו כל-אפסי-ארץ: **Psa 68** למנצח לדוד
 מזמור שיר: 2 יקום אלהים יפואו אויציו וינוסו משנאיו מפניו: 3 כהנדף עשן תנדף
 כהמם דוגג מפני-אש יאצדו רשעים מפני אלהים: 4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני
 אלהים וישישו צשמחה: 5 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב צערצות ציה שמו
 ועלזו לפניו: 6 אצי יתומים ודין אלמנות אלהים צמעון קדשו: 7 אלהים מושיב
 יחידים ציתה מוציא אסירים צבושרות אך סוררים שכנו צחיחה: 8 אלהים צלאתך

לפני עמך בצעדך ציימוני סלה: ⁹ ארץ רעשה אף-שמים נטפו מפני אלהים זה
 סיני מפני אלהים אלהי ישראל: ¹⁰ גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
 כוננתה: ¹¹ חיתך ישוּב־בה תכין בטובתך לעני אלהים: ¹² אדני יתן-אמר המבשרות
 צבא רב: ¹³ מלכי צבאות ידון ידון וגות בית תחלק שלל: ¹⁴ אס-תשכזון צין
 שפחים כנפי יונה נחפה בכסף ואצרותיה צירקרק חרוץ: ¹⁵ צפרש שדי מלכים זה
 תשלג בצלמון: ¹⁶ הר-אלהים הר-צשן הר גבננים הר-צשן: ¹⁷ למה תרדון הרים
 גבננים ההר חמד אלהים לשבתו אף-יהוה ישכן לנצח: ¹⁸ רכב אלהים רבמים
 אלפי שגאן אדני צם סיני בקדש: ¹⁹ עליה למרום שצית שבי לקחת מתנות צאדם
 ואף סוררים לשכן יה אלהים: ²⁰ צרוך אדני יום יום יעמס-לנו האל ישועתנו
 סלה: ²¹ האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: ²² אף-אלהים ימחך
 ראש איציו קדקד שער מתהלך באשמיו: ²³ אמר אדני מצשן אשיב אשיב ממצלות
 ים: ²⁴ למען תמחך רגלך צדם לשון כלציק מאיצים מנהו: ²⁵ ראו הליכותיך
 אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: ²⁶ קדמו שרים אחר נגנים צתוך עלמות תופפות:
²⁷ צמקהלות צרכו אלהים יהוה ממקור ישראל: ²⁸ שם צנימן צעיר רדם שרי
 יהודה רגמתם שרי וצלון שרי נפתלי: ²⁹ צוה אלהיך עוך עוזה אלהים זו פעלת
 לנו: ³⁰ מהיכלך על-ירושלם לך יוצילו מלכים שי: ³¹ גער חית קנה עדת אצירים
 צעגלי עמים מתרפס צציי-כסף צור עמים קרבות יחפלו: ³² יאתיו חשמנים מני
 מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: ³³ ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה:
³⁴ לרכב צשמי שמי-קדם הן יתן בקולו קול עו: ³⁵ תנו עו לאלהים על-ישראל
 גאותו ועו צשחקים: ³⁶ נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עו ותעצמות
 לעם צרוך אלהים: **Psa 69** למנצח על-שושנים לדוד: ² הושיעני אלהים כי צאו מים
 עד-נפש: ³ טבעתי ציון מזולה ואין מעמד צאתי צמעמקי-מים וצבלת שטפתני: ⁴
 יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: ⁵ רבו משערות ראשי שנאי חנם
 עצמו מצמייתי איצו שקר אשר לא-גולתי או אשיב: ⁶ אלהים אתה ידעת לאולתי
 ואשמותי ממך לא-נכדו: ⁷ אל-יצשו צו קויך אדני יהוה צבאות אל-יכלמו צו
 מצקשיך אלהי ישראל: ⁸ כי-עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: ⁹ מוזר הייתי
 לאחי ונכרי לצני אחי: ¹⁰ כי-קנאת ציתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי: ¹¹
 ואצכה צום נפשי ותהי לחרפות לי: ¹² ואתנה לצושי שק ואהי להם למשל: ¹³
 ישוחו צו יצו שער ונגינות שותי שכר: ¹⁴ ואני תפלתי-לך יהוה עת רצון אלהים
 צר-צחסך ענני צאמת ישעך: ¹⁵ הצילני מטיט ואל-אטבעה אנצלה משנאי
 וממעמקי-מים: ¹⁶ אל-תשטפני צבלת מים ואל-תצלעני מזולה ואל-תאטר-עלי צאר
 פיה: ¹⁷ ענני יהוה כי-טוב צחסך כרב רחמיך פנה אלי: ¹⁸ ואל-תסתר פניך
 מעצדך כי-צר-לי מהר ענני: ¹⁹ קרצה אל-נפשי גאלה למען איצו פדני: ²⁰ אתה
 ידעת חרפתי וצשתי וכלמתי נגדך כל-צוררי: ²¹ חרפה צברה לצו ואנושה ואקוה
 לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: ²² ויתנו צברתי ראש ולצמאי ישקוני חמך: ²³
 יהי-שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש: ²⁴ תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם
 תמיד המעד: ²⁵ שפך-עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: ²⁶ תהי-טירתם נשמה

צאהליהם אליהי יש: **27** כִּי־אֵתָהּ אֲשֶׁר־הִכִּיתָ רַדְפוֹ וְאֶל־מִכְאוֹז חֲלָלְיָךְ יִסְפְּרוּ: **28**
 תִּגְהַעֲוֹן עַל־עוֹנוֹם וְאֶל־יִצְאוּ בְּדַקְתָּךְ: **29** יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם דְּרִיקִים אֶל־יִכְתְּבוּ:
30 וְאֲנִי עֲנִי וְכוֹאֵב יִשׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגַּבֵּנִי: **31** אֶהְלֵלָה שִׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדִּלְנוּ
 בַּחֲדוּדָה: **32** וְחִטְבַּ לַיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מִפְּרִיס: **33** רָאוּ עֲנוּיִם יִשְׁמְחוּ דְרָשִׁי
 אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַצְכֶם: **34** כִּי־שָׁמַע אֱלֹהֵי־צִיּוֹנִים יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא צוּה: **35**
 יֶהְלְלוּהוּ שָׁמַיִם וְאֶרֶץ יַמִּים וְכָל־רִמָּשׁ צִם: **36** כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ לְיוֹן וַיִּצַּנֵּה עָרֵי
 יְהוּדָה וַיִּשְׂבּוּ שֵׁם וִירְשׁוּהָ: **37** זֹרַע עֲבָדָיו יִנְחֹלוּ וְהִצִּי שָׁמוֹ יִשְׁכַּנּוּ־בָהּ: **Psa 70**
 לְמִנְחָה לְדוֹד לְהַזְכִּיר: **2** אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֲזָרָתִי חוֹשֶׁה: **3** יִבְּצוּ וַיַּחֲפְרוּ
 מִבְּקָשִׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲרָי וַיִּכְלְמוּ חִפְזֵי רַעְתִּי: **4** יִשְׂבּוּ עַל־עַקֵּב בְּשֵׁתֶם הָאֲמָרִים
 הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה: **5** יִשְׂאוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל־מִבְּקָשֶׁיךָ וַיִּאֲמְרוּ תַּמִּיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֱהַבֵּי
 יִשׁוּעַתְךָ: **6** וְאֲנִי עֲנִי וְאֶצִּיּוֹן אֱלֹהִים חוֹשֶׁה־לִּי עֲזָרִי וּמִפְּלֹטֵי אֵתָהּ יְהוָה אֶל־תִּתְאַחֵר:
Psa 71 בְּךָ־יְהוָה חִסִּיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם: **2** בְּדַקְתָּךְ תִּצִּילֵנִי וּתְפַלְטֵנִי הַטֶּה־אֱלִילִי אֲזַנְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנִי: **3** הִיָּה לִּי לְצוֹר מֵעוֹן לְצוֹא תַּמִּיד צוֹיֵת לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סִלְעִי וּמַצְוֵדָתִי
 אֵתָהּ: **4** אֱלֹהֵי פִלְטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעוֹל וְחוֹמָךְ: **5** כִּי־אֵתָהּ תִּקְוֵתִי אֲדַנִּי יְהוָה
 מִבְּטוּחֵי מִנְעוּרַי: **6** עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבְּטָן מִמַּעַי אֲמִי אֵתָהּ גֹּזֵי בְךָ תִּהְלַחֲתִי תַּמִּיד: **7**
 כְּמוֹפֶת הַיָּיִתִּי לְרַבִּים וְאֵתָהּ מִחֲסִי־עוֹ: **8** יִמְלֹא פִי תִּהְלַחְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ: **9**
 אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת זִקְנָה כְּכֹלֹת כְּחֵי אֶל־תַּעֲזוֹבֵנִי: **10** כִּי־אֲמַרוּ אֲוִיבֵי לִי וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי
 נִוְעָזוּ יַחְדוּ: **11** לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רַדְפוּ וּתְפַשׁוּהוּ כִּי־אִיִּן מִצִּיל: **12** אֱלֹהִים
 אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֲזָרָתִי **[חִישָׁה]** **[חוֹשֶׁה]**: **13** יִבְּצוּ יִכְלוּ שְׁטוּנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ
 חֲרָפָה וְכִלְמָה מִבְּקָשִׁי רַעְתִּי: **14** וְאֲנִי תַּמִּיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תִּהְלַחְתְּךָ: **15** פִּי
 יִסְפֵּר דְּקַתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּשׁוּעַתְךָ כִּי לֹא יִדְעֵתִי סִפְרוֹת: **16** אֲצוֹא בַּגְּבוּרֹת אֲדַנִּי יְהוָה
 אֲזַכִּיר דְּקַתְךָ לְבָדָךְ: **17** אֱלֹהִים לְמַדְתִּי מִנְעוּרַי וְעַד־הַנְּהָה אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: **18** וְגַם
 עַד־זִקְנָה וְשִׁבְיָה אֱלֹהִים אֶל־תַּעֲזוֹבֵנִי עַד־אֲגִיד זִרְעֶךָ לְדוֹר לְכָל־יִצְוֹא גְבוּרַתְךָ: **19**
 וְדַקְתָּךְ אֱלֹהִים עַד־מְרוֹם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: **20** אֲשֶׁר **[הִרְאִיתֵנִי]**
[הִרְאִיתֵנִי] צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת תִּשׁוּב **[תַּחֲיִינוּ]** **[תַּחֲיִינִי]** וּמִתְהַמּוֹת הָאֶרֶץ תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי:
21 תִּרְצַב גְּדֻלְתִּי וְתִסָּב תִּנְחַמְנִי: **22** גַּם־אֲנִי אֲזַדְּךָ בְּכָל־יָבֵל אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה לְךָ
 בְּכַנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: **23** תִּרְנַנֵּה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְרָה־לְךָ וּנְפִשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: **24** גַּם־לִשׁוֹנִי
 כָּל־הַיּוֹם תִּהְיֶה דַקְתָּךְ כִּי־בָצָו כִּי־חֲפְרוּ מִבְּקָשִׁי רַעְתִּי: **Psa 72** לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים
 מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְדַקְתָּךְ לְבֶן־מֶלֶךְ: **2** יָדִין עַמְּךָ בְּדַקָּה וְעֵינֶיךָ בְּמִשְׁפָּט: **3** יִשְׂאוּ
 הַרִים שְׁלוֹם לְעַם וּגְבוּעוֹת בְּדַקָּה: **4** יִשְׁפֹּט עַנְיֵי־עַם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲצִיּוֹן וַיִּדְכָּא עוֹשֵׁק:
5 יִירָאוּךָ עַם־שָׁמַשׁ וּלְפָנָי יִרַח דוֹר דּוֹרִים: **6** יִרַד כְּמַטֵּר עַל־גּוֹ כְּרִבְצִים זִרְזִיף אֶרֶץ:
7 יִפְרַח־צִיּוֹנִי כְּדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד־בְּלֵי יִרַח: **8** וַיִּרַד מִיַּם עַד־יַם וּמִנְהַר
 עַד־אֲפְסַי־אֶרֶץ: **9** לְפָנָיו יִכְרַעוּ צִיִּים וְאֲוִיבֵי עַפְרָה יִלְחָכוּ: **10** מַלְכֵי תִּרְשִׁשׁ וְאִיִּים
 מִנְחָה יִשְׂבּוּ מַלְכֵי שָׂבָא וְסָבָא אֲשֶׁכֶר יִקְרִיבוּ: **11** וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־מַלְכִים כָּל־גּוֹיִם
 יַעֲבֹדוּהוּ: **12** כִּי־יִצִּיל אֲצִיּוֹן מִשׁוּעַ וְעֲנִי וְאֶיֶן־עֲזוֹר לּוֹ: **13** יַחַם עַל־דֹּל וְאֲצִיּוֹן וּנְפִשׁוֹת
 אֲצִיּוֹנִים יוֹשִׁיעַ: **14** מִתּוֹךְ וּמִחַמַּס יִגְאֵל נַפְשָׁם וַיִּיקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו: **15** וַיְחִי וַיִּתֶּן־לוֹ
 מוֹהַב שָׂבָא וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדּוֹ תַּמִּיד כָּל־הַיּוֹם יִבְרַכְנָהּ: **16** יְהִי פֶסֶת־צֶר בְּאֶרֶץ צִרְאֵשׁ

הרים ירעש כלבנון פריו ויזינו מעיר כעשב הארץ: **17** יהי שמו לעולם לפני-שמש
[ינין] **[ינין]** שמו ויתזרכו זו כל-גוים יאשרוהו: **18** צרוך יהוה אלהים אלהי
 ישראל עשה נפלאות לצדו: **19** וצרוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את-כל
 הארץ אמן ואמן: **20** כלו תפלות דוד בן-ישי: **Psa 73** מזמור לאסף אך טוב לישראל
 אלהים לצרי לצב: **2** ואני כמעט **[נטוי]** **[נטוי]** רגלי כאין **[שפכה]** **[שפכה]** אשרי: **3**
 כי-קנאתי צהוללים שלום רשעים אראה: **4** כי אין חרצבות למותם וצריא אולם: **5**
 בעמל אנוש אינמו ועס-אדם לא ינגעו: **6** לכן ענקתמו גאווה יעטף-שית חמס למו: **7**
 יאח מחלב עינמו עזרו משכיות לצב: **8** ימיקו וידברו צרע עשק ממרום ידברו: **9**
 שחו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ: **10** לכן **[ישיב]** **[ישיב]** עמו הלם ומי מלא
 ימזו למו: **11** ואמרו איכה ידע-אל ויש דעה בעליון: **12** הנה-אלה רשעים ושלי
 עולם השגור-חיל: **13** אך-ריק זכיתי לצבי וארתך בנקיון כפי: **14** ואהי נגוע כל-היום
 ותוכחתי לצקרים: **15** אס-אמרת אספרה כמו הנה דור צניך בגדתי: **16** ואחשבה
 לדעת זאת עמל **[היא]** **[היא]** בעיני: **17** עד-אצוה אל-מקדשי-אל אצינה לאחריתם:
18 אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות: **19** איך היו לשמה כרבע ספו תמו
 מן-בלהות: **20** כחלום מהקיץ אדני בעיר נלמס תבזה: **21** כי יתחמך לצבי וכליותי
 אשתוקן: **22** ואני-צער ולא אדע בהמות הייתי עמך: **23** ואני תמיד עמך אחזת
 זיד-ימיני: **24** בעלתך תנחני ואחר כבוד תקחני: **25** מי-לי בשמים ועמך לא-חפנתי
 בארץ: **26** כלה שארי ולצבי צור-לצבי וחלקי אלהים לעולם: **27** כי-הנה רחקיך
 יאבדו הזמתה כל-זונה ממך: **28** ואני קרבת אלהים לייטוב שתי באדני יהוה
 מחסי לקפר כל-מלאכותיך: **Psa 74** משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
 בצלן מרעיתך: **2** זכר עדתך קנית קדם גאלת שצט נחלתך הר-ציון זה שכנת זו:
3 הרימה פעמין למשאות נחש כל-הרע אויב צקדש: **4** שאגו צרריך צקרב מועדך
 שמו אותתם אחות: **5** יודע כמציא למעלה בצקד-עך קרדמות: **6** **[ועת]** **[ועת]**
 פתוחיה יחד בכסיל וכילפת יהלמון: **7** שלחו באש מקדשך לארץ חללו
 משכן-שמך: **8** אמרו בלצם נינס יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ: **9** אותינו לא
 ראינו אין-עוד נביא ולא-אחנו ידע עד-מה: **10** עד-מתי אלהים יחרף נר ינאך אויב
 שמך לנצח: **11** למה תשיב ירך וימינך מקרב **[סוקך]** **[סוקך]** כלה: **12** ואלהים
 מלכי מקדם פעל ישועות צקרב הארץ: **13** אתה פוררת צעוך ים שצרת ראשי
 תניינס עלי-המים: **14** אתה רצת ראשי ליותן תחננו מאכל לעס לניינס: **15** אתה
 צקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: **16** לך יום אף-לך לילה אתה הכינות
 מאור ושמש: **17** אתה הצבת כל-גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: **18** זכר-זאת
 אויב חרף יהוה ועס נבל נאלו שמך: **19** אל-תתן לחית נפש תורך חית עניך
 אל-תשכח לנצח: **20** הצט לצרית כי מלאו מחשכי-ארץ נאות חמס: **21** אלי-שב דך
 נכלס עני ואציון יהללו שמך: **22** קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני-נבל
 כל-היום: **23** אל-תשכח קול צרריך שאון קמין עלה תמיד: **Psa 75** למנצח אל-תשחת
 מזמור לאסף שיר: **2** הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: **3** כי
 אקח מועד אני מישרים אשפט: **4** נמגיס ארץ וכל-ישציה אנכי תכנתי עמודיה סלה:

5 אמרתי להוללים אל-תהלו ולרשעים אל-תרימו קרן: 6 אל-תרימו למרום קרנכם
 תדברו בצואר עתק: 7 כי לא ממונא וממערב ולא ממדבר הרים: 8 כיי-אלהים
 שפט זה ישפיל וזה ירים: 9 כי כוס ציד-יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה
 אך-שמריה ימנו ישחו כל רשעי-ארץ: 10 ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב:
 11 וכל-קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות לדיק: **Psa 76** למננח בגינת מזמור לאסף
 שיר: 2 נודע ציהודה אלהים בישראל גדול שמו: 3 ויהי צשלם סכו ומעונתו צנין: 4
 שמה שבר רשפי-קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: 5 נאור אתה אדיר מהררי-טרף: 6
 אשתוללו אצירי לז נמו שנחם ולא-מנא כל-אנשי-חיל ידיהם: 7 מגערתך אלהי
 יעקב נרדם ורכב וסוס: 8 אתה נורא אתה ומייעמד לפניך מאז אפך: 9 משמים
 השמעת דין ארץ יראה ושקטה: 10 בקום-למשפט אלהים להושיע כל-ענוי-ארץ
 סלה: 11 כיי-חמת אדם תודך שארית חמת תחגר: 12 נדרו ושלמו ליהוה אלהים
 כל-סביביו יוצילו שי למורא: 13 יצר רוח נגידים נורא למלכי-ארץ: **Psa 77** למננח
 על-**[ידיתון]** **[ידותון]** לאסף מזמור: 2 קולי אל-אלהים ואזעקה קולי אל-אלהים
 והאזין אלי: 3 ציוס צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
 נפשי: 4 אזכרה אלהים והאמיה אשיחה ותמעטף רוחי סלה: 5 אחזת שמרות עיני
 נפעמתי ולא אדבר: 6 חשצתי ימים מקדם שנות עולמים: 7 אזכרה נגינתי צלילה
 עס-לצבי אשיחה ויחפש רוחי: 8 הלעולמים יזנה אדני ולא-יסיף לרצות עוד: 9
 האפס לנח חסדו גמר אמר לדר ודר: 10 השכח חנות אל אס-קפך צאף רחמי
 סלה: 11 ואמר חלתי היא שנות ימין עליון: 12 **[אזכרה]** **[אזכור]** מעללי-יה
 כיי-אזכרה מקדם פלאך: 13 והגיתי בכל-פעלך וצעלילותיך אשיחה: 14 אלהים
 בקדש דרכך מי-אל גדול כאלהים: 15 אתה האל עשה פלא הודעת צעמים עון:
 16 גאלת צורע עמך בני-יעקב ויוסף סלה: 17 ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו
 אף ירגזו תהמות: 18 זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף-חלצך יתהלכו: 19 קול
 רעמך בגלגל האירו צרקים תצל רגזה ותרעש הארץ: 20 צים דרכך **[ושצילך]**
[ושצילך] צמים רבים ועקבותיך לא נדעו: 21 נחית כלאן עמך ציד-משה ואהרן:
Psa 78 משכיל לאסף האזינה עמי תורתיו הטו אזנכם לאמרי-פי: 2 אפתחה צמשל פי
 אציעה חידות מני-קדם: 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו-לנו: 4 לא נכחד
 מצניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם
 עדות ציעקב ותורה שם בישראל אשר נזה את-אבותינו להודיעם לצניהם: 6 למען
 ידעו דור אחרון צנים יולדו יקמו ויספרו לצניהם: 7 וישינו באלהים כסלם ולא
 ישכחו מעללי-אל ומנותיו ינצרו: 8 ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור
 לא-הכין לבו ולא-נאמנה את-אל רוחו: 9 צני-אפרים נושקי רומי-קשת הפכו ציוס
 קרב: 10 לא שמרו צרית אלהים וצתורתו מאנו ללכת: 11 ושכחו עלילותיו
 ונפלאותיו אשר הראם: 12 נגד אבותם עשה פלא צארך מצרים שדה-נען: 13 בקע
 ים ויעצרים ויצמיים כמו-נד: 14 וינחם צען יומם וכל-הלילה צאור אש: 15 יבקע
 צרים צמדבר וישק כההמות רצה: 16 ויונא נזלים מסלע ויורד כנהרות מים: 17
 ויוסיפו עוד לחטאו-לו למרות עליון צניה: 18 וינסו-אל כלצם לשאל-אכל לנפשם:

19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: 20 הן הכה-נור ויזבו מים ונחלים ישטפו הגם-לחם יוכל תת אס-יבין שאר לעמו: 21 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה זיעקב וגם-אף עלה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23 ויזו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן-שמים נתן למו: 25 לחם אצירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא-זרו מתאותם עוד אכלם צפיהם: 31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם וצחורי ישראל הכריע: 32 בכל-זאת חטאו-עוד ולא-האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל-צהבל ימיהם ושנותם צבילה: 34 אס-הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו-אל: 35 וזכרו כי-אלהים נורם ואל עליון גאלם: 36 ויפתוהו צפיהם ובלשונם יזבו-לו: 37 ולבם לא-יכוון עמו ולא נאמנו בצריתו: 38 והוא רחום יכפר עון ולא-ישחית והרבה להשיב אפו ולא-יעיר כל-חמתו: 39 ויזכר כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימרוהו במדבר יעצוהו בשימון: 41 וישזבו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: 42 לא-זכרו את-ידו יום אשר-פדם מגי-נר: 43 אשר-רשם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה-נען: 44 ויהפך לדם יאריהם וזליהם בל-ישתייון: 45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארצה: 47 יהרג בצרד גפנם ושקמותם בחנמל: 48 ויסגר לצרד צעירים ומקניהם לרשפים: 49 ישלח-צב חרון אפו עברה וזעם וזרה משלחת מלאכי רעים: 50 יפלט נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחייתם לצרד הסגיר: 51 ויך כל-צבור במצרים ראשית אוגים באלהי-חס: 52 ויסע כלאן עמו וינהגם כעדר במדבר: 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת-אויביהם כסה היס: 54 ויציאם אל-גבול קדשו הר-זה קנתה ימינו: 55 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באלהיהם שצטי ישראל: 56 וינסו וימרו את-אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: 57 ויסגו ויצדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה: 58 ויכעיקוהו בצמותם ובפסיליהם יקניאוהו: 59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: 60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם: 61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד-נר: 62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: 63 צחוריו אכלה-אש ובחולתיו לא הוללו: 64 כהניו צחרצ נפלו ואלמנתיו לא תצבינה: 65 ויקץ כישן אדני כגבור מתרוגן מייך: 66 ויך-צרו אחור חרפת עולם נתן למו: 67 וימאס באלה יוסף ובשצט אפרים לא צחר: 68 ויצחר את-שצט יהודה את-הר ציון אשר אהב: 69 ויצן כמו-רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם: 70 ויצחר צדוד עצדו ויקחהו ממכללת צאן: 71 מאחר עלות הביאו לרעות זיעקב עמו ובישראל נחלתו: 72 וירעם כחם לבצו ובחבונות כפיו ינחם: **Psa 79** מזמור לאסף אלהים צאו גוים בנחלתך טמאו את-היכל קדשך שמו את-ירושלם לעיים: 2 נתנו את-נצלת עצדיך מאכל לעוף השמים צחר חסידך לחיתו-ארץ: 3 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: 4 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 5 עד-מה יהוה תאנף לנחח תצער כמו-אש קנאתך: 6 שפך חמתך אל-הגוים אשר לא-ידעוך ועל ממלכות אשר צשמך לא קראו: 7 כי אכל

את-יעקב ואת-גוהו השמו: **8** אל-תזכר-לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמין כי
 דלוננו מאד: **9** עורנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והזילנו וכפר על-חטאחינו
 למען שמך: **10** למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע **[בגייס]** **[בגויס]** לעינינו נקמת
 דס-עזדיך השפוך: **11** תצוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: **12**
 והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקס חרפתם אשר חרפוך אדני: **13** ואנחנו עמך ולאן
 מרעיתך גודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: **Psa 80** למנצח אל-ששנים עדות
 לאסף מזמור: **2** רעה ישראל האזינה נהג כלאן יוסף ישב הכרזים הופיעה: **3**
 לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את-גבורתך ולכה לישעתה לנו: **4** אלהים
 השיבנו והאר פניך ונושעה: **5** יהוה אלהים לצאות עד-מתי עשנת בחפלת עמך: **6**
 האכלתם לחם דמעה ותשקמו צדמעות שלש: **7** תשימונו מדון לשכנינו ואיבינו
 ילעגו-לנו: **8** אלהים לצאות השיבנו והאר פניך ונושעה: **9** גפן ממזרים תסיע תגרש
 גוים ותטעה: **10** פנית לפנייה ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ: **11** כסו הרים צלה וענפיה
 ארוזי-אל: **12** תשלח קצירה עדיים ואל-נהר יונקותיה: **13** למה פרצת גדריה וארוה
 כל-עברי דרך: **14** יכרסמנה חזיר מיער וזין שדי ירענה: **15** אלהים לצאות שוב-נא
 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: **16** וכנה אשר-נטעה ימינך ועל-צן אמנתה לך:
17 שרפה צאש כסוחה מגערת פניך יאצדו: **18** תהיידך על-איש ימינך על-צן-אדם
 אמנת לך: **19** ולא-נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: **20** יהוה אלהים לצאות השיבנו
 האר פניך ונושעה: **Psa 81** למנצח על-הגתית לאסף: **2** הרנינו לאלהים עוזנו הריעו
 לאלהי יעקב: **3** שאו-זמורה ותנו-תף כנור נעים עס-נבל: **4** תקעו צחדש שופר צכסה
 ליום חגנו: **5** כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: **6** עדות ציהוסף שמו
 בצאתו על-ארץ מזרים שפת לא-ידעתי אשמע: **7** הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד
 תעצבנה: **8** צרה קראת ואחלץך אענך צמתר רעס אצחךך על-מי מריצה סלה: **9**
 שמע עמי ואעידה צך ישראל אס-תשמע-לי: **10** לא-יהיה צך אל זר ולא תשתחווה
 לאל נכר: **11** אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מזרים הרחצ-פיך ואמלאהו: **12**
 ולא-שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי: **13** ואשלחהו בצרירות לצס ילכו
 צמועו-ותיהס: **14** לו עמי שמע לי ישראל צדרכי יהלכו: **15** כמעט אויביהם אכניע
 ועל צריהם אשיצ ידי: **16** משנאי יהוה יכחשו-לו והי עתס לעולם: **17** ויאכילהו
 מחלב חטה ומנור דבש אשביעך: **Psa 82** מזמור לאסף אלהים נצב צעדת-אל צקרב
 אלהים ישפט: **2** עד-מתי תשפטו-עול ופני רשעים תשאו-סלה: **3** שפטו-דל ויתוס עני
 ורש הצדיקו: **4** פלטו-דל ואציון מיד רשעים הצילו: **5** לא ידעו ולא יבינו צחשכה
 יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ: **6** אני-אמרתי אלהים אתם וצני עליון כלכס: **7** אכן
 כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: **8** קומה אלהים שפטה הארץ כי-אתה תנחל
 צכל-הגוים: **Psa 83** שיר מזמור לאסף: **2** אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט
 אל: **3** כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: **4** על-עמך יערימו סוד ויתיעלו
 על-צפוניך: **5** אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד: **6** כי נועלו לצ
 יחדו עליך צרית יכרתו: **7** אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: **8** גבל ועמון
 ועמלק פלשת עס-ישבי צור: **9** גס-אשור נלוה עמם היו זרוע לצני-לוט סלה: **10**

עשה-להם כמדון כסיסרא כיצין בנחל קישון: **11** נשמדו בעין-דאר היו דמן לאדמה: **12** שיתמו נדיצמו כערב וכואב וכוצח וכללמנע כל-נסיכמו: **13** אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: **14** אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני-רוח: **15** כאש תצער-יער וכלהבה תלהט הרים: **16** כן תרדפס בסערך ובסופתך תצהלס: **17** מלא פניהם קלון ויצקשו שמך יהוה: **18** יצשו ויצהלו עדי-עד ויחפרו ויאצדו: **19** וידעו כי-אתה שמך יהוה לצדך עליון על-כל-הארץ: **Psa 84** למננח על-הגהית לבני-קרח מוזמור: **2** מה-ידידות משכנותיך יהוה צבאות: **3** נכספה וגם-כלתה נפשי לחצרות יהוה לצי וצפרי ירננו אל אל-חי: **4** גם-צפור מנחה בית ודרור קן לה אשר-שתה אפרחיה את-מוצחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: **5** אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: **6** אשרי אדם עוז-לו בך מסלות בלצבס: **7** עברי בעמק הבכא מעין ישיטוהו גם-צרכות יעטה מורה: **8** ילכו מחיל אל-חיל יראה אל-אלהים בציון: **9** יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: **10** מגננו ראה אלהים והצט פני משיחך: **11** כי טוב-יוס בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בצית אלהי מדור באהלי-רשע: **12** כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים: **13** יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: **Psa 85** למננח לבני-קרח מוזמור: **2** רצית יהוה ארנך שבת **[שבת]** יעקב: **3** נשאת עון עמך כסית כל-חטאתם סלה: **4** אספת כל-עצרתך השיבות מחרון אפך: **5** שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: **6** הלעולם תאנף-בנו תמשך אפך לדר ודר: **7** הלא-אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו-בך: **8** הראנו יהוה חסדך וישעך תתן-לנו: **9** אשמעה מה-ידיבר האל יהוה כי ידבר שלום אלי-עמו ואל-חסידיו ואל-ישומו לכסלה: **10** אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארננו: **11** חסד-ואמת נפגשו נדק ושלום נשקו: **12** אמת מארץ תלמח ונדק משמים נשקף: **13** גם-יהוה יתן הטוב וארננו תתן יכולה: **14** נדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו: **Psa 86** תפלה לדוד הטה-יהוה אוזן ענני כי-עני ואציון אני: **2** שמרה נפשי כי-חסיד אני הושע עצדך אתה אלהי הצוטה אליך: **3** חנני אדני כי אליך אקרא כל-היום: **4** שמה נפש עצדך כי אליך אדני נפשי אשא: **5** כי-אתה אדני טוב וסלה ורצ-חסד לכל-קראיך: **6** האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: **7** ציוס צרתי אקראך כי תענני: **8** אין-כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: **9** כל-גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך: **10** כי-גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לצדך: **11** הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבצי ליראה שמך: **12** אודך אדני אלהי בכל-לצבי ואכבדה שמך לעולם: **13** כי-חסדך גדול עלי והללתי נפשי משאלו תחתיה: **14** אלהים זדים קמו-עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך נגדס: **15** ואתה אדני אל-רחום ותנון ארך אפים ורצ-חסד ואמת: **16** פנה אלי וחנני תנה-עון לעצדך והושיעה לבן-אמתך: **17** עשה-עמי אות לטובה ויראו שנאי ויצשו כי-אתה יהוה עזרתני ונחמתני: **Psa 87** לבני-קרח מוזמור שיר יסודתו צהררי-קדש: **2** אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: **3** נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: **4** אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת ונור עס-כוש זה ילד-שם: **5** ולציון יאמר איש ואיש

ילד-צה והוא יכוננה עליון: **6** יהוה יספר זכחוז עמים זה ילד-שם סלה: **7** ושרים
 כחללים כל-מעני צך: **Psa 88** שיר מזמור לצני קרח למננח על-מחלת לענות משכיל
 להימן האזרחי: **2** יהוה אלהי ישועתי יוס-צעקתי זלילה נגדך: **3** תצוא לפניך
 תפלתי הטוה-אזוך לרנתי: **4** כי-שצעה זרעות נפשי וחיי לשאלו הגיעו: **5** נחשזתי
 עס-יורדי צור הייתי כגזר אין-איל: **6** זמתים חפשי כמו חללים שכזי קצר אשר
 לא זכרתם עוד והמה מידך נגורו: **7** שתני צבור תחתיות זמחשכים זמללות: **8** עלי
 סמכה חמתך וכל-משזריך ענית סלה: **9** הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו
 כלל ולא אלא: **10** עיני דאצה מני עני קראתיך יהוה זכל-יוס שטחתי אליך כפי:
11 הלמתים תעשה-פלא חס-רפאים יקומו יודוך סלה: **12** היספר זקצר חסדך
 אמונתך זאזדון: **13** היודע זחשך פלאך ולדקתך זארך נשיה: **14** ואני אליך יהוה
 שועתי וזקצר תפלתי תקדמך: **15** למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: **16** עני
 אני וגוע מנער נשחתי אמין אפונה: **17** עלי עזרו חרויך זעותיך זמתותי: **18**
 סזוני כמים כל-היום הקיפו עלי יחד: **19** הרחקת ממני אהז ורע מידעי מחשך:
Psa 89 משכיל לאיתן האזרחי: **2** חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך
 זפי: **3** כי-אמרתי עולם חסד יזנה שמים תכן אמונתך זהס: **4** כרתי זרית לזחירי
 נשזעתי לרוד עזדי: **5** עד-עולם אכין זרעך וזניתי לזר-ודור כסאך סלה: **6** וידו
 שמים פלאך יהוה אף-אמונתך זקהל קדשים: **7** כי מי זשחק יערך ליהוה ידמה
 ליהוה זזני אלים: **8** אל נערך זסוד-קדשים רצה ונורא על-כל-סזיזיו: **9** יהוה
 אלהי זזאות מיי-כמוך חסין יה ואמונתך סזיזותיך: **10** אתה מושל זגאות היס
 זשוא גליו אתה תשזחם: **11** אתה דכאת כחלל רהז זרוע עזך פורת אויזיך: **12**
 לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: **13** זפון וימין אתה זראתם
 תבור וחרמון זשמך ירננו: **14** לך זרוע עס-גזורה תעז ידך תרוס ימיך: **15** דק
 ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: **16** אשרי העס יודעי תרועה יהוה
 זאור-פניך יהלכון: **17** זשמך יגילון כל-היום וזנדקתך ירומו: **18** כי-תפארת עומו
 אתה וזרנך **(תריס)** **[תרוס]** קרננו: **19** כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: **20**
 אז דזרת-זחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על-גזור הרימותי זחור מעס: **21**
 מזאתי דוד עזדי זשמך קדשי משחתיו: **22** אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמננו:
23 לא-ישא אויז צו וזן-עולה לא יעננו: **24** וכתותי מפניו זריו ומשנאיו אגוף: **25**
 ואמונתי וחסדי עמו וזשמי תרוס קרנו: **26** ושמתי זיס ידו וזנהרות ימינו: **27** הוא
 יקראני אזי אתה אלי וזר ישועתי: **28** אף-אני זכור אתנהו עליון למלכי-ארץ: **29**
 לעולם **(אשמור-)** **[אשמר-]** לו חסדי וזריתי נאמנת לו: **30** ושמתי לעד זרעו וכסאו
 זימי שמים: **31** אס-יעזבו זניו תורתי וזמשפטי לא ילכון: **32** אס-תקתי יחללו
 ומנתי לא ישמרו: **33** ופקדתי זשזט פשעס וזנגעים עונס: **34** וחסדי לא-אפיר
 מעמו ולא-אשקר זאמונתי: **35** לא-אחלל זריתי ומזא שפתי לא אשנה: **36** אתה
 נשזעתי זקדשי אס-לדוד אכוז: **37** זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמס נגדי: **38** כירח
 יכון עולם ועד זשחק נאמן סלה: **39** ואתה זנחת ותמאס תעזרת עס-משיחך: **40**
 נארתה זרית עזדך חללת לארץ נורו: **41** פרזת כל-גדרתיו שמת מזזריו מחתה:

42 שָׁסוּ כָל-עַבְרֵי דַרְךָ הִיא חֲרַפָּה לְשַׁכְּנוֹ: 43 הַרְיִמוֹת יִמִּין זָרְיוּ הַשְּׂמַחַת
 כָּל-אֲוִיבּוֹ: 44 אֶף-תִּשֵׁב צוֹר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקִּימְתוּ צְמַלְחָמָה: 45 הַשְּׂבַת מִטְהָרוּ וּכְסָרוּ
 לְאַרְךָ מִגְרַתָּה: 46 הִקְצַרְתָּ יָמַי עֲלוֹמָיו הַעֲטִייתָ עָלַי צוּשָׁה סְלָה: 47 עַד-מָה יְהוָה
 תִּסְתַּר לְנַפְחַת תִּצְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ חֲמַתְךָ: 48 זָכֵר-אֲנִי מֵהַחֲלָד עַל-מֵה-שׂוֹא צְרַחַת
 כָּל-בְּנֵי-אָדָם: 49 מִי גָבַר יְחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה-מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד-שְׂאוֹל סְלָה: 50 אִיָּה
 חֲסָדֶיךָ הַרְאֵשִׁים אֲדֵנִי נִשְׁבַּעַת לְדוֹד צְאֻמוֹנְתְךָ: 51 זָכֵר אֲדֵנִי חֲרַפְתָּ עַבְדֶּיךָ שְׂאֵתִי
 צַחִיקִי כָל-רַבִּים עַמִּים: 52 אֲשֶׁר חֲרַפּוּ אֲוִיבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֲרַפּוּ עַקְבוֹת מִשִּׁיחֶךָ: 53
 צְרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: **Psa 90** תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדֵנִי מֵעוֹן אַתָּה
 הֵייתָ לָנוּ צַדֵּר וְדֵר: 2 בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אֲרָץ וְתַחֲוֹלֵל וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אַתָּה
 אֵל: 3 תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד-דְּכָא וְתִאֲמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: 4 כִּי אֶלְף שָׁנִים צַעֲיִיךָ כְּיוֹם
 אַתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשִׁמְרָהּ צְלִילָה: 5 זִרְמַתָּ שָׁנָה יִהְיוּ צְבָקָר כַּחֲזִיר יַחֲלֹף: 6
 צְבָקָר יִצֵּן וְחֲלֹף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וּיִצֵּשׁ: 7 כִּי-כִלְיֵנוּ צָאֲפָךָ וּצְמַחְתְךָ נִבְהַלְנוּ: 8 **[שֵׁת]**
[שֵׁת] עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: 9 כִּי כִלְיֵמֵנוּ פָּנוּ צַעֲבַרְתְךָ כִלְיֵנוּ שְׁנִינוּ
 כְּמוֹ-הַגֵּה: 10 יִמֵּי-שְׁנוֹתֵינוּ צֹהַם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאֵם צְבָרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהַצֵּם עֲמַל
 וְאוֹן כִּי-גַז חֵישׁ וְנַעֲפָה: 11 מִיִּיּוֹדַע עַו אֲפָךָ וּכִירְאֲתָךָ עַצְרַתְךָ: 12 לְמַנּוֹת יִמֵּינוּ כֵּן
 הוֹדַע וּנְצָא לְצַב חֲכָמָה: 13 שׁוּבָה יְהוָה עַד-מַתִּי וְהִנַּחֵם עַל-עַבְדֶּיךָ: 14 שְׁבַעְנוּ צְבָקָר
 חֲסָדֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה בְּכִלְיֵמֵנוּ: 15 שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעְיָה: 16
 יִרְאֶה אֶל-עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ וְהַדְרֵךְ עַל-בְּנֵיהֶם: 17 וְיִהִי נַעַם אֲדֵנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה: **Psa 91** יֵשֶׁב בְּסִתְרֵךָ עֲלִיּוֹן צִלְל שָׂדֵי יַחֲלוֹן: 2
 אֲמַר לִיהוָה מַחְסִי וּמִצֹּדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי-צִו: 3 כִּי הוּא יִצִּילְךָ מִפַּחַת יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 הַוּוֹת: 4 בְּאֲצַרְתּוֹ יִסָּךְ לְךָ וְתַחַת-כַּנְפָּיו תַּחֲסֶה נָּה וּסְתַרְהָ אֲמַתּוֹ: 5 לֹא-תִירָא מִפַּחַד
 לֵילָה מִחַךְ יַעֲוֹף יוֹמָם: 6 מִדְּבַר בְּאֶפְלֵי יַהֲלֵךְ מִקְטָב יִשׁוּד זֹהֲרִים: 7 יִפֹּל מִנְדָּךְ
 אֶלְף וּרְבָבָה מִיַּמִּינְךָ אֲלִיךָ לֹא יִגַּשׁ: 8 רַק צַעֲיִיךָ תְּצִיט וּשְׁלַמַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: 9
 כִּי-אֲתָה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׂמַת מַעֲוֹן: 10 לֹא-תִחַנְּנֵה אֲלִיךָ רַעְיָה וּנְגַע לֹא-יִקְרַב
 בְּאֵהֶלְךָ: 11 כִּי מִלֹּאכִיו יִהְיֶה-לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: 12 עַל-כַּפֵּים יִשְׂאוּךָ פַּן-תִּגַּף
 בְּאֵצֶן רִגְלֶךָ: 13 עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר וְתִנִּין: 14 כִּי צִי חֶשֶׁק וְאֶפְלַטָּהוּ
 אֲשַׁגְבֶּהוּ כִּי-יִדַע שְׁמִי: 15 יִקְרָאֲנִי וְאֲעַנְהוּ עֲמוּ-אֲנִי צְרָה אֲחַלְּלֶהוּ וְאֲכַבְדֶּהוּ: 16
 אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבְעֶהוּ וְאֲרַחֲהוּ בִּישׁוּעָתִי: **Psa 92** מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: 2 טוֹב לְהַדוֹת
 לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְרֶךָ עֲלִיּוֹן: 3 לְהַגִּיד צְבָקָר חֲסָדֶךָ וְאֲמוֹנְתְךָ צְלִילוֹת: 4 עַל-יַעֲשׂוֹר
 וְעַל-יִבְבֵּל עָלֵי הַגִּיּוֹן צְכוֹר: 5 כִּי שְׂמַחְתִּי יְהוָה בְּפֶעֶלְךָ צִמְעָשִׁי יָדֶיךָ אֲרָנִי: 6
 מֵהַגְדִּלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: 7 אִישׁ-צַעֵר לֹא יִדַע וּכְסִיל לֹא-יִצִּיץ
 אֲתִ-זֹּאת: 8 צַפְרַח רַשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וְיִצְאוּ כָל-פְּעֻלֵי אוֹן לְהַשְׂמַדֵם עַד-יַעַד: 9 וְאַתָּה
 מֵרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה: 10 כִּי הִנֵּה אֲיִצִּיךָ יְהוָה כִּי-הִנֵּה אֲיִצִּיךָ יִצְדוּ וְיִתְפַּרְדּוּ כָל-פְּעֻלֵי
 אוֹן: 11 וְתִרַם כְּרָאִים קִרְנֵי צִלְתִּי צִשְׁמַן רַעֲנָן: 12 וְתַצֵּט עֵינַי צְשׁוּרֵי צַקְמִים עָלַי
 מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: 13 לְדִיק כְּתַמֵּר יִפְרַח כֹּחַרְזוֹ בְּלִצְנוֹן יִשְׁגָה: 14 שְׂתוֹלִים צְבִית
 יְהוָה בְּחַזְרֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: 15 עוֹד יִנּוּצוֹן צְשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ: 16 לְהַגִּיד
 כִּי-יִשֶׁר יְהוָה צוֹרֵי וְלֹא-**[עֲלַתָּה]** **[עוֹלַתָּה]** צו: **Psa 93** יְהוָה מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה

עו התאזר אף-תכוון תצל בל-תמוט: **2** נכון כסאך מאז מעולם אתה: **3** נשאו נהרות
 יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכיס: **4** מקלות מים רצים אדירים משצריים
 אדיר צמרוס יהוה: **5** עדתיך נאמנו מאד לצייתך נאוה-קדש יהוה לארך ימים: **Psa 94**
 אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע: **2** הנשא שפט הארץ השצ גמול על-גאים: **3**
 עד-מתי רשעים יהוה עד-מתי רשעים יעלו: **4** יציעו ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי
 און: **5** עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: **6** אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירנחו: **7** ויאמרו
 לא יראה-יה ולא-יציין אלהי יעקב: **8** צינו צערים צעם וכסילים מתי תשכילו: **9**
 הנטע און הלא ישמע אס-יאר עין הלא יציט: **10** היסר גוים הלא יוכיח המלמד
 אדם דעת: **11** יהוה ידע מחשבות אדם כ-המה הצל: **12** אשרי הגבר אשר-תיסרנו
 יה ומתורתך תלמדנו: **13** להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: **14** כי
 לא-יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: **15** כ-עד-לדק ישוב משפט ואחריו
 כל-ישרי-לב: **16** מ-י-יקום לי עס-מרעים מ-י-יתאב לי עס-פעלי און: **17** לולי יהוה
 עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: **18** אס-אמרת מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
19 ברצ שרעפי בקרבי תחומיך ישעשעו נפשי: **20** היחצרך כסא הוות יאר עמל
 עלי-חק: **21** יגודו על-נפש לדיק ודם נקי ירשיעו: **22** ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
 לצור מחסי: **23** וישצ עליהם את-אונם וצרתם יצמיחם יצמיחם יהוה אלהינו: **Psa 95**
 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: **2** נקדמה פניו בתודה צומרות נריע לו: **3** כי
 אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים: **4** אשר צידו מחקר-ארץ ותועפות הרים
 לו: **5** אשר-לו היס והוא עשהו ויצת ידיו יררו: **6** צאו נשתחוה ונכרעה נכרעה
 לפני-יהוה עשנו: **7** כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו ונאן ידו היום אס-צקלו
 תשמעו: **8** אל-תקשו לצבכם כמריצה כיום מסה צמדצר: **9** אשר נסוני אצותיכם
 צחנוני גס-ראו פעלי: **10** ארבעים שנה אקוט צדור ואמר עם תעי לצב הם והם
 לא-ידעו דרכי: **11** אשר-נשבעתי צאפי אס-יצאון אל-מנוחתי: **Psa 96** שירו ליהוה שיר
 חדש שירו ליהוה כל-הארץ: **2** שירו ליהוה צרכו שמו צשרו מיוס-ליוס ישועתו: **3**
 ספרו צגוים כצודו כל-העמים נפלחותיו: **4** כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא
 על-כל-אלהים: **5** כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: **6** הוד-והדר
 לפניו עו ותפארת צמקדשו: **7** הצו ליהוה משפחות עמים הצו ליהוה כבוד ועו: **8**
 הצו ליהוה כבוד שמו שאר-מנחה וצאו לחרותיו: **9** השתחוה ליהוה צהדרת-קדש
 חילו מפניו כל-הארץ: **10** אמרו צגוים יהוה מלך אף-תכוון תצל בל-תמוט ידן
 עמים צמישרים: **11** ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם היס ומלאו: **12** יעלו שדי
 וכל-אשר-צו אז ירננו כל-עני-יער: **13** לפני יהוה כי צא כי צא לשפט הארץ
 ישפט-תצל צדק ועמים צאמונת: **Psa 97** יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רצים: **2**
 ענן וערפל סציו צדק ומשפט מכון כסאו: **3** אש לפניו תלך ותלהט סציו צרי: **4**
 האירו צרקיו תצל ראתה ותחל הארץ: **5** הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני
 אדון כל-הארץ: **6** הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כצודו: **7** יצשו כל-עבדי
 פסל המתהללים צאלילים השתחו-לו כל-אלהים: **8** שמעה ותשמח ליון ותגלנה
 צנות יהודה למען משפטיך יהוה: **9** כ-אתה יהוה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית

על-כל-אלהים: **10** אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים ילס: **11**
 אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה: **12** שמחו צדיקים ציהוה והודו לזכר קדשו:
Psa 98 מומור שירו ליהוה שיר חדש כיינפלאות עשה הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו:
2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה זקמתו: **3** זכר חסדו ואמונתו לצית ישראל
 ראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: **4** הריעו ליהוה כל-הארץ פנחו ורננו
 וזמרו: **5** זמרו ליהוה בזכור וקול זמרה: **6** בזמרות וקול שופר הריעו לפני
 המלך יהוה: **7** ירעם הים ומלאו תבל וישבי צה: **8** נהרות ימחאו-קף יחד הרים
 ירננו: **9** לפני-יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל צדק ועמים צמישרים: **Psa 99**
 יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרוזים תנוט הארץ: **2** יהוה ציון גדול ורם הוא
 על-כל-העמים: **3** יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: **4** ועז מלך משפט אהב אתה
 כוננת מישרים משפט וזקה ביעקב אתה עשית: **5** רוממו יהוה אלהינו והשתחו
 להדס רגליו קדוש הוא: **6** משה ואהרן זכהינו ושמואל זקראי שמו קראים
 אלי-יהוה והוא יענס: **7** בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן-למו: **8** יהוה
 אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם עלי-עליותם: **9** רוממו יהוה אלהינו
 והשתחו להר קדשו כיי-קדוש יהוה אלהינו: **Psa 100** מומור לתודה הריעו ליהוה
 כל-הארץ: **2** עזדו את-יהוה בשמחה באו לפניו זרננה: **3** דעו כיי-יהוה הוא אלהים
 הוא-עשנו **(ולא)** **(ולו)** אנחנו עמו ואלן מרעיתו: **4** באו שעריו צתודה חזרתיו
 צתלה הודו-לו זרכו שמו: **5** כיי-טוב יהוה לעולם חסדו ועד-דר וזר אמונתו:
Psa 101 לדוד מומור חסד-ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: **2** אשכילה זדרך תמים
 מתי תצוא אלי אתהלך צתס-לצבי זקרב ציתי: **3** לא-אשית לנגד עיני זבר-צליעל
 עשה-קטים שנאתי לא ידבק צי: **4** לצב עקש יסור ממני רע לא אדע: **5** **(מלושני)**
(מלושני) צסתר רעהו אותו אכמית גזה-עיניים ורחצ לצב אתו לא אוכל: **6** עיני
 זנאמני-ארץ לשבת עמדי הלך זדרך תמים הוא ישרתני: **7** לא-ישב זקרב ציתי
 עשה רמיה זבר שקרים לא-יכון לנגד עיני: **8** לזקרים אכמית כל-רשעי-ארץ
 להכרית מעיר-יהוה כל-פעלי און: **Psa 102** תפלה לעני כיי-יעטף ולפני יהוה ישפך
 שיחו: **2** יהוה שמעה תפלתי וישועתי אליך תצוא: **3** אל-תסתר פניך ממני ציום זר
 לי הטא-אלי אונך ציום אקרא מהר ענני: **4** כיי-כלו זעשן ימי ועזמותי כמו-קד
 נחרו: **5** הוכה-כעשז ויבש לצי כיי-שכחתי מאכל לחמי: **6** מקול אנתתי זבקה עזמי
 לזשרי: **7** דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: **8** שקדתי ואהיה ככפור זודד
 על-גג: **9** כל-היום חרפוני אויבי מהוללי צי נשצבו: **10** כיי-אפר כלתם אכלתי ושקוי
 צצבי מסכתי: **11** מפני-זעמן וקפפך כי נשאתני ותשליכני: **12** ימי כלל נטוי ואני
 כעשז איבש: **13** ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר וזר: **14** אתה תקום תרחם
 ציון כיי-עת לחננה כיי-צא מועד: **15** כיי-רצו עבדיך את-אצניה ואת-עפרה יחנו: **16**
 וייראו גוים את-שם יהוה וכל-מלכי הארץ את-כבודך: **17** כיי-צנה יהוה ציון נראה
 זכודו: **18** פנה אל-תפלת הערער ולא-צוה את-תפלתם: **19** תכתב זאת לדור
 אחרון ועס זברא יהלליה: **20** כיי-השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל-ארץ
 הזיט: **21** לשמע אנתת אסיר לפתח צני תמותה: **22** לספר צציון שם יהוה ותהלתו

צירושלם: ²³ בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את־יהוה: ²⁴ ענה זדרך **[כחו]** קצר ימי: ²⁵ אמר אלי אל־תעלני בחצי ימי זדור דורים שנותיך: ²⁶ לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: ²⁷ המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ²⁸ ואתה־הוא ושנותיך לא יתמו: ²⁹ בני־עזדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון: **Psa 103** לדוד זרכי נפשי את־יהוה וכל־קרבי את־שם קדשו: ² זרכי נפשי את־יהוה ואל־תשכחי כל־גמוליו: ³ הסלח לכל־עונכי הרפא לכל־תחלתי: ⁴ הגואל משחת חייכי המעטרני חסד ורחמים: ⁵ המשביע זטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריי: ⁶ עשה זדקות יהוה ומשפטים לכל־עשוקים: ⁷ ידיע דרכיו למשה זבני ישראל עלילותיו: ⁸ רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב־חסד: ⁹ לא־לנח יריב ולא לעולם יטור: ¹⁰ לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: ¹¹ כי כגבה שמים על־הארץ גבר חסדו על־יראיו: ¹² כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את־פשינו: ¹³ כרחם אב על־זנים רחם יהוה על־יראיו: ¹⁴ כי־הוא ידע יצרנו זכור כי־עפר אנחנו: ¹⁵ אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: ¹⁶ כי רוח עזרה־בו ואיננו ולא־יכירנו עוד מקומו: ¹⁷ וחסד יהוה מעולם ועד־עולם על־יראיו וזדקתו זבני זנים: ¹⁸ לשמרי זריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: ¹⁹ יהוה זשמים הכין כסאו ומלכותו זכל משלה: ²⁰ זרכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי זכרו לשמע זקול זכרו: ²¹ זרכו יהוה כל־צבאו משרתיו עשי רצונו: ²² זרכו יהוה כל־מעשיו זכל־מקמות ממשלתו זרכי נפשי את־יהוה: **Psa 104** זרכי נפשי את־יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר זבשת: ² עטה־אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: ³ המקרה זמים עליותיו השם־עזים רכובו המהלך על־כנפי־רוח: ⁴ עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: ⁵ יסד־ארץ על־מכוניה זלתמוט עולם ועד: ⁶ תהום כלבוש כסיתו על־הרים יעמדו־מים: ⁷ מן־גערתך ינוסון מן־קול רעמך יחפזון: ⁸ יעלו הרים ירדו זקעות אל־מקום זה יסדת להם: ⁹ גבול־שמת זלי־עזרון זלי־ישוזן לכסות הארץ: ¹⁰ המשלח מעינים זנחלים זין הרים יהלכון: ¹¹ ישקו כל־חיתו שדי ישזרו פראים זמאם: ¹² עליהם עוף־השמים ישכון מזין עפאים יתנו־קול: ¹³ משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבץ הארץ: ¹⁴ מזמית חציר זבהמה ועשב לעזדת האדם להוציא לחם מן־הארץ: ¹⁵ ויין ישמח זבז־אנוש להנהיל פנים משמן ולחם זבז־אנוש יסעד: ¹⁶ ישבעו עזי יהוה ארוי זבנון אשר נטע: ¹⁷ אשר־שם זפרים יקננו חסידה זרושים זיתה: ¹⁸ הרים הגזבים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: ¹⁹ עשה ירח למועדים שמש ידע מזואו: ²⁰ תשתחשך ויהי לילה זור־תרמש כל־חיתו־יער: ²¹ הכפירים שאגים לטרף ולזקש מאל חלם: ²² תזרח השמש יאספון ואל־מעונתם ירצון: ²³ יאח אדם לפעלו ולעזדתו עדי־ערב: ²⁴ מה־רבו מעשיך יהוה כלם זחכמה עשית מלאה הארץ קנין: ²⁵ זה הים גדול ורחב ידיים שם־רמש ואין מספר חיות קטנות עס־גלות: ²⁶ שם חיות יהלכון ליתן זזה־יראת לשחק־בו: ²⁷ כלם אליך ישזרון לתת חלם זעתו: ²⁸ תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: ²⁹ תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואל־יעפרם ישוזן: ³⁰ תשלח רוחך יזראון ותחדש פני אדמה: ³¹ יהי

כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה צמעשיו: **32** המציט לארץ ותרעד יגע זהרים ויעשנו: **33** אשירה ליהוה צחי אומרה לאלהי צעודי: **34** יערב עליו שיחי אכני אשמח ציהוה: **35** יתמו חטאים מן-הארץ ורשעים עוד אינס צרכי נפשי את-יהוה הללויה: **Psa 105** הודו ליהוה קראו צשמו הודיעו צעמים עלילותיו: **2** שירו-לו זמרו-לו שיחו צכל-נפלותיו: **3** התהללו צשם קדשו ישמח לצ מצקשי יהוה: **4** דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: **5** זכרו נפלותיו אשר-עשה מפתיו ומשפטי-פיו: **6** זרע אברהם עצדו בני יעקב צחיריו: **7** הוא יהוה אלהינו צכל-הארץ משפטיו: **8** זכר לעולם צריתו דבר לזה לאלף דור: **9** אשר כרת את-אברהם ושבעתו לישחק: **10** ויעמידה ליעקב לחק לישראל צרית עולם: **11** לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם: **12** צהיותם מתי מספר כמעט וגרים צה: **13** ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר: **14** לא-הניח אדם לעשקם ויוכה עליהם מלכים: **15** אל-תגעו צמשי ונציאי אל-תרעו: **16** ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שצר: **17** שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: **18** ענו צכבל **(רגליו)** **[רגלו]** צרול צזה נפשו: **19** עד-עת צא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: **20** שלח מלך ויחיהו משל עמים ויפתחהו: **21** שמו אדון לציתו ומשל צכל-קנינו: **22** לאסר שריו צנפשו ווקניו יחכם: **23** ויצא ישראל מצרים ויעקב גר צארץ-חם: **24** ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצריו: **25** הפך לצם לשנא עמו להתנכל צעצדיו: **26** שלח משה עצדו אהרן אשר צחר-צו: **27** שמו-צם דברי אתותיו ומפתים צארץ חם: **28** שלח תשך ויחשך ולא-מרו את-**(צרו)** **[צרו]**: **29** הפך את-מימיהם לדם וימת את-דגתם: **30** שרץ ארצם צפרדעים צחדרי מלכיהם: **31** אמר ויצא ערב כניס צכל-גבולם: **32** נתן גשמייהם צרד אש להבות צארצם: **33** ויך גפנם ותאחנס וישצר עץ גבולם: **34** אמר ויצא ארצה וילק ואין מספר: **35** ויאכל כל-עשב צארצם ויאכל פרי אדמתם: **36** ויך כל-צבור צארצם ראשית לכל-אונם: **37** ויוציאם צכסף וזהב ואין צשצטיו כושל: **38** שמה מצרים צנאחם כי-נפל פחדם עליהם: **39** פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: **40** שאל ויצא שלו ולחם שמים ישציעם: **41** פתח נור ויוצו מים הלכו צציות נהר: **42** כי-זכר את-דבר קדשו את-אברהם עצדו: **43** ויואל עמו צששון צרנה את-צחיריו: **44** ויתן להם ארצות גויס ועמל לאמים יירשו: **45** צעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה: **Psa 106** הללויה הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו: **2** מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל-תלתו: **3** אשרי שמרי משפט עשה לזקה צכל-עת: **4** זכרני יהוה צרצון עמך פקדני צישועתך: **5** לראות צטובת צחירך לשמח צשמחת גויך להתהלל עם-נחלתך: **6** חטאנו עם-אבותינו העוינו הרשענו: **7** אבותינו צמצרים לא-השכילו נפלותיך לא זכרו את-רב חסדיך וימרו עליים צים-סוף: **8** ווישעם למען שמו להודיע את-גבורתו: **9** ויגער צים-סוף ויחרב ויוליכם צתהמות כמדבר: **10** ווישעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: **11** ויכסו-מים צריהם אחד מהם לא נותר: **12** ויאמינו צדבריו ישירו תלתו: **13** מהרו שכתו מעשיו לא-חכו לעצתו: **14** ויתאו תאוה צמדבר וינסו-אל צישימון: **15** ויתן להם שאלתם וישלח רצון צנפסם: **16** ויקנאו למשה צמחנה לאהרן קדוש יהוה: **17** תפתח-ארץ ותצלע דתן ותכם

על-עדת אצירס: **18** ותצער-אש בעדתם להצה תלהט רשעים: **19** יעשו-עגל צחרז
 וישתחוו למסכה: **20** וימירו את-כבודם בתבנית שור אכל עשז: **21** שכחו אל
 מושיעם עשה גדלות צמצרים: **22** נפלאות צארך חס נוראות על-יס-סוף: **23** ויאמר
 להשמידם לולי משה צחירו עמד צפרך לפניו להשיצ חמתו מהשחית: **24** וימאסו
 צארך חמדה לא-האמינו לדברו: **25** וירגו צאהליהם לא שמעו צקול יהוה: **26**
 וישא ידו להם להפיל אותם צמדבר: **27** ולהפיל זרעם צגויס ולזרותם צארצות: **28**
 ויאמדו לצעל פעור ויאכלו זצחי מתים: **29** ויכעיסו צמעלליהם ותפרך-צס מגפה:
30 ויעמד פינתק ויפלל ותעצר המגפה: **31** ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד-עולם:
32 ויקיפו על-מי מריצה וירע למשה צעצורס: **33** כ-יהמרו את-רותו ויצטא
 צשפתיו: **34** לא-השמידו את-העמים אשר אמר יהוה להם: **35** ויתערצו צגויס
 וילמדו מעשיהם: **36** ויעצדו את-עצביהם ויהיו להם למוקש: **37** ויצחו את-צבניהם
 ואת-צנותיהם לשדים: **38** וישפכו דס נקי דס-צבניהם וצנותיהם אשר זצחו לעצבי
 כנען ותחנק הארץ צדמים: **39** ויטמאו צמעשיהם וזנו צמעלליהם: **40** ויחר-אף יהוה
 צעמו ויתעצ את-נחלתו: **41** ויחנס ציד-גויס וימשלו צהס שנאיהם: **42** וילחצו
 אויביהם ויכנעו תחת ידס: **43** פעמים רצות יאילס והמה ימרו צעצתם וימכו צעונס:
44 וירא צצר להם צשמעו את-רנתס: **45** ויזכר להם צריתו וינחס כרצ **(חסדו)**
[חסדיו]: **46** ויתן אותם לרחמים לפני כל-צויהם: **47** הושיענו יהוה אלהינו וקצצנו
 מן-הגויס להדות לשס קדשך להשתצח צתלהתך: **48** צרוך-יהוה אלהי ישראל
 מן-העולם ועד העולם ואמר כל-העס אמן הללויה: **Psa 107** הדו ליהוה כ-טוב כי
 לעולם חסדו: **2** יאמרו גאולי יהוה אשר גאלס מיד-צרי: **3** ומארצות קצצס ממזרח
 וממערב מצפון ומיס: **4** תעו צמדצר צישימון דרך עיר מושצ לא מצאו: **5** רעציס
 גס-צמאים נפשם צהס תחעטוף: **6** ויאעקו אל-יהוה צצר להם ממצוקותיהם יאילס: **7**
 וידריכס צדרך ישרה ללכת אל-עיר מושצ: **8** ידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לצבי
 אדס: **9** כ-יהשציע נפש שקקה ונפש רעצה מלא-טוב: **10** ישצבי חשך וצלמות אסירי
 עני וצרוזל: **11** כ-יהמרו אמרי-אל ועצת עליון נאצו: **12** ויכנע צעמל לצס כשלו
 ואין עור: **13** ויאעקו אל-יהוה צצר להם ממצוקותיהם יושיעם: **14** ויאילס מחשך
 וצלמות ומוסרותיהם ינתק: **15** ידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לצבי אדס: **16** כ-ישצר
 דלתות נחשת וצריחי צרוזל גדע: **17** אוליס מדרך פשעס ומעונתיהם יתענו: **18**
 כל-אכל תחעצ נפשם ויגיעו עד-שערי מות: **19** ויאעקו אל-יהוה צצר להם
 ממצוקותיהם יושיעם: **20** ישלת דצרו וירפאס וימלט משחיתותם: **נ** **21** ידו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לצבי אדס: **נ** **22** ויצחו זצחי תודה ויספרו מעשיו צרנה: **נ** **23** יורדי
 היס צאניות עשי מלאכה צמים רציס: **נ** **24** המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו
 צמלוה: **נ** **25** ויאמר ויעמד רוח סערה ותרוםס גליו: **נ** **26** יעלו שמים ירדו
 תהומות נפשם צרעה תתמוגג: **27** יחוגו וינועו כשכור וכל-חכמתם תחצלע: **28** ויאעקו
 אל-יהוה צצר להם וממצוקותיהם יואילס: **29** יקס סערה לדממה ויחשו גליהם: **30**
 וישמחו כ-ישתקו וינחס אל-מחוח חפנס: **31** ידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לצבי אדס:
32 וירממוהו צקהל-עס וצמושצ זקנים יהללוהו: **33** ישס נהרות למדצר ומצאי מים

לזמאון: **34** ארץ פרי למלחה מרעת ישבי זה: **35** ישם מדבר לאגם-מים וארץ זיה למזאי מים: **36** וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: **37** וזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: **38** ויצרכם וירצו מאד ובהמתם לא ימעט: **39** וימעטו וישחו מעזר רעה ויגון: **40** נ שפך בוז על-נדיבים ויתעם בזהו לא-דרך: **41** וישגב אציון מעוני וישם כלאן משפחות: **42** יראו ישרים וישמחו וכל-עולה קפלה פיה: **43** מי-חכם וישמר-אלה ויתבוננו חסדי יהוה: **Psa 108** שיר מזמור לדוד: **2** נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף-כבודי: **3** עורה הנבל וכנור אעירה שחר: **4** אודך בעמים יהוה ואזמרך כל-אמים: **5** כי-גדול מעל-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך: **6** רומה על-שמים אלהים ועל כל-הארץ כבודך: **7** למען יחלצון ידיך הושיעה ימיך וענני: **8** אלהים דבר בקדשו אעלה החלקה שכס ועמק סכות אמדד: **9** לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: **10** מואב סיר רחמי על-אדום אשליך נעלי עלי-פלשת אחרוע: **11** מי יכלני עיר מצר מי נחמי עד-אדום: **12** הלל-אלהים ונחתנו ולא-תמצא אלהים בצצחתינו: **13** הבה-לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: **14** באלהים נעשה-חיל והוא יבוס לרינו: **Psa 109** למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אלת-חרש: **2** כי פי רשע ופי-מרמה עלי פתחו דברו אחי לשון שקר: **3** ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: **4** תחת-אהבתי ישטונוי ואני תפלה: **5** וישומו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: **6** הפקד עליו רשע ושטן יעמד עלי-ימינו: **7** בהשפטו ילא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: **8** יהיו-ימי מעטים פקדתו יקח אחר: **9** יהיו-בניו יתומים ואשתו אלמנה: **10** ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: **11** ינקש נושה לכל-אשר-לו ויבזו זרים יגיעו: **12** אלהי-הלו משך חסד ואל-יהי חונן ליתומיו: **13** יהי-אחריתו להכרית דור אחר ימח שם: **14** יזכר עון אבתיו אלהי-יהוה ותטאת אמו אל-תמח: **15** יהיו נגד-יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: **16** יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש-עני ואציון ונכאה לבב למומת: **17** ויאהב קללה ותבואהו ולא-חפץ בצרכה ותרחק ממנו: **18** וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעלמותיו: **19** תהי-לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה: **20** זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי: **21** ואתה יהוה אדני עשה-אחי למען שמך כי-טוב חסדך הילני: **22** כי-עני ואציון אנכי ולבי חלל בקרבי: **23** כל-כנטותו נהלכתי ננערתי כארצה: **24** צרכי כשלו מצום וצשרי כחש משמן: **25** ואני הייתי חרפה להם יראוני ייעון ראשם: **26** עורני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: **27** וידעו כי-ידך זאת אתה יהוה עשיתה: **28** יקללו-המה ואתה תצרך קמו ויבשו ועצדך ישמח: **29** ילבשו שטוני כלמה ויעטו כמעיל צתם: **30** אודה יהוה מאד צפי וצחוק רבים אהללנו: **31** כי-יעמד לימין אציון להושיע משפטי נפשו: **Psa 110** לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד-אשית איציק הדם לרגליך: **2** מטה-עוז ישלח יהוה מזיון רדה בקרב איציק: **3** עמן נצח ציוס חילך בהדרי-קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: **4** נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דצרתי מלכי-אדק: **5** אדני עלי-ימיך מחך ציוס-אפו מלכים: **6** ידן בגוים מלא גויות מחך ראש על-ארץ רבה: **7** מנחל צדך ישחה על-כן ירים ראש: **Psa 111** הללו יה אודה יהוה

3 ככל-לכזב צקוד ישרים ועדה: 2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל-חפניהם: 3
 הוד-והדר פעלו וזקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: 5
 טרף נתן ליראיו זכר לעולם צריחו: 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת
 גוים: 7 מעשי ידיו חמת ומשפט נאמנים כל-פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם עשויים
 בחמת וישר: 9 פדות שלח לעמו צוה-לעולם צריחו קדוש וגורא שמו: 10 ראשית
 חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל-עשיהם תהלתו עמדת לעד: **Psa 112** הללו יה
 אשר-י-איש ירא את-יהוה במצותיו חפץ מאד: 2 גבור צאריך יהיה זרעו דור ישרים
 יצרך: 3 הון-ועשר צביתו וזקתו עמדת לעד: 4 זרח צהשך אור לישרים חנון
 ורחום וזדיק: 5 טוב-איש חנון ומלוה יכלכל דבריו צמשפט: 6 כי-לעולם לא-ימוט
 לזכר עולם יהיה זדיק: 7 משמועה רעה לא יירא נכון לצו בטח ציהוה: 8 סמוך
 לצו לא יירא עד אשר-יראה צריו: 9 פזר נתן לאציונים זקתו עמדת לעד קרנו
 תרום כצבד: 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאזד: **Psa 113**
 הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את-שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מצרך מעתה
 ועד-עולם: 3 ממזרח-שמש עד-מזרחו מהלל שם יהוה: 4 רם על-כל-גוים יהוה על
 השמים כבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה לשבת: 6 המשפילי לראות צשמים
 וצאריך: 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אציון: 8 להושיצי עם-נדיבים עם נדיבי
 עמו: 9 מושיצי עקרת הצית אס-הבניים שמחה הללויה: **Psa 114** צלחת ישראל
 ממצרים צית יעקב מעס לעו: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: 3 היס
 ראה וינס הירדן יסב לאחור: 4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני-אין: 5 מה-לך
 היס כי תנוס הירדן תסב לאחור: 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-אין: 7
 מלפני אדון חולי אריך מלפני אלוה יעקב: 8 ההפכי הצור אגס-מים חלמיש
 למעינו-מים: **Psa 115** לא לנו יהוה לא לנו כי-לשמך תן כבוד על-חסדך על-חמתך: 2
 למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: 3 ואלהינו צשמים כל אשר-חפץ עשה: 4
 עזביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: 5 פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
 6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: 7 ידיהם ולא ימשון רגליהם ולא
 יהלכו לא-יהגו צגרונס: 8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר-צטח צהם: 9 ישראל צטח
 ציהוה עזרם ומגנס הוא: 10 צית אהרן צטחו ציהוה עזרם ומגנס הוא: 11 יראי
 יהוה צטחו ציהוה עזרם ומגנס הוא: 12 יהוה זכרנו יצרך יצרך את-צית ישראל
 יצרך את-צית אהרן: 13 יצרך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: 14 יסף יהוה עליכם
 עליכם ועל-צניכס: 15 צרוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: 16 השמים שמים
 ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: 17 לא המתים יהללויה ולא כל-ירידי דומה: 18
 ואנחנו נצרך יה מעתה ועד-עולם הללויה: **Psa 116** אהבתי כי-ישמע יהוה את-קולי
 תחנוני: 2 כי-הטה אזנו לי וצימי אקרא: 3 אפפוני חבלי-מות ומצרי שאל מצאוני
 צרה ויגון אמנא: 4 וצסס-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: 5 חנון יהוה וזדיק
 ואלהינו מרחם: 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: 7 שובי נפשי למנוחי
 כי-יהוה גמל עליכי: 8 כי חלצת נפשי ממות את-עיני מן-דמעה את-רגלי מדחי: 9
 אתה-לך לפני יהוה בצארות החיים: 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: 11 אני

אמרתי בחפזי כל-האדם כוזב: **12** מה-אשיב ליהוה כל-תגמולוהי עלי: **13** כוס-ישועות
אשא וזשם יהוה אקרא: **14** נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו: **15** יקר בעיני
יהוה המותה לחסידיו: **16** אנה יהוה כי-אני עבדך אני-עבדך בן-אמתך פתחת
למוסרי: **17** לך-אזבח וזבח תודה וזשם יהוה אקרא: **18** נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא
לכל-עמו: **19** בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו-יה: **Psa 117** הללו את-יהוה
כל-גוים שבחוהו כל-האמים: **2** כי גבר עלינו חסדו ואמת-יהוה לעולם הללו-יה:
Psa 118 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו: **2** יאמר-נא ישראל כי לעולם חסדו: **3**
יאמר-נא בית-אהרן כי לעולם חסדו: **4** יאמר-נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: **5**
מן-המזר קראתי יה ענני במרחב יה: **6** יהוה לי לא אירא מה-יעשה לי אדם: **7**
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: **8** טוב לחסות ביהוה מצנח באדם: **9** טוב
לחסות ביהוה מצנח בגדידים: **10** כל-גוים סבזוני זשם יהוה כי אמילס: **11** סבזוני
גם-סבזוני זשם יהוה כי אמילס: **12** סבזוני כדצורים דעכו כאש קואים זשם יהוה
כי אמילס: **13** דחה דחינני לנפל ויהוה עזרני: **14** עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה: **15**
קול רנה וישועה באהלי דיקים ימין יהוה עשה חיל: **16** ימין יהוה רוממה ימין
יהוה עשה חיל: **17** לא אמות כי-אחיה ואספר מעשי יה: **18** יקר יקרני יה ולמות
לא נתנני: **19** פתחתי-לי שערי-זדק אבא-צם אודה יה: **20** זה-השער ליהוה דיקים
יבאו צו: **21** אודך כי עניתני ותהי-לי לישועה: **22** אבן מאסו הצונים היתה לראש
פנה: **23** מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: **24** זה-היום עשה יהוה נגילה
ושמחה צו: **25** אנה יהוה הושיעה נא אנה יהוה הנליתה נא: **26** צרוך הבא זשם
יהוה ברכנוכס מצית יהוה: **27** אל יהוה ויאר לנו אסרו-חג בעצמים עד-קרנות
המזבח: **28** אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: **29** הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם
חסדו: **Psa 119** אשרי תמימי-דרך ההלכים בתורת יהוה: **2** אשרי נצרי עדתיו בכל-לב
ידרשוהו: **3** אף לא-פעלו עולה דרכיו הלכו: **4** אתה נותנה פקדיך לשמר מאד: **5**
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך: **6** אז לא-אבוש בהציטי אל-כל-מנותיך: **7** אודך
זישר לבב זלמדי משפטי זדקך: **8** את-חקיך אשמר אל-תעזבני עד-מאד: **9** זמה
זוכה-נער את-אחרו לשמר כדברך: **10** בכל-לבי דרשתך אל-תשגני מנותיך: **11**
זלבי זפנתי אמרתך למען לא אחטא-לך: **12** צרוך אתה יהוה למדני חקיך: **13**
זשפתי ספרתי כל משפטי-פיך: **14** זדרך עדותיך ששתי כעל כל-הון: **15** זפקדיך
אשיחה ואציטה ארחתיך: **16** זחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: **17** גמל על-עבדך
אחיה ואשמרה דברך: **18** גל-עיני ואציטה נפלאות מתורתך: **19** גר אנכי בארץ
אלי-תסתר ממני מנותיך: **20** גרסה נפשי לתאבה אל-משפטיך בכל-עת: **21** גערת
זדים ארורים השגים מנותיך: **22** גל מעלי חרפה וצו כי עדתיך נצחתי: **23** גם
ישו שרים זי נדצרו עבדך ישיח זחקיך: **24** גם-עדתיך שעשעי אנשי ענתי: **25**
זבקה לעפר נפשי חייני כדברך: **26** דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך: **27**
דרך-פקודיך הבינני ואשיחה זנפלאותיך: **28** דלפה נפשי מתוהג קיימני כדברך: **29**
דרך-שקר הסר ממני ותורתך חנני: **30** דרך-אמונה זחרתי משפטיך שותי: **31**
זבתי צעדתיך יהוה אל-תצניני: **32** דרך-מנותיך ארוך כי תרחיב לבי: **33** הורני

יהוה דרך חקיק ואזרנה עקב: ³⁴ הצינני ואזרה תורתך ואשמרנה בכל-לצ: ³⁵
 הדריכני צנתיב צנתיב מנאותך כייצו חפצתי: ³⁶ הט-לצי אל-עדותיך ואל אל-צנע: ³⁷
 העבר עיני מראות שוא צדרכך חייני: ³⁸ הקס לעצדך אמרתך אשר ליראתך: ³⁹
 העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטין טוויס: ⁴⁰ הנה תאצתי לפקדין צנצקתך
 חייני: ⁴¹ ויצאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: ⁴² ואענה חרפי דצר כייצנחתי
 צדרכך: ⁴³ ואל-תצלל מפי דצר-אמת עד-מאד כי למשפטן יחלתי: ⁴⁴ ואשמרה
 תורתך תמיד לעולם ועד: ⁴⁵ ואתהלכה צרחה כי פקדין דרשתי: ⁴⁶ ואדברה
 בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: ⁴⁷ ואשתעשע צנאותיך אשר אהבתי: ⁴⁸ ואשא-כפי
 אל-מנאותיך אשר אהבתי ואשיחה צחקיך: ⁴⁹ זכר-דצר לעצדך על אשר יחלתי: ⁵⁰
 זאת נחמתי צעניי כי אמרתך חיתני: ⁵¹ זדים הליצני עד-מאד מחורתך לא נטייתי:
⁵² זכרתי משפטין מעולם יהוה ואתנחם: ⁵³ זלעפה אחזתי מרשעים עוזי תורתך:
⁵⁴ זמרות יורלי חקיק צצית מגורי: ⁵⁵ זכרתי צלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך:
⁵⁶ זאת היתה-לי כי פקדין נרתי: ⁵⁷ חלקי יהוה אמרתי לשמר דצריך: ⁵⁸ חליתי
 פניך בכל-לצ חנני כאמרתך: ⁵⁹ חשבתי דרכי ואשיצה רגלי אל-עדתיך: ⁶⁰ חשתי
 ולא התמהמהתי לשמר מנאותיך: ⁶¹ חצלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: ⁶²
 חנות-לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: ⁶³ חצר אני לכל-אשר יראוך
 ולשמרי פקודיך: ⁶⁴ חסדך יהוה מלאה הארץ חקיק למדני: ⁶⁵ טוב עשית
 עס-עצדך יהוה כדרכך: ⁶⁶ טוב טעם ודעת למדני כי צנאותיך האמנתי: ⁶⁷ טרם
 אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: ⁶⁸ טוב-אתה ומטיב למדני חקיק: ⁶⁹ טפלו
 עלי שקר זדים אני בכל-לצ אזר פקודיך: ⁷⁰ טפש כחלצ לצם אני תורתך
 שעשעתי: ⁷¹ טוב-לי כייעניתי למען אלמד חקיק: ⁷² טוב-לי תורת-פיך מאלפי זהב
 וכסף: ⁷³ ידך עשוני ויחוננוני הצינני ואלמדה מנאותיך: ⁷⁴ יראיך יראוני וישמחו כי
 לדצרך יחלתי: ⁷⁵ ידעתי יהוה כייצדק משפטין ואמונה עניתני: ⁷⁶ יהי-נא חסדך
 לנחמני כאמרתך לעצדך: ⁷⁷ יצאוני רחמיך ואחיה כיי-תורתך שעשעתי: ⁷⁸ יצשו זדים
 כיי-שקר עותוני אני אשיח צפקודיך: ⁷⁹ ישובו לי יראיך **(וידעו)** **[וידעי]** עדתיך: ⁸⁰
 יהי-לצי תמים צחקיך למען לא אבוש: ⁸¹ כלתה לתשועתך נפשי לדצרך יחלתי: ⁸²
 כלו עיני לאמרתך לאמר מחי תנחמני: ⁸³ כיי-הייתי כנאד צקיטור חקיק לא
 שכחתי: ⁸⁴ כמה ימיי-עצדך מחי תעשה צדפי משפט: ⁸⁵ כרו-לי זדים שיחות אשר
 לא כתורתך: ⁸⁶ כל-מנאותיך אמונה שקר רדפוני עורני: ⁸⁷ כמעט כלוני צארך ואני
 לא-עזבתי פקודיך: ⁸⁸ כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך: ⁸⁹ לעולם יהוה דצרך נצב
 צשמים: ⁹⁰ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: ⁹¹ למשפטין עמדו היום כי הכל
 עצדיך: ⁹² לולי תורתך שעשעי אז אצדתי צעניי: ⁹³ לעולם לא-אשכח פקודיך כי
 צם חייתי: ⁹⁴ לך-אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: ⁹⁵ לי קוו רשעים לאצדני עדתיך
 אצבונך: ⁹⁶ לכל תכלה ראייתי קן רחבה מנאותך מאד: ⁹⁷ מה-אהבתי תורתך
 כל-היום היא שיחתי: ⁹⁸ מאיצי תחכמני מנאותך כי לעולם היא-לי: ⁹⁹ מכל-מלמדי
 השכלתי כי עדותיך שיחה לי: ¹⁰⁰ מוקנים אצבונך כי פקודיך נרתי: ¹⁰¹ מכל-ארח
 רע כלחתי רגלי למען אשמר דצרך: ¹⁰² ממשפטיך לא-סרתי כיי-אתה הורתני: ¹⁰³

מה-נמללו לחכי אמרתך מדבש לפי: 104 מפקודיך אצונן על-כן שנאחי כל-ארח
 שקר: 105 נר-לרגלי דברך ואור לנחיצתי: 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי דקך:
 107 נעניתי עד-מאד יהוה חייני כדברך: 108 נדבות פי רזה-נא יהוה ומשפטיך
 למדני: 109 נפשי צכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך
 לא תעיתי: 111 נחלתי עדותיך לעולם כיי-ששון לצי המה: 112 נטייתי לצי לעשות
 חקיך לעולם עקב: 113 סעפים שנאחי ותורתך אהבתי: 114 סחרי ומגני אתה לדברך
 יחלתי: 115 סורור-ממני מרעים ואזרה מלות אלהי: 116 סמכני כאמרתך ואחיה
 ואל-תבישני משצרי: 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד: 118 סליח כל-שוגים
 מחקיך כיי-שקר תרמיחם: 119 סגים השצח כל-רשעי-ארח לכן אהבתי עדתיך: 120
 סמר מפחדך צברי וממשפטיך יראתי: 121 עשיתי משפט ודק כל-תניחני לעשקי:
 122 ערצ ערצ ערצך לטוב אלי-יעשקני וזים: 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת דקך: 124
 עשה עס-עצדך כחסדך וחקיך למדני: 125 עצדך-אני הבינני ואדעה עדתיך: 126 עת
 לעשות ליהוה הפרו תורתך: 127 על-כן אהבתי מלותיך מזהב ומפז: 128 על-כן
 כל-פקודי כל ישרתי כל-ארח שקר שנאחי: 129 פלאות עדותיך על-כן נרתם נפשי:
 130 פתח דברייך יאיר מבין פתיים: 131 פי-פערתי ואשאפה כי למותיך יאבתי: 132
 פנה-אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: 133 פעמי הכן באמרתך ואל-תשלט-בי
 כל-און: 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: 135 פניך האר צעצדך ולמדני
 את-חקיך: 136 פלגי-מים ירדו עיני על לא-שמרו תורתך: 137 דיק אתה יהוה וישר
 משפטיך: 138 נות דק עדתיך ואמונה מאד: 139 נמתחני קנאחי כיי-שכחו דברייך
 נרי: 140 נרופה אמרתך מאד ועצדך אהבה: 141 נעיר חנני ונצוה פקדיך לא
 שכחתי: 142 נדקתך דק לעולם ותורתך אמת: 143 נר-ומאוק מלאוני מלותיך
 שעשעי: 144 נדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: 145 קראתי בכל-לצ ענני יהוה
 חקיך אזרה: 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: 147 קדמתי צנשך ואשועה
(לדברייך) **[לדברך]** יחלתי: 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: 149 קולי
 שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חייני: 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחוק: 151 קרוב
 אתה יהוה וכל-מלותיך אמת: 152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם: 153
 ראה-עניי וחלנני כיי-תורתך לא שכחתי: 154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני: 155
 רחוק מרשעים ישועה כיי-חקיך לא דרשו: 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטך חייני:
 157 רבים רדפי ונרי מעדותיך לא נטייתי: 158 ראיתי צגדים ואחקוטטה אשר
 אמרתך לא שמרו: 159 ראה כיי-פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני: 160 ראש-דברך
 אמת ולעולם כל-משפט דקך: 161 שרים רדפוני חנם **(ומדברייך)** **[ומדברך]** פחד
 לצי: 162 שש חנני על-אמרתך כמוזא שלל רב: 163 שקר שנאחי ואתעבה תורתך
 אהבתי: 164 שצט ציום הללתיך על משפטי דקך: 165 שלום רב לאהבי תורתך
 ואיך-למו מכול: 166 שצרתי לישועתך יהוה ומלותיך עשיתי: 167 שמרה נפשי
 עדתיך ואהבם מאד: 168 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל-דרכי נגדך: 169 תקרצ
 רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני: 170 תצוה תחנתי לפניך כאמרתך היילני: 171
 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל-מלותיך דק:

173 תהיידך לעורני כי פקודיך צחרתי: **174** תאצתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
175 תחנינפשי ותהללך ומשפטך יעורני: **176** תעיתי כשה אצד צקש עצדך כי
מזותיך לא שכחתי: **Psa 120** שיר המעלות אליהוה צחרתה לי קראתי ויענני: **2** יהוה
הצילה נפשי משפת-שקר מלשון רמיה: **3** מהייתן לך ומהיסיף לך לשון רמיה: **4**
חזי גבור שנונים עם גחלי רחמים: **5** אויה-לי כי-גרתי משך שכנתי עם-אהלי קדר:
6 רצת שכנה-לה נפשי עם שונא שלום: **7** חני-שלום וכי אדבר המה למלחמה: **Psa 121**
שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין יבא עזרי: **2** עזרי מעם יהוה עשה שמים
וארץ: **3** אלייתן למוט רגלך אלינום שמרך: **4** הנה לא-ינום ולא יישן שומר
ישראל: **5** יהוה שמרך יהוה לך על-יד ימינך: **6** יומם השמש לא-יכבה וירח
בלילה: **7** יהוה ישמרך מכל-רע ישמר את-נפשך: **8** יהוה ישמר-לאחך וצוּחך מעתה
ועד-עולם: **Psa 122** שיר המעלות לדוד שמחתי צאמרים לי בית יהוה נלך: **2** עמדות
היו רגלינו צשעריך ירושלים: **3** ירושלים הצנויה כעיר שחברה-לה יחדו: **4** ששם עלו
שבטים שבטייה עדות לישראל להדות לשם יהוה: **5** כי שמה ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דויד: **6** שאלו שלום ירושלים ישליו אהבך: **7** יהי-שלום
בחילך שלוה בארמנותיך: **8** למען אחי ורעי אדברה-נא שלום צך: **9** למען
בית-יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: **Psa 123** שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני
הישבי צשמים: **2** הנה כעיני עצדים אל-יד אדוניהם כעיני שפחה אל-יד גברתה כן
עינינו אליהוה אלהינו עד שיחננו: **3** חננו יהוה חננו כי-רצ שבענו צו: **4** רצת
שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הצו לגאיונים: **Psa 124** שיר המעלות לדוד לולי
יהוה שהיה לנו יאמר-נא ישראל: **2** לולי יהוה שהיה לנו צקום עלינו אדם: **3** אזי
חיים בלעונו צחרות אפס צנו: **4** אזי המים שטפוו נחלה עבר על-נפשו: **5** אזי
עבר על-נפשו המים הזידונים: **6** צרוך יהוה שלא נחננו טרף לשניהם: **7** נפשו
כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: **8** עזרנו צשם יהוה עשה
שמים וארץ: **Psa 125** שיר המעלות הצטחים ציהוה כהר-ציון לא-ימוט לעולם יש: **2**
ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד-עולם: **3** כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא-ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: **4** היטובה
יהוה לטובים ולישרים בלצותם: **5** והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את-פעלי האון
שלום על-ישראל: **Psa 126** שיר המעלות צשוב יהוה את-שיבת ציון היינו כחלמים: **2**
אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה אז יאמרו צגויס הגדיל יהוה לעשות עם-אלה: **3**
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: **4** שובה יהוה את-**[שבותנו]** **[שביתנו]**
כאפיקים צנגב: **5** הזרעים צדמעה צרנה יקצרו: **6** הלוך ילך וצכה נשא משך-הזרע
צאיבוא צרנה נשא אלמתי: **Psa 127** שיר המעלות לשלמה אס-יהוה לא-יצנה בית
שוא עמלו צוניו צו אס-יהוה לא-ישמר-עיר שוא שקד שומר: **2** שוא לכס
משכימי קום מאחרי-שבט אחלי לחס העצבים כן יתן לידידו שגא: **3** הנה נחלת
יהוה צנים שחר פרי הצטן: **4** כחלים ציד-גבור כן צני הנעורים: **5** אשרי הגבר אשר
מלא את-אשפתו מהם לא-יצשו כי-ידצרו את-אויבים צשער: **Psa 128** שיר המעלות
אשרי כלי-רא יהוה ההלך צדרכיו: **2** יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: **3**
אשתך כגפן פריה צירכתי ביתך צניך כשתלי זיתים סביב לשלחך: **4** הנה כי-כן

יברך גבר ירא יהוה: **5** יברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייו: **6**
 וראה צנים לצנין שלום עלי-ישראל: **Psa 129** שיר המעלות רבת צררוני מנעורי
 יאמר-נח ישראל: **2** רבת צררוני מנעורי גם לא-יכלו לי: **3** על-גבי חרשו חרשים
 האריכו **[למענותם]** **[למענותם]**: **4** יהוה לדיק קנץ עבות רשעים: **5** יצשו ויסגו אחור
 כל שנאי ציון: **6** יהיו כחצר גגות שקדמת שלף יצש: **7** שלא מלא כפו קוצר וחלנו
 מעמר: **8** ולא אמרו העברים זרכת-יהוה אליכם זרכנו אחכם בשם יהוה: **Psa 130**
 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: **2** אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות
 לקול תחנוני: **3** אס-עונות תשמר-יה אדני מי יעמד: **4** כי-עמך הסליחה למען תורא:
5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: **6** נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים
 לבקר: **7** יחל ישראל אל-יהוה כי-עס-יהוה החסד והרבה עמו פדות: **8** והוא יפדה
 את-ישראל מכל עונותיו: **Psa 131** שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לצי ולא-רמו
 עיני ולא-הלכתי בגדלות וצנפלאות ממני: **2** אס-לל שויתי ודוממתי נפשי כגמל
 עלי אמו כגמל עלי נפשי: **3** יחל ישראל אל-יהוה מעתה ועד-עולם: **Psa 132** שיר
 המעלות זכור-יהוה לדוד את כל-עונותיו: **2** אשר נשבע ליהוה נדר לאציר יעקב: **3**
 אס-אצח באהל ביתי אס-אעלה על-ערש יועי: **4** אס-אתן שנת לעיני לעפעפי
 תנומה: **5** עד-אמלא מקום ליהוה משכנות לאציר יעקב: **6** הנה-שמענוה באפרתה
 מלאנוה בשדי-יער: **7** נבואה למשכנותיו נשתחווה להדס רגליו: **8** קומה יהוה
 למנוחתך אתה וארון עזך: **9** כהניך ילצו-דק וחסידך ירננו: **10** צעזור דוד
 עזך אל-תשב פני משיחך: **11** נשבע-יהוה לדוד אמת לא-ישוץ ממנה מפרי בטןך
 אשית לכסא-לך: **12** אס-ישמרו צניך ציתי ועדתי זו אלמדס גס-צניהס עדי-עד
 יצבו לכסא-לך: **13** כי-בחר יהוה בציון אוה למושב לו: **14** זאת-מנוחתי עדי-עד
 פה-אשב כי אותה: **15** צדה צרך אצרך אציוניה אשביע לחס: **16** וכהניה אלציש
 ישע וחסידיה רנן ירננו: **17** שס אלמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: **18** איוצו
 אלציש צשת ועליו יצץ נורו: **Psa 133** שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעים
 צבת אחיס גס-יחד: **2** כשמן הטוב על-הראש ירד על-הזקן זקן-אהרן שירד על-פי
 מדותיו: **3** כטל-חרמון שירד על-הררי ציון כי שס אוה יהוה את-הצרכה חיים
 עד-העולם: **Psa 134** שיר המעלות הנה זרכו את-יהוה כל-עבדי יהוה העמדים
 צבית-יהוה צלילות: **2** שאו-ידכם קדש וזרכו את-יהוה: **3** יברך יהוה מציון עשה
 שמים וארץ: **Psa 135** הללו יה הללו את-שם יהוה הללו עבדי יהוה: **2** שעמדים
 צבית יהוה בצחרות צית אלהינו: **3** הללו-יה כי-טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: **4**
 כי-יעקב צחר לו יה ישראל לכגלתו: **5** כי אני ידעתי כי-גדול יהוה ואדנינו
 מכל-אלהים: **6** כל אשר-חפץ יהוה עשה צשמים וצארך צימים וכל-תהומות: **7**
 מעלה נשאים מקצה הארץ צרקיס למטר עשה מוצא-רוח מאוצרותיו: **8** שהכה
 צכורי מצרים מאדס עד-צהמה: **9** שלח אתות ומפתים צתוככי מצרים צפרעה
 וצכל-עצדיו: **10** שהכה גוים רצים והרג מלכים עצומים: **11** לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הצשן ולכל ממלכות כנען: **12** ונתן ארצס נחלה נחלה לישראל עמו: **13**
 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לד-ודר: **14** כי-ידין יהוה עמו ועל-עצדיו יתחס: **15**

עֲזָבִי הַגּוֹיִם כִּסְף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יַדִּי אָדָם: **16** פַּה-לֵהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לֵהֶם וְלֹא יִרְאוּ: **17** אֲזוּנֵי לֵהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ אֶף אֲחִין-יִשְׂרָאֵל צַפִּיהֶם: **18** כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר-צִטַּט צָהָם: **19** צִית יִשְׂרָאֵל צָרְכוּ אֶת-יְהוָה צִית אֶהְרָן צָרְכוּ אֶת-יְהוָה: **20** צִית הַלְלוּ יְהוָה צָרְכוּ אֶת-יְהוָה יִרְאִי יְהוָה צָרְכוּ אֶת-יְהוָה: **21** צְרוּךְ יְהוָה מֵצִיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ-יָהּ: **Psa 136** הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **2** הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **3** הוֹדוּ לְאֱדָנֵי הָאֱדָנִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **4** לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְצַדִּיק כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **5** לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּחִזְוֹנָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **6** לִרְקַע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **7** לַעֲשֵׂה אֲזוּרִים גְּדִלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **8** אֶת-הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשַׁלַת צִיּוֹם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **9** אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵי לְמַמְשַׁלוֹת צִלִּילָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **10** לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּצִבְכוּרֵיהֶם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **11** וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **12** צִד חֻזְקָה וְצִוְרוּע נְטוּיָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **13** לְגֹזֵר יַם-סוּף לְגֹזְרֵים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **14** וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּחֹבוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **15** וְנָעַר פְּרַעֲה וְחִילּוֹ צִים-סוּף כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **16** לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בְּמַדְבָּר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **17** לְמַכָּה מַלְכֵי גְדִלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **18** וַיַּהַרְג מַלְכֵי אֲדִירִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **19** לְקַיְחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמָרִי כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **20** וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַצֶּבֶן כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **21** וְנָתַן אֲרָצָה לְנַחֲלָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **22** נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲצָדוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **23** שֶׁצִּבְעָנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **24** וַיִּפְרָקֵנוּ מִצְרַיִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **25** נָתַן לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **26** הוֹדוּ לָלֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: **Psa 137** עַל נְהָרוֹת צָבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם-צִבְיָנוּ צוֹכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן: **2** עַל-עַרְבַיִם בְּחֹכָה תְּלִינוּ כְּנֹרֹתֵינוּ: **3** כִּי שָׁם שָׁלְטוּ שׁוֹבֵינֵינוּ דְּבַר-יִשְׂרָאֵל וְתוֹלְלֵינוּ שָׁמַח שִׁירָנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: **4** אֵיךְ נִשְׁיֵר אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל אֲדָמַת נָכַר: **5** אֶס-אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמֵינִי: **6** תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי לְחֹכֵי אֶס-לֹא אֲזַכְרֶיךָ אֶס-לֹא אֲעִלֶּה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמַחֲתִי: **7** זָכַר יְהוָה לְצַנִּי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד צָה: **8** בְּתַצֵּל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שֵׁשֶׁל-לֶךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלַת לָנוּ: **9** אֲשֶׁרֵי שִׂיחָחוּ וּנְפָץ אֶת-עַלְלֵיךְ אֶל-הַסַּלֵּעַ: **Psa 138** לְדוֹד אֲדוֹךְ בְּכָל-צָנִי נִגַד אֱלֹהִים אֲזַמְרֶךְ: **2** אֲשַׁתְּחוּהָ אֶל-הַיָּבֵל קִדְשָׁךְ וְאֲדוּדָה אֶת-שִׁמְךָ עַל-חֲסָדְךָ וְעַל-אֲמַתְךָ כִּי-הִגְדַלְתָּ עַל-כָּל-שִׁמְךָ אֲמַרְתָּךְ: **3** צִיּוֹם קִרְאֲתִי וְתַעֲנֵנִי תְּרַבְּנִי צַנְפְּשִׁי עֹז: **4** יוֹדוּךְ יְהוָה כָּל-מַלְכֵי-אָרֶץ כִּי שָׁמַעְתָּ אֲמָרֵי-פִיךָ: **5** וַיִּשְׁיֵרוּ דְרָכֵי יְהוָה כִּי גְדוֹל כְּבוֹד יְהוָה: **6** כִּי-רַם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאֶה וְגִבָּה מִמַּרְחָק יִידַע: **7** אֶס-אֲלֶךְ בְּקִרְבְּךָ זָרָה תַחֲיִי עַל אֶף אֵיבִי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ: **8** יְהוָה יִגְמַר צַעֲדֵי יְהוָה חֲסָדְךָ לַעֲוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדְךָ אֶל-תִּרְפָּךְ: **Psa 139** לְמַנְחָה לְדוֹד מִזְמוֹר יְהוָה חֲקַרְתִּי וְתַדַּע: **2** אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחֹק: **3** אֲרַחֵי וְרַבְעִי זָרִית וְכָל-דְּרָכֵי הַסְּכַנְתָּה: **4** כִּי אֵיךְ מַלְּא בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כְּלָה: **5** אֲחֹר וְקִדַם רָתַנִּי וְתַשַּׁת עָלַי כַּפְּכָה: **6** **[פְּלִאִיָּה]** **[פְּלִאִיָּה]** דַּעַת מִמֵּנִי נִשְׁגָּבָה לֹא-אֲכַוֵּל לָהּ: **7** אֲנִי אֲלֶךְ מִרוּחְךָ וְאֲנִי מִפְּנֵיךְ אֲצַרְחָה: **8** אֶס-אֲסַק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאֲצִיעֶה שָׁאוֹל הַקֵּץ: **9** אֲשַׁח כְּנַפְי-שַׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאֲחַרִּית יָם: **10** גַּם-שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי וְתִאֲחַזֵּנִי יְמִינְךָ: **11** וְאֲמַר אֶךְ-חֲשַׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אֲוֹר צַעֲדֵנִי: **12** גַּם-חֲשַׁךְ לֹא-יִחַשְׁךָ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיֹּס יֵאִיר כַּחֲשִׁכָה כְּאֻרָּה: **13** כִּי-אַתָּה קִנִּיתָ כְּלִימִי תִסְכְּנִי

בצטן אמי: **14** אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: **15**
 לא-נכחד עמי ממך אשר-עשיתי בכתר רקמתי בתחיות ארץ: **16** גלמי ראו עיניך
 ועל-ספרך כלם יתבזו ימים יצרו **(ולא)** **(ולן)** אחד בהם: **17** ולי מה-ייקרו רעיך אל
 מה עצמו ראשיהם: **18** אספרם מחול ירבון הקיפתי ועודי עמך: **19** אס-תקטל
 אלוה רשע ואנשי דמים קורו מני: **20** אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: **21**
 הלוה-משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטע: **22** תכלית שנאה שנאתים לאויבים
 היו לי: **23** חקרני אל ודע לבזי בחנני ודע שרעפי: **24** וראה אס-דרך-עצב צי ונחני
 בדרך עולם: **Psa 140** למננח מזמור לדוד: **2** חלנני יהוה מאדם רע מאיש חמסים
 תננני: **3** אשר חשבו רעות בלב כל-יום יגורו מלחמות: **4** שנו לשונם כמו-נחש
 חמת עכשזב תחת שפתימו סלה: **5** שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תננני
 אשר חשבו לדחות פעמי: **6** טמנו-גאים פח לי וחבלים פרוו רשת ליד-מעגל
 מקשים שת-לי סלה: **7** אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: **8** יהוה
 אדני עז ישועתי סתה לראשי ציוס נשק: **9** אל-תתן יהוה מאויי רשע זממו
 אל-תפק ירמו סלה: **10** ראש מסבי עמל שפתימו **(יכסומו)** **(יכסמו):** **11** **(ימיטו)**
(ימוטו) עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל-יקומו: **12** איש לשון בל-יכוון בארץ
 איש-חמס רע יודנו למדחפת: **13** **(ידעת)** **(ידעתי)** כ-ייעשה יהוה דין עני משפט
 אביים: **14** אך נדיקים יודו לשמן יצבו ישרים את-פניך: **Psa 141** מזמור לדוד יהוה
 קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי-לך: **2** תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי
 מנחת-ערב: **3** שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על-דל שפתי: **4** אל-תט-לצי לדבר רע
 להמעולל עללות ברשע את-אישים פעלי-און ובל-אלחם במנעמיהם: **5**
 יהלמני-נדיק חסד ויוכיני שמן ראש אלי-יני ראשי כ-יעוד ותפלתי ברעותיהם: **6**
 נשמטו צדי-סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: **7** כמו פלח ובקע בארץ נפזרו
 עצמינו לפי שאלו: **8** כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל-תער נפשי: **9** שמרני
 מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: **10** יפלו במכמרו רשעים יחד אנכי
 עד-אעבור: **Psa 142** משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: **2** קולי אל-יהוה אזעק קולי
 אל-יהוה אתחנן: **3** אשפך לפניו שיחי נרתי לפניו אגיד: **4** בהתעטף עלי רוחי
 ואתה ידעת נחיצתי בארח-זו אהלך טמנו פח לי: **5** הביט ימין וראה ואין-לי מכיר
 אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: **6** זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי
 בארץ החיים: **7** הקשיבה אל-רנתי כ-דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמנו ממני: **8**
 הוציאה ממסגר נפשי להודות את-שמך צי יכתרו נדיקים כי תגמל עלי: **Psa 143**
 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל-תחנוני באמנתך ענני בצדקתך: **2**
 ואל-תבזו במשפט את-עבדך כי לא-יזדק לפניך כל-חי: **3** כי רדף אויב נפשי
 דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: **4** ותתעטף עלי רוחי בתוכי
 ישחמם לצי: **5** זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל-פעלך במעשה ידיך אשוחח: **6**
 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ-עיפה לך סלה: **7** מהר ענני יהוה כלתה רוחי
 אל-תסתר פניך ממני ונמשלתי עס-ירדי צור: **8** השמעני בצקר חסדך כ-יצך
 בטחתי הודיעני דרך-זו אלך כ-אליך נשאתי נפשי: **9** הצילני מאיבי יהוה אליך

כסתי: ¹⁰ למדני לעשות רצונך כי-אתה אלוהי רוחך טובה תנחמי בצרף מישור: ¹¹ למען-שמך יהוה תחני בצדקתך תוֹיֵא מִרְהָ נִפְשֵׁי: ¹² וּבַחֲסֶדְךָ תִּלְמַדְתִּי אֵיבֵי וְהִצַּדַּת כָּל-צָרֵי נִפְשֵׁי כִי אֲנִי עֲדָךְ: **Psa 144** לְדוֹד צְרוּךְ יְהוָה לֹאֲרִי הַמְלַמֵּד יָדִי לְקַרֵּב אֲלֵצְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: ² חֲסָדִי וּמְנוּחָתִי מִשָּׁגְזֵי וּמִפְלָטֵי לִי מִגִּבֵּי וְצוֹ חֲסִיתִי הַרְוֹדֵד עִמִּי תַחְתִּי: ³ יְהוָה מִה־אֲדָם וְתַדְעֵהוּ בֶן-אָנוּשׁ וְתַחֲשָׁבֵהוּ: ⁴ אֲדָם לֵהֲבֵל דְּמָה יִמּוֹ כָּל עֹבֵר: ⁵ יְהוָה הִט־שִׁמְיִךָ וְתַרְדַּ גַע בְּצַהֲרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: ⁶ צְרוּךְ צְרוּךְ וְתַפִּילֵם שִׁלַּח חֲזִיךְ וְתַהַמֵּם: ⁷ שִׁלַּח יָדֶיךָ מִמְרוֹם פְּלָנִי וְהִצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד צָנִי נֹכַר: ⁸ אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שׂוֹא וַיִּמְיֵנִם יָמִין שֶׁקֶר: ⁹ אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּצַבֵּל עֶשׂוֹר אֲזַמְרָה-לְךָ: ¹⁰ הַנּוֹתָן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹנֵה אֶת-דּוֹד עֲבָדוֹ מִחֲרַב רַעַה: ¹¹ פְּלָנִי וְהִצִּילֵנִי מִיַּד צָנִי-נֹכַר אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שׂוֹא וַיִּמְיֵנִם יָמִין שֶׁקֶר: ¹² אֲשֶׁר צִנִּינוּ כְּנֻטְעִים מִגְּדָלִים בְּנִעֻרְיָהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֵת מִחֲטֻבֹת תְּבִיטָה הֵיכַל: ¹³ מְזוּיָנוּ מִלֹּאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל-זֶן לְאוֹנֵנוּ מֵאֲלִיפּוֹת מִרְבָּצוֹת בְּחוֹמוֹתֵינוּ: ¹⁴ אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבִלִים אֶיֶן-פֶּרֶץ וְאֶיֶן יוֹאֲחַת וְאֶיֶן צוּחָה בְּרַחֲבֵינוּ: ¹⁵ אֲשֶׁרִי הָעַם שָׂכַח לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהִיו: **Psa 145** תִּהְלֵה לְדוֹד אֲרוֹמְמֵךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲזַכְּרָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: ² בְּכָל-יוֹם אֲזַכְּרֶךָ וְאֵהֲלֵלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: ³ גְּדוֹל יְהוָה וּמֵהַלֵּל מֵאֵד וּלְגַדְלָתוֹ אֶיֶן חֶקֶר: ⁴ דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: ⁵ הַדָּר כְּבוֹד הַדּוֹךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ⁶ וְעוֹזוֹ נִרְאֵתֶיךָ יֹאמְרוּ **[וּגְדוֹלְתֶיךָ]** **[וּגְדוֹלְתֶיךָ]** אֲסַפְּרֶנָּה: ⁷ זָכַר רַב-טוֹבְךָ יֵצִיעוּ וְלִדְבַרְךָ יִרְנְנוּ: ⁸ חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרִיךְ אֲפִים וּגְדֹל-חֶסֶד: ⁹ טוֹב-יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: ¹⁰ יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: ¹¹ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: ¹² לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: ¹³ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: ¹⁴ סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנְּפִלִים חוֹקֶךָ לְכָל-הַכּוֹפְפִים: ¹⁵ עֵינַי-כָּל אֲלִיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעָתוֹ: ¹⁶ פּוֹתַח אֶת-יַדְּךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל-יְחִי רִצּוֹן: ¹⁷ נָדִיק יְהוָה בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֲסִיד כָּל-מַעֲשָׂיו: ¹⁸ קְרוֹב יְהוָה לְכָל-קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמַת: ¹⁹ רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה-שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: ²⁰ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: ²¹ תִּהְלֵת יְהוָה יִדְבַר-פִּי וַיִּצְרַךְ כָּל-צָר שֶׁסָּ קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד: **Psa 146** הַלְלוּ-יָהּ הַלְלוּ נִפְשֵׁי אֶת-יְהוָה: ² אֵהֲלֵלָה יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי צְעוּדֵי: ³ אֶל-תִּצְטַחֻוּ בְּנִדְבִיצִים בְּבֶן-אָדָם שֶׁאֵיִן לוֹ תְשׁוּעָה: ⁴ תִּלְאָ רֹחוֹ יִשָּׁב לְאֵדְמָתוֹ בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׁתְנָתָיו: ⁵ אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב צַעֲזָרוּ שָׂבְרוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיו: ⁶ עָשָׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם הַשֶּׁמֶר אֵמַת לְעוֹלָם: ⁷ עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מַחִיר אֲסוּרִים: ⁸ יְהוָה פָּקַח עוּרִים יְהוָה זָקַף כַּפּוֹפִים יְהוָה אֲהַב צְדִיקִים: ⁹ יְהוָה שָׁמַר אֶת-גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲוֹדֵד וְדָרַךְ רַשְׁעִים יַעוֹת: ¹⁰ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ לְיוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּ-יָהּ: **Psa 147** הַלְלוּ יָהּ כִּי-טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי-יַעֲשֶׂים נְאוּה תִהְלֵה: ² צוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס: ³ הִרְפָּא לְשַׁבְרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם: ⁴ מוֹנֵה מַסְפַּר לְכוֹכָבִים לְכָל שְׁמוֹת יִקְרָא: ⁵ גְּדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב-כַּחַת לְתַבּוּנָתוֹ אֶיֶן מַסְפֵּר: ⁶ מַעֲוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַד-יֶתְרֶךָ: ⁷ עָנוּ לִיְהוָה בְּתוֹדָה וּזְמָרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: ⁸ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבָים הַמְכִין לְאָרֶץ

מטר המצמיח הרים חזיר: 9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בגזרת הסוס יחפץ לא-בשוקי האיש ירצה: 11 רוצה יהוה את-יראיו את-המיתלים לחסדו: 12 שבחי ירושלם את-יהוה הללי אלהיך ציון: 13 כי-חזק צריחי שעריך בך ציך בקרבך: 14 השם-גבולך שלום חלב חטים ישציעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד-מהרה ירוך דברו: 16 הנתן שלג כמזר כפור כאפר יפזר: 17 משליך קרחו כפחים לפני קרתו מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסס ישב רוחו יולו-מים: 19 מגיד (137) [דבריו] ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה כן לכל-גוי ומשפטים בלי-דעום הללויה: Psalms 148 הללו יה הללו את-יהוה מן-השמים הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל-מלאכיו הללוהו כל- (138) [צבאיו]: 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל-כוכבי אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: 5 יהללו את-שם יהוה כי הוא נאה ונבואו: 6 ויעמידם לעד לעולם חק-נתן ולא יעבור: 7 הללו את-יהוה מן-הארץ תנינים וכל-תהמות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל-גבעות עץ פרי וכל-ארוזים: 10 החיה וכל-בהמה רמש ופפור כנף: 11 מלכי-ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ: 12 בחורים וגם-בחולות זקנים עס-נערים: 13 יהללו את-שם יהוה כי-נשגב שמו לבדו הודו על-ארץ ושמים: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל עם-קרבו הללויה: Psalms 149 הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו צקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו בני-ציון יגילו במלכס: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו-לו: 4 כי-רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים ציועה: 5 יעלוז חסידים בכבוד ירננו על-משכבותם: 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות צידם: 7 לעשות נקמה בגוים תוכחת בל-אמים: 8 לאסר מלכיהם צוקים ונכדיהם בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל-חסידיו הללויה: Psalms 150 הללו יה הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: 2 הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בצנל וכנור: 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו בזמנים ועוגב: 5 הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה: 6 כל הנשמה תהלל יה הללויה:

Proverbs 1 משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי צינה: 3 לקחת מוסר השכל זדק ומשפט ומישרים: 4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומומה: 5 ישמע חכם ויוסף לקח וגבון תחבולות יקנה: 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחדתם: 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר חילים בזה: 8 שמע בני מוסר אביך ואל-תטש תורת אמן: 9 כי לית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך: 10 בני אס-יפתוך חטאים אל-תבא: 11 אס-יאמרו לכה אתנו נארצה לך נלפנה לנקי חנם: 12 נבלעם כשאל חיים ותמימים כיורדי צור: 13 כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל-תלך בדרך אדם מנע רגלך מנתיבתם: 16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך-דם: 17 כי-חנם מזרה הרשת בעיני כל-בעל כנף: 18 והם לדמם יארצו יפנו לנפשם: 19 כן ארחות כל-צנע צנע את-נפש בעליו יקח: 20 חכמות בחון תרנה ברחבות תמן קולה: 21 צראש המיות תקרא בפתחי שערים

צעיר אמריה תאמר: **22** עד-מתי פתים תאבזו פתי ולנים לזון חמדו להם וכסילים ישנאו-דעת: **23** תשובו לתוכחתי הנה אציעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: **24** יען קראתי ותמאלנו נטייתי ידי ואין מקשיב: **25** ותפרעו כל-עצמתי ותוכחתי לה אציתם: **26** גס-אני באידכם אשחק אלעג צבא פחדכם: **27** צבא **[כשאוה]** **[כשאוה]** פחדכם ואידכם כסופה יאתה צבא עליכם נרה וזוקה: **28** אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימלאנני: **29** תחת כיי-שנאו דעת ויראת יהוה לא צחרו: **30** לא-אבזו לעצמתי נאלו כל-תוכחתי: **31** ויאכלו מפרי דרכם וממעצמתיים ישבעו: **32** כי משוצת פתים תהרגם ושלות כסילים תאדדם: **33** ושמע לי ישכב-בטח ושאנן מפחד רעה: **פ 2 Pro** בני אס-תקח אמרי ומנזתי תלפן אתך: **2** להקשיב לחכמה אזוך חטה לצך לתצונה: **3** כי אס לצינה תקרא לתצונה תתן קולך: **4** אס-תצקשנה ככסף וכמטמומים תחפשנה: **5** אז תצין יראת יהוה ודעת אלהים תמלא: **6** כיי-יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותצונה: **7** **[וילפן]** **[ילפן]** לישירים תושיה מגן להלכי תס: **8** לנצר ארחות משפט ודרך **[חסידו]** **[חסידיו]** ישמר: **9** אז תצין נדק ומשפט ומישירים כל-מעגל-טוב: **10** כיי-תצוא חכמה בלצך ודעת לנפשך ינעם: **11** מזמה תשמר עליך תצונה תנצרה: **12** להזילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: **13** העוזים ארחות ישר ללכת בדרכי-חשך: **14** השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: **15** אשר ארחתיים עקשים ונלוזים צמעגלותם: **16** להזילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: **17** העוצת אלוף נעוריה ואת-צריה אלהיה שכחה: **18** כי שחה אל-מות ציתה ואל-רפאים מעגלתייה: **19** כל-צאיה לא ישובון ולא-ישיגו ארחות חיים: **20** למען תלך בדרך טובים וארחות נדיקים תשמר: **21** כיי-ישירים ישכנו-אריך ותמימים יתרו צה: **22** ורשעים מאריך יכרתו וצוגדים יסחו ממנה: **פ 3 Pro** בני תורתי אל-תשכח ומנזתי יצר לצך: **2** כי ארך ימים ושנות חיים ושלוס יוספו לך: **3** חסד ואמת אל-יעוצך קשרם על-גרגרותיך כתצם על-לוח לצך: **4** ומלא-תן ושכל-טוב צעיני אלהים ואדם: **פ 5** בטח אל-יהוה בכל-לצך ואל-ציינתך אל-תשען: **6** בכל-דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: **7** אל-תהי חכם צעיניך ירא את-יהוה וסור מרע: **8** רפאות תהי לשרך וסקוי לעצמותיך: **9** כצד את-יהוה מהוון ומראשית כל-תצואתך: **10** וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקצין יפרלו: **פ 11** מוסר יהוה בני אל-תמאס ואל-תקן בתוכחתו: **12** כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאצ את-צין ירצה: **13** אשרי אדם מלא חכמה ואדם יפיק תצונה: **14** כי טוב סחרה מסחר-כסף ומחרון תצואתה: **15** יקרה היא **[מפניים]** **[מפניים]** וכל-תפניך לא ישו-צה: **16** ארך ימים צימינה צשמאלה עשר וכבוד: **17** דרכיה דרכי-ינעם וכל-נתיבותיה שלום: **18** עך-חיים היא למחזיקים צה ותמכיה מאשר: **פ 19** יהוה בחכמה יסד-אריך כונן שמים בתצונה: **20** צדעתו תהומות נצקעו ושחקים ירעפו-טל: **21** בני אל-ילוו מעיניך נצר תשיה ומזמה: **22** ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרתיך: **23** אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף: **24** אס-תשכב לא-תפחד ושכבת וערצה שנתך: **25** אל-תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תצא: **26** כיי-יהוה יהיה בלכסך ושמר רגלך

מלכד: 27 אל-תמנע-טוב מצעליו צהיות לאל [ידיך] לעשות: 28 אל-תאמר
 [לרעך] לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל-תחרש על-רעך רעה
 והוא-יושב לבטח אתך: 30 אל-[תרוצ] [תריצ] עס-אדם חנם אס-לא גמלך רעה:
 31 אל-תקנה באיש חמס ואל-תצטר צכל-דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלוז
 והא-ישרים סודו: 33 מארת יהוה צצית רשע ונוה נדיקים יצרך: 34 אס-ללאים
 הוא-ילין [ולעניים] [ולעניים] יתן-חן: 35 כבוד חכמים ינחו וכסילים מרים קלון: פ
Pro 4 שמעו צנים מוסר אב והקשיבו לדעת צינה: 2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי
 אל-תעזבו: 3 כי-צבן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: 4 וירני ויאמר לי יתמן-דברי
 לבך שמר מצותי וחייה: 5 קנה חכמה קנה צינה אל-תשכח ואל-תט מאמרי-פי: 6
 אל-תעזבה ותשמרך אהבה ותאריך: 7 ראשית חכמה קנה וצכל-קנין קנה
 צינה: 8 סלסלה ותרוממך תכזרך כי תחזקנה: 9 תמן לראשך לוי-תמן עטרת
 תפארת תמגןך: 10 שמע צני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: 11 צדרך חכמה
 הרתיך הדרכתיך צמעגלי-ישר: 12 צלכתך לא-יצר צעדך ואס-תרוץ לא תכשל: 13
 החזק צמוסר אל-תרכך נצרה כי-היא חייך: 14 צארת רשעים אל-תצא ואל-תאשר
 צדרך רעים: 15 פרעהו אל-תעצרו-צו שטה מעליו ועצור: 16 כי לא ישנו אס-לא
 ירעו ונגלה שנתס אס-לא [יכשלו] [יכשלו]: 17 כי לחמו לחס רשע ויין חמסים
 ישמו: 18 וארת נדיקים כאור נגה הולך ואור עדי-נכון היום: 19 דרך רשעים
 כאפלה לא ידעו צנה יכשלו: פ 20 צני לדברי הקשיבה לאמרי הט-אזוך: 21
 אל-יליו מעיניך שמרס צתוך לצבך: 22 כי-חיים הס למצאיהס ולכל-צשרו מרפא:
 23 מכל-משמר נצר לבך כי-ממנו תולאות חיים: 24 הסר ממך עקשות פה ולות
 שפתים הרחק ממך: 25 עיניך לנכה יצטו ועפעפיך יישרו נגדך: 26 פלס מעגל
 רגלך וכל-דרכיך יכנו: 27 אל-תט-ימין ושמאלו הסר רגלך מרע: **Pro 5** צני לחכמתי
 הקשיבה לתצונתי הט-אזוך: 2 לשמר מומות ודעת שפתך ינצרו: 3 כי נפת תטפנה
 שפתי זרה וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרצ פיות: 5 רגליה
 ירדות מות שאלו צעדיה יתמכו: 6 ארת חיים פן-תפלס נעו מעגלמיה לא תדע: פ 7
 ועתה צנים שמעו-לי ואל-תסורו מאמרי-פי: 8 הרחק מעליה דרכך ואל-תקרב
 אל-פתח ציתה: 9 פן-תתן לאחרים הודך ושנתך לכזרי: 10 פן-ישצבו זרים כחך
 ועצבך צצית נכרי: 11 ונהמת צאחריתך צכלות צשרך ושארך: 12 ואמרת איך
 שנאתי מוסר ותוכחת נאך לצי: 13 ולא-שמעתי צקול מורי ולמלמדי לא-הטייתי
 אזני: 14 כמעט הייתי צכל-רע צתוך קהל ועדה: 15 שטה-מים מצורך וזולס מתוך
 צאריך: 16 יפולו מעינתך חוזה צרחות פלגי-מים: 17 יהיו-לך לצדך ואין לזרים
 אתך: 18 יהי-מקורך צרוך ושמה מאשת נעורך: 19 אילת אהבים ויעלמתן דדיה
 ירוך צכל-עת צאהבתה תשגה תמיד: 20 ולמה תשגה צני צורה ותחצק חק נכריה:
 21 כי נכה עיני יהוה דרכי-איש וכל-מעגלמיו מפלס: 22 עוונותיו ילכדנו את-הרשע
 וצחצלי חטאתו יתמן: 23 הוא ימות צאין מוסר וצרצ אולמו ישגה: פ **Pro 6** צני
 אס-ערצת לרעך תקעת לזר כפיך: 2 נוקשת צאמרי-פיך נלכדת צאמרי-פיך: 3 עשה
 זאת אפוא צני והנלל כי צאת צכף-רעך לך התרפס ורהצ רעיך: 4 אל-תתן שנה

לעיניך ותנומה לעפעפייך: ⁵ הנצל כצזי מייד וככפור מיד יקוש: **פ** ⁶ לך-אל-נמלה
 עלל ראה דרכיה וחכס: ⁷ אשר איך-לה קצין שטר ומשל: ⁸ תכין בקיך לחמה
 אגרה בקציר מאכלה: ⁹ עד-מתי עלל תשכז מתי תקום משנתך: ¹⁰ מעט שנות
 מעט תנומות מעט חזק ידיס לשכז: ¹¹ וצא-כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן: **פ**
¹² אדם זליעל איש און הולך עקשות פה: ¹³ קרך צעיניו מלל צרגלו מרה
 זאלצבעתיו: ¹⁴ תהפכות זלכו חרש רע זכל-עת **[מדניס]** **[מדניס]** ישלח: ¹⁵ על-כן
 פתאס יזוא אידו פתע ישזר ואין מרפא: **פ** ¹⁶ ש-שהנה שנה יהוה ושזע **[תועבות]**
[תועבות] נפשו: ¹⁷ עיניס רמות לשון שקר וידיס שפכות דס-נקי: ¹⁸ לז חרש
 מחשבות און רגליס ממהרות לרוך לרעה: ¹⁹ יפיח כזיס עד שקר ומשלח מדניס
 בין אחיס: **פ** ²⁰ נזר בני מנות אציק ואלי-תטש תורת אמך: ²¹ קשרס על-לזך
 תמיד ענדס על-ארגרתך: ²² זעההלךך תנחה אתך זשכךך תשמר עליך והקיצות
 היא תשיחך: ²³ כי נר מצוה ותורה אור ודרך חייס תוכחות מוסר: ²⁴ לשמרך
 מאשת רע מחלקת לשון נכריה: ²⁵ אל-תחמד יפיה זלזכךך ואל-תקחך זעפעפיה:
²⁶ כי זעד-אשה זונה עד-זכר לחס ואשת איש נפש יקרה תלוד: **פ** ²⁷ היחמה איש
 אש זחיקו וזגדיו לא תשרפנה: ²⁸ אס-יהלךך איש על-הגחלים ורגליו לא תכוונה: ²⁹
 כן הזא אל-אשת רעהו לא ינקה כל-הנגע זה: ³⁰ לא-יזוז לגנז כי יגוז למלא
 נפשו כי ירעז: ³¹ ונמאל ישלס שזעתיס את-כל-הון זיתו יתן: ³² נאף אשה
 חסר-לז משחית נפשו הוא יעשנה: ³³ גע-וקלון ימאל ותרפתו לא תמחה: ³⁴
 כי-קנאה חמת-גזר ולא-יחמול זיוס נקס: ³⁵ לא-ישא פני כל-זכר ולא-יאצה כי
 תרצה-שחד: **פ** **Pro 7** זני שמר אמרי ומלותי תלפן אתך: ² שמר מלותי וחייה ותורת
 כאישון עיניך: ³ קשרס על-אזבעתיך כחזס על-לוה לזך: ⁴ אמר לחכמה אחתי את
 ומדע לזינה תקרא: ⁵ לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: ⁶ כי זחלון
 זיתי זעד אשזני נשקפתי: ⁷ וארא זפתאיס אזינה זזניס נער חסר-לז: ⁸ עזר
 זשוק אלל פנה ודרך זיתה יזעד: ⁹ זנשף-זערז יוס זאישון לילה ואפלה: ¹⁰
 והנה אשה לקראתו שית זונה ונזרת לז: ¹¹ המייה היא וסררת זזיתה לא-ישכנו
 רגליה: ¹² פעס זחוך פעס זרחות ואלל כל-פנה תארז: ¹³ והחזיקה זו ונשקה-לו
 העזה פניה ותאמר לו: ¹⁴ זחתי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: ¹⁵ על-כן יזאתי
 לקראתך לשחר פיך ואמאלך: ¹⁶ מרזדיס רזדתי ערשי חטבות אטון מרריס: ¹⁷
 נפתי משכזי מר אהליס וקנמון: ¹⁸ לכה נרוה דדיס עד-הזקר נתעלסה זאהזיס:
¹⁹ כי אין האיש זזיתו הלך זדרך מרחוק: ²⁰ זרורי-הכסף לקח זידו ליוס הכסא
 יזא זיתו: ²¹ הטתו זרז לקחה זחלק שפתייה תדיחנו: ²² הולך אחריה פתאס
 כשור אל-טבח יזוא וכעכס אל-מוסר אויל: ²³ עד יפלת חך כזדו כמהר זפור
 אל-פח ולא-יידע כי-זנפשו הוא: **פ** ²⁴ ועתה זניס שמעו-לי והקשיצו לאמר-יפי: ²⁵
 אל-ישט אל-דרכיה לזך אל-תתע זנתיבותיה: ²⁶ כי-רזיס חלליס הפילה ועממיס
 כל-הרגייה: ²⁷ דרכי שאלו זיתה ירדות אל-חדרי-מות: **פ** **Pro 8** הלח-חכמה תקרא
 ותזונה תתן קולה: ² זראש-מרומיס עלי-דרך זית נתיבות נזכה: ³ ליד-שעריס
 לפי-קרת מזוא פתחיס תרנה: ⁴ אליכס אישיס אקרא וקולי אל-זני אדם: ⁵ הזינו

פתאים ערמה וכסילים הצינו לז: 6 שמעו כיינגידיים אדצר ומפתח שפתי מישרים: 7
 כייאמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: 8 בצדק כל-אמריי-פי אין זהה נפתל ועקש:
 9 כלם נכחיס למצין וישרים למצאי דעת: 10 קחו-מוסרי ואל-כסף ודעת מחרוך
 נבחר: 11 כייטובה חכמה מפנינים וכל-חפלים לא ישוו-בה: 12 אי-חכמה שכנתי
 ערמה ודעת מזומות אמנא: 13 יראת יהוה שגאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי
 תהפכות שגאחי: 14 לייענה ותושיה אני צינה לי גבורה: 15 צי מלכיס ימלכו
 ורוזניס יחקקו נדק: 16 צי שרים ישרו וגדיצים כל-שפטי נדק: 17 אני **[אהציה]**
[אהצין] אהצ ומשחרי ימנאנני: 18 עשר-וכבוד אחי הון עתק ונדקה: 19 טוב פריי
 מחרוך ומפז ותצואתי מכסף נבחר: 20 צארה-נדקה אהלך צתוך נחיצות משפט: 21
 להגחיל אהצני יש ואצרתיהס אמנא: **פ** 22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו
 מאז: 23 מעולם נסכתי מראש מקדמי-ארך: 24 צאין-תהמות חוללתי צאין מעינות
 נכדיי-מים: 25 צטרס הרים הטבעו לפני גצעות חוללתי: 26 עד-לא עשה ארך
 וחולות וראש עפרות תבל: 27 זהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על-פני תהום: 28
 צאמנו שחקיס ממעל בעזוז עינות תהום: 29 צשמו לים חקו ומיס לא יעצרו-פיו
 בחוקו מוסדי ארך: 30 ואהיה אכלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו
 ככל-עת: 31 משחקת תבל ארצו ושעשעי את-צני אדם: **פ** 32 ועתה צניס שמעולי
 ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל-תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי
 לשקד על-דלתתי יום יום לשמר מזות פתחי: 35 כי מנאי **[מנאי]** **[מנאי]** חייס
 ויפק רצון מיהוה: 36 וחטאי חמס נפשו כל-משנאי אהצו מות: **פ** **Pro 9** חכמות צנתה
 ציתה חלצה עמודיה שבעה: 2 טצחה טצחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3
 שלחה נערתיה תקרא על-גפי מרמי קרת: 4 מייפתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו: 5
 לכו לחמו בלחמי ושמו ציין מסכתי: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו צדרך צינה: 7 יסר
 לך לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: 8 אל-תוכח לך פן-ישנאך הוכח לחכם
 ויאהבך: 9 תן לחכם ויחכם-עוד הודע לנדיק ויוסף לקח: **פ** 10 תחלת חכמה יראת
 יהוה ודעת קדשים צינה: 11 כייצי ירצו ימיך ויוסיפו לך שנות חייס: 12 אס-חכמת
 חכמת לך ולנת לצדך תשא: 13 אשת כסילות המיה פתיות ובל-ידעה מה: 14
 וישצה לפתח ציתה על-כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעצרי-דרך המישרים ארחותס:
 16 מייפתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו: 17 מיס-גנזיס ימתקו ולחס סתריס ינעס:
 18 ולא-ידע כיירפאים שם בעמקי שאול קראיה: **פ** **Pro 10** משלי שלמה **פ** בן חכם
 ישמח-אז ובן כסיל חוגת אמו: 2 לא-יועילו אצרות רשע ונדקה תצל ממות: 3
 לא-ירעיב יהוה נפש נדיק והות רשעים יהדף: 4 ראש עשה כף-רמיה ויד חרוזיס
 תעשיר: 5 אגר צקיך בן משכיל נרדס בקציר בן מציס: 6 צרכות לראש נדיק ופי
 רשעים יכסה חמס: 7 זכר נדיק לצרכה ושם רשעים ירקב: 8 חכם-לב יקח מלות
 ואויל שפתיס ילצט: 9 הולך צתס ילך צטח ומעקש דרכו יודע: 10 קרך עין יתן
 ענצת ואויל שפתיס ילצט: 11 מקור חייס פי נדיק ופי רשעים יכסה חמס: 12
 שגאה תעורר מדניס ועל כל-פשעים תכסה אהצה: 13 צשפתי נצון תמנא חכמה
 ושצט לגו חסר-לב: 14 חכמיס יפנו-דעת ופי-אויל מחתה קרצה: 15 הון עשיר

קריית עזו מחמת דלים רישם: **16** פעלת לדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: **17** ארח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מתעה: **18** מכסה שנאה שפתי-שקר ומואל דבה הוא כסיל: **19** צרב דברים לא יחדל-פשע וחשך שפתיו משכיל: **20** כסף נבחר לשון לדיק לב רשעים כמעט: **21** שפתי לדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו: **22** ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה: **23** כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: **24** מגורת רשע היא תבואתו ותאות לדיקים יתן: **25** כעבור סופה ואין רשע ולדיק יסוד עולם: **26** כחמץ לשנים וכעשן לעיניים כן העלל לשלחיו: **27** יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: **28** תוחלת לדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: **29** מעוז לחם דרך יהוה ומחמה לפעלי און: **30** לדיק לעולם בלי-ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ: **31** פי-לדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: **32** שפתי לדיק ידעון רלון ופי רשעים תהפכות: **Pro 11** מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רלונה: **2** בא-זדון ויבא קלון ואת-לנועים חכמה: **3** תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים **(ושם)** **[ישדם]**: **4** לא-יעיל הון ביום עברה ולדקה תציל ממות: **5** דקת תמים תישר דרכו וצדעתו יפל רשע: **6** דקת ישרים תצילם וצרות בגדים ילכדו: **7** בנות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: **8** לדיק מנרה נחלך ויבא רשע תחטיו: **9** צפה חנף ישחת רעהו וצדעת לדיקים יחללו: **10** בטוב לדיקים תעלך קריה ובאבד רשעים רנה: **11** בצרכת ישרים תרום קרת וצפי רשעים תהרס: **12** צו-לרעהו חסר-לב ואיש תבנות יחריש: **13** הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-רוח מכסה דבר: **14** באין תחבלות יפל-עם ותשועה צרב יועץ: **15** רע-ירוע כיערב זר ושנא תקעים בוטח: **16** אשת-חן תחמך כבוד ועריצים יתמכו-עשר: **17** גמל נפשו איש חסד ועבר שארו אכזרי: **18** רשע עשה פעלת-שקר וזרע לדקה שר אמת: **19** כן-לדקה לחיים ומרדף רעה למותו: **20** תועבת יהוה עקש-לב ורלונה תמימי דרך: **21** יד ליד לא-ינקה רע וזרע לדיקים נמלט: **22** גוס זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: **23** תאות לדיקים אך-טוב תקות רשעים עברה: **24** יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך-למחסור: **25** נפש-צרכה תדשן ומרוה גס-הוא יורא: **26** מנע בר יקצבו לאדם וצרכה לראש משציר: **27** שחר טוב יבקש רלון ודרש רעה תבואתו: **28** בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה לדיקים יפרחו: **29** עוכר ביתו ינחל-רוח ועבד אויל לחכם-לב: **30** פרי-לדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: **31** הן לדיק בארץ ישלם אף כירשע וחוטא: **Pro 12** אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת צער: **2** טוב יפיק רלון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: **3** לא-יכון אדם ברשע ושרש לדיקים בלי-ימוט: **4** אשת-חיל עטרת צעלה וכרקב בעלמותיו מצישה: **5** מחשבות לדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה: **6** דברי רשעים ארצ-דם ופי ישרים יצילם: **7** הפוך רשעים ואינם וצית לדיקים יעמד: **8** לפי-שכלו יהלל-איש ונעוה-לב יהיה לבו: **9** טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר-לחם: **10** יודע לדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: **11** עבד אדמתו ישצב-לחם ומרדף ריקים חסר-לב: **12** חמד רשע מזוד רעים ושרש לדיקים יתן: **13** צפשע שפתיים מוקש רע ויבא מנרה לדיק: **14** מפרי פי-איש ישצב-טוב וגמול ידי-אדם **(ישוב)** **[ישב]** לו: **15** דרך אויל ישר בעיניו

ושמע לעצה חכם: ¹⁶ אויל ציוס יודע כעסו וכסה קלון ערוס: ¹⁷ יפיה אמונה יגיד
 דק ועד שקרים מרמה: ¹⁸ יש צוטה כמדקרות חרצ ולשון חכמים מרפא: ¹⁹
 שפת-אמת תכון לעד ועד-ארגיעה לשון שקר: ²⁰ מרמה בלצ-חרשי רע וליעזי
 שלום שמחה: ²¹ לא-יאנה ללדיק כל-און ורשעים מלאו רע: ²² תועבת יהוה
 שפתי-שקר ועשי אמונה רלוגו: ²³ אדם ערוס כסה דעת ולצ כסילים יקרא אולת:
²⁴ יד-חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: ²⁵ דאגה בלצ-איש ישחנה ודבר טוב
 ישמחנה: ²⁶ יתר מרעהו לדיק ודרך רשעים תמעס: ²⁷ לא-יחרך רמיה לידו
 והון-אדם יקר חרוץ: ²⁸ בצרח-לדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות: **Pro 13** בן חכם
 מוסר אצ ולץ לא-שמע גערה: ² מפרי פי-איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: ³ נר
 פיו שמר נפשו פשק שפתיו מתחה-לו: ⁴ מתאווה ואין נפשו עלל ונפש חרצים תדשן:
⁵ דבר-שקר ישנא לדיק ורשע יבאיש ויחפיר: ⁶ לדיקה תנר תס-דרך ורשעה תסלף
 חטאת: ⁷ יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: ⁸ כפר נפש-איש עשרו ורש
 לא-שמע גערה: ⁹ אור-לדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: ¹⁰ רק-בזודון יתן מזה
 ואת-נועלים חכמה: ¹¹ הון מהבל ימעט וקבץ על-יד ירבה: ¹² תוחלת ממשכה
 מחלה-לב ועץ חיים תאווה באה: ¹³ צו לדבר יחבל לו וירא מזה הוא ישלם: ¹⁴
 תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות: ¹⁵ שכל-טוב יתן-תן ודרך בגדים איתן:
¹⁶ כל-ערוס יעשה דעת וכסיל יפרש אולת: ¹⁷ מלאך רשע יפל צרע וזיר אמונים
 מרפא: ¹⁸ ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכד: ¹⁹ תאווה נהיה תערב לנפש
 ותועבת כסילים סור מרע: ²⁰ **(הלוך)** **(הולך)** את-חכמים **(וחכס)** **(יחכס)** ורעה
 כסילים ירוע: ²¹ חטאים תרדף רעה ואת-לדיקים ישלם-טוב: ²² טוב ינחיל בני-בנים
 ונפון ללדיק חיל חוטא: ²³ רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: ²⁴ חושך
 שצטו שונא צנו ואהצו שחרו מוסר: ²⁵ לדיק אכל לשבע נפשו וצטון רשעים תחסר:
פ Pro 14 חכמות נשים צנתה ציתה ואולת צידיה תהרסנו: ² הולך צישרו ירא יהוה
 ונלוו לרכיו צוהו: ³ צפי-אויל חטר גאווה ושפתי חכמים תשמורס: ⁴ באין אלפים
 אצום צר ורב-תצוואות צכה שור: ⁵ עד אמונים לא יכוצ ויפיה כוצים עד שקר: ⁶
 צקש-לץ חכמה ואין ודעת לנצון נקל: ⁷ לך מנגד לאיש כסיל ובל-ידעת
 שפתי-דעת: ⁸ חכמת ערוס הציין דרכו ואולת כסילים מרמה: ⁹ אולים יליץ אשם
 וציין ישרים רלון: ¹⁰ לצ יודע מרת נפשו וצשמחתו לא-יתערב זר: ¹¹ בית רשעים
 ישמד ואהל ישרים יפריח: ¹² יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות: ¹³
 גס-בשחוק יכאצ-לב ואחריתה שמחה תווגה: ¹⁴ מדרכיו ישבע סוג לצ ומעליו איש
 טוב: ¹⁵ פתי יאמין לכל-דבר וערוס יצין לאשרו: ¹⁶ חכם ירא וסר מרע וכסיל
 מתעבר וצוטח: ¹⁷ קצר-אפים יעשה אולת ואיש מומות ישנא: ¹⁸ נחלו פתאים אולת
 וערומים יכתרו דעת: ¹⁹ שחו רעים לפני טובים ורשעים על-שערי לדיק: ²⁰
 גס-לרעהו ישנא רש ואהצי עשיר רבים: ²¹ צו-לרעהו חוטא ומחונן **(ענייס)** **(ענויס)**
 אשריו: ²² הלוא-יתעו חרשי רע וחמד ואמת חרשי טוב: ²³ בכל-עלצ יהיה מותר
 ודבר-שפתים אך-למחסור: ²⁴ עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: ²⁵ מזיל
 נפשות עד אמת ויפת כוצים מרמה: ²⁶ ציראת יהוה מצטח-עו ולצניו יהיה מחסה:

27 יראת יהוה מקור חיים לקור ממקשי מות: 28 צרבעס הדרת-מלך ובאפס לאס
 מתחת רזון: 29 ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מריס אולת: 30 חיי צשריס לב
 מרפא ורקב ענמות קנאה: 31 עשק-דל חרף עשהו ומכדו חנן אציון: 32 צרעמו
 ידחה רשע וחסה צמותו לדיק: 33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע: 34
 לדיקה תרומס-גוי וחסד לאמיס חטאת: 35 רצון-מלך לעצד משכיל ועברתו תהיה
 מציס: **Pro 15** מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-אף: 2 לשון חכמיס תיטיב דעת
 ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל-מקום עיני יהוה נפות רעים וטוביס: 4 מרפא לשון
 עץ חיים וסלף בה שבר צרות: 5 אויל ינאך מוסר אציו ושמר תוכחת יערס: 6 בית
 לדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: 7 שפתי חכמיס יזרו דעת ולב כסילים
 לא-כן: 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישריס רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשע
 ומרדף לדיקה יאהב: 10 מוסר רע לעזוב ארח שונא תוכחת ימות: 11 שאלו ואצדון
 נגד יהוה אף כיי-לבות צני-אדם: 12 לא יאהב-לך הוכח לו אל-חכמיס לא ילך: 13
 לב שמח ייטב פניס ובעצבת-לב רוח נכאה: 14 לב נבון יבקש-דעת **[ופני]**
 כסילים ירעה אולת: 15 כלימי עני רעים וטוב-לב משחה תמיד: 16 טוב-מעט
 ציראת יהוה מאולר רב וממהומה צו: 17 טוב ארחת ירק ואהבה-שס משור אבוס
 ושנאה-צו: 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב: 19 דרך עלל כמשכת
 חדק וארח ישריס סללה: 20 בן חכס ישמח-אב וכסיל אדם צוה אמו: 21 אולת
 שמחה לחסר-לב ואיש תבונה יישר-לכת: 22 הפר מחשבות באין סוד וברב יועליס
 תקוס: 23 שמחה לאיש צמענה-פיו ודבר צעתו מה-טוב: 24 ארח חיים למעלה
 למשכיל למען סור משאלו מטה: 25 בית גאים יסח יהוה ויבז אלמנה: 26
 תועבת יהוה מחשבות רע וטהריס אמריי-נעס: 27 עכר ביתו צויע צלע ושונא מתנת
 יחיה: 28 לב לדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים
 ותפלת לדיקים ישמע: 30 מאור-עיניס ישמח-לב שמועה טובה תדשן-עלס: 31 און
 שמעת תוכחת חיים צקרב חכמיס תלין: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת
 קונה לב: 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה: **Pro 16** לאדם מערכי-לב
 ומיהוה מענה לשון: 2 כל-דרכי-איש זך צעינו ותכן רוחות יהוה: 3 גל אל-יהוה
 מעשיך ויכנו מחשבתך: 4 כל פעל יהוה למענהו וגס-רשע ליום רעה: 5 תועבת
 יהוה כל-גבה-לב יד ליד לא ינקה: 6 צחסד ואמת יכפר עון וציראת יהוה סור
 מרע: 7 צרלות יהוה דרכי-איש גס-אויציו ישלס אמו: 8 טוב-מעט בצדיקה מרב
 תבואות בלא משפט: 9 לב אדם יששז דרכו ויהוה יכין לעדו: 10 קסס
 על-שפתי-מלך צמשפט לא ימעלי-פיו: 11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו
 כל-אצני-כיס: 12 תועבת מלכיס עשות רשע כי בצדיקה יכון כסא: 13 רצון מלכיס
 שפתי-לדיק ודבר ישריס יאהב: 14 חמת-מלך מלאכי-מות ואיש חכס יכפרנה: 15
 באור-פני-מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: 16 קנה-חכמה מה-טוב מחרון וקנות צינה
 נצחר מכסף: 17 מסלת ישריס סור מרע שמר נפשו נר דרכו: 18 לפני-שבר גאון
 ולפני כשלון גבה רוח: 19 טוב שפל-רוח את-**[ענייס]** **[ענויס]** מחלק שלל את-גאים:
 20 משכיל על-דבר ימלא-טוב וצוטח ציהוה אשיריו: 21 לחכס-לב יקרא נבון ומתק

שפתיים יסיף לקח: ²² מקור חיים שכל בעליו ומוסר אוליס אולת: ²³ לב חכם
 ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לקח: ²⁴ נוף-דבש אמרי-נעם מחוק לנפש ומרפא
 לעלם: ²⁵ יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות: ²⁶ נפש עמל עמלה לו
 כי-אכף עליו פיהו: ²⁷ איש בליעל כרה רעה ועל-**[שפתיו]** **[שפתו]** כאש נרבת: ²⁸
 איש תהפכות ישלח מדון ונגרן מפריד אלוף: ²⁹ איש חמס יפתה רעהו והוליכו
 בדרך לא-טוב: ³⁰ ענה עיניו לחשב תהפכות קרן שפתיו כלה רעה: ³¹ עטרת
 תפארת שיבה בדרך נדקה תמלא: ³² טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד
 עיר: ³³ בחיק יוטל את-הגורל ומיהוה כל-משפטו: **Pro 17** טוב פת חרבה ושלום-בה
 מבית מלא זבחי-ריב: ² עזד-משכיל ימשל בצן מבניש ובחוך אחים יחלק נחלה: ³
 מנרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: ⁴ מרע מקשיב על-שפת-און שקר מזין
 על-לשון הות: ⁵ לעג לרש חרף עשהו שמה לאיד לא ינקה: ⁶ עטרת זקנים בני
 בניס ותפארת בניס אבותם: ⁷ לא-נאווה לנבל שפת-יתר אף כי-לנדיב שפת-שקר: ⁸
 אבן-חן השחד בעיני בעליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל: ⁹ מכסה-פשע מבקש אהבה
 ושנה בדבר מפריד אלוף: ¹⁰ תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה: ¹¹ אף-מרי
 יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו: ¹² פגוש דב שכול באיש ואל-כסיל באולתו: ¹³
 משיב רעה תחת טובה לא-**[תמיש]** **[תמוש]** רעה מביתו: ¹⁴ פוטר מים ראשית מדון
 ולפני התגלע הריב נטוש: ¹⁵ מלדיק רשע ומרשיע לדיק תועבת יהוה גס-שניהם: ¹⁶
 למה-זה מחיר ביד-כסיל לקנות חכמה ולב-אין: ¹⁷ ככל-עת אהב הרע ואח לזרה
 יולד: ¹⁸ אדם חסר-לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: ¹⁹ אהב פשע אהב מזה
 מגביה פתחו מבקש-שבר: ²⁰ עקש-לב לא ימלא-טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: ²¹
 ילד כסיל לתוגה לו ולא-ישמח אבי נבל: ²² לב שמה ייטב גהה ורוח נכאה
 תיבש-גרם: ²³ שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: ²⁴ את-פני מבין חכמה
 ועיני כסיל בקצה-ארץ: ²⁵ כעס לאציו בן כסיל וממר ליולדתו: ²⁶ גס ענוש ללדיק
 לא-טוב להכות נדיבים על-ישר: ²⁷ חושך אמריו יודע דעת **[וקר-]** **[יקר-]** רוח איש
 תזונה: ²⁸ גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון: **Pro 18** לתאוה יבקש נפרד
 בכל-תושיה יתגלע: ² לא-יחפץ כסיל בתזונה כי אס-בהתגלות לבו: ³ בצוא-רשע
 בא גס-בו ועם-קלון חרפה: ⁴ מים עמקים דברי פי-איש נחל נבע מקור חכמה: ⁵
 שאת פני-רשע לא-טוב להטות לדיק במשפט: ⁶ שפתי כסיל יבאו בריב ופיו
 למהלמות יקרא: ⁷ פי-כסיל מחתה-לו ושפתיו מוקש נפשו: ⁸ דברי נרגן כמתלהמים
 והם ירדו חדרי-בטן: ⁹ גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: ¹⁰ מגדל-עז
 שם יהוה צו-ירוך לדיק ונשגב: ¹¹ הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו: ¹²
 לפני-שבר יגבה לב-איש ולפני כבוד ענוה: ¹³ משיב דבר בטרם ישמע אולת
 היא-לו וכלמה: ¹⁴ רוח-איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: ¹⁵ לב נבון
 יקנה-דעת ואון חכמים מבקש-דעת: ¹⁶ מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים יחננו: ¹⁷
 לדיק הראשון בריבו **[יבא-]** **[ובא-]** רעהו ותקרו: ¹⁸ מדינים ישבית הגורל וצין
 עזומים יפריד: ¹⁹ אח נפשע מקרית-עזו **[ומדונים]** **[ומדינים]** כבצית ארמון: ²⁰ מפרי
 פי-איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: ²¹ מות וחיים ביד-לשון ואהביה יאכל

פריה: ²² מנא אשה מנא טוב ויפק רזון מיהוה: ²³ תחנונים ידבר-רש ועשיר יענה
 עוות: ²⁴ איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מנאח: **Pro 19** טוב-רש הולך בתמו
 מעקש שפתיו והוא כסיל: ² גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואך צרגלים חוטא: ³ אולת
 אדם תסלף דרכו ועל-יהוה יזעף לבו: ⁴ הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד: ⁵
 עד שקרים לא ינקה ויפיה כוזבים לא ימלט: ⁶ רבים יחלו פני-נדיב וכל-הרע לאיש
 מתן: ⁷ כל אחי-רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים
[לא-]**[לו-]**המה: ⁸ קנה-לב אהב נפשו שמר תבונה למנא-טוב: ⁹ עד שקרים לא
 ינקה ויפיה כוזבים יאבד: **פ** ¹⁰ לא-נאווה לכסיל תענוג אף כי-לעבד משל בשרים:
¹¹ שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על-פשע: ¹² נהם ככפיר זעף מלך וכטל
 על-עשב רזונו: ¹³ הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: ¹⁴ צית והון נחלת
 אבות ומיהוה אשה משכלת: ¹⁵ עולה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: ¹⁶ שמר
 מזה שמר נפשו בזה דרכו **[יומת]** **[ימות]**: ¹⁷ מלוה יהוה חונן דל וגמלו
 ישלס-לו: ¹⁸ יקר בנך כי-יש תקוה ואל-המיתו אל-תשא נפשך: ¹⁹ **[גרל-]****[גדל-]**חמה
 נשא ענש כי אס-תליל ועוד חוסף: ²⁰ שמע ענה וקבל מוסר למען תחכם
 באחריתך: ²¹ רבות מחשבות בלב-איש וענת יהוה היא תקום: ²² תאות אדם חסדו
 וטוב-רש מאיש כוז: ²³ יראת יהוה לחיים ושבע ילין בלי-פקד רע: ²⁴ טמן עול
 ידו בצלחת גס-אל-פיהו לא ישיבנה: ²⁵ לך תכה ופתי יערס והוכיח לבזון יבין
 דעת: ²⁶ משדד-אב יבריח אס בן מביש ומחפיר: ²⁷ חדל-בני לשמע מוסר לשגות
 מאמרי-דעת: ²⁸ עד בליעל ילין משפט ופי רשעים יבלע-און: ²⁹ נכונו ללצים
 שפטים ומהלמות לגו כסילים: **Pro 20** לך היין המה שבר וכל-שגה בו לא יחכם: ²
 נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: ³ כבוד לאיש שבת מריב וכל-אחיל
 יתגלע: ⁴ מחרף עול לא-יחרש **[ישאל]** **[ושאל]** בקציר ואין: ⁵ מים עמקים ענה
 בלב-איש ואיש תבונה ידלנה: ⁶ רבי-אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימנא: ⁷
 מתהלך בתמו לדיק אשרי בניו אחריו: ⁸ מלך יושב על-כסא-דין מזרה בעיניו
 כל-רע: ⁹ מי-יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי: ¹⁰ אבן ואבן איפה ואיפה תועבת
 יהוה גס-שניהם: ¹¹ גם צמעלליו יתנכר-נער אס-וך ואס-ישר פעלו: ¹² און שמעת
 ועין ראה יהוה עשה גס-שניהם: ¹³ אל-תאהב שנה פן-תורש פקח עיניך שבע-לחם:
¹⁴ רע רע יאמר הקונה ואול לו אז יתהלל: ¹⁵ יש זהב ורז-פנינים וכלי יקר
 שפתי-דעת: ¹⁶ לקח-בגדו כי-ערב זר ובעד **[נכרים]** **[נכריה]** חבלהו: ¹⁷ ערב לאיש
 לחם שקר ואחר ימלא-פיהו חנף: ¹⁸ מחשבות בענה תכון וצתחבלות עשה
 מלחמה: ¹⁹ גולה-סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב: ²⁰ מקלל אביו ואמו
 ידעך נרו **[באישון]** **[באשון]** חשך: ²¹ נחלה **[מבחלת]** **[מבחלת]** בראשנה ואחריתה
 לא תבדך: ²² אל-תאמר אשלמה-רע קוה ליהוה וישע לך: ²³ תועבת יהוה אבן
 ואבן ומאזני מרמה לא-טוב: ²⁴ מיהוה מצעדי-גבר ואדם מה-יבין דרכו: ²⁵ מוקש
 אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר: ²⁶ מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן:
²⁷ נר יהוה נשמת אדם חפש כל-חדרי-בטן: ²⁸ חסד ואמת יצרו-מלך וסעד בחסד
 כסאו: ²⁹ תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: ³⁰ חצרות פלע **[תמרק]** **[תמרוק]**

זרע ומכות חדריי-צטן: **Pro 21** פלגיי-מיס לז-מלך צדי-יהוה על-כל-אשר יחפץ יטנו: **2**
 כל-דרך-איש ישר צעיניו ותכן לצות יהוה: **3** עשה זדקה ומשפט נצחר ליהוה
 מוצח: **4** רוס-עיניס ורחז-לז נר רשעים חטאת: **5** מחשבות חרוץ אר-למותר
 וכל-אך אר-למחסור: **6** פעל אוצרות זלשון שקר הצל נדף מבקשי-מות: **7**
 שד-רשעים יגורס כי מאזו לעשות משפט: **8** הפכפך דרך איש חר וזך ישר פעלו: **9**
 טוב לשבת על-פנת-גג מאשת מדייניס וצית חצר: **10** נפש רשע אומה-רע לא-יחן
 צעיניו רעהו: **11** צענש-לך יחכס-פתי וצהשכיל לחכס יקח-דעת: **12** משכיל זדיק
 לצית רשע מסלף רשעים לרע: **13** אטס אזו מועקת-דל גס-הוא יקרא ולא יענה:
14 מתן צסתר יכפה-אף ושחד צחק חמה עוה: **15** שמחה לזדיק עשות משפט
 ומחחה לפעלי און: **16** אדס תועה מדרך השכל צקהל רפאים ינוח: **17** איש מחסור
 אהב שמחה אהב יין-ושמן לא יעשיר: **18** כפר לזדיק רשע ותחת ישרים צוגד: **19**
 טוב שבת צארץ-מדצר מאשת **[מדוניס]** **[מדניניס]** וכעס: **20** אור נחמד ושמן צנוה
 חכס וכסיל אדס יבלענו: **21** רדף זדקה וחמד ימלא חיים זדקה וכבוד: **22** עיר
 גברים עלה חכס וירד עז מצטחה: **23** שמר פיו ולשונו שמר מנרות נפשו: **24** זד
 יהיר לך שמו עושה צעצרת זדון: **25** תאות עלל תמיתנו כי-מאזו ידיו לעשות: **26**
 כל-היוס התאווה תאוה וזדיק יתן ולא יחשך: **27** זבח רשעים תועבה אף כי-צומה
 יציאנו: **28** עד-כוציס יאבד ואיש שומע לנח ידבר: **29** העו איש רשע צפניו וישר
 הוא **[יכין]** **[יציין]** **[דרכיו]** **[דרכיו]**: **30** אין חכמה ואין תבונה ואין עלה לנגד יהוה:
פ **31** סוס מוכן ליוס מלחמה וליהוה התשועה: **Pro 22** נצחר שס מעשר רב מכסף
 ומוהב חן טוב: **2** עשיר ורש נפגשו עשה כלס יהוה: **3** ערוס ראה רעה **[ויסתר]**
[ונסתר] ופתייס עזרו ונענשו: **4** עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: **5** כניס
 פחיס צדרך עקש שומר נפשו ירחק מהס: **6** חנך לנער על-פי דרכו גס כי-יזקין
 לא-יסור ממנה: **7** עשיר צרשים ימשול ועבד ליה לאיש מלוה: **8** זורע עולה
[יקצור-]**[יקצור-]** און ושצט עצרתו יכלה: **9** טוב-עין הוא יצרך כי-נתן מלחמו לדל:
10 גרש לך ויאל מדון וישבת דין וקלון: **11** אהב **[טבור-]****[טהר-]** לז חן שפתיו רעהו
 מלך: **12** עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי צגד: **13** אמר עלל ארי צחוך צחוך
 רחבות ארצח: **14** שוחה עמקה פי זרות זעוס יהוה **[יפול-]****[יפל-]** שס: **15** אולת
 קשורה זלז-נער שצט מוסר ירחיקנה ממנו: **16** עשק דל להרבות לו נתן לעשיר
 אר-למחסור: **17** הט אונך ושמע דברי חכמים ולכך תשית לדעתי: **18** כי-נעיס
 כי-תשמרס צצטןן יכנו יחדו על-שפתך: **19** להיות ציהוה מצטחך הודעתך היוס
 אף-אחה: **20** הלא כתצתי לך **[שלוס]** **[שלישיס]** צמועצת ודעת: **21** להודיעך קשט
 אמרי אמת להשיצ אמריס אמת לשלחך: **פ** **22** אל-תגזל-דל כי דל-הוא ואל-תדכא
 עני צשער: **23** כי-יהוה יריצ ריבס וקצב את-קצביהיס נפש: **24** אל-תטרע את-צעל
 אף ואת-איש חמות לא תצוא: **25** פן-תאלף **[ארחתו]** **[ארחתיו]** ולקחת מוקש לנפשך:
26 אל-תהי צחקע-יכף צערביס משאות: **27** אס-אין-לך לשלס למה יקח משכך
 מתחתך: **28** אל-תסג גבול עולם אשר עשו אבותך: **29** חזית איש מהיר צמלאכתו
 לפני-מלכיס יתיצב צל-יתיצב לפני חשכיס: **פ** **Pro 23** כי-תשצ ללחוס את-מושל צין

תצין את-אשר לפניך: **2** ושמת שכין בלעך את-בעל נפש אתה: **3** אל-תמאז
 למטעמותיו והוא לחם חיים: **4** אל-תיגע להעשיר מזינתך חדל: **5** **[התעורף]** **[התעורף]**
 עיניך צו ואיננו כי עשה יעשה-לו כנפים כנשר **[ועיף]** **[יעורף]** השמים: **6** אל-תלחם
 את-לחם רע עין ואל-**[תמאז]** **[תמאז]** למטעמתיו: **7** כי כמו-שער כנפשו כן-הוא
 הכל ושמה יאמר לך ולבו בל-עמך: **8** פתך-אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים:
9 באזני כסיל אל-תדבר כייצו לשכל מליך: **10** אל-תסג גבול עולם ובשדי יתומים
 אל-תצא: **11** כייגאלס חזק הוא-יריב את-ריבם אתך: **12** הביאה למוסר לבך ואזוך
 לאמרי-דעת: **13** אל-תמנע מנער מוסר כייחכנו בשבט לא ימות: **14** אתה בשבט
 חכנו ונפשו משאול תלי: **15** בני אס-חכם לבך ישמח לבי גס-אני: **16** ותעלונה
 כליותי בדבר שפתיך מישרים: **17** אליקנא לבך בחטאים כי אס-ציראת-יהוה
 כל-היום: **18** כי אס-יש אחרית ותקותך לא תכרת: **19** שמע-אתה בני וחכם ואשר
 דרך לבך: **20** אל-תהי בצבאיין בזללי צמר למו: **21** כיי-סבא וולל יורש וקרעים
 תלביש נומה: **22** שמע לאביך זה ילדך ואל-תבזו כיי-זקנה אמך: **23** אמת קנה
 ואל-תמכר חכמה ומוסר ובינה: **24** **[גול]** **[גיל]** **[יגול]** **[יגיל]** אבי לדיק **[יולד]** **[יולד]**
 חכם **[וישמח]** **[וישמח]** צו: **25** ישמח-אביך ואמך ותגל יולדתך: **26** תנה-בני לבך לי
 ועיניך דרכי **[תרכנה]** **[תלרנה]**: **27** כיי-שוחה עמקה זונה ובאר זרה נכריה: **28**
 אף-היא כחתף תארב ובוגדים צאדם תוסף: **29** למי אוי למי אבוי למי **[מדוניס]**
[מדניס] למי שיה למי פנעים חנם למי חללות עינים: **30** למאחרים על-היין
 לצאים לחקר ממסך: **31** אל-תרא יין כי יתאדם כיי-יתן **[בכיס]** **[בכוס]** עינו יתהלך
 במישרים: **32** אחריתו כנחש ישך וכנפעיני יפרש: **33** עיניך יראו זרות ולבך ידבר
 תהפכות: **34** והיית כשכב בלצבים וכשכב צראש חבל: **35** הכוני בל-חליתי הלמוני
 בל-ידעתי מתי אקיך אוקיף אבקשנו עוד: **Pro 24** אל-תקנא באנשי רעה ואל-**[תמאז]**
[תמאז] להיות אתם: **2** כיי-שד יהגה לבס ועמל שפתיהם תדברנה: **3** בחכמה יבנה
 בית ובתבונה יתכונן: **4** ובדעת חדרים ימלאו כל-הון יקר ונעים: **5** גבר-חכם בעוז
 ואיש-דעת מאמך-כח: **6** כי בתחבולת תעשה-לך מלחמה ותשועה ברב יועץ: **7**
 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח-פיהו: **8** מחשב להרע לו בעל-מזמות יקראו:
9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לך: **10** התרפית ציוס זרה זר כחכה: **11** הצל
 לקחים למות ומטיס להרג אס-תחשוך: **12** כיי-תאמר הן לא-ידענו זה הלא-תכן
 לבות הוא-יבין ונר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: **13** אכל-בני דבש
 כיי-טוב ונפת מתוק על-החך: **14** כן דעה חכמה לנפשך אס-מנאת ויש אחרית
 ותקותך לא תכרת: **15** אל-תארב רשע לנוה לדיק אל-תשדד רצו: **16** כי שבע
 יפול לדיק וקס ורשעים יכשלו ברעה: **17** צנפל **[אויבך]** **[אויבך]** אל-תשמח
 ובכשלו אל-יגל לבך: **18** פן-יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: **19**
 אל-תמחר במרעים אל-תקנא ברשעים: **20** כי לא-תהיה אחרית לרע נר רשעים
 ידעך: **21** ירא-את-יהוה בני ומלך עס-שוים אל-תתערב: **22** כיי-פתאם יקום אידם
 ופיד שניהם מי יודע: **23** גס-אלה לחכמים הכר-פנים במשפט בל-טוב: **24** אמר
 לרשע לדיק אתה יקצוהו עמים יזעמוהו לאמים: **25** ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא

זרכת-טוב: ²⁶ שפתים ישק משיב דברים נכחים: ²⁷ הכן בחוך מלאכתך ועמדה
 צדה לך אחר וזנית ציתך: **פ** ²⁸ אל-תהי עדי-חנם צרעך והפתית בשפתיך: ²⁹
 אל-תאמר כאשר עשה-לי קן אעשה-לו אשיב לאיש כפעלו: ³⁰ על-שדה איש-עצל
 עזרתי ועל-כרם אדם חסר-לב: ³¹ והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר
 אבניו נהרסה: ³² ואחזה אנכי אשית לצי ראיתי לקחתי מוסר: ³³ מעט שנות מעט
 תנומות מעט חצק ידיים לשכב: ³⁴ וצא-מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן: **פ** **Pro 25**
 גס-אלה משלי שלמה אשר העמיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה: ² כבד אלהים
 הקטר דבר וכבד מלכים חקר דבר: ³ שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין
 חקר: ⁴ הגו סיגים מכסף ויאל לזרף כלי: ⁵ הגו רשע לפני-מלך ויכון בצדק כסאו:
⁶ אל-תתהדר לפני-מלך ובמקום גדלים אל-תעמד: ⁷ כי טוב אמר-לך עלה הנה
 מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: ⁸ אל-תנא לרב מהר פן מה-תעשה
 באחריתה בהכלים אתך רעך: ⁹ ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגל: ¹⁰
 פני-יחסדך שמע ודעתך לא תשוב: ¹¹ תפוחי זהב צמשכות כסף דבר דבר
 על-אפניו: ¹² נוס זהב וחלי-כחם מוכית חכם על-אזן שמעת: ¹³ כלנת-סלג ציוס
 קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב: **פ** ¹⁴ נשיאים ורוח וגסם אין איש
 מתהלל במתת-שקר: ¹⁵ בצרך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשצר-גרם: ¹⁶ דבש
 מנאח אכל דין פת-תשבענו והקאחו: ¹⁷ הקר רגלך מצית רעך פני-ישבעך ושנאך:
¹⁸ מפין וחרב וחץ שנון איש ענה צרעהו עד שקר: ¹⁹ שן רעה ורגל מועדת מצטח
 בוגד ציוס צרה: ²⁰ מעדה בגד ציוס קרה חמץ על-נחר ושר בצרים על לב-רע:
פ ²¹ אס-רעב שנאך האכלהו לחם ואס-צמא השקהו מים: ²² כי גחלים אתה חמה
 על-ראשו ויהיה ישלם-לך: ²³ רוח צפון תחולל גסם ופנים נועמים לשון סתר: ²⁴
 טוב שבת על-פנת-גג מאשת **(מדויים)** **(מדויים)** וצית חצר: ²⁵ מים קרים על-נפש
 עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: ²⁶ מעין נרפש ומקור משחת לדיק מט
 לפני-רשע: ²⁷ אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבדס כבוד: ²⁸ עיר פרובה אין
 חומה איש אשר אין מענר לרוחו: **Pro 26** כסלג בקיץ וכמטר בקציר קן לא-נאווה
 לכסיל כבוד: ² כפפור לנוד כדורר לעוף קן קללת חנם **(לא)** **(לו)** תבא: ³ שוט
 לסוס מתג לחמור ושצט לגו כסילים: ⁴ אל-תען כסיל כאולתו פני-תשוה-לו
 גס-אתה: ⁵ ענה כסיל כאולתו פני-יהיה חכם צעיניו: ⁶ מקצה רגלים חמס שמה שלח
 דברים ציד-כסיל: ⁷ דליו שקים מפסח ומשל צפי כסילים: ⁸ כדורר אבן במרגמה
 קנינותן לכסיל כבוד: ⁹ חוח עלה ציד-שכור ומשל צפי כסילים: ¹⁰ רב מחולל-כל
 ושכר כסיל ושכר עברים: ¹¹ ככלב שב על-קאו כסיל שונה צולתו: ¹² ראית איש
 חכם צעיניו תקוה לכסיל ממנו: ¹³ אמר עלל שחל בדרך ארי צין הרחבות: ¹⁴
 הדלת חסוב על-צירה ועלל על-מטחו: ¹⁵ טמן עלל ידו בצלחת נלאה להשיבה
 אל-פיו: ¹⁶ חכם עלל צעיניו משצעה משיבי טעם: ¹⁷ מחזיק באזני-כלב עבר
 מחעבר על-ריב לא-לו: ¹⁸ כמתלהלה הירה זקים חאים ומות: ¹⁹ קן-איש רמה
 את-רעהו ואמר הלא-משחק אני: ²⁰ באפס ענים תכבה-אש ובאין נרגן ישחק מדון:
²¹ פחם לגחלים ועצים לאש ואיש **(מדויים)** **(מדויים)** לחחרר-ריב: **פ** ²² דברי נרגן

כמתלהמים והם ירדו חדרי-צטון: ²³ כסף סיגים מצפה על-חרש שפתים דלקים
 ולזרע: ²⁴ [צשפתו] [צשפתין] ינכר שונא וצקרו ישית מרמה: ²⁵ כייחן קולו
 אל-תאמן-צו כי שצע תועבות צלצו: ²⁶ תכסה שנהא צמשאון תגלה רעמו צקהל: ²⁷
 כרה-שחת צה יפל וגלל אצן אליו תשוב: ²⁸ לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה
 מדחה: **Pro 27** אל-תמהלל ציום מחר כי לא-תדע מה-ילד יום: ² יהלך זר ולא-פיך
 נכרי ואל-שפתך: ³ כצד-אצן ונטל החול וכעס אויל כצד משניהם: ⁴ אכוריות
 חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: ⁵ טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: ⁶
 נאמנים פלעי אוהב ונעמרות נשיות שונא: ⁷ נפש שצעה תצום נפת ונפש רעבה
 כל-מר מתוק: ⁸ כלפור נודדת מן-קנה כן-איש נודד ממקומו: ⁹ שמן וקטרת
 ישמח-לב ומתק רעבו מעצת-נפש: ¹⁰ רעך [ורעה] [ורע] אצך אל-תעוצ וצית אחיך
 אל-תצוא ציום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: ¹¹ חכם צני ושמה צני ואשיבה
 חרפי דצר: ¹² ערום ראה רעה נסתר פתאים עצרו נעשו: ¹³ קח-צגדו כיערב זר
 וצעד נכריה חצלו: ¹⁴ מצרך רעבו צקול גדול צבקר השפים קללה תחשב לו:
¹⁵ דלף טורד ציום סגריר ואשת [מדויס] [מדויס] נשתוה: ¹⁶ צפניה צפן-רוח ושמן
 ימינו יקרא: ¹⁷ צרול צצרול יחד ואיש יחד פני-רעהו: ¹⁸ נצר תאנה יאכל פריה
 ושמר אדניו יכבד: ¹⁹ כמים הפנים לפנים כן לצה-האדם לאדם: ²⁰ שאול [ואצדה]
 [ואצדו] לא תשצענה ועיני האדם לא תשצענה: ²¹ מצרף לכסף וכור לזהב ואיש
 לפי מהללו: ²² אם תכתוש-את-האויל צמכתש צחוך הריפות צעלי לא-תסור
 מעליו אולתו: **פ** ²³ ידע תדע פני צאנך שית לצך לעדרים: ²⁴ כי לא לעולם חסן
 ואס-נור לדור [דור] [ודור]: ²⁵ גלה חזיר ונראה-דשא ונאספו עשבות הרים: ²⁶
 כצשים לצבושך ומחיר שדה עתודים: ²⁷ ודי חלב עזים ללחמך ללחם ציתך וחיים
 לנערותיך: **Pro 28** נסו ואין-רדף רשע וצדיקים ככפיר יצטח: ² צפשע ארץ רבים
 שריה וצאדם מצין ידע כן יאריך: ³ גבר רש ועשק דלים מטר סהף ואין לחם: ⁴
 עוצי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו צם: **פ** ⁵ אצשי-רע לא-יצינו משפט
 ומצקשי יהוה יצינו כל: ⁶ טוב-רש הולך צחמו מעקש דרכים והוא עשיר: ⁷ נוצר
 תורה צן מצין ורעה זוללים יכלים אציו: ⁸ מרצה הונו צנשך [וצרבית] [וצרבית]
 לחונן דלים יקצנו: ⁹ מסיר אצנו משמע תורה גס-תפלתו תועבה: ¹⁰ משגה ישרים
 צדרך רע צשחותו הוא-יפול ותמימים ינחלו-טוב: ¹¹ חכם צעיניו איש עשיר ודל
 מצין יתקרנו: ¹² צעלך צדיקים רבה תפארת וצקום רשעים יחפש אדם: ¹³ מצקה
 פשעיו לא יצליח ומודה ועוצ ירחם: ¹⁴ אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לצו יפול
 צרעה: ¹⁵ ארי-נהם ודב שוקק משל רשע על עס-דל: ¹⁶ נגיד חקר צבונות ורב
 מעסקות [שנאי] [שנאי] צנע יאריך ימים: **פ** ¹⁷ אדם עשק צדם-נפש עד-צור ינוס
 אל-יתמכו-צו: ¹⁸ הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול צאחת: ¹⁹ עבד אדמתו
 ישצב-לחם ומרדף רקים ישצב-ריש: ²⁰ איש אמונות רב-צרכות ואץ להעשיר לא
 ינקה: ²¹ הכר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-גבר: ²² נצהל להון איש רע עין
 ולא-ידע כייחקר יצאנו: ²³ מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: ²⁴ גזול
 אציו ואמו ואמר אין-פשע חצר הוא לאיש משחית: ²⁵ רחצ-נפש יגרה מדון וצוטח

על-יהוה ידשן: **26** בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: **27** נתן לרש
 אין מחסור ומעלים עיניו רב-מארות: **28** בקום רשעים יסתר אדם ובצדס ירבו
 לדיקים: **Pro 29** איש תוכחות מקשה-ערף פתע ישבר ואין מרפא: **2** צרבות לדיקים
 ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: **3** איש-אהב חכמה ישמח אציו ורעה זונות
 יאבד-הון: **4** מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: **5** גבר מחליק
 על-רעהו רשת פורש על-פעמיו: **6** צפסע איש רע מוקש ולדיק ירון ושמת: **7** ידע
 לדיק דין דלים רשע לא-יבין דעת: **8** אנשי לזון יפחו קריה וחכמים ישיבו אף: **9**
 איש-חכם נשפט את-איש אויל ורגו ושחק ואין נחת: **10** אנשי דמים ישנאו-תם
 וישרים יבקשו נפשו: **11** כל-רוחו יוילא כסיל וחכם באחור ישבחה: **12** משל
 מקשיב על-דבר-שקר כל-משרתיו רשעים: **13** רש ואיש תככים נפגשו מאיר-עיני
 שניהם יהוה: **14** מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: **15** שבט ותוכחת יתן
 חכמה ונער משלח מדיש אמו: **16** צרבות רשעים ירבה-פשע ולדיקים במפלתם
 יראו: **17** יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: **פ** **18** באין חזון יפרע עם ושמר
 תורה אשרהו: **19** בדברים לא-יוסר עצד כייבין ואין מענה: **20** חזית איש אך
 בדבריו תקוה לכסיל ממנו: **21** מפנק מנער עצדו ואחריתו יהיה מנון: **22** איש-אף
 יגרה מדון ובעל חמה רב-פשע: **23** גאות אדם תשפילנו ושפל-רוח יתמך כבוד: **24**
 חולק עם-גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: **25** חרדת אדם יתן מוקש ובוטח
 ביהוה ישגב: **26** רבים מבקשים פני-מושל ומיהוה משפט-איש: **27** תועבת לדיקים
 איש עול ותועבת רשע ישר-דרך: **פ** **Pro 30** דברי אגור בן-דיקה המשא נאם הגבר
 לאיתאל לאיתאל ואכל: **2** כי צער אנכי מאיש ולא-בינת אדם לי: **3** ולא-למדתי
 חכמה ודעת קדשים אדע: **4** מי עלה-שמים וירד מי אסף-רוח בחפניו מי
 צרר-מים בשמלה מי הקים כל-אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-צנו כי תדע: **5**
 כל-אמרת אלוה נרופה מגן הוא לחסים צו: **6** אל-תוסף על-דבריו פן-יוביח בך
 וכזבת: **פ** **7** שמים שאלתי מאתך אל-תמנע ממני בטרם אמות: **8** שוא ודבר-כזב
 הרחק ממני ראש ועשר אל-תתן-לי הטריפני לחם חקי: **9** פן אשבע וכחשתי
 ואמרתני מי יהוה ופן-אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי: **פ** **10** אל-תלשן עצד
 אלי-**(אדנו)** **[אדניו]** פן-יקלך ואשמת: **11** דור אציו יקלל ואת-אמו לא יברך: **12**
 דור טהור בעיניו ומנאחתו לא רחץ: **13** דור מה-רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: **14** דור
 חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואזיונים מאדם: **פ** **15** לעלוקה
 שתי צנות הצ הצ שלוש הנה לא תשבונה חרבע לא-אמרו הון: **16** שאול ועזר
 רחם ארץ לא-שצעה מים ואש לא-אמרה הון: **17** עין תלעג לאצ ותצו ליקהת-אש
 יקרוה ערבי-נחל ויאכלוה בני-ינשר: **פ** **18** שלשה המה נפלאו ממני **(וארבע)**
[וארבעה] לא ידעתים: **19** דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי נור דרך-אניה
 בלזיים ודרך גבר בעלמה: **20** כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה
 לא-פעלתי און: **פ** **21** תחת שלוש רגוה ארץ ותחת חרבע לא-תוכל שאת: **22**
 תחת-עצד כי ימלוך ונבל כי ישבע-לחם: **23** תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי-תירש
 גברתה: **פ** **24** ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מחכמים: **25** הנמלים עם לא-עז

ויכינו בקיץ לחמם: ²⁶ שפנים עם לא-ענאס וישמו צלע ציתס: ²⁷ מלך אינ לארצה ויאל חוץ כלו: ²⁸ שממית צידים תחפש והיא צהיכלי מלך: **פ** ²⁹ שלשה המה מיטיבי זעד וארבעה מיטיבי לכת: ³⁰ ליש גבור צבהמה ולא-ישוב מפני-כל: ³¹ זזיר מתנים או-תיש ומלך אלקום עמו: ³² אס-נצלת צהתנשא ואס-זמות יד לפה: ³³ כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ-אף יוציא דס ומיץ אפים יוציא ריב: **פ**

Pro 31 דצרי למואל מלך משא אשר-יסקרתו חמו: ² מה-צרי ומה-בר-צטני ומה בר-נדרי: ³ אל-תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין: ⁴ אל למלכים למואל אל למלכים שמו-יין ולרוונים **א** ⁵ **אוי** שפר: ⁶ פני-ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל-צני-עני: ⁷ תנו-שכר לאוצד ויין למרי נפש: ⁸ ישחה וישכח רישו ועמלו לא יזכר-עוד: ⁹ פתח-פיך לאלס אל-דין כל-צני חלוף: ¹⁰ פתח-פיך שפט-לדק ודין עני ואציון: **פ** ¹¹ אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: ¹² צטח צה לצ בעלה ושלל לא יחסר: ¹³ גמלתהו טוב ולא-רע כל ימי חייה: ¹⁴ דרשה זמר ופשתים ותעש צחפץ כפיה: ¹⁵ היתה כאניות קוחר ממרחק חציה לחמה: ¹⁶ ותקס בעוד לילה ותתן טרף לציתה וחק לנערתייה: ¹⁷ זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה **נ** ¹⁸ **נטע** ¹⁹ **נטעה** ²⁰ כרס: ²¹ חגרה בעזו מתניה ותאמץ זרעוטייה: ²² טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה **צ** ²³ **צליל** ²⁴ **צלילה** ²⁵ נרה: ²⁶ ידיה שלחה צכישור וכפיה תמכו פלך: ²⁷ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאציון: ²⁸ לא-תירא לציתה משלג כי כל-ציתה לצש שנים: ²⁹ מרצדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה: ³⁰ נודע צשערים בעלה צצתו עס-זקני-ארץ: ³¹ סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: ³² עז-והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: ³³ פיה פתחה צחכמה ותורת-חסד על-לשוניה: ³⁴ צופיה הליכות ציתה ולחס עולות לא תאכל: ³⁵ קמו צניה ויאשרוה בעלה ויהללה: ³⁶ רבות צנות עשו חיל ואת עלית על-כלנה: ³⁷ שקר התן והצל היפי אשה יראת-יהוה היא תהלל: ³⁸ תנו-לה מפרי ידיה ויהללה צשערים מעשייה:

Job 1 איש היה צארץ-עון איוב שמו והיה האיש ההוא תס וישר וירא אלהים וסר מרע: ² ויולדו לו שבעה צנים ושלש צנות: ³ ויהי מקנהו שבעת אלפי-אין ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד-צקר וחמש מאות חמונות ועזדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל-צני-קדם: ⁴ והלכו צניו ועשו משתה צית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת **א** ⁵ **אחיתיהס** ⁶ **אחיותיהס** ⁷ לשמות עמהס: ⁸ ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בצקר והעלה עלות מספר כלס כי אמר איוב אולי חטאו צני וצרכו אלהים בצלצס ככה יעשה איוב כל-הימים: **פ** ⁹ ויהי היום ויצאו צני האלהים להתיצב על-ייהוה ויצא גס-השטן צתוכס: ¹⁰ ויאמר יהוה אל-השטן מאין תצא ויען השטן את-יהוה ויאמר משוט צארץ ומהתהלך צה: ¹¹ ויאמר יהוה אל-השטן השמת לצך על-עבדי איוב כי אין כמוהו צארץ איש תס וישר ירא אלהים וסר מרע: ¹² ויען השטן את-יהוה ויאמר החנס ירא איוב אלהים: ¹³ הלא-**א** ¹⁴ **את** ¹⁵ **אתה** ¹⁶ שמת בעדו ובעד-ציתו ובעד כל-אשר-לו מסביב מעשה ידיו צרכת ומקנהו פרץ צארץ: ¹⁷ ואולס שלח-נא ידך וגע בכל-אשר-לו אס-ללא על-פניך יצרכך: ¹⁸

ויאמר יהוה אל-השטן הנה כל-אשר-לו צידך רק אליו אל-תשלה ידך ויאל
 השטן מעם פני יהוה: **13** ויהי היום וזניו וזנתיו אכלים ושמים יין צבית אחיהם
 הזכור: **14** ומלאך בא אל-איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות
 על-ידיהם: **15** ותפל שצא ותקחם ואת-הנערים הכו לפי-חרצ ואמלטה רק-אני
 לצדי להגיד לך: **16** עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן-השמים
 ותבער בצאן וזנערים ותאכלם ואמלטה רק-אני לצדי להגיד לך: **17** עוד זה
 מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על-הגמלים ויקחום
 ואת-הנערים הכו לפי-חרצ ואמלטה רק-אני לצדי להגיד לך: **18** עד זה מדבר
 וזה בא ויאמר בניך וזנותיך אכלים ושמים יין צבית אחיהם הזכור: **19** והנה
 רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הצבית ויפל על-הנערים
 וימותו ואמלטה רק-אני לצדי להגיד לך: **20** ויקם איוב ויקרע את-מעלו ויגז
 את-ראשו ויפל ארצה וישתחו: **21** ויאמר ערם **[ינתי]** **[ינתי]** מבטן אמי וערם
 אשוב שמה יהוה נתן יהוה לקח יהי שם יהוה מברך: **22** בכל-זאת לא-חטא
 איוב ולא-ניתן תפלה לאלהים: **פ Job 2** ויהי היום ויצאו בני האלהים להתיצב
 על-יהוה ויצא גם-השטן בתכם להתיצב על-יהוה: **2** ויאמר יהוה אל-השטן אי
 מזה תבא ויען השטן את-יהוה ויאמר משט צאריך ומהתהלך צה: **3** ויאמר יהוה
 אל-השטן השמת לנך אל-עבדי איוב כי אין כמותו בצריך איש חס וישר ירא
 אלהים וקר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני זו לבלעו חנם: **4** ויען השטן
 את-יהוה ויאמר עור צעד-עור וכל אשר לאיש יתן צעד נפשו: **5** אולם שלח-נא
 ידך וגע אל-עצמו ואל-בשרו חס-לא אל-פניך יברך: **6** ויאמר יהוה אל-השטן
 הנו צידך אך את-נפשו שמר: **7** ויאל השטן מאת פני יהוה ויך את-איוב בשחין
 רע מכף רגלו **(7)** **[ועד]** קדקדו: **8** ויקח-לו חרש להתגרד זו והוא ישב
 בתוך-האפר: **9** ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת: **10** ויאמר
 אליה כדבר אחת הנצלות תדברי גם את-הטוב נקבל מאת האלהים ואת-הרע
 לא נקבל בכל-זאת לא-חטא איוב בשפתיו: **פ 11** וישמעו שלשת רעי איוב את
 כל-הרעה הזאת הבאה עליו ויצאו איש ממקמו אליפו התימני ובלדד השומי
 וזופר הנעמתי ויעדו יחדו לבוא לנו-לו ולנחמו: **12** וישאו את-עיניהם מרחוק
 ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על-ראשיהם
 השמימה: **13** וישבו אהו לארך שבעת ימים ושבעת לילות ואין-דבר אליו דבר
 כי ראו כי-גדל הכאב מאד: **Job 3** אתרי-כן פתח איוב את-פיהו ויקלל את-יומו: **פ**
2 ויען איוב ויאמר: **3** יאצד יום אולד זו והלילה אמר הרה גבר: **4** היום ההוא יהי
 חשך אל-ידרשהו אלוה ממעל ואל-תופע עליו נהרה: **5** יגאלהו חשך ולמות
 תשכן-עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: **6** הלילה ההוא יקחהו אפל אל-יחד צימי שנה
 במספר ירחים אל-יבא: **7** הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל-תבא רננה זו: **8** יקצו
 אררי-יום העתידים ערר לויתן: **9** יחשכו כוכבי נשפו יקו-לאור ואין ואל-ייראה
 בעפעי-שחר: **10** כי לא סגר דלתי צנני ויסתר עמל מעיני: **11** למה לא מרחם אמות
 מבטן ינתי ואגוע: **12** מדוע קדמוני ברכים ומת-שדים כי אינק: **13** כי-עתה שכבתי
 ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: **14** עס-מלכים ויעזי ארך הצנים חרבות למו: **15**

או עס-שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: **16** או כנפל טמון לא אהיה
 בעללים לא-ררו אור: **17** שם רשעים חדלו רגו ושם ינחו יגיעי כח: **18** יחד אסירים
 שאננו לא שמעו קול נגש: **19** קטן וגדול שם הוא ועד חפשי מאדניו: **20** למה יתן
 לעמל אור וחיים למרי נפש: **21** המחכים למות ואינו ויחפרו ממטמונים: **22**
 השמחים אלי-גיל ישישו כי ימלאו-קצר: **23** לגבר אשר-דרכו נסתרה ויסק אלוה
 בעדו: **24** כי-לפני לחמי אונחתי חבא ויתכו כמים שאגתי: **25** כי פחד פחדתי ויאתני
 ואשר יגרתי יבא לי: **26** לא שלותי ולא שקטתי ולא-נחתי ויבא רגו: **פ Job 4** ויען
 אליפו התימני ויאמר: **2** הנסה דבר אליך תלחה ועצר במלין מי יוכל: **3** הנה
 יסרת רבים וידיס רפות תחזק: **4** כושל יקימון מליך וצרכים כרעות תאמץ: **5** כי
 עתה תצוא אליך ותלא תגע עדיך ותצהל: **6** הלא יראתך כסלתך תקותך ותס
 דרכיך: **7** זכרנא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: **8** כאשר ראיתי חרשי און
 חרעי עמל יקצרו: **9** מנשמת אלוה יאצדו ומרוח אפו יכלו: **10** שאגת אריה וקול
 שחל ושני כפירים נתעו: **11** ליש אבד מבלי-טרף ובני לביא יתפרדו: **12** ואלי דבר
 יגבז ותקח אזני שמן מנהו: **13** בשעפים מחזינות לילה צנפל תרדמה על-אנשים: **14**
 פחד קראני ורעדה ורצ עצמותי הפחיד: **15** ורוח על-פני יחלף תסמר שערתי בשרי:
16 יעמד ולא-אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: **17** האנוש מאלוה
 יצדק אם מעשהו יטהר-גבר: **18** הן בעצדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: **19**
 אף שכני בתי-חמר אשר-בעפר יסודם ידכאום לפני-עש: **20** מבקר לערב יכתו
 מבלי משים לנח יאצדו: **21** הלא-נסע יתרום צם ימותו ולא בחכמה: **Job 5** קרא-נא
 היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה: **2** כי-לאויל יהרג-כעש ופתה תמית קנאה: **3**
 אני-ראיתי אויל משריש ואקוב נהו פחאס: **4** ירחקו צניו מישע וידכאו בשער ואין
 מניל: **5** אשר קצירו רעב יאכל ואל-מננים יקחאו ושארף נמים חילס: **6** כי
 לא-יאל מעפר און ומאדמה לא-ינמח עמל: **7** כי-אדם לעמל יולד ובני-רשף
 יגביהו עוף: **8** אולם אני אדרש אל-אל ואל-אלהים אשים דברתי: **9** עשה גדלות
 ואין חקר נפלאות עד-אין מספר: **10** הנתן מטר על-פני-ארץ ושלח מים על-פני
 חולות: **11** לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: **12** מפר מחשבות ערומים
 ולא-תעשינה ידיהם תושיה: **13** לכד חכמים בערמס וענת נפתלים נמהרה: **14** יומס
 יפגשו-חשך וכלילה ימששו צנהרים: **15** וישע מתרצ מפיהם ומיד חזק אציון: **16**
 ותהי לדל תקוה ועלתה קפנה פיה: **17** הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי
 אל-תמאס: **18** כי הוא יכאיב ויחצב ימתך **(וידי)** **[וידין]** תרפינה: **19** בשש נרות
 יליך ובשבע לא-יגע צך רע: **20** צרעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: **21** צשוט
 לשון תחבא ולא-תירא משד כי יבוא: **22** לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ
 אל-תירא: **23** כי עס-אצני השדה צריתך וחית השדה השלמה-לך: **24** וידעת
 כי-שלוס אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: **25** וידעת כי-רצ זרעך ואל-אליך כעשב
 הארץ: **26** תצוא צנלח אלי-קצר בעלות גדיש בעתו: **27** הנה-זאת חקרנוה כן-היא
 שמענה ואתה דע-לך: **פ Job 6** ויען איוב ויאמר: **2** לו שקול ישקל כעשי **(והיתי)**
[והוטי] במאזנים ישא-יחד: **3** כי-עתה מחול ימים יכד על-כן דברי לעו: **4** כי חלי

שדי עמדי אשר חמתם שמה רוחי בעותי אלוה יערכוני: **5** הינה-קפרא עלי-דשא
 אם יגעה-שור על-בלינו: **6** היאכל תפל מצלי-מלח אסי-ש-טעם צריר חלמות: **7**
 מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי: **8** מייתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: **9**
 ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויצטעני: **10** ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא
 יחמול כי-לא כחדתי אמרי קדוש: **11** מה-כחי כי-יאחל ומה-קאי כי-אאריך נפשי:
12 אסי-כח אבנים כחי אסי-צברי נחוש: **13** האם אין עזרתי צי ותשיה נדחה ממני: **14**
 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: **15** אחי צגדו כמו-נחל כאפיק נחלים יעצרו: **16**
 הקדרים מני-קרח עלימו יתעלס-שג: **17** בעת ירצו נלמתו צחמו נדעכו ממקומם:
18 ילפתו ארחות דרכם יעלו צתהו ויאצדו: **19** הציטו ארחות תמא הליכת שצא
 קור-למו: **20** צשו כי-צטח צאו עדיה ויחפרו: **21** כי-עתה הייתם **(לא)** **(לן)** תראו
 חתת ותיראו: **22** הכי-אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו צעדי: **23** ומלטוני מיד-כר ומיד
 ערלים תפדוני: **24** הורוני ואני אחריש ומה-שגיתי הצינו לי: **25** מה-נמרצו
 אמרי-ישר ומה-יוכיח הוכח מכס: **26** הלהוכח מלים תחשצו ולרוח אמרי נאש: **27**
 אף-עלייתום תפילו ותכרו על-ריעכם: **28** ועתה הואילו פנורי ועל-פניכם אסי-אכזב:
29 שצורנא אל-תהי עולה **(ושצ)** **(ושצב)** עוד נדקי-צה: **30** היס-צלשוני עולה
 אסי-כחי לא-יציין הוות: **Job 7** הלא-צצא לאנוש **(על-)** **(עלי-)** ארץ וכימי שכיר ימיו: **2**
 כעצד ישאף-אל וכשכיר יקוה פעלו: **3** כן הנחלתי לי ירחי-שוא ולילות עמל
 מנר-לי: **4** אסי-שכחתי ואמרתי מתי אקום ומדד-ערצ ושבעתי נדדים עדי-נשף: **5** לבש
 צשרי רמה **(וגיש)** **(וגוש)** עפר עורי רגע וימאס: **6** ימי קלו מני-ארג ויכלו צאפס
 תקוה: **7** זכר כי-רוח חיי לא-תשוב עיני לראות טוב: **8** לא-תשורני עין ראי עיניך
 צי ואיני: **9** כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: **10** לא-ישוב עוד לביתו
 ולא-יכירו עוד מקומו: **11** גס-אני לא אחשך פי אדברה צנר רוחי אשיחה צמר
 נפשי: **12** היס-אני אסי-תנין כי-תשים עלי משמר: **13** כי-אמרתי תנחמני ערשי ישא
 צשיחי משכבי: **14** וחתתי בחלמות ומחזינות תבעתני: **15** ותצחר מחנק נפשי מות
 מעלמותי: **16** מאסתני לא-לעלם אחיה חל ממני כי-הבל ימי: **17** מה-אנוש כי
 תגדלנו וכי-תשית אליו לבך: **18** ותפקדנו לצקרים לרגעים תצחנונו: **19** כמה
 לא-תשעה ממני לא-תרפני עדי-בלעי רקי: **20** חטאתי מה אפעל לך ננר האדם
 למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא: **21** ומה לא-תשא פשעי ותעציר
 את-עוני כי-עתה לעפר אשכב ושרתני ואיני: **Job 8** **פ** ויען צלדד השוחי ויאמר: **2**
 עדי-אן תמלל-אלה ורוח כביר אמרי-פיך: **3** האל יעות משפט ואסי-שדי יעות-נדק: **4**
 אסי-צניך חטאו-לו וישלחם ציד-פשעם: **5** אסי-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי תחונן: **6**
 אסי-זך וישר אתה כי-עתה יעיר עליך עלים ושלם נות נדקך: **7** והיה ראשיתך מצער
 ואחריתך ישגה מאד: **8** כי-שאל-נא לדר רישון וכוון לחקר אבותם: **9** כי-תמול
 אנחנו ולא נדע כי אל ימינו עלי-ארץ: **10** הלא-הם יורוך יאמרו לך ומלצם יואאו
 מלים: **11** היגה-אגמא בלא בנה ישגה-אחו בלי-מים: **12** עדנו בצבו לא יקטף ולפני
 כלי-חיר ייצס: **13** כן ארחות כלי-שכחי אל ותקות חנף תאצד: **14** אשר-יקוט כסלו
 ובית עכביש מבטחו: **15** ישען על-ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: **16** רטב הוא

לפני-שמש ועל גתו ינקתו תלל: **17** על-גל שרשו יסכוו צית אנניס יחזה: **18**
 חס-יבלענו ממקומו וכחש צו לא ראיחך: **19** הן-הוא משוש דרכו ומעפר אחר
 יצמחו: **20** הן-אל לא ימאס-תם ולא-יחזיק ציד-מרעים: **21** עד-ימלה שחוק פיך
 ושפתיך תרועה: **22** שנאיך ילבו-בשת ואל רשעים אינו: **Job 9** ויען חיוב ויאמר:
2 אמנס ידעתי כי-כן ומה-יזדק אנוש עם-אל: **3** חס-יחפך לריב עמו לא-יעננו אחת
 מני-אלף: **4** חסם לבב ואמין כח מיי-הקסה חליו וישלם: **5** המעתיק הרים ולא
 ידעו אשר הפכס באפו: **6** המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: **7** האמר לחרס
 ולא יזרח ובעד כוכבים יחמס: **8** נטה שמים לבדו ודורך על-צמתי ים: **9** עשה-עש
 כסיל וכימה וחדרי תמן: **10** עשה גדלות עד-איך חקר ונפלאות עד-איך מספר: **11**
 הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אזין לו: **12** הן יחטף מי ישיבו מיי-יאמר
 חליו מה-תעשה: **13** אלוה לא-ישיב אפו **[תחמו]** **[תחמו]** שחחו עזרי רהב: **14** אף
 כי-אנכי אענו אבחרה דברי עמו: **15** אשר חס-דקתי לא אענה למשפטי אחחנן:
16 חס-קראתי ויענני לא-אחמין כי-איזון קולי: **17** אשר-בשערה ישופני והרבה פלעי
 חסם: **18** לא-יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים: **19** חס-לכח חמין הנה
 ואס-למשפט מי יועידיני: **20** חס-אלדק פי ירשיעני חס-חני ויעקשני: **21** חס-חני
 לא-אדע נפשי אמאס חיי: **22** אחת היא על-כן אמרתי חס ורשע הוא מכלה: **23**
 חס-שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג: **24** ארץ נתנה ציד-רשע פני-שפטיה יכסה
 חס-לא אפוא מיי-הוא: **25** וימי קלו מני-רץ צרחו לא-ראו טובה: **26** חלפו עם-חניות
 אבה כנשר יטוש עלי-אכל: **27** חס-חמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואצליגה: **28**
 יגרתי כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקני: **29** חני חרשע למה-זו הבל חגע: **30**
 חס-התרחחתי **[צמו]** **[צמי-]** שלג והזכותי צבר כפי: **31** אז בשחת חטבלי ותעזוני
 שלמותי: **32** כי-לא-איש כמני אענו נבוא יחדו במשפט: **33** לא יש-צינינו מוכיח ישת
 ידו על-שנינו: **34** יסר מעלי שצטו ואמתו אל-תבעתני: **35** אדברה ולא איראנו כי
 לא-כן חני עמדי: **Job 10** נקטה נפשי צחי אעזבה עלי שיחי אדברה צמר נפשי: **2**
 חמר אל-אלוה אל-תרשיעני הודיעני על מה-תריבני: **3** הטוב לך כי-תעשק
 כי-תמאס יגיע כפיך ועל-עצת רשעים הופעת: **4** העיני צטר לך חס-כראות אנוש
 תראה: **5** הכימי אנוש ימין חס-שנותיך כימי גבר: **6** כי-תבקש לעוני ולחטאתי
 תדרוש: **7** על-דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מליל: **8** ידיך עצוני ויעשוני יחד
 סביב ותבלעני: **9** זכר-נח כי-כחמר עשיתיני ואל-עפר תשיבני: **10** הלא כחלב תחיכני
 וכבונה תקפיאני: **11** עור וצמר תלבישני ובעצמות וגידיס תסככני: **12** חיים וחסק
 עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי: **13** ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי-זאת עמך: **14**
 חס-חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: **15** חס-רשעתי אללי לי ודקתי לא-אשא
 ראשי שבע קלון וראה עניי: **16** ויגאה כשחל תלודני ותשב תתפלא-צי: **17** תחדש
 עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: **18** ולמה מרחס הנאחתי אגוע
 ועין לא-תראני: **19** כאשר לא-הייתי חיה מזבן לקבר אובל: **20** הלא-מעט ימי
[יחדל] **[וחדל]** **[ישית]** **[וישית]** ממני ואצליגה מעט: **21** צטרס אלך ולא אשוב
 אל-ארץ חשך וללמות: **22** ארץ עיפתה כמו חפל ללמות ולא סדרים ותפע

כמוראפל: **Job 11 פ** ויען נפר הנעמתי ויאמר: **2** הרצ דברים לא יענה ואס-איש
 שפתים ידק: **3** צדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלס: **4** ותאמר זך לקחי וצר
 הייתי צעיניך: **5** ואולם מייתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך: **6** ויגדלך תעלמות
 חכמה כייכפלים לתושיה ודע כיישיה לך אלוה מעווק: **7** החקר אלוה תמצא אס
 עד-תכלית שדי תמצא: **8** גצחי שמים מה-תפעל עמקה משאל מה-תדע: **9** ארכה
 מארך מדה ורחצה מנייים: **10** אס-יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיצנו: **11** כיהוא ידע
 מתי-שוא וירא-און ולא יתצונן: **12** ואיש נצוצ ילצב ועיר פרא אדס יולד: **13**
 אס-אתה הכינות לצך ופרשת אליו כפך: **14** אס-און צידך הרחיקהו ואל-תשכן
 באהליך עולה: **15** כיהאז תשא פניך ממוס והיית מנכ ולא תירא: **16** כיהאתה עמל
 תשכח כמים עצרו תזכר: **17** ומנהרים יקוס חלד תעפה כצקר תהיה: **18** ובטחת
 כייש תקוה ותפרת לבטח תשכב: **19** ורצנת ואין מחריד וחלו פניך רצים: **20** ועיני
 רשעים תכלינה ומנוס אצד מנהס ותקוחס מפח-נפש: **Job 12 פ** ויען איוב ויאמר: **2**
 אמנס כי אתס-עס ועמכס תמות חכמה: **3** גס-לי לצב כמוכס לא-נפל אנכי מכס
 ואת-מי-אין כמו-אלה: **4** שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק נדיק
 תמים: **5** לפיד צוה לעשתות שאנן נכון למועדי רגל: **6** ישליו אהלים לשדדים
 ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה צידו: **7** ואולם שאל-נח צהמות ותרך ועוף
 השמים ויגד-לך: **8** או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי היס: **9** מי לא-ידע
 בכל-אלה כי יד-יהוה עשתה זאת: **10** אשר צידו נפש כל-יחי ורוח כל-צשר-איש: **11**
 הלא-און מלין תצחן ותך וכל יטעס-לו: **12** צישיסי חכמה וארך ימים תצונה: **13**
 עמו חכמה וגבורה לו ענה ותצונה: **14** הן יהרוס ולא יצנה יסגר על-איש ולא
 יפתח: **15** הן יעצר צמים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: **16** עמו עז ותושיה לו שגג
 ומשגה: **17** מוליך יועזים שולל ושפטים יהולל: **18** מוסר מלכיס פתח ויאסר אזור
 צמתניהס: **19** מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף: **20** מסיר שפה לנאמנים וטעס זקנים
 יקח: **21** שופך צוה על-נדיציס ומזיח אפיקיס רפה: **22** מגלה עמקות מני-חשך ויאל
 לאור ללמות: **23** משגיח לגויס ויאצדס שטח לגויס וינחס: **24** מסיר לצ ראשי
 עס-הארץ ויתעס צתהו לא-דרך: **Job 13 פ** ימשש-חשך ולא-אור ויתעס כשכור:
 הן-כל ראתה עיני שמעה אזני ותצן לה: **2** כדעתכס ידעתי גס-אני לא-נפל אנכי
 מכס: **3** אולם אני אל-שדי אדבר והוכח אל-אל אחפך: **4** ואולם אתס טפלי-סקר
 רפאי אלל כלכס: **5** מייתן החרש תחרישון ותהי לכס לחכמה: **6** שמעו-נח תוכחתי
 ורבות שפתי הקשיבו: **7** הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: **8** הפניו תשאון
 אס-לאל תריצון: **9** הטוב כייחקר אתכס אס-כהתל צאנוש תהתלו צו: **10** הוכח
 יוכיח אתכס אס-צקתר פנים תשאון: **11** הלא שאתו תצעת אתכס ופחדו יפל
 עליכס: **12** זכרניכס משלי-אפר לגצי-חמר גציקס: **13** החרישו ממני ואדברה-אני
 ויעצר עלי מה: **14** על-מה אשא צשרי צשני ונפשי אשים צכפי: **15** הן יקטלני **[לא]**
[לן] איחל ארץ-דרכי אל-פניו אוכיס: **16** גס-הוא-לי לישועה כיהלא לפניו חנף יצוא:
17 שמעו שמוע מלתי ואחותי צאזניכס: **18** הגה-נח ערכתי משפט ידעתי כיהאני
19 אצדק: **19** מיהוא יריב עמדי כיעתה אחריש ואגוע: **20** ארץ-שמים אל-תעש עמדי

אז מפניך לא אסתיר: ²¹ כפך מעלי הרחק ואמתך אל-תצעתני: ²² וקרא ואנכי
 אענה או-אדבר והשיבני: ²³ כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: ²⁴
 למה-פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: ²⁵ העלה נדף תערוך ואת-קש יבש תרדף: ²⁶
 כיי-תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי: ²⁷ ותשם צדק רגלי ותשמור
 כל-ארחותי על-שרשי רגלי תתחקה: ²⁸ והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש: **Job 14**
 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע-רגז: ² כליך ילא וימל ויזרח כלל ולא יעמוד: ³
 אף-על-זה פקחת עינך ואחי תביא במשפט עמך: ⁴ מיי-יתן טהור מטמא לא אחד: ⁵
 אם חרוצים ימיו מספר-חדשיו אתך **(סקן)** **[מקיין]** עשית ולא יעבור: ⁶ שעה מעליו
 ויחדל עדי-רצה כשכיר יומו: ⁷ כי יש לען תקוה אס-יכרת ועוד יחליף וינקחו לא
 תחדל: ⁸ אס-יזקין צורך שרשו ובעפר ימות גזעו: ⁹ מריח מים יפרח ועשה קציר
 כמו-נטע: ¹⁰ וגזר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: ¹¹ אזלו-מים מני-ים ונהר יחרב
 ויבש: ¹² ואיש שכב ולא-יקום עדי-בלתי שמים לא יקינו ולא-יערו משנתם: ¹³ מי
 יתן צשאל תלפנני תסתירני עדי-שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: ¹⁴ אס-ימות גזר
 היחיה כלי-ימי נצחי איהל עדי-צוא חליפתי: ¹⁵ תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך
 תכסף: ¹⁶ כיי-עתה לעדי תספור לא-תשמור על-חטאתי: ¹⁷ חתם צרור פשעי
 ותטפל על-עוני: ¹⁸ ואולם הר-נופל יבול וזר יעתק ממקמו: ¹⁹ אצנים שחקו מים
 תשטף-ספיחיה עפר-ארוך ותקות אנוש האצדת: ²⁰ תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו
 ותשלחו: ²¹ יכדו בניו ולא ידע ויזערו ולא-יציין למו: ²² אף-בשרו עליו יכאב
 ונפשו עליו תאבל: **פ Job 15** ויען אליפו התימני ויאמר: ² החכם יענה דעת-רוח
 וימלא קדים צטנו: ³ הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא-ייעיל צם: ⁴ אף-אחת תפר
 יראה ותגרע שיחה לפני-אל: ⁵ כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: ⁶ ירשיעך
 פיך ולא-אני ושפתייך יענו-בך: ⁷ הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: ⁸ הצקוד
 אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה: ⁹ מה-ידעת ולא נדע תצין ולא-עמנו הוא: ¹⁰
 גס-שב גס-ישיש בנו כביר מאביך ימים: ¹¹ המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט
 עמך: ¹² מה-יקתך לנך ומה-ירזמון עיניך: ¹³ כיי-תשיב אל-אל רוחך והאחת מפך
 מלין: ¹⁴ מה-אנוש כיי-יזכה וכיי-יזדק ילוד אשה: ¹⁵ הן **(צקדשו)** **[צקדשיו]** לא
 יאמין ושמים לא-זכו צעיניו: ¹⁶ אף כיי-נתעב ונאלח איש-שמה כמים עולה: ¹⁷
 אחך שמע-לי וזה-חזיתי ואספרה: ¹⁸ אשר-חכמים יגידו ולא כחדו מאצותם: ¹⁹
 להם לצדם נתנה הארץ ולא-עבר זר בתוכם: ²⁰ כלי-ימי רשע הוא מתחולל ומספר
 שנים נפנו לעריך: ²¹ קול-פחדים באזניו צשלוט שודד יצואנו: ²² לא-יאמין שוב
 מני-חשך **(ואפיו)** **[ואפיו]** הוא אלי-חרב: ²³ נדד הוא ללחם איה ידע כיי-נכון צידו
 יוס-חשך: ²⁴ יבעתהו זר ומנוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור: ²⁵ כיי-נטה אל-אל
 ידו ואל-שדי יתגבר: ²⁶ ירוך אליו צואר בעצי גבי מגניו: ²⁷ כיי-כסה פניו בחלבו
 ויעש פימה עלי-כסל: ²⁸ וישכון ערים נכחדות בתים לא-ישבו למו אשר התעתדו
 לגלים: ²⁹ לא-יעשר ולא-יקום חילו ולא-יטה לארץ מנלם: ³⁰ לא-יסור מני-חשך
 ינקחו תיבש שלהבת ויסור צרוח פיו: ³¹ אל-יאמן **(צשו)** **[צשיו]** נתעה כיי-שוא תהיה
 תמורתו: ³² בלא-יומו תמלא וכפתו לא רעננה: ³³ יחמם כגפן צסרו וישלך כזית

נצחו: ³⁴ כִּי־עַדַת חֲנֹף גִלְמוּד וְאֵשׁ אֲכָלָה אֶהְיֶה־שָׂחַד: ³⁵ הֲרָה עֵמֶל וַיֵּלֵד אֶחָן וּבִטְנֹס
 תְּכִין מִרְמָה: **ס Job 16** וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: ² שָׁמַעְתִּי כְּאִלֶּה רַבּוֹת מִנְחָמִי עֵמֶל כֻּלְּכֶם: ³
 הֲקֵץ לְדַבְרֵי־רוּחַ אֹו מִה־יִּמְרִינָךְ כִּי תַעֲנֶה: ⁴ גַּם אֲנֹכִי כַּכֶּס אֲדַבְרָה לֹו־יֵשׁ נִפְשָׁכֶם
 תַּחַת נִפְשֵׁי אַחֲזִירָה עֲלֵיכֶם בְּמַלִּים וְחַיְעָה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֹאשֵׁי: ⁵ אֲחַמְצָכֶם בְּמוֹ־פִי
 וַיֵּד שִׁפְתֵי יֹחֵךְ: ⁶ אִם־אֲדַבְרָה לֹא־יִחַשֵׁךְ כַּאֲבִי וְאֲחַדְלָה מִה־יִּמְנִי יֵהֲלֵךְ: ⁷ אֲך־עַתָּה
 הִלְאַנִי הַשְּׂמוֹת כִּלְ־עַדְתִּי: ⁸ וְתַקְמַטְנִי לַעַד הִיָּה וַיִּקַּס צִי כַחֲשֵׁי צַפְנִי יַעֲנֶה: ⁹ אֲפֹו
 טֹרֶף וַיִּשְׁטַמְנִי חֲרֹק עָלַי בְּשֵׁנָי וְרִי יִלְטֹושׁ עֵינָי לִי: ¹⁰ פָּעֲרוּ עָלַי צַפִּיָּהֶם בְּחֲרַפָּה
 הִכּוּ לַחֲשֵׁי יָחַד עָלַי יַתְּמַלְאֹון: ¹¹ יִסְגִּירְנִי אֶל אֵל אֶל עוֹלָם וְעַל־יַדֵּי רַשְׁעִים יִרְטְנִי: ¹²
 שְׁלוֹ הַיִּיתִי וַיִּפְרַפְרֵנִי וְאֲחֹו צַעֲרָפִי וַיִּפְצַּפְצֵנִי וַיִּקְיַמְנִי לוֹ לַמְטָרָה: ¹³ יִסְבּוּ עָלַי רַבִּי
 יִפְלֹו כְּלִיּוֹתַי וְלֹא יִחְמוּל יִשְׁפֹךְ לְאַרְץ מִרְרַתִּי: ¹⁴ יִפְרַצְנִי פֶרֶץ עַל־פְּנֵי־פֶרֶץ יִרְץ
 עָלַי כַּבְּזוֹר: ¹⁵ שֶׁק תִּפְרַתִּי עָלַי גִּלְדִי וְעַלְלַתִּי צַעֲפָר קִרְנִי: ¹⁶ פְּנִי **(תַּמְרָמְרָה)**
(תַּמְרָמְרוּן) מִנִּי־צִבִּי וְעַל עַפְעַפִּי לְלַמּוֹת: ¹⁷ עַל לֹא־חַמְסָם בְּכַפִּי וְתַפְלַתִּי זָכָה: ¹⁸ אֲרֹךְ
 אֶל־תַּכְסִּי דְמִי וְאֶל־יְהִי מִקּוֹס לִזְעַקְתִּי: ¹⁹ גַּם־עַתָּה הִנֵּה־צַשְׁמִים עָדִי וְשֹׁהֲדִי
 בְּמִרְמוּסִים: ²⁰ מְלִיצִי רַעִי אֶל־אֱלוֹהִים דְּלַפָּה עֵינָי: ²¹ וַיּוֹכַח לִגְבַר עַס־אֱלוֹהִים וּבֶן־אָדָם
 לְרַעְהוֹ: ²² כִּי־שָׁנוֹת מִסְפָּר יֵאֲחִיו וְאַרְחָ לֹא־אֲשׁוּב אֶהְלֵךְ: **Job 17** רוּחִי חֲצִלָה יָמִי
 נֹזַעְכוּ קִצְרִים לִי: ² אִם־לֹא הַתְּלִים עִמָּדִי וּבַהֲמִרוֹתַם תֵּלֵן עֵינָי: ³ שִׁימֵה־נָח עַרְבִנִי
 עִמָּךְ מִי הוּא לִידֵי יַתְקַע: ⁴ כִּי־לִבִּס צַפְנַת מִשְׁכַּל עַל־כֵּן לֹא תִרְמַס: ⁵ לַחֲלֹק יִגִּיד
 רַעִים וְעֵינָי צִנּוּ תַכְלָנָה: ⁶ וְהִכְנִי לְמַשַׁל עִמָּים וְתַפַּת לַפְּנִים אֶהְיֶה: ⁷ וְתַכָּה מִכַּעֵשׁ
 עֵינָי וַיִּצְרִי כָּל כֹּלֶם: ⁸ יִשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת וּנְקִי עַל־חֲנוֹף יַתְעַרְרִי: ⁹ וַיִּאֲחֹו לְדִיק
 דְּרָכוֹ וְטַהֲרֵי־יָדַיִם יִסִּיף אֲמֹן: ¹⁰ וְאוֹלַם כֹּלֶם תִּשְׁבּוּ וּבָאוּ נָח וְלֹא־אֲמַלֵּא בְכֶם חֶכֶם:
¹¹ יָמִי עֲבָרוּ וּזְמַתִּי נִתְקוּ מִרְשֵׁי לְבָבִי: ¹² לִיְלֵה לְיוֹס יִשִּׁימוּ אֹור קְרוֹב מִפְּנֵי־חֶשֶׁךְ: ¹³
 אִם־אֶקְוֶה שְׂאוֹל צִיתִי בַחֲשֶׁךְ רַפְדַּתִּי יִצְוֵי: ¹⁴ לְשַׁחַת קִרְחַתִּי אֲבִי אַתָּה אֲמִי וְאַחַתִּי
 לְרַמָּה: ¹⁵ וְאִיהָ אֲפֹו תְקוּתִי וְתַקוּתִי מִי יִשׁוּרְנָה: ¹⁶ צִדִּי שְׂאֵל תִּרְדְּנָה אִם־יִיחַד
 עַל־עַפְרָ נַחַת: **ס Job 18** וַיֵּעַן צִלְדָּד הַשַּׁחִי וַיֹּאמֶר: ² עַד־אֲנִי תִשְׁיָמוּן קִנְזִי לְמַלְיָן
 תִּצְנִי וְאַחַר נִדְבַר: ³ מִדּוֹעַ נַחֲשָׁבְנוּ כִּבְהֵמָה נִטְמִינוּ צַעֲיִיכֶם: ⁴ טֹרֶף נִפְשׁוּ בְּאִפּוֹ
 הַלְמַעַנְךָ תַּעֲזוּב אֲרֹךְ וַיַּעֲתֶק־זוֹר מִמִּקְמוֹ: ⁵ גַּם אֹור רַשְׁעִים יִדְעַךְ וְלֹא־יִגַּה שְׂצִיב
 אִשׁוּ: ⁶ אֹור חֶשֶׁךְ צַהֲלֹו וְנָרוּ עֲלֵיו יִדְעַךְ: ⁷ יִצְרוּ נְעָדִי אֹונוֹ וְתַשְׁלִיכֵהוּ עֲנַתוֹ: ⁸
 כִּי־שָׁלַח בְּרַשַׁת צַרְגָּלָיו וְעַל־שִׁצְבָּה יַתְהַלֵּךְ: ⁹ יֵאֲחֹו צַעֲקָב פַּח יַחֲזֹק עֲלֵיו זְמִים: ¹⁰
 טִמּוֹן בְּאַרְץ חֲצִלוֹ וּמִלְכָּדוֹ עָלַי נַחֲצִיב: ¹¹ סָצִיב צַעֲמָהוּ בְּלַהוֹת וְהַפִּיֲצָהוּ לְרַגְלָיו: ¹²
 יַהֲיִי־רַעֲצ אָנוּ וְאִיד נִכּוֹן לְלַעֲוֹ: ¹³ יֵאֲכַל צִדִּי עוֹרוֹ יֵאֲכַל צִדּוֹ בְּזוֹר מוֹת: ¹⁴ יִנַּחַק
 מֵאֲהָלוֹ מִבְּטָחוֹ וְתַצְעֵדְהוּ לְמַלְךְ בְּלַהוֹת: ¹⁵ תִּשְׁכּוֹן בְּאֲהָלוֹ מִצְבִּי־לוֹ יִזְרַה עַל־נְהוֹ
 גַּפְרִית: ¹⁶ מִתַּחַת שְׂרָשׁוֹ יִבְשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל קִצְרוֹ: ¹⁷ זְכַרְרוּ־אֲצַד מִנִּי־אַרְץ וְלֹא־שָׁם
 לוֹ עַל־פְּנֵי־חוֹךְ: ¹⁸ יַהֲדַפְּהוּ מֵאֹור אֶל־חֶשֶׁךְ וּמִתְּצֵל יִנְדְּהוּ: ¹⁹ לֹא נִין לוֹ וְלֹא־נִכַּד
 בְּעַמּוֹ וְאִין שְׂרִיד בְּמַגּוּרָיו: ²⁰ עַל־יּוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָנִים וּקְדַמְנִים אֲחֹו שַׁעַר: ²¹
 אֲך־אֲלָה מִשְׁכְּנוֹת עוֹל זֹה מִקּוֹס לֹא־יִדְע־אֵל: **ס Job 19** וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: ² עַד־אֲנִי
 תּוֹבִיֹן נִפְשִׁי וְתַדְכָּאוּנִי בְּמַלִּים: ³ זֶה עֲשָׂר פַּעְמַיִם תַּכְּלִימוּנִי לֹא־תִצְבּוּ תַהֲכַרְוֵנִי: ⁴
 וְאֶף־אֲמַנְסָם שְׂגִיתִי אַחִי תֵלִין מִשׁוּגָתִי: ⁵ אִם־אֲמַנְסָם עָלַי תַּגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלַי חֲרַפְתִּי: ⁶

דעו-אפו כּי-אלוה עותני ומאודו עלי הקיף: **7** הן אלעק חמס ולא אענה אשוע
 ואין משפט: **8** ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים: **9** כבודי מעלי
 הפשיט ויסקר עטרת ראשי: **10** יתלני סביב ואלך ויסקע כעך תקותי: **11** ויחר עלי אפו
 ויחשבני לו ככריו: **12** יחד יבאו גדודיו ויסלנו עלי דרכם ויחנו סביב לאלהי: **13**
 אחי מעלי הרחיק וידעי ארזרו ממני: **14** חדלו קרובי ומידעי שכחוני: **15** גרי ביתי
 ואמתי לור תחשבני נכרי הייתי צעיניס: **16** לעבדי קראתי ולא יענה צמופי
 אמתן-לו: **17** רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני צטני: **18** גס-עוילים מאסו צי אקומה
 וידברו-צי: **19** תעצוני כל-מתי סודי וזה-אהבתי נהפכו-צי: **20** צעורי וצבשרי דבקה
 עזמי ואמתלטה צעור שני: **21** חנני חנני אהם רעי כי יד-אלוה נגעה צי: **22** למה
 תרדפני כמו-אל ומצשרי לא תשצבו: **23** מייתן אפו ויכתבון מלי מייתן צספר
 ויחקו: **24** צעט-ברזל ועפרת לעד צצור יחצבון: **25** ואני ידעתי גאלי חי ואחרון
 על-עפר יקום: **26** ואחר עורי נקפוזאת ומצשרי אחזה אלוה: **27** אשר אני אחזה-לי
 ועיני ראו ולא-זר כלו כליתי צחקי: **28** כי תאמרו מה-נרדף-לו ושרש דבר
 נמלא-צי: **29** גורו לכס מפני-חרצ כי-חמה עונות חרצ למען תדעון **[שדן]** **[שדן]**:
Job 20 **ס** ויען אפר הניעמתי ויאמר: **2** לכן שעפי ישיצוני וצעבור חושי צי: **3** מוסר
 כלמתי אשמע ורוח מצינתי יענני: **4** הזאת ידעת מני-עד מני שים אדם עלי-ארץ: **5**
 כי רננת רשעים מקרוב ושמתת חנף עדי-רגע: **6** אס-יעלה לשמים שיאו וראשו לעב
 יגיע: **7** כגללו לנחש יאצד ראיו יאמרו איו: **8** כחלוס יעוף ולא ימלאוהו וידד
 כחזיון לילה: **9** עין שזפתו ולא תוסף ולא-עוד תשורנו מקומו: **10** צניו ירנו דלים
 וידיו תשצנה אונו: **11** עצמותיו מלאו **[עלומר]** **[עלומיו]** ועמו על-עפר תשכב: **12**
 אס-תמתיק צפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: **13** יחמל עליה ולא יעצנה וימענה
 צתוך חכו: **14** לחמו צמעיו נהפך מרורת פתנים צקרבו: **15** חיל צלע ויקאנו מצטנו
 יורשנו אל: **16** ראש-פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה: **17** אל-ירא צפלגות נהרי נחלי
 דבש וחמאה: **18** משיצ יגע ולא יצלע כחיל תמורתו ולא יעלס: **19** כי-רפך עזב
 דלים צית גזל ולא יצנהו: **20** כי לא-ידע שלו צצטנו צחמודו לא ימלט: **21**
 אין-שריד לאכלו על-כן לא-יחיל טובו: **22** צמלאות שפקו יצר לו כל-יד עמל
 תצואנו: **23** יהי למלא צטנו ישלח-צו חרון אפו וימטר עלימו צלחמו: **24** יצרח
 מנשק צרזל תחלפהו קשת נחושה: **25** שלף וינא מגוה וצרק ממרתו יהלך עליו
 אמיס: **26** כל-חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא-נפח ירע שריד צאלהו: **27** יגלו
 שמים עונו וארץ מתקוממה לו: **28** יגל יצול ציתו נגרות ציום אפו: **29** זה
 חלק-אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל: **Job 21** **פ** ויען איוב ויאמר: **2** שמעו
 שמוע מלתי ותהי-זאת תנחומתיכס: **3** שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג: **4**
 האנכי לאדם שיחי ואס-מדוע לא-תקצר רוחי: **5** פנו-אלי והשמו ושימו יד על-פה:
6 ואס-זכרתי ונבהלתי ואחו צשרי פללות: **7** מדוע רשעים יחיו עתקו גס-גברו חיל: **8**
 זרעם נכון לפניהם עמם ואלא-יהים לעיניהם: **9** צתיהם שלום מפחד ולא שצט
 אלוה עליהם: **10** שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: **11** ישלחו כלאן
 עויליהם וילדיהם ירקדון: **12** ישאו כחף וכנור וישמחו לקול עוגב: **13** **[יבלו]** **[יכלו]**

בטוב ימיהם וברגע שאל יחמו: ¹⁴ ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא
 חפצנו: ¹⁵ מה-שדי כִּי-נעצדנו ומה-נועיל כי נפגע-בו: ¹⁶ הן לא בידם טובם עלת
 רשעים רחקה מני: ¹⁷ כמה נר-רשעים ידעך ויצא עלימו אידם חבלים יחלק באפו:
¹⁸ יהיו כחצן לפני-רוח וכמץ גנבתו סופה: ¹⁹ אלוה יפן-לצניו אונו ישלם אליו
 וידע: ²⁰ יראו **עניו** **עניו** כידו ומחמת שדי ישתה: ²¹ כי מה-חפצו צביתו אחריו
 ומספר חדשיו חללו: ²² הללל ילמד-דעת והוא רמים ישפוט: ²³ זה ימות בעלם
 תמו כלו שלאנן ושליו: ²⁴ עטיניו מלאו חלב ומת עזמותיו יסקה: ²⁵ וזה ימות
 בנפש מרה ולא-אכל בטובה: ²⁶ יחד על-עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: ²⁷ הן
 ידעתי מהשבזתיכם ומזמות עלי תחמסו: ²⁸ כי תאמרו איה צית-נדיב ואיה אהל
 משכנות רשעים: ²⁹ הלא שאלתם עוזרי דרך ואתחם לא תנכרו: ³⁰ כי ליום איד
 יחשך רע ליום עצרות יובלו: ³¹ מי-יגיד על-פניו דרכו והוא-עשה מי ישלם-לו: ³²
 והוא לקצרות יובל ועל-גדיש יסקוד: ³³ מתקור-לו רגבי נחל ואחריו כל-אדם
 ימשוך ולפניו אין מספר: ³⁴ ואיך תנחמוני הבל ותשבזתיכם נשאר-מעל: **ס** **Job 22**
 ויען אליפו התמני ויאמר: ² הללל יסקן-גבר כִּי-יסקן עלימו משכיל: ³ החפץ
 לשדי כי תלדק ואס-בצע כִּי-תתם דרכיך: ⁴ המיראתך יכיתך יצוא עמך במשפט: ⁵
 הלא רעתך רבה ואיך-קך לעונתיך: ⁶ כִּי-תחבל אחיך חנם וצגדי ערומים תפשיט: ⁷
 לא-מים עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם: ⁸ ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב
 בה: ⁹ אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא: ¹⁰ על-כן סביבותיך פחים ויבהלך
 פחד פתאם: ¹¹ אור-חשך לא-תראה ושפעת-מים תכסף: ¹² הלא-אלוה גבה שמים
 וראה ראש כוכבים כִּי-רמו: ¹³ ואמרת מה-ידע אל הצעד ערפל ישפוט: ¹⁴ עצים
 סתר-לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: ¹⁵ הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי-און:
¹⁶ אשר-קמטו ולא-עת נהר יוצק יקודם: ¹⁷ האמרים לאל סור ממנו ומה-יפעל שדי
 למו: ¹⁸ והוא מלא צתיהם טוב ועלת רשעים רחקה מני: ¹⁹ יראו לדיקים וישמחו
 ונקי ילעג-למו: ²⁰ אס-לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: ²¹ הסכן-נח עמו ושלם
 בהם תבואתן טובה: ²² קח-נח מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: ²³ אס-תשוב
 עד-שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: ²⁴ וסית-על-עפר צר וצנור נחלים אופיר: ²⁵
 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: ²⁶ כִּי-אז על-שדי תתענג ותשא אל-אלוה
 פניך: ²⁷ תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם: ²⁸ ותגור-אומר ויקם לך ועל-דרכיך
 נגה אור: ²⁹ כִּי-השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: ³⁰ ימלט אי-נקי ונמלט צר
 כפיך: **פ** **Job 23** ויען איוב ויאמר: ² גס-היום מרי שחי ידי בצדה על-אנחתי: ³ מי-יתן
 ידעתי ואמנאהו אבוא עד-תכונתו: ⁴ אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: ⁵
 אדעה מלים יענני ואצינה מה-יאמר לי: ⁶ הברצב-כח יריב עמדי לא אן-הוא ישם
 צי: ⁷ שם ישר נוכח עמו ואפלטו לנח משפטי: ⁸ הן קדם אהלך ואיננו ואחור
 ולא-אצין לו: ⁹ שמאול בעשתו ולא-אחז יעטף ימין ולא אראה: ¹⁰ כִּי-יידע דרך
 עמדי צנני כהב אלא: ¹¹ באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא-אט: ¹² מנות
 שפתיו ולא אמיש מחקי לפנתי אמרי-פיו: ¹³ והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה
 ויעש: ¹⁴ כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: ¹⁵ על-כן מפניו אבהל אחזון ואפחד

ממנו: ¹⁶ ואל הרך לבי ושדי הבהילני: ¹⁷ כי-לא נצמתי מפני-חשך ומפני
 כסה-אפל: **Job 24** מדוע משדי לא-נצפנו עתים **[וידעו]** **[וידעו]** לא-חזו ימיו: ² גבלות
 ישיגו עדר גזלו וירעו: ³ חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה: ⁴ יטו אביונים
 מדרך יחד חצאו עניי-ארץ: ⁵ הן פראים צמדבר ילאו צפעלס משחרי לטרף
 ערבה לו לחם לנערים: ⁶ צסדה צלילו **[יקאירו]** **[יקאורו]** וכרס רשע ילקשו: ⁷
 ערוס ילינו מצלי לבוש ואין כסות צקרה: ⁸ מזרס הרים ירטבו ומצלי מחסה
 חצקו-אור: ⁹ יגזלו משד יתוס ועל-עני יחבלו: ¹⁰ ערוס הלכו צלי לבוש ורעצים
 נשאו עמר: ¹¹ צין-שורתס יאחירו יקצים דרכו ויזמאו: ¹² מעיר מתים ינאקו
 ונפש-חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה: ¹³ המה היו צמדדי-אור לא-הכירו
 דרכיו ולא יצבו צנתיצתיו: ¹⁴ לאור יקוס רוצח יקטל-עני ואציון וצלילה יהי כגצב:
¹⁵ ועין נאף שמרה נשף לאמר לא-תשורני עין וסחר פנים ישים: ¹⁶ חתר צחשך
 צתים יומס חתמור-למו לא-ידעו אור: ¹⁷ כי יחדו צקר למו צלמות כי-יכיר צלהות
 צלמות: ¹⁸ קל-הוא על-פני-מים תקלל חלקתס צארץ לא-יפנה דרך כרמים: ¹⁹
 ציה גס-חס יגזלו מימי-שג שאל חטאו: ²⁰ ישכחו רחס מתקו רמה עוד לא-יזכר
 ותצבר כעץ עולה: ²¹ רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטוב: ²² ומשך אצירים
 צכחו יקוס ולא-יאמין צחיין: ²³ ית-לו לצטח וישען ועיניהו על-דרכיהס: ²⁴ רומו
 מעט ואינו והמכו ככל יקפצון וכראש שצלת ימלו: ²⁵ ואס-לא אפו מי יחצוני
 וישם לאל מלתי: **Job 25** **פ** ויען צלדד השחי ויאמר: ² המשל ופחד עמו עשה שלום
 צמרומי: ³ היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקוס אורהו: ⁴ ומה-ינדק אנוש עס-אל
 ומה-יזכה ילוד אשה: ⁵ הן עד-ירח ולא יאהיל וכוכבים לא-זכו צעיניו: ⁶ אף
 כי-אנוש זרוע לא-עז: ⁷ מה-יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: ⁸ את-מי הגדת
 מלין ונשמתי-מי יצאה ממך: ⁹ הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהס: ⁶ ערוס שאל
 נגדו ואין כסות לאצדון: ⁷ נטה לפון על-תהו תלה ארץ על-צלי-מה: ⁸ צרר-מים
 צעציו ולא-נצקע ען תחתס: ⁹ מאחו פני-כסה פרשו עליו עגנו: ¹⁰ חק-חג
 על-פני-מים עד-תכלית אור עס-חשך: ¹¹ עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו: ¹²
 צכחו רגע היס **[וצחצונתו]** **[וצחצונתו]** מתן רהצ: ¹³ צרוחו שמים שפרה חללה ידו
 נחש צריח: ¹⁴ הן-אלה קנות **[דרכו]** **[דרכיו]** ומה-שמך דצר נשמע-צו ורעס
[גבורתו] **[גבורותיו]** מי יחצוני: **Job 27** **פ** ויסף איוצ שאת משלו ויאמר: ² חי-אל
 הסיר משפטיו ושדי המר נפשי: ³ כי-כל-עוד נשמתי צי ורות אלוה צאפי: ⁴
 אס-תצדרינה שפתי עולה ולשוני אס-יהגה רמיה: ⁵ חלילה לי אס-יאצדיק אתכס
 עד-אגוע לא-אסיר תמתי ממני: ⁶ צצדקתי החזקתי ולא ארפה לא-יחרף לצבי
 מימי: ⁷ יהי כרשע אצבי ומתקוממי כעול: ⁸ כי מה-תקות חנף כי יצע כי ישל
 אלוה נפשו: ⁹ הנצקתו ישמע אל כי-תצוא עליו צרה: ¹⁰ אס-על-שדי יתענג יקרא
 אלוה צכל-עת: ¹¹ אורה אתכס ציד-אל אשר עס-שדי לא אכחד: ¹² הן-אתס כלכס
 חיתס ולמה-זה הצל תהצלו: ¹³ זה חלק-אדס רשע עס-אל ונחלת עריצים משדי
 יקחו: ¹⁴ אס-ירצו צניו למור-חרצ ואלאחי לא ישצער-לחס: ¹⁵ **[שרידו]** **[שרידיו]**

17 זמות יקברו ולאמנתיו לא תצנינה: 16 אס-ינבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: 17
 יכין ולדיק ילצש וכסף נקי יחלק: 18 צנה כעש ציתו וכסכה עשה נר: 19 עשיר
 ישבז ולא יחסף עיניו פקח ואינו: 20 תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: 21
 ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו: 22 וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: 23
 ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו: **Job 28** כי יש לכסף מואל ומקום לזהב
 יקו: 2 ברזל מעפר יקח ואבן יזוק נחושה: 3 קץ שם לחשך ולכל-תכלית הוא
 חוקר אבן אפל וללמות: 4 פרך נחל מעס-גר הנשכחים מני-רגל דלו מאנוש נעו: 5
 ארץ ממנה יאל-לחם ותחתיה נהפך כמו-אש: 6 מקום-ספיר אצניה ועפרת זהב לו:
 7 נחיצ לא-ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: 8 לא-הדריכו בני-שחן לא-עדה עליו
 שחל: 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות יאריס בקע וכל-יקר
 ראתה עינו: 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יאל אור: **פ** 12 והחכמה מאין תמצא
 ואי זה מקום צינה: 13 לא-ידע אנוש ערכה ולא תמצא בדרך החיים: 14 תהום
 אמר לא צי-היא וים אמר אין עמדי: 15 לא-יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף
 מחירה: 16 לא-תסלה בכתם אופיר צשהס יקר וספיר: 17 לא-יערכנה זהב וזכוכית
 ותמורתה כלי-פז: 18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: 19 לא-יערכנה
 פטרת-כוש בכתם טהור לא תסלה: **פ** 20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום צינה:
 21 ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים נסתרה: 22 אבדון ומות אמרו באזינו
 שמענו שמעה: 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את-מקומה: 24 כי-הוא
 לקצות-הארץ יציט תחת כל-השמים יראה: 25 לעשות לרוח משקל ומים תכן
 במדה: 26 בעשתו למטר חק ודרך לחזיו קלות: 27 אז ראה ויספרה הכינה
 וגם-תקרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע צינה: **ס** **Job 29**
 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 מי-יתנני כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני: 3 צהלו
 נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: 4 כאשר הייתי צימי חרפי בקוד אלוה עלי
 אהלי: 5 בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: 6 ברחץ הליכי בחמה ונור יזוק עמדי
 פלגי-שמן: 7 בצאתי שער עלי-קרת ברחוב אבין מושבי: 8 ראוני נערים ונחבאו
 ושישים קמו עמדי: 9 שרים עזרו במלים וכף ישימו לפיהם: 10 קול-נגידים נחבאו
 ולשונם לחכם דבקה: 11 כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעדיני: 12 כי-אמלט
 עני משוע ויחוס ולא-עור לו: 13 ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: 14 נדק
 לצחתי וילצשני כמעיל ונניף משפטי: 15 עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: 16
 אז אנכי לחציונים ורב לא-ידעתי אחקרהו: 17 ואשצרה מתלעות עול ומשניו
 אשליך טרף: 18 ואמר עס-קני אגוע וכחול ארבה ימים: 19 שרשי פתוח אלי-מים
 וטל ילין בקצירי: 20 כבודי חדש עמדי וקשתי צידי תחליף: 21 לי-שמעו ויחלו
 וידמו למו עתתי: 22 אחרי דברי לא ישנו ועלימו חטף מלתי: 23 ויחלו כמטר לי
 ופיהם פערו למלקוש: 24 אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון: 25 אבחר
 דרכם ואשז ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבליס ינחם: **Job 30** ועתה שחקו
 עלי נעירים ממני לימים אשר-מאסתי אבותם לשית עס-כלצי נאני: 2 גס-כה
 ידיהם למה לי עלימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפן גלמוד הערקיס ליה אמש שואה

ומשאה: 4 הקטפים מלוח עלי-שיח ושרש רתמים לחמס: 5 מן-גו יגרשו יריעו עלימו
 כגנז: 6 בערוך נחלים לשכן חרי עפר וכפים: 7 צין-שיחים ינהקו תחת חרול יספחו:
 8 צני-נבל גס-צני צלי-שם נכאו מן-הארץ: 9 ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה:
 10 תעצוני רחוק מני ומפני לא-חשכו רק: 11 כי-**יתרו** **יטרי** פתח ויענני ורסן מפני
 שלחו: 12 על-ימין פרחת יקומו רגלי שלחו ויסקלו עלי ארחות אידס: 13 נחסו נתיבתי
 להותי יעילו לא עזר למו: 14 כפרך רחצ יאתיו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי
 צלהות תרדף כרות נדבתי וכעצ עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני
 ימיי-עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון: 18 ברב-כח יתחפש לבושי
 כפי כתנתי יאזרני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני
 עמדתי ותתצנן צי: 21 תהפך לאכור לי בעצם ידך תשטמני: 22 תשאני אל-רות
 תרכיבי ותמגגני **תשוה** **תושיה**: 23 כי-ידעתי מות תשיבני וצית מועד לכל-חי: 24
 אך לא-צעי ישלח-יד אס-צפידו להן שוע: 25 אס-לא ציחתי לקשה-יום עגמה נפשי
 לאציון: 26 כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו
 ולא-דמו קדמני ימיי-עני: 28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח
 הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי-חרה מני-חרב: 31 והי
 לאצל כנרי ועצמי לקול צבים: **Job 31** צרית כרתי לעיני ומה אציון על-צחולה: 2
 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא-איד לעול ונכר לפעלי און: 4
 הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור: 5 אס-הלכתי עם-שוא ותחש על-מרמה
 רגלי: 6 ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי: 7 אס תטה אשרי מני הדרך ואחר
 עיני הלך לבי וצפתי דבק מאוס: **פ** 8 אזרעה ואחר יאכל ואצאזי ירשו: 9
 אס-נפתה לבי על-אשה ועל-פתח רעי ארצתי: 10 תטון לאחר אשתי ועליה יכרעון
 אחרין: 11 כי-**הוא** **היא** **זמה** **והיא** **והוא** עון פלילים: 12 כי אש היא עד-אצדון
 תאכל וכל-תבואתי תשרש: 13 אס-אמאס משפט צבדי ואמתי צרם עמדי: 14 ומה
 אעשה כי-ייקום אל וכייפקד מה אשיבנו: 15 הלא-צצטון עשני עשהו ויכנוו צרחס
 אחד: 16 אס-אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא-אכל
 יתום ממנה: 18 כי מנעורי גדלני כאב ומצטון אמי אנהנה: 19 אס-אראה אוזד מבלי
 לבוש ואין כסות לאציון: 20 אס-לא צרכוני **חלצו** **חלציו** ומגו כבשי יתחמס: 21
 אס-הניפוחי על-יתום ידי כי-אראה צשער עורתי: 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי
 מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אס-שמתי זהב כסלי
 ולכתם אמרתי מצטוסי: 25 אס-אשמח כי-רצ חילי וכי-כביר מנאה ידי: 26
 אס-אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: 27 ויפת צסתר לבי ותשק ידי לפי: 28
 גס-הוא עון פלילי כי-כחשתי לאל ממעל: 29 אס-אשמח צפיד משנאי והתעררתי
 כי-מצאו רע: 30 ולא-נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: 31 אס-לא אמרו מתי
 אהלי מיי-יתן מבשרו לא נשבע: 32 בחוך לא-ילין גר דלתי לארח אפתח: 33
 אס-כסיתי כאדס פשעי לטמון צחצי עוי: 34 כי אערוך המון רבה וצו-משפחות
 יחתי ואדס לא-אצא פתח: 35 מי יתן-לי שמע לי הן-תוי שדי יענני וספר כתב
 איש ריבי: 36 אס-לא על-שכמי אשאלו אענדנו עטרות לי: 37 מספר צעדי אגידנו

כמורנגיד אקרבנו: **38** אס-עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יציון: **39** אס-כחה אכלתי
 זלי-כסף ונפש זעליה הפחתי: **40** תחת חטה ילא חות ותחת-שערה זאשה תמו
 דברי איוז: **פ Job 32** וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את-איוז כי הוא לדיק
 זעניו: **פ 2** ויחר אף אליהוא זן-זרכאל הזווי ממשפחת רם זאיוז חרה אפו
 על-זדקו נפשו מאלהים: **3** וזשלת רעיו חרה אפו על אשר לא-מלאו מענה
 ורשעו את-איוז: **4** ואליהו חכה את-איוז זדברים כי זקנים-המה ממנו לימים: **5**
 וירא אליהוא כי אין מענה זפי שלשת האנשים ויחר אפו: **פ 6** ויען אליהוא
 זן-זרכאל הזווי ויאמר זעיר אני לימים ואתם ישישים על-כן זחלתי ואירא מחות
 דעי אתכם: **7** אמרתי ימים יזרו ורז שנים ידיעו חכמה: **8** אכן רוח-היא זאנוש
 ונשמת שדי תזינס: **9** לא-רבים יחכמו וזקנים יזינו משפט: **10** לכן אמרתי שמעה-לי
 אחוה דעי אף-אני: **11** הן הוחלתי לדברים אזין עד-תזונתיכם עד-תחקרון מלין: **12**
 ועדיכם אתזונן והנה אין לאיוז מוכח עונה אמריו מכס: **13** פן-תאמרו מלאנו
 חכמה אל ידפנו לא-איש: **14** ולא-ערך אלי מלין וזאמריכם לא אשיזנו: **15** חתו
 לא-ענו עוד העתיקו מהם מלים: **16** והוחלתי כי-לא יזרו כי עמדו לא-ענו עוד:
17 אענה אף-אני חלקי אחוה דעי אף-אני: **18** כי מלתי מלים הזיקתני רוח זטוני: **19**
 הנה-זטוני כיון לא-יפתח כאזות חדשים יזקע: **20** אדברה וירוח-לי אפתח שפתי
 ואענה: **21** אל-נה אשא פני-איש ואל-אדם לא אכנה: **22** כי לא ידעתי אכנה כמעט
 ישאני עשני: **Job 33** ואולם שמע-נא איוז מלי וכל-דברי האזינה: **2** הנה-נא פתחתי פי
 דברה לשוני זכחי: **3** ישר-לזי אמרי ודעת שפתי זרור מללו: **4** רוח-אל עשתני
 ונשמת שדי תחיני: **5** אס-תוכל השיזני ערכה לפני התיזבה: **6** הן-אני כפיך לאל
 ממחר קרנתי גס-אני: **7** הנה אמתי לא תזעתך ואכפי עליך לא-יזכד: **8** אף
 אמרת זאזני וקול מלין אשמע: **9** זך אני זלי זשע חף אנכי ולא עון לי: **10** הן
 תנאות עלי ימלא ישזני לאיוז לו: **11** ישם זסד רגלי ישמר כל-ארחתי: **12**
 הן-זאת לא-זדקת אענך כי-ירצה אלוה מאנוש: **13** מדוע אליו ריבות כי כל-דבריו
 לא-יענה: **14** כי-זאחת יזבר-אל וזשתיים לא ישורנה: **15** זחלום חזיון לילה זנפל
 תרדמה על-אנשים זתנומות עלי משכז: **16** אז יגלה און אנשים וזמסרם יחסם: **17**
 להסיר אדם מעשה וגוה מגזר יכסה: **18** יחשך נפשו מני-שחת וחימו מעזר זשלת:
19 והוכח זמכאזוב על-משכזו **(וריצ)** **[ורוב]** עזמיו אתן: **20** וזהמתו חיתו לחם ונפשו
 מאכל תאוה: **21** יכל זשרו מראי **(ושפי)** **[ושפו]** עזמותיו לא רו: **22** ותקרב זשחת
 נפשו וחימו לממתים: **23** אס-יש עליו מלאך מליך אחד מני-אלף להגיד לאדם
 ישרו: **24** ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת מלאתי כפר: **25** רטפש זשרו מנער ישזב
 לימי עלומיו: **26** יעתר אל-אלוה וירצהו וירא פניו זתרועה וישזב לאנוש זדקתו:
27 ישר על-אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא-שוה לי: **28** פדה **(נפשי)** **[נפשו]**
 מעזר זשחת **(וחיתי)** **[וחיתו]** זאור תראה: **29** הן-כל-אלה יפעל-אל פעמים שלוש
 עס-גזר: **30** להשיז נפשו מני-שחת לאור זאור החיים: **31** הקשז איוז שמע-לי
 החרש ואנכי אדבר: **32** אס-יש-מלין השיזני דבר כי-חפנתי זדקך: **33** אס-אין אתה
 שמע-לי החרש ואלכך חכמה: **Job 34** **פ** ויען אליהוא ויאמר: **2** שמעו חכמים מלי

וידעים האזינו לי: **3** כי-אזן מלין תבחן ותך יטעם לאכל: **4** משפט נצחרה-לנו נדעה
 זינינו מה-טוב: **5** כי-אמר חיוב נדקתי ואל הסיר משפטי: **6** על-משפטי חכוב חכוב
 חזי זלי-פשע: **7** מי-גבר כאיוב ישחה-לעג כמים: **8** וארח לחזרה עס-פעלי און
 וללכת עס-אנשי-רשע: **9** כי-אמר לא יסכן-גבר זרנחו עס-אלהים: **10** לכן אנשי
 לצב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: **11** כי פעל אדם ישלם-לו וכארח
 איש ימנאנו: **12** אף-אמנם אל לא-ירשיע ושדי לא-יעות משפט: **13** מי-פקד עליו
 ארנה ומי שם תבל כלה: **14** אס-ישים אליו לצו רוחו ונשמחו אליו יאסף: **15** יגוע
 כל-זשר יחד ואדם על-עפר ישוב: **16** ואס-זינה שמעה-זאת האזינה לקול מלי: **17**
 האף שונה משפט יחזוש ואס-נדיק כזיר תרשיע: **18** האמר למלך זליעל רשע
 אל-נדיבים: **19** אשר לא-נשא פני שרים ולא נכר-שוע לפני-דל כי-מעשה ידיו כלם:
20 רגע ימחו וחנות לילה יגעשו עם ויעזרו ויסירו אזיר לא זיד: **21** כי-עיניו
 על-דרכי-איש וכל-זעדי יראה: **22** איך-חשך ואין זלמות להסתר שם פעלי און: **23**
 כי לא על-איש ישים עוד להלך אל-אל זמשפט: **24** ירע כזירים לא-חקר ויעמד
 אחרים תחתם: **25** לכן יכיר מעזדיהם והפך לילה וידכאו: **26** תחת-רשעים ספקם
 זמקום ראים: **27** אשר על-כן סרו מאחריו וכל-דרכיו לא השכילו: **28** להביא עליו
 זעקת-דל וזעקת עניים ישמע: **29** והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו
 ועל-גוי ועל-אדם יחד: **30** ממלך אדם חנף ממקשי עם: **31** כי-אל-אל האמר נשאתי
 לא אחבל: **32** זלעדי אחזה אתה הרני אס-עול פעלתי לא אסיף: **33** המעמך
 ישלמנה כי-מאסת כי-אתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר: **34** אנשי לצב יאמרו לי
 וגבר חכם שמע לי: **35** איוב לא-זדעת ידבר ודבריו לא זהשכילו: **36** אזי יבחן
 איוב עד-ננח על-תשבת זאנשי-און: **37** כי יסיף על-חטאתו פשע זינינו יספוק וירב
 אמריו לאל: **Job 35** ויען אליהו ויאמר: **2** הזאת חזבת למשפט אמרת נדיקי מאל:
3 כי-תאמר מה-ייסכן-ך מה-אעיל מחטאתי: **4** אני אשיבך מלין ואת-רעיך עמך: **5**
 הבט שמים וראה ושור שחקים גזבו ממך: **6** אס-חטאת מה-תפעל-צו ורצו פשעיך
 מה-תעשה-לו: **7** אס-נזקת מה-תתן-לו או מה-מידך יקח: **8** לאיש-כמוך רשעך
 ולבן-אדם נדקתך: **9** מרז עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: **10** ולא-אמר איה
 אלוה עשי נתן זמרות זלילה: **11** מלפנו זבהמות ארך ומעוף השמים יחכמונו: **12**
 שם יזעקו ולא יענה מפני גאון רעים: **13** אך-שוא לא-ישמע אל ושדי לא ישורנה:
14 אף כי-תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: **15** ועתה כי-אין פקד אפו
 ולא-ידע זפש מאד: **16** ואיוב הזל יפנה-פיהו זזלי-דעת מלין יכבר: **Job 36** ויסף
 אליהוא ויאמר: **2** כתר-לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים: **3** אשא דעי למרחוק
 ולפעלי אתן-נדיק: **4** כי-אמנם לא-שקר מלי תמים דעות עמך: **5** הן-אל כזיר ולא
 ימאס כזיר כח לצ: **6** לא-יחיה רשע ומשפט עניים יתן: **7** לא-יגרע מזדיק עיניו
 ואת-מלכים לכסא ושיזבם לנחץ ויגזבו: **8** ואס-אסורים זוקים ילכדון זחזלי-עני: **9**
 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגזרו: **10** ויגל אונם למוסר ויאמר כי-ישבון מאון:
11 אס-ישמעו ויעזדו יכלו ימיהם זטוב ושניהם זנעמיים: **12** ואס-לא ישמעו זשלח
 יעזרו ויגועו זזלי-דעת: **13** וחנפני-לז ישימו אף לא ישועו כי אסרם: **14** תמת זנער

נפשם וחיתם בקדשים: **15** יחלך עני בעניו ויגל בלחץ אזנס: **16** ואף הסייתך מפיי-צר רחצ לא-מוצק תחמיה ונחת שלחנך מלא דשן: **17** ודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמוכו: **18** כ-חמה פן-יסייתך בספק ורצ-כפר אל-יטך: **19** היערך שועך לא בצר וכל מאמצי-כח: **20** אל-תשאף הלילה לעלות עמים תחחס: **21** השמר אל-תפן אל-און כ-על-זה בחרת מעני: **22** הן-אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: **23** מי-תפקד עליו דרכו ומי-אמר פעלת עולה: **24** זכר כ-תשגיח פעלו אשר שררו אנשים: **25** כל-אדם חזו-צו אנוש יציט מרחוק: **26** הן-אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא-תקרב: **27** כי יגרע נטפיי-מים יזקו מטר לאדו: **28** אשר-יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: **29** אף אס-יבין מפרשי-עצ תשאות סכתו: **30** הן-פרש עליו אורו ושרשי היס כסה: **31** כ-יבס ידין עמים יתן-אכל למכביר: **32** על-כפים כסה-אור וילו עליה במפגיע: **33** יגיד עליו רעו מקנה אף על-עולה: **Job 37** אף-לואת יחדל לבי ויתר ממקומו: **2** שמעו שמוע צרגו קלו והגה מפיו ילא: **3** תחת-כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ: **4** אחריו ישאג-קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כ-ישמע קולו: **5** ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: **6** כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: **7** ציד-כל-אדם יתחום לדעת כל-אנשי מעשהו: **8** ותבא חיה במור-ארב ובמעונתיה תשכן: **9** מן-החדר תבוא סופה וממורים קרה: **10** מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים במוצק: **11** אף-צרי יטריח עצ יפיץ ענן אורו: **12** והוא מסבות מתהפך **[בתחבולתו]** **[בתחבולתיו]** לפעלם כל אשר יאום על-פני תבל ארצה: **13** אס-לשצט אס-לארצו אס-לחסקד ימלאהו: **14** האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: **15** התדע בשוס-אלוה עליהם והופיע אור עננו: **16** התדע על-מפלי-עצ מפלאות תמים דעים: **17** אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום: **18** תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק: **19** הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך: **20** היספר-לו כי אדבר אס-אמר איש כי יבלע: **21** ועתה לא ראו אור צהיר הוא בשחקים ורוח עזרה ותטהרם: **22** מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד: **23** שדי לא-מלאנהו שגיאי-כח ומשפט ורצ-לדקה לא יענה: **24** לכן יראוהו אנשים לא-יראה כל-חכמי-לב: **Job 38** **פ** ויען-יהוה את-איוב **[מנ]** **[הסערה]** **[מנ]** **[הסערה]** ויאמר: **2** מי זה מחשיך ענה במלין בלי-דעת: **3** אז-נא כגבר חלצין ואשאלך והודיעני: **4** איפה היית ביסדי-ארץ הגד אס-ידעת צינה: **5** מי-שם ממדיה כי תדע או מי-נטה עליה קו: **6** על-מה אדניה הטבעו או מי-ירה אבן פנתה: **7** צרן-יחד כוכבי צקר ויריעו כל-צני אלהים: **8** ויסך צלמים יס בגיחו מרחם ילא: **9** בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: **10** ואשצר עליו חקי ואשים צריח ודלתים: **11** ואמר עד-פה תבוא ולא תסיף ופאי-ישית בגאון גליך: **12** המימין צוית צקר **[ידעתה]** **[שחר]** **[ידעת]** **[השחר]** מקמו: **13** לאחו בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: **14** תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש: **15** וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: **16** הבאת עד-נצביים ובחקר תהום התהלכת: **17** הנגלו לך שער-ימות ושערי צלמות תראה: **18** התבוננת עד-רצני-ארץ הגד אס-ידעת כלה: **19** אי-זה הדרך ישכן-אור וחשך אי-זה מקמו: **20** כי תקחנו אל-גבולו וכי-תצין נתיבות ציתו:

21 ידעת כי-אז תולד ומספר ימיך רבים: 22 הצאת אל-אזרות שלג ואזרות צרד
 תראה: 23 אשר-חשכתי לעת-צר ליום קרב ומלחמה: 24 איזה הדרך יחלק אור
 יפך קדים עלי-ארץ: 25 מי-פלבג לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות: 26 להמטיר
 על-ארץ לא-איש מדבר לא-אדם זו: 27 להשזיע שאה ומשאה ולהנמיח מנא
 דשא: 28 היס-למטר אב או מי-הוליד אגלי-טל: 29 מבטן מי ינא הקרח וכפר
 שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה
 אר-משכות כסיל תפתח: 32 התצא מורות צעתו ועיש על-צניה תנחם: 33 הידעת
 חקות שמים אס-תשים משטרו צארץ: 34 התרים לעב קולך ושפעת-מים תסך: 35
 התשלח צרקים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי-שת צטוח חכמה או מי-נתן לשכוי
 בינה: 37 מי-יספר שחקים בחכמה ונצלי שמים מי ישיב: 38 צנכת עפר למואק
 ורגבים ידבקו: 39 התאוד לנציה טרף וחית כפירים תמלא: 40 כי-ישחו צמענות
 ישבו צסכה למו-ארצ: 41 מי יכין לערב צידו כי-**ילדו** **ילדין** אל-אל ישועו יתעו
 לצלי-אכל: **Job 39** הידעת עת לדת יעלי-סלע חלל אילות תשמר: 2 תספר ירחים
 תמלנה וידעת עת לדתנה: 3 תכרענה ילדיהן תפלחנה חצליהם תשלחנה: 4 יחלמו
 ביניהם ירבו צבר ינאו ולא-שצו למו: 5 מי-שלח פרח חפשי ומסרות ערוד מי פתח:
 6 אשר-שמתי ערבה ציתו ומשכנותיו מלחה: 7 ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא
 ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש: 9 היאצה רים עצדך אס-ילין
 על-אצוסך: 10 התקשר-רים בחלם עצתו אס-ישדד עמקים אחרין: 11 התצטח-בו
 כירב כחו ותעזב אליו יגיעך: 12 התאמין זו כי-**ישוב** **ישיב** זרעך וגרנך יאסף: 13
 כנף-רננים נעלסה אס-אצרה חסידה ונעה: 14 כי-תעזב לארץ צניה ועל-עפר
 תחמם: 15 ותשכח כירגל תזורה וחית השדה תדושה: 16 הקשיח צניה ללא-לה
 לריק יגיעה צלי-פחד: 17 כי-השה אלוה חכמה ולא-חלק לה צינה: 18 כעת
 במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: 19 התתן לסוס גזרה התלציש נוארו רעמה:
 20 התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: 21 יחפרו צעמק וישיש צכח ינא
 לקראת-נשק: 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא-ישוב מפני-חרב: 23 עליו תרנה אשפה
 להב חנית וכידון: 24 צרעש ורגו יגמא-ארץ ולא-יאמין כי-קול שופר: 25 צדי שפר
 יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: 26 המצינתך יאצרינך יפרש
(כנפו) **[כנפיו]** לחימן: 27 אס-על-פיך יגציה נשר וכי ירים קנו: 28 סלע ישכן ויתלנן
 על-שן-סלע ומאודה: 29 משס חפר-אכל למרחוק עיניו יציטו: 30 **ואפרחו** **ואפרחיו**
 יעלעודם ובאשר חללים שם הוא: **פ Job 40** ויען יהוה את-איוב ויאמר: 2 הרב
 עס-שדי יסור מוכיח אלוה יעננה: **פ** 3 ויען איוב את-יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה
 אשיבך ידי שמתי למו-פי: 5 אחת דברתי ולא אענה ושמים ולא אוסיף: **פ** 6
 ויען-יהוה את-איוב **(מן)** **(סערה)** **[מן]** **[סערה]** ויאמר: 7 אזרנא כגבר חלניך
 אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואס-זרוע כאל לך
 וצקול כמוהו תרעם: 10 עדה נא גאון וגצה והוד והדר תלבש: 11 הפך עצרות אפך
 וראה כל-גאה והשפילהו: 12 ראה כל-גאה הכניעהו והדך רשעים תחמם: 13 טמנם
 צעפר יחד פניהם חצש צטמון: 14 וגס-אני אודך כי-תושע לך ימינך: 15 הנה-נא

בהמות אשר-עשיתי עמך חזיר כבקר יאכל: **16** הנה-נח כמו צמתניו והנו צשרירי
 בטנו: **17** יחפץ ונצו כמו-ארז גידי **[פחדו]** **[פחדיו]** ישרגו: **18** עצמיו אפיקי נחושה
 גרמיו כמטיל צרול: **19** הוא ראשית דרכי-אל העשו יגש חרצו: **20** כייצול הריס
 ישארו-לו וכל-חית השדה ישחקו-שם: **21** תחת-צאלים ישכב צסתר קנה וצנה: **22**
 יסכהו צאלים צללו יצוהו ערצו-נחל: **23** הן ישק נהר לא יחפז יצטח כיי-גיח
 ירדן אל-פיהו: **24** צעיניו יקחנו צמוקשים ינקצו-אף: **25** תמשך ליתן צכחה וצחבל
 תשקיע לשנו: **26** התשים אגמון צאפו וצחוח תקוב לחיו: **27** הירצה אליך תחנונים
 אס-ידבר אליך רכות: **28** היכרת צרית עמך תקחנו לעצד עולם: **29** התשחק-צו
 כצפור ותקשרנו לנערותיך: **30** יכרו עליו חצרים יחזוהו צין כנענים: **31** התמלח
 צשכות עורו וצצלל דגים ראשו: **32** שים-עליו כפך וצר מלחמה אל-תוסף: **Job 41**
 הן-תחלתו נכזה הגם אל-מראיו יעל: **2** לא-אחזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב:
3 מי הקדימני ואשלם תחת כל-השמים ליי-הוא: **4** **[לא-]** **[לוי-]** אחריש צדיו
 וצבר-גבורות וחין ערכו: **5** מי-גלה פני לצושו צכפל רסנו מי יצוא: **6** דלתי פניו מי
 פתח סצציות שניו אימה: **7** גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר: **8** אחד צאחד יגשו
 ורוח לא-יצוא צינייהם: **9** איש-צאחיהו יצקו יתלכדו ולא יתפרדו: **10** עטישתי תהל
 אור ועיניו כעפעפי-שחר: **11** מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו: **12** מנחיריו
 יצא עשן כדוד נפוח ואגמון: **13** נפשו גחלים תלהט ולהצ מפיו יצא: **14** צווארו ילין
 עז ולפניו תדון דאצה: **15** מפלי צשרו צקו יצוק עליו צלימוט: **16** לצו יצוק
 כמו-אצן ויצוק כפלה תחתי: **17** משתו יגורו אלים משצרים יתחטאו: **18** משיגהו
 חרצ צלי תקום חנית מסע ושריה: **19** יחשב לחצן צרול לעץ רקצון נחושה: **20**
 לא-יצריחנו צן-קשת לקש נהפכו-לו אצני-קלע: **21** כקש נחצו תותח וישחק לרעש
 כידון: **22** תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי-טיט: **23** ירחיח כסיר מצולה ים ישים
 כמרחקה: **24** אחריו יאיר נתיצ יחשב תהום לשיצה: **25** אין-על-עפר משלו העשו
 לצלי-חת: **26** את-כל-גצה יראה הוא מלך על-כל-צני-שחך: **ס Job 42** ויען איצו
 את-יהוה ויאמר: **2** **[ידעת]** **[ידעת]** כי-כל תוכל ולא-יצר ממך מזמה: **3** מי זה
 מעלים עצה צלי דעת לכן הגדתי ולא אצין נפלאות ממני ולא אדע: **4** שמע-נח
 ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: **5** לשמע-אזן שמעתך ועתה עיני ראתך: **6** על-כן
 אמאס ונחמתי על-עפר ואפר: **7** **פ** ויהי אחר דבר יהוה את-הדצרים האלה
 אל-איצו ויאמר יהוה אל-אליפו התימני חרה אפי צך וצשני רעיך כי לא דצרתם
 אלי נכונה כעצדי איצו: **8** ועתה קחו-לכם שצעה-פרים ושצעה חילים ולכו
 אל-עצדי איצו והעליתם עולה צעדכם ואיצו עצדי יתפלל עליכם כי אס-פניו
 אשא לצלתי עשות עמכם נצלה כי לא דצרתם אלי נכונה כעצדי איצו: **9** וילכו
 אליפו התימני וצלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא
 יהוה את-פני איצו: **10** ויהוה שצ את-**[שצית]** **[שצות]** איצו צהתפללו צעד רעהו
 ויסף יהוה את-כל-אשר לאיצו למשנה: **11** ויצאו אליו כל-אחיו וכל-**[אחיתיו]**
[אחיתיו] וכל-ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם צציתו וינדו לו וינחמו אתו על
 כל-הרעה אשר-הציא יהוה עליו ויתגור-לו איש קשיטה אחת ואיש נוס זהב אחד:

ס 12 ויהוה צרך את-אחרית איוב מראשמו ויהי-לו ארבעה עשר אלף גלגל ושש אלפים גמלים ואלף-צמד בקר ואלף אתונות: **13** ויהי-לו שבעה צנים ושלוש צנות: **14** ויקרא שם-האחת ימימה ושם השנית קליעה ושם השלישית קרן הפוך: **15** ולא נמצא נשים יפות כצנות איוב בכל-הארץ ויתן להם אציהם נחלה בתוך אחיהם: **ס 16** ויחי איוב אחרי-ימיו מאה וארבעים שנה **[וירא]** **[ויראה]** את-בניו ואת-בני בנותיו ארבעה דרות: **17** וימת איוב זקן ושבע ימים:

Song of Songs 1 שיר השירים אשר לשלמה: **2** ישקני מנשקות פיהו כירטובים דדיך מיין: **3** לריח שמניך טובים שמן חורק שמך על-כן עלמות אהבוך: **4** משכני אחריו נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך מזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך: **ס 5** שחורה אני ונאווה צנות ירושלם כאלהי קדר כיריעות שלמה: **6** אל-תראוני שאני שחררת ששפתני השמש בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: **7** הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ צלהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חצריך: **8** אס-לא תדעי לך היפה בנשים לאי-לך בעקבי האלן ורעי את-גדיתיך על משכנות הרעים: **ס 9** לנסתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי: **10** נאוו לחייך בתרים נוארך בתרוזים: **11** תורי זהב נעשה-לך עם נקדות הכסף: **12** עד-שהמלך במסצו נרדי נתן ריחו: **13** נרור המר דודי לי צין שדי ילין: **14** אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: **ס 15** הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: **16** הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה: **17** קרות בתינו ארוים **[רטינו]** **[רהיטנו]** צרותים: **Song 2** אני חבולת השרון שושנת העמקים: **2** כשושנה צין החוחים כן רעיתי צין הצנות: **3** כתפוח צעני היער כן דודי צין הצנים בללו חמדתי וישצתי ופריו מתוק לחכי: **4** הביאני אל-צית היין ודגלו עלי אהבה: **5** סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כייחולת אהבה אני: **6** שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: **7** השבעתי אתכם צנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אס-תעירו ואס-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: **ס 8** קול דודי הנה-זה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: **9** דומה דודי לנצי או לעפר האילים הנה-זה עומד אחר כתלנו משגיח מן-החלונות מניץ מן-החרכים: **10** ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: **11** כייחנה **[הסתו]** **[הסתיו]** עבר הגשם חלף הלך לו: **12** הנננים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: **13** התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי **[לכי]** **[לך]** רעיתי יפתי ולכי-לך: **ס 14** יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעיני את-קולך כיי-קולך ערב ומראיך נאווה: **ס 15** אחור-לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: **16** דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: **17** עד שיפוח היום ונסו הכללים סב דמה-לך דודי לנצי או לעפר האילים על-הרי צתר: **ס 18** **Song 3** על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: **2** אקומה נא ואסובבה צעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: **3** מצאוני השמרים הסבבים צעיר את שאהבה נפשי ראיס: **4** כמעט

שעברתי מהם עד שמנאחתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד-שהזיאתיו
 אל-צית אחי ואל-חדר הורתי: **5** השבעתי אתכם צנות ירושלם בצבאות או
 צבילות השדה אס-תעירו ואס-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: **6** מי זאת
 עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אצקת רוכל: **7** הנה
 מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: **8** כלס אחוי חרצ מלמדי
 מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד צבילות: **9** אפריון עשה לו המלך שלמה
 מעני הלצון: **10** עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רלוף
 אהבה מצנות ירושלם: **11** לאינה וראינה צנות ציון צמלך שלמה בעטרה
 שעטרה-לו אמו ציוס חתנתו וציוס שמחת לבו: **12** **Song 4** הן יפה רעייתי הן יפה
 עיניך יוניס מצעד ללמתך שערך כעדד העוים שגלשו מהר גלעד: **2** שניך כעדד
 הקצוות שעלו מן-הרחצה שכלס מתאימות ושכלה אין צהם: **3** כחוט השני
 שפתחך ומדצריך נאה כפלה הרמון רקתך מצעד ללמתך: **4** כמגדל דויד
 צוארך צנוי לחלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: **5** שני שדיך
 כשני עפרים תאומי צביה הרועים צשושנים: **6** עד שיפוח היום ונסו הלללים
 אלך לי אל-הר המור ואל-גבעת הלצונה: **7** כלך יפה רעייתי ומוס אין צך: **8**
 אחי מלצון כלה אחי מלצון תצואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון
 ממענות אריות מהררי נמרים: **9** לצבתי אחתי כלה לצבתי **[צבאת]**
 מעיניך צאחד ענק מצורניך: **10** מה-יפו דדיך אחתי כלה מה-טצו דדיך מיין
 וריח שמניך מכל-צמים: **11** נפת חטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך
 וריח שלמתך כריח לצון: **12** **12** גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: **13**
 שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם-נרדים: **14** נרד וכרכס קנה
 וקנמון עם כל-עצי לצונה מר ואהלות עם כל-ראשי צמים: **15** מעין
 גנים צאר מים חיים וזולים מן-לצון: **16** עורי צפון וצואי תימן הפיחי גני ילו
 צשמיו יצח דודי לגנו ויחכל פרי מגדיו: **17** **Song 5** צאחי לגני אחתי כלה אריתי מורי
 עם-צממי אכלתי יערי עם-דצשי שחיתי ייני עם-חלצי אכלו רעים שחו ושכרו
 דודים: **2** **18** אני ישנה ולצי ער קול דודי דופק פתחי-לי אחתי רעייתי יונתי תמתי
 שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: **3** פשטתי את-כתנתי איככה אלצשנה רחתי
 את-רגלי איככה אטנפס: **4** דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: **5** קמתי אני
 לפתח לדודי וידי נטפו-מור ואנבעתי מור עבר על כפות המנעול: **6** פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה צדצרו צקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא
 ענני: **7** מצאתי השמרים הסצבים בעיר הכוני פלעוני נשאו את-רדידי מעלי שמרי
 החמות: **8** השבעתי אתכם צנות ירושלם אס-תמנאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת
 אהבה אני: **9** מה-דודך מדוד היפה צנשים מה-דודך מדוד שככה השבעתנו: **10**
 דודי נח ואדום דגול מרצבה: **11** ראשו כחם פז קוותיו תלתלים שחרות כעורב: **12**
 עיניו כיונים על-אפיקי מים רחצות צחלב ישצות על-מלאת: **13** לחיו כערוגת הצסס
 מגדלות מרקמים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: **14** ידיו גלילי זהב ממלאים
 צתריש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: **15** שוקיו עמודי שש מיסדים על-אדני-פז

מראהו כלבנון צחור כארזים: **16** חכו ממתקים וכלו מתמדים זה דודי וזה רעי
 צנות ירושלם: **Song 6** אנה הלך דודך היפה צנשים אנה פנה דודך וצקשנו עמך: **2**
 דודי ירד לגנו לערוגות הצשם לרעות צגנים וללקט שושנים: **3** אני לדודי ודודי לי
 הרעה צשושנים: **ס 4** יפה את רעייתי כתרצה נאזה כירושלם אימה כנדגלות: **5**
 הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העוים שגלשו מן-הגלעד: **6** שניך
 כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין צהם: **7** כפלה הרמון
 רקתך מצעד לזמתך: **8** ששים המה מלכות ושמיים פילגשים ועלמות אין מספר: **9**
 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה צרה היא ליולדתה ראה צנות ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללוה: **ס 10** מי-זאת הנשקפה כמו-שחר יפה כלבנה צרה
 כחמה אימה כנדגלות: **ס 11** אל-גנת אגוז ירדתי לראות צאבי הנחל לראות
 הפרחה הגפן הנצו הרמנים: **12** לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי-נדיב: **Song 7** שובי
 שובי השולמית שובי שובי ונחזה-בך מה-תחוו צשולמית כמחלת המחנים: **2** מה-יפו
 פעמיך צנעלים צת-נדיב חמוקי יריכך כמו חלאים מעשה ידי אמן: **3** שררך אגן
 הסהר אל-יחסר המוג צטק ערמת חטים סוגה צשושנים: **4** שני שדיך כשני עפרים
 חאמי צביה: **5** נוארך כמגדל השן עיניך צרכות צחשבון על-שער צת-רבים אפך
 כמגדל הלבנון נופה פני דמשק: **6** ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך
 אסור צרהטים: **7** מה-יפית ומה-נעמת אהבה צתענוגים: **8** זאת קומתך דמתה לתמר
 ושדיך לאשכלות: **9** אמרתי אעלה צתמר אחזה צנסנני ויהיו-נח שדיך כאשכלות
 הגפן וריח אפך כתפוחים: **10** וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובצ שפתי
 ישנים: **11** אני לדודי ועלי תשוקתו: **ס 12** לכה דודי נחא השדה נלינה צכפרים: **13**
 נשכימה לכרמים נראה אס פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמוגים שם אתן
 את-דדי לך: **14** הדודאים נתגוררית ועל-פתחיו כל-מגדים חדשים גס-ישנים דודי
 צפנתי לך: **Song 8** מי יתכן כחא לי יונק שדי אמי אמלאך צחוץ אשקך גס לא-יצוו
 לי: **2** אנהגך צביאך אל-צית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: **3**
 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: **4** השצעתי אחכס צנות ירושלם מה-תעירו
 ומה-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: **ס 5** מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת
 על-דודה תחת התפוח עוררתך שמה חצלתך אמן שמה חצלה ילדתך: **6** שימני
 כחותם על-לבך כחותם על-זרועך כיעוה כמות אהבה קשה כשאל קנאה
 רשפיה רשפי אש שלהצתיה: **7** מים רבים לא יוכלו לכבות את-האהבה ונהרות
 לא ישטפוה אס-יתן איש את-כל-יהון ציתו צאהבה צו יצוו לו: **ס 8** אחות לנו
 קטנה ושדים אין לה מה-נעשה לאחתנו ציום שידצרה-בה: **9** אס-חומה היא נבנה
 עליה טירת כסף ואס-דלת היא נצור עליה לוח ארו: **10** אני חומה ושדי
 כמגדלות אז הייתי צעיניו כמולאת שלום: **פ 11** כרם היה לשלמה צבעל המון
 נתן את-הכרם לנטרים איש יבא צפריו אלף כסף: **12** כרמי שלי לפני האלף לך
 שלמה ומאחיס לנטרים את-פריו: **13** היוצבת צגנים חצרים מקשיצים לקולך
 השמיעיני: **14** צרח דודי ודמה-לך לצבי או לעפר האילים על הרי צשמים:

Ruth 1 ויהי צימי שפט השפטים ויהי רעב צארץ וילך איש מצית לחם יהודה

לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: ² ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי
 ושם שני-בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב
 ויהיו-שם: ³ וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: ⁴ וישאו להם נשים
 מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: ⁵ וימותו
 גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה: ⁶ ותקם היא
 וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת
 להם לחם: ⁷ ותלך מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך
 לשוץ אל-ארץ יהודה: ⁸ ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שצנה אשה לבית
 אמה **[יעשה]** **[יעש]** יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי: ⁹ יתן
 יהוה לכם ומלאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותצבינה: ¹⁰
 ותאמרנה-לה כי-אתך נשוב לעמך: ¹¹ ותאמר נעמי שצנה בנתי למה תלכנה עמי
 העוד-לי בנים צמעי והיו לכם לאנשים: ¹² שצנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות
 לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: ¹³ הלהן
 תשצנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי
 מאד מכס כי-ילאה צי יד-יהוה: ¹⁴ ותשנה קולן ותצבינה עוד ותשק ערפה
 לחמותה ורות דבקה צה: ¹⁵ ותאמר הנה שבה יצמתך אל-עמה ואל-אלהיה
 שובי אחרי יצמתך: ¹⁶ ותאמר רות אל-תפגעיי-צי לעוזך לשוץ מאחריך כי
 אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי: ¹⁷ באשר
 תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני
 ובייך: ¹⁸ ותרא כי-מתאמנת היא ללכת אחה ותחדל לדבר אליה: ¹⁹ ותלכנה
 שתיים עד-בצאנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן
 ותאמרנה הזאת נעמי: ²⁰ ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא
 כי-המר שדי לי מאד: ²¹ אני מלאה הלכתי וריקם השיצני יהוה למה תקראנה
 לי נעמי ויהוה ענה צי ושדי הרע לי: ²² ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה
 השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים: **Ruth 2** ולנעמי
[מידע] **[מודע]** לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו צעו: ² ותאמר
 רות המואביה אל-נעמי אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמא-חן
 בעיניו ותאמר לה לכי צתי: ³ ותלך ותצוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר
 מקרה חלקת השדה לצעו אשר ממשפחת אלימלך: ⁴ והנה-צעו בא מבית לחם
 ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: ⁵ ויאמר צעו לנערו הנצב
 על-הקוצרים למי הנערה הזאת: ⁶ ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה
 מואביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: ⁷ ותאמר אלקטה-נא ואספתי
 בעמרים אחרי הקוצרים ותצוא ותעמוד מאז הצקר ועד-עתה זה שצתה הבית
 מעט: ⁸ ויאמר צעו אל-רות הלוא שמעת צתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם
 לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערתי: ⁹ עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת
 אחריהן הלוא צייתי את-הנערים לבלתי נגעך ונמת והלכת אל-הכלים ושתיית
 מאשר ישאבון הנערים: ¹⁰ ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע
 מלאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ¹¹ ויען צעו ויאמר לה הגד הגד לי

כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך ותעוזי אציק ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום: **12** ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-צאת לחסות תחת-כנפיו: **13** ותאמר אמנא-תן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: **14** ויאמר לה בעו לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקורים וינצט-לה קלי ותאכל ותשב ותת: **15** ותקם ללקט וינו בעו את-נעריו לאמר גם זין העמרים תלקט ולא תכלימוה: **16** וגם של-תשלו לה מן-הנצתים ועוצתם ולקטה ולא תגערו-בה: **17** ותלקט צשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים: **18** ותשא ותצוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משצעה: **19** ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך צרוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעו: **20** ותאמר נעמי לכלתה צרוך הוא ליהוה אשר לא-עוז חסדו את-החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: **21** ותאמר רות המואביה גם כ-אמר אלי עס-הנערים אשר-לי תדבקין עד אס-כלו את כל-הקציר אשר-לי: **22** ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב צתי כי תצאי עס-נערותי ולא יפגעו-בך צשדה אחר: **23** ותדבק צנערות בעו ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר החטים ותשב את-חמותה: **Ruth 3** ותאמר לה נעמי חמותה צתי הלא אבקש-לך מנות אשר ייטב-לך: **2** ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית את-נערותי הנה-הוא זרה את-גרן השערים הלילה: **3** ורחלת וסכת ושמת **[שמלתך]** **[שמלתך]** עליך **[וירדתי]** **[וירדת]** הגרן אל-תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: **4** ויהי צשכבו וידעת את-המקום אשר ישכב-שם וצאת וגלית מרגלתיו **[ושכבתי]** **[ושכבת]** והוא יגיד לך את אשר תעשין: **5** ותאמר אליה כל אשר-תאמרי **[כך]** **[אלי]** אעשה: **6** ותרד הגרן ותעש ככל אשר-צוה חמותה: **7** ויאכל בעו וישת וייטב לבו ויצא לשכב בקנה הערמה ותצא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב: **8** ויהי צחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: **9** ויאמר מי-את ותאמר אנכי רות על-אמתך כי גאל אתה: **10** ויאמר צרוכה את ליהוה צתי היטבת חסדך האחרון מן-הראשון לצלתי-לכת אחרי הצורים אס-דל ואס-עשיר: **11** ועתה צתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את: **12** ועתה כי אמנס כי **[אס]** **[קק]** גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: **13** ליני הלילה והיה צבקר אס-יגאלך טוב יגאל ואס-לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי-יהוה שכבי עד-הצקר: **14** ותשכב **[מרגלתו]** **[מרגלותיו]** עד-הצקר ותקם **[צטרס]** **[צטרס]** יכיר איש את-רעהו ויאמר אל-יודע כי-צאה האשה הגרן: **15** ויאמר הצי המטפחת אשר-עליך ואחוי-בה ותאחו צה וימד שש-שערים וישת עליה ויצא העיר: **16** ותצוא אל-חמותה ותאמר מי-את צתי ותגד-לה את כל-אשר עשה-לה האיש: **17** ותאמר שש-השערים האלה נתן לי כי אמר **[כך]** **[אלי]** אל-תצואי ריקס אל-חמותך: **18** ותאמר שצי צתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי-אס-כלה הדבר היום: **Ruth 4** ובעו עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעו ויאמר סורה שבה-פה לפני אלמני ויסר

יש: 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו: 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לחינו לגאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: 4 ואני אמרתי אגלה אונך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אס-תגאל גאל ואס-לא יגאל הגידה לי **[ואדע]** **[ואדעה]** כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: 5 ויאמר צעו ציוס-קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת **[קניתי]** **[קניתי]** להקים שס-המת עלי-נחלתו: 6 ויאמר הגאל לא אוכל **[גאול-]** **[לגאל-]** לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה את-גאלתי כי לא-אוכל לגאל: 7 וזאת לפניי בישראל על-הגאולה ועל-התמורה לקים כל-דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: 8 ויאמר הגאל לצעו קנה-לך וישלף נעלו: 9 ויאמר צעו לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לגאלימלך ואת כל-אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: 10 וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שס-המת עלי-נחלתו ולא-יכרת שס-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו כל-העם אשר-צשער והזקנים עדים יתן יהוה את-האשה הצאה אל-ציתך כרחל וכלאה אשר צנו שתיים את-צית ישראל ועשה-חיל בצפרתה וקרא-שם צצית לחם: 12 והי ציתך צצית פרך אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן יהוה לך מן-הנערה הזאת: 13 ויקח צעו את-רות ותהיו-לו לאשה ויצא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: 14 ותאמרנה הנשים אל-נעמי צרוך יהוה אשר לא השצית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את-שיצתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא טובה לך משצעה בניס: 16 ותקח נעמי את-הילד ותשחהו צחיקה ותהיו-לו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי-ישי אבי דוד: 18 **פ** ואלה תולדות פרך פרך הוליד את-חצרון: 19 וחצרון הוליד את-רם ורם הוליד את-עמינדב: 20 ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה: 21 ושלמון הוליד את-צעו וצעו הוליד את-עובד: 22 ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד:

Lamentations 1 איכה ישבה 777 העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי צגויס שרתי צמדינות היתה למס: **פ** 2 צכו תצכה צלילה ודמעתי על לחיה אין-לה מנחם מכל-אהביה כל-רעיה צגדו צה היו לה לאיבים: **פ** 3 גלתה יהודה מעני ומרצ עצדה היא ישבה צגויס לא מנאה מנות כל-רדפיה השיגוה צין המצרים: **פ** 4 דרכי ציון אצלות מצלי צאי מועד כל-שעריה שוממין כהניה נאנחים צתולתיה נוגות והיא מר-לה: **פ** 5 היו צריה לראש איביה שלו כי-יהוה הוגה על רצ-פשעיה עולליה הלכו שצי לפני-צר: **פ** 6 וינא **[מן-צת-]** **[מצת-]** ציון כל-הדירה היו שריה כאילים לא-מנאו מרעה וילכו צלא-כח לפני רודף: **פ** 7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם צנפל עמה ציד-צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משצתה: **פ** 8 חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה היתה כל-מכצדיה הזילוה כי-ראו ערותה גס-היא נאנחה ותשצ אחור: **פ** 9 טמאתה צשוליה לא זכרה אחרייתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה

יהוה את-עמי כי הגדיל אויב: **ק 10** ידו פרש זר על כל-מחמדיה כי-ראתה גויס
 באו מקדשה אשר צויתה לא-יבאו בקהל לך: **ק 11** כל-עמה נאנחיס מבקשים
 לחס נתנו **[מחמודיהס]** **[מחמדיהס]** באכל להשיב נפש ראה יהוה והציטה כי
 הייתי זוללה: **ק 12** לוא אליכס כל-עברי דרך הציטו וראו אס-יש מכאוב
 כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ציוס חרון אפיו: **ק 13** ממרוס שלת-אש
 בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל-היוס דוה: **ק 14**
 נשקד על פשעי צידו ישתרגו עלו על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני צידי
 לא-אוכל קוס: **ק 15** סלה כל-אצירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשצר בחורי
 גת דרך אדני לבתולת בת-יהודה: **ק 16** על-אלה אני צוכיה עיני עיני ירדה
 מים כי-רחק ממני מנחס משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: **ק 17** פרשה
 ציון צידיה אין מנחס לה כוה יהוה ליעקב סציביו צריו היתה ירושלם לנדה
 ציניהם: **ק 18** צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו-נא כל-**[עמים]** **[העמים]**
 וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו צשבי: **ק 19** קראתי למאהבי המה רמוני
 כהני וזקני בעיר גועו כי-צקשו אכל למו ושיביו את-נפסם: **ק 20** ראה יהוה
 כי-צר לי מעי חמרמרו נהפך לצי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה-חרב
 צבית כמות: **ק 21** שמעו כי נאנחה אני אין מנחס לי כל-איבי שמעו רעתי ששו
 כי אתה עשית הצבת יוס-קראת ויהיו כמוני: **ק 22** תבא כל-רעתם לפניך ועולל
 למו כאשר עוללת לי על כל-פשעי כי-רבות אנחתי ולצי דוי: **פ 2 Lam** איכה יעיב
 באפו אדני את-בת-ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא-זכר
 הדס-רגליו ציוס אפו: **ק 2** בלע אדני **[לא]** **[ולא]** חמל את כל-נאות יעקב הרס
 בעצרתו מצברי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: **ק 3** גדע בחרי-אף
 כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער זיעקב כאש להצה אכלה
 סציב: **ק 4** דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמד-יעין באהל
 בת-ציון שפך כאש חמתו: **ק 5** היה אדני כאויב בלע ישראל בלע
 כל-ארמנותיה שחת מצבריו וירב צבת-יהודה תאניה ואניה: **ק 6** ויחמס כגן שכו
 שחת מועדו שכה יהוה צציון מועד ושבת וינאץ צועס-אפו מלך וכהן: **ק 7** זנח
 אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ציד-אויב חומת ארמנותיה קול נתנו צבית-יהוה
 כיוס מועד: **ק 8** חשב יהוה להשחית חומת בת-ציון נטה קו לא-השיב ידו מזלע
 ויאבל-חל וחומה יחדו אמללו: **ק 9** טבעו בארץ שעריה אבד ושצר צריחיה
 מלכה ושריה צגויס אין תורה גס-נציאיה לא-מנלאו חזון מיהוה: **ק 10** ישבו
 לארץ ידמו זקני בת-ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקיס הורידו לארץ ראשן
 בתולת ירושלם: **ק 11** כלו צדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כצדי
 על-שצר בת-עמי צעטף עולל ויונק צרצות קריה: **ק 12** לאמתם יאמרו איה דגן
 ויין צהעטפס כחלל צרצות עיר צהשתף נפסם אל-חיק אמתם: **ק 13** מה-אעידך
 מה אדמה-לך הצת ירושלם מה אשוה-לך ואנחמך בתולת בת-ציון כי-גדול כיס
 שצרך מי ירפא-לך: **ק 14** נציאך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-עווק להשיב
[שציתך] **[שצותך]** ויחזו לך משאות שוא ומדוחיס: **ק 15** ספקו עליך כפיס כל-עברי
 דרך שרקו וינעו ראשם על-צת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש

לכל-הארץ: **ס 16** פלו עליך פיהם כל-חויצין שרקו ויחרקו-שן אמרו בלענו אך זה
 היום שקוינהו מלאנו ראינו: **ס 17** עשה יהוה אשר זמס בלע אמרתו אשר לזה
 מימי-קדם הרק ולא חמל וישמח עליך חויצ הרים קרן זריץ: **ס 18** זעק לבס
 אל-אדני חומת בת-ציון הורדי כנחל דמעה יומס ולינה אל-תחתי פוגת לך
 אל-תדס בת-עינק: **ס 19** קומי רני **[בליל]** **[בלילה]** לראש אשמרות שפכי כמיס
 לכן נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עולליך העטופיס ברעב זראש
 כל-חוצות: **ס 20** ראה יהוה והציטה למי עוללת כה אס-תאכלנה נשים פריס עללי
 טפחים אס-יהרג זמקדש אדני כהן ונציא: **ס 21** שכבו לארץ חוצות נער חזקן
 בתולתי וזחורי נפלו זחרב הרגת ציוס אפך טבחת לא חמלת: **ס 22** תקרא כיוס
 מועד מגורי מסבצי ולא היה ציוס אף-יהוה פליט ושריד אשר-טפחתי ורציתי איצי
 כלס: **פ Lam 3** אני הגבר ראה עני בצצט עזרתו: **2** אחתי נהג וילך חשך ולא-אור: **3**
 אך צי ישב יהפך ידו כל-היוס: **ס 4** בלה צשרי ועורי שבר עצמותי: **5** בנה עלי
 ויקף ראש ותלאה: **6** זמחשכים הושיצני כמתי עולס: **ס 7** גדר צעדי ולא אלא
 הכביד נחשתי: **8** גס כי אזעק ואשוע שחס תפלתי: **9** גדר דרכי בגזית נחציתי עוה:
ס 10 דב ארצ הוא לי **[אריה]** **[ארי]** זמסתריס: **11** דרכי סורר ויפשחני שמי שמש:
12 דרך קשתו ויציצני זמטורא לחץ: **ס 13** הביא זכליותי צני אשפתו: **14** הייתי שחק
 לכל-עמי נגינתס כל-היוס: **15** השציעני זמרוריס הרוני לענה: **ס 16** ויגרס בחץ שני
 הכפישי צאפר: **17** ותזנה משלוס נפשי נשיתי טובה: **18** ואמר אדב נאחי ותחלתי
 מיהוה: **ס 19** זכר-עני ומרודי לענה וראש: **20** זכור תזכור **[ותשיח]** **[ותשות]** עלי
 נפשי: **21** זאת אשיב אל-לצי על-כן אחיל: **ס 22** חסדי יהוה כי לא-תמנו כי
 לא-כלו רחמי: **23** חדשים לזקריס רבה אמונתך: **24** חלקי יהוה אמרה נפשי על-כן
 אחיל לו: **ס 25** טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו: **26** טוב ויחיל ודומס לתשועת יהוה:
27 טוב לגבר כיישא על צנעוריו: **ס 28** ישב צדד וידס כי נטל עליו: **29** יתן צעפר
 פיהו אולי יש תקוה: **30** יתן למכהו לחי ישבע זחרפה: **ס 31** כי לא יזנה לעולס
 אדני: **32** כי אס-הוגה ורחס כרצ **[חסדו]** **[חסדיו]**: **33** כי לא ענה מלצו ויגה
 צני-איש: **ס 34** לדכח תחת רגליו כל אסירי ארץ: **35** להטות משפט-גבר נגד פני
 עליון: **36** לעות אדס זריצו אדני לא ראה: **ס 37** מי זה אמר ותהי אדני לא לזה:
38 מפי עליון לא תלא הרעות והטוב: **39** מה-ייתאונן אדס חי גבר על-**[תטאו]**
[תטאיו]: **ס 40** נחפשה דרכינו ונחקרה ונשוצה עדי-הוה: **41** נשא לזבנו אל-כפיס
 אל-אל צשמיס: **42** נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: **ס 43** סכתה צאף ותרדפנו
 הרגת לא חמלת: **44** סכותה צענק לך מעזור תפלה: **45** סחי ומאוס תשימנו זקרב
 העמיס: **ס 46** פלו עלינו פיהם כל-איצינו: **47** פחד ופחת היה לנו השאת והשצר: **48**
 פלגי-מים תרד עיני על-שבר בת-עמי: **ס 49** עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות: **50**
 עדי-שקיף וירא יהוה משמיס: **51** עיני עוללה לנפשי מכל צנות עירי: **ס 52** לוד
 לדוני כלפור איצי חנס: **53** למתו צבור חיי וידו-אבן צי: **54** לפו-מיס על-ראשי
 אמרתי נגזרתי: **ס 55** קראתי שמך יהוה מצור תחיותי: **56** קולי שמעת אל-תעלס
 אנך לרוחתי לשועתי: **57** קרבת ציוס אקראך אמרת אל-תירא: **ס 58** רבת אדני

ריבי נפשי גאלת חיי: 59 ראייתה יהוה עותתי שפטה משפטוי: 60 ראייתה כל-נקמתם
 כל-מחשבתם לי: ס 61 שמעת חרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והגיונם
 עלי כל-היום: 63 שבתם וקמתם הציטה אני מנגינתם: ס 64 תשיב להם גמול יהוה
 כמעשה ידיהם: 65 תתן להם מגנת-לז תאלתך להם: 66 תרדף זאף ותשמידם מתחת
 שמי יהוה: פ Lam 4 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני-קדש צראש
 כל-חונות: ס 2 בני ציון היקרים המסלאים צפו איכה נחשבו לנצלי-חרש מעשה
 ידי יואר: ס 3 גס-**[תנין]** **[תנים]** חללו שד היניקו גוריהן בת-עמי לאחזר **[כי]** **[ענים]**
[רעניים] במדבר: ס 4 דבק לשון יונק אל-חכו צמא עוללים שאלו לחם פרש אין
 להם: ס 5 האכלים למעדנים נשמו בחונות האמנים עלי תולע חבזו אשפתות: ס 6
 ויגדל עון בת-עמי מחטאת קדם ההפוכה כמו-רגע ולא-חלו זה ידים: ס 7 זכו
 מזרייה משלג נחו מחלצ אדמו ענם מפנינים ספיר גזרתם: ס 8 חשך משחור תארם
 לא נכרו בחונות נפד עורם על-ענמם יבש היה כעץ: ס 9 טובים היו חללי-חרב
 מחללי רעב שהם יוצו מדקרים מתגזבת שדי: ס 10 ידי נשים רחמניות בשלו
 ילדיהן היו לברות למו בשבר בת-עמי: ס 11 כלה יהוה את-חמתו שפך חרון אפו
 וינת-אש בציון ותאכל יסודתיה: ס 12 לא האמינו מלכי-ארץ **[וכל]** **[כל]** יבני תבל
 כי יבא נר ואויב בשערי ירושלם: ס 13 מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים
 בקרבה דם נדיקים: ס 14 נעו עורים בחונות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו
 בלבשיהם: ס 15 סורו טמא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי נאו גס-נעו אמרו
 בגוים לא יוסיפו לגור: ס 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא
 נשאו **[זקנים]** **[זקנים]** לא חננו: ס 17 **[עודינה]** **[עודינן]** תכלינה עיינו אל-עזרתנו
 הבל בצפיתנו נפינו אל-גוי לא יושע: ס 18 נדו נעדינו מלכת ברחבתינו קרב
 קנינו מלאו ימינו כיי-בא קנינו: ס 19 קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים
 דלקנו במדבר ארבו לנו: ס 20 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
 בללו נחיה בגוים: ס 21 שישי ושמחי בת-אדום **[יושבת]** **[יושבת]** בארץ עון
 גס-עליך תעבר-כוס תשכרי ותתערי: ס 22 תס-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך
 פקד עונך בת-אדום גלה על-חטאתך: פ Lam 5 זכר יהוה מה-היה לנו **[הביט]**
[הביטה] וראה את-חרפתנו: 2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: 3 יחומים
 היינו **[אין]** **[ואין]** אב אמתינו כאלמנות: 4 מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
 יבאו: 5 על זוארנו נרדפנו יגענו **[לא]** **[ולא]** הונח-לנו: 6 מצרים נתנו יד אשור
 לשבע לחם: 7 אבתינו חטאו **[אינם]** **[ואינם]** **[אנחנו]** **[ואנחנו]** עונתיהם סבלנו: 8
 עבדים משלו בנו פרק אין מידם: 9 בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: 10
 עורנו כחנור נכמרו מפני זלעפות רעב: 11 נשים בציון ענו בתלת צערי יהודה: 12
 שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: 13 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
 כשלו: 14 זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: 15 שבת משוש לבנו נהפך לאבל
 מחלנו: 16 נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו: 17 על-זה היה דוה לבנו
 על-אלה חשכו עיינו: 18 על הר-ציון ששמם שועלים הלכרו-בו: פ 19 אחה יהוה
 לעולם תשב כסאך לדר ודור: 20 למה לנח תשכחנו תעזבו לארץ ימים: 21

השיבנו יהוה אליך [ונשוב] [ונשובה] חדש ימינו כקדם: **22** כי אם-מאס מאסתנו קפפת עלינו עד-מאד:

Ecclesiastes 1 דברי קהלת בן-דוד מלך צירושלם: **2** הכל הזלים אמר קהלת הכל הזלים הכל הזל: **3** מה-יתרון לאדם בכל-עמלו שיעמל תחת השמש: **4** דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: **5** זורח השמש וצח השמש ואל-מקומו שואף זורח הוא שם: **6** הולך אל-דרום וסובב אל-צפון סובב סובב הולך הרוח ועל-סביבותיו שב הרוח: **7** כל-הנחלים הלכים אל-הים והים איננו מלא אל-מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: **8** כל-הדברים יגיעים לא-יוכל איש לדבר לא-תשבע עין לראות ולא-תמלא און משמע: **9** מה-שהיה הוא שיהיה ומה-שנעשה הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת השמש: **10** יש דבר שיאמר ראה-זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: **11** אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שהיו לא-יהיה להם זכרון עם שהיו לאחריהם: **12** פ **12** אני קהלת הייתי מלך על-ישראל צירושלם: **13** ונתתי את-לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל-אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות לו: **14** ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הזל ורעות רוח: **15** מעות לא-יוכל לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות: **16** דברתי אני עם-לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל-אשר-היה לפני על-ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: **17** ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם-זה הוא רעיון רוח: **18** כי ברב חכמה רב-כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאז: **Ecc 2** אמרתי אני בלבי לכה-נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם-הוא הזל: **2** לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה-זה עשה: **3** תרתי בלבי למשוך ציין את-צברי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר-אראה אי-זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: **4** הגדלתי מעשי בניתי לי בתיס נטעתי לי כרמים: **5** עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל-פרי: **6** עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער זומח עצים: **7** קניתי עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם מקנה בקר ונאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני צירושלם: **8** כנסתי לי גם-כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: **9** וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני צירושלם אף חכמתי עמדה לי: **10** וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה כ-לבי שמח מכל-עמלי וזה-היה חלקי מכל-עמלי: **11** ופניתי אני בכל-מעשי שעשו ידי וצעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הזל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: **12** ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר-כבר עשהו: **13** וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות כיתרון האור מן-החשך: **14** החכם עיניו צראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-כללם: **15** ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם-אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם-זה הזל: **16** כי אין זכרון לחכם עם-הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל

נשכח ואיך ימות החכם עס-הכסיל: **17** ושנאתי את-החיים כי רע עלי המעשה
 שנעשה תחת השמש כִּי-הכל הצל ורעות רוח: **18** ושנאתי אני את-כל-עמלי שאני
 עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: **19** ומי יודע החכם יהיה או סכל
 וישלט בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גס-זה הצל: **20** וסבותי אני
 ליאש את-לבי על כל-העמל שעמלתי תחת השמש: **21** כִּי-יש אדם שעמלו
 בחכמה וצדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל-בו יתנו חלקו גס-זה הצל ורעה
 רבה: **22** כי מה-הוה לאדם בכל-עמלו וצרעיון לכו שהוא עמל תחת השמש: **23**
 כי כל-ימיו מכאבים וכעס ענינו גס-צלילה לא-שכב לכו גס-זה הצל הוא: **24**
 אין-טוב באדם שיאכל ושתה והראה את-נפשו טוב צעמלו גס-זה ראיתי אני כי
 מיד האלהים היא: **25** כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: **26** כי לאדם שטוב
 לפניו נתן חכמה ודעת ושמהה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני
 האלהים גס-זה הצל ורעות רוח: **Ecc 3** לכל זמן ועת לכל-חפץ תחת השמים: **ס 2**
 עת ללדת ועת למות עת לטעת עת לעקור נטוע: **3** עת להרוג ועת לרפוא עת
 לפרוץ עת לצנות: **4** עת לצבות עת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: **5** עת להשליך
 אבנים ועת כנוס אבנים עת לחזק עת לרחק מחזק: **6** עת לצקש ועת לאצד
 עת לשמור עת להשליך: **7** עת לקרוע עת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: **ס 9** מה-יתרון העושה
 באשר הוא עמל: **10** ראיתי את-הענין אשר נתן אלהים לצני האדם לענות צו:
11 את-הכל עשה יפה צעתו גם את-העלם נתן בלבו מבלי אשר
 לא-ימנא האדם את-המעשה אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף: **12** ידעתי כי אין
 טוב צם כי אס-לשמוח ולעשות טוב צחיו: **13** וגם כל-האדם שיאכל ושתה וראה
 טוב בכל-עמלו מתת אלהים היא: **14** ידעתי כי כל-אשר יעשה האלהים הוא יהיה
 לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: **15**
 מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את-נרדף: **16** ועוד
 ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הדיק שמה הרשע: **17**
 אמרתי אני כלבי את-הדיק ואת-הרשע ישפט האלהים כִּי-עת לכל-חפץ ועל
 כל-המעשה שם: **18** אמרתי אני כלבי על-דצרת בני האדם לצרם האלהים ולראות
 שהס-צהמה המה להם: **19** כי מקרה צני-האדם ומקרה הצהמה ומקרה אחד להם
 כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן-הצהמה אין כי הכל הצל:
20 הכל הולך אל-מקום אחד הכל היה מן-העפר והכל שב אל-העפר: **21** מי יודע
 רוח צני האדם העלה היא למעלה ורוח הצהמה הירדת היא למטה לארץ: **22**
 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם צמעשו כִּי-הוא חלקו כי מי יביאנו
 לראות צמה שיהיה אחריו: **Ecc 4** ושצתי אני ואראה את-כל-העשקים אשר נעשים
 תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם
 מנחם: **2** ושצח אני את-המתים שכבר מתו מן-החיים אשר המה חיים עדנה: **3** וטוב
 משניהם את אשר-עדן לא היה אשר לא-ראה את-המעשה הרע אשר נעשה תחת
 השמש: **4** וראיתי אני את-כל-עמל ואת כל-כשרון המעשה כי היא קנאת-איש
 מרעהו גס-זה הצל ורעות רוח: **5** הכסיל חבק את-ידיו ואלל את-צפרו: **6** טוב מלא

כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: **7** ושצתי אני וארצה הצל תחת השמש: **8**
 יש אחד ואין שני גם בן ואח אין-לו ואין קץ לכל-עמלו גם-**[עיניו]** **[עיניו]** לא-תשבע
 עשר ולמי אני עמל ומחסר את-נפשי מטובה גם-זה הצל וענין רע הוא: **9** טובים
 השנים מן-האחד אשר יש-להם שכר טוב צעמלם: **10** כי אם-יפלו האחד יקים
 את-חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: **11** גם אם-ישכבו שנים וחס להם
 ולאחד איך יחס: **12** ואם-יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא
 צמרה ינתק: **13** טוב ילד מסכן וחס ממלך זקן וכסיל אשר לא-ידע להזהר עוד:
14 כי-מצית הקורים יאל למלך כי גם צמלכותו נולד רש: **15** ראיתי את-כל-החיים
 המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו: **16** אין-קץ לכל-העם
 לכל אשר-יהיה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו-בו כי-גם-זה הצל ורעיון רוח: **17**
 שמר **[רגליך]** **[רגליך]** כאשר תלך אל-צית האלהים וקרוז לשמע מתת הכסילים
 זבח כי-אינם יודעים לעשות רע: **Ecc 5** אל-תבהל על-פיך ולבך אל-ימהר להוציא
 דבר לפני האלהים כי האלהים צעמים ואתה על-הארץ על-כן יהיו דבריך
 מעטים: **2** כי צח החלום צרב ענין וקול כסיל צרב דברים: **3** כאשר תדר נדר
 לאלהים אל-תאחר לשלמו כי אין חפץ בצכילים את אשר-תדר שלם: **4** טוב אשר
 לא-תדר משתדור ולא תשלם: **5** אל-תתן את-פיך לחטיא את-בשרך ואל-תאמר
 לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על-יך וצבל את-מעשה ידיך: **6**
 כי צרב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את-האלהים ירא: **7** אם-עשק רש וגזל
 משפט ודק תראה צמדינה אל-תחמה על-החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגזבים
 עליהם: **8** ויתרון ארץ בכל **[היא]** **[הוא]** מלך לשדה נעזד: **9** אהב כסף לא-ישבע
 כסף ומי-אהב צהמון לא תצוה גם-זה הצל: **10** צרבות הטובה רצו אוכליה
 ומה-כשרון לצעליה כי אם-**[ראית]** **[ראות]** עיניו: **11** מתוקה שנת העבד אם-מעט
 ואם-הרבה יאכל והשבע לעשיר אינו מניח לו לישון: **12** יש רעה חולה ראיתי
 תחת השמש עשר שמור לצעליו לרעתו: **13** ואצד העשר הוא צענין רע והוליד בן
 ואין צידו מאומה: **14** כאשר יאל מצטן אמו ערום ישוב ללכת כשצא ומאומה
 לא-ישא צעמלו שילך צידו: **15** וגם-זה רעה חולה כל-עממת שצא כן ילך ומה-יתרון
 לו שיעמל לרוח: **16** גם כלימינו צחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: **17** הנה
 אשר-ראיתי אני טוב אשר-יפה לאכול-ולשתות ולראות טובה בכל-עמלו שיעמל
 תחת-השמש מספר ימי-**[חיו]** **[חיו]** אשר-נתן-לו האלהים כי-הוא חלקו: **18** גם
 כל-האדם אשר נתן-לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת
 את-חלקו ולשמה צעמלו זה מתת אלהים היא: **19** כי לא הרבה יזכר את-ימי חייו
 כי האלהים מענה צשמחת לבו: **Ecc 6** יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא
 על-האדם: **2** איש אשר יתן-לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו
 מכל אשר-יתאוה ולא-ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הצל
 וחלי רע הוא: **3** אם-יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורצ שיהיו ימי-שניו ונפשו
 לא-תשבע מן-הטובה וגם-קצורה לא-היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: **4** כי-צבצל
 צא וצחשך ילך וצחשך שמו יכסה: **5** גם-שמש לא-יראה ולא ידע נחת לזה מזה: **6**
 ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלך אל-מקום אחד הכל הולך: **7**

כל-עמל האדם לפיהו וגם-הנפש לא תמלא: ⁸ כי מה-יותר לחכם מן-הכסיל
 מה-לעני יודע להלך נגד החיים: ⁹ טוב מראה עינים מהלך-נפש גס-זה הצל ורעות
 רוח: ¹⁰ מה-שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר-הוא אדם ולא-יוכל לדין עם
[שהתקיף] **[שתקיף]** ממנו: ¹¹ כי יש-דברים הרבה מרצים הצל מה-יותר לאדם: ¹²
 כי מי-יודע מה-טוב לאדם בחיים מספר ימי-חיי הצלו ויעשם ככל אשר מי-יגיד
 לאדם מה-ייהיה אחריו תחת השמש: **Ecc 7** טוב שם משמן טוב ויום המות מיום
 הולדו: ² טוב ללכת אל-צית-אצל מלכת אל-צית משתה באשר הוא סוף כל-האדם
 והחי יתן אל-לבו: ³ טוב כעס משחק כי-צרע פנים ייטב לב: ⁴ לב חכמים צבית
 אצל ולב כסילים צבית שמחה: ⁵ טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: ⁶
 כי כקול הקירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגס-זה הצל: ⁷ כי העשק יהולל חכם
 ויאבד את-לב מתנה: ⁸ טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך-רוח מגבה-רוח: ⁹
 אל-תצהל צרותך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: ¹⁰ אל-תאמר מה היה
 שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על-זה: ¹¹ טובה חכמה
 עס-נחלה ויתר לראי השמש: ¹² כי צלל החכמה צלל הכסף ויתרון דעת החכמה
 תחיה בעליה: ¹³ ראה את-מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: ¹⁴
 ציום טובה היה בטוב וציום רעה ראה גם את-זה לעמת-זה עשה האלהים
 על-דצרת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: ¹⁵ את-הכל ראיתי צימי הצלי יש
 לדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך צרעתו: ¹⁶ אל-תהי לדיק הרבה ואל-תחכם
 יותר למה תשומס: ¹⁷ אל-תרשע הרבה ואל-תהי סכל למה תמות בלא עתך: ¹⁸
 טוב אשר תאחו צוה וגס-מזה אל-תנח את-ידך כי-ירא אלהים ינח את-כלם: ¹⁹
 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו צעיר: ²⁰ כי אדם אין לדיק בארץ
 אשר יעשה-טוב ולא יחטא: ²¹ גם לכל-הדברים אשר ידברו אל-תתן לבך אשר
 לא-תשמע את-עצדך מקללך: ²² כי גס-פעמים רבות ידע לבך אשר גס-**[את]** **[אתה]**
 קללת אחרים: ²³ כל-זה נסיתי בחכמה אמרתי חכמה והיא רחוקה ממני: ²⁴ רחוק
 מה-שהיה ועמק עמק מי ימצאו: ²⁵ סבותי אני ולצי לדעת ולתור ובקש חכמה
 וחשבון ולדעת רשע כסל והסקלות הוללות: ²⁶ ומוצא אני מר ממות את-האשה
 אשר-היא מנודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה
 וחוטא ילכד בה: ²⁷ ראה זה מנצחי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: ²⁸
 אשר עוד-בקשה נפשי ולא מנצחי אדם אחד מאלף מנצחי ואשה בכל-אלה לא
 מנצחי: ²⁹ לבד ראה-זה מנצחי אשר עשה האלהים את-האדם ישר והמה בקשו
 חשבנות רבים: **Ecc 8** מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועו פניו
 ישנא: ² אני פי-מלך שמור ועל דצרת שצועת אלהים: ³ אל-תצהל מפניו תלך
 אל-תעמד בצבר רע כי כל-אשר יחפץ יעשה: ⁴ באשר דבר-מלך שלטון ומי
 יאמר-לו מה-תעשה: ⁵ שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: ⁶
 כי לכל-חפץ יש עת ומשפט כי-רעת האדם רבה עליו: ⁷ כי-אינו ידע מה-שיהיה
 כי כאשר יהיה מי יגיד לו: ⁸ אין אדם שליט צרוח לכלוא את-הרוח ואין שלטון
 ציום המות ואין משלחת במלחמה ולא-ימלט רשע את-בעליו: ⁹ את-כל-זה ראיתי
 ונחון את-לבי לכל-מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם

לרע לו: **10** וצכן ראייתי רשעים קברים וצאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו צעיר
 אשר כן-עשו גס-זה הצל: **11** אשר אין-נעשה פחגס מעשה הרעה מהרה על-כן
 מלא לב צני-האדם זהם לעשות רע: **12** אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי
 גס-יודע אני אשר יהיה-טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: **13** וטוב לא-יהיה
 לרשע ולא-יארץ ימים ככל אשר איננו ירא מלפני אלהים: **14** יש-הצל אשר נעשה
 על-הארץ אשר יש נדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע
 אלהם כמעשה הנדיקים אמרתי שגס-זה הצל: **15** ושצחתי אני את-השמחה אשר
 אין-טוב לאדם תחת השמש כי אס-לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילגו בעמלו ימי
 חייו אשר-נתן-לו האלהים תחת השמש: **16** כאשר נתתי את-לבי לדעת חכמה
 ולראות את-הענין אשר נעשה על-הארץ כי גם ציוס וציללה שנה צעיניו איננו
 ראה: **17** וראיתי את-כל-מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את-המעשה
 אשר נעשה תחת-השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אס-יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצא: **Ecc 9** כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולצור את-כל-זה
 אשר הנדיקים והחכמים ועצדיהם ציד האלהים גס-אהבה גס-שנאה אין יודע
 האדם הכל לפניו: **2** הכל כאשר לכל מקרה אחד לנדיק ולרשע לטוב ולטעור
 ולטמא ולצח ולאשר איננו צח כטוב כחטא הנשבע כאשר שצועה ירא: **3** זה רע
 ככל אשר-נעשה תחת השמש כיי-מקרה אחד לכל וגם לב צני-האדם מלא-רע
 והוללות לבצבס צחייהם ואחריו אל-המתים: **4** כי-מי אשר **(יצתר)** **[ימצר]** אל
 כלי-החיים יש צטחון כי-לכלב חי הוא טוב מן-האריה המת: **5** כי החיים יודעים
 שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם שכר כי נשכח זכרם: **6** גם
 אהבתם גס-שנאתם גס-קנאתם כבר אצדה וחלק אין-להם עוד לעולם ככל
 אשר-נעשה תחת השמש: **7** לך אכל בשמחה לחמן ושתה בלב-טוב ייך כי כבר
 רצה האלהים את-מעשיך: **8** בכל-עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר:
9 ראה חיים עס-אשה אשר-אהבת כלי-מי חיי הצלך אשר נתן-לך תחת השמש כל
 ימי הצלך כי הוא חלקך בחיים וצעמלך אשר-אתה עמל תחת השמש: **10** כל אשר
 תמצא ידך לעשות ככתך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאלו אשר
 אתה הלך שמה: **ס 11** שצתי וראה תחת-השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים
 המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כיעת
 ופגע יקרה את-כלם: **12** כי גם לא-ידע האדם את-עתו כדגים שנאחזים צמנודה
 רעה וכפריים האחזות צפח כהם יוקשים צני האדם לעת רעה כשתפול עליהם
 פתאם: **13** גס-זה ראייתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: **14** עיר קטנה ואנשים
 צה מעט וצא-אליה מלך גדול וסבב אתה וצנה עליה מצודים גדלים: **15** ומצא צה
 איש מסכן חכם ומלט-הוא את-העיר צחכמתו ואדם לא זכר את-האיש המסכן
 ההוא: **16** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן צויה ודצרוי אינם
 נשמעים: **17** דצרי חכמים צנחת נשמעים מזעקת מושל צכקילים: **18** טובה חכמה
 מכלי קרב וחוטא אחד יאצד טובה הרבה: **Ecc 10** צצוי מות יצאיש יציע שמן רוקח
 יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: **3**
 וגס-צדריך **(כשהסכל)** **[כשסכל]** הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אס-ררוח

המושל תעלה עליך מקומך אל-תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: **5** יש רעה
 ראיתי תחת השמש כשגגה שינא מלפני השליט: **6** נתן הסכל צמרומים רבים
 ועשירים צשפל ישבו: **7** ראיתי עצדים על-סוסים ושירים הלכים כעצדים על-הארץ:
8 חפר גומץ צו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: **9** מסיע אננים יענצ זהם צוקע עזים
 יסכן צם: **10** אס-קהה הצרול והוא לא-פנים קלקל וחילים יגצר ויתרון הכשיר
 חכמה: **11** אס-ישן הנחש צלוא-לחש ואין יתרון לצעל הלשון: **12** דצרי פי-חכס חן
 ושפתות כסיל תבלענו: **13** תחלת דצרי-פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14**
 והסכל ירצה דצרים לא-ידע האדם מה-שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: **15**
 עמל הכסילים תגיענו אשר לא-ידע ללכת אל-עיר: **16** אי-לך ארץ שמלך נער
 ושריך צצקר יאכלו: **17** אשריך ארץ שמלך צן-חורים ושריך צעת יאכלו בצצורה
 ולא צשתי: **18** צעלתיים ימך המקרה וצשפלות ידים ידלף הציט: **19** לשחוק עשים
 לחס ויין ישמח חיים והכסף יענה את-הכל: **20** גם צמדעך מלך אל-תקלל וצחדרי
 משכך אל-תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את-הקול וצעל **[הכנפים]** **[כנפים]**
 יגיד דצר: **Ecc 11** שלח לחמך על-פני המים כי-צרב הימים תמלאנו: **2** תן-חלק
 לשצעה וגם לשמונה כי לא תדע מה-יהיה רעה על-הארץ: **3** אס-ימלאו העבים
 גשם על-הארץ יריקו ואס-יפול עץ צדרום ואס צצפון מקום שיפול העץ שם יהוא:
4 שמר רוח לא יזרע וראה צעדים לא יקצור: **5** כאשר אינך יודע מה-דרך הרוח
 כעלמים צצטן המלאה ככה לא תדע את-מעשה האלהים אשר יעשה את-הכל: **6**
 צצקר זרע את-זרעך ולערצ אל-תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או-זה
 ואס-שניהם כאחד טובים: **7** ומתוק האור וטוב לעינים לראות את-השמש: **8** כי
 אס-שנים הרצה יחיה האדם צכלס ישמח ויזכר את-ימי החשך כי-הרצה יהיו
 כל-שצח הצל: **9** שמח צחור צילדותיך ויטויך לצך צימי צחורותך והלך דצרכי
 לצך וצמראי עיניך ודע כי על-כל-אלה יציאך האלהים צמשפט: **10** והסר כעס
 מלצך והעצר רעה מצערך כי-הילדות והשחרות הצל: **Ecc 12** וזכר את-צוראיך צימי
 צחורתך עד אשר לא-יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אי-לי זהם חפץ:
2 עד אשר לא-תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושצו העבים אחר הגשם: **3**
 ציום שיזעו שמרי הצית והתעותו אנשי החיל וצטלו הטחנות כי מעטו וחשכו
 הראות צארצות: **4** וסגרו דלתיים צשוק צשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור
 וישחו כל-צנות השיר: **5** גם מגצה יראו ותחתיים צדרך וינאך השקד ויסתבל
 החגב ותפר הצציונה כי-הלך האדם אל-צית עולמו וסצצו צשוק הספדים: **6** עד
 אשר לא-**[ירמק]** **[ירמק]** חצל הכסף ותרך גלת הזהב ותשצר כד על-המצוע
 ונרך הגלגל אל-הצור: **7** וישצ העפר על-הארץ כשהיה והרוח תשוב
 אל-האלהים אשר נתנה: **8** הצל הצלים אמר הקוהלת הכל הצל: **9** ויתר שהיה
 קהלת חכס עוד למד-דעת את-העס ואון וחקר תקן משלים הרצה: **10** צקש
 קהלת למנא דצרי-חפץ וכתוב ישר דצרי אמת: **11** דצרי חכמים כדרצנות
 וכמשמרות נטועים צעלי אספות נתנו מרעה אחד: **12** ויתר מהמה צני הזהר
 עשות ספרים הרצה אין קץ ולהג הרצה יגעת צשר: **13** סוף דצר הכל נשמע
 את-האלהים ירא ואת-מנחמו שמור כי-זה כל-האדם: **14** כי את-כל-מעשה

האלהים יבא במשפט על כל־נעלם אס־טוב ואס־רע:

Esther 1 ויהי צימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² צימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הצירה: ³ בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הצירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחזר גנת ציתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי־צוך וארגמן על־גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת זהב־וזהב וזר וסחרת: ⁷ והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ⁸ והשחיה כדת אין חנס כ־יכן יסד המלך על כל־רב ציתו לעשות כרצון איש־ואיש: ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים צית המלכות אשר למלך אחשורוש: **ס** ¹⁰ ציום השביעי כטוב לב־המלך ציין אמר למהומן צותא חרבונא בגתא ואצגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש: ¹¹ להביא את־ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כ־טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתי לצוא בדבר המלך אשר ציד הסריסים ויקפץ המלך מאד וחמתו צערה זו: ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כ־יכן דבר המלך לפני כל־ידיעי דת ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: ¹⁵ כדת מה־לעשות במלכה ושתי על אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשורוש ציד הסריסים: **ס** ¹⁶ ויאמר **(ממוכן)** **[ממוכן]** לפני המלך והשרים לא על־המלך לצדו עותה ושתי המלכה כי על־כל־השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש: ¹⁷ כ־יבא דבר־המלכה על־כל־הנשים להצות בצעיהן צעיניהן צאמרם המלך אחשורוש אמר להביא את־ושתי המלכה לפניו ולא־צאה: ¹⁸ והיום הזה תאמרנה שרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי ציון וקפץ: ¹⁹ אס־על־המלך טוב יבא דבר־מלכות מלפניו ויכתב צדתי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תצוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמע פתגם המלך אשר־יעשה בכל־מלכותו כי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר לצעליהן למגדול ועד־קטן: ²¹ וייטב הדבר צעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: ²² וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה ואל־עם ועם כלשונו להיות כל־איש שרר בציתו ומדבר כלשון עמו: **פ** **Est 2** אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את־ושתי ואת אשר־עשתה ואת אשר־יגזר עליה: ² ויאמרו נערי־המלך משרתיו יבקשו למלך נערות צתולות טובות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל־מדינות מלכותו ויקצו את־כל־נערה־צתולה טובת מראה אל־שושן הצירה אל־צית הנשים אל־יד הגא קרים המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: ⁴ והנערה אשר תיטב צעיני המלך

תמלך תחת ושמי וייטצ הדצר צעיני המלך ויעש כן: **ס 5** איש יהודי היה צשון
 הצירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני: **6** אשר הגלה
 מירושלים עס-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר
 מלך בבל: **7** והי אמן את-הדסה היא אסתר צת-דדו כי אין לה אצ ואס
 והנערה יפת-תאר וטובת מראה וצמות אציה ואמה לקחה מרדכי לו לצת: **8**
 והי צהשמע דצר-המלך ודחו וצהקבץ נערות רבות אל-ששון הצירה אל-יד הגי
 ותלקח אסתר אל-צית המלך אל-יד הגי שמר הנשים: **9** ותיטצ הנערה צעיניו
 ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה ואת שצב הנערות
 הראיות לתת-לה מצית המלך וישנה ואת-נערותיה לטוב צית הנשים: **10**
 לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה כי מרדכי זיה עליה אשר לא-תגיד: **11**
 וצכל-יוס ויוס מרדכי מתהלך לפני חצר צית-הנשים לדעת את-שלום אסתר
 ומה-יעשה צה: **12** וצהגיע תר נערה ונערה לצוא אל-המלך אחשורוש מקץ
 היות לה דת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים
 צשמן המר וששה חדשים צצשמים וצתמרוקי הנשים: **13** וצזה הנערה צאה
 אל-המלך את כל-אשר תאמר ינתן לה לצוא עמה מצית הנשים עד-צית המלך:
14 צערצ היא צאה וצצקר היא שצה אל-צית הנשים שני אל-יד שעשגו סריס
 המלך שמר הפילגשים לא-תצוא עוד אל-המלך כי אס-חפץ צה המלך ונקראה צסם:
15 וצהגיע תר-אסתר צת-אציתל דד מרדכי אשר לקח-לו לצת לצוא אל-המלך לא
 צקשה דצר כי אס את-אשר יאמר הגי סריס-המלך שמר הנשים ותהי אסתר
 נשאת חן צעיני כל-ראיה: **16** ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש אל-צית מלכותו
 צחדש העשירי הוא-חדש טבת צצנת-שצב למלכותו: **17** ויהצ המלך את-אסתר
 מכל-הנשים ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הצחולת וישם כתר-מלכות צראה וימליכה
 תחת ושתי: **18** ויעש המלך משחה גדול לכל-שריו ועצדיו את משחה אסתר והנחה
 למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: **19** וצהקבץ צחולות שנית ומרדכי ישצ
 צשער-המלך: **20** אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה כאשר זיה עליה מרדכי
 ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה צאמנה אסתר: **ס 21** צימים ההס
 ומרדכי ישצ צשער-המלך קסף צגתן ותרא שני-סריסי המלך משמרי הסף ויצקשו
 לשלח יד צמלך אחשורש: **22** ויודע הדצר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר
 אסתר למלך צסם מרדכי: **23** ויצקס הדצר וימלא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב
 צספר דצרי הימים לפני המלך: **Est 3 ס** אחר הדצרים האלה גדל המלך אחשורוש
 את-המן בן-המדתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אסתר: **2**
 וכל-עצדי המלך אשר-צשער המלך כרעים ומשתחויס להמן כ-יכן זיה-לו המלך
 ומרדכי לא יכרע ולא ישתחווה: **3** ויאמרו עצדי המלך אשר-צשער המלך למרדכי
 מדוע אתה עוצר את מצות המלך: **4** והי **[צאמרס]** **[כאמרס]** אליו יוס ויוס ולא
 שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דצרי מרדכי כ-יהגיד להם אשר-הוא
 יהודי: **5** וירא המן כ-אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא המן חמה: **6** ויצו
 צעיניו לשלח יד צמרדכי לצדו כ-יהגידו לו את-עס מרדכי ויצקס המן להשמיד
 את-כל-היהודים אשר צכל-מלכות אחשורוש עם מרדכי: **7** צחדש הראשון הוא-חדש

ניסן בשנת שמים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר: **ס 8** ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עס-אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך אין-שוה להניחם: **9** אס-על-המלך טוב יכתב לאצדס ועשרת אלפים ככר-כסף אשקול על-ידי עשי המלכה להביא אל-גנוזי המלך: **10** וישר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המדתא האגגי נרר היהודים: **11** ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות זו כטוב בעיניך: **12** ויקראו ספרי המלך צחדש הראשון בשלושה עשר יום זו ויכתב ככל-אשר-לזה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך: **13** ונשלוח ספרים ציד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרג ולאצד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ציום אחד בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר ושללם לבו: **14** פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים להיות עתדים ליום הזה: **15** הרצים ילאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הצירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה: **פ Est 4** ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-צגדיו וילבש שק ואפר ויאל בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: **2** ויצוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: **3** ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודחו מגיע אל כל גדול ליהודים וזו וצבי ומספד שק ואפר ינע לרצים: **4** **[ותצואינה]** **[ותצואנה]** נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותחלחל המלכה מאד ותשלח צגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: **5** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה ועל-מה-זה: **6** ויאל התך אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר לפני שער-המלך: **7** ויגדלו מרדכי את כל-אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על-גנוזי המלך **[ציהודיים]** **[ציהודים]** לאצדס: **8** ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: **9** ויצוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: **10** ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי: **11** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דחו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזה וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: **12** ויגידו למרדכי את דברי אסתר: **פ 13** ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית-המלך מכל-היהודים: **14** כי אס-החרש תחרישי צעת הזאת רוח והללה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת וצית-אציק תאצדו ומי יודע אס-לעת כזאת הגעת למלכות: **15** ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: **16** לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וזומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גס-אני ונערתי אלוס כן וצכן אצוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אצדתי אצדתי: **17** ויעזר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהתה עליו אסתר: **ס Est 5** ויהי ציום השלישי ותלבש

אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
 על-כסא מלכותו בצית המלכות נכח פתח הבית: **2** ויהי כראות המלך את-אסתר
 המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר
 בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: **ס 3** ויאמר לה המלך מה-לך אסתר
 המלכה ומה-בקשתך עד-חצי המלכות וינתן לך: **4** ותאמר אסתר אס-על-המלך
 טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו: **5** ויאמר המלך מהרו
 את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר:
6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-חצי
 המלכות ותעש: **7** ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: **8** אס-מנאחי חן בעיני המלך
 ואס-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן
 אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: **9** ויבא המן ביום ההוא
 שמה וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנו וימלא
 המן על-מרדכי חמה: **10** ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו
 ואת-זורש אשתו: **11** ויספר להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו
 המלך ואת אשר נשאו על-השרים ועבדי המלך: **12** ויאמר המן אף לא-הביאה
 אסתר המלכה עס-המלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אס-אותי וגס-למחר אני
 קרוא-לה עס-המלך: **13** וכל-זה איננו שוה לי בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי
 היהודי יושב בשער המלך: **14** ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו יעשו-עך גבה
 חמשים אמה ובקרב אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו ובא-עס-המלך
 אל-המשתה שמה וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ: **Est 6 ד** כלילה ההוא נדדה
 שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני
 המלך: **2** וימלא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך
 משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: **3** ויאמר המלך מה-נעשה יקר
 וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר: **4** ויאמר
 המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתלות
 את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו: **5** ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד
 בחצר ויאמר המלך יבוא: **6** ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר
 המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: **7**
 ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: **8** יביאו לבוש מלכות אשר
 לבש-בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: **9** ונתון
 הלבוש והסוס על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך
 חפץ ביקרו והרכיבו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
 המלך חפץ ביקרו: **10** ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר
 דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר
 דברת: **11** ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי וירכיבו ברחוב
 העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: **12** וישב מרדכי
 אל-שער המלך והמן נדחף אל-ביתו אבל וחפוי ראש: **13** ויספר המן לזרש אשתו
 ולכל-אהביו את כל-אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אס מורע היהודים

מרדכי אשר החלות נפל לפניו לא-תוכל לו כִּי-נפול תפול לפניו: **14** עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויצהלו להביא את-המן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: **Est 7** ויצא המלך והמן לשחות עס-אסתר המלכה: **2** ויאמר המלך לאסתר גם כיום השני במשתה היין מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: **3** ותען אסתר המלכה ותאמר אס-מנאחי חן צעיניך המלך ואס-על-המלך טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בצקשתי: **4** כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאצד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הלך שוה בנוק המלך: **ס 5** ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי-זה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן: **6** ותאמר-אסתר איש נר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: **7** והמלך קם צחמתו ממשתה היין אל-רגת הביתן והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כִּי-כלתה אליו הרעה מאת המלך: **8** והמלך שב מגנת הביתן אל-בית משתה היין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדצר יאל מפי המלך לפני המן חפו: **ס 9** ויאמר חרבוה אחד מן-הסריסים לפני המלך גם הנה-הען אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: **10** ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שככה: **ס 8 Est** כיום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את-בית המן נָרָר **(היהודיים)** **[היהודים]** ומרדכי בא לפני המלך כִּי-הגידה אסתר מה הוא-לה: **2** ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן: **ס 3** ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן-לו להעביר את-רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודים: **4** ויושט המלך לאסתר את שרצט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: **5** ותאמר אס-על-המלך טוב ואס-מנאחי חן לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני צעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן בן-המדתא האגגי אשר כתב לאצד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך: **6** כי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר-יימנא את-עמי ואיכבה אוכל וראיתי באצדן מולדתי: **ס 7** ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ על אשר-שלח ידו **(ביהודיים)** **[ביהודים]**: **8** ואתם כתבו על-היהודים כטוב צעיניכם בשם המלך וחמתו בטבעת המלך כִּי-כתב אשר-יכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: **9** ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל-אשר-זוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים-הפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם: **10** ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ציד הרצים בנסוקים רכבי הרכב האחשתרניים בני הרמכים: **11** אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאצד את-כל-חיל עם ומדינה הנאים אתם טף ונשים ושללם לבו: **12** כיום אחד בכל-מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחמש שנים-עשר הוא-חדש אדר:

13 פתגמן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות **[היהודיים]**
[היהודים] **[עמודים]** **[עמדים]** ליום הזה להנקם מאיביהם: **14** הרעים רכזי הרכש
האחשתרניים ינאו מזהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הצירה: **פ 15**
ומרדכי ינא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך
צוך וארגמן והעיר שושן נהלה ושמה: **16** ליהודים היתה אורה ושמחה וששן
ויקר: **17** ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודמו מגיע
שמחה וששן ליהודים משתה ויום טוב ורצים מעמי הארץ מתיידיים כיינפל
פחד-היהודים עליהם: **Est 9** ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום זו
אשר הגיע דבר-המלך ודמו להעשות ביום אשר שזרו איבי היהודים לשלוט בהם
ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: **2** נקהלו היהודים בעריהם
בכל-מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במצקסי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם
כיינפל פחדם על-כל-העמים: **3** וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
המלכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כיינפל פחד-מרדכי עליהם: **4** כייגדול
מרדכי בצית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כיי-האיש מרדכי הולך וגדול: **פ 5**
ויבו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואצדן ויעשו בשנאייהם כרלונס: **6**
ובשושן הצירה הרגו היהודים ואצד חמש מאות איש: **7** ואת פרשנדתא ואת
דלפון ואת אספתא: **8** ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא: **9** ואת פרמשתא
ואת אריסי ואת ארדי ואת וימתא: **10** עשרת בני המן בן-המדתא נרר היהודים
הרגו ובזזה לא שלחו את-ידם: **11** ביום ההוא צא מספר ההרוגים בשושן הצירה
לפני המלך: **ק 12** ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הצירה הרגו היהודים
ואצד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו
ומה-שאלתך וינתן לך ומה-בבקשתך עוד ותעש: **13** ותאמר אסתר אס-עלי-המלך טוב
ינתן גס-ממחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו
על-העץ: **14** ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו:
15 ויקהלו **[היהודיים]** **[היהודים]** אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר
ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובזזה לא שלחו את-ידם: **16** ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה
ושבעים אלף ובזזה לא שלחו את-ידם: **17** ביום-שלושה עשר לחדש אדר ונוח
בארבעה עשר זו ועשה אמו יום משתה ושמחה: **18** **[והיהודיים]** **[והיהודים]**
אשר-בשושן נקהלו בשלושה עשר זו ובארבעה עשר זו ונוח בחמשה עשר זו
ועשה אמו יום משתה ושמחה: **19** על-כן היהודים **[הפרחים]** **[הפרחים]** הישבים
בערי הפרחות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב
ומשלוח מנות איש לרעהו: **פ 20** וכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים
אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש הקרוצים והרחוקים: **21** לקים
עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-חמשה עשר זו
בכל-שנה ושנה: **22** כימים אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך
להם מייגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח
מנות איש לרעהו ומתנות לאציונים: **23** וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת

אשר-כתב מרדכי אליהם: ²⁴ כי המן בן-המדתא האגגי נרר כל-היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: ²⁵ ובצאה לפני המלך אמר עס-הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-העץ: ²⁶ על-כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה ומה הגיע אליהם: ²⁷ קימו **וקבלו** היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה: ²⁸ והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא-יסקוף מזרעם: ²⁹ **ס** ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: ³⁰ וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: ³¹ לקים את-ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי הנמות וזעקתם: ³² ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר: **Est 10** **פ** ושם המלך **אחשורוש** **אחשורוש** מס על-הארץ ואיי הים: ² וכל-מעשה תקפו וגזרתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלווא-הם כחוצים על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: ³ כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורזוי לרצ אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל-זרעו:

Daniel 1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך-יהודה בא נבוכדנאצר מלך-בבל ירושלם ויזר עליה: ² ויתן אדני צידו את-יהויקים מלך-יהודה ומקצת כלי צית-האלהים ויציאם ארץ-שנער צית אלהיו ואת-הכלים הציא צית אורז אלהיו: ³ ויאמר המלך לאשפזו רב סריסיו להציא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן-הפרתמים: ⁴ ילדים אשר אין-בהם כל-**מאוס** **מוס** וטובי מראה ומשכילים בכל-החכמה וידעי דעת ומציני מדע ואשר כח בהם לעמד צהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: ⁵ וימן להם המלך דברי-יום ציומו מפת-צג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ והי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: ⁷ ושם להם שר הסריסים שמות ושם לדניאל צלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: ⁸ ושם דניאל על-לבו אשר לא-יתגאל צפתג המלך וציין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האלהים את-דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: ¹⁰ ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את-אדני המלך אשר מנה את-מאכלכם ואת-משתיכם אשר למה יראה את-פניכם זעפים מן-הילדים אשר כגילכם וחיבתם את-ראשי למלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל-המלצר אשר מנה שר הסריסים על-דניאל חנניה מישאל ועזריה: ¹² נס-נא את-עבדיך ימים עשרה ויתנו-לנו מן-הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתג המלך וכאשר תראה עשה עס-עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב וצריאי בשר

מן-כל-הילדים האכלים את פתגם המלך: **16** והי המלצר נשא את-פתגם ויין משתיים ונתן להם זרענים: **17** והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל-ספר וחכמה ודינאל הבין בכל-חזון וחלמות: **18** ולמקצת הימים אשר-אמר המלך להציאם ויציאם שר הקריסים לפני נכדננר: **19** וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדינאל חנניה מישראל ועזריה ויעמדו לפני המלך: **20** וכל דבר חכמת צינה אשר-צקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל-החרטמים האשפים אשר בכל-מלכותו: **21** והי דינאל עד-שנת אחת לכורש המלך: **22** **פ** **Dan 2** וצגנת שטים למלכות נכדננר חלם נכדננר חלמות ותחפעס רוחו ושנתו נהיתה עליו: **2** ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויצאו ויעמדו לפני המלך: **3** ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעס רוחי לדעת את-החלום: **4** וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא **[לעצדיך]** **[לעצדיך]** ופשרא נחוא: **5** ענה מלכא ואמר **[לכשדיא]** **[לכשדיא]** מלחא מני אודא הן לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון וצתיכון נולי יתשמון: **6** והן חלמא ופשרה תהחון מתגן ונצובה ויקר שגיא תקבלון מן-קדמי להן חלמא ופשרה החוני: **7** ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעצדוהי ופשרה נהחוא: **8** ענה מלכא ואמר מן-יציב ידע אנה די עדנא אנתון וצנין כל-קבל די חזיתון די אודא מני מלחא: **9** די הן-חלמא לא תהודעוני חדה-היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה **[הזמנתון]** **[הזמנתון]** למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחוני: **10** ענו **[כשדיא]** **[כשדיא]** קדם-מלכא ואמרין לא-חיתי אנש על-יבשתא די מלת מלכא יוכל להחוייה כל-קבל די כל-מלך רב ו שליט מלה כדנה לא שאל לכל-חרטס ואשף וכשדי: **11** ומלחא דיי-מלכא שאל יקירה ואחרן לא חיתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עס-בשרא לא חיתוהי: **12** כל-קבל דנה מלכא בנס וקנף שגיא ואמר להודדה לכל חכימי צבל: **13** ודתא נפקת וחכימיה מתקטלין וצעו דינאל וחצרוהי להתקטלה: **14** צאדין דינאל התיב עטא וטעס לאריון רב-טבחיה די מלכא די נפק לקטלה לחכימי צבל: **15** ענה ואמר לאריון שליטא דיי-מלכא על-ימה דתא מהחנפה מן-קדם מלכא אדין מלחא הודע אריון לדינאל: **16** ודינאל על ובעה מן-מלכא די זמן ינתן-לה ופשרא להחוייה למלכא: **17** **פ** **17** אדין דינאל לציתה אזל ולחנניה מישראל ועזריה חצרוהי מלחא הודע: **18** ורחמין למבעא מן-קדם אלה שמיא על-רזה דנה די לא יהבדון דינאל וחצרוהי עס-שאר חכימי צבל: **19** אדין לדינאל בצווא די-ליליא רזה גלי אדין דינאל ברכך לאלה שמיא: **20** ענה דינאל ואמר להוא שמה די-אלהא מצרך מן-עלמא ועד-עלמא די חכמתא וגבורתא די לה-היא: **21** והוא מהשנא עדינא וחמינא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי צינה: **22** הוא גלא עמיקתא ומסרתא ידע מה צחשוכא **[ונהירא]** **[ונהירא]** עמה שרא: **23** לך אלה אצחתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתי די-בעינא מןך די-מלת מלכא הודעתנא: **24** כל-קבל דנה דינאל על על-אריון די מני מלכא

להוצדה לחכימי צבל אזל וכן אמר-לה לחכימי צבל אל-תהוצד העלני קדם
 מלכא ופשרא למלכא אחוא: **ס** ²⁵ אדין אריין בהתזהלה הנעל לדינאל קדם
 מלכא וכן אמר-לה די-השכחת גבר מן-צני גלותא די יהוד די פשרא למלכא
 יהודע: ²⁶ ענה מלכא ואמר לדינאל די שמה צלטשאצר **(האימין)** **(האימין)** כהל
 להודעתני חלמא די-חזית ופשרה: ²⁷ ענה דינאל קדם מלכא ואמר רזה די-מלכא
 שאל לא חכימין אשפין חרטמין גורין יכלין להחיה למלכא: ²⁸ צרם אימי אלה
 בשמיא גלא רזין יהודע למלכא נצוכדנר מה די להוא צאחרית יומיא חלמך
 וחזוי ראשך על-משכבך דנה הוא: **פ** ²⁹ **(אנתה)** **(אנתה)** מלכא רעיוןך על-משכבך
 סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה-די להוא: ³⁰ ואנה לא
 צחכמה די-אימי צי מן-כל-חייא רזא דנה גלי לי להן על-דצרת די פשרא למלכא
 יהודעון ורעיוני לצבך תנדע: ³¹ **(אנתה)** **(אנתה)** מלכא חזה הוית ואלו אלס חד
 שגיא אלמא דכן רצ וזיה יתיר קאס לקצבך ורוה דחיל: ³² הוא אלמא ראשה
 די-דהצ טצ חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: ³³ שקוהי די פרזל
 רגלוהי **(מנהין)** **(מנהין)** די פרזל **(ומנהין)** **(ומנהין)** די חסף: ³⁴ חזה הוית עד די
 התגורת אצן די-לא צידין ומחת לאלמא על-רגלוהי די פרזל ומספא והדקת
 המון: ³⁵ צאדין דקו כחדה פרזל חספא נחשא כספא ודהצא והוו כעור
 מן-אדרייקטי ונשא המון רוחא וכל-אתר לא-השתכח להון ואצנא די-מחת לאלמא
 הות לטור רצ ומלת כל-ארעא: ³⁶ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם-מלכא: ³⁷ **(אנתה)**
(אנתה) מלכא מלך מלכיה די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יה-לך: ³⁸
 וכל-די **(דארין)** **(דארין)** צני-אנשא חיות צרא ועוף-שמיא יהצ צידך והשלטך
 בכלהון **(אנתה)** **(אנתה)** הוא ראשה די דהצא: ³⁹ וצתרך תקוס מלכו אחרי ארעא
 מנך ומלכו **(תליתא)** **(תליתא)** אחרי די נחשא די תשלט בכל-ארעא: ⁴⁰ ומלכו
(רביעה) **(רביעה)** תהוא תקיפה כפרזל כל-קבל די פרזל מהדק ומשל כלא
 וכפרזל די-מרעע כל-אלין תדק ותרע: ⁴¹ ודי-חזיתה רגליא ואצבעתא **(מנהין)**
(מנהין) חסף די-פחר **(ומנהין)** **(ומנהין)** פרזל מלכו פליגה תהוה ומן-נצבתא די
 פרזל להוא-צה כל-קבל די חזיתה פרזל מערב צחסף טינא: ⁴² ואצבעת רגליא
(מנהין) **(מנהין)** פרזל **(ומנהין)** **(ומנהין)** חסף מן-קנת מלכותא תהוה תקיפה ומנה
 תהוה תצירה: ⁴³ **(די)** **(די)** חזית פרזל מערב צחסף טינא מתערצין להון צזרע
 אנשא ולא-להון דצקין דנה עס-דנה הא-כדי פרזל לא מתערב עס-חספא: ⁴⁴
 וציומיהון די מלכיה אנון יקיס אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה
 לעס אחרין לא תשתצק תדק ותסיף כל-אלין מלכותא והיא תקוס לעלמיא: ⁴⁵
 כל-קבל די-חזית די מטורא אמתגרת אצן די-לא צידין והדקת פרזל נחשא חספא
 כספא ודהצא אלה רצ יהודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא
 ומימין פשרה: **פ** ⁴⁶ צאדין מלכא נצוכדנר נפל על-אנפוהי ולדינאל סגד ומנחה
 וניחחין אמר לנסכה לה: ⁴⁷ ענה מלכא לדינאל ואמר מן-קשט די אלהכון הוא
 אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה: ⁴⁸ אדין מלכא
 לדינאל רצי ומתנן רצבן שגיאן יה-לה והשלטה על כל-מדינת צבל ורצ-סגנין
 על כל-חכימי צבל: ⁴⁹ ודינאל צעא מן-מלכא ומני על עבדתא די מדינת צבל

לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בחרע מלכא: **פ 3 Dan** נבוכדנצר מלכא עבד כלס דיי-דהב רומה אמין שמינ פתיה אמין שח אקימה בצקעת דורח במדינת צבל: **2** ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת ללמא די הקיס נבוכדנצר מלכא: **3** באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת ללמא די הקיס נבוכדנצר מלכא **(וקאמיין)** לקבל ללמא די הקיס נבוכדנצר: **4** וכרוזא קרא בחיל לכוין אמרין עממיא אמיא ולשניא: **5** בעדנא דיי-תשמעון קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קיתרוס)** סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון ללס דהבא די הקיס נבוכדנצר מלכא: **6** ומן-די-לא יפל ויסגד בה-שעתא יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא: **7** כל-קבל דנה בה-זמנא כדי שמעין כל-עממיא קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קיתרוס)** סבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל-עממיא אמיא ולשניא סגדין ללס דהבא די הקיס נבוכדנצר מלכא: **8** כל-קבל דנה בה-זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: **9** ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא לעלמין חיי: **10** **(אנתה)** **(אנת)** מלכא שמת טעס די כל-אנש דיי-שמע קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קיתרוס)** סבכא פסנתרין **(וספיניה)** **(וספניה)** וכל זני זמרא יפל ויסגד ללס דהבא: **11** ומן-די-לא יפל ויסגד יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא: **12** אימי גברין יהודאין דיי-מינת יתהון על-עבדת מדינת צבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא אלך לא-שמו **(עליך)** **(עלך)** מלכא טעס **(לאלהיך)** **(לאלהיך)** לא פלחין וללס דהבא די הקימת לא סגדין: **13** באדין נבוכדנצר ברגו ותמה אמר להייתה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך יתיו קדם מלכא: **14** ענה נבוכדנצר ואמר להון הנדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איטיכון פלחין וללס דהבא די הקימת לא סגדין: **15** כען הן איטיכון עתידין די בעדנא דיי-תשמעון קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קיתרוס)** סבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון ללמא דיי-עבדת והן לא תסגדון בה-שעתא תתרמון לגוא-אתון נורא יקדתא ומן-הוא אלה די ישיזכוכון מן-ידי: **16** ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא-חשחין אנחנה על-דנה פתגס להתצותך: **17** הן אימי אלהנא דיי-אנחנא פלחין יכל לשיצותנא מן-אתון נורא יקדתא ומן-יך מלכא ישיצ: **18** והן לא ידיע להוא-לך מלכא די לאלהיך לא-**(איחינא)** **(איחינא)** פלחין וללס דהבא די הקימת לא נסגד: **19** באדין נבוכדנצר התמלי חמא ולס אנפוי **(אשתנו)** **(אשתני)** על-שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד-שבעה על די חזה למזיה: **20** ולגברין גבריי-חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא: **21** באדין גבריא אלך כפתו בצרבליהון **(פטישיהון)** **(פטישיהון)** וכרבלתהון ולצשיהון ורמיו לגוא-אתון נורא יקדתא: **22** כל-קבל דנה מן-די מלת מלכא מחפפה ואתונא חזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא: **23** וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא-אתון-נורא יקדתא מכפתין: **פ 24** אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקס בהתהלה ענה ואמר להדברוי הלא גברין תלתא רמינא לגוא-נורא מכפתין ענין ואמרין

למלכא יציבא מלכא: ²⁵ ענה ואמר הא-אנה חזה גבריין ארבעה שריין מהלביין בגוא-נורא וחבל לא-איתי צהון ורוה די **[רביעיא]** **[רביעאה]** דמה לבר-אלהין: **ס**

²⁶ באדין קרב נבוכדנצר לתרע אהון נורא יקדחא ענה ואמר שדרך מישך ועצד-נגו ועצדוהי די-אלהא **[עליא]** **[עלאה]** פקו ואמו באדין נפקין שדרך מישך ועצד נגו מן-גוא נורא: ²⁷ ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדצרי מלכא חזין לבצריא אלך די לא-שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרצליהון לא שנו וריח נור לא עדת צהון: ²⁸ ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די-שדרך מישך ועצד נגו די-שלט מלאכה ושיצ לעצדוהי די התרחזו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהצו **[גשמיהון]** **[גשמהון]** די לא-יפלחון ולא-יסגדון לכל-אלהא להן לאלההון: ²⁹ ומני שים טעם די כל-עם אמה ולשן די-יאמר **[שלה]** **[שלו]** על אלההון די-שדרך מישך ועצד נגוא הדמין יתעצד וציתה נולי ישתוה כל-קבל די לא איתי אלה אחרן די-יכל להלה כדנה: ³⁰ באדין מלכא הלה לשדרך מישך ועצד נגו צמדינת צבל: **פ** ³¹ נבוכדנצר מלכא לכל-עממיה אמיה ולשניה די-**[דאריין]** **[דיריין]** צכל-ארעא שלמכון ישגא: ³² אחיה ותמיהא די עצד עמי אלהא **[עליא]** **[עלאה]** שפר קדמי להחיה: ³³ אתוהי כמה רצבין ותמיהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עס-דר ודר: **Dan 4** אנה נבוכדנצר שלה הוית צציתי ורענן צהילי: ² חלם חזית וידחלנני והרהרין על-משכבי וחזוי ראשי יצהלנני: ³ ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי צבל די-פשר חלמא יהודענני:

⁴ באדין **[עלליין]** **[עליין]** חרטמיהא אשפיה **[כשדיא]** **[כשדאי]** וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא-מהודעין לי: ⁵ ועד אחרין על קדמי דיאל די-שמה צלטשאזר כסם אלהי ודי רוח-אלהין קדישין צה וחלמא קדמוהי אמרת: ⁶ צלטשאזר רב חרטמיהא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין צך וכל-רז לא-אנס לך חזוי חלמי די-חזית ופשרה אמר: ⁷ וחזוי ראשי על-משכבי חזה הוית ואלו חילן בגוא ארעא ורומה שגיא: ⁸ רצה חילנה ותקף ורומה ימטא לשמיה וחזותה לסוף כל-ארעא: ⁹ עפיה שפיר ואנצה שגיא ומזון לכל-צבה תחתיה תטלל חיות צרא ובענפוהי **[ידרון]** **[ידורין]** צפרי שמיה ומנה יתזין כל-צשרא: ¹⁰ חזה הוית בחזוי ראשי על-משכבי ואלו עיר וקדיש מן-שמיה נחת: ¹¹ קרא צחיל וכן אמר גדו חילנה וקללו ענפוהי אחרו עפיה וצדרו אנצה תנד חיותא מן-תחתיה וצפריא מן-ענפוהי:

¹² צרם עקר שרשוהי צארעא שצקו וצאסור די-פרזל ונחש צדתא די צרא וצבל שמיה יצטבע ועס-חיותא חלקה בעשב ארעא: ¹³ לצבה מן-**[אנושא]** **[אנשא]** ישנון ולצב חיהו יתיהצ לה ושצעה עדנין יחלפון עלוהי: ¹⁴ בגורת עירין פחגמא ומאמר קדישין שאלתא עד-דצרת די ינדעון חייא די-שליט **[עליא]** **[עלאה]** צמלכות **[אנושא]** **[אנשא]** ולמן-די יצא יתננה ושפל אנשים יקיס **[עליה]** **[עלה]**: ¹⁵ דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר **[ואנתה]** **[ואנת]** צלטשאזר פשרא אמר כל-קבל די כל-חכימי מלכותי לא-יכלין פשרא להודעתי **[ואנתה]** **[ואנת]** כהל די רוח-אלהין קדישין צך: ¹⁶ אדין דיאל די-שמה צלטשאזר אשתומם כשעה חדה ורעיניה יצהלנה ענה מלכא ואמר צלטשאזר חלמא ופשרא אלי-ציהלך ענה צלטשאזר ואמר **[מראי]** **[מרי]** חלמא **[לשאזיר]** **[לשאזר]** ופשרה **[לעריך]** **[לעריך]**:

17 חילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל-ארעא: 18
 ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא-צה תחתויה תדור חיות צרא וצענפויה ישכנן
 צפרי שמיא: 19 [אנתה] [אנתה] הוא מלכא די רצית ותקפת ורבותך רצת ומטת
 לשמיא ושלטונך לסוף ארעא: 20 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן-שמיא ואמר
 גדו חילנא וחצלויה צרם עקר שרשויה צארעא שצקו ובאסור דיי-פרול ונחש
 צדתאא די צרא וצטל שמיא יצטבע ועס-חיות צרא חלקה עד דיי-שצעה עדינן
 יחלפון עלויה: 21 דנה פשרא מלכא וגורת [עליא] [עלאה] היא די מטת על- [מראי]
 [מרי] מלכא: 22 ולך טרדין מן-אנשא ועס-חיות צרא להויה מדרך ועשצא כתורין
 לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושצעה עדינן יחלפון [עליך] [עלך] עד
 דיי-תנדע דיי-שליט [עליא] [עלאה] צמלכות אנשא ולמן-די יצבא יתננה: 23 ודי
 אמרו למשצק עקר שרשויה די חילנא מלכותך לך קימה מן-די תנדע די שלטון
 שמיא: 24 להן מלכא מלבי ישפר [עליך] [עלך] [וחטיך] [וחטאך] בצדקה פרק
 ועויתך צמחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך: 25 כלא מטא על-נצודננר מלכא: פ
 26 לקצת ירחין תרי-עשר על-היכל מלכותא די צבל מהלך הוה: 27 ענה מלכא
 ואמר הלל דא-היא צבל רצחא דיי-אנה צניתה לבית מלכו צתקף חסני וליקר
 הדרי: 28 עוד מלחא צפס מלכא קל מן-שמיא נפל לך אמרין נצודננר מלכא
 מלכותה עדת מנך: 29 ומן-אנשא לך טרדין ועס-חיות צרא מדרך עשצא כתורין
 לך יטעמון ושצעה עדינן יחלפון [עליך] [עלך] עד דיי-תנדע דיי-שליט [עליא]
 [עלאה] צמלכות אנשא ולמן-די יצבא יתננה: 30 צה-שעתא מלחא ספת
 על-נצודננר ומן-אנשא טריד ועשצא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד
 די שעה כנשרין רבה וטפרויה כצפרין: 31 ולקצת יומיה אנה נצודננר עיני
 לשמיא נטלת ומנדעי עלי יחוצ [ולעליא] [ולעלאה] צרכת ולחי עלמא שצחת
 והדרת די שלטנה שלטון עלם ומלכותה עס-דר ודר: 32 וכל- [דארי] [דירי] ארעא
 כלה חשיצין וכמנציה עזד צחיל שמיא [ודארי] [ודירי] ארעא ולא איתי דיי-ימחא
 צידה ויאמר לה מה עזדת: 33 צה-זמנא מנדעי יחוצ עלי וליקר מלכותי הדרי
 חזי יחוצ עלי ולי הדברי ורצבני יצעון ועל-מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת
 לי: 34 כען אנה נצודננר משצח ומרומס ומהדר למלך שמיא די כל-מעצדויה
 קשט וארחתה דין ודי מהלכין צגוה יכל להשפלה: פ Dan 5 2 צלשאצר מלכא עזד
 לחס רב לרצבנויה חלף ולקבל אלפא חמרר שמה: 2 צלשאצר אמר צטעס
 חמרר להיתיה למאני דהצא וכספא די הנפק נצודננר אצויה מן-היכלא די
 צירושלם וישתון צהון מלכא ורצבנויה שגלתה ולחנתה: 3 צאדין היתיו מאני
 דהצא די הנפקו מן-היכלא דיי-צית אלהא די צירושלם ואשתיו צהון מלכא
 ורצבנויה שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרר ושצחו לאלהי דהצא וכספא נחשא
 פרולא אעא ואצנא: 5 צה-שעתא [נפקו] [נפקה] אצבען די יד-אנש וכתבן לקבל
 נצרשתא על-גירא דיי-כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: 6 אדין
 מלכא זיוהי שוהי ורעינהי יצהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא דא
 נקשן: 7 קרא מלכא צחיל להעלה לאשפיא [כשדיא] [כשדאי] וגוריא ענה מלכא
 ואמר לחימי צבל די כל-אנש דיי-יקרה כתבה דנה ופשרה יחונוי ארגווא ילצש

(והמונכא) [והמוניכא] די-דהבא על-זוארה ותלמי במלכותא ישלט: ס⁸ אדין
 (עללין) [עלין] כל חכימי מלכא ולא-כהלין כתבא למקרא [ופשרא] [ופשרה]
 להודעה למלכא: פ⁹ אדין מלכא בלשאזר שגיא מתבבל וזיוהי שנין עלוהי
 ורברבנוהי משתבשין: י¹⁰ מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתא
 (עללת) [עלת] ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל-יבהלוך רעיווך וזיוך
 אל-ישתנו: י¹¹ איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין זה וזיומי אבוך נהירו
 ושכלתנו וחכמה כחכמת-אלהין השתכחת זה ומלכא נבכדננר אבוך רב חרטמין
 אשפין כשדאין גורין הקימה אבוך מלכא: י¹² כל-קבל די רוח יתירה ומנדע
 ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחידן ומשרא קטרין השתכחת זה בדניאל
 די-מלכא שס-שמה בלטשאזר כען דניאל יתקרי ופשרה יהסוה: פ¹³ באדין דניאל
 העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל [אנתה] [אנת-] הוא דניאל די-מן-בני
 גלותא די יהוד די יתמי מלכא אזי מן-יהוד: י¹⁴ ושמת [עליך] [עלך] די רוח
 אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך: י¹⁵ וכען העלו קדמי
 חכימיא אשפיה די-כחבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא-כהלין פשר-מלתא
 להסויה: י¹⁶ ואנה שמעת [עליך] [עלך] די- [תוכל] [תיכול] פשרין למפשר וקטרין
 למשרא כען הן [תוכל] [תוכל] כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגוה תלבש
 (והמונכא) [והמוניכא] די-דהבא על-זוארך ותלתא במלכותא תשלט: פ¹⁷ באדין
 ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזיתך לחסרן הב זרס כתבא
 אקרא למלכא ופשרא אהודענה: י¹⁸ [אנתה] [אנת] מלכא אלהא [עליה] [עלאה]
 מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לבכדננר אבוך: י¹⁹ ומן-רבותא די יהב-לה
 כל עממיא אמיה ולשניא הוו [זאעין] [זיעין] ודחלין מן-קדמוהי די-הוה זבא הוא
 קטל ודי-הוה זבא הוא מחא ודי-הוה זבא הוא מריס ודי-הוה זבא הוא משפיל:
 י²⁰ וכדי רס לבזה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן-כרסא מלכותא ויקרה העדיו
 מנה: י²¹ ומן-בני אנשא טריד ולבזה עס-חיותא [שו] [שויו] ועס-ערדיא מדורה
 עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יטבצע עד די-ידע די-שליט אלהא
 [עליא] [עלאה] במלכות אנשא ולמן-די יבזה יהקיס [עליה] [עלה]: י²² [ואנתה]
 [ואנת] ברה בלשאזר לא השפלת לבבך כל-קבל די כל-דנה ידעת: י²³ ועל
 מרא-שמיא התרוממת ולמאניא די-ביתה היתיו [קדמיך] [קדמיך] [ואנתה] [ואנת]
 [ורברבניך] [ורברבניך] שגלתך ולחנתך חמרא שתין צהון ולאליה כספא-ודהבא
 נחשא פרולא אעא ואבנא די לא-חזין ולא-שמעין ולא ידעין שבתא ולא-להא
 די-נשמתך צידה וכל-ארחתך לה לא הדרת: י²⁴ באדין מן-קדמוהי שליח פסא
 די-ידא וכתבא דנה רשים: י²⁵ ונה כתבא די רשים מנא מנא חקל ופרסין: י²⁶ דנה
 פשר-מלתא מנא מנה-אלהא מלכותך והשלמה: י²⁷ חקל תקילתה צמאזניה
 והשתכחת חסיר: י²⁸ פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: י²⁹ באדין אמר
 בלשאזר והלבישו לדניאל ארגוה [והמונכא] [והמוניכא] די-דהבא על-זוארה
 והכרוז עלוהי די-להוא שליט תלתא במלכותא: י³⁰ זה בליליא קטיל בלשאזר
 מלכא [כשדיא] [כשדאה]: פ³¹ Dan 6 [ודריוש [מדיא] [מדאה] קבל מלכותא כבר שנין
 שתין ותרתין: 2 שפר קדם דריוש והקיס על-מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די

להון בכל-מלכותא: ³ ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד-מנהון די-להון
 אחשדרפניא אלין יהצין להון טעמא ומלכא לא-להוא נוק: ⁴ אדין דניאל דנה הוא
 מתננח על-סרכיא ואחשדרפניא כל-קבל די רוח יתירא זה ומלכא עשית
 להקמותה על-כל-מלכותא: ⁵ אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו צעין עלה להשכחה
 לדניאל מצד מלכותא וכל-עלה ושחיתה לא-יכלין להשכחה כל-קבל די-מהימן
 הוא וכל-שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: ⁶ אדין גבריא אלך אמרין די לא
 נהשכח לדניאל דנה כל-עלא להן השכחה עלוהי צדת אלהה: ⁷ אדין סרכיא
 ואחשדרפניא אלן הרגשו על-מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי: ⁸
 אחיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדצריא ופחותא לקימה קיס
 מלכא ולתקפה אסר די כל-דייצעה צעו מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין להן
 מנך מלכא יתרמא לגב אריותא: ⁹ כען מלכא תקיס אסרא ותרשס כתצא די לא
 להשניה כדת-מדי ופרס די-לא תעדא: ¹⁰ כל-קבל דנה מלכא דריוש רשס כתצא
 ואסרא: ¹¹ ודניאל כדי ידע די-רשים כתצא על לציתה וכין פחיתן לה צעליה
 נגד ירושלם וזמנין תלתה ציומא הוא צרך על-צרכוהי ומללא ומודא קדם אלהה
 כל-קבל די-הוא עבד מן-קדמת דנה: ¹² אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו
 לדניאל צעא ומתחנן קדם אלהה: ¹³ צאדין קריצו ואמרין קדם-מלכא על-אסר
 מלכא הלא אסר רשמת די כל-אנש די-יצעה מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין
 להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת-מדי
 ופרס די-לא תעדא: ¹⁴ צאדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן-צני גלותא
 די יהוד לא-שס **עליך** **עלך** מלכא טעס ועל-אסרא די רשמת וזמנין תלתה
 ציומא צעא צעותה: ¹⁵ אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא צאש עלוהי ועל דניאל
 שס כל לשיוצותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה: ¹⁶ צאדין גבריא אלך
 הרגשו על-מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די-דת למדי ופרס די-כל-אסר וקיס
 די-מלכא יהקיס לא להשניה: ¹⁷ צאדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די
 אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די **אנתה** **אנת** פלח-לה בתדירא הוא
 ישיוצנך: ¹⁸ והיתית אצן חדה ושמת על-פס גבא וחתמה מלכא צעזקתה וצעזקת
 רברצוהי די לא-תשנא לצו צדניאל: ¹⁹ אדין אזל מלכא להיכלה וצת טות ודחון
 לא-הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: ²⁰ צאדין מלכא צשפרפרא יקוס צנגהא
 וצתצדהלה לגבא די-אריותא אזל: ²¹ וכמקרצה לגבא לדניאל צקל עציב זעק ענה
 מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהה חיא אלהך די **אנתה** **אנת** פלח-לה
 בתדירא היכל לשיוצותך מן-אריותא: ²² אדין דניאל עס-מלכא מלל מלכא
 לעלמין חיי: ²³ אלהי שלח מלככה וסגר פס אריותא ולא חצלוני כל-קבל די
 קדמוהי וכו השתכחת לי ואף **קדמיך** **קדמך** מלכא חצולה לא עבדת: ²⁴ צאדין
 מלכא שגיא טאצ עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן-גבא והסק דניאל מן-גבא
 וכל-חצל לא-השתכח זה די הימן צאלהה: ²⁵ ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך
 די-אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון צניהון ונשיהון ולא-מטו
 לארעית גבא עד די-שלטו צהון אריותא וכל-גרמיהון הדקו: ²⁶ צאדין דריוש
 מלכא כתב לכל-עממיהא אמיא ולשניה די-**דאריין** **דיריין** צכל-ארעא שלמכון

ישגא: ²⁷ מן-קדמי שים טעם די צבל-שלטן מלכותי להון **[זאעין]** **[זיעין]** ודחלין מן-קדם אלהה דיי-דינאל דיי-הוא אלהא חיא וקיס לעלמין ומלכותה דיי-לא תתחבל ושלטנה עד-סופא: ²⁸ משיז ומל ומל ועד אהין ותמהין צשמיא ובארעא די שיזב לדניאל מן-יד אריותא: ²⁹ ודניאל דנה הללא במלכות דרוש ובמלכות כורש **[פרסיה]** **[פרסאה]**: **פ** **Dan 7** צשנת חדה לצלאשצר מלך צבל דניאל חלס חוה וחזוי ראשה על-משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: ² ענה דניאל ואמר חוה הוית בחזוי עס-ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיתן לימא רבא: ³ וארבע חיון רצרין סלקן מן-ימא שנין דא מן-דא: ⁴ קדמיתא כאריה וגפין דיי-נשר לה חוה הוית עד דיי-מריטו גפיה וגטילת מן-ארעא ועל-רגלין כאנש הקימת ולבצ אנש יהיב לה: ⁵ וארו חויה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר-חד הקמת ותלת עלעין צפמה צין **[שניה]** **[שנה]** וכן אמרין לה קומי אכלי צשר שגיא: ⁶ צאתר דנה חוה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע דיי-עוף על-**[גביה]** **[גבה]** וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: ⁷ צאתר דנה חוה הוית בחזוי ליליא וארו חויה **[רביעה]** **[רביעאה]** דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין דיי-פרזל לה רצרין אכלה ומדקה ושרא **[צרגליה]** **[צרגלה]** רפסה והיא משניה מן-כל-חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: ⁸ משתכל הוית צקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת **[צנייהון]** **[צנייהן]** ותלת מן-קרניא קדמיתא **[אתעקרו]** **[אתעקרה]** מן-**[קדמיה]** **[קדמה]** ואלו עינין כעיני אנשא צקרנא-דא ופס ממלל רצרין: ⁹ חוה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לצושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שציצין דיי-נור גלגלוהי נור דלק: ¹⁰ נהר דיי-נור נגד ונפק מן-קדמוהי אלף **[אלפיס]** **[אלפיין]** ישמשונה ורבו **[רבו]** **[רצון]** קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו: ¹¹ חוה הוית באדין מן-קל מליא רצרבתא די קרנא ממללה חוה הוית עד די קטילת חיותא והוצד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: ¹² ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד-זומן ועדן: ¹³ חוה הוית בחזוי ליליא וארו עס-ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד-עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: ¹⁴ ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלס דיי-לא יעדה ומלכותה דיי-לא תתחבל: **פ** ¹⁵ אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי יצהלנני: ¹⁶ קרבת על-חד מן-קאמיא ויציבא אצבא-מנה על-כל-דנה ואמר-לי ופשר מליא יהודענני: ¹⁷ אלין חיותא רצרבתא די חנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן-ארעא: ¹⁸ ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד-עלמא ועד עלס עלמיא: ¹⁹ אדין צבית ליצבא על-חיותא רביעתא דיי-הות שניה מן-**[כלהון]** **[כלהיין]** דחילה יתירה **[שניה]** **[שנה]** דיי-פרזל וטפריה דיי-נחש אכלה מדקה ושרא צרגליה רפסה: ²⁰ ועל-קרניא עשר די צראשה ואחרי די סלקת **[ונפלו]** **[ונפלה]** מן-**[קדמיה]** **[קדמה]** תלת וקרנא דין ועינין לה ופס ממלל רצרין וחווה רב מן-חברתה: ²¹ חוה הוית וקרנא דין עזדה קרב עס-קדישין ויכלה להון: ²² עד דיי-אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וחמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין: ²³ כן אמר חיותא רביעתא מלכו **[רביעה]** **[רביעאה]** תהוא בארעא די תשנא מן-כל-מלכותא ותאכל כל-ארעא ותדושנה ותדקנה: ²⁴ וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקוס

אחריהון והוא ישנא מן-קדמיא ותלתה מלכין יהשפל: ²⁵ ומלין לנד **(עליא)**
[עלאה] ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויפצר להשנייה זמנין ודת ויטיהבון צידה
 עד-עדן ועדנין ופלג עדן: ²⁶ ודינא יתב ושלטונה יהעדון להשמדה ולהובדה
 עד-קופא: ²⁷ ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל-שמיא יהיבת לעס
 קדישי עליונין מלכותה עלס וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון: ²⁸ עד-כה
 קופא די-מלתא אנה דינאל שגיא רעיוני יבהלנני חיוי ישחנון עלי ומלתא בלבי
 נטרמ: **פ** **Dan 8** בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דינאל
 אחרי הנראה אלי בתחלה: ² ואראה בחזון ויהי זראתי ואני בשושן הצירה אשר
 בעילס המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על-אובל אזלי: ³ ואשא עיני ואראה
 והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה
 מן-השנית והגבהה עלה באחרונה: ⁴ ראיתי את-האיל מנגח ימה וכפוה ונגבה
 וכל-חיות לא-יעמדו לפניו ואין מזיל מידו ועשה כרצו והגדיל: ⁵ ואני הייתי
 מצין והנה נפירה-עזים בא מן-המערב על-פני כל-הארץ ואין נוגע בארץ והנפיר
 קרן חזות צין עיניו: ⁶ ויבא עד-האיל צעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל
 ויך אליו צחמת כמו: ⁷ וראיתיו מגיע אלל האיל ויתמרמר אליו ויך את-האיל
 וישבר את-שתי קרניו ולא-היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו
 ולא-היה מזיל לאיל מידו: ⁸ ונפיר העזים הגדיל עד-מאד וכעצמו נשברה הקרן
 הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: ⁹ ומן-האחת מהם יבא
 קרן-אחת מנעירה ותגדל-יתר אל-הנגב ואל-המזרח ואל-הצבי: ¹⁰ ותגדל עד-צבא
 השמים ותפל ארצה מן-הצבא ומן-הכוכבים ותרמס: ¹¹ ועד שר-הצבא הגדיל
 וממנו **(הרים)** **[הורס]** התמיד והשלך מכון מקדשו: ¹² וצבא תנתן על-התמיד צפשע
 ותשלך אמת ארצה ועשתה והלליחה: ¹³ ואשמעה אחד-קדוש מדבר ויאמר אחד
 קדוש לפלמוני המדבר עד-מתי החזון התמיד והפשע שמש תת וקדש וצבא מרמס:
¹⁴ ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונלדק קדש: ¹⁵ ויהי זראתי אני
 דינאל את-החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה-גבר: ¹⁶ ואשמע קול-אדם
 צין אזלי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלו את-המראה: ¹⁷ ויבא אלל עמדי וצבאו
 נצמתי ואפלה על-פני ויאמר אלי הבן צן-אדם כי לעת-קץ החזון: ¹⁸ ובדברו עמי
 נרדמתי על-פני ארצה ויגע-צי ויעמידני על-עמדי: ¹⁹ ויאמר הנני מודיעך את
 אשר-יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: ²⁰ האיל אשר-ראית צעל הקרנים מלבי
 מדי ופרס: ²¹ והנפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר צין-עיניו הוא המלך
 הראשון: ²² והנשצרת ותעמדה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדה ולא
 בכחו: ²³ ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז-פנים ומצין חידות: ²⁴
 ועסם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והלליה ועשה והשחית עזומים ועס-קדשים:
²⁵ ועל-שכלו והלליה מרמה צידו ובלצבו יגדיל וצלוה ישחית רבים
 ועל-שר-שרים יעמד וצאפס יד ישצר: ²⁶ ומראה הערב והצקר אשר נאמר אמת
 הוא ואתה קתם החזון כי לימים רבים: ²⁷ ואני דינאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום
 ואעשה את-מלכות המלך ואשתומם על-המראה ואין מצין: **פ** **Dan 9** בשנת אחת
 לדריוש צן-אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: ² בשנת אחת

למלכו אני דניאל צינתי בצפרים מספר השנים אשר היה דצריהוה אל-ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: **3** ואתנה את-פני אל-אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים צלום וסק ואפר: **4** ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והגורא שמר הצרית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: **5** חטאנו ועוינו **[והרשענו]** **[הרשענו]** ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: **6** ולא שמענו אל-עבדיך הנביאים אשר דצרו בשמך אל-מלכינו שרינו ואצחינו ואל כל-עם הארץ: **7** לך אדני הצדקה ולנו צמת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל-ישראל הקרצים והרחקים בכל-הארצות אשר הדחתם שם צמעלם אשר מעלוי-בך: **8** יהוה לנו צמת הפנים למלכינו לשרינו ולאצחינו אשר חטאנו לך: **9** לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו צו: **10** ולא שמענו צקול יהוה אלהינו ללכת צתורתיו אשר נתן לפנינו ציד עצדיו הנביאים: **11** וכל-ישראל עצרו את-תורתך וסור לצלתי שמוע צקלך ותתן עלינו האלה והשבעה אשר כתובה צתורת משה עצד-האלהים כי חטאנו לו: **12** ויקס את-**[דצריו]** **[דצרו]** אשר-דצר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא-נעשתה תחת כל-השמים כאשר נעשתה צירושלם: **13** כאשר כתוב צתורת משה את כל-הרעה הזאת צאה עלינו ולא-חלינו את-פני יהוה אלהינו לשצו מעוננו ולהשכיל צאמתך: **14** וישקד יהוה על-הרעה וציאה עלינו כיי-צדיק יהוה אלהינו על-כל-מעשיו אשר עשה ולא שמענו צקלו: **15** ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ציד חוקה ותעש-לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: **16** אדני ככל-צדקתך יצצנא אפך וחמתך מעירך ירושלם הרקדשך כי צחטאנו וצעונות אצחינו ירושלם ועמך לחרפה לכל-סציצחינו: **17** ועתה שמע אלהינו אל-תפלת עצדך ואל-תחנונו והאר פניך על-מקדשך השמש למען אדני: **18** הטוה אלהי אונך ושמע **[פקחה]** **[פקח]** עיניך וראה שממתינו והעיר אשר-נקרא שמך עליה כי לא על-צדקחיתו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על-רחמך הרצים: **19** אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיצה ועשה אל-תאחר למענך אלהי כיי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: **20** ועוד אני מדצר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר-קדש אלהי: **21** ועוד אני מדצר צתפלה והאיש גצריאל אשר ראיתי צחזון צתחלה מעף ציעף נגע אלי כעת מנחת-ערצ: **22** וצין וידצר עמי ויאמר דניאל עתה יצחתי להשכילך צינה: **23** צתחלת תחנוניך יצח דצר ואני צחתי להגיד כי חמודות אתה וצין צדצר והצן צמרחה: **24** שצעים שצעים נחתך על-עמך ועל-עיר קדשך לכלח הפשע **[ולחחס]** **[ולחחס]** **[חטאות]** **[חטאת]** ולכפר עון ולהציא צדק עלמים ולחחס חזון ונציא ולמשה קדש קדשים: **25** ותדע ותשכל מן-מצא דצר להשיצ ולצנות ירושלם עד-משיח נגיד שצעים שצעה ושצעים ששים ושנים תשוב ונצנתה רחוצ וחרון וצוק העתים: **26** ואחרי השצעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הצא וקלו צשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: **27** והגציר צרית לצרים שצוע אחד וחצי השצוע ישחית וצח ומנחה ועל כנף שקוצים משמש ועד-כלה ונחרצה תתך על-שמש: **פ**

Dan 10

ואמת הדבר וצבא גדול וצין את-הדבר וצינה לו צמראה: **2** צימיס ההס אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: **3** לחס חמדות לא חלתי וצטר ויין לא-צבא אל-פי וסוך לא-סכתי עד-מלאת שלשת שבועים ימים: **4** וציוס עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: **5** ואשא את-עיני וארא והנה איש-אחד לבוש צדים ומתניו חגרים צכתס ארופז: **6** וגיותו כתרשש ופניו כמראה צרק ועיניו כלפידי אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: **7** וראיתי אני דניאל לצדי את-המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את-המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויצרחו צהצחא: **8** ואני נשארתי לצדי ואראה את-המראה הגדלה הזאת ולא נשאר-צי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא ענרתי כח: **9** ואשמע את-קול דבריו וכשמעי את-קול דבריו ואני הייתי נרדם על-פני ופני ארצה: **10** והנה-יד נגעה צי ותניעני על-צרכי וכפות ידי: **11** ויאמר אלי דניאל איש-חמדות הצן צדצרים אשר אנכי דבר אליך ועמד על-עמדתך כי עתה שלחתי אליך וצדצרו עמי את-הדבר הזה עמדתי מרעיד: **12** ויאמר אלי אל-תירא דניאל כי מן-היום הראשון אשר נתת את-לצך להצין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דצריך ואני-צחתי צדצריך: **13** ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים צא לעזרני ואני נותרתי שס אלל מלכי פרס: **14** וצחתי להציןך את אשר-ייקרה לעמן צאחרית הימים כי-עוד חזון לימים: **15** וצדצרו עמי כצדים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: **16** והנה כדמות צני אדם נגע על-שפתי ואפתח-פי ואדצרה ואמרה אל-העמד לנגדי אדני צמראה נהפכו צירי עלי ולא ענרתי כח: **17** והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עס-אדני זה ואני מעתה לא-יעמד-צי כח ונשמה לא נשארתי-צי: **18** ויסף ויגע-צי כמראה אדם ויחוקני: **19** ויאמר אל-תירא איש-חמדות שלום לך חזק וחזק וכדצרו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: **20** ויאמר הידעת למה-צחתי אליך ועתה אשוב להלחם עס-שר פרס ואני יוצא והנה שר-יון צא: **21** אבל אגיד לך את-הרשום צכתצ חמת ואין אחד מתחזק עמי על-אלה כי אס-מיכאל שרכס: **22** ועתה חמת אגיד לך הנה-עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרציעי יעשיר לו: **2** ועתה חמת אגיד לך הנה-עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרציעי יעשיר עשר-גדול מכל וכחזקתו צעשרו יעיר הכל את מלכות יון: **3** ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כראונו: **4** וכעמדו תצצר מלכותו ותחך לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלצד-אלה: **5** ויחזק מלך-הנגב ומן-שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: **6** ולקץ שנים יתחצרו וצת מלך-הנגב תצוא אל-מלך הצפון לעשות מישרים ולא-תענר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומציאה והילדה ומחזקה צעתים: **7** ועמד מנצר שרשיה כנו ויצא אל-החיל ויצא צמעו מלך הצפון ועשה צהס והחזיק: **8** וגם אלהיהם עס-נכסיהם עס-כלי חמדתם כסף וזהב צצצי יצא מנצים והוא שנים יעמד ממשל הצפון: **9** וצא צמלכות מלך הנגב וצב אל-אדמתו: **10** [וצנו] [וצניו] יתגרו ואספו המון חילים רצים וצא צוא ושטף ועבר וישצ [ויחגרו] [ויחגרה] עד- [מעזה] [מעזו]: **11** ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עס-מלך

הנפון והעמיד המון רב ונתן ההמון צידו: ¹² ונשא ההמון **(ירוס)** **[וריס]** לבצו
והפיל רבאות ולא יעו: ¹³ ושז מלך הנפון והעמיד המון רב מן-הראשון ולקץ
העמים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: ¹⁴ ובעתים ההם רבים יעמדו
על-מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ¹⁵ ויבא מלך הנפון
וישפך סוללה ולכד עיר מצררות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מצחריו ואין כח
לעמד: ¹⁶ ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ-הצבי וכלה צידו:
¹⁷ וישם פניו לבוא בתקף כל-מלכותו וישרים עמו ועשה וצת הנשים יתן-לו
להשחיתה ולא תעמד ולא-לו תהיה: ¹⁸ **(וישצ)** **[וישס]** פניו לאיים ולכד רבים
והשצית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: ¹⁹ וישז פניו למעווי ארצו ונכשל
ונפל ולא ימלא: ²⁰ ועמד על-כנו מעציר נוגש הדר מלכות וצמיים אחדים ישבר
ולא באפים ולא במלחמה: ²¹ ועמד על-כנו נצוה ולא-נתנו עליו הוד מלכות וצא
בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות: ²² וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד
ברית: ²³ ומן-התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועאם במעט-גוי: ²⁴ בשלוה
ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא-עשו אצתיו ואצות אצתיו צוה ושלל ורכוש
להם יבזור ועל מצררים יחשב מחשבצתיו ועד-עת: ²⁵ ויער כחו ולבצו על-מלך
הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל-גדול ועאום עד-מאד ולא
יעמד כייחשצו עליו מחשבצות: ²⁶ ואכלי פת-בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו
חללים רבים: ²⁷ ושניהם המלכים לבצם למרע ועל-שלחן אחד כוז ידברו ולא
תלח כיי-עוד קץ למועד: ²⁸ וישז ארצו ברכוש גדול ולבצו על-ברית קדש ועשה
ושז לארצו: ²⁹ למועד ישז וצא בנגב ולא-תהיה כראשנה וכאחרנה: ³⁰ וצאו צו
ציים כמים ונכאה ושז זעם על-ברית-קודש ועשה ושז ויבן על-עזבי ברית קדש:
³¹ וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוה והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם:
³² ומרשעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: ³³ ומשכילי עם יצינו
לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשצבי ובצוה ימים: ³⁴ ובהכשלים יעורו עזר מעט
ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: ³⁵ ומן-המשכילים יכשלו לרפוף צהם ולצרר וללצן
עד-עת קץ כיי-עוד למועד: ³⁶ ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על-כל-אל ועל
אל אלים ידבר נפלאות והגליח עד-כלה זעם כי נחרצה נעשתה: ³⁷ ועל-אלהי
אצתיו לא יצין ועל-חמדת נשים ועל-כל-אלוה לא יצין כי על-כל יתגדל: ³⁸
ולאלה מעזים על-כנו יכבד ולא-לוה אשר לא-ידעוהו אצתיו יכבד בזהב ובכסף
ובאצן יקרה ובחמדות: ³⁹ ועשה למצרי מעזים עס-אלוה נכר אשר **(הכיר)** **[יכיר]**
ירצה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר: ⁴⁰ ובעת קץ יתנגח עמו מלך
הנגב וישתער עליו מלך הנפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות וצא בארצות ושטף
ועבר: ⁴¹ וצא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית
בני עמון: ⁴² וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ⁴³ ומשל
במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולצים וכשים במצעדיו: ⁴⁴ ושמעוה
יבהלו ממזרח ומנפון ויאל באמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: ⁴⁵ ויטע אהלי
אפדנו צין ימים להר-צבי-קדש וצא עד-קצו ואין עוזר לו: **Dan 12** ובעת ההיא יעמד
מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות

גוי עד העת ההיא וצעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בצפר: **2** ורצים מישיני אדמת-עפר יקינו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: **3** והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומזדיקי הרצים ככוכבים לעולם ועד: **4** **פ** ואתה דניאל סתם הדצרים וחתם הספר עד-עת קץ ישטטו רצים ותרצה הדעת: **5** וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: **6** ויאמר לאיש לבוש הזדים אשר ממעל למימי היאר עד-מתי קץ הפלאות: **7** ואשמע את-האיש לבוש הזדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל-השמים וישבע צחי העולם כי למועד מועדים וחזי וככלות נפך יד-עם-קדש תכלינה כל-אלה: **8** ואני שמעתי ולא חזין ואמרה אדני מה אחרית אלה: **9** **פ** ויאמר לך דניאל כי-סתמים וחתמים הדצרים עד-עת קץ: **10** יתצברו ויתלצנו ויזרפו רצים והרשיעו רשעים ולא יצינו כל-רשעים והמשכלים יצינו: **11** ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמש ימים אלף מאתים ותשעים: **12** אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: **13** ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין:

Ezra 1 וצגנת אחת לכורש מלך פרס לבלות דצר-יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את-רוח כרש מלך-פרס ויעצר-קול צבל-מלכותו וגם-צמכתב לאמר: **2** כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית צירושלם אשר ציהודה: **3** מי-צבכם מכל-עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ציהודה ויצן את-צית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר צירושלם: **4** וכל-הנשאר מכל-המקמות אשר הוא גר-שם ינשאוהו אנשי מקומו בצקף וצוהז וצרכוש וצבהמה עם-הנדצה לבית האלהים אשר צירושלם: **5** ויקומו ראשי האצות ליהודה וצנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את-רוחו לעלות לבנות את-צית יהוה אשר צירושלם: **6** וכל-סביציתיהם חוקן צידיהם צכלי-כסף צוהז צרכוש וצבהמה וצמגדנות לצד על-כל-התנדב: **7** והמלך כורש הוציא את-כלי צית-יהוה אשר הוציא צבוכדנצר מירושלם ויתנם צצית אלהיו: **8** ויוציאם כורש מלך פרס על-יד מתרדת הגוצר ויספרם לשצצצר הנשיא ליהודה: **9** ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי-כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: **10** **ס** כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: **11** **ס** כל-כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה שצצצר עם העלות הגולה מצבל לירושלם: **12** **פ** **Ezr 2** ואלה צני המדינה העלים משצי הגולה אשר הגלה **[צבוכדנצר]** **[צבוכדנצר]** מלך-צבל לצבל וישו צירושלם ויהודה איש לעירו: **2** אשר-צאו עם-צוצבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי צלשן מספר צגוי רחוס צענה מספר אנשי עם ישראל: **3** צני פרעש אלפים מאה שצעים ושנים: **4** צני שפטיה שלש מאות שצעים ושנים: **5** **ס** צני ארח שבע מאות חמשה ושצעים: **6** צני-פחת מואב צני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: **7** **ס** צני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: **8** צני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: **9** **ס** צני זכי שבע מאות וששים: **10**

בני בני שש מאות ארבעים ושנים: **ק** 11 בני בני שש מאות עשרים ושלשה: **ק** 12
 בני עוגד אלף מאתים עשרים ושנים: **ק** 13 בני אדניקס שש מאות ששים ושלשה:
ק 14 בני בגוי אלפים חמשים ושלשה: **ק** 15 בני עדין ארבע מאות חמשים
 וארבעה: **ק** 16 בני-אטר ליחזקיה תשעים ושמנה: **ק** 17 בני צלי שלש מאות
 עשרים ושלשה: **ק** 18 בני יורה מאה ושנים עשר: **ק** 19 בני חסם מאתים עשרים
 ושלשה: **ק** 20 בני גבר תשעים וחמשה: **ק** 21 בני צית-לחם מאה עשרים ושלשה:
ק 22 אנשי נטפה חמשים ושלשה: **ק** 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: **ק** 24 בני
 עזמות ארבעים ושנים: **ק** 25 בני קרית ערים כפירה ובצרות שבע מאות
 וארבעים ושלשה: **ק** 26 בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: **ק** 27 אנשי
 מכמס מאה עשרים ושנים: **ק** 28 אנשי צית-אל והעי מאתים עשרים ושלשה: **ק** 29
 בני נצו חמשים ושנים: **ק** 30 בני מגביש מאה חמשים ושלשה: **ק** 31 בני עילס אחר
 אלף מאתים חמשים וארבעה: **ק** 32 בני חרס שלש מאות ועשרים: **ק** 33 בני-לד
 חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: **ק** 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים
 וחמשה: **ק** 35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: **ק** 36 הכהנים בני
 ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: **ק** 37 בני אמר אלף חמשים
 ושנים: **ק** 38 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: **ק** 39 בני חרס אלף
 ושבעה עשר: **ק** 40 הלויים בני-ישוע וקדמיאל לבני הודיה שבעים וארבעה: **ק** 41
 המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה: **פ** 42 בני השערים בני-שלום בני-אטר
 בני-טלמון בני-עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: **פ** 43
 הנתינים בני-יחא בני-חשופא בני טבעות: **ק** 44 בני-קרקס בני-סיעהא בני פדון: **ק** 45
 בני-לצנה בני-חגבה בני עקוב: **ק** 46 בני-חגב בני-**[שמלי]** **[שלמי]** בני חקן: **ק** 47 בני-גדל
 בני-גחר בני רחיה: **ק** 48 בני-רנין בני-נקודא בני גזס: **ק** 49 בני-עזא בני-פסח בני צסי:
ק 50 בני-אסנה בני-**[מעניים]** **[מעונים]** בני **[נפיקס]** **[נפוסים]**: **ק** 51 בני-צקבוק
 בני-חקופא בני חרחור: **ק** 52 בני-צללות בני-מחידא בני חרשא: **ק** 53 בני-צרקוס
 בני-סיקרא בני-תמח: **ק** 54 בני נליח בני חטיפא: **ק** 55 בני עבדי שלמה בני-סטי
 בני-הספרת בני פרודא: **ק** 56 בני-יעלה בני-דרקון בני גדל: **ק** 57 בני שפטיה בני-חטייל
 בני פכרת הצביים בני חמי: **ק** 58 כלי-הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
 ושנים: **ק** 59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו
 להגיד צית-אבותם וזרעם חם מישראל הם: **ק** 60 בני-דליה בני-טוביה בני נקודא
 שש מאות חמשים ושנים: **ק** 61 ומבני הכהנים בני חציה בני הקון
 בני צרולי אשר לקח מצנות צרולי הגלעדי אשה ויקרא על-שמה: **ק** 62 אלה
 בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן-הכהנה: **ק** 63 ויאמר התרשתא להם
 אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: **ק** 64 כל-הקהל כאחד
 ארבע רבוא אלפים שלש-מאות ששים: **ק** 65 מלכד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת
 אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: **ק** 66 סוקיהם
 שבע מאות שלשים ושלשה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: **ק** 67 גמליהם ארבע
 מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: **פ** 68 ומראשי

האבות בצואם לבית יהוה אשר צירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על-מכונו: **69** ככחם נתנו לאור המלכה זהו דרכמונים ש-רצאות ואלף **ק** וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: **70** ק וישבו הכהנים והלויים ומן-העם והמשררים והשוערים והנתינים צעריהם וכל-ישראל צעריהם: **ק 3 Ezr** ויגע החדש השביעי וזני ישראל צערים **ק** ויאספו העם כאיש אחד אל-ירושלם: **ק 2** ויקם ישוע בן-יוזבק ואחיו הכהנים וזרבל בן-שאלתיאל ואחיו ויבנו את-מוצת אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש-האלהים: **3** ויבנו המוצת על-מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות **(ויעל)** **[ויעלו]** עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: **4** ויעשו את-חג הסכות ככתוב ועלת יום ציום צמספר כמשפט דבר-יום ציומו: **5** ואחריו עלת תמיד ולחדשים ולכל-מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: **6** מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: **7** ויתנו-כסף לחצים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לנדרים ולצרים להציא עני ארזים מן-הלבנון אל-ים יפוא כרשיון כורש מלך-פרס עליהם: **8** ובשנה השנית לצואם אל-בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבל בן-שאלתיאל וישוע בן-יוזבק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל-הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את-הלויים מזן עשרים שנה ומעלה לנצח על-מלכת בית-יהוה: **9** ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני-יהודה כאחד לנצח על-עשה המלכה לבית האלהים **ק** בני חנדד בניהם ואחיהם הלויים: **10** ויסדו הבנים את-היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלצשים בחצרות והלויים בני-אסף במלטים להלל את-יהוה על-ידי דויד מלך-ישראל: **11** ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי-לעולם חסדו על-ישראל וכל-העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית-יהוה: **12** ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את-הבית הראשון בנסדו זה הבית צעיניהם ככיס בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: **13** ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול צבי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד-למרחוק: **14** **ק 4 Ezr** וישמעו צרי יהודה ובנימן כי-בני הגולה צונים היכל ליהוה אלהי ישראל: **2** ויגשו אל-זרבל ואל-ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם **(ולא)** **[ולו]** אנחנו וצחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: **3** ויאמר להם זרבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא-לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר לנו המלך כורש מלך-פרס: **4** ויהי עס-הארץ מרפס ידי עס-יהודה **(ומצלהים)** **[ומצלהים]** אותם לבנות: **5** וסכרים עליהם יועזים להפר עתם כל-ימי כורש מלך פרס ועד-מלכות דרוש מלך-פרס: **6** ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על-ישיבי יהודה וירושלם: **7** **ק** ובני ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר **(כנתו)** **[כנתיו]** על-**(ארתחששתא)** **[ארתחששת]** מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית: **8** **פ** רחום צעל-טעם ושמשי ספרא כתבו אגרה חדה על-ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: **9** אדין רחום צעל-טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא **(ארכוי)** **[ארכויא]** צבליא שושנכיא **(דהוא)** **[דהיא]** עלמיא: **10** ושאר אמיא די הגלי אסנפר

רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עזר-נהרה וכענת: **11** דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על-ארמתחשתא מלכא **[עזדיך]** **[עזדיך]** אנש עזר-נהרה וכענת: **פ** **12** ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן-לותך עלינא אחו לירושלם קרימא מרדתא ובאישתא בנין **[ושורי]** **[ושוריא]** **[אשכללו]** **[שכללו]** ואשיא יחיטו: **13** כען ידיע להוא למלכא די הן קרימא דך תחצנא ושוריה ישתכללון מנדה-צלו והלך לא ינתנון ואפתס מלכיס תהנוק: **14** כען כל-קבל די-מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך-לנא למחוא על-דנה שלחנא יהודענא למלכא: **15** די יבקר צספר-דכרניא די אצהתך ותהשכה צספר דכרניא ותנדע די קרימא דך קריא מרדא ומהנוקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין צגוה מן-יומת עלמא על-דנה קרימא דך החרבת: **16** מהודעין אנחנא למלכא די הן קרימא דך תחצנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק צעבר נהרא לא איתי לך: **פ** **17** פתגמא שלה מלכא על-ירחוס צעלי-טעס ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתצין צשמרין ושאר עזר-נהרה שלם וכעת: **ס** **18** נשתונא די שלחון עלינא מפרש קרי קדמי: **19** ומני שיש טעס וצקרו והשכחו די קרימא דך מן-יומת עלמא על-מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד-צה: **20** ומלכין תקיפין הוו על-ירושלם ושלטיין צכל עבר נהרה ומדה צלו והלך מתיב להון: **21** כען שימו טעס לצטלא גצריא אלך וקרימא דך לא תחצנא עד-מני טעמא יתסס: **22** וחירין הוו שלו למעבד על-דנה למה ישגא צכלא להנוקת מלכין: **ס** **23** אדין מן-די פרשגן נשתונא די **[ארמתחשתא]** **[ארמתחשתא]** מלכא קרי קדס-ירחוס ושמשי ספרא וכנותהון אזלו צצהילו לירושלם על-יהודיא וצטלו המו בצארע וחיל: **ס** **24** באדין צטלת עבדת צית-אלהא די צירושלם והות צטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך-פרס: **פ** **Ezr 5** והתנצי חגי **[צביאה]** **[צביא]** וחכיה צר-עדוא **[צביאה]** **[צביא]** על-יהודיא די ציהוד וצירושלם צסם אלה ישראל עליהון: **ס** **2** באדין קמו וצבצל צר-שאלתיאל וישוע צר-יוצק ושריו למצנא צית אלהא די צירושלם ועמהון **[צביאה]** **[צביא]** די-אלהא מסעדין להון: **פ** **3** צה-זמנא אחא עליהון תתני פחת עזר-נהרה ושתר צווי וכנותהון וכן אמרין להם מן-שס לכס טעס ציתא דנה לצנא ואשרנא דנה לשכללה: **ס** **4** אדין כנמא אמרנא להם מן-אנון שמהת גצריא די-דנה צנינא צנין: **5** ועין אלהים הות על-שצי יהודיא ולא-צטלו המו עד-טעמא לדריוש יהך ואדין יתצון נשתונא על-דנה: **פ** **6** פרשגן אגרתא די-שלח תתני פחת עזר-נהרה ושתר צווי וכנותה אפרסכיא די צעבר נהרה על-דריוש מלכא: **7** פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב צגוה לדריוש מלכא שלמא כלא: **ס** **8** ידיע להוא למלכא די-אזנא ליהוד מדינתא לצית אלהא רבא והוא מתצנא אצן גלל ואע מתסם צכחליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח צידהס: **ס** **9** אדין שאלנא לשציא אלך כנמא אמרנא להם מן-שס לכס טעס ציתא דנה למצניא ואשרנא דנה לשכללה: **10** ואף שמהתהס שאלנא להם להודעותך די נכתב שס-גצריא די צראשיהס: **ס** **11** וכנמא פתגמא התיצנא לממר אנחנא המו עבדוהי די-אלה שמיא וארעא וצנין ציתא די-הוא צנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רצ צנהי ושכללה: **12** להן מן-די הרגו אצהתנא לאלה שמיא יהב המו ציד נצוכדנר מלך-צבצל **[כסדיא]** **[כסדאה]** וציתא

דנה סתרה ועמה הגלי לצבל: **ס 13** זרם צננת חדה לכורש מלכא די צבל כורש מלכא שם טעם צית-אלהא דנה לצנא: **14** ואף מאניא די-צית-אלהא די דהצה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן-היכלא די צירושלם והיכל המו להיכלא די צבל הנפק המו כורש מלכא מן-היכלא די צבל ויהיצו לששצנר שמה די פחה שמה: **15** ואמרלה **[אלה]** מאניא שא אזל-אחת המו צהיכלא די צירושלם וצית אלהא יתצנא על-אתרה: **ס 16** אדין ששצנר דך אחא יהצ אשיא די-צית אלהא די צירושלם ומן-אדין ועד-כען מתצנא ולא שלם: **17** וכען הן על-מלכא טב יתצקר צית גניא די-מלכא תמה די צבל הן אימי די-מן-כורש מלכא שים טעם למצנא צית-אלהא דך צירושלם ורעות מלכא על-דנה ישלח עלינא: **ס 6 Ezz** באדין דריוש מלכא שם טעם וצקרו צית ספריא די גניא מהחתינ תמה צבל: **2** והשתכח באחמתא צצירתא די צמדי מדינתה מגלה חדה וכן-כתיב צגוה דכרונה: **פ 3** צננת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם צית-אלהא צירושלם ציתא יתצנא אתר די-דצחין דצחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתינ פתיה אמין שתינ: **4** נדצבין די-אצן גלל תלתא ונדבך די-אע חדת ונפקתא מן-צית מלכא תמיהב: **5** ואף מאני צית-אלהא די דהצה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן-היכלא די-צירושלם והיכל לצבל יתצבון ויהך להיכלא די-צירושלם לאתרה ותחת צית אלהא: **ס 6** כען תמני פחת עבר-נהרה שתר צוני וכנותהון אפרסקיא די צעבר נהרה רחיקין הו מן-תמה: **7** שצקו לעצדת צית-אלהא דך פחת יהודיא ולשצי יהודיא צית-אלהא דך יצנון על-אתרה: **8** ומני שים טעם למא די-תעצדון עס-שצי יהודיא אלך למצנא צית-אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא אלך די-לא לצבלא: **9** ומה חשחן וצני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטיין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די-צירושלם להוא מתיהב להם יום ציוס די-לא שלו: **10** די-להון מהקרצין ניחוחין לאלה שמיא ומלצין לחיי מלכא וצנוהי: **11** ומני שים טעם די כל-אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן-ציתא וזקיף יתמחא עליה וציתה נולו יתעצד על-דנה: **12** ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל-מלך ועס די ישלח ידה להשנייה לחצלה צית-אלהא דך די צירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעצד: **פ 13** אדין תמני פחת עבר-נהרה שתר צוני וכנותהון לקבל די-שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עצדו: **14** ושצי יהודיא צנין ומלחתינ צנצואת חגי **[צביאה]** **[נביא]** וזכריה צר-עדוא וצנו ושכלנו מן-טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס: **15** ושיציא ציתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די-היא שנת-שת למלכות דריוש מלכא: **פ 16** ועצדו צני-ישראל כהניא ולויא ושאר צני-גלותא חנכת צית-אלהא דנה צמדוה: **17** והקרצו לחנכת צית-אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתינ אמרין ארבע מאה ופירי עזין **[לחטיא]** **[לחטאה]** על-כל-ישראל תרי-עשר למנין שצטי ישראל: **18** והקימו כהניא צבלגתהון ולויא צמחלקתהון על-עצדת אלהא די צירושלם ככתז ספר משה: **פ 19** ויעשו צני-הגולה את-הפסח בארבעה עשר לאחד הראשון: **20** כי הטרוו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל-צני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: **21** ויאכלו צני-ישראל השצים מהגולה וכל הנצדל

מטמאת גוי-הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: **22** ויעשו חג-מוצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך-אשור עליהם לחזק ידיהם שזמלכת בית-האלהים אלהי ישראל: **פ 7 Ezr** ואחר הדברים האלה זמלכות ארתחשסתא מלך-פרס עזרא בן-שריה בן-עזריה בן-חלקיה: **2** בן-שלום בן-זדוק בן-אחיטוב: **3** בן-אמריה בן-עזריה בן-מריות: **4** בן-זרחיה בן-עזי בן-צקי: **5** בן-אזישוע בן-פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן הראש: **6** הוא עזרא עלה מצבל והוא-ספר מהיר בתורת משה אשר-נתן יהוה אלהי ישראל ויתן-לו המלך כי-די-יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: **פ 7** ויעלו מבני-ישראל ומן-הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל-ירושלם בשנת-שבע לארתחשסתא המלך: **8** ויצא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: **9** כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מצבל ובאחד לחדש החמישי בא אל-ירושלם כי-אלהיו הטובה עליו: **10** כי עזרא הכין לבבו לדרוש את-תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: **ס 11** וזה פרשגן הנשחון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מלות-יהוה וחקיו על-ישראל: **פ 12** ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די-אלה שמיא גמיר וכענת: **13** מני שים טעם די כל-מתנדב זמלכותי מן-עמה ישראל וכהנוי ולויא למתך לירושלם עמך יהך: **14** כל-קבל די מן-יקדם מלכא ושבעת יעטאי שליח לבקרא על-יהוד ולירושלם דתא אלהך די צידך: **15** ולהיכלא כסף ודהב די-מלכא ויעטוי המתנדבו לאלה ישראל די צירושלם משכנה: **16** וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת צבל עם המתנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלהים די צירושלם: **17** כל-קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על-מדצחה די בית אלהכס די צירושלם: **18** ומה די **עליך** **עלך** ועל-**אחריך** **אחך** ייטב בשאר כספא ודהב למעבד כרעות אלהכס מעבדון: **19** ומאניא די-מתהיבין לך לפלתן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: **20** ושאר חשחות בית אלהך די יפל-לך למנתן תנתן מן-בית גנוי מלכא: **21** ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גוצריא די בעבר נהרה די כל-די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די-אלה שמיא אספרנא יתעבד: **22** עד-כסף ככרין מאה ועד-חנטין כרין מאה ועד-חממר בתין מאה ועד-בתין משח מאה ומלח די-לא כתב: **23** כל-די מן-טעם אלה שמיא יתעבד אדרודא לבית אלה שמיא די-למה להוא קנף על-מלכות מלכא וצוהי: **24** ולכס מהודעין די כל-כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה צלו והלך לא שליט למרמא עליהם: **25** ואנת עזרא כחכמת אלהך די-צידך מני שפטין ודייני די-להון **דאינין** **דאינין** לכל-עמה די בעבר נהרה לכל-ידיעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון: **26** וכל-די-לא להוא עבד דתא די-אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן **לשרשו** **לשרשי** הן-לענג נכסין ולאסורין: **פ 27** צרוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת צלב המלך לפאר את-בית יהוה אשר צירושלם: **28** ועלי הטה-חסד לפני המלך ויעזיו ולכל-שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כי-די-יהוה אלהי עלי ואקצנה מישראל ראשים לעלות עמי: **פ 8 Ezr** ואלה ראשי אצתיים והתיחשם העלים עמי זמלכות ארתחשסתא המלך מצבל: **ס 2** מבני

פינחס גרשם **ק** מזני איתמר דניאל **ק** מזני דויד חטוש: **ק** ³ מזני שכניה **ק** מזני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: **ק** ⁴ מזני פחת מואב אליהועני בן-זרחיה ועמו מאתים הזכרים: **ק** ⁵ מזני שכניה בן-יחיאל ועמו שלש מאות הזכרים: **ק** ⁶ ומזני עדין עד עזר בן-יונתן ועמו חמשים הזכרים: **ק** ⁷ ומזני עילם ישעיה בן-עתליה ועמו שבעים הזכרים: **ק** ⁸ ומזני שפטיה זבדיה בן-מיכאל ועמו שמונים הזכרים: **ק** ⁹ מזני יואב עבדיה בן-יחיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים: **ק** ¹⁰ ומזני שלומית בן-יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: **ק** ¹¹ ומזני צבי זכריה בן-צבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים: **ק** ¹² ומזני עוגד יוחנן בן-הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: **ק** ¹³ ומזני אדניקס אחרנים ואלה שמותם אלילפלו יעאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: **ק** ¹⁴ ומזני צגוי עותי (זבוד) (זכור) ועמו שבעים הזכרים: **פ** ¹⁵ ואקבצם אל-הנהר הבח אל-ההוא ונתנה שם ימים שלשה ואזינה בעם ובהנים ומזני לוי לא-מנאחי שם: ¹⁶ ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליזריב ולאלנתן מזינים: ¹⁷ (ואוצאה) (ואלצה) אותם על-אדו הראש בכספיה המקום ואשימה בניהם דברים לדבר אל-אדו אחיו (הנתונים) (הנתונים) בכספיה המקום להביא-לנו משרתים לבית אלהינו: ¹⁸ ויציו לנו כיד-אלהינו הטובה עלינו איש שכל מזני מחלי בן-לוי בן-ישראל ושרביה וצניו ואחיו שמונה עשר: ¹⁹ ואת-חשביה ואתו ישעיה מזני מררי אחיו וצניהם עשרים: **ק** ²⁰ ומן-הנתונים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקצו בשמות: ²¹ ואקרא שם זוס על-הנהר שהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל-רכושנו: ²² כי בשתי לשאל מן-המלך חיל ופרשים לעזרו מאויב בדרך כי-אמרנו למלך לאמר יד-אלהינו על-כל-מזקשיו לטובה ועזו ואפו על כל-עזויו: ²³ ונאומה ונבקה מאלהינו על-זאת ויעתר לנו: ²⁴ ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאתיים עשרה: ²⁵ (ואשקולה) (ואשקלה) להם את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים תרומת בית-אלהינו ההרימו המלך ויעזיו ושריו וכל-ישראל הנמנאים: ²⁶ ואשקלה על-ידם כסף ככרים שש-מאות וחמשים וכלי-כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: ²⁷ וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מזהב טובה שנים תמודת כזהב: ²⁸ ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: ²⁹ שקדו ושמרו עד-תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי-האבות לישראל צירושלם הלשכות בית יהוה: ³⁰ וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: **פ** ³¹ ונסעה מנהר שהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת לירושלם ויד-אלהינו היתה עלינו ויילנו מכף אויב ואורב על-הדרך: ³² ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: ³³ וציום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד-מרמות בן-אוריה הכהן ועמו אלעזר בן-פינחס ועמהם יוצד בן-ישוע ונועדיה בן-צנוי הלויים: ³⁴ במספר במשקל לכל ויכתב כל-המשקל בעת ההיא: **פ** ³⁵ הבאים מהשבי צני-הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים-עשר על-כל-ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה כפירי חטאת שנים

עשר הכל עולה ליהוה: **פ** ³⁶ ויתנו את-דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחוות
 עזר הנהר ונשאו את-העם ואת-צית-האלהים: **ק** ^{Ezr 9} וככלות אלה נגשו אלי
 השרים לאמר לא-נצדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כחועצתיהם
 לכנעני החתי הפרזי היצוקי העמני המאזי המנרי והאמרי: **2** כי-נשאו מצנתיהם
 להם ולצניהם והתערבו זרע הקדש צעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה
 צמעל הזה ראשונה: **3** **ק** וכשמעי את-הדבר הזה קרעתי את-בגדי ומעילי ואמרטה
 משער ראשי וזקני ואשצה משומם: **4** ואלי יאספו כל חרד צדרי אלהי-ישראל על
 מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: **5** ובמנחת הערב קמתי מתענית
 ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על-צרכי ואפרשה כפי אליהוה אלהי: **6** ואמרה
 אלהי צשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש
 ואשמחנו גדלה עד לשמים: **7** מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה
 ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ציד מלכי הארצות בחרב צשבי וצצה וצצת
 פנים כהיום הזה: **8** ועתה כמעט-רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו
 פליטה ולתת-לנו יחד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתחנו מחיה מעט
 בעצדתנו: **9** כי-עבדים אנחנו ובעצדתנו לא עזבו אלהינו ויט-עלינו חסד לפני מלכי
 פרס לתת-לנו מחיה לרומם את-צית אלהינו ולהעמיד את-חרצתיו ולתת-לנו גדר
 ציהודה וצירושלם: **10** **ק** ועתה מה-נאמר אלהינו אחרי-זאת כי עזבו מצותיך: **11**
 אשר נזית ציד עצדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשמה ארץ נדה
 היא צנדת עמי הארצות בחועצתיהם אשר מלאוה מפה אל-פה צטמאתם: **12** ועתה
 צנותיכם אל-תחנו לצניהם וצנתיהם אל-תשאו לצניכם ולא-תדרשו שלמם וטובתם
 עד-עולם למען תחזקו ואכלתם את-טוב הארץ והורשתם לצניכם עד-עולם: **13**
 ואחרי כל-הצא עלינו צמעשינו הרעים וצאשמחנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת
 למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: **14** הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן צעמי
 התעבות האלה הלא תאנף-צנו עד-כלה לאין שארית ופליטה: **15** **פ** יהוה אלהי
 ישראל צדיק אתה כי-נשארנו פליטה כהיום הזה הגנו לפניך צאשמתינו כי אין
 לעמוד לפניך על-זאת: **16** **פ** ^{Ezr 10} וכהתפלל עזרא וכהתודתו צכה ומתנפל לפני צית
 האלהים נקצנו אלו מישאל קהל רב-מאד אנשים ונשים וילדים כי-צכו העם
 הרבה-צכה: **2** **ק** ויען שכניה צן-יחיאל מצני **(עולם)** **[עילם]** ויאמר לעזרא אנחנו
 מעלנו צאלהינו ונשצ נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש-מקוה לישראל על-זאת: **3**
 ועתה נכרת-צרית לאלהינו להוציא כל-נשים והגולד מהם צענת אדני והחרדים
 צמנות אלהינו וכתורה יעשה: **4** קום כי-עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: **5** **פ**
 ויקם עזרא וישצב את-שרי הכהנים הלויים וכל-ישראל לעשות כדבר הזה וישצבו: **6**
 ויקם עזרא מלפני צית האלהים וילך אל-לשכת יהושנן צן-אלישיב וילך שם לחם
 לא-חבל ומים לא-שתה כי מתאבל על-מעל הגולה: **7** **ק** ויעצרו קול ציהודה
 וירושלם לכל צני הגולה להקצן ירושלם: **8** וכל אשר לא-יצוא לשלשת הימים
 כענת השרים והזקנים יחרם כל-רכושו והוא יצדל מקהל הגולה: **9** **ק** ויקצבו
 כל-אנשי-יהודה וצנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי צעשרים צחדש
 וישצו כל-העם צרחוב צית האלהים מרעידים על-הדבר ומהגשמים: **10** **פ** ויקם

עורא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיצו נשים נכריות להוסיף על-אשמת ישראל: **11** ועתה תנו תודה ליהוה אלהי-אבותיכם ועשו רצונו והצדלו מעמי הארץ ומן-הנשים הנכריות: **12** ויענו כל-הקהל ויאמרו קול גדול כן **(כדצריך)** **[כדצריך]** עלינו לעשות: **13** אזל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא-ליום אחד ולא לשנים כיהרצונו לפשע צדצר הזה: **14** יעמדו-נח שרינו לכל-הקהל וכל אשר צערינו ההשיצ נשים נכריות יצא לעתים מומנים ועמסה זקני-עיר ועיר ושפטיה עד להשיצ חרון אף-אלהינו ממנו עד לצד הזה: **פ** **15** אך יונתן בן-עשהאל ויחזיה בן-תקוה עמדו על-זאת ומשלם ושצחי הלוי עזרם: **16** ויעשו-כן בני הגולה ויצדלו עורא הכהן אנשים ראשי האצות לבית אצתם וכלם בשמות וישבו ציוס אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: **17** ויכלו ככל אנשים ההשיצו נשים נכריות עד יוס אחד לחדש הראשון: **פ** **18** וימצא מצני הכהנים אשר השיצו נשים נכריות מצני ישוע בן-יואדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגליה: **19** ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל-לאן על-אשמתם: **ק** **20** ומצני אמר חנני וצדיה: **ק** **21** ומצני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחאל ועזיה: **22** ומצני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל ישמעאל נתנאל יוצד ואלעשה: **ק** **23** ומן-הלויס יוצד ושמעיה וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: **ק** **24** ומן-המשררים אלישיצ ומן-השערים שלם ועלם ואורי: **ק** **25** ומישראל מצני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה וצניה: **ק** **26** ומצני עילס מתניה זכריה ויחאל ועצדי וירמות ואליה: **ק** **27** ומצני זתוא אליועיני אלישיצ מתניה וירמות וצד ועוזיא: **ק** **28** ומצני צני יהוחנן חנניה וצי עתלי: **ק** **29** ומצני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל **(ירמות)** **[ורמות]**: **ק** **30** ומצני פחת מואצ עדנא וכלל צניה מעשיה מתניה בצלאל וצנוי ומנשה: **ק** **31** וצני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: **32** צנימן מלוך שמריה: **ק** **33** מצני חסם מתני מתתה וצד אליפלט ירמי מנשה שמעי: **ק** **34** מצני צני מעדי עמרם ואואל: **ק** **35** צניה צדיה **(כלהי)** **[כלהו]**: **36** וניה מרמות אלישיצ: **37** מתניה מתני **(ויעשו)** **[ויעשי]**: **38** וצני וצנוי שמעי: **39** ושלמיה ונתן ועדיה: **40** מכנדצי ששי שרי: **41** עזראל ושלמיהו שמריה: **42** שלום אמריה יוסף: **ק** **43** מצני נצו יעאל מתתיה וצד וצינא **(יד)** **[ידי]** וואל צניה: **44** כל-אלה **(נשא)** **[נשא]** נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו צנים: **פ**

Nehemiah 1 דצרי נחמיה בן-חכליה ויהי צחדש-**(כסלו)** **[כסליו]** שנת עשרים ואני הייתי בשושן הצירה: **2** ויצא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על-היהודים הפליטה אשר-נשאר מן-השבי ועל-ירושלם: **3** ויאמרו לי הנשארים אשר-נשאר מן-השבי שם בצדינה צרעה גדלה וצחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצחו צאש: **4** ויהי כשמעי את-הדברים האלה ישצתי ואצכה ואתאבלה ימים ואהי נס ומתפלל לפני אלהי השמים: **5** ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והגורא שמר הצרית וחסד לאהציו ולשמרי מצותיו: **6** תהי נח אונן-קצבת ועיניך פתוחות לשמע אל-תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על-בני ישראל עבדיך ומתודה על-חטאות בני-ישראל אשר

חטאנו לך ואני וצית-אצוי חטאנו: **7** חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המלות
 ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה עבדך: **8** זכר-נא את-הדבר אשר
 צוית את-משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: **9** ושבתם אלי
 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אס-יהיה נדחכם בקנה השמים משם אקבלם
[והצויתם] **[והצויתם]** אל-המקום אשר בחרתי לשכן את-שמי שם: **10** והם
 עבדיך ועמך אשר פדית בכתך הגדול ובידך החזקה: **11** אנא אדני תהי נא
 אזנך-קשבת אל-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדיך החפלים ליראה את-שמך
 והלליה-נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה
 למלך: **12** **נח 2** ויהי צהדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא
 את-היין ואתנה למלך ולא-הייתי רע לפניו: **2** ויאמר לי המלך מדוע פניך
 רעים ואתה אינך חולה אין זה כ-אם רע לב ואירא הרבה מאד: **3** ואמר
 למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר צית-קצרות אצתי
 חרבה ושעריה אכלו צאש: **4** **ס** ויאמר לי המלך על-מה-זה אתה מבקש
 ואתפלל אל-אלהי השמים: **5** ואמר למלך אס-על-המלך טוב ואס-ייטב עבדך
 לפניך אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קצרות אצתי ואצננה: **6** ויאמר לי המלך
 והסגל יושבת אכלו עד-מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני-המלך
 וישלחני ואתנה לו זמן: **7** ואומר למלך אס-על-המלך טוב אגרות יתנו-לי
 על-פחוות עבר הנהר אשר יעצירוני עד אשר-אצוא אל-יהודה: **8** ואגרת
 אל-אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן-לי עזים לקרות את-שערי הצירה
 אשר-לצית ולחומת העיר ולצית אשר-אצוא אליו ויתן-לי המלך כיד-אלהי
 הטובה עלי: **9** ואצוא אל-פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך
 וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: **10** **פ** וישמע סנבלט החרני וטוֹבִיָּה העבד
 העמני וירע להם רעה גדלה אשר-צא אדם לבקש טובה לבני ישראל: **11** ואצוא
 אל-ירושלם ואל-הי-שם ימים שלשה: **12** ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי
 ולא-הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי
 אס-הצהמה אשר אני רכב זה: **13** ואצאה בשערי-הגיא לילה ואל-פני עין התנין
 ואל-שער האשפת ואהי שצר בחומת ירושלם אשר-**[המפרוֹאים]** **[הם]** **[פרוֹאים]**
 ושעריה אכלו צאש: **14** ואעבר אל-שער העין ואל-ברכת המלך ואין-מקום
 לבהמה לעבר תחתי: **15** ואהי עלה בנחל לילה ואהי שצר בחומה ואשוב ואצוא
 בשער הגיא ואשוב: **16** והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים
 ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלככה עד-כן לא הגדתי: **17** ואומר
 אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו זה אשר ירושלם חרבה ושעריה נחתו
 צאש לבו וצננה את-חומת ירושלם ולא-נהיה עוד חרפה: **18** ואגיד להם את-יד
 אלהי אשר-היא טובה עלי ואף-דצרי המלך אשר אמר-לי ויאמרו נקום וצנינו
 ויחזקו ידיהם לטובה: **19** **פ** וישמע סנבלט החרני וטוֹבִיָּה העבד העמוני וגשם
 הערבי וילעגו לנו ויצו עלינו ויאמרו מה-הדבר הזה אשר אתם עשים העל
 המלך אתם מרדים: **20** ואשיצ אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח
 לנו ואנחנו עבדי נקום וצנינו ולכם אין-חלק ולדקה וזכרון צירושלם: **3** **נח 3** ויקס

אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויצנו את-שער האלן המה קדשוהו ויעמידו
 דלתתיו ועד-מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: **ס 2** ועל-ידו צנו אנשי ירחו
ס ועל-ידו צנה זכור בן-אמרי: **ס 3** ואת שער הדגים צנו צני הסנאה המה קרוהו
 ויעמידו דלתתיו מנעוליו וצריחיו: **ס 4** ועל-ידם החזיק מרמות בן-אוריה
 בן-הקון **ס** ועל-ידם החזיק משלם בן-צרכיה בן-משזיבאל **ס** ועל-ידם החזיק
 לדוק בן-צענאל: **ס 5** ועל-ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא-הציאו לורם
 בעצדת אדניהם: **ס 6** ואת שער הישנה החזיקו יודע בן-פסח ומשלם בן-צסודיה
 המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו וצריחיו: **ס 7** ועל-ידם החזיק מלטיה הגבועי
 וידון המרנתי אנשי גבעון והמנפה לכסא פחת עבר הנרה: **ס 8** על-ידו החזיק
 עזאל בן-חרהיה לורפים **ס** ועל-ידו החזיק חנניה בן-הרקמים ויעזו ירושלם עד
 החומה הרחבה: **ס 9** ועל-ידם החזיק רפיה בן-חור שר חזי פלך ירושלם: **ס 10**
 ועל-ידם החזיק ידיה בן-חרומף ונגד ביתו **ס** ועל-ידו החזיק חטוש בן-חשביה: **ס 11**
 מדה שנית החזיק מלכיה בן-חרס וחשוב בן-פחת מואב ואת מגדל התורים: **ס 12**
 ועל-ידו החזיק שלום בן-הלוחש שר חזי פלך ירושלם הוא וצנתיו: **ס 13** את שער
 הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה צנוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו וצריחיו ואלף
 אמה צחומה עד שער השפות: **ס 14** ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן-רכב שר
 פלך בית-הכרם הוא יצננו ויעמיד דלתתיו מנעוליו וצריחיו: **ס 15** ואת שער העין
 החזיק שלון בן-כל-חזה שר פלך המנפה הוא יצננו ויטלנו **(ויעמיד)** **[ויעמיד]**
 דלתתיו מנעוליו וצריחיו ואת חומת צרכת השלח לגן-המלך ועד-המעלות היורדות
 מעיר דויד: **ס 16** אחריו החזיק נחמיה בן-עזובק שר חזי פלך בית-נור עד-נגד
 קצרי דויד ועד-הצרכה העשויה ועד בית הגברים: **ס 17** אחריו החזיק הלויס
 רחום בן-צני על-ידו החזיק חשביה שר-חזי-פלך קעילה לפלכו: **ס 18** אחריו
 החזיק אחיהם צוי בן-חנדד שר חזי פלך קעילה: **ס 19** ויחזק על-ידו עזר בן-ישוע
 שר המנפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקנע: **ס 20** אחריו החרה החזיק צרוך
 בן-**(צבי)** **[זכי]** מדה שנית מן-המקנע עד-פחת בית אלישיב הכהן הגדול: **ס 21**
 אחריו החזיק מרמות בן-אוריה בן-הקון מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד-תכלית
 בית אלישיב: **ס 22** ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הכר: **ס 23** אחריו החזיק צנימן
 וחשוב נגד ביתם **ס** אחריו החזיק עזריה בן-מעשיה בן-ענניה אלל ביתו: **ס 24**
 אחריו החזיק צנוי בן-חנדד מדה שנית מצית עזריה עד-המקנע ועד-הפנה: **ס 25** פלל
 בן-אחוי מנגד המקנע והמגדל היוצא מצית המלך העליון אשר לחצר המטרה
 אחריו פדיה בן-פרעש: **ס 26** והנתינים היו ישבים צעפל עד נגד שער המים למזרח
 והמגדל היוצא: **ס 27** אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא
 ועד חומת העפל: **ס 28** מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: **ס 29**
 אחריו החזיק לדוק בן-אמר נגד ביתו **ס** ואחריו החזיק שמעיה בן-שכניה שמר
 שער המזרח: **ס 30** **[אחרי]** **[אחריו]** החזיק חנניה בן-שלמיה וחנון בן-אלף הששי
 מדה שני **ס** אחריו החזיק משלם בן-צרכיה נגד נשכתו: **ס 31** **[אחרי]** **[אחריו]** החזיק
 מלכיה בן-הרפי עד-בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: **ס 32**
 ובין עלית הפנה לשער האלן החזיקו הרפים והרכלים: **ס 33** ויהי כאשר שמע

סגבלטו כִּי־אִנְחָנוּ צוּגִים אֶת־הַחֹמָה וַיַּחַר לֹו וַיִּכְעַס הַרְבֵּה וַיִּלְעַג עַל־הַיְהוּדִים: ³⁴
 וַיֹּאמֶר לִפְנֵי אֲחָיו וְחֵיל שַׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר מִה הַיְהוּדִים הַאֲמַלְלִים עֲשִׂים הַיַּעֲזֹבוּ לָהֶם
 הַיִּזְבָּחוֹ הַיִּכְלוּ צִיּוֹם הַיַּחֲיוּ אֶת־הָאֲבָנִים מֵעֲרֻמוֹת הָעֵפֶר וְהַמָּה שְׂרֹפּוֹת: ³⁵ וְטוֹבִיָּה
 הַעֲמִי אֲזָלוּ וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר־הֵם צוּגִים אֲסִי־עֵלֶה שׁוֹעַל וּפְרָךְ חוֹמַת אֲבָנִיהֶם: ³⁶ פ
 שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ כִּי־הֵיינוּ צוּהָ וְהִשָּׁז חֲרַפְתָּם אֶל־רֹאשָׁם וְתַסֵּב לְצוּהָ צִדְרָךְ שְׂבִיָּה: ³⁷
 וְאֶל־תִּכְסַּם עַל־עוֹנֵם וְחַטְאֲתָם מִלִּפְנֵיךְ אֶל־תִּמְחָה כִּי הִכְעִיסוּ לְגַד הַצּוּגִים: ³⁸ וְנִצְנָה
 אֶת־הַחֹמָה וְתִקְשֶׁר כְּלִי־הַחֹמָה עַד־חֲצִיָּה וַיְהִי לָצֶדַע לְעַם לְעֲשׂוֹת: ³⁹ פ Neh 4 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר
 שָׁמַע סַגְבֵּלְטוּ וְטוֹבִיָּה וְהַעֲרִיצִים וְהָעַמְּנִים וְהַשְּׂדוּדִים כִּי־עֲלֵתָה אֲרוּכָה לַחֲמוֹת
 יְרוּשָׁלַם כִּי־הִחְלוּ הַפְּרָצִים לְהַסְתֵּם וַיַּחַר לָהֶם מֵאֵד: ² וַיִּקְשְׁרוּ כָלֶם יַחְדוּ לְצוּהָ
 לְהִלָּחֵם צִירוּשָׁלַם וְלַעֲשׂוֹת לוֹ תוֹעָה: ³ וְנִתְפַלֵּל אֶל־אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲמִיד מִשְׁמֵר עֲלֵיהֶם
 יוֹמָם וְלַיְלָה מִפְּנֵיהֶם: ⁴ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה כֶּשֶׁל כַּח הַסְבֵּל וְהָעֵפֶר הַרְבֵּה וְאִנְחָנוּ לֹא
 נוֹכַל לְצַנּוֹת בַּחֹמָה: ⁵ וַיֹּאמְרוּ לָרִינוּ לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִרְאוּ עַד אֲשֶׁר־נִצְוָה אֶל־תּוֹכֶם
 וְהַרְגוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ אֶת־הַמְּלָכָה: ⁶ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־צָאוּ הַיְהוּדִים הַיִּשְׁצִים אֲכָלֶם וַיֹּאמְרוּ
 לָנוּ עֲשֶׂה פַעֲמִים מִכְּלִי־הַמַּקְמוֹת אֲשֶׁר־תִּשְׁבּוּ עֲלֵינוּ: ⁷ וְנַעֲמִיד מִתַּחַתְיוֹת לְמַקּוֹם
 מֵאַחֲרֵי לַחֹמָה [בְּצַחְחִיִּים] [בְּצַחְחִיִּים] וְנַעֲמִיד אֶת־הָעַם לְמַשְׁפַּחוֹת עַם־חַרְבַּתְיָהֶם
 רַמְחֵיהֶם וְקִשְׁתֵּיהֶם: ⁸ וְאֵרָא וְאִקּוֹם וְאֹמַר אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסְּגִים וְאֶל־יֵתֵר הָעַם
 אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־אֲדֹנָי הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא זְכֹרוּ וְהִלַּחְמוּ עַל־אֲחֵיכֶם צְנִיכֶם
 וְצַנְיִכֶם נְשִׁיכֶם וְצַחְיִכֶם: ⁹ פ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֲוִיבָנוּ כִּי־נִוָּדַע לָנוּ וַיִּפֶר הָאֱלֹהִים
 אֶת־עֲצָתָם [וְנִשְׁבַּח] [וְנִשְׁבַּח] כִּלְנוּ אֶל־הַחֹמָה אִישׁ אֶל־מְלָאכְתּוֹ: ¹⁰ וַיְהִי מִן־הַיּוֹם
 הַהוּא חֲצִי נְעָרֵי עֲשִׂים צִמְלָאכָה וְחֲצִים מַחְזִיקִים וְהַרְמָחִים הַמְּגִיִּים וְהַקְּשָׁתוֹת
 וְהַשְּׂרִיגִים וְהַשְּׂרִים אַחֲרֵי כָל־צִיַּת יְהוּדָה: ¹¹ הַצּוּגִים בַּחֹמָה וְהַנְּשָׂאִים צִסְבֵּל עֲמָשִׁים
 צַחְחַת יָדוּ עֲשֶׂה צִמְלָאכָה וְאַחַת מַחְזֶקֶת הַשֵּׁלַח: ¹² וְהַצּוּגִים אִישׁ חֲרָבוֹ אֲסוּרִים
 עַל־מַתְנֵיוֹ וְצוּגִים וְהַתּוֹקַע צִשׁוּפֵר אֲזָלִי: ¹³ וְאֹמַר אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסְּגִים וְאֶל־יֵתֵר
 הָעַם הַמְּלָאכָה הַרְבֵּה וְרַחֲצָה וְאִנְחָנוּ נִפְרָדִים עַל־הַחֹמָה רַחֲוִקִים אִישׁ מֵאַחֲיוֹ: ¹⁴
 צִמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפֵר שְׁמָה תִּקְבְּצוּ אֲלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֵם לָנוּ: ¹⁵
 וְאִנְחָנוּ עֲשִׂים צִמְלָאכָה וְחֲצִים מַחְזִיקִים צִרְמָחִים מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד לָאֵת הַכּוֹכָבִים:
¹⁶ גַּם צַעַת הַהִיא אֲמַרְתִּי לְעַם אִישׁ וְנַעֲרוּ יִלְינוּ צַחוּךְ יְרוּשָׁלַם וְהַיּוֹ־לָנוּ הַלִּילָה
 מִשְׁמֵר וְהַיּוֹם מְלָאכָה: ¹⁷ וְאִין אֲנִי וְאֲחִי וְנַעֲרֵי וְאֲנָשֵׁי הַמִּשְׁמֵר אֲשֶׁר אַחֲרַי אִין־אִנְחָנוּ
 פִּשְׁטִים צִגְדִּינוּ אִישׁ שְׁלַחוּ הַמַּיִם: ¹⁸ פ Neh 5 וְתַהִי לְעַקַּת הָעַם וְנִשְׁיָהֶם גְּדוּלָה אֶל־אֲחֵיהֶם
 הַיְהוּדִים: ² וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אֲמַרִים צִנִּינוּ וְצַנְתִּינוּ אִנְחָנוּ רַבִּים וְנַקְחָה דָגָן וְנֵאֲכָלָה וְנַחֲיָה: ³
 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אֲמַרִים שְׁדַתִּינוּ וְכַרְמֵינוּ וְצַתִּינוּ אִנְחָנוּ עַרְבִים וְנַקְחָה דָגָן צִרְעָב: ⁴ וַיֵּשׁ
 אֲשֶׁר אֲמַרִים לְוִינוּ כֶּסֶף לְמַדַּת הַמֶּלֶךְ שְׁדַתִּינוּ וְכַרְמֵינוּ: ⁵ וְעַתָּה כִּבְשָׁר אֲחֵינוּ צִשְׂרָנוּ
 כִּבְנֵיהֶם צִנִּינוּ וְהִנֵּה אִנְחָנוּ כִּבְשִׁים אֶת־צִנִּינוּ וְאַת־צִנְתִּינוּ לְעַצְדִּים וַיֵּשׁ מִצַּנְתִּינוּ
 נִכְבָּשׁוֹת וְאִין לֹאֵל יִדְנוּ וְשַׁדְתִּינוּ וְכַרְמֵינוּ לְאַחֲרִים: ⁶ וַיַּחַר לִי מֵאֵד כֹּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
 אֶת־זַעֲקָתָם וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ⁷ וַיִּמְלֹךְ לָצִי עָלַי וְאֶרְצִיָּה אֶת־הַחֲרִים וְאֶת־הַסְּגִים
 וְאֹמַרָה לָהֶם מִשָּׂא אִישׁ־בְּאֲחָיו אַתֶּם נְשָׂאִים וְאַתֶּן עֲלֵיהֶם קָהֳלָה גְּדוּלָה: ⁸ וְאֹמַרָה
 לָהֶם אִנְחָנוּ קִנִּינוּ אֶת־אֲחֵינוּ הַיְהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לְגוֹיִם כְּדִי צָנוּ וְגַם־אַתֶּם תִּמְכְּרוּ
 אֶת־אֲחֵיכֶם וְנִמְכְּרוּ־לָנוּ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא מֵאֵלָו דָּבַר: ⁹ פ [וַיֹּאמְרוּ] [וַיֹּאמְרוּ] לֹא־טוֹב

הדבר אשר-אתם עשים הלאו זיראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: **10**
 וגם-אני אחי ונערי נשים צהם כסף ודגן ועזבה-נא את-המשא הזה: **11** השיבו נא
 להם כהיום שדתיים כרמיהם זיתיהם וצתיים ומאת הכסף והדגן המירוש והינהר
 אשר אתם נשים צהם: **12** ויאמרו נשיצ ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר
 ואקרא את-הכהנים ואשציעם לעשות כדבר הזה: **13** גם-חלני נעתי ואמרה ככה
 ינער האלהים את-כל-האיש אשר לא-ייקיס את-הדבר הזה מציתו ומיגיעו וככה
 יהיה נעור ורק ויאמרו כל-הקהל אמן ויהללו את-יהוה ויעש העם כדבר הזה: **14**
 גם מיום אשר-נוה אחי להיות פחם צארך יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים
 ושנים לארתחסתא המלך שנים שמים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: **15**
 והפחות הראשנים אשר-לפני הכצידו על-העם ויקחו מהם זלחם ויין אחר
 כסף-שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על-העם ואני לא-עשיתי כן מפני יראת
 אלהים: **16** וגם צמלכת החומה הזאת החוקתי ושדה לא קנינו וכל-נערי קצוצים
 שם על-המלאכה: **17** והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן-הגוים
 אשר-סביבתינו על-שלחתי: **18** ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד זאן
 שש-בררות ופריים נעשו-לי וצין עשרת ימים צכל-יין להרצה ועס-זה לחם הפחה
 לא בקשתי כ-כרדה העצדה על-העם הזה: **19** זכרה-לי אלהי לטובה כל
 אשר-עשיתי על-העם הזה: **פ Neh 6** ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוציה ולגשם הערבי
 וליתר אויבינו כי צינתי את-החומה ולא-נותר צה פרץ גם עד-העת ההיא דלתות
 לא-העמדתי צשערים: **2** וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו צכפירים
 צבקעת אונו והמה חשצים לעשות לי רעה: **3** ואשלחה עליהם מלאכים לאמר
 מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשצת המלאכה כאשר ארפה
 וירדתי אליכם: **4** וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיצ אותם כדבר הזה: **ק**
5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את-נערו ואגרת פתוחה צידו: **6** כתוב
 צה צגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשצים למרוד על-כן אתה צונה
 החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: **7** וגם-נציאים העמדת לקרא עליך
 צירושלם לאמר מלך ציהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה
 ונוענה יחדו: **8 ק** ואשלחה אלי לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר
 כי מלצך אתה צודאם: **9** כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן-המלאכה
 ולא תעשה ועתה חזק את-ידי: **10** ואני-צאתי צית ששמעיה צן-דליה צן-מהיטבאל
 והוא ענור ויאמר נועד אל-צית האלהים אל-תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל
 כי צאים להרגך ולילה צאים להרגך: **11** ואמרה האיש כמוני יצרח ומי כמוני
 אשר-יבוא אל-ההיכל וחי לא אבוא: **12** ואכירה והנה לא-אלהים שלחו כי הנבואה
 דבר עלי וטוציה וסנבלט שכרו: **13** למען שכור הוא למען-אירא ואעשה-כן
 וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: **פ 14** זכרה אלהי לטוציה ולסנבלט
 כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנציאה וליתר הנציאים אשר היו מיראים אותי: **15**
 ותשלם החומה צעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: **פ 16** ויהי כאשר שמעו
 כל-אויבינו ויראו כל-הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד צעיניהם וידעו כי מאת
 אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: **17** גם צימים ההם מרצים חרי יהודה אגרתיהם

הולכות על-טוביה ואשר לטוביה באת אליהם: **18** כִּי־רבים ביהודה צעלי שזועה לו כִּי־חתן הוא לשכנייה בן־ארח ויהונן בנו לקח את־בת־משלם בן ברכיה: **19** גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוֹצִיאים לו אגרות שלח טוביה ליראני: **Neh 7** ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: **2** ואֵלֶּה את־חנני אחי ואת־חננייה שר הצירה על־ירושלם כִּי־הוא כאיש אמת וירא את־האלהים מרבים: **3** **[ויאמר]** **[ואמר]** להם לא יפתחו שערי ירושלם עד־חס השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: **4** והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים: **5** ויתן אלהי אל־לבי ואקצצה את־החרים ואת־הסגנים ואת־העם להתיחש ואמנח ספר היחש העולים בראשונה ואמנח כתוב צו: **פ** **6** אלה בני המדינה העולים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: **7** הבאים עם־ורצבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום צענה מספר אנשי עם ישראל: **ק** **8** בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: **ק** **9** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: **ק** **10** בני ארח שש מאות חמשים ושנים: **ק** **11** בני־פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות שמונה עשר: **ק** **12** בני עילס אלף מאתים חמשים וארבעה: **ק** **13** בני זתוא שמונה מאות ארבעים וחמשה: **ק** **14** בני זבי שבע מאות וששים: **ק** **15** בני שש מאות ארבעים ושמונה: **ק** **16** בני צבי שש מאות עשרים ושמונה: **ק** **17** בני עוגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים: **ק** **18** בני אדניקס שש מאות ששים ושבעה: **ק** **19** בני בגוי אלפים ששים ושבעה: **ק** **20** בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: **ק** **21** בני־אטר לחזקיה תשעים ושמונה: **ק** **22** בני חסם שלש מאות עשרים ושמונה: **ק** **23** בני צבי שלש מאות עשרים וארבעה: **ק** **24** בני חרף מאה שנים עשר: **ק** **25** בני גבעון תשעים וחמשה: **ק** **26** אנשי בית־לחם ונטפה מאה שמונים ושמונה: **ק** **27** אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: **ק** **28** אנשי בית־עזמות ארבעים ושנים: **ק** **29** אנשי קרית יערים כפירה ובזרות שבע מאות ארבעים ושלשה: **ק** **30** אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: **ק** **31** אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: **ק** **32** אנשי בית־אל והעי מאה עשרים ושלשה: **ק** **33** אנשי נבו אחר חמשים ושנים: **ק** **34** בני עילס אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: **ק** **35** בני חרס שלש מאות ועשרים: **ק** **36** בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: **ק** **37** בני־לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: **ק** **38** בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: **פ** **39** הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: **ק** **40** בני אמר אלף חמשים ושנים: **ק** **41** בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: **ק** **42** בני חרס אלף שבעה עשר: **פ** **43** הלויים בני־ישוע לקדמיאל לבני יהודה שבעים וארבעה: **ק** **44** המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמונה: **ק** **45** השערים בני־שלום בני־אטר בני־טלמן בני־עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמונה: **ק** **46** הנחניים בני־נחח בני־חשפא בני טבעות: **47** בני־קירס בני־סיעא בני פדון: **48** בני־לבנה בני־חגבה בני שלמי: **49** בני־חנן בני־גדל בני־גחר: **50** בני־ראיה בני־רצין בני נקודא: **51** בני־גוס בני־עוא בני פסח: **52** בני־בסי

זני-מעונים זני **(נפושאים)** **[נפישאים]**: ⁵³ זני-צבוק זני-חקופא זני חרחור: ⁵⁴
 זני-צליל זני-מחידא זני חרשא: ⁵⁵ זני-צרקוס זני-סיסרא זני-תמח: ⁵⁶ זני נליח
 זני חטיפא: ⁵⁷ זני עזדי שלמה זני-סוטי זני-קופרת זני פרידא: ⁵⁸ זני-יעלא
 זני-דרקון זני גדל: ⁵⁹ זני שפטיה זני-חטיל זני פכרת הזיים זני אמון: ⁶⁰
 כל-הנתינים וזני עזדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: **פ** ⁶¹ ואלה העולים
 מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד זית-אבותם חרעם אס
 מישראל הם: ⁶² זני-דליה זני-טוניה זני נקודא שלש מאות וארבעים ושנים: **ק** ⁶³
 ומן-הכהנים זני חזיה זני הקוך זני צרולי אשר לקח מזנות צרולי הגלעדי אשה
 ויקרא על-שמה: ⁶⁴ אלה בקשו כחכם המתיחשים ולא נמנאו ויגאלו מן-הכהנה: ⁶⁵
 ויאמר התרשתא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים
 ותומים: ⁶⁶ כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות וששים: ⁶⁷ מלבד
 עזדיהם ואמהתיים אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
 ומשררות מאתים וארבעים וחמשה: **ק** ⁶⁸ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה **ק**
 חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ⁶⁹ ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה
 התרשתא נתן לאור זהב דרכמנים אלף מורקות חמשים כתנות כהנים שלשים
 וחמש מאות: ⁷⁰ ומראשי האבות נתנו לאור המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות
 וכסף מנים אלפים ומאתים: ⁷¹ ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא
 וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: **פ** ⁷² וישבו הכהנים והלויים
 והשוערים והמשררים ומן-העם והנתינים וכל-ישראל צעריהם ויגע החדש השביעי
 וזני ישראל צעריהם: **Neh 8** ויאספו כל-העם כאיש אחד אל-הרחוב אשר לפני
 שער-המים ויאמרו לעורא הספר להציא את-ספר תורת משה אשר-לו יהוה
 את-ישראל: ² וציא עורא הכהן את-התורה לפני הקהל מאיש ועד-אשה וכל מזין
 לשמע ציוס אחד לחדש השביעי: ³ ויקרא-צו לפני הרחוב אשר לפני שער-המים
 מן-האור עד-מחצית היום נגד האנשים והנשים והמזינים ואוני כל-העם אל-ספר
 התורה: ⁴ ויעמד עורא הספר על-מגדל-עץ אשר עשו לדבר ויעמד אללו מתתיה
 ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה עלימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה
 וחשם וחשדנה זכריה משלם: **פ** ⁵ ויפתח עורא הספר לעיני כל-העם כי-מעל
 כל-העם היה וכפתחו עמדו כל-העם: ⁶ ויצרך עורא את-יהוה האלהים הגדול
 ויענו כל-העם אמן אמן צמעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפיס ארצה: ⁷ וישוע
 וזני ושרציה ימין עקוב שצתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוצד חנן פלאיה
 והלויים מזינים את-העם לתורה והעם על-עמדם: ⁸ ויקראו צספר צתורת האלהים
 מפרש ושום שכל וזינו צמקרא: **ק** ⁹ ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועורא הכהן
 הספר והלויים המזינים את-העם לכל-העם היום קדש-הוא ליהוה אלהיםם
 אל-תתאצלו ואל-תצבו כי צוכים כל-העם כשמעם את-דברי התורה: ¹⁰ ויאמר
 להם לכו אכלו משמנים ושחו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי-קדוש היום
 לאדנינו ואל-תעצבו כי-חדות יהוה היא מעזכם: ¹¹ והלויים מחשים לכל-העם לאמר
 הסו כי היום קדש ואל-תעצבו: ¹² וילכו כל-העם לאכל ולשתות ולשלח מנות
 ולעשות שמחה גדולה כי הזינו צדצרים אשר הודיעו להם: **ק** ¹³ וציוס השני

נאספו ראשי האצות לכל-העם הכהנים והלויים אל-עזרא הספר ולהשכיל אל-דברי
 התורה: **14** וימלאו כתוב בתורה אשר ליהוה ציד-משה אשר ישבו בני-ישראל
 בסכות בחג בחדש השביעי: **15** ואשר ישמיעו ויעזירו קול בכל-עריהם ובירושלם
 לאמר לאו ההר והביאו עלי-זית ועלי-עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ
 עבת לעשת סכת ככתוב: **פ 16** ויאלו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על-גגו
 ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים ובחצוצ שער המים ובחצוצ שער אפרים: **17**
 ויעשו כל-הקהל השצים מן-השבי סכות וישבו בסכות כי לא-עשו מימי ישוע
 בן-נון כן בני ישראל עד היום ההוא ויהי שמחה גדולה מאד: **18** ויקרא בספר
 תורת האלהים יום ציוס מן-היום הראשון עד היום האחרון ויעשו-חג שבעת ימים
 וציוס השמיני עזרת כמשפט: **פ Neh 9** וציוס עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו
 בני-ישראל צוים ובשקיס ואדמה עליהם: **2** ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר
 ויעמדו ויתודו על-חטאתיהם ועונות אצתיים: **3** ויקומו על-עמדם ויקראו בספר
 תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם: **פ 4**
 ויקם על-מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזקו בקול
 גדול אל-יהוה אלהיהם: **5** ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה
 הודיה שבניה פתחיה קומו זרכו את-יהוה אלהיכם מן-העולם עד-העולם ויזרכו
 שם כבודך ומרומם על-כל-זרכה ותהלה: **6** אתה-הוא יהוה לבדך **[את]** **[אתה]**
 עשית את-השמים שמי השמים וכל-צבאם הארץ וכל-אשר עליה הימים וכל-אשר
 בהם ואתה מחיה את-כלם וצבא השמים לך משתחוים: **7** אתה-הוא יהוה האלהים
 אשר בחרת בצבצם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אצרהם: **8** ומלאת את-לבבו
 נאמן לפניך וזרות עמו הצרית לתת את-ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי
 והיבזסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את-דצריך כי לדיק אתה: **9** ותרא את-עני
 אצתינו צמזרים ואת-זעקתם שמעת עלי-סוף: **10** ותתן אתת ומפתים צפרעה
 ובכל-עצדיו ובכל-עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש-לך שם כהיום הזה:
11 והים צקעת לפנייהם ויעזרו בתוך-הים ציצשה ואת-רדפיהם השלכת צמזולת
 כמו-אבן צמים עזים: **12** ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם
 את-הדרך אשר ילכו-בה: **13** ועל הר-סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם
 משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים: **14** ואת-שצת קדשך הודעת להם
 ומצוות וחקים ותורה נזית להם ציד משה עבדך: **15** ולחם משמים נתת להם
 לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לצוא לרשת את-הארץ
 אשר-נשאת את-ידך לתת להם: **16** והם ואצתינו הזידו ויקשו את-ערפם ולא שמעו
 אל-מצותיך: **17** וימאנו לשמע ולא-זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו
 את-ערפם ויתנו-ראש לשוב לבעדתם צמרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום
 ארך-אפים ורב-**[וחסד]** **[חסד]** ולא עזבתם: **18** אף כי-עשו להם עגל מסכה ויאמרו
 זה אלהיך אשר העלך ממזרים ויעשו נאצות גדלות: **19** ואתה צרחתיך הרבים לא
 עזבת צמדצ את-עמוד הענן לא-סר מעליהם ציומם להנחתם צהדרך ואת-עמוד
 האש צלילה להאיר להם ואת-הדרך אשר ילכו-בה: **20** ורותך הטובה נתת
 להשכילם ומנך לא-מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: **21** וארבעים שנה

כללכתם במדבר לא חסרו שלמתייהם לא צלו ורגליהם לא צנקו: **22** ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את-ארץ סיחון ואת-ארץ מלך חשבון ואת-ארץ עוג מלך-השבן: **23** וצנייהם הרצית ככצבי השמים ותציאם אל-הארץ אשר-אמרת לאצתייהם לבוא לרשת: **24** ויצאו הצבים ויירשו את-הארץ ותכנע לפנייהם את-ישבי הארץ הכנענים ותתנם צידם ואת-מלכיהם ואת-עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: **25** וילכדו ערים בצורות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים-כל-טוב צרות חצוצים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרצ ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: **26** וימרו וימרדו כך וישלכו את-תורתך אחרי גוס ואת-נביאיך הרגו אשר-העידו צם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת: **27** ותתנם ציד צרייהם ויצרו להם וצעת צרתם יצקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צרייהם: **28** וכנחת להם ישונו לעשות רע לפניך ותעוצם ציד איציהם וירדו בהם וישונו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עמים: **29** ותעד בהם להשיבם אל-תורתך והמה הזידו ולא-שמעו למצותיך וצמשפטיך חטא-רצם אשר-יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: **30** ותמשך עליהם שנים רבות ותעד צם צרוחך ציד-נביאיך ולא האזינו ותתנם ציד עמי הארצת: **31** וצרחמיך הרבים לא-עשיתם כלה ולא עוצתם כי אל-חנון ורחום אתה: **32** ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הצרית והחסד אלי-ימעט לפניך את כל-התלחה אשר-מנאחטנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאצתינו ולכל-עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה: **33** ואתה צדיק על כל-הצבא עלינו כי-אמת עשית ואנחנו הרשענו: **34** ואת-מלכינו שרינו כהנינו ואצתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל-מצותיך ולעדוטיך אשר העידת בהם: **35** והם צמלכותם וצטובך הרב אשר-נתת להם וצארך הרחבה והשמנה אשר-נתת לפניהם לא עבדוך ולא-שצו ממעלליהם הרעים: **36** הנה אנחנו היום עצדים והארץ אשר-נתתה לאצתינו לאכל את-פריה ואת-טובה הנה אנחנו עצדים עליה: **37** ותצואתה מרבה למלכים אשר-נתתה עלינו צטואותינו ועל גויאנו משלים וצבהמתנו כרצונם וצצרה גדולה אנחנו: **פ Neh 10** וכל-זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו: **2** ועל החתומים נחמיה התרשמת צן-חכליה וצדקיה: **3** שריה עזריה ירמיה: **4** פשחור אמריה מלכיה: **5** חטוש שצניה מלוך: **6** חרם מרמות עזדיה: **7** דניאל גנתון צרוך: **8** משלם אציה מימן: **9** מעזיה צלגי שמעיה אלה הכהנים: **ס 10** והלויים וישוע צן-אזניה צנוי מצני חנדד קדמיאל: **11** ואחיהם שצניה הודיה קליטא פלאיה חנן: **12** מיכא רחוב חשציה: **13** זכור שרציה שצניה: **14** הודיה צני צנינו: **ס 15** ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא צני: **16** צני עזג צצני: **17** אדניה צגוי עדין: **18** אטר חוקיה עזור: **19** הודיה חשם צני: **20** חריף ענתות **נוצי** **ניצני**: **21** מגפיעש משלם חזיר: **22** משיצאל צדוק ידוע: **23** פלטיה חנן עניה: **24** הושע חנניה חשוב: **25** הלוחש פלחא שובק: **26** רחום חשצנה מעשיה: **27** ואחיה חנן ענן: **28** מלוך חרם צענה: **29** ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשרים הנתינים וכל-הנבדל מעמי הארצות אל-תורת האלהים נשיהם צניהם וצנתיהם כל ידוע מצין: **30** מחזיקים על-אחיהם

אדיריהם וזאים צאלה וצצועה ללכת צתורת האלהים אשר נתנה ציד משה
 עצד-האלהים ולשמור ולעשות את-כל-מנות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: **31** ואשר
 לא-יתן צנתנו לעמי הארץ ואת-צנתייהם לא נקה לצנינו: **32** ועמי הארץ המציאים
 את-המקחות וכל-שצר ציום השצת למכור לא-נקח מהם צצת וציום קדש ונטש
 את-השנה השציעית ומשא כל-יד: **33** והעמדנו עלינו מנות לתת עלינו שלשית
 השקל צשנה לעצדת צית אלהינו: **34** ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת
 התמיד השצתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על-ישראל וכל
 מלאכת צית-אלהינו: **ס 35** והגורלות הפלנו על-קרצן העצים הכהנים הלויים והעם
 להציא לצית אלהינו לצית-אצתינו לעתים מומנים שנה צשנה לצער על-מזבח
 יהוה אלהינו ככתוב צתורה: **36** ולהציא את-צכורי אדמתנו וצכורי כל-פרי כל-עץ
 שנה צשנה לצית יהוה: **37** ואת-צכרות צנינו וצהמתינו ככתוב צתורה ואת-צכורי
 צקרינו וצאנינו להציא לצית אלהינו לכהנים המשרתים בצית אלהינו: **38**
 ואת-ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל-עץ תירוש ויצהר נציא לכהנים
 אל-לשכות צית-אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלויים המעשרים צכל ערי
 עצדתנו: **39** והיה הכהן צן-אהרן עס-הלויים צעשר הלויים והלויים יעלו את-מעשר
 המעשר לצית אלהינו אל-הלשכות לצית האוצר: **40** כי אל-הלשכות יציאו
 צני-ישראל וצני הלוי את-תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים
 המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעוצ את-צית אלהינו: **Neh 11** וישבו שרי-העם
 צירושלם ושאר העם הפילו גורלות להציא אחד מן-העשרה לשצת צירושלם עיר
 הקדש ותשע הידות צערים: **2** ויצרכו העם לכל האנשים המתנדצים לשצת
 צירושלם: **פ 3** ואלה ראשי המדינה אשר ישבו צירושלם וצערי יהודה ישבו איש
 צאחזתו צעריהם ישראל הכהנים והלויים והגתינים וצני עצדי שלמה: **4** וצירושלם
 ישבו מצני יהודה ומצני צנימן מצני יהודה עתיה צן-עזיה צן-זכריה צן-אמריה
 צן-שפטיה צן-מהללאל מצני-פרץ: **5** ומעשיה צן-צרוך צן-כל-חזה צן-חזיה צן-עדיה
 צן-יויריב צן-זכריה צן-השלני: **6** כל-צני-פרץ היצבים צירושלם ארבע מאות ששים
 ושמנה אנשי-חיל: **ס 7** ואלה צני צנימן סלא צן-משלם צן-יעוד צן-פדיה צן-קוליה
 צן-מעשיה צן-איתיאל צן-ישעיה: **8** ואחריו צני סלי תשע מאות עשרים ושמנה: **9**
 ויאל צן-זכרי פקיד עליהם ויהודה צן-הסנאה על-העיר משנה: **פ 10** מן-הכהנים
 ידעיה צן-יויריב יכין: **11** שריה צן-חלקיה צן-משלם צן-צדוק צן-מריות צן-אחיטוב
 נגד צית האלהים: **12** ואחיהם עשי המלאכה לצית שמנה מאות עשרים ושנים
 ועדיה צן-ירחם צן-פלליה צן-אמני צן-זכריה צן-פשחור צן-מלכיה: **13** ואחיו
 ראשים לאצות מאתים ארבעים ושנים ועמשקי צן-עזראל צן-אחזי צן-משלמות
 צן-אמר: **14** ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם צדיאל
 צן-הגדולים: **ס 15** ומן-הלויים שמעיה צן-חשוב צן-עזריקם צן-חשציה צן-צוני: **16**
 וצצתי ויוצד על-המלאכה החינה לצית האלהים מראשי הלויים: **17** ומתניה
 צן-מיכה צן-צדי צן-אסף ראש התחלה יהודה לתפלה וצקצקיה משנה מאחיו
 ועזרא צן-שמוע צן-גלל צן-ידיחון [ידיחון]: **18** כל-הלויים צעיר הקדש מאתים
 שמנים וארבעה: **פ 19** והשוערים עקוב טלמן ואחיהם השמרים צשערים מאה

שבעים ושנים: ²⁰ ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל-ערי יהודה איש צנחלתו: ²¹
 והנתינים ישבים צעפל וליחא וגשפא על-הנתינים: **פ** ²² ופקיד הלויים צירושלם עזי
 צן-צני צן-חשציה צן-מתניה צן-מיכא מצני אסף המשררים לגגד מלאכת
 בית-האלהים: ²³ כיי-מנות המלך עליהם ואמנה על-המשררים דצריים ציומו: ²⁴
 ופתחיה צן-משיוצאל מצני-זרח צן-יהודה ליד המלך לכל-דצר לעס: ²⁵
 ואל-החורים צשדחם מצני יהודה ישצו צקרית הארבע וצנתיה וצדיצן וצנתיה
 וציקצאל וחצריה: ²⁶ וצישוע וצמולדה וצצית פלט: ²⁷ וצחצר שועל וצבאר שבע
 וצנתיה: ²⁸ וצקלג וצמכנה וצצנתיה: ²⁹ וצעינ רמון וצצרה וצירמות: ³⁰ ונח עדלם
 וחצריהם לכיש ושדחיה עזקה וצנתיה ויחנו מצאר-שבע עד-גיאי-הנס: ³¹ וצני צנימן
 מגצע מכמש ועיה וצית-אל וצנתיה: ³² ענחות נצ ענניה: ³³ חצור רמה גחיס: ³⁴
 חדיד לצבעים וצלט: ³⁵ לד ואונו גי החרשים: ³⁶ ומן-הלויים מחלקות יהודה לצנימין:
פ **Neh 12** ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם-זרבבל צן-שאלתיאל וישוע שריה
 ירמיה עזרא: ² אמריה מלך חטוש: ³ שכניה רחס מרמת: ⁴ עדוא גנחוי אציה: ⁵
 מימין מעדיה צלגה: ⁶ שמעיה ויירצ ידעיה: ⁷ סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה
 ראשי הכהנים ואחיהם צימי ישוע: **פ** ⁸ והלויים ישוע צנוי קדמיאל שרציה יהודה
 מתניה על-הידות הוא ואחיו: ⁹ וצקצקיה **(וענו)** **[ועני]** אחיהם לצגדס למשמרות: ¹⁰
 וישוע הוליד את-יוקים ויוקים הוליד את-אלישיצ ואלישיצ את-יוידע: ¹¹ ויוידע
 הוליד את-יונתן ויונתן הוליד את-ידוע: ¹² וצימי יוקים היו כהנים ראשי האצות
 לשריה מריה לירמיה חנניה: ¹³ לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: ¹⁴ **(למליכין)**
[למליכין] יונתן לשצניה יוסף: ¹⁵ לחרס עדנא למריות חלקי: ¹⁶ **(לעדיה)** **[לעדוא]**
 זכריה לצגחון משלם: ¹⁷ לאציה זכרי למנימין למועדיה פלטי: ¹⁸ לצלגה שמוע
 לשמעיה יהונתן: ¹⁹ וליירצ מתני לידעיה עזי: ²⁰ לסלי קלי לעמוק עצר: ²¹
 לחלקיה חשציה לידעיה נתנאל: ²² הלויים צימי אלישיצ יודע ויוחנן וידוע כתוצים
 ראשי אצות והכהנים על-מלכות דרוש הפרסי: **פ** ²³ צני לוי ראשי האצות כתוצים
 על-ספר דצרי הימים ועד-יימי יוחנן צן-אלישיצ: ²⁴ וראשי הלויים חשציה שרציה
 וישוע צן-קדמיאל ואחיהם לצגדס להלל להודות צמוצות דויד איש-האלהים משמר
 לעמת משמר: ²⁵ מתניה וצקצקיה עצדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים
 משמר צאספי השערים: ²⁶ אלה צימי יוקים צן-ישוע צן-יוצדק וצימי נחמיה הפחה
 ועזרא הכהן הסופר: **פ** ²⁷ וצחנכת חומת ירושלם צקשו את-הלויים מכל-מקומתם
 להציאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה וצחודות וצשיר מללתיים וצלים וצכרות: ²⁸
 ויאספו צני המשררים ומן-הככר סציצות ירושלם ומן-חצרי נטפתי: ²⁹ ומצית הגלגל
 ומשדות גצע ועומות כי חצרים צנו להם המשררים סציצות ירושלם: ³⁰ ויטערו
 הכהנים והלויים ויטערו את-העם ואת-השערים ואת-החומה: ³¹ ואלעלה את-שרי
 יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער
 האשפת: ³² וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: ³³ ועזריה עזרא ומשלם: ³⁴
 יהודה וצנימן ושמעיה וירמיה: **ס** ³⁵ ומצני הכהנים צחצצרות זכריה צן-יונתן
 צן-שמעיה צן-מתניה צן-מיכיה צן-זכור צן-אסף: ³⁶ ואחיו שמעיה ועזראל מללי
 גללי מעי נתנאל ויהודה חנני צכלי-שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפנייהם:

37 ועל שער העין ונגדם עלו על-מעלות עיר דויד צמעלה לחומה מעל לצית דויד
ועד שער המים מזרח: **38** והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם
מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: **39** ומעל לשער-אפרים
ועל-שער הישנה ועל-שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הנאן
ועמדו בשער המטרה: **40** ותעמדה שתי התודות בצית האלהים ואני וחצי הסגנים
עמי: **41** והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכה אליועניי זכריה חנניה צחצכרות:
42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילס ועזר וישמיעו המשררים
ויזרחיה הפקיד: **43** ויצחו ציוס-ההוא זכחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם
שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: **44** ויפקדו
ציוס ההוא אנשים על-הנשכות לאזרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס זהם
לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על-הכהנים
ועל-הלוים העמדים: **45** וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים
והשערים כמזות דויד שלמה בנו: **46** כ-ציימי דויד ואסף מקדם **(ראש)** **(ראשי)**
המשררים ושיר-תהלה והדות לאלהים: **47** וכל-ישראל ציימי זרצבל וציימי נחמיה
נתנים מניות המשררים והשערים דצרייוס ציומו ומקדשים ללוים והלוים מקדשים
לצני אהרן: **ד Neh 13** ציוס ההוא נקרא צספר משה צאזני העם ונמצא כתוב צו
אשר לא-יצוא עמני ומאצי צקהל האלהים עד-עולם: **2** כי לא קדמו את-צני
ישראל צלחם וצמים וישכר עליו את-צלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לצרכה:
3 ויהי כשמעם את-התורה ויצדילו כל-ערב מישראל: **4** ולפני מזה אלישיב הכהן
נתון צלשכת צית-אלהינו קרוב לטוביה: **5** ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים
נתנים את-המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והינהר מזות הלוים
והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: **6** וצכל-זה לא הייתי צירושלם כי צשנת
שלשים ושתיים לארתחשסתא מלך-צבל צאחי אל-המלך ולקן ימים נשאלתי
מן-המלך: **7** ואצוא לירושלם ואצינה צרעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו
נשכה צחצרי צית האלהים: **8** וירע לי מאד ואשליכה את-כל-כלי צית-טוביה החוץ
מן-הלשכה: **9** ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיצה שם כלי צית האלהים את-המנחה
והלבונה: **פ 10** ואדעה כ-מניות הלוים לא נתנה ויצרחו איש-לשדהו הלוים
והמשררים עשי המלכה: **11** ואריצה את-הסגנים ואמרה מדוע נעזב צית-האלהים
ואקצאם ואעמדם על-עמדם: **12** וכל-יהודה הציאו מעשר הדגן והתירוש והינהר
לאזרות: **13** ואזורה על-אזרות שלמיה הכהן ונדוק הסופר ופדיה מן-הלוים
ועליידם חנן צן-זכור צן-מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: **פ 14**
זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תמח חסדי אשר עשיתי צצית אלהי וצמשמרי: **15**
ציימים ההמה ראיתי ציהודה דרכים-גתות צשצת ומציאים הערמות ועמסים
על-החמרים ואף-יין ענבים ותאנים וכל-משא ומציאים ירושלם ציוס השצת ואעיד
ציוס מכרס ציד: **16** והצרים ישבו זה מציאים דאג וכל-מכר ומכרים צשצת לצני
יהודה וצירושלם: **17** ואריצה את חרי יהודה ואמרה להם מה-הדצר הרע הזה
אשר אתם עשים ומחללים את-תיוס השצת: **18** הלוא כה עשו אצתיכם ויצא אלהינו
עלינו את כל-הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל

את-השבת: **פ** 19 ויהי כאשר נללו שערי ירושלים לפני השבת ואמרה ויסקרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא-יצוא משא ציום השבת: **פ** 20 וילינו הרכלים ומכרי כל-ממכר מחוץ לירושלים פעם ושמים: **פ** 21 ואעידה זהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה את-שטנו יד אשלת זכס מן-העת היא לא-צאו בשבת: **פ** 22 ואמרה ללויס אשר יהיו מטהרים וצאים שמרים השערים לקדש את-יוס השבת גם-זאת זכרה-לי אלהי וחוסה עלי כרצ חסדך: **פ** 23 גם צימים ההם רחיתי את-היהודים השיצו נשים **[אשדודיות]** **[אשדדיות]** **[עמוניות]** **[עמנויות]** מואציות: **פ** 24 וצניהם חזי מדבר אשדודית ואינס מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם: **פ** 25 ואריצ עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשציעם בצלהים את-חטנו צנתיכס לצניהם ואס-תשאו מצנתיהם לצניכס ולכס: **פ** 26 הלא על-אלה חטא-שלמה מלך ישראל וצגויס הרצים לא-היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על-כל-ישראל גם-אותו החטיאו הנשים הנכריות: **פ** 27 ולכס הנשמע לעשת את כל-הרעה הגדולה הזאת למעל בצלהינו להשיצ נשים נכריות: **פ** 28 ומצני יודע צן-אלישיצ הכהן הגדול חתן לסנצלט החרני ואצריחהו מעלי: **פ** 29 זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וצריית הכהנה והלויס: **פ** 30 וטהרתים מכל-נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויס איש צמלאכתו: **פ** 31 ולקרצן העצים צעתיס מזמנות ולצכוריס זכרה-לי אלהי לטובה:

1 Chronicles 1 אדם שת אנוש: **פ** 2 קינן מהללאל ירד: **פ** 3 חנוך מתושלח למך: **פ** 4 נח שס חס ויפת: **פ** 5 צני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: **פ** 6 וצני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: **פ** 7 וצני יון אלישה ותרשישה כתיס ורודניס: **פ** 8 צני חס כוש ומנרים פוט וכנען: **פ** 9 וצני כוש קצח וחווילה וקצחא ורעמא וקצחכא וצני רעמא שצח ודדן: **פ** 10 וכוש ילד את-נמרוד הוא החל להיות גבור צארך: **פ** 11 ומנרים ילד את-**[לודיס]** **[לודיס]** ואת-ענמיס ואת-להביס ואת-פפתחיס: **פ** 12 ואת-פתרסיס ואת-כסלחיס אשר ילאו משס פלשתיס ואת-כפתריס: **פ** 13 וכנען ילד את-צידון צכרו ואת-חת: **פ** 14 ואת-היצוסי ואת-האמרי ואת הגרגשי: **פ** 15 ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסיני: **פ** 16 ואת-הארודי ואת-הנמרי ואת-החמתי: **פ** 17 צני שס עילס ואשור וארפכשד ולוד וארס ועון וחול וגתר ומשך: **פ** 18 וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עצר: **פ** 19 ולעצר ילד שני צניס שס האחד פלג כי צימיו נפלגה הארץ ושס אחיו יקטן: **פ** 20 ויקטן ילד את-אלמווד ואת-שלף ואת-חנרמות ואת-ירח: **פ** 21 ואת-הדורס ואת-חוזל ואת-דקלה: **פ** 22 ואת-עיצל ואת-אצמאל ואת-שצח: **פ** 23 ואת-אופיר ואת-חווילה ואת-יוצב כל-אלה צני יקטן: **פ** 24 שס ארפכשד שלח: **פ** 25 עצר פלג רעו: **פ** 26 שרוג נחור תרח: **פ** 27 אצרס הוא אצרהס: **פ** 28 צני אצרהס יחק וישמעאל: **פ** 29 אלה תלדותם צכור ישמעאל נציות וקדר ואדצאל ומצסס: **פ** 30 משמע ודומה משא חדד ותימא: **פ** 31 יטור נפיס וקדמה אלה הס צני ישמעאל: **פ** 32 וצני קטורה פילגש אצרהס ילדה את-זמרן ויקטן ומדן ומדין וישצק ושוח וצני יקטן שצח ודדן: **פ** 33 וצני מדין עיפה ועפר

וחנוך ואבידע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: **ס** 34 ויולד אברהם את-יחזק **ס** בני
 יחזק עשו וישראל: **ס** 35 בני עשו אליפו רעואל ויעוש ויעלם וקרח: **ס** 36 בני
 אליפו תימן ואומר לפי וגעתם קנו ותמנע ועמלק: **ס** 37 בני רעואל נחת זרח
 שמה ומזה: **ס** 38 ובני שעיר לוטן ושזל וזבעון וענה ודישן ואזר ודישן: **ס** 39 ובני
 לוטן חרי והומס ואחות לוטן תמנע: **ס** 40 בני שזל עלין ומנחת ועיבל שפי
 ואונס **ס** ובני זבעון איה וענה: **ס** 41 בני ענה דישון **ס** ובני דישון חמרן ואשזן
 ויתרן וכרן: **ס** 42 בני-אזר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוז ורן: **פ** 43 ואלה
 המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל בלע בן-זבעור
 ושם עירו דנהבה: **ס** 44 וימת בלע וימלך תחמיו יוצב בן-זרח מצברה: **ס** 45 וימת
 יוצב וימלך תחמיו חושם מארץ התימני: **ס** 46 וימת חושם וימלך תחמיו הדד
 בן-דדד המכה את-מדין בשדה מואב ושם עירו **עיות** **עיות**: **ס** 47 וימת הדד
 וימלך תחמיו שמלה ממשרקה: **ס** 48 וימת שמלה וימלך תחמיו שאל מרחבות
 הנהר: **ס** 49 וימת שאל וימלך תחמיו בעל חנן בן-עכבור: **ס** 50 וימת בעל חנן וימלך
 תחמיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד בת מי זהב: **ס** 51 וימת
 הדד **ס** והיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף **עליה** **עלוה** אלוף יתח: **ס** 52 אלוף
 אהליצמה אלוף אלה אלוף פינן: **ס** 53 אלוף קנו אלוף תימן אלוף מצרר: **ס** 54 אלוף
 מגדיאל אלוף עירס אלה אלופי אדום: **פ** **1Ch 2** אלה בני ישראל ראובן שמעון
 לוי ויהודה יששכר וזבלון: **ס** 2 דן יוסף ובנימין נפתלי גד ואשר: **ס** 3 בני יהודה ער
 ואזון ושלמה שלושה נולד לו מצת-שוע הכנענית והי ער בכור יהודה רע צעיני
 יהוה וימיתו: **ס** 4 ותמר כלתו ילדה לו את-פרץ ואת-זרח כל-בני יהודה
 חמשה: **ס** 5 בני-פרץ חזרון ותמול: **ס** 6 ובני זרח עמר ויתן והימן וכלכל ודרע
 כלם חמשה: **ס** 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: **ס** 8 ובני איתן
 עזריה: **ס** 9 ובני חזרון אשר נולד-לו את-ירחמאל ואת-רם ואת-כלובי: **ס** 10 ורם
 הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון נשיא בני יהודה: **ס** 11 ונחשון הוליד
 את-שלמא ושלמא הוליד את-צעו: **ס** 12 וצעו הוליד את-עוצד ועוצד הוליד
 את-ישי: **ס** 13 ואישי הוליד את-בכרו את-אליאז ואזינדב השני ושמעא השלישי: **ס** 14
 נתנאל הרביעי רדי החמישי: **ס** 15 ואס הששי דויד השביעי: **ס** 16 **ואחיתיהס**
ואחיתיהס צרויה ואציגיל ובני צרויה אבשי ויואז ועשה-אל שלשה: **ס** 17 ואציגיל
 ילדה את-עמשא ואצי עמשא יתר הישמעאלי: **ס** 18 וכלב בן-חזרון הוליד
 את-עזובה אשה ואת-יריעות ואלה צניה ישר ושוצב וארדון: **ס** 19 ותמת עזובה
 ויקח-לו כלב את-אפרת ותלד לו את-חור: **ס** 20 וחור הוליד את-אורי ואורי הוליד
 את-צלאל: **ס** 21 ואחר בא חזרון אל-בת-מכיר אצי גלעד והוא לקחה והוא
 בן-ששים שנה ותלד לו את-שגוב: **ס** 22 ושגוב הוליד את-יאיר ויהי-לו עשרים
 ושלוש ערים בארץ הגלעד: **ס** 23 ויקח גשור-וארם את-חיות יאיר מאתם
 את-קנת ואת-צנתיה ששים עיר כל-אלה בני מכיר אצי-גלעד: **ס** 24 ואחר
 מות-חזרון כלב אפרתה ואשת חזרון אציה ותלד לו את-אשחור אצי תקוע: **ס** 25
 והיו בני-ירחמאל בכור חזרון הבכור רם ובונה ורן ואס אחיה: **ס** 26 ויהי אשה

אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונס: **ק 27** והיו צני-רם צכור ירחמאל
 מען וימין ועקר: **28** והיו צני-אונס שמי וידע וצני שמי נדב ואצישור: **29** ושם אשת
 אצישור אציהיל ותלד לו את-אחבן ואת-מוליד: **30** וצני נדב סלד ואפס וימת סלד
 לא צני: **ק 31** וצני אפס ישעי וצני ישעי ששן וצני ששן אחלי: **32** וצני ידע אחי
 שמי יתר ויונתן וימת יתר לא צני: **ק 33** וצני יונתן פלת וזא אלה היו צני
 ירחמאל: **34** ולא-היה לששן צני כי אם-צנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: **35**
 ויתן ששן את-בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את-עמי: **36** ועמי הליד את-נתן
 ונתן הוליד את-עוד: **37** ועוד הוליד את-אפלל ואפלל הוליד את-עובד: **38** ועובד
 הוליד את-יהוא ויהוא הוליד את-עזריה: **39** ועזריה הליד את-חלן וחלן הליד
 את-אלעשה: **40** ואלעשה הליד את-סממי וסממי הליד את-שלום: **41** ושלום הוליד
 את-יקמיה ויקמיה הליד את-אלישמע: **42** וצני כלב אחי ירחמאל מישע צכרו הוא
 אציוץ וצני מרשה אצי חברון: **43** וצני חברון קרח ותפח ורקס ושמע: **44** ושמע
 הוליד את-רחם אצי ירקעם ורקס הוליד את-שמי: **45** וצני-שמי מעון ומעון אצי
 צית-אור: **46** ועיפה פילגש כלב ילדה את-חרן ואת-מואל ואת-גוז וחרן הליד
 את-גוז: **ק 47** וצני יהדי רגס ויחס וגישן ופלט ועיפה ושעף: **48** פלגש כלב מעכה
 ילד שצר ואת-תרחנה: **49** ותלד שעף אצי מדמנה את-שוא אצי מכבנה ואצי גבעא
 וצת-כלב עכסה: **ק 50** אלה היו צני כלב צן-חור צכור אפרתה שובל אצי
 קרית יערים: **51** שלמא אצי צית-לחם חרף אצי צית-גדר: **52** והיו צני לשובל
 אצי קרית יערים הראה חצי המנחות: **53** ומשפחות קרית יערים היתרי והפתי
 והשמתי והמשרעי מאלה יאלו הצרעתי והאשתאלי: **ק 54** צני שלמא צית לחם
 ונטופתי עטרות צית יואב וחצי המנחתי הצרעי: **55** ומשפחות ספרים **(י3ע)** **[י3צי]**
 יעבן תרעתי שמעתי שוכתי המה הקיניס הצאים מחמת אצי צית-רכב: **ק 1Ch 3**
 ואלה היו צני דויד אשר נולד-לו בצברון הצכור אמנן לאחינעם היזרעאלי שני
 דניאל לאציהיל הכרמלית: **2** השלשי לאצשלוס צן-מעכה צת-תלמי מלך גשור
 הרביעי אדניה צן-חגית: **3** החמישי שפטיה לאציעל הששי יתרעם לעגלה אשתו: **4**
 ששה נולד-לו בצברון וימלך-שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה
 מלך צירושלם: **ק 5** ואלה נולדו-לו צירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה
 לבת-שוע צת-עמיאל: **6** ויצחר ואלישמע ואליפלט: **7** ונגה ונפג ויפיע: **8** ואלישמע
 ואלידע ואליפלט תשעה: **9** כל צני דויד מלבד צני-פילגשים ותמר אחותם: **פ 10**
 וצן-שלמה רחבעם אציה צנו אסא צנו יהושפט צנו: **11** יורם צנו אחיהו צנו יואש
 צנו: **12** אמליהו צנו עזריה צנו יוחס צנו: **13** אחז צנו חזקיהו צנו מנשה צנו: **14**
 אמון צנו יאשיהו צנו: **15** וצני יאשיהו הצכור יוחנן השני יהויקים השלשי נדקיהו
 הרביעי שלום: **16** וצני יהויקים יכניה צנו נדקיהו צנו: **17** וצני יכניה אסר שאלתאיל
 צנו: **18** ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדציה: **19** וצני פדיה זרצבל ושמע
 וצן-זרצבל משלם וחנניה ושלמית אחותם: **20** וחצבה ואהל וצרכיה וחסדיה
 יושב חסד חמש: **21** וצן-חנניה פלטיה וישעיה צני רפיה צני ארנן צני עזדיה צני
 שכניה: **ק 22** וצני שכניה שמעיה וצני שמעיה חטוש ויגאל וצריח ונעריה ושפט

ששה: ²³ וכן-נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקס שלשה: ²⁴ וזני אליועיני **[הדיוהו]**
[הודויהו] ואלשיבז ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שצעה: **ק** ^{1Ch 4} זני יהודה פרך
 חרזון וכרמי וחור ושוזל: ² ורזיה בן-שוזל הוליד את-יחזקיה ויחזקיה הוליד את-חזקיה
 ואת-לדא חלה משפחות הנרעתי: **ק** ³ ואלה אזי עיטס יזרעאל וישמאל וידבש ושס
 אחותם הנללפוני: ⁴ ופנואל אזי גדר ועזר אזי חושה אלה בני-חור זכור אפרתה
 אזי בית לחם: ⁵ ולאשחור אזי תקוע היו שמי נשים חללה ונערה: ⁶ ותלד לו
 נערה את-אחזס ואת-חפר ואת-תימני ואת-האחשתי אלה בני נערה: ⁷ וזני חללה
 זרת **[ינאר]** **[ולנאר]** ואתנן: ⁸ וקוץ הוליד את-ענוב ואת-הלצצה ומשפחות אחרת
 בן-הרוס: ⁹ ויהי יעבז נכדז מאחיו ואמו קראה שמו יעבז לאמר כי ילדתי בענב:
¹⁰ ויקרא יעבז לאלהי ישראל לאמר אס-ברך תזכרני והרצית את-גבולי והיתה
 ידך עמי ועשית מרעה לבלתי ענבי ויבא אלהים את אשר-שאל: ¹¹ וכלוב
 אחי-שוחה הוליד את-מחיר הוא אזי אשתון: ¹² ואשתון הוליד את-בית רפא
 ואת-פסח ואת-חמנה אזי עיר נחש אלה אנשי רכה: **ק** ¹³ וזני קנו עתניאל ושריה
 וזני עתניאל חמת: ¹⁴ ומעונתי הוליד את-עפרה ושריה הוליד את-יואב אזי
 גיא חרשים כי חרשים היו: **פ** ¹⁵ וזני כלב בן-יפנה עירו אלה ונעס וזני אלה
 וקנו: ¹⁶ וזני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל: ¹⁷ ובן-עזרה יתר ומרד ועפר
 וילון ותהר את-מרים ואת-שמי ואת-ישבז אזי אשתמע: ¹⁸ ואשתו היהדיה ילדה
 את-ירד אזי גדור ואת-חצר אזי שוכו ואת-יקותיאל אזי זנוח ואלה בני בתיה
 בת-פרעה אשר לקח מרד: **ק** ¹⁹ וזני אשת הודיה אחות נחם אזי קעילה הגרמי
 ואשתמע המעכתי: ²⁰ וזני שימון אמנון ונה בן-חנן **[ותולין]** **[ותילין]** וזני ישעי
 זוחת ובן-זוחת: ²¹ בני שלה בן-יהודה ער אזי לכה ולעדה אזי מרשה ומשפחות
 בית-עזדת הבן לבית אשבע: ²² ויוקים ואנשי כוזא ויואש ושרף אשר-בעלו למואב
 וישבי לחם והדברים עתיקים: ²³ המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עס-המלך
 זמלאכתו ישבו שס: **ק** ²⁴ בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאל: ²⁵ שלם בנו
 מזבס בנו משמע בנו: ²⁶ וזני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: ²⁷ ולשמעי
 בני ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בני רבים וכל משפחתם לא הרבו עד-בני
 יהודה: **ק** ²⁸ וישבו צבאר-שבע ומולדה וחזר שועל: ²⁹ וצבלהה ובעלם וצחולד: ³⁰
 וצבתואל וצחרמה וצניקלג: ³¹ וצבית מרכבות וצחזר קוסים וצבית צראי וצשערים
 אלה עריהם עד-מלך דויד: ³² וחזריהם עיטס ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש: ³³
 וכל-חזריהם אשר סביבות הערים האלה עד-בעל זאת מושבתם והתיחשם להם: ³⁴
 ומשוזב וימלך ויושה בן-חמניה: ³⁵ ויואל ויהוא בן-יושביה בן-שריה בן-עשיאל: ³⁶
 ואליועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל ושימאל וזניה: ³⁷ וזיזא בן-שפעי
 בן-אלון בן-ידיה בן-שמרי בן-שמעיה: ³⁸ אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם
 ובית אבותיהם פרזו לרוב: ³⁹ וילכו למצוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה
 ללאנס: ⁴⁰ וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן-חם
 הישבים שס לפנים: ⁴¹ ויצאו אלה הכתובים בשמות בני יחזקיה מלך-יהודה ויכו
 את-אחיהם ואת-**[המעניים]** **[המעונים]** אשר נמצאו-שמה ויחרימם עד-היום הזה

וישבו תחתיהם כי-מרעה ללואנס שם: **42** ומהם מן-בני שמעון הלכו להר שער
 אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי צראשם: **43** ויכו
 את-שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה: **1Ch 5** ובני ראובן צבור-ישראל
 כי הוא הצבור וצחללו ילועי אביו נתנה זכרתו לבני יוסף בן-ישראל ולא
 להתישם לזכרה: **2** כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והזכרה ליוסף: **3** בני
 ראובן צבור ישראל חנוך ופלוה חצרון וכרמי: **4** בני יואל שמעיה בנו גוג בנו
 שמעי בנו: **5** מיכה בנו רחיה בנו זעל בנו: **6** בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר
 מלך אשר הוא נשיא לראובני: **7** ואחיו למשפחתיו בהתישם לתלדותם הראש יעאל
 וזכריהו: **8** וזלע בן-עוזו בן-שמע בן-יואל הוא יושב צערער ועד-נצו וזעל מעון: **9**
 ולמזרח ישב עד-לצוא מדברה למן-הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: **10**
 ובימי שאול עשו מלחמה עס-ההגראים ויפלו צידם וישבו באהליהם על-כל-פני
 מזרח לגלעד: **11** **פ** ובני-גד לנגדם ישבו בארץ הצפן עד-סלכה: **12** יואל הראש
 ושפס המשנה ויעני ושפט בצפן: **13** ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע
 ויורי ויעקן וזיע ועבר שבעה: **14** **ס** אלה בני אביחיל בן-חורי בן-ירוח בן-גלעד
 בן-מיכאל בן-ישישי בן-יחדו בן-צו: **15** אחי בן-עזדיאל בן-גוני ראש לבית אבותם:
16 וישבו בגלעד בצפן ובזנתיה ובכל-מגרשי שרון על-תואלותם: **17** כלם התיששו
 בימי יותם מלך-יהודה ובימי ירבעם מלך-ישראל: **18** **פ** בני-ראובן וגדי וחזי
 שבט-מנשה מן-בני-חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה
 ארבעים וארבעה אלף ושבע-מאות וששים ילאי נבא: **19** ויעשו מלחמה
 עס-ההגראים ויטור ונפיש ונודב: **20** ויעזרו עליהם וינתנו צידם ההגראים וכל
 שעמהם כי לאלהים זקו במלחמה ונעתור להם כי-צטחו צו: **21** וישבו מקניהם
 גמליהם חמשים אלף ואלף מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה
 אלף: **22** כי-חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד-הגלה: **פ**
23 ובני חזי שבט מנשה ישבו בארץ מצפן עד-זעל חרמון ושניר והר-חרמון המה
 רבו: **24** ואלה ראשי בית-אבותם ועפר וישעי ואלילאל ועזריאל וירמיה והודויה
 ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: **25** וימעלו באלהי
 אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי-הארץ אשר-השמיד אלהים מפניהם: **26** ויער אלהי
 ישראל את-רוח פול מלך-אשור ואת-רוח תלגת פלנאסר מלך אשור ויגלם לראובני
 ולגדי ולחזי שבט מנשה ויציאם לחלח וחצור והרא ונהר גזון עד היום הזה: **27** **פ**
 בני לוי גרשון קהת ומררי: **28** ובני קהת עמרם יזהר וחצרון ועזיאל: **29** ובני
 עמרם אהרן ומשה ומרים **ס** ובני אהרן נדב ואזיהוא אלעזר ואיתמר: **30** אלעזר
 הוליד את-פינחס פינחס הליד את-אזישוע: **31** ואזישוע הוליד את-צקי וצקי הוליד
 את-עזי: **32** ועזי הוליד את-זרחיה וזרחיה הוליד את-מריות: **33** מריות הוליד
 את-אמרמה ואמרמה הוליד את-אחיטוב: **34** ואחיטוב הוליד את-נדוק ונדוק הוליד
 את-אחימען: **35** ואחימען הוליד את-עזריה ועזריה הוליד את-יוחנן: **36** ויוחנן
 הוליד את-עזריה הוא אשר כהן צבית אשר-בנה שלמה צירושלם: **37** ויולד עזריה
 את-אמרמה ואמרמה הוליד את-אחיטוב: **38** ואחיטוב הוליד את-נדוק ונדוק הוליד
 את-שלום: **39** ושלום הוליד את-חלקיה וחלקיה הוליד את-עזריה: **40** ועזריה הוליד

את-שריה ושריה הוליד את-יהוֹדָק: **41** ויהוֹדָק הלך בהגלות יהוה את-יהודה
 וירושלם זיד נכדנחֹאֶר: **1 Ch 6 p** זני לוי גרשם קהת ומררי: **2** ואלה שמות
 זני-גרשום לבני ושמעיו: **3** ובני קהת עמרם ויֹאֶהֱר וחסרון ועזיאל: **4** בני מררי מחלי
 ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: **5** לגרשום לבני זנו יחז זמה זנו: **6** יואח
 זנו עדו זנו זרח זנו יאחרי זנו: **7** בני קהת עמינדב זנו קרח זנו אסיר זנו: **8**
 חלקנה זנו ואזיקף זנו ואסיר זנו: **9** תחת זנו אוריאל זנו עזיה זנו ושאל זנו: **10**
 ובני חלקנה עמשי ואחימות: **11** חלקנה **(זנו)** **[בני]** חלקנה לופי זנו ונחח זנו: **12**
 חליאז זנו ירחם זנו חלקנה זנו: **13** ובני שמואל הבכר ושני ואזיה: **14** בני
 מררי מחלי לבני זנו שמעי זנו עזה זנו: **15** שמעא זנו חגיה זנו עשיה זנו: **16** **פ**
 ואלה אשר העמיד דויד על-ידי-שיר בית יהוה ממנוח הארון: **17** ויהיו משרתים
 לפני משכן אהל-מועד בשיר עד-זנות שלמה את-בית יהוה זירושלם ויעמדו
 כמשפטם על-עבודתם: **18** ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר
 זני-יואל זני-שמואל: **19** זני-חלקנה זני-ירחם זני-אליאל זני-חוח: **20** זני-**(לפי)** **[לפי]**
 זני-חלקנה זני-מחח זני-עמשי: **21** זני-חלקנה זני-יואל זני-עוריה זני-לפניה: **22** זני-תחת
 זני-אסיר זני-אזיקף זני-קרח: **23** זני-יֹאֶהֱר זני-קהת זני-לוי זני-ישראל: **24** ואחיו אסף
 העמד על-ימיו אסף זני-זכריהו זני-שמעא: **25** זני-מיכאל זני-זעשיה זני-מלכיה: **26**
 זני-אחמי זני-זרח זני-עדיה: **27** זני-איתן זני-זמה זני-שמעי: **28** זני-יחז זני-גרשם זני-לוי:
29 **ק** ובני מררי אחיהם על-השמאל איתן זני-קישוי זני-עזדי זני-מלוך: **30** זני-חשביה
 זני-אחמייה זני-חלקיה: **31** זני-אחמי זני-זני זני-שמר: **32** זני-מחלי זני-מושי זני-מררי
 זני-לוי: **33** **ק** ואחיהם הלויים נתונים לכל-עבודת משכן בית האלהים: **34** ואהרן ובניו
 מקטירים על-מזבח העולה ועל-מזבח הקטרת לכל מלכת קדש הקדשים ולכפר
 על-ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: **35** **פ** ואלה בני אהרן אלעזר זנו
 פינחס זנו אבישוע זנו: **36** בקי זנו עזי זנו זרחיה זנו: **37** מריות זנו אמריה זנו
 אחיטוב זנו: **38** לדוק זנו אחימעז זנו: **39** **ק** ואלה מושבותם לטירותם בגבולם
 לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: **40** ויתנו להם את-חסרון בארץ
 יהודה ואת-מגרשיה סביבתייה: **41** ואת-שדה העיר ואת-חרייה נתנו לכלב זני-יפנה:
42 **ק** ולבני אהרן נתנו את-ערי המקלט את-חסרון ואת-לזנה ואת-מגרשיה ואת-יתר
 ואת-אשתמע ואת-מגרשיה: **43** ואת-חילו ואת-מגרשיה את-דביר ואת-מגרשיה: **44**
 ואת-עשן ואת-מגרשיה ואת-בית שמש ואת-מגרשיה: **45** **ק** וממטה בנימן את-גבע
 ואת-מגרשיה ואת-עלמת ואת-מגרשיה ואת-ענתות ואת-מגרשיה כל-עריהם
 שלש-עשרה עיר במשפחותיהם: **46** **ק** ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחלית
 מטה חזי מנשה בגורל ערים עשר: **47** **ק** ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
 וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בצפון ערים שלש עשרה: **48** **ק** לבני
 מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה-גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים
 עשרה: **49** ויתנו זני-ישראל ללויים את-הערים ואת-מגרשיהם: **50** ויתנו בגורל ממטה
 זני-יהודה וממטה זני-שמעון וממטה זני בנימן את הערים האלה אשר-יקראו
 אתם בשמות: **51** **ק** ומשפחות זני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: **52** ויתנו

להם את-ערי המקלט את-שכם ואת-מגרשיה צהר אפרים ואת-גור ואת-מגרשיה: **53**
 ואת-יקמעם ואת-מגרשיה ואת-צית חורון ואת-מגרשיה: **54** ואת-חילון ואת-מגרשיה
 ואת-גת-רמון ואת-מגרשיה: **פ 55** וממחצית מטה מנשה את-ענר ואת-מגרשיה
 ואת-צלעם ואת-מגרשיה למשפחת לבני-קהת הנותרים: **פ 56** לבני גרשום ממשפחת
 חזי מטה מנשה את-גולן בצפון ואת-מגרשיה ואת-עשתרות ואת-מגרשיה: **ק 57**
 וממטה יששכר את-קדש ואת-מגרשיה את-דצרת ואת-מגרשיה: **58** ואת-ראמות
 ואת-מגרשיה ואת-ענס ואת-מגרשיה: **ק 59** וממטה אשר את-משל ואת-מגרשיה
 ואת-עצדון ואת-מגרשיה: **60** ואת-חוקק ואת-מגרשיה ואת-רחצ ואת-מגרשיה: **61**
 וממטה נפתלי את-קדש בגליל ואת-מגרשיה ואת-חמון ואת-מגרשיה ואת-קרייתים
 ואת-מגרשיה: **ק 62** לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את-רמונו ואת-מגרשיה
 את-תצור ואת-מגרשיה: **63** ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן
 את-צנר צמדצר ואת-מגרשיה ואת-הצה ואת-מגרשיה: **64** ואת-קדמות ואת-מגרשיה
 ואת-מיפעת ואת-מגרשיה: **65** וממטה-גד את-ראמות בגלעד ואת-מגרשיה ואת-מחנים
 ואת-מגרשיה: **66** ואת-חשבון ואת-מגרשיה ואת-יעזר ואת-מגרשיה: **ק Ich 7** ולבני
 יששכר חולע ופואה **(יש3)** **[ישוב]** ושמרון ארבעה: **ק 2** ובני חולע עזי ורפיה
 ויריאל ויחמי ויצסם ושמאל ראשים לבית-אבותם לחולע גבורי חיל לתלדותם
 מספרם צימי דויד עשרים-ושנים אלף ושם מאות: **ק 3** ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה
 מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם: **4** ועליהם לתלדותם לבית אבותם
 גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כיהרבו נשים וצנים: **5** ואחיהם לכל
 משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: **פ 6** בנימן צלע
 ובכר ודיעאל שלשה: **7** ובני צלע ארבע וועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי
 בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: **ק 8** ובני
 בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני ועמרי וירמות ואזיה וענתות ועלמת
 כל-אלה בני-בכר: **9** והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף
 ומאתים: **ק 10** ובני ידיעאל צלהן ובני צלהן **(יעיש)** **[יעוש]** ובנימן ואהוד וכנענה
 וזיתן ותרשיש ואחישחר: **11** כל-אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים
 שבעה-עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: **12** ושפס וחפס בני עיר חשם בני
 אחר: **13** בני נפתלי יחזיאל וגוני ויזר ושלוש בני צלהה: **פ 14** בני מנשה אשריאל
 אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את-מכיר בני גלעד: **15** ומכיר לקח אשה
 לחפס ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני כלפחד ותהינה ללפחד צנות: **16**
 ותלד מעכה אשת-מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקס: **17**
 ובני אולם בן אלמה בני גלעד בן-מכיר בן-מנשה: **18** ואחתו המלכת ילדה
 את-איש-הוד ואת-אזיעזר ואת-מחלה: **19** ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי
 ואניעם: **פ 20** ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו: **21**
 ובד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי-גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת
 את-מקניהם: **22** ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויצאו אחיו לנחמו: **23** ויצא
 אל-אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו צריעה כי צרעה הייתה בציתו: **24** ובתו
 שארה ותבן את-צית-חורון התחתון ואת-העליון ואת און שארה: **25** ורפח בנו ורשף

ותלח בנו ותמן בנו: **26** לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: **27** נון בנו יהושע בנו: **28** ואחותם ומשבותם בית-אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גור ובנתיה ושכם ובנתיה עד-יעיה ובנתיה: **29** ועל-ידי בני-מנשה בית-שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן-ישראל: **פ** **30** בני אשר ימנה וישוה וישוי וזריעה ושרח אחותם: **31** ובני זריעה חבר ומלכאל הוא אבי **[בזרות]** **[בזרית]**: **32** וחבר הוליד את-יפלט ואת-שומר ואת-חותם ואת שועל אחותם: **33** ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט: **34** ובני שמר אחי **[ורוהגה]** **[ורוהגה]** **[יחבה]** **[ותבה]** וארם: **35** ובן-הלם אחיו זופח וימנע ושלש ועמל: **36** בני זופח סוח וחנפר ושוכל וזרי וימרה: **37** בצר והוד ושמה ושלשה ויתרן ובארם: **38** ובני יתר יפנה ופספה וארם: **39** ובני עלא ארם וחניאל ורניא: **40** כל-אלה בני-אשר ראשי בית-האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף: **1Ch 8: פ** ובנימן הוליד את-בעל בכרו אשבל השני ואחרת השלישי: **2** נוחה הרביעי ורפא החמישי: **3** ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: **4** ואבישוע ונעמן ואחות: **5** וגרא ושפופן וחורם: **6** ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלוס אל-מנחת: **7** ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את-עוזא ואת-אחיחד: **8** ושחרים הוליד בשדה מואב מן-שלחו אתם חושים ואת-בערא נשיו: **9** ויולד מן-חדש אשתו את-יוצב ואת-צביא ואת-מישא ואת-מלכס: **10** ואת-יעון ואת-שכיה ואת-מרמה אלה בניו ראשי אבות: **11** ומחשים הוליד את-אזיטוב ואת-אלפעל: **12** ובני אלפעל עזר ומשעם ושמד הוא בנה את-איוו ואת-לד ובנתיה: **13** וזרעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי חילון המה הזריוו את-יושבי גת: **14** ואחיו ששק וירמות: **15** וחזדיה וערד ועדר: **16** ומיכאל וישפה ויוחא בני זריעה: **17** וחזדיה ומשלם וחזקי וחזר: **18** וישמרי וזיליאה ויוצב בני אלפעל: **19** ויקים וחכרי וחזדי: **20** ואליעני וזלתי ואלילאל: **21** ועדיה וזרריאה ושמרת בני שמעי: **22** וישפן ועזר ואלילאל: **23** ועזרון וחכרי וחנן: **24** וחנניה ועילם וענתתיה: **25** ויפדיה **[ופניאל]** **[ופנואל]** בני ששק: **26** ושמשרי ושחריה ועמליה: **27** ויערשיה ואליה וחכרי בני ירחם: **28** אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: **29** ובגבעון ישבו בני גבעון ושם אשתו מעכה: **30** ובנו הזכור עזרון וזור וקיש ובעל ונדב: **31** וגדור ואחיו חזר: **32** ומקלות הוליד את-שמאה ואף-המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם-אחיהם: **33** ונר הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאול ושאול הוליד את-יהונתן ואת-מלכישוע ואת-אזינדב ואת-אשבעל: **34** ובן-יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את-מיכה: **35** ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחו: **36** ואחו הוליד את-יהועדה ויהועדה הוליד את-עלמת ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד את-מונא: **37** ומונא הוליד את-בנעל רפה בנו אלעשה בנו אלל בנו: **38** ולאלל ששה בניו ואלה שמותם עוריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועזדיה וחנן כל-אלה בני אלל: **39** ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלפלט השלישי: **40** ויהיו בני-אולם אנשים גברי-חיל דרכי קשת ומרבים בניו ובני בניו מאה וחמשים כל-אלה מבני בנימן: **1Ch 9: פ** וכל-ישראל התיחשו והנס

כתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לצבל צמעלס: **ק 2** והיושבים הראשנים אשר באחזתם צעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: **3** וצירושלם ישבו מן-צני יהודה ומן-צני צנימן ומן-צני אפרים ומנשה: **4** עותי צן-עמיהוד צן-עמרי צן-אמרי צן-צנימן) [צני] [מן] צני-פרץ צן-יהודה: **5** ומן-השילוני עשיה הזכור וצניו: **6** ומן-צני-זרח יעואל ואחיהם שש-מאות ותשעים: **7** ומן-צני צנימן סלוא צן-משלם צן-הודויה צן-הסנאה: **8** ויצניה צן-ירחס ואלה צן-עזי צן-מכרי ומשלם צן-שפטיה צן-רעואל צן-יצניה: **9** ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל-אלה אנשים ראשי אבות לבית אצתיהם: **ק 10** ומן-הכהנים ידעיה ויהוריצ ויכין: **11** ועזריה צן-חלקיה צן-משלם צן-לדוק צן-מריות צן-אחיטוב נגיד בית האלהים: **ק 12** ועדיה צן-ירחס צן-פשחור צן-מלכיה ומעשי צן-עדיאל צן-יחזרה צן-משלם צן-משלמית צן-אמר: **13** ואחיהם ראשים לבית אצתם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית-האלהים: **14** ומן-הלויים שמעיה צן-חשוב צן-עזריקס צן-חשביה ומן-צני מררי: **15** וצקצק חרש וגלל ומתניה צן-מיכא צן-זכרי צן-אסף: **16** ועצדיה צן-שמעיה צן-גלל צן-ידותון וצרכיה צן-אסא צן-אלקנה היושב צחצחי נטופתי: **17** והשערים שלום ועקוב ועלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: **18** ועד-הנה צשער המלך מזרחא המה השערים למחנות צני לוי: **19** ושלום צן-קורא צן-אציקס צן-קרח ואחיו לבית-אציו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואצתיהם על-מחנה יהוה שמרי המצוא: **20** ופינחס צן-אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: **21** זכריה צן משלמיה שער פתח לאהל מועד: **22** כלם הצבורים לשערים צספים מאתים ושנים עשר המה צחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם: **23** והם וצניהם על-השערים לבית-יהוה לבית-האהל למשמרות: **24** לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה לפונה ונגבה: **25** ואחיהם צחצריהם לצוא לשצעת הימים מעת אל-עת עס-אלה: **26** כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על-הלשכות ועל האצרות בית האלהים: **27** וקציבות בית-האלהים ילינו כי-עליהם משמרת והם על-המפתח ולצקר לצקר: **28** ומהם על-כלי העבודה כי-צמספר יציאום וצמספר יוציאום: **29** ומהם ממנים על-הכלים ועל כל-כלי הקדש ועל-הסלת והיין והשמן והלצונה והצמשים: **30** ומן-צני הכהנים רקחי המרקחת לצמשים: **31** ומתתיה מן-הלויים הוא הזכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החצמים: **32** ומן-צני הקהתי מן-אחיהם על-לחם המערכת להכין שצת שצת: **ק 33** ואלה המשרים ראשי אצות ללויים צלשכת [פטיריס] [פטוריס] כי-יומם ויליה עליהם צמלאכה: **34** אלה ראשי האצות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו צירושלם: **פ 35** וצגעון ישבו אצני-געון [יעואל] [יעיאל] ושם אשתו מעכה: **36** וצנו הזכור עבדון וצור וקיש וצעל וצגד: **37** וגדור ואחיו וצכריה ומקלות: **38** ומקלות הוליד את-שמאם ואף-הם נגד אחיהם ישבו צירושלם עס-אחיהם: **ק 39** וצנ הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאל ושאל הוליד את-יהונתן ואת-מלכישוע ואת-אצנינדב ואת-אשבעל: **40** וצן-יהונתן מריצ צעל ומרי-צעל הוליד את-מיכה: **41** וצני מיכה פיתון ומלך ותחרע: **42** ואחז הוליד את-יערה ויערה הוליד את-עלמת

ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד את-מונא: **43** ומונא הוליד את-צנעה ורפיה בנו
 אלעשה בנו אלל בנו: **44** ולאכל ששה צנים ואלה שמותם עזריקס צכרו וישמעאל
 ושעריה ועזדיה וחנן אלה בני אלל: **פ 10 1Ch** ופלשתים נלחמו בישראל וינס
 איש-ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים צהר גלצע: **2** וידבקו פלשתים אחרי שאל
 ואחרי בניו ויכו פלשתים את-יונתן ואת-אבינדב ואת-מלכי-שוע בני שאל: **3** ותכבד
 המלחמה על-שאל וימנא הוא המורים בקשת ויחל מן-היורים: **4** ויאמר שאל
 אל-נשא כליו שלף חרבך ודקרני צה פן-יבאו הערלים האלה והתעללו-בי ולא
 אבה נשא כליו כי ירא מאד **ס 5** ויקח שאל את-החרב ויפל עליה: **5** וירא
 נשא-כליו כי מת שאל ויפל גס-הוא על-החרב וימת: **ס 6** וימת שאל ושלשת בניו
 וכל-ציתו יחדו מתו: **7** ויראו כל-איש ישראל אשר-צעמק כי נסו וכי-מתו שאל
 ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: **ס 8** ויהי ממחרת ויבאו
 פלשתים לפשט את-החללים וימנאו את-שאל ואת-בניו נפלים צהר גלצע: **9**
 ויפשיטו וישאו את-ראשו ואת-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר
 את-עצביהם ואת-העם: **10** וישימו את-כליו בית אליהם ואת-גלגלתו תקעו בית
 דגון: **ס 11** וישמעו כל יביש גלעד את כל-אשר-עשו פלשתים לשאל: **12** ויקומו
 כל-איש חיל וישאו את-גופת שאל ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו
 את-עצמותיהם תחת האלה ביבש ויזומו שבעת ימים: **13** וימת שאל צמעלו אשר
 מעל ציהוה על-דבר יהוה אשר לא-שמר וגם-לשאל באוב לדרוש: **14** ולא-דרש
 ציהוה וימיתו ויסב את-המלוכה לדויד בן-ישי: **פ 11 1Ch** ויקצו כל-ישראל
 אל-דויד חזרונה לאמר הנה עמך וצורך אנחנו: **2** גס-תמול גס-שלשום גם צהיות
 שאל מלך אתה המוניא והמציא את-ישראל ויאמר יהוה אליהך לך אתה תרעה
 את-עמי את-ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: **3** ויבאו כל-זקני ישראל
 אל-המלך חזרונה ויכרת להם דויד צרית צחצרון לפני יהוה וימשחו את-דויד
 למלך על-ישראל כדבר יהוה ציד-שמואל: **ס 4** וילך דויד וכל-ישראל ירושלם
 היא יבוס ושם היבוס ישי הארץ: **5** ויאמרו ישי יבוס לדויד לא תבוא הנה
 וילכד דויד את-מגדת ציון היא עיר דויד: **6** ויאמר דויד כל-מכה יבוס צראשונה
 יהיה לראש ולשר ויעל צראשונה יואב בן-נרויה ויהי לראש: **7** וישב דויד במגד
 על-כן קראו-לו עיר דויד: **8** ויצן העיר מסביב מן-המלוא ועד-הסביב ויואב יחיה
 את-שאר העיר: **9** וילך דויד הלך וגדול ויהוה לבאות עמו: **פ 10** ואלה ראשי
 הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו צמלכותו עס-כל-ישראל להמליכו כדבר
 יהוה על-ישראל: **ס 11** ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן-חכמוני ראש
(השלושים) (השלישים) הוא-עורר את-חניתו על-שלש-מאות חלל צפעם אחת: **12**
 ואחריו אלעזר בן-דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: **13** הוא-היה עס-דויד
 צפס דמים והפלשתים נאספושם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים
 והעם נסו מפני פלשתים: **14** וימיצו צחוק-החלקה ויזילו ויכו את-פלשתים ויושע
 יהוה תשועה גדולה: **15** וירדו שלושה מן-השלושים ראש על-הצר אל-דויד
 אל-מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה צעמק רפאים: **16** ודויד אז צמאודה ונציב
 פלשתים אז צבית לחם: **17** **(ויאחז) (ויאחז)** דויד ויאמר מי יסקני מים מצור

בית-לחם אשר בשער: **18** ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאזר-מים מזור
 בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולח-אצה דוד לשתותם וינסך אתם
 ליהוה: **19** ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה
 בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אצה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: **20**
 ואצבי אחי-יואז הוא היה ראש השלושה והוא עורר את-חניתו על-שלש מאות
 חלל **(ולא-)** **[ולר-]** שם בשלושה: **21** מן-השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר
 ועד-השלושה לא-בא: **ס 22** בניה בן-יהוידע בן-איש-חיל רב-פעלים מן-קצצאל הוא
 הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את-הארי בתוך הצור ביום השלג: **23**
 והוא-הכה את-האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור
 ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את-החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו: **24** אלה
 עשה בניו בן-יהוידע ולר-שם בשלושה הגברים: **25** מן-השלושים הנו נכבד הוא
 ואל-השלושה לא-בא ושיממו דוד על-משמעתו: **ס 26** וגבורי החילים עשה-אל
 אחי יואז אלחנן בן-דודו מבית לחם: **ס 27** שמות ההרורי חלך הפלוני: **ס 28** עירא
 בן-עקש התקועי אביעזר הענתותי: **ס 29** סבכי החשתי עילי האחוחי: **ס 30** מהרי
 הכטפתי חלד בן-בענה הנטופתי: **ס 31** אחי בן-ריצי מגבעת בני בנימן: **ס 32** בניה
 הפרעתי: **ס 32** חורי מנחלי געש: **ס 33** אביאל הערבתי: **ס 33** עומות הצחרומי אליחבא
 השעלצני: **ס 34** בני השם הגווי יונתן בן-שגה ההררי: **ס 35** אחיאל בן-שכר ההררי
 אליפל בן-אור: **ס 36** חפר המכרתי אחיה הפלני: **ס 37** חנרו הכרמלי נערי
 בן-אזוי: **ס 38** יואל אחי נתן מבחר בן-הגרי: **ס 39** זלק העמוני נחרי הצרתי נשא
 כלי יואז בן-צרויה: **ס 40** עירא היתרי גרצ היתרי: **ס 41** אוריה החתי זבד
 בן-אחלי: **ס 42** עדינא בן-שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלשים: **ס 43** חנן
 בן-מעכה ויושפט המתני: **ס 44** עויא העשתרתי שמע **(ויעאל)** **[ויעאל]**: **ס 45** בני חותם
 הערערי: **ס 45** ידיעאל בן-שמרי ויחא אחיו התיזי: **ס 46** אליאל המחוס ויריצי
 ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי: **47** אליאל ועובד ויעשאל המצביה: **פ 1Ch 12**
 ואלה הצאים אל-דוד לניקלג עוד עזר מפני שאול בן-קיש והמה בגבורים עזרי
 המלחמה: **2** נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול
 מבנימן: **3** הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי **(ויואל)** **[ויזאל]** ופלג בני
 עומות וצרכה ויהוא הענתתי: **4** וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל-השלשים: **5**
 וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוצבד הגדרתי: **6** אלעזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו
(החריפי) **[החרופי]:** **7** אלקנה וישיהו ועזראל ויעזר וישבעם הקרחים: **8** ויעאלה
 וצדיה בני ירחם מן-הגדוד: **9** ומן-הגדי נבדלו אל-דוד למלך מדברה גברי החיל
 אנשי כבא למלחמה ערכי כנה ורמח לפני אריה פניהם וכבזאים על-ההרים
 למהר: **ס 10** עזר הראש עבדיה השני אליאז השלשי: **11** משמנה הרביעי ירמיה
 החמשי: **12** עתי הששי אליאל השבעי: **13** יוחנן השמיני אלוצבד התשיעי: **14** ירמיהו
 העשירי **ס** מבצני עשתי עשר: **15** אלה מבצני-גר ראשי הכבא אחד למאה הקטן
 והגדול לאלף: **16** אלה הם אשר עברו את-הירדן בחדש הראשון והוא ממלא
 על-כל-**(גדיתי)** **[גדומי]** ויצריחו את-כל-העמקים למזרח ולמערב: **ס 17** ויבאו
 מן-בני בנימן ויהודה עד-למלך לדוד: **18** ויבא דוד לפניהם ויען ויאמר להם

אס-לשלום זאחם אלי לעזרני יהיה-לי עליכם לצב ליחד ואס-לרמותני לצרי צלח
 חמס זכפי ירח אלהי זכותינו ויוכח: **ק 19** ורוח לצבה את-עמשי ראש **[השלושים]**
[השלושים] לך דויד ועמך זן-ישי שלום שלום לך ושלום לעורך כי עורך אלהיך
 ויקבלם דויד ויתנם זראשי הגדוד: **פ 20** וממנשה נפלו על-דויד צבאו עס-פלשתים
 על-שאל למלחמה ולא עזרם כי זעננה שלחהו קרני פלשתים לחמר זראשינו
 יפול אל-אדניו שאל: **21** זלכתו אל-זיקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזד
 וידיעאל ומיכאל ויוזד ואליהוא וזלתי ראשי האלפים אשר למנשה: **22** והמה
 עזרו עס-דויד על-הגדוד כי-גבורי חיל כלם ויהיו שרים צצצא: **23** כי לעת-יוס
 זיוס יצאו על-דויד לעזרו עד-למחנה גדול כמחנה אלהים: **פ 24** ואלה מספרי
 ראשי החלוק לצבא צאו על-דויד חזרונה להסב מלכות שאל אליו כפי יהוה: **ק**
25 בני יהודה נשאי זנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: **ק 26** מן-זני
 שמעון גבורי חיל לצבא שזעת אלפים ומאה: **ק 27** מן-זני הלוי ארבעת אלפים
 ושש מאות: **ק 28** ויהודע הנגיד לזאהרן ועמו שלשת אלפים ושזע מאות: **ק 29**
 וזדוק נער גבור חיל וזית-אזיו שרים עשרים ושנים: **ק 30** ומן-זני זנימן אחי שאל
 שלשת אלפים ועד-הנה מרזיתם שמרים משמרת זית שאל: **ק 31** ומן-זני אפרים
 עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לזית זכותם: **ק 32** ומחזי מטה
 מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו זשמות לצוא להמליך את-דויד: **ק 33** ומזני
 יששכר יודעי זינה לעתים לדעת מה-יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל-אחיהם
 על-פיהם: **ק 34** מוזבולן יוצאי צבא ערכי מלחמה זכל-כלי מלחמה חמשים אלף
 ולעדר זלא-לז ולז: **ק 35** ומנפתלי שרים אלף ועמהם זצנה וחנית שלשים ושזעה
 אלף: **ק 36** ומן-הדני ערכי מלחמה עשרים-ושמונה אלף ושש מאות: **ק 37** ומאשר
 יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: **ק 38** ומעזר לירדן מן-הראזוני והגדי
 וחזי שזט מנשה זכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: **ק 39** כל-אלה אנשי
 מלחמה עדרי מערכה זלצב שלם צאו חזרונה להמליך את-דויד על-כל-ישראל
 וגם כל-שרית ישראל לצ אחד להמליך את-דויד: **40** ויהיו-שם עס-דויד ימים
 שלושה אכלים ושותים כי-הכינו להם אחיהם: **41** וגם הקרוזים-אליהם עד-יששכר
 וזבולן ונפתלי מזיאים לחם זחמורים וזגמלים וזפרדים וזבקר מאכל קמח
 זבלים וזמוקים ויין-ושמן וזקר וזאן לרז כי שמחה זישראל: **פ 1Ch 13** ויועך דויד
 עס-שרי האלפים והמאות לכל-נגיד: **2** ויאמר דויד לכל קהל ישראל אס-עליכם
 טוב ומן-יהוה אלהינו נפרנה נשלחה על-אחינו הנשאים זכל ארנות ישראל
 ועמהם הכהנים והלויים זערי מגרשיהם ויקצו אלינו: **3** ונסבה את-ארון אלהינו
 אלינו כי-לא דרשנהו זימי שאל: **4** ויאמרו כל-הקהל לעשות קן כי-ישר הדבר
 זעיני כל-העם: **5** ויקהל דויד את-כל-ישראל מן-שיחור מזרים ועד-לצוא חמת
 להציא את-ארון האלהים מקרית יערים: **6** ויעל דויד וכל-ישראל זעלתה
 אל-קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב
 הכרוזים אשר-נקרא שם: **7** וירכיבו את-ארון האלהים על-עגלה חדשה מזית
 אזינדב ועזא ואחיו נהגים זעגלה: **8** ודויד וכל-ישראל משחקים לפני האלהים
 זכל-יעו וזשירים וזכנרות וזנבלים וזתפים וזמזלתיים וזחנרות: **9** ויצאו

עד-גרון כידן וישלח עוז את-ידו לאחו את-הארון כי שמטו הצקר: **10** ויתר-אף יהוה בעוז ויכהו על אשר-שלח ידו על-הארון וימת שם לפני אלהים: **11** ויתר לדויד כי-פרץ יהוה פרץ בעוז ויקרא למקום ההוא פרץ עוז עד היום הזה: **12** ויירא דויד את-האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים: **13** ולא-הסיר דויד את-הארון אליו אל-עיר דויד ויטו אל-צית עבד-אדם הגמי: **14** וישב ארון האלהים עס-צית עבד אדם ציתו שלשה חדשים ויצרך יהוה את-צית עבד-אדם ואת-כל-אשר-לו: **פ 14 1Ch** וישלח (חירס) [חורס] מלך-צר מלכאים אל-דויד ועני ארויס וחרשי קיר וחרשי ענים לצנות לו צית: **2** וידע דויד כי-הכינו יהוה למלך על-ישראל כי-נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: **פ 3** ויקח דויד עוד נשים צירושלם ויולד דויד עוד בנים וצנות: **4** ואלה שמות הילודים אשר היו-לו צירושלם שמוע ושוצב נתן ושלמה: **5** ויבחר ואלישוע ואלפלט: **6** וגגה ונפג ויפיע: **7** ואלישמע ובעלדע ואלפלט: **8** וישמעו פלשתים כי-נמשח דויד למלך על-כל-ישראל ויעלו כל-פלשתים לבקש את-דויד וישמע דויד וינא לפניהם: **9** ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: **10** וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על- (פלשתיים) [פלשתים] ונתחם צידי ויאמר לו יהוה עלה ונתחם צידך: **11** ויעלו בצעל-פרצים וכס שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את-אויבי צידי כפרץ מים על-כן קראו שם-המקום ההוא צעל פרצים: **12** ויעזבו-שם את-אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש: **פ 13** ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: **14** וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם וצאת להם ממול הצבאים: **15** ויהי כשמעך את-קול הצעדה צראשי הצבאים אז תנא במלחמה כי-ינא האלהים לפניך להכות את-מחנה פלשתים: **16** ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את-מחנה פלשתים מגבעון ועד-גזרה: **17** וינא שם-דויד צל-הארנות ויהוה נתן את-פחדו על-כל-הגוים: **1Ch 15** ויעשו-לו צתים צעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט-לו אהל: **2** אז אמר דויד לא לשאת את-ארון האלהים כי אס-הלויים כי-צם צחר יהוה לשאת את-ארון יהוה ולשרתו עד-עולם: **פ 3** ויקהל דויד את-כל-ישראל אל-ירושלם להעלות את-ארון יהוה אל-מקומו אשר-הכין לו: **4** ויאסף דויד את-צני אהרן ואת-הלויים: **5** לצני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: **פ 6** לצני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: **פ 7** לצני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים: **פ 8** לצני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: **פ 9** לצני חצרון אליאל השר ואחיו שמונים: **פ 10** לצני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: **פ 11** ויקרא דויד לצדוק ולאציתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: **12** ויאמר להם אתם ראשי האצות ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל-הכניתי לו: **13** כי למזבחהו לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי-לא דרשנהו כמשפט: **14** ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את-ארון יהוה אלהי ישראל: **15** וישאו צני-הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם צמטות עליהם: **פ 16** ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את-אחיהם המשרים צכלי-שיר נצלים וכנרות ומצלתיים משמיעים להרים-צקול לשמחה: **פ 17** ויעמידו הלויים את הימן צן-יואל ומן-אחיו אסף צן-צרכיהו **פ** ומן-צני מררי

אחיהם איתן בן-קושיהו: **18** ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזאל ושמימרות
 ויחאל ועני אליאז וצניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועדד אדם
 ויעיאל השערים: **19** והמשררים הימן אסף ואיתן במלחמים נחשת להשמיע: **20**
 וזכריהו ויעזאל ושמימרות ויחאל ועני ואליאז ומעשיהו וצניהו וצנלים על-עלמות:
21 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועדד אדם ויעיאל ועזיהו וצנרות על-השמינית
 לנחש: **22** וכנניהו שר-הלוים במשא יקר במשא כי מצין הוא: **23** וזרכיהו ואלקנה
 שערים לארון: **24** ושצניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו וצניהו ואליעזר הכהנים
 לארון: **25** ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את-ארון
 ברית-יהוה מן-צית עד-ד-אדם בשמחה: **26** ויהי בעזר האלהים את-הלוים נשאי
 ארון ברית-יהוה ויזבחו שבעה-פריים ושבעה אילים: **27** ודויד מכרבל במעיל צוך
 וכל-הלוים הנשאים את-הארון והמשררים וכנניהו השר המשא המשררים ועל-דויד
 אפוד ד: **28** וכל-ישראל מעלים את-ארון ברית-יהוה בתרועה וצקול שופר
 ובחצצרות ובמלחמים משמעים צנלים וכנרות: **29** ויהי ארון ברית יהוה בא
 עד-עיר דויד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון ותרא את-המלך דויד מרקד
 ומשחק ותבו לו בלבה: **1Ch 16 פ** ויביאו את-ארון האלהים ויניגו אתו בתוך האהל
 אשר נטה-לו דויד ויקריצו עלות ושלמים לפני האלהים: **2** ויכל דויד מהעלות
 העלה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה: **3** ויחלק לכל-איש ישראל מאיש
 ועד-אשה לאיש ככר-לחם ואשפר ואשישה: **4** ויתן לפני ארון יהוה מן-הלוים
 משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: **5 פ** אסף הראש ומשנהו
 זכריהו ויעיאל ושמימרות ויחאל ומתתיהו ואליאז וצניהו ועדד אדם ויעיאל בכלי
 צנלים ובכנרות ואסף במלחמים משמיע: **6** וצניהו ויחאל הכהנים בחצצרות תמיד
 לפני ארון ברית-האלהים: **7** ציוס הוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה
 ביד-אסף ואחיו: **8 פ** הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: **9** שירו לו
 זמרו-לו שירו בכל-נפלאותיו: **10** התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: **11**
 דרשו יהוה ועזו צקשו פניו תמיד: **12** זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
 ומשפטי-פיהו: **13** זרע ישראל עצדו בני יעקב בחיריו: **14** הוא יהוה אלהינו
 בכל-הארץ משפטיו: **15** זכרו לעולם בריתו דבר נזה לאלף דור: **16** אשר כרת
 את-אברהם ושבעתו ליצחק: **17** ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: **18**
 לאמר לך אתן ארץ-כנען חבל נחלתכם: **19** בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים זה:
20 ויתהלכו מגוי אל-גוי ומממלכה אל-עם אחר: **21** לא-הניח לאיש לעשקם ויזכח
 עליהם מלכים: **22** אל-תגעו במשיחי ובנביאי אל-תרעו: **23 פ** שירו ליהוה כל-הארץ
 בשרו מיוס-אל-יוס ישועתו: **24** ספרו בגוים את-כבודו בכל-העמים נפלאותיו: **25** כי
 גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-כל-אלהים: **26** כי כל-אלהי העמים אילים
 ויהוה שמים עשה: **27** הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: **28** הבו ליהוה משפחות
 עמים הבו ליהוה כבוד ועז: **29** הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
 השתחוו ליהוה בהדרת-קדש: **30** חילו מלפניו כל-הארץ אף-תכון חבל בל-תמוט: **31**
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: **32** ירעם הים ומלואו יעלך

השדה וכל-אשר-בו: **33** אז ירננו עמי היער מלפני יהוה כי-צח לשפוט את-הארץ:
34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **35** ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקצננו
והזילנו מן-הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: **36** צרוך יהוה אלהי
ישראל מן-העולם ועד העלם ויאמרו כל-העם אמן והלל ליהוה: **פ** **37** ויעז-שם
לפני ארון צרית-יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר-יום ציומו: **38**
ועזד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועזד אדם בן-ידיתון וחסה לשעריים: **39** ואת
דוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בצמה אשר בגבעון: **40** להעלות עלות
ליהוה על-מזבח העלה תמיד לצקר ולערב ולכל-הכתוב בתורת יהוה אשר זוה
על-ישראל: **41** ועמהם הימן וידותון ושאר הצוררים אשר נקצו בשמות להדות
ליהוה כי לעולם חסדו: **42** ועמהם הימן וידותון חננרות ומלתיים למשמיעים וכלי
שיר האלהים ובני ידותון לשער: **43** וילכו כל-העם איש לציתו ויבד דויד לצרך
את-ציתו: **פ** **1Ch 17** ויהי כאשר ישב דויד ציתו ויאמר דויד אל-נתן הנביא הנה
אנכי יושב צבית הארזים וארון צרית-יהוה תחת יריעות: **2** ויאמר נתן אל-דויד כל
אשר בלצבך עשה כי האלהים עמך: **3** ויהי צלילה ההוא ויהי דבר-אלהים
אל-נתן לאמר: **4** לך ואמרת אל-דויד עזדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה-לי
הבית לשבת: **5** כי לא ישבתי צבית מן-היום אשר העליתי את-ישראל עד היום
הזה ואהיה מאהל אל-אהל וממשכן: **6** בכל אשר-התהלכתי בכל-ישראל הדבר
דברתי את-אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי לאמר למה לא-בניתם
לי בית ארזים: **7** ועתה כה-תאמר לעזדי לדויד **8** כה אמר יהוה צבאות אני
לקחתך מן-הנוה מן-אחרי האין להיות נגיד על עמי ישראל: **8** ואהיה עמך בכל
אשר הלכת ואכרית את-כל-אויבך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר
בארץ: **9** ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחזיו ולא ירגז עוד
ולא-יוסיפו בני-עולה לבלתו כאשר צראשונה: **10** ולמימים אשר צויתי שפטים
על-עמי ישראל והכנעתי את-כל-אויבך ואגד לך ובית יבנה-לך יהוה: **11** והיה
כי-מלאו ימך ללכת עם-אצתיך והקימותי את-זרעך אחריך אשר יהיה ממניך
והכינותי את-מלכותו: **12** הוא יבנה-לי בית וכננתי את-כסאו עד-עולם: **13** אני
אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן וחסידי לא-אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר
היה לפניך: **14** והעמדתיהו צביתי ובמלכותי עד-העולם וכסאו יהיה נכון עד-עולם:
15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל-דויד: **פ** **16** ויצא המלך
דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי-אני יהוה אלהים ומי ציתי כי הביאתני עד-הלם:
17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על-צית-עזדך למרחוק וראיתני כחור האדם
המעלה יהוה אלהים: **18** מה-יוסיף עוד דויד אלך לכבוד את-עזדך ואתה
את-עזדך ידעת: **19** יהוה בעבור עזדך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת להדיע
את-כל-הגדלות: **20** יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: **21**
ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך
שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר-פדית ממזרים גוים: **22** ותתן את-עמך
ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: **23** ועתה יהוה הדבר
אשר דברת על-עזדך ועל-ציתו יאמן עד-עולם ועשה כאשר דברת: **24** ויאמן

ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה נצחית אלהי ישראל אלהים לישראל וצית-דויד
עצדך נכון לפניך: **25** כי אתה אלהי גלית את-אזן עצדך לצנות לו צית עלי-כן
מלא עצדך להתפלל לפניך: **26** ועתה יהוה אתה-הוא האלהים ותדבר עלי-עצדך
הטובה הזאת: **27** ועתה הואלת לצרך את-צית עצדך להיות לעולם לפניך כי-אתה
יהוה ברכת ומצרך לעולם: **פ 1Ch 18** ויהי אחרי-כן ויך דויד את-פלשתים ויכניעם
ויקה את-גת וצנתיה מיד פלשתים: **2** ויך את-מואב והיו מואב עצדים לדויד נשאי
מנחה: **3** ויך דויד את-הדדעור מלך-צובה חמתה בלכתו להציב ידו צנהר-פרת: **4**
וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דויד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב: **5** ויצא ארם דרמשק לעזור להדדעור
מלך צובה ויך דויד בארם עשרים-ושנים אלף איש: **6** וישם דויד בארם דרמשק
ויהי ארם לדויד עצדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: **7** ויקח
דויד את שלטי הזהב אשר היו על עצדי הדדעור ויציאם ירושלים: **8** ומטבחת
ומכון ערי הדדעור לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את-ים הנחשת
ואת-העמודים ואת כלי הנחשת: **פ 9** וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד
את-כל-חיל הדדעור מלך-צובה: **10** וישלח את-הדורס-צנו אלה-המלך-דויד
[לשאל-]לו לשלום ולזכרו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי-איש
מלחמות תעו היה הדדעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת: **11** גם-אתם הקדיש המלך
דויד ליהוה עס-הכסף והזהב אשר נשא מכל-הגוים מאדום וממואב ומצני עמון
ומפלשתים ומעמלק: **12** ואצבי צן-צרויה הכה את-אדום בגיא המלח שמונה עשר
אלף: **13** וישם באדום נציבים והיו כל-אדום עצדים לדויד ויושע יהוה את-דויד
בכל אשר הלך: **14** וימלך דויד על-כל-ישראל ויהי עשה משפט ודקה לכל-עמו:
15 ויואב צן-צרויה עלי-הצבא ויהושפט צן-אחילוד מזכיר: **16** ונדוק צן-אחיטוב
ואצבימלך צן-אציתר כהנים ושואף סופר: **17** וצניהו צן-יהודיע עלי-הכרתי והפלתי
וצני-דויד הראשנים ליד המלך: **פ 1Ch 19** ויהי אחרי-כן וימת נחש מלך צני-עמון
וימלך צנו תחתיו: **2** ויאמר דויד אעשה-חסד עס-חנן צן-נחש כי-עשה אציו עמי
חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על-אציו ויצאו עצדי דויד אל-ארץ צני-עמון
אל-חנן לנחמו: **3** ויאמרו שרי צני-עמון לחנן המכבד דויד את-אצבי צני-עמון
כי-שלח לך מנחמים הלא צעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עצדיו אליך: **פ 4**
ויקה חנן את-עצדי דויד ויגלחם ויכרת את-מדויהם צחתי עד-המפשעה וישלחם: **5**
וילכו ויגידו לדויד על-האנשים וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שצו צירחו עד אשר-יצמח זקנם ושבתם: **6** ויראו צני עמון כי
התבאשו עס-דויד וישלח חנן וצני עמון אלף ככר-כסף לשכר להם
מן-ארם נהרים ומן-ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: **7** וישכרו להם שנים ושלשים
אלף רכב ואת-מלך מעכה ואת-עמו ויצאו ויחנו לפני מידבא וצני עמון נאספו
מעריהם ויצאו למלחמה: **פ 8** וישמע דויד וישלח את-יואב ואת כל-צבא הגבורים:
9 ויצאו צני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר-צאו לצדם בשדה: **10**
וירא יואב כי-היתה פני-המלחמה אליו פנים ואחור ויצחר מכל-צחור צישראל
ויערך לקראת ארם: **11** ואת יתר העם נתן ציד אצבי אחיו ויערכו לקראת צני

עמון: ¹² ויאמר אסתחזק ממני ארם והיית לי לתשועה **ס** ואס-צני עמון יחזקו ממך והושעתוך: ¹³ חזק ונתחזקה צעד-עמנו וצעד ערי אלהינו ויהוה הטוב צעיני יעשה: ¹⁴ ויגש יואב והעם אשר-עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו: ¹⁵ וצני עמון ראו כי-נס ארם וינוסו גס-הם מפני אצשי אחיו ויצאו העירה ויצא יואב ירושלים: **פ** ¹⁶ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את-ארם אשר מעבר הנהר ושוּפך שר-צבא הדדעור לפניהם: ¹⁷ ויגד לדויד ויאסף את-כל-ישראל ויעבר הירדן ויצא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם למלחמה וילחמו עמו: ¹⁸ וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר-הצבא המית: ¹⁹ ויראו עצדי הדדעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עס-דויד ויעזדהו ולא-אצה ארם להושיע את-צני-עמון עוד: **פ** **1Ch 20** ויהי לעת תשובת השנה לעת זאת המלכים וינהג יואב את-חיל הצבא וישחת את-ארץ צני-עמון ויצא וינר את-רצבה ודויד ישב בירושלים ויך יואב את-רצבה ויהרסה: ² ויקח דויד את-עטרת-מלכס מעל ראשו וימלאה משקל ככר-זהב וזה אבן יקרה ותהי על-יראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ³ ואת-העם אשר-רצה הוציא וישר בצמגרה ובחריצי הצרול ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי צני-עמון וישב דויד וכל-העם ירושלים: **פ** ⁴ ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עס-פלשתים אז הכה סבבי החשתי את-ספי מילדי הרפאים ויכנעו: ⁵ ותהי-עוד מלחמה את-פלשתים ויך אלחנן בן-**(יעור)** **(יעיר)** את-לחמי אחי גלית הגתי ועך חניתו כמנור ארגים: ⁶ ותהי-עוד מלחמה צגת ויהי איש מדה ואכזעתי ש-ש-ש עשרים וארבע וגס-הוא נולד להרפא: ⁷ ויחרף את-ישראל ויכהו יהונתן בן-שמעא אחי דויד: ⁸ אל נולדו להרפא צגת ויפלו ציד-דויד וציד-עזדיו: **פ** **1Ch 21** ויעמד שטן על-ישראל ויקח את-דויד למנות את-ישראל: ² ויאמר דויד אל-יואב ואל-שרי העם לכו ספרו את-ישראל מצאר שצע ועד-דן והציאו אלי ואלעה את-מספרם: ³ ויאמר יואב יוסף יהוה על-עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלס לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: ⁴ ודבר-המלך חזק על-יואב וינא ויתהלך בכל-ישראל ויצא ירושלים: ⁵ ויתן יואב את-מספר מפקד-העם אל-דויד ויהי כל-ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה חרבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: ⁶ ולוי וצנימן לא פקד בתוכם כי-נתעב דבר-המלך את-יואב: ⁷ וירע צעיני האלהים על-הדבר הזה ויך את-ישראל: **פ** ⁸ ויאמר דויד אל-האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את-הדבר הזה ועתה העבר-נא את-עוון עבדך כי נסכלתי מאד: **פ** ⁹ וידבר יהוה אל-גד חזה דויד לאמר: ¹⁰ לך ודברת אל-דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בצר-לך אחת מהנה ואעשה-לך: ¹¹ ויצא גד אל-דויד ויאמר לו כה-אמר יהוה קבל-לך: ¹² אס-שלוש שנים רעב ואס-שלשה חדשים נספה מפני-נריך וחרב אויבך למשגת ואס-שלשת ימים חרב יהוה ודבר צארך ומלאך יהוה משחית בכל-גבול ישראל ועתה ראה מה-אשיצ את-שלחי דבר: **פ** ¹³ ויאמר דויד אל-גד כר-לי מאד אפלה-נא ציד-יהוה כי-רבים רחמיו מאד וציד-אדם אל-אפל: ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: ¹⁵ וישלח האלהים מלאך לירושלים

להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על-הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה
 הרף ידך ומלאך יהוה עמד עם-גרון ארנן היצוסי: **ס 16** וישא דויד את-עיניו וירא
 את-מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרצו שלופה צידו נטויה
 על-ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על-פניהם: **17** ויאמר דויד
 אל-האלהים הלא אני אמרתי למנות צעם ואני-הוא אשר-חטאתי והרע הרעותי
 ואלה הנאן מה עשו יהוה אלהי תהי נח ידך צי וצבית אצי ובעמך לא למגפה:
ס 18 ומלאך יהוה אמר אל-גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה
 בגרן ארנן היצוסי: **19** ויעל דויד בדצרגד אשר דבר צסם יהוה: **20** וישב ארנן
 וירא את-המלאך וארצעת בניו עמו מתחצאים וארנן דש חטוים: **21** ויצא דויד
 עד-ארנן ויצט ארנן וירא את-דויד ויצא מן-הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: **22**
 ויאמר דויד אל-ארנן תנה-לי מקום הגרן ואצנה-בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו
 לי ותעזר המגפה מעל העם: **23** ויאמר ארנן אל-דויד קח-לך ויעש אדני המלך
 הטוב צעיניו ראה נתתי הצקר לעלות והמורגים לעצים והחטוים למנחה הכל נתתי:
24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כיי-קנה אקנה בכסף מלא כי לא-אשא אשר-לך
 ליהוה והעלות עולה חנם: **25** ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות:
26 ויצן שס דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל-יהוה ויענהו צאש
 מן-השמים על מזבח העלה: **פ 27** ויאמר יהוה למלאך וישב חרצו אל-נדנה: **28**
 צעת ההיא צראות דויד כיי-ענהו יהוה בגרן ארנן היצוסי ויצת שס: **29** ומשכן
 יהוה אשר-עשה משה צמדבר ומזבח העולה צעת ההיא צצמה בצבעון: **30**
 ולא-יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נצעת מפני חרצו מלאך יהוה: **ס 22 1Ch**
 ויאמר דויד זה הוא צית יהוה האלהים וזה-מזבח לעלה לישראל: **ס 2** ויאמר
 דויד לכנוס את-הגרים אשר צארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אצני גזית לצנות
 צית האלהים: **3** וצרוז לרצ למסמרים ללחות השערים ולמחצרות הכין דויד
 ונחשת לרצ אין משקל: **4** ועצי ארזים לחין מספר כי הציאו הצידיים והצרים עני
 ארזים לרצ לדויד: **פ 5** ויאמר דויד שלמה צני נער ורך והצית לצנות ליהוה
 להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל-הארצות אכינה נח לו ויכן דויד לרצ לפני
 מותו: **6** ויקרא לשלמה צנו ויצוהו לצנות צית ליהוה אלהי ישראל: **ס 7** ויאמר
 דויד לשלמה **(צנו)** **[צני]** אני היה עם-לצני לצנות צית לשם יהוה אלהי: **8** והי
 עלי דצרייהוה לאמר דס לרצ שפכת ומלחמות גדלות עשית לא-תצנה צית לשמי
 כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: **9** הנה-צן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה
 והנחותי לו מכל-אויציו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על-ישראל
 צימיו: **10** הוא-יצנה צית לשמי והוא יהיה-לי לצן ואני-לו לאצ והכינותי כסא
 מלכותו על-ישראל עד-עולם: **11** עתה צני יהי יהוה עמך והצלחת וצנית צית יהוה
 אלהיך כאשר דבר עליך: **12** אך יתן-לך יהוה שכל וצינה וינך על-ישראל
 ולשמור את-תורת יהוה אלהיך: **13** אז תצליח אס-תשמור לעשות את-החקים
 ואת-המשפטים אשר צוה יהוה את-משה על-ישראל חזק ואמן אל-תירא ואל-תחת:
14 והנה צעניי הכינותי לצית-יהוה זהב ככרים מאה-אלף וכסף אלף אלפים
 ככרים ולנחשת ולצרוז אין משקל כי לרצ היה ועצים ואצנים הכינותי ועליהם

תוסיף: ¹⁵ ועמך לרצ עשי מלאכה חזנים וחרשי אצן ועך וכל-חכסם בכל-מלאכה: ¹⁶ לזהב לכסף ולנחשת ולצרוז אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: ¹⁷ וילו דויד לכל-שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: ¹⁸ הלל יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן צידי חת ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: ¹⁹ עתה תנו לבצכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את-מקדש יהוה האלהים להציא את-חרון צרית-יהוה וכלי קדש האלהים לצית הנצנה לשם-יהוה: **1Ch 23 פ** ודויד זקן ושבע ימים וימלך את-שלמה בנו על-ישראל: ² ויאסף את-כל-שרי ישראל והכהנים והלוים: ³ ויספרו הלוים מזן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלם לגברים שלשים ושמונה אלף: ⁴ מאלה לנצח על-מלאכת צית-יהוה עשרים וארבעה אלף ושטררים ושפטים ששת אלפים: ⁵ וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: ⁶ ויחלקם דויד מחלקות **ק** לבני לוי לגרשון קהת ומררי: **ק** ⁷ לגרשני לעדן ושמע: **ק** ⁸ בני לעדן הראש יחיאל וחתם ויאל שלשה: **ק** ⁹ בני שמעי (שלמות) [שלומית] וחיאל והרן שלשה אלה ראשי האצות ללעדן: **ק** ¹⁰ ובני שמעי יחת זינא ויעוש וצריעה אלה בני-שמעי ארבעה: ¹¹ ויהי-יחת הראש וזינא השני ויעוש וצריעה לא-הרצו בנים ויהיו לצית אצ לפקדה אחת: **ק** ¹² בני קהת עמרם יאהר חצרון ועיאל ארבעה: **ק** ¹³ בני עמרם אהרן ומשה ויצל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא-וצניו עד-עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולצרך בשמו עד-עולם: ¹⁴ ומשה איש האלהים בניו יקראו על-שצט הלוי: ¹⁵ בני משה גרשם ואליעזר: ¹⁶ בני גרשום שזאל הראש: ¹⁷ והיו בני-אליעזר רחציה הראש ולא-היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחציה רבו למעלה: ¹⁸ בני יאהר שלמית הראש: **ק** ¹⁹ בני חצרון יריהו הראש אמריה השני יחיאל השלישי ויקמעם הרביעי: ²⁰ בני עיאל מיכה הראש וישיה השני: **ק** ²¹ בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: ²² וימת אלעזר ולא-היו לו בנים כי חס-בנות וישאום בני-קיש אחיהם: ²³ בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: ²⁴ אלה בני-לוי לצית אציהם ראשי האצות לפקודיהם במספר שמות לגלגלם עשה המלאכה לעצדת צית יהוה מזן עשרים שנה ומעלה: ²⁵ כי אמר דויד הניח יהוה אלהי-ישראל לעמו וישכן צירושלם עד-לעולם: ²⁶ וגם ללוים אין-לשאת את-המשכן ואת-כל-כליו לעצדתו: ²⁷ כי בצברי דויד האחרניים המה מספר בני-לוי מזן עשרים שנה ולמעלה: ²⁸ כי מעמדם ליד-בני אהרן לעצדת צית יהוה על-ההצרות ועל-הלשכות ועל-טהרת לכל-קדש ומעשה עצדת צית האלהים: ²⁹ וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המנות ולמחצת ולמרבכת ולכל-משורה ומדה: ³⁰ ולעמד בצקר בצקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ³¹ ולכל העלות עלות ליהוה לשצחות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: ³² ושמרו את-משמרת האל-מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעצדת צית יהוה: **1Ch 24 פ** ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואזיהוא אלעזר ואיתמר: ² וימת נדב ואזיהוא לפני אציהם ובנים לא-היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ³ ויחלקם דויד ודוק מן-בני אלעזר ואחימלך מן-בני איתמר לפקדם בעצדתם: ⁴ וימנאו בני-אלעזר רבים לראשי הגברים מן-בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר

ראשים לבית-אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: **5** וחלקום בגורלות אלה עם-אלה כיהיו שרי-קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: **6** ויכתבם שמעיה בן-נחמאל הסופר מן-הלוי לפני המלך והשרים ודוק הכהן ואחימלך בן-אציתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית-אב אחד אחד לאלעזר ואחו אחד לאיתמר: **7** ויאל הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: **8** לחרם השלישי לשערים הרביעי: **9** למלכיה החמישי למימן הששי: **10** להקוץ השביעי לאביה השמיני: **11** לישוע התשעי לשכניהו העשירי: **12** לאלשיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: **13** לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר: **14** לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: **15** לחזיר שבעה עשר להפזן שמונה עשר: **16** לפתחיה תשעה עשר ליחוקאל העשירי: **17** ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: **18** לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: **19** אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית-יהוה כמשפטם ציד אהרן אביהם כאשר נאמר יהוה אלהי ישראל: **20** ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: **21** לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: **22** ליצרי שלמות לבני שלמות יחת: **23** ובני יריהו אמריהו השני יחזאל השלישי יקמעם הרביעי: **24** בני עוזאל מיכה לבני מיכה **[שמור]** **[שמיר]**: **25** אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: **26** בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: **27** בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: **28** למחלי אלעזר ולאהיה לו בנים: **29** לקיש בני-קיש ירחמאל: **30** ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אצתיהם: **31** ויפילו גם-הם גורלות לעמת אחיהם בני-אהרן לפני דויד המלך ודוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן: **1Ch 25** ויבדל דויד ושרי הנבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון **[הנביאים]** **[הנביאים]** בכנרות בצבלים ובמללתיים והי מספרם אנשי מללכה לעבדתם: **2** לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד-אסף הנבא על-ידי המלך: **3** לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אציהם ידותון בכנור הנבא על-הדות והלל ליהוה: **4** להימן בני הימן בקיהו מתניהו עוזאל שובאל וירימות חנניה חנני אליאחא גדלתי ורממתי עזר ישבקה מלותי הותיר מחזיאות: **5** כל-אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: **6** כל-אלה על-ידי אציהם צביר בית יהוה במללתיים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך **7** אסף וידותון והימן: **7** והי מספרם עם-אחיהם מלמדי-שיר ליהוה כל-המצבין מאתים שמונים ושמונה: **8** ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם-תלמיד: **9** ויאל הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא-ואחיו ובניו שנים עשר: **10** השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר: **11** הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: **12** החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: **13** הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: **14** השביעי אשראלה בניו ואחיו שנים עשר: **15** השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: **16** התשעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: **17** העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: **18** עשתי-עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: **19** השנים עשר לחשביהו בניו ואחיו שנים עשר: **20** לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו

שנים עשר: ²¹ לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: ²² לחמשה עשר
 לירמות בניו ואחיו שנים עשר: ²³ לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר: ²⁴
 לשבעה עשר לישבקה בניו ואחיו שנים עשר: ²⁵ לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו
 שנים עשר: ²⁶ לתשעה עשר למלתי בניו ואחיו שנים עשר: ²⁷ לעשרים לאליטה
 בניו ואחיו שנים עשר: ²⁸ לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר: ²⁹ לשנים
 ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: ³⁰ לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו
 שנים עשר: ³¹ לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר: **1Ch 26 פ**
 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן-קרא מן-בני אסף: ² ולמשלמיהו בנים
 זכריהו הזכור ידיעאל השני וזדיהו השלישי יתניאל הרביעי: ³ עילם החמישי
 יהונן הששי אליהועיני השביעי: ⁴ ולעזר אדם בנים שמעיה הזכור יהוצבד השני
 יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: ⁵ עמיאל הששי יששכר השביעי
 פעלתי השמיני כי זרכו אלהים: **פ** ⁶ ולשמעיהו בנו נולד בנים הממשלים לבית
 אביהם כי-גבורי חיל המה: ⁷ בני שמעיהו עתני ורפאל ועוזבד אלזבד אחיו בני-חיל
 אליהו וסמכיהו: ⁸ כל-אלה מבני עזבד אדם המה וצניהם ואחיהם איש-חיל זכח
 לעזבדה ששים ושנים לעזבד אדם: ⁹ ולמשלמיהו בנים ואחים בני-חיל שמונה עשר:
ס ¹⁰ ולחסה מן-בני-מררי בנים שמרי הראש כי לא-היה זכור וישימהו אביהו
 לראש: ¹¹ חלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל-בנים ואחים לחסה
 שלשה עשר: ¹² לאלה מחלקות השערים לראשי הגזרים משמרות לעמת אחיהם
 לשרת צבית יהוה: ¹³ ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: **פ** ¹⁴
 ויפל הגורל מזרחת לשלמיהו וחכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות וינא גורלו
 לפונה: **ס** ¹⁵ לעזבד אדם נגבה ולבניו צית האספים: ¹⁶ לשפים ולחסה למערב עם
 שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: ¹⁷ למזרח הלויים ששה לפונה
 ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולחספים שנים שנים: ¹⁸ לפרצר למערב ארבעה
 למסלה שנים לפרצר: ¹⁹ אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: ²⁰
 והלויים אחיה על-אזרות צית האלהים ולאזרות הקדשים: ²¹ בני לעדן בני
 הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: ²² בני יחיאלי זתם ויואל
 אחיו על-אזרות צית יהוה: ²³ לעמרמי ליזהרי לחברוני לעזיאלי: ²⁴ ושבאל
 בן-גרשום בן-משה נגיד על-האזרות: ²⁵ ואחיו לאליעזר רחציהו בנו וישעיהו בנו
 וירם בנו וחכרי בנו **(ושלמות)** **(ושלמית)** בנו: ²⁶ הוא שלמות ואחיו על כל-אזרות
 הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי-האלפים והמאות ושרי
 הזבא: ²⁷ מן-המלחמות ומן-השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: ²⁸ וכל ההקדיש
 שמואל הראה ושאל בן-קיש ואבנר בן-נר ויואב בן-צרויה כל המקדיש על
 יד-שלמית ואחיו: **פ** ²⁹ ליזהרי כנניהו ובניו למלאכה החיונה על-ישראל לשטרים
 ולשפטים: ³⁰ לחברוני חציהו ואחיו בני-חיל אלף ושבע-מאות על פקדת ישראל
 מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעזבת המלך: ³¹ לחברוני יריה הראש
 לחברוני לתלדתי לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימנא זהם גבורי
 חיל ציעזיר גלעד: ³² ואחיו בני-חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם

דויד המלך על-הראובני והגדי וחזי שבט המנשי לכל-דבר האלהים ודבר המלך:
פ 27 Ich וזני ישראל למספרם ראשי האצות ושרי האלפים והמאות ושטריהם
 המשרתים את-המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיאלתא חדש בחדש לכל חדשי
 השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: **ק 2** על המחלקת הראשונה לחדש
 הראשון ישבעם בן-זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ק 3** מן-בני-פרץ
 הראש לכל-שרי הצבאות לחדש הראשון: **ק 4** ועל מחלקת החדש השני דודי האחואי
 ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ק 5** שר הצבא
 השלישי לחדש השלישי זניהו בן-יהודע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: **ק 6** הוא זניהו גבור השלשים ועל-השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: **ק 7** הרביעי
 לחדש הרביעי עשה-אל אחי יואב וזדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: **ק 8** החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף: **ק 9** הששי לחדש הששי עירא בן-עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף: **ק 10** השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן-בני אפרים ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ק 11** השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ק 12** התשיעי לחדש התשיעי אביעור הענתתי
(לזנימיני) [לזן] [ימיני] ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ק 13** העשירי לחדש
 העשירי מהרי הנוטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ק 14** עשתי-עשר
 לעשתי-עשר החדש זניה הפרעתוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: **ק 15** השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנוטופתי לעתניאל ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף: **פ 16** ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן-זכרי **ק**
 לשמעוני שפטיהו בן-מעכה: **ק 17** ללוי חשביה בן-קמואל לאהרן אדוק: **ק 18**
 ליהודה אליהו מאחי דויד לישכר עמרי בן-מיכאל: **ק 19** לזבולן ישמעיהו
 בן-עזדיהו לנפתלי ירימות בן-עזריאל: **ק 20** לבני אפרים הושע בן-עזויהו לחזי
 שבט מנשה יואל בן-פדיהו: **ק 21** לחזי המנשה גלעדה ידו בן-זכריהו **ק** לבנימין
 יעשיאל בן-אזנר: **ק 22** לדן עזראל בן-ירחם אלה שרי שבטי ישראל: **ק 23** ולא-נשא
 דויד מספרם למצן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את-ישראל ככוכבי
 השמים: **ק 24** יואב בן-נרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קנף על-ישראל ולא
 עלה המספר במספר דברי-הימים למלך דויד: **ק 25** ועל אצרות המלך עזמות
 בן-עדיאל **ק** ועל האצרות צדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן-עזויהו: **ק 26**
 ועל עשי מלאכת השדה לעזדת האדמה עזרי בן-כלוב: **ק 27** ועל-הכרמים שמעי
 הרמתי ועל שכרמים לאצרות היין זבדי השפמי: **ק 28** ועל-הזיתים והשקמים אשר
 צפלה בעל חנן הגדרי **ק** ועל-אצרות השמן יועש: **ק 29** ועל-הצקר הרעים צרון
(שטרי) [שטרי] השרוני ועל-הצקר צעמקים שפט בן-עדלי: **ק 30** ועל-הגמלים אוזיל
 הישמעלי ועל-האתנות יחדיהו המרנתי: **ק 31** ועל-האלן יזו ההגרי כל-אלה שרי
 הרכוש אשר למלך דויד: **ק 32** ויהונתן דוד-דויד יועץ איש-מצין וסופר הוא ויחיאל
 בן-חכמוני עס-בני המלך: **ק 33** ואחיתפל יועץ למלך **ק** וחזי הארכי רע המלך: **ק 34**
 ואחרי אחיתפל יהודע בן-זניהו ואציתר ושר-צבא למלך יואב: **פ Ich 28** ויקהל
 דויד את-כל-שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את-המלך ושרי

האלפים ושרי המאות ושרי כל-רכוש-ומקנה למלך ולצניו עם-הקריסים והגזורים
 ולכל-גבור חיל אל-ירושלם: **2** ויקם דויד המלך על-רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי
 אני עם-לצבי לצנות צית מנוחה לארון צרית-יהוה ולהדס רגלי אלהינו והכינותי
 לצנות: **3** והאלהים אמר לי לא-תבנה צית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים
 שפכת: **4** ויצחר יהוה אלהי ישראל צי מכל צית-אצי להיות למלך על-ישראל
 לעולם כי ציהודה צחר לגייד וצצית יהודה צית אצי וצצני אצי צי רצה להמליך
 על-כל-ישראל: **5** ומכל-צני כי רצים צנים נתן לי יהוה ויצחר צשלמה צני לשבת
 על-כסא מלכות יהוה על-ישראל: **6** ויאמר לי שלמה צנך הוא-יצנה ציתי וחצרותי
 כ-יצחתי צו לי לצן ואני אהיה-לו לאצ: **7** והכינותי את-מלכותו עד-לעולם
 את-יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: **8** ועתה לעיני כל-ישראל קהל-יהוה
 וצאוני אלהינו שמרו ודרשו כל-מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את-הארץ
 הטובה והנחלתם לצניכם אחריכם עד-עולם: **9** ואתה שלמה-צני דע את-אלהי
 אציק ועצדהו צלצ שלם וצנפש חפצה כי כל-לצנות דורש יהוה וכל-יאר מחשבות
 מצין את-תדרשנו ימצא לך ואת-תעצנו יזינחך לעד: **10** ראה עתה כ-יהוה צחר
 כך לצנות-צית למקדש חזק ועשה: **11** ויתן דויד לשלמה צנו את-תצנית האולם
 ואת-צתיו וגזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים וצית הכפרת: **12** ותצנית כל אשר היה
 צרוח עמו לחצרות צית-יהוה ולכל-הלשכות סציצ לחצרות צית האלהים ולחצרות
 הקדשים: **13** ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל-מלכת עצודת צית-יהוה ולכל-כלי
 עצודת צית-יהוה: **14** לזהב צמשקל לזהב לכל-כלי עצודה ועצודה לכל כלי הכסף
 צמשקל לכל-כלי עצודה ועצודה: **15** ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב
 צמשקל-מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף צמשקל למנורה ונרתיה כעצודת
 מנורה ומנורה: **16** ואת-הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף
 לשלחנות הכסף: **17** והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי זהב צמשקל
 לכפור וכפור ולכפורי הכסף צמשקל לכפור וכפור: **18** ולמזבח הקטרת זהב מזקק
 צמשקל ותצנית המרכבה הכרצים זהב לפרשים וסככים על-ארון צרית-יהוה: **19**
 הכל צכת צמיד יהוה עלי השכיל כל מלכות התצנית: **20** ויאמר דויד לשלמה
 צנו חזק ואמץ ועשה אל-תירא ואל-תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך
 ולא יעזבך עד-ללכות כל-מלכת עצודת צית-יהוה: **21** והנה מחלקות הכהנים
 והלוים לכל-עצודת צית האלהים ועמך צכל-מלכה לכל-ידי צחכמה
 לכל-עצודה והשרים וכל-העם לכל-דצריך: **22** ויאמר דויד המלך לכל-הקהל
 שלמה צני אחד צחר-צו אלהים נער ורך והמלכה גדולה כי לא לאדם הצירה
 כי ליהוה אלהים: **2** וככל-כחי הכינותי לצית-אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף
 והנחשת לנחשת הצרזל לצרזל והעצים לעצים אצני-שהם ומלואים אצני-פוך
 ורקמה וכל אצן יקרה ואצני-שיש לרצ: **3** ועוד צרותי צצית אלהי יש-לי סגלה
 זהב וכסף נתתי לצית-אלהי למעלה מכל-הכינותי לצית הקדש: **4** שלשת אלפים
 ככרי זהב מזהב אופיר ושצעת אלפים ככר-כסף מזקק לטוח קירות הצתים: **5**
 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל-מלכה ציד חרשים ומי מתנדב למלחות ידו היום
 ליהוה: **6** ויתנדבו שרי האצות ושרי שצטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי

מלאכת המלך: **7** ויתנו לעבודת צית-האלהים זהב ככרים חמשת-אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וצרזל מאה-אלף ככרים: **8** והנמנא אתו אבנים נתנו לאוצר צית-יהוה על יד-יחיאל הגרשני: **9** וישמחו העם על-התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: **פ** **10** ויצרך דויד את-יהוה לעיני כל-הקהל ויאמר דויד צרוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד-עולם: **11** לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי-כל בשמים וצארך לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: **12** והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל וצידך כח וגבורה וצידך לגדל ולחזק לכל: **13** ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: **14** וכי מי אני ומי עמי כי-נעצר כח להתנדב כזאת כי-ימנך הכל ומידך נתנו לך: **15** כי-גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל-אבותינו ככל ימינו על-הארץ ואין מקוה: **16** יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינו לבנות-לך צית לשם קדשך מידך (היא) [הוא] ולך הכל: **17** וידעתי אלהי כי אתה צחן לבב ומישרים תרצה אני צישר לבבי התנדבתי כל-אלה ועתה עמך הנמנא-ופה ראיתי בשמחה להתנדב-לך: **18** יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה-זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: **19** ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך ותקיך ולעשות הכל ולבנות הצירה אשר-הכינותי: **פ** **20** ויאמר דויד לכל-הקהל צרכו-נא את-יהוה אלהיכם ויצרכו כל-הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: **21** ויצחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום הוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרצ לכל-ישראל: **22** ויאכלו וישתו לפני יהוה ציום הוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן-דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולזדוק לכהן: **23** וישב שלמה על-כסא יהוה למלך תחת-דויד אביו וינלח וישמעו אליו כל-ישראל: **24** וכל-השרים והגברים וגם כל-בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: **25** ויגדל יהוה את-שלמה למעלה לעיני כל-ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא-היה על-כל-מלך לפניו על-ישראל: **פ** **26** ודויד בן-ישי מלך על-כל-ישראל: **27** והימים אשר מלך על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים וצירושלם מלך שלשים ושלוש: **28** וימת בשביבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: **29** ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על-דברי שמואל הראה ועל-דברי נתן הנביא ועל-דברי גד החזה: **30** עם כל-מלכותו וגבורתו והעמים אשר עזרו עליו ועל-ישראל ועל כל-ממלכות הארצות: **פ**

1 Chronicles 2 ויתחזק שלמה בן-דויד על-מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלוהו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל-ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האצות: **3** וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי-שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-יהוה צמדבר: **4** אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים צהבין לו דויד כי נטה-לו אהל צירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן

יהוה וידרשהו שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: **7** זלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן-לך: **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם-דויד אבי חסד גדול והמלכתי תחמיו: **9** עתה יהוה אלהים יאמן דצרך עם דויד אבי כי אתה המלכתי על-עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומדע תן-לי ואנאה לפני העם-הזה ואצוהה כי-מי ישפט את-עמך הזה הגדול: **11** ויאמר-אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם-לצבך ולא-שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם-ימים רבים לא שאלת ותשאל-לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר המלכתך עליו: **12** החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן-לך אשר לא-היה כן למלכים אשר לפניך ואחרריך לא יהיה-כן: **13** ויצא שלמה לבמה אשר-בגבעון ירושלים מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל: **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם צערי הרכב ועם-המלך צירושלם: **15** ויתן המלך את-הכסף ואת-הזהב צירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו צמחיר: **17** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה צעש מאות כסף וקוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם צידס ויוציאו: **18** ויאמר שלמה לבנות צית לשם יהוה וצית למלכותו: **2Ch 2** ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חנצ צהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: **19** וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לחמר כאשר עשית עם-דויד אבי ותשלח-לו ארזים לבנות-לו צית לשבת צו: **3** הנה אני צונה-צית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת-סמים ומערכת חמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על-ישראל: **4** והצית אשר-אני צונה גדול כי-גדול אלהינו מכל-האלהים: **5** ומי יעז-רכח לבנות-לו צית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלו ומי אני אשר אצנה-לו צית כי אם-להקטיר לפניו: **6** ועתה שלח-לי איש-חכם לעשות צוהב וצכסף וצנחשת וצברזל וצארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם-החכמים אשר עמי ציהודה וצירושלם אשר הכין דויד אבי: **7** ושלח-לי עזי ארזים צרושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עזי לבנון והנה עבדי עם-עבדיך: **8** ולהכין לי עצים לרב כי הצית אשר-אני צונה גדול והפלא: **9** והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין צתים עשרים אלף ושמן צתים עשרים אלף: **10** ויאמר חורם מלך-צר צכתב וישלח אל-שלמה צאהצת יהוה את-עמו נתןק עליהם מלך: **11** ויאמר חורם צרוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את-השמים ואת-הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל וצינה אשר יצנה-צית ליהוה וצית למלכותו: **12** ועתה שלחתי איש-חכם יודע צינה לחורם אבי: **13** צן-אשה מן-בנות דן ואציו איש-צרי יודע לעשות צוהב-וצכסף צנחשת צברזל צאבנים וצעצים צארגמן צתכלת וצבוך וצכרמיל ולפתח כל-פתוח ולחשב כל-מחשבת אשר ינתן-לו עם-חכמך וחכמי

אדני דויד אציק: **14** ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעדיו: **15** ואנחנו נכרת ענים מן-הלצנון ככל-צרכך ונביאם לך רפסדות על-ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלים: **פ 16** ויספר שלמה כל-האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אציו וימלאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות: **17** ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חנב צהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעבד את-העם: **3 2Ch** ויחל שלמה לבנות את-צית-יהוה צירושלם צהר המוריה אשר נראה לדויד אציוהו אשר הכין במקום דויד צגרן ארנן היצוסי: **2** ויחל לבנות צחדש השני צשני צשנת ארבע למלכותו: **3** ואלה הוקד שלמה לבנות את-צית האלהים הארך אמות צמדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: **4** והאולם אשר על-פני הארך על-פני רחב-הצית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים וינפחו מפנימה זהב טהור: **5** ואת הצית הגדול חפה עץ צרושים ויחפחו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: **6** וילף את-הצית אצן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים: **7** ויחק את-הצית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על-הקירות: **8** ויעש את-צית-קדש הקדשים ארכו על-פני רחב-הצית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפחו זהב טוב לככרים שש מאות: **9** ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: **10** ויעש צצית-קדש הקדשים כרובים שנים מעשה לעצעים וינפו אתם זהב: **11** וכפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הצית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר: **12** וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הצית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: **13** כפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על-רגליהם ופניהם לצית: **פ 14** ויעש את-הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל וצוך ויעל עליו כרובים: **פ 15** ויעש לפני הצית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והנפת אשר-על-ראשו אמות חמש: **פ 16** ויעש שרשרות צדציר ויתן על-ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן צשרשרות: **17** ויקם את-העמודים על-פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם-**(הימיני)** **[הימיני]** יכין ושם השמאלי צעו: **פ 2Ch 4** ויעש מוצח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: **פ 2** ויעש את-הים מוצק עשר צאמה משפתו אל-שפתו עגול סביב וחמש צאמה קומתו וקו שלשים צאמה יסב אתו סביב: **3** ודמות צקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר צאמה מקיפים את-הים סביב שנים טורים הצקר יוקים צמאקתו: **4** עומד על-שנים עשר צקר שלשה פנים לפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים גבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל-אחריהם ציתה: **5** ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת-כוס פרח שושנה מחויק צתים שלשת אלפים יכיל: **פ 6** ויעש כורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה צהם את-מעשה העולה ידיחו צם והים לרחצה לכהנים צו: **פ 7** ויעש את-מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן צהיכל חמש מימין וחמש משמאל: **פ 8** ויעש שלחנות עשרה וינח צהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה: **9** ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות

לעזרה וללחמיהם לפה נחשת: **10** ואת־הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגזה: **11** ויעש חורם את־הקירות ואת־היעים ואת־המזרקות **ס** ויכל **[חירס]** ויכל **[חורס]** לעשות את־המלאכה אשר עשה למלך שלמה לבית האלהים: **12** עמודים שנים והגלות והכתרות על־ראש העמודים שמים והשזכות שמים לכסות את־שתי גלות הכתרות אשר על־ראש העמודים: **13** ואת־הרמונים ארבע מאות לשתי השזכות שנים טורים רמונים לשזכה האחת לכסות את־שתי גלות הכתרות אשר על־פני העמודים: **14** ואת־המכנות עשה ואת־הכירות עשה על־המכנות: **15** את־הים אחד ואת־הבקר שנים־עשר תחתיו: **16** ואת־הקירות ואת־היעים ואת־המזלגות ואת־כל־כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: **17** בכר הירדן יקס המלך בעצי האדמה בין סכות ובין נדחה: **18** ויעש שלמה כל־הכלים האלה לרצ מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: **פ** **19** ויעש שלמה את כל־הכלים אשר בית האלהים ואת מוצח הזהב ואת־השלחנות ועליהם לחם הפנים: **20** ואת־המנרות ונרתיהם לבזערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: **21** והפרח והגרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: **22** והמזמרות והמזרקות והכפות והמחנות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב: **2Ch 5** ותשלם כל־המלאכה אשר־עשה שלמה לבית יהוה **ס** ויצא שלמה את־קדשי דויד אביו ואת־הכסף ואת־הזהב ואת־כל־הכלים נתן באצרות בית האלהים: **פ** **2** אז יקהיל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי המטות נשיאי האצות לבני ישראל אל־ירושלם להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דויד היא ציון: **3** ויקהלו אל־המלך כל־איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: **4** ויצאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את־הארון: **5** ויעלו את־הארון ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: **6** והמלך שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מוצחים לאן ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרצ: **7** ויצאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים: **8** והיו הכרובים פרשים כנפים על־מקום הארון ויכסו הכרובים על־הארון ועל־צדיו מלמעלה: **9** ויאריכו הצדים וראו ראשי הצדים מן־הארון על־פני הדביר ולא יראו החונה ויהי־שם עד היום הזה: **10** אין בארון רק שני הלחות אשר־נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עס־בני ישראל בצאתם ממצרים: **פ** **11** והי בצאת הכהנים מן־הקדש כי כל־הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: **12** והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולצניהם וללחיהם מלצשים בוך במצלמים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למוצח ועמהם כהנים למאה ועשרים **[מחצריים]** **[מחצריים]** בצחצרות: **13** והי כאחד **[למחצריים]** **[למחצריים]** ולמשררים להשמיע קול־אחד להלל ולהודת ליהוה וכהרים קול בצחצרות ובמצלמים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: **14** ולא־יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי־מלא כבוד־יהוה את־בית האלהים: **פ** **2Ch 6** אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון צרפלי: **2** ואני בניתי בית־זבל לך ומכון לשבתך עולמים: **3** ויסב המלך את־פניו ויצרך את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עומד: **4** ואמר צרוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר צפוי

את דויד אזי וזידיו מלא לאמר: **5** מן-היום אשר הוצאתי את-עמי מארץ מצרים
 לא-בחרתי צעיר מכל שבטי ישראל לזנות בית להיות שמי שם ולא-בחרתי צאיש
 להיות נגיד על-עמי ישראל: **6** ובחרתי צירושלם להיות שמי שם ובחרתי דויד
 להיות על-עמי ישראל: **7** והי עס-לצב דויד אזי לזנות בית לשם יהוה אלהי
 ישראל: **8** ויאמר יהוה אל-דויד אזי יען אשר היה עס-לצבך לזנות בית לשמי
 הטיבות כי היה עס-לצבך: **9** רק אתה לא תצנה הבית כי צנך היוצא מחלצך
 הוא-יצנה הבית לשמי: **10** ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אזי
 ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ובצנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **11**
 ואשים שם את-הארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עס-צני ישראל: **12** ויעמד
 לפני מוצח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו: **13** כי-עשה שלמה כור נחשת
 ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו
 ויעמד עליו ויצרך על-צרכיו נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: **14** ויאמר
 יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הצרית והחסד לעבדך
 ההלכים לפניך בכל-לבים: **15** אשר שמרת לעבדך דויד אזי את אשר-דברת לו
 ותדבר צפיק וצידך מלאת כיום הזה: **16** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך
 דויד אזי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני יושב על-כסא
 ישראל רק אס-ישמרו צניך את-דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני: **17** ועתה
 יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: **18** כי האמנתי שצ
 אלהים את-האדם על-הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי-הבית
 הזה אשר בניתי: **19** ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי לשמע אל-הרנה
 ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: **20** להיות עיניך פתוחות אל-הבית הזה
 יומם ולילה אל-המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל-התפלה אשר
 תפלל עבדך אל-המקום הזה: **21** ושמעת אל-תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר
 תפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן-השמים ושמעת וסלחת: **22**
 אס-יחטא איש לרעהו ונשא-צו אלה להאלתו וצא אלה לפני מוצחך בבית הזה: **23**
 ואתה תשמע מן-השמים ועשית ושפטת את-עבדך להשיב לרשע לתת דרכו
 צראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: **24** ואס-ייגוף עמך ישראל לפני אויב כי
 יחטאו-לך וצו והודו את-שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה: **25** ואתה
 תשמע מן-השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל-האדמה אשר-נתתה
 להם ולאצתייהם: **26** **פ** **26** צהעזר השמים ולא-ייהי מטר כי יחטאו-לך והתפללו
 אל-המקום הזה והודו את-שמך מחטאתם ישוון כי תענס: **27** ואתה תשמע השמים
 וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל כי תורם אל-הדרך הטובה אשר ילכו-בה
 ונתתה מטר על-ארץ אשר-נתתה לעמך לנחלה: **28** **ס** **28** רעב כי-ייהי צורך דבר
 כי-ייהי שדפון וירקון ארצה וחסיל כי יהיה כי יר-לו אויביו צורך שערי
 כל-נגע וכל-מחלה: **29** כל-תפלה כל-תחנה אשר יהיה לכל-האדם ולכל עמך
 ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל-הבית הזה: **30** ואתה תשמע
 מן-השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל-דרכיו אשר תדע את-לצבו כי
 אתה לצדך ידעת את-לצב בני האדם: **31** למען ייראוך ללכת בצדכך כל-הימים

אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: **ק 32** וגם אל-הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא וצא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה וצאו והתפללו אל-הצית הזה: **33** ואתה תשמע מן-השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הצית הזה אשר צייתי: **34** כי-יבא עמך למלחמה על-אויביו דרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת זה והצית אשר-צייתי לשמך: **35** ושמעת מן-השמים את-תפלתם ואת-תחנונם ועשית משפטם: **36** כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת צם ונתתם לפני אויב ושצום שוביהם אל-ארץ רחוקה או קרובה: **37** והשיבו אל-לצבם בארץ אשר נשבו-שם ושבו והתחנונו אליך בארץ שצים לאמר חטאנו העוינו ורשענו: **38** ושבו אליך בכל-לצם ובכל-נפשם בארץ שצים אשר-שצו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולצית אשר-צייתי לשמך: **39** ושמעת מן-השמים ממכון שבתך את-תפלתם ואת-תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו-לך: **40** עתה אלהי יהו-יבא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: **ק 41** ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילצשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב: **42** יהוה אלהים אל-תשצ פני משיחך זכרה לחסדי דויד עזך: **פ 2Ch 7** וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את-הצית: **2** ולא יכלו הכהנים לצוא אל-צית יהוה כי-מלא כבוד-יהוה את-צית יהוה: **3** וכל בני ישראל ראים צדדת האש וכבוד יהוה על-הצית ויכרעו אפים ארצה על-הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **4** והמלך וכל-העם זבחים זבח לפני יהוה: **ק 5** ויזבח המלך שלמה את-זבח הצקר עשרים ושנים אלף ונאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את-צית האלהים המלך וכל-העם: **6** והכהנים על-משמרותם עמדים והלויים בכלי-שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי-לעולם חסדו צהלל דויד צידם והכהנים **[מחצרים]** **[מחצרים]** נגדם וכל-ישראל עמדים: **ק 7** ויקדש שלמה את-תוך החצר אשר לפני צית-יהוה כי-עשה שם העלות ואת חלצי השלמים כי-מוזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את-העלה ואת-המנחה ואת-החלצים: **8** ויעש שלמה את-החג צעת ההיא שצעת ימים וכל-ישראל עמו קהל גדול מאד מלצוא חמת עד-נחל מנרים: **9** ויעשו ציום השמיני עזרת כי חונת המוצח עשו שצעת ימים והחג שצעת ימים: **10** וציום עשרים ושלשה לחדש השציעי שלח את-העם לאהליהם שמחים וטובי לצ על-הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: **11** ויכל שלמה את-צית יהוה ואת-צית המלך ואת כל-הצח על-לצ שלמה לעשות צצית-יהוה וצציתו הצלית: **פ 12** וירא יהוה אל-שלמה צלילה ויאמר לו שמעתי את-תפלתך וצחרתי צמקום הזה לי לצית זבח: **13** הן אעצר השמים ולא-יהיה מטר והן-אצוה על-חגצו לאכול הארץ ואס-אשלח דבר צעמי: **14** ויכנעו עמי אשר נקרא-שמי עליהם ויתפללו ויצקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן-השמים ואסלח לחטאתם וארפא את-ארצם: **15** עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: **16** ועתה צחרתי והקדשתי

את-הצית הזה להיות-שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-הימים: **17** ואתה
 את-תלך לפני כאשר הלך דויד אציק ולעשות ככל אשר נוייתך וחקי ומשפט
 תשמור: **18** והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אציק לאמר לא-יכרת
 לך איש מושל בישראל: **19** ואסתשזון אתם ועזבתם חקותי ומנותי אשר נתתי
 לפניכם והלכתם ועזדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: **20** ונתשמים מעל
 אדמתי אשר נתתי להם ואת-הצית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני
 ואחנונו למשל ולשנינה בכל-העמים: **21** והצית הזה אשר היה עליון לכל-עבר עליו
 ישם ואמר צמה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולצית הזה: **22** ואמרו על אשר עזבו
 את-יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
 וישתחוו להם ויעזדום על-כן הביא עליהם את כל-הרעה הזאת: **פ 2Ch 8** ויהי מקץ
 עשרים שנה אשר צנה שלמה את-צית יהוה ואת-ציתו: **2** והערים אשר נתן חורם
 לשלמה צנה שלמה אתם ויושב שם את-צני ישראל: **3** וילך שלמה חמת נוצה
 ויחזק עליה: **4** ויצן את-תדמר צמדבר ואת כל-ערי המסכנות אשר צנה צחמת: **5**
 ויצן את-צית חורון העליון ואת-צית חורון התחתון ערי מזור חומות דלתים וצריח:
6 ואת-צעלת ואת כל-ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל-ערי הרכב ואת ערי
 הפרשים ואת כל-חשק שלמה אשר חשק לצנות צירושלם וצלבנון וכל ארץ
 ממשלחו: **7** כל-העם הנותר מן-החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבזסי אשר לא
 מישראל המה: **8** מן-צניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא-כלום צני ישראל
 ויעלם שלמה למס עד היום הזה: **9** ומן-צני ישראל אשר לא-נתן שלמה לעבדים
 למלכתו כי-המה אנשי מלחמה ושרי שלישי ושרי רכבו ופרשיו: **פ 10** ואלה שרי
(הנציבים) (הנציבים) אשר-למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים צעם: **11**
 ואת-צת-פרעה העלה שלמה מעיר דויד לצית אשר צנה-לה כי אמר לא-תשב
 אשה לי בצית דויד מלך-ישראל כי-קדש המה אשר-צאה אליהם ארון יהוה: **פ 12**
 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר צנה לפני האולם: **13**
 וצדרי-יום ציום להעלות כמזבח משה לצחות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים
 בשנה צחג המזות וצחג השצעות וצחג הסכות: **14** ויעמד כמשפט דויד-אציו
 את-מחלקות הכהנים על-עזדתם והלויים על-משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים
 לדברי-יום ציומו והשוערים צמחלקותם לשער ושער כי כן מנזות דויד
 איש-האלהים: **15** ולא סרו מנזות המלך על-הכהנים והלויים לכל-דבר ולאזרות: **16**
 ותכן כל-מלכת שלמה עד-היום מוסד צית-יהוה ועד-כלתו שלם צית יהוה: **פ 17**
 אז הלך שלמה לעציון-גבר ואל-אילות על-שפת הים בארץ אדום: **18** וישלחלו
 חורם ציד-עצדיו **(אניות) (אניות)** ועבדים יודעי ים ויצאו עם-עצדי שלמה אופירה
 ויקחו משם ארבע-מאות וחמשים ככר זהב ויצאו אלי-המלך שלמה: **פ 2Ch 9**
 ומלכת-שצח שמעה את-שמע שלמה ותצוא לנסות את-שלמה צחידות צירושלם
 צחיל ככד מאד וגמלים נשאים צשמים וזהב לרצ ואצן יקרה ותצוא אל-שלמה
 ותדבר עמו את כל-אשר היה עם-לצבה: **2** ויגד-לה שלמה את-כל-דבריה
 ולא-נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: **3** ותרא מלכת-שצח את חכמת שלמה
 והצית אשר צנה: **4** ומאכל שלחנו ומושב עצדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם

ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה צית יהוה ולא־היה עוד צה רוח: **5** ותאמר
 אל־המלך אמת הדבר אשר שמעתי צא־לי על־דברך ועל־חכמתך: **6** ולא־האמנתי
 לדבריהם עד אשר־צאתי ותראינה עיני והנה לא הגד־לי חזי מרצית חכמתך
 יספת על־השמועה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשך ואשרי עבדך אלה העמדים לפניך
 תמיד ושמעים את־חכמתך: **8** יהי יהוה אלהיך צרוך אשר חפץ בך לתתך
 על־כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את־ישראל להעמידו לעולם ויתןך
 עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב
 ובשמים לרב מאד ואזן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר־נתנה מלכת־שבא
 למלך שלמה: **10** וגם־עבדי **[חירס]** **[חורס]** ועבדי שלמה אשר־הציאו זהב מאופיר
 הציאו עצי אלגומים ואזן יקרה: **11** ויעש המלך את־עצי האלגומים מסלות
 לצית־יהוה ולבית המלך וכנרות ונצלים לשרים ולא־נראו כהם לפנים בארץ
 יהודה: **12** והמלך שלמה נתן למלכת־שבא את־כל־חפצה אשר שאלה מלבד
 אשר־הציאה אל־המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: **13** ויהי משקל הזהב
 אשר־בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: **14** לבד מאנשי
 התרים והסחרים מציאים וכל־מלכי ערב ופחות הארץ מציאים זהב וכסף לשלמה:
15 ויעש המלך שלמה מאתים כנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על־הכנה
 האחת: **16** ושלש־מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על־המגן האחת
 ויתנם המלך בצית יער הלבנון: **17** ויעש המלך כסא־שן גדול ויפסו זהב טהור:
18 ושש מעלות לכסא וכבש צהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על־מקום השבת
 ושנים אריות עמדים אלל הידות: **19** ושנים עשר אריות עמדים שם על־שש המעלות
 מזה ומזה לא־נעשה כן לכל־ממלכה: **20** וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל
 כלי צית־יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב צימי שלמה למאומה: **21** כִּי־אניות
 למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורס אחת לשלוש שנים תצואנה אניות תרשיש
 נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: **22** ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
 הארץ לעשר ותכמה: **23** וכל מלכי הארץ מצקשים את־פני שלמה לשמע
 את־חכמתו אשר־נתן האלהים בלבו: **24** והם מציאים איש מנחתו כלי כסף וכלי
 זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר־שנה בשנה: **25** ויהי לשלמה
 ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים־עשר אלף פרשים ויניחם צערי הרכב
 ועם־המלך צירושלם: **26** ויהי מושל בכל־המלכים מן־הנהר ועד־ארץ פלשתים ועד
 גבול מצרים: **27** ויתן המלך את־הכסף צירושלם כאצנים ואת הארזים נתן כשקמים
 אשר־בשפלה לרב: **28** ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל־הארצות: **29** ושאר
 דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא־הם כתובים על־דברי נתן הנביא
 ועל־נבואת אחיה השילוני ובחזות **[יעדי]** **[יעדי]** החזה על־ירבעם בן־נבט: **30** וימלך
 שלמה צירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה: **31** וישב שלמה עם־אצתיו ויקצרהו
 בעיר דויד אציו וימלך רחבעם בנו תחתיו: **פ 2Ch 10** וילך רחבעם שכמה כי שכם
 באו כל־ישראל להמליך אתו: **2** ויהי כשמע ירבעם בן־נבט והוא צמנרים אשר
 ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: **3** וישלחו ויקראו־לו ויבא ירבעם
 וכל־ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר: **4** אצך הקשה את־עלנו ועתה הקל מעבדת

אצין הקשה ומעלו הכבד אשר-נתן עלינו ונעבדך: **5** ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושבו אלי וילך העם: **6** ויועץ המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו עמדים לפני שלמה אציו זהיתו חי לאמר איך אחס נועלים להשיב לעם-הזה דבר: **7** וידברו אליו לאמר אם-תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל-הימים: **8** ויעוז את-ענת הזקנים אשר יענהו ויועץ את-הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: **9** ויאמר אלהם מה אחס נועלים ונשיב דבר את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-נתן אצין עלינו: **10** וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה-תאמר לעם אשר-דברו אליך לאמר אצין הכביד את-עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אציו: **11** ועתה אציו העמים עליכם על כבד ואני אסיף על-עלכם אציו יסר אתכם בשוטים ואני צעקרבאים: **12** ויצא ירבעם וכל-העם אל-רחבעם ציוס השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ציוס השלשי: **13** ויענס המלך קשה ויעוז המלך רחבעם את ענת הזקנים: **14** וידבר אלהם כענת הילדים לאמר הכביד את-עלכם ואני אסיף עליו אציו יסר אתכם בשוטים ואני צעקרבאים: **15** ולא-שמע המלך אל-העם כ-יהיתה נכזה מעם האלהים למען הקים יהוה את-דברו אשר דבר ציד אחיהו השלוני אל-ירבעם בן-נבט: **16** וכל-ישראל כי לא-שמע המלך להם ושיצו העם את-המלך לאמר מה-לנו חלק בדוד ולא-נחלה בצן-ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ציתך דוד וילך כל-ישראל לאהליו: **17** וצני ישראל הישבים צערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: **18** וישלח המלך רחבעם את-הדרס אשר על-המס וירגמו-צו בני-ישראל אצן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: **19** ויפשעו ישראל צצית דוד עד היום הזה: **2Ch 11** ויצא רחבעם ירושלים ויקהל את-צית יהודה וצנימן מאה ושמונים אלף צחור עשה מלחמה להלחם עם-ישראל להשיב את-הממלכה לרחבעם: **2** ויהי דבר-יהוה אל-שמעיהו איש-האלהים לאמר: **3** אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל כל-ישראל ציהודה וצנימן לאמר: **4** כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמו עם-אחיהם שובו איש לציתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דברי יהוה וישבו מלכת אל-ירבעם: **5** וישב רחבעם צירושלים ויצן ערים למצור ציהודה: **6** ויצן את-צית-לחם ואת-עיטם ואת-תקוע: **7** ואת-צית-צור ואת-שוכו ואת-עדלם: **8** ואת-גת ואת-מרשה ואת-צוף: **9** ואת-אדורים ואת-לכיש ואת-עוקה: **10** ואת-צרעה ואת-אילון ואת-חצרון אשר ציהודה וצנימן ערי מצרות: **11** ויחזק את-המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: **12** וצכל-עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרצה מאד ויהי-לו יהודה וצנימן: **13** והכהנים והלוים אשר צכל-ישראל הציצו עליו מכל-גבולם: **14** כ-יעזבו הלוים את-מגרשיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלים כ-יהזיחם ירבעם וצניו מכהן ליהוה: **15** ויעמד-לו כהנים לצמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: **16** ואחריהם מכל שצטי ישראל הנתנים את-לצבם לצקש את-יהוה אלהי ישראל צאו ירושלים לצרות ליהוה אלהי אצותיהם: **17** ויחזקו את-מלכות יהודה ויאמנו את-רחבעם בן-שלמה לשנים שלוש כי הלכו דרך דוד ושלמה לשנים שלוש: **18** ויקח-לו רחבעם אשה את-מחלת (צן)

[צת] ירימות צן-דויד אציהיל צת-אליאצ צן-ישי: ¹⁹ ותלד לו צנים את-יעוש
 ואת-שמריה ואת-זהס: ²⁰ ואחריה לקח את-מעכה צת-אצשלוס ותלד לו את-אציה
 ואת-עתי ואת-זיזא ואת-שלמית: ²¹ ויאבצ רחצעס את-מעכה צת-אצשלוס מכל-נשיו
 ופילגשיו כי נשים שמונה-עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה צנים
 וששים צנות: ²² ויעמד לראש רחצעס את-אציה צן-מעכה לנגיד צאחיו כי
 להמליכו: ²³ ויצן ויפרץ מכל-צניו לכל-ארצות יהודה וצינימן לכל ערי המצרות
 ויתן להם המזון לרצ וישאל המון נשים: **2Ch 12** ויהי כהצין מלכות רחצעס וכחוקתו
 עוצ את-תורת יהוה וכל-ישראל עמו: **פ 2** ויהי צנהה החמישית למלך רחצעס עלה
 שישק מלך-מצרים על-ירושלם כי מעלו ציהוה: ³ צאלף ומאחיס רכצ וצששים
 אלף פרשים ואין מספר לעס אשר-צאו עמו ממצרים לוצים סכיים וכושים: ⁴
 וילכד את-ערי המצרות אשר ליהודה וצא עד-ירושלם: **ס 5** ושמעיה הנציא צא
 אל-רחצעס ושרי יהודה אשר-נאספו אל-ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה-אמר
 יהוה אתם עוצתם אתי ואף-אני עוצתי אתכם ציד-שישק: ⁶ ויכעו שרי-ישראל
 והמלך ויאמרו לדיק יהוה: ⁷ וצראות יהוה כי נכעו היה דצרי-יהוה אל-שמעיה
 לאמר נכעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא-תתך חמתי צירושלם
 ציד-שישק: ⁸ כי יהיו-לו לעצדים וידעו עצודתי ועצודת ממלכות הארצות: **ס 9** ועל
 שישק מלך-מצרים על-ירושלם ויקח את-ארצות צית-יהוה ואת-ארצות צית המלך
 את-הכל לקח ויקח את-מגני הזהצ אשר עשה שלמה: ¹⁰ ויעש המלך רחצעס
 תחתיהם מגני נחשת והפקיד על-יד שרי הרצים השמרים פתח צית המלך: ¹¹ ויהי
 מדי-צוא המלך צית יהוה צאו הרצים ונשאוס והשצוס אל-תא הרצים: ¹² וצהכנעו
 סצ ממנו אף-יהוה ולא להשחית לכלה וגם ציהודה היה דצרים טוצים: **ס 13**
 ויתחוק המלך רחצעס צירושלם וימלך כי צן-ארבעים ואחת שנה רחצעס צמלכו
 ושצע עשרה שנה מלך צירושלם העיר אשר-צחר יהוה לשוס את-שמו שס מכל
 שצטי ישראל ושס אמו נעמה העמנית: ¹⁴ ויעש הרע כי לא הכין לצו לדרוש
 את-יהוה: **ס 15** ודצרי רחצעס הראשנים והאחרונים הלוא-הם כתוצים דצרי
 שמעיה הנציא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחצעס וירצעס כל-הימים: ¹⁶ וישכצ
 רחצעס עם-אצתיו ויקצר צעיר דויד וימלך אציה צנו תחתיו: **פ 2Ch 13** צשנת שמונה
 עשרה למלך ירצעס וימלך אציה על-יהודה: ² שלוש שנים מלך צירושלם ושס
 אמו מיכיהו צת-אוריאל מן-גצעה ומלחמה היתה צין אציה וצין ירצעס: ³ ויאסר
 אציה את-המלחמה צחיל גצורי מלחמה ארבע-מאות אלף איש צחור **ס** וירצעס
 ערך עמו מלחמה צשמונה מאות אלף איש צחור גצור חיל: **ס 4** ויקס אציה מעל
 להר צמרים אשר צהר אפרים ויאמר שמעוני ירצעס וכל-ישראל: ⁵ הלא לכם
 לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על-ישראל לעולם לו ולצניו
 צרית מלח: **ס 6 ויקס ירצעס צן-נצט עצד שלמה צן-דויד וימרד על-אדניו: ⁷
 ויקצלו עליו אנשים רקיס צני צליעל ויתאמרו על-רחצעס צן-שלמה ורחצעס היה
 נער ורך-לצצ ולא התחזק לפניהם: ⁸ ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת
 יהוה ציד צני דויד ואתם המון רצ ועמכם עגלי זהצ אשר עשה לכם ירצעס
 לאלהים: ⁹ הלא הדחתם את-כהני יהוה את-צני הרחן והלויס ותעשו לכם כהנים**

כעמי הארצות כליהבא למלא ידו צפר צן-צקר ואילם שצעה והיה כהן ללא
 אלהים: **ס 10** ואנחנו יהוה אלהינו ולא עוזנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן
 והלויים במלכות: **11** ומקטרים ליהוה עלות צבקר-צבקר וצער-צערב וקותר-סמים
 ומערכת לחם על-השלתן הטבור ומנורת הזהב ונרתיה לצער צערב צערב
 כישמרים אנחנו את-משמרת יהוה אלהינו ואתם עוצתם אתו: **12** והנה עמנו צראש
 האלהים וכהניו וחלצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל-תלתמו עם-יהוה
 אלהי-אבותיכם כילא תלליחו: **13** וירבעם הסב את-המארב לצוא מאחריהם והיו
 לפני יהודה והמארב מאחריהם: **14** ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור
 וינעקו ליהוה והכהנים **[מחללים]** **[מחללים]** בחלצרות: **15** ויריעו איש יהודה והי
 צהריע איש יהודה והאלהים נגף את-ירבעם וכל-ישראל לפני אציה ויהודה: **16**
 וינוקו בני-ישראל מפני יהודה ויתנס אלהים צידם: **17** ויכו בהם אציה ועמו מכה
 רבה ויפלו תללים מישראל חמש-מאות אלף איש צמור: **18** ויכנעו בני-ישראל צעת
 היא ואמנו בני יהודה כי נשענו על-יהוה אלהי אבותיהם: **19** וירדף אציה אחרי
 ירבעם וילכד ממנו ערים את-צית-אל ואת-צנותיה ואת-ישנה ואת-צנותיה
 ואת-**[עפרון]** **[עפרון]** וצנתיה: **20** ולא-עזר כח-ירבעם עוד צימי אציה ויגפהו יהוה
 וימת: **פ 21** ויתחזק אציה וישאלו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים צנים
 וש עשרה צנות: **ס 22** ויתר דברי אציה ודרכיו ודצרו כחוצים צמדרש הנציח
 עד: **23** וישכב אציה עם-אצתיו ויקצרו אתו צעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו
 צימיו שקטה הארץ עשר שנים: **פ 2Ch 14** ויעש אסא הטוב והישר צעיני יהוה אלהיו:
2 ויסקר את-מוצבות הנכר והצמות וישצר את-המוצבות ויגדע את-האשרים: **3** ויאמר
 ליהודה לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמנוה: **4** ויסקר מכל-ערי
 יהודה את-הצמות ואת-החמנים ותשקט הממלכה לפניו: **5** ויצן ערי מצורה ציהודה
 כישקטה הארץ ואין-עמו מלחמה צשנים האלה כיהנית יהוה לו: **6** ויאמר
 ליהודה נצנה את-הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים וצריחים עודנו הארץ
 לפנינו כי דרשנו את-יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויצנו וינליחו: **פ 7** והי
 לאסא חיל נשא ננה ורמח מיהודה שלש מאות אלף **ס** ומצנימן נשאי מגן ודרכי
 קשת מאתים ושמונים אלף כל-אלה גבורי חיל: **8** ויאל אלהים זרח הכושי צחיל
 אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויצא עד-מרשה: **9** ויאל אסא לפניו ויערכו
 מלחמה צגיא נפתה למרשה: **10** ויקרא אסא אל-יהוה אלהיו ויאמר יהוה
 אין-עמך לעזור צין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כיעליך נשענו וצשמך צחנו
 על-ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל-יעזר עמך אנוש: **ס 11** ויגף יהוה
 את-הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: **12** וירדפם אסא והעם אשר-עמו
 עד-לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כין-נשצרו לפני-יהוה ולפני מחנהו וישאו
 שלל הרבה מאד: **13** ויכו את כל-הערים סציצות גרר כיהיה פחד-יהוה עליהם
 ויצו את-כל-הערים כיצזה רבה היתה בהם: **14** וגם-אהלי מקנה הכו וישצו לאן
 לרצ וגמלים וישצו ירושלים: **ס 2Ch 15** ועזריהו צן-עודד היתה עליו רוח אלהים: **2**
 ויאל לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל-יהודה וצנימן יהוה עמכם צהיותכם
 עמו ואס-תדרשהו ימצא לכם ואס-תעזבהו יעזב אתכם: **ס 3** וימים רבים לישראל

ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: **4** וישב בצר-לו על-יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימנא להם: **5** ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל-יושבי הארצות: **6** וכתתו גוי-בגוי ועיר בעיר כי-אלהים הממס בכל-צרה: **7** ואתם חזקו ואל-יירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם: **8** וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדה הנביא התחזק ויעצר השקונים מכל-ארץ יהודה וצנימן ומן-הערים אשר לכד מהר אפרים וחדש את-מוצת יהוה אשר לפני אולם יהוה: **9** ויקבץ את-כל-יהודה וצנימן והגרים עמם מאפרים ומנשה ומשמעון כי-נפלו עליו מישראל לרב צראתם כי-יהוה אלהיו עמו: **10** ויקבצו ירושלם צחדש השלישי לשנת חמש-עשרה למלכות אסא: **11** ויצחו ליהוה ציוס ההוא מן-השלל הביאו בקר שבע מאות ולאן שבעת אלפים: **12** ויצאו צבירת לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם בכל-לצצם ובכל-נפשים: **13** וכל אשר לא-ידרש ליהוה אלהי-ישראל יומת למן-קטן ועד-גדול למאיש ועד-אשה: **14** וישצעו ליהוה בקול גדול וצחרועה וצחלצרות וצשופרות: **15** וישמחו כל-יהודה על-השצועה כי בכל-לצצם נשצעו ובכל-רצונם בקשהו וימנא להם וינח יהוה להם מסביב: **16** וגם-מעכה אם אסא המלך הסירה מגזירה אשר-עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את-מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: **17** והצמות לא-סרו מישראל רק לצב-אסא היה שלם כל-ימיו: **18** ויצא את-קדשי אציו וקדשו בית האלהים כסף וזהב וכלים: **19** ומלחמה לא היתה עד שנת-שלשים וחמש למלכות אסא: **20** וישנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך-ישראל על-יהודה ויבן את-הרמה לצלתי תת יוצא וצא לאסא מלך יהודה: **2** ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל-בן-הדד מלך ארם היושב צדרמשק לאמר: **3** צבית ציני וצינך וצינ אציו וצינ אצין הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר צביתך את-בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: **4** וישמע בן הדד אל-המלך אסא וישלח את-שרי החילים אשר-לו אל-ערי ישראל ויכו את-עיון ואת-דן ואת אצל מים ואת כל-מסכנות ערי נפתלי: **5** ויהי כשמע בעשא ויחדל מצבות את-הרמה וישבת את-מלאכתו: **6** ואסא המלך לקח את-כל-יהודה וישאו את-אצני הרמה ואת-עזיה אשר צנה בעשא ויבן בהם את-גבע ואת-המזפה: **7** ובעת ההיא צא חנני הראה אל-אסא מלך יהודה ויאמר אליו צהשענך על-מלך ארם ולא נשענת על-יהוה אלהיך על-כן נמלט חיל מלך-ארם מידך: **8** הלא הכושים והלוצים היו לחיל לרב לרבז ולפרשים להרצה מאד וצהשענך על-יהוה נתנם צידך: **9** כי יהוה עיניו משטעות בכל-הארץ להתחזק עס-לצצם שלם אליו נסכלת על-זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: **10** ויכעס אסא אל-הרעה ויתנהו בית המהפכת כי-צועף עמו על-זאת וירנץ אסא מן-העם בעת ההיא: **11** והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על-ספר המלכים ליהודה וישראל: **12** ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו צרגליו עד-למעלה חליו וגם-בחליו לא-דרש את-יהוה כי צרפאים: **13** וישכז אסא עס-אצתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: **14** ויקצרהו בצקרתיו אשר כרה-לו צעיר דויד וישיכזהו צמשכז אשר מלא בשמים וניס מרקחים צמרקחת מעשה וישרפו-לו שרפה גדולה

עד-למאד: **פ** **2Ch 17** וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על-ישראל: **2** ויתן-חיל
 בכל-ערי יהודה הצבורות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא
 אציו: **3** והיה יהוה עס-יהושפט כי הלך בדרכי דויד אציו הראשנים ולא דרש
 לבעלים: **4** כי לאלהי אציו דרש וצממותיו הלך ולא כמעשה ישראל: **5** וכן יהוה
 את-הממלכה צידו ויתנו כל-יהודה מנחה ליהושפט והי-לו עשר-וכבוד לרב: **6**
 ויגבה לצו בדרכי יהוה ועוד הקיר את-הצממות ואת-האשרים מיהודה: **פ** **7** ובשנת
 שלוש למלכו שלח לשריו לנבן-חיל ולעזדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד
 בערי יהודה: **8** ועממה הלויים שמעיהו ונתניהו וזדיהו ועשהאל **[ושמרמות]**
[ושמרמות] ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלויים ועממה אלישמע ויהורם
 הכהנים: **9** וילמדו ציהודה ועממה ספר תורת יהוה ויטבו בכל-ערי יהודה וילמדו
 בעם: **10** והיה פחד יהוה על כל-ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
 עס-יהושפט: **11** ומן-פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים
 מביאים לו כאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע
 מאות: **פ** **12** והיה יהושפט הלך וגדל עד-למעלה ויבן ציהודה צירניות וערי
 מסכנות: **13** ומלחכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל צירושלם:
14 ואלה פקדתם לצית אצותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל
 שלש מאות אלף: **פ** **15** ועלי-ידו יהוה השר ועמו מאתים ושמונים אלף: **פ** **16**
 ועלי-ידו עמסיה בן-זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: **פ** **17**
 ומן-בנימין גבור חיל אלידע ועמו נשקיקשת ומגן מאתים אלף: **פ** **18** ועלי-ידו
 יהוהצד ועמו מאה-ושמונים אלף חלוצי צבא: **פ** **19** אלה המשרתים את-המלך
 מלצד אשר-נתן המלך בערי המצור כל-יהודה: **פ** **2Ch 18** והיה ליהושפט עשר
 וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: **2** וירד לקץ שנים אל-אחאב לשמרון ויזבח-לו אחאב
 כאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתוהו לעלות אל-רמות גלעד: **3** ויאמר אחאב
 מלך-ישראל אל-יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני
 כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: **4** ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דרש-נא כיום
 את-דבר יהוה: **5** ויקבץ מלך-ישראל את-הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהים
 הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ציד המלך: **6**
 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: **7** ויאמר מלך-ישראל
 אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרוש את-יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי-איננו מתנבא
 עלי לטובה כי כל-ימיו לרעה הוא מיכיהו בן-ימלא ויאמר יהושפט אל-יאמר
 המלך כן: **8** ויקרא מלך ישראל אל-סרים אחד ויאמר מהר **[מיכיהו]** **[מיכיהו]**
 בן-ימלא: **9** ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה יושבים איש על-כסאו מלצשים
 גדים וישבים בגרן פתח שער שמרון וכל-הנבאים מתנבאים לפניהם: **10** ויעש לו
 דקיהו בן-כנענה קרני ברזל ויאמר כה-אמר יהוה צאלה תנגח את-ארים
 עד-כלותם: **11** וכל-הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והללח ונתן יהוה
 ציד המלך: **12** והמלאך אשר-הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי
 הנבאים פה-אחד טוב אל-המלך והי-נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: **13** ויאמר
 מיכיהו חי-יהוה כי את-אשר-יאמר אלהי אתו אדבר: **14** ויבא אל-המלך ויאמר

המלך אליו מיכה הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אס-אחדל ויאמר עלו והצליתו וינתנו צידכם: **15** ויאמר אליו המלך עד-כמה פעמים אני משציעך אשר לא-תדבר אלי רק-אמת צס יהוה: **16** ויאמר ראיתי את-כל-ישראל נפוצים על-ההרים כלאן אשר אין-להן רעה ויאמר יהוה לא-אדנים לאלה ישוּבו איש-לציתו בשלום: **17** ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט הלך אמרתי אליך לא-יתנצא עלי טוב כי אס-לרע: **18** **ס** ויאמר לכן שמעו דבר-יהוה ראיתי את-יהוה יושב על-כסאו וכל-נצח השמים עמדים עליימינו ושמאלו: **19** ויאמר יהוה מי יפתה את-אחאב מלך-ישראל ויעל ויפל צרמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: **20** וינא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו צמה: **21** ויאמר אלא והייתי לרוח שקר צפי כל-נציאיו ויאמר תפתה וגס-תוכל לא ועשה-כן: **22** ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר צפי נציאך אלה ויהוה דבר עליך רעה: **23** **ס** ויגש לדקיהו בן-כנענה ויך את-מיכיהו על-הלחי ויאמר חי זה הדרך עבר רוח-יהוה מאתי לדבר אתך: **24** ויאמר מיכיהו הנך ראה ציוס הוא אשר תצוא חדר בחדר להצבא: **25** ויאמר מלך ישראל קחו את-מיכיהו והשיבוו אל-אמון שר-העיר ואל-יואש בן-המלך: **26** ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שוצי בשלום: **27** ויאמר מיכיהו אס-שוצו תשוצו בשלום לא-דבר יהוה צי ויאמר שמעו עמים כלס: **28** **פ** ויעל מלך-ישראל ויהושפט מלך-יהודה אל-רמת גלעד: **29** ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט התחפש וצוא במלחמה ואתה לצב בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויצאו במלחמה: **30** ומלך ארס צוה את-שרי הרכב אשר-לו לאמר לא תלחמו את-הקטן את-הגדול כי אס-את-מלך ישראל לצדו: **31** ויהי כראות שרי הרכב את-יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו: **32** ויהי כראות שרי הרכב כי לא-היה מלך ישראל וישצו מאחריו: **33** ואיש משך בקשת לתמו ויך את-מלך ישראל צין הדצקים וצין השרין ויאמר לרכב הפך **[יד]** **[יד]** והואתני מן-המחנה כי החליתי: **34** ותעל המלחמה ציוס הוא ומלך ישראל היה מעמיד צמרכבה נכה ארס עד-הערב וימת לעת צוה השמש: **2Ch 19** וישב יהושפט מלך-יהודה אל-ציתו בשלום לירושלם: **2** וינא אל-פניו יהוה בן-חנני החזה ויאמר אל-המלך יהושפט הירשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב וצואת עליך קף מלפני יהוה: **3** אצל דברים טובים נמצאו עמך כי-צערת האשרות מן-הארץ והכינות לצבך לדרש האלהים: **4** וישב יהושפט צירושלם **ס** וישב וינא צעס מצאר שצע עד-הר אפרים וישצים אל-יהוה אלהי אצותיהם: **5** ויעמד שפטים בצרץ צכל-ערי יהודה הצצרות לעיר ועיר: **6** ויאמר אל-השפטים ראו מה-אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם צדבר משפט: **7** ועתה יהי פחד-יהוה עליכם שמרו ועשו כי-אין עס-יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח-שחד: **8** וגס צירושלם העמיד יהושפט מן-הלוים והכהנים ומראשי האצות לישראל למשפט יהוה ולריצ וישצו ירושלם: **9** וינא עליהם לאמר כה תעשון ציראת יהוה צאמונה וצצב שלם: **10** וכל-ריצ אשר-ייצוא עליכם מאחיכם הישצים צעריהם צין-דס לדס צין-תורה למנוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה

והיה-קנף עליכם ועל-אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: **11** והנה אמריהו כהן הראש
 עליכם לכל דברי-יהוה וזדיהו בן-ישמעאל הנגיד לבית-יהודה לכל דבר-המלך
 ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עס-הטוב: **פ 20 Ch 2** ויהי אחריכן באו
 בני-מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על-יהושפט למלחמה: **2** ויצאו ויגידו
 ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארס והנם בחלזון תמר היא
 עין גדי: **3** וירא ויתן יהושפט את-פניו לדרוש ליהוה ויקרא-אום על-כל-יהודה: **4**
 ויקצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל-ערי יהודה באו לבקש את-יהוה: **5** ויעמד
 יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: **6** ויאמר יהוה
 אלהי אבותינו הלא אתה-הוא אלהים צשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים
 ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: **7** הלא אתה אלהינו הורשת את-ישבי
 הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: **8** וישבו-בה
 ויצו לך בה מקדש לשמך לאמר: **9** אם-סתבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב
 נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מנרתנו ותשמע
 ותושיע: **10** ועתה הנה בני-עמון ומואב והר-שעיר אשר לא-נתתה לישראל לבוא
 בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: **11** והנה-הם גמלים
 עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: **12** אלהינו הלא תשפט-צם כי אין בנו
 כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה-נעשה כי עליך עינינו:
13 וכל-יהודה עמדים לפני יהוה גם-טפס נשיהם ובניהם: **פ 14** ויחזאל בן-זכריהו
 בן-בניה בן-יעיאל בן-מתניה הלוי מן-בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל:
15 ויאמר הקשילו וכל-יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה-אמר יהוה לכם
 אתם אל-תיראו ואל-תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי
 לאלהים: **16** מחר רדו עליהם הנם עליהם במעלה הציץ ומאחתם אתם בסוף הנחל
 פני מדבר ירואל: **17** לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את-ישועת יהוה
 עמכם יהודה וירושלם אל-תיראו ואל-תחתו מחר באו לפנייהם ויהוה עמכם: **18**
 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל-יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות
 ליהוה: **19** ויקמו הלויים מן-בני הקהתים ומן-בני הקרחים להלל ליהוה אלהי
 ישראל בקול גדול למעלה: **20** וישכימו בצקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד
 יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו
 האמינו בנביאיו והללנו: **21** ויועץ אל-העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים
 להדרת-קדש צאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: **22** ובעת
 החלו צרנה ותהלה נתן יהוה מארצים על-בני עמון ומואב והר-שעיר הבאים
 ליהודה ויגפּו: **23** ויעמדו בני עמון ומואב על-ישבי הר-שעיר להחרים ולהשמיד
 וככלותם ציושי שער עזרו איש-צרעהו למשחית: **24** ויהודה בא על-המנצפה
 למדבר ויפנו אל-ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: **25** ויצא יהושפט
 ועמו לבו את-שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם
 לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את-השלל כי רב-הוא: **26** וביום הרבעי נקלו
 לעמק צרעה כיי-שם צרכו את-יהוה על-כן קראו את-שם המקום ההוא עמק צרעה
 עד-היום: **27** וישבו כל-איש יהודה וירושלם ויהושפט צראשם לשב אל-ירושלם

בשמחה כי-שמחם יהוה מאויביהם: **28** ויצאו ירושלם צבצלים וצבצורות וצבצורות אל-צית יהוה: **29** והי פחד אלהים על כל-ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: **30** ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: **פ 31** וימלך יהושפט על-יהודה צן-שלשים וחמש שנה צמלכו ועשרים וחמש שנה מלך צירושלם ושם אמו עוזבה צת-שלחי: **32** וילך צדרך אציו אסא ולא-סר ממנה לעשות הישר צעני יהוה: **33** אך הצמות לא-סרו ועוד העם לא-הכינו לצבם לאלהי אצתיהם: **34** ויתר צברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתוצים צדברי יהוא צן-חנני אשר העלה על-ספר מלכי ישראל: **35** ואחריכן אצחצר יהושפט מלך-יהודה עם אחויה מלך-ישראל הוא הרשיע לעשות: **36** ויצברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות צעניון גצר: **37** ויתנצח אליעזר צן-דדוהו ממרשה על-יהושפט לאמר כהצחצרך עם-אחזיהו פרץ יהוה את-מעשיך וישצרו אניות ולא עזרו ללכת אל-תרשיש: **2Ch 21** וישצב יהושפט עם-אצתיו ויקצר עם-אצתיו צעיר דויד וימלך יהורם צנו תחתי: **2** ולו-אחים צני יהושפט עזריה ויחאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל-אלה צני יהושפט מלך-ישראל: **3** ויתן להם אציהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם-ערי מצרות ציהודה ואת-הממלכה נתן ליהורם כי-הוא הצבור: **פ 4** ויקם יהורם על-ממלכת אציו ויתחזק ויהרג את-כל-אחיו צחרצ וגם משרי ישראל: **5** צן-שלשים ושחיס שנה יהורם צמלכו ושמונה שנים מלך צירושלם: **6** וילך צדרך מלכי ישראל כאשר עשו צית אחאצ כי צת-אחאצ היתה לו אשה ויעש הרע צעני יהוה: **7** ולא-אצה יהוה להשחית את-צית דויד למען הצרית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולצניו כל-הימים: **8** צימיו פשע אדום מתחת יד-יהודה וימליכו עליהם מלך: **9** ויעצר יהורם עם-שריו וכל-הרכב עמו והי קס לילה ויך את-אדום הקוצב אליו ואת שרי הרכב: **10** ויפשע אדום מתחת יד-יהודה עד היום הזה אז תפשע לצנה צעת הדיא מתחת ידו כי עוצ את-יהוה אלהי אצתיו: **11** גס-הוא עשה-צמות צהרי יהודה ויזן את-ישצי ירושלם וידח את-יהודה: **פ 12** ויצא אליו מכתב מאליהו הנציא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אצין תחת אשר לא-הלכת צדרכי יהושפט אצין וצדרכי אסא מלך-יהודה: **13** ותלך צדרך מלכי ישראל ותונה את-יהודה ואת-ישצי ירושלם כהזנות צית אחאצ וגם את-אחיק צית-אצין הטוצים ממך הרגת: **14** הנה יהוה נגף מגפה גדולה צעמך וצצניך וצנשיך וצכל-רכושך: **15** ואתה צחליים רבים צמחלה מעיך עד-יאלו מעיך מן-החלי ימים על-ימים: **16** ויער יהוה על-יהורם את רוח הפלשתים והערצים אשר על-יד כושים: **17** ויעלו ציהודה וצבקעה וישצו את כל-הרכוש הנמצא לצית-המלך וגם-צניו ונשיו ולא נשאר-לו צן כי אס-יהואחז קטן צניו: **18** ואחרי כל-זאת נגפו יהוה צמעיו לחלי לאין מרפא: **19** והי לימים מימים וכעת זאת הקך לימים שנים יאלו מעיו עם-חליו וימת צתחלאים רעים ולא-עשו לו עמו שרפה כשרפת אצתיו: **20** צן-שלשים ושחיס היה צמלכו ושמונה שנים מלך צירושלם וילך צלא חמדה ויקצרהו צעיר דויד ולא צקצרות המלכים: **2Ch 22** וימליכו יושצי ירושלם את-אחזיהו צנו הקטן תחתי כי כל-הראשנים הרג הגדוד הצא צערצים למחנה וימלך אחזיהו צן-יהורם מלך

יהודה: **פ 2** בן-ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך צירושלם ושם אמו עתליהו בת-עמרי: **3** גם-הוא הלך בדרכי בית אחאז כי אמו היתה יוענתו להרשיע: **4** ויעש הרע צעיני יהוה כבית אחאז כי-המה היו-לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: **5** גם בעצתם הלך וילך את-יהורם בן-אחאז מלך ישראל למלחמה על-חזאל מלך-ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את-יורם: **6** וישב להתרפא צירעאל כי המכים אשר הכוהו ברמה בהלחמו את-חזאל מלך ארם ועזריהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יהורם בן-אחאז צירעאל כי-חלה הוא: **7** ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל-יורם וצבאו יבא עם-יהורם אל-יהוא בן-נמשי אשר משחו יהוה להכרית את-בית אחאז: **8** והיה כהשפט יהוא עם-בית אחאז וימנא את-שרי יהודה וצני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: **9** ויצקש את-אחזיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאחו אל-יהוא וימתו ויקברו כי אמרו בן-יהושפט הוא אשר-דרש את-יהוה בכל-לצבו ואין לבית אחזיהו לעזר כח לממלכה: **10** ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת צנה ותקם ותדבר את-כל-זרע הממלכה לבית יהודה: **11** ותקם יהושבעת בת-המלך את-יואש בן-אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני-המלך המומתים ותתן אתו ואת-מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת-המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: **12** והיה אחס צבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ: **פ 2Ch 23** וצנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את-שרי המאות לעזריהו בן-ירחם ולישמעאל בן-יהוחנן ולעזריהו בן-עוזבד ואת-מעשיהו בן-עדיהו ואת-אלישפט בן-זכרי עמו בצרית: **2** ויסבו ציהודה ויקבצו את-הלויים מכל-ערי יהודה וראשי האצות לישראל ויצאו אל-ירושלם: **3** ויכרת כל-הקהל צרית צבית האלהים עם-המלך ויאמר להם הנה בן-המלך ימלך כאשר דבר יהוה על-צני דויד: **4** זה הדבר אשר תעשו השלישית מכס צאי השצת לכהנים וללויים לשערי הספים: **5** והשלישית צבית המלך והשלישית בשער היסוד וכל-העם בחצרות בית יהוה: **6** ואל-יצוא צבית-יהוה כי אם-הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי-קדש המה וכל-העם ישמרו משמרת יהוה: **7** והקיפו הלויים את-המלך סביב איש וכליו צידו והבא אל-הצית יומת והיו את-המלך צבאו וצבא-תו: **8** ויעשו הלויים וכל-יהודה ככל אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו צאי השצת עם יוצאי השצת כי לא פטר יהוידע הכהן את-המחלקות: **9** ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את-החניתיים ואת-המגנות ואת-השליטים אשר למלך דויד אשר צבית האלהים: **10** ויעמד את-כל-העם ואיש שלחו צידו מכתף הצית הימנית עד-כתף הצית השמאלית למוצח ולצית על-המלך סביב: **11** ויוציאו את-בן-המלך ויתנו עליו את-הגנור ואת-העדות וימליכו אתו וימשחוהו יהוידע וצניו ויאמרו יחי המלך: **ס 12** ותשמע עתליהו את-קול העם הרצים והמהללים את-המלך ותצוא אל-העם צית יהוה: **13** ותרא והנה המלך עומד על-עמודו צמבוא והשרים והחצרות על-המלך וכל-עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את-צגדיה ותאמר קשר קשר: **ס 14** ויוצא יהוידע הכהן את-שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אל-מצבת השדרות והבא

אחריה יומת נחרצ כי אמר הכהן לא תמיתוה צית יהוה: **15** וישימו לה ידיים ותצוה אל-מצוא שער-הסוסים צית המלך וימיתוה שם: **פ 16** ויכרת יהודע צרית צינו וצין כל-העם וצין המלך להיות לעם ליהוה: **17** ויצאו כל-העם צית-הבצל ויתצוה ואת-מוצחתיו ואת-ללמיו שצרו ואת מתן כהן הצעל הרגו לפני המוצחות: **18** וישם יהודע פקדת צית יהוה ציד הכהנים הלויים אשר חלק דויד על-צית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב צתורת משה צשמחה וצשיר על ידי דויד: **19** ויעמד השוערים על-שערי צית יהוה ולא-יצא טמא לכל-דבר: **20** ויקח את-שרי המאות ואת-האדירים ואת-המושלים צעם ואת כל-עם הארץ ויורד את-המלך מצית יהוה ויצאו צתוך-שער העליון צית המלך ויושיצו את-המלך על כסא הממלכה: **21** וישמחו כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המיתו נחרצ: **Ch 24 2** וישמעו שנים יאש צמלכו וארבעים שנה מלך צירושלם ושם אמו צציה מצאר שצב: **2** ויעש יואש הישר צעיני יהוה כלי-ימי יהודע הכהן: **3** וישאלו יהודע נשים שמים ויולד צנים וצנות: **4** ויהי אחריכן היה עס-לצ יואש לחדש את-צית יהוה: **5** ויקצן את-הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקצו מכל-ישראל כסף לחזק את-צית אלהיכם מדי שנה צשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלויים: **6** ויקרא המלך ליהודע הראש ויאמר לו מדוע לא-דרשת על-הלויים להציא מיהודה ומירושלם את-משאת משה עצד-יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: **7** כי עתליהו המרשעת צניה פרצו את-צית האלהים וגם כל-קדשי צית-יהוה עשו לצעלים: **8** ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו צשער צית-יהוה חונה: **9** ויתנו-קול ציהודה וצירושלם להציא ליהוה משאת משה עצד-האלהים על-ישראל צמדבר: **10** וישמחו כל-השרים וכל-העם ויצאו וישליכו לארון עד-לכלה: **11** ויהי צעת יציא את-הארון אל-פקדת המלך ציד הלויים וכראותם כ-ירצ הכסף וצא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את-הארון וישארו וישצוהו אל-מקמו כה עשו ליום ציום ויאספו-כסף לרצ: **12** ויתנהו המלך ויהודע אל-יעושה מלאכת עצודת צית-יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש צית יהוה וגם לחרשי צרול ונחשת לחזק את-צית יהוה: **13** ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה צידם ויעמידו את-צית האלהים על-מתכנתו ויאמנהו: **14** וככלותם הציאו לפני המלך ויהודע את-שאר הכסף ויעשהו כלים לצית-יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות צצית-יהוה תמיד כל ימי יהודע: **פ 15** ויוקן יהודע וישצב ימים וימת צן-מאה ושלישים שנה צמותו: **16** ויקצרהו צעיר-דויד עס-המלכים כ-יעשה טובה צישראל ועם האלהים וציתו: **ס 17** ואחרי מות יהודע צאו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם: **18** ויעצו את-צית יהוה אלהי אבותיהם ויעדו את-האשרים ואת-העצבים ויהי-קף על-יהודה וירושלם צאשמתם זאת: **19** וישלח צהם נבאים להשיצם אל-יהוה ויעידו צם ולא האזינו: **ס 20** ורוח אלהים לצשה את-זכריה צן-יהודע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עצרים את-מנות יהוה ולא תצליחו כ-יעצבתם את-יהוה ויעצו אתכם: **21** ויקשרו עליו וירגמהו אצן צמנות המלך צחצר צית יהוה: **22** ולא-זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהודע אציו עמו ויהרג את-צנו וכמותו אמר ירא

יהוה וידרש: **פ** ²³ ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארס ויצאו אליהוה וירושלם וישחיתו את-כל-שרי העם מעם וכל-שללם שלחו למלך דרמשק: ²⁴ כי במצער אנשים באו חיל ארס ויהוה נתן צידם חיל לרצ מאד כי עזבו את-יהוה אלהי אבותיהם ואת-יואש עשו שפטים: ²⁵ וזלכתם ממנו כי-עזבו אהו **[במחליים]** רבים התקשרו עליו עצדיו צדמי צני יהודע הכהן ויהרגוהו על-מטתו וימת ויקברוהו בעיר דויד ולא קברוהו בקברות המלכים: **ק** ²⁶ ואלה המתקשרים עליו זכד צן-שמעת העמונית ויהוצד צן-שמרית המואצית: ²⁷ וצניו **[ורצ]** **[ירצ]** המשא עליו ויסוד בית האלהים הנס כתוצים על-מדרש ספר המלכים וימלך אמניוהו צנו תחציו: **פ** **2Ch 25** צן-עשרים וחמש שנה מלך אמניוהו ועשרים ותשע שנה מלך צירושלם ושם אמו יהועדן מירושלים: ² ויעש הישר צעיני יהוה רק לא בלצב שלם: ³ ויהי כאשר חוקה הממלכה עליו ויהרג את-עצדיו המכים את-המלך אציו: ⁴ ואת-צנייהם לא המיית כי ככתוצ צתורה בצספר משה אשר-ציה יהוה לאמר לא-ימותו אצות על-צנים וצנים לא-ימותו על-אצות כי איש צחטאו ימותו: **פ** ⁵ ויקצן אמניוהו את-יהודה ויעמידם לבית-אצות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל-יהודה וצנימן ויפקדם למצן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש-מאות אלף צחור יוצא צצא אהו רמת ונה: ⁶ וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל צמאה ככר-כסף: ⁷ ואיש האלהים צא אליו לאמר המלך אל-יצא עמך צצא ישראל כי אין יהוה עס-ישראל כל צני אפרים: ⁸ כי אס-צא אהה עשה חוק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש-כח בצלהים לעזור ולהכשיל: ⁹ ויאמר אמניוהו לאיש האלהים ומה-לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרצה מזה: ¹⁰ ויצדילם אמניוהו להגדוד אשר-צא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ציהודה וישצו למקומם צחרי-אף: **פ** ¹¹ ואמניוהו התחזק וינהג את-עמו וילך גיא המלח ויך את-צני-שעיר עשרת אלפים: ¹² ועשרת אלפים חיים שצו צני יהודה ויציאום לראש הסלע וישליכום מראש-הסלע וכלם נצקעו: **ק** ¹³ וצני הגדוד אשר השיצ אמניוהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו צערי יהודה משמרון ועד-צית חורון וכו מהם שלשת אלפים ויצו צזה רצה: **ק** ¹⁴ ויהי אחרי צוא אמניוהו מהכות את-אדומים ויצא את-אלהי צני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ¹⁵ ויחר-אף יהוה צאמניוהו וישלח אליו צצא ויאמר לו למה דרשת את-אלהי העם אשר לא-הצילו את-עמם מידך: ¹⁶ ויהי צדצרו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל-לך למה יכון ויחדל הנציא ויאמר ידעתי כי-יעץ אלהים להשחיתך כי-עשית זאת ולא שמעת לעצתי: **פ** ¹⁷ ויועץ אמניוהו מלך יהודה וישלח אל-יואש צן-יהואחז צן-יהוא מלך ישראל לאמר **[לך]** **[לכה]** נתראה פנים: ¹⁸ וישלח יואש מלך-ישראל אל-אמניוהו מלך-יהודה לאמר החוח אשר בלצנון שלח אל-הארז אשר בלצנון לאמר תנה-את-צתך לצני לאשה ותעצר חית השדה אשר בלצנון ותרמם את-החוח: ¹⁹ אמרת הנה הכית את-אדום וגשאלך לצך להכציד עתה שצה בציתך למה תתגרה צרעה ונפלת אהה ויהודה עמך: ²⁰ ולא-שמע אמניוהו כי מהאלהים היא למען תחס ציד כי דרשו את אלהי אדום: ²¹ ויעל יואש מלך-ישראל ויתראו פנים הוא

ואמצייהו מלך-יהודה צבית שמש אשר ליהודה: **22** וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: **23** ואת אמצייהו מלך-יהודה בן-יואש בן-יהואחז חפש יואש מלך-ישראל צבית שמש ויציאהו ירושלם ויפרץ צחומת ירושלם משער ארפריס עד-שער הפונה ארבע מאות אמה: **24** וכל-הזבז והכסף ואת כל-הכלים הנמצאים צבית-האלהים עס-עצד אדום ואת-אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישצ שמרון: **פ 25** ויחי אמצייהו בן-יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן-יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: **26** ויתר דברי אמצייהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על-ספר מלכי-יהודה וישראל: **27** ומעת אשר-סר אמצייהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר צירושלם וינכ לבישה וישלחו אחריו לבישה וימיתהו שם: **28** וישאהו על-הסוסים ויקברו אהו עס-אצתיו צעיר יהודה: **2Ch 26** ויקחו כל-עם יהודה את-עזיהו והוא בן-שש עשרה שנה וימליכו אהו תחת אציו אמצייהו: **2** הוא צנה את-חילות וישיצה ליהודה אחרי שכב-המלך עס-אצתיו: **פ 3** בן-שש עשרה שנה עזיהו צמלכו וחמשים ושתיים שנה מלך צירושלם ושם אמו **[יכיליה]** **[יכיליה]** מן-ירושלם: **4** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמצייהו אציו: **5** ויהי לדרש אלהים צימי זכריהו המצין צראת האלהים וצימי דרשו את-יהוה הצליחו האלהים: **6** וינא וילחם צפלשתיים ויפרץ את-חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים צאשדוד וצפלשתיים: **7** ויעזרהו האלהים על-פלשתיים ועל-**[הערביים]** **[הערבים]** הישצים צגור-צעל והמעונים: **8** ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד-לצוא מצרים כי החזיק עד-למעלה: **9** ויצן עזיהו מגדלים צירושלם על-שער הפנה ועל-שער הגיא ועל-המקצוע ויחזקם: **10** ויצן מגדלים צמדצר ויחצצ צרות רבים כי מקנה-רצ היה לו וצשפלה וצמישור אכרים וכרמים צהרים וצכרמלל כי-אהצ אדמה היה: **פ 11** ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צכא לגדוד צמספר פקדתם ציד **[יעואל]** **[יעואל]** הקופר ומעשיהו השוטר על יד-חננייהו משרי המלך: **12** כל מספר ראשי האצות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: **13** ועל-ידם חיל צכא שלש מאות אלף ושצעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה צכח חיל לעזר למלך על-האויצ: **14** ויכן להם עזיהו לכל-הצכא מגנים ורמחים וכוצעים ושרינות וקשתות ולאצני קלעים: **15** ויעש צירושלם חשצנות מחשצת חושצ להיות על-המגדלים ועל-הפנות לירוא צחצים וצאצנים גדלות וינא שמו עד-למרחוק כי-הפליא להעזר עד כי-חזוק: **16** וכחזקתו גצה לצו עד-להשחית וימעל ציהוה אלהיו וינא אל-היכל יהוה להקטיר על-מזבח הקטרת: **17** וינא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים צני-חיל: **18** ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים צני-אחרן המקדשים להקטיר נא מן-המקדש כי מעלת ולא-לך לכבוד מיהוה אלהים: **19** ויזעף עזיהו וצידו מקטרת להקטיר וצועפו עס-הכהנים והצרעת זרחה צמנחו לפני הכהנים צבית יהוה מעל למזבח הקטרת: **20** ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה-הוא מצרע צמנחו ויצהלוהו משס וגס-הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: **21** ויהי עזיהו המלך מצרע עד-ייום מותו וישצ בית **[החפשות]** **[החפשות]** מצרע כי נגור מצית יהוה ויותם צנו על-צית המלך שופט את-עם הארץ: **22** ויתר דברי עזיהו הראשנים

והאחרנים כתב ישעיהו בן-אמוץ הנביא: **23** וישכב עזיהו עם-אבותיו ויקברו אתו עם-אבותיו בצדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מזרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו: **פ 27 2Ch** בן-עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת-דדוק: **2** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו רק לא-בא אל-היכל יהוה ועוד העם משחיתים: **3** הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרצ: **4** וערים בנה בהר-יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: **5** והוא נלחם עם-מלך בני-עמון ויחזק עליהם ויתגורלו בני-עמון בשנה ההיא מאה ככר-כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון **ס** ובשנה השנית והשלשית: **6** ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: **7** ויתר דברי יותם וכל-מלחמתיו ודרכיו הנם כתוצים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה: **8** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם: **9** וישכב יותם עם-אבותיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אחז בנו תחתיו: **פ 28 2Ch** בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: **2** וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: **3** והוא הקטיר בגיף בן-הנס ויצער את-בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: **4** ויצח ויקטר בצמות ועל-הגבעות ותחת כלי-עץ רענן: **5** ויתנהו יהוה אלהיו ציד מלך ארם ויכרבו וישבו ממנו שביה גדולה ויצאו דרמשק וגם ציד-מלך ישראל נתן ויך-בו מכה גדולה: **ס 6** ויהרג פקח בן-רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני-חיל בעוצם את-יהוה אלהי אבותם: **7** ויהרג זכרי גבור אפרים את-מעשיהו בן-המלך ואת-עזריקם נגיד הבית ואת-אלקנה משנה המלך: **ס 8** וישבו בני-ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם-שלל רב בזו מהם ויצאו את-השלל לשמרון: **ס 9** ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויבא לפני הנבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי-אבותיכם על-יהודה נתנם צידכם ותהרגו-כם בזעף עד לשמים הגיע: **10** ועתה בני-יהודה וירושלם אתם אמרים לבבש לעבדים ולשפחות לכם הלך רק-אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: **11** ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתם מאחיכם כי חרון אף-יהוה עליכם: **ס 12** ויקמו אנשים מראשי בני-אפרים עזריהו בן-יהוחנן ברכיהו בן-משלמות ויחזקיהו בן-שלם ועמשא בן-חדלי על-הבאים מן-הנבא: **13** ויאמרו להם לא-תציאו את-השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על-חטאתינו ועל-אשמתינו כי-רבה אשמה לנו וחרון אף על-ישראל: **ס 14** ועצב החלון את-השביה ואת-הבזה לפני השרים וכל-הקהל: **15** ויקמו האנשים אשר-נקצו בשמות ויחזיקו בשביה וכל-מערמיהם הלבישו מן-השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויסקו וינהלו בחמרים לכל-כושל ויצאום ירחו עיר-החמרים אלל אחיהם וישבו שמרון: **פ 16** צעת ההיא שלח המלך אחז על-מלכי אשור לעזר לו: **17** ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו-שבי: **18** ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את-בית-שמש ואת-אילון ואת-הגדרות ואת-שוכו ובנותיה ואת-תמנה ובנותיה ואת-גמזו ואת-צנתיה וישבו שם: **19** כי-הכניע יהוה את-יהודה בעבור אחז מלך-ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: **20** ויבא עליו

תלגת פלנאסר מלך אשור וינר לו ולא חזקו: **21** כי-חלק אחז את-צית יהוה ואת-צית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: **22** וצעת הצר לו ויוסף למעול ציהוה הוא המלך אחז: **23** ויצח לאלהי דרמשק המכים צו ויאמר כי אלהי מלכי-ארס הם מעורים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו-לו להכשילו ולכל-ישראל: **24** ויאסף אחז את-כלי צית-האלהים ויקנץ את-כלי צית-האלהים ויסגר את-דלתות צית-יהוה ויעש לו מזבחות בכל-פנה צירושלם: **25** וצבל-עיר ועיר ליהודה עשה צמות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את-יהוה אלהי צבתיו: **26** ויתר דבריו וכל-דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתוצים על-ספר מלכי-יהודה וישראל: **27** וישכב אחז עם-אצבתיו ויקצרהו צעיר צירושלם כי לא הביאהו לקצרי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו צנו תחתיו: **פ 29 2Ch** יחזקיהו מלך צן-עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך צירושלם ושם אמו אציה צת-זכריהו: **2** ויעש הישר צעיני יהוה ככל אשר-עשה דויד אציו: **3** הוא צשנה הראשונה למלכו צחדש הראשון פתח את-דלתות צית-יהוה ויחזקם: **4** ויצח את-הכהנים ואת-הלויים ויאספם לרחוב המזרח: **5** ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את-צית יהוה אלהי אצתיכם והוציאו את-הנדה מן-הקדש: **6** כי-מעלו אצתינו ועשו הרע צעיני יהוה-אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו-ערף: **7** גם סגרו דלתות האולם ויכצו את-הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא-העלו צקדש לאלהי ישראל: **8** ויהי קנף יהוה על-יהודה וירושלם ויתנס **[לזועה]** **[לזועה]** לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים צעיניכם: **9** והנה נפלו אצותינו צחרצ וצנינו וצנותינו ונשינו צשצני על-זאת: **10** עתה עם-לצצי לכרות צרית ליהוה אלהי ישראל וישצ ממנו חרון אפו: **11** צני עתה אל-תשלו כי-צכם צחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: **ס 12** ויקמו הלויים מחת צן-עמשי ויואל צן-עזריהו מן-צני הקהתי ומן-צני מררי קיש צן-עצדי ועזריהו צן-יהללאל ומן-הגרשני יואח צן-זומה ועדן צן-יוואח: **13** ומן-צני אלנפן שמרי **[ויעואל]** **[ויעואל]** ומן-צני אסף זכריהו ומתניהו: **ס 14** ומן-צני הימן **[יחואל]** **[יחואל]** ושמעני **ס** ומן-צני ידותון שמעיה ועזאל: **15** ויאספו את-אחיהם ויתקדשו ויצאו כמצות-המלך צדצרי יהוה לטהר צית יהוה: **16** ויצאו הכהנים לפנימה צית-יהוה לטהר ויוציאו את כלי-הטמאה אשר מצאו צהיכל יהוה לחצר צית יהוה ויקצלו הלויים להוציא לנחל-קדרון חוזה: **17** ויחלו צאחד לחדש הראשון לקדש וציוס שמונה לחדש צאו לאולם יהוה ויקדשו את-צית-יהוה לימים שמונה וציוס ששה עשר לחדש הראשון כלו: **ס 18** ויצאו פנימה אל-יחזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את-כל-צית יהוה את-מצבת העולה ואת-כל-כליו ואת-שלחן המערכת ואת-כל-כליו: **19** ואת כלי-הכלים אשר הזניח המלך אחז צמלכותו צמעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: **ס 20** וישכס יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל צית יהוה: **21** ויצאו פריס-שצעה ואילים שצעה וכצשים שצעה וצפירי עזים שצעה לחטאת על-הממלכה ועל-המקדש ועל-יהודה ויאמר לצני אהרן הכהנים להעלות על-מצבח יהוה: **22** וישחטו הצקר ויקצלו הכהנים את-הדס ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדס המזבחה וישחטו הכצשים ויזרקו הדס המזבחה: **23** ויגישו את-שעירי החטאת לפני

המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: **24** וישחטום הכהנים ויחטאו את-דמם המזבחה לכפר על-כל-ישראל כי לכל-ישראל אמר המלך העולה והחטאת: **25** ויעמד את-הלוים בית יהוה במלתיים ונבליים ונכנרות במנות דויד וגו' חזה-המלך ונתן הנביא כי צדי-יהוה המצוה ציד-נביאיו: **26** **ק** ויעמדו הלוים בכלי דויד והכהנים בחלצרות: **27** **ק** ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח וצעת החל העולה החל שיר-יהוה והחלצרות ועל-ידי כלי דויד מלך-ישראל: **28** וכל-הקהל משתחוים והשיר משורר והחלצרות **מחלצרים** **מחלצרים** הכל עד לבלות העלה: **29** וכלות להעלות כרעו המלך וכל-הנמצאים אתו וישתחוו: **30** ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בצברי דויד ואסף החזה ויהללו עד-לשמחה ויקדו וישתחוו: **31** **פ** ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והציאו זבחים ותודות לבית יהוה וציאו הקהל זבחים ותודות וכל-נדיב לב עלות: **32** והי מספר העלה אשר הציאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל-אלה: **33** והקדשים בקר שש מאות ואין שלשת אלפים: **34** רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את-כל-העלות ויחזקום אחיהם הלוים עד-לבלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: **35** וגם-עלה לרב בחלצי השלמים וננסכים לעלה ותכון עבודת בית-יהוה: **36** וישמח יחזקיהו וכל-העם על ההבין האלהים לעם כי צפתאם היה הדבר: **פ 30 2Ch** וישלח יחזקיהו על-כל-ישראל ויהודה וגם-אגרות כתב על-אפרים ומנשה לבוא לבית-יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: **2** ויועץ המלך ושריו וכל-הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: **3** כי לא יכלו לעשותו צעת ההיא כי הכהנים לא-התקדשו למדי והעם לא-נאספו לירושלם: **4** וישר הדבר צעיני המלך וצעיני כל-הקהל: **5** ויעמידו דבר להעביר קול בכל-ישראל מצאר-שבע ועד-דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי-ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: **6** וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל-ישראל ויהודה וכמנות המלך לאמר בני ישראל שובו אלי-יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל-הפליטה הנשאת לכם מכף מלכי אשור: **7** ואל-תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ציהוה אלהי אבותיהם ויתנס לשמה כאשר אתם ראים: **8** עתה אל-תקשו ערפכם כאבותיכם תנו-יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועצדו את-יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: **9** כי בשובכם עלי-יהוה אחיכם ונניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כייחנן ורחום יהוה אלהיכם ולא-יסיר פנים מכם אם-תשובו אליו: **פ 10** והיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ-אפרים ומנשה ועד-זבלון והיו משחיקים עליהם ומלעגים בם: **11** אך-אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויצאו לירושלם: **12** גם ציהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מנות המלך והשרים בדבר יהוה: **13** ויאספו ירושלם עם-רב לעשות את-חג המנות בחדש השני קהל לרב מאד: **14** ויקמו ויסירו את-המזבחות אשר בירושלם ואת כל-המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: **15** וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו וציאו עלות בית יהוה: **16** ויעמדו על-עמדם כמשפטם כחורת משה איש-האלהים הכהנים זרקים את-הדם מיד הלוים: **17**

כִּירְצַת צָקָהּ אֲשֶׁר לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלּוּיִם עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים לְכָל לֹא טְהוֹר
 לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה: **18** כִּי מִרְבִּית הָעַם רַבַּת מֵאַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשְׁכַּר וּצְלוֹן לֹא
 הִטְהֵרוּ כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפְּסָח צֶלֶא כְּכֹחוֹ כִּי הִתְפַּלֵּל יִחְזְקִיָּהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה
 הַטּוֹב יִכְפַּר צַעַד: **19** כֹּל־לְצַו הַכֵּן לְדַרוֹשׁ הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא
 כְּטַהַרְתָּ הַקֹּדֶשׁ: **20** וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל־יִחְזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא אֶת־הָעַם: **21** וַיַּעֲשׂוּ
 צְבִי־יִשְׂרָאֵל הַנְּמַנְאִים צִירוּשָׁלַם אֶת־חַג הַמַּזּוֹת שֶׁצַּעַת יָמַיִם שֶׁשְׂמַחָה גְדוּלָה וּמַהֲלִילִים
 לַיהוָה יוֹם צִיּוֹם הַלּוּיִם וְהַכֹּהֲנִים צְבִל־עַו לַיהוָה: **22** וַיְדַבֵּר יִחְזְקִיָּהוּ עַל־לֵב
 כֹּל־הַלּוּיִם הַמְשַׁכִּילִים שְׁכַל־טוֹב לַיהוָה וַיֵּאָכְלוּ אֶת־הַמּוֹעֵד שֶׁצַּעַת הַיָּמִים מִזְבַּחִים
 זְבָחֵי שְׁלָמִים וּמִתּוֹדִים לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: **23** וַיֹּעֲזוּ כֹל־הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת שֶׁצַּעַת
 יָמַיִם אַחֲרֵי־ם וַיַּעֲשׂוּ שֶׁצַּעַת־יָמַיִם שְׂמַחָה: **24** כִּי חִזְקִיָּהוּ מִלֶּךְ־יְהוּדָה הָרִים לְקָהָל
 אֶלְפִים פְּרִים וְשֶׁצַּעַת אֶלְפִים לֶאֱלֹן **25** וְהַשְּׂרִים הָרִימוּ לְקָהָל פְּרִים אֶלְפִים וְלֶאֱנֹן עֶשְׂרֵת
 אֶלְפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לְרַב: **25** וַיִּשְׁמַחוּ כֹל־הַקָּהָל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלּוּיִם
 וְכֹל־הַקָּהָל הַצָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַצָּאִים מֵאַרְצָה יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשֻׁבִים צִיְהוּדָה: **26**
 וַתְּהִי שְׂמַחָה־גְדוּלָה צִירוּשָׁלַם כִּי מִיָּמֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כֹזַחַת
 צִירוּשָׁלַם: **27** וַיִּקְמוּ הַכֹּהֲנִים הַלּוּיִם וַיִּזְכְּרוּ אֶת־הָעַם וַיִּשְׁמַע צְבֹלָם וַתִּצְוָה תְּפִלָּתָם
 לְמַעַן קִדְּשׁוּ לְשָׁמַיִם: **28** וְכִלְלוּ כֹל־זֹאחַת יֵאָזוּ כֹל־יִשְׂרָאֵל הַנְּמַנְאִים לְעַרִי
 יְהוּדָה וַיִּשְׁצְרוּ הַמְּנַצְּוֹת וַיִּגְדְּעוּ הָאֲשֵׁרִים וַיִּנְתְּנוּ אֶת־הַצְּבֹת וְאֶת־הַמּוֹצְחַת
 מִכֹּל־יְהוּדָה וּצְבִיָּמָן וּצְבִיָּמָן וּמְנַשֶּׁה עַד־לְכֹלָה וַיִּשׁוּבוּ כֹל־צְבִי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְאַחֲזוֹתוֹ
 לְעַרְיָהֶם: **2** וַיַּעֲמֵד יִחְזְקִיָּהוּ אֶת־מַחְלָקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלּוּיִם עַל־מַחְלָקוֹתָם אִישׁ כְּפִי
 עֲצַדְתּוֹ לְכֹהֲנִים וְלַלּוּיִם לַעֲלֹה וְלְשָׁלְמִים לְשֵׁרֵת וְלַהֲדוֹת וְלַהֲלֵל צְשַׁעְרֵי מַחְנוֹת יְהוָה:
3 וּמִנַּת הַמֶּלֶךְ מִן־רְכוּשׁוֹ לַעֲלוֹת לַעֲלוֹת הַבֶּקֶר וְהָעֵרֶב וְהָעֹלֹת לְשֶׁבֶתוֹת וְלַחֲדָשִׁים
 וְלַמַּעֲדִים כְּכֹחוֹ צְתוֹרַת יְהוָה: **4** וַיֹּאמֶר לְעַם לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לַתּוֹת מִנַּת הַכֹּהֲנִים
 וְהַלּוּיִם לְמַעַן יִחְזְקוּ צְתוֹרַת יְהוָה: **5** וְכַפְרָן הַדָּבָר הָרַבּוּ צְבִי־יִשְׂרָאֵל רֹאשִׁית דָּגָן
 תִּירוֹשׁ וַיִּהְיֶה וּדְבַשׁ וְכֹל תְּצוֹחַת שְׂדֵה וּמַעֲשֵׂר הַכֹּל לְרַבּוּ הַצִּיָּאוֹ: **6** וּצְבִי יִשְׂרָאֵל
 וְיְהוּדָה הַיּוֹשֻׁבִים צְעָרֵי יְהוּדָה גַּם־הֶם מַעֲשֵׂר צֶקֶר וְלֶאֱלֹן וּמַעֲשֵׂר קֹדְשִׁים הַמְּקַדְּשִׁים
 לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַצִּיָּאוֹ וַיִּתְּנוּ עֲרֻמוֹת עֲרֻמוֹת: **7** צְחַדָּשׁ הַשְּׁלִשִׁי הַחֲלוֹ הָעֲרֻמוֹת
 לְיִסוּד וּצְחַדָּשׁ הַשְּׁצִיעִי כֹל: **8** וַיִּצְאוּ יִחְזְקִיָּהוּ וְהַשְּׂרִים וַיֵּרְאוּ אֶת־הָעֲרֻמוֹת וַיִּזְכְּרוּ
 אֶת־יְהוָה וְאֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: **9** וַיְדַרֵּשׁ יִחְזְקִיָּהוּ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלּוּיִם עַל־הָעֲרֻמוֹת: **10**
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲזַרְיָהוּ הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ לְבֵית נְדוּקָה וַיֹּאמֶר מֵהַחֵל הַתְּרוּמָה לְצִיָּא
 צִיְהוּ־יְהוָה אֲכֹל וְשָׂצוּעַ וְהוֹתֵר עַד־לְרוֹב כִּי יְהוָה צֶרֶךְ אֶת־עַמּוֹ וְהוֹתֵר אֶת־הַהֶמְמוֹן
 הַזֶּה: **11** וַיֹּאמֶר יִחְזְקִיָּהוּ לְהַכֵּן לְשֶׁכֶת צִבִית יְהוָה וַיִּכְנְוּ: **12** וַיִּצְאוּ אֶת־הַתְּרוּמָה
 וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַקֹּדְשִׁים צְאֻמֹּנָה וְעֲלֵיהֶם נֶגִיד **[כּוֹנְנִיָּהוּ]** **[כּוֹנְנִיָּהוּ]** הַלּוּי וַשְּׁמַעִי אֲחִיָּהוּ
 מִשְׁנָה: **13** וַיִּחְאֵל וְעֲזַרְיָהוּ וְנַחַת וְעֵשָׂהָאֵל וַיִּרְיָמוֹת וַיּוֹצֵד וְאֵלִיאֵל וַיִּסְמְכִיָּהוּ וּמַחַת
 וּצְבִיָּהוּ פְּקִידִים מִיָּד **[כּוֹנְנִיָּהוּ]** **[כּוֹנְנִיָּהוּ]** וַשְּׁמַעִי אֲחִיָּהוּ צְמַפְקֵד יִחְזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְעֲזַרְיָהוּ
 נֶגִיד צִיְהוּ־הָאֱלֹהִים: **14** וְקוֹרָא בֶן־יָמְנָה הַלּוּי הַשּׁוֹעֵר לְמוֹרְחָה עַל נְדָבוֹת הָאֱלֹהִים
 לַתּוֹת תְּרוּמַת יְהוָה וְקֹדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים: **15** וְעַל־יָדוֹ עֵדָן וּמִנְיָמָן וַיִּשׁוּעַ וַשְּׁמַעִיָּהוּ אֲמַרְיָהוּ
 וְשַׁכְנִיָּהוּ צְעָרֵי הַכֹּהֲנִים צְאֻמֹּנָה לַתּוֹת לְאַחֵיהֶם צְמַחְלָקוֹת כְּגֹדֹל כְּקָטָן: **16** מִלְּצַד
 הַתִּיחַשָׁם לִזְכְּרִים מִצֵּן שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וּלְמַעֲלָה לְכֹל־הַצָּא צִבִית־יְהוָה לְדַבְּרֵי־יוֹם צִיּוֹמוֹ

לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: **17** ואת התיחש הכהנים לבית אצותיהם והלויים
 מצן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: **18** ולהתיחש בכל-טפס
 נשיהם וצניהם וצנותיהם לכל-קהל כי באמונתם יתקדשו-קדש: **19** ולצני אהרן
 הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל-עיר ועיר אנשים אשר נקצו בשמות לתת מנות
 לכל-זכר צבניהם ולכל-התיחש צלויים: **20** ויעש כזאת יחזקיהו בכל-יהודה ויעש
 הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: **21** ובכל-מעשה אשר-החל בעבודת
 בית-האלהים וצחורה וצמורה לדרש לאלהיו בכל-לצבו עשה והצלית: **2Ch 32 פ**
 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך-אשור ויצא ציהודה ויחן
 על-הערים הצורות ויאמר לבקעם אליו: **2** וירא יחזקיהו כי-בא סנחריב ופניו
 למלחמה על-ירושלם: **3** ויועץ עס-שריו וגבריו לסתום את-מימי העינות אשר מחוץ
 לעיר ויעזרוהו: **4** ויקצו עס-רב ויסתמו את-כל-המעינות ואת-הנחל השוטף
 בתוך-הארץ לאמר למה יצאו מלכי אשור ומלאו מים רבים: **5** ויתחזק ויבן
 את-כל-החומה הפרוזה ויעל על-המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את-המלוא
 עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים: **6** ויתן שרי מלחמות על-העם ויקצם אליו
 אל-רחוב שער העיר וידבר על-לצם לאמר: **7** חזקו ואמנו אל-תיראו ואל-תחתו
 מפני מלך אשור ומלפני כל-ההמון אשר-עמו כי-עמנו רב מעמו: **8** עמו זרוע צפר
 ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על-דברי יחזקיהו
 מלך-יהודה: **9 פ** אחר זה שלח סנחריב מלך-אשור עצדיו ירושלימה והוא
 על-לכיש וכל-ממשלתו עמו על-יחזקיהו מלך יהודה ועל-כל-יהודה אשר צירושלם
 לאמר: **10** כה אמר סנחריב מלך אשור על-ימה אתם בטחים וישבים במגור
 צירושלם: **11** הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב וצמא לאמר
 יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: **12** הלא-הוא יחזקיהו הסיר את-צמתיו
 ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מוצח אחד שתתחוו ועליו
 תקטירו: **13** הלא תדעו מה עשיתי אני ואצותי לכל עמי הארצות היכול יכלו
 אלהי גוי הארצות להציל את-ארצם מידי: **14** מי בכל-אלהי הגוים האלה אשר
 החרמו אצותי אשר יכול להציל את-עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם
 מידי: **15** ועתה אל-ישיא אתכם חזקיהו ואל-יסיק אתכם כזאת ואל-תאמינו לו
 כי-לא יוכל כל-אלוה כל-גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אצותי אף כי
 אלהיכם לא-יצילו אתכם מידי: **16** ועוד דברו עצדיו על-יהוה האלהים ועל
 יחזקיהו עבדו: **17** וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר
 כאלהי גוי הארצות אשר לא-הצילו עמם מידי כן לא-יציל אלהי יחזקיהו עמו
 מידי: **18** ויקראו בקול-גדול יהודית על-עם ירושלם אשר על-החומה ליראם
 ולצהלם למען ילכדו את-העיר: **19** וידברו אל-אלהי ירושלם כעל אלהי עמי
 הארץ מעשה ידי האדם: **20 ס** ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן-אמון הנביא
 על-זאת ויזעקו השמים: **21 פ** וישלח יהוה מלאך ויכחד כל-גבור חיל ונגיד ושר
 במחנה מלך אשור וישב צבשת פנים לארצו ויצא בית אלהיו **(ומיציאו)** **[ומיציאי]**
 מעיו שם הפילוהו בחרב: **22** וישע יהוה את-יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד
 סנחריב מלך-אשור ומיד-כל וינהלם מקצבו: **23** ורבים מציאים מנחה ליהוה

לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל-הגוים מאחרי-כן: **ס** ²⁴
 צימים ההם חלה יחזקיהו עד-למות ויתפלל אל-יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵
 ולא-כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גצה לבו והי עליו קִץ ועל-יהודה וירושלם: ²⁶
 ויכנע יחזקיהו בגצה לבו הוא וישבי ירושלם ולא-צא עליהם קִץ יהוה צימי
 יחזקיהו: ²⁷ והי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואזרות עשה-לו לכסף ולזהב
 ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: ²⁸ ומסכנות לתבואת דגן ומירוש
 ויאזר וארות לכל-בזמה ובמה ועדרים לאורות: ²⁹ וערים עשה לו ומקנה-לאן
 ובקר לרצ כי נתן-לו אלהים רכוש רב מאד: ³⁰ והוא יחזקיהו סתם את-מוצא מימי
 גיחון העליון ויישרם למטה-מערבה לעיר דויד וילח יחזקיהו בכל-מעשהו: ³¹ וכן
 במליצי שרי צבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים
 לנסותו לדעת כל-צלצבו: ³² ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הגם כתובים בחזון ישעיהו
 בן-אמוץ הנביא על-ספר מלכיהיהודה וישראל: ³³ וישב יחזקיהו עם-אצטו
 ויקברו במעלה קברי בני-דויד וכבוד עשו-לו צמותו כל-יהודה וישבי ירושלם
 וימלך מנשה בנו תחתיו: **פ** ^{2Ch 33} בן-שטים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש
 שנה מלך צירושלם: ² ויעש הרע צעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל: ³ וישב ויבן את-הצמות אשר נתן יחזקיהו אצו ויקם מוצבות
 לצעלים ויעש אשרות וישתחו לכל-צבא השמים ויעד אהם: ⁴ ובה מוצבות צבית
 יהוה אשר אמר יהוה צירושלם יהיה-שמי לעולם: ⁵ ויבן מוצבות לכל-צבא השמים
 בשתי חצרות בית-יהוה: ⁶ והוא העביר את-בניו באש בגי בן-הנס ועונן ונחש וכסף
 ועשה אוז וידעוני הרבה לעשות הרע צעיני יהוה להכעיסו: ⁷ וישם את-תפסל
 הסמל אשר עשה צבית האלהים אשר אמר אלהים אל-דויד ואל-שלמה בנו צבית
 הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את-שמי לעילום: ⁸ ולא
 אוסיף להסיר את-רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק
 אם-ישמרו לעשות את כל-אשר צויתים לכל-התורה והחקים והמשפטים ציד-משה:
⁹ ויתע מנשה את-יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן-הגוים אשר השמיד יהוה
 מפני בני ישראל: **פ** ¹⁰ וידבר יהוה אל-מנשה ואל-עמו ולא הקשיבו: ¹¹ ויצא יהוה
 עליהם את-שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את-מנשה בחדים ויאסרוהו
 בנחשמים ויוליכוו בצלה: ¹² וכהצר לו חלה את-פני יהוה אלהיו ויכנע מאד
 מלפני אלהי אצטו: ¹³ ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבוו ירושלם
 למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ¹⁴ ואחרי-כן בנה תומה חילונה
 לעיר-דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד
 וישם שרי-חיל צכל-הערים הצרות ציהודה: ¹⁵ ויסר את-אלהי הנכר ואת-הסמל
 מצבית יהוה וכל-המוצבות אשר בנה צהר צית-יהוה ובירושלם וישלך תוצה לעיר:
¹⁶ **ויבן** **ויבן** את-מוצב יהוה ויצב עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה
 לעבוד את-יהוה אלהי ישראל: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים צצמות רק ליהוה
 אלהים: ¹⁸ ויתר דברי מנשה ותפלתו אל-אלהיו ודברי החזים המדברים אליו
 בשם יהוה אלהי ישראל הגם על-דברי מלכי ישראל: ¹⁹ ותפלתו והעתר-לו
 וכל-חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה צהם צמות והעמיד האשרים והפסלים

לפני הכנעו הנס כתובים על דברי חזוי: **20** וישכב מנשה עס-אצתיו ויקצרהו ציתו
 וימלך אמון בנו תחתיו: **פ 21** בן-עשרים ושתיים שנה אמון צמלכו ושתיים שנים מלך
 זירושלם: **22** ויעש הרע צעיני יהוה כאשר עשה מנשה אציו ולכל-הפסילים אשר
 עשה מנשה אציו זבח אמון ויעבדם: **23** ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אציו
 כי הוא אמון הרבה אשמה: **24** ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו ציתו: **25** ויכו
 עס-הארץ את כל-הקשרים על-המלך אמון וימלכו עס-הארץ את-יאשיהו בנו
 תחתיו: **פ 2Ch 34** בן-שמונה שנים יאשיהו צמלכו ושלשים ואחת שנה מלך זירושלם: **2**
 ויעש הישר צעיני יהוה וילך בדרכי דויד אציו ולא-סר ימין ושמאלו: **3** ובשמונה
 שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אציו ובשתיים עשרה שנה
 החל לטהר את-יהודה וירושלם מן-הצמות והאשרים והפסלים והמסכות: **4** וינתנו
 לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר-למעלה מעליהם גדע והאשרים
 והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על-פני הקברים הזבחים להם: **5** ועלמות
 כהנים שרק על-**[מזבחותים]** **[מזבחותם]** ויטהר את-יהודה ואת-ירושלם: **6** וצערי
 מנשה ואפרים ושמעון ועד-נפתלי **[צבר]** **[צתיהם]** **[צברצתיהם]** סביב: **7** וינתן
 את-המזבחות ואת-האשרים והפסלים כחת להדק וכל-החמנים גדע בכל-ארץ
 ישראל וישב לירושלם: **8** ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והצית שלח
 את-שפן בן-אלכיהו ואת-מעשיהו שר-העיר ואת יואח בן-יואחז המזכיר לחזק
 את-צית יהוה אל-היו: **9** ויצאו אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את-הכסף המוצא
 צית-אלהים אשר אספו-הלויים שמרי הכסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל
 ומכל-יהודה ובנימין **[וישבי]** **[וישב]** ירושלם: **10** ויתנו על-יד עשה המלאכה
 המפקדים צצית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים צצית יהוה לצדוק
 ולחזק הצית: **11** ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אצני מחצב ועצים למחצרות ולקרות
 את-הצחים אשר השחיתו מלכי יהודה: **12** והאנשים עשים באמונה צמלאכה
 ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן-צני מררי וזכריה ומשלם מן-צני
 הקהתים לנח וללויים כל-מזבין צכלי-שיר: **13** ועל הקצלים ומנחמים לכל עשה
 מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: **14** וצוה-יאח
 את-הכסף המוצא צית יהוה מנח חלקיהו הכהן את-ספר תורת-יהוה ציד-משה: **15**
 ויען חלקיהו ויאמר אל-שפן הסופר ספר התורה מנחתי צצית יהוה ויתן חלקיהו
 את-הספר אל-שפן: **16** ויצא שפן את-הספר אל-המלך וישב עוד את-המלך דבר
 לאמר כל אשר-נתן ציד-עבדיך הם עשים: **17** ויתיכו את-הכסף הנמנח צצית-יהוה
 ויתנוהו על-יד המפקדים ועל-יד עושי המלאכה: **18** ויגד שפן הסופר למלך לאמר
 ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא-צו שפן לפני המלך: **19** ויהי כשמע המלך את
 דברי התורה ויקרע את-צגדיו: **20** וינו המלך את-חלקיהו ואת-חיקם בן-שפן
 ואת-עבדון בן-מייכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד-המלך לאמר: **21** לכו דרשו
 את-יהוה בעדי ובעד הנשאר ציראל וציהודה על-דברי הספר אשר נמנח
 כי-גדולה חמת-יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא-שמרו אצותינו את-דבר יהוה
 לעשות ככל-הכתוב על-הספר הזה: **פ 22** וילך חלקיהו ואשר המלך אל-חלדה
 הנביאה אשת שלם בן-**[תוקהת]** **[תקרת]** בן-חסרה שומר הצגדים והיא יושבת

צירושלם צמשנה וידברו אליה כזאת: **ק 23** ותאמר להם כה-אמר יהוה אליה ישראל אמרו ליש אשר-שלח אתכם אלי: **ק 24** כה אמר יהוה הנני מביא רעה על-המקום הזה ועל-יושבויו את כל-האלות הכתובות על-הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: **25** תחת אשר עזובי **[ויקטירו]** **[ויקטרו]** לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי צמקום הזה ולא תכבה: **26** ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרוש זיהוה כה תאמרו אליו **ק** כה-אמר יהוה אליה ישראל הדברים אשר שמעת: **27** יען רך-לבבך ותכנע מפני אלהים צשמעך את-דבריו על-המקום הזה ועל-יושבויו ותכנע לפני ותקרע את-צגדיך ותצך לפני וגם-אני שמעתי נאסי-יהוה: **28** הנני אספך אל-אצתיך ונאספת אל-קצרתך צשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על-המקום הזה ועל-יושבויו וישבו את-המלך דבר: **פ 29** ושלח המלך ואסף את-כל-זוקני יהודה וירושלם: **30** ועל המלך צית-יהוה וכל-איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים וכל-העם מגדול ועד-קטן ויקרא צאזניהם את-כל-דברי ספר הצרית הנמצא צית יהוה: **31** ויעמד המלך על-עמדו ויכרת את-הצרית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את-מלותיו ועדותיו ותקיו בכל-לבבו ובכל-נפשו לעשות את-דברי הצרית הכתובים על-הספר הזה: **32** ויעמד את כל-הנמצא צירושלם וצנימן ויעשו ישבי ירושלם צצרית אלהים אליה צצותיהם: **33** ויסר יאשיהו את-כל-התעובות מכל-הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל-הנמצא צירושלם לעבד את-יהוה אלהיהם כל-ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי צצותיהם: **פ 2Ch 35** ויעש יאשיהו צירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח צצרבעה עשר לחדש הראשון: **2** ויעמד הכהנים על-משמרותם ויחוקם לעבדות צית יהוה: **3** ויאמר ללויים **[המצבים]** **[המצבים]** לכל-ישראל הקדושים ליהוה תנו את-ארון-הקדש צצית אשר צנה שלמה צן-דוד מלך ישראל אין-לכם משא צכתף עתה עבדו את-יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: **4** **[והכינו]** **[והכינו]** לצית-אצותיכם כמחלקותיכם צכתב דוד מלך ישראל וצכתב שלמה צנו: **5** ויעמדו צקדש לפלגות צית האצות לאחיכם צני העם וחלקת צית-אצ ללויים: **6** ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר-יהוה ציד-משה: **פ 7** וירם יאשיהו לבני העם נאן כבשים וצני-עזים הכל לפסחים לכל-הנמצא למספר שלשים אלף וצקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: **ק 8** ושריו לנדבה לעם לכהנים וללויים הרימו חלקיה וחכריהו ויחאל נגידי צית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות וצקר שלש מאות: **9** **[וכנייהו]** **[וכנייהו]** ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשציהו ויעיאל ויוצב שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים וצקר חמש מאות: **10** ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על-עמדם והלויים על-מחלקותם כמנות המלך: **11** וישחטו הפסח ויצרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטים: **12** ויסירו העלה לתחם למפלגות לצית-אצות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב צספר משה וכן לצקר: **13** ויצלו הפסח צאש כמשפט והקדשים צשלו צקירות וצדודים וצלחות ויריבו לכל-בני העם: **14** ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים צני אהרן צהעלות העולה והחלצים עד-לילה והלויים הכינו להם ולכהנים צני אהרן: **15** והמשררים צני-אסף על-מעמדם כמנות דוד ואסף והימן וידחון

חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לקור מעל עצדתם כי-אחיהם הלויים
 הכינו להם: **16** ותכון כל-עבודת יהוה ציום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על
 מזבח יהוה כמוצות המלך יאשיהו: **17** ויעשו בני-ישראל הנמנאים את-הפסח צעת
 ההיא ואת-חג המנוחות שבצעת ימים: **18** ולא-נעשה פסח כמוהו בישראל מימי שמואל
 הנביא וכל-מלכי ישראל לא-עשו כפסח אשר-עשה יאשיהו והכהנים והלויים
 וכל-יהודה וישראל הנמנאים ויושבי ירושלים: **ס 19** בשמונה עשרה שנה למלכות
 יאשיהו נעשה הפסח הזה: **20** אחרי כל-זאת אשר הכין יאשיהו את-הבית עלה נכו
 מלך-מנרים להלחם בצרכמיש על-פרת וינא לקראתו יאשיהו: **21** וישלח אליו
 מלאכים לאמר מה-לי ולך מלך יהודה לא-עליך אתה היום כי אל-בית
 מלחמתי ואלהים אמר לבהני חל-לך מאלהים אשר-עמי ואל-ישחיתך: **22**
 ולא-הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם-בו התחפש ולא שמע אל-דברי נכו מפי
 אלהים ויצא להלחם בצקעת מגדו: **23** וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך
 לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: **24** ויעבירוהו עבדיו מן-המרכבה ורכיבוהו על
 רכב המסנה אשר-לו ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבותיו וכל-יהודה
 וירושלים מתאבלים על-יאשיהו: **פ 25** ויקון ירמיהו על-יאשיהו ויאמרו כל-השירים
 והשרות בקינותיהם על-יאשיהו עדי-היום ויתנום לחק על-ישראל והנם כחוצים
 על-הקינות: **26** ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: **27** ודבריו הראשנים
 והאחרנים הנם כתובים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה: **2Ch 36** ויקחו עס-הארץ
 את-יהואחז בן-יאשיהו וימליכוהו תחת-אביו צירושלם: **2** בן-שלוש ועשרים שנה יואחז
 במלכו ושלשה חדשים מלך צירושלם: **3** ויסירוהו מלך-מנרים צירושלם ויענש
 את-הארץ מאה ככר-כסף וככר זהב: **4** וימלך מלך-מנרים את-אליקים אחיו
 על-יהודה וירושלם ויסב את-שמו יהויקים ואת-יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו
 מנרימה: **פ 5** בן-עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך
 צירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: **6** עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
 ויאסרהו ונחשטים להליכו בצלה: **7** ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל
 ויתנם זהיכלו בצבל: **8** ויתר דברי יהויקים ותעבדו אשר-עשה והנמנאים עליו הנם
 כתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו: **פ 9** בן-שמונה
 שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך צירושלם ויעש הרע בעיני
 יהוה: **10** ולתשבת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בצלה עס-כלי חמדת
 בית-יהוה וימלך את-דדקיהו אחיו על-יהודה וירושלם: **פ 11** בן-עשרים ואחת שנה
 דקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך צירושלם: **12** ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו
 לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: **13** וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר
 השביעו צאלהים ויקש את-ערפו ויאמץ את-לבו משוב אל-יהוה אלהי ישראל: **14**
 גם כל-שרי הכהנים והעם הרבו **[למעול-] [למעול-]** מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו
 את-בית יהוה אשר הקדיש צירושלם: **15** וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ציד
 מלאכיו השכם ושלוח כ-חמל על-עמו ועל-מעונו: **16** והיו מלעבים במלאכי
 האלהים וצוים דבריו ומתעתעים ונבאו עד עלות חמת-יהוה בעמו עד-לאין
 מרפא: **17** ויעל עליהם את-מלך **[כשדיים]** **[כשדיים]** ויהרג צחוריהם צחרב צבית

מקדשם ולא חמל על-צחור וצחולה זקן וישש הכל נתן צידו: **18** וכל כלי צית
 האלהים הגדלים והקטנים ואצרות צית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הציא
 צבל: **19** וישרפו את-צית האלהים וינתזו את חומת ירושלם וכל-ארמונותיה שרפו
 באש וכל-כלי מחמדיה להשחית: **ס 20** ויגל השארית מן-החרב אל-צבל ויהיו-לו
 ולבניו לעצדים עד-מלך מלכות פרס: **21** למלאות דבר-יהוה צפי ירמיהו
 עד-רצתה הארץ את-שצחותיה כל-ימי השמה שצתה למלאות שצעים שנה: **פ 22**
 וצגת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה צפי ירמיהו העיר יהוה את-רוח
 כורש מלך-פרס ויעצר-קול צכל-מלכותו וגם-צמכתב לאמר: **ס 23** כה-אמר כורש
 מלך פרס כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו
 צית צירושלם אשר ציהודה מיי-צבם מכל-עמו יהוה אלהיו עמו ויעל: